

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 50. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 /sněmovní tisk 921/ - první čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnicky významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení
13. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení
14. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - druhé čtení

15. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
16. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení
18. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení
21. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení

23. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
24. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
25. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
26. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 909/ - první čtení podle § 90 odst. 2
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 925/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 924/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - první čtení

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 910/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zakázce dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení podle § 90 odst. 2
46. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 934/ - první čtení
53. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - první čtení

55. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - první čtení
60. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
61. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení
62. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnicích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení

63. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaščíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
64. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocho a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
65. Návrh poslance Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení
66. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocho, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
67. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení
68. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - první čtení
69. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
70. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení

71. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
72. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
73. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíška, Zdeňka Bezečného, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení
74. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení
75. Návrh poslanců Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
76. Návrh poslanců Petra Gazdika, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
77. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocho, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení

78. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocho, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Víta Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - prvé čtení
79. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - prvé čtení
80. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocho, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - prvé čtení
81. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Pliška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezeckého, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - prvé čtení
82. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
83. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
84. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - prvé čtení
85. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - prvé čtení

86. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - první čtení podle § 90 odst. 2
87. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
88. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení
89. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
90. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
91. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
92. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
93. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
94. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2

95. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - první čtení
96. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčka a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - první čtení
97. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - první čtení
98. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocho, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení
99. Návrh poslance Marka Ženiška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
100. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnických, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
101. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - první čtení
102. Návrh poslanců Vladimíra Konička, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení

103. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostřici, Václava Horáčka, Marka Ženiška, Niny Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petra Gazdika, Markéty Adamové, Františka Laudáta, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezceného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
104. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Niny Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
105. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - prvé čtení
106. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
107. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - prvé čtení
108. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - prvé čtení
109. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - prvé čtení

110. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
111. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení
112. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - první čtení
113. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - první čtení
114. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2
115. Návrh poslanců Marka Černocho a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - první čtení podle § 90 odst. 2
116. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - první čtení
117. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - první čtení
118. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lanka, Radka Vondráčka, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - první čtení

119. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - prvé čtení
120. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Ondřeje Benešika, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
121. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - prvé čtení
122. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - prvé čtení
123. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrlého Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - prvé čtení
124. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bronislava Schwarze, Marka Černocho, Vítězslava Jandáka, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (o soudnictví ve věcech mládeže) ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 817/ - prvé čtení
125. Návrh poslanců Marty Semelové, Gabriely Hubáčkové a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 818/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
126. Návrh poslanců Jiřího Zlatušky, Radka Vondráčka, Kristýny Zelenkové, Petra Adama, Pavla Čiháka a Vojtěcha Adama na vydání zákona o důstojné smrti /sněmovní tisk 820/ - prvé čtení
127. Návrh poslanců Markéty Adamové, Martina Plíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 829/ - prvé čtení

128. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 830/ - první čtení
129. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andřeleho Sylora na vydání zákona o pobytu cizinců z nebezpečných zemí /sněmovní tisk 833/ - první čtení
130. Návrh poslanců Lukáše Pletichy, Petra Gazdíka, Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 837/ - první čtení podle § 90 odst. 2
131. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - první čtení
132. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - první čtení
133. Návrh poslanců Věry Kovářové, Martina Plíška, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 856/ - první čtení
134. Návrh poslanců Ladislava Velebného, Dany Váhalové, Zdeňka Syblíka, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti a o úpravě některých podmínek jejího provozování (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 857/ - první čtení
135. Návrh poslanců Niny Novákové, Jiřího Miholy, Heleny Válkové, Bohuslava Svobody, Petra Kořenka, Marka Černocho, Daniela Hermana, Pavla Bělobrádka, Mariany Jurečky, Jana Bartoška, Marka Bendy, Ondřeje Benešika, Martiny Berdychové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
136. Návrh poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 859/ - první čtení

137. Návrh poslanců Jaroslava Klašky a Mariana Jurečky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 867/ - první čtení podle § 90 odst. 2
138. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové a dalších na vydání ústavního zákona o svobodě projevu /sněmovní tisk 883/ - první čtení
139. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - první čtení podle § 90 odst. 2
140. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové a dalších na vydání zákona o obecně nebezpečných náboženských společnostech /sněmovní tisk 891/ - první čtení
141. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocho, Martina Lanka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 892/ - první čtení
142. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 902/ - první čtení
143. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - první čtení
144. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - první čtení
145. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - první čtení
146. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
147. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - první čtení

148. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - první čtení
149. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - první čtení
150. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 878/ - první čtení
151. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 118/2010 Sb., o krajském referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/ - první čtení
152. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 900/ - první čtení
153. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 901/ - první čtení
154. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
155. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení
156. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení
157. Návrh Zastupitelstva Jihočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) ve znění nálezu Ústavního soudu č. 177/2013 Sb. a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 842/ - první čtení
158. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 846/ - první čtení

159. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 860/ - první čtení
160. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení
161. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quito dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - druhé čtení
162. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
163. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
164. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
165. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení
166. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/ - třetí čtení
167. Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - třetí čtení
168. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - třetí čtení

169. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - třetí čtení
170. Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - třetí čtení
171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - třetí čtení
172. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - třetí čtení
173. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení
174. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - třetí čtení
175. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - třetí čtení
176. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - třetí čtení
177. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - třetí čtení
178. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - třetí čtení

179. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 801/ - třetí čtení
180. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - třetí čtení
181. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení
182. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - třetí čtení
183. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - třetí čtení
184. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - třetí čtení
185. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/ - třetí čtení
186. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/ - třetí čtení
187. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - třetí čtení
188. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - třetí čtení
189. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - třetí čtení

190. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/ - třetí čtení
191. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení
192. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení
193. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení
194. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - třetí čtení
195. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - třetí čtení
196. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - třetí čtení
197. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - třetí čtení

198. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - třetí čtení
199. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení
200. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - třetí čtení
201. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení
202. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - třetí čtení
203. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
204. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení
205. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jirovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zeliénkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - třetí čtení

206. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - třetí čtení
207. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení
208. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - třetí čtení
209. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovařové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - třetí čtení
210. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
211. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení
212. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
213. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení
214. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení
215. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

216. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
217. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu
218. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 1268 ze 48. schůze dne 28. června 2016 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016
219. Informace členky Evropské komise Věry Jourové
220. Stanovisko Poslanecké sněmovny k rezoluci UNESCO upírající práva státu Izrael na Chrámovou horu a Zeď nářků v Jeruzalémě
221. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2015 /sněmovní tisk 863/
222. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2015 /sněmovní tisk 806/
223. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2015 /sněmovní tisk 748/
224. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 802/
225. Informace o nasazení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2015 /sněmovní tisk 835/
226. Působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace NATO v roce 2016 /sněmovní tisk 760/
227. 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 904/

228. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2016 /sněmovní tisk 913/
229. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti tzv. Islámskému státu /sněmovní tisk 933/
230. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/
231. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015 /sněmovní tisk 765/
232. Výroční zpráva o činnosti veřejné ochránčičky práv za rok 2015 /sněmovní tisk 768/
233. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/
234. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 773/
235. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2015 do 31. 12. 2015 /sněmovní tisk 794/
236. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2016 do 30. 6. 2016 /sněmovní tisk 917/
237. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/
238. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/
239. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2015 /sněmovní tisk 809/
240. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014) /sněmovní tisk 831/
241. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016 /sněmovní tisk 834/

242. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 907/
243. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2015 /sněmovní tisk 914/
244. Informace o podpořeném financování za rok 2015 /sněmovní tisk 844/
245. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2015 /sněmovní tisk 845/
246. Zpráva o finanční stabilitě 2015/2016 /sněmovní tisk 849/
247. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015 /sněmovní tisk 850/
248. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2016 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016) /sněmovní tisk 890/
249. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2015 /sněmovní tisk 885/
250. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2015 /sněmovní tisk 884/
251. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 893/
252. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonnosti postupů osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
253. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
254. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2015 /sněmovní dokument 4676/
255. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD
256. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie

257. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
258. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA
259. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem
260. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
261. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
262. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 50. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 18. října až 11. listopadu 2016

Obsah:

18. října 2016

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1376).

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	72
Řeč poslance Tomia Okamury	73
Řeč poslankyně Jany Černochové	75
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	75
Řeč poslance Františka Adámka	76
Řeč poslance Jana Farského	76
Řeč poslance Martina Plíška	77
Řeč poslankyně Markéty Adamové	77
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	78
Řeč poslankyně Marty Semelové	78
Řeč poslankyně Věry Kovářové	79
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
Řeč poslankyně Jany Černochové	80

Schválen pořad schůze.

218. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 1268 ze 48. schůze dne 28. června 2016 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Pavla Blažka	82
---------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1377).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	83
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	85
Řeč poslance Jana Volného	85
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	85

Usnesení schváleno (č. 1378).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	86
Řeč poslance Václava Votavy	87
Řeč poslance Miroslava Kalouska	88
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	89
Řeč poslance Václava Votavy	91

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Vladislava Vilímce	92
Řeč poslance Václava Votavy	94
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	94
Řeč poslance Václava Votavy	94

Usnesení schváleno (č. 1379).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	95
Řeč poslance Jana Chvojky	96
Řeč poslance Víta Kaňkovského	96
Řeč poslance Jaroslava Borky	97
Řeč poslankyně Heleny Válkové	98
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	99

	Řeč poslance Radka Vondráčka	100
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	100
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	100
	Řeč poslance Jaroslava Borky	101
3.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení	
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	102
	Řeč poslance Lukáše Pletichy	102
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	102
	Řeč poslance Simeona Karamazova	103
	Řeč poslance Marka Bendy	104
	Řeč poslance Marka Černocho	105
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	106
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	107
	Řeč poslance Lukáše Pletichy	107
	Řeč poslance Zdeňka Soukupa	107
	Řeč poslankyně Radky Maxové	107
	Řeč poslankyně Markéty Adamové	107
	Řeč poslance Marka Bendy	108
7.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - druhé čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	108
	Řeč poslance Petra Bendla	110
	Řeč poslance Herberta Pavery	110
	Řeč poslance Petra Bendla	111
8.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - druhé čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	112
	Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	113
	Řeč poslance Petra Bendla	114

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	114
Řeč poslance Miloše Babiše	115
Řeč poslance Pavla Čiháka	116

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Dany Váhalové	119
Řeč poslance Pavla Čiháka	120
Řeč poslankyně Dany Váhalové	120

12. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	121
Řeč poslance Antonína Sedí	122
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	122
Řeč poslance Ivana Pilného	122
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	123
Řeč poslance Ivana Gabala	123

13. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Klána	124
-------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	126
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	126
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	128
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	129
Řeč poslance Simeona Karamazova	130

Řeč poslance Josefa Uhlíka	131
Řeč poslance Petra Kudely	131
Řeč poslance Milana Urbana	131
Řeč poslance Jana Zahradníka	133
Řeč poslance Jana Klána	133
Řeč poslance Jana Chvojky	135
Řeč poslance Milana Urbana	135
Řeč poslance Vladimíra Konička	136
Řeč poslankyně Jany Černochové	136
Řeč poslance Jana Farského	137
Řeč poslankyně Jany Černochové	138
Řeč poslance Radka Vondráčka	139
Řeč poslance Václava Snopka	139

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Josefa Uhlíka	140
Řeč poslance Simeona Karamazova	140
Řeč poslance Jana Birkeho	140
Řeč poslance Vladislava Vilímce	140
Řeč poslance Lukáše Pletichy	141
Řeč poslance Petra Kudely	141
Řeč poslankyně Jany Hnykové	142
Řeč poslance Pavla Antonína	143
Řeč poslance Milana Urbana	144
Řeč poslance Vlastimila Gabrhela	144

14. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - druhé čtení

Řeč poslance Stanislava Humla	144
Řeč poslance Karla Raise	145
Řeč poslance Jiřího Miholy	145

19. října 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Klána	147
Řeč poslance Stanislava Humla	147

166. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/
- třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	148
Řeč poslance Miroslava Kalouska	149
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	150
Řeč poslance Václava Votavy	153
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	154
Řeč poslance Miroslava Kalouska	154
Řeč poslance Václava Votavy	155
Řeč poslance Petra Fialy	155
Řeč poslance Stanislava Grospiče	155
Řeč poslance Jiřího Dolejše	156
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	158
Řeč poslance Pavla Kováčka	159
Řeč poslankyně Jany Lorencové	160
Řeč poslance Marka Černocho	160
Řeč poslance Václava Votavy	161
Řeč poslance Vladislava Vilímce	161
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	163
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	163
Řeč poslance Václava Votavy	164
Řeč poslance Miroslava Kalouska	166

167. Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	167
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	167

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Václava Votavy	168
Řeč poslance Vladislava Vilímce	169
Řeč poslance Václava Votavy	169
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	169
Řeč poslance Václava Votavy	169
Řeč poslance Vladislava Vilímce	170
Řeč poslance Václava Votavy	170
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	175
Řeč poslance Václava Votavy	175
Řeč poslance Václava Votavy	176

Usnesení schváleno (č. 1380).

168. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - třetí čtení
- Řeč poslance Václava Votavy 178
 Řeč poslance Leoše Hegera 178
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.
- Řeč poslance Vladislava Vilímce 179
 Řeč poslance Václava Votavy 179
- Usnesení schváleno (č. 1381).
169. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - třetí čtení
- Řeč poslance Miroslava Kalouska 185
 Řeč poslance Adolfa Beznosky 185
- Usnesení schváleno (č. 1382).
170. Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - třetí čtení
- Řeč poslance Romana Procházky 187
- Usnesení schváleno (č. 1383).
202. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - třetí čtení
- Řeč poslance Stanislava Humla 188
 Řeč poslance Miroslava Kalouska 188
 Řeč poslance Karla Raise 189
 Řeč poslance Miroslava Kalouska 189
 Řeč poslance Stanislava Humla 190
 Řeč poslance Miroslava Kalouska 190
 Řeč poslance Karla Raise 191
- Usnesení schváleno (č. 1384).

215. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	192
Řeč poslankyně Kristýny Zeličkové	192
Řeč poslance Jana Klána	193
Řeč poslance Pavla Kováčka	193
Řeč poslance Martina Kolovratníka	193
Řeč poslankyně Olgy Havlové	194
Řeč poslance Františka Laudáta	194
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	194
Řeč poslance Martina Kolovratníka	195
Řeč poslance Jana Birkeho	195
Řeč poslankyně Olgy Havlové	195
Řeč poslance Jana Birkeho	196
Řeč poslance Františka Laudáta	197
Řeč poslance Marka Černocho	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197

Usnesení schváleno (č. 1385).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	198
---	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

220. Stanovisko Poslanecké sněmovny k rezoluci UNESCO upírající práva Státu Izrael na Chrámovou horu a Zeď nářků v Jeruzalémě

Řeč poslankyně Jany Černochové	199
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	201
--	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Ivana Pilného	203
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	204
Řeč poslankyně Jany Černochové	205
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	206
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	207
Řeč poslance Daniela Korteho	207
Řeč poslance Milana Šarapatky	209
Řeč poslance Jiřího Miholy	209
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	210

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	210
Řeč poslankyně Jany Černochové	212
Řeč poslance Ivana Gabala	212
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	213
Řeč poslance Marka Bendy	213

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Daniela Kortehe	214
Řeč poslance Františka Laudáta	214
Řeč poslance Lea Luzara	215
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	215
Řeč poslance Františka Laudáta	216
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	216
Řeč poslance Robina Böhnische	216
Řeč poslance Ondřeje Benešika	217
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	217
Řeč poslance Bohuslava Svobody	219
Řeč poslankyně Jany Černochové	219
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	219
Řeč poslankyně Jany Černochové	220
Řeč poslance Lea Luzara	221
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	221
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	222
Řeč poslance Lea Luzara	222

Usnesení schváleno (č. 1386).

Řeč poslankyně Jany Černochové	223
--------------------------------------	-----

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 909/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	224
Řeč poslankyně Věry Kovářové	224
Řeč poslance Jana Klána	225
Řeč poslance Petra Bendla	226
Řeč poslance Stanislava Grospiče	227
Řeč poslance Ivana Adamce	228
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	228
Řeč poslankyně Věry Kovářové	229

Usnesení schváleno (č. 1387).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	230
Řeč poslankyně Věry Kovářové	231
Řeč poslance Jana Klána	232
Řeč poslance Ivana Pilného	235
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	236
Řeč poslance Ivana Pilného	237
Řeč poslance Petra Bendla	237

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Pilného	239
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	240
Řeč poslance Petra Bendla	240
Řeč poslance Ivana Gabala	240
Řeč poslance Jana Klána	241
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	241
Řeč poslankyně Věry Kovářové	242

Usnesení schváleno (č. 1388).

Řeč poslance Jana Klána	243
Řeč poslance Marka Černocho	244
Řeč poslance Romana Váni	244
Řeč poslance Jana Klána	244
Řeč poslance Ivana Pilného	244

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	245
Řeč poslance Lukáše Pletichy	246
Řeč poslance Marka Bendy	246
Řeč poslance Ivana Adamce	248
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	249
Řeč poslance Marka Bendy	250
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	251

Usnesení schváleno (č. 1389 - 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy	251
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1389 - 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	252
Řeč poslance Marka Bendy	254
Řeč poslankyně Heleny Válkové	255
Řeč poslance Martina Lanka	256
Řeč poslance Lea Luzara	256
Řeč poslance Marka Bendy	257
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	257

Usnesení schváleno (č. 1390).

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	259
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	260

Projednávání bodu bylo přerušeno.

20. října 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

261. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	262
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	264
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	265
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	266
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	266
Řeč poslance Františka Adámka	268
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	272
Řeč poslance Františka Adámka	273
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	275
Řeč poslance Františka Adámka	275
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	275

Řeč poslance Miroslava Kalouska	276
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1391).

Řeč poslankyně Niny Novákové	277
Řeč poslance Miroslava Kalouska	277
Řeč poslance Jaroslava Klačky	278
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	279
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	280

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	282
Řeč poslance Lea Luzara	283
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	284
Řeč poslance Karla Fiedlera	285
Řeč poslankyně Marie Pěničkové	286

Usnesení schváleno (č. 1392).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	286
---------------------------------------	-----

229. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti tzv. Islámskému státu /sněmovní tisk 933/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	287
Řeč poslance Karla Černého	288
Řeč poslankyně Jany Černochové	288
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	290
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	291
Řeč poslance Alexandra Černého	291
Řeč poslance Ivana Gabala	292
Řeč poslankyně Jany Černochové	292
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	293
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	293
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	295
Řeč poslance Karla Černého	296

Usnesení schváleno (č. 1393 - 1. část).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	296
Řeč poslance Karla Černého	296

Usnesení schváleno (č. 1393 - 2. část).

Řeč poslance Martina Plíška	297
Řeč poslance Václava Klučky	297

219. Informace členky Evropské komise Věry Jourové

Řeč evropské komisařky pro spravedlnost, spotřebitele a rovnost žen a mužů Věry Jourové	297
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Černocho	304
Řeč poslance Stanislava Grospiče	306
Řeč poslance Ondřeje Benešika	307
Řeč poslance Ivana Gabala	307
Řeč poslance Stanislava Grospiče	307
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	308
Řeč poslance Ondřeje Benešika	308
Řeč poslance Petra Fialy	309
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	311
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	312

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

262. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Věry Kovářové	314
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	314
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	315
Řeč poslance Tomia Okamury	315
Řeč poslance Simeona Karamazova	316
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	316
Řeč poslance Tomia Okamury	317
Řeč poslankyně Jany Černochové	317
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	319
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	319
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	319
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	320
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	320
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	321
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	322
Řeč poslance Karla Šidla	323
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	323

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	325
Řeč poslance Jana Zahradníka	325
Řeč poslance Václava Horáčka	326
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	326
Řeč poslance Václava Horáčka	328
Řeč poslance Simeona Karamazova	328
Řeč poslance Karla Raise	328
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	329
Řeč poslankyně Věry Kovářové	330
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	330
Řeč poslankyně Olgy Havlové	332
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	332
Řeč poslance Radima Holečka	333
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	333
Řeč poslance Víta Kaňkovského	335
Řeč poslance Roma Kostřici	336
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	336
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	337
Řeč poslance Františka Váchy	337
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	338
Řeč poslance Karla Raise	338

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	339
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	339
Řeč poslankyně Jany Černochové	340
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	340
Řeč poslankyně Jany Černochové	342
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	342
Řeč poslance Radima Holečka	343
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	343
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	344
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	344
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	345
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	346
Řeč poslance Jana Zahradníka	347
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	348
Řeč poslankyně Jany Černochové	348
Řeč poslance Radima Holečka	349
Řeč poslankyně Věry Kovářové	350
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	350
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	352
Řeč poslankyně Věry Kovářové	353

21. října 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Robina Böhnsche	356
Řeč poslance Jana Zahradníka	356
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	356

180. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	358
Řeč poslance Simeona Karamazova	359
Řeč poslance Martina Novotného	360

Usnesení schváleno (č. 1394).

181. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	361
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	361
Řeč poslance Vladislava Vilímce	362
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	363
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	364
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	365
Řeč poslance Miroslava Opálky	365
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	367
Řeč poslankyně Jany Hnykové	367
Řeč poslankyně Radky Maxové	367
Řeč poslance Karla Fiedlera	368
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	369
Řeč poslance Vladislava Vilímce	371
Řeč poslance Miroslava Opálky	371
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	372
Řeč poslankyně Radky Maxové	373
Řeč poslance Karla Fiedlera	374

Usnesení schváleno (č. 1395).

182. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - třetí čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	375
Řeč poslance Petra Kudely	376
Řeč poslance Pavla Kováčka	377

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Pavla Šrámka	378
Řeč poslance Petra Bendla	379
Řeč poslance Pavla Šrámka	380
Řeč poslance Karla Fiedlera	381
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	381
Řeč poslance Simeona Karamazova	382
Řeč poslance Miroslava Kalouska	382
Řeč poslance Herberta Pavery	383
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	383
Řeč poslance Herberta Pavery	384
Řeč poslance Petra Bendla	384
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	385
Řeč poslankyně Marie Pěničkové	385
Řeč poslance Pavla Šrámka	385
Řeč poslance Petra Bendla	386
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	386
Řeč poslance Petra Kudely	386
Řeč poslance Miroslava Kalouska	387
Řeč poslance Petra Kudely	388

Usnesení schváleno (č. 1396).

183. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - třetí čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	390
Řeč poslance Herberta Pavery	393
Řeč poslance Jiřího Petřů	393
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	394
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	395
Řeč poslance Petra Bendla	396
Řeč poslance Pavla Kováčka	397
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	399
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	399
Řeč poslance Petra Bendla	400

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Kováčka	400
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	402
Řeč poslance Pavla Kováčka	403
Řeč poslance Antonína Sedi	403
Řeč poslance Pavla Kováčka	403
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	403
Řeč poslance Pavla Kováčka	404
Řeč poslance Marka Bendy	404
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	405
Řeč poslance Pavla Kováčka	405
Řeč poslance Petra Bendla	407
Řeč poslance Pavla Kováčka	408
Řeč poslance Marka Bendy	409
Řeč poslance Pavla Kováčka	409
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	409
Řeč poslance Pavla Kováčka	409
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	410
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	410
Řeč poslance Pavla Kováčka	410
Řeč poslance Františka Laudáta	410
Řeč poslance Marka Bendy	411
Řeč poslance Pavla Kováčka	411

Usnesení schváleno (č. 1397).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	416
Řeč poslance Františka Laudáta	416

175. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Niny Novákové	417
Řeč poslankyně Marty Semelové	418
Řeč poslankyně Jany Hnykové	420
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	420
Řeč poslance Martina Plíška	423
Řeč poslance Lukáše Pletichy	425
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	426
Řeč poslankyně Heleny Válkové	428
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	429

Projednávání bodu bylo přerušeno.

25. října 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	433
Řeč poslance Miroslava Kalouska	433
Řeč poslance Františka Laudáta	434
Řeč poslance Jiřího Míholy	435
Řeč poslance Martina Kolovratníka	435
Řeč poslance Tomia Okamury	435
Řeč poslance Martina Plíška	437
Řeč poslance Vladislava Vilímce	437
Řeč poslankyně Markéty Adamové	438

10. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	440
Řeč poslance Jaroslava Krákory	441
Řeč poslance Jana Klána	442
Řeč poslance Roma Kostřici	448
Řeč poslance Jana Klána	452
Řeč poslance Miroslava Kalouska	453
Řeč poslance Roma Kostřici	453
Řeč poslance Jana Klána	453
Řeč poslance Radka Vondráčka	453

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Ivana Adamce	455
Řeč poslance Jana Klána	457
Řeč poslance Marka Bendy	457
Řeč poslance Lea Luzara	461
Řeč poslance Jaroslava Krákory	462
Řeč poslance Jana Klána	463
Řeč poslance Lukáše Pletichy	463
Řeč poslance Radka Vondráčka	464
Řeč poslance Marka Bendy	464
Řeč poslance Lea Luzara	465
Řeč poslance Josefa Uhlíka	465
Řeč poslance Jaroslava Krákory	465

139. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Birkeho	466
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	467
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	468
Řeč poslance Romana Sklenáka	470
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	471
Řeč poslance Karla Šidla	471
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	472
Řeč poslance Petra Kořenka	473
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	473
Řeč poslance Karla Šidla	474

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Petra Bendla	474
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	475

Usnesení schváleno (č. 1398 - 1. část).

Řeč poslance Petra Bendla	477
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	477
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	478
Řeč poslance Jana Birkeho	479

Usnesení schváleno (č. 1398 - 2. část).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení

Řeč poslance Karla Šidla	480
Řeč poslance Antonína Sedi	480
Řeč poslance Ivana Adamce	481
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	482
Řeč poslance Antonína Sedi	483
Řeč poslance Františka Laudáta	483
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	484
Řeč poslance Ivana Gabala	485
Řeč poslance Františka Laudáta	485
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	486

Řeč poslance Jaroslava Klášky	486
Řeč poslance Karla Šidla	487
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	487
Řeč poslance Antonína Sedi	488
Řeč poslance Jiřího Valenty	488
Řeč poslance Jaroslava Klášky	488
Řeč poslance Karla Šidla	488
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	490
Řeč poslance Jeronýma Tejce	491
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - první čtení	
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	492
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	493
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Antonína Sedi	494
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	495
Usnesení schváleno (č. 1399 - 1. část).	
Řeč poslance Daniela Korteho	495
Usnesení schváleno (č. 1399 - 2. část).	
Pokračování v projednávání bodu	
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení	

Řeč poslankyně Marty Semelové	496
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	497
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	500
Řeč poslance Víta Kaňkovského	501
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	501
Řeč poslance Ivana Gabala	502
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	503
Řeč poslankyně Markéty Adamové	503
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	505

Usnesení schváleno (č. 1400 - 1. část).

Řeč poslance Zdeňka Soukupa	506
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1400 - 2. část).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	506
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	507
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	507
Řeč poslankyně Markéty Adamové	508

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. října 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	511
------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

175. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Zuzany Kailové	513
Řeč poslance Marka Bendy	513
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	515
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	518
Řeč poslankyně Niny Novákové	519
Řeč poslankyně Jany Hnykové	520

Řeč poslance Radka Vondráčka	520
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	520
Řeč poslance Jeronýma Tejce	521
Řeč poslankyně Heleny Válkové	521
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	522
Řeč poslankyně Jany Hnykové	522
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	523
Řeč poslance Františka Laudáta	523
Řeč poslance Radka Vondráčka	523
Řeč poslance Igora Jakubčika	529
Řeč poslance Miroslava Kalouska	530
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	530
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	530
Řeč poslance Milana Brázdila	530
Řeč poslance Radka Vondráčka	531
Řeč poslance Marka Bendy	534
Řeč poslance Radka Vondráčka	534
Řeč poslance Miroslava Kalouska	535
Řeč poslance Marka Černocho	536

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Radka Vondráčka	536
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1401).

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	537
------------------------------------	-----

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 /sněmovní tisk 921/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	537
Řeč poslance Václava Votavy	544
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	545
Řeč poslance Miroslava Kalouska	551
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	556
Řeč poslance Miroslava Opálky	560

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	560
---	-----

264.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Jana Birkeho	561
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	562
	Usnesení schváleno (č. 1402).	
216.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	563
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
217.	Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	564
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Pokračování v projednávání bodů	
216.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	565
217.	Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu	
	Pokračování v projednávání bodu	
1.	Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 /sněmovní tisk 921/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	566
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	569
	Řeč poslance Václava Votavy	573
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	574
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	574

Řeč poslankyně Marty Semelové	579
Řeč poslance Simeona Karamazova	583
Řeč poslance Marka Černocho	584
Řeč poslance Michala Kučery	585

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Jany Hnykové	587
Řeč poslance Jana Zahradníka	588
Řeč poslance Bohuslava Svobody	591
Řeč poslance Radima Holečka	592
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	592
Řeč poslance Jaroslava Holíka	594
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	594
Řeč poslance Františka Laudáta	599
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	600

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Václava Votavy	607
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1403).

58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	609
Řeč poslance Josefa Uhlíka	612
Řeč poslance Jiřího Petrů	613
Řeč poslance Jana Klána	614
Řeč poslance Karla Raise	617
Řeč poslance Petra Bendla	618
Řeč poslance Jana Zahradníka	620
Řeč poslance Radka Vondráčka	622
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	622
Řeč poslance Františka Laudáta	623
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	624
Řeč poslance Josefa Uhlíka	627

Usnesení schváleno (č. 1404 - 1. část).

Řeč poslance Jana Klána	628
Řeč poslance Františka Laudáta	628

Usnesení schváleno (č. 1404 - 2. část).

Řeč poslance Josefa Uhlíka	628
Řeč poslance Petra Bendla	628

27. října 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

261. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Petra Bendla	631
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	634
Řeč poslance Petra Bendla	634
Řeč poslance Josefa Šenfelda	635
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	636
Řeč poslance Petra Bendla	636
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	637
Řeč poslance Petra Bendla	637
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	638
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	638
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	640
Řeč poslance Petra Bendla	640
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	641
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	641
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	641
Řeč poslance Petra Bendla	642
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	642
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	643
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	643
Řeč poslance Petra Bendla	643
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	643
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	643
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	644
Řeč poslance Petra Bendla	645
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	645
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	645
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	646
Řeč poslance Petra Bendla	646
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	647
Řeč poslance Petra Bendla	647
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	647

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jaroslava Zavadila	648
240. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014) /sněmovní tisk 831/	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	649
Řeč poslance Václava Klučky	650
Řeč poslance Tomia Okamury	650
Řeč poslankyně Jany Černochové	652
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	655
Řeč poslance Petra Bendla	659
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	660
Řeč poslance Václava Klučky	663
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	663
Usnesení schváleno (č. 1405).	
241. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016 /sněmovní tisk 834/	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	664
Řeč poslance Martina Lanka	665
Usnesení schváleno (č. 1406).	
242. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 907/	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	668
Řeč poslance Romana Váni	669
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
262. Ústní interpelace	
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	670
Řeč poslance Marka Černocho	670

Řeč poslance Františka Váchy	671
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	671
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	672
Řeč poslance Miroslava Kalouska	673
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	673
Řeč poslankyně Věry Kovářové	674
Řeč poslankyně Jany Fischerové	674
Řeč poslankyně Marty Semelové	675
Řeč poslance Marka Černocho	675
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	676
Řeč poslance Petra Bendla	676
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	676
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	678
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	679
Řeč poslance Josefa Hájka	680
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládk	681
Řeč poslance Josefa Hájka	682
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	682
Řeč poslance Radima Holečka	683
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	683
Řeč poslance Radima Holečka	684
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	684

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	684
Řeč poslance Marka Černocho	686
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	686
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	687
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	687
Řeč poslance Jana Zahradníka	688
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	689
Řeč poslankyně Marty Semelové	691
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	692
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	693
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	694
Řeč poslankyně Věry Kovářové	696
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	696
Řeč poslankyně Věry Kovářové	698
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	698
Řeč poslance Petra Bendla	700
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	700
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	702
Řeč poslance Marka Černocho	703
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	703
Řeč poslance Radima Holečka	704

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	705
Řeč poslance Petra Bendla	705
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	706
Řeč poslance Marka Černocho	708
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	708
Řeč poslankyně Věry Kovářové	709
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	709
Řeč poslance Petra Bendla	710

8. listopadu 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	712
Řeč poslance Miroslava Opálky	712
Řeč poslance Karla Fiedlera	713
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	716
Řeč poslance Tomia Okamury	716
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	718
Řeč poslance Jana Zahradníka	718
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	719
Řeč poslance Lea Luzara	720
Řeč poslance Miroslava Kalouska	720
Řeč poslankyně Jany Černochové	721
Řeč poslance Vladislava Vilímce	722
Řeč poslance Ladislava Velebného	723

149. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - první čtení

Řeč poslance Františka Laudáta	725
Řeč senátora Miroslava Nenučila	726
Řeč poslance Jeronýma Tejce	726
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	727
Řeč poslance Ivana Pilného	729
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	729
Řeč poslance Jeronýma Tejce	730
Řeč poslance Michala Kučery	730
Řeč poslance Jana Klána	731
Řeč poslance Jeronýma Tejce	733
Řeč poslance Martina Plíška	734

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč senátora Miroslava Nenučila	735
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1407 - 1. část).

Řeč poslance Michala Kučery	735
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	735
Řeč poslance Petra Bendla	736

Usnesení schváleno (č. 1407 - 2. část).

145. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - první čtení

Řeč senátorky Elišky Wagnerové	737
Řeč poslance Jeronýma Tejce	738
Řeč poslance Marka Bendy	739

Usnesení schváleno (č. 1408).

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	741
Řeč poslance Romana Procházky	741
Řeč poslance Františka Adámka	742
Řeč poslance Martina Kolovratníka	742
Řeč poslance Františka Váchy	744
Řeč poslankyně Věry Kovářové	745
Řeč poslankyně Jany Fischerové	746
Řeč poslance Martina Komárka	747
Řeč poslankyně Věry Kovářové	748
Řeč poslance Petra Bendla	748
Řeč poslance Martina Komárka	750
Řeč poslance Václava Votavy	750
Řeč poslance Petra Bendla	751
Řeč poslance Martina Kolovratníka	751
Řeč poslance Martina Komárka	751
Řeč poslance Pavla Ploce	752
Řeč poslance Karla Fiedlera	752
Řeč poslance Ivana Adamce	752
Řeč poslance Ivana Pilného	753
Řeč poslance Františka Váchy	753

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	753
Řeč poslankyně Jany Fischerové	754

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Petra Kořenka	754
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	755
Řeč poslance Radka Vondráčka	756
Řeč poslance Martina Kolovratníka	757
Řeč poslance Antonína Sedi	757
Řeč poslance Františka Váchy	757
Řeč poslance Jaroslava Krákory	757
Řeč poslankyně Jany Fischerové	758
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	758
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	758
Řeč poslance Karla Raise	758
Řeč poslance Františka Adámka	759
Řeč poslance Petra Kořenka	763
Řeč poslance Petra Bendla	763
Řeč poslance Romana Procházky	763

111. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení

Řeč poslance Robina Böhnische	764
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Josefa Kotta	766
Řeč poslance Miloše Babiše	766
Řeč poslance Miroslava Kalouska	767
Řeč poslance Michala Kučery	768
Řeč poslance Jiřího Miholy	769
Řeč poslance Martina Komárka	769
Řeč poslance Jiřího Valenty	769
Řeč poslankyně Olgy Havlové	773
Řeč poslankyně Marie Pěničkové	773
Řeč poslance Jiřího Koubka	773
Řeč poslankyně Jany Lorencové	774
Řeč poslance Jaroslava Holíka	774
Řeč poslance Jiřího Valenty	774
Řeč poslance Jana Volného	775
Řeč poslance Františka Adámka	775

Řeč poslankyně Jany Lorencové	776
Řeč poslance Michala Kučery	776
Řeč poslankyně Jany Černochové	776
Řeč poslance Martina Kolovratníka	777
Řeč poslance Miroslava Kalouska	777
Řeč poslankyně Jany Černochové	778
Řeč poslankyně Heleny Válkové	778
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	780
Řeč poslance Milana Brázdila	780
Řeč poslance Marka Černocho	780
Řeč poslance Jiřího Dolejše	781
Řeč poslance Josefa Kotta	782
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	783
Řeč poslance Romana Sklenáka	784
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	784
Řeč poslance Michala Kučery	785
Řeč poslance Petra Kudely	785
Řeč poslance Karla Fiedlera	786
Řeč poslance Miroslava Kalouska	787
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	787
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	787
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	787
Řeč poslance Miroslava Kalouska	788
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	788
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	789
Řeč poslance Robina Böhnische	790
Řeč poslance Josefa Kotta	792

Projednávání bodu bylo přerušeno.

9. listopadu 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	794
Řeč poslance Jana Zahradníka	794
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	795

173. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Zavadila	796
Řeč poslance Ivana Pilného	797

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	798
Řeč poslance Jaroslava Faltýnky	798
Řeč poslance Pavla Plzáka	799
Řeč poslance Miroslava Kalouska	799
Řeč poslance Ivana Pilného	799
Řeč poslance Petra Kořenka	800
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	800
Řeč poslance Jaroslava Faltýnky	800
Řeč poslance Petra Bendla	800
Řeč poslance Jaroslava Borky	801

Usnesení schváleno (č. 1409).

187. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Dolejše	803
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	803
Řeč poslance Jiřího Štětiny	805
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	806
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	806
Řeč poslance Jiřího Štětiny	807
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	807
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	809
Řeč poslance Pavla Plzáka	809
Řeč poslance Radima Holečka	810
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	810
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	810
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	811
Řeč poslance Jaroslava Krákory	812
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	812
Řeč poslance Jiřího Štětiny	812

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Davida Kasala	813
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	815
Řeč poslance Leoše Hegera	815
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	817
Řeč poslance Víta Kaňkovského	817
Řeč poslance Bohuslava Svobody	818
Řeč poslance Milana Brázdila	819
Řeč poslance Miloslava Janulíka	821

Řeč poslance Leoše Hegera	821
Řeč poslance Milana Brázdila	821
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	822
Řeč poslance Davida Kasala	822

Usnesení schváleno (č. 1410).

Řeč poslance Františka Laudáta	830
--------------------------------------	-----

188. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	831
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	833

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Soni Markové	833
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	836
Řeč poslance Jana Zahradníka	838
Řeč poslance Jiřího Štětiny	840
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	840
Řeč poslance Víta Kaňkovského	841
Řeč poslance Leoše Hegera	842
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	843
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	844
Řeč poslankyně Soni Markové	846
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	846

Usnesení schváleno (č. 1411).

189. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	851
Řeč poslance Jiřího Petru	852
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	854
Řeč poslance Jiřího Petru	854

Usnesení schváleno (č. 1412).

Pokračování v projednávání bodu

111. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení

Řeč poslankyně Heleny Válkové	856
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	857
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	857

Usnesení schváleno (č. 1413 - 1. část).

Řeč poslance Robina Böhnische	857
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	858

Usnesení schváleno (č. 1413 - 2. část).

171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - třetí čtení

Řeč poslance Romana Procházky	859
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	859
Řeč poslance Romana Procházky	859

Usnesení schváleno (č. 1414).

172. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Fiedlera	860
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1415).

Pokračování v projednávání bodu

216. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 861
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
- Pokračování v projednávání bodu
216. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 862
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - první čtení
- Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 863
- Řeč poslance Romana Kubíčka 863
- Usnesení schváleno (č. 1416).
- Řeč poslance Ivana Adamce 864
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - první čtení
- Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 865
- Řeč poslance Josefa Nekla 866
- Řeč poslance Michala Kučery 867
- Řeč poslance Jana Zahradníka 868
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
- Řeč poslance Simeona Karamazova 870
- Řeč poslance Michala Kučery 871
- Řeč poslance Ivana Adamce 871
- Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 872
- Řeč poslance Josefa Nekla 872
- Usnesení schváleno (č. 1417).

131. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	874
Řeč poslance Karla Raise	875
Řeč poslance Romana Váni	875
Řeč poslance Václava Votavy	876
Řeč poslankyně Věry Kovářové	876

Usnesení schváleno (č. 1418).

122. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	877
Řeč poslankyně Květy Matušovské	878
Řeč poslance Jana Klána	879
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	879
Řeč poslance Ivana Adamce	880
Řeč poslance Michala Kučery	880
Řeč poslankyně Věry Kovářové	881
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	882
Řeč poslance Ivana Adamce	882
Řeč poslance Martina Kolovratníka	882
Řeč poslance Lea Luzara	883
Řeč poslance Ivana Adamce	883
Řeč poslance Romana Váni	883
Řeč poslankyně Květy Matušovské	884
Řeč poslankyně Věry Kovářové	884

Usnesení schváleno (č. 1419).

86. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jiřího Dolejše	885
Řeč poslance Václava Votavy	887
Řeč poslance Ivana Adamce	887
Řeč poslance Pavla Kováčka	888

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Usnesení schváleno (č. 1420 - 1. část).

Řeč poslance Jiřího Dolejše 888

Usnesení schváleno (č. 1420 - 2. část).

134. Návrh poslanců Ladislava Velebného, Dany Váhalové, Zdeňka Syblíka, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti a o úpravě některých podmínek jejího provozování (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 857/ - první čtení

Řeč poslance Ladislava Velebného	889
Řeč poslance Miloše Babiše	890
Řeč poslance Ivana Adamce	891
Řeč poslance Václava Votavy	893
Řeč poslance Pavla Plzáka	893
Řeč poslance Petra Bendla	893
Řeč poslance Ivana Adamce	894
Řeč poslance Marka Bendy	894
Řeč poslance Radka Vondráčka	896
Řeč poslance Antonína Sedi	896
Řeč poslance Pavla Plzáka	896
Řeč poslance Marka Bendy	896
Řeč poslance Ivana Adamce	897
Řeč poslance Pavla Kováčika	897
Řeč poslance Herberta Pavery	898
Řeč poslance Petra Kudely	899
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	899
Řeč poslance Marka Bendy	899
Řeč poslance Pavla Kováčika	900
Řeč poslance Josefa Šenfelda	900
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	900
Řeč poslance Michala Kučery	901
Řeč poslance Marka Bendy	901

Usnesení schváleno (č. 1421).

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 902

Pokračování v projednávání bodu

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - první čtení
- Řeč poslankyně Markéty Adamové 902
 Řeč poslance Miroslava Opálky 904
 Řeč poslance Karla Raise 907
 Řeč poslance Jaroslava Zavadila 907

Projednávání bodu bylo přerušeno.

10. listopadu 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

261. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 911

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Klána 912
 Řeč poslankyně Jany Černochové 912

265. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Klána 914

Usnesení schváleno (č. 1422).

232. Výroční zpráva o činnosti veřejné ochránčičky práv za rok 2015 /sněmovní tisk 768/

Řeč veřejné ochránčičky práv Anny Šabatové 916
 Řeč poslance Jiřího Junka 918
 Řeč poslance Jeronýma Tejce 918
 Řeč poslance Tomia Okamury 919
 Řeč poslance Pavla Plzáka 921
 Řeč poslankyně Jany Hnykové 921
 Řeč poslance Marka Černocho 922
 Řeč poslance Jiřího Junka 923
 Řeč poslance Petra Kořenka 923

165. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	924
Řeč poslance Robina Böhnische	926
Řeč poslankyně Jany Černochové	927

Projednávání bodu bylo přerušeno.

266. Informace vlády o letecké záchranné službě od 1. 1. 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Černocho	928
Řeč poslance Romana Sklenáka	928
Řeč poslankyně Jany Černochové	929
Řeč poslance Marka Černocho	929
Řeč poslance Pavla Kováčika	930
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	930
Řeč poslankyně Jany Černochové	930
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	932
Řeč poslance Milana Brázdila	933
Řeč poslance Františka Váchy	934
Řeč poslance Jiřího Běhounka	934
Řeč poslankyně Jany Černochové	935
Řeč poslance Robina Böhnische	936

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

165. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Řeč poslance Jana Klána	937
Řeč poslance Ivana Pilného	938
Řeč poslance Jana Zahradníka	938

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

262. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	940
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	941
Řeč poslance Josefa Nekla	944
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	944
Řeč poslance Jiřího Valenty	947
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	948
Řeč poslance Marka Černocho	949
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	950
Řeč poslankyně Dany Váhalové	952
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	952
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	954
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	954
Řeč poslance Tomia Okamury	955
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	956
Řeč poslance Petra Fialy	958
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	958
Řeč poslance Petra Fialy	959
Řeč poslance Lea Luzara	960
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	960
Řeč poslankyně Věry Kovařové	962
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	963
Řeč poslankyně Marty Semelové	965
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	965

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Václava Klučky	968
Řeč poslance Jiřího Koubka	969
Řeč poslance Antonína Sedi	969
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	970
Řeč poslance Karla Raise	972
Řeč poslankyně Jany Lorencové	972
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	973
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	974
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	975
Řeč poslance Lea Luzara	976
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	976
Řeč poslance Romana Kubíčka	978
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	979
Řeč poslankyně Markéty Adamové	979
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	980
Řeč poslankyně Olgy Havlové	981
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	981
Řeč poslankyně Olgy Havlové	982

Řeč poslance Romana Procházky	983
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	983
Řeč poslance Romana Procházky	984
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	984
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	984
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	985
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	985
Řeč poslance Marka Černocho	986
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	986
Řeč poslance Jiřího Valenty	987
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	988
Řeč poslance Jana Zahradníka	988
Řeč poslankyně Jany Hnykové	988
Řeč poslance Simeona Karamazova	989
Řeč poslankyně Niny Novákové	990
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	990
Řeč poslankyně Marty Semelové	992
Řeč poslance Lea Luzara	992
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládko	993
Řeč poslance Romana Procházky	995
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	995
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	996
Řeč poslance Karla Raise	997
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	997

11. listopadu 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	999
------------------------------------	-----

Závěrečná řeč předsedy PSP Jana Hamáčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
18. října 2016
Přítomno: 181 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 50. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 50. schůze ve čtvrtek 6. října a pozvánka vám byla zaslána v pátek 7. října.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Chtěl bych informovat, že hlasuji s kartou číslo 15.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Pavla Čiháka a poslankyni Gabrielu Peckovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh.

Pokud tomu tak není, rozhodneme hlasováním, které jsem zahájil. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem ověřovatelů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1. Přihlášeno je 94, pro 66, proti 1. Tento návrh byl přijat a konstatuji, že jsme ověřovateli 50. schůze Sněmovny určili pana poslance Čiháka a paní poslankyni Peckovou.

Pan poslanec Vondráček má kartu 54.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Andrlé Saylor – zahraniční cesta, pan poslanec Benešik do páté hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Fiedler – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, paní místopředsedkyně Pokorná Jermanová – osobní důvody, pan poslanec Pražák – zdravotní důvody, paní poslankyně Putnová – osobní důvody, pan poslanec Sedláček – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Zavadil – zahraniční cesta a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek od 16.15 – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, pan ministr Ťok od 15.30 – zahraniční cesta, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – rovněž pracovní důvody.

Pan poslanec Karamazov – karta číslo 69.

Tolik tedy omluvy.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 50. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Chtěl bych vás informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme za prvé vyhovět žádosti pana ministra obrany zařadit pevně bod 227, což je působení sil a prostředků – Irák, na 20. 10. jako první bod po písemných interpelacích.

Zařadit nový bod Informace členky Evropské komise Věry Jourové na čtvrtek 20. 10. jako druhý bod po písemných interpelacích.

Vyhovět žádosti ministra dopravy a zařadit pevně body 5 a 6 na úterý 25. 10. po již pevně zařazených bodech.

Zařadit pevně na středu 26. 10. ihned po projednání bodu 1, což je státní rozpočet, bod 58 návrhu pořadu, což je stavební zákon v prvním čtení.

V úterý 8. 11. změnit pořadí v projednávání již pevně zařazených bodů, a to tak, že nejprve projednáme bod 149 a poté bod 145. V původním návrhu je to obráceně.

Zařadit blok voleb pevně na středu 26. 10. ve 12 hodin 45 minut. To jsou body 215, 216 a 217.

A nyní prosím pana poslance Stanjuru, aby mě pečlivě poslouchal, protože na návrh pana poslance Stanjuru jsme se dohodli na politickém grémiu, že bychom do bloku voleb zařadili ještě bod dovolba členů vyšetřovací komise pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47. Nicméně jsem obdržel informaci, že na minulé schůzi Sněmovny byl přerušen bod Návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, který mimo jiné obsahoval i rezignaci dvou členů této vyšetřovací komise, a Sněmovna dosud tyto rezignace formálně nevzala na vědomí. Takže dovolba těchto členů by teoreticky mohla být učiněna již v tom bodě 215, který je zařazen na této schůzi. A já prosím pana předsedu volební komise, aby v případě potřeby připravil příslušný postup.

Ještě se omlouvá pan poslanec Gabrhel, a to od 14 do 14.30 dnes z pracovních důvodů.

Z mojí strany je to v této fázi vše. Vidím paní poslankyni Černochovou, ale mám tady ještě pár písemných přihlášek, které byly před ní, a potom jí dám slovo.

Prosím pana poslance Konička, pokud nejsou vystoupení s přednostním právem. Není tomu tak. Takže pan poslanec Koniček, po něm pan poslanec Okamura a potom paní poslankyně Černochová a potom pan poslanec Adámek a další. Prosím.

A prosím sněmovnu o klid, abych si mohl poznamenat to, co bude navrhovat pan poslanec.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, máme na pořad zařazený dva body, které jsou novelami zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a to je bod 110, sněmovní tisk 738, a bod 157, sněmovní tisk 842. Chtěl bych vás požádat, zda bychom mohli hlasovat o pevném zařazení na tento čtvrtek 20. října jako první a druhý bod po písemných interpelacích. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, navrhl zařazení mimořádného bodu na program této schůze Poslanecké sněmovny s názvem Zavedení přímé volby a odvolatelnosti politiků. Tento náš návrh na změnu českého politického systému směrem k přímé demokracii získal totiž po právě skončených krajských volbách –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, velmi se omlouvám, ale já nejsem schopen rozumět tomu, co říkáte, z důvodu vysoké hladiny hluku. Prosím všechny, aby se usadili, aby se ztišili. A pokud neklesne hladina hluku, budu nucen přerušit jednání.

Poslanec Tomio Okamura: Tak já chápu, že poslance jiných politických stran nezajímá zavedení odvolatelnosti politiků, takže děkuji, že jste tady zjednal trošku klid. Takže já bych pokračoval.

Takže dovoluji, abych navrhl zařazení mimořádného bodu na program této schůze Poslanecké sněmovny s názvem Zavedení přímé volby a odvolatelnosti politiků. Tento náš dlouhodobý návrh na změnu českého politického systému směrem k přímé demokracii získal totiž po právě skončených krajských volbách opět na velké aktuálnosti a znovu se ukazuje potřeba začít nad touto změnou velmi vážně diskutovat v celém politickém spektru.

Jen připomínám, že náš ústavní zákon, který naše hnutí SPD navrhlo a který by umožnil přímou volbu a odvolatelnost politiků, jste tady ve Sněmovně vloni zamítli.

Minulý týden proběhla republikou vlna rozhořčení nad tím, že vítěze voleb obešly druhé strany a kandidát na hejtmana, který vyhrál volby, se nakonec hejtmanem nestal a občané se cítí podvedeni. Také prezident Miloš Zeman ústy svého mluvčího toto jednání označil za nesporné a někdy až politicky bizarní spojování různorodých stran do koalic s jediným cílem: vyšachovat vítěze. A dodal – cituji: "Taková spojení mohou být chápána jako určitá zrada voličů."

Pan vicepremiér Babiš následně vyslovil názor, že – cituji: "Celé volby byly vlastně tak trochu podvodem na voličích." Pozoruhodné na vyjádření pana Babiše je fakt, že to byl... (Odmilka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já opravdu ještě jednou prosím o klid. Pokud se nesníží hladina hluku, tak asi začnu vyvolávat jmenovitě ty, co hlučí.

Poslanec Tomio Okamura: Takže pan vicepremiér Babiš následně vyslovuje názor, že – cituji: "Celé volby byly vlastně tak trochu podvodem na voličích." Pozoruhodné na vyjádření pana Babiše je fakt, že to byl právě pan Babiš a jeho hnutí ANO, kteří vloni zamítli spolu se Sobotkovou ČSSD náš návrh zákona o přímé volbě hejtmanů a starostů.

Kdyby vládní koalice náš zákon podpořila, mohlo mít teď hnutí ANO devět hejtmanů. Na tomto příkladu typicky vidíme absolutní politickou a ideovou

vyprázdňenost některých členů vládní koalice. Vlastně vůbec nevědí, co vlastně chtějí prosazovat.

Nerespektování výsledků voleb a obcházení vítěze je jen důkazem, že tradiční politické strany udělají cokoli, aby se udržely u koryta za každou cenu.

Dámy a pánové, nejde o první příklad, kdy byl vítěz voleb obejit. Pamatujeme přece, že v Praze vyhrála předminulé volby TOP 09 se svým kandidátem na primátora panem Tůmou, ale největší programoví konkurenti, pravicová konzervativní ODS, se dohodli se socialisty a dosadili svého primátora. Všichni totiž víme, že pro mainstreamové strany platí, že jejich ideový politický program je jen pro – v uvozovkách – hlupáky na ulici, ale když jde o kšeft, tak šibřička zprava zleva se vždycky dohodnou. Na druhou stranu v tom nelze vidět zločin. K tomu, aby se ustavila jakákoli vláda v obci, ve městě, v kraji nebo na celostátní úrovni, je třeba udělat kompromisy a získat většinu za pomoci koaličních partnerů a je jasné, že v současném systému vyhrává nikoli vítěz voleb, ale ten, kdo umí udělat dohody či obchody. Pravda také v současnosti je, že ustavené rady v obcích a krajích nemusí respektovat vítěze voleb.

My v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, nabízíme poctivé a systémové řešení, které zná celá Evropa. Je to přímá volba a samozřejmě odvolatelnost politiků, tedy v první fázi konkrétně starostů a hejtmanů. Poslední země v Evropě, kde byla zavedena, bylo Slovensko, a dnes už tedy v našem regionu zbývá jen Česká republika, která má na krajské a obecní úrovni princip poměrného zastoupení.

Jak jsem již řekl, loni jsme jménem našeho hnutí SPD v této Sněmovně navrhli ústavní zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, konkrétně starostů, primátorů a hejtmanů, a já vás, vážení kolegové a kolegyně, žádám, abychom toto téma, tedy zavedení přímé volby a odvolatelnosti politiků – a jak říkám, v první fázi pojdme diskutovat o starostech, primátorech a hejtmanech – dali na program této schůze Sněmovny.

Vím, že návrh zákona našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD tady ve Sněmovně nikdo už z principu neschválí, protože jsme tady jedinou skutečnou opoziční stranou, ale můžeme usnesením uložit vládě, tedy Ministerstvu vnitra, aby dokončilo a předložilo návrh svůj, tak aby v dalších komunálních volbách, které budou zanedlouho, se už mohlo volit tak, aby vládu v obci, ve městě a za čtyři roky i v kraji získal vítěz voleb. Je to mimo jiné i přání mnoha starostů, protože námi navrhovaný systém jim dává daleko větší stabilitu pro to, aby mohli plnit svůj program, a samozřejmě odvolatelnost dává naopak jistotu voličům, že když je politik podvede nebo zklame, mohou mu odebrat mandát. I toto stabilizuje systém, protože v ten okamžik si politici nedovolí voliče podvádět.

Na závěr vás tedy ještě jednou žádám o zařazení mimořádného bodu na program této schůze Poslanecké sněmovny s názvem zavedení přímé volby a odvolatelnosti politiků. A je mi celkem jedno, do jakého dne a na jakou hodinu tento bod zařadíte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Takže se jedná o návrh na zařazení do pořadu schůze. Děkuji.

Než dám slovo paní poslankyni Černochové, prosím o chvíličku strpení. Prosím, abyste svoji pozornost upřeli na galerii pro hosty, kde je přítomna delegace polského Sejmu v čele s panem Grzegorzem Janikem, předsedou polsko-české meziparlamentní skupiny přátel. (Poslanci povstávají a delegaci vítají potleskem.) Přítomen je také náměstek ministra sportu a turistiky Polské republiky pan David Lasek a delegaci doprovází její Excellence paní velvyslankyně.

Nyní má slovo paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já se obracím na Poslaneckou sněmovnu s následujícím návrhem. Pravděpodobně většina z nás v minulém týdnu zaznamenala usnesení výkonné rady UNESCO, která přijala návrh rezoluce, která upírá Židům vazbu na Chrámovou horu a Zeď nářků v Jeruzalémě. Domnívám se stejně jako kolegové z klubu ODS, že by bylo dobré znát stanovisko představitelů vlády k této záležitosti, jak se Česká republika postaví k hlasování o této rezoluci na generální konferenci UNESCO.

Jednoznačně považujeme za nezbytné, aby Česká republika prostřednictvím usnesení Poslanecké sněmovny dala jasně najevo, že s touto rezolucí nesouhlasí, že považuje svatá místa a práva Státu Izrael ve vztahu k nim za nepopíratelná a že nelze popírat historii. Tímto stanoviskem bychom měli podpořit zástupce české vlády při dalších jednáních o této rezoluci.

Dovoluji si tedy navrhnout nový bod s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k rezoluci UNESCO upírající práva Státu Izrael na Chrámovou horu a Zeď nářků v Jeruzalémě, a to na středu 19. 10. v odpoledních hodinách po pevně zařazených bodech.

Druhá moje prosba souvisí s tím, že jsme ve výborovém týdnu měli možnost se seznámit s návrhem bodu, sněmovního tisku 747. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. Je to tedy zkráceně řečeno ten zákon o civilním letectví. Protože byl garančním výborem určen jiný výbor než výbor pro obranu a náš výbor pro obranu – když nepočítám ten mimořádný, který máme zítra ráno kvůli vyslání chirurgického týmu do Iráku – máme až 2. 11., tak jsem chtěla velmi zdvořile kolegy a kolegyně poprosit, jestli by bylo možné sněmovní tisk 747 stáhnout z programu této schůze, tak abychom se tímto tiskem mohli zabývat na výboru pro obranu a projednávali to až v následujícím termínu zasedání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Bartošek. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, mám krátký návrh. Navrhuji, aby na dnešní jednání po pevně zařazených bodech byl zařazen bod číslo 13, registr smluv. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Adámek, po něm pan poslanec Farský.

Pani poslankyně Kailová má kartu číslo 71.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, kolegové, kolegyně, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych vás požádal o podporu přeřazení bodu číslo 4, sněmovního tisku 724, autorský zákon, vzhledem k tomu, že dnes má proběhnout projednávání tohoto zákona ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a pokud mám dobré informace, i volební výbor bude projednávat tento zákon, a protože nám nepochybně jde o to, aby tato norma byla pokud možno řekněme precizní a nejlepší a podle mých informací pan ministr s přeřazením nemá problém, tak bych vás chtěl požádat o pevně zařazení sněmovního tisku 724, bodu 4, na úterý 8. listopadu po pevně zařazených bodech. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Farského. Připraví se pan poslanec Plíšek.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl obrátit vaši pozornost ke dvěma tiskům, které jsou v tuto chvíli zařazeny tak, že nejspíše nemají velkou šanci na to, aby se stihly. Jsou to body číslo 122 a 130.

Bod 122 je tisk 807 a má za cíl zjednodušit život lidem ve zcela logické věci, v tom, že si o řidičák nebudete muset žádat jenom tam, kde máte trvalé bydliště, ale v podstatě na kterémkoli ORP a zároveň že k tomu nebudete muset nosit v dnešní digitální době papírovou fotku, ale že ta fotka bude v systému veřejné správy, kde už vaše fotka je, a bude proto využitelná. O to bych vás chtěl poprosit. Čistě, řeknu, takový dárek lidem k tomu, aby se jim ve státě žilo jednodušeji, levněji, a zároveň to ušetří práci i úřadům.

Ve druhé fázi, a řekl bych, že je vážnější v tom, do jak obrovských majetkových vztahů vstupujeme, tak to je sněmovní tisk 837. Já už jsem to tady zmiňoval loni, nebo letos na přelomu roku. Jde o to, že v poslední době Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových v návaznosti na pravomocné rozsudky žaluje obce o vrácení majetku, který dostaly na základě zákona č. 172/1991 Sb.

Ty majetky zpravidla dostává zpátky, protože obce nedokážou doložit, jak v roce 1992 vykonávaly právo hospodaření k těmto pozemkům. Všechny skartační lhůty jsou pryč, pamětníci zpravidla 25, 26 let nedrží úplně každý detail. A i Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových je ve velice složité situaci, protože by z moci úřední správně měl zažalovat úplně všechny obce v České republice a v podstatě majetek, který přešel na obce v roce 1991 v hodnotě několika set miliard, tak pro stát vzít zpátky.

Proto jsme i ve spolupráci s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových a s Ministerstvem financí připravili pozměňovací návrh, který tento gigantický problém, zatím zamlčovaný, řeší, a to je sněmovní tisk 837, bod číslo 130. Já bych vás chtěl požádat, abyste tento tisk 807 zařadili v hlasování jako druhý bod

zítra odpoledne a sněmovní tisk 837, bod schůze 130, zařadili zítra odpoledne jako třetí bod. Já vám děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plíška. A připraví se paní poslankyně Adamová.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vám chtěl navrhnout pevné zařazení bodu 132. Jde o poslanceký návrh novely zákona o advokacii. Jde o sněmovní tisk 853. Navrhují jeho pevné zařazení na tento pátek 21. října jako první bod za blok třetích čtení. Dodávám ještě, že jde o poslanceký návrh, který předložili čtyři poslanci, dva z koaličních, dva z opozičních stran. Vláda zaujala k tomuto návrhu kladné stanovisko a my bychom jako předkladatelé byli rádi, kdyby se tento návrh mohl dostat do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Adamová, po ní pan poslanec Ondráček.

Poslankyně Markéta Adamová: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych tímto navrhnout pevné zařazení bodu číslo 109, novely zákona o nemocenském pojištění. Jedná se o sněmovní tisk 730, který navrhuji zařadit jako první bod na středu 19. října, a to jako první pevně zařazený bod v bloku prvních čtení. Je to tedy moje novela zákona a mých některých kolegů a jedná se o výši peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství, kde je tedy v současné době vypočítávána ta výše z redukovaného vyměřovacího základu, a to výrazně znevýhodňuje některé rodiče, tedy zejména středně- a výšepříjmové. Navrhovaná novela, kterou žádám předřadit, toto znevýhodnění zmírňuje faktickým zrušením redukce vyměřovacího základu tím, že sjednocuje procentuální úpravu u všech redukčních hranic pro výpočet upraveného vyměřovacího základu pro výpočet dávek peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství na 100 procent.

Návrh zákona má pozitivní dopad na rodinu, pomáhá zamezit výraznějšímu propadu životního standardu po narození dítěte, čímž podporuje zakládání rodin. Dále pak přispívá k lepšímu sladění rodinného a pracovního života. A protože věřím, že je to prioritní i pro vás tady v sále, ačkoliv mám pocit, že mě teď mnoho neposloucháte... aspoň někteří z vás, děkuji, tak bych vás poprosila o pomoc se zařazením, protože stále čeká na projednání i v prvním čtení. A myslím si, že si to projednání určitě zaslouží. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Ondráčka. A připraví se paní poslankyně Semelová.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně kolegové, já bych vaši pozornost směřoval k bodu číslo 31 programu schůze, sněmovní tisk číslo 929, vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky. Navrhuji, aby byl tento sněmovní tisk z programu této schůze vyřazen, a to s odůvodněním, že předkládaný materiál, který byl rozeslán 5. 10., to znamená před 12 dny v 17.26 hodin, obsahuje 1974 stran textu a novelizuje rekordních 250 zákonů. Je tedy takřka nad lidské schopnosti těchto 1974 stran textu načíst, 250 zákonů komparovat s tím, co navrhuje vláda, a vyjádřit se k nim v prvním čtení. Takže opakuji, žádám o vyřazení sněmovního tisku 925 (správně 929), bod číslo 31. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosim paní poslankyni Semelovou a po ní paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Já si dovoluji navrhnout předřazení bodu číslo 116, sněmovní tisk 780, jedná se o návrh zákona o náhradním výživném, a to na úterý 25. října jako první bod odpoledního jednání. Důvodem, který mě k tomuto kroku, opakovanému kroku, vede, je nečinnost vládní koalice, která se sice v koaliční smlouvě, a to v bodě 5.4 – (Předsedající žádá znovu o klid.) – Podpora rodin s dětmi zavázala, že v aktuálním volebním období připraví zákon o zálohovaném, resp. náhradním výživném, který by měl ulevit rodičům samoživitelům v případě, kdy druhý rodič neplatí řádně stanovené výživné, avšak do současné doby se s tímto závazkem dostatečně nevypořádala.

Domnívám se, že situace výrazně části neúplných rodin, zejména těch, v nichž byla péče o děti svěřena matce, to tvoří zhruba 81 % z celkového počtu samoživitelů, je velice tíživá. Tyto rodiny patří k rizikovým skupinám nejvíce ohrožených chudobou a sociálním vyloučením. Poukazuje na to mimo jiné i analýza Českého statistického úřadu vydaná počátkem roku 2015, podle níž je příjmovou chudobou či sociálním vyloučením ohrožena přibližně třetina těchto domácností. Dětem žijícím v neúplných rodinách by měl stát věnovat svoji pozornost přednostně, každý měsíc prodlevy je totiž pro samoživitele v této životní situaci nesmírnou zátěží. A není výjimkou, že se snaží zajistit vyšší výdělek pro rodinu i na dvou či více pracovních místech, a to na úkor společného času tráveného s dětmi.

S tím souvisí i další zjištění ČSÚ, že příjmy ze zaměstnání jsou zejména v případě žen samoživitelek pod celostátním průměrem. Podle posledních dat připadalo v čistém na osobu v jejich domácnostech na v průměru 5 215 korun měsíčně, v domácnosti s dětmi, kde jsou oba rodiče, to bylo o dva tisíce více, přesněji 7 289 korun.

Dalším důvodem, proč je nutné zavést do českého právního řádu institut náhradního výživného, je všeobecně nízká úroveň vymahatelnosti práva v České republice. Podle policejních statistik za rok 2015 nerespektuje vyživovací povinnost zhruba 40 % rodičů. Výše celorepublikového dluhu na výživném dosahuje podle dostupných dat téměř 16 mld. korun podle zdroje Asociace neúplných rodin. Průměrná délka vymáhání dluhu exekutorem je potom dva roky.

Navrhovaná právní úprava má pozitivní dopady na děti, jejichž rodičům se nedaří vymoci soudem stanovené výživné. Zlepší se tak nejen tíživá ekonomická situace rodin, ale také celkové klima dotčené rodiny. Já vás proto, vážené kolegyně a kolegové, a především vládní koalici, která to má ve svém závazku, prosím o podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A prosím paní poslankyni Kovářovou, která je zatím poslední přihlášenou k pořadu schůze.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych navrhla předřazení sněmovního tisku 848, bod 131, a poprosila vás o podporu zařazení tohoto tisku na středu odpoledne 19. 10., a to pevně. Jedná se o novelu zákona 586 o daních z příjmů a též se týká především dobrovolného dárcovství krve a kostní dřeně. Tímto vás prosím, abyste podpořili tuto novelu, která by šla do prvního čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, zda ještě chce někdo vystoupit s návrhem na změnu nebo doplnění pořadu schůze. Není tomu tak. V tom případě zazvoním, protože budeme hlasovat.

Nejprve bychom rozhodli o návrhu změn, na kterém se shodlo dnešní grémium.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem grémia. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 2, přihlášeno je 173, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme pokračovat podle jednotlivých návrhů, tak jak byly přednášeny v rozpravě. Nejprve pan poslanec Koniček. Ten si přeje na čtvrtek 20. 10. zařadit bod 110 a 157. Jenom upozorňuji, že jsme tam již zařadili vystoupení paní eurokomisařky a předtím ještě působení sil a prostředků, takže třetí a čtvrtý bod. Výborně. S touto modifikací.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 3. Přihlášeno je 175, pro 46, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Okamura si přeje zařadit... Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já mám mimořádnou prosbu, abyste označil toto hlasování za zmatečné, protože jsem jako předseda klubu hlasoval o jiném návrhu, než o který skutečně šlo. Byl bych nerad, aby naše hlasování bylo takhle zaznamenáno. Samozřejmě bych mohl přijít a najít někoho, kdo řekne, že mu nefungovala hlasovací karta, ale říkám to takhle, že bych poprosil o opakování tohoto hlasování, protože já jsem se domníval, že hlasujeme o jiném návrhu, než o kterém jsme skutečně hlasovali. Děkuji za pochopení vám i kolegyním a kolegům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já si úplně nejsem jistý, jestli to mohu udělat bez toho, abych se dopustil nějakého precedentu do budoucna. Možná by

bylo jednodušší využít standardního – já vám rozumím, ale prosím o shovívavost a využití standardního postupu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku proti výsledku hlasování, protože jsem hlasoval proti a na sjetině mám zdržel se. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Bude to tak jednodušší. Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Stanjury. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4. Přihlášeno je 176, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana poslance Koníčka. Body 110 a 157 jako třetí a čtvrtý bod ve čtvrtek 20. 10.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 5. Přihlášeno je 177, pro 38, proti 118. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Okamura chce zařadit pouze do pořadu schůze nový bod, a to zavedení přímé volby a odvolatelnosti politiků. Dle mého názoru je to hlasovatelné, protože ve svém odůvodnění sdělil, že si přeje, aby místo tohoto bodu bylo nějaké usnesení vůči vládě, takže je to hlasovatelné dle mého pohledu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 6, přihlášeno je 177, pro 40, proti 124. Návrh byl (nebyl) přijat.

Paní poslankyně Černochová si přeje zařadit nový bod, a to stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k rezoluci UNESCO – teď tam byl ten dlouhý název. Kdybychom měli číslo té rezoluce, tak by to bylo asi jednodušší, ale pokud nemáme, tak prosím ještě doplnit.

Poslankyně Jana Černochová: Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k rezoluci UNESCO upírající práva státu Izrael na Chrámovou horu a Zeď nářků v Jeruzalémě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně si přeje tento bod zařadit na středu 19. 10. odpoledne. Já si ještě rychle zkontroluji, zda jsem tam ještě předtím... Ne, může to být tedy první bod odpoledne, tím pádem pevně na 14.30 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 7, přihlášeno je 177, pro 93, proti 30. Tento návrh byl přijat.

Nyní byl ještě jeden návrh paní poslankyně Černochové a to byl sněmovní tisk 747, což je civilní letectví, je to bod číslo 5, a paní poslankyně si přeje vyřadit tento bod z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 8, přihlášeno je 177, pro 21, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Bartošek si přeje na dnešek po pevně zařazených bodech zařadit bod 13, což je registr smluv.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9, přihlášeno je 177, pro 70, proti 88. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Adámek si přeje pevně zařadit autorský zákon, což je bod číslo 4, tisk 724, na 8. 11. Zeptám se pana poslance – jako první bod? (Poslanec Adámek upřesňuje.) Po pevně zařazených bodech. Ano. Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 10, přihlášeno je 177, pro 136, proti 13. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Farský si přeje bod číslo 122 jako druhý bod 19. 10. odpoledne a bod 130 jako třetí bod 19. 10. odpoledne. To by bylo po návrhu paní poslankyně Černochové, který prošel. Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou, nebo zda je zájem o oddělené hlasování. Já navrhuji hlasovat najednou. Pokud si někdo přeje oddělené hlasování, prosím, uplatněte tento návrh teď. Není-li tomu tak, budeme hlasovat najednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno je 177, pro 40, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Plíšek si přeje bod 32, tisk 853, na pátek 21. za blok třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 12, přihlášeno je 177, pro 121, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Adamová si přeje bod číslo 109, tisk 730, na 19. 10. jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13, přihlášeno je 177, pro 46, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ondráček byl autorem návrhu na vyřazení bodu 31, tisk 929.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14, přihlášeno je 177, pro 55, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Semelová navrhuje předřadit bod číslo 116, návrh zákona o náhradním výživném, na úterý 25. 10. jako první bod odpoledního jednání, tedy pevně zařadit na 14.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15, přihlášeno je 177, pro 37, proti 118. Tento návrh nebyl přijat.

A posledním návrhem je návrh paní poslankyně Kovářové. Ta si přeje, aby tisk 848, bod 131, byl pevně zařazen jako první bod ve středu odpoledne, to znamená také

žádost... Moment – 19. 10. tam již máme... Takže by to bylo po pevně zařazených bodech, paní poslankyně, pokud s tím takto budete souhlasit. Ano, po pevně zařazených bodech. (Poslankyně souhlasí.) Ano, děkuji.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 16, přihlášeno je 177, pro 77, proti 68. Návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které zde padly. Nemá nikdo námitek? Není tomu tak. V tom případě musíme hlasovat o celém pořadu 50. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 17, přihlášeno je 177, pro 144, proti 10. Návrh byl přijat a pořad schůze byl schválen.

Budeme se tedy zabývat bodem

218.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 1268 ze 48. schůze dne 28. června 2016 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Prosím předsedu komise, aby tento návrh uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, myslím si, že už ten dlouhý název komise, který četl pan předseda asi minutu, svědčí o tom, že během té krátké doby se práce komise stihnout nedala. Jen připomenu, že komise byla zřízena na konci června, až v červenci byl teprve zvolen její předseda, to znamená, že komise mohla začít pracovat. V průběhu činnosti komise, já jsem optimista, že by se to stihnout dalo, nicméně se přihlásili lidé, kteří chtějí před komisí také vypovídat, o kterých jsme netušili. Museli jsme si nechat doručit spoustu písemností, které přicházely v určitém čase a nedaly se ještě vyhodnotit. Z toho důvodu přicházím teď před sněmovnu a rád zdůrazňuji, že přicházím s tím, že pro prodloužení mandátu do 31. ledna jsou zástupci všech politických stran, které v komisi jsou. Takže prosím a doufám, že mandát bude prodloužen, protože do konce října bychom žádnou zprávu nepřinesli.

Snad mi ještě dovoluete využít té příležitosti k tomu, abych poděkoval všem klubům za to, koho do komise poslaly, protože já jako předseda komise si opravdu nemohu stěžovat. Práce probíhá velmi dělně. A přestože jsou názorové rozdíly, tak je jednání kolegiální a je vedeno podle mě asi nejlíp, jak se dá vést. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Přistoupíme k podrobné rozpravě a poprosím pana předsedu, aby zformuloval návrh usnesení, anebo se na něj odkázal. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuju. Odkazuji se na usnesení, které existuje, ale já ho raději přečtu. Bohužel ten název komise je tak dlouhý, že bych ho nejradši zkrátil. Myslím si, že to snad bude odpuštěno. Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna mění usnesení Poslanecké sněmovny, a to tak, že článek 3 příslušného usnesení zní: stanoví lhůtu do 31. ledna 2017, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně." Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím. Předpokládám, že není ani zájem o závěrečné slovo, takže budeme hlasovat. Ještě zazvoním. Návrh usnesení jste všichni slyšeli.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18, přihlášeno je 175, pro 151, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a příslušné usnesení bylo změněno. Končím tím i bod 218.

Budeme pokračovat dalším bodem, což je bod

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, jak už jsem řekl, je navrženo, abychom podle příslušného paragrafu s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Prosím pana místopředsedu vlády a ministra financí, aby tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl novelu zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní přinášející další nástroj v boji proti daňovým únikům v oblasti přímých daní. Návrh zákona do českého právního řádu transponuje další změnu evropské směrnice, která upravuje spolupráci daňových správ členských států tzv. DAC3 Directive on Administrative Cooperation. Na jejím základě bude mezi členskými státy Evropské unie zavedena automatická výměna o tzv. daňových stanovisech s přeshraničním prvkem.

Jinými slovy, členské státy Evropské unie si začnou v pravidelných půlročních intervalech vyměňovat informace týkající se národních rozhodnutí, tzv. rulings, které jsou vydávány nadnárodním společenstvem zejména v oblasti převodních cen. V souladu se směrnicí se anonymizované informace poskytnou v omezeném rozsahu i Evropské komisi i Ministerstvu financí. Od roku 2017 bude výměna probíhat dvakrát ročně a za Českou republiku ji bude zabezpečovat určený kontaktní orgán, kterým bude Generální finanční ředitelství. Jednorázově se také vymění informace o stanoviscích vydaných v minulosti, a to mezi 1. lednem 2012 a 31. prosincem 2016. Stanoviska vydaná od 1. ledna 2012 a 31. prosince 2013 se vymění, jen pokud byla účinná k 1. lednu 2014.

Cílem zavedení tohoto druhu automatické výměny je zvýšení transparentnosti, a tím řešení problémů spojených s agresivním daňovým plánováním a mezinárodními daňovými úniky, zejména v návaznosti na tzv. kauzu LuxLeaks, která vyšla najevo v listopadu 2014. Účinnost zákona se s ohledem na stanovené transpoziční lhůty navrhuje od 1. ledna 2017.

S ohledem na délku legislativního procesu proto vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona s návrhem na vyslovení souhlasu se zákonem v prvním čtení. Pro případ, že by s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas v prvním čtení, bude potřeba zkrátit lhůtu pro projednání tohoto návrhu zákona ve výborech o více než 30 dnů, neboť jinak nebude možné dodržet transpoziční lhůtu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Proším, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážený páni ministři, kolegyňe, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila se zpravodajskou zprávou k tomuto tisku, tzn. tisku č. 868. Pan ministr uvedl tento tisk a myslím si, že je vcelku zbytečné, abych opakovala to, co už tady bylo řečeno. Nicméně dovoluji si ve své zpravodajské zprávě vyjádřit určité pochybnosti o tomto opatření, které by mělo být přijato. Z mého pohledu se jedná o opatření dílčí a velice omezené. Nicméně napadla mě řada otázek k tomuto tisku, ale je to předloženo podle § 90, takže bych si dovolila eventuálně své pochybnosti sdělit ve zpravodajské zprávě vám. A to je jedna z věcí, která mě trošičku trápí.

Bylo tady řečeno, že je tam nějaká doba účinnosti od 1. ledna 2017, že bychom to měli schválit podle § 90. Já bych jenom ráda upozornila, že tento tisk byl zařazen už na minulou schůzi Poslanecké sněmovny, na 49. schůzi. Přesto nikdo z vlády nepovažoval za nutné tento tisk předřadit a dochází k tomu až na této schůzi s tím, že bychom se podle toho měli zachovat a odmávnout to podle § 90. Myslím si, že pokud bychom to projednali už na minulou schůzi, mohli jsme klidně nechat tento tisk projít i odborným rozpočtovým výborem, zkrátit lhůtu a dalo se to stihnout i projednat ve výborech. Teď jsme časově trošku zahrnutí do kouta.

Jak už jsem říkala, nechci opakovat, co tady říkal pan ministr. V podstatě, abych to shrnula, tak proklamovaným cílem této novely je zavedení automatické výměny informací o předběžných daňových rozhodnutích a o předběžných posouzeních

převodních cen. Novela má sloužit k transparentnosti, a tím i řešení problémů spojených s agresivním daňovým plánováním a mezinárodními daňovými úniky. Když si vezmu tento cíl, tak k tomu musím konstatovat, že tento tisk podporuji. Ale jak už jsem naznačila ve svém vystoupení, ne podle projednávání podle § 90. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Vidím pana poslance Stanjuru. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím, že těch otázek je poměrně hodně k tomuto návrhu zákona, takže mi dovoluji, abych jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vetoval projednání tohoto návrhu zákona podle § 90 odst. 2 a současně vetoval zkrácení lhůty pod 30 dnů. Děkuji.

Jen tak mimochodem – a to je vzkaz pro vládní poslance – tento tisk byl doručen Poslanecké sněmovně 14. července. Dnes je 18. října, takže pokud to tak hořelo, tak jste to mohli zařadit a projednat dřív. Máte na to dostatečnou většinu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Obě veta jsem zaznamenal a ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Volný, prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, já bych tímto chtěl požádat o zkrácení doby na projednání do druhého čtení na 30 dní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je hlasovatelný návrh. Paní zpravodajka.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Já si ještě neodpustím, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych poprosit a požádat tady pana ministra, zda by nebylo možné trošičku přece jenom dohlédnout na práci úředníků ministerstva. Protože mi přišlo trošičku pikantní, že v tom předloženém tisku 868 v dosavadním průběhu jeho přípravy a projednávání vládní administrativou, jednání vlády bylo 27. června t. r., a asi to moc nikdo nečetl, protože v poznámce č. 1 na str. 9 – cituji: Tato novela zatím nenabyla účinnosti. Jde o senátní tisk č. 206. Konec citace.

Chci jednom říci, že tisk 206 byl zákon, kterým se měnil zákon v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní. Ale v té době už tento zákon byl v účinnosti, protože byl schválen a podepsán prezidentem už 9. dubna 2016. Takže možná by stálo za to, kdyby i vládní úřednice a úředníci na ministerstvu trošičku toto hlídali, aby nedocházelo k takovým excesům. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a zeptám se na další přihlášky. Pokud nejsou, tak končím rozpravu. Zeptám se pana ministra a paní zpravodajky na závěrečné slovo. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že padlo veto na projednávání podle § 90, nemůžeme podle tohoto paragrafu pokračovat. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání tohoto tisku jednotlivým výborům.

Předseda Sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému jako výboru garančním. Zeptám se, zda si někdo přeje přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu. Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 19. Přihlášeno je 176, pro 137, proti jeden. Tento návrh byl přijat a my jsme jako garanční výbor určili výbor rozpočtový.

Žádný jiný návrh na přikázání zde nepadl. Zeptám se, zda si někdo přeje takový návrh uplatnit. Není tomu tak. Nyní ještě musíme hlasovat o návrhu pana poslance Volného na zkrácení doby na projednání ve výborech na 30 dnů. Je zde žádost o odhlášení, já vás všechny odhlásím a prosím o novou registraci. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na projednání ve výborech na 30 dní. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 20. Přihlášeno je 136, pro 102, proti 15. Tento návrh byl přijat. Tím pádem končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat dalším bodem, což je

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - první čtení

Znovu prosím pana místopředsedu vlády a ministra financí, aby se ujal slova a zákon uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní.

V návrhu zákona jsou obsaženy změny celkem sedmi daňových zákonů. Tím, že jsme tyto změny spojili do jednoho zákona, sledujeme hlavně přehlednost pro adresáty těchto změn. Novelou zákona o daních z příjmů chceme především zvýšit daňové zvýhodnění na druhé, třetí a další vyživované dítě. Na druhé dítě se sleva zvyšuje o 200 korun měsíčně, to je 2 400 korun ročně, a na třetí a každé další dítě o 300 korun měsíčně, to je 3 600 korun ročně v porovnání s rokem 2016.

Dále je obsahem převedení zdanění příjmů ze závislé činnosti malého rozsahu, do 2 500 korun, do režimu srážkové daně, aby poplatníci nemuseli kvůli těmto příjmům podávat daňové přiznání. Odejmutí daňové podpory doplňkového penzijního spoření v případě výplaty částečného odbytného a vypuštění možnosti splnit limit pro získání daňového bonusu prostřednictvím příjmů z kapitálu a z nájmu.

Novela zákona o dani z přidané hodnoty přináší také řadu věcných změn. Předně jde o zavedení institutu nespolehlivé osoby, jehož cílem je zamezit účelovému rušení registrace plátce se záměrem očistit se, v uvozovkách, od označení nespolehlivý plátce. Také dochází k rozšíření režimu přenesení daňové povinnosti na všechna

zdanitelná plnění, která umožňuje Evropské unie. V návrhu zákona je také obsaženo zrušení specifické úpravy zdaňování společností, dříve sružení bez právní subjektivity, nebo zavedení ručení příjemce zdanitelného plnění pro poskytnuté úplaty virtuální měnou.

Nejdůležitější změnou zákona o místních poplatcích je zvýšení maximální sazby z poplatků za povolení vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst – 20 korun a 200 korun za každý započatý den. Změna je navržena v návaznosti na vládou schválený národní program snižování emisí České republiky.

Změna daňového řádu se týká zejména úpravy úroku z daňového odpočtu, rozšíření oznamovací povinnosti správce daně vůči živnostenským úřadům, rejstříkovým soudům a jiným orgánům veřejné moci a usnadnění umožnit hradit daně, cla, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění platební kartou či obdobným platebním prostředkem.

Účinnost zákona se navrhuje od 1. ledna 2017. S ohledem na čas zbývající do konce roku jsem připraven podpořit pozměňovací návrh na změnu účinnosti na 1. dubna 2017 s tím, že vybraná ustanovení by byla použitelná již od 1. ledna 2017 a některá od 1. ledna 2018. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Registruji přihlášku pana poslance Kalouska, ale nechám ještě vystoupit zpravodaje. Tím je pan poslanec Votava. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti seznámil se svou zpravodajskou zprávou. Pan ministr tady hlavní principy sněmovního tisku 873 – což je změna některých daňových zákonů, konkrétně zákonů daně z příjmů jak fyzických, tak právnických osob, DPH, ale týká se to i místních poplatků, správních poplatků, daňového řádu, vymáhání práv duševního vlastnictví, je to tedy širší soubor, širší problematika – již uvedl. Jak pan ministr správně uvedl, cílem toho, že tam jsou všechny změny v jednom zákonu, je, aby byl přehledný, aby to nebylo roztržštěné do jednotlivých novel zákonů.

Chci říci, že rozpočtový výbor, aniž tedy dosáhl příkázání jako garanční výbor, což předpokládám, že bude, iniciativně otevřel tento tisk, tento návrh, s tím, že po obecné diskusi, obecné rozpravě projednávání přerušil s tím, že byl stanoven termín na pozměňovací návrhy. Potom budu také navrhopvat, aby byla zkrácena lhůta na projednání o 30 dnů na 30 dnů.

Možná že stojí za zmínění samozřejmě, jak to vidím, a je to i prioritou této koalice, zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované děti. Nepochybně je to prioritou vlády, prarodinná politika, ale jsou tam i opatření, jak bylo řečeno, v oblasti DPH, zavedení institutu nespolehlivé osoby, opatření proti daňovým únikům, rozšíření přenesené daňové povinnosti pro případ hrazení obchodů takzvanou virtuální měnou. Daňový balíček obsahuje i přísnější podmínky pro vyplácení daňového bonusu. Myslím, že je to důležité, protože právě v tomto se občas vyskytly podvody. Do limitu příjmů se nebudou moci již započítávat příjmy z nájmu a z kapitálového majetku. Je třeba si

řící, že daňové bonusy mohou činit až 60 tis. korun. To je určitě také významné opatření.

Snižuje se určitá administrativní zátěž, a to v tom, pan ministr o tom již hovořil, že u těch malých příjmů, přívýdělků do 2 500 tis. korun měsíčně, se bude moci danit srážkovou daní ve výši 15 %. Nebude tedy muset daňový poplatník dělat daňové přiznání, srážkovou daň v podstatě odvede ten, kdo vyplácí daňového poplatníka, tedy plátce. U místních poplatků je potom možnost obcím dát zvýšení poplatku za vjezd ze současných 20 korun na 200 korun, tedy řada opatření.

Pane předsedo, nechtěl bych zneužívat svého postavení zpravodaje. Já bych se proto, protože v dalším budu mít určitou připomínku, přihlásil do rozpravy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. První přihláška je od pana poslance Kalouska, potom pan poslanec Stanjura, potom tedy pan zpravodaj a potom další.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Zvýšení slev na dani pro druhé a třetí dítě je určitě přijatelnější a efektivnější cesta než zvyšování sociálních dávek. V tomto případě může vláda počítat s naší podporou. Mrzí nás však, že daňové změny neobsahují věci, které, domníváme se, je vláda stále občanům České republiky dlužna, a sice vrácení prostředků, které byly zvýšeny buď přechodně, anebo ve vazbě na nějaký účel. Připomenu tři základní.

V souvislosti s penzijní reformou a se zavedením druhého pilíře byla zvýšena snížená sazba DPH z 10 na 14 %. Z tohoto vyššího inkasa DPH se předpokládalo, že bude financováno snížení příjmu do prvního pilíře, a současně nedocházelo ke zvýšení daňové kvóty, protože prostředky ukládané do druhého pilíře nejsou předmětem složené daňové kvóty. Vláda zrušila druhý pilíř, bohužel nepřišla s žádnou jinou alternativou penzijní reformy, došlo prostě k prostému zrušení. A je naprosto nelogické, proč když se zavedením druhého pilíře byla zvýšena snížená sazba na jeho financování, proč se zrušením druhého pilíře nebyly občanům České republiky jejich prostředky vráceny, protože už výpadek spojený s druhým pilířem není potřeba financovat. To je první příklad.

Druhý příklad jsou dvě operace, které byly uzákoněny na přechodnou dobu, a sice tři let. V souvislosti s krizí byly o jeden bod zvýšeny základní i snížená sazba DPH ze 14 na 15 a za 20 na 21 % a byla zavedena takzvaná solidární přírážka, které můžeme klidně říkat i druhá sazba u daně z příjmů fyzických osob. Tam bylo jasně řečeno a slíbeno občanům České republiky, že toto vyšší inkaso bude vybíráno pouze tři roky, a bylo uzákoněno, přímo v platném zákoně byla účinnosti těchto opatření omezena datem 1. 1. 2015.

Jakkoli všechny tři současné vládní strany to opatření dramaticky kritizovaly, tak jednou z prvních věcí, které udělaly, bylo, že účinnost k 1. 1. 2015 zrušily a ponechaly si ty peníze navěky. Teď s tím hrají různé kosmetické hry týkající se třetí sazby DPH. Víme, jaké to mělo důsledky. Probíhají dramatické diskuse, zda tam spadne, nebo nespadne točené pivo, ale to, že bylo platnou součástí právního řádu, že to má k 1. 1. 2015 skončit a lidé mají dostat ty peníze zpátky, o tom se nemluví.

V podstatě jste jim ty daně zvýšili de iure, nikoli de facto, ale de iure jste jim k 1. 1. 2015 naprosto zbytečně a neodůvodněně ty daně zvýšili. A já stále setrvávám na svém, že mělo platit to, co bylo v zákoně, tedy aby ti lidé k 1. 1. 2015 dostali peníze zpátky. Budeme se o to snažit aspoň v rámci tohoto zákona. Bylo by hezké, kdyby to třeba platilo aspoň od 1. 1. 2017, když už jste si to zrušili k 1. 1. 2015.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, prosím pana předsedu Stanjuru, potom pan poslanec Vilímeč.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Vlády se mění, ale zvyk projednávat daňové zákony na poslední chvíli se nemění. Všimněte si, že jsem použil mnohé číslo, že jsem říkal: vlády se mění. A není to dobře pro nikoho.

Chci polemizovat s názorem pana předsedy rozpočtového výboru, že tento návrh zákona je jasný, přehledný a srozumitelný. Má 566 stran, zasahuje do mnoha zákonů, jen u daní z příjmů přináší 200 změn. To není ani jednoduché, ani srozumitelné, a hlavně je to pozdě.

Já mám spíš dotaz, proč vládní koalice řeší natříkrát zvýšení slevy na druhé a další dítě. To se dalo vyřešit najednou i s tím, že pokaždé by byla účinnost toho dalšího zvýšení o rok později. V této chvíli je to věc, která má podporu i nás jako opoziční strany. Nijak překvapivě, protože to jsme podporovali i loni i předloni. Mohli jsme to vzít najednou. Nyní tak trochu jakoby rukojmím toho návrhu zákona je tohleto zvýšení odpočtu. A znovu opakují, že to má naši podporu. Musím konstatovat, že mírné zlepšení termínu proti loňsku tu je, loni jsme to projednávali ještě později.

Ale úplně vážně. Máme dva a půl měsíce do konce roku a začínáme prvé čtení zákona, který má 560 stran, a v jeho návrhu je napsaná účinnost od 1. ledna. Nemáme problém s posunutím účinnosti na 1. dubna, to říkám rovnou, to avizoval ve své úvodní řeči pan ministr. Ale je to dobře? Měnit k 1. dubnu daňové zákony? Jak chceme vyžadovat po daňových poplatnících, aby se na nové povinnosti připravili? A i kdyby to bylo od 1. dubna, tak ten čas je mimořádně krátký. Mimořádně krátký. A opravdu zaslouží podrobnou debatu nejenom to, co má podporu, tzn. zvýšení slevy na druhé a další dítě, to si myslím, že se v tom názory jednotlivých klubů shodují a k tomu debata bezesporu nebude.

My se chceme vrátit k našemu návrhu, který už jednou Poslanecká sněmovna zamítla, to je třeba připomenout a přiznat. My jsme samostatným návrhem zákona novely o daní z příjmů navrhovali vrátit možnost uplatnit slevu na manželku či manžela a děti i pro živnostníky, kteří uplatňují paušál ve více než 50 %. Myslíme si, že možnost uplatnit slevu na manželku či manžela, děti je součástí prorodinné politiky státu a je to nástroj, který má podporu občanských demokratů. Jenom nerozumíme tomu, že ta podpora rodin a podpora dětí by neměla záviset na tom, jakým způsobem se živí rodiče. Zaměstnanci mohou čerpat tuto výhodu, živnostníci, kteří používají paušály méně než v 50 % nebo nepoužívají vůbec, ji mohou také čerpat, a ti ostatní ji čerpat nemohou. Nevidím žádný důvod. Musím za nás opakovaně odmítnout tezi, že ten, kdo používá paušály, nechce platit daně a vyhýbá

se placení daní. Tak to přece není. Paušály, navíc když jsou omezené tou částkou dva miliony, slouží pro ty drobné a nejmenší a mají jim ulehčit od byrokratické povinnosti. A oni sami si mohou rozhodnout, zda budou platit daně z předem stanoveného základu podle výše příjmů, nebo ne.

A už jsem to říkal jednou. Představme si u právnických osob, kdybychom zavedli paušály bez limitů. I ten nevyhodnější znamená, že 80 % příjmů byl daňový základ. Tak se podívejte i na velké nadnárodní korporace, které mají desetimiliardové obraty v České republice, jestli daňový základ je 20 % příjmů. Počítejte se mnou. Z 10 miliard příjmů je při nejvyšším 80% paušálu daňový základ 2 miliardy a z toho daň z příjmů činí 19 %, což je bratru nějakých 380 milionů korun. Kdybychom použili 60% paušál, ten nejběžnější u těch řemeslných živností, tak u desetimiliardového obratu vám zůstává daňový základ každý rok 4 miliardy a z toho 19 % příjmů je takřka 800 milionů, resp. 780 milionů daně z příjmů. A nikomu není divné a nikdo jim nevyčítá, dáváme jim daňové úlevy, nabídky, investiční pobídky, a to nemyslím ironicky, a jsme rádi, když tady investují a vytvářejí pracovní místa. To je v pořádku. A najednou ti nejmenší, kteří využívají, když mluvím o těch třeba řemeslných, 60% paušál, jsou podezřelí, že platí málo daně. Přitom ten základ je 60 % z jejich příjmů. Takže nevidíme žádný důvod, aby se jim slevy na partnera či partnerku – která nemá příjmy, to je třeba říct – a na děti vrátily. A opravdu není dobrý nápad, který znám z médií, že vláda se dohodla na kompromisu, resp. ne vláda, ale vládní koalice, že tedy ano, ale ty paušály znovu ještě snížíme. To v logice těchto čísel nemá žádný význam. V mém pohledu a v našem pohledu je to jenom další důkaz toho, že vládní koalice ty drobné, malé podnikající živnostníky prostě nemá ráda.

Kolegové z KDU se na mě budou možná zlobit, oni se tváří v médiích, že jsou to oni, kteří tuto slevu prosazují, a když jsme o tom hlasovali, tak to nepodpořili.

Ten kompromis je podle mě nevhodný a zbytečně opět snižuje paušály. Chci avizovat, že určitě nebudeme navrhovat žádné zamítnutí, jsme pro propuštění do druhého čtení, v rámci druhého jeden z našich základních pozměňovacích návrhů bude právě vrácení možnosti uplatnit slevu na partnera, manžela či manželku či děti beze změny paušálu. Myslím si, že to je věc, na které bychom se mohli shodnout. Pokud vládní koalice předložila návrh státního rozpočtu s plánovaným schodem 60 miliard a současně na začátku října pan ministr financí oznámí výsledky hospodaření za devět měsíců, které jsou opravdu příznivé, více než 70 miliard přebytek, s prognózou ministra financí, že na konci roku bude přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet, tak mi prosím vás neříkejte, že nejsou peníze pro to, aby nejmenší živnostníci mohli uplatnit svou slevu. Tato tři čísla prostě nejdou dohromady. Vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet očekávaný za dva a půl měsíce, plánovaný schodek příštího fiskálního roku 60 miliard a tzv. nemožnost a velké výpadky státního rozpočtu při znovuzavedení slevy pro živnostníky, kteří uplatňují paušály více než 50 %, abych to říkal úplně přesně. Tak jako jsme loni kritizovali schodek a našli jsme úspory, tak garantuji, že najdeme mnohem větší úspory v letošním rozpočtu, a předneseme je v rámci druhého čtení, které několikanásobně převyšší možný výpadek příjmů při uplatňování těchto slev.

Podpořme rodiny s dětmi. To je podle mě správný směr daňové úlevy a slevy pro ty, kteří se starají o své rodiny, a nerozlišujeme je podle toho, v jakém postavení jsou rodiče, zda jsou živnostníci, nebo zaměstnanci.

Myslím, že ale i k mnoha dalším věcem musíme vést debatu, protože ten zákon je poměrně komplikovaný. Nesouhlasím s tím, že je jednoduchý a přehledný. Říkám, bohužel to, na čem je shoda, sleva na druhé a další dítě, mohlo být dávno vyřešeno. Ale respektuji to, chtěli jste to politicky prodat třikrát, politický marketing k politice patří, každá vláda se chlubí tím, co se jí povedlo, na tom není nic špatného. Ale tady jsme to mohli mít třikrát, mohli jste se třikrát pochlubit, vždycky v listopadu už to máte schválené a od 1. ledna budou všichni. Byly by na to připraveny účetní softwary, byli by na to připraveni účetní. Ale hlavně by na to byli připraveni ti, kterým zůstane více peněz a zvýší se jim čisté příjmy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Ještě než dám slovo panu poslanci Vilímcovi, s přednostním právem pan zpravodaj a potom bude řada na vás. Prosim.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Jestli je ten zákon přehledný, nebo není přehledný – k panu kolegovi Stanjurovi vaším prostřednictvím, pane předsedo. Tak já si myslím, že pokud změny jsou v jednom zákoně, člověk se nemusí hrabat s prominutím v dalších zákonech, ale má to v jednom. A jestli je počet stran 100, 120 nebo 130, no dobře. Tak to bylo aspoň z mé strany myšleno a myslím, že i ze strany pana ministra, že daňová opatření z více oblastí jsou v jedné zákonné normě.

Co se týká slevy na dani na děti, manželku atd. pro OSVČ, které používají výdajové paušály. Ano, potvrzují. Koalice se domluvila – možná to bude potvrzovat ještě i pan ministr – je to i to snížení toho limitu ze 2 mil. na 1 mil., kdy je možné používat výdajové paušály. To pravda je, to tam takto je.

Já bych si ale dovolil jednu poznámku, kterou jsem nechtěl zmiňovat ve své zpravodajské zprávě a která určitě zasluží podrobnější debatu. My jsme v loňském roce schválili jako Poslanecká sněmovna zákon o doplňkovém penzijním spoření, ve kterém jsme umožnili – a bylo to na základě, hlásím se k tomu, mého pozměňovacího návrhu a pozměňovacího návrhu společného s panem kolegou Zavadilem, který dává možnost, aby mohly spořit již děti, a zároveň dává možnost, aby po lhůtě spoření 10 let a dovršení věku 18 let si mohly jednu třetinu vybrat jako částečné odbytné, použít to třeba na studia nebo na řešení nějakých dalších věcí. Ten daňový balíček v podstatě zavádí odejmutí daňové podpory tomuto produktu včetně ztráty možnosti čerpat daňové osvobození příspěvku zaměstnavatele i do budoucna. Myslím si, že to není správné. My jsme chtěli právě motivovat tím třetím pilířem, tím doplňkovým penzijním spořením, tím, že jsme tam dali děti, aby si spořily, aby si myslely na důchod, byť tedy si můžou tu jednu třetinu v podstatě po splnění těch podmínek vybrat např. pro studium. I to je zajištění na stáří svým způsobem – vystudovat, uplatnit se na trhu práce, a tím samozřejmě si zvýšit také prostředky pro to, aby je mohly použít v penzi. Takže myslím, že to stojí za zamyšlení, abychom toto upravili,

a aby pokud si chce ten mladý člověk vybrat po dovršení 18 let a 10 let, kdy spoří, část těch prostředků, jednu třetinu, potom nebyl už daňově zvýhodňován. To si myslím, že správně asi není. Je to otázka další diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám také děkuji, pane zpravodaji.

Přečtu dvě omluvy, které dorazily. Dnes od 14 hodin do konce jednacího dne se z naléhavých pracovních důvodů, povinností v resortu Ministerstva vnitra, omlouvá pan ministr Chovanec a dále z pracovních důvodů dnes od 15 do 16.30 se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová.

Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já mám jen několik poznámek spíš obecných a pak poznámku k novele zákona o místních poplatcích.

Tak nechci debatovat o tom, nakolik návrh zákona, jak byl předložen, je přehledný, nebo není přehledný. Myslím, že když se všichni podíváme do daňových zákonů a hlavně do zákona o dani z příjmů, tak běžný smrtelník se v tom zákoně nemůže orientovat. To je obecný poznatek a proti tomuto tvrzení tady těžko bude někdo protestovat. Víte, on problém je v tom, naznačil to i pan Kalousek a ostatní, že to, co mělo platit, neplatí, a to, co platí letošní rok, příští rok platit nebude, a to, co platí příští rok, zase neplatí přespříští rok a tak je to stále dokola. Samozřejmě největší profit z toho mají daňoví poradci nebo ti, co školí a organizují školení apod. To je ta obecná poznámka. Víte, předvídatost legislativy v daňové oblasti v průběhu tohoto volebního období je velmi obtížná.

A pak několik poznámek konkrétnějších, abych jenom nekritizoval. Jako letitý komunální politik považuji za dobré, že konečně po mnoha letech Ministerstvo financí přistoupilo na daňovou uznatelnost odpisů příspěvkových organizací – to tady myslím ještě nepadlo – u majetku svěřeného do správy těch územních samosprávních celků. Teď je po okresních volbách, zvláště kraje s tím měly velké problémy, protože mají stovky příspěvkových organizací, nota bene některé organizace ani jiné být nemohou než jako příspěvkové, jako školy, takže to je pozitivní. Je vidět, že případný dopad do státního rozpočtu je zanedbatelný, jak jsem se díval. Takže když si promítnu ty debaty ještě v dobách, kdy jsem býval náměstkem hejtmána Plzeňského kraje před deseti lety, nebo kolika, tak i ve světle těch dopadů ty argumenty byly málo validní.

Považuji také, a to tady již také zaznělo z úst pana ministra, za rozumné zdanění srážkovou daní příjmů ze závislé činnosti malého rozsahu. Myslím, že také dopad do rozpočtu, jak jsem se díval, je zanedbatelný.

Některé věci samozřejmě vyžadují diskusi. Nejsem úplně přesvědčen, že by se mělo nějak omezovat uplatňování daňových bonusů v případě příjmů z kapitálového pronájmu. Ale pan předseda rozpočtového výboru mluvil o tom, že se to nějak zneužívá, dokonce je to i v důvodové zprávě, nevím. Já nerad rozdělují příjmy na tzv.

aktivní a neaktivní. A když bych zůstal u této terminologie, tak ty příjmy tzv. neaktivní z nájmu přece jsou spojeny s nějakými investicemi, to tak vždycky je. Pokud se někdo rozhodl pořídit nemovitost, kterou pronajímá, tak to považují za legální příjem a nemyslím si, že by se tyto příjmy neměly uznávat. Ale to je víceméně připomínka, která je konkrétní, a myslím si, že by se to skutečně mělo zvážit ještě ve výborech nebo ve výboru. Navíc ten rozpočtový dopad, když jsem se podíval, je skutečně také zanedbatelný.

Ono těch změn v daňových zákonech nebo v tomto tisku je hodně. Ale když jsem si promítl, jaký konkrétní důsledek to má, tak pro daňového poplatníka s výjimkou onoho zvýšení daňového zvýhodnění u vyživovaných dětí tam velké změny nejsou, byť těch dílčích rozdílů je mnoho. Ale samozřejmě ta debata proběhne na rozpočtovém výboru.

Ale chci se zastavit u jedné věci, kterou považuji za docela zásadní, a ona tady byla jenom vzpomenuka tak letmo, a to je novela zákona o místních poplatcích. My jsme tady nedávno, nebo nedávno, už je to asi rok a půl, schvalovali novelu zákona o místních poplatcích a teď tu máme další novelu. Když jsem se díval, co je předmětem té novely, tak jsou to zase spíše takové jaksi věci řekněme dílčí, které mohou a nemusí být. Kvůli tomu se nemusí měnit zákon o místních poplatcích, až na to poměrně razantní navýšení maximální možné sazby poplatku za povolení vjezdu vozidel do některých částí obcí nebo měst. Víím, že ten poplatek 20 korun za den je poměrně nízký, ale zvýšit to na desetinásobek, na 200 korun, to je velmi odvážné a neuvim, jestli je to úplně namístě. A ten poplatek není nic jiného než daň, koneckonců mluvíme o daňových zákonech. Tady já jsem vždycky na straně obcí, nebo většinou. Jsem také mnohá léta komunálním politikem, přesto to desetinásobné zvýšení považuji za velmi razantní a neobvyklé. Nepamatuji si, že by se nějaký poplatek zvyšoval na desetinásobek jedním zákonem. A může to také přivodit v některých případech velké problémy. Samozřejmě když se podíváte na znění toho poplatku, záleží na obecně závazné vyhlášce, tak tam jsou určití lidé osvobozeni – ti, co mají trvalé bydliště v obci, ti, co vlastní nemovitost v obci, a ti, co podnikají, nebo tam mají nějakou provozovnu, ale ti, co třeba v té obci pracují a nemají tam trvalé bydliště, tak to je pro ně poměrně velký problém, výrazný problém. Já jsem pro rozumné nakládání s výší tohoto poplatku. Nemělo by to prostě být spojeno pouze se snahou o navýšení příjmů měst za každou cenu. Myslím si, že by to tak nemělo být, a považuji to za ne úplně vybalancované navýšení. A určitě já jsem se dotazoval Svazu měst a obcí, jestli to nebyl jejich návrh. Ujistili mě, že sice nedrželi hladovku ve vztahu k tomuto návrhu, ale z jejich strany takový návrh nezazněl.

To znamená, avizují, že určitě u tohoto místního poplatku ve druhém čtení využijí práva na nějaký pozměňovací návrh, protože si nemyslím, že desetinásobné navýšení maximální sazby tohoto poplatku je odpovídající. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Řádně je přihlášen pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom poznámku k panu kolegovi Vilímcovi. Sazba 200 korun za den je maximální, to je strop. Záleží samozřejmě na obci, jak to posoudí, jestli se jedná o takovou část obce, kde opravdu není velký zájem, aby vjezd vozidel byl, je to nějaká chráněná oblast, samozřejmě část toho města, tak to může jít až na 200 korun. Ale třeba tam nemusí být poplatek žádný. Pokud se obec rozhodne, že neuplatní poplatek nikde na území své obce, tak ho neuplatní. Záleží samozřejmě, jak to posoudí vlastní obec. Takto to bylo asi myšleno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí ještě do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku neeviduji. Jestli je tomu tak, tak končím obecnou rozpravu a táži se, zda si pan navrhovatel nebo zpravodaj chce vzít závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Já jsem avizoval, že budu navrhopvat zkrácení lhůty pro projednání o 30 dnů na 30 dnů tedy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zazněl tento návrh v obecné rozpravě?

Poslanec Václav Votava: Zazněl, když jsem hovořil o své zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě bude asi nutné požádat některého z pánů ministrů (Posl. Votava: Tak to se omlouvám.), zda by byl ochoten otevřít opět rozpravu, abyste mohl tento návrh načíst. Pane ministře kultury? Nebo pan navrhovatel. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dovolím si požádat o otevření rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tom případě otevírám, resp. jest otevřena obecná rozprava a prosím, načtěte svůj návrh.

Poslanec Václav Votava: Moc se omlouvám za to nedopatření. Takže navrhuji, aby došlo ke zkrácení lhůty na projednání ve výběrech o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě obecnou rozpravu končím a opět se táži, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nepadl návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí, proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání

rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Táží se, zda má někdo jiný návrh proti tomuto návrhu. Nikoho nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 21, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro návrh 141, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táží, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný takový návrh nevidím.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

A já zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro návrh 101, proti 34. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dní.

Tím jsme odhlasovali všechny návrhy, končím projednávání tohoto bodu a děkuji vám.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 7. září tohoto roku na 49. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej na návrh předsedy ústavněprávního výboru poslance Jeronýma Tejce přerušili a odročili do příští řádné schůze. Je to usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1321.

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, podrobně jsem ten návrh představoval zejména v prvním čtení a posledně, takže teď již jen velmi stručně.

Je to poměrně rozsáhlá novela insolvenčního zákona, která má tři hlavní cíle. Tím prvním je zamezení šikanózním insolvenčním návrhům, které trápí podnikatele. Tím druhým je zamezení některým nekalým praktikám, které využívají zločinecké

skupiny známé jako insolvenční mafie. A konečně tím třetím je zjednodušení administrativy spojené se spotřebitelskými insolvenčními, tedy s těmi tzv. oddluženými, a zároveň i zamezení v činnosti tzv. oddlužovacích agentur.

To je úvodem asi všechno. Poskytnu prostor zpravodaji ústavněprávního výboru, aby vás seznámil s nejedním pozměňovacím návrhem, který byl podán. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro sociální politiku. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 785/1 až 5. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Chvojka, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nejsm si jist, že jsem schopen odůvodnit všechny pozměňovací návrhy a myslím, že ani podle jednacího řádu nemusím.

Nicméně přečtu usnesení ústavněprávního výboru ze 74. schůze ze dne 6. října 2016, kdy po vyjádření ministra spravedlnosti doktora Roberta Pelikána, Ph.D., zpravodajské zprávě poslance doktora Jana Chvojky, ne Ph.D., a po rozpravě ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky – které máme všichni na svých stolech a v systému mají nějakých dvanáct stran. Ten zákon je poměrně komplikovaný a ta jednání se vedla asi na třech ústavněprávních výborech. Za třetí pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu. Za čtvrté zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi v ústavněprávním výboru. Za páté zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní prosím zpravodaje výboru pro sociální politiku Víta Kaňkovského, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro sociální politiku ze 43. schůze, která proběhla dne 23. června 2016, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 186/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 785.

Po odůvodnění ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, zpravodajské zprávě poslance Víta Kaňkovského a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké

sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 182/21006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 785, s těmito změnami a doplňky – tady bych odkázal na sněmovní tisk 785/2. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do té evidují dvě přihlášky. První vystoupí pan poslanec Borka a připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, zpravodajové nás seznámili s usnesením, které přijaly výbory a kterým se tedy mění zákon 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení. Vládní návrh zákona svou kvalitou snad odstartuje snižování méně kvalitních nových zákonů, a tím omezení počtu novel zákonů již přijatých. Vláda této republiky a potažmo příslušné ministerstvo by tak zareagovaly na úpěnlivé volání jak odborné veřejnosti, tak občanů této republiky o ustálení přijatých zákonných norem, neboť ve změnách se těžko orientuje odborník, natož laik.

V současné době je trendem podání nepravdivého insolvenčního návrhu, jež může zcela ochromit činnost právnické osoby, a poškodit tak její podnikání mnohdy i nenávratným způsobem, což může v krajním případě vést až k její likvidaci. Stejně tak mohou být postiženy i fyzické osoby, kdy nepravdivý insolvenční návrh může způsobit takto stížené osobě značné majetkové, ale i nemajetkové problémy. Obrana je sice možná, avšak zdlouhavá a důkazní situace je mnohdy nejednoznačná a problematická. Na svoji obranu může postižený nepravdivým, respektive šikanózním insolvenčním návrhem již v průběhu zahájení insolvenčního řízení v možnosti podat návrh na vydání předběžného opatření (?). Na základě tohoto návrhu může insolvenční soud podle § 82 odst. 2 insolvenčního zákona omezit z důvodů hodných zřetele způsobem stanovení předběžného opatření některý z účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, uvedených v § 109 odst. 1 písm. b) a c), neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů.

Další možností, jak se může postižený bránit postiženému subjektu (?), mají spíše refundační charakter směřující k náhradě újmy vzniklé postiženému podáním šikanózního insolvenčního návrhu a vedeným insolvenčním řízením. Jedná se zejména o žalobu na ochranu dobré pověsti, neboť šikanózním insolvenčním návrhem může být jak fyzická, tak i právnická osoba dotčena na své pověsti, dobrém jméně či ochranné značce. Touto žalobou se může dotčený subjekt domáhat vůči každému ochrany a žádat, aby se ten, kdo takovou poruchu či zásah způsobil, zdržel dalšího protiprávního jednání, aby zavedený stav byl odstraněn a ten, kdo takový zásah

vyvolal či způsobil, se zdržel dalšího jednání, vydal bezdůvodné obohacení a nahradil vzniklou újmu či poskytl zadostiučinění.

Nedostačující ochranu před podáním věřitelských šikanózních insolvenčních návrhů, to je tedy před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení s cílem jiného soutěžícího eliminovat z dalšího konkurenčního boje, navrhuje i Ministerstvo spravedlnosti (chybí sloveso?) například předběžným posouzením věřitelského insolvenčního návrhu nebo zvýšením horní hranice pokuty na 500 tisíc z původních 50 tisíc.

Dámy a pánové, výše naznačené možnosti obrany proti šikanózním insolvenčním návrhům lze však doposud uplatnit pouze cestou civilního práva, neboť trestní právo se touto cestou prozatím neubíralo. Navrhovaná novela, kterou jsem předložil, si tak klade za cíl tuto mezeru vyplnit. Jsem toho názoru, že právě trestněprávní ochrana před šikanózními insolvenčními návrhy bude mít efektivní generální preventivní účinek.

Pane ministře, dovoluji, abych použil vaše slova při projednávání sněmovního tisku 886, který tato Sněmovna projednávala na minulých schůzích, a ocitoval vás. Učinit z toho zvláštní skutkové podstaty výrazně zvýší pravděpodobnost, že pokud k něčemu takovému dojde, tak jednak to má odstrašující efekt, protože v zákoně se potenciální pachatel dočte, že mu za to hrozí trest, a jednak se tím zjednoduší prokazování té trestné činnosti, a tím se zvýší pravděpodobnost, že to bude skutečně postiženo a že to nezůstane v teoretické rovině.

Tímto tedy oznamuji, že se později přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než udělím další slovo, přečtu omluvu. Od 16.45 do konce jednání dne se omlouvá pan premiér Sobotka.

Jako další vystoupí paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, průběh projednávání novely insolvenčního zákona provází řada problémů, někdy i určitých zmatků. Názory se mění a postupně krystalizují. Právě proto mě to vedlo k závěru, že musím znovu uplatnit svůj pozměňovací návrh, který jsem původně stáhla, pak jsem musela ze schůze ústavněprávního výboru na chvíli odejít a v té době se ústavněprávní výbor postavil kladně k návrhu paní poslankyně Benešové, což mě donutilo opět se vrátit k mému pozměňovacímu návrhu. V podrobné rozpravě se k němu samozřejmě přihlásím a uvedu příslušné číslo.

Teď mi jenom dovoluji tři poznámky.

Za prvé. Důvod, který mě hlavně vedl k tomu, že ten pozměňovací návrh byl připraven a zadán do systému a dnes znovu zadán, je, že jsem přesvědčená, že vládou navržený systém ustanovování insolvenčních správců, jak byl posléze akceptován ústavněprávním výborem v podobě pozměňovacího návrhu paní poslankyně Benešové, by vedl k nepřijatelné, nebo nevhodné a nežádoucí regionalizaci insolvenčního práva, a to za situace, kdy už nyní existují velmi zásadní rozdíly

v postupech a rozhodovací praxi soudů napříč kraji a sjednocující výklad, který by měl poskytovat vrchní soud, resp. vrchní soudy, zatím není dostatečný. Bohužel i rozhodnutí insolvenčních soudů v takzvané dohlédací činnosti nepodléhá přezkumu vyšších instancí, jak se můžeme dozvědět z příslušného ustanovení insolvenčního zákona. Takže navrhuji v článku 1 celý bod 6 zrušit.

Ještě bych k tomu doplnila, že se domnívám, že by mohlo dojít nejen k poškození dlužníků, ale i věřitelů, kteří by museli nově cestovat za insolvenčním správcem v rámci kraje, nikoliv jako dosud v rámci okresu. I tato zdánlivě podružná maličkost ukazuje na to, že návrh není úplně promyšlený a ve svých důsledcích může být i pro řadu dlužníků a věřitelů technicky velmi nepříjemný.

Poznámka druhá. Insolvenční zákon stále postrádá prostředky obrany proti zneužití výjimky, které je obsaženo v § 25 odst. 2, předsedou soudu, to znamená proti vydávání opatření o určení osoby insolvenčního správce tím způsobem, že je zcela potlačen zákonem stanovený algoritmus ustanovování správců. Jak víme na příkladu postupu Krajského soudu v Ostravě, místo toho, co je v zákoně zakotveno a z čeho by měly být naprosto výjimečně činěny výjimky, tak přichází standardní postup libovolného nahrazování a výkladu tohoto ustanovení ze strany předsedkyně krajského soudu v tomto konkrétním případě. Proto si myslím, že když už je otevřená novela insolvenčního zákona, měla by se precizovat příslušná ustanovení. Proto navrhuji určitá doplnění, na která odkážu v podrobné rozpravě.

A konečně do třetice. S ohledem na to, že zde existuje určitý precedens v širším smyslu slova, ne tedy cum grano salis, čili určitá analogie, návrh kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. května 2016 podaný podle článku 95 odst. 2 Ústavy České republiky a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, kterým se doporučuje ustanovení § 160 odst. 2 zvážit a případně zrušit, tak navrhuji v podrobné rozpravě, aby § 160 odst. 2 byl právě z důvodu jeho protiústavnosti zrušen. Může na to samozřejmě existovat jiný právní názor, který bude poukazovat na to, že citované rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu nelze 1 : 1 aplikovat na tento případ. Já se nicméně domnívám, že lze, takže v podrobné rozpravě se přihlásím i k této změně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Poté se do podrobné rozpravy přihlaste.

Já se táží, zda ještě někdo další chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se na závěrečná slova, v tento moment pana navrhovatele. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Já jen velice stručně okomentuji otázku přidělování věci, kde skutečně na ústavněprávním výboru došlo, tak jak se tam měnila většina, k přijetí poněkud kontradiktorních návrhů. Byl bych velice rád, kdyby se nakonec Sněmovna dokázala ustálit na rozumném kompromisu, který podle mého názoru představuje ten návrh, jak přišel z vlády. Už to byl ústupek z toho, co jsme původně chtěli, co je dnes prezentováno návrhem paní poslankyně Benešové, a myslím, že ty další varianty jdou zase příliš daleko.

Přece jen pro vaši představu. Dnes vlivem toho, jak je nastaveno rozdělování insolvenční nebo oddlužení, tak desítky procent těch věcí napadají asi deseti velkým insolvenčním správcům nebo společnostem insolvenčněsprávcovským a každé takové oddlužení, které jim napadne, tak potom znamená jistý příjem několika set korun po dobu pěti let, takže už dnes tu opravdu vzniká významná kumulace příjmů několika málo subjektů. A pokud bychom vlastně vyprázdnili tu novelu od toho posunu v těchto věcech, tak by kumulace jenom pokračovala a měla by myslím devastující účinky na celé prostředí insolvenčního soudnictví u nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se pana zpravodaje, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní tedy zahajují podrobnou rozpravu, do které evidují dvě přihlášky. První má pan poslanec Vondráček a připraví se pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já jsem využil toho, že písemný pozměňovací návrh, který jsem předložil, má podrobné odůvodnění, a nevystoupil jsem v obecné rozpravě. Přesto bych chtěl na vysvětlenou říci, že v rámci kvalitní diskuse v ústavněprávním výboru byl také dán prostor veřejnosti a zástupcům justice, soudcům. Vyšlo najevo, že v rámci novelizace dochází k určitým terminologickým posunům a nesrovnalostem. Ministerstvo spravedlnosti na tyto podněty reagovalo a zpracovalo pozměňovací návrh, který jsem následně já načel do systému, stal jsem se adoptivním tatínkem tohoto pozměňovacího návrhu, který je v systému uveden pod číslem 5095. Timto bych se k němu rád přihlásil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5074, který je spíše legislativně technický a reaguje na debatu, kterou jsme měli s experty z Ministerstva spravedlnosti. Doplnuje se jedno slovo do pozměňovacího návrhu, který jsem předložil a který byl přijat ústavněprávním výborem a měl by řešit otázku výhledu likvidity při podání a jednání o insolvenci daného podniku. Doplnuje se do § 131 slovo stavu mezi slova k výkazu a likvidity. Takže skutečně spíše technická věc, ale určitě zásadní pro to, aby ten zákon byl srozumitelnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Válková. Připraví se pan poslanec Borka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Takže já se hlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 5099.

Navrhuji v článku 1 bod 6 zrušit, to zaprvé.

Zadruhé v článku 1 navrhuji vložit nové body 6 a 7. Bod 6 by zněl: V § 25 se na konci v odstavci 5 doplňuje věta: "Insolvenční soud ustanoví insolvenčního správce postupem podle odstavce 2, zjistí-li, že nebyl osvědčen žádný z důvodů uvedených v předchozí větě." A bod 7, který zní: "V § 26 se ve větě druhé slova "nebo že" nahrazují čárkou a za slova "není podjatý" se vkládají slova "nebo že nebyl osvědčen žádný z důvodů uvedených v § 25 odst. 5 věta první".

A konečně bod 3. Jak už jsem avizovala ve všeobecné rozpravě, v § 160 se zrušuje odstavec 2.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Borka vystoupí v podrobné rozpravě.

Poslanec Jaroslav Borka: Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který byl zanesen do systému pod číslem 5069 a týká se zavedení nové skutkové podstaty trestného činu podání nepravdivého insolvenčního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táží se, zda ještě někdo další se hlásí do podrobné rozpravy k vystoupení. Žádný návrh nevidím. Je-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu. I v tomto případě se táží pana navrhovatele a pana zpravodaje, jestli si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Žádný jiný návrh nepadl, v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji vám.

Přečtu omluvy. Dnes od 16.30 do 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Dobešová a dále od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ženíšek.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Lukáš Pleticha. Souhlasili jsme s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona, je to usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1275 ze dne 29. 6. 2016, 48. schůze.

Nyní se táží ministra Jiřího Dienstbiera, jestli chce vystoupit v úvodu tohoto druhého čtení. Pane ministře? Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, já tady nebudu znovu dlouze předkládat návrh zákona vzhledem k tomu, že se jedná o opakované čtení. Všichni asi vědí, že jsou tam ty tři okruhy. Jednak antidiskriminační žaloba, pak možnost navrhopav rušení zákonů u Ústavního soudu v případě rozporu s Ústavou. A ten nově navrhovaný okruh, to je ten monitorovací systém práv osob se zdravotním postižením. Myslím si, že všechny tři oblasti mohou směřovat ke zlepšení ochrany práv občanů České republiky, a proto prosím o vstřícný postoj k tomuto návrhu. Děkuji. A případně se vyjádřím k obsahu rozpravy, bude-li vzhledem k opakovanému druhému čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Dále se táži, zda se chtějí ujmout slova zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Pleticha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jenom stručně zrekapituluji, že naposledy jsme tento zákon projednávali 29. června, kdy jsme se rozhodli pro opakované druhé čtení. Z toho vyplývá, že pozměňovací návrhy z výboru z prvního čtení zůstávají v platnosti, individuální pozměňovací návrhy musíme nyní přečíst a znova načíst. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A dále se táži, zda zpravodajka dalšího výboru, petičního výboru, paní poslankyně Markéta Adamová chce vystoupit. Není tomu tak. Dobře.

Otevírám obecnou rozpravu. Eviduji tři přihlášky. První vystoupí pan poslanec Pleticha, připraví se paní poslankyně Hnyková. (Poslanec Pleticha hovoří mimo mikrofon.) Dobře, v tom případě se přihlaste, pane zpravodaji, do podrobné rozpravy. A požádám paní poslankyni Hnykovou a připraví se pan poslanec Karamazov. A požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, zvláště v levé části sálu, aby bylo rozumět, co se zde říká. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, dovolila bych si vám připomenout pozměňující návrhy, které jsme společně v poslaneckém klubu Úsvit – národní koalice připravili a s kolegyní Havlovou předložily. Pro nemoc paní kolegyně Havlové jsem načetla oba pozměňující návrhy ve druhém čtení. Bohužel kontroverzní zákon a jeho projednávání byl znovu vrácen do druhého čtení a vše musí proběhnout znova, a tak si dovoluji pozměňující návrhy znovu odůvodnit a pak se k nim přihlásit v podrobné rozpravě.

K prvnímu pozměňujícímu návrhu. Tento pozměňující návrh reaguje na kauzu, kdy ombudsmanka paní Šabatová kritizovala rozhodnutí Střední zdravotnické školy v Praze 10, která nedovolila studentce ze Somálska nosit ve škole takzvaný hidžáb, jímž si muslimky zakrývají vlasy, krky a někdy i poprsí. Veřejná ochránkyně práv tenkrát dospěla k závěru, že škola nepřímou diskriminovala studentku, neboť jí na základě neutrálně formulovaného školního řádu zakázala nosit muslimský šátek, který je projevem jejího náboženského přesvědčení navenek.

Já naprosto nesouhlasím s tímto postupem, naopak si myslím, že ředitel školy má mít právo tyto věci určovat, zejména pokud jde jako v tomto případě o dodržování například hygienických předpisů. My proto navrhuje vložit do zákona ustanovení, že pokud ochrání zasahuje do činnosti úřadů a zařízení, musí přitom upřednostňovat hygienické předpisy a předpisy bezpečnosti a ochrany zdraví při práci před náboženskými pravidly pro odívání. Základním požadavkem na úpravu zevnějšku žáků a studentů by mělo být to, aby nebránila ve výuce a nebyla riziková z hlediska hygieny nebo vzniku úrazu. Odmítám, aby u nás náboženské symboly byly jakýmkoli způsobem privilegovány. Pro všechny musí platit stejná pravidla. Právě ve zdravotnictví je hygiena maximálně důležitá, a nelze ji jinak podmiňovat. Pokud chce někdo dělat zdravotní sestru nebo doktora, musí akceptovat, že to s sebou přináší určité požadavky. Jsme ve střední Evropě, v České republice, a rozhodně zde nemáme teokratický stát. Proto chci, abychom se podle toho chovali všichni a nepodlézali náboženství, které je pro nás naprosto cizí.

Druhý pozměňující návrh je rozdělen do tří bodů. Cílem prvního bodu návrhu je ochránit místa, která spadají pod působnost veřejného ochránce práv před uplatňováním islámského práva šaría. Podle zákona jsou to místa, kde se nacházejí osoby omezené na svobodě, a místa, kde jsou osoby závislé na poskytované péči. Kontrola, zda není uplatňováno právo šaría, tak má být prováděna například v dětských domovech či ve věznicích, ale především, a to je zásadnější, v zařízeních pro zajištění cizinců v pobytových střediscích pro azylanty. Zde je totiž riziko šíření nejvyšší. V rámci bodu dva bude stejná ochrana před právem šaría poskytnuta i školám, kde je podobná ochrana neméně důležitá.

Třetí bod pozměňovacího návrhu se týká působnosti ochránce provádět sledování zajištění cizinců a výkonu právního vyhoštění. Je zřejmé, že imigrační krizí nelze z objektivních důvodů dosáhnout toho, že bude vždy dosahováno určených standardů. Podle našeho pozměňovacího návrhu musí ve svém hodnocení paní ombudsmanka při kontrolách přihlídnout k objektivní situaci v daném čase a místě. Paní ombudsmanka nebude tedy moci jen bezhlavě kritizovat, ale bude muset také přihlížet k tomu, jaká je situace v detenčních zařízeních, pokud například prudce vzroste počet imigrantů, a může se to týkat i České republiky a budeme muset na to okamžitě reagovat a použít i provizorní opatření.

Já vám děkuji za pozornost a pak bych se přihlásila k těmto pozměňovacím návrhům v podrobné rozpravě. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Než udělím další slovo, máme zde ztráty a nálezy. U pultu řečníků bylo nalezeno toto krásné plnicí pero, takže kdo ho budete postrádat, leží u mě. Můžete se přihlásit.

Nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Karamazov. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, v březnu letošního roku jsem na tomto plénu vystoupil s řadou argumentů proti předkládanému návrhu. Mám-li je shrnout, novela zákona o veřejném ochránci práv vytváří čtvrtou moc v tomto státě. Moc, která bude Ústavnímu soudu předkládat návrhy na zrušení

zákonů či žalovat ve jménu jakékoliv skupiny občanů, která se cítí být diskriminována. Návrh prošel do druhého čtení a přiznám se, neměl jsem z toho radost. Doslova zděšení se však ve mně probouzí, představím-li si, jak budou nové pravomoci využívány současnou ombudsmankou Annou Šabatovou. Připomenu si alespoň některé z jejich pochybných prohlášení.

Na konci roku 2014 Anna Šabatová požadovala, aby školy, které navštěvují muslimské dívky, upravily svůj školní řád. Změny měly umožnit, aby dívky mohly při vyučování nosit svůj muslimský šátek. Že šlo v daném případě o školy zdravotnického zaměření, kde z logiky věci musí platit přísná pravidla i pro způsob ošacení, už paní ombudsmanku příliš nezajímalo. V dubnu 2015 nám paní ombudsmanka sdělila svůj názor, že majitel bytu nemá právo rozhodnout o tom, koho ve svém bytě ubytuje. Rozhodne-li se majitel bytu neuzavřít nájemní smlouvu s osobou, která je zadlužená, podle většinového společenského názoru jedná z logické pohnutky, aby za poskytnuté bydlení obdržel nájemné. Podle názoru paní ombudsmanky se však dopouští nepřipustné diskriminace. Zkraje letošního roku pak Anna Šabatová vystoupila se šokujícím prohlášením, podle kterého k obdobným znásilněním, jako došlo v německém Kolině nad Rýnem, dochází také v České republice, a pomyslnou třešničkou na dortu byla její následná výzva, aby naše země přesto přijala Bruselům nadiktované kvóty pro přijímání uprchlíků.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně chceme uvažovat o rozšíření kompetencí veřejného ochránce práv při pohledu na osobu, která tento úřad v současné době zastává? Co potom přijde příště? Bude paní ombudsmanka chodit po toaletách základních škol, aby zkontrolovala, zda zbývá dostatečné množství toaletního papíru, nebo prohlásí za nepřítele Evropy každého, kdo u sebe neubytuje alespoň dva uprchlíky? Taková představa mě skutečně děsí. Myslím si, že na místo pochybných novelizací bychom se měli do budoucna zaměřit spíše na to, aby úřad ombudsmana byl vykonáván osobami zodpovědnými, a nikoliv aby se stal dějištěm pro nejrůznější pochybné divadelní hry a už vůbec ne pro absurdní dramata. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a táži se, zda se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Benda. Prosim.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, je evidentní, že nás veřejný ochránce práv už moc nebaví, protože už je tady velmi, velmi dlouho. Já snad jenom k tomu, protože teď zaznělo několik stanovisek, která jakoby říkají: je to špatně, protože v osobě veřejného ochránce práv sedí žena, která to chápe příliš široce. Já tvrdím, je to špatně ne proto, že tam dnes sedí nějaká žena, ale proto, že ten systém je špatně. Říkal jsem to tady panu ministrovi v prvním čtení, říkal jsem to ve druhém čtení, říkám to dnes v tomto opakovaném druhém čtení, ve kterém navrhu, abychom na začátku třetího čtení hlasovali o zamítnutí tohoto návrhu zákona, protože v něm fakt není nic, co potřebujeme.

A je úplně zbytečné a pokládám za fatální chybu, možná ne pana ministra Dienstbiera, protože on je přesvědčen o tom, že si tímto oslovuje svoje městské liberálně nazenalé voliče, ale za fatální chybu vládní koalice a zvláště sociální demokracie, jestli takovému věci předkládat. Tohle je součástí toho nejhoršího marxistického tažení, které běží Evropou, které Evropu dovedlo do stavu, v jakém je, a to jsou přesně ta stále vznášená práva práva práva vůči někomu, nejčastěji vůči státu, ale v mnoha případech i vůči soukromým osobám. Všechny tyto diskriminační žaloby a tyto nápady směřují nejen proti veřejným institucím, ale směřují a mohou směřovat i vůči soukromým osobám. A místo toho, abychom se konečně dokázali zastavit a říct: přece máme problém, že máme stále víc ten Západ, který pořád chce nějaká práva a vůbec nevnímá žádnou odpovědnost. Nikdo není připraven za svou zemi válčit, ale každý je připraven chodit a říkat: já chci ještě tohle, já chci ještě tohle, já se necítím občanem, já se necítím ženou, já se necítím mužem, já se necítím člověkem, tak mě nějak zvýhodněte. V tomhle světě žijeme. A místo toho, abychom se zastavili, zabrzdili a řekli: neměli bychom s tím něco dělat?, tak tady pořád existují ti západní nadšení marxisté, kteří už snad dneska nejsou komunisté, jenom toho Marxe mají nastudovaného, a ti naši nadšení následovatelé, kteří chodí a říkají: na světě bude nejlépe, když bude každý vybaven tak širokým katalogem práv, až už všechna základní práva zaniknou. V tom je samozřejmě problém, protože čím dál vznáším tato práva druhé, třetí, páté, sedmé generace a pořád říkám, že každý má právo na to, aby mu všichni ostatní pomohli, tak samozřejmě ta základní práva jako právo na vlastnictví a právo na nějaké politické volby a další a další na život, ta se mně rozměňují. Stejným duchem stejná marxistická levice s úplným klidem podporuje potraty, podporuje eutanazii, protože to už jsou ta odvozená práva, se kterými se dá jenom si tak pohrávat, a když se úplně nehodí, tak je přece můžeme někdy zrušit. A právo na život už není absolutní. O právu na vlastnictví snad ani nemluvě. To jsme zažili jenom v posledních měsících v této Sněmovně asi tak pětkrát, kdy najednou vlastnictví nemá vůbec žádný význam, ať už to byly zbraně, ať už to byly kotle, ať už to byly další otázky, přece když veřejná moc se chce jít podívat, tak nebudeme žádné vlastnictví chránit, nebudeme nic hájit.

Já fakt myslím, že je velký čas se zastavit a říct si: celá tato koncepce rozšiřujících se práv směřovaných vůči státu a potažmo pak i jeho občanům je špatně. Z tohoto hlediska si myslím, že bychom tento návrh zákona měli zamítnout ve třetím čtení a nespokojit se s tím, že ho vykostíme a necháme tam jenom účinnost. Já vím, že to bude pravděpodobně takové hezké řešení, ke kterému se uchýlí tato Sněmovna, aby pan ministr Dienstbier nebyl moc pomučen a abychom současně neohrozili občany v této zemi, ale pokládal bych za mnohem správnější, abychom ten návrh zákona zamítli, a to také navrhuji. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Marek Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Moc děkuji za slovo. Jenom se přidávám k návrhu pana kolegy Marka Bendy, protože těch slov

o veřejné ochránkyni nebo veřejném ochránci práv tady padlo spousta. Bohužel opravdu v současné době je to člověk, který se zastává pouze určité skupiny lidí. Nezastává se lidí, kterých by se zastat opravdu měl. A to nemluvím o těch provokacích, které byly a které považuji za zcela skandální. Ale veřejný ochránce práv v současné době není tím, kým by měl být. Proto se za klub Úsvit přikláníme k návrhu pana kolegy Bendy na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu. Táží se na závěrečná slova pana navrhovatele a pana zpravodaje v tento moment. Prosím, pan navrhovatel.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, pokusím se jenom velmi stručně zareagovat na něco z toho, co tu zaznělo.

K tomu, co říkala paní poslankyně Hnyková. Chtěl bych ji ujistit, že kauza vršovické zdravotní školy a šátku vůbec nijak nesouvisela s hygienou nebo bezpečností práce. Takže takto odůvodněné návrhy, to odůvodnění přinejmenším kulhá. K návrhům se vyjadřovat nebudu.

Co se týkalo následujícího vystoupení, podle mě to je přesně ukázka, jak se nemá přistupovat k normotvorbě, protože se nemá zákon psát podle toho, kdo zrovna kterou funkci vykonává, ale tak, aby obecně úprava přinášela cíl, který je sledován, v tomto případě, jak jsem říkal v úvodu, lepší ochranu práv lidí, ať už občanů, nebo dalších osob.

A k vystoupení pana poslance Bendy můžu pouze zkonstatovat, že je samozřejmě legitimní názor, že vůbec nemá existovat instituce ombudsmana, což je, jestli se nepletu, názor, který on zastával od začátku, a zřejmě i většina Občanské demokratické strany. Pak chápu, že zaujímají tento postoj i k novele zákona. Jenom bych se možná trochu ohradil proti tomu nálepkování marxismem, neomarxismem a podobně, protože bych možná byl blíže pravdě, kdybych řekl, že Marek Benda je svým myšlením hluboce ukotven někde ve středověku. Mohl bych to také takto prezentovat. (Vlna odporu v pravé části sálu. Výkřiky zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážení poslanci, požádám vás, abyste po sobě nepokřikovali, stejně tak abyste se navzájem nečastovali hanlivými poznámkami. (Ministr neustále mluví i v době, kdy se předsedající snaží zklidnit sál.)

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já říkám, že to je asi na stejné úrovni a že si myslím, že bych byl blíže skutečnosti. Nicméně si myslím, že to zcela stačí jako komentář k tomu, co tady zatím zaznělo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy přistoupíme k podrobné rozpravě. Otevírám podrobnou rozpravu. Eviduji několik přihlášek. První vystoupí paní poslankyně Hnyková, připraví se pan poslanec Pleticha.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážené dámy a vážení pánové. Nejdříve si dovoluji jednu poznámku k vám, pane ministře. Já nevím, kde žijete vy, ale myslím si, že žijete ve středověku a že mezi prostý lid vůbec nechodíte. Protože kdybyste mezi něj přišel, tak byste uslyšel spoustu kritiky na paní ombudsmanku. (Silně zvýšeným hlasem:) Takže prosím, sejděte ze svého ministerstva, přijďte mezi prostý lid a uvidíte, co o vás a o paní Šabatové říkají! Tak.

A teď bych si dovolila se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem vložila do systému pod číslem 4143 a 3544 a odůvodnila v obecné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jenom pro pořádek, není třeba tak křičet. V sále je dobře rozumět.

Nyní vystoupí v podrobné rozpravě pan zpravodaj Pleticha, připraví se pan poslanec Soukup. Prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Já se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 4917. Už jsem ho odůvodňoval, když jsme naposledy tady probírali druhé čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Soukup a připraví se paní poslankyně Maxová. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, po tom maratónu, který jsme tady absolvovali při projednávání tohoto zákona, si myslím, že už emoce nejsou vůbec namístě. Já tedy zůstanu v klidném tónu. Přihlásím se jenom k pozměňovacímu návrhu, který je zanesen pod číslem 2301.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy paní poslankyně Maxová a připraví se paní poslankyně Adamová. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Já bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který se týká odvolatelnosti, pod novým číslem 5094.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám paní poslankyni Adamovou v podrobné rozpravě. Prosím.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Já bych se také chtěla přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům. Jsou dva. Jeden je pod číslem 2551 a druhý 2552 – vypuštění jak pravomoci, která se týká možnosti podávat antidiskriminační žalobu, tak možnosti napadnout zákon u Ústavního soudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji ještě přihlášku pana poslance Bendy do podrobné rozpravy. (Gestikulace zprava.) V tom případě se omlouvám.

Poslanec Marek Benda: Já jsem žádnou přihlášku do podrobné rozpravy nedával a návrh, který jsem chtěl přednést, přednesl pan kolega Soukup, takže já se k němu jenom přihlásím, kdyby náhodou neprošel můj návrh zamítnout to celé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Víím, že jste v obecné rozpravě avizoval, že v podrobné rozpravě uvedete... Bral jsem to jako vaši přihlášku do podrobné rozpravy. Omlouvám se. Dobrá. Táže se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. I zde se táží, zda pan navrhovatel nebo pan zpravodaj chce závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevíráím další bod dnešního jednání a tím je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - druhé čtení

Z pověření vlády uvede tento tisk ministr Daniel Herman. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluete mi, abych v zastoupení pana ministra zemědělství uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů, tedy takzvaný plemenářský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného návrhu zákona je úprava podmínek pro zajištění vyšší garance Ministerstva zemědělství za oblast zachování biologické rozmanitosti v zemědělství u vybraných plemen a druhů zvířat. Za účelem zachování genetické diverzity těchto druhů a plemen zvířat vyhlásilo Ministerstvo zemědělství již v roce 1995 takzvaný Národní program konzervace a využívání genetických zdrojů zvířat významných pro výživu a zemědělství. Národní program je koncipován tak, aby jeho cíle a náplň byly také v souladu s mezinárodním právním rámcem v této oblasti, to znamená Úmluvou o biologické rozmanitosti a metodikami organizace OSN pro výživu a zemědělství.

Do národního programu je dnes zařazeno přes 30 plemen nebo druhů zvířat, která se historicky nacházela na našem území. Tato zvířata nepatří mezi hlavní produkční plemena využívaná v dnešní intenzivní zemědělské produkci, ale vynikají zejména zachováním svých původních vlastností, jako jsou například dlouhověkost, odolnost vůči vnějším podmínkám a nemocem, optimální využití místních zdrojů potravy nebo přirozená a bezproblémová schopnost reprodukce. Toto jsou vlastnosti, které často u moderních plemen zvířat vyšlechtěných pouze za účelem intenzivní produkce živočišných komodit postrádáme. Genetické zdroje zvířat tak mohou v budoucnu tvořit významnou základnu pro šlechtitelskou činnost, zlepšování zdravotního stavu produkčních plemen, rozvoj alternativních forem zemědělství ve venkovských

oblastech, zajištění potravin a dalších potřeb člověka, a to zejména v kontextu měnících se podmínek klimatu a dalších složek životního prostředí.

Navrhovaná právní úprava proto celkově upřesňuje podmínky pro fungování a administraci výše zmíněného národního programu. Navrhovaná změna plemenářského zákona zejména upřesňuje definice, které se vztahují k problematice genetických zdrojů zvířat, stanovuje transparentní podmínky pro zařazování všech účastníků do zmíněného národního programu, stanovuje veškerá práva, role a povinnosti všech účastníků národního programu od vlastníků zvířat přes chovatelská sdružení, genové banky, koordinátora národního programu až po Ministerstvo zemědělství. Upravuje postup Ministerstva zemědělství a podmínky, na základě kterých bude možno změnit vydaná rozhodnutí o zařazení do národního programu nebo je zrušit. V neposlední řadě rovněž stanovuje podmínky pro ukládání genetického a biologického materiálu do genových bank a poskytování materiálu z těchto zařízení třetím osobám.

Ministerstvo zemědělství je přesvědčeno, že současná právní úprava je pro další administraci a rozvoj národního programu nevyhovující. Pokud by zákon nebyl novelizován, nebyly by například řešeny tři zásadní problémy, se kterými se dnes potýkáme.

Za prvé, Ministerstvo zemědělství by nadále muselo formálním způsobem zařazovat do národního programu nejen vlastníky zvířat, ale také veškerá zvířata, která odpovídají definici genetického zdroje. Toto v praxi není reálně možné, protože počet zvířat na žádosti jednoho vlastníka se může pohybovat i ve stovkách kusů. Ministerstvo přitom nemá možnost ověřit si platnost a aktuálnost seznamu zvířat na žádosti, protože centrální databáze tzv. genetických zdrojů zvířat neexistuje. Novela proto navrhuje formálně zařazovat do národního programu ve většině případů pouze fyzickou nebo právnickou osobu, která je vlastníkem genetického zdroje zvířete. Povinnost evidence samotných jedinců zvířat, která odpovídají definici genetického zdroje, již potom leží na předmětných chovatelských sdruženích.

Za druhé, nebylo by určeno vlastnictví reprodukčního a biologického materiálu, který je ukládán do genových bank, a tím by ani nebyla určena přímá odpovědnost za uchování tohoto cenného materiálu pro jakékoliv využití v budoucnu.

Za třetí, Ministerstvo zemědělství by nadále nemělo možnost korigovat v mimořádných případech situaci, kdy v rámci určité genetické linie nebo celého plemene dojde k významné ztrátě genetické diverzity, a to ačkoliv je vyhláškou národního programu, je odpovědné na národní i mezinárodní úrovni za naplňování jeho cílů a poskytuje vlastníkům zvířat a chovatelským sdružením dotace na zachování a využívání genetických zdrojů.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na své 33. schůzi ze dne 23. června 2016 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele, přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 616/1.

Požádám vás, kolegové, o ztišení. Děkuji.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Petr Bendl, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já mohu pouze uvést, že zemědělský výbor řádně tuto materii projednal a doporučil ji projednat spolu s pozměňovacími návrhy, ke kterým se, věřím, jako garanční výbor následně vyjádří. Víc k tomu asi není třeba říkat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují dvě přihlášky. V první vystoupí pan poslanec Pavera a připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký a příjemný skoro podvečer. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych vám přednesl pozměňovací návrh, který je v evidenci veden pod číslem 4613 a který se týká právě vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů.

První změna, pozměňovací návrh, se týká § 12 odst. 3 písm. b), který by měl znít správně "hříbat narozených po inseminaci nebo po přenosu embryí a hříbat plemen, pro které je v České republice vedena plemenná kniha".

Odůvodnění: Podle výše uvedeného návrhu znění by byla paternita prováděna u všech narozených zvířat evidovaných v plemenných knihách uznaných Ministerstvem zemědělství České republiky a v České republice vedených. Týká se to plnokrevníka i klusáka. Paternita prováděná u všech zvířat by přispěla k omezení černé plemenitby, která je zejména v chovu koní příliš rozvinuta. Tímto problémem se zabývá i koncepce chovu koní. Pro správný výsledek šlechtění je pak záruka správného původu velmi důležitá. Vzhledem k počtu každoročně narozených hříbat není z hlediska kapacitního i provozního zajištění ověření paternity všech hříbat neproveditelné.

Co se týká druhého pozměňovacího návrhu, tak v § 14g odst. 4, který by měl znít: "(4) Materiál uložený v genobance je určen pro dlouhodobé uchování a pro použití v případě výzkumu, testace nebo obnovy genetické rozmanitosti, hodnocení nebo regenerace druhu nebo plemene genetického zdroje zvířete se souhlasem vlastníka."

Odůvodnění: Vlastnická práva vlastníka dostatečně pokrývá znění odst. 2, a to smlouvou uzavřenou mezi vlastníkem genetického materiálu a určenou osobou, ve které si vlastník svá práva může ochránit.

Tolik k pozměňovacím návrhům, které předkládám, i důvodové zprávy k těmto pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Bendl v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Chci říci, že absolutně respektuji důvody, pro které je tento návrh zákona předkládán na jednání Poslanecké sněmovny. Protože zdánlivě nepodstatný zákon je opravdu důležitý pro potravinovou budoucnost v České republice, že si musíme trendy, které zejména v genetice jsou, opatrovat a ošetřovat. A je dobře, že tento zákon projednává Poslanecká sněmovna, byť to trvalo velmi dlouho, než se vůbec na stůl dostal.

Krátce odůvodním svůj pozměňovací návrh a pak se v podrobné rozpravě k němu jenom přihlásím.

Navrhuji v § 5 odst. 1 vypustit text "nebo jde-li o starokladrubského koně, ministerstvo uzná Národní hřebčín Kladruhy nad Labem státní příspěvkovou organizaci (dále jen Národní hřebčín), na základě jeho žádosti". A dále vypustit text "Podmínky pro uznání uvedené v písmenech H a I neplatí pro Národní hřebčín".

V čem spočívá podstata tohoto pozměňovacího návrhu? Národní hřebčín, jehož postavení znevýhodňující soukromé chovatele je garantované platným zněním zákona, byl až do 90. let minulého století majoritním vlastníkem starokladrubského plemene v České republice a v době vzniku tohoto zákona bylo toto ustanovení v souladu s podmínkami potřebnými pro zachování existence tohoto výjimečného plemene koní.

V roce 2000 se počty koní chovaných privátními chovateli vyrovnaly počtům koní chovaných v národním hřebčíně a v současnosti je v držení privátních majitelů více než 60 % všech starokladrubských koní. V České republice bylo k 31. 12. 2014 chováno 1 746 starokladrubských koní, z toho 1 307 v soukromém držení, v národním hřebčíně tedy jen 439. Což vzhledem ke snaze státu rozvíjet toto výjimečné plemeno je určitě dobrá zpráva.

Současné znění zákona už tudíž ani neodpovídá situaci a je vůči chovatelům starokladrubských koní diskriminační, a proto navrhuji tuto úpravu zákona, která vlastně srovná všechny plemenné knihy a nakládání s plemennými knihami na roveň všech ostatních, neboť v privátním držení rukou je starokladrubsáků zaplat' pánbůh už víc a není třeba mu věnovat tak výjimečnou pozornost, aby celou správu této knihy na starokladrubského koně jako takového dělal pouze a jedině stát.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a táží se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní tedy zahájím podrobnou rozpravu. Eviduji dvě

příhlašky. První vystoupí pan poslanec Pavera. Připraví se pan zpravodaj Bendl. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Jenom se přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou uvedeny v evidenci pod č. 4613. V obecné rozpravě jsem oba dva tyto pozměňovací návrhy zdůvodnil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Teď se chci formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu evidovanému pod sněmovním dokumentem 3823. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevíráme další bod dnešního jednání a tím je

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh i v tomto případě uvede pan ministr Daniel Herman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych v zastoupení pana ministra zemědělství uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, tedy zákon o hnojivech, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovaný zákon odstraňuje překrývání definice pomocné látky podle zákona o hnojivech a definice přípravku na ochranu rostlin podle zákona o rostlinolékařské péči. K této úpravě se Česká republika zavázala v roce 2014 v rámci řízení porušení Smlouvy o fungování Evropské unie. Cílem je toto řízení zastavit a vyhnout se tak případné žalobě u Evropského soudního dvora. Nově se také upravuje proces ohlášení vzájemně uznaných hnojiv. Takzvanou předběžnou notifikací v navrhovaném znění ohlášení mají ve svém právním řádu zavedeny i některé jiné členské země Evropské unie, například Německo, Francie nebo Španělsko.

Více než pětiletá zkušenost se systémem vzájemného uznávání prokázala své opodstatnění v oblasti obchodu s hnojivý. Byly přeformulovány obsahové náležitosti rozhodnutí o registraci hnojiva především za účelem jasného vymezení podmínek, za kterých bude hnojivo uváděno do oběhu. Bylo doplněno, že i v případě změny etikety nebo příbalového letáku je třeba žádat o změnu rozhodnutí o registraci. Etiketa nebo příbalový leták hnojiva budou nově obsahovat údaje, které zajistí spotřebiteli podrobnější informace o výrobku. Navrhuje se také nové ustanovení, které zakotvuje podmínky, za kterých je možno letecky aplikovat kapalná hnojiva a pomocné látky na zemědělských pozemcích.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 33. schůzi ze dne 23. června 2016 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele, přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali zemědělskému výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 669/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zemědělského výboru poslankyně Marie Pěničková, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den, děkuji za slovo. Seznámím vás s usnesením zemědělského výboru č. 118 z 33. schůze ze dne 23. června 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově ministra zemědělství Mariana Jurečky, zpravodajské zprávě poslankyně Marie Pěničkové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, takzvaný zákon o hnojivech, ve znění pozdějších předpisů, schválit ve znění těchto přijatých pozměňovacích návrhů, které máte ve sněmovním tisku 669/1.

Jsou to v podstatě jenom dva pozměňovací návrhy. Podle prvního hnojiva, u kterého bylo zrušeno rozhodnutí registraci, mohou být uváděna do oběhu nejdéle po dobu devíti místo původně navržených šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Druhý pozměňovací návrh se týká samotné účinnosti, protože v původním návrhu byl termín 31. srpna 2016, který se nedal reálně stihnout, proto posouváme účinnost a ta nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 17.15 z pracovních důvodů do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Adamová.

Otevírám obecnou rozpravu. S řádnou poznámkou se hlásí pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče. (V sále je hluk.)

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Nebudu dlouhý, pane předsedající, nicméně aspoň poznámku. Obecně podporuji tento návrh zákona. Nebyl nijak super kontroverzní při projednávání v zemědělském výboru, nicméně tady chci už pro stenozáznam připodotknout, že zůstává problémem vyřešení kalu ve vodních nádržích, rybnících a podobně. Zůstává to problémem ministra životního prostředí – naše přílišná tvrdost v případě využívání právě kalů z rybníků. Dříve se zemědělci o kaly prali, dnes to musí vyvážet na skládky nebezpečného odpadu, což zbytečně prodražuje a komplikuje život všem vlastníkům rybníků na straně jedné, kteří je chtějí vyčistit, a aby plnily do budoucna funkci, kterou plnily v minulosti, tak bych se velmi přimlouval za to, aby tato slova nezapadla. Mluvili jsme o tom i na jednání zemědělského výboru. Velmi bych se přimlouval, aby ministr zemědělství a ministr životního prostředí se dohodli na tom, že nebudeme přísnější, než po nás vyžaduje Evropská unie, jako je tomu v současnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táží se, zda někdo další chce ještě vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. V tom případě obecnou rozpravu končím. Táží se, zda si chce vzít pan ministr nebo paní zpravodajka závěrečná slova. Není tomu tak. Zahajuji podrobnou rozpravu. Táží se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě i podrobnou rozpravu končím. Táží se paní zpravodajky a pana ministra, zda chtějí závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji vám.

Dalším bodem dnešního jednání je

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 732/- druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh i v tomto případě přednese ministr Daniel Herman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych v zastoupení pana ministra zemědělství uvedl vládní

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin, lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů, tedy zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a změně a doplnění některých zákonů, tedy lesní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavním důvodem předložení vládního návrhu je odstranění zjištěných nedostatků při praktické aplikaci zákona o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin a potřeba upravit některé jeho části v návaznosti na vyhlášený Národní program ochrany a reprodukce genofondu lesních dřevin a poskytování dotací v rámci tohoto programu. Zároveň je dílčím způsobem upraven také lesní zákon, zejména v části, která se týká možnosti zkrácení doby platnosti lesního hospodářského plánu. Navrhované změny zákonů zejména zpřesňují nebo upravují práva a povinnosti vlastníka, nájemce nebo pachtýře pozemku, na kterém se zdroj reprodukčního materiálu nebo genová základna nacházejí.

Náležitosti dokladu o zrušení zařazení genetického zdroje lesních dřevin do národního programu ochrany a reprodukce genofondu lesních dřevin: Podmínky poskytování vzorků genetických zdrojů lesních dřevin za účelem naplňování národní banky osiva a explanátů lesních dřevin. Pravidla poskytování finančních prostředků na ochranu a reprodukci genofondu lesních dřevin. Možnost vlastníka lesa podat žádost o zkrácení doby platnosti lesního hospodářského plánu. A v neposlední řadě možnost Ministerstva zemědělství udělit výjimku na požadavky na reprodukční materiál použitý k umělé obnově lesa a zalesňování při zakládání výzkumných ploch na pozemcích určených k plnění funkcí lesa.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 33. schůzi ze dne 23. června 2016 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh zákona ve znění předloženém Poslanecké sněmovně.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 732/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Miloš Babiš, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 120, které zemědělský výbor na své 33. schůzi dne 23. června 2016 přijal k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění

pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 732.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Patrika Mlynáře, zpravodajské zprávě poslance Miloše Babiše a po rozpravě:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 732, schválit;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují dvě přihlášky. Nyní tedy žádám pana poslance Čiháka o jeho příspěvek a připraví se paní poslankyně Váhalová. Prosím.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, vládní návrh právní úpravy zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., je zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., tj. tzv. lesní zákon, ve znění pozdějších předpisů, který má za úkol odstranit nedostatky zjištěné při praktické aplikaci těchto zákonů a zpřesnit jejich chybnou textaci. Navržené změny ve výše uvedených zákonech vyvolávají současně změny v některých dlouhodobě nevyhovujících právních výkladech zákonů, které jsou již překonané a potřebují nutnou aktualizaci. Jedná se o postupné narovnání a zjednodušení nevyhovujících právních úprav, které již není možné obcházet a čekat na slibovanou komplexní novelizaci lesního zákona, která není ani dodnes na stole Ministerstva zemědělství.

Tuto postupnou novelizaci jsem rozpracoval ve svých navrhovaných pozměňovacích návrzích, které jsem samozřejmě konzultoval a připravoval s odborníky lesního hospodářství, státní správy, SVOLu, což je Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů, apod. Všechny návrhy vznikly na základě dlouhodobých zkušeností z praxe a mají probíhající procesy vyplývající z navrhované úpravy zákona zjednodušit a narovnat.

První zásadní navrhovanou změnou je snížení ochranného pásma lesa z 50 na 30 metrů. V krátkosti přiblížím potřebu této změny.

Můj návrh uvolňuje stávající příliš přísnou a administrativně náročnou ochranu 50metrového ochranného pásma lesa a zavádí jasná a srozumitelná pravidla pro nově

stanovenou vzdálenost. Navrženou změnu vzdálenosti z 50 na 30 metrů jsem si v podstatě nevymyslel. Vycházel jsem při tvorbě tohoto pozměňovacího návrhu s odborníky z lesního hospodářství ze saského lesního zákona, který od roku 1992 funguje bez problémů ve Svobodném státě Sasko a jasně se v praxi osvědčil. Kdybych měl najít podobnou situaci v našem zákoně, tak v zákoně č. 89, občanský zákoník, je obsažena obdobná právní úprava ve vztahu k umístování stromů na sousedních pozemcích, takže to vlastně není nic nového a ani překvapujícího.

Současné, stávající znění, které je složité a nevyhovující, není jednoznačné a rozhodovací praxe orgánů státní správy lesů je nejednotná. Některé úřady vydávají souhlasy s umístěním staveb již od pěti metrů od lesa, jiné trvají na vzdálenosti, která se rovná tzv. absolutní výškové bonitě, to je v podstatě výška stromu, do které může dorůst, a podle toho se ta vzdálenost určí. A pak jsou takoví slabší úředníci, kteří podmiňují jenom těch 50 metrů, a jediná možná vzdálenost od hranice lesa není možná. Přijetím této novely dojde mj. také k úspoře nákladů na vydávání souhlasů k umístování staveb, protože ochranné pásmo bude zmenšeno na jasnou a dostačující vzdálenost 30 metrů a navrhuje se jediné vymezení, že v tomto zmenšeném ochranném pásmu bude možno umístit pouze stavby celospolečenského zájmu za podmínky nemožnosti jiného řešení, což značně omezí i počet žádostí. Zároveň se nenavrhuje žádné přechodné ustanovení, z čehož vyplývá, že doposud legálně vybudovaných staveb v bližší vzdálenosti se navržené omezení nedotkne. Při současném znění § 14 je zcela jasné, že zde vzniká i možné korupční prostředí, které se díky specifikaci minimální vzdálenosti nezastavitelnosti do 30 metrů zcela vyloučí bez jakýchkoli možných ústupků a variant. Je také třeba si říci, že jde o agendu, která tvoří skoro 75 % činnosti státní správy lesů, takže jasné zjednodušení. Zavedení jasných a srozumitelných pravidel do tohoto paragrafu znamená i jistotu jednotného přístupu k vydávání stanovisek státní správy lesů, což je hlavním důvodem a účelem této úpravy.

Dále je třeba konstatovat, že snížením ochranného pásma lesa na 30 metrů ze současných 50 nedojde k ohrožení lesa. Vzdálenost 30 metrů je dostatečná mj. i proto, že je třeba připočítat k této vzdálenosti šestimetrové pásmo, které je také uvedeno v nově navrhovaném odst. 3 § 14, což je minimální vzdálenost lesního porostu od hranice lesního pozemku, ve kterém vlastníci lesů budou moci obnovovat porost. To znamená, že toto zakotvení šestimetrové hranice od hranice lesa pro obnovu porostu zcela jednoznačně sníží pravděpodobnost následných možných problémů a sousedních (sousedských?) sporů.

Navržená změna v případě přijetí značně sníží administrativní zatížení jak obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, tak i krajských úřadů, které rozhodují o přezkumu souhlasů nebo případných nesouhlasů obecních úřadů obcí s rozšířenou působností tak, jak je to v současnosti. Účelem nového ustanovení § 14 je také vyloučení negativních činností prováděných na základě rozhodnutí stavebního nebo jiného orgánu státní správy v ochranném pásmu lesa na samotný les. Podle pozměňovacích návrhů bude vzdálenost staveb, resp. jakéhokoli zásahu od paty stromů 36 metrů, tzn. 30 je ochranné pásmo a 6 metrů je vzdálenost od hranice lesního pozemku a zcela je ta vzdálenost jasná. Zakotvením pevně vzdálenosti 30 metrů od lesa je tedy zavedení jistoty, že vlastníky lesa nebudou přímo omezovat

nově umístěné stavby či zařízení a zároveň nedojde k omezení plnění funkcí lesa. Následně odpadnou i problémy s žádostmi vlastníků staveb o opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku podle § 22 lesního zákona, kdy je nezřídka požadováno provedení značných plošných zásahů těžeb a nebo i omezení hospodaření v lese apod.

To byl první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh je změna a úprava, která se týká výkonu činnosti odborného lesního hospodáře. V krátkosti přiblížím, kdo a co je vlastně odborný lesní hospodář. Odborný lesní hospodář je člověk, který zajišťuje plnění ustanovení lesního zákona a odbornou úroveň hospodaření v lesích nestátních, zejména drobných vlastníků do 50 hektarů. Z těch nedůležitějších věcí, které zajišťuje odborný lesní hospodář: dbá na ochranu lesů a řádného hospodaření v něm, schvaluje vlastníkově lesa těžbu, spolupracuje s vlastníkem lesa na obnově lesa a zalesňování, poskytuje vlastníkově poradenskou činnost, zajišťuje vlastníkově finanční příspěvky a služby atd. atd. Zde je vidět, že odborný lesní hospodář má značný vliv na stav lesa, a nakonec se o tom můžete přesvědčit i každý sám. Když do jakéhokoli lesa přijdete, tak hned víte, jaký odborný lesní hospodář tam pracuje, protože ten les taky podle toho vypadá.

V první úpravě v § 20 doplňuji v odst. 6 možnost vjezdů a stání v lese i odborného lesního hospodáře. Tato úprava umožní, aby odborný lesní hospodář mohl legálně jezdit a stát v lese motorovým vozidlem, a tak poskytovat efektivně své služby vlastníkům lesů. Při výkonu své činnosti je lesní hospodář nucen projíždět i přes lesy, kde funkci odborného lesního hospodáře nevykonává, a proto se navrhuje vjezd a stání motorovým vozidlem vázat na výkon funkce odborného lesního hospodáře, nikoliv na lesy, ve kterých funkci vykonává. Toto doplnění značně ulehčí pohyb a výkon funkce každého odborného lesního hospodáře, který se musí plynule po lese pohybovat bez možnosti jakékoli sankce.

Druhou navrhovanou úpravou, co se týče odborného lesního hospodáře, je návrh pro udělení a odebrání licence. Činnost odborného lesního hospodáře v majetcích do 50 hektarů lesa hradí stát. Nad 50 hektarů lesa už to hradí vlastník lesa. Licence je většinou vydávána na dobu neurčitou, tzn. jakmile je stanoven odborný lesní hospodář, má to v podstatě na doživotí. V případě ztráty produktivity k výkonu práce odborného lesního hospodáře, což se může stát tím, že může ztratit zájem o stav lesa, může mít zdravotní problémy, v rámci těch zdravotních problémů už není tak mobilní atd. atd., je nutné co nejrychleji reagovat na tento problém a je třeba nahradit nefunkčního odborného lesního hospodáře funkčním a zodpovědným. Navržená změna upravuje, že při pravomocném odebrání licence při neplnění svých povinností může odborný lesní hospodář znovu zažádat o udělení licence až po pěti letech. Tomu tak není v současném znění zákona. Momentálně to funguje tak, že po pravomocném odebrání licence je orgán státní správy lesů v podstatě povinen té samé osobě na základě nové žádosti opět licenci vydat. Funguje to tak, že si žadatel obratem zažádá o vydání nové licence, úředník si pouze zjistí, zda žadatel splňuje podmínky pro její udělení, a nikdo neřeší, proč mu byla licence odebrána. Tento postup je zcela absurdní a je ho třeba eliminovat pětiletým odkladem, tak jak já navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu.

V některých oblastech územní působnosti státní správy již úředníci vydávají licence na dobu určitou a předchází tomu, že vlastně odborný lesní hospodář má vydanou licenci na doživotí, a jestli to tam funguje, nebo nefunguje, je jim jedno. To je např. na Praze-západ. Tam vydávají licenci na dobu určitou na dobu deseti let, a každý odborný lesní hospodář si je tak vědom, že vlastně musí vykonávat funkci tak, jak je potřeba, a nemůže se chovat tak, že ho v podstatě stav lesa nezajímá.

Třetí a poslední úpravou je doplnění špatné formulace současného výkladu zákona, což je v podstatě v obou zněních zákona jak u dřevin, tak i u lesního zákona podstatou té novely, tak je výklad zákona pro odnětí licence. Nesprávná formulace spočívá v tom, že chybí důvod k odebrání licence, a to z důvodu porušení nebo neplnění povinností stanovených rozhodnutím o udělení licence a nutnost vypuštění nesprávné formulace, kde se jedná pouze o porušení podmínek stanovených rozhodnutím o udělení samotné licence. Můj návrh tuto formulaci jasně upřesňuje, a napravuje tím legislativní chybu současného výkladu zákona.

Závěrem mohu konstatovat, že si lesní zákon zaslouží postupnou novelizaci. Tím, jak jsem již uvedl v úvodu své řeči, že se komplexní novela zatím nepřipravuje, jsou mé pozměňovací návrhy jakýmsi impulsem a začátkem nutných legislativních úprav a změn lesního zákona, které tento zákon nutně potřebuje. My se možná ještě letos dostaneme i k mysliveckému zákonu, který úplně stejným způsobem je potřeba rozpracovat, začít aktualizovat myslivecký zákon, ale to nám teprve přijde v dalších schůzích.

S konstatováním Ministerstva zemědělství, s jeho vyjádřením k mým pozměňovacím návrhům, že cílem ani účelem vládního návrhu zákona, který je pod sněmovním tiskem 732, není otevření lesního zákona, nemohu v žádném případě souhlasit. Mé návrhy podporují práci odborné veřejnosti, státní správy a dalších subjektů působících v lesním hospodářství a nastolují pořádek a systém. V podrobné rozpravě se potom k těmto pozměňovacím návrhům přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, váženě kolegyně, vážení kolegové, v podrobné diskusi se přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který řeší naléhavou situaci, kdy v návaznosti na změnu pravidel pro výkon statistické služby již nelze vykazovat data týkající se odnětí a poplatků za odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa podle zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě. Tato data musí být vykazována v rámci příslušného právního předpisu, kterým je v tomto případě lesní zákon. Lesní zákon musí založit povinnost pro orgány státní správy lesů, aby údaje o odnětí a o poplatcích za odnětí oznamovaly v příslušném formátu Ministerstvu zemědělství. Ministerstvo zemědělství bylo o nutnosti změny lesního zákona včas informováno a je s ní srozuměno. Data týkající se odnětí a poplatků za odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa představují unikátní soubor dat, která jsou využívána jak v rezortu Ministerstva zemědělství, tak ale i v rezortu Ministerstva životního

prostředí. Ministerstvo životního prostředí má k dispozici jedinečné informace o výměře pozemků, které byly vyňaty z plnění funkcí lesů, a to v členění dle účelu odnětí, což nelze získat z žádného jiného zdroje. Agregovaná data se využívají k evidenci výměr pozemků, které byly pro daný účel vyňaty z plnění funkcí lesů, a poskytují také přehled o výši poplatků za odnětí, agregované údaje pak slouží také ke kontrole a predikci příjmů Státního fondu životního prostředí ČR.

Předložený návrh představuje pouze upřesnění povinnosti pro orgány státní správy lesů a žádným způsobem nezatěžuje vlastníky lesů či jiné soukromé osoby. Uvedenou situaci je třeba řešit urychleně, protože podle dosavadní právní úpravy je sběr dat zajištěn pouze do konce roku 2016. Je tedy nezbytné zajistit, aby data za rok 2016 již mohla být evidována právě podle lesního zákona.

Dámy a pánové, děkuji vám za podporu mého pozměňovacího návrhu, ke kterému se přihlásím posléze.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Paní poslankyně byla poslední vystupující v obecné rozpravě. Zeptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova v této fázi. Není tomu tak, a tím pádem – nemám zde poznámku ani o tom, že by padl návrh na vrácení návrhu, takže můžeme přistoupit k podrobné rozpravě. Do podrobné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Čiháka a paní poslankyni Váhalovou. Takže prosím v tomto pořadí.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji ještě za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému uvedeny pod číslem 4513. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě paní poslankyně Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5050.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud ne, tak i podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda teď je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Pane zpravodaji, nemám zde poznamenáno, že bychom měli o čem hlasovat v této fázi, takže můžeme ukončit druhé čtení tohoto tisku a děkuji vám oběma za spolupráci.

Dalším bodem je bod 11, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 408, druhé čtení, nicméně mám zde uvedeno, že by tento tisk měl uvést pan ministr průmyslu a obchodu, který je omluven. A vzhledem k tomu, že nemám žádné informace o tom, že by byl někdo

pověřen zastupováním, tak jsem přesvědčen, že tento tisk v této fázi nemůžeme projednávat, a pokud není námitka, tak bychom postoupili k tisku dalšímu. A to je tisk, resp. bod číslo

12.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení

Prosím pana navrhovatele, pana místopředsedu Filipa, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, já zopakuji jenom několik nejpodstatnějších věcí. Návrh zákona jsme předložili v červnu 2014, stanovisko vlády bylo v červenci 2014 a předseda Sněmovny projednání návrhu zákona doporučil 21. 8. 2014. Pokud jde o projednávání tisku, byl poprvé zařazen na pořad 25. schůze naší Sněmovny, prošel prvním čtením, po jednání ve výboru byl doporučen pro druhé čtení. A opakují tedy, že český Parlament se v roce 2000 na návrh vlády usnesl, že českým podnikatelským subjektům nedovolí se podílet na dodávkách pro výstavbu jaderné elektrárny v Búšehru, a projednávání provázal nesouhlas velké části podnikatelských subjektů.

Pokud jde o to, jakým způsobem dnes ten zákon působí, tak vzhledem k tomu, že v tuto chvíli je elektrárna spuštěna po souhlasu Mezinárodní agentury pro atomovou energii, což bylo také konstatováno na výboru pro obranu, který projednával tento tisk, tak není ani důvodu, proč bychom měli ten zákon nechávat v platnosti. Přijímáme tady mnoho návrhů zákonů a tento zákon se vyčerpal. Pokud by šlo o stavbu jiných elektráren, je samozřejmě možné, aby tento zákon, pokud by zůstal v platnosti, na ně mohl být subsumován.

Pokud jde o věci, které jsou podstatné. Předpokládaný finanční dosah zavedené právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Že se ruší obsolentní norma, je jasné, nemůže mít tedy zrušení takového zákona žádný dopad na státní rozpočet ani na veřejné rozpočty. Naopak případné zapojení našich podniků do výroby komponentů pro jakoukoliv elektrárnu v zahraničí nám umožňuje zvýšit zaměstnanost, a mít tedy i vyšší ekonomický výkon. Protože se návrh zákona u derogační normy nezpracovává do právního řádu České republiky, nemůže být ani v rozporu s právem Evropských společenství a navrhovaná úprava je v souladu s mezinárodními závazky České republiky a v souladu s principy ústavního pořádku.

Při diskusi v prvním čtení padla řada otázek, na které odpověděli jak zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu, tak Ministerstva zahraničí při jednání na výboru. Na výboru byla přítomna i předsedkyně Úřadu pro jadernou bezpečnost, která odpověděla na otázky poslanců na výboru a návrh zákona nijak nezpochybnila, naopak ho přivítala. A konstatovala, že skutečně elektrárna je spuštěna v souladu s mezinárodními pravidly o mírovém využití jaderné energie.

Tolik na úvod druhého čtení. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk jsme přikázali k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru a usnesení bylo doručeno jako tisk 226/2. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Antonín Sed'a, aby nás informoval o jednání ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro obranu Poslanecké sněmovny ve svém usnesení číslo 170 z 33. schůze ze dne 1. září 2016 k návrhu zákona o zrušení zákona číslo 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, sněmovní tisk 226, se usnesl po úvodním vystoupení poslance Vojtěch Filipa, ředitelky Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dany Drábové, zástupce náměstka Ministerstva zahraničních věcí Pavla Válka, zástupce náměstka Ministerstva zahraničních věcí Ivana Jestřába, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedí a po rozpravě:

Výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh zákona o zrušení zákona číslo 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, sněmovní tisk 226, schválila. Za druhé výbor pro obranu pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Za třetí výbor pro obranu ukládá předsedovi výboru, aby předložil usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Tolik ke zpravodajské zprávě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám – mám přihlášku, pan navrhovatel. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já jen v rozpravě chci navrhnout zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením na sedm dnů, abychom to mohli příští týden projednat ve třetím čtení. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Příští týden. Ano. Pan poslanec Pilný. Je to řádná přihláška, předpokládám. Nebo fakticky? Faktická, prosím. Jste jediný, tak si můžete vybrat.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu velmi stručný.

Pokud vím, tak existuje také vládní návrh zákona ke stejné tematice. Já upřímně řečeno nevím, co s tím, protože vládní návrh je tady. My máme v materiálech, že vláda vyslovila s tímto návrhem nesouhlas. Víím, že to je důležitá problematika a měla by se nějak vyřešit. Ale třeba bych chtěl od navrhovatele nebo zpravodaje slyšet, jak to tedy je s tím vládním návrhem a co to vlastně schvalujeme a kdy to budeme schvalovat. Tady byl dokonce předložen návrh na zkrácení lhůty – a co s tím vládním návrhem? Ten byl stornován? Nebo v jakém je to stavu?

Chápu důležitost té problematiky, ale snad bychom ji měli vyřešit jednou, ne dvakrát. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Filip, prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jsem nic nenamítal proti tomu, aby byl projednán vládní návrh zákona. Tento návrh tady leží skutečně od roku 2014, tedy dva roky a čtvrt. Vládní návrh změnil stanovisko vlády letos na jaře. Vládní návrh měl být projednán v režimu § 90 odst. 2, tedy schválení v prvním čtení bez rozpravy. Vzhledem k tomu, že u tohoto návrhu zákona, který byl o schůzi dříve projednáván, rozprava byla vedena, byl přidělen výborům, je jasné, že pokud tento návrh bude schválen, tak stejný návrh z dílny vlády se stane bezpředmětným a věřím, že vláda po dosažení svého cíle, tzn. zrušení tohoto návrhu zákona, svůj návrh vezme zpět, protože už bude součástí projednávání v legislativním procesu. Pan ministr Mládek to potvrdil a zástupce Ministerstva průmyslu a obchodu na výboru pro obranu to potvrdil také. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě fakticky pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím kolegovi Pilnému hlubší objasnění. Návrh, který je teď prezentován, je z období, kdy ještě nebyla uzavřena dohoda mezinárodního ukončení embarga proti Íránu, zatímco vládní návrh už vychází z ukončení toho embarga a z jeho monitorování. Možná by pan ministr životního prostředí k tomu mohl říct pár slov, ale nenutím ho.

Díky jinak, samozřejmě já s tím mám tentýž problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, kdo se dále hlásí. Pokud nikdo, tak to byla obecná rozprava, kterou tímto končím. Vzhledem k tomu, že asi nebudou závěrečná slova po obecné rozpravě, tak otevírám rozpravu podrobnou. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Tak končím i podrobnou rozpravu. Závěrečná slova? Není zájem.

Vzhledem k tomu, že zde padl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní, což je hlasovatelný návrh, tak ještě přivolám kolegy z předsálí a budeme... Já vás všechny odhlásím, protože mám pocit, že počet přítomných v sále ne úplně odpovídá tomu, co je na tabuli. Prosím o nové přihlášení.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23. Přihlášeno je 103, pro 43, proti 19. Návrh nebyl přijat a tím pádem lhůta nebyla zkrácena. Končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem číslo

13.

Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení

Tento tisk jsme projednávali 1. června a projednávání tohoto bodu jsme přerušili.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů. Mám avizováno, že to bude pan poslanec Kudela. Ano, výborně. A zpravodajem garančního výboru je pan poslanec Chvojka.

Zeptám si, zda si v této fázi přeje vystoupit pan navrhovatel. Není tomu tak. Případně příslušní zpravodajové, kterými jsou již zmíněný pan poslanec Chvojka a pan poslanec Klán – přeje si vystoupit. V tom případě dám prostor panu poslanci Klánovi, resp. zpravodaji jednoho z výborů. Ještě se zeptám pana poslance Stupčuka. Neřeje si vystoupit.

Po vystoupení pana zpravodaje bychom pokračovali v přerušené obecné rozpravě.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové.

Přihlásil jsem se, abych vám tady přednesl několik dalších poznámek k jistému evergreenu této Sněmovny, a tím je registr smluv. Svě vystoupení jsem pojal pod pojmem "není registr jako registr". Registr obyvatel, registr například řidičů, vozidel a v neposlední řadě registru smluv. Jedná se často o nástroje informační společnosti, které nám mají usnadnit život. Nicméně posledně zmíněným nástrojem kapitalismu zejména ten soukromý může nahlížet do smluv, které uzavřel stát. Nahlížet samozřejmě můžeme i my všichni, jak jsme tady, i občané České republiky, ale nejenom České republiky.

Zastánci tohoto projektu často argumentovali tím, že se jedná o významný nástroj v boji proti korupci. Tvrdily to zejména některé neziskové organizace, které jsou placeny právě donátory, či chcete-li, soukromým kapitálem. No a jelikož jsou financovány právě tímto kapitálem, tak se často snaží prosadit takové zákony, které mají pod rouškou boje proti korupci oslabit pozici národního státu.

Vraťme se ale zpátky k registru smluv. Na základě schváleného zákona musí v registru smluv uveřejňovat státní instituce, a tím pádem celý stát, tedy i jím vlastněné firmy, uzavřené smlouvy nad 50 tisíc korun. Zde nastává první problém – proč mají v registru smluv uveřejňovat smlouvy firmy, které vlastní stát, a ne soukromé společnosti. Dle mého názoru jsou zveřejněním smluv ohroženy státní firmy na trhu, kde vládne drtivá konkurence v současné podobě globalizace. Registr smluv tedy narušuje rovnoprávnost vlastnictví podle Ústavy, tedy soukromé versus státní.

Další problém spočívá v tom, že samotný registr smluv není protikorupční zákon. Je samozřejmé, že možnost nahlížení do smluv má v sobě jistý protikorupční potenciál, lze jej tedy považovat za nástroj veřejné kontroly. To má ale svá úskalí, že občan přece nemůže kontrolovat všechny smlouvy, které by chtěl, například smlouvy z oblasti bezpečnosti atd.

Nyní přecházím do oblastí, co zachrání občan, když se bude moci dívat, nahlížet nebo listovat v uzavřené smlouvě, která právě bude dána do registru smluv. Připomeňme si, že registr smluv je funkční a funguje od 1. 7. letošního roku. Co tedy občan zachrání, když se bude moci dívat do nevýhodně uzavřené smlouvy? To je zajímavá otázka. Já jsem tuto otázku tady pokládal už mnohokrát, dokonce jsem ji pokládal i slavné Rekonstrukci státu. Dlouho jsem se nedočkal od neziskových organizací odpovědi, až mi konečně po více jak půl roce jedna dorazila od Rekonstrukce státu, která mě má asi hodně ráda, když ze mě dělá jednu zatmívače, jednou že dostanu čtyři trestné body nebo červené karty. Cítuji: "Jsme přesvědčeni, že v takovém případě budou muset veřejně obhájit uzavření takové smlouvy odpovědné osoby a případně vyvodit odpovědnost. V krajním případě může mít uzavření smlouvy i trestněprávní rovinu. Především ale budou takové případy mít preventivní dopad na všechny povinné osoby, jelikož ty budou vnímat veřejnou kontrolu a budou spíše postupovat zodpovědně, hospodárně a podle práva."

Musím říci, že se jedná o značně naivní odpověď. Jedná se totiž o laický pohled na daný problém. Daná osoba, která by nahlížela do registru smluv, by totiž musela být značně erudovaná jak v oblasti obchodního práva, tak v oblasti trestního práva, stejně třeba i v oblasti ekonomie, prostě v různých oblastech. Obyčejný občan, v uvozovkách, skutečně nepozná, zda je daná smlouva výhodná, nebo nevýhodná. Pokud by tohle chtěl někdo zjišťovat, tak by si musel najmout drahé právní a jiné poradenské služby. Možná lze podat v případě pochybností trestní oznámení. Jenže co potom dál?

Teoreticky zde můžeme použít Klausovu analogii na ideu privatizace devadesátých let minulého století. Každý se může rovnoprávně zúčastnit privatizace. Formálně jistě ano, ale realita, jak ukázala praxe, byla naprosto jiná. Takže do registru smluv mohou nahlížet všichni, ale těžit ze získaných informací bude podle mého názoru pouze soukromý kapitál.

Nabízí se tedy otázka, jak jednotliví občané erudovaně poznají, že jde o nevýhodně uzavřenou smlouvu. Nebo se snad domnívají, že tak budou sami od sebe činit nejlepší právníci, kteří jsou v advokacii a dělají byznys? Anebo nejlepší ekonomové, kteří rovněž dělají byznys? Tito lidé to dobrovolně dělat nebudou, protože za prvé dělají svůj byznys, což plyne z logiky současného kapitalismu, a za druhé, někteří se totiž přímo podílejí na obchodě, který označujeme pojmem nevýhodná smlouva. Jedná se opět o jejich byznys, tentokrát sice eticky společensky pochybný, ale právně naprosto čistý. Z toho zbývá ještě možnost přeplatit odborníky, aby dělali byznys pro společenskou kvalitu smluv, ale to je v kapitalismu, dámy a pánové, pouhopouhá iluze.

Takže komu vyhovuje registr smluv? Položme si tuto otázku na závěr. Jak již bylo uvedeno výše, podle mého názoru pouze soukromému kapitalismu a

soukromému kapitálu jako celku, který vidí do karet národnímu státu a tímto způsobem jej bude postupně privatizovat. Proto já podpořím jakékoliv pozměňovací návrhy, které tomu zabrání a z registru smluv budou vyjimat všechny státní, polostátní a jiné firmy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. S přednostním právem pan předseda – to nejde, není otevřena rozprava. S přednostním právem, prosím, pakliže máte zájem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Opravdu se vejdu do limitu faktické poznámky.

Já naprosto chápu zakladatele národního podniku Budvar, který nechce dostat svůj podnik do komparativní nevýhody vůči konkurenci, ale chtěl bych to nasvítit z jiného úhlu. Tato skutečnost neukazuje na absurditu registru smluv. Tato skutečnost ukazuje na absurditu faktu, že stát vlastní pivovar. Stát si občané zřizují za účelem výkonu celé řady veřejných služeb, ale určitě ne za účelem toho, aby vlastnil a provozoval pivovary. Pokud se z nějakého důvodu stát rozhodne vlastnit a provozovat pivovar, pak holt zase musí počítat s tou komparativní nevýhodou větší veřejné kontroly. Nemůžu koláč mít a současně ho i jíst. Předkladatel se o to snaží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S přednostním právem pan místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Bartošek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. K této normě jsem připravil několik pozměňovacích návrhů a v obecné rozpravě je uvedu. Jsou čtyři. Pěkně postupně.

Podal jsem pozměňovací návrh, který je uveden v systému pod číslem 4936. Tento pozměňovací návrh byl inspirován stanoviskem Úřadu na ochranu hospodářské soutěže a již proběhl obsáhlou diskusí ohledně tohoto zákona ve výborech. Je zcela zjevné, že schváleným zákonem o registru smluv bychom dostali do složitého postavení firmy ve státním, krajském a obecním vlastnictví. Rozdílnými povinnostmi bychom založili nerovnost soukromého a obecního či státního vlastnictví a významně bychom poškodili společnosti vlastněné obcemi, kraji nebo státem. Tímto bychom sekundárně poškodili akcionáře a ohrozili výnosy z dividend do těchto veřejných rozpočtů. Jsem přesvědčen, že bychom byli sami proti sobě, a kdo byl v komunální politice, ví, o čem mluvím.

Původní návrh zákona mluví o národním podniku Budvar, ale v úplně stejném postavení jako Budvar je například, a protože jsem z jižních Čech, tak uvedu například pivovar ve Strakoncích, který je ovšem v obecním (obecním?) vlastnictví.

Zmíněná studie Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže upozorňuje – není to studie, je to stanovisko: Přijetí legislativy, která jednu skupinu soutěžitelů zvýhodňuje

oproti jiným, je v rozporu s principy hospodářské soutěže. V tomto ohledu nebude možno zákon o registru smluv vykládat konformně se zákonnými pravidly fungování hospodářské soutěže, resp. s vysokou pravděpodobností tak může dojít k rozporu s ústavními principy právního řádu České republiky, potažmo základními principy fungování Evropské unie. V diskusi Úřad pro hospodářskou soutěž rovněž upozornil na fakt, že problémy nelze velmi často ošetřit pouhými začerněnými částmi podléhajícími obchodnímu tajemství. Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže mám pro zájemce k dispozici.

Na tyto problémy upozorňuje také Svaz měst a obcí a ke stejnému názoru dospěla i studie Ministerstva vnitra o obchodně-ekonomických rizicích zákona o registru smluv. Mnozí z vás ji mají k dispozici.

Druhý můj pozměňovací návrh je v systému pod číslem 4632, kdy můj pozměňující návrh naopak doporučuje rozšíření zveřejňování smluv v registru, a to o smlouvy, které souvisí s čerpáním veřejných prostředků z veřejných rozpočtů, včetně evropských fondů. Přijde mi logické, že by měla být zveřejňována nejenom samotná smlouva o poskytnutí dotace, ale i smlouvy, na které dotační zdroje byly použity.

Další můj pozměňovací návrh je v systému pod číslem 4491. V zájmu zvýšení transparentnosti a kontroly nakládání s veřejnými prostředky tento návrh zahrnuje povinnost uveřejňování smluv v registru smluv rovněž pro nestátní neziskové organizace. A z důvodu omezení administrativní náročnosti se navrhuje limitovat vznik povinnosti zveřejňování smluv částkou ve výši 2 mil. korun. Například abychom tím neotravovali dobrovolné hasiče na venkově. Tato hranice reflektuje skutečnost, že podle centrální evidence dotací z rozpočtu činila v letech 1999 až 2015 výše dotace čerpané ze státního rozpočtu v průměru na příjemce – správní formou spolku, nadace, nadačního fondu, ústavu nebo obecně prospěšné společnosti – cca 1,5 mil. Díky zavedení uvedeného limitu tak nebudou administrativně zatěžovány zejména menší nevládní organizace. Chci zde říct, že princip registru smluv je jasný. Tam, kde se čerpají veřejné dotace, veřejné peníze, tam doporučuji a jsem pro, aby se smlouvy zveřejňovaly, protože občané mají právo vědět, jak jsou tyto zdroje využívány. Kde nejsou čerpány veřejné prostředky a společnosti, byť s podílem obce, kraje či státu, jsou vystaveny hospodářské soutěži, tam platí jiné mechanismy kontroly a nelze tyto společnosti poškozovat oproti společnostem stoprocentně vlastněným soukromými subjekty v rámci hospodářské soutěže.

Poslední pozměňující návrh je pod číslem 4935, kdy stávající znění § 8 odst. 2 nařizuje v rozporu s principy soukromého práva a s § 559 občanského zákoníku výslovně pouze písemnou formu jako jedinou možnou formu uzavíraných smluv, které se uveřejňují v registru smluv. Je přitom evidentní, že i smlouvy uzavírané z různých důvodů v jiné formě, zejména ve formě ústní, telefonické, automatizované či v jiných praktických formách, které si vyžaduje praxe, lze následně zachytit v písemné podobě a uveřejnit v registru smluv. Není přitom problém převést následně obsah takové smlouvy do písemné formy a takto ji zveřejnit. Zájmy chráněné zákonem o registru smluv tím nebudou nijak dotčeny a vyjde se tím vstřícně požadavkům smluvní praxe a ústavně zaručené smluvní svobodě.

Podrobnější zdůvodnění máte přiloženo ke každému pozměňujícímu návrhu pod čísly, která jsem uvedl a jsou uvedena v systému.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu místopředsedovi Bartoškovi. Pan kolega Stupčuk nemůže dostat prostor pro faktickou poznámku, neb... (Hlasy z pléna.) Pardon, vy jste zpravodaj. Tak to je přednostní právo. Ale omlouvám se, nejprve se přihlásil pan místopředseda Filip, takže jako zpravodaj po něm. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, vážené paní a pánové, dovoluji mi, abych se vrátil k principu tohoto návrhu zákona. Začnu od Ústavy České republiky a dovolím si citovat, abychom nezpochybňovali nic.

Článek 11 odst. 1 Ústavy České republiky říká, že každý – každý – má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje. To je článek 11 odst. 1. A potom v odstavci 2 se říká, že zákon stanoví, který majetek nezbytný k zabezpečení potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství, veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, a tak dále. Na druhé straně je odstavec 3, který říká: Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých nebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu, životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. Tolik článek 11, který jasným způsobem stanoví, co je vlastnické právo a že jeho zákonný obsah a ochrana je u všech vlastníků stejná.

Tento návrh zákona není žádným návrhem zákona, který by řešil něco protikorupčního. Nic takového není. Tento návrh zákona je v rozporu s článkem 11 Ústavy České republiky, a buď se s tím jako Poslanecká sněmovna vypořádáme, že tento ústavní rozpor odstraníme, anebo nezbude nic jiného těm podnikům, které jsou tímto zákonem poškozeny, projít celou soudní cestou a obrátit se na Ústavní soud, aby tento zákon zrušil, pokud se nenajde 41 poslanců, kteří takový návrh ústavní stížnosti vypracují. Já jsem připravený vypracovat, mám pro to stanovisko nejméně dvou právních kanceláří, které říkají, že tento návrh zákona protiústavním způsobem omezuje vlastnické právo státu, kraje a obcí. To je realita.

Takže podívejte se, je to jednoduché. Jestliže říkáme, že není nic proti tomu, aby ten, kdo nakládá s majetkem státu, ať už je to Česká republika, územně samosprávný celek, státní příspěvková organizace, státní fond, veřejná výzkumná instituce nebo veřejná vysoká škola, případně dobrovolný svazek obcí či regionální rada regionu soudržnosti, tak v tomto ohledu ano, to jsou veřejné instituce, které nehospodaří za účelem zisku, které hospodaří s daňovými prostředky, a můžeme na ně nakládat další povinnosti, protože ty jsou hospodaří na tom státním majetku.

Pokud jde ale o podniky, které jsou zřízeny k tomu, aby podnikaly, to znamená podle zákona o korporacích, ať už je to státní podnik, ať už je to národní podnik Budvar nebo jiné podniky, tak ty jsou samozřejmě v tomto ohledu postaveny mimo

rámec článku 11 odst. 1. A v tomto případě je potřeba, abychom se s tím jako Poslanecká sněmovna vypořádali. My tady nemůžeme na základě nátlaku určité skupiny, která nevím, jak byla zřízena, jejíž zástupci nebyli nikým zvoleni do tohoto parlamentu a která usiluje o to, abychom pokřivili ústavní systém tohoto státu, tak nemůžeme jim vyhovět, protože bychom hlasovali v rozporu s článkem 11 odst. 1 Ústavy České republiky.

Já vás žádám, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, abychom změnu zákona udělali tak, abychom z toho vyloučili ty podnikatelské subjekty, protože v tom případě je stavíme do nerovného postavení a nezaručujeme zákonem o registru smluv rovné postavení jednotlivých vlastnických forem. A buď se s tím vypořádáme tady, anebo za nás bude rozhodovat plénum Ústavního soudu.

Podotýkám, že si nemyslím, že bychom měli ztěžovat práci těm, kteří hospodaří s majetkem státu na svůj účet, za své peníze a tomuto státu odvádějí nemalé prostředky v daních, a to jak v daních přímých, tak v daních nepřímých. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že všechny pozměňovací návrhy, které povedou k tomu, že pokud v § 2 tohoto návrhu v odstavci prvním od toho písmene k) cokoli vyřadíme, tak v tom případě jenom vyhovíme dikci Ústavy. Jsem přesvědčen, že tento návrh zákona má projít Poslaneckou sněmovnou, abychom nemuseli sáhnout k tomu, že se budeme na Ústavní soud obracet. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu místopředsedovi. Nyní prosím pana zpravodaje s přednostním právem.

Dnes od 18 hodin se omlouvá paní Olga Havlová, dále se od 18 z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Jana Lorencová, od 17 z pracovních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Šarapatka, od 17 hodin se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá pan poslanec Jiří Holeček a paní poslankyně Marta Semelová se omlouvá ve čtvrtek 20. října od 9 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem původně chtěl reagovat na vystoupení pana kolegy Bartoška, ale teď budu hlavně reagovat i na vystoupení pana místopředsedy Filipa, protože ono bylo ještě mnohem konkrétnější. Já se tedy řadím k těm poslancům, kteří mají pochybnosti, které zde byly vyřčeny. I já jsem zastáncem toho, že by tady měla být zachována rovnost v přístupu k ochraně vlastnického práva tak, abychom naplnili onen ústavní postulát, že má tedy vlastnické právo stejný zákonný obsah, a tudíž logicky i ochranu. Současná úprava je skutečně taková, že dochází k znevýhodnění těch subjektů, kde zejména zřizovateli jsou veřejnoprávní korporace, ať už je to stát, obec, či kraj, a kde mnohdy zakládají obchodní společnosti právě proto, aby mohly obhospodařovat efektivněji věci obecného veřejného zájmu, ať už je to nejčastěji například činnost v oblasti zajišťování dodávek plynu, vody, tepla atd., komunálního odpadu a podobně.

Chtěl bych říci, že jsem přesvědčen jako zpravodaj hospodářského výboru, že se tady podařilo nalézt řešení v podobě pozměňovacích návrhů, které byly načteny na

hospodářském výboru v březnu a které byly schváleny, a v tuto chvíli jsou to pozměňovací návrhy hospodářského výboru a chtěl bych, aby kolegové a kolegyně, zejména vy, kteří máte pochybnosti, abyste jim věnovali pozornost, protože jsem přesvědčen, že představují ono požadované řešení té nápravy tak, aby tady nedocházelo právě k vytvoření té ústavní nerovnosti v ochraně jednotlivých typů, tedy vlastnictví, a logicky tedy i jejich náplně.

To je vše, co jsem chtěl říci, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pokud se někdo další s přednostním právem nehlásí, tak budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se jako první přihlásil pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě proběhlé debaty vidíme, že zákon o registru smluv ve stávající podobě rozhodně není bezproblémový a opravdu nezbyvá než přijmout myšlenku, že jeho novelizace je nevyhnutelná. V této souvislosti mi však dovoluji nejprve zmínit jednu oblast, která byla v souvislosti s registrem smluv doposud zcela nesprávně opomíjená, a tou je bezpečnost České republiky.

Podíváme-li se na text zákona, ten blíže nerozeznává, jaká smlouva má být zveřejněna. Vztahuje se s několika málo výjimkami na všechny. Tedy kupříkladu i na smlouvy, jejichž předmětem je nakládání s výbušninami. Zveřejňovány mají být například údaje o tom, kde se výbušnina vyrábí, o jaký druh výbušniny jde, komu se prodává či kdy a kam se bude dopravovat. Zatím se ovšem nic nestalo, mohli byste namítnout. Ne tak docela. Vzhledem k tomu, že zákon sankci neplatnosti smlouvy za její nezveřejnění odložil o jeden rok, panuje nyní klid. Bezpečnostně rizikové smlouvy nejsou zveřejňovány a nikomu proto zatím nic nehrozí. Domnívám se však, že jde pouze o klid před bouří, která nastane 1. července 2017, pokud Sněmovna nezačne jednat. Po tomto datu budou zveřejňovány i smlouvy, které jsou z bezpečnostního hlediska rizikové. Každý tak na webových stránkách registru smluv například zjistí, že 5. srpna 2017 má být dopraveno 20 tun plastické trhaviny na ve smlouvě určenou adresu.

To je pro mne, dámy a pánové, naprosto nepřijatelné. Obzvláště při stávající celosvětové bezpečnostní situaci nemůžeme připustit, aby byla bezpečnost občanů ohrožena tím, že se kdejaký terorista bude na internetu moci podívat na takto citlivé údaje. Ochrana prostřednictvím skrytí obchodního tajemství nám přitom rozhodně stačit nebude. Vždyť nelze paušálně prohlásit, že každá informace týkající se například místa dodání výbušniny či data jejího převozu je informací tvořící obchodní tajemství. Takové informace většinou konkurenčně významné nejsou, a musí být tudíž povinně zveřejňovány. Navíc mezi vždy povinně zveřejňovanou informací řadí zákon předmět smlouvy. Z ní lze snadno vyčíst, o co lidově řečeno ve smlouvě jde.

Apeluji proto na vás, vážené kolegyně a kolegové, abyste nedopustili bezpečnostní ohrožení občanů České republiky a podpořili výjimku pro smlouvy, které se týkají nakládání s výbušninami. Tato výjimka je formulována v mém

pozměňovacím návrhu, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím. Všichni víme, že v tomto podnikatelském oboru rozhodně nejde o jakékoliv narušení transparentnosti, neboť jde o obor transparentní více než dost. Stačí připomenout centrální registr zbraní, pod který spadají i výbušniny či pravidelná hlášení v přepravě výbušnin Policejnímu prezidiumu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Karamazovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Josef Uhlík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, dovoluji mi, abych krátce odůvodnil pozměňovací návrh, který jsme předložili s kolegou Ladislavem Velebným. Návrh je v systému načten pod číslem 4490. Je jednoduchý a týká se národního podniku Budvar. Upřesňuje původní návrh novely a explicitně stanovuje, že žádná smlouva národního podniku nebude muset být zveřejněna. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, mohu se směle přihlásit k projevům svých předčůčků, také k projevu pana místopředsedy Filipa, až na jeho argumentaci, kdy říkal, že všechny body od písmene k) dolů by s klidem mohly být vyřazeny. Například u zdravotní pojišťovny bych zrovna podmínku o zveřejňování smluv ponechal. Nicméně mezi podniky, které může registr smluv významným způsobem ohrozit, patří také školní hospodářství, školní statky a podobně, protože tyto podniky se pohybují v naprosto konkurenčním prostředí a navíc poskytují službu vzdělávání mladé generace. Načetl jsem sněmovní dokument pod číslem 4930, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím, a navrhuji v něm, aby tato školní hospodářství byla z registru smluv vyřazena. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si úplně původně na začátku projednávání tohoto zákona o registru smluv, mám na mysli to předchozí, myslel, že snad jde předkladatelům o ochranu veřejných prostředků daňových poplatníků. Také jsem si v této souvislosti říkal, že asi do tohoto zákona budou zahrnuti ti, kteří jsou příjemci státních dotací, kterých je asi 70 miliard. Mám na mysli z národních i evropských zdrojů, ať se jedná o státní, či privátní subjekty. Toto přijato nebylo. Z toho jsem usoudil, že předkladatelům pravděpodobně nejde o to transparentně sledovat veřejné prostředky, ale že jim pravděpodobně jde o něco jiného. Posléze jsem se v tom utvrdil, neboť jsem do systému vložil pozměňovací návrhy Ministerstva průmyslu a obchodu, které

se týkají státních zkušebních ústavů, které, pokud bude přijat návrh v původní podobě, tak to znamená, že tyto ústavy budou buď zrušeny, anebo zprivatizovány. To každý normální člověk vidí a je mu to jasné.

Já jsem předložil tyto návrhy, aby tyto zkušební ústavy, v souladu s názorem ministra, v souladu s názorem Ministerstva průmyslu a obchodu a příslušných odborníků, do Poslanecké sněmovny, do systému. Protože druhé čtení je dnes, tak jistě uznáte, že jsem se k těmto návrhům ještě přihlásit nemohl a de facto, de iure jsem je ještě nepodal. Přesto vám přečtu e-mail, který jsem obdržel. Myslím, že to je důležité. A proč ho čtu celý, pochopíte, až to udělám.

"Vážený pane poslanče Urbane, dne 14. 6. jsme Vám poslali email s žádostí o schůzku, na které bychom mohli prodiskutovat Vámi navrhované pozměňovací návrhy k novele zákona o registru smluv, důvody, které Vás vedly k jejich podání, i představit náš pohled na možné řešení daných problémů. Dne 16. 6. jsme Vás upozornili na e-mail též prostřednictvím sms. K dnešnímu dni jsme však od Vás nedostali žádnou odpověď." Teď prosím pozor. "V této souvislosti bychom Vám chtěli alespoň touto cestou sdělit, že budeme širokou veřejnost informovat o Vašich pozměňovacích návrzích a jejich důsledcích pro zveřejňování smluv. Rozhodli jsme se Vás ještě před spuštěním informační kampaně zeptat, zda stále trváte na svých pozměňovacích návrzích, nebo se chystáte k nim nepřihlásit, či budete případně postupovat jinak. S pozdravem a přáním pěkného dne Lukáš Kraus, Frank Bold, Rekonstrukce státu."

Jistě usoudíte, já nejsem právník, že podle mého názoru mohlo dojít k naplnění podstaty nějakého trestného činu, jestli vydírání, či něco podobného. Možná že ano. Na to ať se podívají jiní. Já si myslím, že tohle bychom připustit v této Sněmovně přeci jen neměli. Proto tady vystupuji a proto si myslím, že pozměňovací návrhy, které jsou podávány v tom novém systému tohoto volebního období, podléhají velmi pečlivé kontrole. Za prvé je musí projednat garanční výbor, který se k nim vyjadřuje. Za druhé o nich poté hlasuje celá Poslanecká sněmovna, a to demokraticky – tedy přijme, nebo nepřijme tyto pozměňovací návrhy bez ohledu na to, jestli za tím je, či není nějaký podivný zájem.

Mě by například zajímalo, kdo tyto a podobné instituce financuje. To také není předmětem zákona o registru smluv. A jsem přesvědčen o tom, že tohle pod zástěrkou transparentnosti, pod zástěrkou toho, že máme mít přehled o veřejných financích, tak že to samozřejmě máme. Já také nebráním tomu, aby instituce typu příspěvkových organizací, nebo instituce, které žijí jen z veřejných rozpočtů, ze státního, z krajských, nebo obecních rozpočtů, aby ty smlouvy zveřejňovaly. To já samozřejmě podporuji. A na druhou stranu z toho důvodu, že cítím odpovědnost vůči hospodářskému sektoru i díky tomu, že jsem byl ministrem průmyslu a obchodu, tak si prostě neodpustím pokusit se chránit tady zájem státu, protože nejde o nic jiného, než tyto firmy pravděpodobně nějakým způsobem oslabit, získat nějakou konkurenční výhodu nebo je privatizovat či podobné věci.

A to, že jsou diskreditační kampaně, a nejen na mě, i na některé další kolegy, kteří podali pozměňovací návrhy, to je pravda. Ale myslím, že nechat se zastrašit, to by bylo to nejhorší, co bychom mohli v této chvíli udělat.

Já se tedy přihlásím k těm pozměňovacím návrhům v podrobné rozpravě, k těm, které předkládá Ministerstvo průmyslu a obchodu prostřednictvím mé osoby, se kterými ministerstvo souhlasí a které se týkají možného zachování státních zkušebních ústavů. Děkuji vám pěkně za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. S přednostním právem... Pardon. Ještě faktická poznámka pana poslance Jana Zahradníka. Po ní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pan kolega Urban tady položil docela zajímavou otázkou, která se týká právě zmíněné organizace Rekonstrukce státu, která mnohé z vás vystavuje nevybíravému tlaku tím, že zveřejňuje, nebo se snaží nějak denuncovat vaše oprávněné návrhy, které tady jako poslanci dáváte. A ptal se, kdo tuto organizaci financuje.

Já jsem se na to asi před dvěma lety, nebo možná před rokem a půl ptal pana ministra Brabce tenkrát a zjistil jsem, že mezi příspěvovateli této organizace je Frank Bold, což je nástupce takzvaného ekologického právního servisu, který velmi nevybíravým způsobem zhodnocoval problémy vzniklé v procesech povolování staveb v oblasti ekologie. Takže tam patří Státní fond životního prostředí. Patří tam Ministerstvo vnitra. Patří tam také Ministerstvo životního prostředí. Čili tyto státní instituce mají na seznamu svých příjemců také instituci, nebo organizaci zvanou Frank Bold. Čili my si sami platíme instituci, která nás pak takto vydírá – nebo aspoň tedy ty, kteří se jim upsali, protože ne všichni jsme se upsali Rekonstrukci státu. Mnozí z nás zůstali vůči jejich návrhům odolní. Ale ti, kteří podepsali, ti jsou teď vystaveni jejich nevybíravému tlaku. A oni hospodaří mimo jiné taky za státní peníze. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Omlouvám se, pane poslanče, já vám nemohu dát slovo, protože v tuto chvíli není přítomný žádný z ministrů a musím přerušit jednání Sněmovny do přítomnosti alespoň jednoho ministra, jak mi velí jednací řád. Přerušuji jednání Sněmovny do přítomnosti alespoň jednoho ministra. (Po chvilce vbíhá do sálu pan ministr Brabec.)

Pan ministr je přítomen, prosím, budeme pokračovat v jednání Sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové.

To, co tady říkal předřečník kolega poslanec Urban, můžu jenom potvrdit. Mně se stalo něco podobného. Přiznám se, že já jsem Rekonstrukci státu podepsal, ale dneska vím, že to byla chyba, což se stává, proč by ne. Zákony, které tam byly napsány, se jeví jako zajímavé a samozřejmě i dobré. Ale ta Rekonstrukce si nemůže myslet, že prostě oni písknou a já budu přesně podle nich tady hlasovat. Já jsem tady volen občany České republiky, ne Rekonstrukci státu. To zaprvé. Zadruhé Rekonstrukce

státu je placena právě donátory. Takzvaní donátoři. Oni si tak líbivě říkají. A prosazují její zájmy právě prostřednictvím těch zákonů, které sem jakoby jsou předkládány. A pak tlačí na nás, na ty různé pozměňovací návrhy, které máme hlasovat a které ne.

Mně přišla jejich analýza, jak jsem tady v Poslanecké sněmovně hlasoval. A mě to docela pobavilo s tím, že jsem byl nejhorší. Já jsem propadl. Úplně jsem prý propadl u těch protikorupčních zákonů. Rádoby protikorupčních zákonů. Prý jsme projednali čtyři a já jsem pro čtyři vůbec nehlasoval. To bylo takové divné, protože já jsem se pak podíval na výsledky hlasování a pro dva jsem hlasoval a pro dva ne. A dali mi čtyři trestné body. Takže tady je vidět, že účelově manipulují data. Oni si vytáhnou, co chtějí, a podle toho vám napíšíou taky, co chtějí. A samozřejmě negativní kampaň jede.

Já s tím samozřejmě nemám problém. Ať si samozřejmě Rekonstrukce státu dělá, co chce. To mně je celkem úplně teď v tuhle chvíli jedno. A já jsem to redaktorovi serveru ihned.cz jasně napsal, že nehodlám mít už nic společného nikdy s nějakou Rekonstrukcí státu, protože hájí zájmy soukromého kapitálu a účelově zkrsluje data. Jestliže tohle chce dělat nějaká Rekonstrukce státu v uvozovkách, no tak není ani vhodným partnerem s nimi diskutovat.

Na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsem zažil mnohokrát, kdy tam přišli – musím to říct tady, jak to bylo – doslova skoro děti nebo studenti a nebyli nám schopni objasnit, proč ty zákony mají takhle vypadat. Tak jestli tohleto chtějí dělat, tak mi to přijde poměrně trapné.

A ještě jedna taková historka při jednání o registru smluv, když jsme tady projednávali tu vrácenou verzi ze Senátu. Tak já jsem potkal před Sněmovnou řadu mladých lidí. To byli lidé do třiceti let, o něco mladší, než jsem já. A když jsem se jich ptal na to, v čem je ten zákon protikorupční, a oni mi nebyli schopni odpovědět, a když jsem se jich zeptal na to, kdo je tady za to stání platí, oni mi taky nic neřekli. A když jsem viděl, že za nimi stojí řada, skupina poměrně slušně oblečených lidí, tak jsem se jich ptal, jestli to náhodou nejsou oni. Skutečně to byla nějaká nezisková organizace, nechci tady nikoho osočovat. Ale když se podíváme na ty donátory, stačí jet podle abecedy v nějakém sborníku, registru smluv, Encyklopedie zákona o registru smluv, je to napsáno, kdo je podporuje. Od americké ambasády přes Student Agency, sami to všichni přiznávají. Americká obchodní komora, Britská obchodní komora. Samozřejmě i Ministerstvo vnitra se tam objevilo a další. A proto já podpořím právě pozměňovací návrh, který bude do toho registru smluv dávat zpátky, resp. tam bude zavádět to, aby se ukázalo hospodaření neziskových organizací. A to se potom, dámy a pánové, teprve budeme divit! (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pardon, pan zpravodaj ještě, po něm pan poslanec Urban. Pan zpravodaj má přednostní právo, omlouvám se, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jenom pár poznámek. Víte všichni, že jsem si s registrem smluv a Rekonstrukcí státu docela užil v období, kdy se projednával zákon o registru smluv poprvé. Mám pro vás pár dobrých zpráv. Nebo minimálně jednu dobrou zprávu. Myslím si, že dneska už Rekonstrukce státu v podstatě nikoho nezajímá. Takže se nemusíte bát, že když o vás napíší něco negativního, že vás to nějak poškodí. A dám potom příklad, že to možná leckdy působí zcela naopak.

První věc tu říkal kolega Klán, budu na něj reagovat. Ano, oni opravdu vydali 14 dní před volbami nějaký podivný žebříček poslanců, kdo je ten nejlepší, kdo je ten nejhorší. Je zajímavé, že já, který jsem byl zpravodajem registru smluv, volebních zákonů, dělal jsem střet zájmů, jsem skončil 49. Pak někdo, kdo se těchto zákonů ani nedotknul, v uvozovkách, skončil třeba třetí, ale to je prostě nějaká podivná metodika, kterou mně hlava nebere, a proto si z toho nic nedělejme.

A ta druhá, žertovná, historka. Jestli mě slyší kolega Snopek, jak vám může Rekonstrukce státu naopak pomoci. Tak kolega Snopek byl jeden z těch, kteří dostali na billboardy ty červené nosy. A já jsem jel po Pardubicích a tam na každé křižovatce billboard s kolegou Snopkem s červeným nosem. Ale oni si lidi v Pardubicích myslí a mysleli, že kolega Snopek dělá zdravotního klauna v nemocnicích v Pardubicích a že je v podstatě hodný člověk. Takže možná mu to pomohlo v tom, že v krajských volbách skočil z nevolitelného místa na místo volitelné a je členem krajského zastupitelstva v Pardubicích. (Smích a potlesk v sále.) To znamená, když vám Rekonstrukce státu přidělá na billboardu červený nos, tak to nemusí znamenat, že je to špatně, ale je to dobře, protože si někdo může myslet, že dělá zdravotního klauna v nemocnici a že jste hodný člověk a že pomáháte lidem. Takže kolegovi Snopkovi gratuluji.

A kolegovi Urbanovi vzkazují prostřednictvím pana předsedajícího, že si z toho nemusí nic dělat, protože Rekonstrukce státu už v podstatě nikoho nezajímá. Ale chápu věcně, co mu vadí. To naprosto chápu... Vyhání mě. (Poslanec Urban.) Musím jít. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Na vyhánění jsem tady opravdu já. Prosím, pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Omlouvám se kolegovi. Samozřejmě, ono to může mít pololegrační rovínu a to možná at' má. Ale tady jde o určité principy a ty zas tak legrační nejsou. A jenom proto kolegovi Zahradníkovi prostřednictvím pana předsedajícího: Já jsem se neupsal Rekonstrukce státu, a přesto jsem dehonestován. V zásadě je jedno, jestli se jim to nepovedlo, protože to neumějí, anebo se jim to povede příště. Jde o ten princip.

A řeknu vám, vlastně už před těmi volbami, jako vás, tak mě navštívili v poslanecké kanceláři a říkali: My chceme, abys tohle podepsal. A když to podepíšeš, tak my napíšeme lidem, že jsi ten, kterého mají volit, a že jsi ten správný poslanec. A já jsem říkal: A proč mám podepisovat něco, o čem nic nevím? Název zákona přeci neříká, jaký ten obsah a jaký ten zákon ve skutečnosti bude. Tak mi

taková hezká holčička říkala: To nevádí, jestli to nepodepíšete, tak my napíšeme lidem, aby vás nevolili. Tak jsem říkal: Tak vypadněte a udělejte si, co myslíte. Oni to samozřejmě udělali. Poslali to těm lidem, poslali, koho mají volit a koho nemají volit.

Já myslím, že tak trochu, a já se na nikoho nezlobím, že tak trochu ta politická reprezentace průřezem všech politických stran jsme jim na to tak trochu jakoby skočili. Doufám, že příště budeme všichni trochu pozornější, abychom se nemuseli příště dostávat do situací, kdy nás vydírají a pokoušejí se nás různými způsoby diskreditovat. Aníž víme, kdo za tím stojí, aníž víme, jestli hájí zájem této země či nikoliv. Nevíme vlastně vůbec nic. Víme jediné: Kdo nás nebude poslouchat, tak ten uvidí! Kdo nás bude poslouchat, tak toho u voličů pochválíme. To si myslím, že je přeci jen málo na vyspělé demokracii. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Vladimír Koniček, po něm paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, chtěl bych pozornost poslanců obrátit k Rekonstrukci státu. Když oni nás hodnotí a pozorují, tak já se občas podívám na jejich web rekonstrukcestatu.cz a v oblasti Jak jsme financování už desátý měsíc tam mají napsanou větu: Vyhodnocení financování za rok 2015 aktuálně připravujeme. Věřím, že jim to vydrží ještě nejméně dva měsíce a pak změní akorát číslovku na 2016. Prostě o financování Rekonstrukce státu na jejím webu za letošní rok nenajdete ani číslo. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Jana Černochová a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych k vám měla jednu prosbu. To, co tady říkali kolegové z KSČM, je samozřejmě pravda. Ten návrh zákona zasahuje i do věcí, které by měly být intimní záležitostí bezpečnosti a obrany státu. A skutečně v tuto chvíli projednáváme něco bez přítomnosti ministra obrany, bez přítomnosti ministra vnitra. Bojuje tato vláda skutečně proti terorismu? Anebo odkrývá teroristům karty tak, že na internetu budou zveřejňovány veškeré smlouvy, veškeré údaje, které se týkají zbrojařských firem, bez toho, aby to někomu vadilo. Jestli to nevádí vám, mně to vadí. A já bych chtěla znát stanovisko jak pana ministra obrany, tak pana ministra vnitra. Proto vás zdvořile prosím o podporu návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministrů. A prosím, aby předsedové výboru pro obranu a výboru pro bezpečnost toto projednali i ve výborech. Protože skutečně tady přesahujeme něco, co na jednu stranu se vláda České republiky snaží dělat, a bojím se, že si ty následky poneseme v budoucnosti všichni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a eviduji její procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti, abych to řekl přesně, ministra obrany a ministra vnitra. Je to tak? Těchto dvou ministrů. Děkuji. Odhlásím vás všechny. Prosim, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na přerušení tohoto bodu do přítomnosti pánů ministrů obrany a vnitra.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24. Přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 26, návrh nebyl přijat.

To byla zatím poslední faktická poznámka. Návrh na přerušení nebyl přijat a o slovo se přihlásil pan poslanec Jan Farský jako zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, milé kolegyně vážení kolegové, já bych tady chtěl jenom uvést, že jsme zákonem o registru smluv –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče, ale uvedete to až potom, co se sněmovna ztiší. Děkuji.

Poslanec Jan Farský: Chtěl bych jenom uvést na pravou míru, co jsme tady schválili zákonem o registru smluv. Zaznívá tady mnoho silných slov i od lidí, kteří pro tento zákon hlasovali. Ti teď předkládají pozměňovací návrhy poté, co je zákon jenom několik měsíců v účinnosti. Kdybych jejich slova měl brát doslova, tak 1. července letošního roku nastal konec světa. Nenastal. Stačí se rozhlédnout kolem sebe. Možná ubylo emocí, které kolem tohoto zákona zaznívaly, protože některá vystoupení skutečně s realitou měla málo co společného.

Chtěl bych tady uvést některá nezpochybnitelná fakta. V zákoně podle zákona o registru smluv není zveřejněna žádná smlouva, která by zároveň nemusela být zveřejněna podle zákona 106/1999. Naopak v zákoně o registru smluv je smluv zveřejněno méně, protože je omezený výčet. Všechna ochrana, která je dána smlouvám a informacím podle zákona 106/1999, všechny tyto výjimky, všechnu tuto ochranu, ať se týká bezpečnosti, ať se týká obchodního tajemství, přebírá zákon o registru smluv. Žádnou z výjimek, které dává už zákon 106/1999, neodmítá. Naopak přidává ještě některé další výjimky, jednak k subjektům a jednak k činnostem. A tak třeba když poslední rok před schválením zákona, rok 2015, trávili ve velkých debatách zástupci koaličních stran a Ministerstva vnitra, kde jejich legislativci zpracovávali finální text, který my jsme pak v prosinci schválili, tak mysleli právě i na rizika ohrožení firem, které ovládá, vlastní stát. A proto tam vložili § 5 odst. 3, kterému se i říkalo, že je to v podstatě reakce na Budvar.

A to nejenom že se chrání obchodní tajemství podle 106, ale i v případě, že až řetězec smluv je obchodním tajemstvím, tak i v tomto případě je možné tyto informace vyjmout ze zveřejnění. Zákon o registru smluv je podmnožina zákona

106/1999, a kdo se chce dostat k informacím, které tady zaznívají, jako že snad ohrožují bezpečnost státu, už se k nim dávno mohl dostat podle 106. Pokud nemohl, pokud se stošestkové výjimky na něj aplikují, tak tyto smlouvy nikdy nebudou ani v zákoně o registru smluv. Takto jednoduchá ta informace je. Se smlouvami a informacemi se pracuje.

Já osobně považuji za určité vítězství to, že se zatím neodhalil žádný velký průšvih, protože se nepotvrzují slova některých politiků, že snad všetečnickradně a že veřejná správa vyplývá 200 mld. korun. Doufám, že registr smluv splní jednu ze svých dvou podstatných náležitostí, a to, že vrátí důvěru. Protože mnozí žijí s tím, že všichni jenom kradou, všichni, kteří se pohybují ve veřejné správě, tak to dělají pro osobní obohacení, a registr smluv ukazuje, že řekněme zatím nic takového nenastává. Se smlouvami a samotným registrem smluv, který zveřejnilo Ministerstvo vnitra České republiky, a spravuje, a klobouk dolů před tím, co dokázali za necelé 2 miliony korun složit, a jejich úkolem bylo jen to, co udělali, to znamená, že udělali portál, na kterém jsou zabezpečeným způsobem oproti manipulaci zveřejňovány smlouvy.

Ale samozřejmě je to určitý obrovský objem dat, který až svým zpracováním a roztříděním a porovnáním dává nějaký smysl. A doporučuji se podívat na hlídač smluv.cz, kde už můžete filtrovat podle jednotlivých subjektů, podle chybovosti zveřejnění, podle rychlosti, podle kauz, které se spojují, podle provázanosti jednotlivých subjektů, a najednou informace už smysl dávají. Smysl dávají v tom, že se v nich vyzná i laik, vyzná se v nich třeba i konkurence, ale proč ne, vyzná se v nich opozice. A nezapomínejme, že pořád je to hospodaření s veřejnými prostředky. A tyto prostředky nám politikům v zastupitelské demokracii byly svěřeny k hospodaření a k tomu, abychom s nimi nakládali co nejlíp. A nakládáme s nimi v zájmu občanů, a tak nedává příliš smysl, abychom tyto informace před občany tajili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Paní místopředsedkyně Jana Černochová. Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla poprosit, abychom v rámci obecné rozpravy, respektive po jejím ukončení, v souladu s § 93 odst. 2 vrátili návrh zákona garančnímu výboru k novému projednání a aby garanční výbor zůstal tím výborem, kterému to bylo určeno, ale aby se v mezitím tímto návrhem zabýval jak výbor bezpečnostní, tak výbor pro obranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To skutečně lze podle § 93 odst. 2 jednacího řádu učinit. Já eviduji tento váš návrh, nicméně předtím, než tak učiním, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pánů zpravodajů? Není zájem. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme tedy hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání podle § 93 odst. 2. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 25. Přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro je 43, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám jenom, že pozměňovací i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako první se do podrobné rozpravy přihlásil pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem do obecné rozpravy nezasáhl s tím, že pozměňovací návrh, který předkládám a ke kterému se přihlásím, obsahuje podrobné odůvodnění a jedná se o úpravu, která výslovně zavádí do zákona jasně stanovené pravidlo, že bankovní tajemství a smlouvy, které řeší bankovní tajemství, jsou chráněny a nemusí být zveřejňovány v registru smluv. Ačkoliv nejsem příznivcem nějakých větších zásahů do tohoto zákona, tak jsem využil této příležitosti, že zákon je otevřen, a chtěl bych předložit tuto užitečnou novelu, drobnou, řekl bych technickou, která nemění původní věčný záměr zákona. Tento pozměňovací návrh je uveden v systému pod č. 5102. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, patřím k té skupině stmívačů. Ti, kteří byli ostrakizováni na billboardech v celé republice nejprve anonymně, pouze Rekonstrukce státu, pak se k tomu přihlásil jistý pan Jančura, to byla druhá vlna. A třetí vlna již pochopila, že neumějí dělat ani v podstatě antikampaň, tak změnili billboardy na úplně jiné. A tentokrát v tom nejsem úplně sám. Jsem tam s panem kolegou místopředsedou Bartoškem, zkrátka podle Rekonstrukce státu i pana Jančury jsme ti, kteří chtějí zastírat, jak hospodaří stát. Ale bohužel používají pololži, polopravdy. A mohu podtrhnout slova pana kolegy Urbana. Já jsem s dotčenými pány jednal – zapomněli jsme jmenovat pana Kužílka, kterého mnozí znáte. Zkrátka je to nátlak na poslance a já jsem označil nátlak této skupiny za hodný galerky 4. cenové skupiny a na tom trvám. Tudiž někdy dobrá myšlenka se nechá zabít tím, jak tito pánové jsou neústupní. A je zajímavé, jak někteří kolegové přebírají rétoriku těchto nátlakových skupin.

Ale podstatou mého vystoupení je to, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům. Jeden – pod číslem 4197 – byl vzat jako základ pro jednání hospodářského výboru a 13 hlasy byl schválen. Další dva pozměňovací návrhy jsem předložil a jsou uvedeny v tisku pod číslem 4475. Jeden z těch pozměňovacích návrhů bude podobný a týká se ochrany a bezpečnosti státu. To znamená, abychom chránili údaje týkající se manipulace, výroby, zpracování, skladování výbušnin a aby nebyly pochybnosti, jestli návrh hospodářského výboru je úplně správný, dovolil jsem si předložit i pozměňovací návrh, který upřesňuje schválený návrh hospodářského výboru, sice je

charakteru legislativně technického, ale přece jen slovosled by mohl být napaden, proto i v tomto smyslu dopřesňuji tento pozměňovací návrh.

Děkuji za pozornost

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý večer, vážené paní a pánové. Děkuji kolegovi Snopkovi. Ještě pro jistotu přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 18.00 hodin Ing. Květa Matušovská a Vojtěch Adam.

Budeme pokračovat v podrobné rozpravě, a to vystoupením pana kolegy Uhlíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten pod číslem 4490. Odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Uhlíkovi. Další je pan poslanec Simeon Karamazov. A prosím sněmovnu o klid, ať můžeme pozměňovací návrhy správně zaznamenat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Chci se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 4433, který je takto uveden v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karamazovi. Nyní pan poslanec Jan Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych se přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům pod číslem 4650 a 4651. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Birkemu. Nyní pan poslanec Pavel Antonín. Nevidím pana kolegu, jeho přihláška propadá na konec. Nyní pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu evidovanému pod sněmovním dokumentem 4659. Já jsem nevystupoval v obecné rozpravě, samozřejmě ten sněmovní dokument obsahuje i odůvodnění, ale přesto bych se stručně k tomuto návrhu také vrátil.

Jedná se o vyjmutí z povinnosti registrovat smlouvy, dobrovolné svazky obcí. Návrh už byl mnou podáván v době prvního projednávání zákona. Hlavním důvodem tohoto návrhu je skutečně minimální administrativní aparát věcně dobrovolných svazků obcí.

Dámy a pánové, máme 6 250 obcí, často obcí, které nemají ani 200 nebo 300 obyvatel, a je evidentně v zájmu veřejné správy, aby za účelem určitých činností se

obce spojovaly. Již teď, pokud se založí dobrovolný svazek obcí, tak musí v zásadě naplňovat obdobné formální povinnosti jako každá jednotlivá obec. Například závěrečný účet dobrovolného svazku je schvalován nejen valnou hromadou toho dobrovolného svazku obcí, ale je předkládán na vědomí všem zastupitelstvům všech členských obcí. Jsem předsedou jednoho takového dobrovolného svazku obcí, který má 22 členů, 22 členských obcí, a to znamená, že musím garantovat to, že na vědomí závěrečný účet bude předložen všem zastupitelstvům. Není to skutečně vůbec jednoduchá záležitost. Závěr i rozpočet před schvalováním valnou hromadou musí být umístěn na elektronicky přístupné úřední desce všech členských obcí. A chci podotknout, že v posledních letech se požadavky na plnění formálních povinností neustále zvyšují a to výrazně podvazuje ochotu jednotlivých obcí tyto svazky neustále vytvářet nebo vůbec pokračovat v činnosti těchto svazků, zvláště pak když vedle svazků existují jakási sdružení nebo spolky obcí vzniklé podle občanského zákoníku a ty takto striktní povinnosti vůbec naplňovat nemusejí. Nejsou ani povinnými osobami podléhajícími zákonu o registru smluv.

Pozměňovací návrh je předkládán ve dvou alternativách. V alternativě A se jedná o zrušení povinnosti dobrovolných svazků obcí registrovat smlouvy podle tohoto zákona. Tato alternativa je podporována Svazem měst a obcí. V druhé, užší alternativě se povinnost vztahuje pouze na ty dobrovolné svazky, jejichž členem je obec s rozšířenou působností. Podle stávajícího znění zákona jsou osvobozeny z povinnosti registrovat smlouvy obce, které nevykonávají tzv. rozšířenou působnost, ale dobrovolné svazky obcí složené pouze z členských obcí bez rozšířené působnosti takovou povinnost mají, tzn. je tady zjevně určitá nelogičnost, přitom samozřejmě ta meziobecní spolupráce, sdružování těch obcí, se i z mé zkušenosti týká především těch nejmenších obcí, které si některé služby a činnosti zajišťují společně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní pan poslanec Lukáš Pleticha se svým vystoupením v podrobné rozpravě. Přípraví se kolega Josef Uhlík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji, vážený pane předsedající. Já bych se přihlásil ke svým návrhům, které jsou podrobně odůvodněny v systému, a sice k návrhu 4483, dále 4484 a dále 4940.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane kolego. Můžeme pokračovat v podrobné rozpravě, a to vystoupením kolegy Josefa Uhlíka. Ten také se svou přihláškou propadá. Nyní pan kolega Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, mám za to, že pan kolega Uhlík už svůj pozměňovací návrh předkládal a odůvodňoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já ho tady měl dvakrát přihlášeného, musím to respektovat podle elektronických přihlášek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Já se hlásím k pozměňovacím návrhům, které byly do systému načteny pod čísly sněmovního dokumentu 4930, 4936, 4632, 4491 a 4935.

Sněmovní dokument 4930, pozměňovací návrh, již jsem o něm v obecné rozpravě hovořil, je to pozměňovací návrh, kterým se navrhuje, aby z působnosti registru smluv byla vyňata školní hospodářství, protože tato školní hospodářství se pohybují v konkurenčním prostředí a povinnosti, které jim vyplývají z registru smluv, je mohou významným způsobem poškodit a pro stát či jejich zřizovatele, zejména na krajské úrovni, může způsobit toto poškození zvýšené finanční náklady.

Druhý pozměňovací návrh, 4936, ve své úvodní řeči komentoval pan místopředseda Bartošek. Tento pozměňovací návrh je inspirován stanoviskem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Je zcela zjevné, že schváleným zákonem o registru smluv bychom dostali do složitého postavení firmy ve státním, krajském a obecním vlastnictví. Tento pozměňovací návrh je tedy podobný pozměňovacímu návrhu, který jsem hodnotil před malou chvílí.

Pozměňovací návrh 4632. Tento pozměňovací návrh naopak doporučuje rozšíření zveřejňování smluv v registru, a to o smlouvy, které souvisí s čerpáním prostředků z veřejných rozpočtů včetně evropských fondů. Přijde mi logické, že by se měla zveřejňovat nejenom samotná smlouva o poskytnutí dotace, ale i smlouvy, na které byly dotační zdroje použity.

Pozměňovací návrh 4491, ke kterému se rovněž hlásím. V zájmu zvýšení transparentnosti a kontroly nakládání s veřejnými prostředky tento návrh zahrnuje povinnost uveřejňování smluv v registru smluv rovněž pro nestátní neziskové organizace. Z důvodu omezení administrativní náročnosti se navrhuje limitovat vznik povinnosti zveřejňovat smlouvy částkou ve výši 2 mil. korun. Princip je tedy jasný. Kde se čerpají peníze z veřejných dotací, tam doporučuji smlouvy zveřejňovat. Občané pak mají právo vědět, jak jsou tyto zdroje využívány.

A poslední pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, je pod číslem 4935. Stávající znění § 8 odst. 2 nařizuje v rozporu s principy soukromého práva a s § 559 občanského zákoníku výslovně pouze písemnou formu jako jedinou možnou formu uzavíraných smluv, které se zveřejňují v registru smluv. Je přitom evidentní, že i smlouvy uzavírané z různých důvodů v jiné formě, zejména ve formě ústní, telefonické, automatizované, které si vyžaduje praxe, lze následně zachytit v písemné podobě a uveřejnit v registru smluv.

Tolik přihlášení se k pozměňovacím návrhům a jejich krátké odůvodnění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kudelovi. Kolega Birke už řekl ve svém předchozím vystoupení pozměňovací návrhy, čili zbývá nám paní poslankyně Jana Hnyková a pan poslanec Antonín a potom samozřejmě kolega Milan Urban. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych se přihlásila k pozměňujícím návrhům, které vložil do systému předseda výboru pro sociální politiku pan Jaroslav Zavadil. A protože je na

služební cestě a vrací se zpátky, nemohl to zde odůvodnit sám, takže si dovoluji v jeho zastoupení odůvodnit a přihlásit se k těmto pozměňovacím návrhům, které byly vloženy do systému pod číslem 4675 a 4693, kdy se vypouštějí ze zákona o registru smluv kolektivní smlouvy.

Dovolím si jen v krátkosti odůvodnit z důvodové zprávy, protože mě o to požádal během obecné rozpravy. Dovolila bych si tady jenom říci a odůvodnit, proč chceme vyjmout kolektivní smlouvy právě z tohoto zákona.

Zákon o registru smluv se nemůže vztahovat na kolektivní smlouvy uzavírané mezi zaměstnavateli a odborovými organizacemi s ohledem na závazky České republiky týkající se svobody sdružování, zejména vyplývající z Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva se odborově organizovat, dále z Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 98 o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat a dále z Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Podle § 6 odst. 1 zákona o registru smluv smlouva, na niž se vztahuje povinnost uveřejňování prostřednictvím registru smluv, nabývá účinnosti nejdříve dnem zveřejňování. To je v rozporu s § 26 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého účinnost kolektivní smlouvy začíná prvním dnem období, na které byla kolektivní smlouva uzavřena, a končí uplynutím tohoto období, pokud doba účinnosti některých práv nebo povinností není v kolektivní smlouvě sjednána odchylně.

Já chci jen říci na závěr, že aplikace zákona o registru smluv (, která se?) se vztahuje ke kolektivnímu vyjednávání a ke kolektivním smlouvám, by vedla k podstatnému snížení počtu uzavíraných kolektivních smluv. Aby bylo možné se vyhnout uvedeným problémům, byly by podnikové kolektivní smlouvy nahrazovány vnitřními předpisy zaměstnavatelů, které zveřejňovány být nemusí a na jejichž obsah nemají odborové organizace vliv. Navrhovaným vypuštěním kolektivních smluv z rozsahu zákona o registru smluv se uvedené problémy odstraní a bude zajištěn soulad české právní úpravy i praxe s uvedenými úmluvami.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Janě Hnykové. Nyní tedy podle pořadí pan poslanec Antonín se svým pozměňovacím návrhem v podrobné rozpravě, následuje vystoupení pana poslance Milana Urbana a Vlastimila Gabrhela. A prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Pavel Antonín: Já se přihlašuji tímto ke svému pozměňovacímu návrhu č. 4505, který je uložen v systému a týká se všech subjektů, které mají navázaný stav aspoň s jednou zdravotní pojišťovnou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínovi. Nyní pan kolega Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: 4319 a 4321 – to jsou pozměňovací návrhy, ke kterým se hlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji panu kolegovi Urbanovi. Nyní pan poslanec Gabrhel se svým pozměňovacím návrhem. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vlastimil Gabrhel: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přihlásil bych se k pozměňovacímu návrhu označenému číslem 4474. Je uložen v systému včetně odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Jenom zkontroluji s panem zpravodajem nebo s pány zpravodaji, abych byl přesnější, jestli padl nějaký návrh, který je hlasovatelný ve druhém čtení. Podle poznámek nepadl, a mohu tedy druhé čtení bodu číslo 13 návrhu novely zákona o registru smluv ukončit. Děkuji všem zpravodajům i zástupci navrhovatelů.

Dalším bodem našeho schváleného pořadu schůze je bod číslo

14.

Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - druhé čtení

Já bych požádal, aby se ke stolku zpravodajů dostavili za navrhovatele poslanec Stanislav Huml a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais. Zároveň žádám, aby pan poslanec Stanislav Huml uvedl návrh skupiny poslanců.

Ještě vám nedám slovo a znovu požádám sněmovnu o klid. Diskuse nad jiným tématem, než je daň z příjmů, prosím v předsálení! Paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý podvečer. Já znovu připomínám stejně jako v prvním čtení, že jenom vracíme stav před účinnost z roku 2013, kdy výsluhy policistům, hasičům, vojákům z povolání byly zdaněny, a ten návrat před stav 2013 znamená, že od účinnosti tohoto zákona, který je navrhován, aby platil od 1. ledna příštího roku, by zdaňovány nebyly. Týká se to u vojáků i náhrad za bydlení. Ty jsou také od roku 2013 zdaňovány. Nově navrhujeme, aby zdaňovány nebyly. Je to jenom návrat k balíčku úsporných opatření, který byl v tom roce... Já říkám 2013, ono to bylo 2010, že? Takže omlouvám se. Takže z roku 2010... Které byly zdaněny 15procentní srážkovou daní, a my to vracíme zpět do doby před tím rokem 2010. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Humlovi. Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 866/2 a 3. Žádám pana zpravodaje, pana poslance Karla Raise, aby nás informoval o jednání výboru. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Rozpočtový výbor se touto problematikou minulý týden zabýval, žádné pozměňovací návrhy nebyly k tomuto návrhu dodány. Závěr z jednání rozpočtového výboru bylo usnesení, kterým mě pověřil, abych doporučil Sněmovně tento návrh schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu ve druhém čtení, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V tom případě asi není zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Ale já nemám žádnou přihlášku do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. V tom případě nepadly žádné návrhy, které bychom mohli hlasovat.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak ani od navrhovatele, ani od zpravodaje. Končím druhé čtení tisku 866, bodu našeho 14. Děkuji pánům navrhovatelům a zpravodaji.

Můžeme pokračovat. Ještě před zahájením dalšího bodu vidím předsedu klubu KDU-ČSL pana kolegu Miholu. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dovolil bych si požádat o přestávku na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL v délce 12 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. Vyhovím jeho žádosti a končím dnešní jednací den. (Poslanci začínají odcházet ze sálu.)

Ale samozřejmě musím ještě splnit povinnosti, to znamená, že se s vámi setkám se všemi zítra s tím, že podle schváleného pořadu schůze máme před sebou – prosím kolegy a kolegyně o klid – body z bloku třetích čtení, potom body z bloku prvních čtení, zákony, které jsou na dopoledne plánovány. Od 14.30 budeme podle návrhu, který byl dnes schválen, projednávat stanovisko Poslanecké sněmovny, které navrhla paní kolegyně Černochová.

Pokud jde o třetí čtení, mohu konstatovat, že připravená třetí čtení jsou územní rozpočty, pravidla rozpočtové odpovědnosti atd., tedy od bodu 166 a následující.

Hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.53 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. října 2016
Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane místopředsedo vlády – jiné členy vlády tady nevidím –, zahajují druhý jednací den 50. schůze Sněmovny, všechny vás tady vítám.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, případně mi oznamte, kdo žádal o vydání náhradní karty.

Dnes bychom měli být téměř kompletní, protože o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali následující poslankyně a poslanci: Markéta Adamová mezi 9 a 10 hodinou, Stanislav Grospič od 14.30 z pracovních důvodů, Pavel Havíř od 14.30 z pracovních důvodů, Ludvík Hovorka do 12 hodin z pracovních důvodů, Bohuslav Chalupa od 14.30 do 17.30 z pracovních důvodů, David Kádner celý den ze zdravotních důvodů, stejně jako Jiří Koskuba. Helena Langšádlová do 11 hodin z pracovních důvodů, Radka Maxová do 12 hodin z pracovních důvodů, na celý den Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, ze stejného důvodu paní místopředsedkyně Jaroslava Pokorná Jermanová, ze zdravotních důvodů se omlouvá Karel Pražák, z osobních důvodů Anna Putnová, z pracovních důvodů Jan Sedláček na celý den, Karel Schwarzenberg do 13 hodin z pracovních důvodů, Helena Válková od 9 do 10 hodin ze zdravotních důvodů.

Požádám vás o klid, aby stenografický záznam byl perfektní, abych mohl přečíst omluvy z dnešního jednání členů vlády. Předseda vlády z důvodu zahraniční cesty, Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, Dan Ťok je také v zahraničí, Kateřina Valachová z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek na dopolední jednání a od 16 hodin z pracovních důvodů, ministr vnitra Chovanec se omlouvá od 9 do 14.30. To jsou omluvy na dnešní den.

Budeme pokračovat pevně zařazenými body, protože je středa dopoledne, tak bloku třetích čtení. Zatím je to tak, že jsou splněny zákonné lhůty pro body 166 – sněmovní tisk 411, 167 – sněmovní tisk 412, 168 – sněmovní tisk 413, 169 – sněmovní tisk 745, 170 – sněmovní tisk 746, 171 – sněmovní tisk 782, 17 – sněmovní tisk 812, bod 173 – sněmovní tisk 592, bod 174 – sněmovní tisk 588, bod 175 – sněmovní tisk 642, bod 176 – sněmovní tisk 658. Dále bod 177 – sněmovní tisk 650, bod 178 – sněmovní tisk 753 a bod 179 – sněmovní tisk 801. Odpoledne máme pevně zařazený bod 220 – Stanovisko Poslanecké sněmovny k rezoluci UNESCO.

Přihlášeného mám písemně ke změně programu pana poslance Jana Klána a vidím další přihlášené. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Hluk v sále.) A opravdu žádám sněmovnu o klid.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké ráno, vážený pane místopředsedo, vládo, pane ministře, dámy a pánové. Jménem volební komise navrhuji pevné zařazení bodu 215 Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny na dnes ve 12.45. Jedná se o dohlasování přerušeného bodu, který jsme přerušovali na minulé schůzi. Je to potřeba pouze dohlasovat, abychom mohli pokračovat v procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Stanislav Huml. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Také přeji dobré dopoledne. Pane předsedo, rád bych vás doplnil, máme už splněnou lhůtu i pro bod 202 pro třetí čtení, protože včera prošel druhým čtením tento tisk a nebyl tam žádný pozměňovací návrh, takže to už do garančního výboru znovu nemusí.

Dovolil bych si navrhnout, aby bod 202, což je návrh poslanecký, kterým se mění zákon 586, byl ve třetím čtení zařazen na dnes na 12.30 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: 12.20, ano? (Poslanec Huml: 12.30. Stíháme to i do 12.45 do voleb.) 12.30.

Ještě někdo k pořadu schůze? Budeme hlasovat podle návrhů tak, jak byly podány. Nejdřív ale konstatuji, že pan kolega Radek Vondráček má náhradní kartu číslo 15.

Nyní budeme hlasovat pevné zařazení bodu 215 na 12.45 – změna v orgánech Sněmovny.

Rozhodneme v hlasování číslo 26, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 26 z přítomných 112 pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní o návrhu pana poslance Humla, to znamená pevné zařazení bodu... k té dani na 12.30. To znamená ještě před změny v orgánech Sněmovny.

Rozhodneme v hlasování číslo 27, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 27 z přítomných 117 pro 83, proti 8. I tento návrh byl přijat.

Rozhodli jsme v tom případě, že od 12.30 se budeme zabývat těmito dvěma body. (Rušno v sále.) Můžeme pokračovat, protože se nezměnilo nic na pevně zařazených bodech ze třetího čtení. Budeme postupovat podle pořadu schůze. Nejdříve bod 166. Znovu žádám sněmovnu o klid. Jsme ve třetím čtení a budeme rozhodovat velmi vážné věci.

Prvním takovým návrhem je

166.

**Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 411/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru, to je rozpočtový výbor, pan poslanec Václav Votava. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 411/6, který vám byl doručen 9. září. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 411/7.

Nyní se táži navrhovatele pana místopředsedy vlády a ministra financí, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře? Ano, máte zájem. (Opět hluk v sále.)

Nemohu dát panu místopředsedovi vlády ještě slovo, protože je tady nesmírný hluk. Žádám kolegy a kolegyně, kteří chtějí diskutovat něco jiného, než je tisk 411, aby tak činili v předsáli.

Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, opět projednáváme balíček předpisů týkající se rozpočtové odpovědnosti. To znamená návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti a v návaznosti na něj návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a změnový zákon. Jak víte, jedná se o právní předpisy zastřešující národní rozpočtový rámec, ve kterém jsou definovány jeho hlavní principy a zásady.

Předkládané právní normy jsou koncipované jako předpisy definující dlouhodobé směřování veřejných financí v České republice. Zároveň však poskytují dostatečnou flexibilitu pro realizaci odpovědné hospodářské politiky vlády. Návrh je také součástí transpozice směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států do vnitrostátního právního řádu, která měla proběhnout již koncem roku 2013.

Hlavním cílem úpravy je dosáhnout zdravých a dlouhodobě udržitelných veřejných financí České republiky, které poskytnou dostatečný prostor pro rozhodování při realizaci rozpočtové a fiskální politiky a zajistí respektování mezinárodních závazků, a to i v případě běžných výkyvů hospodářského cyklu. Návrhy by měly posílit také transparentnost a efektivnost veřejných financí.

Těžiště navrhované úpravy pak spočívá v zavedení nových číselných fiskálních pravidel, která jsou ve svém základě zakotvena na úrovni ústavního zákona. Návrh ústavního zákona pak také na ústavní úrovni zavazuje veřejné instituce k tomu, aby při výkonu své činnosti dodržovaly pravidla transparentnosti, účinnosti, hospodárnosti a efektivnosti nakládání s veřejnými financemi. Specifické pravidlo je navrhováno pro jednotlivé územní samosprávné celky, které v zájmu zdravých a udržitelných veřejných financí budou hospodařit tak, aby výše jejich individuálních celkových dluhů nepřekročila mez definovanou zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

Pro případ nedostatečné účinnosti uvedených pravidel, která se promítne v nárůstu zadluženosti sektoru veřejných institucí, je navrženo pravidlo regulující úroveň podílu dluhu tohoto sektoru na HDP. Návrhem ústavního zákona je zavedena hranice 55 % HDP, při jejímž dosažení se v sektoru veřejných institucí uplatní opatření vedoucí k dlouhodobě udržitelnému stavu veřejných financí. Stejně jako u předchozích číselných fiskálních pravidel je konkrétní podoba pravidla definovaná zejména návrhem zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

Ústavním zákonem je dále navrženo zřídit Národní rozpočtovou radu, která bude působit jako nezávislý odborný orgán v oblasti fiskální a rozpočtové politiky, bude sledovat vývoj hospodaření sektoru veřejných institucí a zejména pak dodržování ústavním zákonem zavedených pravidel, která také bude hodnotit.

Ve druhém čtení byly k návrhu předpisů načteny četné pozměňovací návrhy, ke kterým se vyjádřím později. V zásadě mám za to, že je stále žádoucí v případě dosažení ústavní většiny přijmout návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti.

Já bych jenom zopakoval, že tento zákon jsme se zavázali přijmout do konce roku 2013. Jsme poslední v Evropě a je škoda, když naše veřejné finance mají skvělou kondici a jsme jedna z nejméně zadlužených zemí v Evropě, a ten navrhovaný strop je 55 %, a my jsme někde kolem 35,5, takže vlastně toto je určitá negativní image v Evropě, že tento zákon nemáme schválen. Takže pevně doufám, že dneska k tomu dojde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí pan poslanec Miroslav Kalousek.

A i tady znovu žádám Sněmovnu o klid. Páni kolegové, paní kolegyně, prosím.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové.

Ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti – jak důstojně to zní. Parlament, který přijme takový zákon, se zcela jistě chce chovat rozpočtově odpovědně. A ten zákon je opravdu potřebný, prosazovala ho i naše vláda. Já jsem strávil téměř dva roky diskusemi napříč politickým spektrem, abychom dohodli nějaký kompromis. Nepodařilo se to, protože jediný kompromis, na který byli ochotni kolegové zleva přistoupit, byl zákon o rozpočtové odpovědnosti, který by se tak sice jmenoval, ale který by ani vládu, ani Parlament k žádné rozpočtové odpovědnosti nezavazoval. To znamená, obsah neodpovídá názvu. Něco takového jsme samozřejmě předložit nemohli. To, co jsme předložili, pak neprošlo Poslaneckou sněmovnou.

Nyní v tomto volebním období máme pokus číslo dvě a na stole je přesně to, co nemá žádnou cenu – obsah, který naprosto neodpovídá názvu. Budeme mít ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, která umožní vládě chovat se naprosto rozpočtově

neodpovědně – nejenom této, ale klidně i té v dalším volebním období. Neomezuje ji v podstatě vůbec ničím, už to tady řekl i pan ministr. Jsme absolutním dluhem někde mezi 35 až 40 procenty podle toho, zda počítáme čistý, nebo ne. A první signální je nastavena na 55 %. Další dvě tři vlády si mohou dělat absolutně, co chtějí, a ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti jim v tom vůbec bránit nebude. To přece nemá žádnou cenu.

Projednávané to také poměrně dlouho, takže my jsme již více než před rokem vládě nabídli, že v okamžiku, kdy přistoupila k fiskálkompaktu na úrovni Evropské unie, že bude-li respektovat hlavu tří tohoto fiskálkompaktu, ke kterému přistoupila, to znamená, strukturální deficit se bude snižovat tempem minimálně půl procenta ročně, tak podpoříme ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, protože chování vlády bude v souladu s tím názvem a s tím fiskálním kompaktem, ke kterému vláda přistoupila. Pokud vím, ještě nenašla odvahu předložit ho k ratifikaci. Ale přistoupila. V takovém případě i tento obsah, který by neodpovídal názvu, bychom byli ochotni předložit, protože alespoň chování vlády by tomu názvu odpovídalo. Ale chování vlády je přesně opačné. Je to asi náhoda, ale přesně o to půlprocento, které podle fiskálkompaktu by vláda měla konsolidovat svůj strukturální deficit, tak přesně o to půlprocento vláda rozpočet na rok 2017 zhoršuje. Tento zákon ústavní odpovědnosti, i kdyby už byl přijat, jí v tom nijak nebrání. A mohla by to udělat i další rok. Koneckonců ve střednědobém výhledu předpokládá další zhoršení strukturálního deficitu. A vlády, které přijdou po ní, by to mohly dělat taky a pořád by se spolehlivě vešly do tohoto návrhu.

Platí stále – už jenom teoreticky samozřejmě – naše nabídka, že pokud by se vláda skutečně zavázala ke snižování strukturálního deficitu tempem půl procenta ročně, jsme ochotni ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti podpořit. Jinak nemůžeme, protože pokud ho schválíte, nestane se nic jiného, než že dáte do té výlohy – jak říkal pan ministr, že je to ostuda, že naše země ještě takový zákon nemá, což je jistě pravda – ale do té výlohy schválených zákonů dáte plechovku s krásným barevným nápisem kaviár, ale uvnitř budou prošlé sardinky, nebude tam kaviár. A my prostě prošlé sardinky vydávané za kaviár podpořit nemůžeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Zbyněk Stanjura. Připraví se pan kolega Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Nejdřív chci říct, že pokud by vláda myslela vážně, že je to důležitý programový bod a že ho chce prosadit, tak ty lavice za mnou jsou plné. Víte, že u ústavního zákona je potřeba 120 hlasů pro, a pokud dobře počítám, v této chvíli jsou přítomni tři členové vlády. Nemluvíme o členech vlády, kteří nejsou poslanci. Ti nemohou pomoci kromě toho, že by vystoupili v debatě a podpořili tuto důležitou normu. Ale ostatní ministři, kteří jsou současně poslanci, nejsou přítomni. A sami si odpovězte na otázku, jak je to klíčový bod.

Název oficiální je ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, ve veřejném prostoru se tomu už roky říká finanční ústava. A aby ta finanční ústava byla, tak musí být dluhové brzdy a ostatní parametry v Ústavě. A vláda tady ani bosá, ani obutá, ani oblečená, ani nahá nám dala návrh ústavního zákona – mluvím o tom původním sněmovním tisku 411 – který má přibližně 500 slov, v kterém, když to trochu parafrázuji, je napsáno: budeme hospodařit dobře a my tomu věříme. Nic jiného tam v zásadě není.

Po prvním čtení proběhla politická jednání. Chci připomenout, že finanční ústava je dlouhodobý programový cíl Občanské demokratické strany. Už tady bylo řečeno, že jsme se to pokusili prosadit v minulém volebním období jako ústavní zákon a s dluhovou brzdou v tomto ústavním zákoně. Nenašli jsme podporu tehdejší opozice. To je legitimní, nikomu nic nevyčítám, jenom konstatuji, že jsme se o to snažili.

Hlasovali jsme v tomto volebním období o návrhu, který předložil kolega z topky, který byl velmi podobný tomu minulému vládnímu návrhu, vládnímu návrhu z minulého funkčního období Poslanecké sněmovny. Tento návrh Poslanecká sněmovna zamítla. Opět říkám, je to legitimní, nikomu to nevyčítám.

My jsme na ta politická jednání o finanční ústavě šli s tím, že kromě kritiky, kterou jsem už tady řekl, že ten návrh je v podstatě bezzubý, jsme přinesli i návrh nějakého řešení a kompromisu, tak abychom byli schopní v Poslanecké sněmovně najít ústavní většinu. Tento svůj pohled ke kompromisu jsme formulovali do čtyř základních pozměňovacích návrhů, které jsem podal jménem našeho klubu. My jsme je projednávali na rozpočtovém výboru a jeden z nich získal v rozpočtovém výboru podporu. Je to ten nejměkčí, ale přesto jsme říkali, pokud jeden z těchto čtyř návrhů najde podporu v Poslanecké sněmovně, jsme připraveni dodat své opoziční hlasy ústavnímu návrhu zákona.

Já jenom připomenu, že my jsme navrhovali ve dvou případech, aby se ta hranice, kdy nastupuje dluhová brzda a ostatní opatření, snížila ze zadlužení 55 % veřejných rozpočtů vůči HDP na 50 %, a pak jsme navrhovali, aby místo té evropské formulace, že vláda v tom případě, pokud to nastane, má předložit návrh rozpočtu, který vede k trvale udržitelným financím, aby tam bylo explicitně napsáno, že vláda má předložit přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet. A pokud se podíváme na dosavadní průběh letošního plnění státního rozpočtu, tak to není žádný idealistický či nespílnitelný cíl.

Ten nejměkčí návrh, který prošel rozpočtovým výborem – my jsme tu většinu našli a jsme tomu skutečně rádi – v zásadě dělá jenom jednu věc. Nemění parametry vládního návrhu, pouze je dává z běžného zákona, který se dá změnit jakoukoli většinou v Poslanecké sněmovně, do ústavního zákona. Pokud tento návrh projde i v Poslanecké sněmovně, dodržíme své slovo a politickou dohodu a podpoříme ústavní zákon jako celek.

Nicméně je třeba říci, že zejména sociální demokracie ve skutečnosti žádnou finanční ústavu nechce. V minulém volebním období to dokázala tím, že v opozici nebyla připravena podpořit ani kompromisní návrhy a dlouhodobě nám vyčítala naši realistickou evropskou politiku.

Připomeňme si trochu historii. V okamžiku, kdy jsme poprvé přišli s ideou už vyrovnaných státních rozpočtů nebo finanční ústavy, tak se mnozí smáli. Pak to

mnozí odmítali. Pak najednou v Evropě, v rámci debaty v rámci Evropské unie, vzniklo něco, co by se dalo nazvat jako povinnost států, členských zemí, přijmout finanční ústavu. A naši sociální demokraté, protože oni patří k tomu hlavnímu jádru a to je hlavní bod jejich evropské politiky, to znamená být hlavně mezi těmi, kteří mají většinu, a je celkem jedno, co ta většina říká, tak říkali: ano, to je ono, teď už se k tomu přihlásíme my. Ale to jsou pouhá slova. Dneska se ukáže na hlasování, jestli ta slova myslí vážně, anebo to jsou jen taková slova, která se lehce vyřknou, ale k plnění se nikdo nemá.

Chci připomenout – a určitě o tom bude mluvit i pan kolega Vilímec, který bude formulovat ve svém pozměňujícím návrhu obavy měst a obcí z neústavních zásahů do samosprávy. Pokud totiž neprojde finanční ústava a možnost zadržovat peníze z rozpočtového určení daní bude v pouhém běžném zákonu, je to evidentně protiústavní. A říkám všem, kteří jsou připraveni pro to hlasovat, že ústavní stížnost bude podána a bude úspěšná. Nebude podána z důvodu, že se to nelíbí opozici, ale bude podána, protože chceme hájit zájmy samosprávy. A v čele samospráv stojí reprezentanti všech politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně. Takže důvodem té případné ústavní stížnosti není to, že opozice neprosadila své, ale to, že tady dochází k pokusu omezovat běžným zákonem ústavní práva na samosprávu. Říkám to dopředu, aby pak někdo neříkal jo, to kdybychom věděli, tak bychom to třeba nepodpořili. Takhle přesně to je a určitě pan kolega Vilímec bude přesněji formulovat i stanovisko Svazu měst a obcí a případně dalších organizací.

Teď mi dovolu, stala se mi nemilá věc, když jsem psal ty pozměňující návrhy, tak tam došlo k písemné chybě, takže mi dovolu, abych načel k tomuto tisku dvě legislativně technické opravy.

Podle jednacního řádu § 95 odst. 2 navrhuji legislativně technickou opravu, v tomto případě písemnou chybu, a to tak, kdy v pozměňovacím návrhu pod bodem C, sněmovní tisk 4849, se v bodě 1 písm. d) nahrazuje číslovka 50 číslovkou 55. Totéž platí o pozměňovacím návrhu pod bodem D, sněmovní dokument 4850, kdy se opět v bodě 1 písm. d) nahrazuje číslovka 50 číslovkou 55. Pokud si někdo přečte stenozáznam z mého vystoupení, kdy jsem odůvodňoval tyto pozměňující návrhy ve druhém čtení, tak jasně musí potvrdit, že se jedná o písemnou chybu. Já jsem mluvil o dvou pozměňovacích návrzích, kde ta hranice je 50, a o dvou pozměňovacích návrzích, kde ta hranice je 55. V těchto dvou uvedených pozměňovacích návrzích se ta číslovka vyskytuje dvakrát a na jednom místě omylem při přepisu zůstala číslovka 50, takže to bezesporu splňuje předpoklady legislativně technické opravy.

Rozpočtový výbor podpořil ten pozměňovací návrh pod písmenem D s vědomím toho, že musí být načtena a schválena legislativně technická oprava, protože jinak by ten pozměňovací návrh obsahoval dvě hranice a to nemá žádný smysl. Takže pak poprosím pana zpravodaje, aby o tom nechal hlasovat ještě před ostatními pozměňujícími návrhy.

Chci zopakovat – šli jsme ve svém stanovisku až na úplnou mez toho, co my můžeme podpořit v otázce finanční ústavy. Ten programový ústupek je poměrně velký. Přesto jsme to udělali s vědomím, že je lepší, pokud finanční ústavu budeme mít, než že ji mít nebudeme. V okamžiku, kdy ten pozměňovací návrh neprojde, ani

A, ani B, ani C, ani D, který má největší šanci díky stanovisku rozpočtového výboru, tak budeme samozřejmě hlasovat proti návrhu finanční ústavy, protože v tom případě to už není finanční ústava, ale je to pouze nadpis.

Oblíbený argument v minulém volebním období byl, že finanční ústava je past na příští vládu. V tomto případě to neplatí. Takže pokud by chtěl někdo argumentovat tím, že v přijetí finanční ústavy s tím poměrně vysokým číslem 55 % HDP (je past?), tak vůbec nemluví o příštím volebním období a nepoužívá pravdivý argument. Není to past na příští vládu. Dokonce si myslím, že to není ani past na přespříští vládu. A pokud ty vlády budou hospodařit, tak to zůstane jenom jako pojistka v naší Ústavě, v našem ústavním pořádku, a nebude využita. Pokud přijdou vlády, které budou rozpočtově nezodpovědné, tak pak si můžeme říci, že jsme nastavili tu brzdu, za kterou stát zatáhne v okamžiku, kdyby k tomu došlo.

Tohle je celé stanovisko poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Přestože jsme opoziční strana, která velmi často kritizuje návrhy této vlády, tak v tomto bodě nabízneme kompromis a jsme připraveni ho podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní s přednostním právem ještě pan zpravodaj Václav Votava. Připraví se pan kolega Grospič. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já musím zcela zásadně odmítnout to, co říkal pan kolega Stanjura, že sociální demokracie si nepřeje, aby byla schválena finanční ústava. Je to nesmysl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Myslím si, že sociální demokracie ve vládě, v koaliční vládě, se chová s celou koaliční vládou tak, že opravdu je rozpočtově odpovědná. Tomu odpovídají i výsledky vlády, tomu odpovídá snižování deficitu, tomu odpovídá snižování zadlužení České republiky. Takže pane kolego, je to naprostý, naprostý nesmysl.

Pokud mluvíte o ústavním zákonu o rozpočtové odpovědnosti, ano, v rozpočtovém výboru byl prohlasován pozměňovací návrh Občanské demokratické strany, který do ústavního zákona dává další parametry té dluhové brzdy. Ona ta výše dluhové brzdy už v ústavním zákonu je, ale rozšiřuje to i o ten soubor opatření, která je povinna udělat vláda, a tak dále.

Náš názor je ten, že tyto parametry do ústavního zákona prostě nepatří. Ústavní zákon má být obecný a parametry patří do běžného zákona. A tím běžným zákonem jsou pravidla o rozpočtové odpovědnosti. Má to i praktický důvod. Samozřejmě my jsme povinni implementovat evropské předpisy, i co se týká fiskální politiky. A např. fiscal compact se bude znovu projednávat v roce 2018, budou se možná měnit některé parametry. Pak samozřejmě, pokud se příjmy takto natvrdo ta opatření v ústavním zákoně, pak je samozřejmě těžko implementovat evropské předpisy, evropské směrnice, evropskou legislativu. Takže to je i jeden z důvodů. Ale znovu říkám, do ústavního zákona patří pouze obecné principy, ne to rozšíření, tak jak to navrhuje Občanská demokratická strana.

Pokud neprojde ten pozměňovací návrh Občanské demokratické strany, tak my samozřejmě podpoříme ústavní návrh, tak jak jej vláda dala do Poslanecké sněmovny, tak jak jej schválila vláda. Pokud ovšem projde ten pozměňovací návrh Občanské demokratické strany, pak tuto ústavu, tento ústavní zákon podpořit nemůžeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan kolega Václav Votava. Nyní faktická poznámka pana poslance Stanjura a stále připravený je pan kolega Grospič. Máte slovo k faktické poznámce, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Někdy je hezké, jak ten řečník dá vlastně nechtě za pravdu svému oponentovi. Jediný parametr, který je v našem pozměňovacím návrhu, je 55 % vůči HDP a pan předseda rozpočtového výboru, pan zpravodaj, říká: ten už tam je. Takže žádné parametry neměníme, parametr je tam pouze jeden. Ano, jsou tam opatření, ne parametry, protože ve vašem podání, kdyby to prošlo tak, jak to říkají sociální demokraté, tak je sice pravda, že při založení 55 % se určí pravidla rozpočtování běžným zákonem. A například umím si představit vládu, v jejímž čele stojí sociální demokracie, která řekne: musíme ještě víc utrácet a naším lékem bude větší schodek státního rozpočtu, protože si myslíme, že je to správné. Vy jste přece příznivci dlouhodobě – a já to respektuji – expanzivních rozpočtových výdajů. Je to dlouhodobě politický postoj všech sociálně demokratických stran v Evropě. Takže pokud to není v Ústavě, tak to je vlastně bezcenné, protože běžná většina vlastně určí, co se má dělat v okamžiku, kdy bude zadlužení vůči 55 %.

A docela mě pobavila slova o tom, jak sociální demokraté jsou rozpočtově odpovědní. Já bych citoval ministra financí, ne opozičního politika: "Kdyby to bylo na mně, tak příští rok je navržen vyrovnaný státní rozpočet. Ale díky rozhazování ČSSD a KDU musí být ten schodek 60 mld., to je koaliční shoda. Ale kdyby to bylo na ministru financí, tak tam není minus 60 mld., ale nula." A současně ten, který prosadí o těch 60 mld. větší schodek, říká: "Vždyť vidíte, jak jsme rozpočtově odpovědní." A říkám, ani jednou jsem nepoužil slova kteréhokoli opozičního politika, pouze jsem citoval názory a vyjádření koaličních či vládních politiků. Takže si to nejdřív ujasněte doma, ve vládě, a pak můžete protestovat. Protože když opozice cituje vládního ministra, ministra vlády, tak je velmi těžko říci opozici no ale to je taková opoziční rétorika, pravda je jiná. To je pouhá citace a žádné nové parametry tam nezavádíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Kalouska, faktická poznámka pana zpravodaje. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom stručné vystoupení na pana zpravodaje, když říkal, že ta formulace musí být v běžném zákoně, nikoli v ústavním. Uprímně řečeno, ve vši účtě, i kdyby ten pozměňovací návrh kolegů z ODS byl přijat, i tak je ten ústavní zákon dost bezzubý. Ale alespoň by někde v dále ten roll-stop přece jenom byl. Pokud to v tom ústavním zákoně nebude, tak to bude mít asi stejný význam jako výdajové limity v rozpočtových pravidlech republiky. Ty jsme tam také

kdysi dali s tím, že když budou příjmy vyšší, tak se snižuje deficit, nesníží se výdaje. A nepamatují si jedinou socialistickou vládu, která by to dodržela a každý rok by si ty výdajové limity neposunula a nezměnila. Jediné vlády, které výdajové limity dodržovaly, byly vlády Nečasova a Topolánkova. Pokud by to bylo v běžném zákoně, probíhalo by to úplně stejně jako u výdajových limitů, to znamená, fakticky to nemá vůbec žádnou cenu, je to jenom nálepka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, faktická poznámka pana zpravodaje, faktická poznámka pana kolegy Fialy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem chtěl jenom – nechci se dohadovat s panem kolegou Stanjurou, při vší účtě, o tom, co to je parametr. Já si myslím, že ten základní parametr je 55 % u té dluhové služby, ale další parametry jsou samozřejmě i ta opatření, tak to vnímám. Možná že to není tak úplně přesně řečeno, ale to jsem myslel, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Jestliže jsem řekl parametry, další parametry, tak jsem myslel samozřejmě i ta opatření, která vyplývají z aktivace dluhové brzdy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Fiala také k faktické poznámce. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Já jsem chtěl jenom zpochybnit tezi pana zpravodaje, že naše Ústava obsahuje pouze principy a že ústavní zákon má obsahovat pouze principy. To samozřejmě není pravda. Prostým pohledem do Ústavy zjistíte, že předepisuje věci velmi konkrétně včetně čísel, předepisuje třeba naprosto přesně, jak mají vypadat volby nebo jakou má mít podobu volební mechanismus do Poslanecké sněmovny a Senátu, což některé ústavy nepředepisují. Naše Ústava třeba stanovuje i počet občanů, který je potřeba k tomu, aby mohli navrhnout kandidáta na prezidenta republiky, a další a další věci. Jsou tam naprosto konkrétní čísla, naprosto konkrétní údaje, které by mohly být řešeny běžnými zákony, ale nejsou, protože ta ústavní definice je prostě závažnější a podstatnější. Takže není žádný problém a neodporuje to žádným principům Ústavy a vytváření ústavního řádu, abychom teď do ústavního zákona vložili i ta čísla, tak jak to navrhuje předseda našeho poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za využití času k faktické poznámce. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Stanislav Grospič, připraví se pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážení kolegové, já budu asi poměrně stručný. Není žádným tajemstvím, že nejsem žádný příznivec uvedeného návrhu zákona o finanční ústavě, a to ani jeho doprovodného zákona, to znamená toho zákona, který tedy by měl provádět tento zákon v praxi, ten ústavní zákon, který máme pod tiskem číslo 411. A právě proto, že si myslím, že ten

tisk 411 jde nad rámec současné platné Ústavy České republiky a ten tisk 412 rovněž a že v praxi přivede řadu otázek, které neumožní efektivní fungování a čerpání veřejných financí a zbránění dluhové brzdy, ať už ve vztahu k vládním institucím, či institucím územně samosprávných celků, ať už to jsou kraje, nebo obce, ale naopak to tu situací výrazně zkomplikuje.

Musíme si v této souvislosti také trochu připomenout, a bylo by to dobré, kdy se tyto věci a podněty k nim v rámci Evropské unie rodily. Bylo to v době velké hospodářské krize v letech 2008 a následujících a ztrácely postupně na smyslu z hlediska jejich faktické realizovatelnosti a schopnosti vlád jim dostát. Čili v tomto případě si myslím, že oba ty zákony trpí hlubokými rozpory, které bohužel třetím čtením není možné odstranit.

Nicméně si myslím, že jsou to věci tak závažné, že nepřispějí ke zklidnění ani ke stabilizaci ekonomické stránky České republiky. A bohužel to se bude odvíjet od toho, zda tu bude konjunktura, nebo zda tu bude hospodářská krize, a bude ovlivňována zcela jinými parametry, nebo například politikou České národní banky.

Z tohoto pohledu bych znovu chtěl podotknout a vyzdvihnout onen rozpor, který je mezi Ústavou, ústavním zákonem na jedné straně, a zákonem, který jej má naplňovat, prováděcím zákonem. Z tohoto pohledu si myslím, že není možné, kdo se nad tím trošičku logicky zamyslí, aby předložené návrhy zákona podpořil. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan kolega Marek Černocho. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Dočkali jsme se. Budeme dneska hlasovat. Je otázka, jestli si od toho hlasování příznivci či odpůrci slibují něco, co vlastně ani není reálné. Faktem je, že dluhové brzdy jsou jistým tématem v Evropě možná déle než 15 let a že za tu dobu to téma doznalo jednak jistého vývoje, ale zažilo i konkrétní praxi dluhové krize v Evropě. A potvrdilo se, do jaké míry tento nástroj má, či nemá smysl, jak je vymahatelný. A to, co máme na stole, přiznejme si... A generální ambice vládní koalice, tady zazněla myslím z úst pana ministra, je být v klubu těch, kteří mají aspoň formálně takovýto nástroj schválený.

Je otázka, co je nám to platné. Protože pochopitelně pokud jsme se přihlásili k evropskému fiskálnímu kompaktu, tam jsou konkrétní mechanismy, ale jiného typu, kde navíc hraje určitou roli i strukturální deficit. Těchto debat si nepochybně užijeme, až budeme projednávat v prvním čtení návrh státního rozpočtu. A potvrzuje se, že upínat veškeré naděje pouze k jednomu maastrichtskému kritériu, což je tedy podíl dluhu na HDP – připomenu, že maastrichtské kritérium hovoří o 60 procentech –, je do jisté míry pofidérní v tom smyslu, že větší část zemí Evropské unie toto kritérium hluboce, ale hluboce nesplňuje, že by tedy na něj měly být uplatňovány příslušné sankce, a díky těmto sankcím se stane celá Evropská unie a zejména země eurozóny fiskálně zdravé, budou přímo sršet zdravím a budou v podstatě vzorem pro zbytek světa. Děje se tak? Neděje. Když se podíváte přinejmenším na jižní křídlo Evropské

unie, eurozóny, tak to, co je v Itálii, v Portugalsku, ve Španělsku, rozhodně nevypovídá o tom, že by tam bylo nějaké fiskální zdraví.

Takže k čemu nám tento typ dluhové brzdy vůbec je? Mně prostě absentuje, a to nechci vinit pouze Českou republiku a současnou českou vládu, ale celkově v tom milieu různých brzd a jiných nástrojů, které se v Evropě staly módní, absentuje debata, která by vyhodnotila právě ten problém, o kterém hovořím. A to se bohužel, bohužel neděje.

My teď budeme řešit základní problém, a to, že vládní koalice spíše po nediskusi než diskusi se rozhodla tedy to dotáhnout do určitého konce, nevím, jak vítězného, ale uvědomuje si, že nemá k dispozici ústavní většinu, a tudíž loví v opozičních řadách. A tím je vystavena bych řekl ani ne tak koncepční jako spíš ideologické debatě, jestli jaksi to štěstí, spása a fiskální zdraví se nám spíš dostaví z těch politických končin, kde plédují pro co největší škrtání. Opět se k tomu vrátíme nepochybně nad návrhem státního rozpočtu, kde se mluví o tom, že už jsme dávno mohli mít rozpočet vyrovnaný. Já pamatuju různé termíny, o kterých se tady hovořilo, kdy se rozpočet dostane do nulového salda. Padaly termíny za Topolánkovy, Nečasovy vlády. Za této vlády, musím říci, se to posunulo v politické dikci až za horizont jejího mandátu. Ale paradoxně se může stát, že letošní rok se tomu bude blížit, ale nikoliv plánovaně, což vystavuje určitou vizičku kvality rozpočtovacího procesu. Protože když se nám to stane omylem, tak to asi nevypovídá o tom, že rozpočet používáme jako aktivní nástroj hospodářské politiky.

Čili to je situace. V té situaci zapadá trošičku debata o ústavnosti. To zmiňoval předřečník kolega Grospič. A možná i to je výrazem toho, že ÚPV, který tuto věc projednával, musel přerušit a jsme ve stadiu, kdy nám tento klíčový orgán pro hodnocení ústavnosti nedal své stanovisko.

Jsou tady i jiné aspekty. Rovněž byly zmiňovány i v minulém volebním období. Do jaké míry to případně, zdůrazňuji v českých poměrech aktuální, případné břemeno dopadne na součást toho bloku veřejných financí, tedy zejména územní rozpočty. Velice se obávají omezování poskytování veřejné zdravotní služby, tedy představitelé zdravotních pojišťoven. To je zase důvod, proč to nedoprojednal zdravotní výbor, který k tomu nebyl schopen dát nějaké stanovisko.

A takovýchhle vad na kráse vyjednávacího procesu je celá řada. Takže se nabízí otázka, co vůbec s tím. Jestli tedy formálně pro nějaký povrchní a nepříliš trvanlivý umělecký dojem tedy tam přilepíme to velmi měkké kritérium 55 procent. Připomínám, že aktuálně jsme na 49 procentech, a že tudíž aktivovat tento mechanismus není zrovna jaksi dramatický požadavek. Ale je vůbec otázka z mého pohledu, zda to takto stavět. Zda to takto stavět, zúžit to pouze na toto jedno jednoduché kritérium.

Řekněme si, že my vykazujeme nějaké rozpočtové parametry, tak jsme na tom v podstatě zcela odlišně než třeba Slovenská republika, která nešla do tak dramatických škrtů v době, kdy vládli kolegové u pravé zdi, a vykazovala menší propad. Teď když jsme ožili a slavíme tedy úspěchy této vlády – nevím, jak zaviněné – tak opět Slovenská republika má jiné, tedy lepší, mám na mysli lepší, lepší ukazatele hospodářského výkonu.

Mám pocit, že se prostě mýlíme tou podstatou, a to je kvalitnější rozpočtová politika vlády. Jedna strana to zužuje na to proškrtat se ke štěstí. Druhá zvolí určitou ekvilibristiku, která je nesena určitou vlnou oživení, které ale vláda příliš nezavinila, nepřispěla k němu. A na tomto poli máme schválit nástroj, který mi připomíná prostě pokusy legendárního knížete Potěmkina, když projíždějící carevna Kateřina chtěla vidět, jak hezky vypadá ruská širá země, a z umakartu, nebo z čeho se tehdy stavělo, tam postavili jakési vizuální symboly úspěšnosti. Myslím si, že takový vizuální symbol úspěšnosti nepotřebujeme. A tím tak v podstatě v kostce říkám, proč stanovisko frakce KSČM je v tomto případě zamítavé.

Děkuji za pozornost. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi. Nyní faktická poznámka pana kolegy Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To jsou paradoxy. Ale já skutečně musím říct, že poslanci za KSČM rozumí tomu, co to jsou Potěmkiny vesnice. Vždyť je tady stavěli desítky let. Takže není žádný důvod nevěřit, když komunisté popisují, co to jsou Potěmkiny vesnice, když s tím mají letitou a dlouholetou zkušenost.

Já chci jenom říct, že pan kolega Dolejš chybně interpretuje naši politiku. Vůbec nemluvíme o škrtání. Pokud chceme něco omezovat, tak zbytečně provozní výdaje a ty peníze investovat do dálnic, škol, penzí a podobně. Víím, že to je zjednodušené, že se to dobře poslouchá, ale není to v žádném případě pravda.

To, že komunisté dlouhodobě odmítají finanční ústavu, já plně respektuji. Myslím i tím, že jste žádný pozměňovací návrh nevytvořili. Vám i ten princip připadá špatný. To je vaše stanovisko. Nám to nijak nevádí, nás to nijak nepřekvapuje.

Ale to základní. Kdybych použil ty argumenty, že teď to máme nižší a jestli to budeme vůbec někdy potřebovat. Ale tím zpochybňujete vlastně princip pojištění. Protože dluhová brzda je vlastně nějaké pojištění, ať to můžeme zatáhnout. Taky si můžeme říct: Už tady nebyly povodně sto let, proč se máme pojišťovat proti povodním? Proč máme dělat protipovodňová opatření? Právě proto, že vytváříte nějakou prevenci a snažíte se minimalizovat budoucí rizika. A finanční ústava v zásadě je taky pojištění proti rozpočtově neodpovědným vládám. To je celé.

Já souhlasím s tím, že nemůžeme zužovat debatu o ekonomice na jeden jediný parametr, ať je to kterýkoliv. Kolegové zejména z levé strany spektra velmi rádi říkají, že slovenská ekonomika padala méně nebo že byla úspěšnější v letech hospodářské krize než naše. No v HDP ano, ale pro mě osobně je mnohem klíčovější parametr výše nezaměstnanosti. Počet lidí, kteří najdou práci. Tak srovnajte ve všech letech od roku 2008 výši nezaměstnanosti na Slovensku a v České republice. Pohybujeme se už roky někde v první šestce. Někdy jsme druzí, někdy jsme první, někdy jsme šestí. Srovnajte to s kolegy. Já jsem tady nevytahoval mezinárodní příklady. Ale vy jste zrovna použil jeden jediný parametr, a to HDP, zvednout ho o jedno procento není žádný problém. Prostě pošlu někam 40 mld. (nesrozumitelné), mám jedno procento HDP nahoru. Není mnohem důležitější parametr například počet nezaměstnaných?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, uplynul vám čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy klubu KSČM Pavla Kováčíka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. K panu předsedovi klubu ODS prostřednictvím pana předsedajícího: Že vás, pane kolego, ústa nebolí! Nebolí. Co byste potom privatizovali, kdyby tady byly pouze Potěmkinovy vesnice? (Silný potlesk z lavic KSČM.) Jen tak připomínám, že dodneška je řada nevyřešených případů z toho temného období privatizace. Dokonce natolik nevyřešených, že občané velmi vítají náš nový návrh na nepromlčitelnost trestných činů z období privatizace. A jsem zvědav, jak se k tomu postavíte. Prosím pěkně, alespoň trochu objektivitu při hodnocení minulosti a souzení historie by přece jenom slušelo.

Víte, ten starý vtíp: Co byl největší zločin komunismu? No přece že tady nechali majetek jenom na 20 let! No a pak už se musely stavět ty Potěmkinovy vesnice novodobého typu. Prosím, pojďme trochu věcněji k těm věcem. Já si myslím, že otázka privatizace, otázka toho rozkradení, co tady byla, to přece se tady nekradly jen ty papundeklové vesnice, po tom by ani pes neštěkl. To vás nezajímalo, nebo by vás nezajímalo a vaše přátele, že je jen papundekl, jen Potěmkinova vesnice. Tady byl vytvořen obrovský majetek! Co jste vytvořili za tu dobu vy? Na to mi odpovězte! Děkuji. (Potlesk především poslanců KSČM, kladně reaguje např. i poslankyně Lorencová.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Kováčíkovi. Ještě jedna faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Pak kolega Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže v debatě o finanční ústavě jsme se dostali k ekonomickým úspěchům komunistické éry. Já tomu důvodu nerozumím, tleskají i někteří poslanci vládní koalice, tak vždycky je třeba se podívat na nějaký proces na začátku a na konci. A nechci dneska mluvit a vyjmenovávat ty mrtvé, zavřené, ty, kteří byli donuceni nebo museli emigrovat nebo chtěli emigrovat. Nebudu připomínat zákon o protiprávnosti komunistického režimu, který přijal demokratický Parlament České republiky a který jasně a správně pojmenoval období od února 1948 do roku 1989. Ale kde bylo Československo v roce 1948 v mezinárodním srovnání a kde bylo v roce 1989?

Ústa mě nebolí. Vždy budu kritizovat období nesvobody, zločinů, a taky ekonomických zločinů. To se nemůžete zlobit. A nemalujte nám tady minulost narůžovo. Mně tedy fronty na všechno nechybí! Opravdu ne. A mnozí zapomněli a možná by stačilo jeden den v roce mít ekonomickou úroveň z dob komunismu, abychom nezapomínali. A nesnažili se přepsat historii. Ani politickou, ani ekonomickou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní ještě dvě faktické poznámky pana poslance Kováčika a paní kolegyně Lorencové. Prosim, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Já bych nerad, kolegyně a kolegové, abychom se tady znovu začali natahovat o věci, které jsou podle mě některé vyřešeny a některé na vyřešení čekají. Já jen připomínám, že za doby privatizace občané vidí, co všechno bylo vybudováno, co všechno se samozřejmě někdy i dobře podařilo, taky něco bylo takové, ale co všechno se tady rozkradlo při tom, když se zhaslo a takzvaně ekonomika byla před právem.

A o těch mrtvých, víte, já bych taky mohl vzpomínat stovky, možná tisíce sebevražd ze sociálních důvodů. Taky bych mohl připomínat dlouhé fronty v uvozovkách na úřadu práce. Protože je sice hezké, že máme, na co si vzpomeneme, tedy šanci mít. Ale mnozí z nás, z našich spoluobčanů, na to nemají. Protože buď mají práci velmi špatně placenou, pod hranici lidské důstojnosti, to odměňování není za skutečně odvedenou práci, anebo tu práci v některých regionech zvláště, a ve vašem, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Stanjuro, zejména, marně dlouhá léta hledají.

A co se týká speciálně privatizace v tom vašem kraji, tak dodneška tady máme jakousi vyšetřovací komisi, resp. jakýsi bod, který nemáme úplně dojednaný. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní kolegyně Jany Lorencové. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, chci jenom připomenout panu předsedovi Stanjurovi, že měli jistě důvod a podklady pro to, když se přijímaly zákony, které tu obrovskou privatizaci umožnily a připravily. Tak si dovolím připomenout zákony, které přikryly trestnou činnost, kterou každý z nás cítil. Každý občan této země věděl, že je to obrovský nájezd na kapsy každého z daňových poplatníků. Když jste přijímali zákony, které se týkaly lihu, které se týkaly lehkých topných olejů versus nafty. Které se týkaly nadhodnocených kamenů. Zákony, které vlastně přikryly ten obrovský nebojím se říct zločin, který tady byl spáchán na majetku každého daňového poplatníka! Každého jednotlivého daňového poplatníka!

Já se divím odvaze, s jakou tady dnes vystupujete. Divím se! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Janě Lorencové a nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Marek Černocho. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Vráťím se zpět k tématu fiskální brzdy a odůvodním pozměňovací návrh klubu Úsvit, který budeme hlasovat pod písmenem C.

Plně se ztotožňujeme s tím, že Česká republika potřebuje ústavní zakotvení vedoucí k vyšší rozpočtové odpovědnosti. Nicméně máme důvodnou obavu, že fiskální brzda v případě, že bude aktivována, povede pouze k tupému zvyšování daní. To je totiž pro každou vládu to nejjednodušší řešení. Proč hledat bolestné úspory, proč se snažit šetřit, když se dají zvýšit daně?

Abychom tomuto zabránili, navrhujeme do sněmovního tisku 412 vložit podmínku, že vláda v rámci opatření, která uskutečňuje, po spuštění mechanismu fiskální brzdy nesmí navrhopvat zvyšování daní z příjmu. Vycházíme primárně z toho, že ekonomika státu, která je natolik zadlužená, že je pro ni nutné spustit mechanismus fiskální brzdy, není v žádném případě schopna unést další zvyšování daní. Zvyšování sazby daní by sice v krátkém horizontu mohlo zvýšit výběr, ale z dlouhodobého hlediska povede jen ke snížení ekonomické aktivity, a tím také k poklesu daňového inkasa. Zvyšování daní právě v takové chvíli by mohla být pro ekonomiku jen rána.

Opakuji, chceme tímto pozměňovacím návrhem dosáhnout toho, že v případě aktivace fiskální ústavy vláda nesáhne k nejjednoduššímu kroku, kterým je opravdu, a to slovo je namístě, tupé zvyšování daní. Vláda naopak v takovém případě má realizovat nápravné strukturální kroky, které povedou dlouhodobě k udržitelnému zdravému vývoji veřejných financí. Chtěl bych zároveň deklarovat, že tímto pozměňovacím návrhem není dotčena obecná kompetence vlády zvyšovat daně z příjmu a že omezení vyplývající z tohoto návrhu se vztahují pouze na kroky vlády vynucené fiskální brzdou.

Na závěr, jak už zde bylo řečeno, je to určitá pojistka a myslím si, že se dá přirovnat trošku k současné migrační krizi a problému. Není to problém, který možná zatěžuje dnes, ale může zatěžovat za několik let. Je potřeba na to být připraven. Děkuji. (V sále je velký hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana zpravodaje s přednostním právem. Potom vnímám přihlášku pana předsedy klubu TOP 09 a potom kolegu Vilímce. Prosím, pane zpravodaji. Ještě než vám dám slovo, prosím kolegy a kolegyně o klid! Projednáváme návrh ústavního zákona a rád bych, aby ti, kteří diskutují jiné téma, ho diskutovali v předsáli. Myslím to úplně vážně zleva doprava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Koukám se na pana kolegu Černocho, tak si zřejmě uvědomil, že trochu předběhl, protože projednáváme tisk 411 a ten jeho pozměňovací návrh se týká tisku 412, pravidel. Jenom aby to nemátlo ostatní kolegy. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní tedy pan kolega Vilíмец s faktickou. S řádnou přihláškou, v tom případě přednostní právo. (Poslanec Laudát dal přednost poslanci Vilímcovi.) Máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilíмец: Pane místopředsedo, děkuji panu kolegovi Laudátovi.

Já jsem nepodával pozměňovací návrhy k tisku, který teď projednáváme. Podával jsem ke dvěma dalším tiskům. Když jsem je podával, tak jsem to podával s vírou a také jsem i přislíbil, že budu moci, až budeme projednávat další dva tisky, návrh stáhnout, protože jsem předpokládal, že bude schválena finanční ústava. Dnes jsem pochopil, že to je asi jinak. Jednak nevím, jaká je účast členů vládní koalice na jednání Poslanecké sněmovny, ale pochopil jsem z vystoupení pana předsedy rozpočtového výboru, že vlastně žádná ústava asi schválena nebude, protože v okamžiku, kdy nebude schválen ani ten nejkompromisnější návrh, který jsme podali, tak samozřejmě nemůže vládní koalice počítat s tím, že v tomto případě Občanská demokratická strana dodá nějaké hlasy.

Takže bohužel musím vystoupit v rozpravě teď, nikoliv v dalších dvou tiscích, protože nastane to, před čím jsem varoval. A to se týká především územních samosprávných celků, protože jsem avizoval i na jednání Sněmovny, i na rozpočtovém výboru, že pokud nebude schválena finanční ústava, ústava o rozpočtové zodpovědnosti, a bude snaha protlačit běžným zákonem zadržování například legálně zákonem garantovaných příjmů v případě rozpočtů obcí a krajů, tak je to zjevně protiústavní. O tom zde dnes mluvil i pan kolega Stanjura.

Já nejsem vykladačem stanovisek Svazu měst a obcí, přesto myslím, že je potřeba, aby tady zazněl minimálně nějaký výtah z tiskové zprávy Svazu měst a obcí i z dopisu, kterým se Svaz měst a obcí obrátil na členy a členky rozpočtového výboru. Chtěl bych zde odcitovat, že skutečně Svaz měst a obcí považuje za protiústavní, pokud by poslanci chtěli restrikce vůči obcím zavést běžným, nikoliv vládou předloženým ústavním zákonem.

Na konto restrikcí bych chtěl také uvést jednu věc. Pokud projde, a ona asi neprojde, ale pokud by teoreticky prošla ústava ve vládou navrhovaném znění, tak co vláda říká? Když se dostaneme na hranici 55 %, tak budeme jaksí něco dělat. Jinak tam není žádné konkrétní opatření, které by vláda musela ústavním zákonem dodržet. Ale v případě obcí je to jinak. Obce bez ohledu na to, nebo i kraje, jestli bude hranice dluhu 55 %, nebo 30 %, nebo 35 %, budou muset, ať už od roku 2018, anebo od roku 2020, jak to navrhuje ve svém pozměňovacím návrhu pan poslanec Stanjura, dodržet velmi restriktivní opatření, které je nastaveno. Já ho teď nechci rozebírat, je velmi tvrdé především vůči obcím, méně vůči krajům. Ale chtěl bych na to upozornit pana ministra financí, že až půjde na finanční konferenci, jestli se tam chystá v listopadu, určitě dostal pozvánku, že zatímco před rokem oznámil, že obce a města hospodaří nejlépe z celého segmentu veřejných financí, a na tom se shodneme, proto nemohou dostat přidáno, jako dostaly kraje, protože tam je to komplikovanější, tak ještě k tomu bude muset dodat, že obce a města hospodaří nejlépe, proto kromě toho, že jsme nepřidali zvýšení podílu na DPH, tak jsme vám připravili další dáreček, který skutečně může přinést problémy u mnoha obcí.

Jenom bych chtěl, aby tady zaznělo, že podle informací Ministerstva financí, nikoliv podle informací Svazu měst a obcí, parametr 60 % zadlužení vůči ročním příjmům, který je tam nastaven běžným zákonem, dneska nesplňuje 445 obcí. Nejsou to malé obce, jsou to i velká statutární města, která mají 80 i 100 % výše dluhu vůči ročním příjmům. To znamená, že to není marginální záležitost, není to triviální záležitost a starostové s tím nesouhlasí. Přesto vnímají, že rozpočty obcí, rozpočty

územních samosprávních celků musí nějakým způsobem také dýchat, řekněme, protože jsou součástí veřejných financí, i se státem. Nikoliv ale způsobem, že stát si schválí případně ústavu, kde nebude vůbec nic, ale řekne, že zatímco my v případě, že dluh se navýší na 55 %, nemusíme dělat nic, nic nás nezavazuje, žádná ústava, tak obcím budeme zadržovat 5 % a budou muset podstoupit velmi restriktivní opatření.

Vystupuji proto, abych toto i oznámil, aby ti, kdo mají zkušenosti z komunální politiky, věděli, že to není tak jednoduchá záležitost splnit podmínky, které jsou běžným zákonem připraveny, a že pokud se tak stane zákonem běžným, nikoliv ústavním, tak ministr financí nebo vláda může očekávat, že obce, nebo Svaz měst a obcí určitě podá ústavní stížnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Budeme pokračovat. Pan poslanec František Laudát se hlásil. Ruší, v tom případě nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, ale ještě v rozpravě pan ministr financí, když jsem nemohl rozpravu ukončit, tak ještě v rozpravě, pane místopředsedo vlády. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Jen pár slov na předcházejícího řečníka. K obcím. My jsme se snažili, takže stát určitě bude tento rok lépe hospodařit než obce, už to vlastně neplatí. Já tomu rozumím. Obce žijí z peněz daňových poplatníků a z evropských peněz a potom máme také dvě obce, které jsou myslím v platební neschopnosti, a potom to samozřejmě zase spadne na stát. Takže proto si myslím, že obce by tam určitě patřit měly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nyní ještě faktická poznámka předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom pro vysvětlení, protože podle mě pan ministr financí úplně nepochopil, co navrhuje. My říkáme: Pokud bude omezení obcí v Ústavě, v ústavním zákonu, tak je to v pořádku. Pokud ovšem nebude v Ústavě, v ústavním zákonu, tak si myslíme, že to je porušení ústavního práva na samosprávu. Náš pozměňovací návrh nesměřuje k tomu, aby obce byly vyjmuty z dluhové brzdy, ale jenom v případě běžného zákona, protože tam vidíme konflikt s Ústavou. Jenom ať si to vysvětlíme. Takže my jsme navrhovali i v minulé vládě, v minulém volebním období, aby dluhová brzda platila i pro samosprávy. Takže spor nebo spíše obava nebo naše upozornění: Pokud to nebude v Ústavě, možnost omezení zadluženým obcím podílet se ve 100 % na rozpočtovém určení daní, tak je to v konfliktu s Ústavou. Pokud to v tom ústavním zákoně bude, jsme připraveni pro to hlasovat a je to v pořádku. Tak jenom vysvětlení toho pozměňovacího návrhu a našeho přístupu k tomu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další v rozpravě? Pokud nikdo, rozpravu ve třetím čtení končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, pane ministře? Pan zpravodaj? A zpravodajové ostatních výborů, nikoli

garančního? Není tomu tak. V tom případě prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Vždy požádám o stanovisko ministra financí. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Pozměňovací návrhy, o kterých budeme hlasovat, byly podány na plénu, tedy ve druhém čtení, vyjadřoval se k nim tedy garanční výbor, tj. rozpočtový výbor. Budu tedy sdělovat stanoviska rozpočtového výboru.

Nebyl podán návrh na zamítnutí, takže o tom hlasovat nebudeme. Ve stručnosti bych vás seznámil s hlasovací procedurou, která není složitá, kterou přijal nebo navrhl rozpočtový výbor. Budeme nejdříve hlasovat o legislativně technických úpravách, tak jak je načelil pan kolega Stanjura, poté bychom hlasovali D2, tj. posunutí termínu účinnosti. Je to naprosto identické s návrhy A2, B2 a C2, tzn. když D2 schválíme, tak není třeba hlasovat o těch zbývajících třech. Pak bychom postupně hlasovali o pozměňovacích návrzích pana kolegy Stanjury, které právě přesouvají z pravidel rozpočtové odpovědnosti opatření do toho ústavního zákona, a to variantně. Mění se tam v některých výše dluhové brzdy. Pokud bude schválen jeden z nich, tak pak samozřejmě není třeba hlasovat o dalších. Nakonec bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Ptám se, zdali je souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Slyšeli jste návrh procedury hlasování. Má k tomu někdo nějakou připomínku? Není tomu tak. Než to odhlasujeme, ještě konstatuji, že pan kolega Karamazov má náhradní kartu číslo 69.

Nyní budeme hlasovat o proceduře hlasování, kterou přednesl zpravodaj a kterou nikdo nezpochybnil.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 28 a ptám se, kdo je pro přijetí této procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28, z přítomných 172 pro 166, proti nikdo. Procedura byla schválena, můžeme podle ní postupovat.

Pan zpravodaji, první návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, tak jak je předložil pan kolega Stanjura. Stanovisko je souhlasné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 29 a ptám se, kdo je pro tyto legislativně technické úpravy. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 29, z přítomných 173 pro 170, proti nikdo. Legislativně technické úpravy byly schváleny.

Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Tím pádem nebudeme hlasovat o A2, B2 a C2.

Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A1, což je návrh pana kolegy Stanjury. Pardon, D2, což je změna účinnosti zákona z roku 2016 na rok 2017. Tam je stanovisko souhlasné. Pokud bude přijat, nebudou právě hlasovatelné A2, B2 a C2. Řekl jsem to předtím špatně, moc se omlouvám. Stanovisko je souhlasné. (Ministr: D2 souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 30 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30, z přítomných 174 pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Ještě než budeme pokračovat, pane zpravodaji – paní kolegyně Kailová hlasuje s náhradní kartou číslo 71. Pokračujte, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A1, což je pozměňovací návrh pana kolegy Stanjury. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 31 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 31, z přítomných 175 pro 40, proti 90. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o druhém pozměňovacím návrhu pana kolegy Stanjury pod písmenem B1. Stanovisko je nesouhlasné. (Ministr: B1 nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 32 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 32, z přítomných 175 pro 43, proti 89. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní budeme hlasovat o návrhu C1 pana kolegy Stanjury. Stanovisko je nesouhlasné. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 33 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33, z přítomných 175 pro 43, proti 88. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o čtvrtém pozměňovacím návrhu pana kolegy Stanjury pod písmenem D1. Zde jsem povinen vyjádřit

stanovisko garančního výboru, které je souhlasné, byť mé stanovisko je jiné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 34 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34, z přítomných 174 pro 95, proti 33. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Tím jsme vyčerpali všechny návrhy a měli bychom hlasovat o návrhu ústavního zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Protože bylo o všech návrzích hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Jedná se o ústavní zákon, je zapotřebí třípětinové většiny všech poslanců. Už je nastaven potřebný počet 120.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 411, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahájil jsem hlasování číslo 35 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 35, z přítomných 171 poslanců pro 75, proti 34. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že s návrhem ústavního zákona nebyl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 166. (Velký hluk v sále.)

Pokračovat budeme bodem číslo 167. Pan ministr a pan zpravodaj zůstávají na svých místech.

Ještě před zahájením dalšího bodu se hlásí s přednostním právem pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, ještě než vám dám slovo, požádám sněmovnu o klid. Žádám kolegy a kolegyně, aby debaty, které se netýkají nadcházejícího bodu, přenesli do předsálí! Aby jednotliví poslanci mohli v klidu přednést své návrhy případně svůj projev. (Sál se ztišila.) Děkuji. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem jenom chtěl říct, že to dopadlo jako vždycky, když se někdo snaží o nějakou dlouhodobější rozpočtovou odpovědnost a vízí. Ale nemusíme zoufat, protože ten pokus, který ležel před námi na lavicích, byla opravdu jenom prázdná slupka. Mohlo to marketingově vypadat hezky, že máme ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, ale každý, kdo by se chtěl podívat pod tu poklici, by se jenom smál a my bychom měli ostudu. Ten návrh opravdu nebyl skutečnou rozpočtovou odpovědností.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tedy pokračovat bodem

**Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 412/ - třetí čtení**

Pan ministr je přítomen, pan zpravodaj je přítomen. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 412/8, který vám byl doručen 9. září letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 412/9 v dostatečném časovém předstihu pro projednání.

Táži se zástupce navrhovatele, vlády České republiky, místopředsedy Andreje Babiše, jestli před otevřením rozpravy chce vystoupit. Je tomu tak. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom pár slov. Já jsem vždycky přemýšlel o tom, proč vlastně nám někdo z Bruselu říká, že máme být rozpočtově odpovědní. Ti, kteří vědí, co je to firma, nebo rodinná firma, tak vědí, co to je rozpočtová odpovědnost. Dokonce to mají geneticky dané, hlavně ti, kteří se museli živit sami a neživil je stát. Takže já si rozhodně nemyslím, že ten návrh byl nějaká slupka.

My máme skvělé výsledky. Budeme mít nejlepší rozpočet v historii této země pravděpodobně. Snižujeme zadlužení, které je na úrovni asi 35,5 %. Takové Řecko má 180 vůči HDP, Itálie 147 nebo kolik. Takže vůbec nechápu tu debatu, že se neumíme domluvit ani na takové triviální věci, jako je ústavní zákon, jako je dluhová brzda a rozpočtová odpovědnost. Ten ústavní zákon mají Maďarsko, Francie, Irsko, Itálie, Španělsko, Slovensko, Německo, Švýcarsko, Polsko. Ano, i Itálie, Francie. Je otázka, jak plní tu rozpočtovou odpovědnost, protože je fajn mít zákon, ale podstatná je ta skutečnost. A běžný zákon, o kterém teď budeme diskutovat, mají Rakousko, Belgie, Lucembursko, Lotyšsko, Litva, Řecko, Finsko, Švédsko.

Takže já jenom chci říct, že je mi líto, že jsme nenašli dohodu pro ústavní zákon, hlavně když jsme diskutovali o 55 % a jsme na 35. A předpokládám, že za naší vlády ty výsledky tak zůstanou, pokud nebudou lepší. Takže já bych byl strašně rád, abychom konečně už tu rozpočtovou odpovědnost schválili hlavně pro budoucnost těch rozpočtově neodpovědných. Neboť ti, kteří se chovají celý život rozpočtově odpovědně, nepotřebují nakonec na to ani zákony. Ale jsou tady i jiní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí. A v otevřené rozpravě jako první vystoupí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. Připraví se pan zpravodaj.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Plně respektuji hlasování o návrhu ústavního zákona. Nicméně je poměrně zvláštní, když vláda říká, že má nějakou prioritu, a nejsilnější vládní strana hlasuje proti vládnímu návrhu zákona. To jenom abychom si přesně popsali, co se stalo před pár minutami. A v této chvíli my nevíme, co s tím, co se sněmovními tisky 168 a 169. Protože my jsme předpokládali, když jsme vyšli tak

naproti vládní koalici, že celá, nejenom část vládní koalice naší nabídky využije. Bohužel ne celá, tudíž ten ústavní návrh zákona nebyl. A my se skutečně musíme poradit, jak přistoupit k těm dvěma sněmovním tiskům. Takže já žádám o přestávku na jednání klubu v délce 60 minut a své kolegy prosím, abychom se sešli v jednacích místnostech našeho klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nezbyvá mi než vyhovět žádosti předsedy poslaneckého klubu. V tom případě se sejdeme v 11.26. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny na dobu jedné hodiny na požadavek klubu ODS.

(Jednání přerušeno v 10.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.26 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, vážené paní kolegyně, vážení pání kolegové. Dovoluji si pokračovat v naší schůzi Poslanecké sněmovny. Jsme po pauze poslaneckého klubu Občanské demokratické strany a nacházíme se v otevřené rozpravě k vládnímu návrhu zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 412 ve třetím čtení.

Ptám se, kdo další se hlásí do otevřené rozpravy. Pan zpravodaj Václav Votava. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolil bych si načíst k tisku 412 legislativně technickou úpravu, která zní takto: Za prvé, v § 14 písm. a) se za slovy "o nejméně" zrušuje slovo "oboje v o", v textu je formulace o nejméně tři procenta.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za tuto legislativně technickou úpravu. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Ač se dívám zleva i zprava, tak nikoho nevidím, proto rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele případně pánů zpravodajů.

Pane ministře, máte zájem o slovo? Nemá pan ministr. Pan zpravodaj Votava, pan zpravodaj Koubek, pan zpravodaj Plíšek, paní zpravodajka Soňa Marková – nikdo z nich nemá zájem o závěrečné slovo. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňujících návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, byly podány pozměňovací návrhy ve druhém čtení, ke kterým přijal stanovisko garanční výbor, to jest rozpočtový výbor. Návrh na zamítnutí podán nebyl.

Seznámil bych vás s hlasovací procedurou, kterou navrhl garanční rozpočtový výbor. Předpokládám, že mě sleduje legislativa, protože je možné, že se možná dopustím někdy nějakého přehmatu, protože je to trochu komplikovanější hlasování. Mohli bychom si hlasování usnadnit, pokud by byl souhlas, že bychom pozměňovací

návrhy pod body A1 až A41 – to jsou pozměňovací návrhy, které jsem podával já společně s panem kolegou Volným a panem kolegou Klačskou a které přesouvají právě některá ustanovení z ústavního zákona, který jak víte, nebyl schválen, právě do toho zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Pak bychom si značně usnadnili hlasování, protože pak řada ostatních návrhů bude buď nehlasovatelná, nebo v kolizi s tím, co jsme již přijali.

Ptám se tedy, jestli je možné hlasovat, pane místopředsedo, pod body A1 až A41 současně. Pak bychom tedy hlasovali B1, B2, B3, B4, B5, B7. Dále písmena C, D1, D2, z nichž ovšem, jak jsem řekl, by řada z nich nebyla buď hlasovatelná, nebo je totožná, nebo je v kolizi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zásadní otázka zní, jestli má někdo námitku proti tomu, aby o bodech A1 až A41 bylo hlasováno společně. Pan poslanec – prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Nevím, jaký má tento návrh dopad na hlasování o D1 a D2, to je to vyjmutí z územních samosprávných celků. Pokud by to mělo dopad, tak vznáším námitku a požadoval bych, aby ten, kdo předkládal D1 a D2, aby se o návrzích D1 a D2 hlasovalo ještě předtím, než případně by se hlasovalo o tom komplexu A1 až A41.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec nemá námitku proti A1 až A41 v případě, že to neovlivní hlasování o návrzích D1 a D2.

Poslanec Václav Votava: Pokud budou přijaty návrhy pod písmeny A, pak jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy pana kolegy Vilímce D1, D2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V tom případě vznáším námitku a doporučuji, abychom postupovali podle doporučení rozpočtového výboru tak, jak to bylo připraveno. My považujeme ty pozměňovací návrhy za mimořádně důležité právě kvůli možné kolizi s Ústavou a byli bychom rádi, aby se o nich hlasovalo. Na ta rizika jsme upozornili a v tom jsme měli šanci se hlasováním k tomuto vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Dobře, takže bychom postupovali tedy postupně. To znamená, že nejdříve bychom hlasovali o legislativně technické úpravě, tak jak jsem ji přednesl ve svém vystoupení. Poté bychom hlasovali postupně – i když některá ta áčka slučujeme od A1 do A41, pak bychom hlasovali B1 až B6 samozřejmě odděleně. To jsou pozměňovací návrhy pana kolegy Stanjury. Pak bychom

hlasovali... B7, omlouvám se. Pak bychom hlasovali pod C pozměňovací návrh pana kolegy Černocho, pak bychom hlasovali pana kolegu Vilímce D1, D2 – pokud samozřejmě to bude hlasovatelné a nebude to předchozími přijatými návrhy... Tak nevím, jestli...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jenom pro zjednodušení upravím pana zpravodaje. Nebudeme hlasovat Vilímce, ale o návrzích pana poslance Vilímce. Stejně tak u všech dalších. Takto byl přednesen návrh procedury.

Pan poslanec Vilímec se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych skutečně navrhl, poněvadž jak vyplynulo i z toho, co říkal pan zpravodaj, pokud některá ta áčka budou schválena, tak je potom nehlasovatelné to D1 a D2, tak já bych skutečně navrhoval, protože je to úplně zásadní záležitost z hlediska možné neshody s ústavním pořádkem, a víme dobře, že ústavní zákon neprošel, tak bych navrhoval, aby se ještě před tím áčkem skutečně hlasovalo o D1 a D2. Jsou to skutečně zásadní zákony, myslím, že Sněmovna se s tím musí vyrovnat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže jestli to dobře chápu, jestli jsem dobře slyšel, vy navrhuje jako protinávrh té procedury, aby se po legislativně technických úpravách nejprve hlasovalo o D1 a D2, poté teprve o návrzích pod písmenem A. Je to tak?

Poslanec Václav Votava: No, pane místopředsedo, já bych si dovilil trvat tedy na té hlasovací procedury – samozřejmě o ní necháte hlasovat – tak jak byla schválena na rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě. Nicméně pan poslanec Vilímec vznesl protinávrh a mou povinností je dát nejprve hlasovat o jeho protinávrhu. Odhlašuji vás tedy všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji navrhl garanční výbor, s tou modifikací, kterou navrhl pan poslanec Vilímec, že tedy nejprve budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, pak o písmenech D1, D2 a pak teprve o všech dalších návrzích.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 36. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 41, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji navrhl garanční výbor a jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 37. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 32. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Takže bychom se řídili hlasovací procedurou, jak byla schválena i rozpočtovým výborem a teď plénem Poslanecké sněmovny. Takže nejdříve bychom hlasovali o legislativně technické úpravě, tak jak jsem ji přednesl v obecné rozpravě. Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k legislativně technické úpravě? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách, tak jak byly předneseny. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 38. Přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 164, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dalším hlasováním by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu A1. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem A1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 39. Přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 101, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích A2 až A13. Můžeme o nich hlasovat, protože byl přijat pozměňovací návrh A1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Stanovisko je kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích A2 a ž A13. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 40. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A14 a A15. Pokud budou přijaty, pak bude B1 a C nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Je kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o pozměňovacích návrzích A14 a A15. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 41. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 99, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A16. Stanovisko je kladné. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu A16. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 42, přihlášeno 167 poslankyň a poslanců, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích A17 a A18. Pokud budou přijaty, pak je D1 nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o pozměňovacích návrzích A17 a A18. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 43, přihlášeno 167 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 33. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále bychom pokračovali hlasováním o pozměňovacím návrhu A19. Pokud bude přijat, tak B2 a D1 jsou nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Jaké číslo je to?) A19. (A19 souhlas.) Souhlas pana ministra.

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu A19. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 44, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 102, proti 32. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A20. Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o A20. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 45, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 102, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom pokračovali hlasováním o pozměňovacím návrhu A21 a A22 jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A21 a A22. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 46, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 116, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Pokračovali bychom hlasováním o A23 až A27.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrzích A23 až A27. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 47, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 100, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále bychom hlasovali o A28. Pokud bude přijat, nebude B3 hlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o A28. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 48, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 102, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to pozměňovací návrh A29. Stanovisko je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k A29? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu A29. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 49, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 101, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále budeme hlasovat o A30 a A31 jedním hlasováním. Pokud budou tyto návrhy přijaty, pak není hlasovatelný B4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.)
Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrzích A30 a A31. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 50, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 102, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále hlasujeme o pozměňovacím návrhu A32.
Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu A32. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 51, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 102, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Pokračovali bychom hlasováním o A33 až A36. Pokud budou tyto pozměňovací návrhy přijaty, pak B5 je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.)
Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacích návrzích A33 až A36. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 52, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to hlasování o pozměňovacím návrhu A37.
Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A37. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 53, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 100, proti nikdo. I návrh A37 byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to hlasování o pozměňovacím návrhu A38.
Pokud bude tento návrh přijat, pak B6 není hlasovatelný.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.)
Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A38. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 54, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 100, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Pokračujeme pozměňovacím návrhem A39. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A39. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 55, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 99, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Hlasujeme o pozměňovacím návrhu A40. Pokud bude přijat, tak B7 je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A40. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 56, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 124, proti 2. Návrh byl přijat.

S přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se domnívám, že přestože byl tento pozměňující návrh přijat, můžeme hlasovat o B7, protože ten B7 obsahuje dvě věci a my jsme rozhodovali pouze o jedné, a ta je navíc totožná. Tam je ještě posunutí účinnosti pro obce z roku 2018 do roku 2020. O tom jsme nehlasovali, a to je obsahem toho návrhu B7, takže já vznáším námitku proti tomu, že tento návrh je nehlasovatelný. Podle mě hlasovatelný je a Sněmovna rozhodne, zda ho přijme nebo ne. Když ho přijme jako celek, tak se nevylučuje, že je totožný v první části s tím, co zrovna Sněmovna odhlasovala.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to námitka proti tomu, že B7 je nehlasovatelný.

Poslanec Václav Votava: Pane místopředsedo, jestli můžu požádat legislativu?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane zpravodaji, vy můžete cokoli.

Poslanec Václav Votava: To jste hodný, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím o malou pauzu, dvě minuty, na poradu s legislativou. Poté budeme pokračovat v hlasování.

(Jednání přerušeno v 11.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.51 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Uplynula pauza na poradu s legislativou. Prosím o stanovisko pana zpravodaje, než dám hlasovat o námitce pana předsedy Stanjury.

Poslanec Václav Votava: Tak byť legislativa má názor odlišný než pan kolega Stanjura, vstřícnost sama, můžeme o tom samozřejmě nechat hlasovat. Takže navrhuji, abychom hlasovali o té druhé části B7, což je posunutí účinnosti u obcí na rok 2020.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jenom prosím, kdy o tom navrhujete hlasovat, o B7? Až dojdeme k B7, nebo hned po tomto hlasování?

Poslanec Václav Votava: Až dojdeme k B7, tak budeme hlasovat o té druhé části B7.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Což je posunutí účinnosti. (Poslanec Votava: Ano, dobře.) Takže budeme hlasovat o námitce pana předsedy Stanjury s tím, že... Zpravodaj souhlasí, nemusíme o tom hlasovat. Výborně, takže je to vyřešeno.

Budeme tedy pokračovat a podle mého rozpisu bychom měli dále hlasovat o bodu A41. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Václav Votava: Ano, A41. Stanovisko je souhlasné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k A41? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o A41. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 57, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 129, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy pod písmenem A. Tím, že jsme přijali ty pozměňovací návrhy, tak B1 až B7 mimo té druhé části jsou nehlasovatelné. Takže nyní bychom měli hlasovat B7, tu druhou část, což je tedy posunutí účinnosti pro obce do roku 2020. (Předsedající: Stanovisko garančního výboru?) Stanovisko garančního výboru bylo "bez stanoviska".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k posunutí pro obce na rok 2020? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o B7, druhé části, účinnosti. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 58, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 19. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy pod písmenem B. Pozměňovací návrh pana kolegy Černocho pod písmenem C je nehlasovatelný, tak jak vyplynulo z předchozího hlasování. U pozměňovacího návrhu pana Vilímce D1 a D2 tady mám, že D2 bychom mohli hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, D2, i podle...

Poslanec Václav Votava: Ale moment, já se znovu poradím s legislativou. (Krátká porada s pracovníkem legislativního odboru.) Dobře, legislativa říká, že ne, není hlasovatelný, jestli není námitka, samozřejmě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V takovém případě už zbývá jediné hlasování o návrhu jako celku. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Václav Votava: Dobře, nevidím žádnou, nebo není žádná námitka, takže hlasování o návrhu jako celku. Mé stanovisko je samozřejmě ano, kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To já se vás ještě zeptám. Přikročíme k hlasování celého návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, podle sněmovního tisku 412, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 59, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 49. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji za spolupráci, i panu ministrovi.

Ještě tu mám dvě omluvy – pan poslanec Martin Komárek se omlouvá dnes od 16 do 17 hodin z osobních důvodů a paní poslankyně Jana Lorencová se omlouvá dnes od 11.30 do konce dopoledního bloku jednání z důvodu návštěvy lékaře.

Dalším bodem našeho jednání je

168.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 413/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů zaujme místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru poslanec Václav Votava. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 413/5, který vám byl doručen dne 9. září tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 413/6.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak a já otevírám rozpravu, do které se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já bych si dovolil načíst legislativně technické úpravy k tomuto tisku 413, a to

1. V části jedenácté (Změna rozpočtových pravidel). V bodu 13 se v odstavci 1 číslovka 1 nahrazuje číslovkou 2.

2. V pozměňovacím návrhu B15 se slovo "číslo" nahrazuje slovem "čísla" a slovo "nahrazuje" slovem "nahrazují".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tuto legislativně technickou úpravu. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych tady pronesl jednu poznámku na téma, které zde v rámci projednávání tohoto komplexu zákona ještě nezaznělo, a to je otázka zdravotních pojišťoven.

V tomto návrhu zákona je široce pojednáno o změnách v zákonech o zdravotních pojišťovnách a je velmi pravděpodobné, že tato změna bude bez přijatého ústavního zákona protiústavní, tak jak se tady mluvilo o protiústavnosti týkající se veřejnoprávních celků. Nicméně to je otázka na Ústavní soud a ten jediný může tuto záležitost rozhodnout. Na druhou stranu, i kdyby tento manévr ústavní byl, tak je potřeba říci, že ty změny, které jsou připravovány a jsou reflektovány v zákoně o zdravotních pojišťovnách, jsou čistě změny finanční na straně toků financí mezi státním rozpočtem a rozpočtem veřejného zdravotního pojištění.

Je k tomu však potřeba dodat, že ústavní princip nároku na zdravotní péči, která je specifikovaná zejména zákonem č. 48/1997 Sb., tak ústavní princip nároku na tuto péči nebude naplněn bez potřebné změny v tomto zákoně. Tento zákon vláda nepředložila a ani, pokud je mi známo, ho nemá ve svém legislativním plánu. Takže tady dojde ke konfliktu, který lze jednoduše popsat asi následovně. Jestliže v této zemi vypukne nějaké obrovské bezpečnostní riziko nebo vybuchne sopka a státní rozpočet se dramaticky sníží, je zcela logické, že se v takovéhle situaci musí snížit

všechny náklady, které jdou ze státního rozpočtu. Takže všichni zaměstnanci pravděpodobně začnou brát menší platy, nebudou se opravovat silnice a podobně. Avšak nárok na zdravotní péči podle ústavního pořádku, který není dotažen do konce prováděcím zákonem, ten nárok na péči zůstane stále v maximální podobě, která už nyní činí velké problémy a způsobuje to, že ve zdravotnictví jsou všichni naštvaní. Jestliže dojde k zásahům a odčerpávání peněz z veřejného zdravotního pojištění, bude situace ještě horší, protože zcela flagrantně budou porušeny principy, kdy člověk má nárok a jeho zdravotní stav vyžaduje například urgentní zásah a nebude ho možno provést. S touto eventualitou náš systém zákonů nyní po přijetí tohoto zákona nebude počítat a je to záležitost, která zcela určitě protiústavní bude.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Děkuji vám, pane poslanče. Táží se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, pane místopředsedo. Byť zřejmě nebudu úspěšný, tak jako předkladatel nemohu učinit jinak než navrhnout, aby se hlasovalo ještě před bodem A o pozměňovacích návrzích D1 a D2. Jedná se víceméně o vyjmutí z povinnosti pro územní samosprávné celky z ostatních změnových zákonů. To se týká zákona o rozpočtovém určení daní, o přezkumu hospodaření a dalších. Ale jsem stále přesvědčen, že Sněmovna by měla rozhodnout, jestli chce, nebo nechce vyjmout. Proto navrhuji, aby hlasování o D1 a D2 bylo předsunuto před hlasování o bodu A. Jinak avizují, byť to tam není napsáno, tak pokud neprojde bod D1, tak nemá cenu hlasovat o bodu D2.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Táží se, zda pan zpravodaj nebo navrhovatel nebo další zpravodajové si chcete vzít závěrečné slovo. Není zájem o závěrečné slovo.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, rozpočtový výbor jednak schválil pozměňovací návrhy pod písmeny A1 a A2. Další pozměňovací návrhy pak byly podány na plénu při druhém čtení. K nim se tedy garanční rozpočtový výbor vyjádřil. Stanoviska budu přednášet.

Chci říci, že návrh na zamítnutí nebyl podán. Co se týká hlasovací procedury, ta byla schválena garančním rozpočtovým výborem. Zaregistroval jsem námitku pana kolegy Vilímce. O té asi necháte hlasovat. Já bych měl, nebo mám samozřejmě ctít hlasovací proceduru a budu ji také podporovat tak, jak byla navržena v rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Požádám vás tedy, abyste přečetl proceduru, jak ji navrhuje rozpočtový výbor, a poté abyste uvedl změnu, která je navržena. Pak dám hlasovat o jednotlivých variantách. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Hlasovací procedura schválená rozpočtovým výborem je následující. Nejprve bychom měli hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou jsem přednesl v předchozím vstupu v obecné rozpravě. Dále bychom měli hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmeny B1 až B17 jednotlivě, nebo sdruženě s tím, že z některých vyplyne, když budou schváleny, že některé další pozměňovací návrhy nebudou hlasovatelné. Pak bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem C pana kolegy Stanjury. A poté pod písmeny D1, D2 pana kolegy Vilímce. Pan kolega Vilíмец navrhuje, abychom předřadili D1, D2, resp. zařadili to hlasování ihned po hlasování legislativně technických úprav. Své stanovisko jsem řekl. Já trvám, tak jako rozpočtový výbor, abychom hlasovali ve smyslu přijaté hlasovací procedury na rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nejprve tedy dám hlasovat o protinávru proti navržené proceduře pana poslance Vilímce, aby hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmeny D1 a D2 byla zařazena hned pod legislativně technické úpravy.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento protinávrh v proceduře hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 60, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 80. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o postupu hlasování, o proceduře, tak jak byla navržena garančním výborem.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro proceduru, jak byla navržena garančním výborem, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti 1. Konstatuji, že s návrhem procedury byl vysloven souhlas.

Nyní vás tedy požádám, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko garančního výboru. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Nyní bychom měli hlasovat o legislativně technických úpravách, jak jsem je přednesl v obecné rozpravě. Moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nikoliv vaše stanovisko, ale stanovisko garančního výboru.

Poslanec Václav Votava: Omlouvám se. Stanovisko garančního výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane ministře, vaše stanovisko? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 62, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali pozměňovací návrhy A1 a A2 současně. Pokud tedy bude přijat A1, je D1 nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Stanovisko výboru? (Kladné.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 63, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 118, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali B1, B5, B9. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali B1, B5, B9. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Votava: Budeme hlasovat pozměňovací návrhy B2 a B7 současně. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 65, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Budeme hlasovat současně B3 a B8. Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 66, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 96, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh B4. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 67, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 132, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali B6. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 68, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 132, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dále bychom hlasovali B10. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (B10 souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 69, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti 32. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali B11 a B12 současně. Pokud bude přijat, tak by byl nehlasovatelný D1, ale s tím už jsme se vypořádali v předchozím hlasování. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 70, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti žádný. S návrhem byl vysloven souhlas.

Jen se chci pro pořádek zeptat: Pan předseda Kalousek se hlásí do rozpravy? Ne. (Poslanec Kalousek z místa: Jen jsem předčasně hlasoval.) Dobře, děkuji. Můžeme tedy pokračovat. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali současně B13 a B14. V případě přijetí je také D1 nehlasovatelný, ale už jsme to vyřešili předchozím hlasováním. Stanovisko je souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 71, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti 15. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh B15. V případě jeho přijetí je také D1 nehlasovatelné, ale bylo již vyřešeno. Souhlas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 72, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 130, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dále je to B16. Ten je také v kolizi s D1. Stanovisko je souhlasné. (Ministr Babiš: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 73, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dále je to pozměňovací návrh B17. Pokud bude přijat, tak je v kolizi s C, D1, to je vyřešeno, a D2 je také nehlasovatelné. Stanovisko je souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 74, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dále je to hlasování o písmenu C pana kolegy Stanjury. Nebylo přijato stanovisko.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Ministr: Jaké číslo? – Zpravodaj: C. – Ministr: Souhlas.) Souhlas, opakují. Dobře.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 75, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 63, proti 3. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: S D1 a D2 pana kolegy Vilímce jsme se vypořádali, protože jsou nehlasovatelné z předchozího hlasování. Takže pokud mám v pořádku své záznamy, tak jsme vyčerpali veškeré pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Souhlasím, prošli jsme celou procedurou. V tom případě přečtu návrh na usnesení.

Návrh zní: " Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti, podle sněmovního tisku 413, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 76, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 102, proti 16. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

169.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb.,
o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 745/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru poslanec Adolf Beznoska. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 745/3, který byl doručen dne 9. září 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 745/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já mám prosbu. Mám totiž dotaz na pana ministra dříve, než budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích o zákonu. Tak je tady vazba mezi zákonem o elektronické evidenci tržeb, který byl schválen, a zákonem o platebním styku. Já bych nutně potřeboval vědět, pane ministře, kdybyste byl tak laskav, kdy vzniká tržba v případě zákona o elektronické evidenci tržeb. V okamžiku, kdy zaplatím kreditní kartou, tak tržba de facto nevzniká. Tím vzniká pouze pokyn mé bance, že může příslušnou částku uvolnit obchodníkovi, což se někdy stane až za dva dny. Tady vidím určitou kolizi mezi zákonem o platebním styku a elektronickou evidencí tržeb.

Jinými slovy, jestli byste nám mohl říct, kdy v případě platby platební kartou přesně vznikne tržba obchodníkovi. Jestli v okamžiku, kdy jsou převedeny prostředky z účtu na účet, anebo v okamžiku, kdy udělám enter na počítači. To si myslím, že je velmi důležité právě pro zákon o platebním styku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další chce vystoupit v rozpravě. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, tak končím rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, k uvedenému vládnímu návrhu zákona o platebním styku byl podán jeden komplexnější pozměňovací návrh, který přijal na svém zasedání 9. června rozpočtový výbor. Má pět bodů, které nijak zásadně nemění smysl normy, a proto garanční čili rozpočtový výbor přijal usnesení, ve kterém doporučil Poslanecké sněmovně, aby hlasovala ve třetím čtení o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem A jedním hlasováním, čili to by bylo jedno hlasování. Druhé hlasování by bylo potom o návrhu zákona jako celku. Já toto respektuji a doporučuji, abychom zachovali tento názor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táží se, zda má někdo protinávrh proti navrženému postupu hlasování. Nevidím, v tom případě dám hlasovat.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro navrženou proceduru hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 77. Přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 147. Konstatuji, že s návrhem procedury byl vysloven souhlas.

Prosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Adolf Beznoska: Nyní si dovoluji navrhnout, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru uvedeném pod písmenem A. Těch pět bodů, které jsem zdůvodnil celkem podrobně ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Stanovisko výboru? (Stanovisko výboru je kladné.) Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy nejprve odhlásím, než dám hlasovat. Požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, jak byl předložen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 78. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti žádný. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Nyní navrhuji, abychom hlasovali o návrhu jako celku s tím, že hlasujeme současně, že přijímáme ten pozměňovací návrh, takže hlasování o celku. Stanovisko garančního rozpočtového výboru je souhlasné. Moje stanovisko také.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, byť před závěrečným hlasováním se již stanoviska neříkají.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 745, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 79. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 154, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím pojednávání tohoto bodu. Děkuji vám.

Přečtu omluvy. Do 12.30 hodin se omlouvá paní poslankyně Kovářová. Od 14.30 do 19 z pracovních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Heger. Vzhledem k tomu, že na 12.30 hodin máme dnes pevně zařazen bod a je 12.27, tak bych neotevíral další

bod a přistoupil bych k tomuto pevně zařazenému bodu v případě, že nebude námitka. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) To znamená, že chcete pokračovat v programu i s rizikem, že bude bod přerušen, protože ve 12.30 máme pevně zařazen bod. Dobře.

Otevírám tedy tento bod a tím je

170.

**Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů
pro účely monitorování a řízení veřejných financí
/sněmovní tisk 746/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru poslanec Roman Procházka. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu a táží se, zda se do ní někdo hlásí. Je zde pan poslanec Zahradník s faktickou poznámkou. Nehlásí se do rozpravy, dobře. Nikoho nevidím, v tom případě končím rozpravu.

Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Neevidujeme žádný návrh na vrácení zákona nebo zamítnutí zákona. Nemáme žádný pozměňovací návrh, takže můžeme hlasovat rovnou o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí, podle sněmovního tisku 746, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 80. Přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 148, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní tedy přistoupíme k pevně zařazenému bodu a tím je

202.

**Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 866/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů poslanec Stanislav Huml a zpravodaj garančního výboru poslanec Karel Rais. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Zopakuji to, co jsem říkal včera. Tento zákon bude velmi krátký, velmi stručný. Je to návrat před rok 2010, kdy vysloužilcům, vojákům, hasičům, policistům byly v rámci tzv. úsporného balíčku zdaněny jejich výsluhy. Tenkrát vláda sebrala deset procent učitelům, hasičům těch výkonných složek, ale vysloužilcům sebrala patnáct procent daní z výsluhového příspěvku. My jsme ten stav vrátili jenom před ten rok 2010, krize pominula.

Děkuji všem zúčastněným ministerstvům, včetně ministra financí, za to, že k tomu dali doporučující stanovisko, a požádal bych Sněmovnu, aby ve třetím čtení tento návrh schválila. Bude to velmi krátké.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevíráám rozpravu a táží se, kdo se do ní hlásí. Pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Když jsem šel kolem zpravodajského stolku, tak jsem slyšel pana poslance Humla, jak říká: Ruší se danění, nic víc.

Zavádí se výjimka. Zavádí se výjimka. Výsluha je příjem a byla na ni kdysi aplikována výjimka ze zákona o daní z příjmů, že je nedaněna. V rámci odstraňování celé řady výjimek byla odstraněna i tato výjimka a vy teď chcete zavést novou výjimku. Nic proti tomu, prostě máte-li na to dost hlasů, tak ano. Jenom chci, abyste věděli, že zavádíte výjimku a že výjimka pro jednoho je samozřejmě diskriminace pro ty všechny ostatní.

Uprímně řečeno, v rámci úsporného balíčku byly objektivně sníženy příjmy v podstatě všem, kteří byli navázáni nějakým způsobem na státní rozpočet, dokonce prostřednictvím nepřímých a přímých daní i těm, kteří nebyli navázáni na státní rozpočet. A teď si řekněme ty tři instrumenty, které byly aplikovány. Byla zavedena solidární přírážka, chcete-li, druhá sazba, po přechodnou dobu tří let. Byly zvýšeny obě dvě sazby DPH – vy jste z toho mezitím už udělali tři sazby, ale tenkrát byly dvě –, byly zvýšeny obě dvě sazby DPH o jedno procento, a to po přechodnou dobu tří let s prosbou vůči veřejnosti, ať to během té těžké doby prostě zvládneme, a po třech

letech, že dostanou ty peníze zpátky. A byla odstraněna výjimka, a tím pádem byly zdaněny výsluhy příslušníkům ozbrojených sil.

Co jste udělali? Když jste převzali většinu v Poslanecké sněmovně, tak jste zrušili přechodné období na tu druhou sazbu a ponechali jste ji navždy. Zrušili jste přechodné období na zvýšení DPH a lidem jste ty peníze nevrátili. A teď to chcete vrátit jenom těm ozbrojeným složkám. To je prosím nefér. To je diskriminace všech těch ostatních, kterým jste ty peníze měli vrátit, protože už to platilo v zákoně. Vy jste ten zákon zrušili, abyste lidem ty peníze vrátit nemuseli, a teď je vracíte jenom ozbrojeným složkám. My bychom to rádi podpořili v okamžiku, kdybyste ty peníze chtěli vrátit všem. V okamžiku, kdy to vracíte jenom jedné jediné úzké skupině, chápeme to jako diskriminační a podpořit to nemůžeme. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já se domnívám, že to, co říkal předřečník, není tak úplně pravda, protože historicky zasahujeme do roku 2002, kdy tady mám uvedeno, že povahou výsluhového příspěvku se zabýval i Evropský soud pro lidská práva v případě *Bucheň versus Česká republika*. Je to rozsudek z listopadu roku 2002. Dle rozsudku je výsluhový příspěvek majetkové právo, které nesmí být omezováno ani kráceno. Jakékoli jeho omezení či krácení je porušení článku 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť má ve vztahu ke konkrétní osobě charakter vyvlastnění. Nejsm právník, ale myslím si, že toto je prostě citace rozsudku, tak bychom to měli respektovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Na to máme judikát. Samozřejmě že příslušníci ozbrojených sborů Československé socialistické republiky tento instrument daly Ústavnímu soudu a Ústavní soud jim nevyhověl. Takže judikát by to byl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan zpravodaj.

Poslanec Karel Rais: Já jenom připomínám, že to je z listopadu roku 2002.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odstranění výjimky proběhlo v roce 2010, 2011, 2012 a poté to bylo dáno Ústavnímu soudu a Ústavní soud té žalobě nevyhověl, takže to asi nebude tak horké s tím, že příjmy se nesmí danit. Příjmy se danit mohou, nesmí se danit víc než jakékoli jiné příjmy, ale výsluhový příspěvek je příjem. A nebyl daněn proto, že v tom zákoně dostal výjimku, a vy teď tu výjimku znovu zavádíte. To už je jenom technika, ale nejde o nic jiného. Jde o to, že prostě lidem, kteří k 1. 1. 2015 měli své peníze dostat zpátky ze zákona, jste ty peníze nevrátili, protože jste ty

zákony, které jim ty peníze měly vrátit, zrušili. A tihle to dostanou, všichni ostatní ne. To je diskriminace!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan předkladatel se hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Já tu diskusi nechci protahovat, ale chtěl bych oponovat panu Kalouskovi v jedné věci. Ona se v tom roce 2010 opravdu zrušila výjimka, ale jenom proto, že to někdo nazval, že to je výjimka. Na Slovensku je výsluhový příspěvek chápán jako sociální dávka. My to vnitřně všichni také chápeme jako sociální dávku, protože jsou to ozbrojené složky, které nesmějí podnikat po celou dobu služby, jsou to lidé, kteří slouží 24 hodin denně. My jsme dnes v době, kdy ozbrojené složky potřebovat budeme. Safra je potřebovat budeme. A budeme potřebovat i natáhnout nové lidi. Je to protikorupční opatření, které v rámci toho, že člověk, který po dvaceti letech služby má vizi toho, že může dostat výsluhový příspěvek, nepáchá trestné činy, protože se nenechá uplatit, protože by přišel o výsluhu. Je to z hlediska horníků možná trochu jiný pohled, ale ozbrojená složka je s nasazením života. Takže zkrátka já si myslím, že celoevropsky výsluhové příspěvky jsou všude, v každé zemi. Myslím si, že to, že jste to nazvali výjimkou, aby se to pak jako výjimka muselo rušit, je jenom to, že to bylo v té době, kdy to bylo přijímáno, jako výjimka nazváno. Nic víc, nic míň. Protože sociální dávky se také nedaní, důchody se také nedaní. Takže ty věčné spory, které kolem toho jsou, jsou jenom lingvistické a výkladové podle mého soudu. Nezlobte se na mě, ale takhle to vnímá drtivá většina těch lidí, kteří o těch patnáct procent přišli. A když jsme to schvalovali v roce 2010, byla krize a bylo řečeno, že to je na přechodnou dobu. Já si to moc dobře pamatuji, pane bývalý ministře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane poslanče, já ve vši úctě apeluji na váš právnický titul. Vy to možná cítíte jako sociální dávku, mohl byste to cítit třeba klidně i jako restituci nebo jako cokoli jiného. Ale prosím pěkně, pohlédněte na tu předlohu, kterou předkládáte. Vy předkládáte novelu zákona o dani z příjmu. Vy nepředkládáte novelu o sociálních dávkách nebo o důchodovém pojištění. On je to od samého začátku příjem. Ne že my jsme to řekli. To je příjem ze zákona. A aby nebyl daněn, tak na něj byla poskytnuta výjimka, že se nedaní jako všechny ostatní příjmy. A vy teď tu výjimku zase chcete zavést. Mně je úplně jedno, jak to cítíte. My jsme zákonodárný sbor a ze zákona je to příjem, nic jiného. A jestli ho nechcete danit, tak holt na něj musíte zase zavést další výjimku. A ostatní ty výjimky mít nebudou.

A vy sám jste řekl, že jsme slibovali, že ano, že až skončí ta přechodná doba, že to ti lidé dostanou zpátky. Vždyť já jsem to řekl. Já proti tomu vůbec nic nemám. Ale všem ostatním, kteří v zákoně měli uzákoněno, že se jim to vrátí k 1. 1. 2015, jste to sebrali a jenom této úzké skupině lidí to chcete vrátit. Když vrátíte zpátky to, co jste sebrali k 1. 1. 2015 na DPH a na druhé sazbě – to jste těm lidem sebrali, to ze zákona

měli dostat zpátky – když jim to vrátíte, tak pro mě za mě zvednu ruku i pro tuhle výjimku. Ale vy to děláte jenom pro úzkou skupinu lidí, kteří prostě to nějak ze zákona měli, a těm všem ostatním, kterým jste to sebrali, to nevracíte. To vám nepřijde jako diskriminace? (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Procedura schvalování je relativně jednoduchá, protože nebyly žádné pozměňovací návrhy a rozpočtový výbor souhlasil s návrhem předkladatelů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To znamená, stanovisko garančního výboru je, že schvaluje. (Zpravodaj souhlasí.) Stanovisko pana navrhovatele je také pozitivní. (Souhlas.) Dobře. Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 866, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 81, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 140, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Ještě přečtu omluvy, které dorazily. Dnes od 11.26 do 12.05 ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec David Kasal a dále ve středu počínaje ukončením bodu 220 do konce jednacího dne z důvodu účasti na klimatickém semináři marockého velvyslanectví a účasti na předávání cen Technologické agentury se omlouvá pan poslanec Robin Böhnisch.

Ve 12.45 hodin je pevně zařazen volební bod. Je 12.44. Jestli nejsou námítky, já bych začal projednávání tohoto bodu. Žádnou námítku nevidím. Otvírám bod a tím je

215.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Tímto bodem jsme se zabývali dnem 16. září 2016, kdy jsme přerušili rozpravu. Na lavice bylo rozdáno týž den usnesení volební komise č. 138, které odůvodnil předseda této komise poslanec Martin Kolovratník.

Nyní prosím předsedu volební komise, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Chci se zeptat, zda chcete vystoupit ještě předtím, než otevřu rozpravu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já za slovo děkuji. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Velmi stručně vystoupím, navážu na pana předsedajícího. Protože prakticky všemi poslaneckými kluby jsme byli já a kolegové z komise včera dotazováni, tak opravdu jen připomenu, byl to ten pátek 16. září na konci zářijové schůze, kde jsme se v té poměrně delší vypjaté rozpravě nakonec rozhodli ve 14.02 hodin tento bod přerušit a nechat ho otevřený. To byl právě ten důvod, proč jsme v komisi zatím nemohli vyhlásit novou lhůtu na podávání návrhů na další nominace, protože de facto formálně kolegové, kteří jsou součástí toho navrženého usnesení – ještě nebyla ta rezignace Sněmovnou hlasována a odsouhlasena – fakticky tedy zatím zůstali členy té komise. Proto bychom rádi tento bod teď dokončili, dořešili.

A jenom připomenu, tak jak musím, nemohu ani nic jiného udělat, že v návrhu usnesení jsou postupně dvě, resp. možná tři hlasování. První hlasování je o rezignacích do komise D47, druhý je návrh na odvolání z rozpočtového výboru poslankyně Zeliénkové a pouze v případě, že by tento návrh byl Sněmovnou odsouhlasen, pak by ještě následoval návrh na nominaci Miloslavy Rutové. Takže dvě, příp. tři hlasování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já tedy otevírám přerušenu rozpravu a eviduji jednu žádost. Pan poslanec Birke. Pan poslanec Birke není přítomen. Jestliže není přítomen v sále, tak dle jednacího řádu jej z rozpravy vyřadím. Táží se, zda někdo další se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Paní poslankyně Zeliénková. Prosím.

Poslankyně Kristýna Zeliénková: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem byla velmi překvapená, že se opět objevil tento bod na programu schůze a byl předřazen před ostatní body, resp. pevně zařazen, a to na žádost poslaneckého klubu komunistické strany. Přemýšlela jsem, proč tomu tak bylo, a nenapadá mě důvod, proč by komunistická strana trvala na řešení D47. Jediné, co mě napadá, je řešení Zeliénkové v rozpočtovém výboru. Když jsem se ptala sama sebe, proč k tomuto kroku přistoupili, tak opět jediný důvod mi přijde relevantní, a to schválení mé zprávy v Parlamentním shromáždění Rady Evropy o Ukrajině a o ruské agresi na Donbasu.

Takže pokud toto má být pomsta komunistické strany, tak nechám opravdu na Poslanecké sněmovně, jak bude hlasovat. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já vás požádám, kolegyně a kolegové, o ztišení, než udělím další slovo, aby bylo dobře rozumět, co se zde říká. První s faktickou poznámkou je pan poslanec Klán. (Stále hluk v sále.) A opět vás žádám o ztišení! Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych se ohradil proti tomuto tvrzení, že to navrhla komunistická strana. To není pravda! Já jsem ráno navrhoval pevně zařadit tento bod, pan poslanec Kolovratník mi psal SMS, protože se dohodla jednak volební komise a jednak se to dohodlo napříč všemi stranami tady ve Sněmovně! Já jsem byl pouze iniciátor, protože to musel někdo navrhnout. Nic víc a nic míň. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Proto ve smyslu prohlášení předsedníka bych chtěl požádat – neberte příště jakékoliv jméno nadarmo. Myslím si, že zejména komunistická strana i poslanci a poslankyně se vyznačují tím, že pokud hlasují o čemkoliv, hlasují věcně, čili o tom, co je předloženo, nikoliv kdo to předkládá nebo kdo za tím čím je. Přístup, že by komunistická strana se nedej pánbůh chtěla někomu mstít – za prvé není za co, za druhé není proč a za třetí, my nejsme mstiví. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Děkuji za upozornění, abychom nebrali nadarmo jméno komunistické strany.

Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě rozpravu končím. Táži se, zda si pan předseda chce vzít závěrečné slovo. Nechce. Poprosím, abyste nás seznámil s dalším postupem.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Jak jsem uvedl na začátku, postup by měl být jednoduchý. V souladu s usnesením volební komise č. 138 bych vás rád, pane předsedající, požádal o tři – dvě resp., tři hlasování. První hlasování je o návrhu na rezignaci v orgánu Poslanecké sněmovny a je to přijatá rezignace poslanců Stanislava Pflégera a Bronislava Schwarze z vyšetřovací komise D47.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To je první hlasování. Požádám vás, abyste nás seznámil s celou procedurou, jak budeme postupovat, a poté jednotlivé body naplníme.

Poslanec Martin Kolovratník: Potom druhé hlasování. Opět v souladu s usnesením je návrh na odvolání Kristýny Zeliénkové z rozpočtového výboru. V případě, že by tento návrh byl Sněmovnou odsouhlasen, tak by následovalo třetí hlasování o návrhu na nominaci Miloslavy Ruthové do rozpočtového výboru. Pokud předchází návrh odsouhlasen nebude, tak hlasování končí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, zda má někdo námitku proti navrženému postupu? Není námitka. V tom případě budeme postupovat... Jestliže máte námitku, prosím, vystupte na mikrofon.

Poslankyně Olga Havlová: Jsem docela překvapená, že se tady nejedná i o mne, protože jsem podala také rezignaci v komisi na D47. A podala jsem to – i písemně jsem to poslala panu Birkemu a poslala jsem to panu Kolovratníkovi. Takže nechápu, kde se korespondence v rámci Sněmovny ztratila. Děkuji.

Vy jste mě na to, pane předsedo, vyzval, že to mám dát písemně. A já jsem to udělala. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jenom upozorňuji, že v tento moment není otevřena rozprava. Jediné, co lze, lze podávat námitky proti navržené proceduře, ale není možné vystupovat. Moje otázka tedy je: Má někdo námitku proti proceduře?

S přednostním právem můžete vystoupit, pane poslanče. Upozorňuji, že není otevřena rozprava. Mohou vystupovat pouze poslanci a poslankyně s přednostním právem. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nezlobte se na mě, ale není možné, jestli k něčemu došlo, tak bychom měli vědět, co se stalo. Není možno selektivně o někom už rozhodovat ve stejné věci a nepovažuji za vhodné, aby o někom jiném rozhodováno nebylo. Někde se stala nějaká chyba, tak bych prosil, aby někdo otevřel znovu rozpravu a řekl, co se stalo. Proč o Havlově se hlasovat nebude a o dvou Severočeších ano. Promiňte, ano a Severočešovi. Mně to přijde velmi nestandardní. Předpokládal jsem, že se bude hlasovat v jednom balíku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevřít rozpravu samozřejmě podle jednacího řádu můžeme za předpokladu, že vystoupí některý z ministrů a otevře rozpravu. Táhá se, zda chce někdo vystoupit. S přednostním právem ještě pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Jelikož se tady asi vysvětlení nedočkáme... Vysvětlíš to? Dobře. Jinak v případě, že nedostanu vysvětlení, tak budu navrhnout procedurální návrh tento bod přerušit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Táhá se, zda někdo z ministrů chce otevřít rozpravu nebo ne. Vypadá to, že nikdo vystoupit nechce. V tom případě vás požádám, pane předsedo, abyste přednesl procedurální návrh.

S přednostním právem se hlásí pan ministr Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, chtěl bych popřát kolegům, kolegyním téměř hezké poledne, a myslím, že si to vysvětlení zaslouží. Takže teď je ta šance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Tím se otevřena opět rozprava. Táží se, kdo se hlásí do rozpravy. S přednostním právem pan předseda. Po něm pan předseda Birke. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Přátelé, zkusím se to uklidnit. Opravdu nic za tím není. A prosím, nic za tím nehledejte.

Když tady byla otevřena rozprava – reakce na Kristýnu Zelienskou. Osobně jsem požádal pana kolegu Klána, který je místopředsedou volební komise, aby bod ráno načelil za mě, protože jsem byl v Senátu na setkání s dalajlámou. Nebyl jsem tady. Nic více, nic míň za tím není. Pan Klán je místopředsedou mé komise. Splnil úkol za mě. To za prvé.

Na kolegyni Havlovou. Sám tomu nerozumím. Podle mého názoru je to procedurální chyba nebo chyba v komunikaci. S čistým svědomím za sebe i za sekretariát mohu říci, opravdu písemně jsme žádný materiál neobdrželi. Věřte mi, že nelžu nebo nemám důvod si vymýšlet. Připomenu také to, že mezi členy volební komise jsou zástupci všech parlamentních stran, i váš kolega pan poslanec Štětina je u jednání přítomen. Opravdu dopis jsme neobdrželi. Neumím říci proč. Zase, nic jiného za tím není ani nehledejte. Pouze mohu postupovat podle procedury, kterou mám. Písemně jsem obdržel pouze zmíněné první dvě rezignace. Hotovo, tečka.

Každopádně vím, jak z toho můžeme elegantně vybruslit. Sněmovna je suverén. Teď byla otevřena rozprava. Pokud vy, paní kolegyně, v rozpravě teď oznámíte svoji rezignaci, jsem přesvědčen, že toto je hlasováníschopné a můžeme o vašem návrhu rezignace hlasovat společně s předchozími dvěma, a tím by to bylo vyřešeno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát za slovo. Omlouvám se, že zdržuji, ale rozumíte, to jsou neustále nějaké... od paní kolegyně, vašim prostřednictvím, nějaké invektivy. Minule jsem byl prohlášen za nějakého zločince, teď zase je to o tom, že se k mým rukám dostal nějaký dopis s nějakou rezignací. Při veškeré úctě, prostě nic jste mi neposlala, paní poslankyně, vašim prostřednictvím, pana předsedajícího. Je mi to líto, ale nic nemám. Nemám ani já nic, ani sekretariát vyšetřovací komise D47. A prosím vás, konečně už říkejte pravdu! To je celé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně, prosím. (V sále je silný ruch.)

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Já bych tady osobně oznámila, protože i přímo na komisi k D47 jsem svoji rezignaci oznámila. Na komisi jsem přišla, oznámila jsem. Řekla jsem důvody proč, které tady nebudu dále uvádět. Tam jsem všechno zdůvodnila a pan předseda mě vyzval, abych to udělala písemně.

Nechápu, kde se dva dopisy ztratily. Okamžitě, jak tady odsud odejdu, tak po tom budu pátrat, protože jsem napsala dva dopisy. Oba byly zalepeny a dány do poslanecké pošty.

Jeden byl opravdu na pana Birkeho a druhý na pana Kolovratníka. Toť vše. Nevím, kde se stala chyba, kde dopisy skončily. Pokud je najdu někde jinde, tak vás potom s tím seznámím.

A nyní oficiálně oznamuji, že rezignuji na členku komise při vyšetřování D47. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Syblíka. Není tomu tak. Dobře. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pan poslanec Birke. Jedná se o řádnou přihlášku. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Já znovu říkám, jenom chci říci – ano, potvrzují to, aby to bylo jasné, potvrzují to, co říká tady paní kolegyně. Ano, ona na komisi vystoupila, řekla, že rezignuje, že nemá důvěru ke mně, že víc se k tomu nebude vyjadřovat, a pak mě prostě... Pak udělala tiskovku, kde řekla to, co řekla. Já už se k tomu nechci vrátit. Pro mě to je smutná událost.

Pak jsem kontaktoval předsedu Marka Černocho, kde jsem ho žádal, že do dnešního dne nemám informaci písemnou. Protože když na něco rezignuji, tak to dělám písemně. Musím to formálně dokončit. Myslím, že to je běžné. Já jsem požádal Marka Černocho jako předsedu klubu, abychom měli rezignaci písemnou. Toto jsem činil zhruba asi dvakrát nebo třikrát s Markem Černochem. Pokaždé jsme si řekli, že ani jednou nikdo z nás tu informaci nemáme písemně. Je mi to líto, že to takhle musím říkat detailně, ale je to prostě pravda.

Takže zkrátka a dobře, víte, já to už nechci odehrávat zpátky, co jsem si musel vyslechnout. Ale musím říci, aby tady bylo jasné řečeno, že prostě je potřeba ty věci formálně dotáhnout, ne jenom vykřikovat, že prostě nechce někdo s někým spolupracovat. To je celé.

Nicméně D47 pokračuje dál, je usnášeníschopná a má dokonce už i termíny na podání vysvětlení, co se týče činnosti D47. Ale zkrátka a dobře jsme domluveni s předsedou volebního výboru, že znovu bude vyzvána Sněmovna k doplnění zástupců za hnutí ANO a dále Marka Černocho z hnutí Úsvit. To znamená, že předpokládám, že toto bude učiněno. Pokud se toto nestane, tak na nejbližším zasedání Sněmovny požádám o snížení kvora nebo počtu členů vyšetřovací komise z devíti na šest, tak abychom byli definitivně číselně srovnáni. Ale musíme se vypořádat, co se týče paní poslankyně Havlové. Není potřeba vykřikovat, že tady někdo – a to už je jedno, já už se k tomu nechci vracet.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Hlásí se s přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Čas pokročil a diskuse není hodná této Sněmovny. Navrhují procedurální návrh, aby se tento bod přerušil do tohoto pátku do 12.45. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je to procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Návrh jste slyšeli. Jedná se o přerušení tohoto bodu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, aby tento bod byl přerušen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 82. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 45, proti 60. Tento návrh byl zamítnut.

Já jenom upozorňuji, že je 13 hodin a dle domluvy bychom měli tento bod přerušit. Takže se táži, zda si Poslanecká sněmovna vyhradí čas do 13.10 a dořeší tento bod, anebo jej mám přerušit tak, jak jsme se domluvili. To znamená, můj návrh je do 13.10 tento bod projednat. V případě, že ho neprojednáme, jej přerušíme. V případě, že bude námitka proti postupu, přeruším jej okamžitě. Námitku nevidím. V tom případě budeme pokračovat do 13.10.

Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Urbana, tak se táži, jestli to tak je. Není.

Další přihlášku do rozpravy nevidím, v tom případě rozpravu – pardon, omlouvám se. Pan předseda Černocho. Máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Jen velmi krátce. Protože jsem byl jmenován tady kolegou Birkem, tak teď jsme se bavili s kolegyní Havlovou a její asistent, který posílal ty dopisy, má podací listky. Tak věřme, že se tuhle situaci podaří vysvětlit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment nevidím nikoho, kdo by se hlásil do rozpravy, rozpravu končím.

Máte slovo, pane předsedo. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, že jsme se nějakým způsobem dohodli, a vnímám to jako několik zbytečných nedorozumění. Vidíte, že to řešení máme.

Zopakují tedy. Prosím tedy o první hlasování o návrhu na rezignaci z komise D47 – dvě, jak jsme je obdrželi písemně do volební komise, Stanislav Pfléger a Bronislav Schwarz, a třetí, tak jak bylo tady na plénu řečeno paní kolegyní Havlovou. Snad mě napadá doplnit ještě jednu větu. Ano, ta dohoda a slib platí. Po tomto hlasování v tuto chvíli hned vyhlásím novou lhůtu na nominaci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Nejprve dáme hlasovat. Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 83. Přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 136, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní následuje z toho usnesení druhý bod, který ale souvisí s jiným orgánem Sněmovny, a to s rozpočtovým výborem. Je to návrh poslaneckého klubu hnutí ANO na odvolání nezařazené poslankyně Kristýny Zelenkové z rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 84. Přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 27. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tím že ten návrh byl zamítnut, tak už je nehlasovatelný návrh na novou nominaci, protože počet míst ve výboru je stále obsazen. Takže tímto hlasovací procedura končí.

V souladu s tím, co jsem, kolegyně a kolegové, slíbil, vyhlašuji novou lhůtu na podání návrhu na změny ve složení orgánu Poslanecké sněmovny, v tomto případě to tedy budou ta uvolněná místa u D47, případně samozřejmě i nějaká další prosím. Ta lhůta je do pondělí 24. října do 13 hodin. Připomenu, že volební komise se sejde v úterý 25. října. Projedná ty nominace, tak abychom příští středu o nich mohli hlasovat.

Všem děkuji za vstřícnost a zdravý rozum.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Vše, co bylo potřeba, jsme odhlasovali a já končím projednávání tohoto bodu. Současně přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.30 hodin a požádám členy organizačního výboru, aby za pět minut se sešli k jednání. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 13.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo vlády, zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Budeme pokračovat bodem 220, který máme pevně zařazený na 14.30 hodin, a to je

**Stanovisko Poslanecké sněmovny k rezoluci UNESCO
upírající práva Státu Izrael na Chrámovou horu a Zed' nářků v Jeruzalémě**

Prosím, aby se slova ujala paní navrhovatelka, kterou je paní poslankyně Jana Černochová. Má tedy slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Úvodem bych chtěla říci, že když jsem včera tento bod navrhovala na pořad naší schůze, šlo o iniciativu, která vycházela nejen z mého politického přesvědčení a ze shody členů našeho poslaneckého klubu, který je dlouhodobě proizraelský, a samozřejmě vřelé vztahy a podpora těchto vřelých vztahů mezi Českou republikou a Státem Izrael na podpoře jeho existence coby pilíře stability Blízkého východu a hráze bránící západní demokratické hodnoty a naší civilizaci v tomto neuralgickém geopolitickém bodě. Do této chvíle se mi však dostalo i několika set pozitivních reakcí našich spoluobčanů, kteří kvitovali, že právě na půdě Poslanecké sněmovny zazněl jasný hlas proti pacifistickým a pseudohumanistickým vlivům, jimž bohužel OSN a UNESCO, zdá se, podlehly, a jejichž politiku dnes prosazují. Dovolím si tedy tvrdit, že zde nehovořím pouze za sebe či za poslanecký klub ODS, ale i za značnou část této Sněmovny a podle pozitivních e-mailů předpokládám, že i za poměrně značnou část naší populace, která nám v tomto našem konání vyjadřuje podporu.

Rezoluce Výkonné rady UNESCO, která fakticky popírá vazby židovského národa a Státu Izrael na takzvaná svatá místa, tedy Zed' nářků a Chrámovou horu, není bohužel první svého druhu. Již v dubnu letošního roku byl přijat obdobný text popírající několikatisíciletou historii této lokality, mající evidentně za cíl odsoudit Izrael za jeho oprávněné nároky na její správu a křivě jej označit za agresora či okupantskou sílu. Jsem přesvědčená, že je naší morální povinností postavit se této snaze o manipulativní výklad historie na odpor. Česká republika má svou vlastní neblahou historickou zkušenost s rozhodováním druhých o jejím osudu, o osudu jejího území a jejího národa.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím zejména levou část sálu o klid! Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Já děkuji.

Přestože tato a podobné rezoluce jsou převážně deklaratorního charakteru a nejsou právně vymahatelné, domnívám se, že jsme povinni právě s ohledem na naše vlastní zkušenosti vyjádřit svůj kategorický nesouhlas se snahami o revizi světových dějin, o popírání práva židovského národa, který je nám blízký nejen svou velikostí, právem na sebeurčení a o rozhodování v duchu o nás bez nás a politiky appeasementu, jež se stala pravou příčinou utrpení i těch národů, jejichž představitelé byli jejichmi protagonisty.

Je nezbytné si uvědomit, že rezoluce odsuzující izraelský stát a židovský národ není pouze o této entitě. Jde zde především o symbolickou rovinu, v níž jsou popírány základy západního světa jako takového. Jde zde o to, že síly, které mají zásadní vliv

na pochybné prosazení tohoto textu, dnes odsuzují politiku Izraele a židovský národ, aby zítra popřely smysl demokracie a křesťanské hodnoty, na kterých stojí i naše společnost.

Zejména na základě výsledků hlasování Výkonné rady UNESCO se nemohu ubránit dojmu, že jde o jakýsi prapodivný výsledek, který sice nemá absolutní většinovou podporu, ale je důsledkem lobbingu států nepřátelských vůči Izraeli, kterým se podařilo získat na svou stranu téměř polovinu členů a druhou polovinu umlčet za účelem dosažení svých cílů.

V této souvislosti bych chtěla velmi zdvořile poprosit zástupce vlády České republiky, aby prostřednictvím našich zástupců ať už v OSN, nebo v UNESCO otevřeli znovu diskusi na téma statutu a právě toho hlasování. Víte, ona výkonná rada má 58 členů a schází se dvakrát ročně. Podle článku 13 odst. 8 úmluvy budou rozhodnutí výboru přijímána dvoutřetinovou většinou členů přítomných a hlasujících. Většina členů výboru bude tvořit kvorum. Ještě jednou zopakuji: dvoutřetinovou většinou členů přítomných a hlasujících, většina členů výboru bude tvořit kvorum.

Zajímavé na tom je, že zemí ve výkonné radě je tedy 58, z těch států, které hlasovaly pro, proti nebo se zdržely, pro bylo 24 zemí, proti bylo 6 zemí, zdrželo se 26 zemí. Každý bystrý počtář se dopočítá, že tedy hlasovalo 56 zemí. Ty dvě se pravděpodobně hlasování nezúčastnily, tudíž se ani nezdržely, ani nebyly pro, ani nebyly proti. Ale pozor, teď přichází to, co mně skutečně rozum nebere a o co prosím, aby se naši zástupci pokusili to změnit. Podle výsledku hlasování, když si to takto sečtete, tak kde je ta většina? Ve statutu té úmluvy v článku 13 odst. 8 se tento výsledek počítá tak, že do hlasujících nepočítají delegace, jež se hlasování zdržely. Hlasuje-li z 58 členů například 30, je dvoutřetinová většina 20 hlasů, což bylo v tomto případě splněno. Umíte si, kolegyně a kolegové, představit, že bychom takto hlasovali na půdě našeho zákonodárského sboru? Vždyť je to absurdní!

Já jsem ráda, že tady aspoň z vlády České republiky sedí pan vicepremiér, děkuji za to a velmi pěkně prosím o to, aby to, co jsem tady říkala, že by se Česká republika měla pokusit o změnu toho statutu, nezapadlo.

Česká republika v tuto chvíli ve Výkonné radě UNESCO nemá své zastoupení, nebyla tedy jednou z těch 56 zemí. Bohužel tedy Česká republika neměla příležitost dát v jiných orgánech této organizace najevo svůj postoj k otázce oprávněnosti židovského národa ve vztahu ke svatým místům, a já se tedy domnívám, že je namístě – a děkuji vám za to, že jste zvedli ruku pro to, abychom se o tom dnes bavili –, že dnes tedy náš postoj můžeme jednoznačně vyjádřit alespoň prostřednictvím usnesení Poslanecké sněmovny a případně prostřednictvím stanoviska naší vlády a jejich orgánů, které by, předpokládám, měly toto usnesení respektovat.

Proto navrhuji společně s kolegy napříč politickým spektrem – od dnešního rána jsem do všech klubů rozdala návrh usnesení, který chci předložit. Děkuji velmi pěkně Danielovi Kortemu a Robinu Böhnischovi, kteří se mnou na tom usnesení intenzivně spolupracovali, a mohu tedy předložit usnesení, které snad je ve shodě a v souladu s většinou této Poslanecké sněmovny. Dovolte mi v tuto chvíli to usnesení, návrh toho usnesení přečíst. Já se samozřejmě potom na něj odvolám ještě v podrobné

rozpravě, ale aby ta rozprava mohla běžet a abyste všichni věděli, co budeme navrhopvat v podrobné rozpravě, tak se sluší to usnesení přečíst:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

1. vyjadřuje zásadní nesouhlas s rezolucí schválenou Výkonnou radou Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu UNESCO 2000EX/PX/DR.25.2REV, která upírá historickou vazbu mezi židovským národem a Zdí nářků a Chrámovou horou v Jeruzalémě.

2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odmítá tuto rezoluci, která se nese v nenávistném protiizraelském duchu, přičemž také pomíjí nejen židovské, ale i křesťanské vazby na svatá místa v Jeruzalémě. Použité formulace odporují neutrálnímu a mírotvornému charakteru Organizace spojených národů, diskreditují organizaci UNESCO a v posledku posilují v mezinárodním měřítku antisemitské tendence.

3. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby na základě dlouhodobých přátelských vztahů mezi Českou republikou a Státem Izrael využila všech prostředků a příležitostí k vyjádření negativního stanoviska České republiky k této rezoluci.

4. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby prostřednictvím stále delegace České republiky při UNESCO a prostřednictvím zástupce České republiky v Ekonomické a sociální radě OSN nehlasovala pro předmětnou rezoluci a protestovala proti politizaci UNESCO."

Tolik za mě jako za navrhovatelku všechno a samozřejmě ještě k tomuto bodu jistě vystoupím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, paní a pánové. V tuto chvíli můžeme otevřít všeobecnou rozpravu po úvodním slově navrhovatelky. Jako první je přihlášena paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se chtěla pár slovy pozastavit nad tou skutečností, kterou popsala paní poslankyně Jana Černochová, a uvést ještě některé doplňující informace pro vás, abyste rozuměli, proč jsme prosazovali tento bod na jednání pléna a proč považujeme za důležité, aby se v této věci Poslanecká sněmovna vyjádřila.

Nejprve tedy zopakují, že Organizace spojených národů má suborganizaci, nevím, jak to přesně nazvat, prostě pod OSN spadá organizace UNESCO, která má ve svém štítě péči o kulturu, vzdělávání a vědu a z této pozice asi je nám nejvíce známá tím, jak určuje, které památky budou zařazeny na ten prestižní seznam UNESCO. Řada z nás se s tím setkává a z této stránky organizaci UNESCO známe. Asi jsme tolik netušili, jaké jsou tam politické proudy, co všechno se tam odehrává zejména v posledních letech. Možná to bylo i naší nepozorností, že jsme si ne dost dobře všimli toho, jak takové zdánlivě neškodné organizace mohou v podstatě zvrátit dosavadní vývoj, se kterým my jsme počítali, a najednou neplatí.

Vrátím-li se k oné rezoluci, která byla přijata nedávno, bylo to 13. října, bylo zde řečeno paní poslankyní Černochovou, že se toho hlasování účastnilo 56 států z výboru UNESCO. Česká republika v tomto výboru v tomto volebním období není, my jsme byli členem toho výboru v letech 2011 a 2015, čili náš zástupce nemohl na tom výborovém jednání hlasovat. 24 států bylo pro přijetí té rezoluce. Musím říct, že text samotné rezoluce byl navržen z podnětu Palestiny a byl navržen arabskými zeměmi – Alžírskem, Egyptem, Libanem, Ománem, Katar, Súdánem. Tyto země tedy požádaly Palestinu, aby přednesla ten návrh, k tomu návrhu posléze 24 zemí zvedlo ruku pro přijetí té rezoluce. Mezi těmito zeměmi byly např. Alžírsko, Bangladéš, Brazílie, Čad, Čína, Dominikánská republika, Egypt, Írán, Libanon, Malajsie, Mauricius, Mexiko – u Mexika se zastavím, protože to později svůj souhlas stáhlo – dále Maroko, Mozambik, Nikaragua, Nigérie, Omán, Pákistán, Katar, Rusko, Senegal, JAR, Súdán a Vietnam. Poté co Mexiko stáhlo svůj souhlas, tak se očekávalo, že o tom výborovém návrhu bude ještě na plénu UNESCO vedena nějaká debata, což se z nepochopitelných důvodů nestalo a včera, jestli mám správnou informaci, tak poté, co 13. října odsouhlasil výbor onu deklaraci, tak včera se k ní přidalo také plénum bez diskuse. Není-li diskuse, oni už ani nehlasují, mají to nějak ve svém statutu takhle uděláno, takže už ani k žádnému hlasování nedošlo a v podstatě ta rezoluce byla schválena. Odhlasovala, abychom rozuměli, o co jde, rezoluce odhlasovala, že celý Jeruzalém je svatý pro všechny tři víry, ale jeho srdce patří výhradně muslimům. UNESCO, citace z té rezoluce UNESCO, vyzývá Izrael, okupační sílu, prosím, na jeho vlastním území, ke znovunastolení historického statu quo z doby před zářím 2000, podle které je jordánská náboženská nadace Awqaf, jestli to říkám dobře, výhradní autoritou v mešitě Al-Aksá. To uvádí organizace v té své schválené rezoluci. Proti v hlasování byly Spojené státy americké, nebo proti hlasovaly Spojené státy americké, Velká Británie, Nizozemí, Litva, Německo a Estonsko.

V Izraeli samotném, jak se dá očekávat, toto vyvolalo naprosto bouřlivou debatu. Ta země je na nohách a podle židovského státu jde o antisemitské a absurdní rozhodnutí. Považují tento krok za další příklad protiizraelských nálad v OSN, kde jsou Izrael a jeho spojenci v početní menšině proti arabským zemím a jejich příznivcům. Líbí se mi věta Benjamina Netanjahua, který říká: Oznamit, že Izrael nemá žádné vazby na Chrámovou horu a Zed' nářků, je stejně jako říci, že Čína nemá žádnou vazbu na Velkou čínskou zeď a Egypt nemá žádnou vazbu na pyramidy.

Je třeba dodat, že tuto rezoluci zpochybňuje nebo se proti ní vymezuje generální ředitelka UNESCO, což je asi docela pozoruhodné, jmenuje se Irina Bokovová, a říká: Popřít, zakrýt nebo vymazat některé z židovských, křesťanských a muslimských tradic narušuje integritu lokality. Je to v rozporu s důvody, které zapřičinily zápis této lokality na seznam světového kulturního dědictví. Pokud jde o UNESCO, organizaci, která je zasvěcena míru a dialogu, brání nám to – říká tedy generální ředitelka této organizace – tato rezoluce nám brání v plnění našeho poslání.

Já jsem tady mluvila o tom, že Česká republika nebyla v radě, která mohla rozhodovat ve výboru. Ale je zde vyjádření mluvčí českého ministerstva zahraničních věcí, která říká, že Česká republika se opakovaně vyslovovala proti jakékoliv formě politizace organizace UNESCO. Ale já myslím, že k politizaci jednoznačně dochází,

že to je nesporné, že překročila touto rezolucí své dosavadní mantinely, v kterých jsme organizaci vnímali jako někoho, kdo skutečně pečuje o kulturu, o kulturní dědictví, o vědu a vzdělávání, a stává se z ní politická, a troufnu si říci, je to pouze subjektivní názor, zmanipulovatelná organizace, a tím pádem také velmi nebezpečná.

Ještě bych dodala, proč si myslíme, že je důležité, abychom zaujali jako Sněmovna stanovisko. Tak zejména z toho důvodu, že Česká republika patřila už v první republice k významným spojencům tehdy se rodivšího nebo na obzoru se budujícího samostatného izraelského státu. To území tehdy navštívil Tomáš Garrigue Masaryk. V roce 1947 jsme byli my, kdo hlasováním rozhodl o rozdělení na samostatný židovský stát – nebo podpořili jsme jako tehdejší Československo tuto věc. V roce 1948 přes embargo jsme byli zemí, která dodávala Izraelcům zbraně, aby se mohli bránit agresi z arabských okolních zemí. Přestože tedy bylo embargo, Československo tehdejší roku 1948 zbraně do Izraele dodávalo. Bezvadné vztahy byly narušeny v období komunismu. Nicméně po pádu železné opony po roce 1989 byly znovu obnoveny. A myslím, že o tom svědčí nesčetné návštěvy ať už našich vrcholných reprezentantů do Izraele, nebo naopak izraelských vrcholných představitelů k nám do České republiky. Dalo by se určitě spočítat, kolikrát se takto vyměnily návštěvy na prezidentské úrovni, na úrovni předsedů vlád nebo na úrovni předsedů obou našich komor Parlamentu. Shodou okolností v blízké době předseda Poslanecké sněmovny pojedje se svou delegací do Izraele. Myslím, že právě toto usnesení, které by dokládalo naše trvající dobré vztahy, kdyby tam mohl přivést s sebou jako představitel zákonodárného sboru, tak že by to bylo velmi prospěšné.

To jsou některé důvody, které mě vedly k tomu, abych tady nejenom vystoupila, připomněla, co se stalo, ale zároveň vás požádala všechny o podporu usnesení, které připravila paní poslankyně Černochová. Víím, že spolupracovala s kolegy ze sociální demokracie, že všechny kluby požádala, TOP 09, KDU-ČSL, požádala o spolupráci. Nevím, jestli jsem na někoho zapoměla, tak se mu omlouvám. Ale považujeme za velmi důležité, aby to nebyl hlas izolovaný náš, ale aby to byl hlas Poslanecké sněmovny, který tuto chybu, což já považuji za velkou chybu, nedopatření a manipulaci, které se dopustilo UNESCO, tak aby ji napravila. Nějaké možnosti k tomu máme, ale hlas Poslanecké sněmovny, když se k nim přidá vláda, bude mít velmi dobrou pozici pro to, aby se pokusila tuto věc napravit.

Děkuji vám všem za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. A ještě než dám slovo panu poslanci Kortemu, tak s přednostním právem si přeje vystoupit pan ministr zahraničních věcí. Pardon, omlouvám se pane ministře, přehlédl jsem faktickou poznámku pana poslance Pilného. Ta má přednost. A vzhledem k tomu, že paní poslankyně Němcová byla první vystupující, tak ji prosím a děkuji jí, že se chce zhostit role zpravodajky.

Dvě minuty pro pana poslance Pilného.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážení kolegové, nemám problém se zařazením tohoto bodu. Hlasoval jsem pro něj.

Nemám problémy ani s rezolucí, která bude odsuzovat... tedy s usnesením, které bude odsuzovat rezoluci a způsob jakým došla. Ale přece jenom se mi zdá to usnesení trochu příliš agresivní, protože my přece neodsuzujeme UNESCO. To dělá spoustu zasloužené činnosti. My odsuzujeme pouze rezoluci. A odsuzujeme způsob, jakým byla přijata.

Neměli bychom odsuzovat UNESCO a formulace typu "nenávislná protiizraelská", vyzývat vládu, aby zasáhla proti UNESCO, se mi zdá příliš emocionální a dramatické na toto. Měli bychom jednoznačně odsoudit, aspoň podle mého názoru, tu rezoluci a způsob, ke kterému se dospělo, ale nikoliv takovým agresivním způsobem, jak je navrženo v té rezoluci (?).

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A nyní, pokud nejsou další faktické poznámky... nejsou. Slovo má pan ministr zahraničních věcí.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové, kolegové. Ke mně se doneslo během dne, že zde probíhá debata, nebo že bude probíhat debata tady odpoledne právě k tomu tématu rozhodnutí, název nese okupovaná Palestina, přijaté Výkonnou radou UNESCO. A tak jsem si řekl, že by bylo dobré k tomu říci své stanovisko, aby to zaznělo tady v rozpravě, protože by to zřejmě mohlo pomoci vašemu jednání a rozhodování o přijetí stanoviska.

Takže mi dovoluňte, abych k tomu řekl několik slov za Ministerstvo zahraničí. Tady toto rozhodnutí, které tady diskutujete, okupovaná Palestina, a které obsahuje kontroverzní jazyk k situaci v Jeruzalémě, není vlastně nový text. Chci jenom upozornit, že něco podobného vlastně bylo diskutováno, přijímáno na půdě Výkonné rady UNESCO už třeba před rokem. Dokonce, pokud si vzpomínám, tak text byl ještě problematičtější, než je ten, který tady byl nyní přijat. A tehdy to bylo, pokud vím, schváleno právě předchozím zasedáním výkonné rady. Bylo to na jaře. Oproti tady tomu zasedání tehdy toto rozhodnutí získalo výrazně menší podporu, protože pro něj hlasovalo pouze 24 z 58 členů výkonné rady. Pro mě je jeden velice důležitý fakt, který tady chci zdůraznit, že tentokrát pro to rozhodnutí už nehlasoval žádný z 11 členských států EU, které jsou ve Výkonné radě UNESCO zastoupeny.

Tady už zaznělo, tuším od některého z vystupujících, že Česká republika v této chvíli není členem výkonné rady. A proto jenom pro přesnost uvádím, že my jsme se do toho hlasování samozřejmě nemohli zapojit. My jsme byli členy od roku 2011 do roku 2015. Tak bych jenom rád řekl, že Česká republika v té době vždy se vyslovovala proti tomu, aby Výkonná rada UNESCO takto politizovala činnost instituce, takže jsme proti podobným snahám a podobným typům deklarací vystupovali poměrně systematicky. Jenom vám sdělím, že my nyní uvažujeme, nebo se snažíme stát znovu členy výkonné rady. Pokud se nám to povede, zvažujeme kandidaturu. Chtěli bychom se dostat znovu do výkonné rady. Chtěli bychom se přistě jako členové aktivně zapojovat do debaty. Ale to je jenom, abyste věděli, že o to stojíme a že i když v této chvíli nejsme, tak bychom přistě chtěli být více zapojeni.

Pokud byste se mě zeptali, jak by se chovala Česká republika, pokud by byla členem výkonné rady a pokud bychom tam seděli, tak vám mohu celkem spolehlivě říci, že v duchu i našich minulých vystoupení bychom hlasovali proti tomu rozhodnutí. Kdybychom tam seděli, tak bychom byli proti z těch z důvodů, které jsem tady naznačil, a protože nepokládáme vůbec za šťastné podobná politická vyjádření tohoto typu prohlašovat nebo tam prosazovat.

Co se týče toho vyjádření potom. Ony se k tomu vyjádřily pouze některé členské státy výkonné rady. Z nečlenských, pokud vím, se k tomu vyjádřil právě jenom Izrael a Palestina. A tuším, že se k tomu vyjádřila také Irina Bokovová, generální ředitelka UNESCO. My jsme se jako nečlenská země nevyjádřili. Ne proto, že by nám dělalo nějaký problém se vyjadřovat, ale ona ta situace teď, když se vyjádříte, tak to hned vyvolá další reakce. Takže to nějak moc k uklidnění nepřispěje. My jsme to posuzovali spíš právě z hlediska, aby se ta politická debata ještě dále potom nezostřovala. Protože si dovolím tvrdit, že my máme v současné době poměrně velice slušnou pozici v regionu. Jenom připomínám, že v této chvíli máme, myslím, jsme schopni komunikovat a jednat s oběma stranami. Dokonce to tak bylo i nyní, kdy jsme s premiérem naposledy byli v Jeruzalémě, tak jsme vlastně jednali s premiérem Netanjahuem, jednali jsme s představiteli izraelské vlády. Setkali jsme se také s prezidentem Abbásem. Myslím si, že tady tato pozice, kterou máme, že jsme pokládáni za korektního partnera v tom prostředí, je něco, o co dlouhodobě usilujeme.

Takže podobné typy jednostranných vyhlášení jsou něčím, co nám opakovaně připadá, že situaci nepomáhá, a naopak spíš tu atmosféru zhoršuje. Myslím si, že prostě máme tady dlouhodobě vyváženou pozici a těšíme se důvěře jak izraelské, tak palestinské strany. A víte dobře, že to, o čem obecně usilujeme, je obnovení přímých rozhovorů, které jsou podle nás předpokladem řešení izraelsko-palestinského konfliktu. Tolik z naší strany.

Chápu, že tady řadě poslanců leccos v té rezoluci vadí, ale opakuji, přímo jsme tentokrát zasáhnout nemohli. A prosazovat to, aby se podobným způsobem nepoužívalo Výkonné rady UNESCO, když se staneme členy, tak mohu říci, že se o to budeme snažit, aby podobné věci se nestávaly.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou? Je tomu tak? Ano.

Poslankyně Jana Černochová: Vejdu se do těch dvou minut.

Pan ministr zahraničních věcí tady nebyl přítomen při úvodním slově. Já jsem tam část toho, co on tady opakoval, říkala. Ale podstatná informace, o které nevím, jestli pan ministr zahraničních věcí ví, je, že sice je hezké, že země Evropské unie se zdržely, ale že to v důsledku toho, jak ony hlasují, podle jakého statutu hlasují, tak to znamená, že vlastně byly pro. Výkonná rada má 58 členů, schází se dvakrát ročně. Podle článku XIII odstavce 8 úmluvy budou rozhodnutí výboru přijímána dvoutřetinovou většinou členů přítomných a hlasujících. Většina členů výboru bude tvořit kvorum. To znamená, že do hlasujících se nepočítají delegace, jež se hlasování zdržely. Takže tady skutečně dochází k něčemu, co není úplně standardní

v demokratické společnosti. Pokud tato organizace se za demokratickou mezinárodní organizaci považuje, tak je to na pováženou. A chtěla bych slyšet od pana ministra zahraničních věcí, jestli Česká republika bude iniciovat změnu tohoto statutu, v kterém skutečně je to hlasování absurdní.

Pokud chceme být znovu členy výkonné rady, nic proti tomu, ale skutečně to tady naráží na celou řadu těch nedemokratických postupů, které tady probíhají. Já bych chtěla vědět, kdy se Ministerstvo zahraničních věcí dozvědělo o tom, že se tato rezoluce chystá. A zajímalo by mě, co pan ministr zahraničních věcí s tím bude dělat dál. Nemůžeme přece čekat na to, až budeme možná, nebo nebudeme členy znovu výkonné rady, ale musíme dělat něco dnes.

Pokud ještě na nějakém stožáru v České republice je nějaké volné místo na nějakou vlajku, tak bych chtěla poprosit, abyste tam v odpoledních hodinách pověsili tu izraelskou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, ještě poprosím o strpení. Pan poslanec Šarapatka stáhl svoji faktickou, tak tím pádem můžete. Prosim, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Byl bych nerad, aby tady vznikal dojem, že my se něco náhodou někde dovíme. My se tady těmto problémům a vztahu členských států Evropské unie i pozicím věnujeme v podstatě permanentně. Já jezdím do Bruselu nebo Lucemburku každých 14 dní a mohu vás ujistit, že tam pravidelně s členskými státy Evropské unie projednáváme právě třeba otázku izraelsko-palestinských vztahů a my v tom zaujímáme pozici neustále. To je něco, co se dá poměrně snadno doložit.

Když jsem tady uváděl chování členských států Evropské unie, tak jsem tady uváděl jenom jako určitý posun, ke kterému dochází. A to mohu dnes vykázat jako možná určitý výsledek rozhovorů, které na toto téma vedeme, kde se opakovaně snažíme i ty členské státy Evropské unie přesvědčit, že nemá cenu takovýto způsobem, politickými vyjádřeními, eskalovat situaci. Vy s tím nejste spokojeni, máte pocit, že se mohlo udělat víc, že to nestačí, ale kdybyste si to porovnali s minulým hlasováním, tak to určitý posun je.

Řekněme, že v Evropě jsou určité postoje. My jako Česká republika se snažíme prosazovat určitou pozici a já to měřím podle toho, do jaké míry se naše pozice stává všeobecně sdílenou. To je pro mne určitý výsledek. Tady k dramatickému zlomu těžko jsme schopni ostatní státy přesvědčit, protože každý má svůj názor a je pouze možné o tom vést politický dialog. A já se dívám na to, jak se ta pozice vyvíjí, a já ji vidím jako příznivější v tom, že se žádný z členských států dnes třeba pod tuto rezoluci přímo nepodepsal. A to je to jediné, co jsem tady chtěl říci. Že to není možná z vašeho pohledu ideální, to je možné. Chápete? Je to pro nás prioritou zahraniční politiky. Česká republika se věnuje tomuto regionu a izraelsko-palestinskému usmíření a urovnání možná více než kterákoliv jiná středoevropská, východoevropská země. Nemyslím si, že tady by byla namístě otázka, kdy se tím začínáme zabývat nebo kdy jsme se něco dozvěděli. Je to pro nás prioritou. Ale když to je prioritou, tak to neznamená, že jsme schopni tu situaci posunout směrem, kterým bychom si přáli,

v krátké době nebo nějakým dramaticky viditelným způsobem. Prostě tohle se musí měřit jinak.

A co se týče komunikace, já jsem tady zdůraznil, že máme permanentní komunikaci s oběma stranami, a já si cením toho, že máme korektní vztahy a že máme poměrně docela slušnou důvěru a že ten trend, který vidím, je projevem toho, že to, co říkáme, nepadá úplně na neúrodnou půdu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Foldyna fakticky. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, chtěl bych podpořit slova ministra zahraničí. Jsou upřímná. My se vždy snažíme hledat východiska v dialogu mezi Palestinci a Izraelci. Ale na druhou stranu musím velmi silně podpořit to, co tady říkala paní kolegyně Černochová. Chtěl bych, abychom hráli v této chvíli a v tomto okamžiku velmi rozhodující roli, protože není možné se zbavit odpovědnosti tím, že říkáme, že hrajeme dlouhodobě nějakou úlohu. My teď musíme odpovědět. V této chvíli je to strašně nutné a důležité. Tady se jedná o určité věci, které jsou principiálního charakteru.

Promiňte, že zase připomenu své velké téma. V loňském roce, kdy jsme měli svoje zastoupení, hlasovalo jakési Kosovo o tom, že převezme církevní památky na Kosovu, které patří srbské pravoslavné církvi. Bohužel čeští zástupci právě v UNESCO hlasovali pro to, aby se tak stalo. A díky tomu, že tam se rozhoduje dvěma třetinami, kdy Slováci hlasovali proti, Poláci se zdrželi, se takto nestalo. Já vás prosím, už neopakujeme chyby, které jsme dělali. Ony nás pronásledují.

Plně podporuji to, co tady paní Černochová přednesla. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď to vypadá, že dojde řada na pana poslance Kortehe, který trpělivě čeká s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážím si vyjádření pana ministra, že kdybychom byli bývali v tom výboru, tak by Česká republika hlasovala proti. Ale musím říct, že si nevážím jeho mlčení. Je třeba pojmenovávat, co je pravda a co je lež. A je třeba to říkat nahlas, i když se to třeba v dané chvíli zdá nevýhodné.

Ale navážu spíše na obě dámy předřečnice. Delší dobu si kladu otázku, k čemu vlastně je instituce jako UNESCO. Již v dubnu 2014 v Ženevě sídlící nezávislá nevládní organizace United nations watch, která monitoruje činnost OSN a jejich agencí, vyzvala dopisem UNESCO, aby neprodleně zabránilo Hamásu, tedy hnutí islámského odporu, které je v mnoha státech pokládáno za teroristickou organizaci, v dalším demolování tři tisíce let starého přístavu v Gaze kvůli budování teroristického výcvikového tábora. K částečnému zničení starověkého přístavu Anthonon, jehož součástí jsou trosky římského chrámu a archeologické pozůstatky z doby perské, helénské, římské a byzantské, došlo paradoxně rok poté, co byla oblast

nominována novým členským státem UNESCO, jinak nonexistentním státem Palestina, jako místo světového dědictví.

Zasedání UNESCO, které probíhalo v dubnu 2014, mělo na programu pět palestinských bodů, které velvyslanec USA Killion tehdy označil jako vysoce zpolitizované a mající za cíl vyčlenit Izrael. Na program jednání se nicméně diskuse o Hamásem prováděné demolici navrženého místa kulturního dědictví nedostala.

Cituji dále z dopisu United nations watch: "To, že se Výkonnému výboru UNESCO dosud nepodařilo ničení Hamásu a cynické zneužívání tohoto místa zařadit na program, podtrhuje tragickou politizaci a rozpolcenost při plnění cíle agentury chránit světovou kulturu a dědictví. Za situace, kdy Hamás mění místo kulturního dědictví na teroristické cvičiště, mlčení UNESCO nyní dává v sázku samotnou důvěryhodnost této organizace," uzavírá dopis.

Stejně tak mimochodem UNESCO mlčí nyní, když Palestinci bagrují Chrámovou horu pod záminkou výstavby podzemní mešity a ničí přitom veškeré archeologické nálezy, které dokládají tisíciletou přítomnost Židů v Jeruzalémě.

Dnešní návrh šesti muslimských států označilo izraelské ministerstvo zahraničí za pokus o zkreslení historie a o smazání vztahu židovského národa a jeho nejsvětějšího místa a o vytvoření falešné reality. Západní stěna je jedním z mála pozůstatků starověké opěrné zdi, která zpevňovala uměle vybudovanou terasu na hoře Moria, na níž stál v době vlády Heroda Velikého rekonstruovaný druhý chrám. Tento chrám byl zničen Římany v roce 70 občanského letopočtu. Židům je zakázáno se modlit na Chrámové hoře. Nikoliv z důvodů politických, ale na základě starých židovských předpisů, náboženských. Nikdo totiž dnes neví, kde se nalézala vnitřní svatyně chrámu, do níž bylo zakázáno vstoupit. Proto je západní zeď místem modlitby, které je ke starozákonní nevstupitelné svatyni zničeného chrámu nejbližší. Je považována za nejsvatější místo, kde se Židé mohou modlit. Teprve mnohem později, o mnoho staletí později, vznikla muslimská tradice, podle které Mohamed přistál se svým okřídleným koněm Burakem právě na Chrámové hoře při své noční cestě z Mekky do Jeruzaléma a zpátky.

Izraelský premiér poukázal na absurdnost této situace, jak už se zmínila kolegyně Němcová, tím, že je stejná, jako kdybychom popřeli vztah Číňanů k Velké zdi či vztah Egypťanů k pyramidám. Já k tomu dodávám, že to je úplně stejné, jako kdybychom popřeli vztah Čechů k Hradčanům. Koneckonců dnešní podoba Hradčan je veskrze dílem Habsburků, kteří Češi nebyli. Takže by UNESCO klidně mohlo přijmout nějakou analogickou rezoluci.

Cílem UNESCO má být mimo jiné záchrana a propagace světového kulturního dědictví. Tímto usnesením popírá svůj vlastní program a kompromituje všechny úspěšné projekty, které kdy realizovalo. Touto rezolucí se v podstatě dostává na úroveň Talibanu, který zničil jedny z nejvýznamnějších památek v Afghánistánu, gigantické sochy Buddha v Bámjánském údolí.

Popírat vztah mezi judaismem a křesťanstvím a Jeruzalémem je nejen znakem primitivismu a barbarství, ale též popíráním historických pravd a skutečností. Troufám si takové jednání srovnat s popíráním holocaustu, což je v mnoha zemích trestný čin. Vztah Židů a křesťanů k Jeruzalému je čistě náboženský. Nemá nic

společného se současnou politickou situací na Blízkém východě ani nikde jinde ve světě. Křesťanství se zrodilo v Jeruzalémě. Pro Židy je Jeruzalém středobod judaismu. Modlí se směrem ke svatému městu, ať se nalézají kdekoli ve světě. Jeruzalém je spojen s židovským náboženstvím 3 000 let a nepochybně se tak zůstane i nadále. Jakékoliv zlovolné, nenávistné a nesmyslné rezoluci navzdory.

Dámy a pánové, já vás proto prosím, je třeba tuto hanebnou rezoluci rezolutně odmítnout. A já vás prosím o podporu usnesení, které předložila kolegyně Černochová. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě je zde faktická poznámka pana poslance Šarapatky a potom přednostní právo pana předsedy Miholy. A ještě pan kolega Soukup s řádnou přihláškou.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já nepochybně souhlasím s názorem, že Jeruzalém je svatým místem tří monoteistických náboženství. Několikrát jsem Izrael navštívil. Když se na mě někdo podívá z profilu, tak jistě pochopí, že nemohu mít negativní vztah k Židům. Já bych ale chtěl – tady se hovoří o usnesení. A četli jsme někdo tu rezoluci? Pokud máme hlasovat o usnesení, tak bych očekával, že všichni dostaneme tu rezoluci na stůl, abychom se s ní mohli seznámit. Takže bych chtěl říct, že to asi nebude úplně tak jednoduché.

Nechtěl bych se dostat do situace, ve které byli naši spoluobčané kdysi, když podepisovali Antichartu a nevěděli, co podepisují. Takže bych byl rád, kdybychom se co nejdříve mohli s tou rezolucí seznámit. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jen krátce, protože tady bylo už skoro vše podstatné řečeno. Projev pana kolegy Korteho mě vtáhl trochu do historie, zavzpomínal bych na Izrael, ale na to není teď čas. Kolega Sklenák – slíbil jsem, že to bude krátké. Takže jenom bych chtěl říct, že rezoluci schválenou výkonnou radou OSN pro výchovu, vědu a kulturu vnímám jako velmi nesprávnou a velmi nešťastnou. Říkám to jako politik i jako historik a učitel. Klub KDU-ČSL podpoří usnesení, které nyní diskutujeme. A chtěl bych za jeho přípravu poděkovat kolegyni Janě Černochové a dalším, kteří se na jeho přípravě podíleli. A dovolil bych si bez dalšího rozebírání upozornit na to, že opravdu mnohé světové tragédie začaly u nesprávných vyjádření, nesprávných interpretací a pojmenování. Mějme to prosím na paměti.

Věřím, že společnou podporou tohoto usnesení potvrdíme, že dlouhodobě přátelské vztahy mezi Českou republikou a Izraelem jsou výborné i dnes. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Soukup, potom paní poslankyně Černochová.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, myslím, že si musíme přiznat, že v Evropě se v současné době určité signály antisemitismu projevují. To, že hlasovaly ty státy EU tak, že se zdržely hlasování, to není náhoda. Chtěl bych upozornit i na to, může to být náhoda, že nedávno v podstatě i u nás jsme řešili problém s mapou, na které se objevil Tel Aviv namísto Jeruzaléma. My jsme v té době byli s takovou neoficiální delegací v Izraeli a musím říct, že to tam vyvolalo velké pobouření. A když vidíte lidi, jakým způsobem oni čelí mnoho desítek let obrovskému nebezpečí, když potkáváte děvčata, která namísto kabelky nosí samopal, to jsou vojandy, které ve volných chvílích nosí samopal, protože se tam kdykoliv může něco stát. Když jsme vyjeli, na mě hlubokým dojmem zapůsobilo to, když jsme navštívili pozorovací stanoviště modrých příleb. A vidíte? Pod sebou nám ukazují hranice Sýrie, Libanonu. Tam operuje Islámský stát. Včera jsme tady měli raketový útok.

To jsou věci, kdy si uvědomíte, že je třeba Izrael podpořit. Tím spíš, že Izraelci na nás reagují velice pozitivně. Oni neustále vzpomínají na to, jakým způsobem jsme jim v 48. roce pomohli. Víím, ta pomoc byla motivována možná jinými důvody, ale tam dodneška skutečně platí, když řeknete Čech, to je česká puška.

Já si myslím, že jsme málo vděční státu – a teď to převedu do dnešní doby – a kultuře a civilizaci, která tvoří určitou hráz před postupující islamizací. I to je třeba si přiznat. Já plně podporuji to, co tady dala dohromady kolegyně Černochová. Myslím si na rozdíl od kolegy Ivana Pilného, že rezoluce plně vystihuje to, jak bychom se měli k danému problému vyjádřit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě prosím paní poslankyni, aby posečkala, pan ministr si přeje vystoupit s přednostním právem. A hned poté budete mít slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, pan předseda na mě zapomněl. On se přiznal, řekl mi, že na mě zapomněl.

Abyste věděli, jak se cítím, protože jsem chtěl reagovat na kolegu poslance Korteho. Já jsem mu chtěl odpovědět na jednu věc. On řekl, že mu vadí mlčení, že si myslí, že máme pojmenovávat pravdu, jestli jsem to správně pochopil, a že musíme vydat svědectví toho, co si myslíme. Já mu vlastně rozumím, protože jsem vlastně váš mnoholetý kolega a také jsem tady často cítil jako svou povinnost věci pojmenovávat. Připadá mi vlastně, že je to základ existence Sněmovny, že máme za úkol vydávat svědectví o tom, co si myslíme.

Jenom abyste mi rozuměli, já si dneska úplně tak nejsem jistý, že musím každou chvíli vydávat svědectví pravdě. To říkám poslanci Kortemu i vám dalším. A důvod se vám pokusím vysvětlit. Je to proto, protože jste konfrontováni s tím, že máte informace, celkem spolehlivé díky tomu, že máme zdroje, že tam prostě někde v Sýrii jsou lidé, kteří umírají na rakovinu a nemají vůbec léky, nebo že tam jsou děti, které nemají antibiotika. Není tam nic. Postupně ve vás vzroste úplně jiná potřeba, protože se vám zdá, že to, co máte jako nejnaléhavější úkol, je nějakým způsobem docílit toho, abyste k těmto lidem dostali třeba léky nebo dialýzu, protože výbuchy, jak jsem zjistil, vedou k tomu, že lidem vypadávají ledviny. Takže když tam dovezete několik

dialýz, tak vám tam všichni blahořečí a jsou šťastní, že jste jim je přivezli, protože dialýzy tam zachraňují životy. Nebo tam přivezeme normální vozíky pro mrzáky, protože ti lidé nejsou schopni se vůbec pohybovat, pitomé vozíky pro mrzáky, které tam vůbec nejsou. Ono to ve vás naroste, že si říkáte, že to, co bychom měli dělat, je prostě tohle. A chcete-li to udělat, tak musíte třeba chvíli mlčet, protože kdybych vystoupil a nazval to, jak to je a co si myslím o těchto lidech, tak bych to sice mohl udělat, ale z logiky věci je to tak, že vozíky a pitomé dialýzy, pardon za pitomé, tam nedovezete. A to je to, s čím jsme konfrontováni.

A řeknu vám, i co se týče Izraele a Palestiny. Taky jsem se snažil často v minulosti říkat, jak to je, co si myslím, jaká je pravda. Když se pohybujete mezi těmi stranami, tak to, na co narazíte, je obrovská míra nedůvěry. Lidé vlastně žijí skoro pár kilometrů od sebe. To mi někdy připadá neuvěřitelné, to je jak z jedné pražské čtvrti do druhé, vzdálenost mezi nimi. Oni spolu tam žijí 40, 50 let podle toho, jak jsou staří, a říkají: já jsem toho druhého nikdy v životě nepotkal. A je to 12 km vedle. A vy jim skoro posíláte, co si jeden a druhý myslí, protože oni si to neřeknou. Tam to prostě nejde pro obrovskou nedůvěru, a dokonce víc pro nenávisť, která tam je. Na palestinské straně slyšíte úplně vážně: oni Izraelci chtějí obnovit Šalomounův chrám, úplně vážně, oni to chtějí znovu vystavět. To si říkáte, Ježíši Kriste, to není možné, to snad nemyslíte vážně. Ano, oni vážně chtějí obnovit Šalomounův chrám. Potom to říkáte Izraelcům a ti nad tím žasnou, že to snad nemůžou myslet vážně, taková hloupost, absurdita.

Takhle to prostě funguje. A vám připadá – co dělat v takovéto situaci? Snažíte se snižovat nedůvěru, ale máte omezené výsledky. A to, co vás napadne konkrétní, je, že například když na palestinské straně jsou mladí lidé nezaměstnaní, se velice vyplatí, a dokonce Izraelci vám potvrdí, že to je vlastně správné, dát těm mladým práci, aby nebyli obětí těch extremistů, kteří je tam lákají úplně jinam. Dát jim práci je to nejefektivnější. A nakonec vám obě strany řeknou: to je asi rozumné. A tak se snažíte udělat něco z tohohle, udělat něco, co máte pocit, že konkrétně pomáhá tomu, že se situace trochu uklidní. V té chvíli už nemá člověk chuť na žádná politická prohlášení podobného typu, která vlastně znovu vytvářejí nedůvěru, znovu to eskalují. Ta jsou špatně. Já jsem o tom dneska hluboce přesvědčen. A jestli někdy mlčím, jak tady naznačil poslanec Korte, tak bych vás rád jen ujistil, že je to právě proto, že mi připadá, že v tom prostoru, kde možná neříkáme každou chvíli, co si myslíme, dostáváme prostor, pokud tam máme důvěru, pomáhat udělat věci, které skutečně pomohou trochu snížit napětí, ať je to v Sýrii, nebo je to na palestinských autonomních územích.

Já se vám snažím upřímně říci, co je to, co mě dneska vede. Aby to nebylo špatně vykládáno. Mlčení nemusí být přece jenom zbabělost. Mlčení je někdy, že máte pocit, že některé věci je třeba se snažit dělat, pokud je šance, tak to zkoušet, dokud to ještě jde. A já to mám spojené s konkrétními lidmi a případy, které vidím.

Tak mi odpusťte, že jsem se do toho tak pustil, ale byl bych rád řekl, že kdybych si byl jist, že to pojoňování bude mít efekt a účinek, že to někomu pomůže, že to prostě něco zachrání, že to vytvoří trochu víc míru, trochu méně násilí, tak bych to tady řekl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová. Potom pan poslanec Böhnisch.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych jenom zareagovala na pana kolegu Šarapatku. My jsme zařazovali tento bod na program včera ve 14 hodin. Věděli jste, o jakou rezoluci se jedná, zmiňovala jsem to tady. Myslím si, že si každý mohl rezoluci najít. Nebývá tady standardem, že bychom dostávali na stůl návrhy zákonů. Bereme si je ze systému, takže stejným způsobem jsem k tomu přistoupila i v tomto případě. Ale pokud by, prostřednictvím pana předsedající pana předsedy Hamáčka, pan Šarapatka chtěl rezoluci UNESCO vidět, mám ji tady v angličtině, což předpokládám, že vám nevadí. Jmenuje se Okupovaná Palestina a navrhovatelé této rezoluce jsou prosím pěkně Alžír, Egypt, Libanon, Maroko, Omán, Katar a Súdán. Já myslím, že to stačí.

Co se týče pana kolegy Pilného, kterého si jinak moc vážím, tady skutečně, prostřednictvím pana předsedy Hamáčka, je konstituční akt, který vlastně utvořil tuto organizaci. Můžete si dohledat na stránkách UNESCO, a já to tady ještě zdůrazním při této příležitosti, že jeden z mezinárodních instrumentů, který se dotýká této problematiky, právě úmluva, konstituční akt, se dovolává ohledu na dějiny, na historii národa, kdy například úmluva uvádí – a teď mi dovoluňte citovat: "Výbor stanoví pořadí priorit pro své operace. Přitom bude mít na paměti, jaký význam má pro světové kulturní a přírodní dědictví vlastnictví požadující ochranu potřebu poskytnout mezinárodní pomoc vlastnictví, který je nejrepresentativnější z hlediska přírodního životního prostředí či génia a dějin národů světa, naléhavost práce, jež má být vykonána, zdroje, jež má k dispozici stát, na jehož území se ohrožené vlastnictví nalézá, a zejména rozsah, po který jsou schopny takového vlastnictví zabezpečit vlastními prostředky."

Pane kolego Pilný prostřednictvím pana předsedy Hamáčka, tady je evidentní, že tento aspekt byl vůči Izraeli naprosto zatlačen do pozadí a že byl reflektován pouze a jenom vůči arabským státům. Bohužel.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám panu poslanci Böhnischovi, ale ještě tady jsou čtyři faktické, evidují i přihlášku paní poslankyně Němcové. To je přednostní právo? Taky faktická. Nejprve pan poslanec Gabal a potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem původně nechtěl vůbec vystupovat, ale musím říct, že vystoupení ministra Zaorálka mě k tomu donutilo, protože se domnívám, že takovýmto způsobem obhajovat pasivitu naší diplomacie, zejména pak v syrském konfliktu, považuji za nehoráznost. A to si pan ministr myslí, že jedenáct členů Rady bezpečnosti, kteří podpořili Ruskem zavetovanou španělsko-francouzskou deklaraci odsuzující Rusko a Bašára Asada, nemají na mysli humanitární cíle a zájmy obyvatel v Sýrii, protože nemlčí? Protože jasně pojmenovávají porušení mezinárodního práva? Jednání předpokládané Rady ministrů o možných sankcích vůči Rusku za bombardování v Aleppu je prostě

porušením možností ovlivňovat humanitární pomoc? Bombardování humanitárních konvojů ze strany Ruska, to má tentýž smysl? A my se k tomu nevyjádříme a nevyjádřili jsme se? Dnešní schůzka francouzského prezidenta s německou kancléřkou a ruským prezidentem k Ukrajině a k Sýrii, to je nedostatek pochopení pro humanitární potřeby?

Já bych panu ministrovi doporučil, aby si přečetl ženevskou konvenci ochrany civilních osob ve vojenském konfliktu z roku 1949. Zřejmě ji asi nečetl. A to je mezinárodní právo.

A pokud jde o navrhovaný text paní Černochové, já si myslím, že je důležité, abychom vyjádřili podporu izraelské straně a upozornili UNESCO, že jako kulturní organizace by nemělo vytvářet konfrontační situaci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Stanjuru, potom pan poslanec Benda, Šarapatka, Korte, v tomto pořadí. Všechno faktické poznámky. Faktické poznámky, pane ministře, mají přednost.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na slova pana ministra zahraničí, který tady vedl polemiku nebo úvahu na to, kdy mlčet a kdy promluvit a proč si myslí, že v této chvíli je lepší mlčet než promluvit. Je to přibližně stejně.

První důvod a ten hlavní, proč promluvit, že se jedná o naše spojení. Spojenců se máme zastávat v okamžiku, kdy se jim děje křivda. Když se nic neděje, tak se můžeme potkávat, plácát se, jak jsme spojenci, ale v klíčových okamžicích, v okamžicích, kdy vidíme, že se děje křivda, se jich máme zastat. Pak můžeme očekávat to samé od našich spojenců. To je ten hlavní důvod, proč si myslím, že by dneska Poslanecká sněmovna měla promluvit a přijmout toto navržené usnesení. A jsem rád, že vidím, že ta podpora je z mnoha politických klubů. A tak by to mělo být v tomto případě.

Ale nedá mi, abych se nevrátil k té vaší polemice. Dneska, pane ministře, máme mluvit, a ne mlčet. Včera, pane ministře, jste měl mlčet a nemluvit k Číně. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S faktickou poznámkou pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, myslím, že panu ministrovi zahraničí se jeho vystoupení úplně nepovedlo, protože vyvolalo zbytečnou sérii poznámek, které právě vycházejí z té velmi mylné teze o tom, že se má někdy mlčet. Dokonce této tezi rozumím. Ano, jsou situace, kde se mlčet má, ale vůbec nevím, proč byla řečena v tuto chvíli a na tomto místě. Tady, jak už řekl můj předřečník, máme svého spojence, kterému se děje křivda. A ten věčný pokus různých pseudointelektuálů relativizovat konflikt palestinsko-izraelský, že za to vlastně můžou tak trochu obě strany, když jedna strana se pokouší zajistit mír za území a druhá strana je připravena svého soupeře zlikvidovat, když, jak jednou napsal krásně Roman Joch, Izraelci svými zbraněmi brání své obyvatelstvo, Palestinci svými obyvateli brání své zbraně, tak to jsou situace, kdy se nemáme tvářit, že je to

všechno tak nějak složité a ona ta pravda... a možná, že chtějí postavit znovu jeruzalémský chrám a zbořit mešitu al-Aksá, ale promluvit máme o ostatních věcech. Chápu, že pan ministr zahraničí občas mlčet má, ale občas by v této Sněmovně měl zvážít, v jaké situaci vyzývá k mlčení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Korte. Prosim.

Poslanec Daniel Korte: Já musím reagovat na slova pana ministra ohledně uvolňování napětí. Pane ministře, vaše koncepce uvolňování napětí v Palestině mi, bohužel, dosti silně a nevyhnutelně připomíná politiku appeasementu, která uvrhla Československo do Hitlerova chřtánu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Omlouvám se, pane ministře, požádám vás, abyste posečkal, protože první s přednostním právem je pan poslanec Laudát, potom máte přednostní právo vy.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane náměstkú, nebudu dlouho zdržovat, ale přece jen tady chci polemizovat, pokud možno korektním způsobem, s panem ministrem zahraničí.

Víte, když nic jiného, to, co se stalo s tou rezolucí UNESCO, je velké varování. Ono se to začíná množit, a nejenom po světě, jako houby po dešti, ale i v naší společnosti. Žádný z politiků nenese odpovědnost za zločiny současných politiků, toho, co se odehrálo v minulosti, ale každý politik je odpovědný za to, jak se k té minulosti staví. Samozřejmě chápu jakýsi pragmatismus, ale proboha, jestli něco česká zahraniční politika a tato vláda jako celek, a nikdo se z toho nevyžle z těch tří partnerů, předvádí, tak to je skutečně ohýbání páteře. Za chucepe považuji to, co se stalo směrem k tomu prohlášení k dalajlámovi. Jsou země, které jsou velmi principiální, a mají větší obchod, lepší obchodní vztahy s Čínou než my. Jestli chcete, připomenu, která je to například země. Je to Portugalsko. A když nic jiného, tak doufám i směrem k ODS, že já jsem vás tady oslovil, všechny strany, že je připraven materiál, abychom se postavili ke genocidě Arménů Turky, a já s tím přijdu. A také to budeme měnit za tramvaje, dámy a pánové, nebo za předvánoční cestu do Turecka, a to je, řekl bych, ještě brutálnější záležitost než ta ostudná rezoluce, kterou UNESCO přijalo.

Takže já bych chtěl, abychom, protože stejné lži směřem k minulosti, dneska jsme toho tady taky už byli svědky a je to dennodenně, médii počínaje, politiky konče, jestli nebudou současné politické reprezentace, jednotliví politici pojmenovávat minulost pravdivě, tak se nám to bude vracet. A kdyby nic jiného, nejenom že Izrael je náš poslední spojenec a jistá bašta nějakých hodnot v celém regionu, tak když nic jiného, tak by mělo pro nás být varováním, že i my osobně máme nebo budeme mít ještě větší problém se zeměmi, které s takovouto rezolucí, která je historickou lží, prostě přišly, a problém s těmi lidmi, nebo s těmi zeměmi, s těmi společnostmi, které tuto lež verifikovaly. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Leo Luzar, poté dostane slovo pan ministr. Faktická poznámka má přednost, omlouvám se, pane ministře. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Dobrý den, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, debata k tomuto docela závažnému stanovisku, rezoluci UNESCO, začala směřovat k útokům k obecným tématům, k útokům činnosti Ministerstva zahraničních věcí, útokům na výroky politiků ohledně návštěvy dalajlámy, k útokům obecně mezinárodní politiky. Já si myslím, že to je velice špatné. Chápu předkladatele tohoto stanoviska, přiznám se, také mám problém s tím, že jsme ho nedostali, já jsem si ho nemohl přečíst a nevím, jak zní. Přesto chápu důvod předložení, ale myslím si, že tento parlament zná principy, jak v tomto případě postupovat. Prvním je tento návrh rezoluce předat zahraničnímu výboru, který by se měl seznámit jak s návrhem usnesení, tak s návrhem rezoluce a přijmout stanovisko.

Osobně jsem absolutně nešťastný z toho, že UNESCO jako organizace starající se o kulturu svět začalo mít politickou roli. To považuji za absolutně špatné. Ano, stalo se to. Jestli OSN byla dlouhodobě nečinná v politických otázkách, tak ti, co chtěli zavést politiku na různá témata, začali tyto organizace využívat. Není to jediná organizace pod patronátem OSN, která je zneužívána k politickým cílům.

Osobně mě mrzí, že členové UNESCO nebyli schopni zabránit politizaci svého orgánu, svého úřadu. Proto bych byl velice rád, kdybychom se vrátili zpátky k meritum věci, abychom jako Sněmovna tuto rezoluci, návrh usnesení, předali k vyřízení zahraničnímu výboru. Ten připraví návrh usnesení, prodiskutuje, seznámí se se všemi podklady a předloží Sněmovně své řešení. Zahraniční výbor má plánované jednání na 1. listopadu. Já si myslím, že to není tak daleko, abychom se k tomu vrátili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní, pane ministře, je to váš prostor. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Chtěl bych se jenom omluvit paní poslankyni Černochové i paní poslankyni Němcové za své poslední vystoupení, kterým jsem rozpoutal takovou debatu. To jsem opravdu nechtěl, protože ta nabyla geopolitických rozměrů. Já bych chtěl jenom říci, protože na tom "mluvit – mlčet"...

Jenom jsem chtěl říci, že co s týče Aleppa, tak jsem se vyjadřoval včera celý den, i do zahraničních médií, v Lucemburku, i k našim poměrně jasně a jednoznačně. A že vůbec to neměla být obhajoba nějakého velkého mlčení. Já jsem řekl, že občas je třeba mlčet. To když potřebujete něco udělat. Ale to neznamená, že si můžeme dovolit mlčet nějak systematicky a programově. To je nesmysl.

A co se týče mlčení – mluvení, to tady vznikla debata, kdy ne, kdy jo... Já bych rád navrhl, že jsem připraven o těch konkrétních věcech mluvit v příslušných výborech, a můžeme se tomu věnovat detailně. Jsem ochoten vysvětlit maximum, co jsem schopen. Ale tady jsem to v této chvíli do sněmovny tahat neměl, tak se za to omlouvám. A přimlouvám se také za to, aby se jednalo o tom, co bylo předloženo.

Já si myslím, že Sněmovna je suverén. (Hovoří se stupňujícím se důrazem.) Já jsem tady dlouho seděl. Sněmovna je suverén a neměla by poslouchat někoho, kdo jí říká, co může a nemusí. Takže já tady nejsem proto, abych vám říkal, co máte, nebo nemáte hlasovat. Já vám můžu říct pouze svůj názor. Ale já sám jsem jako poslanec vždycky prosazoval, že jsme suverénní a že máme právo se vyjádřit, když chceme! Takže mé vystoupení nešlo k tomu, abych vám říkal mlčte! Já jsem vám říkal, že někdy – a třeba výjimečně – jsou důvody mlčet, když potřebujete něco udělat. Ale to vůbec neměla být obhajoba nějakého mlčení! To si nemůže dovolit ani Sněmovna, ani Ministerstvo zahraničí!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Laudát. (Hlásí se i poslanec Schwarzenberg.) Potřebuji, abyste se domluvili, v jakém pořadí. Nejprve tedy pan poslanec Laudát, po něm pan předseda Schwarzenberg.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já nesouhlasím s panem Luzarem. A přihlásil jsem se k tomu, co říkal pan ministr. Já s tím souhlasím. Já nepotřebuji na prokazatelnou historickou lež stanovisko zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan předseda Schwarzenberg. Prosím. (Z pléna se ozývá: Čestný!)

Poslanec Karel Schwarzenberg: Opravdu jenom poznámka o faktech, vážené poslankyně, vážení poslanci. Je sice pravda, že jak pro křesťany, tak pro muslimy je Jeruzalém veledůležité město. Ale proč? Na základě Starého zákona, ze kterého vychází jak křesťanství, tak velká část také učení proroka Mohameda. Tudiž nezmiňovat židovskou podstatu Jeruzaléma a Chrámové hory je nejenom ideologický předsudek, ale především falzifikace faktů. A proto bych řekl, faktická poznámka je v tom, že nemůžeme vynechat kořen důležitosti Jeruzaléma. Kořen je v židovství. A to si musíme vždycky uvědomit ve všech diskusích o Chrámové hoře i o Jeruzalému jako celku.

Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Netleskám často kolegovi Foldynovi. Možná jsem mu netleskal nikdy, až dneska. Ale on popsal tu situaci poměrně pregnantně. Také jsem ještě nikdy na této sněmovně neříkal větu "nechtěl jsem vystupovat, ale nakonec k tomu došlo" – tak dneska k tomu skutečně došlo. Já už jsem se uklidnil od momentu prvního vystoupení pana ministra zahraničí, tak už to bude spíše přátelské a trochu analytické.

V první řadě se také přihlašuji ke spoluautorství návrhu tohoto usnesení. Myslím, že je velmi vyvážené a umírněné proti té verzi číslo jedna, kterou jsme měli v ruce.

Svět není černobílý. Černobílý není ani Izrael a palestínská území a černobílý není ani vztah těch dvou národů vůči sobě. Pan ministr v tomhle ohledu mluvil velmi dobře. Já tu realitu v místě znám taky, řekl bych, velmi slušně a rád v té souvislosti připomínám větu z jednoho filmu, kde se říká: příroda si vždycky najde cestu. A realita Blízkého východu a Jeruzaléma je taková, že ti lidé spolu žít musí a taky spolu povětšinou žijí, jen v našich médiích se z toho společného soužití Židů a Palestinců dozvídáme to nejhorší. Ale den má 24 hodin a týden sedm dnů a ne každý den a každý týden se tam děje něco, co stojí za zmínku v našich médiích, protože je to prostě pozitivní a ne negativní.

Ale jednu věc nemůžu přejít. Jakkoli souhlasím se smířlivým stanoviskem pana ministra k hlasování či nehlasování našich evropských partnerů, nemohu přejít tu formulaci, že někdy je už únavné rozhodovat nějakým hlasováním o pravdě či nepravdě a přijímat usnesení k tomu, zda je něco pravda, nebo není pravda a proč máme takové věci dělat. Tak já mám v tomhle případě zcela jasno, proč hlasovat pro to usnesení, tak jak je předloženo. Protože až vyjdu ven, ať potkám jakéhokoli Žida, ať potkám jakéhokoli Izraelce, tak se mu chci podívat do očí. A večer se chci podívat do zrcadla. A nechci trávit po takovýchhle jednáních večer drbáním se ve sprše, jako jsem to musel udělat včera po slavném dopisu čtyř, který se týkal návštěvy dalajlámy. Takže to je důvod, proč budu hlasovat pro tuhle rezoluci. Děkuji. (Potlesk některých poslanců zleva i zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní mám zapsanou v pořadí paní poslankyni Němcovou – pouze závěrečné slovo, dobře. V tom případě pan poslanec Benešik.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážené dámy, vážení pánové, pane místopředsedo, vážení členové vlády, je pravda, že někdy je dobré mlčet. Ale v situaci, kdy bychom se měli zastat jediné demokracie v regionu, našeho strategického spojence, jehož samotné základy byly pošlapány mezinárodní organizací, to prostě udělat musíme. Já jsem pro to, abychom tuto rezoluci přijali a vyjádřili tak podporu našemu strategickému partnerovi a jediné demokracii. Pokud státy a organizace v okolí Izraele říkají, že chtějí vymazat Izrael z mapy světa, tak si myslím, že bychom se nad tím měli zamyslet. Protože někdy v polovině nebo před polovinou minulého století to tady bylo také. Také někdo chtěl vymazat Židy z mapy světa. Zastaňme se jich. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Já se jenom vrátím k jedné věci, která podle mého soudu je důležitá, než to budeme posuzovat emocionálně.

Jako zásadní emoci vnímám to, jestli máme svým způsobem hlasováním tak, jak tady bylo řečeno, rozhodovat o tom, co je pravda a co ne. A v tomto ohledu se

příkláním k tomu, abychom se nějakým způsobem zachovali jako Česká republika v UNESCO, nikoliv ve výkonném výboru, ve kterém momentálně nejsme.

Já bych ale chtěl říct, že rezoluci vnímám jinak, než jsem slyšel některé názory. Rezoluce v podstatě žádá respektovat status quo před rokem 1967, tedy rokem předtím, než Izrael dobyl Staré Město a východní Jeruzalém. Československo se podílelo na vzniku Státu Izrael a myslím si, že je to i naše odpovědnost, abychom se k tomuto stanovisku přiklonili, že má existovat Stát Izrael a že má existovat Stát Palestina.

To je výsledek, který byl vlastně tím nejpodstatnějším pro rok 1945 až 1948, ve kterém v podstatě bylo rozhodnuto o tom, jakým způsobem se budeme dál ubírat v tomto bolestivém místě světa, který ani od roku 1945 ani po roce 1948, a tím méně od roku 1967 se nestal místem klidu a spolupráce. Nakonec nedávno zemřel bývalý izraelský prezident, nositel Nobelovy ceny míru, kterou získal právě s bývalým palestinským představitelem Jásirem Arafatem za to, že napsali první a zatím poslední, žel nerespektovanou cestovní mapu, jak se moderně říká, k tomu, jak dospět k míru a ke dvěma státním.

Prosím bych, abychom se vrátili k tomu návrhu, ať se to bez emocí projedná v zahraničním výboru, ať se posoudí, jakým způsobem se Česká republika bude dál chovat k rezoluci Rady bezpečnosti 242 z roku 1967. Protože se bavíme o usnesení Výkonné rady UNESCO a ta samozřejmě není tím, kdo by posuzoval ten stav války a míru, není tím orgánem, který by přispíval k tomu, jestli je možné vést ozbrojený nebo neozbrojený boj.

Jsem přesvědčen, že když tehdejší britský ministr zahraničních věcí ve Valném shromáždění OSN a v Radě bezpečnosti navrhoval rezoluci 242, že měl pro to velmi pádné důvody, aby se vyjádřil tak, že tato rezoluce má být oboustranně respektována. A jestliže UNESCO jenom navazuje na to, aby nebyla proražena tato rezoluce, abychom svým způsobem něčím jiným, a to teď nemluvím ani ve prospěch Izraele, ani ve prospěch Palestiny, jenom abychom nezměnili usnesením jiného orgánu mezinárodního společenství to, co tenkrát bylo tvrdě vybojováno na mezinárodní půdě, tak si myslím, že bychom to neměli posuzovat emocemi, ale racionální úvahou, racionální snahou na to, aby Česká republika spíše přispěla k tomu, že se zvyšuje prestiž mezinárodních organizací. A tady trvám na tom, že nejvyšší prestiž mezinárodních organizací musí mít Rada bezpečnosti OSN a že bez toho, aniž by Rada bezpečnosti OSN byla zpochybňována, není možné zpochybnit také její úlohu. A pokud bychom se jakýmkoli usnesením dopustili toho, že půjdeme proti této rezoluci 242 z roku 1967, tak si myslím, že uděláme velkou chybu.

Prosím tedy, aby spíše než přijetí usnesení, abychom přijali usnesení, že celou věc dáváme znovu posoudit do zahraničního výboru, ať se to probere krok za krokem, i ty věci, které tady garantovalo bývalé Československo v roce 1948, i ty věci, které se odehrály po roce 1967, i ty záležitosti, které vedly v 90. letech k té cestovní mapě. Abychom se s tím nějak vypořádali. Je to pro mě věc, která je docela zásadní jak z pohledu politického, tak z pohledu rodinného. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Svobody. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, o českém národě se říká, že to je národ, který v některých chvílích se chová velmi nestatečně, že uhýbá před řešením problémů a hledá nějaké snazší cesty. Na druhou stranu je pravda, že v určitých okamžicích se náš národ dokázal chovat velmi, velmi statečně. Byl bych velmi rád, abychom v tuto chvíli nehledali varianty, jak se vyhnout tomu, že něco řekneme jasně.

Svého otce a svého dědy jsem se ptal, proč mlčeli v některých okamžicích svého života. A oni mi na to nedovedli odpovědět. Já nechci, abych jednou svým dětem musel říkat: Já jsem neřekl v tuto chvíli jasné slovo. A proto říkám, v tuto chvíli musíme říct své jasné stanovisko k této věci, musíme říct jasné ne, protože hledání jiných cest, ustanovování výborů a dalších diskusí je prostě nestatečné.

My jsme tady proto, abychom za tuto zemi a za tento národ řekli své jasné ne rezoluci, která byla podepsána. Velmi vás o to prosím. A samozřejmě prosím o to i jménem svých dětí, abychom tento národ nevedli zase někam, kde se o něm bude říkat: je to národ nestatečný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tento moment neeviduji nikoho, kdo by se přihlásil nebo byl přihlášen do všeobecné rozpravy. Táží se, zda je tomu tak. Nikoho nevidím. Končím všeobecnou rozpravu. Táží se na závěrečné slovo v tento moment paní zpravodajky a paní navrhovatelky, jestli si chcete vzít závěrečné slovo před otevřením podrobné rozpravy. (Obě mají zájem.) Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Jenom bych reagovala na předposledního řečníka, pana předsedu Filipa. Pokud by se Izrael choval tak, jak po něm chtěla OSN po roce 1967, tak už neexistuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Mám dojem, že jsme tu věc probrali ze všech možných stran. Ale jenom ještě ve svém závěrečném slově zpravodaje zdůrazním to, co si myslím, že je důležité vědět.

Zopakují tedy, že tu rezoluci navrhlo 6 zemí a podpořilo ji 24 zemí, z nichž 16 jsou země z muslimskou většinou, 6 dalších jsou země, kde je muslimů více než 10 %. Pouze dvě země – Rusko a Čína – které podpořily tu rezoluci, se s žádnou takovouhle menšinou nebo velkou částí muslimů ve své společnosti nesetkávají. Neboli jinak řečeno podle mě se ukazuje, že v UNESCO se vytvořila v posledních letech velmi silná arabsko-palestinská koalice poté, co Palestina byla v roce 2012 přijata jako plnoprávný člen a od té doby začala transformovat UNESCO, tu organizaci, kterou jsme vnímali pozitivně, jako tu, která pečuje o kulturní dědictví lidstva, do nějakého politického bloku. A jeho projevem je i ta rezoluce, kterou se

vám nyní snažíme přiblížit, abychom dospěli ke společnému rozhodnutí, že ji odmítneme.

Izrael – a děkuji za připomenutí – je v tom moři muslimského světa jedinou demokracií, je obklopen, neustále čelí rizikům, která my si uvědomujeme v silnější míře snad dva, tři, čtyři nebo pět let, a zdaleka nejsme v takové situaci, v jaké se po desetiletí nachází tato jediná demokracie na daném území, která doopravdy dennodenně musí být připravena na to, že bude muset hájit přímo ve válečném konfliktu svoji zemi, svoje hranice a svoje občany.

Proto vás prosím, abychom tedy tak, jak byl společnými silami ten návrh připraven, abychom jej podpořili. To je mé závěrečné slovo zpravodaje. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, kterou otvírám. O slovo se hlásí paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Ještě jednou přečtu návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k tomuto bodu. Znovu zopakuji to, že na jeho tvorbě se podílela celá řada z vás. Děkuju jmenovitě panu Böhnischovi a panu Kortemu, kteří mi s tím pomohli.

K tomu, co tady říkal kolega Leo Luzar, tak prostřednictvím vás, pane místopředsedo, bych mu chtěla říct, že jsem v ranních hodinách dávala návrh usnesení předsedovi jejich poslaneckého klubu panu Kováčikovi na stůl. Ostatní kolegové z lavice to viděli. To, že tady teď pan předseda není a nepředal vám to usnesení, za to já opravdu nemohu. Ale proto, abyste pro to mohli hlasovat, a já doufám, že to podpoříte, přečtu to usnesení tedy ještě jednou:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. vyjadřuje zásadní nesouhlas s rezolucí schválenou Výkonnou radou Organizace spojených národů pro výchovu, vědu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, jestli máte něco nutného, co potřebujete diskutovat, jděte do předsálí, ať je zde klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: – vědu a kulturu UNESCO 2000EX/PX/DR.25.2REV., která upírá historickou vazbu mezi židovským národem a Zdi nářků a Chrámovou horou v Jeruzalémě.

II. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odmítá tuto rezoluci, která se nese v nenávistném protiizraelském duchu, přičemž také pomíjí nejen židovské, ale i křesťanské vazby na svatá místa v Jeruzalémě. Použité formulace odporují neutrálnímu a mírotvornému charakteru Organizace spojených národů, diskreditují

organizaci UNESCO a v posledku posilují v mezinárodním měřítku antisemitské tendence.

III. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby na základě dlouhodobých přátelských vztahů mezi Českou republikou a Státem Izrael využila všech prostředků a příležitostí k vyjádření negativního stanoviska České republiky k této rezoluci.

IV. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby prostřednictvím stálé delegace České republiky při UNESCO a prostřednictvím zástupce České republiky v Ekonomické a sociální radě OSN nehlasovala pro předmětnou rezoluci a protestovala proti politizaci UNESCO.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, děkuji zpravodajce za přednesení návrhu usnesení. Vezmu-li jej odzadu, bod IV okamžitě jsem schopen podepsat, bod III je také schůdný, bod II – akorát tu druhou polovinu tohoto bodu, bod I by dle mého názoru vyžadoval přeformulaci.

Proto se vracím ke svému návrhu, který jsem dal, a v podrobné rozpravě se k němu hlásím, tj. abychom hlasovali o zařazení tohoto bodu jako úkolu a přiřazení tohoto projednání zahraničnímu výboru, aby navrhl usnesení pro tuto Sněmovnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Eviduji váš návrh, to znamená, aby tento bod byl přikázán zahraničnímu výboru jako garančnímu výboru. Já se ptám, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu.

V podrobné rozpravě zazněly dva návrhy – jednak zde byl načten návrh usnesení a pak byl dán protinávrh a to je, aby tento bod byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a tento výbor aby byl současně výborem garančním k tomuto materiálu. Nejprve tedy budeme hlasovat o protinávru... (Posl. Černochová z pléna: Ne! Jak byly předloženy.) Jak byly předloženy. Prosím, s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, to nejsou protinávry. To jsou dva různé návrhy. Já tedy podpořím jenom ten první, ale Sněmovna klidně může podpořit oba. Přijmeme usnesení a materiál přikážeme výboru. To se nevylučuje. Není to protinávrh. Takže by se mělo hlasovat o prvním návrhu, který přednesla paní poslankyně Černochová, a pak o druhém návrhu, protože to není protinávrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že padly dva návrhy v podrobné rozpravě, požádám zpravodaje, aby navrhl proceduru hlasování, o které pak budeme hlasovat. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já se domnívám, že tomu všichni rozumíme. Můj návrh je, abychom postupovali jako obvykle v těchto situacích, to znamená, že byly předneseny dva návrhy. Navrhuji tedy Poslanecké sněmovně, abychom o nich hlasovali v pořadí tak, jak byly předloženy. Nejprve tedy o návrhu paní poslankyně Jany Černochové, poté o návrhu pana poslance Leo Luzara. To je můj návrh procedury.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já se táži, zda dává někdo protinávrh. Pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, ač si velice vážím názoru zkušeného parlamentního barda, použiji-li tento výraz s dovolením, tak si myslím, že ten můj návrh byl protinávrem. Protože jestli Sněmovna přijme návrh usnesení ve svém hlasování, tak zahraniční výbor už nemá co suveréna Sněmovnu úkolovat, popř. opravovat. To už potom to jednání zahraničního výboru by bylo zbytečné. Proto ten můj návrh je návrhem proti návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Eviduji váš protinávrh. Je to protinávrh ohledně hlasovací procedury. Nejprve tedy budeme hlasovat, kterou z procedur hlasování vybereme. Nejprve dám hlasovat o protinávru a to je, že nejprve budeme hlasovat o přikázání tohoto bodu do výboru a poté budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je... Byl jsem požádán o stanoviska. Omlouvám se. V tom případě prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Takže žádám vás o stanovisko, paní zpravodajko a paní garantko. (Posl. Němcová: Stanovisko k tomuto návrhu je negativní.) Děkuji. (Posl. Černochová: Negativní.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navrženou proceduru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 86, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 108. Tento způsob procedury byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o původní navržené proceduře a ta je taková, že nejprve budeme hlasovat o navrženém usnesení a poté teprve o přikázání do výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržený postup při hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 87, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti 2. S tímto postupem byl vysloven souhlas.

Nejprve tedy dám hlasovat o návrhu usnesení, tak jak bylo přečteno. Předtím než dám hlasovat, vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili. Návrh usnesení byl přečten. Myslím si, že víme, o čem budeme hlasovat. Byl vám také rozdán do lavic.

(Z pléna požadavek na hlasování po bodech.) Je zde ještě návrh ohledně postupu hlasování, ale obávám se, že procedura již byla schválena a není v tento moment možné do ní vstupovat. Z toho důvodu bude možné hlasovat o návrhu usnesení pouze jako o celku, nikoliv po bodech.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navržené usnesení, tak jak bylo přečteno, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 88, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro návrh 119, proti 4. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat. (Potlesk přítomných poslanců vyjma KSČM.)

Nyní budeme ještě... (V sále je velký hluk.) Já vás požádám, abychom dokončili proceduru hlasování. Nyní tedy jako druhý bod je, že budeme hlasovat o přikázání tohoto materiálu, tohoto bodu zahraničnímu výboru a současně, aby to byl... (O slovo se hlásí posl. Černochová.)

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, vzhledem k tomu, co řekl navrhovatel tohoto návrhu, že to je protinávrh, tak podle mého názoru je to nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se pouze táži, zda pan navrhovatel to vnímá stejně. Dobře. V tom případě druhý bod není hlasovatelný. Bylo schváleno usnesení.

Než uzavřu bod, chtěla jste ještě závěrečné přednostní právo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem chtěla všem kolegům a kolegyním i všem, kteří se podíleli během těch několika málo hodin, co nás dělilo od věčejšího odpoledne, kdy jsme tento bod zařadili na program, tak jsem všem chtěla moc a moc poděkovat. Díky. Vážím si vaší podpory.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Končím projednávání tohoto bodu.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Dnes od 14.30 do 17 hodin se omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek, dále se dnes omlouvá pan poslanec Šincl z pracovních důvodů až do konce jednacího dne, dnes od 15 do 19 hodin z důvody návštěvy lékaře se omlouvá pan poslanec Jiří Holeček, dále dnes od 17.30 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Plíšek a dále dnes od 14.30 do 18 hodin z důvodu účasti na schůzi Senátu se omlouvá pan poslanec Jiří Holík.

Otevíráme další bod dnešního jednání a tím je

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 909/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o evidenci obyvatel a další související zákony.

Podle platné právní úpravy je v informačním systému evidence obyvatel o občanech veden údaj o místě trvalého pobytu. V případě občanů, kteří mají trvalý pobyt na adrese sídla ohlašovny nebo na adrese sídla zvláštní matriky, je v informačním systému uvedena adresa ohlašovny nebo této zvláštní matriky. Orgány veřejné moci, které jsou oprávněny využívat údaj o adrese místa trvalého pobytu, však v takových případech nezískají z informačního systému informaci o tom, zda je evidovaná adresa právě adresou sídla ohlašovny nebo sídla zvláštní matriky. Tuto informaci nezískají ani ze základního registru obyvatel, kde toto označení také není uvedeno. Cílem předkládaného návrhu zákona je umožnit oprávněným subjektům získat z informačního systému evidence obyvatel informaci o tom, že občan je evidován na adrese právě ohlašovny nebo této zvláštní matriky.

Zavedení označení údaje o trvalém pobytu jako adresy úřadu bude upraveno také v základním registru obyvatel a v informačním systému, kde jsou vedeni cizinci. Označení údaje o trvalém pobytu jako adresy úřadu bude u osob, které již mají trvalý pobyt na ohlašovnách, provedeno v souladu s předchozími ustanoveními do jednoho roku od vyhlášení zákona.

Předmětem novely je také rozsah údajů na občanském průkazu. Podle stávající právní úpravy by měl být od 1. ledna 2017 údaj o trvalém pobytu uvedený v občanském průkazu pouze nepovinně uváděným údajem, který tedy není povinný a nebyl by tedy povinnou součástí informací, které lze z občanského průkazu vyčíst. Předložený návrh zákona tuto úpravu zrušuje. Údaj o adrese místa trvalého pobytu by tedy měl nadále zůstat součástí povinných údajů uváděných v občanském průkazu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve

znění pozdějších předpisů. Projednáváme jej jako tisk 909. Návrh zákona je doprovázen návrhem vlády na jeho schválení v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Hlavním účelem předkládaného zákona je zavést v evidenci obyvatel označení adresa úřadu pro trvalé pobyty na adrese ohlašovny. Podle platné právní úpravy je v informačním systému evidence obyvatel veden údaj o místě trvalého pobytu občana. V případě občanů, kteří mají místo trvalého pobytu na adrese sídla ohlašovny, je v informačním systému jako údaj o trvalém pobytu vedena právě tato adresa. V současné době není možné z údaje o trvalém pobytu poznat, že jde o adresu ohlašovny. Nelze to zjistit ani ze základního registru obyvatel, kde rovněž není adresa ohlašovny odlišena. Cílem tohoto návrhu je umožnit úřadům získat, jak už bylo řečeno, z informačního systému evidence obyvatel informaci o tom, že občan je evidován na adrese sídla ohlašovny. Navrhuje se, aby u těchto adres byl uváděn údaj adresa úřadu. Totéž by platilo pro evidenci na adrese takzvané zvláštní matriky. Zavedení označení údaje o trvalém pobytu jako adresy úřadu bude upraveno taktéž v položkové skladbě základního registru obyvatel a v informačním systému cizinců. Též se navrhuje, aby označení adresa úřadu bylo uváděno i v občanských průkazech.

Součástí návrhu je též důležitá změna, kdy se v částech sedmé a osmé navrhuje zrušit dřívější, již platnou, ale dosud neúčinnou novelu zákona o občanských průkazech. Tato novela měla zavést nepovinné uvádění údaje o trvalém pobytu na občanských průkazech. Účinná by měla být od 1. ledna 2017. Podle předkladatele je omezení rozsahu povinných údajů na občanských průkazech nežádoucí. Například podle správního řádu se fyzická osoba identifikuje jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu. Uvedená kombinace údajů je považována za minimum pro jednoznačnou identifikaci. Je vhodné, aby tato základní sada údajů tvořila také základ informací patrných z občanských průkazů. Zároveň se tím umožní uvádět na občanských průkazech také rozlišení takzvané adresy úřadu.

Zajistit, aby údaj o trvalém pobytu zůstal povinným obsahem občanského průkazu, znamená včas zrušit novelu zákona o občanských průkazech účinnou od 1. ledna 2017. Z toho důvodu musí být předkládaný zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů do konce roku 2016. Proto také předkladatel navrhuje schválení zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a v té eviduji jednu přihlášku. Prosim, pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Já jsem pozorně vyslechl jednak to, co je ten zákon, sám jsem si ho bedlivě přečetl, a já si tady musím trochu postesknout. Je to rok, co jsme projednávali zákon o občanských průkazech. Já jsem se tady před rokem z tohoto místa ptal pana ministra, jak to bude s tím trvalým pobytem, zda z občanky zmizí, anebo tam zůstane. Tenkrát bylo řečeno, že to zůstane, jak to má být, jak to běží, to znamená, že by měl od 1. 1. 2017 v občance být povinné volitelným údajem,

tedy mohl by zmizet. Najednou přišlo ministerstvo s tím, že tam musí zůstat. Já se musím ptát, proč tak pozdě. Pak to tady schvalujeme opět v "devadesátce, když jsme to mohli udělat naprosto v klidu třeba před půl rokem, nebo už před tím rokem, když jsem na to tady poukazyval. To se mohlo všechno řešit.

Já chápu, že kdyby se ten údaj stal povinně volitelným, tak by občan musel dojít třeba na CzechPoint a vyjet si potvrzení, kde vlastně má trvalý pobyt, takže tomu rozumím, že bude lepší, když na občance ten údaj zůstane i z různých obchodněprávních věcí jako identifikátor. Nicméně ještě tady je další věc, že od 1. 1. 2020 má z občanského průkazu zmizet rodné číslo, resp. má být také povinně volitelným údajem, jestli se nepletu. Tak to v tom zákoně, který se tady schvaloval za minulé vlády, tenkrát za ministra Johna, jestli se nepletu, tak tam se šlo touto cestou. To znamená, nejprve se povinně volitelným údajem stal rodinný stav, že tam může a nemusí být uveden, potom tam bylo jasně uvedeno, že to bude trvalý pobyt, že bude také povinně volitelným údajem, a končilo se tím, že v roce 2020 bude rodné číslo nahrazeno nějakým bezvýznamovým identifikátorem, nějakou směsí čísel a třeba písmen.

Takže moje otázka zní, zda bude rodné číslo od roku 2020 skutečně nepovinným údajem. Nám tenkrát ministerstvo tvrdilo, že v té době, nebo kolem toho roku, budou vyčerpány všechny možné kombinace rodných čísel, takže se tam bude muset přejít na nějaký bezvýznamový identifikátor. Takže to je moje otázka, zda to bude povinně volitelný údaj od roku 2020. Aby zase nedošlo k tomu, že třeba příští Sněmovna tady bude muset toto řešit a půjdeme zase jinou cestou. Mně to pak přijde poměrně všechno scestné, zvlášť když potom u toho druhého bodu uvidíme, že budeme zavádět elektronické občanské průkazy, kdy půjdeme tou ochranou osobní identity trochu jinou, nikoli zmizením těchto údajů z občanek se strojově čitelnými údaji. O tom se pobavíme v tom druhém bodě.

Každopádně já tu devadesátku blokovat nebudu, samozřejmě. Nechám tomu volný průběh. Celek samozřejmě podpořím.

Ale abych tady jenom nekritizoval, tak co se mi v tom zákoně líbí, je poměrně propracovaná analýza dopadů. Tak by měla vypadat podle mého názoru u všech zákonů. To samé bude u těch občanských průkazů, kde pak plynule navážu i na tento problém, který jsem tady zmiňoval. Takže jak jsem říkal, zajímalo by mě, zda od roku 2020 bude rodné číslo povinně volitelným údajem, resp. zda bude skutečně nahrazeno bezvýznamovým identifikátorem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji jednu faktickou poznámku. (Nejedná se o faktickou poznámku.) V tom případě i tak jste v pořadí, pane poslanče, nikdo jiný přihlášený není.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já chci říci k tomuto návrhu zákona, že se skřípěním zubů nebudeme blokovat devadesátku, ale pár poznámek si ten zákon zcela určitě zaslouží.

To, co tady říkal můj předchůdce, je bezesporu pravda, ale pokud já si pamatuji, tak jsme prostě v minulosti postupovali v oblasti elektronizace veřejné správy daleko

rychleji, než se tak děje poslední měsíce a posledních pár let. My jsme teď byli pracovně navštívit např. Estonsko, kde mají elektronizaci veřejné správy z pohledu občana a z pohledu služby občanům opravdu na velmi vysoké úrovni, a člověk by nečekal, v které zemi se vlastně máme čím počít, co se dovědět, případně i nevymýšlet vymyšlené a převzít některé věci, které by z pohledu služby občanovi zcela určitě dobře sloužily.

Tahle brzda, za kterou teď zatahujeme, je brzda, která je potřebná. Myslím si, že by nebylo správné, kdyby se v tuto chvíli na občanském průkazu nemuselo objevovat místo trvalého bydliště, ale do budoucna jsem přesvědčený o tom, že to má být součástí jakéhosi elektronického zámku, ať už uvnitř občanky. Zkrátka ten úřad to ví. Budu-li mít nějaký identifikátor, ať už tomu budeme do budoucna říkat jakkoli, jestli občanský průkaz, nebo to bude identifikační číslo – tím narážím na pana kolegu Klána, protože pokud si dobře pamatuji, tak tehdy debata na téma, jestli tam má být rodné číslo, či nikoliv, jestli to nemá být jiný identifikátor, ze kterého by nemělo být patrné, kdy se kdo narodil a podobně, k čemuž se já přikláním, ten stát tu informaci má a není potřeba, aby každý se z rodného čísla byl schopen dovědět, kdo se kdy narodil. V tomto ohledu to byl tehdy, pokud se dobře pamatuji, ten hlavní záměr, neboť stát, jak říkám, tu informaci má a je zbytečné, abychom donekonečna, nebo aby občané donekonečna státu chodili opakovaně říkat neustále stejné informace, které koneckonců jednotlivé instituce už mají. Ale z praxe přece dobře známe fakt, že chodíme po úřadech a že jeden státní úřad po nás chce informaci od jiného státního úřadu, ale má ji zařadit občan, ne ten stát sám uvnitř sebe sama.

Při téhle příležitosti chci také říct, že ačkoli je toto prostý zákon, vlastně jakýsi úřednický zákon, který se příliš občanů nedotýká, tak se ale dotýká fungování samosprávy. A chci upozornit – a ti z vás, kteří pracujete v zastupitelstvech obcí a měst, dobře víte, že se začíná kumulovat obrovský problém kolem občanů, kteří jsou evidováni na příslušných obecních úřadech, a že s tím začíná být velký problém, neboť tam nastává nerudovská otázka kam s ním. Ti lidé končí svým bydlištěm často téměř nenávratně, není cesta zpět, končí na obecních a městských úřadech a my bychom se měli věcně bavit o tom, co s tou situací dělat. Jestli je to nevratný proces, anebo jestli umíme tu situaci nějak pomoci řešit samosprávám. Myslím si, že by si to zasloužilo debatu – výbor pro veřejnou správu, Ministerstvo vnitra, případně představitelé Svazu měst a obcí –, abychom se pokusili některým situacím, které dneska obce musejí řešit, odlehčit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážené kolegyně a kolegové, já vás příliš nezdržím. Musím ohlásit určitý střet zájmů, protože jsem se téměř 17 let živil zhruba touto materií, evidencí obyvatel a otázkou matrik a fungování těchto institutů.

Myslím si, že ten zákon trošku vylévá s vaničkou i dítě, protože většina těch samospráv – a to koneckonců tady potvrdili moji předřečníci a chci se k tomu připojit

– čekala něco úplně jiného od Ministerstva vnitra, čekala řešení těch problémů, které trápí ohlašovny na samosprávách. A místo toho v podstatě se zavádí jenom technická tzv. novela, která vůbec těm samosprávám neulehčí, ale nijak neulehčí ani těm občanům.

Já vím, že ten zákon není vetován v devadesátce, že nějakým způsobem asi projde Poslaneckou sněmovnou, ale chtěl bych tady avizovat, že ten problém je vysoce aktuální a ten stav na ohlašovnách samospráv, zvlášť těch malých obcí nebo středně velkých obcí, je výrazně neudržitelný z hlediska té koncepce dnešní evidence obyvatel.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jenom velmi krátce. My jsme se dohodli, že nebudeme blokovat devadesátku, protože ta novela v tomto případě je zcela jasná, ale problémy nám zůstávají. Mě by spíš zajímalo, jak to bude probíhat v tom čase příštím, protože skutečně ohlašovny na městských úřadech, přihlašování se na úřadech, to jsou opravdu velké problémy. Vůbec institut trvalého pobytu je velký problém v současné době. A mě by zajímal nějaký časový horizont – protože to nemůžeme tvořit ani tady na plénu, ani ve výborech, ani jako poslanecké iniciativy. Mě by zajímal časový horizont, jestli ministerstvo nám dá nějaké světlo na konci tunelu, kdy se tak stane, protože skutečně to problém je. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táží se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táží se pana navrhovatele a paní zpravodajky, zda chcete mít závěrečné slovo. Pan ministr chce promluvit. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vašim prostřednictvím ke kolegům, kteří se tázali, co se týká rodných čísel. Dále platí vize, že po roce 2020 bude rodné číslo nahrazeno jiným identifikátorem, z něhož nebude možné dovést ani pohlaví, ani datum narození dotčené osoby. To znamená, toto dále platí.

Co se týká ohlašoven, v současné době k tomu zpracováváme rozsáhlejší analýzu. Chceme do toho zapojit Svaz měst a obcí a další subjekty, abychom se pokusili najít funkční řešení. Že to problém je, je zjevné z počtu lidí, kteří jsou v jednotlivých obcích přihlášení. Dnes jsem hovořil se starostou jednoho středně velkého města, kde je přihlášeno na městském úřadě 800 lidí. To znamená, vnímáme to jako problém. A vedle toho samozřejmě i problém dneska, jak se pokusit dostat obce do registru cizinců, protože i to vnímám jako velký problém především ve vztahu např. plateb za odpad atd. atd. To znamená, touto otázkou se zabýváme.

Doufám, že zhruba do dvou měsíců budu schopen dát Poslanecké sněmovně nějaký ucelený pohled, v jakém časovém horizontu jsme to schopni v krocích řešit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě závěrečné slovo paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych shrnula průběh rozpravy. Pan poslanec Klán si posteskl, že před rokem na problematiku této novely upozorňoval již pana ministra. Nicméně pochválil vynikající analýzu dopadu v důvodové zprávě.

Pan poslanec Bendl a také pan poslanec Grospič a Adamec se zamýšleli nad problematikou ohlašoven a přihlašování na úřadech. A pan poslanec Bendl navrhl, aby v rámci výboru pro veřejnou správu tato problematika s Ministerstvem vnitra byla řešena.

Také zde zaznělo, že žádný klub nebude vetovat onu devadesátku. A já jako zpravodajka doporučuji, aby novela byla schválena již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že nebyla podána námitka, nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování k projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení. Předtím vás ještě odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 909 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 89. Přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 125, proti 3. S návrhem byl vysloven souhlas.

Zahajují podrobnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho neeviduji, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele, paní zpravodajky, zda chcete závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, tzv. zákon o evidenci obyvatel, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 909."

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak byl přečten, zmáčknete tlačítko a zvednete ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 90. Přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců. Pro návrh 134, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Ještě upřesním jednu omluvu. Dnes od 14.30 do 18 hodin se omlouvá pan ministr životního prostředí Richard Brabec, nikoliv Jiří Holík, kterého jsem původně přečetl.

Otevírám další bod jednání a tím je

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o občanských průkazech a další související zákony.

Podle platné právní úpravy existují tři typy občanských průkazů, a to občanský průkaz se strojově čitelnými údaji a s kontaktním elektronickým čipem, občanský průkaz se strojově čitelnými údaji bez tohoto čipu a občanský průkaz bez strojově čitelných údajů. Cílem předkládaného návrhu zákona je plošné zavedení občanských průkazů se strojově čitelnými údaji a s kontaktním elektronickým čipem. Občanské průkazy se strojově čitelnými údaji, ale bez kontaktního čipu, by se již v budoucnu nevydávaly.

Občanský průkaz s tímto elektronickým čipem bude povinným osobním dokladem občana. Měl by být nejen prostředkem pro prokázání totožnosti při prezenčním prokazování, ale také prostředkem pro jednoznačnou elektronickou identifikaci. Bude jej možné využít pro elektronické podání na portálech jednotlivých rezortů v rámci veřejné správy. K účinnosti návrhu zákona by tato možnost měla být zajištěna s využitím přístupu se zaručenou identitou u orgánů sociálního zabezpečení a nemocenského pojištění a pro elektronickou komunikaci s orgány Finanční a Celní správy.

Po nabytí účinnosti navrhovaného zákona by měl být tento typ občanského průkazu vydáván bez správního poplatku. V současné době je správní poplatek za tento typ dokladu ve výši 500 korun. Po tomto návrhu by tento občanský průkaz měl být zdarma.

Zákon nepředpokládá jednoznačnou plošnou výměnu dokladů, nebo jednorázovou. Občanské průkazy se budou nahrazovat postupně podle toho, jak bude končit dosavadní platnou příslušných dokladů.

Návrh zákona také nově upravuje informování občana prostřednictvím textové zprávy nebo e-mailu o možnosti převzít vyhotovený občanský průkaz nebo cestovní doklad.

Účinnost zákona je navržena s ročním odstupem od jeho vyhlášení. Důvodem je především potřeba vytvořit technické zázemí pro výrobu potřebného množství občanských průkazů s kontaktním elektronickým čipem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, aby se i v tomto případě slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh novely zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, vychází z celospolečenské potřeby elektronické komunikace občana s veřejnoprávními institucemi a popř. i s privátním sektorem.

Stávající legislativní úprava již před delší dobou umožnila vydávání občanských průkazů s čipem, a to za 500 korun, ale na druhé straně nebyla státní správa schopna zajistit jejich využití při styku občana se státem. V souvislosti se zavedením nařízení eIDAS nám předkládá Ministerstvo vnitra výše zmíněnou novelu, která zavádí celoplošné vydávání občanského průkazu s kontaktním elektronickým čipem, kdy s vytvořením národní identitní autority bude stát garantovat maximální využití elektronické identifikace.

Účinnost zákona je stanovena uplynutím dvanácti měsíců ode dne jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Ministerstvo vnitra v důvodové zprávě dále uvádí, že s účinností předkládaného zákona, tedy uplynutím dvanácti měsíců ode dne jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů, bude zaručena elektronická identifikace občana pomocí občanského průkazu s elektronickým čipem ve frekventovaných agendách resortu Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí. Jinými slovy to znamená, že se počítá s možností činit v některých informačních systémech veřejné správy podání s využitím identifikačního certifikátu. Zneužití tohoto certifikátu bude bránit zajištění přístupu prostřednictvím osobního identifikačního kódu, resp. bude existovat bezpečnostní, identifikační a v konečné fázi i deblokační kód.

Náklady na realizaci vydávání nových občanků při stávajícím průměrném počtu cca 1,5 milionu ročně si vyžádají asi 250 milionů korun v prvním roce, v následujících letech 140 milionů a zároveň odhadem jednotlivé resorty souhrnně počítají s částkou asi 100 milionů korun. Dovolím si proto jako zpravodajka upozornit na některé zásadní kroky spojené s úspěšnou realizací záměru e-občanky.

Za prvé – jedná se o termín využitelnosti e-občanky. Oproti původním mediálními výstupům o používání e-občanky v roce 2017 se reálně dostáváme spíše do druhé poloviny roku 2018, a to ještě v závislosti na úspěšném vysoutěžení technologie Státní tiskárny cenin. Pravděpodobně tedy masový náběh e-občanky bude spojován až s rokem 2019. A dále, právě s relativně delší dobou náběhu e-občanky bude zásadním momentem efektivního využívání tohoto nástroje marketingová kampaň mimo jiné eliminující negativní pohled na stávající občanky s čipem.

Za druhé – efektivita vynaložených nákladů. Protože náklady spojené s vydáváním e-občanky jsou nemalé – nutno připočítat i potřebnou čtečku na straně uživatele –, je nezbytně nutné, aby proklamativní prohlášení v důvodové zprávě, že resorty Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí budou připraveny na elektronickou komunikaci prostřednictvím e-občanky, nezůstala pouze na papíře, ale spolu s dalšími institucemi, resp. jejich agendovými systémy, byly jednoznačně schopny takto komunikovat.

Třetím důležitým bodem jsou způsoby prokázání identity. Přestože se tato novela zabývá pouze prokazováním identity s nejvyšší důvěrou garantovanou státem, je

nutné připustit a akceptovat, že existují další možnosti na úrovni střední důvěryhodnosti, které v mnohých běžných životních situacích jsou postačující a například v bankovním sektoru již dávno fungují. Proto je důležité, aby zákon připravovaný Ministerstvem vnitra o prokazování identity byl co nejdříve předložen do legislativního procesu.

Ve smyslu výše uvedených konstatování navrhuji sněmovní tisk 928 do druhého čtení propustit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a eviduji tři přihlášky. První vystoupí pan poslanec Klán, připraví se pan poslanec Pilný. Prosim.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové.

Já své vystoupení rozdělím do dvou rovin. První vystoupení nabídne jiný pohled na zavádění elektronizace našeho života, jakož i celé společnosti, a druhá část se zaměří přímo na tento vládní návrh o občanských průkazech.

První část svého vystoupení jsem nazval "kontrolovaná společnost". Na nádražích, na letištích, na silnicích atd., všude jste sledováni. Možná si toho někdy ani nevšimnete, ale pořád někde na vás kouká podobně jako tady nenápadné oko kamery, které monitoruje prostor před sebou. Od doby nárůstu teroristických útoků tedy podobných dohledů ve společnosti přibýlo až neúměrně. Neustálý strach o bezpečnost lidí vede mnohé státy k tomu, že nenápadně kontrolují celý svůj prostor. Používají k tomu různé nástroje, od používání průmyslových kamer, monitorování hovorů, uchovávání dat, anebo i elektronizaci různých fází našeho života. Vše jen proto, aby byla pokud možno celá společnost pod dohledem. Sociolog Zygmunt Bauman tento fenomén nazval tekutým dohledem.

Jenže jak v rychle se měnícím světě, kdy máme otevřené hranice a volný pohyb lidí, zboží, kapitálu, zachovat pocit bezpečí pro občana? Jedná se o nelehký úkol.

Vláda České republiky nedávno do Poslanecké sněmovny předložila dva návrhy zákonů, které se přímo dotýkají právě kontrolované společnosti. Je jím jednak zákon o kybernetické bezpečnosti a zákon o elektronických občanských průkazech. K tomu samozřejmě můžeme přičíst i směrnici nebo nařízení eIDAS. První, tedy kybernetická bezpečnost, má upravovat chování a kontrolu na kybernetické síti, či chcete-li, třeba v internetu nebo v kyberprostoru. Je tam plno nesrovnalostí, plno chyb a my to budeme řešit v podvýboru pro eGovernment a potom na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Druhý zákon, jak se tady o něm bavíme, jsou elektronické občanské průkazy. Zde se ukazují, dámy a pánové, dva faktory. Jednak stát chce lidem ulehčit v rámci digitalizace života komunikaci s úřady. Jejich zavedením se má odstranit byrokratická zátěž, kdy místo občanů budou úřady obíhat doklady a data. Jedná se o opodstatněný argument. Koho by dnes bavilo pořád běhat po úřadech? Raději bych si vše přece vyřídil z pohodlí domova a pěkně u počítače. Jenže není vše jednoduché, jak se zdá. Elektronický občanský průkaz totiž může být využit i jako nástroj vaší kontroly.

V tomto případě se narušuje vaše soukromí. Díky tomuto průkazu bude mít někdo další dodatečnou kontrolu o osobě, která průkaz vlastní. Bude mít přehled o jejím pohybu, s kým se daná osoba setkává atd. Vše je technicky, dámy a pánové, možné. Na jedné straně je to pozitivum ve společnosti plně nebezpečí, protože se tím snižují bezpečnostní rizika. Na straně druhé to ovšem omezuje osobní svobodu. Za další může být takový průkaz i nástrojem sdílené informace, o které občan často ani neví, a netuší, že něco takového existuje.

Výše uvedená rizika bude nutné řádně probrat v příslušných výborech Sněmovny, abychom nedávali všanc naše soukromí. Já si vždycky vzpomenu v tomto případě na dvě knihy, jsou to dva romány. Prvním románem je román 1984 George Orwella, kdy tam mluví o velkém bratrovi, který nás bude sledovat. Je možné, že k této společnosti také spějeme tímto zaváděním občanských průkazů. Já to netvrdím a ani nepopírám. Tento román byl poměrně nadčasový a ono se to i ukazuje například v případě sledování americké NSA, Národní bezpečnostní agentury. Ale tam je to trošičku jiný příběh, než je to tady u nás. To je jeden román, který mám na mysli. Tím druhým románem je román Konec civilizace Aldouse Huxleyho, který jej napsal ve třicátých letech – podobně jak George Orwell – minulého století. A ten tam říká, že budeme nakonec žít v takové společnosti, kde bude změť tolika informací, že se v nich nebudeme moci vyznat. Možná že k této společnosti také spějeme. I tyto věci je třeba brát v potaz.

Na závěr této části si dovolím menší glosu. Mnoho lidí již dnes vlastní například svůj profil na sociálních sítích, kam vlastně vkládáme své zážitky a soukromé věci. Podotýkám, sami dáváme všanc své soukromí, a to jen proto, abychom se mohli podělit o zážitky s někým jiným. Vůbec nám to nevadí. Je to naprosto běžný jev. Ba naopak, jsme navíc často ještě rádi. Protože se mnohdy cítíme přece jenom osaměle v naší dnešní kybernetické společnosti.

Elektronické občanské průkazy mají svůj rub i líc. Ostatně jako vše, co je elektronické a vyskytuje se na síti. Je otázkou, zda jsme ochotni pro ulehčení si života, snížení bezpečnostních rizik odevzdat část svého soukromí ke kontrole. To je věc diskuse, ale a priori proti elektronickým občanským průkazům nejsem. Pokud se totiž nastaví pravidla fungování, komunikace a bezpečnosti tak, aby nedocházelo ke zneužití dat jinými stranami, budou nám elektronické občanské průkazy k užítku a nikoli ke škodě.

Nyní se ale vrátím úplně přesně k této materii, která je zde předložena. Já jsem si ji pozorně přečetl a budu mít opět několik, tentokrát přesných, otázek.

Strana 15 odst. 2. Otevírá se možnost zápisu dalších osobních údajů. Jaké údaje se v tomto případě myslí? Do čipu se dá nahrát de facto téměř cokoliv, co budeme chtít. Takže si umím představit, že do čipu se např. nahraje moje krevní skupina, jestli mám děti, manželku, zda jsem nějakým způsobem nemocný, např. diabetik. Prostě jestli se to tam bude moci dát. To tam není uvedeno. Je tam pouze uvedeno, že se otevírá možnost jistého zápisu bez uvedení konkrétní věci, například to tam není. Takže já se ptám, co se tím přesně myslí.

Strana 16, 9.2. Efektivita. Na tuto právní úpravu by měla navazovat i osvěta. Já říkám, ne že by měla navazovat osvěta, ale ona musí být poměrně velká kampaň pro

zavedení občanských průkazů, jaké nám z toho plynou výhody. Protože, jak jsem říkal, jedná se o nástroj informační společnosti. Ne všichni občané jsou zběhlí v různé digitalizaci nebo obsluze počítačů. Některým věcem nerozumí, a dokonce mají třeba i strach např. z různého čipování atd. To je potřeba si zde říci, i když se třeba často jedná někdy o spekulace, ale je dobré to také připomenout.

V návrhu není uvedeno, kolik bude stát čtečka onoho čipu. Uvedeno to tam není, nikde jsem to tam nenašel. Protože pokud občan bude chtít komunikovat přes internet z domova s nějakými úřady, bude si muset pořídit čtečku čipu, který je na tom občanském průkaze. Samozřejmě je potřeba připomenout, že už dneska máme občanské průkazy s čipem, ale jsou vydávány za poplatek 500 korun a můžete mít na nich akorát elektronický podpis, případně certifikát elektronického bankovníctví, jak jsem se dozvěděl z tohoto návrhu, jak to tam je. To já samozřejmě schvaluji, ale položme si otázku, zda čipová koncepce není už zastaralá. Samozřejmě chápou, že ji využívají samozřejmě banky, že čip máte na kreditních kartách nebo debetních kartách, takže je to pouze otázka diskuse. Ale o tom tady, předpokládám, bude mluvit pan poslanec Pilný, který je v této problematice více zběhlý.

Mám tady ale zásadní otázku. Zásadní otázkou je vztah platnosti občanského průkazu a čipu. Vydáváme občanské průkazy s dobou platnosti pět, deset a 35 let. Já se chci zeptat, jak dlouho bude mít životnost ten čip. Já si neumím představit, že by měl životnost 35 let, tak jak je to vydáváno dneska, ten občanský průkaz lidem starším 70 let. Takže toto je zásadní otázka. Životnost čipu versus životnost občanského průkazu.

Co znamená pojem bezpečné připojení? V návrhu zákona je tento pojem používán poměrně často. Co si pod tím mám já jako laik, jako občan, který prostě bude uživatelem tohoto připojení... Bezpečné připojení. Já tomu trošku nerozumím, i když jsem trošku zběhlý v informačních technologiích. Ale bezpečné připojení – jako že budu používat antivirus nebo nějakým způsobem další ochranné prvky na počítači. Mě by zajímalo, co tím přímo Ministerstvo vnitra myslí. To je zásadní otázka.

Zase opět – ta RIA je poměrně zpracována docela zajímavě a dobře. Nicméně v RIA je bod 7 a to jsou konzultace. A já jsem se dočetl, že konzultace změn zákona o občanských průkazech proběhly v rámci Ministerstva vnitra. To jste to nekonzultovali s nikým jiným? Protože se jedná o poměrně závažnou věc. Já nevím, třeba s odborníky z oblasti IT. Nebudu tady jmenovat nějaké společnosti, které se tím zabývají, ale mně tohle přišlo docela úsměvné, že jste to dělali jenom uvnitř resortu. Je to potřeba dát také navenek, protože specialisté existují i třeba v té soukromé sféře, kde je potřeba se o tom pobavit.

Možná by stálo za zvážení udělat nějaký výzkum, jestli vlastně lidé budou občanské průkazy s čipem vůbec používat. Protože se můžou podle toho zákona rozhodnout, jestli ten čip budou aktivovat, anebo neaktivovat. Samozřejmě, oni budou mít potom ještě možnost si to udělat později, klidně, když se rozhodnou někdy za nějaký čas. Ale to je potřeba si také položit tuto věc. A jestli jste vůbec zjišťovali jako ministerstvo, z čeho mají lidé obavy, když se zavede tento elektronický občanský průkaz. Zda převažují klady, to znamená, že jim to ušetří čas a práci a komunikaci

s úřady, anebo jestli se bojí právě kontrolované společnosti, kterou jsem tady já nastiňoval ve své první části. To je potřeba si také vyjasnit.

Myslím, že jsem zde vyčerpал všechny své připomínky. Spíš počkám na další řečníky, možná se ještě přihlásím do rozpravy s nějakými poznámkami. To je ode mne všechno a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Ivan Pilný, připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, nebudu tak dlouhý jako můj předřečník. Řekl bych jenom na obranu předkladatelů, že tam je v důvodové zprávě cena té čtečky, je to kolem 200 korun.

Nesdílím jeho obavy, které se týkají bezpečnosti. Stejně tak nesdílím jeho obavy ze ztráty soukromí, protože si nedovedu dost dobře představit, jak by se tyhle věci odehrávaly. Bezpečné je to poměrně dost, rozhodně je to tak bezpečné, jako jsou ostatní čipové karty, které se používají v bankovním sektoru.

To, co ale mně činí velký problém – že ten zákon považuji za zbytečný. A já se tady pokusím to, co jsem řekl teď, obhájit.

Když se podíváme na to, jak ten zákon má být implementován, tak za prvé musíme říct, co to vlastně ta občanka s čipem je. Je to kus plastu, na kterém je čip, na který bude nahrána elektronická identifikace občana. Dál tam bude možné nahrávat další certifikáty, což je dobrovolné. A v některých případech může být ta občanka používaná také jako elektronický podpis. To je všechno v pořádku. Ale když se podíváme na to, jak je zákon konstruován, tak ten říká, že od určitého data platnosti tohoto zákona, což je asi za rok, budou vydávány jen občanské průkazy s tímto čipem. Z tohoto je zřejmé, že jsou vyřazeni občané nad 70 let, tedy například já, protože ti de facto mají občanky neomezené. Neomezení sice neexistuje, myslím, že ji mám do roku 2051, to si asi pro tu občanku upgradovat nepřijdu. Takže tato skupina s tím vlastně nemá nic společného.

Dál. Protože je nějaký interval platnosti občanských průkazů a to je 10 let, tak když si představíme lineární rozložení té výměny, tak můžeme konstatovat, že když odečteme první skupinu, tak že za pět let bude mít 40 % lidí občanský průkaz s čipem. Ne v roce 2019, ale za pět let. Vzhledem k tomu, že aktivace certifikátu je dobrovolná, tak řekneme, že polovina lidí si ho bude z nějakých důvodů, kterým ještě docela nerozumím, protože moc dobře nevím teď, k čemu to bude, takže polovina těch lidí to udělá. Takže 20 % lidí bude mít v roce 2022 kus plastu s čipem.

To se mi bohužel jeví jako poněkud zbytečné, protože v té době všichni, kteří tady sedíte, pravděpodobně, nebo většina z vás, má smartphony a v té době budete otevírat dveře, hlasovat, platit, otevírat auta pomocí smartphonů, u něhož se dá ta identifikace zajistit mnoha různými způsoby, například otiskem prstů. V současné době i Ministerstvo vnitra tenhle způsob pilotuje. To, že je ve zprávě konstatováno, že Česká republika bude povinna od září 2018 rozpoznávat elektronickou identitu, je

pravda, to je jistě úřednický argument, ale rozhodně neplatí, že plošné zavedení občanských průkazů s kontaktním elektronickým čipem je nezbytné z důvodu maximálního využití. K žádnému plošnému zavedení tímto způsobem v žádném případě nedojde.

Na tom zákonu mi nevádí ani to, že zavádí elektronické občanky, protože proč bychom se nepokusili možná jako další možnou identitu něco takového zavádět, ovšem ne konstrukcí, která je v zákoně navržena. Už teď tady máme způsoby, jak komunikovat se státní správou, dokonce pod penalizací, ať jsou to datové schránky, do kterých osoby, které mají datové schránky povinně zřízené, musí povinně podávat daňové přiznání pod penalizací, takže existují způsoby, jak adresovat konkrétní věci, které se týkají státní správy.

To, co mě nakonec přesvědčilo k tomu, že udělám to, co teď vzápětí řeknu, je to, že tam je vyčísleno, že občany stojí návštěva, která je spekulativně určena na dvakrát dvě hodiny za rok, 1 mld. 742 mil. Tím, pokud je to pravda, každý rok zatěžujeme občany 1 mld. 742 mil. Z toho pro mě jednoznačně vyplývá, že důvod, proč to tak je, je také proto, že přijímáme celou řadu zbytečných zákonů. A tenhle zákon v té podobě, jak je předkládán, zcela zbytečný je. Proto navrhuji vrácení předkladateli k dopracování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Váš návrh jsem si zaevidoval. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Běhounek a připraví se pan poslanec Bendl.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, argumenty, které jsou tady snášeny, samozřejmě jsou pro i proti. Ale národní elektronická identita, nebo identitní prostor, který by měl každý stát svým občanům zajistit, by měl být na nejvyšším stupni důvěry a pokud možno bezplatně.

Jak zde bylo řečeno, od září na základě nařízení eIDAS by měly jednotlivé státy rozeznávat vzájemně nahlášené systémy. To znamená, že sice eIDAS nenařizuje vybudování národního identitního prostoru, ale je potřeba, aby se členský stát tímto zabýval a v zájmu obyvatel využíval co nejširším způsobem tyto služby. Cílem této právní úpravy je umožnit občanům provádět elektronickou identifikaci prostřednictvím občanského průkazu se strojově čitelnými údaji v kontaktních elektronických čipech jako základní veřejné listiny vydávané občanům pro prokázání totožnosti jakoukoliv podporovanou cestou.

Samozřejmě s tím jsou související i jednotlivé vedlejší efekty. Jak bylo řečeno, měl by být zrušen správní poplatek za občanský průkaz a stát by to měl vydávat bezplatně.

Pokud bychom nevybudovali tento vlastní identitní prostor, tak s ohledem na rozvíjející se služby eGovernmentu můžeme očekávat, že ztratíme možnost jako český stát o jakékoliv další systematické rozvíjení a podporování služeb souvisejících s elektronickou identifikací českých občanů a může nastat to, co už se děje, že se mnozí naši občané identifikují v Estonsku nebo v jiných státech. Česká republika

právě od 29. září by rozpoznávat elektronickou identifikaci ostatních ohlášených systémů měla a měla by být na to připravena v rámci Evropské unie.

Pokud nebudeme vytvářet vlastní identitní systém, který by umožňoval elektronickou identifikaci, tak se můžeme dostat do situace, že tuto záležitost budou vykonávat soukromé subjekty. Kontroly a možnosti těchto systémů potom pro Českou republiku jako stát budou velmi obtížné. Pokud si vybudujeme vlastní identitu a nebudeme občanské průkazy využívat, potom samozřejmě hrozí, že nebudeme mít speciální odpovídající prostředek nosiče pro prokázání identity. eIDAS je samozřejmě nařízení, které nás tímto svazuje, ale bylo by velmi dobře, kdybychom tento systém podpořili a využili, jak už zde bylo řečeno, elektronický občanský průkaz i pro instituce, jako je Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, dovedu si představit i zdravotní pojišťovny a všechny ostatní záležitosti s tím spojené.

V případě, že se většina států rozhodne tímto způsobem postupovat, bylo by asi namístě, abychom hledali cestu k řešení tohoto způsobu. A já jednoznačně podporuji, abychom tento materiál poslali přes první čtení do výborů, aby se daly prodiskutovat všechny otázky, které zde padly.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji ještě jednou za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěl konstatovat, že potřebujeme elektronickou identitu. Naprosto jednoznačně ji potřebujeme mít co nejdříve, protože tady už existuje celá řada soukromých subjektů, které si vlastní identifikaci vytvářejí. Ne že budou, oni už to udělali a my to využíváme. Určitě potřebujeme elektronickou identitu, určitě potřebujeme vlastní elektronickou identitu bezpochyby, ale ne takovou, jaká je navrhována. A znovu říkám, že jsem tady uvedl jako zásadní argument, a ten nebyl vyvrácen, že po pěti letech platnosti tohoto zákona, jak je konstruován, bude tento předmět vlastnit 20 % občanů. To opravdu není splnění nějakých nařízení Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že jsem poměrně zmatený z debaty, která zde probíhá, když předseda hospodářského výboru, významný člen, to určitě není možné zpochybnit, vládní koalice, říká, že jak je návrh předložen, je zbytečný, že by se to mělo udělat jinak a lépe. Jak se k tomu tedy má postavit opozice, když ani sama koalice neví, jak to má vlastně udělat, když se ve vládě nejste schopni domluvit na tom, kudy jít?

Já sice rozumím panu předsedovi, že říká, že by to šlo lépe a že do budoucna budou chytré telefony umět, nebo už to umějí dneska, přečíst si otisk prstu a tak dále, ale je vidět, že na to vaši kolegové vůbec nereagují. Tak my jako opozice spíše

stojíme před otázkou: Bude se tedy vůbec něco dít? Jste nějak domluveni na tom, kudy dál? Existuje nějaká vaše vládní vize v téhle oblasti, když jeden hot a druhý čehý? Nechcete se tedy nejdřív domluvit na tom kudy, a pak sem s tím přijít: Protože my jsme opravdu shodou okolností napříč politickým spektrem byli v Estonsku, a o co jsme se speciálně zajímali, bylo používání ID karty, chcete-li, jako přístupového klíče, kde si může ten Estonec vzít svoji ID kartu, strčit ji, zjednodušeně říkám, do počítače nebo do zařízení propojeného s mobilem a přihlásit se do státní informační sítě a může si tam řešit řadu věcí a systém pozná, který občan se tam objevil, přihlásil a může komunikovat jak s registrem obyvatel, tak může komunikovat s registrem automobilů, může komunikovat s registrem majetkovým, katastrálním úřadem a tak dál a tak dál. Nemusí dělat takové věci, kdy vás to či ono ministerstvo, ten či onen státní úřad nutí k tomu, že si tedy můžete stáhnout formulář, ten formulář musíte doma vytisknout, pak ho musíte podepsat, v lepším případě ho nepotřebujete notářsky ověřit, a pak si ho někde naskenovat a poslat ho zpátky úřadu, ale mezitím si možná zajít k notáři a pak tam stejně originál poslat. To ten estonský systém nezná, protože umí uživatelsky být jednoduchý pro občana.

Že se nejste schopni ve vládě nějak domluvit, to je smutný příběh, protože k tomu máte všechny prostředky, abyste si najali ty nejlepší informatiky v téhle zemi a pokusili se vymyslet něco lepšího, moderního, chcete-li. Místo toho tedy přinášíte tento návrh. Já tedy říkám – kéž by alespoň něco, co bude sloužit lidem, nakonec vypadat byt' z této vlády, zaplat' pánbůh za to, že se aspoň něco pozitivního v téhle oblasti stane. Přijdete-li s něčím lepším, my jsme to určitě připraveni podpořit. Ale když nemáte nic lepšího, co se s tím tedy vlastně ve skutečnosti dá dělat?

Já jsem si napsal tři zásady, se kterými nás Estonci seznámili, pro inspiraci všech. Estonci svůj eGovernment podřizují třem zásadám.

Stát chce – to je ta první – od občana informace jenom jednou. Nemusí třikrát chodit na úřad a říkat: Ano, tady je můj rodný list, tady je můj doklad, osvědčení o podnikání atd. atd. Už jednou to má. V této oblasti, mám pocit, máme obrovské rezervy, Estonsko je daleko před námi. Zákaz duplicitních vedení informací.

Další. Když tady kdokoli bude zpracovávat jakýkoli formulář a bude žádat jakýkoli operační program či ministerstvo o jakoukoli podporu, pomoc, atd., tak musí s milionem informací jít na jedno místo a s jiným milionem informací na místo druhé. Přeháním, milion informací, ale rozumíte mi, co tím myslím. To zjednodušení zkrátka by mohlo sloužit k tomu, aby se s tím občan lépe identifikoval a měl šanci věci využívat.

Co ještě mají jako třetí. Jediná brána k informacím a to je ta ID karta. Jestli to do budoucna z mého laického pohledu bude ID karta, nebo jestli to bude možnost to udělat přes mobilní telefon, je to úplně jedno, hlavně když ten systém bude uživatelsky pohodlný.

Co nám Estonci říkali, protože jedna z otázek byla – a to je reakce na to, co jste tady říkal, prostřednictvím pana předsedajícího panu předsedovi. My jsme se ptali, jak se s touhle situací popasují starší lidé, pro které elektronizace veřejné správy a obecně nakládání s internetem a s tím vším, jak je to možné udělat. A oni říkají: No, my musíme po nějakou dobu vést duplicitně ty systémy, protože musíme vyhovět

občanům. Ale, a to podotýkám, bude-li ten systém uživatelsky příjemný, pak to nebude 20 %, pak ti lidé to sami budou chtít, když vytvoříme systém, který jim zjednoduší práci, ušetří jim čas atd. Takže oni sami budou chtít a budou říkat pane ministře vnitra, nebo kdo to bude mít na starosti, kýho víra, dejte nám tu občanku co nejdřív, abychom nemuseli stejně jako paní Nováková vedle obíhat všechny možné úřady.

Nerad, ale přimlouvám se za to, jsme-li schopni alespoň něco udělat a nepřít se o to, že tamhleto je ještě lepší a tohle ještě lepší, my se potřebujeme na něčem shodnout, co nás posune dál, tak tenhle materiál pusťme dál. A já opoziční poslanec se přimlouvám za to, abychom s touto věcí pohnuli a nepřešlapovali pořád dokola a neříkali někde, když už máme konečně něco domluveného, ale existuje něco lepšího, abychom se z toho kruhu vymanili. Přimlouval bych se za to, ať tedy zákon o občanským průkazech dál projde. Mám jenom takový smutný povzdech nad tím, že všichni ti, co si pořídili v dobré víře čip za pětistovku, že tedy pět set padlo na oltář státní vlasti. Doufáme, že tedy i ti, kteří si za to zaplatili, i ti, kteří si za ten čip do budoucna nezaplatí vůbec nic, z toho, že ten čip mají, budou mít co možná nejdřív vůbec nějakou výhodu. Moc bych se za to přimlouval, ať se v této věci pohneme, byť jednou, jednou se ten debatní kruh musí uzavřít. Tak teď, přestože s vědomím, a s tím souhlasím, ať zase nejsem úplně v opozici vůči panu předsedovi, že každý den je něco nového na tom internetovém a elektronickém světě. A za 14 dní nebo za půl roku možná už nebude pravda, co jste tady říkal. Už to bude zase všechno dál. Ale ten stát je v tom bohužel vždycky nějaký krok pozadu, ale aspoň nějaký už bychom měli udělat. Už se stojí fakt velmi dlouho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Nyní faktické poznámky, nejdříve pan poslanec Ivan Pilný, poté pan poslanec Jiří Běhounek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem politikem příliš mladým, takže rozhodně si netroufám instruovat opozici, co má dělat a jak to má dělat. Já se držím pouze obsahu a rozhodně, to ještě musím říct, nejsem si vědom, že bych reprezentoval názor klubu ANO. Každý má právo na to se k tomu vyjádřit.

Jenom bych zase poprosil, abychom tady nemíchali hrušky a jablka. Žádná občanka nám nevyřeší to, co tady říkal pan poslanec Bendl. Věci jako digital by default nebo data once, s těmi občanka vůbec nepohne. To je otázka procesu, a jestli někdo vymyslí nějaký formulář, který máte vyplnit, tak ta občanka vás této povinnosti a této nutnosti vůbec nezbaví. Takže nemluvme o tom, že ta občanka přispěje k něčemu, co mají v Estonsku. Ani náhodou. To je jenom prostředek identifikace, ostatní je otázka procesů, které jsou v tom eGovernmentu zpomaleny, ale ta občanka s tím nemá vůbec nic společného a ten proces vůbec nijak neusnadní.

A pokud tady byla zmíněna skupina přes 70 let, ke které také patřím, tak jenom říkám, že ten zákon, tak je konstruován, s touto skupinou vůbec nepočítá, protože tito lidé si nemusí vyměňovat občanské průkazy, tudíž nemusí mít tu občanku s čipem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní pan poslanec Jiří Běhounek. Ještě předtím, než mu dám slovo, konstatuji došlou omluvu paní poslankyně Marie Benešové do konce dnešního jednacího dne.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Běhounek: Já vás ještě jednou zdravím. Děkuji panu kolegovi Bendlovi za to stanovisko, protože když si vzpomenete, jakým způsobem se eGovernment zaváděl, že se tady dohodlo několik skupin napříč politickým spektrem a posunuly to dál, tak ty bezbřehé diskuse... Samozřejmě že pan poslanec Pilný má určitým způsobem pravdu, jenomže to na to můžeme čekat dalších deset let, a jak bylo řečeno, bude něco nového.

Jestliže má být bezpečný prostředek pro vytváření kvalifikovaných podpisů podle nařízení eIDAS, je na základě prováděcích aktů jednoznačně materializovaný. To musí být hmotný nosič splňující požadavky prováděcích aktů a s ohledem na skutečnosti, že na elektronické občance by taková forma podpisového certifikátu byla, měl by právní účinky vlastnoručního podpisu, které by se daly využívat i bez připojení na internet, tzn. off-line, tak poté požadavky na kvalifikovaný podpis dle nařízení eIDAS materializovanou sítí vyžadují. Stejně tak platí, že identifikační certifikát pro vzdálené prokázání totožnosti při vysoké úrovni záruk – zde je opět prováděcím aktem jasně stanoven požadavek na materializovaný nosič chráněný znalostním kódem. Potom tedy znamená, že ano, můžeme mít podpis s pozadím přes mobil, ale využívat off-line je nutno právě ten certifikovaný materializovaný nosič.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Běhounkovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl, připraví se také k faktické poznámce pan kolega Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Pan kolega Pilný se mýlí, protože oni opravdu používají tu svou, říkejme tomu ID kartu, jako identifikátor, jako elektronický podpis. Funguje to stejně jako dneska naše kreditky směrem k bankovnímu systému. Nemusím nikam chodit dodatečně cokoli podepisovat. Jsem schopen se přihlásit do příslušného registru a ten mě skrzevá – jestli je to občanský průkaz, nebo jak tomu budeme říkat – prostě zaznamená a vezme jako osobu, která se tam prostřednictvím tohoto klíče přihlásila a může dělat operace, které mu systém dovoluje. Nemusí nic tisknout, nechat podepsat a někam poslat zpátky. Opravdu nemusí. A já mám pocit, že k tomu máme směřovat. A tohle k tomu směřovat může, budeme-li chtít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Gabala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych vašim prostřednictvím pana kolegu Pilného – ale on teď neposlouchá – poprosil, aby zvážil několik docela důležitých argumentů, pro které

bych tento návrh podpořil, protože zavedení čipu do občanky, a já mám tu občanku s čipem už několik let úplně zbytečně, by nám umožnilo např. vyřešení přímých voleb elektronickou cestou pro ty, kteří cestují mimo své bydliště, do zahraničí apod. Ale domnívám se také, že elektronická cesta možností účasti na volbách by výrazným způsobem zvýšila šanci na participaci nejmladší generace voličů. A to mně připadá jako dosti podstatný systémový prvek. Estonsko zmiňované myslím kolegou Bendlem má tyto zkušenosti poměrně hodně propracované a také tam ta volební účast vypadá výrazně jinak. Takže i to přechodné uplatnění občanského průkazu s čipem by nám pomohlo vyřešit řadu problémů, které, jak jsme viděli v minulých volbách, skutečně u nás nabývají vážných rozměrů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Jana Klána. Prosím, pane poslanče, máte slovo také k faktické poznámce.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Když jsem tady vyslechl předřečníka, že by nám to vyřešilo nízkou volební účast, tak jsem si vzpomněl na to, že se zavedením elektronických občanských průkazů počítá sice asi nevědomky zákon o ochraně zdraví před vlivy návykových látek, který budeme projednávat příští týden v úterý. Tam je jedno ustanovení, které říká, že vás nějakým způsobem budou moci kontrolovat při nákupu přes internet, prostě že kupujete alkohol nebo tabákové výrobky. Ale to nejde zkontrolovat jinak než zavedením právě elektronických občanských průkazů. Já o tom budu mluvit právě příští týden v úterý. Takže my nevědomky do některých zákonů dáváme ustanovení, která počítají už se zavedením elektronických občanských průkazů. To je docela takové zajímavé, možná trochu i úsměvné, když se to tam takhle někde vyskytne, a pak nastávají takové kontroverze a rozepře.

Ale já mám ještě jednu otázku k té čtečce elektronických čipů, kterou bude muset mít ten člověk, když bude chtít komunikovat s úřady. Jaká bude životnost té čtečky, kromě čipu samozřejmě na té občance? To je další otázka. Jaká bude životnost, tedy jmenovitě kolik let nám ta čtečka vydrží doma.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní tedy řádná přihláška pana poslance Petra Bendla. (Nejde.) Dobrá, v pořádku. Takže tím pádem máme vyčerpané přihlášky. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. Můžeme tedy rozpravu ukončit. Ptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Ano. Paní zpravodajka je také připravena. Prosím, pane ministře, máte slovo... Závěrečné.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, marně přemýšlím, jak dlouhou může mít životnost čtečka. Napadá mě, že asi tolikrát, kolikrát tam tu kartu strčíte, a podle toho se to asi bude odvíjet. Ale úplně přesně na to odpovědět neumím. Stejně tak se chová ten čip. To znamená, budete-li ho používat častěji, tak pravděpodobně dojde k nějakému

mechanickému poškození. Budete-li ho používat sporadicky, tak může vydržet podle našich odborníků možná i 15 až 20 let.

Co se týká možnosti výměny občanského průkazu dobrovolně, a to bych odpověděl prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Pilnému. My jsme chtěli, aby si lidé mohli občanku vyměnit i dobrovolně, pokud by chtěli používat občanský průkaz s čipem. Chtěli jsme, aby to bylo bezplatně. Bohužel se nám to nepovedlo prosadit oproti Ministerstvu financí, tzn. počítá se tam s platbou 200 korun. A já nechci napovídat poslancům a poslankyním, ale to samozřejmě můžeme upravit v rámci druhého čtení a v rámci finálního rozhodnutí, protože já si také myslím, že občané staršího věku, kteří ten občanský průkaz už mají dejme tomu tak, že by ho nemuseli do konce života měnit, a chtěli by s čipem, že by měli mít právo ho vyměnit bezplatně.

Co se týká těch ostatních otázek, samozřejmě ta věc byla konzultována s IT specialisty, s ICT unií. Já bych chtěl tady na místě poděkovat i za dohodu, která se povedla s ICT unií připravit, a byli tam přítomni zástupci nejenom vládní koalice, ale byli tam i zástupci opozice a je to velmi dobrá dohoda a velmi dobrý start.

Co se týká toho občanského průkazu s čipem. Hlavní, co chceme, je, aby to byla nezpochybnitelná elektronická identifikace při komunikaci s úřady. To, co tam bude nahráno, bude upravovat zvláštní zákon. To znamená, ten zvláštní zákon bude stanovovat, jaké údaje tam budou být moci být nahrány. Nebude možné tam libovolně nahrávat to, co nebude umožněno tímto zákonem.

O té osvětě si pan kolega Klán prostřednictvím pana předsedajícího odpověděl sám. Ano, musí být. Teď jsme svědky dejme tomu určité propagace v rámci systému EET, tak já předpokládám, že podobná prezentace bude připravena tedy i směrem k používání občanských průkazů, až nazraje čas.

Já bych také moc poprosil Sněmovnu, abychom to propustili do druhého čtení. Protože to je základ pro nějakou další debatu. A myslím si, že to je minimum toho, co můžeme udělat k tomu, aby opravdu občané mohli v dohledné době komunikovat s úřady z pohodlí svého domova z laptopu nebo z počítače podle toho, jak jim bude líbit se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi za závěrečné slovo. Ještě než dám slovo paní zpravodajce, konstatuji, že došla omluva od pana Zbyňka Stanjury do konce jednacího dne. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych stručně shrnula průběh rozpravy.

Pan poslanec Klán tady hovořil o kontrolované společnosti, kybernetické bezpečnosti, o tom, že občan pravděpodobně nebude vědět, že bude existovat elektronická občanka, a položil panu ministrovi řadu otázek. Pan ministr se pokusil na tyto otázky odpovědět.

Pan poslanec Pilný označil návrh tohoto zákona za zcela zbytečný a navrhl vrátit předkladateli k přepracování.

Pan poslanec Běhounek doporučil, aby návrh prošel do výborů.

Pan poslanec Bendl vyjádřil podiv nad tím, že koalice není schopná se domluvit nad jedním zákonem, a uváděl zajímavé příklady z Estonska. Závěrem konstatoval, že doporučuje propustit návrh do výborů.

A na závěr vystoupil pan poslanec Gabal s tím, že je to cesta k elektronickým volbám a umožní tak účast mladým lidem účastnit se ve volbách. Toť asi vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Čili k hlasování ještě před příštím rozhodnutím je návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování, který předložil pan kolega Pilný. Rozumím tomu tak správně? (Souhlas.)

O tom rozhodneme v hlasování číslo 91. Já vás předtím všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. Budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Počet přihlášených se v podstatě ustálil.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91, z přítomných 125 poslanců pro 3, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Má někdo návrh na přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Není tomu tak.

Můžeme tedy hlasovat v hlasování číslo 92, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání garančnímu výboru – výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 92, z přítomných 127 pro 117, proti nikdo. Návrh byl schválen. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Ano, pan kolega Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tento návrh zákona má dopad i na kybernetickou bezpečnost, navrhuji výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan kolega Černocho má další návrh. Prosím.

Poslanec Marek Černochoch: Dovolil bych si navrhnout tento zákon ještě ústavněprávnímu výboru. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan kolega Černochoch. Má ještě někdo další návrh? Ano. Pan předseda výboru pro bezpečnost se vyjádří. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Dovolil bych si navrhnout zařadit tento bod na projednání všech výborů, kde je pan poslanec Klán. (Smích v sále. Ojedinelý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, vy mi to komplikujete. Nevím, jestli je hlasovatelný takový návrh, protože ten musí být určitý. (Poslanec Klán gestikuluje.) Dobře, pan kolega Klán.

Poslanec Jan Klán: Pan předseda výboru pro bezpečnost mi to usnadnil. Já jsem totiž členem jenom jednoho výboru a to je veřejná správa a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Ale regulérní návrh padly. Budeme tedy o nich hlasovat.

Výbor pro bezpečnost budeme hlasovat v hlasování číslo 93, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93, z přítomných 138 pro 55, proti 41. Návrh nebyl schválen.

Nyní ústavněprávní výbor podle návrhu pana kolegy Černochocha.

Zahájil jsem hlasování číslo 94 a ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 94, z přítomných 139 pro 47, proti 45. I tento návrh byl zamítnut, přestože se předseda výboru až tak nebránil.

Konstatuji tedy, že bylo přikázáno pouze garančnímu výboru – výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – a lhůta k projednání zůstala podle zákona o jednacím řádu 60 dní. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím bod číslo 30. (Poslanec Pilný stojí u mikrofonu a několikrát opakuje: K hlasování!) Aha, prosím, pan poslanec Pilný se hlásí.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Já nezpochybňuji hlasování. Jenom když jsem kartu zasunul, ale blikal jsem, takže jsem si ji musel vyměnit, a tím pádem jsem nemohl podpořit ani svůj vlastní návrh. Takže jen to pro potřeby stenozáznamu. Jinak žádné hlasování nezpochybňuji. Jenom pro potřeby stenozáznamu jsem pro svůj vlastní návrh opravdu hlasoval, přestože jsem blikal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To vám věříme, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: To je ukázka toho, jak funguje plastová karta s čipem. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Osvěžili jsme si paměť, co všechno elektronika dokáže. Ale elektronický zápis o výsledku hlasování zpochybněn nebyl. Šlo jenom o stanovisko poslance pro stenozáznam.

Otevírám bod

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - první čtení

Požádám tedy pana ministra vnitra, aby zůstal u stolku zpravodajů, a požádám, aby se ke stolku zpravodajů dostavil pan poslanec Lukáš Pleticha, který je zpravodajem tohoto bodu. Z pověření vlády předložený návrh uvede, jak jsem již řekl, ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi uvést vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. Návrh zákona provádí změny ve zhruba 250 různých zákonech. Jejich nezbytnost je vyvolána nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. Oba tyto zákony nabudou účinnosti dnem 1. července 2017. Předkládaný zákon nabude účinnosti tedy ve stejný den.

V návrhu zákona je konkrétně obsaženo převedení převážné většiny skutkových podstat přestupků ze stávajícího zákona o přestupcích, které budou nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich zrušeny, do zákonů obsahujících právní úpravu povinností, jejichž porušení je znakem převáděných přestupků. V této souvislosti se navrhuje upravit příslušnost k vydávání příkazu na místě v zákonech, kam budou tyto přestupky převedeny. Dále se navrhuje odstranit nežádoucí odchylky a nadbytečné duplicity od nové právní úpravy, nahradit pojem správní delikt pojmem přestupek a převést další terminologické úpravy vycházející z nově přijatého zákona.

Návrh zákona upravuje též způsob doručování ve státním řízení takzvanou hybridní poštou. Služba hybridní pošty by měla být poskytována kontaktními místy veřejné správy ve smyslu zákona o informačních systémech veřejné správy. Vztah mezi orgánem veřejné moci jakožto odesílatelem písemnosti a kontaktním místem veřejné správy bude založen takzvanou veřejnoprávní smlouvou.

Navrhovaná úprava si klade za cíl vytvořit podmínky pro zefektivnění procesů odesílání písemností od orgánů veřejné moci, které budou moci využít jediný kanál

pro odesílání písemností, ať už elektronických, nebo těch, které mají být vytištěny, a zároveň vytvořit prostor pro úsporu veřejných prostředků. Tento návrh je v souladu s trendem modernizace a s trendem posilování služeb v rámci eGovernmentu.

Návrh zákona obsahuje rovněž změny správního řádu a soudního řádu související s nakládáním s utajovanými informacemi. Tato úprava je splněním vládního úkolu, jehož cílem bylo upravit nakládání s utajovanými informacemi zejména s ohledem na ochranu informačních zdrojů Policie České republiky a zpravodajských služeb České republiky, jejichž výstupy slouží jako podklady pro vydávání správního nebo soudního rozhodnutí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi a požádám o zpravodajskou zprávu zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Lukáše Pleticha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dostáváme se k další reorganizační části dvou zákonů, které jsme tady přijali na jaře tohoto roku, a sice zákona č. 250/2016 Sb. a zákona č. 251/2016 Sb. Vcelku k tomu asi nebudu moc hovořit, protože jenom co jsem napaočítal, tak se tento zákon týká asi čtyřiceti oblastí přestupků a to bychom tu byli dlouho, takže nebudu dále zdržovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. A než otevřu rozpravu, požádám kolegy z vládních stran, jestli by zabezpečili přítomnost některého z ministrů. Víím, že pan kolega ministr Milan Chovanec si jenom odskočil, každý musíme někdy odběhnout, protože tady byl celou dobu v předchozím bodu. Ale přesto bych byl rád, kdyby se někdo z vládních představitelů dostavil, abych dodržel jednací řád. Prosím tedy o strpení, než dám kolegovi Bendovi slovo. (Pár vteřin se vyčkáává, pak přibíhá ministr Chovanec a něco vysvětluje.) Pane ministře, my jsme vás řádně omluvili. Samozřejmě jsme očekávali, že některý z vašich kolegů vám tady bude krýt záda.

Slovo má pan poslanec Marek Benda, který si s sebou vzal významný počet dokumentů. (Poslanec Benda si přináší silnou složku dokumentů.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vás nestraším. To, co jsem přinesl, je návrh zákona, který teď projednáváme. Tam není ani papír navíc. Tam není ani papír navíc! Toto je jenom vládní návrh zákona 929, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přestupcích. Jenom jsem to přinesl ukázat, abychom si uvědomili, jak neuvěřitelnou sice teoreticky práci Ministerstvo vnitra udělalo, ale jak podle mě fatálně, ale úplně fatálně promrhalo příležitost s tím něco udělat. To, co je zde obsaženo, jsou opravdu jenom změny – v každém zákoně se mění správní delikt za přestupek. To je tak asi 150 z těch 250 změnových zákonů. To jsme fakt mohli udělat v tom zákoně, kterým jsme přijímali přestupky. Říct, kde je napsáno

správní delikt, mění se na přestupek. Ušetřili bychom tak dvě třetiny tohoto materiálu. Dejme tomu, že nebude tištěn pro Sněmovnu 200krát, ale myslím, že tak asi 20krát minimálně pro ústavněprávní výbor bude tištěn. Zkuste si představit, kolik to stojí a kolikrát to muselo být vytištěno na vládě. To je jakoby první část problému.

Pak jsou tam některé změny sazeb. Pak je převedení přestupku z původního přestupkového zákona, který tím, jak byl přijat v roce 1990, tak obsahoval nějaké přestupky, které se ještě nepředvedly do těch speciálních zákonů, a protože se ruší, tak je snaha je převést do těch speciálních zákonů. To je další část změn, které dejme tomu by se ještě daly pochopit.

Pak důvodová zpráva přiznává, že se v některých případech mění sazby za některé přestupky. Ale ujišťuji vás, že vždy k horšímu. Nenašel jsem jedinou sazbu, která by se snižovala. Je tam několik sazeb, a zase nemám to prostudováno do posledního řádku, protože je to opravdu poměrně rozsáhlý tisk, ale v některých případech se sazby zvyšují. Není úplně jasné proč. Podle mě tak, jak si jednotlivá ministerstva vzpomněla a zkusila si vylobbovat: tady by se nám líbilo, že by možná bylo záhodno, aby sazba byla vyšší.

Co přiznává sama důvodová zpráva a co mi připadá úplně nejděsivější z hlediska naší práce? Důvodová zpráva říká: Skutkové podstaty přestupků a jiných správních deliktů jsou roztrženy ve zhruba 250 různých zákonech, které jsou v gesci některého z ústředních správních úřadů. Předkladatel z jemu dostupných zdrojů zjistil, že v těchto zákonech se nachází cca 2 200 skutkových podstat přestupků a 5 100 skutkových podstat jiných správních deliktů, k jejichž projednání je příslušných více než 50 druhově odlišných správních orgánů vykonávajících veřejnou správu na všech jejich úsecích, a to včetně ústředních správních orgánů. Pět tisíc sto správních deliktů, dva tisíce dvě stě skutkových podstat přestupků! A místo toho, abychom se zastavili a vnitro si nehrálo s tím, že se píše takovouhle naprosto technickou normu, tak se pokusilo sebrat z těch jednotlivých rezortů a říct: Musíte jich mít tolik? Musí toho být tolik? Existuje nějaká korelace mezi skutkovými podstatami, sazbami pokut? Existuje nějaký vztah? Víme, jestli zdraví je pro nás důležitější, život je pro nás důležitější, majetek? Tohle všechno v trestním právu máme. V správním právu nemáme absolutně vůbec. A tady myslím, že jako by předkladatel strašidelně zanedbal šanci, která stála, když už se tedy měla dělat reforma přestupkového práva a když už se chtělo dělat nový proces, tak se opravdu měly posbírat všechny skutkové podstaty, přinutit jednotlivé rezorty, aby to daly, přinutit jednotlivé rezorty, aby se zjistilo, jestli za pošlapání květiny, možná i nechráněné, není náhodou daleko vyšší pokuta než za krádež do pěti tisíc korun, jestli za ten či onen přestupek, a můžeme vzít opravdu 5 100 přestupků. Toto se vůbec nestalo. Přináší nám tady takhle obrovský spis. Mimočodem návod pro všechny poslance, kteří mají tendenci ještě něco prosadit do voleb a mají obavy, že by to museli stihnout v rámci řádného legislativního procesu, tento zákon otevírá většinu klíčových zákonů v této zemi. Takže cokoliv budete chtít dodat, stačí ve druhém čtení si přinést a vložit. Jenom si budete muset najít tu jednu ze 250 částí, která se toho týká.

Já nevystupuji proto, abych řekl ministrowi, že toto navrhuji zamítnout. Ono na tom skoro není co zamítnout. Tam budeme muset v ústavněprávním výboru projít ty části, kde se zvyšují sazby, a říct, jestli je to někde smysluplné, nebo není někde

smysluplné. Ale vystupuji proto, že mám pocit, že opravdu tady vnitro, resp. vláda jako celek zoufale promarnila příležitost. A jak už jsem se tady zlobil před asi necelým měsícem nad volebním zákonem, který zase řešil jenom naprosté technické a všechny sporné otázky voleb nechal být a plynout, a zase byl tak dejme tomu tak třetinově tlustý, ale zase to nebyl úplně nějaký tenounký materiál, tak tento materiál promarnil své příležitosti úplně. A místo toho, aby se opravdu pokusil... Mně to připadá fakt skoro nemyslitelné, toto sdělovat občanům, že sám ústřední orgán státní správy v oblasti přestupků úplně neví, kolik jich je. Jak to má vědět ten chudák občan? A každý z nich by je teoreticky měl dodržovat a za každý z nich by měl být teoreticky postihován. Nebylo by už na čase, aby se na jednom místě ve státě, a mělo by to být Ministerstvo vnitra a mrzí mě, že tato příležitost nebyla využita, řeklo, tolik máme přestupků, proč je máme, a ne aby si každý rezort a každý úředník, který si napíše tu kytičku, tu zdravotnictví, tu zákon o ochraně proti tabakismu a alkoholismu, tu zákon o ochraně dětských pískovišť, do toho dal 150 skutkových podstat přestupků, a ještě pokud možno většinou deset až dvanáct orgánů, které jsou to schopny projednávat. A toto sdělujeme občanům, že je zákonodárcí, a toto sdělujeme, že oni mají dodržovat.

Mně to připadá v této viditelnosti, že to opravdu dělat nemáme, a že jestli se něco opravdu udělat, tak říct: pojďme se podívat, z těch pěti tisíc přestupků udělejme tak maximálně pět set. To mi připadá ještě sdělitelné. To mi připadá ještě možné pověsit někde a říct: toto musíte dodržovat, nebo budete sankcionováni. O tom, že si opravdu nikdo nedal práci s jakýmkoliv porovnáním sazeb a že sazby, které píše životní prostředí, zemědělství, obrana, vnitro, jsou v naprostém nepochopitelném poměru, a zjistili bychom, jak chráníme některé věci dramaticky výše než věci jiné, jak to vůbec nedává žádnou logiku, o tom bychom si mohli povídat ještě dál.

Takže já nenavrhuji zamítnutí, jenom si myslím, že je opravdu škoda, že jsme tohoto zákona nevyužili k tomu, abychom trochu pořádek v přestupkovém nebo celkově správním trestání udělali, a místo toho se to tak jako úředně odbylo. Máme splněno, všude jsme změnilí správní delikt za přestupek, a tím jsme problém vyřešili. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Pan poslanec Adamec se nyní hlásí z místa. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já možná trochu malinko z jiného soudku, nicméně vzkázal bych vašim prostřednictvím kolegovi nejenom Markovi, ale i ostatním, že přece to je staré pravidlo, že každá změna bývá vždycky k horšímu. Někdo to pochopí dříve, někdo později. Pánové s tím mají určitě zkušenosti z hlediska osobních soužití třeba někdy. Ale to jsem nechtěl. Já jsem chtěl říkat něco jiného.

Když tady vidím těch 250 zákonů, které se otevírají, říkal to tady kolega Zdeněk Ondráček z levé části spektra, tak si myslím, že to je skutečně něco, co nejsme schopni v tuto chvíli ani přečíst. Proč to připomínám? Protože ono se to tady stalo takovým "dobrým" zvykem, že tady probíráme jakýsi zákon, který se týká třeba

životního prostředí, a najednou po týdnech třeba my lidé z praxe zjistíme, že jsme zároveň třeba novelizovali zákon o obcích, a najednou máme problém s vyhláškou, která se týká nočního klidu. Neuvěřitelná záležitost, která tady prošla. Myslím si, že kdybychom ji probírali přímo v konkrétním zákonu o obcích, tak by tady byla velká debata, budeme tady o tom diskutovat, budeme se o to hádat. Nic takového tady neproběhlo, protože nikdo z nás si nevšiml, že se mění související zákony. Já si myslím, že tohle je hrozná praxe, která by do budoucna měla skončit, nebo by se měla nějakým způsobem upravit, protože toto skutečně není možné.

Na tom příkladu, který vám tady uvádím, mi pak píše paní náměstkyně, pravděpodobně budoucí hejtmanka, dopisy, kterým vůbec nerozumím, jak to mám udělat na těch městských akcích, jak mám umožnit turistům, aby nechodili spát, když jdou spát slepice, jak se u nás říká, protože my holt tady v české kotlíně pořád dodržujeme dobu, která byla za Františka Josefa, protože on nemohl ráno dospat a večer už se mu zase chtělo spát, tak všichni jsme tomu všechno podřídili. Když se podíváte do jiných států v Evropě, třeba trošku více na jih, zjistíte, že to je úplně jinak.

Neskutečné problémy, které si vyrábíme. Já si opravdu nejsem jist, že těch 250 zákonů, které tady jsou, je všechno v pořádku, že to bude dobře fungovat.

Skutečně to, co říkal pan Benda z hlediska toho, že si můžeme otevřít, co chceme, tak já skutečně začínám uvažovat, jestli se to týká i zákona o obcích, případně o nějakých činnostech, že to udělám, protože to, co tady prošlo bez našeho vědomí, je opravdu hrozná.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Než budeme pokračovat, budu konstatovat omluvy z dnešního jednání. Od 17.45 hodin se omlouvají Tomio Okamura a Radim Fiala, oba do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Z osobních důvodů se omlouvá od 18 hodin paní poslankyně Matušovská.

Nyní dále v rozpravě pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pokud si vzpomínáte, v úterý jsem vás tady žádal, abychom tento sněmovní tisk z této schůze vyřadili, a to právě pro jeho obsáhlost, jak ukázal pan poslanec kolega Benda a jak zmínil pan kolega poslanec Adamec.

Víte, ono 1 974 stran textu přečíst za dvanáct dní – nevím, kdo z vás to dokážete, ale já jsem to prostě nedokázal. A z 250 zákonů, které jsou obsaženy v této novele, jsem se dostal někde k první třetině a pak už jsem jenom zběžně procházel, které zákony tato novela mění. Mohu říci, že jsem viděl mnoho zákonů, ale některé zákony, které jsou zde uvedeny, jsem slyšel poprvé a ani nevím, co si pod nimi mám představit, natož abych dokázal dostatečně odborně posoudit to, co je v nich teď touto novelou uvedeno.

Musím se přiklonit k názoru, který zde zmínil pan kolega poslanec Marek Benda, že rozdíl přístupu při jednotlivém trestání za přestupky je velmi odlišný. Tak jak u trestního práva máme postavenou určitou společenskou škodlivost jednotlivých trestných činů a za to máme také nějaké sazby, tak tady nic takového neplatí. A tak, jak je zmíněno, jedna zašlápnutá kytička vás může stát klidně 50 tisíc korun a jiná sankce také 5 milionů korun. Když se pak podíváme do trestání, které je v rámci trestního práva, tak tam žádné takové drakonické peněžní tresty nejsou, a někdy je možná lepší udělat trestný čin než pouze přestupek nebo správní delikt.

Já určitě v podrobné rozpravě navrhu prodloužení lhůty, protože jestli někdo má schopnost tohle vyřídit za 60 dní, tak je pro mne opravdu hrdina. Takže já budu navrhopvat prodloužení lhůty aspoň na 90 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě že jste to řekl, protože podrobná rozprava se samozřejmě v prvním čtení nevede, takže to bereme a pan zpravodaj si to poznamenal.

Pan kolega Marek Benda ještě jednou v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Já navážu na svého předřečníka. Jenom se zeptám pana ministra, jestli bude souhlasit s tím, aby se lhůta prodloužila o 30 dnů, protože bez souhlasu navrhovatele lze prodloužit maximálně o 20 dnů. Pak bych navrhol jako alternativní návrh 20 dnů. (Ministr nemá námitky proti 30 dnům.) Není problém prodloužit o 30 dnů. V tom případě děkuji.

Pak bych měl jednu prosbu na navrhovatele. Asi nejsme schopni to celkové zmapování, i když si myslím, že by bylo užitečné, aby vláda svým ministerstvům a ústředním orgánům tento úkol uložila: sepište seznam přestupků, potenciálních sankcí. Pokud se to dá do nějaké tabulky, z toho se pak dá už aspoň nějakým způsobem hledat a posuzovat. Do 50 tisíc mám to a to, do 100 tisíc mám to a to. Dneska to podle mě není schopen vůbec nikdo vyhodnotit. Tohle je zase věc, kterou by ty rezorty měly být schopny udělat. Ale to je spíše prosba na vládu a je mi jasné, že to nebude v reálném čase projednávání tohoto zákona.

Pro nás pro projednávání by myslím bylo užitečné, aby nám ministerstvo, jak bylo ve vládním návrhu přestupkového zákona, alespoň dalo jasný seznam, kde se mění sankce v tomto návrhu zákona a jaké jsou k tomu důvody, protože jenom nalézt, kde se mění sankce, není v rozsahu tohoto tisku úplně jednoduché. Tohle by byla prosba, kterou bych měl na pana ministra před projednáním v ústavněprávním výboru, abychom dostali jasný seznam, kde se zákony mění věcně, včetně sankcí, a kde je to opravdu jenom ona technická, že se přepisuje správní delikt na přestupek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Ptám se, kdo další do rozpravy. Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já pouze velmi krátce. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, s prodloužením lhůty na 90 dní problém nemám.

Co se týká požadovaného soupisu nebo určité analýzy, kde se mění čistě názvosloví a kde se to promítá i do výše pokuty, pokusíme se to zajistit před jednáním ústavněprávního výboru v nějakém rozsahu, který budeme schopni zajistit.

Co se týká požadavku pana kolegy Bendy, vašim prostřednictvím, z našeho pohledu by se jednalo o úplně nový kodex ve správním právu, který je velmi složitě uchopitelný, a podle nás by to byla práce na několik let, možná desítek let. Ale chápu, že by to možná bylo komfortnější, ale velmi složitě proveditelné v českém právním řádu. Je to celková změna pohledu na správní právo, správní trestání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Já tedy shrnu, že nepadl návrh na vrácení nebo na zamítnutí. Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 95, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 95, z přítomných 146 pro 104, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh k projednání dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům k projednání? Pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Abych neprovokoval předsedu výboru pro bezpečnost, i když se tam jedná také o ochranu utajovaných skutečností, ale dejme tomu, že ústavněprávní výbor je schopen pohlídat režim utajovaných skutečností ve správních řízeních a zejména ve správním soudnictví, ale přesto si myslím, že by bylo užitečné, aby návrh zákona projednal ještě výbor pro veřejnou správu. Devadesát procent z toho je oblast veřejné správy, jsou to obce. Ústavněprávní výbor je fakt jenom výborem, který má garantovat právní čistotu, ale tu věcnou logičnost by měl obsahovat výbor pro veřejnou správu a doporučuji, aby si to vzal, aby mu to bylo přikázáno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to v hlasování 96, které zahájím až poté, co vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 ze 106 přítomných pro 65, proti 16. Návrh byl přijat.

Nyní nám zbývá hlasování o návrhu na prodloužení lhůty k projednání na 90 dnů. S tímto návrhem předkladatel za vládu, ministr vnitra, souhlasil, čili je to hlasovatelný návrh.

Rozhodneme v hlasování číslo 97, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání ve výborech na 90 dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 z přítomných 108 pro 101 poslanec, proti 1 poslanec. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu a byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k projednání ve výborech je stanovena na 90 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, končím bod 31 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milé kolegyně, milí kolegové. Na začátek jedna dobrá zpráva. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů dnes skončíme v 18.45 hodin dnešní jednání.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali 16. září 2016 na 49. schůzi, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Na úvod připomínám, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Prosím navrhovatele tohoto bodu ministra spravedlnosti Roberta Pelikána a zpravodaje pro první čtení pana poslance Jeronýma Tejce, aby zaujali – a již zaujali – svá místa u stolku zpravodajů, a budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře jediný zde přítomný, kolegyně, kolegové, uběhla nějaká doba, takže jsem si materiál vzal s sebou, abych si oživil, co jsem k tomuto materiálu chtěl, a požádám i pana ministra, jestli by si mohl když tak dělat nějaké poznámky a popř. mi potom v rozpravě odpovědět, abych mohl rozumně hlasovat.

Takže třeba v § 33 Účinná lítost jsou doplněny trestné činy financování terorismu, § 312d, a podpora a propagace terorismu, § 312e. Jsou to nové skutkové podstaty, akorát mi není zřejmé, proč tam není také § 312f Vyhrožování teroristickým trestným

činem, protože i u takové skutkové podstaty si poměrně snadno umím představit to, že by pachatel mohl využít účinné lítosti.

V § 35 Vyloučení z promlčení je v písmenu b) doplněna vlastizrada, § 309, ale opět mi z toho není zřejmé, proč z promlčení by nemohl být také vyloučen také § 312d Financování terorismu.

Potom, pokud se podívám do § 129, kde je popis organizované zločinecké skupiny, tak popis zní tak: "Organizovaná zločinecká skupina je společenství nejméně tří trestně odpovědných osob." Nevím, proč dáváme takový důraz na ty trestně odpovědné osoby, protože jestli to je trestně odpovědná osoba, můžeme kolikrát zjistit až v průběhu toho vyšetřování, ale i tady bych chtěl nějakým způsobem upřesnění, proč byl použit Ministerstvem spravedlnosti tento pojem. A pokud se podívám do dalšího § 129a Teroristická skupina, tak tam se uvádí, že to je obdobné společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter. Víte, já ty pojmy, takové ty, které nejsou přesně definované, tak se obávám, že bude špatný výklad. A já bych chtěl slyšet do té doby, než bude nějaká judikatura, co se rozumí tím pojmem "trvalejší charakter". Je to nový pojem v trestním právu a mám s ním trochu řekněme teoretický právní problém.

Pokud postupuji v tomto materiálu dál, a já zde listuji, tak se dostávám až na stranu 11, kde je uveden § 312b Zvláštní ustanovení o účinné lítosti. Víte, abych se přiznal, já zcela úplně nechápu, proč je zrovna tato skutková nebo tato účinná lítost zde uvedena právě k trestnému činu účasti na teroristické skupině.

A pak následně máme § 312c Beztrestnost agenta. Pokud se podívám, tak agentem, pokud víme, je policista plnící úkoly agenta podle jiného právního předpisu. A pokud vzpomene, teď zrovna u soudu myslím běží nějaká kauza, kde se mluví o tom, do jaké míry policejní agent provokatér řídil určitou teroristickou skupinu, nebo jak je nazvaná jako teroristická skupina. Takže my v této nové skutkové podstatě dáme beztrestnost agenda, ale on v podstatě, pokud to bude fungovat jako možná v té kauze, jejíž znalost přesně nemáme, ale která je teď projednávána u soudu a stále se projednává, do jaké míry ti jednotliví pachatelé konali sami, anebo na základě pokynů policejního agenta, do jaké míry potom budou tito agenti vyjmuti z trestnosti.

Ten samý paragraf, resp. ten samý název beztrestnosti agenta je však také v § 363 trestního zákoníku. Takže my beztrestnost agenta, policejního agenta, máme v trestním zákoníku ve dvou paragrafech. V § 312c a vztahuje se k trestnému činu účasti na činnosti teroristické skupiny a pak máme § 363, který je také nazván jako beztrestnost agenta, ačkoliv že tento agent se vztahuje k účasti na organizované zločinecké skupině.

Pokud jsem četl jednotlivé skutkové podstaty, chápu, k čemu nás Evropská unie, Evropská komise vyzývá. Bohužel není to celkem ani náš problém, že Ministerstvo spravedlnosti má tak poměrně dlouhou dobu, kdy nebylo schopno konat, a dostali jsme se až na ten seznam, teď přesně nevím, jak se to jmenuje, protože to tady s sebou nemám. Ale hrozí nám určité postihy a sankce, a proto nás Ministerstvo spravedlnosti žádá o to, abychom tento zákon, i s výhradami, které jsem teď řekl,

nebo otazníky, které já mám, schválili hned v prvním čtení. To znamená bez toho, abychom ho vůbec dali do výborů k projednání a mohli o těchto věcech dále hovořit.

Já za sebe říkám, že nebudu podporovat schválení hned v prvním čtení, a rád bych, kdybychom si některé věci opravdu vyříkali. Pokud samozřejmě nebude pan ministr schopen mně na ně odpovědět hned tady na plénu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, vím, že už je šest hodin večer a už to nikoho tak trochu nebaví, a současně říkám, že jsme slíbili Ministerstvu spravedlnosti, že nebudeme blokovat přijetí tohoto návrhu zákona. Nebudeme blokovat jeho projednání v rámci § 90 kvůlivá mezinárodním závazkům. A já své sliby dodržuji. Blokovat přijetí nebudu. Jenom vysvětlím, proč ani já nezvednu ruku pro tento návrh zákona.

A to je fakt problém, který se tváříme, že řešíme terorismus, a bohužel asi část otázek vychází z mezinárodních různých úmluv a dalších nesmyslů. Jenom nevím, kdo je opravdu sepisuje. Občas o tom přemýšlím, kdo je sepisuje a jestli přemýšlí o tom, co sepisuje. Mám největší problémy s § 312d a 312e. Financování terorismu a zejména podpora a propagace terorismu. "Kdo veřejně podněcuje ke spáchání teroristického trestného činu nebo kdo veřejně schvaluje spáchaný teroristický trestný čin nebo pro něj veřejně vychvaluje jeho pachatele, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let." Dva roky až deset let. Za situace, kdy se ani v této Sněmovně nejsme schopni shodnout, co vlastně teroristickým trestným činem je a co jím není. Útoky kterých skupin v Sýrii jsou terorismem a kterých nejsou? Útoky kterých skupin v rámci izraelsko-palestinských konfliktů jsou terorismem a které nejsou? Nevidím tady kolegu Foldynu, ale asi bychom se hluboce rozcházelí ve vidění Kosova a událostí, které se odehrály tam. To samé – s celou řadou poslanců z této Sněmovny budeme mít samozřejmě problém s hodnocením situace na Ukrajině. Kde to byl terorismus, kde to nebyl terorismus. Sestřelení letadla, kdo ho sestřelil. A teď říkáme, že schvalování teroristických trestných činů je pod touto zničující sankcí.

Já to pokládám – bohužel je to ta část, kterou musíme z mezinárodních smluv přepsat. Jenom přemýšlím, kdo za nás v mezinárodních orgánech vyjednává. Jestli někdy mezinárodní orgány také si jako připustí, že jsou věci ve světě, na které různé země a různé skupiny mají odlišný úhel pohledu. Asi chápu, že když tady někdo bude chtít vychvalovat útoky v pařížském metru nebo něco podobného. Ale dobře víme, že už útoky 11. září západní svět zděsily a minimálně část islámského a arabského světa slavila po ulicích, jak to bylo všechno bezvadné. A teď přijímáme nějaké mezinárodní úmluvy, které nám říkají, že verbální schvalování takovýchto trestných činů má být trestné a pod touto dramatickou sankcí. A to se samozřejmě týká i financování terorismu, které se týká – kdo finančně nebo materiálně podporuje skupinu, člena nebo spáchání teroristického trestného činu, trestného činu podpory a propagace terorismu. To znamená, že nakonec i servery, na kterých vychází takové hodnocení,

jsou potenciálně pod trestní sazbu tři až dvanáct let. A to jsem ještě ministerstvo výrazně přesvědčil o tom, že ty sazby nemají být od pěti výše, ale že mají aspoň spodní hranice poklesnout.

Jenom na to upozorňuji. Myslím si, že s tím asi nemůžeme nic dělat, ale že výsledky mohou být nakonec velmi smutné, že se neshodneme na tom, které věci jsou terorismem. A vyhrožovat takto přísnými trestními sankcemi za pouhé schvalování, nebo ani ne nabádání, ale za pouhé schvalování pokládám za nerozum, který může vést posléze k naprosto nepředvídatelným soudním rozsudkům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Pan poslanec Černochovoji přihlášku stahuje. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem se sice nepřipravila jako moji předřečníci, ale chci upozornit na to, že samozřejmě podpora teroristického trestného činu není tak bezbřehá, jak jsme zde před chvílí slyšeli. I v trestním zákoníku máme výčet teroristických trestných činů. Čili bych se neobávala jako můj předřečník pan poslanec Benda toho, že budeme mít bezbřehé možnosti někoho za podporu a propagaci terorismu postihovat, nebo dokonce odsuzovat.

§ 312e – kdo veřejně podněcuje ke spáchání teroristického trestného činu. To není teroristického činu, ale teroristického trestného činu. Znaky teroristického trestného činu jsou v trestním zákoníku. Čili on naplní teroristický trestný čin tím, resp. on naplní skutkovou podstatu podpory a propagace terorismu tím, že podněcuje ke spáchání teroristického trestného činu. Za prvé po subjektivní stránce je tady třeba úmysl. Objektivně. Je tady přesně vypočítáno, že veřejně schvaluje spáchaný – čili už spáchaný – teroristický trestný čin nebo pro něj veřejně vychvaluje jeho pachatele. Tak na co si to hrajeme? V jaké jsme společnosti? Která se vůbec nebojí? Na jedné straně se bojíme migrantů, někdy i uprchlíků, na které se vztahují ženevské konvence a další. Na druhé straně tady máme někoho, kdo veřejně schvaluje spáchaný teroristický trestný čin nebo vychvaluje jeho pachatele, a my se bojíme pod to podepsat tím, že zvedneme ruku? Já tomu vážně nerozumím, té diskusi.

Takže z hlediska trestněprávního s tím nemám problém. To není vážná skutková podstata trestného činu, ta podpora a propagace terorismu. Myslím si, že si s tím i soudy dobře poradí a že je třeba naopak, abychom dělali osvětu, protože dobře víme, jak to končí v západní Evropě, pokud se mladí nezkušení a v diskusích netrénovaní lidé dostanou do osidel těch, kteří to s nimi umějí. Takže já se vůbec nedivím kriminalizaci těchto jednání, obzvlášť když už se týkají spáchaného trestného teroristického činu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Válkové. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Hezký dobrý podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budu velice stručný.

Jsem rád, že tady máme před sebou tuto novelu, která řeší právě tuto problematiku, zejména tedy financování terorismu. Jen mě trochu mrzí, že to tady budeme teď projednávat ve zrychleném režimu, a přitom prakticky totožnou věc, totožný návrh novely zákona, navrhoval poslanecký klub strany Úsvit – národní koalice už před časem a tehdy jste nám to, vážení vládní koaliční kolegové, zamítli s tím, že to není potřeba. A teď prakticky to samé tady nahonem musíme dělat, abychom s tím neměli problémy.

Přiznám se, že jsme měli trochu tendenci, jestli připustit vůbec § 90 a udělat to hned v prvním čtení, protože samozřejmě bychom k tomu rádi dali nějaké naše pozměňující návrhy. Nicméně chápeme, že tato problematika je příliš závažná, aby se na tom hrály nějaké politické body. Takže náš poslanecký klub tuto novelu podpoří. Nicméně propříšťe bylo by možná fajn se nad tím zamyslet, jestli když ten návrh, který byl tehdy z naší dílny převzat z toho, co mají na Slovensku, to znamená, s tím by nemohly být žádné problémy ani v rámci Evropské unie, jestli to zkrátka nepustit do druhého čtení a neupravit je podle svého, a mohli jsme si tohle to ušetřit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Ptám se, kdo další. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nechtěl jsem v této věci vystupovat, jelikož se jednalo o čistě právní problematiku dle mého názoru. Ale vyprovokovala mě tady vážená paní profesorka. Pustím se možná do jiné oblasti, než ona myslela, mimoprávní.

Existuje definice národně osvobozovacího boje. Z jedné strany je to terorismus, z druhé strany je to boj za sebeurčení, který je uznávaný OSN jako určitá možnost spáchání trestného činu. Máme tady vzorný příklad bratrů Mašinů, kdy pokud by tento zákon platil, tak bývalého pana premiéra Topolánka bychom asi zavřeli za propagaci a oceňování a ohodnocování terorismu. Je to problém tady v tomto, a proto vzít to jenom takhle, jak se říká, vlastně o nic nejde, ono opravdu o hodně jde. A teď opravdu o pohled na věc, jak kdo ohodnotí, co je terorismus, definici trestného činu, nebo co není. Jenom takhle říci "však on si to ten soud nějak vyloží", tak je to opravdu sázka do loterie 50 na 50. A ty soudy, to bych opravdu nerad, abychom v té definici takhle šli.

Proto já bych opravdu hodně zvážil podporu takhle volně napsaného a definovaného zákona, když ani v naší společnosti nejsme schopni reflexe tady v této věci a jasně říci je, nebo není určitý čin opravdu teroristický, anebo opravdu podpořen nějakým dobrým úmyslem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Já přeče jenom zareaguji na to, co říkala pani profesorka, ještě krátce. Myslím si, že to už asi stejně moc neprojednáme.

Mělo-li by to mít smysl, tak to stejně musí být teroristické trestné činy, které se odehrávají někde jinde než u nás. My jsme tady zatím žádný teroristický trestný čin neměli. Nevím, jestli budeme požadovat, aby tam byly odsouzeny, navíc za situace, kdy většina moderních teroristických činů je páchána tak, že pachatelé zahynou přímo při nich, čili jsou pak maximálně souzeni nějakí podílníci a návodci a další, nebo jestli je to terorismus, budeme usuzovat z novinových titulků.

A já jsem ukazoval na některé typy konfliktů. Byl terorismem čečenský boj za osvobození nebo ruská kampaň při tom, co dělaly obě strany? Myslím, že obě strany se chovaly v některých chvílích tak, že páchaly teroristické trestné činy. A takhle bychom mohli jít dál a dál. Jenom upozorňuji na to, že to vytváří jistou míru komplikace – buď to neřeší vůbec nic a je to úplně zbytečné, pokud se bavíme o naší vnitřní situaci, a pokud se bavíme o tom, že bychom rádi, aby se tady neobjevovali lidé, kteří budou vychvalovat 11. září nebo útoky v Paříži nebo něco podobného, pak jenom říkám, že to v sobě skrývá velká rizika složité interpretace a hádek o to, co vlastně teroristickým trestným činem je a co není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže ne, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele, případně pana zpravodaje. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Ten čas se opět začíná krátit, tak já jen ve velké stručnosti se pokusím zareagovat. Nejprve na tu obavu o to, zda nebude docházet k nějakým složitým interpretačním pŕtkám.

Paragraf 311, který definuje již dnes teroristický útok, popřípadě i ta další ustanovení relevantní jsou velice podrobná a velice jasně vymezují, co to je teror, co to je teroristický útok. Jsou to ustanovení, která nenabízejí žádný prostor pro interpretaci, a skutečně nemám sebemenší obavu, že by k nějakým takovým problémům došlo. To, co tady padalo v té diskusi, typicky nejsou teroristické útoky a terorismus. A je to z těch definic skutečně zřejmé.

Jinak tady zazněly námitky, které jsou protisměrné. Na jedné straně proč nám to trvalo tak dlouho a teď na to tedy tak hrozně spěcháme, na druhé straně nemohli jsme být aktivnější vůči mezinárodním orgánům a vyjednat si to nějak lépe. Důvod, proč na to teď tak hrozně spěcháme, proč nám to trvalo tak dlouho, je, že jsme byli aktivnější vůči mezinárodním orgánům a pokoušeli se vyjednat si něco jiného. A vyjednávali jsme tak dlouho, až jsme skončili v tomhle režimu, protože mezinárodní orgány absolutně nechtějí nic takového slyšet. A musím říci, že dnes začínám dospívat, nebo už jsem dospěl k závěru že oprávněně. Ty mezinárodní orgány totiž vycházejí ze zkušeností zemí, které mají skutečnou – bohužel – zkušenost s terorismem a vědí, co funguje a co nefunguje, a na ty naše spíše akademické pohledy se dívají s jistým despektem, pro který mám pochopení.

Když jsme přišli na to, že to je v téhle situaci, že už to bylo úplně zaseklé, proto nás hnali do všech těch dalších kol a opravdu už nám hrozí zhoršením ratingu, tak jsme skutečně prudce otočili ten náš přístup. Omlouvám se za to, že někdy to takhle na těch ministerstvech funguje, že tam přetrvává – a je to dobře zase – že tam přetrvává nějaká pozice a změní se, až když se přijde na to, že ta pozice nebyla dobrá. To jsme udělali, proto jsme dnes tady. Proto teď už tak spěcháme, protože opravdu zachraňujeme ty věci pět minut po dvanácté. A do toho nám přišlo, že nejenom že zachraňujeme nějaké ratingy, ale že opravdu se bohužel dostáváme v Evropě do situace, kdy pravděpodobnost, že nějaká taková věc – doufejme snad jen v té fázi nějaké podpory – se u nás opravdu objeví, začíná tu reálně být. Ještě před rokem, před dvěma nám to připadalo jako mluvit o malárii uprostřed střední Evropy.

Jinak pro ty z vás, kdo u toho nebyli, protože nejsou z ústavněprávního výboru nebo se tou problematikou nezabývají, my jsme se snažili si odpracovat to zrychlené projednávání. Se všemi poslanci zainteresovanými jsme hovořili a všem jsme dali prostor k připomínce. Pan poslanec Benda správně říká, že dokonce ovlivnil výsledek, pokud jde o ty sazby. Takže mě teď trochu šokovaly nebo zarazily ty detailní dotazy pana poslance Ondráčka, na které v tuhle chvíli tady opravdu nemám prostor jak odpovědět. Ale zároveň musím říct, já jsem si to průběžně kontroloval, na všechny je jasná odpověď v důvodové zprávě. Všechny ty dotazy tam adresujeme. Je třeba si tu důvodovou zprávu předčíst. A trochu mě mrzí, že pan poslanec Ondráček s těmi otázkami prostě nepřišel v té fázi, kdy jsme vyzývali k tomu, abyste tyhle otázky kladli.

Dámy a pánové, terorismus je myslím vážná hrozba pro celou Evropu. Jsem přesvědčen, že tento zákon opravdu potřebujeme a opravdu ho potřebujeme hned. Velice vás prosím o jeho podporu hned v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj? Nemá zájem o závěrečné slovo. Neeviduji podanou námitku proti tomu, abychom dále postupovali podle navrženého § 90 odst. 2.

Nyní tedy podle § 90 odst. 5 rozhodneme o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení, ale ještě než se tak stane, tak vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Už jsem zagongoval, gonguji podruhé a potřetí a počtvrté.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 886 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

O tomto návrhu usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 98, přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 3, návrh byl přijat.

Bylo tedy rozhodnuto v jednání pokračovat a já zahajují podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo takový není. Pokud se tedy nikdo nehlásí, tak končí podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele případně pana zpravodaje. Není zájem. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 886."

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 99, přihlášeno je 116 poslankyň a poslanců, pro 90, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci. Tento návrh zákona za první upravuje systém dávek státní sociální podpory, především tedy rodičovský příspěvek, kdy chceme, aby byl čerpán ještě flexibilněji než nyní, a tudíž aby jeho čerpání podpořilo případný dřívější návrat rodičů do zaměstnání.

Především se navrhuje zrušit omezení horní hranice čerpání rodičovského příspěvku ve výši 11 500 korun tak, jak je to dnes, a umožňuje se volit výši čerpání dávky i pro rodiče, jimž nelze stanovit denní vyměřovací základ. Zároveň se také ruší podmínka sledování docházky dítěte do předškolních zařízení. Zároveň se zde ruší možnost čerpání rodičovského příspěvku osobám, které jsou v evidenci z titulu péče o dítě svěřené do pěstounské péče na přechodnou dobu, protože oni čerpají jak příspěvek na pěstounskou péči, tak paralelně rodičovský příspěvek, takže čerpají dvakrát. Dále se zde zpřesňuje definice soustavné přípravy dítěte na budoucí povolání a zároveň se administrativně zjednodušuje proces výplaty zbývající částky rodičovského příspěvku z té celkové částky.

A ještě jenom na vysvětlení, jestli jste to někdo celé pěkně pečlivě četl, tak tam zůstává původní návrh, který byl předložený vládě, ale vláda z toho původního návrhu vypustila úpravu týkající se střídání rodičů v pobírání rodičovského příspěvku v případě střídavé péče. A za druhé, vláda neschválila úpravu týkající se zrušení ustanovení obsahující úpravu v důsledku neplnění povinné školní docházky dítěte, kde je možno odebrat rodičovský příspěvek.

Takže vás prosím o podporu a děkuji za zbytky pozornosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Prosím nyní zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Janu Pastuchovou. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Mám pět minut, takže už vím, že ani moc neposloucháte, přesto pár slov k tomuto návrhu.

Ráda bych zdůraznila, že se jedná o opakující se dávku, jejímž původním cílem bylo oprávněné osobě přispět v situaci, kdy z důvodu péče o nejmladší dítě v rodině měla snížené výdělečné činnosti.

Paní ministryně uvedla, co je v návrhu tohoto zákona, ale já řeknu, co se nám nebo mně na tom zákonu moc nelíbí. Zákon trošku deformuje účel, k němuž je ta dávka, tedy příspěvek pro rodiče, pro potřeby rodiče, který si v důsledku řádné péče o dítě nemůže zajistit příjmem vlastní prací. Pokud bude rodičovský příspěvek vyplácen minimálně šest měsíců, tak v roce 2016 by to bylo 33 580 korun. Jedná se o lidi s nadprůměrnými příjmy a i přesto si myslím, že je pro úpravu důvod s cílem úspěšné ženy podpořit v mateřství. Systém státní sociální podpory by měl kompenzovat zejména nutné snížení příjmů v důsledku nepříznivé sociální situace v rodině. Zrušení měsíčně pevně daných dávek je předkladatelem argumentováno mj. pocity diskriminace u příjemců. Zde se jedná ale o lidi ekonomicky neaktivní, jak je uvedeno, tedy nepracující, studenty a OSVČ, kteří si na základě vlastního rozhodnutí nehradí nemocenské pojištění. Nikde není vyčísleno vyhodnocení dopadů, které tato změna rodičovského příspěvku bude mít jak na příjemce, tak na zřizovatele.

Zvýšené výdaje. Co to jsou zvýšené výdaje, což uvádí MPSV v prvních letech. Co se mi vůbec nelíbí, je, že v kratší době se umožní čerpat příspěvek i sociálně nejslabším rodinám, což může mít za následek, že tyto slabší sociální skupiny s nižší gramotností mohou tuto částku spotřebovat během krátké doby a následně se dostat do finančních problémů. To by se následně mohlo projevit zvýšeným čerpáním dávek pomoci v hmotné nouzi. Dále může dojít k tlaku na územní samosprávné celky ve smyslu potřeby navýšení kapacit předškolních zařízení pro děti tím, že dojde ke zkrácení doby čerpání. Toto opatření se může dotknout zejména obcí jako zřizovatele veřejných zařízení pro péči o děti.

Co se mi naopak velice líbí, je to, že návrh správně ruší výplatu rodičovského příspěvku pěstounů na přechodnou dobu, ale platnost je od 1. 1. 2017. Já bych u zamezení dalšího nadbytečného čerpání rodičovského příspěvku dala posunout účinnost změny na den vyhlášení, protože přechodnému pěstounovi, který by začal pobírat v prosinci 2016, by se to vyplácelo ještě jeden celý rok. Takže jsem to stihla. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Vy jste stihla, ale nebudu otevírat obecnou rozpravu. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji tento bod a přerušuji i jednání 50. schůze Poslanecké sněmovny do zítřejšího rána, kdy budeme pokračovat odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.40 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. října 2016
Přítomno: 155 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, páni ministři, zahajují třetí jednací den naší 50. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně a členové vlády: bez udání důvodu Ivan Adamec, z pracovních důvodů od 9 do 13 hodin a od 16 hodin Jan Bartošek, z pracovních důvodů Jiří Běhounek od 14.30 do konce jednání, bez udání důvodu Jan Birke, z pracovních důvodů Pavel Čihák, z důvodu zahraniční cesty Ivana Dobešová, bez udání důvodu od 14.30 do konce jednání Vlastimil Gabrhel, na celý den z pracovních důvodů Pavel Havíř, z rodinných důvodů Jaroslav Holík, od 9 do 13 hodin ze zdravotních důvodů Václav Horáček, z pracovních důvodů na celý den Bohuslav Chalupa, z osobních důvodů Martin Komárek, ze zdravotních důvodů Jiří Koskuba, z pracovních důvodů od 14.30 do konce jednání Radka Maxová, na celý den ze zdravotních důvodů Igor Nykl, Jana Pastuchová z pracovních důvodů, od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů Herbert Pavera, od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů Ivan Pilný, na celý den z pracovních důvodů Lukáš Pleticha, z důvodu zahraniční cesty Pavel Plzák, z důvodu zahraniční cesty Jaroslava Pokorná Jermanová, ze zdravotních důvodů Karel Pražák, z osobních důvodů Anna Putnová, od 14 hodin do konce jednání z pracovních důvodů Antonín Sed'a, na celý den z pracovních důvodů Jan Sedláček, Marta Semelová, Karel Schwarzenberg, Ladislav Šincl, bez udání důvodu Karel Tureček, od 9 do 10 hodin ze zdravotních důvodů Helena Válková, z pracovních důvodů Vladislav Vilímec na celý den, z pracovních důvodů Jiří Zemánek také na celý den.

Z členů vlády je omluven Bohuslav Sobotka na celý den z důvodu zahraniční cesty, Andrej Babiš na celý den z důvodu zahraniční cesty, Pavel Bělobrádek od 14.30 do 15 a od 16.30 do konce jednání z pracovních důvodů, na celý den z pracovních důvodů Jiří Dienstbier, Marian Jurečka, Svatopluk Němeček, od 9 do 14.30 Robert Pelikán, od 9 do 11 hodin Martin Stropnický, na celý den z důvodu zahraniční cesty Karla Šlechtová, z pracovních důvodů od 17 hodin do konce jednání Dan Ťok, na celý den z pracovních důvodů Kateřina Valachová a z důvodu zahraniční cesty Lubomír Zaozálek.

Zvlášť ještě byla doručena od 9 do 11 hodin omluva paní poslankyně Jany Lorencové.

Protože je čtvrtek dopoledne, budeme zahajovat bodem 261, odpověďmi členů vlády na písemné interpellace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Zahajuji bod

261.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Bude to trochu složitě z důvodu přítomnosti, resp. nepřítomnosti členů vlády, ale můžeme začít. První interpelací, která je přerušena, je interpelace poslance Zdeňka Ondráčka ve věci pěstounské péče v České republice. Jde o sněmovní tisk 814 a je to interpelace na ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou, která je přítomna. Můžeme tedy o ní začít jednat. Vzhledem k tomu, že jde o přerušenu interpelaci, požádám pana poslance Zdeňka Ondráčka v otevřené rozpravě, aby se vyjádřil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, já před vás dnes předstupuji s tím, abychom dořešili interpelaci, která je stará více jak půl roku. Za půl roku paní ministryně nenašla odvahu, aby sem přišla a interpelaci jsme mohli řešit, takže dnes bych jí chtěl poděkovat, že po volbách konečně tu odvahu našla, přišla a dnes můžeme interpelaci probrat. Bohužel, početní stav poslanců zde v Poslanecké sněmovně mi nedává možnost, abychom mohli hlasovat, protože nás je zde zaregistrovaných pouze 52, ale pro projednání nám to stačit bude.

Paní ministryně, děkuji, že jste po půl roce, po více než šesti sedmi měsících, našla tu odvahu a přišla do Poslanecké sněmovny ve čtvrtek dopoledne. Můžeme interpelaci, kterou jsem vám dával v březnu tohoto roku probrat.

Interpelace, kterou jsem paní ministryni dával, vyšla až poté, kdy jsme spolu několik měsíců jednali ohledně konkrétního případu pěstounské péče, kdy mně paní ministryně několikrát přislíbila, že věc bude řešit. S uplynutím několika měsíců, kdy se nic nedělo, jsem tedy nakonec využil institutu písemných interpelací a v březnu tohoto roku jsem se na paní ministryni obrátil s tím, aby mi poskytla informace ve věci pěstounské péče v České republice a jednoho konkrétního případu.

Určitě víte, že se pěstounskou péčí zde zabýváme a je řada kolegů i pár kolegů, kteří toto téma bedlivě sledují, a těch případů je několik. Ke mně se dostal jeden případ, který je přímo z mého města, a oba pěstouny velice dobře znám. Víím, že v roce 2005, tedy ještě před rokem 2005, vychovávali v pěstounské péči dvě děti zesnulé sestry pěstounky. V roce 2005 si poté vzali do pěstounské péče ještě dalšího chlapce. Po zralé úvaze se tito manželé rozhodli v červenci roku 2013 – prosím vás, abyste věděli, jak funguje u nás pěstounská péče, o které tady umíme tak krásně hovořit, tak zkuste sledovat ta data –, to znamená více než před třemi lety, se tito manželé po zralé úvaze rozhodli a požádali si o svěřeni dalšího dítěte do pěstounské péče. Po poměrně rychlém řízení jejich žádosti, které trvalo pouhých 367 dní – 367 dní! – jim bylo Krajským úřadem v Hradci Králové odpovězeno, že si další dítě do pěstounské péče vzít nemohou, byť bylo konstatováno, že jsou velmi dobře fungující pěstounská rodina, která má potřebné schopnosti a vlastnosti k péči o svěřené dítě, ale vychovávají dítě, které si vzali v roce 2005, a je potřeba, aby veškerou energii

věnovali výchově tohoto chlapce. Tento chlapec nemá žádné zásadní výchovné problémy, je to normální dorůstající pubertální chlapec, je živý, má průměrné výsledky ve škole, nemá sníženou známku z chování, věnuje se sportu, hokeji, což není zrovna levný koníček, a jeho pěstouni mu to platí.

Takže po roce, kdy krajský úřad této rodině nesvěřil další dítě, si proti tomu podali odvolání, které šlo na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ministerstvo práce a sociálních věcí v "krátké lhůtě", kdy žádost byla podána v srpnu 2014, na začátku měsíce, tak v "krátké lhůtě" 20. dubna 2015, za šest měsíců – tak pracuje naše ministerstvo! – rozhodlo a zrušilo rozhodnutí krajského úřadu. Dokonce řeklo, že to rozhodnutí bylo protiprávní.

Rodiče stále čekali a hledali vhodné dítě. Vhodné dítě si našli sami, bohužel nikdy jim nebylo umožněno, aby si dítě, které si našli, do pěstounské péče vzali.

Já jsem paní ministryni v tomto konkrétním případě, v tomto konkrétním případě položil několik otázek a ptal jsem se jí, zda popsany postup správních orgánů je v pořádku a doba, za kterou bylo vydáno rozhodnutí z Ministerstva práce a sociálních věcí, to znamená celková doba více jak dvou let, je pro takové rozhodnutí odpovídající. Učinil jsem dotaz, kolik dětí v současné době čeká na nějakou formu náhradní rodinné péče a jaká je průměrná délka vyřízení žádosti o zprostředkování pěstounské péče v České republice. Myslím, že jsem nepožadoval nic zásadního, co by mně nemohlo být odpovězeno, a jedná se o konkrétní věc.

Víte, paní ministryně mně odpověděla, že konkrétní věc se mnou řešit nemůže, a v odpovědi mně řekla, jaký je zákon, jak zákon zní, jak se podle zákona postupuje a co má uchazeč dělat, úplně v obecně teoretické rovině, nic bez konkrétního řešení daného případu. Je to asi tak, jako kdybych učinil interpelaci na i dnes přítomného – teď, v současné době, nepřítomného – ministra kultury Hermana a zeptal se na ochranu konkrétní kulturní památky a on by mně odpověděl, že kulturní památky se ochraňují podle zákona, takového makového, a bylo mu v podstatě jedno, jestli ta konkrétní kulturní památka zítra spadne, nebo nespadne. Takže já jsem, a myslím si, že celkem oprávněně, nedostal odpověď na ten jeden konkrétní případ. Odpověď mně paní ministryně poslala 29. dubna. Dnes je víc než polovina října, konečně jsem se dočkal té možnosti, že s touto interpelací mohu přijít sem před vás a ten jeden konkrétní případ řešit.

Mezitím se události samozřejmě vyvíjely, což je samozřejmě správné, ale ne díky ministerstvu, protože to v té věci nehnulo ani prstem, ale díky tomu, že si rodiče sami hledali dítě a nakonec se jim podařilo dítě najít. V Karlovarském kraji došla taková situace, kdy myslím, že krajský úřad tam v podstatě inzeruje, jaké jsou volné děti, kdo má o ně zájem. Tito pěstouni si tak vyhlédli syna, nebo kluka, Lukase, kterému je dnes myslím sedm a půl roku, který je přes tři roky volný a mohl být svěřen do pěstounské péče. Bohužel tři roky musel být v ústavu, protože úřady ať na kraji, nebo ani Ministerstvo práce a sociálních věcí v podstatě nemá zájem, aby děti nebyly v ústavě, aby byly u pěstounů, a hledají zástupné problémy pro to, aby něco nefungovalo.

Paní ministryně, jste velmi slabá pro výkon své funkce, protože ani tuto věc nedokážete napravit. Dokážete o ní pouze krásně mluvit. Budu žádat odmítnutí této

interpelace, protože mně jste na mnou položené otázky vůbec neodpověděla a pouze jste konstatovala suché, suché paragrafy zákona. Děkuji. Já číst umím, a zákon jsem si přečetl dřív, než jsem tu interpelaci dával. Takže až budu moct něco navrhnout, budu žádat odmítnutí vaší odpovědi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Paní ministryně se hlásí do rozpravy.

Já ještě budu konstatovat omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny, ministra vnitra Milana Chovance od 9 do 10 hodin pana poslance Víta Kaňkovského a pana poslance Jaroslava Boriky od 14.30 do 19 hodin z osobních důvodů.

Nyní má slovo ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, no, přirovnat kauzu, ve které se jedná o konkrétní pěstouny a konkrétní děti k opravě kulturních památek, opravdu považuji za poměrně nevhodné, a to proto, že kulturní památka je neživá věc a mohu tady klidně rozebírat detaily, jaké použiji cihly, jaké použiji tašky a je to úplně jedno. Ale u těch kauz, které se týkají dětí, je velice přísná mlčenlivost a já ji považuji za správnou, protože my jsme tady od toho, abychom ty rodiny chránili a ne při vši účtě tady před fórem mnoha lidí rozebírali nějaké detaily. To prostě nejde, ani se to nesmí, to bych porušila zákon. A vlastně pan poslanec, jakýkoli, to je jedno, je třetí osoba, která je mimo tu rodinu, a já opravdu s ním, i kdybych chtěla, nesmím ty detaily probírat.

A jinak co se týče toho procesu obecně. To, že někdo už vychoval nebo vychovává děti v pěstounské péči a péče o tyto děti je v pořádku, to ještě neznamená, že se do té rodiny má přidat dítě další. Každá taková věc se posuzuje velmi individuálně a velmi přísně. A musím říci, že zrovna tedy v klubu KSČM byste si měli vyjasnit, co chcete, protože já jsem tady slyšela vlastně ráda z úst pana poslance, že nechce, aby děti zůstávaly v ústavech, a chce, aby byly mnohem více v pěstounské péči. No, já si to také myslím. Ale na téměř každém výboru pro sociální politiku čelíme především ze strany poslankyň za KSČM neustálému napadání, kde posloucháme, jak je pěstounská péče špatná, jak je známo hodně kauz, které jsou problematické, a jak ty naše ústavy jsou super. Přičemž když se já vždycky domáhám těch konkrétních kauz, abychom je mohli prošetřit, tak jsem zatím byla vždycky neúspěšná, žádnou jsem nedostala. Tak si prosím jenom ujasněte, jestli podporujete i nadále ústavní péči, která, říkám, opakovaně slycháme z úst vašich poslankyň, že je tady skvělá a nejlepší a že pěstounská péče je špatná, anebo jestli jako klub tedy spíš podporujete opak. Já jsem tedy pro ten opak.

Ale znovu opakuji, každé nové dítě, které jde do té rodiny, se posuzuje individuálně, pracuje se i s těmi dětmi, které už v té rodině jsou, a my vlastně hodně dáváme pozor na to, aby ta rodina nebyla přetížená. I vlastně je v zákoně omezen počet dětí dneska, které mají být v pěstounské péči, právě proto, aby rodina tu zátěž

vydržela, protože priorita je, aby když dítě do té rodiny přijde, aby tam zůstalo, aby se nestalo, že ta rodina se najednou z toho zhroutí a dítě by nedej bože muselo třeba zpátky do ústavu, což je pro něj samozřejmě naprostá katastrofa.

A jinak ta zprostředkování se prostě odehrávají na krajích. Ministerstvo jako takové nezprostředkovává, to abychom si ujasnili. My můžeme samozřejmě potom kontrolovat, jestli ten postup ve správním řízení byl v pořádku, nebo nebyl, ale já na Ministerstvu žádné děti nezprostředkovávám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Marksové. Nyní v rozpravě pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, děkuji, pane předsedající. Bohužel, paní ministryně, opravdu jste nezklamala. O problematice víte lautr... nic a o této konkrétní věci bohužel také ne. Protože jestli mluvíte o počtu dětí, tak v této rodině je jedno dítě. Jedno dítě, které má 13 let. Ty první děti, které vzali po své zesnulé sestře, jsou dospělé děti, které už mají vlastní rodiny a žijí mimo. To znamená, jestli rodina, která vychovala dvě děti, dneska má třetí dítě, které je ve věku 14, 15 let, je taková rodina pro vás nedostatečně prověřená? A tři roky tady o něčem mluvíte, že je potřeba něco řešit, a přemýšlíte o tom, jestli taková rodina, kde otec je vysokoškolsky vzdělaný, matka má středoškolské vzdělání, on má speciální pedagogiku za vzdělání a pracuje v dětském výchovném ústavu, tak jestli taková rodina je vhodná.

Mluvíte o tom, kolik má být dětí. Ano. My bojujeme proti přechodné pěstounské péči, kdy dítě jde na jeden rok, a pokud si vytvoří nějakou sociální vazbu, tak ho zase vrátíte zpátky do děčáku. Pro vás je důležité, aby ty děti v děčákách byly, abyste měli práci, abyste tam ty děti měli a mohli na ně brát peníze.

Já vám přečtu stanovisko referentky odboru sociálních věcí Královéhradeckého kraje, která paní sděluje: "Aktuálně nemáme v evidenci vhodné dítě ke zprostředkování pěstounské péče. A bohužel neumím říci, jaká bude orientační čekací doba, jelikož děti jsou nahlašovány podle potřeby." Tak Královéhradecký kraj, Královéhradecký kraj nemá jedno jediné dítě vhodné k tomu, aby bylo svěřeno do pěstounské péče. A Karlovarský kraj dává inzerci a má tam stovky dětí, které chce svěřit do pěstounské péče. Tak ujednoťte, ať to na krajích funguje stejně, anebo ať nejsou jedny kraje zatíženy tím, že mají stovky dětí, a na jiném kraji není ani jedno dítě, protože to pravda není, i na Královéhradeckém kraji jsou vhodné děti, ale vy jste se prostě rozhodli, teď nemyslím Ministerstvo práce a sociálních věcí, jenom jste se rozhodli, že této konkrétní rodině to dítě nedáte. Když si ho naši sami právě v tom Karlovarském kraji, tak si to dítě přivedli, mají ho půl roku doma, a najednou ten problém pominul. Vy prostě s těmi dětmi jenom šmelfte! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Ptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem sice přišla později, ale do té rozpravy se zapojit musím, protože paní ministryně tady hovořila o tom, že poslankyně za KSČM, členky sociálního výboru, jsou proti pěstounské péči. My jsme nikdy neřekly, že jsme proti pěstounské péči. My jenom chceme, aby ten systém fungoval takový, jaký je celek nyní, a ne aby se neustále upřednostňovala pěstounská péče, nejvíc tedy konkrétně krátkodobá neboli profesionální pěstounská péče, a to vzhledem k tomu, že systém, který je nastavený v České republice, a já si za tím stojím, je nastavený velice dobře.

K tomu, o čem tady hovořil pan poslanec Ondráček. Každý kraj má svůj systém, nebo samozřejmě je ucelený, ale každý kraj k tomu přistupuje opravdu trochu jinak, jak k té pěstounské péči a tak dále. My v Ústeckém kraji jsme to opravdu pojali zodpovědně a musím říci, že pěstouny si snažíme udržet pod svým dohledem, aby měli tu nejlepší péči, abychom měli ty nejkvalitnější pěstouny. A musím tady také říci, že je pravda, že vždy by se měl (?) být dítě a dítě si vybírat pěstoun. Bohužel v rámci celé České republiky se k tomu opravdu přistupuje ne stejně a ne vždycky takhle korektně. A víme o krajích, kde se to opravdu pouští – teď se to nebude líbit paní ministryni, ale je to tak – velice do neziskových sektorů, které nejsou tak v možné míře, abychom měli ten dohled takový, jaký je třeba ze strany krajského úřadu.

Pan Ondráček tady možná správně uvedl i to, že děti by u profesionálních pěstounů měly být správně maximálně jeden rok, a do té doby by měl být především zájem těch OSPODů a příslušných organizací, aby to dítě mělo dlouhodobou péči, to znamená, buď aby se vrátilo zpátky k rodičům, pokud to jde, nebo aby se našel dlouhodobý pěstoun, anebo – já si myslím, že asi nejlepší pro to dítě je adopce. Bohužel také musím říci, že i některé OSPODY, ať už krajské, nebo na těch nižších úrovních, nefungují tak, jak by měly, i když za některými já si stojím. A někdy opravdu přesahují i své pravomoce a myslím si, že by měly pokročit i v tom, jak rozhodují a jak přistupují v rámci nejlepšího zájmu dítěte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Požádám tedy kolegu Ondráčka, jestli přednese návrh na usnesení podle jednacího řádu. Prosím pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Ano, jak jsem avizoval, nemohu souhlasit s odpovědí, která na konkrétní otázku odpovídá, jaké je znění zákona. Já jsem od rodičů dostal plnou moc, abych se touto věcí zabýval, a tak očekávám, že také mohu dostat dostatečnou informaci. Není to o tom, pokud by ta odpověď byla, nemusí se to nikde probírat, a já jsem nezminil ani jediné jméno žadatelů, popřípadě nikoho jiného. Místo toho, abyste dostatečně chránili rodiče, chraňte děti. Chraňte děti, a dejte jim možnost, aby vyrůstaly v dlouhodobé pěstounské péči.

Takže já žádám, aby Poslanecká sněmovna odmítla vaši odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tedy hlasovat podle zákona o jednacím řádu hlasováním číslo 100, jestli vyhovíme panu poslanci Ondráčkovi a usnesením požádáme paní ministryni o novou odpověď s tím, že pan kolega Ondráček nesouhlasí s odpovědí. Je dostatek přítomných.

Zahájil jsem hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro odmítnutí odpovědi paní ministryni? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100. Z přítomných 81 poslance pro 23, proti 26. Návrh nebyl přijat a tím interpelace končí.

Další interpelací je interpelace pana poslance Petra Bendla na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Vzhledem k tomu, že je nepřítomen a už máme usneseno v této věci, projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministra zemědělství Mariana Jurečky, takže zůstává přerušeno, protože pan ministr Jurečka je omluven na celý den.

Stejná situace je u mé interpelace na předsedu vlády, tisk 864, protože ta byla rozjednána a byla přerušena kvůli 11. hodině. A zůstává přerušena, protože pan předseda vlády ... Pro jistotu dám, protože byla přerušena z důvodu 11. hodiny, nikoliv kvůli přítomnosti, takže požádám Sněmovnu o přerušení do přítomnosti předsedy vlády, aby byla dál přerušena interpelace pod sněmovním tiskem 864.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení této interpelace do přítomnosti předsedy vlády? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 101. Z přítomných 80 poslanců pro 64, proti nikdo. Tato interpelace je tedy přerušena.

Další interpelací je interpelace pana poslance Zbyňka Stanjury na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Interpelace spolu s odpovědí se předkládá jako tisk 865, ale tady jsme v jiné situaci. Já si jenom zkontroluji omluvy na dnešní jednacím den... A pan kolega Stanjura tady není, omluven není, takže nezbyvá nic jiného, než že tato interpelace propadá pro nepřítomnost pana poslance Zbyňka Stanjury, takže její projednávání je ukončeno.

Další interpelací je interpelace pana poslance Ivana Adamce na pana předsedu vlády s tím, že pan předseda vlády je nepřítomen a pan poslanec Adamec je řádně omluven. Jsem tedy povinen sdělit, že i tato odpověď na písemnou interpelaci propadá pro nepřítomnost pana poslance Ivana Adamce a jednání o této interpelaci je skončeno.

Dále máme interpelaci pana poslance Miroslava Grebeníčka na předsedu vlády, který je omluven. Tato interpelace ještě nebyla projednána. Pan předseda vlády je řádně omluven. Ptám se pana poslance Grebeníčka, co navrhuje. Navrhuje přerušit do přítomnosti pana předsedy vlády. O tom dám hlasovat.

Hlasování číslo 102, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení do přítomnosti pana předsedy vlády. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102. Z přítomných 83, pro 66, proti nikdo. I tato interpelace byla přerušena do přítomnosti pana předsedy vlády.

Další interpelací je interpelace pana poslance Františka Adámka na pana ministra kultury Daniela Hermana. Jde o tisk 889. Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec František Adámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, vážení členové vlády, vážený pane ministře. Když jsem připravoval písemnou interpelaci pod číslem 961 k financování hudebních festivalů v České republice, věřte, že mi nebylo lehké. Vždyť přece není běžné interpelovat svého koaličního ministra. Věřte, že mě k tomuto dalo by se říci zoufalému kroku donutila bezmála tříletá komunikace s některými úředníky vašeho ministerstva.

Pane ministře, prostě nechci a nebudu asistovat u toho, jak vaše ministerstvo pomalu likviduje hudební festivaly s 52letou historií. Hudební festival Ludwiga van Beethovena v Teplicích, nebo 37letý festival Smetanovy dny v Plzni, nebo 25letý festival v Českém Krumlově a další významné festivaly.

Nevím jak vy, ale já tuto vládu považuji za svou vládu a premiéra za svého premiéra. A proto jsem tuto interpelaci napsal. Velmi mě mrzí, že jste moje pohnutky a motivy nepochopil. Z čeho tak soudím? Z toho, jak je vaše odpověď, pane ministře, koncipovaná.

Vážený pane ministře, musím tvrdě odmítnout tón, aroganci, poučování a spekulaci o mém vzdělání, kterých je vaše odpověď plná.

Vážený pane ministře, kdybychom nebyli na půdě Poslanecké sněmovny a nevážil jsem si vás, použil bych známé pořekadlo, že jsme spolu husy nepásli.

A teď věcně k obsahu vaší odpovědi.

Vážený pane ministře, vaše odpověď na moji interpelaci mě přiměla ještě více prozkoumat vámi uváděné argumenty. Nejdříve k hodnocení komise a jejímu obsazení.

K výsledkům prvního kola hodnocení žádostí o dotaci v oblasti hudby. Nejjednodušším důkazem neobjektivnosti komise je rozdíl bodového hodnocení jednotlivých členů. U některých festivalů se objevuje celá škála od jednoho do deseti bodů. Například Dny Bohuslava Martinů, Hudební léto v Jezeří a další. Znamená to, že člen, který udělil jeden bod, považuje festival za zcela bezcenný, naproti tomu další ten samý festival považuje za absolutně špičkový. Napsal jste mi, jak odborně erudovanou komisi máte. Takový rozdíl mezi opravdovými odborníky, kteří by hodnotili festival podle předem stanovených kritérií, nemůže prostě nastat. Jediným vysvětlením je neobjektivnost, preferování sobě blízkého druhu hudby, spřízněnost s hodnocenými festivaly, ať již v organizační, nebo umělecké oblasti. Preference určitých druhů hudby je z výsledků ostatně zcela zřejmá. Více bodů získávají festivaly úzce zaměřené na novodobou, či naopak starou hudbu.

Součástí vyhlášení dotačního řízení je informace, že projekty budou hodnoceny formou bodování podle věcných kritérií. Dovolte mi, abych vám je připomněl. Přínos pro obor, vysoká umělecká či odborná úroveň, umělecká kreativita a podobně. Přínos projektu z hlediska zachování a rozvíjení umělecké různorodosti. Přínos pro kreativitu a inovaci. Záběr působnosti z geografického hlediska. Požadavek

nadregionálního, celostátního či mezinárodního významu. Obsahové zpracování projektu, jasná formulace obsahu a cíle, soulad s vyhlášeným okruhem, konkrétní realizační plány, personální zajištění, časový harmonogram projektu. Schopnost zajistit vícezdrojové financování, veřejné rozpočty, soukromé zdroje. Realnost projektu včetně přiměřenosti nákladů, schopnost žadatele projekt realizovat, účelnost a oprávněnost použití dotace Ministerstva kultury v předchozím období, včetně dodržení termínu jeho vyúčtování.

Zatímco obsah prvních tří kritérií nelze jednoznačně ani vysvětlit, ani hodnotit, a konečkonců každý je bude hodnotit podle svého vidění světa, zbývajících šest je měřitelných, objektivně hodnotitelných, prokazatelných, nabývajících dvou hodnot – splněno, nesplněno.

Pořadatele tradičního festivalu působícího desítky let v daném regionu těžko může někdo považovat za neschopné zajistit vícezdrojové financování, za neschopné festival uspořádat. Pokud již mnohokrát získali dotaci, nelze je ani podezřít, že by nebyli schopni správně vyplnit žádost a dotaci vyúčtovat. Takový festival při jednoznačném splnění šesti z devíti kritérií nemůže nikdo ohodnotit jedním či dvěma body. Přesto je podobných příkladů v tabulce bodového hodnocení řada.

Podle hodnocení předchozích ročníků jsem však navíc zjistil, že získaný počet bodů v prvním kole není pro výše přidělené dotace příliš důležitý. Ve výpočtu dotace nelze vysledovat žádný algoritmus, systém, matematický vzorec odvozený od počtu získaných bodů. Nevím tedy, jaký praktický algoritmus pan profesor Medek vytvořil. V roce 2015 získal nejvyšší bodové hodnocení festival nové hudby Ostravské dny 2015, ve druhém kole však neobdržel ani nejvyšší částku, ani nebylo vykryto nejvyšší procento jeho požadavků z jeho rozpočtu. Nejvyšší částku a nejvyšší procento vykrytí požadavků získalo Pražské jaro, které bylo v bodovém hodnocení až desáté. Nejvyšší procento z rozpočtu získal festival Hudební léto Kuks 2015 umístěný v bodovém žebříčku na 21. místě. Podobně tomu bylo i v letech minulých. Komise ve druhém kole přiděluje dotace podle svého nového uvážení a svým hodnocením v prvním kole se nijak neřídí.

Není-li možno najít v hodnocení grantové komise systém, tedy racionální vysvětlení výše přidělených bodů a dotací, otevírá se cesta k iracionálnímu, zoufalému vysvětlení, lidsky nešťastnému a poškozujícímu nejen osobnosti v komisi, ale celou kulturní veřejnost. Pak si nelze nevšimnout, že festivaly mající své zástupce v komisi mají zřetelně lepší výsledky. Například letošní skok Janáčkova máje z 19. místa v roce 2015 na letošní pátou příčku, když se ředitel festivalu stal členem komise.

Došel jsem k závěru, že stihomanné vyhledávání vztahů členů komise a porovnávání výsledků nemá smysl. Nemá smysl stejně jako celý systém údajných grantových uměleckých komisí. V malém prostoru české kultury lze spřádat nekonečné množství vazeb, protože vlastně všichni nějak spolupracují a všichni jsou nějak propojeni. Hodnotu hudby nemá nikdo právo hodnotit podle svého osobního vkusu. Smysl má pouze transparentní hodnocení podle objektivních, jednoznačně určených měřitelných kritérií.

Pokud se však stále domníváte, že festival Hudební léto v Jezeří je pro tento stát důležitější než 52. ročník hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena v Teplicích nebo 37. ročník hudebního festivalu Smetanovské dny v Plzni či 25. ročník mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov a další významné festivaly v této zemi, pak si opravdu nerozumíme.

Nerozumíme si i s ohledem na to, že říkáte, že financování v roce 2015 festivalů bylo mimořádné, a to i přesto, že jste disponoval o 96 milionů meziročně na živé umění více a rozpočet celého ministerstva byl vyšší o více jak 1,4 miliardy. Vaše následná argumentace o nedostatku pracovníků, kdy sdělujete, že máte pouze jednoho referenta na 280 žadatelů o dotace, není pro mne argumentem, ale je spíše přiznaným špatným výsledkem činnosti Ministerstva kultury.

Rád bych citoval z vaší odpovědi: Vaše další požadavky (veřejné slyšení), které by prodloužilo jednání komisí o násobky času, verbální zdůvodňování rozhodnutí komise, vyplácení dotací do měsíce od vyhlášení výsledků veřejného řízení bohužel svědčí o tom, že se neorientujete a nepohybujete v živé dotační praxi, tak jak ji umožňují současné praktické podmínky Ministerstva kultury. V rámci pravidel, jak jsou stanovena příkazem ministra v rámci finančních limitů na odměňování komisí vzhledem k vyřízení členů komise a za situace, kdy celou hudební oblast, tedy dotační servis, 280 příjemců v celém profesionálním hudebním prostoru klasického a parciálního oboru obhospodařuje jediný referent, jsou vaše požadavky zatím nerealistické. Tolik citace.

Jsem rád, že alespoň na zlepšení pracujete. Jak dlouho, pane ministře? Tři roky? Dovolte, abych vám citoval ze zásad vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy. Schváleno usnesením vlády ze dne 1. února 2010, č. 92, ve znění usnesení vlády ze dne 19. června 2013, č. 479, a usnesení vlády ze dne 6. srpna 2014, č. 657. Tyto dotace lze podle bodu 7 odst. 8 těchto zásad poskytovat i dalším – cituji – právnickým osobám, jejichž hlavním předmětem činnosti je poskytování zejména zdravotních, kulturních, vzdělávacích a sociálních služeb. Cituji: Dotace poskytuje ústřední orgán, do jehož působnosti předkládaná žádost věcně náleží. Uzávěrku přijímání žádostí prvního, tzv. základního kola výběrového dotačního řízení stanoví ústřední orgán obvykle do 30. září kalendářního roku, jenž předchází rozpočtovému roku, v němž může být požadovaná dotace poskytnuta. Ústřední orgán, který poskytuje na základě dotací (správně: poskytuje dotaci na základě žádosti) neziskových organizací, zveřejní na svých internetových stránkách – zdůrazňuji – do konce kalendářního roku, který předchází rozpočtovému roku, na který poskytuje dotaci, seznam nebo pořadí úspěšnosti žádostí, které úspěšně prošly výběrovým dotačním řízením.

Dovolte mi další vaši citaci: Pane poslanče, tážete se, proč podle dostupných informací Ministerstvo kultury v řadě případů žádnému příjemci, divadlu či galerii do 31. 3. daného roku nepošle alespoň 50 % finančních prostředků. Důvody jsou v zásadě dva. První je počet příjemců, resp. žadatelů, v řádu stovek ve srovnání s počtem státních zaměstnanců, kteří agendu poskytování dotací v oblasti profesionálního umění a Ministerstva kultury vykonávají v řádu jednotek. Druhým důvodem je skutečnost, že dotaci je možné poskytnout žadateli teprve tehdy, když má

Ministerstvo kultury doklad o tom, že rozhodnutí o poskytnutí dotace nabylo právní moci. Konec citace.

Dále na mě, pane ministře, hrnete změř' paragrafů zřejmě ve snaze, abyste nemusel přiznat, že prostě nedodržíte výše citované zásady vlády.

Další citace ze zásad vlády, bod 8: Ústřední orgán, který poskytuje dotaci na základě žádosti, ji vyplatí na základě pravomocného rozhodnutí nejpozději do 31. března rozpočtového roku, pokud žadatel do tohoto data splní podmínky pro poskytnutí státní dotace. Dotace je zpravidla vyplácena jednorázově. Pokud je dotace na základě žádosti vybrané v prvním kole výběrového dotačního řízení poskytována ve splátkách, bude vyplácena ve dvou splátkách. Minimálně polovinu z celkového objemu dotace uvolní ústřední orgán do 31. března rozpočtového roku, na který je dotace poskytována. Druhá část celkového objemu dotace bude ústředním orgánem uvolněna nejpozději do 30. září rozpočtového roku, na který je dotace poskytována.

Bod 9. Ústřední orgán, který poskytuje dotaci na základě žádosti, plně odpovídá za ověření její právní subjektivity.

Vážený pane ministře, neodpustím si vás ještě jednou citovat. Myslím si, že tato věta je ve smyslu výše uvedeného opravdu úsměvná. Citace: Pan poslanče, spěchám vás ujistit, že zdejší úřad respektuje pravidla pro poskytování dotací nestátním neziskovým organizacím, jak je stanoví vámi zmíněné usnesení vlády.

Vážený pane ministře, ve své odpovědi mi dále sdělujete, že můžete pouze brát v potaz názor podvýboru a výboru Poslanecké sněmovny či názor Asociace krajů, avšak nemůžete jej považovat za závazný podklad pro činnost Ministerstva kultury. Chtěl bych tedy, abyste zde, na půdě Poslanecké sněmovny, mně a našim kolegům vysvětlil, proč jste na jednání jak na podvýboru pro kulturu, tak na výboru pro vědu, výzkum, vzdělání, kulturu a tělovýchovu jednoznačně podpořil náš poslanecký návrh, který jsme s vámi konzultovali v následně citovaných usneseních, abyste se pak zachoval zcela v rozporu s těmito usneseními. Moje obava o zásadních potížích některých festivalů je určitě důvodná, protože jste jistě i vy zaznamenal zásadní omezení počtu koncertů a ostatních výdajů, jakmile jste jim své rozhodnutí sdělil.

Úplně závěrem chci a musím korigovat svá tvrzení o panu Ivo Medkovi. Chci se mu omluvit, když jsem použil výraz "vystudovaný matematik". Omlouvám se mu. Koneckonců jsem mu sdělil i osobně. Nicméně ve svém tvrzení, že v mou diskutovaném období, tj. 2015, byl předsedou grantové komise, jsem měl pravdu. Vycházel jsem z webových stránek Ministerstva kultury. Ledaže byste na svých webových stránkách uváděli nepravdy.

Závěrem mi dovoluji říci, že vaše odpověď, vážený pane ministře, je v duchu známého pořada pana Donutíla. Ptejte se mě, na co chcete, a já, na co chci, odpovím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Adámkovi. Do rozpravy se hlásí pan ministr kultury Daniel Herman. Ještě než vám dám slovo, pane ministře, konstatuji nově příšlé omluvy. Nejdříve pan poslanec Pavel Šrámek do 10.30 hodin, potom pan poslanec Jakubčík od 10.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Vozka mezi 14.30 a 19.00 hodin, pan poslanec Benešík od 9.30 do 10.30 a

pan poslanec Michal Kučera z jednání dnešního dne z důvodu nemoci. A konstatuji, že pan kolega Karamazov dnes hlasuje s náhradní kartou 69.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, pane poslanče. Musím především argumenty, které jste zde uvedl, jasně odmítnout. Grantové řízení v hudební oblasti funguje na Ministerstvu kultury velmi dobře a efektivně. Systém je za léta vycizelovaný do nejmenších detailů, stížnosti jsou v řádu promile a stále od stejných subjektů, tedy velkých festivalů klasické hudby s velkými rozpočty.

Za poslední tři roky se zvýšil počet hudebních žádostí o dotaci o 40 %, a proto musíme více než dříve apelovat na kvalitu projektů, jež usilují o financování ze státních peněz. K tomu slouží hodnocení jedenáctičlenné odborné komise pro klasickou hudbu, jež se pravidelně a důsledně mění v souladu s platností mandátu. Odborné názory komise, která boduje tajně, jsou přesto po mnoho let konzistentní v názoru na dvojici festivalů, o něž jde v reklamách především, tedy České doteky hudby a festival Český Krumlov. Jinými slovy, v dohledatelné historii dotačního řízení od roku 2007 pravidelně tyto festivaly končí v tabulce výsledků dotační soutěže v nejspodnějších patrech. Například letos skončily na 60., resp. 52. ze 75 míst ve festivalové tematické oblasti.

Jestli ten nebo onen žadatel je či není členem takového či onakého profesního sdružení, nemá na rozhodování grantové komise žádný vliv. Všechny snahy o zpochybnění kompetentnosti či podjatosti komise se dají velice snadno vyvrátit. Komise je nezávislá a vysoce kompetentní. Její členové nebudují podle projektů, u nichž hrozí střet zájmů.

Na státní dotaci není právní nárok, jak stanoví § 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., tedy rozpočtová pravidla. Zcela výjimečná situace roku 2015, tzn. 100% podpora vybraných festivalů, by byla z hlediska rozdělování veřejných prostředků bez ohledu na kvalitu projektů trvale neudržitelná.

Ministerstvo kultury se ve své činnosti řídí § 21 zákona č. 2/1969 Sb., ústavními zákony, zákony a usneseními vlády. Názor výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky či jeho podvýboru či názor Asociace krajů nelze považovat za závazný podklad pro činnost Ministerstva kultury. Zde odkazují na nález NKÚ č. 14/10, který upozornil na dotační nešvar poskytování podpory na základě politických podnětů a intervencí. To, že žadatel má kontakty na politické scéně, pro náš úřad nemůže představovat pokyn k vyplácení statisícových či milionových dotací projektům bez ohledu na jejich kvalitu. Ta pro nás je a bude hlavním kritériem. O odborný názor našich poradních orgánů se hodláme při financování tzv. živé kultury opírat i nadále v první řadě a k jakkoli dobře míněným laickým a politickým intervencím budeme pouze přihlížet.

A nyní se chci dotknout, pane poslanče, toho, co jste pojmenoval v souvislosti s komunikací s úředníky našeho Ministerstva kultury. Já jsem o tom dosud nikdy veřejně nemluvil, ale sám jste mě k tomu vyzval. Ta komunikace vypadala tak, že jsem málokdy byl vystaven tak velkému nátlaku, jako byl nátlak z vaší strany,

dokonce na odvolání koaliční náměstkyně paní dr. Kalistové, náměstkyně za sociální demokracii. Ten nátlak byl tak veliký, že jsem musel informovat premiéra vlády, jejímž jsem členem, abych koaliční náměstkyni, s jejíž prací jsem velmi spokojen, chránil a hájil proti útokům sociálně demokratického poslance. Takto to je, pane poslanče. Dobře si na to pamatují a mám na to i svědky. Takže naprosto odmítám ty způsoby, které jste zde uvedl. Stojím za kvalitou svých lidí, za kvalitou své práce a odmítám jakékoli politické tlaky, se kterými se právě z vaší strany setkávám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan ministr Daniel Herman. Nyní pan kolega František Adámek dále v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Kolegové, kolegyně, rád využívám možnosti, kterou mi dává jednací řád, abych se vyjádřil k tomu, co zde zaznělo. Nejdřív snad spíš věcně.

Pan ministr Herman hovoří o grantových uměleckých komisích. Prosím vás, to jsou taková velká slova. Já vím, co to je grantové řízení. Já vím, že je potřeba ho notifikovat v Bruselu. Já jsem toto řízení absolvoval. To, o čem zde pan ministr hovoří jako o grantových uměleckých komisích, jsou v uvozovkách prosím obyčejné poradní orgány pana ministra. Protože to řízení, které probíhá, není grantovým řízením tak, jak jsem koneckonců i ve své původní interpelaci napsal. Ta odpověď, až na ten závěr, kterou mi pan ministr poskytl, byla de facto jenom citace té původní odpovědi na mou původní interpelaci. Já jsem nezaslechl minimálně aspoň na tu věcnou část, o které jsem hovořil, žádné stanovisko. Zase to byla změť ubezpečení, že všechno je v pořádku, že se držíme zákonů, reakce na moji citaci, že se nedodržíme minimálně jedno usnesení vlády, a další.

Nicméně věcně ještě, co se týká velkých festivalů, o kterých zde pan ministr hovořil, a spojuje mě minimálně se dvěma těmito festivaly, i když po pravdě řečeno, rád bych vám osvěžil paměť, pane ministře, když už to tak nazýváte. Lobboval jsem minimálně za tři festivaly. Minimálně za tři, což řekněme z prvních pěti největších festivalů jsou tam minimálně dva nebo tři. Nehovoří to náhodou o tom, když tam jsou stížnosti těch velkých festivalů, že je třeba pro tyto velké festivaly, tak jak koneckonců podvýbor pro kulturu a i velký výbor pro výchovu, vědu, vzdělávání navrhoval a navrhuje, tzn. naprosto odlišná pravidla pro velké festivaly, které se nepochybně řídí jiným způsobem financování, organizací atd., než pro – a dávám to do uvozovek – malé festivaly, protože žádný festival z pohledu svého dosahu není malý.

Vím, že vláda přijala program, který je řekněme částečným, který zpracovalo vaše ministerstvo, a podílel jsem se na jeho připomínkování, řekl bych i docela věcně, s paní náměstkyní Kalistovou. A byl přijat jakýsi částečný hybrid na základě těch dvou odlišných názorů na financování živého umění, potažmo speciálně hudebních festivalů. A bohužel, jak jsem viděl nástin, nebo lépe řečeno rozpočet Ministerstva kultury, tak tento proklamovaný a slibovaný program, který má řešit tyto problémy, o kterých hovoříme, v podstatě zřejmě nebude spuštěn, protože v tom programu je

napsáno, že pokud tam nebude 100 milionů, tak ministerstvo ho nemusí pustit. A vy tam v současné době navrhuje 45 milionů, takže to zřejmě zase byla jenom taková vějička.

A teď mi dovolu,te, abych se vyjádřil – musím se vyjádřit – k tomu závěru. Pokud, pane ministře, považujete diskusi na toto téma, o kterém hovořím, tzn. financování velkých hudebních festivalů – k této tematice se zde vyjadřovalo několik mých kolegů v průběhu posledních tří let, ať už to bylo z opozice, nebo z koalice, vybavuji si pár jmen, pan Kalousek, pan Stanjura a další kolegové i z hnutí ANO – a debatu na toto téma s vámi, protože tento úsek řídí paní náměstkyně, a já jsem byl vždy kritický a taky jsem, jak vy říkáte, informoval pana premiéra o svých kritických názorech na řekněme ten filozofický v uvozovkách, omlouvám se všem filozofům, filozofický přístup k financování tohoto odvětví, k této části živého umění, tzn. festivalu, pokud toto, co jsem zde uvedl, považujete za nátlak na odvolání paní náměstkyně Kalistové, tak to jsme si opravdu nerozuměli, jako si koneckonců v tomto smyslu nerozumíme i v jiných věcech. Nikdy, a to můžete mít deset svědků, nikdy jsem vás nežádal, abyste odvolal paní náměstkyni Kalistovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Adámkovi. Pan ministr se hlásí dál do rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Já musím jenom zopakovat to, co už jsem řekl před chvílí, že odmítám argumenty, které jsou nepravdivé, které tady ze strany pana poslance Adámka zazněly, a stojím plně za profesionalitou a kvalitou pracovníků Ministerstva kultury. Pouze mě překvapuje míra odchýlení se od skutečnosti a od pravdy v tom, čím jste zakončil tento svůj projev. Paní náměstkyně podle vašich slov byla málo tvárná a málo poslušná, a proto jste po mně chtěl spolu s některými představiteli některých velkých festivalů, abych ji odvolal. Já jsem řekl, že ne. A právě proto, že ten tlak byl tak velký a pro mě nepřijatelný, tak jsem musel informovat předsedu vlády. Je velmi smutné, že jako koaliční poslanec stavíte vládu do tak špatného světla. A kdo z nás dvou mluví pravdu, na to ať kolegyně a kolegové v Poslanecké sněmovně odpoví svým hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní se hlásí pan poslanec Adámek, poté pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Pane ministře, já nechci, aby se tato odpověď a projednání této interpelace změnilo v nějakou osobní pětku mezi mnou a vámi. Já si vás – a to bych rád zdůraznil – v mnoha ohledech za poslední a jiné skutky velmi vážím. To je potřeba říct.

Nicméně, a nechci tím zatěžovat kolegy, nicméně když už si hrajeme na pravdu, tak řeknu taky něco, o co jste mě žádal. Žádal jste mě, abych u pana premiéra vám s paní náměstkyní pomohl, protože jste s ní měl ze začátku problémy, když vystřídala svého předchůdce. Když už si tedy hrajeme na tu pravdu, pane ministře. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vladimír Koniček v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, tady byl vzpomenut kontrolní závěr 14/10. Kontrolní výbor ho ještě neprobíral, ale já vám zkusím citovat některé věty z tohoto kontrolního závěru, který se týká peněžních prostředků státního rozpočtu určeného na podporu kulturních aktivit z rozpočtové kapitoly Ministerstva kultury. V kontrolním závěru jsou například zjištěni: "Poskytování dotací určených na kulturní aktivity a na podporu významných a mimořádných kulturních akcí v resortu Ministerstva kultury bylo nesystematické. Ministerstvo kultury jednotlivé odbory a samostatná oddělení nevedlo metodicky, v důsledku toho odbory Ministerstva kultury nepostupovaly jednotně, a to především ve vedení evidence o žadatelích a o dotacích, při poskytování dotací a ve vedení spisové služby. Ministerstvo kultury nemělo v kontrolovaném období o žadatelích a příjemcích dotací ze své rozpočtové kapitoly vlastní jednotnou a ucelenou evidenci. Vytvářelo v kontrolovaném období pro žadatele o poskytnutí dotace nerovné podmínky. Ministerstvo si stanovilo pravidla pro poskytování dotací, které pak samo v některých případech nedodržovalo." To jenom několik citací z kontrolního závěru, jak to na Ministerstvu kultury s dotacemi vypadalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladimíru Koničkovi. František Adámek se dál hlásí do rozpravy. Poté pan ministr Herman. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Já už spíš opravdu jenom věcně. Rád bych navrhl usnesení pro Sněmovnu, které by znělo: "Sněmovna odmítá odpověď ministra kultury Hermana na interpelaci poslance Adámka, sněmovní tisk 889." Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Po skončení rozpravy bych vás vyzval k návrhu. Prosím, pan ministr Herman. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Chci poděkovat panu kolegovi Koničkovi, že tady citoval nález NKÚ, protože ten skutečně poukázal na některé nešvary, které se v minulosti děly tak, jak to pan poslanec přesně citoval, v minulém čase. A právě proto jsem řekl, že za poslední tři roky se zvýšil počet hudebních žádostí o dotaci o 40 procent. A proto musíme více než dříve apelovat právě na kvalitu projektů. A to podstatné, co ten citovaný nález říkal, nebo na co upozornil, byl právě onen dotační nešvar poskytování podpory na základě politických podnětů a intervencí. A tomu jsem učinil přítrž. Děkuji. (Potlesk několika poslanců z různých stran sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. V rozpravě padl návrh pana poslance Františka Adámka, který

předpokládá zákon o jednacím řádu, to znamená, že Poslanecká sněmovna vysloví souhlas nebo nesouhlas s odpovědí pana ministra Hermana na interpelaci poslance Františka Adámka.

Než budeme hlasovat, všechny vás odhlásím. (Na tabuli svítil počet přítomných přes 80, v lavicích je jen několik poslanců.) Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v hlasování. Ještě zagonguji, protože jsem kolegy vyzval ke klidu a k diskusím mimo sál Sněmovny. (Na tabuli svítí počet 55.) Věřím, že se nám podaří získat potřebné kvorum. Zatím jsme ho na probíhající interpelace měli. (Je potřeba alespoň 67 přítomných poslanců. Pár vteřin se vyčkává. Do sálu přichází několik poslanců.) Ještě chvíličku. Prosím předsedy klubů, aby zajistili přítomnost. Ještě jednou zagonguji. (Zvedá se hladina hluku, na tabuli svítí 65.) Chápu, že se někteří nechťejí zúčastnit toho hlasování, ale přítomnost v sále je jistě vyšší, než je počet přihlášených. Pokud ne, budu muset nechat přerušit. Ještě potřebujeme dva poslance.

Následující interpelace je na pana ministra Ťoka, ten je přítomen, interpelující paní poslankyně je také přítomna. Takže budeme pokračovat v jednání. Věřím, že dosáhneme potřebného kvora, jinak budeme muset samozřejmě... (Všichni poslanci se mezi sebou hlasitě baví. Někteří požadují přerušeni, když se nikdo nechce přihlásit. Další poslanci žádají ještě chvíli strpení, že už jsou jejich poslanci na cestě.) Ještě posečkám. Stanoviska předsedů nebo místopředsedů poslaneckých klubů, jestli předpokládají přítomnost? Pokud ne, tak mi nezbude nic jiného, než... Ještě mám posečkat? (Na tabuli stále svítí 65, i když mezitím přišlo několik dalších poslanců.)

Nebudu dál čekat. Přerušuji interpelaci do příštího projednávání bodu 261 s tím, že rozumím tomu, část Poslanecké sněmovny nemá zájem rozhodnout v hlasování. (U mikrofonu stojí poslanec Kalousek.) Pan předseda TOP 09 mě chce uchránit před rozhodnutím. (Se smichem.) Prosím, pane předsedo, máte slovo s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Chci učinit takovou poznámku do vlastních řad. Rovněž patřím k nekompromisním kritikům vlády, že její členové nechodí na interpelace. Ale chceme-li pokračovat v kritice této vlády, tak na ně musíme chodit my taky. To se holt nedá nic dělat. (Ojedinelý potlesk. Na tabuli svítí 70.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vzhledem k tomu, že je dostatek poslanců, kteří mohou rozhodnout v hlasování o návrhu Františka Adámka, který navrhl odmítnutí odpovědi ministra kultury Daniela Hermana a jeho interpelaci, rozhodneme v hlasování číslo 103, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí návrh, který pan poslanec Adámek navrhl. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 74, pro 39, proti 23. Návrh byl přijat. Pan ministr Daniel Herman je povinen vypracovat novou odpověď na interpelaci pana poslance Františka Adámka. Tím končím tuto interpelaci.

Paní poslankyně Nováková. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Pane předsedající, omlouvám se, ale čistě svou vinou jsem hlasovala jinak, než jsem chtěla, a proto zpochybňuji hlasování. (Ohlasy mezi poslanci.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, to nejde. Můžete podat námitku.

Poslankyně Nina Nováková: Zmáčkla jsem jiný puntík, špatně. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To, paní poslankyně, opravdu nejde. Zákon o jednacím řádu –

Poslankyně Nina Nováková: Hlasovala jsem prosím ano, tedy zmáčkla jsem puntík ano, ale chtěla jsem zmáčknout puntík ne, čímž zpochybňuji hlasování. (Výkřiky v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Chápu vaši pravdomluvnost, paní poslankyně. (Poslankyně Nováková: Ano, takhle.) Ale v tom případě nemohu navrhnout –

Poslankyně Nina Nováková: Promiňte, pane předsedající, chápu, že je to legrace, ale není to úmysl a čin. Já jsem opravdu mačkala prstem puntík ne. A mám na sjetině ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře.

Poslankyně Nina Nováková: Mám na sjetině ano a opravdu jsem...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Máte na sjetině ano, dobře. V tom případě požádám zástupce jednotlivých klubů, aby zkontrolovali elektronický zápis o výsledku hlasování. Ale váš návrh, jak jste ho přednesla, je nehlasovatelným návrhem, protože lze zpochybnit pouze elektronický zápis o hlasování, který neodpovídá vůli poslanců vyjádřené hlasováním. To se samozřejmě může stát, protože každá elektronika má svou chybovost. Zažili jsme tady toho hodně, například rozlitou vodu do hlasovacího zařízení. Nemohu opravdu v tomto případě dát hlasovat.

Pan předseda TOP 09. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Na vaši výzvu jsem zkontroloval sjetinu, pane předsedající, a zjistil jsem, že na sjetině mám ne, byť jsem hlasoval ano. Vzhledem k tomu, že šlo o jeden jediný hlas, zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je jiný návrh. Uzavřel jsem rozpravu, mohu dát slovo těm, kteří zpochybňují elektronický zápis o jejich vůli v hlasování. Tu vyjádřil pan předseda.

Rozhodneme o námitce proti zápisu v hlasování, kterou přednesl pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Rozhodneme v hlasování 104, které jsem právě zahájil. Ptám se, kdo je pro přijetí námítky proti zápisu o výsledku hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování 104, z přítomných 84 pro 54, proti 9. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o přijetí námítky o návrhu pana poslance Františka Adámka, který odmítá odpověď pana ministra kultury Daniela Hermana na svou odpověď. Všechny vás odhlásím, znovu vás požádám o přihlášení identifikační kartou, abychom odstranili případné chyby, které jsou. Doufám, že systém bude v pořádku.

Protože se počet přihlášených ustálil, zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105 a ptám se, kdo je pro přijetí návrhu pana poslance Františka Adámka. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105, z přítomných 84 pro 43, proti 36. Návrh byl přijat.

Opakují, že pan ministr Herman je povinen připravit novou odpověď pro pana poslance Františka Adámka. Tím jsem interpelaci ukončil.

Přečtu ještě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan předseda David Kasal od 9 do 11 hodin, pan poslanec Beznoska od 13 hodin do konce jednacího dne a z pracovních důvodů pan poslanec Pavel Ploc od 10 hodin do konce jednacího dne. Od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá i pan poslanec Stanislav Berkovec.

Jsme mimo body, mohu dát slovo předsedovi poslaneckého klubu nebo někomu s přednostním právem. Jiným dát nemohu, jinak otevřu další interpelaci. (Reaguje na žádost poslance ze sálu.) Zpochybnění. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Kláška: Omlouvám se. Chtěl bych říci, že jsem hlasoval jinak než... (Oživení a smích v sále.) Hlasoval jsem ne a na sjetině mám ano, a proto zpochybňuji toto hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím, aby za mnou přišli předsedové nebo místopředsedové klubů! Přerušuji na čtyři minuty jednání Poslanecké sněmovny a prosím předsedy klubů, aby se dostavili!

(Jednání přerušeno v 10.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, po vyjasnění si zápisu o výsledku hlasování jsme dospěli k závěru, že je tato interpelace ukončena. (V sále je velký hluk!) Prosím sněmovnu o klid a budeme pokračovat.

Další interpelací, se kterou nebyl spokojen poslanec, je sněmovní tisk 898. Jde o interpelaci pana poslance Zbyňka Stanjura na ministra dopravy Dana Ťoka ve věci pracovněprávního postavení českých dopravců na francouzském trhu. Interpelaci, jak jsem řekl, máte v tisku 898. Prosim o klid!

Otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, interpelace je poněkud staršího data. Já jsem ji poslal 1. července. Pan ministr mi odpověděl 29. července a musím říci, že z textu odpovědi jasně se shodujeme na tom, že zákon, který přijala Francie, je proti zájmům České republiky a proti zájmům českých dopravců.

Proč jsem vyjádřil nesouhlas s odpovědí, je, že bych byl rád, kdybychom si v debatě zkusili říct, co vláda ještě může udělat pro to, aby zvýšila tlak na Francii, přestože už nějaké kroky činila. To najdete i v odpovědi pana ministra. Zejména se chci zeptat, jestli nebudeme uvažovat jako stát o mimořádném kroku. Pokud přijde žaloba a pokud Francie nakonec bude odsouzena, bude nucena tento zákon zrušit, tak to bude trvat nějakou dobu. Nevím přesně, co se stane s tím, že naši dopravci budou muset platit pokuty. Už to není teorie, už je to praxe. Zaznamenali jsme v tisku, že už někteří dopravci obdrželi pokuty za to – je to úplně absurdní –, že český řidič, který jezdí pro českou firmu, nedodrжуje francouzskou minimální mzdu. Když si tuto větu dáte dohromady, tak zjistíte, že je to absurdní a že musíme proti tomu bojovat. Každý stát má svá pravidla a jenom to, že někdo projíždí jiným státem, najednou nemohou podle mého silného názoru platit pracovněprávní vztahy. To by taky tam, kde je liberálnější pracovní právo než u nás, což takových států najdeme dost, mohl dát zaměstnavatel výpověď na území státu, že na řidiče počká a řekne: například v této zemi je výpovědní lhůta měsíc a ne tři měsíce, tak ti tady předávám výpověď, protože se nacházíme na území jiného členského státu, tak platí tato pravidla. Sami uznáme a shodneme se na tom, že to je absolutně nepřijatelné a skutečně absurdní.

První dotaz, jestli se něco změnilo od konce července. Protože jsme našli spojence: celkem 11 států z 28 členských států proti tomuto návrhu protestuje. Protože je nebezpečný v jedné věci. Pokud to tak necháme, tak se budou připojovat další státy. A teď pomínu to, že to bude samozřejmě nepřijatelné z hlediska ekonomického, protože každá země má jinou ekonomickou sílu, jinak nastavenou minimální mzdu, ale taky jinak nastavené výdaje, než je to v České republice, a současně administrativní náročnost pro dopravce. Když si představím, že řidič pojede přes tři čtyři státy a v těchto státech bude vždycky v daném úseku nucen zaměstnavatel platit minimální mzdu konkrétního státu, tak si představte, jak složité vůbec bude vypočítat tu mzdu. Takže další byrokracie, další náklady pro české podnikatele.

Myslím, že to musíme říct úplně přesně. Tato regulační opatření se přijímají na ochranu domácího trhu. Je to nekalá konkurence z mého pohledu. Je úsměvné, že ti, kteří mají nejvíce slov o svobodné soutěži a volném trhu, potom ve svém zákonodárství, případně ve své praxi toto porušují a chrání svůj krk. Představte si

situaci, kdy by to bylo naopak. To by bylo kritiků od starých členských zemí EU, co si ten nováček dovoluje, jak to, že dává svá pravidla! Taky bychom mohli recipročně přijmout, že pokud francouzský řidič projíždí přes Českou republiku, tak mu stačí česká minimální mzda. Myslím si, že by to francouzští zaměstnavatelé dokonce přivítali, protože oni by si snížili náklady. To by bylo křik! To je první dotaz, co se změnilo, jestli jsme vyvíjeli další kroky, nebo jaký je další plán vlády.

A druhý dotaz souvisí s údajnými pokutami, jestli do doby ukončení sporu nebudeme připraveni z mého pohledu k mimořádným krokům, například nějaká účast státního rozpočtu na těchto dodatečných nákladech, které nezpůsobil zaměstnavatel, ale vyplývá to z členství v Evropské unii.

To jsou dva dotazy, které bych chtěl položit panu ministrovi, proto jsem vyjádřil nesouhlas. Není to tak, že nesouhlasím s odpovědí, spíše tímto žádám o dodatečné informace, které mi určitě postačí v ústní podobě. Nebudu navrhopvat nesouhlas s odpovědí, ale skutečně jsem chtěl využít této příležitosti a získat podporu. Věřím, že na tom se shodujeme, že takové opatření je diskriminační vůči českým podnikatelům a českým dopravcům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Do rozpravy se přihlásil ministr dopravy České republiky Daň Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za sebe musím říct, že se plně shoduji, a tady jsme asi ve shodě s panem poslancem Stanjurou prostřednictvím pana předsedajícího, ano, staly se od té doby další kroky.

Za prvé na ten náš dopis jedenácti ministrů paní komisařce Bulc poslalo zase osm západoevropských, ze starých zemí, ministrů, tedy sedm plus norský, dopis, kdy zase upozorňují na nekalé praktiky, upozorňují na to, že sociálním aspektům v dopravě je potřeba se věnovat. Já bych z dopisu jenom možná vyzvedl jeden aspekt, který mi přijde takový velmi kontroverzní, a to je, že oni protestují a je potřeba udělat nějaké kroky proti takzvaným letterbox companies, což jsou vlastně západní speditéři, kteří si založí pobočku třeba v Rumunsku a najímají rumunské řidiče za rumunskou mzdu a nechají je jezdit po Francii nebo Německu nebo po jiných zemích, což je v podstatě jakási otrocká práce. Nicméně je to problém zemí a dopravců ze zemí, není to problém nových členských zemí. Kdyby je najali za francouzskou mzdu, asi by nebyl problém. Nicméně my jsme pokračovali jako reakce na pokutu, která tam padla ve Francii, mám dneska nachystaný dopis na svého resortního kolegu ministra dopravy Francie plus na jeho nadřízenou, takže dopis je teď nakoncipován a bude odeslán. Tam chceme, aby Francie udělala to, co udělalo Německo, aby v té době, kdy s nimi byl zahájen infringement, pozastavili platnost tohoto zákona. Oni bohužel stejný krok jako Němci neudělali, já jsem minulý týden byl v Bruselu kvůli jiné záležitosti a hovořil jsem s paní komisařskou Bulc a tuto otázku jsme rovněž probrali. Ona navrhovala, aby naši dopravci, a já jsem s nimi jednal a budu ještě jednat, se teď

zapojili do veřejné debaty, protože ne tato, ale příští Rada ministrů dopravy v Bruselu bude probírat právě ten silniční balíček s těmito aspekty.

Kroky určitě děláme. Jako V4 chystáme další kroky. Pan ministr Adamczyk z Polska, kde jsem byl včera, o tom rovněž hovořil. Takže to není tak, že bychom složili ruce do klína.

Jakým způsobem, jestli pomoci speditérům, pokud jsou pokutováni, já si myslím, že to je citlivá otázka, která by potřebovala delší debatu, zejména proto, protože souhlasíme s tím, že žádná země by neměla vyžadovat použití minimální mzdy zejména pro tranzit. Pro tranzit se nám to zdá nesmyslné.

Na druhé straně těžko se nám argumentuje, jestliže ten řidič jezdí jenom po území Francie nebo po území té země a dělá tam kabotáž, tak v tomto případě pravděpodobně bude těžko naši pozici uhájít. A tam docela vypadalo z těch zpráv, ale to si musíme prověřit, že ten řidič, který byl pokutován, dělal právě kabotáž. Ale já tady nechci předestírat, co bylo, nebo co nebylo. Je potřeba se s tím případem obeznámit a možná se zamyslet nad tím, jestli a za jakých podmínek řidičům pomoci, nebo nepomoci.

Já bych jenom chtěl říct jednu věc. Je to samozřejmě otázka, která je velmi citlivá. Víím, že z hlediska vlády v této věci se rovněž angažuje paní ministryně Marksová za Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ta na vládě potvrdila, že rovněž bude protestovat dopisem proti postupu francouzských úřadů při téhle pokutě, a při debatě na vládě rovněž pan premiér přislíbil, že na Radě premiérů toto téma zvedne v různém a že by tuhle otázku otevřel i v rámci rozpravy.

Já se ještě vrátím k silničnímu balíčku. Myslím si, že jsou tam další věci, které ČR nemůže nechat jenom tak. Je tam třeba i snaha nejenom pokutovat za minimální mzdu, ale například nutit řidiče, aby nespali v kamionech, aby museli použít hotel. Ono se to paradoxně vztahuje třeba i na šífaře, to znamená, oni mají na lodi kajuty a všechno, ale oni říkají, máš zakotvit a jít si najít nejbližší hotel a spát v tomto hotelu.

Takže je tam spousta věcí, které jak v rámci V4, tak sami velmi výrazně napadáme. Bude kolem toho určitě ještě velká debata a já bych tady možná chtěl využít té příležitosti, pokud je to slyšet, tak je potřeba, aby se do veřejné debaty, do toho připomínkového řízení, které se vede na stránkách internetu, zalogoval co možná největší počet českých provozovatelů, českých připomínkových míst, aby Evropská komise měla dostatek podnětů, aby se tím zabývala. Faktem je, že v tomto momentu, tak jak mě upozornila paní komisařka Bulc, západní Evropa vede. Možná mají větší počet těch, kteří se tam logují a posílají připomínky, ale myslím si, že to musíme dělat stejně, nebo ještě ve větší míře.

A z tohoto místa bych ještě na závěr chtěl říct, že naprosto souhlasím s tím, co tady říkal pan poslanec Stanjura. Je to podle mého názoru čistě ochranná opatření a při debatách neformálních i formálních jsem slyšel francouzské kolegy prohlašovat, že oni mají také své voliče a že to pro ně dělají. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne. Děkuji panu ministrovi. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za odpověď, pane ministře. Já myslím, že v tom tlaku nesmíme polevovat. Otázka je, zda do toho tlaku, a to zvažte vy sám, by bylo účelné zapojit Poslaneckou sněmovnu jako celek. Já to v tuto chvíli nenavrhuji, ale je to věc k debatě. I s těmi kompenzacemi vím, že to je složitá otázka, ale kompenzace můžou být různé. A my jim to můžeme kompenzovat nepřímou, například snížením některých daní. To nemusí být jenom čistá dotace apod. To jsou věci, které bychom měli v kontextu těch věcí zvažovat.

Po brexitu se vede debata, jak dál s EU, a mně fakt vadí, že pokud si vzpomeneme na čtyři základní ekonomické svobody, které jsou výhodné, které já podporuji, a nejenom já, i má politická strana, to znamená svobodný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu, tak tento návrh jde zcela evidentně proti těmto principům. A pak zvažme jednu věc – a já nejsem přítel ochranářství, jsem přítel otevřeného trhu, ale podmínky musí být férové. Tak zvažme jednu věc, že v takovém případě uděláme stejný zákon naopak. My ho prostě zkopírujeme a dáme tam naše podmínky a bude to platit pro ty, kteří nějakým způsobem postupují proti našim zájmům. A nemohou říct ani popel, protože co by se stalo, kdybychom přijali stejnou dikci, například že francouzští řidiči musí spát v českých hotelích, když jsou v ČR, případně že stačí česká minimální mzda, když projíždí Českou republikou. Ano, je to ochranářské opatření, ale pokud půjdeme proti tomu, kdo si začal, tak nemůže mít protiargument. A i my máme své voliče. Já teď vůbec nemyslím voličsky, protože si myslím, že na tom je velká shoda a že to není záležitost politické neshody uvnitř Poslanecké sněmovny. Tak to zvažujme a nebojme se toho. A docela rád bych viděl reakci francouzských dopravců, když řeknou, no nemůžou spát tady na odstavném parkovišti. Tady hezky máme hotel, tam jsou dobré služby, dobré ceny, šup, šup. A teď to myslím opravdu vážně, že to je na poradu. To není na poslaneckou iniciativu, to je skutečně na nějakou širší debatu, a pokud to bude, takový zákon se dá připravit velmi rychle a dá se velmi rychle schválit. To si umím představit, že to je v devadesátce. Pak to proletí Senátem, podepíše prezident a za tři měsíce jsou stejné povinnosti pro francouzské zaměstnavatele, a já bych to dokonce udělal jenom pro ty země, které ochranářská opatření cílí vůči České republice. Pro ty, které ne, není žádný důvod, abychom my byli první a pak se divili, že nám to zase někdo vrátí z druhé strany.

Děkuji za ty informace a opravdu je to docela komické a možná je to jedna z věcí, budeme tady mít dneska eurokomisařku, a já to asi v rozpravě minimálně jako jeden bod, aby i ona to tlumočila jakoby stanovisko Parlamentu. Tam dokonce můžeme přijmout usnesení v tom bodě, pokud by byla vůle k tomuhle, například že Poslanecká sněmovna podporuje vládu v jejím souboji za zákaz diskriminačního zákona Francie apod. Myslím si, že pokud by to například úředníci Ministerstva dopravy do té doby nachystali, tak jsme schopni to přijmout. Zase to nechci udělat bez souhlasu pana ministra, protože to opravdu není politický spor a je to praktická ukázka ochrany národních zájmů. A řekněme si otevřeně, staré členské země to umí lépe a ještě to prodávají a ještě nás školí, jak je to vlastně dobře. Ale i ten případ, který jste popsal, že si západní firma založí pobočku například v Rumunsku a pak podniká v Německu, to není proti principům vnitřního trhu, svobodnému pohybu kapitálu, služeb, osob a zboží. Naopak. Naopak! Tak bychom také příště mohli říct,

že v českých firmách nesmí být zahraniční manažeři. Pak když začne ta ochránářská válka, tak se jenom stupňuje, a samozřejmě kdo na to doplatí, je spotřebitel. Pokud naši dopravci budou mít vyšší náklady v zahraničí, tak ty náklady promítnou i českým zákazníkům a českým klientům a je to v neprospěch našich subjektů. Také to může vést ke ztrátě pracovních míst atd.

To znamená, opravdu musíme silně proti tomu bojovat. A já říkám za naši opozici, že jsme připraveni vládu v tom podpořit. Říkám, spor v tom není, jenom hledejme nástroje. Já bych se docela přimlouval za to, aby do toho vstoupila svým silným usnesením Poslanecká sněmovna. Je to argument i pro vládu, že to je podpora napříč politickým spektrem a že se to nezmění. Ať tu bude jakákoliv vládní sestava, tak budeme hájit zájmy českých podnikatelů, aby měli férové podmínky u ostatních členských zemí. My nechceme žádné výhody navíc, ale aby platila stejná pravidla pro všechny. V tomto případě naši podnikatelé se budou řídit českým právním řádem a ne cizím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, slova, která zde zazněla, ukazují jednu rovinu nebo jednu stranu té mince. Ano, tak jak tady zazněla, jistě si zaslouží pozornost, ale druhá strana mince je v tom, že české mzdy jsou v úrovni západního světa silně podhodnocené. Myslím si, že v této Sněmovně až na nějakou možná jednu dvě výjimky není nikdo, kdo by si myslel, že český zaměstnanec má mzdu odpovídající úrovni EU, a že to tedy tak stačí a že by neměl tlačit na zvyšování své mzdy. To je také to poselství, které vysílá západní Evropa a říká: milá východní Evropo, snažte se zvyšovat životní úroveň svých občanů, srovnávejte životní úroveň občanů, ať se rychleji dotahuje na úroveň nás, starých západních spolkových zemí. To je ta zpráva, kterou ti Francouzi vysílali. A hledají možná nevhodné metody, ale my s tím vlastně skoro nic nechceme ani dělat. A to je možná také ta chyba.

Já bych rád přivítal, kdyby tady třeba zaznělo: ano, v současné situaci je to pro nás velký konkurenční problém, ale do tří, pěti let budeme postupně pracovat na tom, abychom srovnali mzdové úrovně mezi západní Evropou a Českou republikou. A já si myslím, že by to měl být cíl všech poslanců v této Poslanecké sněmovně, aby občan České republiky zvyšoval svou životní úroveň rychleji než doposud, abychom měli nějaký horizont, když už se někdy hovoří o přijetí eura, abychom euro přijali už jako ekonomicky rovnocenný, nebo aspoň sblížený do úrovně historických zemí Evropské unie. To bych viděl jako cíl, to bych viděl jako výzvu pro naši vládu, kterou by Poslanecká sněmovna měla podpořit, aby občan České republiky měl srovnatelný plat s občanem starých západních zemí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdo by si to nepřál? To jsou takové obecné proklamace, proti kterým nikdo nemůže vystoupit. Ale ekonomika má svá pravidla a politici je neurčují. A ti, kteří si myslí, že poručí větru, dešti nebo trhu, dopadnou špatně. Já vždycky varuji v ekonomických debatách, abychom nepoužívali pouze jeden parametr, např. růst HDP nebo v tomto případě výši průměrné mzdy. Také je třeba říci, že ve Francii je skoro dvakrát větší nezaměstnanost než v České republice. I to musíme zvažovat.

Samozřejmě nepřirozené zvyšování mezd díky administrativním opatřením cizích států může vést, ano, ke zvýšení platů některých, ale současně to může vést ke ztrátě mnoha pracovních míst. Zaměstnavatelé i zaměstnanci mnohem lépe než my vědí, co si ten daný podnik může dovolit, aby jednak zvyšoval mzdy, ale současně aby ten podnik byl v zisku, aby vytvářel pracovní pozice, a ne že budeme snižovat počet zaměstnaných a současně vlastně na úkor toho zvyšovat mzdu těm, kteří zůstanou. Ale říkám, pokud je to rozhodnutí konkrétního českého podnikatele, je to naprosto v pořádku. Ale tady náklady českým firmám zvyšuje parlament jiné země. Tak jednoduché to je. A to bychom neměli připustit.

O tom, co dělat pro to, aby ekonomika rostla rychleji, a když roste ekonomika, rostou i mzdy, a teď mluvím o reálných mzdách, tak o to se právě přeme. To je ten pravolevý střed. Vy věříte více regulacím, my věříme více otevřenosti, méně byrokracií, to je legitimní, a o to se přeme celou dobu v demokratické České republice a o to se budeme přít i nadále.

Ale nemůžeme připustit, aby nám náklady zvyšoval někdo jiný. To je mimo naši národní debatu, mimo názory našich voličů, že jednou se přikloní k tomu modelu, jindy k tomu modelu, a podle toho se mění například daňové zákony nebo zákony v sociální oblasti nebo v pracovním právu. A to je naprosto v pořádku. A někdo ten souboj tady v Poslanecké sněmovně a Senátu vyhraje, někdo prohraje.

Ale cožpak my jsme měli šanci svést souboj o mzdu českých řidičů na území Francie? Neměli. Tak to neskrývejme za jiné dobré cíle. Nemám nic proti cíli, aby se zvyšovala životní úroveň, ba právě naopak. Ale dělejme si to sami v České republice, a pokud jsme v nějaké unii – a já jsem pro, abychom v ní byli – a jsou tam nějaká pravidla, tak je vyžadujeme nejen po nových členech, ale i po těch starých. Ne že všichni jsou si rovni, ale někteří jsou si rovnější.

Bohužel se potvrzuje ten starý bonmot, že Evropská unie má systém opatření, která platí tak dlouho, dokud to vyhovuje Francii nebo Německu. A pak, když to nevyhovuje, tak jsou výjimky. A zrovna mluvíme o zemi, která dlouhodobě jako člen eurozóny porušuje maastrichtská kritéria. Tak si představte, co by se dělo, kdyby to byl nový člen Evropské unie. Bylo by tolik pochopení, bylo by tolik odkladů, a ještě rok a ještě dva a ještě tři a já nevím kolik let, my vás chápeme? No, nebylo. To je poctivá odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já myslím, že ta debata se trochu posouvá k problémům – a teď se omlouvám, že to zobecním – fungování Evropské unie. My tady řešíme nějaké anomálie. Já jsem byl v pondělí a v úterý na konferenci o hospodářské spolupráci, meziparlamentní konferenci v Bratislavě. Tam jsem slyšel jinou perlu. Ono to trochu souvisí s tímto problémem diferenciacie. Plánuje se vytvořit společný evropský fond pro nezaměstnané, kam budeme všichni přispívat. Když v některém členském státě Unie nezaměstnanost vzroste, tak se to bude platit z tohoto fondu. Tady dávám otázku: bude se to platit v jaké výši? U nás, že tam přispíváme, nebo v dané zemi? Je to taková anomálie s Řeckem. Víme, že Řekové mají velké finanční problémy. Mají je proto, že tam mají vysoký tuhý socialismus, že mají vysoké důchody.

Tady se teď opravdu omlouvám, že ten problém trochu zobecňuji. Tady se dostáváme k tomu problému, že v Evropské unii není zdaleka tak jednoduché fungování, jak si myslíme. Co jsem také na té konferenci slyšel, prostě další centralizace, další předávání moci do Bruselu. To jsme už určitě někde jinde, než jsme byli v okamžiku, kdy jsme do Evropské unie vstupovali. A já nezastírám, že jsem ten, který má k Evropské unii spíše výhrady, že z ní nejsem zrovna nadšený.

Myslím si, že to, co nadnesl kolega Stanjura, je krásná ukázka toho, že to nejde, že plánovat nejde – a teď' at' se na mě nezlobí kolega Luzar – něco naplánovat, direktivně nařídit. To nepůjde. Nepůjde ani, aby všude byla stejná nezaměstnanost, aby všichni přispívali do těch fondů rovnoměrně a stejně a aby i mzdy byly stejné.

Dostáváme se k podstatě věci, jestli ten moloch může vlastně fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Pan poslanec Zbyněk Stanjura nenavrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. Děkuji a končím tuto interpelaci.

Další písemnou interpelací je interpelace na ministra zemědělství. Ministr zemědělství Marian Jurečka odpověděl na interpelaci paní poslankyně Marie Pěničkové ve věci usnesení vlády č. 170 ze dne 18. září. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 916. Nicméně pan ministr není přítomen, je omluven. Navrhují hlasování o přerušení této interpelace do doby přítomnosti pana ministra. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra Mariana Jurečky. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Tento návrh nebyl přijat. Budeme tedy v interpelaci pokračovat i bez přítomnosti pana ministra. Kdo chce kam, pomozme mu tam. (Směje se.)

Je tady žádost o kontrolu hlasování. (Chvilí čeká na výsledek kontroly.) Chce někdo zpochybnit hlasování? (Nechce.)

Tak jinak. Já se omlouvám. Podle legislativy to měla navrhnout paní poslankyně Pěničková. Proto toto hlasování prohlašuji za zmatečné. Tím jsme se z toho dostali. O slovo se hlásí paní poslankyně Pěničková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já už jsem si opravdu zvykla, že pan ministr zemědělství nám nechodí na interpelace a že vždycky má v tuto dobu spoustu jiných pracovních povinností pokud možno daleko od Poslanecké sněmovny, ale já jsem přesto optimistka a doufám, že do konce volebního období mezi nás aspoň jednou zavítá a já budu mít příležitost s ním svoji interpelaci projednat. Proto vás žádám o přerušení interpelace do přítomnosti pana ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Já o tom dám hlasovat a přeji jí, ať jí optimismus dlouho vydrží.

Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Vyčkávání, sleduje se počet poslanců v sále.) Ano, a děje se to, z čeho jsem měl strach. Tak a já přerušuji jednání Poslanecké sněmovny pro nepřítomnost dostatečného počtu poslanců do 11 hodin, kdy v jednání budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 10.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes uvítáme v Poslanecké sněmovně členku Evropské komise paní Věru Jourovou, a proto je nutné, abychom vyslovili souhlas s její přítomností v jednacím sále. Dovolují si, abychom tak učinili již nyní. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o tomto následujícím usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s účastí členky Evropské komise, paní Věry Jourové, v Poslanecké sněmovně."

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 107. Přihlášeno je 104 poslankyň a poslanců, pro 87, proti žádný, návrh byl přijat.

Připomínám, že na dnešní jednání jsme zařadili bod 229 týkající se působení sil rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice a poté se budeme věnovat bodu 219, což je právě bod paní eurokomisařky. Dále bychom případně projednávali body z bloku zprávy, návrhy a další body z bloku smluv prvního a druhého čtení.

Ptám se, kdo se hlásí k pořadu schůze. Prosím, pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo. Dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevné zařazení bodu, na který se včera nedostalo. Je bod číslo 175, vládní návrh zákona občanský zákoník, sněmovní tisk 642 ve třetím čtení, na zítřek, na pátek 21. 0. 2016, jako pátý pevně zařazený bod, tedy před body ministra životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Jestliže nikdo takový není, budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, aby bod 175, občanský zákoník, novela občanského zákoníku, sněmovní tisk 642, jeho třetí čtení, byl zařazen na zítřek jako pátý pevně zařazený bod.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 108. Přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 19. Návrh byl přijat.

To je vše k pořadu schůze. Budeme pokračovat prvním bodem číslo

229.

Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti tzv. Islámskému státu /sněmovní tisk 933/

Předložený návrh postupně uvedou ministr obrany Martin Stropnický a případně ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám společně s ministrem zahraničních věcí k projednání a ke schválení návrh na působení sil a prostředků rezortu obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti takzvanému Islámskému státu, který vláda schválila 5. října tohoto roku. Předmětem návrhu je působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v počtu do 30 osob ode dne schválení návrhu Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018. Vyslání bude realizováno na základě pozvání vlády Irácké republiky garantující právní postavení příslušníků rezortu Ministerstva obrany.

V první fázi na dobu šesti měsíců bez rotace bude v Iráku od prosince 2016 působit polní chirurgický tým s úkolem léčit zraněné irácké a koaliční vojáky. Tento tým bude složen cca ze 17 osob a bude působit v sestavě polní nemocnice amerického námořnictva přibližně 70 km jižně od Mosulu. Veškerý zdravotnický materiál, jakož i logistickou podporu nezbytnou pro působení chirurgického týmu včetně jeho ochrany zabezpečí americká strana.

Ve druhé fázi v roce 2017, tedy po červnu 2017, předpokládáme vyslat do Iráku instruktory pro výcvik specialistů irácké armády. Aktuálně nyní jednáme o instruktorech výcviku z řad ženijního vojska. Podmínky pro působení instruktorů budou záviset na konkrétních požadavcích irácké strany. Budou se odvíjet mimo jiné samozřejmě od vývoje bojů proti Daeš a momentálních potřeb irácké armády.

Maximální finanční prostředky na celou dobu mise, to znamená až do konce roku 2018, se zhruba odhadují do 160 mil. korun a budou čerpány z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Jedná se o maximalistický výpočet, který zahrnuje všechny myslitelné eventuality a pokrývá maximální počet vyslaných vojáků, tedy 30, na maximální období. Ve skutečnosti budou náklady podstatně nižší a při současné variantě nasazení vojáků by měly činit zhruba 62 mil. korun.

Co se týče právního postavení našich vojáků, jejich působení, pozvání a vynětí z jurisdikce je v řešení s iráckou stranou ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí. Současně je připravováno technické ujednání s americkým SensCom (?), které bude řešit detaily působení zdravotnického týmu v rámci americké polní nemocnice.

Závěrem tohoto úvodního slova si dovoluji sdělit, že nasazení chirurgického týmu a instruktorů pro výcvik, že dojde k posílení zapojení České republiky do boje proti Daeš v rámci globální koalice. Pokračující stabilizace regionu také přispěje ke snížení migračních tlaků do Evropy. Společně s již působícím leteckým poradním týmem nově nasazení příslušníci rezortu obrany podpoří snahu České republiky o stabilizaci a následný rozvoj spolupráce s Irákem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pana ministra zahraničí tady nevidím, není přítomen.

Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 933/1. Prosím nyní pana zpravodaje tohoto výboru, pana poslance Karla Černého, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, výbor pro obranu na své 35. schůzi dne 19. října 2016 přijal usnesení k Návrhu na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti takzvanému Islámskému státu, sněmovní tisk číslo 933. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministra obrany Mgr. Martina Stropnického, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála Ing. Josefa Bečváře, zpravodajské zprávě poslance Karla Černého a po rozpravě přijal usnesení, které má dvě části, o kterých je zapotřebí hlasovat odděleně, neboť u bodu jedna je potřebné kvorum 101 poslanců. Toto usnesení přednesu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Mrzí mě, že se stalo takovou temnou tradicí této vlády, že při projednávání vysílání našich vojáků do zahraničí zde není přítomen ani premiér, ani ministr zahraničních věcí. Je tady přítomen, při vši účtě, pouze pan ministr obrany. Mně to přijde naprosto skandální. A skutečně si myslím, že právě premiér této země, pokud vysíláme vojáky do lokality, jako je Irák, by tady měl sedět, měl by poslouchat tu diskuzi a měl by nám také k tomu něco říct. A ne se po volbách schovávat. Od úterka jsme ho tady vlastně neviděli.

Projednáváme zde materiál s názvem Návrh na působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti takzvanému Islámskému státu. Jsem ráda, že Česká republika přispívá k boji proti teroristické

organizaci takzvaný Islámský stát. Jsem ráda, že můžeme pomoci irácké vládě ve snaze zajistit kontrolu nad svým územím a při zvyšování stability v takto výbušné oblasti.

Širší Střední východ se nachází v komplikovaném a konfliktním období. Sektářské násilí, soupeření regionálních velmocí, občanské války, zhroutené státy a bující extremismus a terorismus jsou průvodními jevy proměny, která v oblasti probíhá. Mohlo by se zdát, že se nás to netýká, ale především minulý rok a uprchlická vlna směřující do Evropy, teroristické útoky ve Francii a v Belgii a geopolitická hra Ruska v Sýrii snad každého přesvědčí, že dění na Středním východě má přímé dopady i u nás.

Česká republika se angažovala v Iráku před více než deseti lety. Stáhli jsme se a později se stáhli i naši spojenci. Stalo se tak dříve, než to bylo vhodné, a zkažené plody tehdejších rozhodnutí sklízíme dodnes. Proto podporuji, stejně jako Občanská demokratická strana, pomoc České republiky Iráku, tedy vysílání našich vojáků. Ostatně k podpoře zahraničních operací je ODS zcela konzistentní, protože jsme přesvědčeni, že je lepší bojovat se zlem za našimi hranicemi, než mu čelit na vlastním území.

V tomto tedy naši vládu zcela podporuji. To, co mě vadí a co musím zmínit, je ovšem přístup Ministerstva obrany, respektive vlády, k nám poslancům. Již poněkolkáté jsme v situaci, kdy se narychlo a mimořádně svolávají příslušné výbory, kdy se narychlo zařazuje projednávání takto významných bodů na plénum, kdy se premiér České republiky neobtěžuje tady sedět na zadku! O co víc, když se mění obsah, vážené kolegyně a kolegové. V tomto konkrétním případě jsme se včera na výboru pro obranu dozvěděli, že se z lékařů postupně stanou ženisté, a pan ministr obrany bohužel automaticky předpokládá, že to všichni přejdeme mlčením. Já osobně to vnímám jako obcházení Ústavy České republiky. A absolutně by mi nevadilo, pokud bychom dostali – za dva měsíce, až bude jasné, jaká bude situace kolem Mosulu, kam se posune Irák – kdybychom sem dostali návrh na vyslání dalších vojáků do Iráku, těch ženistů.

Ale dávat bílko šek, dávat mandát do konce roku 2018 nejenom chirurgickému týmu, ale i ženistům poté, co jsme tam poslali v létě piloty, se mi skutečně nezdá jako moudré. Vadí mi, že se s námi nehraje férová hra, přesto se počítá s naším souhlasem, kvorum – 129 (přihlášených na světelné tabuli). Jsem zvědavá, vážení členové vládní koalice, jak to bez ODS a bez TOP 09 dáte dohromady, těch 101 hlasů. Nedáte! Vy naše hlasy potřebujete. Tak se k nám přiměřeně k tomu prosím chovejte a dávejte nám informace, které možná vy máte ve vládní koalici, ale my je nemáme a já se je dozvídám včera v osm hodin ráno na výboru pro obranu. Vadí mi, že se toto řeší salámovou metodou. Já skutečně patřím k odpovědným poslancům výboru pro obranu, který studuje materiály, záleží mi na bezpečnosti naší země a vadí mi, že nás stavíte před hotovou věc.

Jak jsem říkala, není to tak dlouho, kdy jsme schvalovali nasazení příslušníků našeho letectva do Iráku. Pak jsme měli schvalovat nasazení našich lékařů. O tom se hovoří od srpna. Ano, všichni to víme, všichni s tím počítáme. A nyní do tohoto balíčku přidáváte ženisty. Co bude příště? Chemici?

Na závěr chci říct, že váš návrh podpořím. Ale byla bych velice ráda, pokud byste nás dokázali seznámit s uceleným materiálem týkajícím se angažmá České republiky v Iráku. Jak dlouho předpokládáte, že budou naši vojáci působit v Iráku? Kde budou působit v Iráku, v jakých počtech a jaké odbornosti? Jaký je cíl a jaká jsou kritéria pro hodnocení dosažení cíle?

Trošku mě zarazilo z toho projevu pana ministra – ano vím, že to bude pod americkým velením – ale že to americké velení je americké námořnictvo! Nejsm si tedy úplně jistá vzdáleností těch lokalit od moře, ale předpokládám, že americké námořnictvo v poušti úplně neoperuje. Takže bych skutečně ráda znala podrobnější informace. To jsou otázky, na které chci znát odpovědi, protože salámovou metodou můžeme ve finále vysílat někam celou armádu a s tím se mi těžko smířuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Foldyna je dalším řádně přihlášeným do všeobecné rozpravy. (Poslanec Stanjura se hlásí o slovo s přednostním právem.) Pardon, pane poslanče, omlouvám se. S přednostním právem pan předseda Stanjura. On je takový nenápadný, já jsem si ho nevšiml. Omlouvám se, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Přicházím s procedurálním návrhem a nemám z toho radost. Ten bod je důležitý. Je nás tady 129, prázdné lavice, řekl bych poloprázdné. Fandím členům vlády. A musíme získat 101 hlasů. Podle mých informací – a už jsem opakovaně protestoval – zasedal výbor pro evropské záležitosti, naši členové jsou na výboru. Rádi by hlasovali pro tento návrh a přidali hlasy ke 101. Ale nemohou. A je to zodpovědnost zejména předsedů vládních klubů, zda při tak nízké účasti půjdou do hlasování 101. Navrhuji to na deset minut přerušit, požádat předsedu evropského výboru, nebo výboru pro evropské záležitosti, aby ukončil své jednání, aby členové výboru pro evropské záležitosti se mohli účastnit debaty a zejména hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mám to brát prosím jako procedurální návrh na přerušení na deset minut? (Ano.) Je to procedurální návrh, o kterém dám hlasovat. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o přerušení tohoto bodu na 10 minut. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 109. Přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 3. Návrh byl přijat.

Přerušují jednání Sněmovny do 11.28 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.28 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, uplynula pauza na základě procedurálního návrhu pana předsedy Stanjury. Dalším řádně přihlášeným do všeobecné rozpravy je pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, já jsem si velmi pečlivě vyslechl, co tady paní kolegyně Černochová říkala, a chtěl bych vás také všechny požádat, abychom vyslovili souhlas českého Parlamentu s účastí našich vojáků v Iráku. Považuji to za nezbytně nutné. Souhlasím s tím, že nelze čekat, je lepší bojovat tam, kde ten konflikt je, než čekat, že se konflikt rozšíří do České republiky nebo do Evropy.

Jenom bych chtěl připomenout jednu věc, že český Parlament zřejmě takto neuvažoval v roce 2003, když souhlasil s účastí českých vojáků, když neprotestoval proti tomu, že Spojené státy zaútočily v roce 2003 na Irák bez mandátu OSN, což byla agrese, že od té doby vznikla ta krize, jejíž důsledek dneska musíme řešit, a musíme poslat naše vojáky bojovat do Iráku. Já s tím naprosto souhlasím a příště bychom se měli vyvarovat ukvapených rozhodnutí, která se stala v roce 2003. Ano, toto je zlomový okamžik toho, do čeho jsme se dneska dostali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Další je pan poslanec Černý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, pane ministře, páni ministři, dámy a pánové. Dovolte jenom pár poznámek. Chtěl bych za prvé uklidnit koalici bez ohledu na počet, v jakém se nachází, že jsme připraveni zvednout pro návrh Ministerstva obrany ruku, ale to vůbec neznamená, že nemáme výhrady. Ty výhrady jsou v podstatě tytéž, co už tu zazněly, a já pevně věřím, že si je pan ministr vědom toho, že to nebylo poprvé. Jenom připomenu, že takové urychlené jednání třeba výboru jsme už museli svolat, abychom řešili věci, které se daly řešit v normálním režimu, a když si představíte, že jde o docela závažnou věc, protože dnes ani není nic nebezpečnějšího než oblast, kam ty lidi vysíláme, tak vláda se sešla pátého. Pátého přijala materiál, který je nám postoupen. Parlament, tedy Sněmovna i Senát, to stihl za tři dny. Za tři dny jsme byli schopni to projednat a připravit se na toto dnešní jednání. Kdyby nebyla ta zoufalá podmínka, že usnesení Sněmovny i Senátu musí být absolutně totožné, pravděpodobně byste tady slyšeli nějaké jiné návrhy na hlasování a předložili bychom v podstatě totéž usnesení, ale byly by tam trochu jiné termíny. Trochu jiné, tím myslím minimálně o rok. Ale o to teď nejde. Teď jsme se dostali do situace, že pokud nechceme brzdit proces přípravy, a víme, že ti lidé mají být vysláni už za relativně krátkou dobu, tak nechceme komplikovat život, ale byl bych rád, aby Ministerstvo obrany vzalo na vědomí, že tímto způsobem by do budoucna postupovat rozhodně nemělo a že velkorysost a vstřícnost mají své meze.

Takže vás chci jenom požádat, abyste opravdu věnovali pozornost tomu, co zaznělo koneckonců i včera na výboru, a především v souvislosti s tím, že ta doba, na kterou vám dáváme jakousi pravomoc, je opravdu poměrně dlouhá a informace, které nás k tomu opodstatňují, jsou téměř nulové a vývoj té situace může být nesmírně dramatický. Tak prosím, aby s ohledem na tyto skutečnosti nás ministerstvo průběžně informovalo o tom, jedná jaké jsou zkušenosti s tou misí, která už tam je, ale od listopadu potom i s nasazením toho chirurgického týmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal, po něm řádně přihlášený pan předseda Benešík.

Ještě přečtu omluvenky. Dnes se omlouvá z dnešního jednání z důvodu jednání pan poslanec Martin Lank, dále pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá do 14 hodin z pracovních důvodů, pan ministr životního prostředí Richard Brabec se omlouvá z dnešního jednání do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vítězslav Jandák se omlouvá z dnešního a zítřejšího jednání z pracovních důvodů, pan předseda Václav Votava se omlouvá dnes od 14.30 hodin z osobních důvodů, paní poslankyně Zelenková se omlouvá z dnešního zasedání ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Miloslava Rutová se omlouvá dnes od 16 hodin z osobních důvodů. Děkuji.

Prosím faktická poznámka pana poslance Gabala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji jenom, abych doplnil několik faktických souvislostí a aspektů včerejšího projednání na výboru pro obranu.

Za prvé. Je potřeba si být vědomi, že nasazujeme lékařský tým skutečně do válečné oblasti a do bojového prostoru, kde snad se konečně dostáváme k finální části operací proti Islámskému státu. Z toho důvodu se domnívám, že ten relativně otevřený mandát má svůj velký smysl v tom, že v okamžiku, kdy budou končit bojové operace a bude začínat stabilizace a rekonstrukce území, vznikne situace, kdy bude potřeba odminovávat, ženijní práce a civilní nasazení lékařů a všechno toto. To znamená, velmi podporuji i formát toho, jak ten mandát je formulován. Nikdo z nás neví, jak dlouho bojová operace v Mosulu bude trvat a jak rychle se podaří za ní stabilizovat. Musíme si uvědomit, že 1,5 milionu lidí, kteří tam jsou a budou vystaveni bojové činnosti, budou z hlediska svých nároků na lékařskou podporu nesmírně závislí na tom, co jim poskytneme zvenku. Proto apeluji na Ministerstvo obrany, aby počítalo také s přesahem z toho vojenského bojového prostředí směrem k civilnímu. Pokusili jsme se o to už úspěšně v Basře před lety, nedopadlo to úplně ideálně, protože jsme to neunesli my. Doufám, že teď budeme lepší.

Chci také poděkovat úředníkům Ministerstva obrany za velmi detailní spolupráci před jednáním výboru. Kdo měl zájem a chtěl ty věci konzultovat a dotazovat se, tak mohl. Kdo neměl zájem, tak přišel až na výbor a divil se.

A poslední. Byl bych rád, aby Ministerstvo obrany dopředu projektovalo naši účast na stabilizačních a postkonfliktních aktivitách pomoci a operacích v prostoru (upozornění na čas), který ovládal dlouhodobě Islámský stát. Děkuji. Samozřejmě vyslání podpořím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se. S faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Já se moc omlouvám, ale musím reagovat na kolegu Gabala. Protože skutečně nestává se, že bych si nevyzvedávala materiály na

výboru pro obranu, že bych nekomunikovala s tajemnicí výboru pro obranu, že bych neprahla po informacích, nestudovala je. Tato informace o tom, že se chirurgický tým rozšiřuje o ženy, nikde nebyla! Jestli jste ji vy slyšeli, kolegové z vládní koalice, z úst pana ministra obrany někde interně, to nevyklučuji. Ale já jsem nic takového nevěděla! A to mně přijde nefér. Stojíme tady všichni před tím rozhodnutím, jakým způsobem bude Česká republika dál v rámci zahraničních operací vojáky nasazovat. Měli jsme tady nedávno mandát na další dva roky, dokonce jsem byla zpravodajkou toho návrhu. Já nemám problém posílat vojáky do misí. Myslím si, že je to přesně to, co i Armádě České republiky pomáhá ve výcviku, když už nejsme schopni jim ten výcvik zajistit doma. Ale co mně vadí, že nás tady někdo tahá za nos a že nám tady někdo lže. A že nám tady někdo ty informace účelově neposkytuje. To mně vadí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní pan předseda Benešik, netrpělivě stojící v očekávání. Prosim, pane poslanče, je to vaše.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já doufám, že nebudete vnímat, že mluvím mimo mísu, a doufám, že mě pan místopředseda nepřeruší. Já mám jenom potřebu i na základě sdělení členů výboru pro evropské záležitosti vám sdělit, že to dnešní přerušení, které způsobilo zpoždění projednávání tohoto bodu, bylo způsobeno jednáním výboru pro evropské záležitosti mimořádného, protože jsme měli jednání před Evropskou radou, kdy jsme diskutovali mandát premiéra před jednáním Evropské rady. Je to samozřejmě záležitost, kterou neumíme ovlivnit časově, vyšlo to na dnešní den. Proto se velmi omlouváme, že to takhle vzniklo, že jsme nebyli schopni to naplánovat jinak. Ale to je prostě vis maior, to my neumíme. Čili omlouváme se za to. To, že dnešní jednání bylo přerušeno, nebylo tím, že bychom nemakali. Makali jsme, zdrželi jsme vás, ale neumíme to jinak zařídit, protože zasedání Evropské rady se neřídí jednáním Poslanecké sněmovny. Pokud máte nějaké stížnosti, tak prosím na pana Tuska, který zajišťuje diář. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Jestli se nikdo nehlásí... (Ministr se hlásí o závěrečné slovo.) Pane ministře, budete mít závěrečné slovo, jestli si přejete, ale já musím prvně říct, že končím rozpravu. Takže končím všeobecnou rozpravu a teď závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Prosim, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych především poděkovat těm projevům, které tu zazněly v kladném slova smyslu, to znamená ve smyslu nějaké podpory, nějakého vědomí souvislosti a pozice, nebo toho návrhu, jak tady byl prezentován, protože jsem hluboce přesvědčený, že to je jednak naše povinnost a jednak je to také to nejlepší, co můžeme udělat v tom širším slova smyslu pro obranu a ochranu našich občanů.

Co se týče časové otázky, která tady zazněla kriticky, nechci... skutečně jsem poslední, kdo by měl nějak sklon poučovat. Ale v tom Iráku je prosím válka. A ta

válka eskalovala v posledních dnech, v posledních několika dnech. Dochází tam k obrovité operaci, jejíž výsledek, peripetie, délku nikdo není schopen v tuto chvíli samozřejmě zodpovědně odhadnout, nebo dokonce určit.

Myslím si, že bych naopak rád poděkoval všem těm z vás, kteří umožnili tu relativně rychlou proceduru, a že jsme prokázali schopnost jako stát, jako establishment relativně rychlé reakce. Dovolím si jenom drobnost, že zařazení materiálu na program jednání vlády není v pravomoci ministra obrany. Čili to nebylo projednáno v tom datu, které tady bylo uvedeno. A pak bych chtěl samozřejmě poděkovat za tu rychlou reakci výboru pro obranu Poslanecké sněmovny. A taky si dovolím poděkovat příslušnému výboru i celému plénu v Senátu, kde ta záležitost byla projednána hladce, korektně, ale zároveň seriózně. Čili nevím, jestli je potřeba si vystavovat jakoby takové negativní vysvědčení v situaci, která naopak prokázala jistotu schopnost solidní a rychlé reakce.

Nemáme také myslím, nebo řada z nás, zkušenost s takhle vypjatou bezpečnostní situací a se způsobem reakce na to. Rád bych v tomhle vyzdvihl i podíl armády, která byla schopna na to reagovat, která samozřejmě musela tu věc připravovat, aniž věděla, jestli bude schválena, nebo nebude schválena, protože přípravné práce se nedají realizovat až posléze.

Je v tom i samozřejmě komunikace s tou iráckou stranou. My jsme o to byli požádáni v srpnu, o ten zdravotnický kontingent, a od té doby se tady odehrává čilá korespondence s iráckou vládou, kdy z naší strany dochází opakovaně k urgencím odpovědi irácké strany, která jakkoli to potřebuje a vítá naši pomoc, tak na druhou stranu její pružnost nebo efektivita, dovolím si říci, není úplně švýcarská.

Ještě co se týče toho projednávání včera ve výboru pro obranu Poslanecké sněmovny, chtěl bych za něj poděkovat. Zazněla tam myslím docela podrobná a určité užitečná rozprava. Chtěl bych na to ještě reagovat, protože tam vznikly nějaké podněty, nebo návrhy. Hned jsme o nich včera seriózně hovořili s panem generálem Bečvářem. A návrhy, které tam padly, ať už se jednalo o možnou participaci psychologa, nebo i podíl řekněme ze strany Vojenského zpravodajství, tak budeme v tomto ohledu schopni tuto věc realizovat. Navíc tam padlo ještě to, že by bylo dobré, abychom průběžně informovali – to, co tady i před chvílí zaznělo – abychom průběžně informovali výbor, jak se ta situace bude vyvíjet, což jak říkám, nikdo není schopen předem úplně přesně určit. Padlo tady taky slovo o tom, že to může mít různé peripetie, fáze, civilní rozměry atd. To je ale, promiňte, ten důvod, proč jsme chtěli ten mandát širší. A děkuji, že to tady bylo i jedním kolegou kvitováno.

Dovolím si ohradit se proti tomu, že lžu. Nelžu! To říkám naprosto kategoricky. A to, že se jedná o zdravotní tým, byla první reakce na tu situaci. To, že potřebujeme flexibilní mandát, protože znovu zdůrazňuji, že se to může proměnit. Zdravotní tým je do konce června prosím. A kdybychom začali někdy v březnu, v dubnu uvažovat, co dál, situace může být v Mosulu už diametrálně odlišná od té současné. V tuto chvíli máme aspoň nějaký objem prostoru, který budeme schopni naplnit tím nejefektivnějším a nejužitečnějším způsobem a nebudeme muset s prominutím i tuto Sněmovnu s tím obtěžovat.

Pokud se týče ženistů, jak tady bylo zmíněno, jedná se o instruktory prosím. Nepředstavujeme si, že bychom tam nějakým způsobem participovali v nějaké pozemní operaci.

Co se týče námořnictva armády Spojených států, dovolil bych si jenom poznamenat takovou drobnou poznámku, že působnost této elitní složky armády Spojených států se rozhodně neomezuje na působení na moři, ale bývá nasazována do těch nejtěžších a nejnáročnějších úseků různých konfliktů. Je to zhruba 230 tisíc vojáků a jsou nasazováni tam, kde to obrazně řečeno hoří. Takže v tomhle tom smyslu bych si jejich výkonnost na spolehlivost nedovolil nijak zpochybňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom technická poznámka. Nevím, jestli jsou slabé mikrofony, nebo pan ministr mluvil tak potichu, nebylo to skoro slyšet, ale díky tomu, že už není rozprava, tak zaprvé chci říct, že paní kolegyně Černochová říkala, že nepravdivé tvrzení uvedl pan poslanec Gabal, a ne vy, pane ministře. Netřeba se hájit. Nebyl jste obviněn z toho, že byste lhal. Ta debata a ta kritika směřovala k někomu jinému než k vám. Ale to není podstatné.

Podstatné je, Jana Černochová dlouhodobě upozorňuje, a má podle našeho názoru pravdu, že při takto schvalovaných mandátech balancujeme na hraně Ústavy. Opakovaně jsme vyzývali k tomu, abychom to řešili. A chci říct za nás občanské demokraty, že jsme připraveni to řešit, aby polemika, jestli je to ještě na hraně, nebo za hranou, byla pryč, aby bylo jasné, že to je v rámci platné Ústavy České republiky.

Víte, že my dlouhodobě podporujeme vysílání misí. Ten jeden jediný případ se pak nakonec ukázal, že jsme měli pravdu, když jsme zpochybňovali účelnost vyslání malé jednotky, a pak se ukázalo, že to bylo oprávněné zpochybněné, či oprávněné obavy, že to nebude úspěšné. Ale jinak je to naprosto v pohodě.

Takže bych jenom chtěl, abychom si z té debaty vzali to pozitivní, aby pokud je tam nějaký malý osten kritiky, abychom z toho nedělali hlavní problém debaty. Skutečně se soustředíme na to, abychom v této oblasti vedli odbornou debatu, jestli potřebujeme změnit Ústavu a jak, aby ty polemiky, jestli je to ještě v pořádku, nebo ne, byly zbytečné, aby bylo jasné, že to je v souladu s Ústavou České republiky, schvalování takových misí, o které budeme za okamžik hlasovat. A jenom připomínám, my budeme hlasovat pro.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Přistoupíme k podrobné rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Jestli se nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. (Nemají zájem.) Nyní poprosím pana zpravodaje, protože naše usnesení má dva body, aby vždycky ten bod přednesl, a poté o něm dám hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky za prvé vyslovuje souhlas s působením sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v rámci podpory boje proti takzvanému Islámskému státu v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 30 osob." V tomto případě je třeba nastavit kvorum 101.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za přečtení návrhu usnesení. Prosím, aby bylo nastaveno kvorum 101. Už se tak stalo.

Budeme hlasovat o návrhu první části usnesení, tak jak jej přečetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 110. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 134, proti žádný.

Omlouvám se, že jsem vás nedal odhlásit, ale ono je to při kvoru 101 stejně úplně jedno. Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nic nezpochybňuji, jenom chci říct, že to není pravda. Pokud někdo z kolegů není přítomen a nechce mít na sjetině, že se zdržel, tak při odhlášení by se to nestalo. To je jediný důvod, kvorum bylo samozřejmě dané dopředu. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Uznávám, omlouvám se, to je pravda. Pokud nezpochybňujete hlasování, nebudeme o něm hlasovat znova. Prosím pana zpravodaje o druhou část usnesení. Respektive o bod 2 usnesení.

Poslanec Karel Černý: Děkuji. Druhá část usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2016, a to nejpozději do 30. června 2017, o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2017, a to nejpozději do 30. června 2018, a o působení sil a prostředků Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2018, a to nejpozději do 30. června 2019."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o druhém bodu usnesení, tak jak jej teď přečetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 111. Přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Hlasování? Prosím. Pan poslanec Plíšek, prosím pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já jsem čekal na odhlášení u minulého hlasování a nestihl jsem hlasovat. Na sjetině mám, že jsem se zdržel, ale hlasoval jsem pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já jsem se tak horlivě staral o to, aby tady byla stejnodnička při povolení výjezdu lékařského týmu, a zapomněl jsem hlasovat při hlasování 110, přitom jsem přihlášen byl. Takže jsem byl pro, jenom pro stenozáznam. Nikdo mě nemůže z tohohle podezřívát, že by to nebyla pravda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi.
Přikročíme k dalšímu bodu našeho jednání, jímž je bod

219.

Informace členky Evropské komise Věry Jourové

Prosím paní eurokomisařku. (Vyčkává příchodu eurokomisařky.) Paní eurokomisařka je přítomna a prosím ji tedy, aby se ujala slova. Prosím, paní eurokomisařko, máte slovo.

Evropská komisařka pro spravedlnost, spotřebitele a rovnost žen a mužů Věra Jourová: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, na začátku mi dovoluňte poděkovat vám za možnost tady dnes promluvit, protože je to pro mě čest a zároveň příležitost ne vám vydat svědectví o tom, co jsem dělala dva roky v Komisi, to možná někdy jindy, ale spíš se s vámi dnes podělit o svoje myšlenky o tom, co udělala Evropská unie pro Čechy, co Češi dali Evropské unii a jak bychom měli pokračovat dál. Měla by to být poměrně obecná řeč o Evropě.

Myslím si, že se shodneme na tom, že Evropská unie, a vždycky jsme to brali jako takovou frázi, byla a je úspěšným projektem, který měl a má v Evropě udržet mír. Dnes tato slova získávají zvláštní naléhavost a myslím, že to je jeden ze silných důvodů, abychom i my Češi podporovali Unii a byli ji i platným členem a silným, pozitivním hlasem.

Víte, že zrovna v tuto chvíli se chystá summit, který bude řešit mj. dvě zásadní otázky, a to otázku migrace a otázku, jak dál pro brexitu. Myslím si, že to jsou otázky, které jsou závažné především tím, že se na nich i lámou hodnoty. Že si musíme vzájemně říct, jaké máme představy o společných sdílených hodnotách v Evropě.

Vím o tom a samozřejmě sleduji zprávy z České republiky, že z Česka tak jako z některých dalších zemí zaznívají kritické hlasy vůči Evropské unii. Některé jsou spravedlivé, některé méně. Já musím říct, že s tím sama při své práci často bojuji, že to uvažování celku, to, jak vidí Evropa společné věci, je někdy vzdálenější tomu, jak

to vidíme my Češi. A tak jako já, když jsem v této funkci, musím se nutit k tomu, abych viděla věci z hlediska celku, tak bych o to chtěla požádat i vás. Což neznamená, že by měly utíchat kritické hlasy, pokud jsou namíště a pokud jsou podloženy fakty.

Způsob uvažování v Evropě, v Bruselu je skutečně v něčem posunut oproti českému. A musím vám říct, že jedna z mých frustrací, které zažívám v Bruselu, je to, že v Bruselu nejsem schopna mj. vysvětlit velikost Járy Cimrmana.

Chtěla bych mluvit o přínosech, které má Evropa. A samozřejmě hned na začátku musím říct, že já osobně jsem přesvědčená, že nejsme v Evropě takzvaně kvůli těm penězům, tak jak to někdy slyšíme i od některých českých představitelů. Jsem z těchto vyhlášení, že jsme v Unii kvůli těm penězům, vždycky zaskočena a zarmoucena, protože jak říkám, není to můj názor. V určitém momentu toho zaskočení jsem se vrátila zpátky k projevu Václava Havla, který měl před vstupem do Unie. A on tam jasně píše: "Pokud bychom vstupovali do Evropské unie jenom jako do klubu prosperujících bohatých zemí, abychom taky byli prosperující a bohatí, tak je to málo. Nemůže to být jenom o těch materiálních výhodách. Evropa se zkrátka nemůže jen vyplácet."

Já bych se chtěla teď věnovat věcem, které se takzvaně počítají, těm, které jsou vyjádřitelné v ekonomických kategoriích. A vrátím se na konci své řeči k tomu, co považuji za tu hodnotu, která pro nás v Evropě spočívá. Začnu o penězích.

Vy víte, že jsem původně pracovala vlastně skoro 20 let v oblasti evropských fondů, takže mohu jenom s potěšením konstatovat obrovský finanční efekt, který evropské fondy, tedy fondy z příspěvků členských států, které protekly evropským rozpočtem do České republiky, obrovský efekt, který tyto peníze přinesly. V roce 2015 činila čistá pozice, tzn. onen přebytek, přes 150 mld. korun, téměř 4 % HDP. Od začátku našeho členství do poloviny tohoto roku je to v souhrnu téměř 630 mld. korun. To jsou peníze, které jsme z Bruselu dostali navíc. To znamená v rámci jakési evropské solidarity, kdy se, když to řeknu úplně banálně, bohatým bere a chudším dává.

Díky strukturálním fondům je tedy dnes český HDP o 4 % vyšší, než by byl jinak, což je hodně vzhledem k tomu, že v posledních deseti letech činil růst v průměru méně než 1 %. Několik výsledků: Bylo postaveno více než 300 km nových silnic, přes 2 000 km silnic bylo zrekonstruováno a bylo zmodernizováno 370 km železničních tratí. Téměř půl milionu českých občanů bylo nově napojeno na kvalitnější čističky odpadních vod. A znovu říkám, já můžu jmenovat řadu velmi dobrých projektů tím, že jsem v té branži pracovala, a věřím tomu, že i vy sami, když se zamyslíte, tyto věci kolem sebe vidíte.

Dalším přínosem je jednoznačně otevření prostoru pro domácí podnikatele, rozšíření jejich prodejních příležitostí. Obchodní přebytek roste, minulý rok téměř 7 % HDP. A domácí podniky prokázaly coby součást jednotného trhu Evropské unie svoji odolnost. Existuje prostor k posunu hodnotovým řetězcem směrem vzhůru k vytváření více domácí přidané hodnoty i prostřednictvím větších inovací k větší internacionalizaci malých a středních podniků a k rostoucímu podílu služeb.

Jak tady před vámi stojím, mohu s vámi sdílet další pozitivní věc. Jsem velmi hrdá na české podniky, na malé a střední především, protože se velmi dobře prosazují na evropském trhu. Mám na starost i část agendy v jednotném digitálním trhu. Mám velmi dobrá čísla o tom, jak se české firmy na tomto společném digitálním trhu prosazují a jak se budou prosazovat lépe, pokud odstraníme některé bariéry. Já jsem pyšná na Seznam.cz. Velmi často se mě ptají kolegové a lidi z této oblasti, jak je to možné, že Google v Česku nemá většinu trhu. Co to je ten Seznam? A já říkám: to je česká firma, která se prosadila a která expanduje, která dělá velice dobré věci. Předevčířem jsem se sešla s mladým českým podnikatelem, který rozvíjí firmu, která už je dneska úspěšná v šesti evropských zemích. Tento mladý člověk z Brna mi říkal: prosím vás, řekněte jim, ať s tou Unií ne hazardují, my potřebujeme společný trh bez bariér, abychom mohli podnikat a růst. Toto je reflexe mladých českých mozků, kterým bychom měli taky pomáhat tím, že nebudeme zabíjet společný evropský trh.

Další přínos. Oblíbená destinace přímých zahraničních investic, kterou se Česko stalo hned po vstupu. Jestli si na to pamatujete, rating se zvedl a důvěra investorů k tomu, aby přišli podnikat a usídlili se v České republice, enormně vzrostla. Proč? Protože Česko se jako členská země Evropské unie stalo zemí se stabilním právním prostředím a zemí, kde se mohli spolehnout na to, že je nebudou čekat neblahá překvapení.

Míra zaměstnanosti. Myslím si, že nemusím vypočítávat čísla, jak nám i Evropská unie pomohla k tomu, abychom zvyšovali zaměstnanost, abychom zvyšovali kvalifikace, abychom posilovali českou pracovní sílu, abychom jí dali taky možnost vycestovat do Evropy a vydělávat peníze mimo. Já jsem byla osobně účastna několika projektů, kde jsme se zaměřovali na posílení české pracovní síly. A k tomu taky potřebujeme Schengen. Schengen, který je skloňovaný mnohokrát v souvislosti s migrační krizí. Schengen, za který se bojuje na vnější hranici Unie. Schengen, který umožňuje, aby i čeští lidé, čeští občané, čeští studenti, cestovali po Evropě a nacházeli nové příležitosti a někdy se i vraceli a vrátili republice, co třeba do nich vložila během studií.

To jsou všechno mimořádně pozitivní věci. Já jsem ráda, že jsem nedávno prosadila odbourání zásadních byrokratických překážek pro to, když lidi jezdí do zahraničí, do jiné členské země, aby už nemuseli předkládat notářsky ověřené listiny. Je to obrovská úleva pro lidi, kteří se pohybují po celé Evropě.

Uvedla jsem několik pozitivních příkladů vlivu, které díky svému členství máme. Musíme v Evropě hrát svou významnou roli. Vůbec to nemusí být role někoho, kdo má 2 % obyvatel. Vůbec se nemusíme držet tohoto limitu. Můžeme být daleko významnější. Je to velká výzva pro českou diplomacii. Myslím si, že v dnešní době mnoho lidí, kteří do toho takzvaně vidí, chápe Českou republiku jako zemi, která může být velmi racionální, ne černobílým viděním postižena, středoevropskou zemí, která může přemostit i dialog Západu s Východem. Já bych si velmi přála, aby toto česká diplomacie zvládla, a má k tomu velkou šanci. Myslím si, že význam České republiky může paradoxně vzrůst právě v této oblasti v době, takzvané Evropě po brexitu, kdy víme, že odchod Velké Británie bude znamenat určité přeskupení sil v Evropě. Pojďme v takto silově přeskupené Evropě být silným hlasem.

Já bych se chtěla vyjádřit k tomu, že nemůžeme vidět tyto věci jenom pozitivně. Já jsem zažívala zejména na začátku takovou tu tradici, že česká strana velmi často odmítala návrhy s tím, že tohle nechceme, na shledanou. Myslím si, že i toto se zlepšuje, čeští zástupci přijíždějí do Bruselu s protinávrhy a prosazují jejich schvalování.

Chtěla bych říct, že považuji za nespravedlivé, že tato Komise, jejíž jsem členkou, je napadána a kritizována za to, že chrlí nesmyslné množství nesmyslných předpisů. Máme heslo, že máme regulovat jen velké věci, a to tam, kde máme silnou kompetenci. Velmi často ve svém portfoliu zvažují a proháním testem všechny návrhy na nové regulace, které ke mně přicházejí z různých stran, není to jenom z Evropského parlamentu nebo z národních parlamentů. Tím testem je řešit celoevropsky závažný problém, který přinese pozitivní dopad na normální běžné lidi a na firmy a který je zároveň podchycen velmi silnou evropskou kompetencí. Toto je test, kterému podrobujeme všechny návrhy, a mluvím tady i za kolegy z Komise. Já vás nebudu unavovat čísly, ale skutečně počet nových návrhů na nové regulace, které vzešly z této Komise, je násobně menší než to, jak Komise zásobovala evropský legislativní prostor v minulosti.

Je tady ještě jedna věc. My jsme jasně na začátku řekli, že pro nás národní parlamenty jsou zásadní komunikační linkou. Proto jsem tady dnes, proto tady už bylo 15 komisařů, ne na plénu, ale ve výborech, od začátku mandátu. Proto já osobně jezdím do národních parlamentů, které mi daly žlutou kartu na evropského prokurátora. Jezdím tam opakovaně, protože chci dialog a chci přesvědčit, že je to dobrý návrh. Myslím si, že je to i o vzájemném respektu a vzájemné úctě.

Poslední věc, kterou bych chtěla říct k řekněme institucionálním záležitostem. Ráda bych apelovala na všechny strany, které budou stavět kandidáty do evropských voleb za dva a půl roku, aby si na číslo jedna dali kandidáta na komisaře a aby si toho člověka už teď začali připravovat. Mohu vás ujistit, že ten člověk toho má umět velmi mnoho. A neříkám to jenom proto, že mám sama tu autentickou zkušenost a ještě si pamatuji na velmi těžké začátky. Myslím si, že mají lidé pravdu, když říkají: Komise je nevolená. Myslím si, že je potřeba, aby kandidáti na komisaře během voleb vysvětlili, jaká je jejich představa o Evropě a co tam budou dělat. Ne co tam budou dělat za svou zemi, protože víte, že komisaři nesmí vystupovat za svou zemi, ale myslím si, že volby by měly lidi proklepnout a že bychom měli vědět, koho tam posíláme. To je můj apel, který nemusí vyústit v legislativní změnu volebního systému. Je to na džentlenské dohodě stran.

Teď ke špatným věcem. Všechny nás otravuje byrokracie, délka procesů a tak dále. Právem je Evropská unie kritizována. Osobně jsem za velmi odvážnou reformu procesů institucí, osobně budu vždycky prosazovat zrušení Štrasburku jako druhého místa pro jednání Evropského parlamentu. Myslím si, že je načase se podívat na efektivitu toho, jak fungujeme, kritika je naprosto namístě. Zároveň, přízně si, tato kritika je namístě, i když jde o systémy státní. I tady si pamatuji jako ministryně, byla jsem z toho zoufalá, v podstatě neznám nikoho, kdo by neřikal, že je to špatně.

Velmi se mě dotýká, když je Unie kritizována za to, že reguluje tzv. blbosti. Pan prezident rád dává k dobru, že jsem mu mezi čtyřma očima sdělila, že pracuji na

směrnici o kvalitě inkoustu do tiskáren. Já vám tady říkám, není to pravda, a takováto kritika je velmi nespravedlivá. Evropa potřebuje velké množství technických norem pro společný trh, ale zároveň Evropa řeší spoustu věcí, které kumulativně mají přinést velký posun dopředu, například úspory energie, ale potřebuje to součinnost domácností. A říkat, že Evropa řeší jednu zárovku jedné domácnosti je prostě demagogie non plus ultra. Myslím si, že je potřeba to ale lépe vysvětlovat.

Ráda bych zmínila několik problémových věcí a krizí, které všichni řešíme. Složitě je téma migrace. Věřím, že na to dostanu otázku. Chtěla bych říct, že je potřeba se kriticky podívat na návrhy, které Unie připravila, protože ty návrhy jsou daleko širší než jen tzv. kvóta, o které se tady, a nejenom tady, vedla vášnivá debata. Je tam celá řada velmi závažných rozhodnutí a posunů, ať je to zostření kontroly vnější hranice vytvořením Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, ať je to velmi zásadní náběh na návratovou politiku, ať je to konání EU vně hranice, evropsko-turecký deal nebo teď nově aktivita, kterou směřujeme v podobném duchu vůči Africe. Já to nebudu vypočítávat všechno. Jenom se zastavím u té nešťastné kvóty.

Možná jste zaznamenali, že já jsem přišla s ojedinelým hlasem v rámci Komise, kdy jsem chtěla znovu zavázat automatický mechanismus, který by přiděloval uprchlíky do členských států. Nikdo mi za to hlavu netrhal, mohla jsem říct svobodně tento názor, říkala jsem to do médií a stojím si za ním a jsem ráda, že dnes se ta věc posunula k tomu, že se bavíme o dobrovolném konání členských států v rámci solidarity, a jsem velmi ráda, že v tom návrhu je plný respekt k suverenitě států, který má dvě zásadní role v této věci: zajistit bezpečnost svým lidem i lidem, kteří přicházejí, a zajistit integraci těch, kteří přijdou a mají zůstat na území. Myslím si, že je to zásadní, abychom zde nezasahovali do suverenity států. Proto jsem také proti té kvótě vystoupila. Nebylo to z pozice toho, že ČR má na to odlišný názor. Chtěla jsem se k tomu vyjádřit z hlediska základního pojetí rozdělení kompetencí a respektu k suverenitě národních států.

Jinak si ale myslím, že migrace je tak zásadní problém, že to skutečně nelze řešit z národní úrovně. Proto bych chtěla vyzvat všechny, kteří k tomu máte co říct, abyste přispěli s pozitivními návrhy, jak tuto věc řešit společně z evropské úrovně.

Mohla bych tady mluvit velmi dlouho, a nechci příliš protahovat ten projev, vím, že má být prostor na dotazy. Ale otázka bezpečnosti, otázka terorismu, otázka deradikalizace, otázka rekrutování džihádistů na internetu, to jsou věci, které mám z velké části já na stole v rámci svého portfolia. Jsou to všechno velmi závažné věci a jsem přesvědčena o tom, že Evropa přichází se zásadními návrhy a zároveň pomáhá členským státům v boji proti terorismu. Vy budete asi brzo schvalovat směrnici nebo zapracování směrnice proti terorismu v této Sněmovně. Velmi bych prosila o rychlý proces, protože je to něco, co nutně potřebujeme. Osobně se zasazují o to, aby měly bezpečnostní orgány elektronické systémy k včasnému sdílení informací, otisky prstů odsouzených osob, nejenom občanů členských států, ale i občanů třetích zemí. Myslím si, že to jsou všechno kroky správným směrem.

Ze svého portfolia bych chtěla zmínit návrh na řízení evropského prokurátora. Pro mě to je v tomto pololetí absolutní priorita, kdy bych byla ráda, aby i ČR vnímala

evropského prokurátora jako jediný možný nástroj – jediný možný nástroj – na efektivní vyšetřování a stíhání přeshraničních velkých podvodů na dani z přidané hodnoty. My máme konzervativní odhad, že každoročně Evropa ztrácí 50 mld. eur jenom tím, že nestíhá mezinárodní gangy a mezinárodní sítě po léta vytvořené, po léta beztrestně operující v Evropě, po léta se nám smějící, že nejsme schopni přijít s efektivním nástrojem. Věřím tomu, že evropský prokurátor jím je. Zároveň má vyšetřovat velké korupční kauzy a podvody na strukturálních fondech a na zemědělských fondech. Myslím si, a je to pro mě i určitá symbolika, že pro mě toto je tak silné téma, že je velmi dobře, že se snažím evropského prokurátora prosadit v té největší možné kompetenci.

Práva spotřebitelů je další oblast, kterou mám na starost. Reflexe z Bruselu vůči Čechám. Vážení přátelé, čeští spotřebitelé jsou pořád ti trpěliví, kteří se neumí hlásit o svoje, kteří si nechají štípat dříví na hlavě. Myslím si, že je potřeba i trochu osvěty a informovanosti. I o to se snažím. Snažím se o sladění pravidel pro obchodování na internetu. Předtím jsem mluvila o velmi nadějných českých podnikatelích, kteří na to skutečně čekají, protože je tady obrovský potenciál. Když neodbouráme různé systémy pro reklamace a možnosti ukončení smluv, tak se lidé budou bát nejenom obchodovat v zahraničí a využít celý potenciál evropského společného trhu, ale také se tam budou bát nakupovat. Tohle je můj úkol pro příští rok, abych prosadila sladění smluvních podmínek pro obchodování na internetu.

Již velmi stručně. Mám za sebou dva úspěchy, kdy jsem prosadila velkou reformu ochrany dat. Teď se budu snažit o to, aby se v členských státech nevytilo dítě i s vaničkou a nevytvořili jsme monstrum, které bude drtit podnikatele velkou zátěží. Asi jste i slyšeli o tom, že jsem dotáhla nekonečná jednání se Spojenými státy o ochraně dat evropských občanů na americkém území.

Dámy a pánové, toto mi odpusťte, musela jsem se tu trochu pochválit.

My se snažíme společně s členskými státy, s Evropským parlamentem, se všemi lidmi, kteří mají pozitivní smýšlení, hledat účinná řešení všech krizí, která se na Evropu valí. Řada z nich přichází zvenčí, řadu jsme si vyrobili uvnitř. Chtěla bych vás požádat o to, abyste i vy byli konstruktivní a pozitivně ladění a přicházeli se silným hlasem s dobrými návrhy.

Zároveň chci říct, že ve světle migrační krize, terorismu, všech těchto zásadních věcí někdy působí, že se zabýváme věcmi, které nejsou tak důležité. Mluvila jsem o tom předtím. Já tvrdím, nesmíme resignovat na ochranu životního prostředí, na ochranu spotřebitele, na spoustu pozitivních věcí, které Evropa potřebuje. Musíme pokračovat v těchto věcech dále a nezastavit se. My si myslíme, že máme dnes povinnost protáhnout Evropu všemi těmi krizemi tak, aby neutrpěla v globálním měřítku, a samozřejmě globální konkurence je pro nás další velkou výzvou. Mohla bych tady mluvit o stávajícím jednání o evropsko-kanadské smlouvě o obchodní spolupráci, která se zadrhává v jednání s členskými státy. To je jedna z věcí, kterou musíme prosadit, a doufám, že se to podaří.

Já jsem říkala na začátku, že budu vypočítávat přínosy EU, které se tzv. dají vyčíslit, ekonomické přínosy. Pokusila jsem se o to. Teď mi dovoluňte se chvilku zastavit na tom, že Evropa se nesmí jen vyplácet, protože to nemůže být jen

o penězích. Vždycky při všem, co budeme dělat, budeme v určitém dilematu mezi pragmatismem a idealismem. Já tomu říkám, že to je i dilema mezi přečpanými břichy a čistým svědomím. Myslím si, že to je i podtónem současné debaty v české společnosti o daljálámovi.

Pro mne je velmi zásadní, že Evropa není jenom o těch penězích, ale i o těch věcech, o kterých Jan Patočka řekl, a ptal se neustále, co je to za věci, za které stojí za to trpět. Myslím si, že jsou to ty hodnoty, které se někdy stávají klišé, pokud se neustále omílají bezobsačně. Pro mě znamená Evropa obranu důstojnosti a svobody člověka, právní stát, rovnost.

Věřte mi, že když jsem v Komisi začínala a dostala jsem do agendy otázku rovnosti, byla jsem z toho značně nervózní, protože si dobře pamatuji dobu v pětadvaceti letech mých končící, kdy jsme měli vnucenou rovnost, rovnost vnucenou totalitním státem. A já jsem velmi ostražitá v Evropě, protože i vnucená rovnost přepjatou politickou korektností je něco, proti čemu se musíme stavět. Pro mě ta zarážka je rovnost před zákonem, a znovu opakují, důstojnost každého jednotlivého člověka a jeho svoboda. Myslím si, že ta totalitní zkušenost je něco, čím mohou dnes Češi a další státy, které se v roce 1989 staly demokratickými státy, přispět společně Evropě. Je to zkušenost nesdělitelná, je nemožné ji úplně detailně ilustrovat, pokud si to někdo neprožije. Já se o to snažím. Snažím se vysvětlovat, že i v některých věcech, které dnes v Evropě děláme, vidím prvky, na základě kterých bychom měli být ostražití.

Dovolte mi se ještě zastavit u jedné hodnoty, která pro mě je podivně opomíjená, a to jak v Čechách, tak v Bruselu, a to je pravda. Možná je to tak abstraktní téma, abstraktní pojem, mnozí řeknou, že pravda je relativní, ale myslím si, že pokud se o ni nebudeme snažit, pokud budeme malovat situaci narůžovo, pokud budeme přizívat mýty, pokud budeme účelově lhát – a platí to jak pro Brusel, tak pro Prahu –, tak nejenom že se chováme nemorálně, ale zároveň už je to i nebezpečné, uvážíme-li, v jaké jsme dnes v Evropě situaci.

Dovolte mi proto zakončit svůj dnešní projev citátem – ověřeným citátem – Ferdinanda Peroutky z Přítomnosti z roku 1927: "Lež, která se povede, plodí nové lži. Musíme vše vynaložiti na to, aby lhaní nebylo bez rizika a aby usvědčení lhářů byli postaveni na pranýř opovržení." A dále se Peroutka ptá: "Má tato společnost dosti síly, aby dala pocítit lhářům svůj hněv, nebo má tolik síly, aby ještě cítila hněv nad lží?" Otázky platné víc dnes než kdykoliv předtím.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji za projev paní eurokomisařce Věře Jourové a otevírám rozpravu, do které mám tři přihlášky s přednostním právem, a to pana poslance Marka Černocho, Petra Fialy a Zbyňka Stanjury. Žádám tedy pana poslance Marka Černocho, aby se ujal slova. Řádně přihlášen je Ondřej Benešík. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoš: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Na začátek bych chtěl říci, že mě mrzí, že tady mimo dvou ministrů není žádný jiný, protože ta zpráva z Evropské unie je, myslím, natolik důležitá, že by si zasloužila přítomnost dalších členů vlády. Tím také bych trochu kritizoval postup, jakým jsme byli obeznámeni s vaším vystoupením, paní eurokomisařko. Bylo to v úterý, kdy jsme se dozvěděli, že vystoupíte, nebo že žádáte o možnost vystoupení v Poslanecké sněmovně. Když jsme se ptali, na jaké téma, tak nám nikdo nebyl schopen odpovědět, protože všichni říkali – my nevíme. Považuji to za chybu, protože to téma je natolik obsáhlé a závažné, že by bylo dobré mít čas se na to připravit, ne aby na to byly dva dny, kdy není možnost v rámci toho času a té práce se na to opravdu do hloubky nějakým způsobem připravit.

Já musím říci, že mě zklamalo vaše vystoupení, protože jste začala svůj projev tím, že jste hrdá na Českou republiku – když to teď zkrátím, abych dal ještě prostor dalším řečníkům – že jste hrdá na Českou republiku, ale z toho projevu, z toho, co jste říkala, tak spíše zaznívala obhajoba Evropské unie, obhajoba evropských institucí, lidí jako je šéf Evropské komise Juncker, který z mého pohledu obrovským způsobem přispěl například k odchodu Velké Británie z Evropské unie, protože to, jak se choval, jakým způsobem ještě pár dnů před referendem co říkal za věty, že Britzy to bude bolet, ať zůstanou, nebo odejdou. Já kdybych byl v roli Brita, tak bych v té chvíli dal svůj hlas odchodu, protože bych rozhodně nechtěl, aby mi člověk, kterého nikdo nezvolil, říkal, že mě něco bude bolet, protože si myslím, že Británie byla opravdu velmi silným státem, který měl v Evropě velké slovo. Je to škoda.

To je věc, která mě na tom asi zaujala nejvíce. Nemyslím tím samozřejmě jenom pana Junckera, myslím tím například paní eurokomisařku Mogherini, která je zodpovědná za bezpečnost a migraci, řešení migrační krize. Byla tady zhruba před tři čtvrtě rokem a měli jsme možnost s ní mluvit. Musím říci, že když se zeptáte eurokomisaře, jednoho z nejvyšších lidí v Evropské unii, jakým způsobem bude vypadat migrační krize, odpovědi jsou: Já nevím, uvidíme. Když jsem se ptal, jaký pohled má na sexuální útoky, ke kterým docházelo v Kolíně nad Rýnem na Silvestra, ona se smíchem odpověděla, ať to zase moc nepřeháníme, že přece tady se také plácají holky po zadku. To není odpověď nejvyšší komisařky v Evropě v rámci imigrace. Byl jsem tam, takže to není z druhé ruky, není to z médií. Považuji to nejen za nehoráznost a urážku lidí v Evropě, ale za nekompetenčnost v rámci jejího postavení a její pozice.

Říkala jste, že jste hrdá na české firmy, střední, malé, na podnikatele. Ti, se kterými jsem já mluvil, naopak kritizují českou nejenom vládu, ale i lidi, kteří jsou v Evropské unii. Říkají: My bychom chtěli, ale té byrokracie je naopak čím dál více. Není tam cesta k odstranění byrokracie, je tam spíše cesta k tomu, že překážek v rámci obchodu, exportu a importu je stále více a že Evropská unie funguje v rámci obchodu spíše pro vyvolené, v čemž jim bohužel musím dát za pravdu v rámci zkušenosti, které mám i v rámci jednání s evropskými institucemi a v rámci různých seminářů a jednání, která probíhají v Bruselu.

Když jste říkala, že se postavilo 370 km silnic, tak nedávno tady byly krajské volby a jedno z hlavních témat krajských voleb byly silnice. Já bych se tedy chtěl zeptat, kde je těch 370 km silnic nebo dálnic tady v České republice. Nejsou tady.

Naopak my tady teď řešíme, nebo budeme řešit, problém s nebezpečným úsekem dálnice, s tím, že jestliže přicházejí peníze sem k nám do České republiky, tak asi přicházejí někam jinam, než by přicházet měly. Kam, to je otázka. Ale těch peněz určitě do České republiky přichází hodně, bohužel se někde na cestě ty peníze ztrácejí.

A jedná se samozřejmě i o různé neziskovky, kterých je čím dál víc a které velmi často čerpají peníze na věci, které rozhodně nepatří do nějaké pracovní náplně lidí, kteří říkají: chceme se starat o ty, kteří to potřebují, a abychom mohli pracovat, tak je tady vytvořena nějaká nezisková organizace. Dneska těch neziskových organizací je spousta a opravdu jsou to většinou neziskovky, nebo ne většinou, ale je tam spousta neziskových organizací, kde peníze jenom mizí. Bohužel.

Co se týče práva na rovnost před zákonem. Já tedy musím říct, že se zeptám na otázku, jestli to myslíte, paní eurokomisařko, vážně. Rovnost před zákonem je to, co si myslím, že každý rozumný a inteligentní člověk by si strašně přál a co by tady mělo být, ale rovnost před zákonem rozhodně není. Vymahatelnost práva pro všechny rozhodně není. A myslím si, že každý, kdo se nad tím jenom trochu zamyslí, tak mi dá za pravdu. A bylo by to to, co si myslím, že by mělo opravdu fungovat, protože jestliže se bavíme o právním státu, jestliže se bavíme o právní společnosti, tak právo je něco, na co by měl každý člověk mít opravdu bez toho, v jaké je pozici, právo. Ale bohužel nefunguje to.

Migrace. Dnes jsme měli výbor evropských záležitostí, kde byl pan premiér před jednáním v Evropské unii. Ptali jsme se na spoustu věcí, na některé jsme dostali odpovědi, na některé jsme nedostali odpovědi. Já se tím tématem opravdu zabývám. A nechci teď jakékoliv populistické řeči, ale fakt jezdím do té Evropy, jezdím na semináře, na konference, a ta realita je úplně jiná. Evropská unie do dneška nebyla schopna udělat téměř nic mimo dohody s Tureckem v rámci řešení migrační krize. Je to dva roky, kdy jsme se bavili o hotspotech. Dodnes to skoro nefunguje. A dnes jsme slyšeli: mělo by to fungovat a musíme dělat všechno pro to, aby to fungovalo. Dva roky to je, kdy v Bruselu padla slova: od října to bude fungovat a všechno bude v pořádku. Nefunguje. To samé platí o společné pohraniční strážní, jak řekl dneska kolega, pobřežní hlídce. O té se mluvilo před rokem a půl. Před rokem a půl jsme byli přesvědčováni, že teď už to pojede a že bude a že to bude fungovat. Rok a půl se o tom mluví a dnes jsme se dozvěděli, že bude mít 1 500 lidí na délku hranice, vnější hranice. Tisíc pět set lidí je nic. Beru to jako začátek s tím, že se to bude rozšiřovat. Ale dodnes vlastně není žádná efektivní forma, protože když i pohraniční stráž někoho vyloví, tak stejně, kam ho odveze? Odveze ho sem do Evropy a bude to vlastně fungovat dál stejně. Nehledě na problémy, které budou nastávat mezi jednotlivými státy, mezi Řeckem, mezi Itálií. Dodnes to bohužel brání nějaké spolupráci, kdy jeden stát něco udělá a druhý mu na to odmítne dát posvěcení. Takže rozhodně si nemyslím, že by Evropská unie byla efektivní, že by měla pokračovat dál v tom systému, který do dnešního dne funguje a který se nezměnil ani po tom vykřičníku s brexitem, kdy dnes spousta lidí v České republice opravdu říká, že v Evropské unii být nechťejí. Kdyby tam byl alespoň náznak změny systému, kdyby tam byl náznak toho, že se to bude dělat jinak.

A na výboru evropských záležitostí vy jste říkala, že nejsou směrnice a nařízení. Jsou. Vidíme to tam, dostáváme je a velmi často s nimi už nelze nic dělat a je to hodnoceno jako pouze informace. Ale jestliže to je jako informace, tak v té chvíli to bereme jako nějaké nařízení. Jestli to prochází přes vás, to už je druhá věc, ale tady v České republice na výboru, který je zodpovědný za evropskou politiku, tak už je to pouze v rámci nařízení, se kterým se nedá nic dělat.

A úplně na závěr. Evropská unie tím směrem, kterým bude asi kráčet dále, protože žádná změna není vidět, tak rozhodně si nemyslím, že by byla přínosem, pokud to bude tak, jak to je teď. Teď jsme se vrátili z Rady Evropy. Ačkoliv to není výkonná moc, výkonná instituce Evropské unie, je to instituce, která má obrovskou váhu a velký vliv, a kde se schvalovala rezoluce, že jsme ne povinni, ale abychom využili a podpořili imigrační krizi lidí z Afriky a ze Středního východu pro populační vlnu v Evropské unii a zaplnění pracovních míst. Místo aby evropské státy vytvářely opravdu prorodinnou politiku, aby vycházely vstříc mladým lidem, aby jim dávaly důvod mít děti a hlavně tu jistotu, že je uživí, tak přichází Rada Evropy s touto rezolucí. Kolegové, kteří tam byli se mnou, byli svědky, byli jsme jediní, kteří byli proti. Zbytek poslanců tleskal a děkoval ostentativně za návrh takové rezoluce. To považuji za cestu do pekla a ne k těm hodnotám, o kterých jste mluvila.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Stanislava Grospiče, potom řádně přihlášený pan předseda Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já samozřejmě nebudu zdržovat a chtěl bych se vašim prostřednictvím paní eurokomisařky zeptat, nebo položit jí pár takových otázek, které mě vedly v jejím vystoupení k zamyšlení. Na rozdíl možná od vás kolegů mě její vystoupení nepřekvapilo, ani mě nepřekvapilo to, že nebylo avizováno tematicky, obsahově zaměření jejího vystoupení, protože si myslím, že tomu odpovídá její profil a její zaměření a faktická práce v Evropské komisi. Chtěl bych se zeptat, zda vlastně hájí národní zájmy České republiky, zda má zájem vážně řešit emigrační krizi, která může potenciálně velice ohrožovat i Českou republiku, zda má zájem o to, aby byly ukončeny válečné konflikty, které vyvolaly Spojené státy americké a aktivní účasti západoevropských velmocí včetně Evropské unie, a zda také v tento moment cítí více svou sounáležitost s Evropskou unií, nebo s Českou republikou. Pokud je tomu jinak, tak pak samozřejmě je to velice dobrý obraz, který si mohou voliči udělat o hnutí ANO.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady další faktické poznámky, pana poslance Benešika a pana poslance Gabala. Takže vážení pánové, pan kolega Benešik, faktická poznámka.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, paní eurokomisařko, vážení členové vlády, jenom velmi technicky. To, co tady se ptal pan předřečník kolega Grospič. Paní eurokomisařka nemůže hájit zájmy České republiky, protože je to eurokomisařka. Bylo by dobré, abychom si předtím, než vstoupíme do této diskuse, nastudovali, kdo za co odpovídá. Paní eurokomisařka a každý eurokomisař z podstaty věci má hájit zájmy Unie jako celku, nikoliv české národní zájmy. To, že je delegována českou vládou, podpořena českým Parlamentem a nakonec schválena Evropským parlamentem, který reprezentuje občany Evropské unie, neznamená, že by měla hájit zájmy České republiky. To je prostě technicky vyloučeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Gabala. Pan ministr také faktickou poznámku? Dobře, tak v tom případě nyní pan poslanec Gabal, pan poslanec Grospič a potom pan ministr obrany. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, pane předsedající, paní komisařko, já bych si dovilil spíš položit dvě otázky, nebudu tady pokračovat v tom nářku. (Hlas z pléna: To není faktická poznámka.) Tak ta faktická je. Prosil bych paní komisařku: detailnější informace o průběhu jednání se Spojenými státy o obchodní smlouvě. To je jedna věc. A druhá věc: postup reorganizace direktoriátu Evropské komise. A dovolím si ještě třetí: pokud dojde k novému formátu spolupráce s národními parlamenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, já bych prosil pány kolegy, aby nezneužívali faktické poznámky k rozpravě, kde jsou řádně přihlášení lidé.

Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Grospiče, poté pan ministr obrany. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Já ji myslím nezneužiji. A dovedu si reálně prakticky představit, že člen Evropské komise musí primárně také samozřejmě vyjadřovat politiku Evropské komise, ale od toho je koneckonců ten klíč, kdy každý členský stát Evropské komise deleguje svého komisaře do této Evropské komise proto, aby mimo jiné také zohledňoval i zájmy toho státu, za který je tam vyslán. A to je ten základní klíč této otázky. A pokud tady padla otázka třeba smlouvy TTIP, tak samozřejmě by mě zajímalo, jak dalece tato jednání pokročila, nebo jak dalece jsou tato jednání mrtvá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr Stropnický, poté ještě jednou pan poslanec Benešik. Prosim tedy opravdu ... Na faktickou poznámku, pane ministře, jsou ano dvě minuty. Faktická poznámka reaguje na průběh rozpravy. Prosim, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusím se to stihnout. Já jsem rád, že tady zaznělo od paní eurokomisařky, co tady zaznělo. Tím myslím především to, že EU nejsou jenom strukturální fondy. Možná že bychom si měli konečně připustit, že my jsme EU. A vzpomeňme si na naši rétoriku a vzpomeňme si vůbec na ty předpřístupové pohovory nebo na ta vyjednávání. On po nás nikdo neprahnul, přátelé. Dalo to strašnou práci a nakonec ta práce byla korunována úspěchem, jakkoli jsme říkali, že se rozpustíme jako kostka cukru, jakkoli jsme říkali, že to Evropě osladíme, jakkoli jsme ji různě přes tlumočníky a chatrnou angličtinou poučovali, co má Evropská unie dělat.

I to, že naše členství nemá alternativu, častá fráze, která se v souvislosti s naším členstvím v EU objevuje, mi přijde docela půvabná. Je to, jako kdyby si člověk odvedl nevěstu k oltáři a tam řekl: Ano, беру si tě, protože jsem nikoho lepšího neschrástil. To mně přijde docela zvláštní. Je nedokonalá. Samozřejmě. Evropská unie je nedokonalá, jako my jsme nedokonalí, možná zde s několika výjimkami, jako svět je nedokonalý. Ale snad naší ambicí, a nutnou ambicí, je, abychom maximálně přispěli k tomu, aby se lepšíla, abychom získávali spojence pro své rozumné návrhy, abychom byli schopni je získávat a abychom byli vůbec schopni je formulovat a definovat. Já doufám, že taková je pozice České republiky jako aktivního člana Evropské unie, protože bych hrozně nerad, abychom chtěli být nějakým samostatným, takzvaně samostatným sultanátem. To bych skutečně nerad. A rád bych, když někdo říká Evropské unii ne – tak čemu říká ano? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Poslední faktická poznámka pana poslance Benešika. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážení členové vlády, paní eurokomisařko. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Grospičovi. Opravdu bylo by dobré, abychom se předtím, než řešíme takovou diskusi, seznámili s tím, kdo za co odpovídá, kdo nese jakou odpovědnost. Zájmy občanů České republiky v institucích Evropské unie hájí především premiér na Evropské radě – koneckonců měli jsme s ním předtím, a proto jsme se i zdrželi v tomto jednání, před Evropskou radou výbor pro evropské záležitosti –, a ministři na radě ministrů neboli na Radě Evropské unie, kde zasedá 12 formací. Skutečně to tak je. Zájmy občanů má hájit Evropský parlament a zájmy unie jako celku Evropská komise. Tak je to prostě rozdělené, tak by to mělo být. Čili tvrdit, že eurokomisařka vyslaná Českou republikou, nebo švédská eurokomisařka vyslaná Švédským královstvím má hájit Švédské království, a česká eurokomisařka má hájit Českou republiku, skutečně neodpovídá realitě.

Omlouvám se za tuto politologickou vložku, ale považoval jsem ji v této diskusi za důležitou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Vrátime se do rozpravy vystoupením s přednostním právem pana předsedy Petra Fialy. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, vážená paní eurokomisařko, já jsem samozřejmě také nevěděl, s čím a proč zde chce paní komisařka Jourová vystupovat. Úplně jasné mi to není ani po jejím vystoupení. Snad by se to dalo chápat jenom tak, že Evropská komise dala komisařům zadání, ať vystoupí v národních parlamentech s předem připravenou jakousi reklamou na to, co Evropská unie dělá a co dělá Evropská komise. Jinak si to vysvětlit nedovedu.

Slyšeli jsme tu, a já musím říct, že jsem z toho opravdu zklamán, velké množství frází v jakémsi eurojazyku, které lze těžko sledovat. Myslím, že míra obecnosti, se kterou tady vystoupila paní komisařka Jourová, byla vyšší, než když o evropských záležitostech mluví pan premiér, a ten dosahuje vysoké míry obecnosti.

Já jsem si z toho odnesl pár poznatků, za které jsem rád, například, že člen Evropské komise může svobodně projevit svůj názor a nic se mu nestane, to je opravdu dobré. Dále jsem si z toho odnesl pobídku, abychom konstruktivně kritizovali a pozitivně se dívali na ty věci. To samozřejmě děláme. Pak jsem se třeba dozvěděl, že je tu problém s migrací, že ten problém musíme řešit celoevropsky, že musíme hledat řešení a ať se zapojíme do té celoevropské debaty. Tak já vás ujišťuji, že do té celoevropské debaty se samozřejmě zapojujeme, ale že ta debata probíhá i docela konkrétně, a možná bychom se raději měli bavit o těch konkrétnostech.

A abych se nedržel té vámi zvolené formy a nezůstával pouze na povrchu a u obecných výhrad, tak vám ukážu na vašem portfoliu, kde si myslím, že Evropská komise, a tedy i Evropská unie, jde špatným směrem, a co jí vytýkáme. A chci jasně zdůraznit a několikrát to budu podtrhovat a opakovat, že když někdo kritizuje současný směr Evropské unie a evropské integrace, tak to zdaleka neznamená, že nechce být v Evropské unii, že jí chce rozbít, že má nějakou jinou alternativu. Ne. My jenom opakovaně a dlouhodobě říkáme, že Evropskou unii je potřeba reformovat, že se nevyvíjí dobrým směrem. A teď nám bohužel, bohužel vývoj dává za pravdu.

Ale když se podívám na to, co vy řešíte v rámci svého portfolia jako členka Evropské komise, tak mám hned příklad toho, co by se v Evropě nemělo dělat. Vy jste řekla: Mým hlavním tématem a prioritou je vznik úřadu evropského prokurátora. A já spolu s mnoha jinými lidmi v Evropě, mnoha parlamenty a zeměmi mám názor, že taková instituce je úplně zbytečná, jenom zkomplikuje institucionální strukturu Evropské unie, že pro to nejsou v Evropě podmínky, že je to další oslabení pravomocí národních států, a hlavně je to příklad směru, kterým se v Evropě nemá postupovat. Máme jednotku EU pro justiční spolupráci, máme Evropský policejní úřad, máme Evropský úřad pro boj proti podvodům. A najednou řekneme no, tyto úřady to nezvládají, ony možná nemají dost kompetencí nebo tam něco nefunguje, takže řešení je, že zřídíme další úřad. To je přesně ta špatná cesta, kterou Evropská komise nemá jít a která vede k tomu, že lidé v evropských zemích se vůči Evropské unii cítí stále více odcizeni. Záměrně tu používám tento v podstatě hlavně levicí oblíbený pojem. Ano, jsou odcizeni. A budou i nadále. Protože nemáte pravdu, paní komisařko, ani

v tom, že v Evropě nejsou zbytečné regulace. Samozřejmě že jsou. A nemusíme se bavit o žárovkách, můžeme se bavit o desítkách dalších příkladů, kterými teď nechci držovat, ale které vám klidně předložím, kde Evropská unie reguluje úplně nesmysly do posledního detailu. A samozřejmě i to vyvolává nespokojenost a kritiku lidí.

Ale já mnohem větší problémy vidím právě v tom rozvoji, o kterém tady mluvím, v tom vývoji – že dobře, tak se nám něco nepovedlo, když jsme to zintegrovali, nefunguje to, tak řešení není, že to zase dezintegrujeme, což by napadlo každého člověka uvažujícího zdravým rozumem, když to nefunguje. Ne, tak to budeme integrovat ještě více a ještě vytvoříme další integrované úřady, které to vyřeší. No samozřejmě že to nevyřeší. Vytváří jenom systém, ve kterém se potom v Evropě nedá žít a který nás všechny dusí a který přebíjí v očích občanů všechny ty pozitivní věci, které Evropská unie nepochybně s sebou nese. Když tady byl zmíněn brexit a že se máme vyjadřovat k tomu, jak si představujeme Evropskou unii, tak musím říct – tady přece jasně představy už dlouho leží na stole, my je zastáváme. My, a nejenom my, naše frakce v Evropském parlamentu dávno s představou reformy přišla. Ale jediné, co se děje, je, že se o ní nediskutuje, že ta reforma žádným způsobem ani nezačala, že jsme zůstali na evropské úrovni u frázi a že ty kroky, které by pomohly Evropskou unii udělat zase akceschopnou a zajímavou pro národní státy a pro občany, ty kroky se nedějí. Mezi ty kroky samozřejmě patří opuštění dogmatu stále užší Unie, které ovšem z vašeho projevu tak trochu pořád zaznívalo, alespoň já jsem ho tam cítil. K těmto krokům také patří zrovnoprávnění států, které jsou vně a uvnitř eurozóny. K těmto krokům samozřejmě také patří přestat integrovat další a další oblasti.

Teď zrovna – a to by mě také třeba zajímal váš názor – leží na stole návrh Evropské komise na další integraci azylové a migrační politiky, který mimo jiné skrytě předpokládá integraci sociální politiky, co pokládám za fakticky nemožné. Ale pokud by se to povedlo, tak extrémně nebezpečné. Ale k těm reformním krokům také patří například odpolitizování Komise, což je jedna z věcí, ke které by fungování Evropské unie určitě povedlo.

Myslím si, že více a důležitější – a teď se obracím na kolegyně a kolegy v tomto sále – více, než se tady bavit o takových obecných reklamních projevech ve prospěch Evropské komise, by bylo užitečné, abychom se tady bavili o naší české představě o tom, jak má vypadat reformovaná Evropská unie. Co chceme společně prosazovat, co budeme dělat, jakým způsobem budeme postupovat, abychom dosáhli prosazení společně české národní pozice, na které se nejprve ale musíme shodnout. A já souhlasím s jednou věcí, kterou řekla paní komisařka. Že síla státu v rámci Evropské unie nemusí odpovídat procentnímu zastoupení, nebo počtu obyvatel, ale může být i vyšší. Ano, může být i vyšší, pokud ten stát ví, co chce, pokud má srozumitelnou a jasnou zahraniční a evropskou politiku, pokud se klíčové politické síly shodnou na tom, co jsou české národní zájmy, a pokud je budou všichni prosazovat.

Opakovaně jsem vyzýval pana premiéra, ať uspořádá takovou debatu. Ať jsme potom, v rámci diskuze o budoucnosti Evropské unie, aktivní, ať víme, co chceme, ať jsme schopni zastávat národní zájmy silně, ať za tím všichni stojíme. Nic takového se nestalo a obávám se, že v rámci diskuzí o reformě Evropské unie to zase nebude Česká republika, která bude schopna říct, jaké má zájmy, jakou Unii si představuje, co vlastně v Unii chci dosáhnout.

Dámy a pánové, nemohu si pomoci, ale pan ministr obrany tady řekl – slyšeli jsme, co jsme slyšeli, a já jsem rád, že jsme to slyšeli. Já tedy rád nejsem, ale nevím, co slyšel pan ministr obrany, když tu většinu toho vystoupení paní komisařky vůbec nebyl. Jak máme vést nějakou smysluplnou debatu o Evropské unii – a takovou debatu by mohl odstartovat i třeba nepříliš konkrétní projev paní komisařky – když tu z členů vlády je jeden po většinu celé té debaty? Takto se k ničemu nedostaneme.

Já v tomto směru činím vládu odpovědnou za to, že nedokážeme lépe prosazovat svoje zájmy v Evropě, že ani nevíme, jaké ty zájmy jsou, že nejsme schopni mít nějakou pozici, která by odpovídala tomu, co Česká republika chce. Když si to tady ani nevydiskutujeme, když se o tom nebavíme, když žádné jednání neprobíhá, tak žádnou pozici mít nebudeme a všichni na to doplatíme. Můj apel tedy je i na členy vládních politických stran, aby se pokusili přesvědčit svoje zástupce ve vládě, aby takovou debatu vedli, abychom mluvili jedním hlasem, abychom se domluvili na těch základních věcech. Protože jinak to špatně dopadne. Za Občanskou demokratickou stranu říkám, my jsme k tomu připraveni, máme konkrétní pozici, máme konkrétní návrhy. Chceme Evropskou unii, není pro nás žádná alternativa bez Evropské unie. Ale chceme Evropskou unii, která se reformuje a která bude schopna přežít. Evropskou unii, jakou nám tady teď představila paní komisařka Jourová, takovou Evropskou unii dál rozvíjet opravdu nechceme, protože to je Evropská unie, která se za chvíli zhroutí sama do sebe. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Dovolte mi, abych ještě konstatoval došlé omluvy. Od 14.30 do 19.00 se omlouvá pan poslanec Leoš Heger a na zítřek se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina.

Nyní faktická poznámka pana ministra Pelikána. Poté přednostní právo pana kolegy Stanjury. Prosím, pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, na rozdíl od pana poslance Fialy se nedomnívám, že by projev paní komisařky byl špatně zacílený nebo příliš obecný. Jsem přesvědčen, že reakce pana poslance Grospiče nám naopak ukázala, že byl velmi dobře zacílený a velmi potřebný. Že možná naopak měl být ještě obecnější. Protože skutečně nejprve, předtím než budeme přemýšlet o tom, jaká má být Evropská unie, jak se má v nějakých detailech formovat či reformovat, musíme přemýšlet o tom, jak moc chceme Evropskou unii. A poznámka, která okamžitě zdůraznila národní zájmy, a dokonce chtěla, aby evropská komisařka prosazovala národní zájmy, ukázala, že v tomto docela jasno nemáme. Chci také zdůraznit, že pokud by paní komisařka skutečně řekla, že hájí v komisi národní zájmy, tak by zároveň mohla rovnou podepsat také demisi, protože to je přesně to, co dělat nesmí. Myslím si, že bychom za to měli být rádi, protože těch komisařů je přece 28 a my přece nechceme, aby ti ostatní hájili svoje národní zájmy. My chceme, aby hájili zájmy Evropské unie, protože, a to je to, co chci zdůraznit a čím skončím, našim národním zájmem je přece fungující Evropská unie. A o to se má starat paní komisařka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Pelikánovi. Budeme pokračovat v rozpravě. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Upozorňuji, pane předsedo, že ve 13 hodin vás tak jako tak budu muset přerušit. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemusíte, ale můžete. Řekněme si to otevřeně. Zákon nefiká, že ve 13.00 končíme, ale zvykové právo ano.

Už moji předřečníci řekli – ostuda takzvané proevropské vlády. Mně se projev paní komisařky nelíbil, ale chtěl bych s ní debatovat. Ne takhle nedůstojně. Že dostaneme na rozpravu 38 minut, ona už nebude mít čas reagovat. K čemu to je, co to je za debatu? A to já jsem alespoň navrhoval, že původní představa byla, že paní komisařka nám řekne své a odejde. A my budeme dělat zprávu ČTK za rok 2015. A tak je to pořád dokola. Od brexitu vám nabízíme debatu, a nic. Proevropský premiér – dneska ho omlouvám, jasně – jel na Evropskou radu. Může za to Tusk, který to svolal asi, že ano. Dobře. Ale vláda má 17 členů, i když někteří nejsou poslanci. Jak nás tady pan ministr školí, co máme poslouchat a co ne. Tak kde je těch 15 členů proevropské vlády, abychom vedli skutečně vážnou debatu?

Obecnou floskuli, pane ministře, že chceme Evropskou unii, která funguje, to podepíšeme všichni. Možná kromě jednoho nebo dvou klubů, které říkají, že tam být nechťejí. A co? A půjdeme domů? Zprávy ČTK, a budeme věřit, že se to samo stane, v tom Bruselu? Jaká je pozice české vlády?

Podívejte se na tuto schůzi. Doporučuji paní komisařce, aby se její lidi podívali na naše tisky. V každém druhém materiálu je napsáno – pokud nebudete ratifikovat do zítřka, pozití... hrozí nám... Pořád nám někdo hrozí. Infringement, pokuta... A my se vůbec neptáme – potřebujeme to? Je to dobře pro české občany? Argument ministrů, kteří jsou celí vyděšení, až přijedou do Bruselu – co když nám v tom Bruselu někdo něco řekne? Ale máme to mít naopak. Nabízíme debatu, co máme prosazovat.

Prosím vás, já jsem byl na vojně ještě v době komunismu a vím, co je to politické školení mužstva. Tak kdo chce školit komunisty, co může eurokomisař, ať to nedělá tady za pultem, ale někde individuálně. Ale buďme realisté. Jestli někteří z vás, jako pan ministr Pelikán nebo pan předseda Benešik, věří tomu, že eurokomisaři, zejména starých zemí, nehájí chytře, inteligentně, skrytě, neotevřeně zájmy svých členských zemí, tak žijí v jiné Evropě než my.

Dneska ráno jsme debatovali, jen tak mimochodem, detail – francouzská minimální mzda pro české řidiče. Jasně porušení základních principů svobody pohybu osob, zboží, kapitálu a služeb. A co? Kolikrát to už Evropská komise řešila? Kolikrát jste se tím zabývali? Co jste v tom udělali? A nic se neděje a naše firmy platí pokuty. Ale všichni chceme, a to my také, ale trochu to ironizují, Evropskou unii, která funguje. Ale my přece chceme vést debatu tady u nás, co to znamená. Jak má fungovat. A ne že budeme čekat, co máme ratifikovat, a pak se budeme dočítat v těch materiálech a tady budeme od mikrofonu slyšet: No musíme to udělat, protože nám hrozí pokuta. Těmi fondy jak nám pořád vyhrožují. Neuděláte tohle, nedáme vám ty peníze. Kontrola těch fondů. Myslím, že ze 60 procent je zaměřena na to, najít chybu a neposlat je. Ale to jsou detaily.

Je mi fakt líto paní eurokomisařky, že v tak nedůstojném termínu, v tak nedůstojně krátkém čase máme vést tu debatu. Já jsem rád, že tady je. Je to poprvé, co jsem poslanec, že je tady český eurokomisař, že máme šanci se ptát na představu Komise, členky Komise, o tom, jak dál. Asi nemá smysl říkat všechno dozadu, co bylo před šesti lety, pěti, čtyřmi, sedmi, co kdo říkal, jak se to změnilo. Ale my tu debatu nevedeme.

A teď se ptám vládních poslanců: To se nestydíte za ty prázdné lavice a za průběh této debaty? Já ano! A to jsem opoziční poslanec. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS, že jsem ho nemusel přerušit, že respektoval to, co jsem řekl. Já jsem chtěl také vystoupit s přednostním právem, ale měl jsem větší smůlu než každý z vás, protože mě neměl kdo vystřídat. Takže přerušuji jednání o tomto bodu, a to tak, že jsme ho neukončili, protože je to otevřený bod.

Děkuji paní eurokomisařce Věře Jourové. Pravděpodobně na pokračování tohoto bodu nebude mezi námi, což bude ke škodě věci, ale třeba přijde víc členů vlády, což bych si výrazně přál.

Přeji vám tedy dobrou chuť a sejdem se ve 14.30 hodin na plánované interpelace jak na předsedu vlády, tak ministry vlády České republiky. Dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne. Vítám vás na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny. Na začátek dovoluje, abych přečetl omluvy, které ke mně dorazily. Dnes od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Leo Luzar, dále dnes od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Kolovratník, dále ve dnech 20. 10. až 21. 10. z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Radim Fiala.

Dalším bodem našeho jednání jsou

262.

Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky a poté na ostatní členy vlády. Vzhledem k tomu, že premiér Bohuslav Sobotka je omluven, budou interpelace poslanců na ostatní členy vlády následovat bezprostředně po vyčerpání interpelací na předsedu vlády.

Nyní tedy dávám slovo poslankyni Věře Kovářové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky

Bohuslava Sobotku. Přípraví se poslankyně Pavla Golasowská. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Budu interpelovat předsedu vlády ve věci takzvané hradní partičky.

Vážený pane premiére, název mé dnešní interpelace je nezvyklý a dalo by se také říci, že překračuje běžné meze. Zvolila jsem jej právě proto, že běžné meze velmi výrazně překračuje také to, co se v poslední době děje na Pražském hradě. Co hradní partičky, lidem kolem prezidenta Zemana, při vši úctě k úřadu hlavy státu vytýkám? Za prvé vytýkám to, že zostudili Českou republiku pozdním příjezdem na pohřeb prezidenta Kováče. To je neuvěřitelné selhání, které jen potvržují následné výmluvy na vše možné i nemožné. Položil někdo mluvčímu prezidenta nebo kancléři Mynářovi jednoduchou otázku: Proč jste nepočítali s určitou časovou rezervou? Handrkování s řízením letového provozu o pět minut je prostě nedůstojné. Další z kousků z poslední doby, které prezidentské kanceláři vytýkám, má na svědomí právě pan mluvčí. Kvůli setkání ministra kultury s dalajlámou veřejně hovoří o ministrově odvolání, o tom, že by neměl být členem vlády. Ptám se, kde tu jsme, že si mluvčí může dovolit takové – nebojím se říci – drzé výroky. Dalo by se pokračovat, ale myslím, že to není třeba, tím spíš, že tu dnes nejste, bohužel, z pochopitelných důvodů.

Pane premiére, co uděláte pro to, aby nehoráznosti, ke kterým v Kanceláři prezidenta republiky dochází, přestaly? Výstřelky mluvčího a organizační neschopnost lidí kolem prezidenta Zemana Českou republiku nejen navenek, ale i uvnitř, poškozují. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Golasowská, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Přeji krásné odpoledne, kolegyně, kolegové. Budu interpelovat pana premiéra ve věci dovozu čínské oceli.

Vážený pane nepřítomný premiére, již dvakrát jsem interpelovala ministra průmyslu a obchodu v otázce dovozu levné čínské oceli, nicméně se mi nedostalo konkrétní odpovědi. Proto se, pane premiére, ptám vás.

Hrozba dovozu oceli z Číny ohrožuje pracovní trh v celé Evropě. V Moravskoslezském kraji by levný dovoz oceli z Číny mohl ohrozit až 15 tisíc pracovních míst v hutních podnicích a až 45 tisíc míst v souvislosti s návaznými službami na hutní průmysl. Dovoz dumpingového čínského zboží by tak ohrozil české a potažmo i evropské ocelářství a následně by je mohl úplně zlikvidovat.

Vážený pane premiére, proto mám na vás tyto dotazy:

1. Jak aktivně se zapojuje Česká republika do rozhodování o udělení statusu tržní ekonomiky Číně a jaké konkrétní kroky podniká?

2. Co brání tomu, aby pro Čínu platila stejná pravidla trhu jako pro nás, včetně ekologických aspektů?

3. V případě, že bude zlikvidován ocelářský průmysl, jste připraveni na obrovskou nezaměstnanost, která v Moravskoslezském kraji, který průmysl živí, vznikne?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, za vaši interpelaci. Nyní vystoupí paní poslankyně Chalánková a připraví se pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedo vlády, koncem května zaslal prezident České republiky Poslanecké sněmovně svůj návrh smlouvy s Norskem o spolupráci v řízeních ve věcech ochrany dětí. Druhého června jsem se obrátila na ministryni Marksovou, jejíž resort je podle Ministerstva zahraničních věcí gestorem této smlouvy, s dotazem, jak hodlá postupovat. Nicméně z odpovědi paní ministryně ze dne 1. července je zřejmé, že se k návrhu nehlásí a domnívá se, že gestorem by mělo být Ministerstvo spravedlnosti.

Ponechám nyní stranou, že paní ministryně, která se snaží pod svá ochranná křídla stáhnout agendu týkající se dětí, najednou dává od dětí ruce pryč, a táži se vás, pane předsedo jako nadřízeného ministrů zahraničních věcí, spravedlnosti i práce a sociálních věcí, kdo je či kdo má být gestorem této smlouvy.

Vážený pane předsedo vlády, budete se tedy tímto návrhem prezidenta republiky zabývat, nebo jste jej uložili k ledu a doufáte, že se na něj už nikdo nikdy nebude ptát? A pokud jde o mrtvý dokument, může jej vláda zveřejnit?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Okamura a připraví se pan poslanec Karamazov se svou interpelací. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, prezident republiky označil povolební čachry s hejtmanými posty jako zradu na voličích. Chápu, že ČSSD nehodlá pustit dotační byznys ze svých rukou a povolební jednání je plně v rukou stran, které mají šanci převálcovat vítěze voleb. Stávající volební systém prostě nahrává stranickým čachrům a ignoruje přání voličů.

Vloni jsem jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, ve Sněmovně předložil návrh řešení, návrh zákona o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, konkrétně starostů, hejtmanů, primátorů, který by vše vyřešil. Vaše vláda však náš návrh zamítla. Na základě našeho návrhu by se vítězný lídr stal hejtmanem nebo primátorem nebo starostou a byl by zároveň pod přímou kontrolou občanů. Poté co tento princip přijalo také Slovensko, je Česká republika poslední země v regionu, která nemá přímou volbu a odvolatelnost starostů a hejtmanů, tedy tam, kde mají nějaké hejtmany nebo župany. Mám pocit, že i české Ministerstvo vnitra někdy v dávné minulosti takovou změnu připravovalo.

Pane premiére, chápu, že vy ze zásady žádný sebelepší zákon či myšlenku od nás neschválíte a už vůbec ne návrhy směřující k demokracii, protože vám nikdy nemůže jít o zájem občana, ale jen o politikaření a vlastní politický prospěch. Ale můžete mi říct, pokud to tedy vnitro někdy v minulosti připravovalo, proč jste změnu volebního zákona stopli a případně proč nepřipravíte návrh vlastního zákona o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, tak jako je tomu v mnoha vyspělých státech světa?

Významný britsko-rakouský filozof Karl Raimund Popper se kdysi v minulém století vyjádřil v tom smyslu, že to zásadní v demokracii není to, že mohu někoho zvolit, ale to, že ho mohu odvolat. A já k tomu dodávám toto: přímá odpovědnost, politika vůči občanovi odlišuje demokracii od diktatury nebo třeba od stranické oligarchie, která panuje v České republice. Odpovězte mi proto na rovinu a bez vytáček. Vy sám osobně jste pro to, aby byli politici na všech úrovních odvolatelní?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Karamazov, připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane premiére, při 49. schůzi jsem se vás v rámci interpelací ptal na postoj české vlády k rozhodnutí Velké Británie o vystoupení z Evropské unie. Byl jsem rád za vaši odpověď, že si je česká vláda vědoma důležitosti vzájemné spolupráce mezi Velkou Británií a dalšími evropskými zeměmi. Koneckonců jak sama řekla nová britská premiérka Theresa May, Velká Británie opouští Evropskou unii, nikoliv Evropu. V mezidobí od mé poslední interpelace však bylo možné zaznamenat hlasy některých evropských politiků volajících po setrvání Skotska, které se v referendu vyslovilo proti brexitu.

Domnívám se ovšem, že jakákoliv případná snaha o zachování skotského členství v Evropské unii by se fakticky rovnala snaze o roztržnění Velké Británie a znamenala by zcela nepřipustné vměšování se do vnitřních britských záležitostí. Ptám se vás proto, pane premiére, zda se v této souvislosti připojujete k francouzskému prezidentovi Hollandeovi, který rezolutně odmítá, aby Evropská unie vyjednala se Skotským jakoukoliv separátní dohodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji za vaši interpelaci. Nyní tedy paní poslankyně Chalánková, připraví se pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedo vlády, dne 3. srpna jsem se na vás obrátila s prosbou, abyste osobně intervenoval u norské ministryně pro děti a rovnoprávnost ve prospěch rodiny Michalákových. Norská ministryně již loni v zimě veřejně uznala, že norský systém péče o děti má závažné nedostatky a přislíbila nechat zpětně přezkoumat vybraný vzorek případů, kdy v Norsku došlo k odebrání dětí. Požádat ji, aby do tohoto vzorku byl zařazen i případ Michalákových, by českou vládu vůbec nic nestálo. Je to minimum, které jste mohl a stále můžete učinit. Nerozumím tomu, proč jste se v odpovědi omezil na nicneříkající nezávažné fráze a klišé a na moji žádost jste prakticky vůbec neodpověděl.

Pan předsedo vlády, obrátíte se na norskou ministryni s žádostí o administrativní hloubkový přezkum postupu Barnevernu v případě sourozenců Michalákových? A pokud ne, proč? V čem je problém, čeho se bojíte? Pouze na okraj podotýkám, že před 14 dny se štrasburský soud rozhodl zabývat hned sedmi případy stížností na Norsko, které se týkají Barnevernu. Oznámil je norské vládě. I proto tento týden ministryně Horne znovu avizovala změny v systému norské sociálně-právní ochrany dětí a přiznala, že k těmto změnám vede mezinárodní tlak a protesty.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní tedy s poslední interpelací na předsedu vlády vystoupí pan poslanec Okamura. Prosim.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, Turci opětovně bombardují a vraždí kurdské bojovníky v Sýrii, kteří v první linii bojují s islamisty, tedy s těmi, kteří nám v celé Evropě, ale i konkrétně v České republice, oficiálně vyhlásili válku a stojí za vražděním v celé Evropě. Žádám vás, pane premiére, o odpověď, jaký je oficiální postoj české vlády k tomu, co dělá Turecko, které je na jedné straně člen NATO, a tedy náš údajný spojenc, a na straně druhé vojensky i materiálně dlouhodobě podporuje naše nepřátele a vraždí naše spojence. Současně vyzývám českou vládu, aby protestovala jak na půdě Evropské unie, tak i v rámci NATO a žádala jednání spojeneckých zemí v rámci NATO, které by si měly uvědomit, kdo je a není spojenc, koho členové NATO mohou, anebo nemají bombardovat. Oceňuji, že česká vláda není striktně nenávislná k legitimní vládě Sýrie jako zbytek Evropské unie, a Sýřané to ocenili velmi hmatatelně tím, že Češi budou jediní z Evropské unie, kteří se budou moci podílet na poválečné obnově.

V této souvislosti tu je ale i další partner s obrovským nevyužitým potenciálem a to jsou Kurdové, kteří jsou dnes v první linii v bojích s islamisty. Prosim vás o otevřenou a jednoznačnou odpověď: Jste vy a česká vláda pro podporu nároku Kurdů na autonomii, a to v Turecku, Sýrii a Iráku? Nebo alespoň v jedné z těchto zemí? Byla by česká vláda ochotna setkat se se zástupci kurdské vlády v syrské Rodžavě? Kurdové v Iráku a Sýrii ovládají obrovská území a jsou reálnou neopominutelnou silou a spolupráce s nimi má nejen morální hodnotu, ale i obrovský ekonomický potenciál, protože kurdská území jsou velmi bohatá na cenné nerostné suroviny a naopak potřebují pomoci ve výstavbě jak občanské, tak průmyslové infrastruktury.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám.

Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali přihlášky na interpelace na předsedu vlády, budou nyní následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Požádám paní poslankyni Janu Černochovou, aby přednesla interpelaci na ministra vnitra Milana Chovance, a tím zahájila blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosim.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane nepřítomný ministře Chovanče, armáda má v následujících letech v plánu nabírat tisíce lidí do profesionálního sboru i aktivní zálohy. Také policie chce podle materiálu s názvem Rozvoj Policie České republiky v letech 2016 až 2020 posílit do roku 2020 o 4 000 nových příslušníků. A lidé chybí i u městských policií, hasičského sboru, ve vězeňské službě. Dle odhadu je nutné na jednoho přijatého policistu či vojáka oslovit celkem 16 zájemců. V dlouhodobém průměru je pak nutné počítat s tím, že posílení o tisíc lidí znamená, že každý rok musí kvůli každoroční přirozené odchodovosti výcvikem projít něco mezi 1 600 a 2 000 lidmi. Takže pokud se má policie letos rozrůst o 850 policistů a armáda o 1 000 vojáků, bude zapotřebí, aby výcvikem a zařazením prošlo asi 1 700 policistů a 1 800 vojáků. To je 3 500 lidí. Pokud by neplatil poměr 1:16, jeden rekrut z 16 oslovených, ale třeba jen 1:12, musí jenom policie a armáda letos oslovit nejméně 42 000 lidí. K tomu je nutné ještě připočítat další složky vojenské i civilní, které oslovují podobný segment pracovního trhu.

Chci se vás tedy proto zeptat, jakými kroky chcete zlepšit a zefektivnit nábor nových policistů, jak probíhá deklarovaná rekrutační činnost do služeb Policie České republiky. Skutečně se plní vaše nekoncepční koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020? A chce policie nabídnout jako přidanou hodnotu, která bude určující pro vstup nových lidí do jejich řad, něco nového, něco, co nikdo nenabízí? Spolupracujete na zlepšení náboru i s dalšími resorty: Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, s Ministerstvem obrany? Co společný meziresortní registr pro uchazeče o práci v bezpečnostních a ozbrojených složkách státu? Nebyl by on řešením?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, stihla jste to krásně v čase. Odpověď dostanete písemně od pana ministra. (Poslankyně žádá o doplňující otázku.) Jestli chcete čas na doplňující otázku, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, děkuji. Já jsem bohužel nevěděla, že tady pan ministr nebude, takže jsem si připravila i doplňkovou otázku, kdy chci pro dokreslení problému uvést: Jsem starostka na Praze 2, kde na Obvodním ředitelství II máme v dnešní době podstav – 73 příslušníků nám chybí, 25 lidí je na škole, takže kolem minus 100 policistů. Chci se pana ministra zeptat, jestli se soustředí více na naplněnost základních útvarů, nebo mu jde o naplněnost útvarů celorepublikových kriminálek nebo toho nového NCOZ.

Víte, tady nastává problém, že si vlastně – odpusťte mi to slovo – jednotlivé útvary vykrádají lidi. To znamená, když vzniklo NCOZ, tak řada policistů z kriminální policie odešla nebo odchází právě k tomuto novému útvaru. A to si myslím, že je špatně, že ten pyramidový systém by měl být nastavený jinak. Dokud se nezaplní místa na těch dolních patrech té pyramidy, tak by se to nemělo posouvat nahoru, protože jinak nebudeme skutečně mít nikoho v ulicích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní paní poslankyně Golasowská a připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci financování neziskových organizací. Neziskové organizace se každým rokem potýkají s problémem financování. Každý rok žádají o peníze na provoz formou dotačních titulů a už řadu let je situace stejná. Začátek občanského roku je pro mnohé z nich katastrofou, mnohé z nich si berou úvěry, aby mohly zaplatit práci svých zaměstnanců. U těch menších není výjimkou, že zaměstnanci jsou několik měsíců bez mzdy.

Kraje, které finance neziskovkám rozdělují, často argumentují tím, že finance z MPSV pro neziskový sektor přicházejí pozdě a ony je nemohou dříve rozdělit. Proto se vás, paní ministryně, ptám: Je si MPSV vědomo skutečnosti, že neziskovky dostávají finanční dotace každý rok s velkým zpožděním, někdy až dokonce v dubnu či v květnu? A pokud ano, co dělá MPSV k nápravě tohoto systému? Druhá otázka: Jak spolupracuje MPSV s kraji ohledně zajištění financí pro neziskový sektor, aby jeho zaměstnanci a služby nežili v existenční nejistotě? A třetí otázka: Je naděje, že se v příštím roce systém financování pro tuto oblast změní ve prospěch neziskových organizací?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaši interpelaci a požádám paní ministryni, aby vám odpověděla. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, ano, my si toho jsme vědomi. Ráda bych připomněla, že ten systém, kdy ty dotace rozdělují samy kraje, je poměrně nový. Byl zaveden až za této vlády. A tady bych teď chtěla zdůraznit, že dřív nešlo vyplatit finanční prostředky dříve, protože se muselo čekat na finanční vypořádání z předchozího roku. Nicméně teď se změnila příslušná vyhláška, která není našeho ministerstva, ale Ministerstva financí, a tam už ta podmínka není. To znamená, že počítáme s tím, že právě už v lednu, nebo pro rok 2017 to vyplatíme zálohově, vyplatíme to během ledna. Samozřejmě jsou tam některé obecné podmínky, které musí být splněny, jako že státní rozpočet na následující rok musí být schválen do konce roku 2016 a že Ministerstvo financí nám ty prostředky zašle včas. Ale to by samozřejmě mělo být splněno každopádně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda paní poslankyně bude mít doplňující otázku. Je to v pořádku, tak děkuji.

A nyní paní poslankyně Chalánková, připraví se paní poslankyně Šánová.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní ministryně. Koncem června jste společně s ředitelem Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí pracovně navštívili Norsko a jednali zde s norskou ministryní pro děti a rovné příležitosti Solveig Horne a se zástupci Bufdiru, to jest norského ředitelství pro děti a rodinu. O této skutečnosti

jsem se bohužel nedozvěděla ani od vás, ani od doktora Kapitána, ale od norské ministryně Horne, která zjevně vůbec nevidí důvod vaši schůzku tajit.

Chci se vás tedy zeptat za prvé: O čem jste jednala s norskou ministryní? Za druhé: Využila jste této příležitosti a zmínila jste se jí, popřípadě po dohodě se svými ostatními vládními kolegy, o možnosti sjednat bilaterální smlouvu o spolupráci ve věcech péče o děti, jak ji navrhl prezident České republiky? Za třetí: O čem jednala doktor Kapitán s představiteli Bufdiru? A za čtvrté: Nakolik se jednání týkalo případu sourozenců Michalákových?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za vaši otázku a požádám paní ministryni o odpověď. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tak já opět děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, ano, tato návštěva byla stejná jako jiné moje oficiální návštěvy. To není žádné tajemství, a rozhodně to tajemství opravdu být nemělo. Samozřejmě že předmětem toho jednání byla i kauza rodiny Michalákových.

Co se týče té smlouvy s Norskem, jak jste se vlastně už ptala, nebo jste interpelovala pana premiéra, my se domníváme, že tato smlouva je naprosto nadbytečná, protože nezapomeňte, že Norsko – teď se nepamatuji, jestli od června, nebo od července – přistoupilo k Haagské úmluvě, a tím pádem podle našeho názoru je to dostatečné. A ta bilaterální smlouva, tak jak byla navržena, neměla období s jinou zemí. Je opravdu nadbytečná a to jsme takto i řekli na jednání s panem ministrem Zaorálkem panu prezidentovi.

My jsme se dohodli na tom, že norská strana nám (zprávy?) o případech, které se týkají rodičů, kteří jsou občany České republiky, případně dětí, které jsou občany České republiky, že nám je bude zasílat, což z té norské strany byl pokrok a my jsme to kvitovali jako dobrý základ budoucí spolupráce. Dále jsme znovu zopakovali naše pozice k případu dětí Michalákových a zopakovali jsme tu pozici, která je již obsažena v písemném stanovisku, kterým Česká republika vstoupila do řízení v tomto případě v Norsku. Tam jsme především zdůraznili, že česká strana za prvé nemá relevantní informace o tom, že byla dostatečná práce s biologickou rodinou, a také jsme tam vyjádřili nesouhlas s tím, že rodiče byli zbaveni svých práv.

Já se domnívám, že to je to nejdůležitější. A ty informace nejsou vůbec nové. Myslím, že paní poslankyni Chalánkové jsou dávno známé. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Paní poslankyně se chystá na doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Chtěla bych paní ministryni poděkovat. Určitě částečně ty odpovědi jsou přínosné. Chtěla bych jenom upozornit, že ta Haagská úmluva, o které jste hovořila, se nevztahuje zpětně na tyto případy, což by byl právě rozdíl od té prezidentské smlouvy. A stejně jako pana premiéra se vás chci zeptat,

jestli je tedy možné tento prezidentský návrh smlouvy bez všeho dalšího zveřejnit. To je jedna věc.

Co jste mi pověděla o případu kauzy Michalákových, ano, četla jsem pozici České republiky. Odpověď norské strany u soudu byla, že právo na rodinný život – které se domnívám, že je v tomto případě porušeno – je plně vyřešeno tím, že děti žijí v pěstounských rodinách. To opravdu odporuje mezinárodněprávním úmluvám, kterými je Norsko vázáno. Uvidíme tedy dál. Ten nesouhlas jste vyjádřili pouze ústně, těch možností je víc.

Já chci věřit tomu, že se Česká republika připojí k Evě Michalákové při dalším projednávání tohoto případu u Evropského soudu pro lidská práva, kam bezpochyby tento případ doputuje. (Předsedající: Vás čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Paní ministryně se nechystá odpovědět? Dobře.

V tom případě půjdeme dál a požádám o interpelaci paní poslankyni Šánovou, a připraví se pan poslanec Šidlo. Prosím.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, vážení přítomní.

Vzhledem k tomu, že v médiích v poslední době opět proběhlo téma diferenciací sazeb pojistného v závislosti na počtu dětí, tak se vás, vážená paní ministryně, chci zeptat, zda jste skutečně přesvědčena o tom, že tato diferenciací je ten pravý nástroj na zvýšení porodnosti v České republice či na podporu rodin s dětmi. Proč se snažíte dle mě zcela iracionálním vynaložením času vašeho i vašich úředníků o něco, co už je v našem právním řádu upraveno, zejména v zákonu o dani z příjmů v § 35 a následujících, kde jsou upraveny slevy na dani a daňová zvýhodnění na děti, a to bez jakékoli diskriminace určitých skupin občanů či rodin? Kde berete tu jistotu, že děti rodičů, které chcete dnes zvýhodnit, budou v budoucnu přispívat právě do našeho důchodového systému? Tato vaše snaha určitě neovlivní ani rodiny s vysokými příjmy. Ostatně tato skupina již požívá výhodu zastropování svých příjmů ve vztahu k důchodovému pojištění, takže je již dnes zvýhodněna právní úpravou spočívající v daňové degresi.

A konečně bezdětní. Skutečně je chcete trestat v případě realizace svého záměru? Uvědomujete si, že tento okruh občanů nečerpá žádné výhody v tomto směru? Nečerpá mateřskou dovolenou, rodičovskou dovolenou, a to ani finančně, ani časově. Zatímco matka se dvěma dětmi čerpá v průměru tři až pět let těchto dovolených, žena bezdětná tuto dobu pracuje a státu odvádí sociální, zdravotní a daně. Nutno na tomto místě podotknout, že ve většině případů není bezdětnost jejich volbou, ale jejich neštěstím.

Můj dotaz zní: Víte již, kolik korun by tento váš nápad stál státní pokladnu? Kdo by jej administroval a zda byste nemusela přijímat další úředníky na své ministerstvo? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní ministryně, požádám vás, abyste odpověděla. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, tento námět k té takzvané diferenciaci sazeb pojistného vzešel z naší důchodové komise. A úplně na začátek bych ráda řekla, že to, co proběhlo v médiích, takové to znevýhodnění bezdětných již na základě připomínkového řízení bylo upraveno. Takže ta informace tam byla vlastně zastaralá. Nicméně musím připomenout, že tady existoval takový daňový systém, kde bezdětní byli zatíženi daněmi více než ti, kteří mají děti.

Co se týče toho, že bezdětní nic nečerpají z našeho systému. My si musíme uvědomit, že celá ta filozofie vychází z toho, že ti, kdo tady mají děti, jsou na tom finančně nesmírně bití a oni táhnou naší budoucí generaci. Generaci, která tady bude platit důchody, bude platit daně.

Jestliže pochybujeme o tom, jestliže si řekneme, že třeba část těch dětí se vystěhuje, bude žít v jiné zemi a platit pojištění jinde, to bychom jim ale nesměli dát vůbec nic. To bychom jim nemuseli dávat ani ty daňové slevy. To je úplně stejný princip. Prostě rodiny s dětmi tady nesou skutečně velkou zátěž na výchově budoucí generace, která je nesrovnatelná s tím, když je někdo bezdětný. Ať už je bezdětný dobrovolně, nebo nedobrovolně, tak těm lidem zbývá mnohem více peněz než těm, co ty děti mají. Nicméně ten návrh, který půjde do vlády a na koaliční radu, je dán tak, že pro bezdětné a ty, co mají jedno dítě, se nic nemění a pak se zvýhodňují lidé se dvěma, třemi, čtyřmi a více dětmi.

A opakují, že tyto slevy jsou jenom pro ty, kdo pracují, kdo to pojištění odvádějí. To znamená, že pro lidi, kteří nepracují, to nedává smysl. A ano, tam ty varianty dopadu na státní rozpočet jsou a já, upřímně řečeno, to tady nemám napsané, ale mám pocit, že to bylo něco jako 2 až 3 mld. Jestli si to správně pamatuji.

Takže je to určitě k diskuzi. Bude se o tom v rámci koaliční rady dále diskutovat, ale musím říci, že u nás od roku 1989, když se podíváme na výdaje státu na podporu rodin s dětmi, ty výdaje velice klesly. Teď se tak s bídou dotahujeme na situaci na začátku devadesátých let.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, paní poslankyně, položte doplňující otázku.

Poslankyně Zuzana Šánová: Chtěla bych jenom – to už snad není ani otázka. Chtěla bych jenom doplnit. Pokud máme v důchodovém systému málo peněz, proč se Ministerstvo práce a sociálních věcí tolik brání zrušit zastropování? To znamená, poskytnout úlevu těm nejbohatším?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestli je položena otázka, děkuji za ní a nyní promluví paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Toto je výsostně politická otázka. Myslím si, že co se týče sociálně demokratických členů a členek vlády, my se tomu určitě nebráníme. Domnívám se ale, že bychom s tím narazili v této koalici.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Nyní vystoupí s interpelací pan poslanec Karel Šidlo a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, obracím se na vás se žádostí o sdělení informací ve věci projektu takzvaných vlakopůjčoven. Jedná se o záměr Ministerstva dopravy založit státní půjčovny vlaků pro trh veřejné osobní železniční dopravy. Záměr vašeho ministerstva vyvolal nejen zájem sdělovacích prostředků, ale především nesouhlas a velké množství připomínek ze strany odborné veřejnosti včetně železničních odborů a Asociace krajů i dalších institucí.

Proto mi dovoluete položit tři otázky. Za prvé: Připravuje vaše ministerstvo projekt vlakopůjčoven? Druhá otázka: Je vytvořen ministerstvem nějaký harmonogram, postup, včetně přípravy legislativy k realizaci tohoto projektu? A třetí otázka: Existuje stanovisko Ministerstva dopravy k vlakopůjčovně? Pokud ano, mohu jej od vás obdržet písemně? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za věcné otázky a požádám pana ministra, aby vám odpověděl.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v rámci operačního programu Doprava je pro ministerstvo i kraje důležitá možnost využití evropských prostředků na obnovu vozidlového parku v železniční dopravě. Česká strana již při projednávání dokumentace OPD Evropské komisi garantovala, že z dotace pořízený vozidlový park bude po celou dobu své ekonomické životnosti provozován v rámci smluv o veřejných službách. Ministerstvo dopravy pro oblast jím objednávané nadregionální dopravy rozpracovává variantu, že vozidla budou pořízena přímo objednatel. Tento postup je v souladu s programem schváleným vládou, kde byli jako příjemci schválení objednatelé a dopravci. Vlastnictví vozidel objednatel zároveň ve svých požadavcích z července letošního roku preferovala i Evropská komise pro tento způsob pořizování vozidel.

Co se týče krajských projektů, není pravdou, že by dotace z OPD byly podmíněny požadavkem na využití státem vlastněných vozidel. Vlastnictví vozidel objednatel není v podmínkách Evropské unie nové. Objednatel získaná vozidla na základě nájemní smlouvy poskytne dopravcům zajišťujícím veřejné služby. Nejde tedy o žádnou půjčovnu.

Z hlediska finančních toků je mechanismus výhodný v tom směru, že poskytnutí dotace snižuje odpisy a finanční náklady, které byl objednatel nucen vynaložit

v rámci závazku veřejné služby. Nebudu tady už číst všechno, co mi nachystali. Zkusím odpovědět na ty vaše tři dotazy.

Za prvé. Když se bavíme o tomto projektu, spíše si dáváme otázku, jestli chceme, nebo nechceme využít evropské peníze pro zlepšení vozového parku. Pokud nechceme a vláda a politická reprezentace rozhodne, že nechceme, tak nemáme o čem jednat a dáme ty peníze do infrastruktury. Pokud se nám to zdá jako vhodný systém, navrhneme způsob, jakým by se to dělalo, ale pouze pro ty otevírané tratě, pro nic jiného. A myslím, že jsou to dvě. A je to potom otázka pořízení vozidel. Ten materiál se na ministerstvu chystá. Zatím nešel do žádného připomínkového řízení. Je to materiál, který si potřebujeme vydiskutovat doma. Jakmile bude vydiskutován, budeme ho debatovat na malé tripartitě s odboráři. Jednání malé tripartity je domluveno na 1. listopadu. Jakmile ten materiál bude prodiskutován, bude určitě k dispozici ostatním.

Jenom bych chtěl říct, že tento způsob vláda schválila ve svém usnesení. Bude chtít to usnesení revokovat, tak se k němu samozřejmě můžeme vrátit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chcete položit doplňující otázku pane poslanče? (Ano.) Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za tu odpověď. Sice jste mě zcela neuklidnil, protože já jsem na jednání podvýboru pro dopravu a hospodářského výboru zaznamenal trochu jiné informace od pana náměstka Němce. A mě to trochu rozrušilo. Protože jsem sice chápal, že to má být průtok evropských peněz k pořizování vozidel, ale na druhé straně se mi nelíbil způsob, jak to má být zabezpečeno. Protože to souviselo i s tou širokou liberalizací služeb ve veřejné železniční dopravě, které souvisí s příchodem dopravců podle výběrových řízení jednotlivých krajů například v té regionální dopravě.

Tak když to nebude, trochu jste mě uklidnil. A snad položím ještě poslední zcela věcnou otázku. Jestli v současné době máte připraven, nebo bude-li v definitivní podobě připraven ten materiál, který hovoří o těch vlakopůjčovnách, jako materiál pro jednání vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já bych, vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, za prvé neřikal vlakopůjčovny. Ona to není vlakopůjčovna a nehodláme dělat nějaké bezbřehé liberalizace.

Co se týče dotací pro kraje, my chystáme v rámci materiálu pro vládu každoroční zpráva o otevírání trhu, která je usnesením vlády požadována, tento materiál připravit. Měla by tam být výzva pro kraje v nějaké výši, kterou zveřejníme. My neříkáme, jak to mají kraje udělat, ale víme, že některé kraje to právě chtějí dělat způsobem, že budou pořizovat vlaky samy. A bude tam taky řešeno, jakým způsobem chceme přejít k otevírání oněch pěti úseků, které vláda už schválila. Nic jiného v tom nebude, žádné

rozšiřování na více tratí není. Zprávy, které někdo zaručeně minulé prázdniny pouštěl do médií, nejsou prostě pravdivé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážená paní ministryně, dne 8. září jsem vás interpeloval ve věci byznys jménem Scio. Vy jste mi sice poslala dvě strany textu, ale ty neobsahují ani jednu konkrétní odpověď na moje otázky.

Je to už více let, kdy jste dělala přijímací pohovor na vysokou školu. Přesto si vás dovoluji požádat, abyste si koupila jednu sadu testů od společnosti Scio a pokusila se udělat jeden test z matematiky, prověřila si organizaci a náležitost přijímacích zkoušek a pak mi odpověděla na moje otázky, které si dovolím položit znovu.

Považujete za správné, že ověřování znalostí studentů je z větší části ponecháno na tom, jak se studenti naučí zvládat testy, aniž by se jiným způsobem ověřily jejich skutečné znalosti a schopnosti?

Za druhé, že studentům jsou po úspěšném vyřešení úlohy z testu kladeny otázky, v nichž se neoznačuje správný výsledek, ale dále se porovnává hodnota výsledku?

Za třetí, délku časového limitu, který mají studenti k dispozici k řešení těch úloh, které dostávají v rámci testu?

Za čtvrté, ceny, za které se prodávají jednotlivé testy, přístupy k výsledkům a přístup k vyhodnocení výsledků?

Za páté, že zakladatelé firmy po svém odchodu z Ministerstva školství přenesli projekt budovaný za státní peníze do soukromé firmy a následně jim bylo svěřeno testování znalostí studentů v rámci přijímacích řízení na střední a vysoké školy?

Za šesté. Prosím rovněž o odpověď, kdo a v jaké výši platí společnosti Scio za služby spojené s přijímacími pohovory.

Vážená paní ministryně, doufám, že tentokrát mi odpovíte přímo sama na položené dotazy a neponecháte odpověď na úředníkovi, který si interpelaci ani nepřečte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Zahradník a připraví se pan poslanec Horáček. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, obracím se s interpelací na pana místopředsedu vlády a ministra financí Babiše. Chtěl bych se ho zeptat na rostoucí počet zaměstnanců, které zaměstnává stát.

V roce 2013, když končila vláda ODS, pracovalo pro stát celkově 413 595 lidí. Letos pro stát již pracuje 437 291 lidí, to je nárůst o 23 696 lidí. Ptám se první otázkou na pana ministra: Myslíte si, že je takovýto dramatický nárůst za tři roky ospravedlnitelný? Navíc pro příští rok dle státního rozpočtu je plánováno přijmout

dalších 7 637 zaměstnanců. Celkem tím pádem bude pro stát pracovat téměř 445 000 lidí. Jedná se o masivní nárůst, který významně zatěžuje státní rozpočet.

Někdy se to zdůvodňuje tím, že se jedná o nabírání učitelů, policistů nebo vojáků. Ale když se podíváme na nárůst na ministerstvu pana ministra Babiše, kde pracují tedy primárně úředníci, i zde je patrný velký nárůst. Letos tam pracuje 25 516 lidí, pro příští rok je plánováno přijmout 604 nových zaměstnanců, tedy celkem navýšení na 26 120 lidí na Ministerstvu financí.

S novými nástroji, které pan ministr avizoval, jako je EET, bylo slibováno zjednodušení kontroly. Proč tyto jednodušší kontroly potřebují více úředníků, je moje další otázka. S tím také rostou i platové nároky. Ptám se tedy, zdali pan ministr se odhodlal k šikanování drobných podnikatelů pro to (upozornění na čas), aby mohl nabírat státní zaměstnance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Václav Horáček a připraví se pan poslanec Karamazov.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, od 1. listopadu bude spuštěn dotační titul na výstavbu domovních čistíren odpadních vod, samozřejmě myslím v těch lokalitách, kde není možné situaci jinak zvládnout. V tom případě by mě zajímalo několik souvisejících dotazů.

Ve vaší tiskové zprávě je uvedeno, že od 1. listopadu budou žádat obce, dobrovolné svazky obcí, společnosti vlastněné z více než 50 % majetku obcemi, příp. některé spolky. Tento pojem mi není příliš srozumitelný – kterých spolků se to bude týkat, kdo je bude určovat apod.

Další kritérium je 30 % v té obci, že se musí k tomu přihlásit. Nicméně já se domnívám, že toto kritérium bude pro některé obce šibeniční, protože vím – a už se na mě občané obraceli v některých lokalitách, kde by skutečně chtěli přispět k životnímu prostředí, ale protože se to netýká fyzických osob a ta obec tu povinnost nemá si požádat, tak prostě na to nedosáhnou. Nedočetl jsem se také nikde, jestli je možnost zpětné vazby, tzn. že už to někdo buduje, jestli by na to mohl dosáhnout.

Pak mi už vůbec není jasné, jestli obce s tím takto souhlasily, protože u mnohých, hlavně u těch malých, musí přibýt zákonitě nějaká agenda, která se bude účtovat, tzn. fyzická osoba, obec a Ministerstvo životního prostředí. Tak by mě zajímalo, kdo bude kompenzovat nárůst těm obcím.

A nejvíc samozřejmě mě u tohohle bude zajímat, jestli ještě ministerstvo nezvažuje nějaká další určující kritéria, myslím tím ta procenta (upozornění na čas) nebo fyzická osoba. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, děkuji za dotaz.

Ten program je svým zaměřením docela revoluční, protože poprvé historicky se vlastně směřuje ta dotace – zdůrazňuji – z národních peněz, ne z evropských prostředků, do oblasti, která zatím nebyla kryta vůbec dotačně. To znamená, je tady pro zajímavost 1,5 mil. lidí v České republice, kteří nejsou dneska připojeni na centrální čistírnu odpadních vod, a v řadě případů je to právě v oblastech, kde ta centrální čistírna odpadních vod a kanalizace by se prostě nevyplatila, protože by byla příliš drahá ať už z technických, nebo z geografických podmínek, nebo právě proto, že tam je příliš málo ekvivalentních obyvatel.

Proto jsme po dlouhých debatách s experty, a to už se dostávám k vašim dotazům, také s obcemi – protože my už jsme vlastně letos připravili projekt Chytrá obec, který jsme vyhlásili, tam bylo 50 mil. korun. Přihlásila se nám právě řada obcí, které navrhovaly různé kombinace zadržování dešťových vod, nebo srážkových vod, a právě hospodaření s vyčištěnými odpadními vodami. A na základě debat s obcemi a se Svazem měst a obcí právě vznikly ty podmínky, jak těch 30 %, tak vlastně i to zaměření na tyto oblasti. To znamená, těmi žadateli opravdu mohou být obce nebo různé spolky. Takže tohle všechno nevzniklo tak, že bychom si dávali jakýsi aritmetický průměr, jestli to má být 70, nebo 20, nebo 50, a vyšlo nám z toho prostě 30. Ale vyšlo to právě z diskusí s těmi obcemi a s tím, že my jsme chtěli podpořit určité procento, které už dohromady má kumulativně nějaký zásadnější přínos na kvalitu vypouštěných odpadních vod, tedy ne jenom jednotlivé čistírny odpadních vod. A samy obce navrhly, že princip, kdy vlastně jsou...

Ona je to vlastně analogie kotlíkových dotací. Globálním grantem vlastně dáváme kraji kotlíkové dotace a kraj uzavírá smlouvu s jednotlivými občany. A tady v menším je analogie v tom, že žadatelem by byla obec. Vedení obce by vlastně bylo určitým způsobem zodpovědné za koordinaci, to znamená, že sežene alespoň těch 30 % obyvatel, kteří dnes nejsou připojeni na nějaký stokový systém, což v některých případech mohou být jednotky obyvatel, v některých případech třeba desítky obyvatel. Hlavně je to pro menší obce, nebo pro části obcí. A z toho také vzniklo tohleto číslo. To je také důvod, a skutečně obce s tím nemají problém, naopak jim to připadá jako dobrý způsob, že vstoupí mezi poskytovatele dotace, tedy stát, a tu fyzickou osobu, která o to bude žádat obec. A například obec bude také garantem funkčnosti těch čistíren, protože dneska je tam jakýsi centrální monitorovací systém, kde ty čistírny budou napojeny na nějaký v uvozovkách velín, který bude hlásit jejich funkci. A vlastně tam potom tím garantem pro nás nebude fyzická osoba, protože těch mohou být samozřejmě stovky nebo tisíce, ale bude právě obec.

Takže všechny odpovědi na vaše otázky vznikly po debatě s obcemi. V této chvíli neuvažujeme o tom, že bychom tam financovali již rozestavěné nebo realizované domácí čistírny odpadních vod. A na spolky vám odpověď ještě dodám, tam si nejsem jistý. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat: bude doplňující otázka? Bude. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji za odpověď. Ledacos se vyjasnilo. Já tedy ještě jednu konkrétní. Určitě jste se Svazem měst a obcí nebo s obcemi projednávali... Teď řeknu konkrétní případ. Jsem z Železného Brodu, šestapůltisícové město, má sedm satelitů, to je nespojených částí. A těch 30 % se bude vypočítávat z 6 500 obyvatel, anebo z části obce, která má 200? (Ministr Brabec ze své lavice odpovídá: Z části.) Takže z části obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Rovnou jste obdržel odpověď od pana ministra.

Nyní tedy požádám o interpelaci pana poslance Karamazova a připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře zemědělství, jedním z významných právních předpisů spadajících do působnosti vašeho ministerstva je zákon o myslivosti, zákon, který upravuje způsob péče o zvěř, její lov a řadu souvisejících otázek. Bezesporu klíčovou otázkou, kterou myslivecká veřejnost citlivě vnímá, je přitom minimální výměra honiteb, na níž lze právo myslivosti vykonávat. Ta podle stávající úpravy činí 500 hektarů. Jinými slovy, každý, kdo chce myslivecky hospodářit, musí tak činit na souvislých pozemcích o rozloze nejméně 500 hektarů. Toto číslo, troufám si říci, má své logické odůvodnění. Péče o zvěř není totiž činností nahodilou, nýbrž dlouhodobou a vyžadující nejen znalost zvěře, nýbrž i jejího chování a také znalost území, v němž se zvěř pohybuje. Jedině tehdy, kdy mají myslivci na dotčeném území sledovat chování těchto jedinců zvěře, mohou také posoudit, jaké konkrétní dopady jejich činnost má.

Chci se vás proto v této souvislosti zeptat, zda v případě připravovaného nového zákona o myslivosti bude vaše ministerstvo i nadále požadovat minimální výměru honiteb o rozloze 500 hektarů. Osobně se domnívám, že jakékoli nižší číslo by pouze způsobilo, že zvěř bude natolik migrovat mezi sousedními honitbami, že jakákoli dlouhodobější péče o ni bude naprosto vyloučena. Takový stav by byl samozřejmě dlouhodobě neudržitelný. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Odpověď vám bude doručena písemně.

Nyní tedy požádám o interpelaci pana poslance Karla Raise a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo vlády, navázal bych na naši disputaci z 30. června letošního roku, kdy jsme se bavili o informačním systému vědy a výzkumu. Mezitím jsem četl řadu velmi optimistických informací. Na druhou stranu co já mám informace, tak vidím, že ten systém je pouze schopen poskytnout pasivní přístup ke starým datům. A je otázka, jakou má funkcionalitu.

Rád bych slyšel odpověď na otázku, jaká je vlastně dnešní reálná situace v provozu informačních systémů věda a výzkum, který shrnuje riovové body, podle

kterých univerzity dostávají peníze, a ty riovové body, to jsou body za kvalitu, které odrážejí jakýmsi způsobem kvalitu vědeckého výstupu. Čili by mě zajímalo, jaká je ta reálná situace, které funkcionality má informační systém dnes v provozu a kdy vlastně bude běžný uživatel schopný ukládat údaje z roku 2015 do informačního systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana vicepremiéra o odpověď. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, všechny čtyři součásti informačního systému jsou již funkční a informační systém jako celek plní informační a kontrolní funkce podle zákona. Zákonná míra je tedy splněna. Do modulů CEA a VES je možné vkládat nové nebo upravovat starší záznamy již od července tohoto roku. Moduly CEP a RIV umožňují přijímat dávky ve formátech XML a VAV od poloviny teď října s tím, že data, která ještě neumíme přijímat, se dají převést třeba do XML a pak jsou schopna tam uložit. Řada vysokých škol ale používá pro správu výsledků systém osobní bibliografická databáze OBD, který umožňuje export do formátu právě XML a VAV, a tyto dávky je možné do informačního systému vkládat.

Pro ostatní, kteří tento nebo jiný podobný systém nemají, se připravuje vkládací aplikace, která je nadstavbou vlastního informačního systému. Je to tedy něco nad rámec zákona, ale je to určitý komfort, na který byly třeba vysoké školy zvyklé. Takže na tom se pracuje a tato aplikace bude přístupná nejspíše do poloviny listopadu, přičemž se vlastně jedná o jediné nefungující plně portfolium, které bylo před zahájením práce na novém systému.

Příští a následující týden máme plánováno setkání s uživateli informačního systému, kde jim bude fungování představeno, kdy s nimi bude probíráno, jaké tam jsou eventuálně problémy, vysvětlit jakékoli nejasnosti a zajistit případné připomínky. Dostali jsme připomínky například i od Univerzity Karlovy. Ty zpracováváme. V žádném případě nemůžeme vyloučit, že se tam něco objeví. Takže my jsme jenom rádi za to, když nám ty připomínky přicházejí, a velmi úzce spolupracujeme s několika různými institucemi, které spolupracují na tom vývoji, aby byl komfortní pro uživatele.

Nový informační systém je nyní provozován na infrastruktuře Úřadu vlády a je vyvíjen zaměstnanci Úřadu vlády při polovičních nákladech proti minulosti. Navíc pro uživatele by se měla snížit právě i administrativní náročnost. Takže na tom pracujeme. A vlastně každý týden už bychom se měli ještě posunout.

Takže mám-li to shrnout, jediné, co je, že ještě nejsou všechny formáty schopné přijímat, ale lze je převést. A na tom ostatním pracujeme a mělo by to být do konce listopadu s tím, že pro nás je výzvou, abychom dokázali z informačního systému udělat databázi, která bude v podstatě propojena například s Technologickou agenturou, s Grantovou agenturou tak, aby to bylo všechno průchodné. A na tom budeme pracovat v těch dalších měsících.

Takže v takovém je to stavu. Stará data se prohlížet dají. A pokud je jakýkoli problém, tak jsme schopni okamžitě to dodat, popřípadě pomoci s realizací.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Karel Rais: Vzhledem k tomu, že jsem nedostal odpověď na otázku, kdy tam najdu data z roku 2014, pardon, 2015 – data z 2014 tam jsou, to jsem se díval dneska dopoledne – takže to jsem z toho upřímně řečeno nepochopil. Takže na tohle bych docela rád věděl. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Mělo by to být v několika týdnech dostupné, protože vlastně hodnocení 2015 by mělo být hotové do konce roku plus minus několik dnů, týdnů. Nelze vyloučit, že to bude třeba v lednu. Ale chtěli bychom to do konce roku. To znamená, všechna data tam již fyzicky mají být. Takže by to měla být otázka dnů, kdy by se v tom mělo dát pracovat. Pokud by byl jakýkoli problém, tak se ozvěte a vyřešíme to.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní požádám paní poslankyni Kovařovou a připraví se paní poslankyně Havlová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovařová: Vážený pane ministře, jedním z témat krajských voleb, a to nejen ve Středočeském kraji, byla výstavba obchvatu měst, která se bohužel dlouhodobě nedaří. Rozhodně ne tak rychle, jak by bylo žádoucí. Se starostou Dolních Břežan Věslavem Michalíkem jsme se shodli, že pokrok bude jen obtížně realizovatelný bez změny fungování Státního fondu dopravní infrastruktury. Konkrétně jde například o to, že Státní fond dopravní infrastruktury by měl podporovat výkup pozemků pro výstavbu obchvatů na silnicích II. třídy.

Jaký je váš názor na tuto změnu? Jste ochoten ji podpořit? Je realizovatelná? Pokud ne, co jí brání? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a požádám pana ministra Ťoka o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem bych rád uvedl, že podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, je vlastníkem silnic II. a III. třídy kraj, na jehož území se silnice nacházejí. Podle zákona o SFDI je možno z prostředků SFDI vykupovat pozemky pro novostavby silnic II. a III. třídy. Tyto finanční prostředky jsou poskytovány vždy se souhlasem vlády. Jedná se o strategické stavby s celorepublikovým významem. Pro úplnost dodávám, že

podle pravidel pro financování oprav silnic II. a III. třídy pro rok 2016 lze finanční prostředky poskytnout pouze na opravy, rekonstrukce a modernizace silnic II. a III. třídy.

V připravovaných pravidlech pro financování oprav silnic II. a III. třídy pro rok 2017 se zvažuje možnost využít finanční prostředky SFDI také pro financování výkupu pozemků pod stávající infrastrukturou, ale závisí to na finančních možnostech rozpočtu SFDI. V letošním roce byla pro financování oprav, rekonstrukcí, modernizaci silnic II. a III. třídy ve vlastnictví krajů vyčleněna z rozpočtu SFDI celková částka 3 mld. Z této částky bylo dosud ze strany krajů vyčerpáno cca 1,3 mld., což je zhruba 43 % finančních prostředků.

A co se týče vaší otázky. Víte, původně záměrem legislativce při zřizování SFDI bylo, aby tento fond měl na starosti tranzitní komunikace, to jsou komunikace dálničního typu a I. tříd. Co se týče krajů, tak kraje by měly financovat výstavbu dvojek a trojek z rozpočtového určení daní, které by měly preferovat to, co kraj potřebuje, a tam, kde to potřebuje. Jinými slovy využívat peníze SFDI bez toho, že by se mohutně napumpoval peníze, aby tyto věci mohl taky financovat, nelze.

Minulé vedení Asociace krajů říkalo, že by chtěli pravidelný příspěvek z tohoto fondu a že přijdou s nějakým koncepčním řešením. Zatím jsem takové koncepční řešení neviděl.

Osobně si myslím, že by se ty věci měly rozdělit. Jestliže vlastníci jsou kraje, tak kraje by měly dostat v rozpočtovém určení daní dostatečné peníze. A teď je jen otázka možná politické debaty, zdali ty peníze by měly být účelově vázány na investice do komunikací, anebo je to otázka svobodné vůle zvolených zástupců kraje, jestli si řeknou, kam ty peníze pošlou, co udělají. Jestliže v minulosti preferovaly jiné náklady nebo jiné cíle, které chtěly profinancovat, než byly silnice, a ty vždycky počkaly, tak teď říkat, že ten problém má vyřešit znovu stát, asi není úplně to pravé ořečové.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, paní poslankyně, vaše doplňující otázka.

Poslankyně Věra Kovářová: Říkal jste, že zkrátka a dobře původní záměr SFDI byl ten na tranzitní komunikace. Vzhledem k tomu, že nárůst dopravy je opravdu obrovský a nárůst potřeby výstavby obchvatů je také obrovský, zda by stát v tomto případě neměl krajům pomoci, protože ony na to skutečně nemají peníze. Zda byste se tedy nemohli zamyslet, jakým způsobem by se dalo krajům takto pomoci, protože změna rozpočtového určení daní je opravdu komplikovaná.

V této souvislosti jsem se ještě chtěla zeptat: S problematikou pozemních komunikací se na vás obrátilo Sdružení místních samospráv. Objednali se k vám na schůzku a vy jste ji deset minut před zahájením bez omluvy a zdůvodnění zrušil. Znamená to tedy, že Ministerstvo dopravy nemá zájem jednat s obcemi a městy a organizacemi, které je zastupují, o tomto tématu? Nebo šlo o politováníhodný excés? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, jenom jedno zamyšlení. Víte, problém těch obchvatů měst je samozřejmě velký. On je i na jedničkách, je i na dvojkách. A je to bohužel věc, která se koncentruje teď v tomto období. Protože já si pamatuji, že před 10, 15 lety všechna města říkala: My žádný obchvat nechceme. My chceme, aby doprava jezdila přes naše město, protože tady máme naše podnikatele, kteří tady mají obchody, a my chceme, aby zákazníci, kteří projíždějí městem, tam zastavili a dělali jim tržbu. Pak se to v jednom okamžiku přehodilo a všechna města říkají: My chceme obchvat. Takže těch okamžitých požadavků je teď prostě přehršel a těžko se to řeší.

Co se týká schůzky, o které jste mluvila – já si toho nejsem vědom. Jsem si vědom jediné schůzky, kterou jsem takto zrušil kvůli pracovním důvodům. Ale to byla schůzka, kterou se mnou chtěl pan europoslanec, a vůbec se neměla týkat obchvatů. Takže že bych s někým já nechtěl jednat, o tom si nejsem úplně jistý.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní požádám paní poslankyni Havlovou a připraví se pan poslanec Holeček. Prosím.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, dostala se ke mně taková zpráva, a proto bych na vás měla tento dotaz: Jak je možné, že společnost, která zajišťuje veřejnou službu, což meziměstská doprava je, může vlastnit firma s tzv. anonymními akciemi, když od roku 2014 je zákonem toto zakázáno? Jedná se o společnost Dopravní a stavební holding, a. s., a tomu patří ČSAD v Karviné, Havířově a Frýdku-Místku. Navíc to není jediný problém, který je spojen s touto společností. Další zvláštností je, že tato firma dostávala dotace v roce 2013 ve výši 280 mil. korun, kterou jsme zjistili podle závěrečné zprávy z roku 2013. A také dostala 98 mil. z regionálního dotačního programu.

Zajímalo by mě, jestli tato společnost dostává dále dotace, a všechna tato zjištění jsou velmi znepokojivá vzhledem k tomu, že se jedná o veřejnou službu. Čekám na vaši odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám vás, pane ministře, abyste odpověděl na interpelaci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážená paní poslankyně Havlová prostřednictvím pana předsedajícího, já mám pro vás velmi stručnou a rychlou odpověď, a to že společnost Dopravní a stavební holding, a. s., neobdržela ze státního rozpočtu kapitoly 327 na Ministerstvu dopravy v období od roku 2014 žádné dotace.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Olga Havlová: Přesto má tato firma povinnost uveřejnit svoje finanční věci a nedala za tři roky zprávu o financování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane ministře, vaše odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, s tím já ale nemohu nic udělat. To je soukromá firma a je to záležitost toho, jak se chová na trhu a jak plní své povinnosti. To neumím ovlivnit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše interpelace. Připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, v Ústeckém kraji se v těchto dnech povídá krátký a hořce výstižný vtip, jestli jste ho slyšel. Stavba D8 už se zase dala do pohybu, bohužel to ale nehlásí silničáři, ale geologové. Ukázalo se totiž, že ujíždějící svah, který byl obsahem mých minulých interpelací, není zdaleka jediným problémem dokončované dálnice D8. Na stole nám teď leží problém nesrovnatelně větší a to je most u Prackovic, který se každým dnem propadá. Pilíře prackovické estakády, tedy vlastně dvou mostů vedle sebe, jelikož pro každý dvoupruh dálnice je tam jeden, se propadají do země, protože nejsou dostatečně hluboké.

Ptám se vlastně neustále na to samé. Dálnice se má otevřít 16. prosince. Všichni tam do úmoru makají na tom, aby se tento termín stihl. A já se ptám: Stihne se to? Nehrozí náhodou to, že v prosinci D8 slavnostně otevřete, ale pak se v tichosti zavře, aby se mohlo měřit, zkoumat a opravovat a opravovat?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. I v tomto případě požádám o odpověď pana ministra dopravy. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče Holečku prostřednictvím pana předsedajícího, jenom trochu k tomu, co se stalo na dálnici D8. Na dálnici D8 Ředitelství silnic a dálnic monitoruje velmi pečlivě celé území, které je samozřejmě územím, které není úplně stabilní. To jsme od začátku věděli. Věděli to všichni. Já bych chtěl říct, že překvapivě na tomto území se shodli všichni spolupracující geologové kromě těch, kteří se shodli na tom, jaký je problém, že dálnice tudy vést může a že dálnice bude bezpečná, pokud se udělají všechna opatření.

To, co jsem já vyhlásil v nedávné minulosti, že se nám ten svah začal pohybovat, ano, bylo kolem toho spoustu dohadů. Já jsem ty dohady chtěl zastavit. Nedal se do pohybu svah. Chtěl bych jenom vysvětlit, to, co se dalo do pohybu, je ten násep, který jsme na svahu udělali. A tím, že začínáme dělat kroky ke stabilizaci svahu, který hrozil, že by mohl být nestabilní, děláme tam šterkové odvodnění, děláme tam sondy a další věci, tak ten svah tím, že ho odvodňujeme, se prostě začíná pohybovat a jedna část valu, která zrovna je u konce mostu, vykazovala také pohyby. My jsme se rozhodli, že uděláme další kroky. Odbagrovali jsme část náspu. Nahradíme ho lehčím

materiálem, aby to přetížení nebylo tak velké. Ukázalo se, že kroky, které děláme, už mají pozitivní vliv, protože pohyb se tam zastavil, nebo zastavuje, už se to blíží k normální situaci. Při posledním jednání, které jsme tam měli, jsme se shodli, že pokud se nestane něco úplně nového a mimořádného, tak všechny práce, které by vedly ke zprovoznění toho úseku nikoliv 16., ale 17. prosince, tak by měly být úspěšné, a já jsem přesvědčený, že tento úsek dálnice zprovozníme.

Chtěl bych tady dodat, nezprovozníme ho jako v uvozovkách Potěmkinovu vesnici, aby se to tam projelo a zase se to zavřelo. Bude to definitivní zprovoznění. Samozřejmě budou ještě probíhat paralelně další kroky k sanování území podle toho, jak si to bude vyžadovat situace. Ale nemělo by to mít na provozuschopnost dálnice žádný vliv.

To, čeho jsem chtěl svým prohlášením zhruba před třemi týdny říci a dosáhnout, je utnout debaty a taková ta povídání o tom, jak se věci daří nebo nedaří. Chtěl jsem hlavně říct, že v tomto a v každém případě je pro nás nejdůležitější bezpečnost silničního provozu. To znamená, pokud by byly jakékoliv pochybnosti, že by tam mohlo dojít k nějakým problémům, tak bych chtěl garantovat, že nebudeme s ničím hazardovat. Víc než dodržení termínu je pro nás bezpečnost na dálnici. Ale jsem přesvědčený podle stávajících informací, které máme, že kroky, které začalo ŘSD a zhotovitelé na této dálnici pro stabilizaci dělat, vedou k těm cílům, které jsme očekávali. Jsem přesvědčen, že se to 17. prosince spustí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Radim Holeček: Výborně, děkuji panu ministrovi. Já se totiž velmi těším na to, až pojedu po D8, snad aspoň poslední rok mandátu to vyjde. Těším se vlastně od samého začátku.

Jenom jeden krátký dotaz. Vy jste tady mluvil o náspu, který ujíždí, ale vůbec jste se nezmínil o mostu. Je vám známo, že jsou tam pilíře? Poslední zprávy jsou, že je vadnost pilířů. Takovou zprávu vy nemáte?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jsem se bavil o náspu. Jsou tam dva náspy, aby to dobře kopírovalo svah a zatížení nebylo velké. Takže jsou dva oddělené vedle sebe. Násep končí založením mostu. Je to jeden pilíř z mostu. Tím pádem, že násep se pohnul a tlačí na pilíř, tak samozřejmě na něj má vliv. Není to otázka špatného založení, je to otázka dalších kroků. Faktem je, že na základě toho, jak to bylo projektováno, a znalostí v té době jsme přesvědčeni, že řešení je dobré. Co uděláme vzhledem k pohybu svahu, který nikdo nepředpokládal, uděláme přikotvení. Ale tady bych chtěl říct jednu věc. Debaty o tom, kdyby byly hluboké pilíře až na horninu, která tam tedy nota bene je jenom vápenec, takže není žádná pevná, ale i kdyby byly hluboké a chytlo se to do skály, tak vám mohu garantovat, že neexistuje pilíř, kdy by se ten svah rozjel, že by ho neustříhl. Debaty o tom, že to mělo být nějaké hluboké a

že to mělo být jinak, jsou sice hezké. V České republice každý Čech rozumí stavění lépe než kterýkoliv odborník. To mě nepřekvapuje. Myslím si, že je to v rámci toho, co se tam děje.

Tady bych chtěl říct jednu věc. Na málo stavbách se shodnou projektanti, stavebníci i geologové. Na této stavbě se shodli všichni. To, že někdo z boku říká, že je všechno špatně, který ani nedělá v geologické službě, která opravdu věci řeší, to je zase typická věc České republiky. Ale já jsem přesvědčený, že tady se nám opravdu povedlo, že všichni mluví stejným jazykem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kaňkovský. Připraví se pan poslanec Kostřica. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Milý nepřítomný pane ministře, v červnu 2015 zahájila svou činnost komise pro problematiku očkování, která vznikla na základě rozsáhlé diskuse, jež zde byla při projednávání novely zákona o ochraně veřejného zdraví. Zároveň, a to je třeba zdůraznit, jde také o témata, která jsou velmi živě diskutována mezi rodiči dětí. Parlament České republiky potvrdil svým legislativním postupem, že v očkování vidí důležitou součást ochrany zdraví, zároveň ale nezanedbatelná část zákonodárců dala najevo, že vnímá hlasy veřejnosti po změnách, které by si systém očkování v naší zemi zasloužil, a já patřím mezi ně. Výrazem toho, že případné změny potřebují zodpovědnou odbornou diskusi a teprve potom politické rozhodnutí, byl právě vznik zmíněné komise. Uplynulo více než 15 měsíců od jejího ustanovení a já se vás, pane ministře, ptám, jaké jsou výsledky činnosti k dnešnímu dni. A budu konkrétní.

Ve druhém čtení jste vy zde na tomto místě kvitoval můj návrh na vyřešení jedné oblasti, kterou velmi často kritizují rodiče, a to je povinnost předložit potvrzení o očkování na zotavovací akce dětí, jako jsou letní tábory. Řešení, které jsem zde navrhovalo s kolegou Davidem Kasalem, spočívalo v navázání této povinnosti na preventivní prohlídky dětí. Slíbil jste zde na tomto místě, že by to bylo možné vyřešit do tří měsíců. Den, kdy jste zde hovořil, byl 28. dubna 2015.

Komise dostala k řešení i další témata. Tím nejdůležitějším je dle mého názoru zřízení fondu na odškodnění následků povinného očkování. I zde existoval příslib, že legislativní řešení bude rychlé. A v neposlední řadě je to diskuse kolem počtu povinných očkování, sledování nežádoucích účinků, problematika očkovacího kalendáře atd.

Pokud je mi známo, do této doby k žádnému viditelnému pokroku v řešení sporných otázek kolem očkování nedošlo. Chci vás proto, pane ministře, požádat, abyste nás seznámil se současným stavem přípravy legislativního řešení fondu (předsedající upozorňuje na čas) na odškodnění následků očkování i dalších témat, které komise má k projednání. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní požádám pana poslance Kostřicu a připraví se pan poslanec Okleštěk. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, chtěl jsem se vás zeptat na jednu věc. V současné době probíhá rozsáhlá rekonstrukce dálniční sítě, rekonstrukce silnic první, druhé i třetí třídy, mnohdy k nemalé radosti a pochopení českých řidičů. Chtěl jsem se zeptat na jednu věc. Celá řada těchto dálničních sítí není opatřena nějakým systémem, který by bránil pronikání divoké zvěře. Chtěl jsem se na to zeptat, protože jenom velmi malá část je opatřena plotem, který je svým způsobem také kontroverzní, protože pokud někde třeba ta vysoká zvěř pronikne za tento plot, pak je odsouzena k fatálnímu konci, mnohdy i té posádky.

Chtěl jsem se zeptat, jestli neuvažujete o moderním, novém způsobu, což jsou takové solární pulsní ultrazvukové sloupky, které plaší tu zvěř, a jeden sloupek stačí až na 32 metrů dálnice, což je nepoměrně levnější než nějaká varianta výstavby tady tohoto plotu nebo jiných zabezpečovacích systémů. Navíc je tento systém funkční bez obsluhy po dobu jednoho roku, a pokud je ještě spojen se solárním napájením, pak na dobu pěti roků. Chtěl jsem se zeptat, jestli o tom uvažujete, a pakliže ne, z jakého důvodu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedním z úkolů Ředitelství silnic a dálnic České republiky jakožto majetkového správce dálnic a silnic první třídy je ochrana nejenom samotné pozemní komunikace, ale také všech jejích uživatelů před vnějšími vlivy, které by mohly narušit bezpečnost a plynulost provozu na dálnicích a silnicích první třídy. Jedním z těchto vnějších vlivů je zvěř, především ta migrující.

Ředitelství silnic a dálnic České republiky pro ochranu jím spravovaných pozemních komunikací převážně používá tzv. pachové ohradníky, v rámci jejich dlouhodobé aplikace usiluje o jejich neustálé vylepšování. V současné době je většina tzv. pachových ohradníků plně biologicky odbouratelná. Současně se na silnicích nižších tříd testovaly elektronické odpuzovače. Tyto elektronické odpuzovače jsou účinné stejně jako pachové ohradníky, avšak vykazují značně vysokou pořizovací cenu s nutnou následnou likvidací. O jejich využití v současné době Ředitelství silnic a dálnic neuvažuje.

Cílem Ředitelství silnic a dálnic České republiky je realizace stoprocentního oplocení dálnic a vybraných úseků silnic první třídy, které protínají migrační koridory zvěře, neboť právě oplocení je stoprocentním nástrojem k zamezení přístupu zvěře na pozemní komunikace. Pachové ohradníky jsou hojně používány nejen v České republice, ale také v okolních státech, a to jako nepříliš nákladná varianta odpuzování zvěře od pozemní komunikace. Každopádně je tato varianta vhodná na úseky prvních tříd a nižších tříd, nikoliv na dálnice, kde se nám jeví jako osvědčený, avšak nákladný prostředek zabránění střetu zvěře s projíždějícími silničními vozidly oplocení. V uplynulých letech došlo k oplocení značné části nejenom dálnic, ale také dnes již bývalých rychlostních silnic, nyní dálnic druhé třídy. Na druhou stranu je nutné uvést,

že případné poškození oplocení je nutné opravit vždy rychle, neboť se stává jakýmsi vstupem zvěře na chráněnou pozemní komunikaci, která se pak pro tuto zvěř stává pastí.

Je pochopitelné, že se zvěři nedá úplně zabránit v přirozené migraci, a ani tuto činnost nelze považovat za ohleduplnou vůči životnímu prostředí. Ideálním řešením, jak ochránit pozemní komunikace a její uživatele od styku se zvěří, je efektivní budování ekoduktů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec nemá doplňující otázku, dobře.

Nyní požádám pana poslance Oklešťka a připraví se pan poslanec Koniček. Pana poslance nevidím, v tom případě požádám pana poslance Konička o interpelaci a připraví se pan poslanec Vácha. Prosím.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane ministře, v nedávné době jste se několikrát vyjádřil v médiích k činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. Pro Deník 9. října: "ČSSD mají šéfa Senátu, Sněmovny, Nejvyššího kontrolního úřadu, který dělá zpolitizované kontroly." Pro Mladou frontu Dnes 29. září: "NKÚ permanentně zneužívá pan Kala, dělá účelově kontroly proti nám."

Od roku 2006, kdy kontrolní výbor vznikl, projednal desítky kontrolních závěrů Nejvyššího kontrolního úřadu a za celou dobu jsem se nesetkal s takovým hodnocením, jako jste vyslovil vy. Uvědomujete si, pane ministře, že svými prohlášeními poškozujete dobré jméno státní instituce? Jaké máte pro tato svá prohlášení podklady? Bohužel jsem se již několikrát sám setkal s vašimi ústními prohlášeními, která jste v písemných podkladech úplně popřel. Dokonce jsem vás kvůli tomu i interpeloval a ptal se vás, kterému Babišovi je možné věřit. Tomu, co mluví do médií, nebo tomu, co píše poslancům. Očekávám, že ve své odpovědi se budete opět vymlouvat, že je to vytržené, že jste to tak nemyslel. Já vás ale žádám, abyste svá tvrzení v písemné odpovědi doložil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan vicepremiér vám jistě písemně odpoví.

Nyní požádám pana poslance Váchu a připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane ministře, rád bych znal váš názor na situaci kolem letecké záchranné služby v Jihočeském kraji. Kraj investoval nemalou částku z veřejných prostředků na vybudování heliportu na letišti a stejně i v nemocnici a vašim rozhodnutím by měla nově letecká záchranná služba být provozována Armádou České republiky. Ta ale bohužel nemá techniku, která by mohla operovat z letiště v Českých Budějovicích. Její vrtulníky jsou asi tak dvakrát těžší, a tedy nemohou létat z Českých Budějovic, a údajně nemohou ani přistávat v nemocnici. Budou létat z Bechyně, pravděpodobně přistávat někde jinde a pacienti budou muset být převáženi sanitkami. Takže ten přesun lékařské záchranné služby na armádu může ohrozit účinnost této služby.

Chtěl bych se tedy zeptat, jaký je současný stav věci. Jestli stále platí vaše rozhodnutí převést leteckou záchrannou službu pod Armádu České republiky, jestli je šance zařadit jižní Čechy mezi ty kraje, kde by leteckou záchrannou službu provozoval provozovatel s vhodnými vrtulníky, jestli jste schopni vybavit armádu, pravděpodobně v součinnosti s Ministerstvem obrany, vhodnými vrtulníky tak, aby mohly operovat z letiště v Českých Budějovicích a přistávat na heliportu v nemocnici v Českých Budějovicích. Děkuji vám předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní požádám pana poslance Hovorku, připraví se pan poslanec Rais. Prosim.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, jednal jsem se starosty obcí a oni mají značné výhrady vůči tomu, jakým způsobem se nastavuje zákon o financování nebo nástroje financování regionálního školství, kdy poměrně velmi komfortně jsou nastaveny podmínky pro malotřídky a školy pouze s prvním stupněm, ovšem nedostatečně jsou nastaveny podmínky pro financování k plně organizované škole se všemi ročníky, kdy v každém ročníku je jenom jedna třída. Zde Ministerstvo školství vychází z toho, že uhradí základ pedagogické práce od průměrné naplněnosti 17 žáků na třídu. Není však jasné, zda i při těch 17 bude reálně na nenárokově složky platu a kolik. Venkovské školy žádají snížení minimálního počtu žáků na 15. Ministerstvo školství sice uvádí, že není proti, ale že to je politická otázka. Muselo by se jít cestou změny vyhlášky. Přinese to zvýšení nákladů, ale při zřejmém neochotě změnit vyhlášku nemá ministerstvo jistotu, že žáci ze zrušených škol budou mít kam nastoupit.

Já se domnívám, že byste, paní ministryně, měla vyslyšet varování starostů i místních samospráv a snížit minimální počet žáků ve třídě na 15. Je to i z toho, že v současné době se pohybujeme na vlně demografického –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, váš čas. Já vás požádám, položte otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Čili je velmi velký počet škol, které by mohly být zrušeny. Chci se proto zeptat, jestli uvažujete o tom, že změníte příslušnou vyhlášku a stanovíte minimální počet žáků ve třídě na 15. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Rais, připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci chyby ve vysokoškolském zákonu, jejíž neřešení může mít dopad na tisíce studentů a studentek vysokých škol v řádu dvou až tří let. Jedná se o špatně formulované přechodné ustanovení zákona v rámci jeho poslední novely účinné od 1. 9. tohoto roku, novely, která se dotvářela na Ministerstvu školství právě pod vašim vedením. Vysokým školám byly automaticky prodlouženy stávající akreditace studijních oborů

o tři roky, tj. do konce srpna 2019. Jenže to má háček. Takto prodloužené akreditace nebude možné dále prodloužit ani na dostudování studentů, neboť se jedná o akreditace studijních oborů, které byly novelou zákona jako celek zrušeny nebo zaničeny. Tisíce studentů tak nemusí být schopny svá studia dokončit, případně se nevyhnou přestupům do jiných studijních programů než do těch, kde začaly studovat.

Vážená paní ministryně, ministerstvo pod vaším vedením situaci neřeší, a to i přes to, že na problém již několikrát v minulosti upozorňovala Rada vysokých škol. Jistě musíte uznat, že nastalá situace nemá řešení z pohledu vysokých škol ani studentů nastupujících ke studiu. Bývalá Akreditační komise nestihla projednat velké množství žádostí o prodloužení akreditací a vlivem dalšího z přechodných ustanovení všechna tato řízení lidově řečeno spadla pod stůl. Nový akreditační úřad ještě nemá ustanoveny seznamy hodnotitelů, a tak fakticky nemůže akreditovat nikdo.

Vážená paní ministryně, žádám vás jako poslanec i jako člen akademické obce z progresivních univerzit v ČR, aby Ministerstvo školství co nejdříve zjednálo nápravu a navrhlo novelizaci příslušného ustanovení zákona. Žádám vás proto o podrobnou informaci, jak bude Ministerstvo školství v této věci dále postupovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, panu poslanci bude odpovězeno písemně.

Další interpelaci, jednadvacátou, přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci prezidentovy cesty na Slovensko. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený přítomný pane ministře, pokud vím, byl jste požádán prezidentem republiky o prověření okolností jeho cesty na Slovensko na pohřeb prezidenta Kováče, která, jak známo, dopadla ne moc slavně. Jen připomínám, že ostudu za pozdní příjezd se prezidentská kancelář pokouší připsat Řízení letového provozu, které ale podle dostupných informací na zpoždění vinu nenese. Ze strany Kanceláře prezidenta republiky jde jen o zamlžování skutečného stavu věci. Ale uznávám, že může jít jen o můj dojem, byť vytvořený na základě četby řady textů, a proto bych se zeptala přímo vás, pane ministře. Můžete nám sdělit, k jakému výsledku jste na základě žádosti prezidenta Zemana dospěl? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, byl jsem požádán, abych se podíval na naše rezortní organizace, zejména tedy Řízení letového provozu, na průběh této cesty. Dal jsem úkol jak pracovníkům ministerstva, tak jim, aby celou situaci analyzovali. Já ty materiály mám připraveny, budu je prezentovat v sobotu panu prezidentovi a jistě chápete, že si vyhradím, abych nejdříve informoval pana prezidenta, a pak o té věci informoval veřejnost i poslance. Takže dejte mi čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: (Posl. Kovářová si nepřeje doplňující otázku.) Na to paní poslankyně zjevně nemá co říct. (Pobavení.) Ano. Děkuji panu ministrovi.

Dvaadvacátou interpelaci paní poslankyně Olga Havlová stahuje, přikročíme k třinácté interpelaci. Paní poslankyně Jana Černochová bude interpelovat pana ministra obrany Martina Stropnického, taktéž přítomného, ve věci vojenského zdravotnictví I. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, po měsíce jsme mohli sledovat přetahovanou páňu ministrů Babiše a Němečka o leteckou záchrannou službu. Už tak pozdě vypisovaný tendr na zajištění letecké záchranné služby byl napaden ministrem financí s tím, že on ví nejlépe, jak se má tato služba provozovat, a že je drahá. Po měsících dohadů nakonec došlo ke kompromisu – ještě pozdějšímu vypsání výběrového řízení, snížení počtu stanovišť provozovaných soukromníky, zkrácení období do dalšího tendru, změny systému a rozšíření oblasti spravované armádou a policií, čímž dojde k prodražení systému.

Pane ministře, vysvětlete mi prosím, jaké výhody jsou toho, co jste společně napáchali. Nějak mi to stále nevychází, ať počítám, jak počítám.

Pro shrnutí. Armáda s policií budou zajišťovat zcela zbytečně, protože to už k výcviku nepotřebují, stanoviště v jižních Čechách a na jižní Moravě. Armáda provozuje leteckou záchranku mnohem draže než soukromé subjekty, jak prokázalo i vyšetřování policie a analýzy Ministerstva obrany, už jenom proto, že provozuje vrtulníky vyšší váhové kategorie. Ještě před několika měsíci jste říkal, že armáda bude létat v jižních Čechách z Plané, kde nechal kraj postavit heliport za 60 mil. korun. Nemluvil jste pravdu. Nakonec budou vojáci létat z Bechyně a heliport zůstane opuštěn. Myslím, že je to dobrý námět pro NKÚ, aby se na to podíval, jak stát svým nekoncepčním postupem zmařil 60milionovou investici kraje. (Hovoří se stupňující se rychlostí.)

I stranický expert na leteckou záchrannou službu kolega Brázdil z ANO se několikrát nechal veřejně slyšet, že armáda provozuje civilní leteckou záchrannou službu v rozporu se zákony a mezinárodními úmluvami. Nějak tomu nerozumím. On vás, svého stranického kolegu, o tomto svém stanovisku neinformoval? Prosim, vysvětlete mně i mým kolegům, co je na dohodnutém kompromisu efektivní. Můžete mi prosím také sdělit, jaké dopady bude mít v příštích čtyřech letech rozhodnutí rozšířit vojenskou záchrannou službu do dalšího kraje na schopnosti vrtulníkového letectva?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já velmi děkuji paní poslankyni. Pokud absolvovala kurz rychločtení, skvělé. Gratuluji.

Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážená kolegyně, vážení kolegové, já nechci polemizovat o tom – zase už se to opakuje, používá se slovo lež, nebo mluvit nepravdu. Mně se to nějak zajídá se v tomhle přetlačovat.

Ale jedna věc je naprosto průkazná, a to je to, že letecká záchranná služba, jak to bylo nastaveno myslím v 90. letech, je jedna z nejdražších ve střední Evropě. To je prostě fakt. Vychází na víc – neberu ani snad Slovensko, ale snad dokonce i Rakousko. No a prostě z toho vznikl relativně výnosný byznys. Na ten byznys se potom napočítalo a nainvestovalo řekněme i to zázemí, včetně těch heliportů. Můžeme si říkat, proč byly postaveny na tu váhu, na kterou byly postaveny, protože možná kdyby byly postaveny na váhu vyšší, tak mohly být použity strategicky i v případě nějakých jiných potřeb, nejenom potřeb zdravotních.

Chci říci, že to řešení, jak to také připravoval pan kolega Němeček, to znamená, že chtěl vyhlásit výběrové řízení někdy osm nebo devět měsíců předtím, než předejde smlouvy přestaly platit, a byly důvodné obavy, že se do toho nemůže přihlásit nikdo jiný, než kdo to doposud provozoval, čili by to bylo patrně výběrové řízení zvláštní, řekněme eufemisticky, no tak byla snaha tu situaci řešit nějak systémově a v omezeném čase. Tak byla dohodnuta tato kompromisní varianta, že policie to rozšíří o jednu oblast nebo kraj a armáda o kraj druhý, s tím, že byly vybrány tak, aby se minimalizovaly nějaké problémy.

Chci zdůraznit, že to je na dobu určitou, že to je na dobu, než vznikne nový koncept, který má připravit meziresortní pracovní skupina do konce tohoto roku, který by celou situaci letecké záchranné služby řešil koncepčně a dlouhodobě a s největší pravděpodobností i v rámci nějakého státního subjektu. Poté by se, čili po těch čtyřech letech, by se armáda vrátila zpátky do toho svého, v uvozovkách, kraje, kde působí doposud, tak aby v rámci svých schopností neztratila právě tuto schopnost, o jejíž užitečnosti určitě není sporu. My se teď snažíme na ty čtyři roky najít řešení co nejméně složité, co nejpraktičtější, co nejlépejší.

Z toho, co jsem řekl, vyplývá, že investice, které kraj – teď budu mluvit o tom, který se týká armády, to znamená Jihočeský kraj –, že zmařeny nebudou v žádném případě, budou využity v budoucnosti. To, že my bychom provozovali na základě upřesněných podmínek, které jsou v Jihočeském kraji, leteckou záchrannou službu z Bechyně, má, dovoluji si říci, samé výhody, protože když se podíváme na mapu zásahů za poslední období nebo za poslední dobu, zjistíme, že kromě dvou letních měsíců, kdy je tam vyšší koncentrace potřeby zásahů kolem rekreační oblasti Šumava a Lipno, tak do značné míry převažují zásahy právě v severní části Jihočeského kraje, čili blíže letišti Bechyně.

O tom, že všechna řešení mají své výhody a své nevýhody, určitě nemusím dlouze hovořit. My na rozdíl od komerčních subjektů jsme schopni působit 24 hodin, čili i v noci, což u těch soukromých subjektů není. To, že vrtulník Sokol má úplně jinou kapacitu a jiné možnosti i lékařského zásahu během přepravy a je nástrojově úplně jinak vybaven než komerční vrtulník, je další věc, která mluví pro to, že rozhodně nikdo neohrožuje s lidskými životy. Pokud vím, tak v případě dvou nemocnic je akorát problematické použití příslušného heliportu vrtulníkem Sokol, i tam jsou ale už specifikovány prostory, kde ten vrtulník může bez větších problémů nebo bez problémů přistát a kde je dosažitelnost té nemocnice zcela bezprostřední.

Ta záležitost má ještě spoustu různých detailů. Musel bych tady pro to mít nepoměrně větší časový prostor. (Předsedající upozorňuje na čas.) Chci zdůraznit, že

to je přechodné řešení a že se potom armáda vrátí k působení, jak bylo doposud zvykem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych doporučila panu ministrovi, aby požádal své kolegy z Ministerstva obrany, aby mu vyjeli monitoring jeho slov. Skutečně řekl, že se bude létat z jižních Čech z Plané.

Víte, častokrát slyšíme, že kapacity vrtulníkového letectva armády jsou nedostatečné. Přesto si dovoluujeme takový luxus, že se ještě rozšiřují úkoly o provozování civilní záchranky. Mně to smysl nedává. Chtěla bych vědět, jak bude tato služba naplněna personálem, k jakým dojde omezením, a hlavně by mě zajímalo, zda máte někde spočítáno, že vami zvolené řešení je pro stát výhodnější.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře o doplňující odpověď. Máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já se přiznám, že se musím omluvit, že jsem nezaslechl celý seznam těch úkolů. Já si to potom stáhnou tady z toho záznamu. Ale nevím přesně s těmi náklady, jestli jste, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, myslela náklady v přechodné době, nebo jakýsi odhad výsledných nákladů při novém řešení.

Jinak co se týče kapacity, tak to jsme schopni pokrýt, nemáme s tím žádný problém.

O sokolech bylo rozhodnuto, že půjdou generálních oprav, čili my je budeme mít k dispozici, máme je k dispozici a technicky nám to nedělá žádné potíže.

Vím, že tahle odpověď není vyčerpávající, čili jestli se můžeme dohodnout na nějakém písemném doplnění odpovědi, tak bych vám ji připravil. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji a stahuji třicetpětku, aby to pan ministr věděl a nemusel tady čekat, protože mezitím už ho nikdo neinterpeluje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tuto informaci. Pan poslanec Vladimír Koníček ve své 24. interpelaci bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci nevyužitých licencí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane ministře, při jednání kontrolního výboru dne 3. září 2015 jste poslance kontrolního výboru ubezpečoval, že situaci s nevyužitými licencemi SAP na Ministerstvu financí řešíte a podáte trestní oznámení. Když jsem po vás dne 22. června 2016 žádal informaci o stavu podaného trestního oznámení, s lehkostí sobě vlastní jste mi oznámil, že žádné trestní oznámení nebylo podáno. Požádal jsem vás o zaslání dokumentů, které vedly k vašemu

rozhodnutí trestní oznámení nepodávat, to bylo 26. srpna, a doposud jsem žádný takový dokument neobdržel.

Celková částka zaplacená za nevyužité licence výrazně překročila 300 mil. korun. To znamená, že tady stát nakoupil licence, které nepoužívá, a každý rok za takové nepoužívané licence platí 25 mil. korun. Celková škoda, jak ji vyčíslilo Ministerstvo financí, je opravdu více než 300 mil. korun. 60 mil. korun za nic bylo zaplacené za období, kdy jste ministrem už vy. Je to ten důvod, proč jste nepodal trestní oznámení?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Sám jsem zvědavý, jak bude panu poslanci odpovězeno písemně.

Pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat dále ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci registru přestupků. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci registru přestupků. Jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí, který je a priori vždy podezřívavý proti všem registrům, jsem v tomto případě byl zpočátku ochoten přimhouřit oko. Domníval jsem se totiž asi mylně, že právě v problematickém ústeckém regionu by mohl registr částečně řešit problémy řetězení stejných přestupků. Nejsou to ani tři týdny, a už se na tento registr valí velký počet stížností. Poté co jsem mluvil s několika starosty v našem regionu, mohu pouze konstatovat, že z nového registru nebyli nadšeni. Říkají, že radnicím to pouze přidá práci, recidivisté ty pokuty stejně platit nebudou, radnice je nakonec budou muset odepsat. Úředníci musí stále zasílat urgence a výzvy k zaplacení a města to stojí čas a peníze.

Tudíž, pane ministře, prosím, zvažte, má takový zákon smysl, a pokud má, ptejte se na těch radnicích, kde se s tím lidé setkávají v opravdové praxi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Pane ministře, prosím, budete se ptát na radnicích?

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, odvážím se odpovědět zlidovělým výrokem "pláčete hezky, ale na špatném hrobě". Došlo tu k jistému nedorozumění. Ministerstvo spravedlnosti dostalo nevděčný úkol ten registr řekněme v šibeniční lhůtě zprovoznit a provozovat prostřednictvím rejstříku trestů. To je ovšem to jediné, co s ním máme společného. Otázka přestupků, a tedy i úprava existence registru přestupků, zvážení potřebnosti toho registru je věcí Ministerstva vnitra. My jsme prostě dostali tento úkol, ten jsme splnili. Jsem hrdý na to, že jsme opravdu dokázali nemožné a registr zprovoznili v té zákonem předvídané lhůtě, ačkoliv původní ředitel rejstříku trestů za mnou přišel a řekl, že to prostě není možné. Jsem rád, že to funguje, a máme s tím spoustu práce. Ale i kdybych chtěl, nemám žádnou pravomoc k tomu jakkoliv tu úpravu měnit. Omlouvám se za to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Svou odpověď vyčerpal interpelujícího i téma.

Prosím, 26. interpelaci přednese taktéž na pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána paní poslankyně Jitka Chalánková ve věci Lanzarotské úmluvy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane ministře, dne 27. května loňského roku dala Sněmovna svůj souhlas k ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování. Tato takzvaná Lanzarotská úmluva vstoupila pro Českou republiku v platnost letos od 1. září, tedy před šesti týdny. Během prvního i druhého čtení jste výslovně ujistil Sněmovnu, že úmluva je – cituji – již dnes plně plněna, její ratifikací tedy České republice nevzniknou žádné nové povinnosti, které by musela splnit tím, že by něco promítala do svého právního řádu. Obdobné ujištění dal zahraničnímu výboru váš náměstek Petr Jäger. Nyní byl Sněmovně předložen pozměňovací návrh číslo 4506 k návrhu novely trestního zákoníku, sněmovní tisk 588, který s odvoláním právě na nutnost provést ustanovení Lanzarotské úmluvy v českém právním řádu prolamuje povinnou lékařskou mlčenlivost a nově kriminalizuje pouhé neoznámení trestného činu pohlavního zneužívání. Mezi tímto pozměňovacím návrhem a vašimi vyjádřeními je zjevný rozpor a já bych ráda měla ve věci zcela jasno.

Vážený pane ministře, můžete mně i celou Sněmovnu ještě jednou výslovně ujistit, že Lanzarotská úmluva nevyžaduje žádné další změny českých zákonů a že uvedený pozměňovací návrh jde nad rámec jejich požadavků? Mimochodem nestačilo by, aby lékaři měli pouze možnost, ale nikoliv povinnost oznamovat trestné činy na dětech? Jsem připravena předložit návrh novely zákona o zdravotních službách, který by toto umožnil. Ale nutit lékaře oznamovat pouhé podezření a neoznámení dokonce kriminalizovat považuji za silně přehnané. Tento návrh, o kterém jsem hovořila, mám k dispozici.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, mohl bych odpovědět jediným slovem: ano. Skutečně jsme přesvědčeni o tom, že úmluva nevyžaduje, aby došlo k zavedení této povinnosti, či dokonce ke kriminalizaci jejího nesplnění, a z tohoto důvodu také ten pozměňovací návrh nikterak nepodporujeme. Domníváme se, že nejenže se neopírá ve skutečnosti o Lanzarotskou úmluvu, ale zároveň jej považujeme i za věcně nesprávný, neboť se obáváme, že by mohl vést k tomu, že se těm poškozeným nedostane ani lékařské pomoci, a to proto, že tu bude obava právě z nahlášení takového chování. Domníváme se, že pro trestněprávní ochranu zcela dostačuje, že lékař v rámci svého uvážení bude moci doporučit buď zákonnému zástupci, nebo dítěti samému, aby se samo obrátilo na policii, popřípadě mu s tím nějak pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Velmi děkuji, pane ministře. Hovoříme stejnou řečí. Mám doplňující otázku. Vážený pane ministře, Sněmovna loni na jaře maximálně urychlila projednávání úmluvy. Uvedl jste tehdy, že prodléváme s ratifikací, tak je velice důležité z hlediska naší mezinárodní image, abychom co nejdříve konečně tuto smlouvu ratifikovali.

K tomu dvě otázky. Za prvé: Proč Úmluva do dnešního dne nebyla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv? A za druhé: Má Ministerstvo spravedlnosti nějaké poznatky, zda se tuto velmi důležitou úmluvu v dohledné době konečně chystají ratifikovat i Norsko a Velká Británie, respektive znáte důvody, proč tak Norsko a Velká Británie dosud nečinily? Je v tomto směru vyvíjen na Norsko a Velkou Británii nějaký tlak obdobný tlaku, který byl před ratifikací vyvíjen na Českou republiku?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Nejprve poznamenám, že ratifikační listina byla uložena u depozitáře 2. 5. 2016, to znamená, na té mezinárodní scéně již je známo a zřejmé, že jsme úmluvu ratifikovali. Přiznám se, že v tuto chvíli nevím, proč dosud nebyla publikována ve Sbírce. Zjistím to a dodatečně vás budu informovat. Zrovna tak osobně nevím, proč oba zmíněné státy dosud úmluvu nepodepsaly. Zase zjistím, zda o tom něco neví Ministerstvo, a s nadhledem a morálním kreditem země, která již ratifikovala tuto úmluvu, zajisté budeme tlačit i na tyto země. (Poslankyně Chalánková mimo mikrofon: Děkuji.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. On je takový stručný a efektivní.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Pavla Golasowská, která bude interpelovat přítomnou ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci rozdělování potravinových balíčků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci rozdělování potravinových a hygienických balíčků. Je chvályhodné, že MPSV pamatuje na chudé a jejich obtížnou situaci alespoň částečně řeší formou potravinových a hygienických balíčků. Nicméně z rozhovorů s institucemi a organizacemi, které balíčky rozdávají, vyplývá, že k této činnosti neexistuje přesná metodika a pevná kritéria, pomocí nichž se pomoc rozdává.

Zde je několik podnětů k neefektivnosti rozdělování: Klienti mohou balíček získat opakovaně, pokud si obejdou několik výdejních míst. Balíčky zpeněžují. Vyberou obsah, který se jim líbí, a zbytek vyhodí. Odkládají řešení tíživé situace na pozdější dobu a spoléhají, že tato pomoc bude trvalá. A rozhodnutí, komu se tato

pomoc poskytne, je pouze na daném pracovníkovi. Ve většině případů je tato pomoc demotivující, klientovi zbude víc peněz na alkohol, hazard a cigarety.

Vážená paní ministryně, ráda bych vám položila tyto otázky. Za prvé: Je si MPSV vědomo skutečnosti, že takto poskytovaná pomoc klienty neaktivizuje, ale naopak je učí, že dostávat potraviny zdarma je samozřejmost, a pokud ano, jak chce tuto situaci řešit? Za druhé: Jak probíhá kontrolní činnost ze strany MPSV k rozdělování potravin a kolik pracovníků ji provádí? A za třetí: Na jak dlouhé období je tato potravinová pomoc naplánována? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, já musím říci, že se vlastně poprvé setkáváme s informací, že by snad tato pomoc měla být nějak zneužita. Takže jestli má paní poslankyně ty zprávy, tak bychom je rádi získali, abychom to mohli prošetřit.

Je potřeba říci, že ta pomoc není distribuována přímo lidmi z Ministerstva práce a sociálních věcí, ale prostřednictvím partnerských organizací typu Charita České republiky, Armáda spásy, prostě prostřednictvím těch organizací, které dlouhodobě pracují s lidmi, kteří skutečně jsou v chudobě. A vlastně je to na těchto organizacích, aby určily, komu ty potravinové balíčky dají. Já sama jsem byla přítomna jednomu vlastně z prvních předání, které se odehrávalo v azylovém domě v Plzni. Dostávaly to tudíž maminky, které tam jsou, samoživitelky. A je také dobré si říct, že ty balíčky jsou trochu jiné, jestli jsou určeny třeba opravdu lidem bez domova, anebo třeba právě maminkám samoživitelkám. V balíčku třeba pro ty samoživitelky jsou takové věci jako mouka, rýže, myslím nějaké luštěniny, nevím, třeba jedna masová konzerva, sušené mléko. Ten balík pro tu jednu jednotku nebo pro jednu maminku není nijak jako velký. Je to, já nevím, takhle objemově tady ukazují rukama. (Naznačuje velikost balíčku pohybem rukou.) To znamená, že představa, že by třeba ty maminky vykšeftovaly mouku nebo kilo rýže, je téměř nereálná, protože by za to moc nezískaly.

Samozřejmě nevylučujeme, že se nestane, že opravdu když oni to dají bezdomovcům, že ten člověk jde, prodá tu konzervu za dvacku a za to si koupí, já nevím, pět cigaret nebo čučo. Musím říct, že cenová hladina nejlevnějšího alkoholu mi není známa, ale věřím, že za 20, 30 korun si ho asi pořídí. Ale v tom případě pokud to ta organizace zjistí, tak by samozřejmě měla pomoc tady tomu konkrétnímu člověku úplně zastavit.

A co se týče toho, zda ty lidi tím aktivizujeme, nebo naopak podporujeme v tom, aby zůstali pasivní. Zase opakují, jsou to organizace, které s touto kategorií lidí dlouhodobě pracují. To znamená, že my jim důvěřujeme, že to dávají ve chvíli, kdy vědí, že pro ty lidi je to nutné, že v podstatě oni s nimi pracují. To není, že by jim to vydali, ale je to součást nějaké práce s nimi. A samozřejmě pak je kategorie bezdomovců, kde když je třeba zima, tak je také všechny chceme ubytovat ve stanu na Letné, aspoň aby nezmrzli. A těm to jídlo prostě dáme, protože už je to třeba

kategorie, kterou k žádné aktivitě nevybudíme, ale budeme rádi, nebo nechceme, aby nám umřeli hlady nebo jedli odpadky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni a zároveň se nabízím, že rád paní ministryni poskytnu informace o cenové hladině nejnižšího alkoholu.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Já děkuji za odpověď a ještě bych měla doplňující otázky. Za prvé bych chtěla paní ministryni říct, že určitě se těším na spolupráci a určitě ty podněty, které jsem tady vyjmenovala, MPSV určitě poskytnu. Chci říct, že to byly podněty od zaměstnanců z úřadu práce, kteří tohleto zažívají a viděli to, takže to mám podloženo.

A ještě bych se paní ministryně ráda zeptala, protože jsem se ptala, zda probíhá nějaká kontrolní činnost těch organizací, jakým stylem se ty potraviny poskytují, jestli je to oproti nějakému podpisu těch lidí a také na jak dlouhé období je tato potravinová pomoc naplánována. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tak co se týče toho období, tak je to z evropského programu potravinové a materiální pomoci. A to trvá pokud vím do období... Teď to myslím končí v roce 2020 nebo 2022, teď si nejsem úplně sto procentně jistá. A ty kontroly my po nich nechceme. Žádné podpisy ani jmenné seznamy, protože jednou z podmínek tady toho evropského programu je, že by neměl nijak stigmatizovat příjemce. Ale opakuji, já jsem třeba viděla v tom azylovém domě, tam je deset maminek, kterým oni to rozdají. A to samé, když oni pracují s těmi klienty, říkám typu Armáda spásy. Takže jak říkám, ty organizace jsou vybrané, ty, které jsou na trhu opravdu dlouhá léta, jsou renomované, takže my jim do velké míry důvěřujeme. A jak říkám, domnívám se, že věci jako kilo mouky, kilo čočky a kilo rýže nejsou úplně komoditami, které by byly extra atraktivní na trhu práce.

A co se týče poznatků z úřadů práce, tak tam nevím. Předáme si ty informace, ale nevím, jak zrovna úřady práce tady do toho vidí, jestli skutečně mluvíme o stejném typu pomoci, protože přes úřady práce tohleto nejde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za detailní odpověď.

Pan poslanec Jan Zahradník bude interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci letecké záchranné služby v Jihočeském kraji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já bych nejprve chtěl poděkovat paní kolegyni Janě Černochové, která bojuje za leteckou záchrannou službu v jižních Čechách, až by si zasloužila čestné občanství Jihočeského kraje.

Podklady pro mou interpelaci, se kterou jsem se chtěl obrátit na pana ministra Němečka, vycházejí z dopisu, který jsem dostal od pana premiéra, ve kterém je odpověď na moji interpelaci v této věci, ve věci letecké záchranné služby, z května letošního roku. V té odpovědi je několik odkazů na dobu za několik týdnů, nebo za dva tři měsíce. A já bych se býval rád zeptal pana ministra Němečka, jak tedy jsou tyto sliby dané panem premiérem plněny. Ale protože jediná otázka, se kterou bych se mohl na pana ministra Němečka teď obrátit, zdali tady bude příští týden, a já předpokládám, že bude, tak v tuto chvíli svou interpelaci stahuji a předložím ji v příštím týdnu v interpelačním čase. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přeji hodně úspěchů, pane poslanče, kež tady pan ministr je přítomen.

Pan poslanec Vladimír Koníček bude interpelovat v 29. interpelaci nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci zveřejňování SZÚ. Státního závěrečného účtu tím patrně myslíte. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano. Vážený pane ministře, dne 13. února 2014 jsem vás interpeloval ve stejné věci, tedy ve věci zveřejňování státního závěrečného účtu. Před dvěma lety jste slíbil, že vše bude probíhat v souladu se zákonem číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, kde § 30 ukládá správci kapitoly po projednání ve výborech Sněmovny zveřejnění závěrečného účtu kapitoly v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Když se podíváte na web Ministerstva financí, tak kapitola 398 Všeobecná pokladní zpráva, je zveřejněna. Kapitoly 396 Státní dluh, a 397 Operace státních finančních aktiv taktéž. Ale pane ministře, samotná kapitola 312, tedy Ministerstvo financí za rok 2015, k nalezení není. Rozpočtový výbor ji projednal 8. června tohoto roku. Před dvěma lety jste slíbil, že Ministerstvo financí bude zákon dodržovat, a bohužel, neříkal jste pravdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Panu poslanci bude odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Jana Černochová bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci vybavenosti.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Vážený pane ministře, vaši pozornosti nemohly uniknout zprávy, o kterých nás již delší dobu informují nejen média, ale i samotní příslušníci policie, týkající se nepovedené zakázky na balistické vesty, problému s jejich počtem, praktickým využitím, kvalitou a podobně. Přitom právě na tomto místě o nedostatečné ochraně policistů, nevyhovující výstroji, výzbroji, platu a v některých případech i počtu padlo v minulosti hodně. Jistě máme všichni v paměti například vaše prohlášení po tragédii v Uherském Brodě nebo po teroristických útocích v Evropě, kdy jste deklaroval záměr zvýšit vybavenost a celkovou připravenost prvosledových jednotek policie.

Realita je bohužel někde jinde, a proto bych se vás ráda zeptala, proč dosud neexistuje smysluplná, plnohodnotná koncepce výstroje a výzbroje policie, která by jasně identifikovala, co který útvar potřebuje pro ochranu policistů v terénu. Kde je slibovaná bílá kniha nebo skutečná koncepce policie, která by jasně určila mantinely pro její další směřování? Je přece nutné, aby bylo zřejmé, jaký druh balistické ochrany policista zařazený do toho kterého útvaru potřebuje, a v jakém počtu. Nebo by podle vás takový přehled nebyl ku prospěchu zjednodušení akvizičního procesu a k zajištění vyšší bezpečnosti?

Vážený pane ministře, máte představu, do jaké míry funguje spolupráce vašeho rezortu s českými výrobci a třeba i s českými státními podniky, které spadají do oblasti zbrojního a bezpečnostního průmyslu? Měla jsem v poslední době možnost některé navštívit a bylo pro mě velmi milým překvapením, že v oblasti výzkumu a vývoje disponují řadou projektů využitelných bezpochyby i policií třeba právě v oblasti personální bezpečnosti, ale také v rámci takzvané ochrany měkkých cílů. Nedomníváte se, že by bylo potřebné spolupráci s těmito podniky rozvíjet nejen ze strany Ministerstva obrany, ale i ze strany Ministerstva vnitra, což by nesporně mělo oboustranný pozitivní efekt?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. A zda se pan ministr domnívá, či nedomnívá, se dovíme v písemné odpovědi.

Pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci nedostatku lékařů v Ústeckém kraji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený nepřítomný pane ministře, interpeluji vás kvůli problému, se kterým se potýkají nemocnice v Ústeckém kraji. Dlouhodobě marně shánějí zdravotnický personál. Využívají všechny možnosti, jak ho k sobě nalákat. Město Kadaň například nabízí jednorázový příspěvek 100 tisíc, vyšší plat, úhradu dalšího vzdělávání a ubytování zdarma. Přesto nikdo nereaguje. Když se někdo například z Prahy najde, vzdá to poté, co si zkusí zoufalé dopravní spojení na R7 nebo D8. Nemocnice v Litoměřicích jde cestou vyhledávání budoucích lékařů přímo na univerzitách. Zajímavou cestu zvolila nemocnice v Žatci, a to vlastní náborovou akcí na Ukrajině.

Jelikož se vzděláváním cizinců dlouhodobě sám zabývám, velmi mě zajímá to, jak se k těmto náborovým akcím staví vaše ministerstvo. Co musí lékaři cizinci vědět a umět, jaké jsou zákonné rámce k nabírání lékařů cizinců, existuje-li například v daném případě možnost zkráceného vizového procesu, jak vypadá koordinace s Ministerstvem vnitra. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Třicátou druhou interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude přítomného ministra kultury Daniela Hermana interpelovat ve věci šikanózního chování OSA.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, včera mě na serveru seznam.cz zaujal článek pod názvem "Starosta se ozval proti zdražování hudby v kavárně. A přišla kontrola." Z článku Pavla Cypricha cituji: "Ochranný svaz autorský od Nového roku zdražuje. Restaurace, hospody i obce budou za muziku i televizi platit až o polovinu víc. Starosta obce Křižánky za to autorský svaz veřejně kritizoval. OSA vzápětí prozkoumala, jestli měla obec všechny platby v pořádku.

Křižánky platí Ochrannému svazu autorskému každý rok za televizi a projektor v obecní kavárně přes 10 tis. korun. Skoro každý týden v ní ovšem pořádají i jednorázové akce pro místní. Pokud při nich hraje muzika, je třeba platit i za ně. Když si starosta veřejně postěžoval na chystané zdražování, právě tyhle platby OSA zpětně zkontrolovala. Prošla zpětně několik měsíců a z údajů na webu a z facebooku Křižánek zjišťovala, kde obec v placení pochybila. 'Nakonec obci připadla jen jedna akce, a to Když tady hrál cimbál. Protože hráli jen lidové písničky, mysleli jsme si, že není potřeba tuhle akci s OSA řešit,' vysvětluje starosta Křižánek Jan Sedláček.

Prostor kavárny obec často také půjčuje místním spolkům. I na ty si autorský svaz posvítí. Některé ze sružení tak budou nejspíš OSA doplácet také. Organizace čekaly, že když akci dělají bez vstupného a bez nároku na honorář, odvádět poplatky OSA nemusí. Podle předsedy představenstva autorského svazu Romana Strejčka je načasování hloubkové kontroly obce jen shodou náhod."

Vážený pane ministře, takové odvetné kontroly ze strany OSA považují za skandální. Souhlasíte se mnou?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, paní poslankyně, kolektivní správci jsou povinni při výkonu kolektivní správy postupovat v souladu s právním řádem České republiky. To se týká nejen povinnosti vybírat pro zastupované autory odměny, na které mají nárok, ale samozřejmě i postupu při realizaci této povinnosti vůči uživatelům. K tomu, aby kolektivní správce mohl řádně plnit svou povinnost vybírat odměny, zaručuje mu k tomu autorský zákon nezbytná kontrolní oprávnění vůči příslušným uživatelům. Je proto oprávněn kontrolovat, zda jsou autorská díla užívána v souladu s autorským zákonem. To v praxi znamená kontrolovat, zda tam, kde je třeba uzavřít licenční smlouvu, byla tato smlouva uzavřena, zda jsou řádně a včas placeny sjednané odměny a podobně. Uživatelům autorský zákon recipročně ukládá povinnost takovému ověřování kolektivním správcům umožnit a bez vážných důvodů neodmítnout poskytnutí k tomu potřebných informací. Toto stanoví i unijní směrnice o kolektivní správě práv.

Dohled nad kolektivními správci vykonává Ministerstvo kultury. Každý, kdo se cítí být postupem kolektivního správce poškozen, může se stížností na Ministerstvo kultury, které postup kolektivního správce při výkonu jeho zákonných povinností prověří a v případě jejich porušení uloží kolektivnímu správci povinnost k nápravě, případně zákonem stanovenou sankci. Na tom nic nemění skutečnost, že

v aktuálně řešené kauze stížností na nový sazebník OSA Ministerstvo kultury k prověřování, respektive k regulaci sazeb odměn, kompetenci nemá.

Pokud jde o aktuálně medializovanou kontrolu v obci Křižánky, podle vyžádaných informací od OSA nešlo o kontrolu na místě, ale o rutinní telefonické ověřování. Regionální zástupce OSA prováděl kontrolu hudební skupiny dohledáváním nenahlášených produkcí podle seznamu. Během této činnosti zjistil, že kapela hrála dne 6. srpna 2016 na taneční zábavě pořádané v obci Křižánky. Telefonicky kontaktoval obec za účelem zjištění podrobnějších informací. Zde mu bylo řečeno, že zábava je organizovaná místním Sdružením dobrovolných hasičů. Následně tedy telefonicky kontaktoval jejich zástupce, který mu za účelem uzavření licenční smlouvy doplnil počet účastníků a výši vstupného. Regionální zástupce dále dohledal přímo na webových stránkách obce, že se dne 7. května 2016 konala akce s cimbálovou muzikou. Přímou se starostou obce Janem Sedláčkem prostřednictvím telefonního hovoru dořešil počet účastníků na akci a výši vstupného opět za účelem uzavření licenční smlouvy.

To, že OSA v souladu s autorským zákonem vykonává kontrolní oprávnění, jí určitě nelze mít za zlé. Není v kompetenci Ministerstva kultury posuzovat, zdali se jednalo o rutinní kontrolu, nebo o cíleně zaměřenou kontrolu po veřejné kritice zdražování poplatků. Souhlasím s vámi, že přiměřenost poplatků je v přímé úměře s efektivitou jejich vybírání. A nemělo by být rozhodně v nepoměru.

Děkuji za váš zájem o tuto věc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A paní poslankyně opravdu má zájem o tuto věc i v doplňující otázce. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, že jste si podrobně zjistil informace o této záležitosti. Chtěla bych jenom konstatovat, že s výší poplatků je to jako s daněmi. Jejich výše musí být přiměřená, tak aby je poplatník platit chtěl a nechtěl se své povinnosti vyhýbat. A skutečně jenom chci podotknout, že není náhodou, že OSA skokově navyšuje poplatky ještě před schválením zákona. Nikdo neměl problém s tím, když navyšovala přiměřeně. Ale to, co učinila nyní, z toho jen vyplývá, že je tam potřeba regulace. Protože tam, kde je monopol, stát musí regulovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane ministře, máte zájem o doplňující odpověď? (Ano.) Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, děkuji. Nemohu než souhlasit s tím, co paní kolegyně řekla, a určitě se společnými silami dostaneme k řešení, které bude všeobecně to nejlepší dosažitelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře, za tato slova.

Pan poslanec Ludvík Hovorka bude ve 33. interpelaci interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci posílení kompetence IPVZ při vzdělávání lékařů. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za slovo.

Vážený pane ministře, během projednávání zákona o vzdělávání lékařů jsem předložil dvakrát pozměňovací návrh, který měl posílit kompetence Institutu pro postgraduální vzdělávání lékařů, IPVZ. Nejdříve jsem ve výboru pro zdravotnictví navrhl zakotvení IPVZ přímo do zákona o vzdělávání lékařů. Na základě výtek ministerstva, že v zákoně nemůže být přímo uvedena instituce IPVZ, že to není v souladu s legislativními pravidly, jsem pak ve druhém čtení předložil další pozměňovací návrh, který má zakotvit kompetence IPVZ k zařazování absolventů lékařských fakult do oborů a k atestačním zkouškám. Ani jeden můj návrh nezískal podporu od Ministerstva zdravotnictví a já se ptám proč. Proč ministerstvo nechce podpořit ani minimální logicky se nabízející návrh, že by zařazování absolventů do oborů a zkoušení vykonával IPVZ?

Přece tento institut byl v padesátých letech založen a za mnoho let prokázal, že svou práci dělal dobře, a lékaři byli a jsou s jeho prací spokojeni. Z diskuze, které se zúčastnilo 7 000 lékařů, se většina vyslovila pro zajišťování zařazování do oborů a ke zkoušení právě prostřednictvím IPVZ. Jestliže si novela zákona o vzdělávání lékařů klade za cíl napravit stav, který nastal po roce 2004, a odborná veřejnost, samotní lékaři, věří v nápravu a návrat podoby zákona před rok 2004, pak nerozumím tomu, že se Ministerstvo zdravotnictví brání těmto podnětům a brání se posílení kompetencí IPVZ, přestože za více než šedesát let své existence své kvality prokázal. Chci tedy vysvětlit, proč ministerstvo tyto kompetence nechce posílit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, a zůstaňte u pultíku, neb vám byla vylosována i další interpelace, ve které máte interpelovat také pana ministra zdravotnictví ve věci zvýšení počtu míst na lékařských fakultách. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já jsem 8. 9. interpeloval paní ministryni Valachovou ve stejné interpelaci a tehdy jsem dostal odpověď, která neobsahovala přesně odpověď na moji kladenou otázku. Dovoluji si tedy stejnou interpelaci přednést i vám.

Stále více studentů středních škol, a to i velmi nadaných absolventů gymnázií, je roztrpčeno nepřijetím na lékařské fakulty. Přitom je všeobecně známo, že začíná být velmi citelný nedostatek lékařů i vysokoškolsky vzdělaných nelékařů. Proto vám kladu otázku, proč vláda a Ministerstvo školství nezajistí větší počet míst na lékařských fakultách. Není důvodem nízkého počtu přijatých studentů vysoký počet zahraničních studentů, kteří studují za úhradu, na úkor počtu míst vyčleněných pro české studenty? Není v tomto případě řešením větší finanční pomoc fakultám ze strany ministerstva, aby nebyly závislé na příjmech od studentů-samoplátců ze zahraničí? Můžete mi prosím zjistit, kolik míst na lékařských fakultách se otevírá a

kolik z toho je zablokováno pro zahraniční studenty, kteří většinou řady našich lékařů neposílí? Není něco špatného v komunikaci mezi Ministerstvem školství, Ministerstvem zdravotnictví, lékařskými fakultami, když na rostoucí poptávku a hrozící nedostatek lékařů není vláda schopna reagovat zvýšením počtu míst pro české studenty lékařských fakult? Děkuji za vaši případnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne případnou, zcela jistou. Pan ministr vám je povinen odpovědět dle jednacího řádu Sněmovny.

My se dostáváme k 36. interpelaci. Paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci veřejně prospěšných prací. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, zaznamenala jsem postesk některých starostů ohledně institutu veřejně prospěšných prací, resp. ohledně snižujícího se počtu pracovníků, kteří pro jejich obce budou moci v rámci tohoto programu v nejbližší době pracovat. Je pravdou, že množství prostředků na platy těchto pracovníků se snižuje? Jaký je předpoklad pro příští rok? Ráda bych podotkla, že v rámci veřejně prospěšných prací se v obcích a městech skutečně vykoná mnoho veřejně prospěšného. Vážená paní ministryně, jak to s veřejně prospěšnými pracemi bude? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně, neodcházejte nikam, neb paní ministryně není přítomna, takže vám bude odpovězeno písemně. A protože pan poslanec Radim Holeček stáhl svoji interpelaci, zbývá poslední interpelace, která je taktéž vaše, a budete taktéž interpelovat paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci financování sociálních služeb. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, už je to nějaký pátek, kdy jsem vás interpelovala ve věci financování sociálních služeb. V návaznosti jsem pak interpelovala i ministra financí Babiše. Z obou odpovědí jsem nabyla přesvědčení, že je na centrální úrovni problém, kterému čelí organizace poskytující sociální služby a který spočívá v pozdě přicházejících dotacích z veřejných rozpočtů, který tyto organizace musí řešit např. sháněním úvěrů, přičemž určitého zlepšení lze dosáhnout prostřednictvím kroků na krajské úrovni. O něco takového jsem se s inspirací v Karlovarském kraji pokusila ve středních Čechách a zdá se, že je to na dobré cestě. Přesto bych se ráda zeptala, zda vaše jednání s ministrem financí přece jen nepokročila a není naděje na řešení centrální, které by potíže organizací poskytujících sociální služby pomohlo zmírnit, když ne rovnou vyřešit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. A tím konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání písemných interpelací. Děkuji vám, vy nemnozí, leč věrní. Děkuji panu ministru životního prostředí, kterému se ve sněmovně zjevně líbí, což mě jako místopředsedu Poslanecké sněmovny těší. Přijďte zas, pane ministře.

Hezký dobrý večer. Tato schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat zítra, tj. v pátek 21. 10., blokem třetích čtení. Jako první je na plánu bod číslo 180 hornická činnost. Děkuji a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 16.55 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. října 2016
Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajují čtvrtý jednací den 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Junek má náhradní kartu číslo 3.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: pan předseda Jan Hamáček ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vojtěch Adam od 11.15 do konce jednání ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, pan poslanec Adolf Beznoska z pracovních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová od 9 do 10 hodin z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Petr Fiala z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Radim Fiala z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel bez udání důvodu, pan poslanec Pavel Havíř od 9 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vítězslav Jandák z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Klučka z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Komárek z osobních důvodů, pan poslanec Petr Kořenek od 10 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba ze zdravotních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, paní místopředsedkyně Jaroslava Pokorná Jermanová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Pražák ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová z osobních důvodů, pan poslanec Adam Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, paní poslankyně Zuzana Šánová z pracovních důvodů, pan poslanec František Vácha z pracovních důvodů, paní poslankyně Miloslava Vostrá z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Zavadil od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka z důvodu zahraniční cesty, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek do 10.15 z pracovních důvodů, paní ministryně Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek od 9 do 11 ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvá pan poslanec Karel Černý ze zdravotních důvodů.

Pan poslanec Jaromír Tejc má náhradní kartu číslo 15.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body z bloku třetích čtení. Jsou to body 180, 181, 182, 183, 175, 184, 185 a 186. Poté bychom se věnovali pevně zařazenému bodu 132, případně dalším bodům z bloku třetích čtení.

Ptám se, kdo se hlásí k pořadu schůze. Omlouvám se, pane poslanče, tady mám písemnou přihlášku. Pan poslanec Robin Böhniš k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhniš: Dobré ráno, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo. Já bych si vás, kolegyně, kolegové, dovolil poprosit o pevně zařazení dvou bodů z rezortu ochrany přírody, resp. životního prostředí. V první řadě je to bod 165, sněmovní tisk 932. Jde o Pařížskou dohodu. Rád bych ji napevno zařadil na čtvrtek 27. 10. jako čtvrtý bod po písemných interpelacích. Pařížská dohoda pro české poměry znamená určitý upgrade Kjótského protokolu. To znamená, neočekávám nic zásadně nového a dlouhou diskusi. A určitě neubereme příliš času z doby pro projednávání smluv a dalších věcí.

Druhá prosba je pevně zařadit bod 111 – sněmovní tisk 742, ochrana zvířat, na úterý 8. 11. jako čtvrtý bod. Tedy po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, na pořadu dnešního jednacího dne máme jako šestý bod v pořadí bod s číslem 184, sněmovní tisk 501, novela zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, třetí čtení. K zákonu probíhala dlouhá debata a vlastně již před přerušením na minulých schůzích se schylovalo k závěrečnému hlasování. Uváděli jsme vždycky, že významnou institucí, která se k tomuto zákonu vyjadřuje a také se svým usnesením vyjadřovala, byly oba samosprávné kraje, ve kterých se nachází Národní park Šumava. Nemůžeme si zastírat, že tento zákon je vlastně zákonem o Šumavě. Mezitím ale proběhly krajské volby a podle mého názoru by bylo správné, aby nově zvolená krajská zastupitelstva jak v Plzeňském, tak v Jihočeském kraji měla možnost mít šanci vyjádřit se k tomuto zákonu ještě předtím, než bude schválený.

Proto mi dovolu, abych navrhl vyřadit bod s pořadovým číslem 184, sněmovní tisk 501, novela zákona o ochraně přírody a krajiny z pořadu probíhající schůze.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci. Eviduji návrh na vyřazení bodu 184 z pořadu schůze. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Trošku klesla hladina hluku, tak doufám, že mě uslyšíte, nebo bych musel mluvit hlasitěji a to bych nerad. Chtěl bych obrátit vaši pozornost na bod programu 149. Je to senátní návrh zákona novely o státní službě. Je to první čtení. My jsme se dohodli v úterý na grémiu, že to zařadíme pevně ve čtvrtek 8. listopadu jako první bod.

Návrh zákona předkládal Senátu jako jeden z navrhovatelů pan senátor Jiří Oberfalzer, který je současně pověřen Senátem, aby tento bod tady obhajoval. Pan

senátor byl letos ve volbách. Obhájil svůj mandát, ale 8. listopadu je zrovna mezidobí, protože mandát minule zvolených senátorů skončil, nebo končí 23. října a noví senátoři budou skládat slib, pokud se nepletu, 16. listopadu. Obrátil se na mě s žádostí, zda bychom tento bod vyřadili z programu této schůze a zařadili na první bod, protože nemůže přijít obhajovat návrh zákona, protože v této chvíli není senátorem, nebo nebude 8. listopadu. Mně to přijde, protože zákon tady už je nějakou delší dobu, myslím, že posun o tři týdny na první týden další schůze je docela rozumný. Žádám vás, abychom mu vyhověli, aby mohl přijít obhajovat tento návrh zákona. Jedná se tam, jenom pro připomenutí, o prodloužení doby, kdy státní zaměstnanci musí získat alespoň středoškolské vzdělání. Týká se to zhruba 550 zaměstnanců ve státní službě. Myslím, že zákon není politický a že bychom vyhověli mohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Jestliže nikdo takový není, tak ještě náhradní kartu číslo 31 má pan poslanec Vondráček, náhradní kartu číslo 69 má pan poslanec Karamazov a náhradní kartu číslo 61 má pan poslanec Kostřica.

Budeme hlasovat o návrzích. Jako první budeme hlasovat o návrhu pana poslance Robina Böhnische, který chce zařadit sněmovní tisk 932, bod 165, Pařížská dohoda, ve čtvrtek 27. 10. jako čtvrtý bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 112, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 121, proti 1. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem pana poslance Böhnische je zařadit bod číslo 111, sněmovní tisk 742, zákon o ochraně zvířat, na úterý 8. 11. jako čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 113, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 31. I tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Jan Zahradník chce dnešní šestý bod, bod číslo 184, zákon o ochraně přírody a krajiny, vyřadit z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 114, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Stanjura žádá vyřazení bodu 149, zákona o státní službě, který byl zařazen na 8. 11. jako první bod, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 115, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 63, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Přečtu ještě omluvy. Pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček se omlouvá dnes ze schůze Poslanecké sněmovny z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, paní poslankyně Ivana Dobešová se omlouvá dnes do konce jednacího dne z důvodu zpoždění letu z návratu z pracovní cesty, pan poslanec Igor Jakubčík se omlouvá do 11 hodin ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Věra Kovářová se omlouvá z pracovních důvodů do 12 hodin.

To byly omluvy i pořad schůze. Budeme se zabývat body, jak byly zařazeny na program schůze.

Prvním bodem dnešního jednání je bod

180.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - třetí čtení

Nacházíme se ve třetím čtení tohoto výbušného tématu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Martin Novotný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 653/3, který byl doručen 16. září. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 653/4. (V sále je silný hluk.)

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, moc se omlouvám, ale páni poslanci vás příliš nesledují, takže si dáme ranní minutu ticha. (Chvilku čeká.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: S návrhem zákona o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě jste se podrobně seznámili již v prvním a druhém čtení. Novela zejména zapracovává požadavky směrnice 2014/28/EU týkající se výbušnin pro civilní použití. Sjednocuje pojmy zákona o výbušninách a zákona o zbraních, zpřesňuje proces rozhodování v pochybnostech, zda některá věc je, nebo není výbušninou, zavádí závazná stanoviska obvodních báňských úřadů ve stavebním řízení týkající se staveb pro nakládání s výbušninami a rovněž provádí některé dílčí změny dosavadní právní úpravy na základě požadavků praxe.

Sněmovní tisk 653 byl projednán hospodářským výborem a v rámci druhého čtení byly načteny tři pozměňovací návrhy, které mají výlučně legislativně technickou povahu. S ohledem na již uvedené a na skutečnost, že se jedná o transpozici směrnice EU, navrhuji Sněmovně schválení tohoto návrhu zákona, a to ve znění tří legislativně

technických pozměňovacích návrhů, které jsem vám zmínil. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je trvalý hluk.)

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu dlouho zdržovat. Vše podstatné zaznělo v krátké rozpravě při prvním i druhém čtení. Dovolím si však několik poznámek, týkajících se přepravy výbušnin.

Za bezesporu kladný rys novely hodnotím změnu lhůty pro ohlášení přepravy Policejnímu prezidiu z 24 hodin na jednu hodinu, pokud jde o vozidlo vybavené sledovacím zařízením s GPS. Podél plánované trasy přepravy totiž rozhodně nestojí policejní těžkooděnci, aby převážený náklad chránili, takže nahlášení přepravy slouží spíše k tomu, aby policie měla přehled o tom, zda se vozidlo neodchýlilo ze své trasy, nikoli k tomu, aby stačila přijmout nějaké bezpečnostní opatření. V této situaci, kdy policie má přehled o aktuální poloze každého nákladního automobilu, je naprosto zbytečné nahlašovat přepravu 24 hodin předem. Vždyť subjekty obchodující s výbušninami jsou často běžné obchodní společnosti, které reagují na potřeby svých zákazníků. Pokud se zákazník v úterý dopoledne rozhodne, že potřebuje koupit výbušninu a ještě týž den ji doručit, není důvodu takovému postupu bránit, pokud je náklad převážen se systémem GPS.

Na závěr pak, byť to není předmětem této novely, mi dovoluje několik podnětů, které v praxi zaznívají a jimiž by se myslím měla policie, potažmo Ministerstvo vnitra zabývat. Jde zejména o stávající elektronický systém pro nahlašování trasy přepravy výbušnin. Některá místa, a to dokonce i na území měst, v něm zcela chybí, a proto je nutné jako výchozí či konečný bod přepravy v elektronickém systému zadat místo sice blízké, ale nikoliv totožné. To ve svém důsledku pouze zvyšuje riziko, že policie bude telefonicky kontaktovat řidiče, jenž si žádného porušení nahlášení trasy přepravy nebude vědom. S tím souvisí i moje druhá výtku, a sice že stávající systém neumožňuje vytisknout naplánovanou mapu s přesnou trasou. Řidiči tak místo přesné mapy dostávají seznam nejrůznějších bodů, což samozřejmě snižuje uživatelský komfort a opět pouze zvyšuje riziko, že se řidič od naplánované trasy neúmyslně odchýlí. Zkusme se prosím těmito body do budoucna zabývat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele či pana zpravodaje. Není zájem. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko garančního výboru. Prosím, pane poslanče.

Paní poslankyně Pecková má náhradní kartu číslo 54.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, protože jsem už v minulém čtení zdůrazňoval, že pozměňovací návrhy, které se objevily, byly staženy, a ty, které zůstaly, které jsem vzal na sebe já, jsou legislativně technické povahy, tak doporučuji, abychom o nich hlasovali en bloc, protože to jsou všechno nezpochybnitelně čistě legislativně technické úpravy návrhu. Toto stanovisko, tento návrh procedury, doporučuje i hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Takže budeme hlasovat pouze o legislativně technických úpravách a poté o návrhu zákona jako celku. O tom není myslím potřeba dávat hlasovat, pokud nikdo nemá námitku. Přivolám naše kolegy z předsálí. Všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Pan předseda Stanjura má námitku. Je tady námitka, abychom přece jen odhlasovali proceduru, takže budeme hlasovat nejprve o proceduře, jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování o proceduře. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 116, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 145, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

První hlasování tedy bude o legislativně technických úpravách, tak jak je navrhl pan zpravodaj a hospodářský výbor s nimi vyjádřil souhlas. Stanovisko pana zpravodaje k tomuto hlasování? (Mimo mikrofon, není rozumět.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o legislativně technických úpravách. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 117, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat.

Bylo tedy hlasováno o všech pozměňovacích návrzích a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o Státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití, podle sněmovního tisku 653, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 118, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem je

181.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů zaujme paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru pro sociální politiku poslankyně Jana Pastuchová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 783/3, který vám byl doručen 9. září tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 783/4.

Nyní se táží paní navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně, pojdte nám něco říct. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem ten zákon celkem podrobně odůvodnila ve svém úvodním slově u druhého čtení. Jenom připomenu, že to především reaguje na tu problematickou část ustanovení, které se týká podmínky souhlasu obce v případě posuzování nároku na doplatek na bydlení u lidí, kteří žijí na ubytovně. A ještě jsou tam navržena, nebo je tam soubor opatření reagujících na problematiku ubytování lidí právě na ubytovnách, případně v jiných, tzv. nestandardních formách bydlení, a blíže se vymezují podmínky pro to, aby vůbec ta osoba byla uznána za příklad hodný toho, aby stát vydával peníze na ubytování v těch nestandardních formách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásil... Pardon, přihlásila paní zpravodajka, až po ní pan poslanec Vilímeček. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych jen řekla, že garanční výbor zasedal 6. října. V rozpravě bych se přihlásila a načetla legislativně technickou úpravu ve smyslu § 95 odst. 2 jednacím řádu. V čl. I se body 1 a 7 vypouštějí, ostatní body se přeznačí. Jedná se o legislativně technickou úpravu navrhovanou předkladatelem, jejímž cílem je sladění sněmovního tisku 783 se senátním tiskem 330, kterému k ukončení legislativního procesu schází pouze podpis prezidenta. Dané tisky obsahují duplicitní úpravu § 9 odst. 2 a § 33a odst. 5 zákona o hmotné nouzi. Navrhují proto vypuštění zmíněných bodů 1 a 7 u nyní projednávaného návrhu zákona. Účinnost senátního tisku 330 je totiž navržena prvním dnem třetího kalendářního měsíce po dni vyhlášení ve Sbírce zákonů, účinnost sněmovního tisku 783 je navržena prvním dnem druhého kalendářního měsíce po dni vyhlášení ve Sbírce zákonů, což by při předpokládané délce legislativního procesu a stadiu projednávání obou návrhů s největší pravděpodobností vedlo ke kolizi obou návrhů.

Dále bych prosila o stažení svého pozměňovacího návrhu pod č. 4854. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Nyní je řádně přihlášený pan poslanec Ladislav Vilímec. Prosim, pane poslanče. Po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych ještě vystoupit na podporu svých pozměňovacích návrhů, ale v zásadě všech těch, které se snaží zabránit, nebo alespoň znesnadnit tzv. byznys s chudobou.

Nedávno mi předal starosta jedné malé obce na Horšovskotýnsku v Plzeňském kraji petici požadující řešení sociálně nežádoucích jevů v jeho obci spojených s nadměrnou koncentrací osob pobírajících doplatek na bydlení. Lidem v obci těžko vysvětlujete, proč stát takové případy vlastně umožňuje a ani nedává obcím žádný nástroj k tomu, aby takovým situacím dokázal čelit. Povinný souhlas obce k poskytnutí doplatku na bydlení stát považuje za neústavní, byť v konečném důsledku o tom stejně musí rozhodnout Ústavní soud, a to na základě právní analýzy Ministerstva vnitra. Podotýkám, že některé obce, např. z mého regionu město Janovice, které s tím má velké problémy, se obrátily v této věci již na soud.

Vážené kolegyně a kolegové, najít řešení takových situací, které jsem popisoval, té nadměrné koncentrace nežádoucích jevů, bez spolupráce s obcemi – a podotýkám, v jejich samostatné působnosti – prostě nelze. Je třeba si uvědomit, a to na konto toho vládního návrhu, že obec není obecní úřad a už vůbec ne sociální pracovník zcela jiného obecního úřadu. Za obec, jak víme, jedná starosta a rozhoduje buďto starosta, rada, nebo zastupitelstvo. Tento návrh zákona bohužel tyto základní kompetenční věci dostatečně nereflektuje. To pak vůbec nemusíme mít ani zastupitelstva nebo rady, postačují nikým nevolení, a tedy občanům neodpovědní pracovníci nějakých úřadů. Bohužel, tímto trendem se ubírají mnohé představy některých ministerstev a hlavně ministerských úředníků. To, že tzv. pověřený obecní úřad na vyžádání, tak jak je navrženo ve vládním návrhu, bude podávat úřadu práce informace nutné k posouzení toho, zda je dotyčný žadatel takzvaně spjat s obcí, v níž má skutečný pobyt, prostě ty problémy nevyřeší. Koneckonců to vyplynulo i z vystoupení zástupce Svazu měst a obcí na výboru pro sociální politiku.

To je také důvodem podání některých mých návrhů, které podle mého soudu nelze z ústavního hlediska v žádném případě zpochybnit. Obec by měla mít právo sdělit úřadu práce lokality na svém území, ve kterých dochází ke koncentraci sociálně nežádoucích jevů, a případně i doporučit maximální počet osob, jimž by měl být poskytnut v dané lokalitě doplatek na bydlení. Podotýkám, doporučit, nikoli vetovat. Orgány pomoci v hmotné nouzi se pak musí s takovým stanoviskem obce povinně vyrovnat. Stejně tak nevidím nic protiústavního na tom, že úřad práce poskytne obci na základě její žádosti informace o počtu osob, kterým je poskytován doplatek na bydlení na jejím území podle jednotlivých lokalit uvedených v žádosti.

To je obsahem návrhů, které jsem podal a jsou uvedeny pod písmenem A1 a A3. Podotýkám, že tyto návrhy byly zpracovány společně se Svazem měst a obcí České republiky, a jak znám situaci, ten má poměrně dostatečnou oporu ve svém legislativním oddělení. Pokud skutečně chceme účinně bojovat, a nejen slovně, ale účinně bojovat proti zneužívání dávek doplatku na bydlení, proti nadměrně

koncentraci osob s tímto doplatkem spojeným v jednotlivých lokalitách, tak vás vyzývám, podpořte tyto návrhy. Koneckonců stejně tak i návrh paní poslankyně Pastuchové. Ony ty návrhy A1 a A5, to jsou ty mé návrhy, se s návrhy paní poslankyně Pastuchové pod písm. B1 a B2 v zásadě nepřekrývají, pouze se spíše doplňují.

Chtěl bych také ještě odůvodnit svůj pozměňovací návrh pod písm. A4. Ten neprošel garančním výborem o jeden hlas, spíše ale z důvodu malé účasti členů den před krajskými volbami, jinak už prošel dokonce na tom prvním jednání výboru pro sociální politiku ve druhém čtení, ale zase neprošlo celkové usnesení. Jedná se o legislativní účinnost snížení započitatelné hranice odůvodněných nákladů na bydlení u tzv. substandardních forem bydlení. To jsou ty nájemy. Započitatelné náklady se snižují v návrhu zákona pouze o deset procent. Bylo tam více variant. Dvacet procent, ale nakonec vláda předložila snížení o deset procent. A jak vyplývá z modelových příkladů, rozdíl doplatku na bydlení v případě například úplné rodiny s dvěma dětmi tři až pět let činí zhruba v rozmezí 1 265 až 1 894 korun podle velikostní kategorie obcí. Víme, že největší prostor ke zneužívání doplatku za bydlení je právě v těchto ubytovnách. Vládní návrh se přiklonil k variantě malého snížení započitatelné hranice, jak jsem uvedl, a proto zcela postačuje na základě mého návrhu šestiměsíční legisvakance lhůt jak pro příjemce doplatku na bydlení, tak i pro pronajímatele se na tuto změnu připravit. Vládní návrh zde předpokládá výjimku v obecné účinnosti zákona, tedy prodloužení tohoto opatření, resp. prodloužení účinnosti tohoto opatření, až na 12 měsíců, což by znamenalo praktické dopady až v roce 2018. Já důvodům skutečně nerozumím. Pokud se nejedná o důvody, které s vyplácením doplatku na bydlení vůbec nesouvisí, a ty tady nechci komentovat.

Vážené kolegyně a kolegové, i ve světle skutečné potřeby nastavení účinnějších nástrojů proti zneužívání doplatku na bydlení bych si vás dovolil požádat o podporu těchto mnou předložených návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nejprve faktická poznámka, omlouvám se, pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, jenom drobná poznámka. Já dost dobře nechápu, proč musíme dělat kosmetické úpravy na doplatek na bydlení. Je práce jasné, že ten byznys s chudobou založil zavedení doplatku na bydlení – tedy ho zrušme. Já vím, že teď jsme v očekávání zákona o sociálním bydlení. Já pevně doufám, že to zrušení doplatku za bydlení a vyplácení vlastně té základní částky toho státního sociálního příspěvku na bydlení, který bude odvozen od místního obvyklého nájemného, tuto věc plně vyřeší. Ovšem zákon o sociálním bydlení, to je jako čekání na Godota. Dlouho se o tom mluví, a pořád nepřichází.

Já bych spíše chtěl slyšet paní ministryni, kdy bude tento zákon předložen sem, do Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Po něm řádně přihlášená paní poslankyně Chalánková. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak tady vidíme, jak se míjejí slova a činy a jak jsme mnohdy pokrytečtí i my tady v Poslanecké sněmovně. Když jsme hlasovali o jednom z mnoha nástrojů, kterým bojovat proti kšeftu s chudobou, proti koncentraci sociálně nepřizpůsobivých do míst, kde se to vůbec nehodí, na jednu adresu, s tím, že ti majitelé, kteří neprovádějí žádné sociální služby, žádnou sociální práci, jenom vlastně využívají legálně, to je třeba říct, legálně využívají nedokonalosti našeho právního řádu, tak jsme se tady shodli a řekli jsme, že městům a obcím dáme aspoň jeden nástroj, jak s tím mohou bojovat. A byli pro to všichni kromě jednoho, nevím, kdo to byl, nevím, nehledal jsem, ale všichni přítomní členové Poslanecké sněmovny pro to hlasovali s výjimkou jednoho hlasu. A tak jsme si řekli výborně. Starostové mi volali a říkali, to je dobře, my víme moc dobře, kde jsou ubytovny, kde se provádí sociální práce. To jsou ty klasické azylové domy, působí tam organizace jako charita, Armáda spásy a pak ty lokální respektované organizace pracující v sociální oblasti. My moc dobře víme, kdo je kdo, a máme nástroj.

A co se stalo? Ministři za sociální demokracii odmítli respektovat a uplatňovat ten zákon v praxi. Vymysleli si obezličku, vnitro a MPSV, že ten souhlas je vlastně jenom nějaký poradní názor, protože státní úředníci vědí mnohem lépe než ti starostové a zastupitelé a radní, jak to v jejich obci vypadá. A pak mnozí ze stejné strany, nebo možná i ti samí úplně vážně říkají, když je předvolební kampaň: máme problém, občané, my to vnímáme, to je velký problém, my to budeme řešit. Přitom tímto návrhem zákona boří úplně jeden z nástrojů, které obce a starostové mohli dostat.

Kdyby se ten zákon uplatňoval, tak pan starosta, jehož petici četl můj kolega pan poslanec Vilímc, ten problém nemá a nemusí ho řešit a každý, kdo by mu to chtěl provést, by věděl, že nemá šanci, že první pokus by zkrachoval a druhý by už nebyl. Potom jeden předseda koaliční strany, ať mu nedělám PR, přijede do Ústeckého kraje a říká: No to je hrozné, jak to vypadá v těch sociálně vyloučených lokalitách. Bojujme s tím.

A jak s tím bojujeme? To, co mělo platit, nerespektuje stát. A pro jistotu, aby si náhodou někdo nevšiml, nebo nevsoudil, nebo nevynutil dodržování zákona od státu – podotýkám, od státu dodržování zákona –, tak to radši z toho zákona úplně vyhodíme. A teď se tady mnozí z nás tváříme: máme novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi a my ten problém řešíme. A my to zhoršujeme. Anebo ne?

Já bych chtěl slyšet od paní ministryně, co proti tomu má. Proč ten nástroj těm obcím bere? V čem se to zlepší, když ten nástroj vůbec nebude?

Náš klub ten zákon nemůže podpořit právě z toho důvodu, že pokud chceme s tím věrohodně bojovat, tak nemůžeme ničit jednotlivé nástroje, které v tom boji mají pomoci. A vy to tak děláte. Já jsem sice mluvil o ministrech za sociální demokracii, ale to je vládní návrh zákona, takže se dívám na poslankyně a poslance i dalších dvou koaličních stran. Pokud pro to budete hlasovat, ten zákon projde, tak příště nebudu

říkat, že to byli pouze ministři za ČSSD, kteří nerespektovali a zničili ten nástroj, a budu říkat naprosto oprávněně: všichni, kteří pro ten návrh zákona hlasovali, ve skutečnosti s těmi ubytovnými bojovat nechtějí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Navážu na svého předřečníka. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, chtěla bych ještě upozornit, že výbor pro sociální politiku jako výbor garanční nepřijal žádné usnesení, které by doporučilo schválit tento návrh zákona.

Za TOP 09 bych chtěla sdělit stanovisko, že jednak podpoříme pozměňovací návrh 4829 paní poslankyně Pastuchové, který přece jenom aspoň nějakým způsobem upravuje povinnosti administrativních postupů, potom je tam také otázka trvalého pobytu nebo místa, kde se fakticky ten žadatel zdržuje a podobně. Zároveň také řeší otázku nadbytečnosti motivačního plánu. Tak to nemusím dopodrobna číst. Za TOP 09 bych chtěla sdělit, že tato předložená novela nic neřeší a situaci pouze komplikuje. Přináší nárůst, nesmyslný nárůst byrokratických postupů a vzrůst úřednických postupů. Takzvaný "lex Stanjura" doporučujeme ponechat a nerušit ho. To znamená, jde o ten § 33 odst. 6. Pokud má Ministerstvo práce a sociálních věcí pocit, že je tento paragraf ústavně nekonformní, tak nechť ho Ústavnímu soudu předloží k posouzení.

Řešení v celé situaci musí být systémové, včetně zacílení pozornosti na příspěvky na bydlení z dávek státní sociální podpory. Je zde na místě určitě otevřít debatu o zákonu o obcích a také otázku trvalého pobytu.

Pokud se podíváme na dopady do rozpočtu, kapitola příspěvku na bydlení vzrůstá. Jedná se jednak o nárůst počtu těchto osob, které pobírají tento příspěvek na bydlení, zejména z kategorie osamělých seniorů, na druhé straně je možné a je také potřebné více kontrolovat takzvané nájemní smlouvy, především fiktivní nájemní smlouvy. Kapitola doplatku na bydlení přece jen z roku na rok poněkud klesá.

Zároveň bych se chtěla spolu se svými předřečníky zeptat paní ministryně, v jaké fázi se nyní nachází zákon o sociálním bydlení a zda již došlo k dohodě na společném postupu s Ministerstvem pro místní rozvoj a také se Svazem měst a obcí.

Za TOP 09 bych chtěla sdělit, že podpoříme pozměňovací návrh paní poslankyně Pastuchové, pana poslance Vilímce, ale jako celek budeme proti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, dovoluji mi několik poznámek, neboť si to zaslouží i pohled do historie.

Předně bych chtěl poznamenat, že jde o problém, kdy dochází k zneužívání sociálních dávek ne ze strany potřebných, ale ze strany majitelů domů a bytů. To podtrhuji. Za druhé hlavní problém, který byl takhle nastaven, vznikl při divoké privatizaci bytového fondu v jednotlivých městech a obcích. Obec si nenechaly potřebnou jednu třetinu bytů, která by mohla sloužit sociálně slabším. A vzpomínám si na jednání zastupitelstva statutárního města Opavy, kdy jsem se snažil ovlivnit, aby nebyla privatizována budova, která byla postavena jako bezbariérová pro zdravotně postižené, a i ta byla privatizovaná a obec s ní dneska nenakládá.

Co se týká doplatku na bydlení, ten tady taky měl určitou podstatu při svém vzniku, neboť spousta občanů sociálně slabých, a já to zas obrátím třeba na statutární město Ostrava, bydlela v takzvaných dřívějších ubytovnách jednotlivých průmyslových podniků, ale neměla tam trvalé bydliště, takže neměla nárok na příspěvek na bydlení. Proto se hledala cesta, jak pomoci i těm, a byl vymyšlen a schválen doplatek na bydlení. Pak přišel pan exministr Nečas, ministr práce a sociálních věcí, a přišel s tezí, že vlastně ty příplatky a doplatky na bydlení jsou vypláceny osobám potřebným, ale ne vždy dochází k tomu, aby doputovaly k majiteli bytu či domu, a propadnou se někde v hernách. Proto Poslanecká sněmovna schválila výjimečně v tomto případě, že tento sociální příspěvek bude moci být vyplácen ne těm potřebným, ale přímo majitelům. Ale to jsme netušili, co se stane. Od této chvíle nastal obrovský boom s obchodem s chudobou, nákup hygienicky zcela nevyhovujících budov a sestěhovávání často nepříznivých občanů, ale často i těch, kteří neměli jinou možnost, do různých lokalit. A nyní si s tím nevíme moc rady. A tady bych vůbec neobviňoval Ministerstvo práce a sociálních věcí, protože oni s tou iniciativou svým způsobem počítali.

Já si myslím, že ten návrh pana poslance Stanjura byl správný, a taky proto jsme pro něj hlasovali a taky proto nesouhlasíme s jeho zrušením. Snažili jsme se na ministerstvu ukazovat příklad Karviné. Těch příkladů je určitě více, ale v Karviné máme náměstka primátora, který má toto na starosti, a ten už popsal nemálo papírů a poslal to jak do médií, tak na Ministerstvo práce a sociálních věcí, kdy ukázal, že tento prostředek umožňuje obci, aby komunikovala a ovlivňovala tuto skupinu občanů. Podmínili souhlas obce tím, že tito lidé budou aspoň částečně v nějakém splátkovém kalendáři platit své dluhy. A ejhle, ono to funguje. Samozřejmě že vyřadili ty, kteří mají malé děti, vyřadili seniory, neřešili situaci před Vánocemi. Prostě ten systém nabíhal postupně. Jako každý systém určitě má nějakou vadu, ale byla to jedna z možností, jak obec vstupuje do ovlivňování chování jejích občanů. A my jim ji chceme vzít.

Rozumím tomu, že Ministerstvo vnitra se do toho pustilo a byla tady obava z toho přechodného období, než najedeme na nový systém, že najednou ze dne na den velká skupina lidí se ocitne na ulici. Měli jsme tedy více diskutovat o přechodném období a o ochraně, aby tato situace byla sociálně citlivě řešena. Ale zrušení této možnosti obci, se nám jeví jako nesprávné. Proto konstatuji, že poslanecký klub KSČM tento návrh podpořit nechce. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu bych chtěl reagovat na vystoupení svého předřečníka. A to je přesně ono. To je ta důvěra v samosprávu, že ti radní a ti zastupitelé, náměstek, který to má na starosti, zná situaci ve svém městě, umí rozlišovat, umí třeba počkat a chce vidět dobrou vůli. A pokud někdo prokáže dobrou vůli, tak mu samospráva vychází vstříc. Ale kdo neprokáže dobrou vůli, nespolupracuje, směje se ostatním, tam mu prostě samospráva pomáhat nebude. A je to tak správně.

Zákon, který dneska platí, není tak, že obec nesmí dát souhlas. Tak buď věříme zastupitelům, že vědí lépe než státní zastupitelé, a já tomu věřím, protože jsou v terénu, pracují s těmi lidmi. Ti lidé, když mají problém, tak jdou na radnici. Málokdy jdou na nějakou pobočku... Nepřijedou do Prahy na Ministerstvo práce a sociálních věcí za paní ministryni nebo jejím týmem. Logicky jdou za svým starostou na radnici a tam chtějí řešit problém.

Takže pokud to zrušíme, tak v zásadě říkáme, že nevěříme zastupitelům, radním, starostům, místostarostům, kteří to mají na starosti, že tomu rozumějí a že to zvládnou. A my máme přesně opačný názor. Oni tomu rozumějí, oni to zvládnou. A nic se nestane, když to zůstane. Nic se nestane!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych podtrhnout všechna slova kolegy Opálky i jeho shrnutí. My jsme také podporovali pozměňovací návrh pana Stanjura a chceme říci, že poslanecký klub Úsvit – Národní koalice bude podporovat pozměňovací návrh jak kolegyně Pastuchové, tak kolegy Vilímce z výboru pro sociální politiku. Myslíme si, že pozměňovací návrh, který zde pan Stanjura přede mnou hodnotil, byl správný, protože to bylo nástrojem obcí a měst k tomu, aby se s touto skupinou obyvatel pracovalo. Myslím si, že bychom měli přiblížit sociální práci více obcím a městům, že nám zde chybí zákon o sociálním bydlení. Že po třech letech ho zde nemáme, je velká chyba, protože by se dalo spoustu věcí tímto vyřešit.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní do obecné rozpravy řádně přihlášená paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom v krátkosti budu reagovat. Ano, souhlasím s panem poslancem Opálkou, souhlasím s panem poslancem Stanjurovi. Právo obcím rozhodovat o tom, kteří lidé by měli na jejich území být, bychom měli jednoznačně zachovat. Už vzhledem k tomu, že připravovaný zákon o sociálním bydlení, který tento týden ukončil vnější připomínkové řízení, obcím dává pouze povinnosti. Toto právo rozhodovat o tom, zda toho občana podpořím na své obci, či nepodpořím, obcím musíme jednoznačně

zachovat. Protože pokud jste studovali připravovaný zákon o sociálním bydlení, tak tam opravdu obcím dáváme pouze povinnosti. Bude zase úřad práce rozhodovat o tom: ty máš právo na stav bytové nouze, běž za tímto panem starostou, on se o tebe musí postarat. Ale už ta obec nemá právo říci: ten občan s námi nespolupracujeme, my ho tady nechceme. Takže jednoznačně pokud neprojde pozměňovací návrh paní Pastuchové, budu hlasovat proti tomuto zákonu. To je jeden důvod.

Druhý důvod. Tato novela zákona má pouze kosmetické úpravy. Neřeší systém ubytoven. To, že snížíme o 10 % výplatu, je neřešení problému. Naopak se budeme ptát toho, kde ti lidé vezmou ten zbytek, který my jim teď vezmeme. A mně vůbec nejde o ty lumpy, kteří s tím kšeftují. Ale jak se i ti lidé, kteří jsou v nouzi, a víme, že tam je určitý počet lidí, kteří opravdu jsou v nouzi, k tomu postaví? Jak se k tomu postaví obec?

A poslední věc. Zásadně nesouhlasím s novým motivačním programem pro lidi, kterých by se to mělo týkat. Ministerstvem práce a sociálních věcí nebyl úplně vysvětlen finanční dopad na to, kolik zaměstnanců na to bude potřeba a jak se s těmi lidmi bude pracovat, kolik nás to bude stát atd. Mluvíme imaginárně o 200 lidech, nebo možná 350. Další přijdou s novým zákonem o sociálním bydlení.

Opravdu, tato novela je naprosto zbytečná, a pokud neprojde pozměňovací návrh paní Pastuchové, tzn. že my obcím necháváme to právo, tak si myslím, že by Sněmovna pro něj neměla hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Zatím posledním řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem, tak jak to dělám vždycky, poslouchal příspěvky předřečníků. A zaznívá tady z toho, co říkají kolegové i kolegyně Radka Maxová, kolega Mirek Opálka, všichni vyjadřují své nepřesvědčení o tom, že tento zákon je dobře připraven a že vyřeší problémy, které by vyřešit měl.

Já jsem se začal tou problematikou zabývat jako místopředseda petičního výboru, kde do petičního výboru doputovaly v tuto chvíli tři petice občanů, kteří jsou členy společenství vlastníků a kteří narážejí na obrovské problémy se zneužíváním bytů, které jsou dále pronajímány. V tuto chvíli totiž dochází k tomu, že ten problém se z takzvaných ubytoven, kde ke zneužívání vyplácení dávek docházelo dříve, přesouvá nikoli na ubytovny, ale přímo do bytových domů, kde dochází v podstatě ke stejnému, nebo velmi podobnému mechanismu kšeftování s těmito byty a neoprávněným čerpáním sociálních dávek. Dochází tam k vykazování pravděpodobně dvojitých smluv. Příspěvky, které vyplácejí úřady práce – podívejme se, jakou funkci dneska plní úřady práce: vyplácejí příspěvky na bydlení – jsou sice vypláceny těm podnájemníkům, ale nedostanou se na účty nebo na konto tam, kde mají, správcům bytových fondů nebo společenství vlastníků. Ti se dostávají do velmi kritické situace, kdy nemají na zaplacení nájmu, voda je odpojována z jednotlivých bytů nebo

z jednotlivých domů a slušní vlastníci se dostávají do obrovských problémů. Petice už jsou tři a v podstatě poukazují na stejný problém.

Zaznělo tady několikrát, že tato novela není až tak důsledná v tom, co by měla řešit. Padají pochybnosti o tom, jestli to vyřeší, co bude realizovat. A to, že zákon o sociálním bydlení teprve bude, a víme, kdovíky.

Z tohoto důvodu dávám předsedům klubů a jednotlivým klubům, abychom se nad tím zamysleli, návrh na opakování druhého čtení, abychom na tomto zákonu ještě mohli popracovat. Abychom ho vylepšili tak, aby měl opravdu smysl. Myslím, že kolegyně Maxová říkala, že pokud některé pozměňovací návrhy neprojdou, je zbytečný a nic to neřeší. A to jsou přesně ty důvody, které mě vedou k tomu, abych podal návrh na opakování druhého čtení. Ne abychom zákon neschválili, aby spadl, ale abychom ho nechali živý, mohli bychom na něm popracovat a aktuálně podle těch informací – já se tou problematikou opravdu začínám zabývat intenzivně a jsem v kontaktu s těmi lidmi, s předsedy společenství vlastníků, jaký tam je problém – abychom se do toho zákona mohli co nejvíce těch podnětů pokusit implementovat a dosáhnout tak toho, aby ten zákon měl větší smysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Paní ministryně s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Ráda bych tady komentovala některé věci. Co se týče toho, jak obce dnes rozhodují, nerozhodují, co dělají úřady práce. Tak ten systém byl na úřady práce přenesen za úřadování pana bývalého ministra Drábka. Když jsme my nastoupili do vlády, tak jedna z prvních věcí, kterou jsem udělala, bylo, že jsme měli schůzku se Svazem měst a obcí a ptali jsme se: Chce to zpátky? A většina starostů řekla že ne. Že to chce nechat tak, jak je. Takže tady bychom si tohle měli opravdu vyjasnit. Většina lidí ze Svazu měst a obcí nám řekla, že to chce nechat takhle. To znamená, oni se nechtěli tou hmotnou nouzí zase tak moc zabývat. A to je opravdu potřeba, aby tady úplně jasně zaznělo.

Sociální bydlení. Ten systém zas tak moc nepřevrací, co se týče toho, co má a nemá dělat obec a co budou dělat úřady práce. Ale ta podstatná změna je v tom, že většina bytového fondu, do kterého jdou státní peníze, má být spravována obcemi, když to tak řeknu. Nebudou to všechno byty jenom v jejich vlastnictví, protože se bohužel tady mohutně privatizovalo, ale má to být tak, že když obec nemá svůj bytový fond, tak si prostě určí partnery, vybere si třeba soukromníky, vybere si neziskovky, církev a to sociální bydlení se bude provozovat v těchto bytech. Ale bude to pod dozorem obce. A dokud tohle nebude, tak zneužívání, které je, resp. problémy, které třeba teď nastávají zejména v severních Čechách v bytových domech, tak to prostě nezmizí! My v tuto chvíli nemáme nástroj, jak říct, že do takových druhů bytů ty dávky nebudeme platit vůbec! A my jsme předložili na vládu materiál, který úkoluje i ostatní resorty, protože tady jsou situace, které se vymykají kompetenci Ministerstva práce a sociálních věcí. My tady potřebujeme součinnost ostatních. A opravdu nejsme schopni říct, že do bytů za určitých podmínek ten příspěvek na

bydlení vyplácet nebudeme. Ale až to bude v rukou obcí a nebudeme krmít soukromé majitele, ty byznysmeny s chudobou, tak to je podle mě jediné řešení. (Ministryně hovoří hlasitě, poslanci hlasitě diskutují v lavicích i v hloučcích.)

Ano, ten zákon teď dokončuje vnější připomínkové řízení, nicméně už předtím bylo uděláno jedno kolo s Ministerstvem financí, s Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem vnitra. Takže tohle už je kolo druhé. A myslím si, že do Poslanecké sněmovny by to mělo doputovat v lednu příštího roku.

A co se týče toho, že tady zaznělo několikrát, že my ten souhlas obce z toho zase vyjímáme. Tak já nevím, tak asi nějak špatně čteme, nebo čteme každý něco jiného.

Já bych chtěla, byste mě trochu poslouchali, protože tady...!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, prosím sněmovnu o klid! Pane poslanče Schwarzi, prosím, běžte diskutovat do předsálí. Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Protože tady zaznělo tohle opakovaně, a je to docela zásadní věc, protože řada z vás jsou starosty nebo místostarosty a tak dále. Já jsem svedla zápas o to, aby se to nevyškrtlo, proto se novela zdržela o několik měsíců, protože jsme to upravili tak, aby to tam zůstalo a bylo to upraveno jaksi konformně se stanoviskem Ministerstva vnitra, aby to mělo jasná pravidla, aby se řeklo, jak obec dává stanovisko. Ano, je doporučující, ale prostě tam zůstalo a jsou daná jasná pravidla, aby se především zabránilo tomu, že zase nějaký v uvozovkách byznysmen vezme odněkud haldu chudých lidí, přestěhuje je do nějaké barabizny v nějaké obci, obec k tomu nemá co říci a my tam platíme dávky. Na to ta novela prostě myslí, nezlobte se na mě. Asi každý opravdu čteme nějaké jiné podklady.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. S faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jsem zaregistroval, když paní ministryně říkala, jak Svaz měst a obcí má určitý názor, jak několik hlav současně neosouhlasně vrtělo, že to je informace, kterou mají jinou. Já ji mám také jinou.

K vyplácení příspěvků osobám, které to zneužívají. Na tom semináři, ten byl 4. října, který jsem tady v Poslanecké sněmovně pořádal, zazněl takový návrh, přiznávám se, že to byla moje chyba, že jsme neoslovili i někoho z Ministerstva práce a sociálních věcí, aby osoba, která žádá o vyplácení příspěvků, nepředkládala jen doklady od vlastníka bytů, ale i od společenství vlastníků. Protože velmi často se, paní ministryně, stává, že peníze jsou vyplaceny, skončí v kapse spekulantů a nedostanou se tam, kam měly.

Na rozdíl od vás si myslím, že největší rozhodovací vliv, aby tento problém byl řešen, by měly mít právě bytové samosprávy, společenství vlastníků, a nikoliv obce,

protože obzvláště šéfové společenství vlastníků už znají notoricky známá jména některých spekulantů, kteří bytů na zneužívání dávek vlastní řádově stovky a vydělávají na tom obrovské peníze. Tady vidím ten hlavní zdroj problémů a jenom jsem utvrzen v tom a vyzývám kolegy, abyste podpořili můj návrh na vrácení do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S faktickou poznámkou paní ministryně. Prosím, paní ministryně, vaše dvě minuty.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Jenom krátká reakce. My tady o tom dávno víme a je to jedna z věcí, která je na seznamu opatření, která ale musí udělat jiný resort. To není v naší kompetenci. Je to v usnesení vlády. Když jsem to jednou vyslovila, objevilo se to v novinách, tak se snesla neuvěřitelná kritika části vlastníků domů, co si to dovoluji vyslovovat. Jenom abyste věděl, ale je to napsáno v seznamu opatření.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Vilímeček.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně a kolegové, já bych se chtěl obrátit na paní ministryni. Docela bych chtěl, jestli by mě mohla poslouchat, a vyzvat ji, aby přečetla alespoň jednu pasáž z novely, vládního návrhu novely zákona, která dává obcím jako takovým vůbec nějaký nástroj. Myslím, že žádnou takovou pasáž tam nenalezneme. Já jsem se snažil i ve svém vystoupení apelovat na to, abychom obec neztotožňovali s obecním úřadem. Já jsem letitý místostarosta obce, která má pověřený obecní úřad. Mechanismus je tam nastaven tak, že pokud by to bylo schváleno, tak v některých případech jakýsi sociální pracovník pověřeného obecního úřadu by dával jakési doporučení v případě obce, která vůbec není totožná s obecním úřadem. To znamená, že bych ji skutečně chtěl vyzvat, když prohlásila, že bojovala za obec, aby přečetla jednu pasáž z vládního návrhu zákona, která obcím dává vůbec nějakou pravomoc do této věci vstupovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tedy zeptám přímo paní ministryně, jestli hovořila o § 33, který je tam v několika odstavcích, kde zřejmě k tomu kompromisu ve vládě došlo, využití informace, jestli je to ono, co obec vlastně v pravomoci má, protože úřad může a nemusí informace využít. Proto je diskuse, nejde o žádnou zlomyslnost vůči vládě. Svým způsobem by bylo dobré, kdyby se vyjádřil i pan ministr vnitra, protože ten inicioval situaci, která tady teď je. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych za dvě minuty nestihl, co chci říct. Ale je fajn, že je tady pan ministr vnitra, protože neslyšel mé první vyjádření, když jsem říkal, že on a jeho kolegyně Marksová se podíli na obcházení zákona platného znění tím, že si vymysleli metodiku, že zničehonic je stanovisko nezávazné. Možná kdyby to bylo ve stavebním řízení, tento inovátorský postup, tak bychom dálnice už měli postavené, že bychom řekli, že negativní stanoviska jsou informativně nezávazná a stavební úřad rozhoduje bez ohledu na stanoviska. To by přineslo určitě více užítu než tady nezávazné stanovisko.

Paní ministryně nám řekla, jak bojovala, aby tam zůstala možnost využít informace. Ale s kým, paní ministryně? Tady poslouchám kolegyně a kolegy ze všech klubů, tedy vaši kolegové kolegiálně mlčí, tomu rozumím, a ti říkají, že to tam chtějí, s nimi jste asi nebojovala. Jedině že jste bojovala, že to chcete změkčit. Ale vy jste tady sama sebe vykreslila jako bojovnici za nástroje pro obce. Nevím, kdo byl ten zlý, možná Jiří Dienstbier, to nevím, to je jediné, co mě teď napadlo, že s ním jste bojovala, ale vzhledem k tomu, jakou váhu mají jeho názory v Poslanecké sněmovně, tak to jste mohla dobojovat rychle. (Veselost v sále.) To si tedy fakt myslím. (Veselost v sále.)

Ale pojďme zpátky k vážné věci. Vy jste říkala, že jste se sešla poté, co jste se stala ministryní, se zástupci Svazu měst a obcí a že nechtěli v zásadě nic měnit. Já nevím, jestli jsme si úplně rozuměli, protože to s kolegy debatují od roku 2010. A v této oblasti jsou dvě různé věci. Jedna věc – sociální šetření a rozhodnutí o tom, jestli člověk má nárok na dávku. Když se ptáte starostů, zastupitelů, tak tohle chtějí dělat, protože to stejně dělají jako první. Dělají sociální šetření, prověřují a musí řešit situaci v okamžiku, kdy například vznikne ubytovna, tak si všichni ostatní v ulici, ve čtvrti stěžují, a nestěžují si kupodivu na úřadu práce ani na MPSV, ale chodí zcela logicky na radnici, vědí přesně, kde si mají stěžovat, když se jim děje něco ve městě, co se jim nelíbí. To je shoda. Chtěl bych vidět většinu starostů, kteří tohle odmítají.

Pak je druhá věc a to je vyplácení dávek. A to už je úředničina, to může dělat stát a to myslím, že starostům vůbec nevádí, když se rozhodne, že člověk dostane tuto dávku, ať je to na jednom místě, ať je to klidně úřad práce, tam se to zadministruje a vyplátí.

Pokud v debatě budeme směřovat tyto dvě oblasti, tak si nebudeme rozumět. My, kteří bojujeme za to, aby obce dostaly aspoň nějaký nástroj, chceme říct, že to je první, a vůbec nejsme proti tomu, aby administraci, evidenci, koneckonců jsou to státní peníze, aby to vyplácela státní instituce, v tomto případě úřad práce. A podle mě o tom hovoří, i když jsem u jednání nebyl, kolegové ze Svazu měst a obcí, protože to je podstatné.

Pokud chceme být konkrétní, mě by docela zajímalo, a myslím, že i voliče, kteří starostové odmítají řešit to, komu se budou vyplácet problematické doplatky na bydlení. Opravdu by mě to zajímalo, protože já takové starosty neznám. Neříkám, že nejsou, že neexistují, ale já je neznám. Naopak, a nejsem jediný, kolegyně a kolegové

to dostávají taky, mají své zastupitele, mají své občany, píšou i jim, často obce zoufale kupují nepotřebné objekty, které k ničemu nepotřebují, jenom aby zabránily tomu, aby tam nevznikla ubytovna. To přece víme.

Jestli argumentem pro to změkčení – protože to, co navrhla vláda, je nic, vůbec nic, tam není žádný nástroj pro obce, vůbec nic – jestli je avizovaný postup některých obcí po té minulé novele, který byl nejprve avizovaný, navíc se to muselo vyzkoušet, a jeden z argumentů, který jsem tehdy v té veřejné debatě zachytil, že to je hrozné, například město Bohumín řeklo, že to nedá nikomu, tak je to věc samosprávy města Bohumín. Já to plně respektuji, chci jenom říct, že tam mají dlouholetého a úspěšného starostu, který je shodou okolností předseda senátního klubu České strany sociálně demokratické. A to má být argument ministryně práce a sociálních věcí, jeden z argumentů, z té samé strany o tom, že co hrozí. Já si myslím, že v tom Bohumíně by ta realita byla pestřejší a že by to nebylo sto nula. Jsem si tím naprosto jistý, protože je to v mém regionu a vím, jak to město funguje. Sice zdaleka to nevím tak jako občan Bohumína, ale mimo jiné v tom, že v poměrně razantním postupu s nepřizpůsobivými a razantním souboji s ubytovnami sbírá pan starosta zasloužený úspěch v komunálních volbách. A říkám zasloužený úspěch.

Takže mně v této chvíli přijde nejméně racionální neshodit ten zákon, jak jsem navrhoval, abychom hlasovali proti, vrátili do druhého čtení, zaměřit se zejména na ten § 33, pokusit se najít politickou shodu, nebo aspoň většinu, když nebude politická shoda, která zachová ten nástroj v plném znění pro obce. Nikdo nemůže říct, že je to překvapilo, o tom se už debatuje rok a půl, není to žádná novinka. Pokud ještě vydržíme měsíc, tzn. že bychom druhé čtení zopakovali na příští schůzi, nic se nestane, protože tento návrh zákona zhorší stávající situaci. Jenom doufám, že zase kouzelníci na Ministerstvu vnitra nevymyslí to, že z povinnosti je vlastně nezávazná informace. A pokud ano, fakt doporučuji soustředit se na oblast stavebního práva. To by státu velmi pomohlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou nejprve paní poslankyně Radka Maxová, po ní pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, já budu jenom krátce reagovat. Mnohé bylo již řečeno. Je pravda, že i já samozřejmě po rozpoutání velké diskuse ohledně pravomocí obcí dávat doporučení či souhlas s poskytnutím doplatku na bydlení jsem v úzkém kontaktu se starosty. A ani já jsem nenarazila na jednoho starostu, který by mi řekl: zrušte to, nám to nevyhovuje, činí nám to problémy. Každá samospráva, se kterou jsem se na toto téma bavila, našla cestu, jak to řešit. Naopak mě právě hrozně mrzí to, že když něco komplikuje problémy, konkrétně tato věc, tak nejjednodušší je to zrušit. Ne najít cestu, jak to udělat, aby to fungovalo. Myslím si, že než dělat takovéto kosmetické úpravy, tak bychom se měli spíše zaměřit na celkovou revizi vyplácení sociálních dávek, pojistných, nepojistných, a nás v České republice. A možná bychom se divili, co by nám tato revize přinesla.

Myslím si, že spousta starostů tuto problematiku umí řešit sama, bez jakékoli zákonné normy, a vím, že i na výboru pro sociální politiku na toto téma byla poměrně velká diskuse. Dá se říci, že opravdu převažoval názor podpořit samosprávy v tom, aby mohly nějakým způsobem regulovat pobyt občanů na svém území, aby jim to nedělalo potíže a aby i obce mohly pomoci lidem, kteří se chtějí dostat ze své nouze. Takže já si opravdu myslím, že ta pravomoc těch obcí by tam měla jednoznačně zůstat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poslední faktická poznámka pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. To je problém, o kterém se ví. Já jsem tady s paní ministryní ještě potom trochu debatoval a jsem rád, že máme víceméně asi podobný, nebo shodný pohled na věc. Ještě jsem teď rychle telefonoval. Je to v podstatě, jak jsem zjistil, větší formuláře. Ten formulář, který ten žadatel o ten příspěvek... tam je kolonka "potvrzení vlastníka bytu". Tak ten formulář změníme, to by bylo velmi jednoduché, dejme tam ještě druhou kolonku "potvrzení správce bytového fondu nebo plátce dodavatele energií, vody". To je ten problém, ten jsme si řekli, ty peníze se vyplatí, a pak se nedostanou tam, kam mají, že si je někdo nechá v kapse. Část toho problému, zdůrazňuji část, neříkám, že to je všelék, by se dala velmi jednoduše vyřešit tak, že žadatel o příspěvek bude předkládat potvrzení dvojí, vlastníka bytu a vlastníka nemovitosti, že ty peníze použil na to, na co mu byly vyplaceny. A tak by se velmi omezil tento problém. Neříkám, že vyřešil.

Stává se, a je to právě problém Ústecka, těch bytů v severních Čechách, že tam najednou dochází k velké migraci a že tam do těch obcí přicházejí ti nepřizpůsobiví, kteří prostě bydlí kdekoliv, jakkoli, z jiných oblastí. Oni je tam neznají. A dokonce i sami příslušníci toho etnika říkají, že je tady nechtějí, protože ty domy přivádějí k devastaci, přivádějí je k rozkladu. A začíná tento problém migrovat. A ti, kteří s tím mají zkušenosti, varují před tím, abychom zabránili (?) tomu, aby tento problém postupoval dál. Protože co se stalo? Problém kšeftů na ubytovnách se přenesl do bytů. A jsem rád, že je tady pan ministr financí Babiš, protože jako správce kasy by měl mít zájem na tom, aby se neplýtvalo (předsedající upozorňuje na čas) s vyplácením finančních prostředků a sociálních dávek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud nikdo takový není, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova paní navrhovatelky, případně paní zpravodajky. Není zájem. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Než budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, tak je tady návrh pana poslance Fiedlera na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o opakování druhého čtení toho návrhu zákona podle § 95 odst. 2 jednacího řádu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro opakování druhého čtení, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 119. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 58. Návrh na opakování druhého čtení byl přijat.

Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a paní zpravodajce.

Dalším bodem našeho jednání je

182.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Marian Jurečka a zpravodaj garančního zemědělského výboru pan poslanec Petr Kudela. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 839/4, který vám byl doručen dne 16. září tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 839/5.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl i ve třetím čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřební dani, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného návrhu zákona je rozšířit daňové zvýhodnění minerálních olejů, které jsou spotřebovávány v rostlinné výrobě, i na minerální oleje, které jsou spotřebovávány při vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat. Návrh zákona má zajistit, aby bylo osobám podnikajícím ve vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat umožněno uplatnit nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů, které pro vybrané činnosti živočišné výroby a produkci zvířat spotřebovaly.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny dne 31. srpna 2016 jako garanční výbor a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Poslanecká sněmovna projednala vládní návrh zákona ve druhém čtení dne 16. září 2016. V rámci tohoto projednávání byl přednesen komplexní pozměňovací návrh, který umožňuje podnikům se živočišnou výrobou žádat o vratku spotřební daně z motorové nafty spotřebované v zemědělské prvovýrobě, s přihlédnutím k intenzitě chovu hlavních druhů hospodářských zvířat. K tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu pak byly předneseny tři pozměňovací návrhy. První dva pozměňovací návrhy umožní žádat o vratku spotřební daně z motorové nafty spotřebované i pro provádění hospodaření v lesích a v rybníkářství a třetí pak umožní

fyzickým osobám žádat o vrácení daně do šesti měsíců ode dne, kdy mohly nárok uplatnit poprvé.

Vzhledem k tomu, že u řady druhů či kategorií hospodářských zvířat nelze spolehlivě doložit intenzitu chovu zpětně od 1. ledna 2016, a není tedy možné od tohoto data zajistit aplikaci správné sazby spotřební daně podle intenzity chovu, předpokládá komplexní pozměňovací návrh přechodně od 1. ledna 2016 do 1. července 2017 alternativní právní úpravu, která umožní vratku spotřební daně z motorové nafty spotřebované při činnostech v živočišné výrobě nezávisle na intenzitě chovu. S ohledem na vývoj zemědělství v České republice a s přihlédnutím k dopadům navrhovaných opatření zohledňujících intenzitu chovů na státní rozpočet České republiky předpokládá komplexní pozměňovací návrh použít zvýšenou a nejvyšší sazbu daně pouze do 31. prosince 2018. Za účelem snížení administrativní zátěže pro stát i pro dotčené subjekty předpokládá komplexní pozměňovací návrh jednotnou základní sazbu vratky pro všechny činnosti v zemědělské prvovýrobě od 1. ledna 2019.

Komplexní pozměňovací návrh přispěje ke zlepšení situace v živočišné výrobě a v produkci zvířat, a proto s ním souhlasím. Ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu byly podány další tři pozměňovací návrhy, s nimiž také souhlasím. Pozměňovací návrhy zemědělského výrobu jsou rovněž v souladu s koncepcí předkladatele, přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, proto s nimi souhlasím za předpokladu, že nebude přijat komplexní pozměňovací návrh uplatněný ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, členové vlády, po projednaném minulém bodu se dostáváme k novele zákona o spotřebních daních, která však, jak se dívám na plénum Sněmovny, mnohé moc nezajímá, což mě mrzí. (Hluk v sále, někteří poslanci stojí v hloučcích a hovoří.)

Pan ministr Jurečka vysvětlil důvody, které vedou vládu k tomu, aby předložila takový návrh zákona. Naše zemědělství je velice těžce zkoušené konkurencí zejména starých zemí Evropské unie. Tímto návrhem zákona zemědělství pomáháme. Pomáháme podnikům, které produkují v živočišné výrobě. Tato novela zákona rozšíření vratky spotřební daně se bude vztahovat na všechny provozovatele živočišné výroby, včetně chovu koní.

Také chci upozornit na podaný pozměňovací návrh pana poslance Šrámka, který intenzitu chovu živočišné výroby bere jako limitující prvek a zavádí princip – čím větší množství chovaných zvířat na hektar, na jednotku plochy, zvyšuje možnost vratky spotřební daně, čímž pozitivně přispívá také ke stavu půdního fondu a velice pozitivně bude působit na naši ekologii a zachování a udržení vody v přírodě.

Na zasedání zemědělského výboru předložily svá stanoviska k podaným pozměňovacím návrhům Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo financí.

Ministerstvo zemědělství dalo doporučující stanovisko, protože se jedná o zemědělce, Ministerstvo financí dalo stanovisko negativní. Protože to neodůvodnili, tak jsem si to odůvodnil já, proč dalo Ministerstvo financí negativní stanovisko. Za prvé je to pro úřady Ministerstva financí práce. Za druhé je to výdaj státního rozpočtu. Stejný výdaj státního rozpočtu, jako je světlo a teplo v této budově nebo světlo a teplo v budově Ministerstva financí, takže očekávám, že Ministerstvo financí při schvalování státního rozpočtu dá negativní stanovisko i na tyto výdaje.

Jak jsem řekl, možnost vratky spotřební daně se bude týkat všech podnikajících subjektů v živočišné výrobě, které mají právo o vratku spotřební daně požádat. Jestli ji využijí, nebo ne, je pouze na jejich uvážení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. S přednostním právem pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Pan poslanec Kořenek posouvá svoji omluvenku až od 11.30.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Jenom velmi krátce. Chci ohlásit jakoby drobný střet zájmů. Mou profesí je živočišná výroba, i když ji řadu let již nevykonávám, ale velmi dlouho jsem aktivně působil v zemědělství. A chci poprosit o podporu tohoto návrhu zákona včetně podpory těch návrhů, které zahrnují velmi spravedlivě do té podpory i klenot českého, moravského a slezského zemědělství, kterým je bezesporu rybníkářství, a samozřejmě i ty návrhy, které zahrnují do té podpory i lesní hospodářství.

Vím, že by se dalo udělat ještě více, a bylo by to záhodno, protože obdobně úpí i některé další sektory, ale přesto chci ocenit, že po řadě let, pro někoho možná trošku pozdě, ale přece jenom, přichází podpora, která znamená pro mnoho podniků doslova záchranu holé existence. Živočišná výroba byla vždycky tak trošičku popelkou, i mediálně je zajímavější zpráva o výnosech obilovin a o chlebu apod., a spíše tady se dočkáváme diskusí o tom, jak živočišná výroba škodí, viz nedávná diskuse o klimatu a některých dopadech živočišné výroby na klima. Ale já bych chtěl v této chvíli požádat všechny poslance a poslankyně Poslanecké sněmovny, aby vzali v úvahu to, že dochází ke kompenzaci, nebo alespoň k částečné kompenzaci újm v uvozovkách, kterou jsme jako český stát tak trošku také té živočišné výrobě způsobili. Mám na mysli třeba situaci, kdy tím, že se Česká republika připojila k sankcím proti Rusku, velmi významně utrpěly zpracovatelské podniky, které operují s mlékem, tedy sýraři, mlékaři, kde ztráta ruského trhu pro ně znamenala velmi těžkou ztrátu, následně potom tedy i pro prvovýrobce, tedy zemědělce, kteří produkují mléko. Z této rány se domněška velmi těžko vzpamatovávají. A jestliže tedy teď přicházíme s alespoň částečnou kompenzací prostřednictvím zelené nafty i pro živočišnou výrobu, tak pro mnoho z nich to skutečně znamená, že mohou mít určitou naději, že se bude jednou možná dýchat lépe v živočišné výrobě.

Vřele podporuji i pozměňovací návrh pana kolegy Šrámka, protože jestliže máme udržet konkurenceschopnost alespoň trošičku na úrovni země – a teď tady pan zpravodaj velmi správně poukazoval na staré země Evropské unie a já to

zkonkretizují – Německo, Dánsko apod., kde intenzita živočišné výroby je nesrovnatelně vyšší ať už ve výrobě mléka, ať už ve výrobě vepřového masa, nebo produktů drůbeže, tak tady je třeba, abychom i u nás zasáhli tímto způsobem. Protože jestliže se bavíme – a teď to vezmu trochu z větší šíře – jestliže se bavíme již řadu měsíců, možná řadu let o tom, jakým způsobem je třeba udržet např. vodu v krajině, tak to začíná přece tam, že zemědělství se vrátí ke své původní pestrosti a vedle oněch lánů obilí, řepky atp. se více budou pěstovat i plodiny, které vodu v té krajině zadržují, tzn. ať už jsou to travní porosty, víceleté pícniny na orné půdě apod. Čili že se vrátí význam živočišné výroby.

Asi těžko budeme pěstovat například vojtěšku tam, kde to nemá kdo spotřebovat. Je to systém, jemuž je třeba vrátit rovnováhu, a pak budeme mít méně problémů s povodněmi nebo se suchem. Je to systém, kterému vracet rovnováhu začínáme právě tím, že přijmeme dnes tuto novelu zákona o spotřebních daních.

Rozumím Ministerstvu financí, že dává negativní stanovisko, protože správný ministr financí se vždycky bude kroutit, když má nějaké peníze vydat, ale jsem přesvědčen, že zde jde následně potom o multiplikační efekt, že ve skutečnosti na tom i český stát možná drobně, ale přece jenom vydělá. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám děkuji, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Šrámek a připraví se pan poslanec Bendl. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vládo, poslankyně, poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi velmi stručně vypíchnout hlavní body komplexního pozměňovacího návrhu.

Můj návrh zavádí jednu sazbu na farmu, ale tři možnosti vratky podle intenzity a kritéria intenzity živočišné výroby, jak už tady pan ministr a moji předfečníci správně řekli. Je to vlastně skutečná a významná podpora živočišné výroby. Návrh je pro dobře hospodařící zemědělce bonusový. Pro špatně hospodařící zemědělce je nevýhodný, ale motivační. Je systémový, k podvodům netolerantní a navíc jednoduchým způsobem administrovatelný jak pro zemědělce, tak pro kontrolní celní správu. Tím lze velice rychle dostat do živočišné výroby, která je v hluboké krizi, více peněz, než bylo původně alokováno, bez komplikovaných žádostí o dotace.

Někdo by mohl namítnout, že se zvýší vratka i na rostlinnou výrobu, ale to není pravda, protože vyšší VD na hektar znamená více netržních a méně tržních plodin na poli, hlavně plodin, které na polích chceme, které zabraňují erozi a vysušování polí, navíc motivujeme dodávat na pole organickou hmotu tak důležitou pro dlouhodobý kvalitní stav naší půdy.

Bohužel s přihlédnutím k pouze odhadovaným dopadům navrhovaných opatření na státní rozpočet, protože je to věc nevyzkoušená, se navrhuje použití principu pouze do konce roku 2018. O případném prodloužení bude moci rozhodnout až nová politická reprezentace po analýze roku 2017, tedy zřejmě v roce 2018. Pokud budu poslancem tohoto parlamentu, budu určitě za dobře hospodařící zemědělce bojovat a

navrhnou prodloužení i v letech 2019 a dalších, pokud odhady dopadů na státní rozpočet budou v plánovaných a odhadovaných intencích.

Na závěr mi dovoluji ještě podotknout jednu věc k těm, kteří tento návrh zřejmě nepodpoří. Ano, jedná se o daňovou distorzi, která se ale nezavádí proto, aby zvýhodnila jedny podnikatele či jeden sektor hospodářství oproti jinému. Je to opatření k posílení konkurenceschopnosti české, především živočišné výroby proto, že toto opatření mají i okolní státy jako Německo a Polsko, ale i naprostá většina zemí EU.

Chtěl bych vás, poslankyně a poslanci, požádat o podporu vlevo i vpravo. Tento návrh není ani pravicový, ani levicový, není ani o podpoře velkých agropodniků, v některých případech ba naopak. Kdo nemá vybalancované hospodaření živočišné a rostlinné výroby, bude mít jen základní vratku spotřební daně. Tento návrh je pro všechny, kteří to dělají dobře, a je to návrh pro zemědělce malé, střední i velké. Venkov jedna rodina, jak za první republiky říkával Antonín Švehla.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost a věřím ve váš zdravý selský rozum. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a požádám pana poslance Bendla o vystoupení a připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já začnu stejně jako na zemědělském výboru otázkou. Myslíte si, že by zelená nafta pomohla i českému průmyslu? Pomohla by zelená nafta i třeba českému zdravotnictví, záchranné službě? Pomohla by hasičům, policii, všude, kde jsou obrovské výdaje v oblasti pohonných hmot, kde denně se zachraňují lidské životy? Anebo obráceně, český průmysl je hlavním motorem české ekonomiky. Máte pocit, že by pomohla? Pokud ten pocit máte, tak jsem hluboce přesvědčen, že lepším řešením je snížit celkové daňové zatížení jednorázově pro všechny, než abychom touto daňovou distorzí podporovali jednu část podnikatelského sektoru a druhou ne.

Paní náměstkyně ministra financí – a já pevně věřím, že to není hra, protože doporučení Ministerstva financí k tomuto návrhu zákona je negativní, i k jednotlivým pozměňovacím návrhům, ale vládní poslanci včetně představitelů hnutí ANO hlasovali pro. Vzhledem k tomu, jak se tady bavíme o konfliktech zájmů apod., prostě tomu pak nerozumím a nevěřím tomu, že by ministr financí nebyl schopen vysvětlit svým poslancům, že pokud je tady stanovisko ministra financí nebo Ministerstva financí negativní, že ten návrh zákona opravdu principiálně nakonec nepodpoří. Trochu tomu nerozumím, ale nevěřím tomu, že by ministr financí nebyl tak silný, aby nevysvětlil svému poslaneckému klubu, co si přeje jeho ministerstvo. Paní náměstkyně slušnou formou, asi s vědomím toho, že se baví s koaličními poslanci, ale vysvětlovala, že celý ten princip je velmi byrokratický, složitě hlídatelný, že bude nést vysoké nároky na uhlídání zneužitelnosti takového systému, a proto jej nepodporuje.

Obecně platí, že systém zelené nafty je nejvýhodnější pro ty, kteří hospodaří na velkém množství hektarů. Pokud někdo hospodaří na tisíci hektarech, má náklady na naftu řádově jiné než třeba zelinář hospodařící na dvou třech hektarech. A

v okamžiku, kdy se budou rozšiřovat nůžky, protože my potřebujeme podpořit nejenom živočišnou výrobu, ale i v rámci rostlinné podporu zeleniny, ovoce, tak budeme rozšiřovat nůžky mezi tím, že výhodnější a čím dál tím výhodnější hospodařit na velkých láněch s větší podporou, než se trápit s ovocem a zeleninou zejména, že ten systém přináší i další disproporce a nerovnováhy dovnitř toho systému.

Pan kolega Šrámek tady říkal, že přichází ještě se třemi úrovněmi podle hodnocení intenzity. I to je z hlediska kontroly a využívání systém velmi složitý a nebude jednoduché ukontrolovat a zkontrolovat, kdo opravdu naftu použil k tomu, k čemu ji použít měl. Proto říkám, my jsme přesvědčeni, že nejlépe bychom pomohli, pomůžeme-li všem snížit náklady související s naftou, a to znamená, snížili spotřební daň, a umožnili vlastně nejenom zemědělcům, ale celé české ekonomice, aby toto zatížení nemusela nést na svých bedrech. Český rozpočet, jsem přesvědčen o tom, si to může dovolit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Šrámek. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo. Dovolte mi zareagovat na svého předřečníka. Já jsem tady mluvil o daňové distorzi, ano, ale důvod není ten, abychom zvýhodňovali zemědělce proti ostatním podnikatelům, ale pouze a jen to, že to mají ostatní země. Má to Německo, Rakousko, Polsko, téměř všichni v EU. Pokud se to v celé Evropě zruší, budu první, který bude navrhopvat, aby se to zrušilo i u nás.

Systém je byrokratický. Ano, systém je byrokratický právě dnes, protože i za vašich vlád jste v podstatě podporovali pouze a jen rostlinnou výrobu. A vlastně zemědělec dneska má dvě vratky na farmě. Takže musí oddělovat naftu, kterou používá na poli, od nafty, kterou využívá ve stáji. A právě vy hovoříte o malých zemědělcích. Tak právě ti malí zemědělci jezdí na poli i ve stáji s jedním traktorem, s jednou nádrží, ale musí oddělovat, jaká nafta byla spotřebována na poli a jaká byla spotřebována v živočišné výrobě ve stáji. Tento návrh tuto sazbu sjednocuje na jednu, aby systém byl jednodušší jak pro zemědělce, tak i pro kontrolu celní správy.

Zavádění tří vratek. Bude to velmi jednoduché. S panem ministrem jsme se domluvili, že bude vytvořen systém, kdy velmi přesně k poslednímu dni v měsíci bude přesně jasné, jaké VD na hektar daný podnik má, a o danou sazbu vratky si požádá.

Výhody pro ty, co hospodaří na velké ploše, ano. Ale to tady nezavádíme dnes. To už je tady dlouho. Ale tento systém právě nezvýhodňuje ty, kteří pouze a jen hospodaří na velké ploše, ale právě ty, kteří hospodaří dobře. Kteří mají vyrovnanou, vybalancovanou rostlinnou a živočišnou výrobu. Takže ti, kteří mají velké hektary a dělají pouze a jen rostlinnou výrobu, ti dostanou to minimum, ten základ.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas. Byl jste přihlášen s faktickou poznámkou. Děkuji vám. Další faktickou poznámkou má pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. On mi kolega Šrámek řadu z věcí vzal z úst, protože to řekl ve své faktické poznámce. Ale přeče jen. Pan kolega poslanec Bendl řekl, že si myslí, že si to náš státní rozpočet může dovolit. Myslím, že snížení spotřební daně na naftu en bloc celkově, dalo by se s tím souhlasit. Je to více z mého úhlu pohledu, já bych řekl ano, můžeme si to dovolit v okamžiku, kdy budeme mít konečně vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet.

Určitě jako člen rozpočtového výboru nejsem nadšený z toho, že se tady ta daňová distorze zavádí. Nebo resp. ono zase, tak jak vysvětloval kolega Šrámek, ona se možná zmenšuje, protože to bylo pouze na rostlinnou výrobu. A zase proč ne ta živočišná. To je polemika, kterou mohou vést hlavně ti zemědělci. Říkám, já se na to dívám svými očima, člena rozpočtového výboru. Není to určitě z mého pohledu věc optimální, ale pořád platí to, co tady už zaznělo. Pokud to mají okolní země a chovají se tak disproporcionálně, že ti zemědělci v Německu jsou na tom o hodně lépe než naši. Aniž jsem zemědělec, přeče to víme, jak je to s dovozem surovin pro náš potravinářský průmysl. Určitě z toho nadšený nejsem, ale jeví se mi to jako návrh, který je udělat lepší, než neudělat nic. Protože řekněme si to na rovinu, politická vůle v tuto chvíli pro celkové snížení spotřební daně asi není a neprojde. A v tom případě volím variantu pragmatického přístupu a návrh podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Jurečka. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Chtěl bych tady zareagovat, částečně už to tady řekl předřečníci, ale hlavně na výtky pana poslance Bendla, prostřednictvím pana předsedajícího. Je třeba si opravdu uvědomit, že jestliže zemědělci dnes v České republice na něco nejvíce poukazují a nejvíce si stěžují, tak říkají: My potřebujeme jediné – mít stejné srovnatelné podmínky, jako mají naši konkurenti v Rakousku, v Německu, v Polsku, především v těchto státech okolo. My jsme schopní, pokud podmínky budeme mít srovnatelné, být konkurenceschopní. A právě tyto základní disproporce, jako např. to, že tam zelená nafta v takovéto podobě je zavedena dlouhé roky, dostávají naše zemědělce do té nerovné situace. A že my tady neděláme nic jiného, než napravujeme stav. A dovolím si ještě tady upozornit, myslím si, že asi je potřeba zmínit, že není možné říkat, že ten, kdo je velký, je na tom lépe. Tady je jasně vymezena sazba. Vratka spotřební daně je jasně vymezena na hektar. A je prakticky jedno, pokud zemědělec hospodaří a splňuje všechny podmínky, jestli má hektarů deset, nebo sto. Pořád se bavíme o stejné sazbě na hektar, o stejné sazbě. Případně potom od 1. července příštího roku podle zatížení dobytí jednotkou. Říkat, že tady bude nějaká vyšší úměra částky, kterou dostane větší zemědělec, je opravdu nelogické. Je to stále stejně paušálně stejná výše sazby.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Karamazov. Připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, není to na půdě tohoto shromáždění poprvé, kdy kritizují různé výjimky a dotace, které jen zesložitují daňový systém, který v České republice patří k nejsložitějším na světě. Dotace různých druhů jsou výhodné vždy pouze pro konkrétní skupinu, která je pobírá. Ostatní občané musí vše zaplatit ze svých daní.

Nakonec chce každý nějakou dotaci, aby své znevýhodnění kompenzoval. Vzniká tak složitý a netransparentní systém. Místo toho, abychom netransparentní dotace odstraňovali, a vytvořili tak rovné prostředí, ve kterých firmy uspějí díky své know-how, vláda se vydává opačným směrem, když navrhuje rozšíření dotace na tzv. zelenou naftu. Jen těžko lze obhájit fakt, že někteří podnikatelé musí do aut a strojů koupit palivo za běžné ceny, ale ti, kteří podnikají v zemědělství, dostávají příspěvek. Kdo to zaplatí? Odpověď je snadná. My všichni. Všichni občané ze svých daní. Místo toho, abychom tento dotační paskvil zrušili úplně, vláda se chystá dotace rozšířit nyní i na živočišnou výrobu.

Kabinet zároveň zůstává věrný své doktríně, že jakýkoliv styk občana s úřady musí být pro člověka co nejsložitější. Čerpání dotací na v uvozovkách zelenou naftu tak kvůli složitému papírování zůstává výhodné zejména pro velké podniky. Ano, o dotaci mohou požádat i rodinné farmy. Ale kde má rodina získat znalosti o složitě administrativě? Navíc hodiny strávené papírováním za ně nemá kdo odpracovat. A časová investice v porovnání se získanou dotací nemusí být ani výhodná.

Nová úprava tak zjevně vychází vstříc obřím zemědělským a potravinářským konglomerátům. Je otázkou, zda je opravdu náhoda, když se novými úlevami pro tyto podniky zabýváme ve chvíli, kdy je ministr financí zároveň vlastníkem firmy, která v odvětví patří k největším. Těžko může někdo soudný souhlasit s tím, že poslanci jsou tu od toho, aby podporovali obří podniky, aby byly ještě větší. Jsem přesvědčen, že Sněmovna je tu pro to, aby nastavila rovné a férové podmínky, které budou platit pro všechny. Není kolem státu, aby deformoval trh a jednu skupinu občanů zvýhodňoval před jinou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Teď jsem se dostal do trochu překérní situace, protože pan poslanec Karamazov, aniž bychom se domlouvali, v podstatě řekl všechno to, co jsem měl v úmyslu tady prohlásit. Pokusím se ho jenom doplnit několika málo údaji.

Tento týden jste zavedli další výjimku do daně z příjmů fyzických osob. Vratka ze spotřební daně, tzv. zelená nafta, která je mimořádně administrativně náročná, a která, jak všichni, kteří na vesnici bydlíme, dobře víme, že otvírá obrovské dveře daňovým únikům, se dále rozšiřuje. Ze dvou sazeb DPH, které měly směřovat k jedné sazbě, jste udělali sazby tři. Již zákonem zrušená druhá sazba daně z příjmů fyzických osob zůstala ve vaší zprávě na neurčito. Již v zákoně platné jednotné inkasní místo

bylo zrušeno a dále zůstává ona velmi komplikovaná správa tří přímých odvodů vázaných na pracovní místo. A tak bych mohl pokračovat.

Pozitivní trend, který tady byl nastaven v roce 2010, že správa daní povede ke zjednodušení, ke zpřehlednění jak pro daňového poplatníka, tak pro správce daně, byl otočen o 180 stupňů a směřuje k dalším výjimkám, k dalším distorzím, což zvyšuje náklady na správu daně. Vidíme to na číslech, kdyby mi chtěl někdo oponovat. Kdyby se nezvyšovaly náklady na správu daně, tak pan ministr financí nepotřebuje stovky až tisíce nových úředníků, kteří se té správě budou muset věnovat, které jste mu schválili v návrhu zákona o státním rozpočtu.

Jinými slovy, zvyšují se náklady pro daňového poplatníka, zvyšují se náklady pro podnikatele a zaslouženě máme druhé místo v administrativních komplikacích pro podnikatele ze všech zemí OECD hned za Bulharskem. Trend této vlády má evidentně obrovskou ambici to Bulharsko trhnout a stanout zaslouženě na prvním místě. Je to cesta do pekla a poslanecký klub TOP 09 nic takového nepodpoří.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Pavera. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych také řekl několik poznámek k projednávané novele zákona. Já samozřejmě musím pochválit pana ministra, že se snaží pomoci našim zemědělcům. Myslím, že naši zemědělci si to zaslouží. Ale způsob té pomoci bych určitě volil úplně jiný. Já už jsem tady několikrát zdůrazňoval, že zelená nafta je především pro malé zemědělce hůře administrovatelná dotace než pro ty větší, kteří mají své zaměstnance, kteří jim to vyřizují, apod. Osobně bych viděl navýšení ať už to je u platby na hektar nebo rostlinné výroby, tak i u dobytčí jednotky při chovu dobytka apod.

Pan ministr tady také říkal, že ti velcí jsou na tom stejně jako ti malí, co se týká dotací. Ale vůbec nejsou. Ti velcí mají daleko větší obrat, takže mají více peněz, se kterými mohou hospodařit. Ti menší žijí, jak se říká, z měsíce na měsíc, z roku na rok. Představte si, že ještě v červenci řada malých i větších zemědělců neměla vyplacené dotace za rok 2015. To snad bylo poprvé za všechny ty roky, kdy zemědělci museli čerpat úvěry, platili úroky, a ty jim nikdo nezaplatí. Myslím, že tam by byla mnohem lepší pomoc ze strany Ministerstva zemědělství, prostě platit zemědělcům dotace včas, aby nemuseli čerpat žádné úvěry apod.

Co se týká ještě dalších věcí, jenom taková malá připomínka. Znam spoustu zemědělců, kteří chovají dobytek celoročně venku, takže techniku využívají minimálně. Zelená nafta jim bude opravdu k ničemu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já musím reagovat na to, co říkal pan poslanec Pavera. Kdyby mě asi dobře poslouchal, tak by jasně slyšel, že já

jsem řekl, že pokud – reagoval jsem na pana poslance Bendla – pokud mluvíme v případě zelené nafty – pan poslanec Bendl hovořil o tom, že v případě zelené nafty mají ti, kteří mají více hektarů, potom větší příjem, tak je potřeba si uvědomit, že to je to vždy paušálně na hektar. Já jsem nemluvil obecně o jiných dotačních titulech. Mluvil jsem o této konkrétní věci. Prosím pěkně, pak si vezměte stenozáznam a podívejte se, jak jsem to přesně formuloval. Nevkládejte mi do úst něco, co jsem neřekl.

A musím říci jednu věc. I tento návrh, který tady je dnes na stole, zase určitým způsobem vychází i malým zemědělcům vstříc z hlediska způsobu podávání žádostí o tuto vratku. Hledali jsme tady i s Ministerstvem financí, jakým způsobem jim v této věci vyjít vstříc, aby to mohli podávat nejen elektronicky, ale také ještě v papírové podobě, a já musím říci, že sám jsem v minulosti podnikal, sám jsem v minulosti žádal o tuto vratku a dělal jsem si toto podání sám. Není to nic složitého. Zhruba za půl hodiny mám zpětně tuto žádost vyplněnou a podanou. Není to žádné velké drama.

Jenom podotýkám, aby mě někdo nějak jinak neinterpretoval, já jsem řekl už před dvěma lety a to platí a bude to platit vždycky – dokud já budu v politice, tak rodinná farma mé manželky nikdy o tuto zelenou naftu žádat nebude. Jenom aby v tom bylo jasno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, pane poslanče, hlásíte se s faktickou poznámkou? Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Já jenom krátce zareaguji na pana ministra. Já jsem nic nezpochyboval. Já jsem jenom říkal, že když má někdo velký obrat, tak že nepotřebuje tolik peněz na tu svoji výrobu, ať je to rostlinná, či živočišná, a že ti malí, kteří nemají takový obrat, mají samozřejmě méně peněz, musí si peníze půjčovat. Proto jsem upozorňoval i na to, že platby, které jim přicházely ze SZIF, přicházely pozdě. Proto si museli brát úvěry a platili velké úroky. Nic jsem nezpochyboval, opravdu, pane ministře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámkou má pan poslanec Bendl. Hlásíte se, pane ministře, s přednostním právem nebo s faktickou poznámkou? Dobře. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já chci moc poděkovat panu ministroví za jeho prohlášení, když říkal, že jeho rodinná farma by si nikdy o vratku nepožádala. On tím v podstatě potvrdil, že pro ty malé to není tak významná záležitost. Pro ty velké to je mnohem významnější. Tam by se připravil o mnohem více peněz. To je ten rozdíl, na který se tady snažíme poukázat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Jurečka. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já se omlouvám, že možná pro některé ten proces zdržuji. Ještě ale zareaguji na to, co říkal pan poslanec Pavera. Dotace nebyly vypláceny pozdě. Ty dotace byly vypláceny podle harmonogramu, který jsme rok předem všem zemědělcům zveřejnili, a takto jsme ten harmonogram dodrželi. Zemědělci to věděli a bylo to v důsledku nové společné zemědělské politiky, která přinesla o třetinu více jiných dotačních titulů.

Ted' ještě k tomu, co říkal pan poslanec Bendl prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem to tehdy řekl a takhle to držím, protože jsem byl tehdy před dvěma lety podezírán ze střetu zájmů. Není to o tom, že to není pro zemědělce a především živočišnou výrobu nevýznamná částka. Je to pro ně důležitá částka, která jim výrazně pomůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Pěnčíková. Vzhledem k tomu, že není nikdo přihlášen, můžete mít řádnou přihlášku. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo, ale já budu opravdu velice stručná. Tady zaznělo, že se jedná o daňový paskvil. On to možná daňový paskvil pro někoho je, ale po pravicových vládách nám tady zůstalo takových zákonných paskvilů, o kterých se nemluví, že mi to přijde docela úsměvně.

Zemědělci po zelené naftě volají. To, že jste jim to zrušili v minulosti, byla chyba. Já chápu, že to teď nemůžete přiznat, budete proti tomu brojit. Každopádně tento návrh je jeden z těch, který zemědělce podpoří. Až přijdete s něčím konstruktivním, jak jiným způsobem zemědělství podpořit v současné krizi, komunistická strana určitě vaše návrhy podpoří také. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Šrámek. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo. Velice krátce. Tím, že se vlastně zrušila v minulosti za vašich vlád vratka spotřební daně na živočišnou výrobu, tím se právě administrativní proces zkomplikoval, protože zemědělci potom museli velmi precizně oddělovat práci na poli a práci ve stáji. Tím, že sazbu sjednotíme, dáme jednu, zjednoduší se to jak pro kontrolní orgány, tak hlavně pro zemědělce.

Když tady mluvíme o komplikovanosti dotací, víte, z těch všech dotací – ty různé žádosti, tak ten systém je opravdu velmi komplikovaný. Myslím, že v posledních letech se ještě více komplikuje. To je pravda. Nicméně vratka spotřební daně je tou nejjednodušší a nejrychlejší dotací pro zemědělce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já musím jen poopravit pana kolegu Šrámka. Nezrušila se vratka na živočišnou výrobu. (Poslanec Šrámek reaguje mimo mikrofon, řečník vrtí hlavou.) To není pravda. Prostřednictvím pana předsedajícího, to musíte dobře vědět.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, řádně přihlášený pan poslanec Foldyna. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já k této tematice nechci říkat nějaké velké vědomosti, nicméně chci říct jenom jednu poznámku, proč budu hlasovat pro tento zákon. Protože jsou to výrobci, protože něco produkují. Tady je řada zemědělců z Václaváku, kteří sekají trávu v severních Čechách a říkají si zemědělci. Takže já jsem rád za tento návrh novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táží se na případná závěrečná slova pana navrhovatele – pane ministře, chcete závěrečné slovo před hlasováním? Není tomu tak. Případně pan poslanec Kudela, zemědělský výbor, a pan poslanec Kalousek – také nechcete. Dobře.

Přikročíme tedy nyní k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení členové vlády, já jsem také oprávněný žadatel, nežádal jsem, ale pod vlivem diskuse asi požádám o vratku spotřební daně.

Je tady požadavek na odhlášení, jak jsem se díval.

Zemědělský výbor na svém zasedání navrhuje tuto proceduru. Za prvé hlasovat o návrhu na zamítnutí. Za druhé o legislativně technických úpravách, ty však nebyly předneseny, takže o nich hlasovat nebudeme. Za další hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu pana poslance Šrámka pod písmenem D. Za čtvrté pozměňovací návrh poslance Petra Kudely C1. Za páté pozměňovací návrh Petra Kudely C2 a za šesté pozměňovací návrh Petra Kudely C3. V případě, že tyto pozměňovací návrhy nebudou schváleny, tak hlasovat o pozměňovacím návrhu zemědělského výboru A1 a A2 en bloc, jedním hlasováním, a potom o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru pod písmenem B. Ten samozřejmě také v případě, že nebudou schváleny pozměňovací návrhy D, C1, C2 a C3. A nakonec o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Kolegyně a kolegové, odhlásil jsem vás, takže vás požádám, abyste se přihlásili. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí zákona. Nejprve se zeptám na stanovisko garančního výboru k návrhu na zamítnutí zákona.

Poslanec Petr Kudela: Stanovisko garančního výboru na zamítnutí je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí zákona, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 120, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 28, proti 125. Tento návrh byl zamítnut. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kudela: Navrhuji, abychom hlasovali o přijetí komplexního pozměňovacího návrhu pana poslance Šrámka uvedeného pod písmenem D.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane zpravodaji, nejprve bychom měli hlasovat o návrhu legislativně technických úprav.

Poslanec Petr Kudela: Legislativně technické úpravy nebyly podány.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, v tom případě budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem D. Táži se na stanovisko výboru. (Výbor doporučuje.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 121, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 143, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Vzhledem k tomu, že je ukončena rozprava, s přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, mám jenom procedurální pochybnost. Opravte mě, jestli se mýlím, a ještě jednou se omlouvám. Ale já mám pocit, že ve druhém čtení jsme přijali komplexní pozměňovací návrh pana poslance Šrámka jako základ, takže se o něm už nedá hlasovat jako o pozměňovacím návrhu, ale jako o návrhu jako celku. Jestli se mýlím, omlouvám se, ale mám tuhle utkvělou vzpomínku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, v tom případě je to věc, kterou budu nucen zkonzultovat s legislativou, aby legislativní proces byl v pořádku, takže vás požádám o strpení s tím, že přeruším jednání na tři minuty, zkonzultuji to a pak budeme dál pokračovat v hlasování. Přerušuji jednání do 11.08 hodin.

(Jednání přerušeno od 11.05 do 11.08 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, po konzultaci s legislativou bude následující postup. Pro pořádek udělám to, že tři hlasování, která máme za sebou, prohlašuji za zmatečné a celé hlasování budeme od začátku opakovat.

Nejprve tedy nechám hlasovat o tom, jak byl přečtený postup při hlasování o proceduře. Táží se, zda někdo navrhuje jiný postup při hlasování. Nikoho nevidím.

V tom případě zahajují hlasování a táží se, kdo je pro navrženou proceduru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Děkuji. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 122, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 153. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Stanoviska zde zazněla, není potřeba je opakovat. V tom případě dávám hlasovat.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh na zamítnutí tohoto tisku, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 123, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 31, proti 123. Tento návrh byl zamítnut.

A nyní tedy budeme postupovat tak, jak navrhl garanční výbor, včetně toho, že vás požádám, abyste opět řekli stanoviska. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kudela: Legislativně technické úpravy nebyly navrženy, tedy přistoupíme k hlasování o schválení komplexního pozměňovacího návrhu poslance Šrámka uvedeného pod písm. D. Stanovisko zemědělského výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 124, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 145, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosim, můžete pokračovat.

Poslanec Petr Kudela: Navrhuji, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Kudely uvedeném pod písm. C1. Je to rozšíření vybraných činností o činnosti v rybníkářství. Stanovisko výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 125, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti 18. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dále navrhuji, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písm. C2. Jedná se o rozšíření oblasti, ve kterých bude možná

vrátka spotřební daně na vybrané činnosti v pěstebních činnostech v lese. Stanovisko zemědělského výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 126, přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 137, proti 17. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslanec Petr Kudela: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písm. C3. Jedná se o úpravu periodicity, kde se žádá o vrátka spotřební daně ze dvou měsíců na šest měsíců. Stanovisko zemědělského výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 127, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 148, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Petr Kudela: Pozměňovací návrhy zemědělského výboru A1 a A2 jsou již nehlasovatelné, protože byl přijat pozměňovací návrh D. A pozměňovací návrh rozpočtového výboru B je nehlasovatelný, protože byl přijat pozměňovací návrh D. Dále tedy bychom měli hlasovat o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Stanovisko zemědělského výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 839, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 128, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 126, proti 29. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Přečtu omluvy. Dnes od 11.30 do 12.30 hodin z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Sedlář, dále z důvodu nemoci se dnes omlouvá pan poslanec Kučera a dále od 9 hodin po celý den se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Štětina.

Otevírám další bod dnešního jednání, kterým je

183.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb.,
o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 712/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Marian Jurečka a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Pavel Kováčik. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 712/3, který byl doručen dne 22. září 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 712/4.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný návrh zákona má dva stěžejní cíle. Tím prvním je přizpůsobení právního řádu České republiky novým, přímo použitelným a bezprostředně aplikovatelným nařízením Evropské unie. V rámci úpravy vinohradnictví se proto implementuje nový systém povolení pro výsadbu révy na období do 31. prosince 2030, a to včetně sankcí za jeho nevyužití, a nový systém povolení opětovné výsadby vinic. Druhým cílem návrhu zákona je pak boj proti různým formám černého trhu s vínem, tedy stanovení úpravy, která zajistí lepší regulaci nakládání s nebalenými výrobky z révy vinné a zejména pak se sudovým vínem, které představuje nezanedbatelnou část segmentu trhu s vínem v České republice. Výrobky z révy vinné, a to zejména nebalená vína, resp. sudová vína jako jeden z typů nebalených vín, se v posledních letech staly jedním z nejvíce falšovaných zemědělských produktů. Podle údajů Státní zemědělské a potravinářské inspekce se podíl nevyhovujících vzorků sudových vín konstantně pohybuje mezi 32 až 38 procenty.

Návrh zákona byl připravován po široké diskusi s vinařskovinohradnickou veřejností.

Na vládě bylo projednávání návrhu dne 21. prosince 2015 přerušeno s tím, že je nutné nalézt shodu na způsobu a kontrole prodeje sudového vína. Výsledkem následných diskusí je pak předkládaný návrh novely zákona, který byl vládou schválen dne 18. ledna 2016. Návrh nyní v podobě, v jaké je předkládán do Poslanecké sněmovny, zejména omezuje množství prodejních míst sudového vína. V zásadě se navrhuje omezení prodeje sudových vín vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína. V této souvislosti je nutné dodat, že výrobcem vína je podle zákona definice rovněž subjekt, který si víno nechá v jiných sudech zpracovat za účelem jeho uvádění do oběhu, stejně tak příjemcem je nejen subjekt, který si nebalené víno ze zahraničí sám přiveze, ale i ten, který si je nechá přivést jiným subjektem, přičemž navržené řešení odpovídá svými dopady na trh

s vínem konsenzu dosaženému s dotčenými subjekty v průběhu legislativního procesu.

Vymezuje kategorie obalů, v nichž je možné víno prodávat spotřebiteli, § 3. S ohledem na omezení prodejních článků není přepravní obal pro sudové víno, který je pod kategorií nebaleného vína, blíže specifikován. V rámci prodeje vína spotřebiteli z obalů určených pro spotřebitele je pak vymezeno tzv. čepované víno, v zásadě bag-in-box do dvaceti litrů objemu a rozlévané víno do pěti litrů. Obě tyto kategorie by mohly prodejčům sloužit k obcházení režimu sudového vína, proto je nutné je výslovně upravit.

Upravuje se zveřejnění části registru vinic, z níž bude on-line zřejmé, ve kterých provozovnách výrobci nebo příjemci zahraničního nebaleného vína prodávají sudové víno. Toto opatření mimo jiné přispěje k eliminaci nelegálních nenahlášených prodejen pančovaného sudového vína. Dále přináší zvýšení informovanosti spotřebitelů při prodeji sudového čepovaného a rozlévaného vína.

U vína v obalu určeném pro spotřebitele, které bylo vyrobeno nebo plněno v České republice, se z důvodu ochrany spotřebitelů navrhuje uvádět povinně i na přední etiketě údaj o provenienci vína, § 16 odst. 4. Dále se zavádí dobrovolný logotyp § 16 odst. 5 na obalu vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením "vyrobena z hroznů révy vinné sklizených na území České republiky", což jsou opatření předkladatelem preferovaná a zajišťující odpovídající informovanost spotřebitele.

Zavádí oznamovací povinnost pro příjemce, § 14a, veškerého zahraničního nebaleného vína, tedy nejen sudového, a dalších zahraničních výrobků z révy vinné. Ukládá povinnost uskladnit nebalené víno od příchodu do České republiky na 10 dnů v místě určení – tedy ne na hranicích, ale v místě prvního příjmu vína, § 14b – pro účely případné kontroly ze strany Státní zemědělské a potravinářské inspekce.

Upravuje zvýšení horní hranice pokut za správní delikty pokut týkající se nově definovaného falšování vinařského produktu a porušení nově zavedených povinností v rámci boje s černým trhem s vínem nad 50 milionů korun. V případě skutečně rozsáhlých podvodů je dosavadní největší sazba do 5 milionů korun nedostatečná a nemá dostatečný preventivní účinek, protože nepostačuje ani na pokrytí nelegálního zisku, který pachatel z protiprávní činnosti může získávat nebo získává.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 33. schůzi dne 23. června 2016 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Návrh zákona byl dále projednán ve druhém čtení dne 16. září a kromě pozměňovacích návrhů zemědělského výboru k němu uplatnili pozměňovací návrhy poslanci Petr Bendl, Vladimír Koníček, Antonín Sed'a, Josef Šenfeld, Herbert Pavera a Petr Kudela.

Zemědělským výborem přijaté pozměňovací návrhy jsou v zásadě v souladu s koncepcí předkladatele vládního návrhu zákona a přispějí ke zkvalitnění, s výjimkou pozměňovacích návrhů č. A.I. a A.II., které za příjemce stanovují provozovatele potravinářského podniku, který je uveden v průvodním dokladu. Takové řešení svými dopady na trh s vínem neodpovídá konsenzu dosaženému

s dotčenými subjekty v průběhu legislativního procesu a jde výrazně – výrazně – nad rámec míry regulace takto dosažené. Ministerstvo zemědělství nesouhlasí se svázáním příjemce dle definice novely zákona s příjemcem uvedeným v průvodním dokladu, neboť se jedná o výrazně restriktivní opatření. Proto k těmto pozměňovacím návrhům zaujímám nesouhlasné stanovisko.

Stejně tak zaujímám nesouhlasné stanovisko k pozměňovacímu návrhu přijatému zemědělským výborem č. A.V. a změnám s ním souvisejícími, kterými se oproti vládnímu návrhu zákona zavádí povinnost – povinnost – výrobce při splnění stanovených kritérií uvést na obalu určeném pro spotřebitele logotyp specifikovaný prováděcím právním předpisem, přestože řada výrobců na obalu určeném pro spotřebitele již různá označení původu vinařských produktů používá, a to včetně vlastní podoby záklopky. V potravinovém právu je navíc obecně preferováno používání dobrovolných označení a slov vyjadřujících původ zemědělského produktu a potravin. Proto k tomuto pozměňovacímu návrhu a zavedení navrhované povinnosti zaujímám také výrazně nesouhlasné stanovisko.

V případě pozměňovacích návrhů na zrušení bodu 23, zejména pozměňovací návrh č. A.IV. a další změny s tímto související, kterým se navrhuje vypustit § 16 odst. 4 z vládního návrhu, tedy zrušení požadavku na uvedení provenience na přední etiketě obalu určeného pro spotřebitele, zaujímám neutrální stanovisko. Důvodem k tomuto stanovisku je možný nesoulad návrhu v této části s komunitární právní úpravou týkající se problematiky označování.

Ostatní pozměňovací návrhy přijaté zemědělským výborem přispívají ke zpřesnění vládního návrhu novely zákona, dále zpřesňují postavení Vinařského fondu ve vztahu aplikační praxe při administraci podpor poskytovaných Vinařským fondem. Přijaté pozměňovací návrhy také zpřesňují působnost Podpůrného a garančního rolnického (a lesnického) fondu v zákoně o zemědělství, neboť stanovují kritéria, na jejichž základě PGRLF ohodnotí žádosti o podporu a zakotvuje základní procesní pravidla v oblasti rozhodování PGRLF o žádostech o podporu, a proto s nimi souhlasím.

S pozměňovacími návrhy uplatněnými v rámci druhého čtení dne 16. září 2016 poslancem Petrem Kudelou rovněž souhlasím. (Zvedá se hladina hluku v sále.)

Ostatní pozměňovací návrhy uplatněné v rámci druhého čtení poslanci Petrem Bendlem, Vladimírem Koníčkem, Antonínem Sedřou, Josefem Šenfeldem a Herbertem Paverou nejsou v souladu s koncepcí předkladatele a zejména neodpovídají konsenzu dosaženému s dotčenými subjekty v průběhu legislativního procesu, a proto s nimi nesouhlasím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vám vstupuji do vaší řeči, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, jestli máte potřebu mluvit, jděte do předsálí. Míra hluku je v sále velmi vysoká.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Tedy závěrem doporučuji schválení vládního návrhu zákona ve znění takto pozměňovacích návrhů, ke kterým já jako zástupce navrhovatele zaujímám zmíněná stanoviska. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Otevírám rozpravu, do které evidují tři přihlášené. První vystoupí pan poslanec Pavera a připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nejprve jenom zareaguji na slova pana ministra, která říkal v souvislosti, kolik procent vzorků je falšovaného vína. Ona častokrát opakovaná nepravda se stává pravdou. Znovu musím upozornit, že to není pravda, že 30 procent vzorků kontrolovaných vín jsou falšovaná vína. Pouze necelých 5 procent jsou opravdu falšovaná vína. Takže znovu upozorňuji na to, že opakovaná nepravda se někdy stává pravdou, což není pravda. (Posměch v sále.) Tolik jenom upozornění na pana ministra.

Ale jinak bych rád obrátil vaši pozornost na svůj pozměňovací návrh, o kterém pan ministr řekl, že jej nepodporuje a nesouhlasí s ním. Věřím, že pochopíte, když ho zopakuji a když vám řeknu, proč byste ho mohli podpořit. A věřím, že ho nakonec podpoříte. Ten pozměňovací návrh je v systému uveden pod číslem 4612. A jinak v pozměňovacích návrzích je pod písmenem E, abyste věděli, kdy budete hlasovat o mém pozměňovacím návrhu.

A on jenom zněl tak, že za odst. 3 § 30 zákona se měl doplnit článek v tomto znění: Evidenční knihy vedené obchodníky, kteří nepoužívají enologické postupy, se skládají ze všech průvodních dokladů. Má se ulehčit menším prodejcům, menším obchodníkům, menším výrobcům to, aby nemuseli být zatíženi tolik byrokracií. Moc bych vás poprosil, když už valíme na všechny malé podnikatele i výrobce vín, prodejce vín další a další povinnosti, zkusme jim alespoň málo ulehčit v tom, že nebudou muset vést evidenční knihy.

A jenom zdůrazním, že cílem tohoto pozměňovacího návrhu je především opravdu zabránit nesmyslné a několikanásobné evidenci zboží, zjednodušit administrativní zátěž podnikatelů, a to vše v souladu s prováděcím předpisem nařízení Evropské komise 436/2009. Takže je to v souladu s nařízením Evropské komise. Není to nic proti ničemu. Naopak ulehčíme našim menším podnikatelům.

Děkuji vám za případnou podporu i za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Evidují faktickou poznámku pana poslance Petru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji. Vážený pane předsedající, musím reagovat na pana kolegu. Mám s sebou seznam pančovatelů za rok 2015. (Ukazuje papír.) Je tam celkem 349 porušení. A abyste se orientovali, jaká porušení: ve vině bylo například azobarvivo, syntetické z kamenouhelného dehtu – škodlivost 6. stupeň. Byl tam také tatrazin, zase syntetický z kamenouhelného dehtu – škodlivost 4. Byla tam také patentní modř, taktéž synteticky vyrobeno z kamenouhelného dehtu. Dále tam byla kyselina citronová, sacharóza, kyselina sorbová, maltóza, etanol z přidaného cukru, přídatek syntetického glycerolu, přídatek vody – to je to nejmenší, samozřejmě. Takže prosím, jestli kdo chce, abychom opravdu konzumovali a konzumenti dostávali

kvalitní víno, podpořte návrh Ministerstva zemědělství a pozměňovací návrh zemědělského výboru.

Také vás mohu ubezpečit, že jestliže mezi těmi kontrolovanými osobami je porušení v jednom roce u firem, nebo u firmy 22krát, že se svými kolegy připravíme také návrh zákona, který změní kvalifikaci z přestupku na trestný čin. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Hovorka, připraví se pan poslanec Bendl. A opět vás, kolegyně a kolegyně, žádám o ztišení! Zvláště v levé části sálu. Děkuji.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, uvědomuji si, že je velmi těžké nalézt způsob, jak regulovat nebo zabránit prodeji falšovaného vína. A myslím si, že Ministerstvo zemědělství udělalo určitě kus práce. Ale je třeba se podívat také na jednu věc, která je bohužel častým nešvarem. Od roku 2006 myslím, že je povinnost předkládat složitější návrhy s dopadem, s hodnocením dopadu regulace, tzv. hodnocením RIA. To i v tomto případě proběhlo. Bohužel teprve vlastně po projednání v komisích Legislativní rady vlády tento materiál přišel na vládu a ve vládě doznal dost podstatných změn. Resp. změn, které se významně dotýkají zejména menších vinařů. A to je věc, která není jenom tady, opakuje se i v jiných případech. Ano, extrém může být ten, že pokud bychom chtěli zachovat původní návrh, tak bychom ani jako poslanci nemohli předkládat žádné pozměňovací návrhy, to je pravda. Ale na druhé straně nám odborná veřejnost velmi často vytýká, že výsledná podoba zákonů je potom výrazně jiná než těch, ke kterým oni dávali připomínky v rámci připomínkového řízení.

Bohužel se domnívám, že tak jak tento návrh přišel z vlády, tak přináší velmi velké komplikace pro zejména menší vinaře. A také pro vinotěky. Chápu, že je snaha odbourat prostředníky, ale nejsem přesvědčen o tom, že zvolená cesta je ta nejlepší a jediná správná.

Ta druhá věc, ke které se chci vyjádřit, je záležitost, která mě úplně nadzvedla, a to jsou pozměňovací návrhy zemědělského výboru, o kterých už tady mluvil pan ministr. Je jich tedy víc, protože to je A4, A6 až A9, A11 až A14. Tímto blokem pozměňovacích návrhů se odstraňuje ze zákona označení provenience v hlavním zorném poli, čili původ vína. Myslím si, že toto je zásadní věc, na kterou je každý spotřebitel zvyklý, a očekává, že když dostane na stůl lahev vína, tak si dokáže přečíst, odkud to víno skutečně pochází a od jakého vinaře. Jestliže touto změnou se dostává to značení na záklopku, kterou v podstatě číšník v restauraci nebo jinde odhodí, tak si myslím, že to je špatně. A myslím si, že garanční výbor by takové věci dělat neměl. Považuji to za docela zásadní věc a žádám vás, abyste pro tento pozměňovací návrh nehlasovali.

Podle mého hodnocení a podle diskusí, které jsem vedl i se zástupci výboru Vinařské asociace, tak bohužel tento zákon povede k tomu, že dojde ke zdražení sudového vína, a tím možná k růstu cen vína lahvového. A má se podpořit prodej vína lahvového. To je věc, kterou menší vinaři velmi těžce nesou. A i když vnímají ten

zákon jako potřebný, tak se velmi těžko smírjuji s tímto návrhem, který se do zákona dostal na vládě, a s tím dalším, který prošel potom zemědělským výborem. Takže dávám vám na zamyšlení skutečně, jestli podpořit pozměňovací návrhy, které tady předkládal pan poslanec Sed'a, jeden z nich předkládal pan poslanec Koníček a pan poslanec Pavera. Víte, jedna věc je to, že chceme kultivovat trh s vínem, a ta druhá věc, jakým způsobem to chceme udělat. A bohužel ti lidé v těch vinohradech, v těch menších vinařstvích, ti přece byli motorem toho, že kvalita vína se v České republice výrazným způsobem zlepšila. Podívejte se, kde je dneska kvalita vína od roku 1989. To je obrovský pokrok, který jsme udělali. A oni byli tím hlavním motorem, jejich práce, jejich nasazení, že kvalita vína je dneska úplně někde jinde. A oni bohužel ten návrh zákona v této podobě, jak je předkládán, vnímají jako házení klacků pod nohy.

Vím, že je těžké pro ministerstvo nalézt cestu, která by zabránila falšování vína. Ale na druhé straně, když se to udělá takovým způsobem, který mnohonásobně zvýší byrokracii i zvýší náklady menším vinařům, případně může mít za následek zmenšení prodeje, objemu sudového vína, a pro mnoho malých vinařství je to velmi významný příjem, tak to prostě berou jako nefér jednání a vnímají to jako souboj menších podnikatelů, menších vinařství, a těch velkých celků. Proto říkám, že pokud by ten návrh měl projít v té podobě, která prošla jednak vládou, a s pozměňovacím návrhem zemědělského výboru o značení provenience vína na záklopce, tak bych pro tento zákon bohužel nemohl hlasovat. Je pro mě důležité, abych se mohl vrátit z Poslanecké sněmovny a těm lidem, se kterými se znám, se mohl podívat do očí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci říct, že souhlasím se závěrem, nebo názorem, který řekl pan poslanec Hovorka, že chceme kultivovat trh s vínem a bavíme se o tom, jaké použít nástroje.

Já jenom, pane ministře, na zamyšlení a možná krátkou odpověď. Nejsem jediný, kdo v těchto dnech slyší reklamu jednoho obchodního řetězce v rádiu, který nabízí dva litry bílého nebo červeného za 39,90. A jsem si jistý, že splní i ty nové povinnosti. Že to není vinotéka, že se to tam nebude stáčet ze sudů apod. Myslím, aniž bych to zkoušel, ale litr za 20 korun, mně to připadá podezřelé. A nevyřešíme to. Tam, jak cílíte v té sympatické snaze kultivovat ten trh, ta snaha je sympatická, ale ty prostředky podle mě správné nejsou, dopadnou mnohdy na ty, kteří jsou poctiví. Dostanou povinnost navíc a budou mít vícenákłady atd. A přitom se taji takové věci, které jsou zvláštní, nechci používat silnější slova. Já ne, ale tady v Poslanecké sněmovně se mnoho z vás považuje za znalce vína. A myslím, že když slyšíte, že dva litry stojí 40 korun, tak je skoro jedno, ze které země to pochází. Aspoň to je můj názor laika, který se neorientuje a není znalec vína. Ale to množství a ta cena mi říká, že já už bych tam ani tu zemi původu nehledal. Myslím, že ta zpráva je dostatečně vyprovokující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dovolte i mně říct pár vět k tomuto materiálu a zároveň i k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Jak říkal jeden z mých předčasných, materiál byl projednáván velmi dlouho, připomínkové řízení bylo někdy od poloviny roku 2015. Byli zainteresováni všichni dotčení, a pak mezi jednáním vlády, v okamžiku, kdy už byl na jednání vlády tento materiál, došlo k některým zásadním změnám. A to cítí ti, kteří byli v průběhu toho roku předtím součástí debaty a součástí připomínkových míst, velmi negativně, neboť došlo ke změnám, které si neumí vysvětlit.

To bylo zřejmě to, na co tady upozorňoval i pan kolega Hovorka. Už jsme o tom mluvili mnohokrát, že tam zkrátka zasáhly nějaké vyšší moci, které pozměnily návrh zákona, a lidem, kterých se to dotýká, a nejsou to jenom vinaři, ale je to i prodejce vína, z kterého děláme v návrhu zákona výrobce, jakýsi podivný protimluv, ti to cítí velmi úporně a nesouhlasí s tím, jak tato materie v některých oblastech vypadá.

Já si uvědomuji, že řada paragrafů tohoto zákona navazujících zejména na povinnosti vyplývající z Evropské unie musí být Českou republikou akceptována, a je to dobře, že tam jsou. Škoda, že jsme nešli v systému dál a nevyužili, na co často vinaři a prodejci vína upozorňují, systém vyspělých vinařských zemí uvnitř Evropské unie. Mohli jsme se vyhnout nadbytečné byrokracii spojené například s tím, že podnikatel bude muset čekat na to, jestli přijde kontrolor odebrat vzorek dovezeného vína. V případě, že během deseti dnů někdo přijde, vzorek bude odebrán a nikdo nebyl schopen, ani ze zástupců Státní zemědělské inspekce, ani z Ministerstva zemědělství, říct, za jak dlouho se kontrolovaný vzorek adekvátně vrátí, zda to budou týdny, dny. Rozcházíme se v řádu týdnů, to znamená až třeba měsíce, což si nemyslím, že je dobře. Je to zcela určitě překážka v podnikání. A nemusela by být, kdybychom přijali evropský způsob obchodování s vínem a více zainteresovali Celní správu.

Pan ministr tady mluvil o tom, že je snaha omezit prodej sudového vína. Já k tomu mohu jenom smutně konstatovat, že v České republice umíme prodávat sudové pivo, ale omezujeme prodávání sudového vína místo toho, abychom případně některé principy přijali, neboť tím postihneme, jak říkám, nejenom vinaře, ale i poctivé prodejce, kteří do svých vinoték investovali a tak dále, a teď na ně valíme byrokracii, valíme na ně spoustu povinností, dokonce je nutíme věštit z křišťálové koule, kolik který vinař vyprodukuje do budoucna vína, protože s ním budou muset mít smlouvu a stanou se jakýmsi výrobcem vína a ponесou plnou odpovědnost za produkci vína, přestože ho prodávají. Je to asi stejné, jako kdybyste v potravinovém obchodě nutili toho, kdo prodává jednotlivé potraviny, že nese odpovědnost za to, co je uvnitř potraviny.

Tímto zákonem nutíme vinaře, aby investovali do bag-in-boxů. Myslím, že se na to můžou supermarkety velmi těšit, protože uvidíme v rámci kultivace, v uvozovkách, našeho prostředí pít vína určitě více bag-in-boxů v jednotlivých supermarketech. Pro mě to není dobrá zpráva. Já bych opravdu raději využil možnosti, která bude

omezována, okošťovat víno, když přijdu do vinotéky a vybrat si, které chci. Musím se také opřít o statistiku, kterou tady zmiňoval pan kolega Herbert Pavera, která říká, že v pančovaných vínech, a vychází opravdu ze statistiky, se ve statistice objevují i lahvová vína, a není to malé procento.

Teď k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Já bych, a v tom se tedy vzácně shodneme, a nebývá to mým zvykem, chtěl podpořit stanovisko Ministerstva zemědělství, a podpořil jsem je i na jednání zemědělského výboru, a to jsou oblasti týkající se pozměňovacího návrhu zemědělského výboru A4 až A14 a A5 až A16, které se týkají právě povinného údaje o provenienci. Myslím, že tady je z toho patrné, kam je třeba celý zákon tlačit. Myslím si, že ti, kteří se v tom pohybují, vědí, že malé a střední vinaře trápí praktiky velkých vinařských podniků a plnění, které dovážejí víno ze třetích zemí a skrývají je pod názvy věhlasných vinařských obcí. Jejich původ pak uvedou pokud možno miniaturním písmem na zadní etiketě lahve. To si myslím, že nemělo být v zákonu, a v tomhle souhlasím s Ministerstvem zemědělství, že máme tyto pozměňovací návrhy odmítnout.

Zároveň bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu o dvě věci, a pana kolegu Kudelu, zdali s tím bude souhlasit, protože v doporučení o jednotlivých hlasováních je doporučeno hlasovat en bloc o návrhu A.III a XVII až A.XXXII. Já bych prosil, zdali by bylo možné oddělit hlasování XXXII, neboť jej chceme podpořit, které se týká přechodného období, byť je to přechodné období navrhováno poměrně krátké, tak alespoň nějaké.

Pak jsem chtěl poprosit o stažení jedné varianty z mých pozměňováků, a to konkrétně varianty G1 ve variantě 1 bodu 1 a 2, takže jsem chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu, aby o této variantě nebylo hlasováno, aby bylo hlasováno pouze o té variantě č. 2.

Abych nebyl jen negativní. Přestože jsem přesvědčen o tom, že tento zákon postihne vinařský trh, zdraží víno a bude komplikovat desítkám tisícům lidí jejich podnikatelské záměry, víme, že vinotékařů a vinoték je zhruba 19 tisíc, přesto principiálně jsme připraveni podpořit návrhy pana kolegy Sedi, který některé škody páchané tímto zákonem rozumně podle našeho názoru upravuje.

Tolik aspoň za sebe. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji několik dalších přihlášek. Nejprve s přednostním právem pan zpravodaj Kováčik, po něm pan ministr Jurečka. Prosím. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, tady to začíná gradovat, možná to někteří nevidíme, ale někteří to vidíme docela ostře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale vidím diskutující hloučky, tak vás požádám, kolegové, abyste šli do předsálí, aby se snížil hluk v sále.

Poslanec Pavel Kováčik: Já odezírám z úst diskutujících hloučků, že diskutují zcela určitě o pančování vína. (Směje se.)

Tady se odehrává v té diskusi – která ostatně měla probíhat dříve než při hlasování ve třetím čtení, ale bohužel máme poslední měsíce takový zvyk, nebo několik málo let, že se ještě ve třetím čtení diskutují zásadní věcné problémy, nikoliv to, jak je psáno v jednacím řádu, já si na to nechci zvyknout, ale musím to akceptovat, jak to je – souboj, nebo poslední pokus o to, jak zachránit dosavadní poměrně velmi volné prostředí, kde spotřebitel si musí zvykat na to, že je mu podáváno kde co pod nějakou jinou deklarací, a mezi těmi, kdo přece jenom, a tam patří samozřejmě i pan ministr, se snaží trošičku ten trh, jak tady již bylo několikrát řečeno, zkultivovat. Předeseílám, že jde o ochranu spotřebitele, předeseílám ale také, že jde o ochranu českého a moravského, nebo moravského a českého v pořadí významnosti, podnikatele, pěstitele nebo výrobce vína. Pěstitele nebo výrobce vína moravského a českého. To je prvotní. To všechno ostatní je až druhotné. A pokud jde o tradice, např. prodej sudového vína srovnáván s prodejem sudového piva, tam je drobný rozdíl, a to je sazba daně, kde u vína sice daň je, ale je nulová, zatímco u piva není nulová. Tak pojďme tedy rozhodnout ten souboj hlasováním. Ale než k tomu hlasování dojde, nechť má každý ještě právo se vyjádřit.

Jenom řeknu, že souhlasím s těmi, kdo tady tvrdí, že pančování vína, klamání zákazníka by mělo být trestným činem, a připojím se k té iniciativě, která bude navrhopat pančování vína zpřísnit z přestupku na trestný čin. Víím, že nemůžeme použít metody, které se např. používaly ve středověku, kdy pekař, který prodával špatný chleba, ať už kvalitou, nebo váhou, byl máchán ve Vltavě či jiné řece. Tady by se analogicky dalo použít, že ten pančovatel nebo konečný prodejce byl odsouzen k tomu, aby ty své výrobky vypil. Možná by to byl horší trest než ono máchání nepoctivého pekaře ve Vltavě.

Docela se podivuji nad těmi, kteří se snaží vyloučit odpovědnost toho konečného prodejce. To je, jako když si půjdu koupit např. džiny, tak v případě, že zjistím, že jsou vyrobeny z nekvalitního materiálu, bych nemohl nebo nemusel uplatňovat reklamaci u prodejce těch kalhot, ale musel bych hledat toho pěstitele bavlny, že tu bavlnu blbě vypěstoval, a tudíž tedy ty džiny, které jsem si koupil, jsou nekvalitní. Víím, že to srovnání možná trošičku pokulhává, ale když si koupím např. v supermarketu či jiném obchodu špatnou potravinu, tak tu reklamaci také vznáším k tomu, kdo mi tu potravinu prodal, nikoli k tomu, kdo ji vypěstoval či v tom procesu zpracování vyrobil a dodal. Odpovědnost konečného prodejce tady musí být jednoznačně stanovena a je to jedna z hlavních změn, které tady jsou. Už se totiž ten konečný prodejce nemusí – co nemusí, nemůže vymlouvat na to, že "to já ne, to ten, který mi to víno dodal, toho si hoňte, vážená inspekce".

To jsou jenom drobné postřehy a drobné poznámky. Já osobně jako zpravodaj poté, co jsme věc dlouho projednávali jak v zemědělském výboru, tak i třeba jsme byli přítomni jednání představenstva Svazu vinařů, kde jsou jak malí, tak střední, tak i velcí – takže ten mýtus, že malí nesouhlasí a malé to ničí, to je pouze mýtem, protože v tom Svazu vinařů jsou zastoupeni všichni. A je to velmi reprezentativní vzorek, je to převážná většina. Osobně se přikláním k tomu, že by měl být především respektován tento zájem. A v demokratickém hlasování vždy zpravidla vítězí většina,

ostatně viděli jste to naposledy při nedávno minulých volbách. Takže ten další mýtus, že to ničí malé – není to malé, ale poněkud to znepríjemňuje život těm nepoctivým. To je to podstatné. A teď, kdo tady bojuje za ty nepoctivé a skrývá to za ty malé, a kdo tady bojuje za to, aby náš spotřebitel měl přece jen větší důvěru k tomu našemu vinaři. Ono tvrzení, že poškodíme export. Víte, kdybychom měli přetlak domácí výroby, tedy naší moravské a české výroby vína, kdybychom tady vyráběli 120, 150 % naší spotřeby, mělo by to smysl. Ale protože vyrábíme možná necelých, a jsme schopni z hlediska povahy přírodních podmínek, nikoli z hlediska schopnosti nebo neschopnosti pěstitelů, vyrobit pouze necelých 50 %, ostatní dovážíme, víte, že dovozům kvalitního vína nebráníme, naopak, a mnozí z nás jsme spotřebiteli a oceňujeme kvalitní vína i z dovozu, oceňujeme samozřejmě především kvalitní vína moravské a i české proveniencí a chceme, my spotřebitelé, mezi které já se nestydím počítat, chceme, abych na první pohled poznal to naše domácí víno. Proto ta záklopka. A jestliže si půjdu v Rakousku koupit víno, no tak hledám podle té záklopky. To je první pohled. A chci to rakouské víno a dostanu to rakouské víno podle té záklopky. Je to věc, která je zdánlivě nedůležitá, ale zase je to velmi významné, protože ten, kdo použije a poruší ten princip té proveniencí, tedy toho původu, tak samozřejmě je pod sankcí a vystavuje se sankcím.

Je to jen několik drobných postřehů. Já jako zpravodaj i z hlediska toho předchozího projednávání jak s odbornou veřejností, tak ve výboru bych si již nyní dovolil nesouhlasit s žádnou změnou návrhu procedury, kterou tady přednesu. Čili požádám Sněmovnu v případě, že navrhovatel změny procedury bude na svém návrhu změny procedury trvat, požádám Sněmovnu o rozhodnutí. Jako zpravodaj nebudu souhlasit se změnou procedury. A požádám také Sněmovnu, aby bedlivě sledovala, o čem se bude hlasovat. Pan kolega Bendl stáhl G1 ve variantách 1 a 2, nicméně bude-li něco prohlasováno, budou stejně tyto varianty nehlasovatelné.

A teď momentálně končím svoje vystoupení, děkuji vám za pozornost a věřím, že se ještě do oběda vypořádáme se zákonem jako celkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Bohužel, my tady tímto návrhem nekomplikujeme život jenom těm nepoctivým, ale, bohužel, do značné míry i těm poctivým a prodražujeme jim jejich podnikání. To je bohužel fakt, který je třeba tady také zmínit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní přednostní právo pana ministra. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, já budu maximálně stručný. Chtěl bych opravdu ještě jednou pro vás, milé kolegyně, vážení kolegové, ozřejmit ty dvě nesouhlasné pozice, výrazně nesouhlasné, a to v případě pozměňovacího návrhu AI a AII, kdy tyto pozměňovací návrhy přijaté zemědělským výborem jdou výrazně

nad rámec toho, co jsme jako předkladatelé předložili do Poslanecké sněmovny, a výrazným způsobem budou vstupovat do způsobu dovozu sudového vína do České republiky.

Pro vaši představu, bude to taková úprava, že v okamžiku, kdy bude přejíždět ta cisterna území hranice České republiky, tak bude muset být jasno o každém litru v té cisterně, u koho, u kterého konečného prodejce skončí. Myslím, že to je v praxi velice obtížně realizovatelné. Prosím vás pěkně, abyste zvážili, jestli máme jít cestou až takto revoluční úpravy. Myslím, že to, co předkládáme jako předkladatelé, je pozitivní krok, evoluční, ale neděláme z toho revoluci. A tyto pozměňovací návrhy jdou opravdu výrazně nad rámec toho, co jsme jako předkladatelé podporovali.

Ještě se zastavím znovu u té otázky povinnosti záklopy. V České republice v rámci všech způsobů označení žádné označení, které jako Ministerstvo zemědělství máme v kompetenci, není povinné. Veškerá tato označení s odkazem na kvalitu, s odkazem na původ jsou vždy na dobrovolné bázi. Já si nemyslím, že by bylo nutné dávat povinnost každému vinaři, že musí víno vyrobené z hroznů domácí produkce takto označovat. Navíc tady máme vinaře, kteří třeba exportují svá vína do zahraničí, a nejsem si jist, jestli je to vždy pro ně přidanou hodnotou v rámci jejich třeba strategie marketingu.

Takže prosím pěkně, zvažte tyto dvě věci, o kterých tady hovořím. A prosím pěkně, respektujte stanovisko mne jako zástupce předkladatele, jako Ministerstva zemědělství. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Protože jsem poslouchal zpravodaje, tak nevím, jestli zaznamenal oba mé návrhy. Jeden byl návrh na stažení té mé varianty 1 a druhý byl oddělené hlasování o XXXII.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci. Protože jsou vyčerpány přihlášky do rozpravy ve třetím čtení, ptám se ještě, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, pokud není zájem o závěrečná slova. Pane ministře, závěrečné slovo? Ne. Pane zpravodaji? Už rovnou. Dobře. Tak prosím pana zpravodaje garančního výboru zemědělského, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko garančního výboru. Pana ministra požádám o totéž. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já děkuji všem za rozpravu. Děkuji za to, že jsme mohli ozřejmit velmi podrobně

jednotlivé návrhy již v rozpravě. A nyní se budu držet především toho, že vše již bylo řečeno a vysvětleno, a pojďme tedy hlasovat.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po

projednání návrhu zákona po druhém čtení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona, sněmovní tisk 712/3, v následujícím pořadí:

1. o návrhu na zamítnutí návrhu zákona podaném dne 16. září 2016 poslancem Petrem Bendlem ve druhém čtení návrhu zákona. V případě, že bude tento návrh zamítnut, tak dále hlasovat v tomto pořadí:

2. návrhy legislativně technických úprav, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Konstatuji, že nebyly předneseny žádné legislativně technické úpravy, čili budeme hlasovat dále v hlasování, které se v proceduře navrhuje jako třetí.

3. Pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.III., A.XVII. až A.XXXII., en bloc jedním hlasováním.

4. Pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.IV., A.VI. až A.IX., A.XI. až A.XIV., en bloc jedním hlasováním.

5. Pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.I. A.II., en bloc jedním hlasováním. A předesílám, že jde o ony návrhy, o kterých pan ministr hovořil, že s nimi zásadně nesouhlasí.

6. Pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.V., A.X., A.XV, A.XVI., en bloc jedním hlasováním.

7. Pozměňovací návrhy poslance Petra Kudely F1.1. a F1.2., en bloc jedním hlasováním, přičemž F1.1. je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.I., F1.2. je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.II..

8. Zbývající pozměňovací návrhy pana kolegy Petra Kudely F2, F3.1. až F3.11., F4.1. až F4.3., F.I., F.II., F.III – změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích a F.III. – změna zákona o regulaci reklamy, en bloc jedním hlasováním.

9. Pozměňovací návrhy poslance Vladimíra Konička B1 až B8, en bloc jedním hlasováním, přičemž B2 je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.IV., B4 je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.II., B5 je nehlasovatelné, bude-li přijato A.XXII.

10. Pozměňovací návrhy poslance Antonína Sedi C1 až C8, en bloc jedním hlasováním, C1 je přitom nehlasovatelné, pokud by bylo přijato B1. B1 je pan kolega Koniček. C2 je nehlasovatelné, pokud by bylo přijato A.II. nebo B4, nebo F1.2., C3 je nehlasovatelné, pokud by bylo přijato A.IV. nebo B2, C4 je nehlasovatelné, pokud bude přijato B3 – věta první, C5 je nehlasovatelné, pokud by bylo přijato B3 – věta druhá, C6 je nehlasovatelné, pokud by bylo přijato – B7, C8 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato B8.

11. Pozměňovací návrhy poslance Josefa Šenfelda D1 až D4, en bloc jedním hlasováním, D1 je přitom nehlasovatelné, pokud bylo přijato B1 nebo C1, D2 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.XXI.

12. Pozměňovací návrh poslance Herberta Pavery E.

13. Je tady staženo, tedy návrh poslance Petra Bendla G1 varianta I body 1 a 2, en bloc jedním hlasováním. Pan kolega Bendl stahuje... O stažení se samozřejmě bude hlasovat, ano. Ale nebude se hlasovat o věcné podstatě toho návrhu, ano? Rozumíme si, pane kolego Bendl prostřednictvím předsedajícího? Je to tak. O stažení se bude hlasovat. Když neprojde stažení, hlasuje se věcně to, co je navrženo. Ano. Děkuji ctěným kolegům. Přičemž tedy neprojde-li stažení, bude se hlasovat pozměňovací návrh poslance Bendla G1 varianta I bod 1 a 2, přičemž G1 varianta I bod 1 je nehlasovatelné, budou-li přijaty návrhy A.XVIII. až A.XXI., a G1 varianta I bod 2 je nehlasovatelné, pokud budou přijaty návrhy A.I. nebo F1.1.

14. Pozměňovací návrh poslance Petra Bendla G1 varianta II, přičemž G1 varianta II je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.XVIII. až A.XX.

15. Pozměňovací návrhy pana kolegy Bendla G2 varianta I, přičemž G2 varianta I je nehlasovatelné, pokud bylo přijato buď A.IV., B2 nebo C3.

16. Pozměňovací návrh poslance Petra Bendla G2 varianta II, přičemž to je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.IV., B2 nebo C3.

17. Pozměňovací návrhy poslance Petra Bendla G3 až G9, en bloc jedním hlasováním, G3 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.II., F1.2., B4 nebo C2, G4 a G5 je přímo propojené s G1 varianta I bod 1, a tudíž je nehlasovatelné v případě nepřijetí G1 varianta I bod 1, G7 je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.II. nebo F1.2., G8 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.X., G9 je nehlasovatelné, pokud bude přijato A.II., A.XV., nebo F1.2. To znamená, že z toho celého balíku návrhů pana kolegy Bendla zůstává hlasovatelné G6, abychom si uvědomili, že tam je něco, co nám přeje jenom v každém případě zůstává hlasovatelné.

A konečně 18. hlasování – o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Pane předsedající, já jsem přednesl návrh procedury a prosím, abyste jej případně, nebude-li nějaká změna, nechal prohlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Všichni rozuměli návrhu procedury, je z našeho sněmovního tisku 712/4.

Hlásí se pan Vladimír Koniček a pan Antonín Sed'a, kteří přednášeli pozměňovací návrhy. Prosím Vladimíra Konička nejdříve. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, já se domnívám, že tak to nepůjde, protože můj pozměňovací návrh B5 obsahuje dvě varianty a tady se navrhuje zamáznout obě dvě varianty jedním hlasováním, ale to tak prostě nejde. My musíme hlasovat B5 buď varianta jedna, nebo varianta dvě. Takže tam žádám oddělené hlasování o B5, když má varianty, a v tom případě také nesouhlasím s tím, že B5 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.XXII., protože tam je potom nehlasovatelná jenom varianta B1, ale varianta B2 je hlasovatelná i v případě přijetí A.XXII. Takže to dávám ke zvážení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj jistě bude akceptovat.

Poslanec Pavel Kováčik: Já bych poprosil pana kolegu Konička, aby mi tento složitý návrh nechal písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Pan poslanec Antonín Sed'a. Prosim, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, nemám ve zvyku vystupovat ve třetím čtení, proto jsem to neudělal, přesto si dovolím navrhnout změnu procedury – usnesení č. 126 garančního zemědělského výboru, tak jak to tady bylo předneseno.

Jak říkal kolega Koniček, není to jenom z důvodu zamáznutí mých pozměňovacích návrhů. Ale je to tak. Důvod, který je, který přednesu, je přání pana ministra, protože není zvykem, aby tady bylo rozporné stanovisko pana ministra a garančního výboru. A pokud je, tak by o tom měla rozhodnout Poslanecká sněmovna. (Posl. Faltýnek: To se stává.) Ano, ono se to stává, jak říkáte. Ale nemělo by se to stávat.

A druhá věc je, protože chci podpořit řadu pozměňovacích návrhů zemědělského výboru a takto, pokud by to bylo en bloc jedním hlasováním, tak bych to nemohl udělat. Takže se hlásím jako poslanec o svá práva. Prosim vás, navrhuji v bodě 4 procedury, aby se hlasovalo o A.IV. zvlášť, v bodě 5 aby bylo odděleno hlasování A.I. a A.II., to znamená o těchto bodech také zvlášť. A v bodě číslo 6 aby se hlasovalo o A.V. zvlášť. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Pan zpravodaj zaznamenal. Akceptujete, pane zpravodaji, tyto změny?

Poslanec Pavel Kováčik: Já jsem tady, jestli nemá někdo ještě další návrhy změn, abychom to vzali z jedné vody načisto, jak se říká...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Ludvík Hovorka se hlásí ještě k proceduře.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych měl jeden návrh, a to abychom předřadili hlasování o pozměňovacích návrzích pana poslance Sedi před hlasování o návrhu zemědělského výboru a návrhy zemědělského výboru A.I. až A.XIV. nebo až A.XVI. abychom hlasovali samostatně. Každý bod samostatně – bod po bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je ještě další změna, která zasahuje do navržených změn. Pane zpravodaji, co tomu říkáte?

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já jsem tady už dopředu avizoval, že nebudu souhlasit se žádnou z navržených změn, a protože je tady evidentní rozpor s názory některých kolegů poslanců s názorem zpravodaje, nezbývá, než aby Poslanecká sněmovna rozhodla o těch změnách. Jsou to změny, které navrhl pan kolega Koniček u hlasování o bodu B5, pan kolega Sed'a u hlasování o bodu A.IV. zvlášť, oddělit hlasování A.II. a A.I. a zvlášť hlasovat o bodu A.V. a pan kolega Hovorka navrhuje předřadit hlasování o návrzích kolegy Sedi před návrhy zemědělského výboru. Zpravodaj s těmito změnami procedury nesouhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V tom případě musíme hlasovat o jednotlivých změnách v proceduře. Ještě k proceduře pan kolega Marek Benda a pan kolega Koniček poté.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane zpravodaji, jste všichni tři z jedné politické strany, ale myslím si, že je možné hlasovat o tom, jestli se změni nějaké body v proceduře, jestli něco bude předřazeno, nebo nepředřazeno. To jsem ochoten pochopit. Není možné hlasovat o námitce pana kolegy Konička, který říká, dal jsem dvě alternativy a ve vašem návrhu je hlasovat o obou alternativách současně. To prostě není možné poslanci upřít právo, aby o všech jeho návrzích, pokud nejsou vyloučeny jiným hlasováním, bylo hlasováno. To nemůžeme říct, že dvě alternativy zvládneme jedním hlasováním. Čili ostatní změny možná můžete navrhnout jinak, ale tato námitka pana poslance Konička musí být přijata, protože pokud bychom ji nepřijali, tak už nemusíme hlasovat nikdy o ničem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, já samozřejmě mohu dál připustit procedurální diskuse, ale řeknu vám, jak to chci řešit. Návrh na to, že bude hlasováno o alternativách, samozřejmě považuji za nutný. To je bezpochyby. Jakmile jsou alternativy, není to stejný, shodný návrh a musí být o tom hlasováno. Není možné tedy jiným hlasováním to vyloučit.

Za druhé. Předřazení hlasování je možné hlasovat. To je možné hlasovat, o tom není pochyb. Pokud jde o hlasování něco hlasovat en bloc, nebo jednotlivě, je také hlasovatelný návrh. Proto jsem říkal, že to vyřešíme hlasováním. A to, co bude nehlasovatelné, to snadno označíme za nehlasovatelné, protože jsem přesvědčen, že změna v proceduře povede k určitému vyblokování jiných návrhů, které tady jsou.

Čili to je to, co já v tuhle chvíli jsem říkal panu zpravodaji, že tam, jak je alternativa, to je potřeba akceptovat. To není o hlasování, to je akceptování té výhrady. Pokud jde o to ostatní, předřazení je potřeba odhlasovat, a jestli s tím zpravodaj nesouhlasí, rozhodne Sněmovna, že to tak bude, nebo nebude. A pokud jde o oddělené hlasování, tak navrhuji, abychom nepostupovali podle předložených návrhů, ale podle návrhu, jestli chceme, aby byla oddělena všechna jednotlivá A, tak jak říkal pan kolega Hovorka, anebo jestli vyčleníme jenom některá. Tím bychom se zbavili toho rozporu, který je momentálně mezi zpravodajem a navrhovateli jednotlivých pozměňovacích návrhů. To je podle mého soudu možnost.

Jestli někdo nesouhlasí s návrhem, který jsem přednesl, ať to přednese nyní. Kolega Hovorka se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, já jsem chtěl jenom dopřesnit, protože pan zpravodaj uvedl správně, že chci předřadit hlasování o pozměňovacích návrzích pana poslance Sedi před hlasováním o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru, ale současně také jsem řekl, že potom chci, aby hlasování o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru A.I. až A.XVI. probíhalo samostatně po jednotlivých návrzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tomu rozumíme. A teď tedy, pane zpravodaji, vaše stanovisko.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající, že jste mi pomohl. My nejsme v rozporu. Vy jste vysvětlil lépe a jasněji to, co jsem tady řekl předtím, a nedošlo k tomu, abych tady okomentoval rozpor, o kterém mluvil pan kolega Koníček a o kterém jsme po poradě s legislativou naznali, že pan kolega Koníček má pravdu, a ty dvě varianty se hlasovat budou zvlášť. Jinak jsem samozřejmě řekl, že s žádnými navrženými změnami jako zpravodaj nesouhlasím. Tudiž Sněmovna rozhodne hlasováním, jestli se k navrženým změnám procedury přikloní, nebo ne. Není v tom žádný rozpor mezi tím, co jsem tady prohlásil já, a tím, co tady potom okomentoval pan předsedající. A já mu za to děkuji.

Čili pro pořádek ještě jednou při proceduře, pane předsedající, a teď mě dobře sledujte, jestli náhodou udělám někde chybu, tak mě hned prosím opravte. Budeme hlasovat o návrzích pana kolegy Hovorky. Předřadit hlasování o návrzích pana kolegy Sedi před hlasování o návrzích zemědělského výboru. Od toho se pak bude odvíjet další postup hlasování. Zároveň hlasovat všechny návrhy zvlášť. Každý návrh zvlášť. To je návrh pana kolegy Hovorky.

Následně potom, projde-li tento návrh pana kolegy Hovorky, požádám o dvě hodiny přestávku na poradě s legislativou, protože se musí celá procedura předělat. To není výhrůžka, to je konstatování. V druhém návrhu budeme hlasovat o návrzích pana kolegy Sedi... (Odmlka po silný hluk v sále.) Pane předsedající...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím sněmovnu o klid! Ono to opravdu není legrace. Návrhů je tam 32. Já sice nejsem žádný vinař, ale rozumím tomu, že některé věci mají spolu souvislost. A může se nám stát v jednotlivých hlasováních, když je oddělíme, že budou v kontradikci. Omlouvám se, pane předsedo. Moje chyba, omlouvám se.

Poslanec Pavel Kováčik: Ne, není to vaše chyba, pane předsedající. Já jenom pro snadnější orientaci nebo pochopení složitosti diskuse, mimo jiné se vede také o tom, jestli dvě miliardy daňových úniků budou, nebo nebudou. Nebo budou snadnější, nebo nebudou snadnější. Nebo jestli je odstraníme, nebo ne. Ale to je možná vedlejší.

Teď se prosím pěkně soustředit. Pan kolega Sed'a navrhuje, aby se v případě, že se bude hlasovat o návrzích zemědělského výboru prvně, zvlášť hlasovalo o návrhu A.IV., aby se oddělilo hlasování o návrzích A.I. a A.II., a aby se zvlášť hlasovalo o návrhu A.V. Jestli jsem, pane kolego Sed'ο prostřednictvím pana předsedajícího, správně interpretoval náš návrh? Ano, palec nahoru znamená, že správně. Děkuji.

Dále po návrhu pana kolegy Konička, který navrhl, a teď mě prosím pěkně pane kolego Koničku dobře sledujte – v devátém hlasování pozměňovací návrhy pana kolegy Konička B1 až B8 navrhuji en bloc jedním hlasováním. Pan kolega Koniček oponuje, že B5 má dvě varianty, proto je třeba o B5 hlasovat zvlášť a o každé z variant hlasovat zvlášť. Je to tak? Tento návrh vzhledem k tomu, že dvě varianty tam jsou, a po poradě s legislativou jsem akceptoval jako zpravodaj, není tudíž třeba hlasovat o návrhu změny procedury pana kolegy Konička, protože zpravodaj tuto změnu akceptoval.

Toto podle mých záznamů, a teď mě prosím pěkně sledujte všichni navrhovatelé, jsou všechny změny procedury, ke kterým by mělo ještě před hlasováním dojít. A potom tedy poprosím o hlasování o proceduře jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní budeme hlasovat... (Poslanec Kováčik: O návrhu pana kolegy Hovorky na předřazení návrhu pana kolegy Sedi před hlasováním o návrzích zemědělského výboru.) To je první hlasování. Předřazení podle tisku 712/4. Jde o bod 10, který by se předřadil před bod 3. Ano, abychom si všichni rozuměli.

Rozhodneme v hlasování číslo 129, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro předřazení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 129. Z přítomných 160, pro 52, proti 80. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Pane předsedající, nyní je další návrh. Návrh pana kolegy Sedi, a teď mě prosím pěkně sledujte, jestli, pane kolego Sed'ο prostřednictvím pana předsedajícího, se o vašich návrzích má hlasovat o každém zvlášť, nebo en bloc. Máte tady tři návrhy. První návrh máte v bodě A.IV. hlasovat zvlášť. Druhý návrh máte A.I., A.II. hlasovat odděleně. Třetí návrh máte A.V. k bodu 6 hlasovat odděleně. O každém zvlášť.

Čili pane předsedající nyní prosím nechte hlasovat z bodu 4 – návrhu procedury hlasování o bodu AIV zvlášť.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme, že se bude A.IV. hlasovat zvlášť v bodě 4.

Zahájil jsem hlasování 130. Kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 130 z přítomných 160 pro 63, proti 73. Návrh nebyl přijat. Další.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, děkuji. Nyní prosím, abyste v bodě 5 nechal hlasovat o návrhu pana kolegy Sedi bod A.I. a bod A.II. hlasovat odděleně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Hlasování 131 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro oddělené hlasování A.I. a A.II. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 131 z přítomných 160 pro 64, proti 66. Návrh nebyl přijat. Další.

Poslanec Pavel Kováčik: Nyní prosím, abyste v bodě 6 návrhu procedury nechal hlasování zvlášť o návrhu A.V.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování 132, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro oddělené hlasování A.V. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 132 z přítomných 160 pro 62, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. A nyní prosím, a teď mě sledujte – o návrhu pana Konička v bodě 9 hlasovat zvlášť bod B5.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 133 a ptám se, kdo je pro. Pardon. Prohlašuji hlasování 133 za zmatečné.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, omlouvám se kolegovi Koničkovi i celé Sněmovně. Vzal jsem to za své. Není třeba o tom hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní máme před sebou poslední změnu k proceduře.

Poslanec Pavel Kováčik: Ne, předposlední, pane předsedající. Poslední bude o proceduře jako celku. Předposlední hlasování je hlasovat o stažení návrhu pana kolegy Bendla pod č. 13 návrhu procedury. Jde o bod G1 varianta 1, body 1 a 2. Pan kolega Bendl navrhuje stáhnout tento návrh. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Bendl se hlásí, aby upřesnil svůj návrh. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Pan zpravodaj ještě zapomněl na oddělené hlasování o... Už ho neavizoval. Říkal, že už jenom jedno jediné. Tak ho připomínám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, já bych na to upozornil. Nenechal bych to, protože jsme hlasovali u pana kolegy Hovorky pouze o předřazení, nikoliv

o jednotlivém hlasování. Mám to velmi dobře poznamenáno. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, jde o stažení bodu 13. Tedy G1 varianta 1, body 1 a 2 pana kolegy Bendla. On sám požádal o stažení. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 134 a ptám se, kdo je pro stažení pozměňovacího návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 134 z přítomných 162 pro 159, proti nikdo. Panu kolegovi Bendlovi bylo vyhověno.

Nyní je poslední změna v proceduře a to je návrh pana kolegy Hovorky, abychom hlasovali všechny body pod A jednotlivě. To jsme ještě nehlasovali. Hlasovali jsme jenom o předřazení, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, jsem s tím naprosto v souladu. Ale ještě je tam návrh pana kolegy Bendla o zvláštním hlasování A.XXXII. To jsem chtěl teď navrhnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je samostatná záležitost. Nyní tedy –

Poslanec Pavel Kováčik: Protože neprojde-li návrh pana kolegy Hovorky, bude návrh pana kolegy Bendla nehlasovatelný a já bych byl rád, aby se o návrhu pana kolegy Bendla hlasovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nejdříve tedy návrh pana poslance Petra Bendla na oddělené hlasování o A.XXXII.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 135 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 135, z přítomných 162 pro 59, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy to jednotlivé hlasování, které jsem avizoval.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 136, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro hlasování o bodu A po jednotlivých bodech. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 136, z přítomných 162 pro 48, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Došlo tedy ke změně procedury přijetím návrhu změny procedury pana poslance Vladimíra Konička. Ano?

Poslanec Pavel Kováčik: A s touto změnou prosím, pane předsedající, odhlasovat návrh procedury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě pan kolega Marek Benda, abychom si ujasnili, jestli máme všechno.

Poslanec Marek Benda: Já myslím, že jsme o všem hlasovali. Je zvláštní, že se nepovolí poslancům oddělené hlasování, ale to mi nevadí. Jenom bych poprosil, aby bylo řečeno v bodě 9, jak se bude hlasovat, co znamená pozměňovací návrh, resp. požadavek pana poslance Konička, protože už jste ho tady zmátli třikrát natolik, že já už vůbec netuším, co se v bodě 9 bude odehrávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan zpravodaj musí upřesnit a potom pan kolega František Laudát.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já jsem přesvědčen o tom, že pana kolegu Konička nelze zmást. Vy jste, pane kolego Bendo prostřednictvím pana předsedajícího, tady řekl, že už jste ho, tedy Konička, zmátli třikrát. Já jen tvrdím, že pana kolegu Konička nelze zmást. Nic víc, nic míň.

Pan kolega Koniček – já bych ho požádal prostřednictvím předsedajícího, aby ty dvě varianty tady ještě připomněl. Jinak samozřejmě tady mám návrhy, takže jsem schopen je přečíst, ale on bude rychlejší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosim, pan poslanec Vladimír Koniček.

Poslanec Vladimír Koniček: Jedním hlasováním hlasování B1 až B4, B6 až B8, druhé hlasování varianta B5.1, varianta B5.2. Tři hlasování.

Poslanec Pavel Kováčik: My jsme si špatně rozuměli. My jsme tě, pane kolego Koničku, přecenili. Skutečně jsi byl teď zmaten. (Smích v sále.) Já jsem chtěl, abys tady osvětlil obsah těch dvou variant, protože toto hlasování, o kterém jsi teď hovořil, jsme teď zrovna v té změně přijali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou. Prosim, pane poslanče. (Poslanec Koniček se domlouvá se zpravodajem Kováčikem.)

Ne, přestávku zatím nevyhlašuji, protože musíme zůstat soustředěni na to, jaká bude procedura. Až schválíme proceduru, tak je potřeba si ujasnit, abychom podle té procedury postupovali.

Poslanec Vladimír Koniček: Ve variantě číslo 1 se v § 16b odstavec vypouští celý, odstavec třetí, a ve variantě druhé se za slova "příjemce nebaleného vína" vkládají jenom slova "nebo prodejce". To je rozdíl v těch dvou variantách.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pane zpravodaji, ještě chvíličku strpení. Předseda klubu ODS se hlásí s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom nezaznělo pro upřesnění – když neprojde první varianta, tak se hlasuje o druhé variantě, a když první varianta projde, tak se o druhé variantě prohlásí, že je nehlasovatelná? Rozumím tomu dobře, když je to variantní řešení? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, tak to ještě vyjasní pan předseda Koniček. Potom je přihlášen pan kolega Laudát.

Poslanec Vladimír Koniček: Pokud projde varianta 1, protože se vypouští celý odstavec, tak varianta 2 je nehlasovatelná. To samé je vlastně, pokud bude přijato A.XXII., tak vlastně je nehlasovatelná varianta 1, protože když už se změní něco, tak celé to vypustit – jo, že už jsme rozhodli o tom – jde?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je žel možné, to víme. To jednací řád neřeší a řešit nemůže.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za vysvětlení. Já jen pro připomenutí, prosím pěkně, budu seznamovat Poslaneckou sněmovnu při jednotlivých hlasováních se stanoviskem garančního výboru a tady už předem vím, jaké bude stanovisko, ale až při hlasování vás s tím seznámím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pane zpravodaji, ale ještě máme přihlášeného pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, víte, tady jste už přes proceduru manipulování k nějakému výsledku. Pro mě je nepřijatelné, byť jste to odhlasovali. Bývalo zvykem, že kdokoliv požádal o oddělené hlasování, aby mohl vyjádřit k té či oné záležitosti svoji vůli, tak se to tolerovalo. A nezlote se na mě, to, co tady předvádíte, tak je zase asi nová kultura ve vašem podání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vám rozumím, co jste říkal, ale protože to oddělené hlasování bylo svým způsobem v kontradikci, museli jsme to prohlasovat. Já jsem neměl jinou možnost podle jednacího řádu. Omlouvám se, já také bych byl pro to, také jsem hlasoval pro většinu oddělených hlasování, kromě toho jednotlivého, protože to jsem považoval za nepotřebné, ale v tomto ohledu to opravdu jinak nejde. Všichni, kteří řídí schůzi, vědí, že to je tak.

Ještě kolega Marek Benda. Já prosím, abychom pořád dávali pozor na tu proceduru, abychom se v ní neztratili. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Já jenom prosím, abychom si vyjasnili: pan kolega Koniček, bod 9, první hlasování B1 až B4, B6 až B8. Předpokládám, že všechny návrhy A budou přijaty, na to asi většinu máte, čili z toho je nehlasovatelné B2 a B4. To je pořad ještě zápis, který čtu.

A teď druhé a třetí hlasování je B5 varianta 1, B5 varianta 2. Zpravodaj souhlasí s tím, že obě varianty jsou hlasovatelné, čili poslední věta bodu 9 se škrtná. B5 je nehlasovatelné, pokud bylo přijato A.XXII.

Teď se ptám – je s tím souhlas? Bude se hlasovat B5.1 i B5.2? Rozumí tomu pan zpravodaj? I když projde áčko, hlasují se obě varianty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Protože jsou to varianty. Ale doufám, že jsme se v tom nikdo ještě neztratil. Proto jsem vás žádal, abyste mě bedlivě sledovali. Pan kolega Koniček na dotaz pana kolegy Bendy odpověděl souhlasně. Má stejný názor jako já.

Já bych poprosil, pane předsedající, jestli není žádná další změna procedury na obzoru, abyste návrh procedury ve znění přijaté změny akceptované zpravodajem nechal odhlasovat právě teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Máme za sebou prohlasované všechny návrhy na změnu procedury hlasování. Nyní tedy o proceduře hlasování jako celku.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 137 a ptám se, kdo je pro proceduru hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 137, z přítomných 161 poslance pro 109, proti 18. Procedura byla schválena, budeme podle ní postupovat podle jednotlivých kroků.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Prosím tedy, abychom nejprve hlasovali o návrhu na zamítnutí návrhu zákona, který byl podán dne 16. září 2016 panem kolegou Petrem Bendlem ve druhém čtení návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás všechny odhlásím. Pardon, teď jsem zahájil hlasování, takže prohlašuji hlasování 138 za zmatečné, odhlašuji vás a požádám vás o novou registraci.

Návrh na zamítnutí rozhodneme v hlasování pořadové číslo 139, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 139 z přítomných 158 pro 30, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Legislativně technické úpravy nebyly načteny, můžeme tedy k prvnímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Takže jsme u pozměňovacích návrhů zemědělského výboru pod písmeny A.III., A.XVII. až A.XXXII., en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 140. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 140 z přítomných 159 pro 123, proti 35. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Nyní budeme, pane předsedající, paní a pánové, hlasovat o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru A.IV., A.VI. až A.IX., A.XI. až A.XIV., en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 141. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 141 z přítomných 159 pro 98, proti 44. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Nyní, pane předsedající, pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.I., A.II., en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Výrazný nesouhlas.) Zcela rozdílná stanoviska.

Zahájil jsem hlasování 142 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 142 z přítomných 160 pro 91 poslanec, proti 48. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Nyní jde o pozměňovací návrhy zemědělského výboru pod písmenem A.V., A.X., A.XV., A.XVI., en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Výrazný nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 143 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 160 pro 95, proti 48. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, byly přijaty návrhy zemědělského výboru, proto je nehlasovatelný podle schválené procedury návrh pana poslance Petra Kudely F1.1 a F1.2. Budeme tedy hlasovat o zbývajících

návrzích pana kolegy Petra Kudely, to je F2, F3.1 až F3.11, F4.1 až F4.3, F1, FII, FIII – změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích, a FIII – změna zákona o regulaci reklamy, en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 144. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 144 z přítomných 160 pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Byly přijaty pozměňovací návrhy zemědělského výboru, proto jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy Vladimíra Konička B2, B4 a B5. Budeme tedy hlasovat o návrzích B1... (Námítky v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: B5 je hlasovatelné.

Poslanec Pavel Kováčik: B5 je hlasovatelné ve dvou variantách, pardon, ano. Čili B2 a B4 je nehlasovatelné a budeme tedy hlasovat o návrzích B1, B3 a 4, B6 až 8, en bloc jedním hlasováním, potom budeme hlasovat o návrzích B5.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozumíme si, ano? (Hlas ze sálu: B1, B3!)

Poslanec Pavel Kováčik: B1, B3, B6 až B8, ano. Řekl jsem to snad jinak? Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: B1, B3, B6, 7, 8 jedním hlasováním.

Poslanec Pavel Kováčik: Garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nesouhlas. Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 145 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 145 z přítomných 159 pro 36, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Nyní nám zbývá hlasovat návrh B5, dvě varianty. Návrh B5 varianta I – garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 146 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 146 z přítomných 159 pro 37, proti 89. Nebylo přijato. Dál.

Poslanec Pavel Kováčik: Hlasujeme tedy B5, druhou variantu. Garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 147. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 147 z přítomných 159 pro 37, proti 89. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Máme před sebou hlasování o pozměňovacích návrzích poslance Antonína Sedi C1 až C8, en bloc jedním hlasováním. Vzhledem k tomu, že bylo přijato A.II., je nehlasovatelný návrh C2. Bylo přijato A.IV., je nehlasovatelný návrh C3.

Takže hlasujeme s výjimkou C2 a C3 o návrzích pana poslance Sedi C1, C4, 5, 6, 7, 8. Garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 148 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 148 z přítomných 159 pro 47, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Jsme u pozměňovacích návrhů poslance Josefa Šenfelda D1 až D4. Vzhledem k tomu, že bylo přijato A.XXI., je nehlasovatelný návrh D2. Hlasujeme tedy o návrzích pana kolegy Šenfelda D1, D3, D4, en bloc jedním hlasováním. Garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 149 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 149 z přítomných 159 pro 18, proti 93. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Jsme u hlasování o pozměňovacích návrzích pana poslance Herberta Pavely. Návrh je pod písm. E. Garanční výbor navrhuje nesouhlasné stanovisko. (Ministr nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 150. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150, z přítomných 159 pro 41, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Kolegyně a kolegové, protože jsme rozhodli o stažení pozměňovacího návrhu pana kolegy Petra Bendla G1 varianta I, body 1 a 2, tak budeme hlasovat až o – návrh G1 varianta II je nehlasovatelný, protože bylo přijato A.XVIII. až A.XX. (Hlasy z pléna.)

Varianta I byla stažena, ale tady už jsme u G1 varianta II. Vzhledem k tomu, že jsme stáhli návrh G1 varianta I, body 1 a 2, tak posuzujeme dál návrh pana kolegy Petra Bendla. G1 varianta II je nehlasovatelná, protože bylo přijato A.XVIII. až A.XX. Jsme dál u návrhu pana kolegy Bendla: G2 varianta I je nehlasovatelná, protože bylo přijato A4. Jsme dál u návrhu pana kolegy Bendla: G2 varianta II je nehlasovatelná, protože bylo přijato A.IV. Jsme u návrhu pana kolegy Bendla: G3 až G9, přičemž G3 je nehlasovatelné, neboť bylo přijato A.II. G4 a G5 je přímo propojené s G1 varianta I bod 1. To pan kolega stáhl a my jsme to odhlasovali, proto je nehlasovatelné. G4 a G5 je nehlasovatelné, G3 je nehlasovatelné, G7 je nehlasovatelné, protože bylo přijato A.II., G8 je nehlasovatelné, protože bylo přijato A.X., G9 je nehlasovatelné, protože bylo přijato A.II., A.XV.

Prosím, aby pan kolega Bendl prostřednictvím pana předsedajícího... Kývá. Pan kolega Bendl kývá na znamení souhlasu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je otázka, kde máme G6.

Poslanec Pavel Kováčik: Bylo hlasováno s výjimkou G6 o všech návrzích pana kolegy Bendla. Prosím, abyste nyní nechal hlasovat o návrhu pana kolegy Bendla G6. Garanční výbor navrhuje zaujmout záporné stanovisko. (Ministr nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 151. Ptám se, kdo je pro G6. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 151 z přítomných 158 pro 35, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Ptám se tedy, jestli všechny pozměňovací návrhy byly vypořádány, buď že byly prohlasovány, nebo byly nehlasovatelné z důvodu kontradikce.

Poslanec Pavel Kováčik: Dívám se širokým pohledem od legislativy přes všechny poslanecké kluby. Podle mých záznamů jsme se vypořádali se všemi návrhy, které byly k hlasování, a tudíž můžeme, pane předsedající, nechat hlasovat o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud nikdo nic nenamítá, já mám také všechny návrhy vypořádány. O všech návrzích tedy bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 712, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 152... Pardon, prohlašuji hlasování číslo 152 za zmatečné. Nerespektoval jsem požadavek na odhlášení a učiním tak nyní. Odhlásil jsem vás, požádám vás o to, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, a jakmile se počet přihlášených ustálí, požádám sněmovnu o klid.

Zahajuji hlasování číslo 153 a ptám se, kdo je pro usnesení Poslanecké sněmovny o schválení tohoto zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 153 z přítomných 154 poslanců pro 94, proti 38. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 183.

Pan předseda klubu ODS se hlásí s přednostním právem. Hned vám udělím slovo, jakmile bude klid ve sněmovně. Pane předsedo, posečkejte chvíličku. Víím, že zákon byl dlouho toužebně očekáván. Prosím o klid sněmovnu!

Slovo má předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci jen komentovat, co se právě stalo. A jestli si pan ministr zemědělství myslí, že jako předkladatel vládního návrhu zákona tím, že pro něj nehlasuje on a jeho klub, ze sebe snímá odpovědnost, tak to tedy, pane ministře, ne. To tedy ne! Řekněme si to otevřeně. Měl jste ještě dneska, ještě před dvěma minutami jste měl několik nástrojů, kdybyste skutečně ten zákon nechtěl, jak tomu zabránit. (Ministr zemědělství protestuje.) Takhle jste ho alibisticky nechal projít.

Pane ministře, klidně se můžete přihlásit do rozpravy. Nepokřikujte na mě! Děkuji vám.

Kdyby pan ministr zemědělství chtěl, tak ten zákon mohl zastavit, mohlo to dopadnout jinak. Ale takhle je v poměrně výhodné pozici. Těm, kteří budou říkat to je dobrý zákon, bude říkat: já jsem byl pro a ono to prošlo. Těm, kteří budou kritizovat, bude říkat: ale náš klub byl většinou proti. Oni nás přehlasovali. Představte si. Klobouk dolů! Tedy opravdu, být současně pro a proti, je to třeba ocenit a já jsem nechtěl, aby to zapadlo. Jinak samozřejmě respektuji postoj všech kolegyně a kolegů, respektuji výsledek hlasování, nijak ho nezpochybňuji. Ale my, kteří jsme byli proti, se za to nestydíme a nehlasujeme chvíli tak a chvíli onak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. Ještě předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Já jenom jménem klubu TOP 09 chci vyjádřit velké politování nad tím, co jste schválili, a doufám, že včetně ministra zemědělství, kteří tady udělali to, co udělali, že vás poženou malí vinaři vidlemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já se pokusím zklidnit situaci tím, že ohlásím náhradní kartu u pana poslance Petra Kudely číslo 17, se kterou hlasuje. Od 13 hodin se omlouvá pan poslanec Petr Adam z osobních důvodů.

Pokračovat budeme bodem číslo 175, kterým je

175.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb.,
občanský zákoník, a další související zákony
/sněmovní tisk 642/ - třetí čtení**

Požádám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána a zpravodaje garančního výboru ústavněprávního Radka Vondráčka, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 642/5, který byl doručen dne 22. září 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 642/6.

Ptám se pana navrhovatele, pana ministra Pelikána, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu a první přihlášená je paní poslankyně Nina Nováková. Paní poslankyně, jste přihlášená do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh zákona nemá tolik pozměňovacích návrhů jako předchozí. Když se tam podíváte, je tam asi dvanáct pozměňovacích návrhů. A když odečteme, že někteří poslanci třeba cizelovali svůj pozměňovací návrh, takže ho tam v různých podobách vložili dvakrát, tak je tam těch návrhů třeba deset. Z toho čtyři se zabývají osudem dětí po rozchodu jejich rodičů. Ty tři jsou tam, aniž bych chtěla propagovat pozměňovací návrhy kolegyně, tak třeba po osobě výživou povinné, která je v prodlení s placením výživného, může osoba oprávněná požadovat zaplacení úroků z prodlení. Nebo soud v rozhodnutí, kterým nařizuje ústavní výchovu, označí zařízení, kam má být dítě umístěno. Nebo má-li být ústavní výchova vykonávána ve zdravotnickém zařízení, soud v rozhodnutí, kterým nařizuje... a tak dále. Za tím vším jsou úplně tragické osudy dětí. Jen málokteré dítě se dostane do ústavní výchovy proto, že je třeba úplný sirotek a opravdu se o něj nemá kdo starat, takže je pro něj ústavní výchova výhodnější.

Dovolila jsem si, a již jsem to vysvětlovala ve druhém čtení, upozornit na možnost preferovat při tom, když se rodičovský pár rozchází, preferovat to, aby už od okamžiku, kdy se pár rozchází, s ním bylo nějak pracováno v takovém pozitivním slova smyslu, aby ti lidé, kteří se původně měli rádi, najednou se nenávidí, se k sobě nechovali jako strany protichůdné u nějakých soudů. Aby tihle lidé vlastně tím, že sebe nenávidí a vzájemně na sebe útočí, to nepřenašeli na dítě, které má rádo oba dva rodiče stejně. To dítě nikdy nechce rozsuzovat mezi tím, jestli je tatínek strašný, nebo maminka strašná. Dítě nikdy nebude vidět v tom, který neplatí včas výživné, nějakou trestuhodnou osobu, která má platit mamince, nebo té druhé osobě úroky.

Dovolím si poprosit vás o shovívavost nebo přízeň pro svůj pozměňovací návrh, který je uveden pod písmenem B a týká se toho, že by v našem občanském zákoníku bylo řečeno, že především bude snaha, aby po rozchodu rodičů byla nadále péče o děti společná. A ten režim, zda se budou střídat po týdnu, nebo jak to bude, aby byl na těch rodičích. Důležité je vést rodiče k tomu, aby mohli spolu komunikovat. Ten pozměňovací návrh tedy ví, že soud nemůže všechno spasit, ale počítá s tím, že bude existovat komplexněji porozvodová služba pro rozcházející se pár. Protože čím víc je jaksi znepřátelen rozcházející se pár, tím horší dopad to má na dítě. Chceme-li tedy mluvit o tom, že jednáme v zájmu dítěte, musíme také pracovat s lidmi. A je nás, dámy a pánové, mě to naštěsí nepostihlo zatím, je nás strašně moc. A neměli bychom dopouštět, aby lidé, kteří spolu byli, mají spolu dítě, se najednou nenáviděli a vlastně se vzájemně vyláčeli po soudech. Proto prosím o shovívavost či přízeň k svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod písmenem B. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Nyní paní poslankyně Marta Semelová. Připraví se paní kolegyně Jana Hnyková. A prosím sněmovnu o klid. Případně diskuse v předsálí, paní kolegyně, páni kolegové, ať může přihlášená do rozpravy paní kolegyně Semelová hovořit. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych se stručně vyjádřila k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Válkové, jenž je obsažen v usnesení ústavněprávního výboru a který upravuje rozhodování o umístění a přemístění dětí do jednotlivých zařízení – do dětských domovů, do dětských domovů se školou, nebo výchovných ústavů.

Před novým občanským zákoníkem, před jeho přijetím, rozhodovaly o umístění dítěte s nařízenou ústavní výchovou diagnostické ústavy a nebyl s tím problém. Rozhodovaly ve správním řízení vždy na základě provedené komplexní diagnostiky, vždy ve spolupráci s orgány sociálně-právní ochrany dětí, se zákonnými zástupci i samotným dítětem, a to v jeho zájmu. V případě potřeby rozhodovaly ve správním řízení také o přemístění dítěte do jiného zařízení. Systém fungoval a zajišťoval včasnou a odbornou pomoc dětem, které ji potřebovaly.

Novela občanského zákoníku, která diagnostickým ústavům tuto pravomoc odebrala a předala ji soudům, situaci v mnoha ohledech zkomplikovala a doplácěji na to děti. Jejich umístění do ústavní výchovy bez uvedeného komplexního vyšetření vyvolává řadu problémů. Odborně provedená diagnostika v diagnostickém ústavu je totiž předpokladem pro správně nastavenou práci v dětském domově, dětském domově se školou či ve výchovném ústavu.

Nezpochybnuji snahu, práci a odbornost sociálních pracovníků orgánů pro sociálně-právní ochranu dětí, ale OSPOD pracuje s rodinou, s dítětem z hlediska sociálního. Nejsou to etopedi, psychologové ani psychiatři. Je pravda, že jsou případy, kdy soud rozhodne o umístění dítěte do diagnostického ústavu. Takový postup je správný a zodpovědný, samozřejmě pokud soudy následně akceptují návrhy a doporučení diagnostických ústavů. Ale i tady jsou problémy. Následně rozhodování

soudů je totiž velmi zdlouhavé. Doba pobytu dítěte v diagnostickém ústavu, která je zákonem stanovena na dobu nepřekračující osm týdnů, je ve většině případů mnohonásobně prodloužována. Podle šetření za rok 2015 nejkratší průměrná doba byla 12,9 týdne, nejdelší 28,3 týdne z 12 diagnostických ústavů. Přitom pokud má být intervence práce s dítětem účinná, musí být včasná.

Dále jsou situace, kdy je nutné přemístit dítě v rámci sítě zařízení pro výkon ústavní výchovy do jiného, vhodnějšího a pro ně potřebnějšího zařízení. Důvodem mohou být výrazné změny v chování dítěte, závažné poruchy jeho chování, popřípadě psychiatrická indikace, kdy je obtížné zachovat bezpečnost jak ostatních dětí, tak personálu. Dalším důvodem bývá studium. Dítě má nastoupit na střední školu v jiném místě a kvůli zdlouhavému procesu v projednávání soudem nastoupit nemůže. Je znám případ, kdy kvůli tomu dítě ztratilo celý rok.

Vážná pochybení mohou nastat, pokud soud rozhodne rovnou, bez umístění do diagnostického ústavu, a tedy bez nálezu diagnostiky. Nesprávné umístění dítěte přímo do zařízení ústavní výchovy bez předchozího pobytu v diagnostickém ústavu může mít za následek velké problémy pro dítě samé, pro děti ostatní a také pro pracovníky daného zařízení. Pracovníci OSPODu totiž objektivně nemohou kvalifikovaně navrhnout soudům konkrétní zařízení. Schází jim komplexní vyšetření dítěte – psychologické, speciálně pedagogické, psychiatrické a podobně, resp. jeho diagnostika. Kromě toho diagnostické ústavy mají velmi dobře zmapovaný terén, mají přehled o jednotlivých zařízeních, vědí, které z nich odpovídá svými podmínkami potřebám toho kterého dítěte tak, aby získalo stabilní prostředí a nemuselo být přemísťováno z jednoho zařízení do druhého.

Pokud bych to měla shrnout, tak novela občanského zákoníku očekávání nesplnila. Zavedla systém, který není pro prospěch dítěte optimální, a je potřeba na to reagovat. Proto vítám pozměňovací návrh poslankyně Válkové, který je obsažen v usnesení ústavněprávního výboru. Nejen že vrací pravomoc umístění a přemísťování dětí na základě komplexního vyšetření, zdravotního stavu a volné kapacity jednotlivých zařízení s přihlédnutím k zájmům dítěte, k vyjádření OSPOD a k co nejkratší vzdálenosti od bydliště rodičů, případně jiných blízkých osob, do dětských domovů, dětských domovů se školou nebo výchovných ústavů, ale také do těchto zařízení umísťuje v některých konkrétně vyjmenovaných případech rovnou bez předchozího pobytu v diagnostickém ústavu. Konkrétně jde o děti mladší šesti let, dále děti, které byly v dětském domově pro děti do tří let věku nebo v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, a konečně také o děti, které nemají poruchy chování, mají ukončenou diagnostiku nebo se jedná o jiné odůvodněné případy. Ošetřena je zde i situace, kdy se dodatečně ukáže, že komplexní vyšetření je potřeba. Pak toto vyšetření provede diagnostický ústav přímo v zařízení, kam dítě umístil. Návrh tak odráží to, po čem volají odborníci a pracovníci v terénu, kteří se v této problematice denně pohybují. Proto tento pozměňovací návrh klub KSČM podporuje. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Nyní paní poslankyně Jana Hnyková, připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Takže už přeju všem krásné odpoledne. Dovolte mi, abych se také v krátkosti vyjádřila ke sněmovnímu tisku 642, novele občanského zákoníku, a především k odst. 4 § 971.

V lednu 2014, kdy došlo v praxi k výraznému omezení funkčnosti sítě školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy, vyplývající především ze ztráty rozlišovacích a koordinačních kompetencí diagnostických ústavů. Pozměňující návrh vyjadřuje, že o odebrání dítěte z rodiny a nařízení ústavní výchovy vždy rozhoduje pouze soud. Stejně tak soud rozhoduje o ukončení ústavní péče.

Diagnostický ústav v minulosti rozhodoval a podle tohoto návrhu by opět rozhodoval ve správním řízení s možností opravných prostředků pro zákonné zástupce o vřazení dítěte do konkrétního zařízení či o dalším přemístění dítěte v rámci sítě ústavního zařízení. Ráda bych upozornila, že v této skutečnosti vidím ze strany soudů závažnost, kterou si akt odebrání dětí z rodiny zaslужuje, a náleží nezpochybnitelně výhradně soudům. Na straně diagnostických ústavů vidím odbornost, kterou disponují diagnostické ústavy se svými odborníky tak, že mohou jednoznačně a zodpovědně rozhodnout o konkrétním zařízení nejvhodnějším pro konkrétní dítě s ohledem na jeho osobnost, kterou mnohdy charakterizují diagnózy, jako jsou např. disharmonický vývoj osobnosti, Aspergerův syndrom, hyperkinetická porucha chování, porucha chování vázaná na vztahy v rodině, a mohla bych jmenovat mnoho dalších těchto diagnóz. Opatrovníčtí soudci pozměňovací návrh podporují, dále má pozměňující návrh podporu u pracovníků zařízení náhradní výchovy i Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Na závěr bych chtěla říci, že v každém diagnostickém ústavu pracují jednooboroví psychologové, kteří jsou s to vypracovat zprávu na dítě s ohledem na jeho těžkosti stejně zodpovědně jako psychologové na pracovišti zdravotnickém. V diagnostickém ústavu se jedná o diagnosticko-terapeutický proces, nikoliv o jednorázový akt. O jejich odbornosti jednooborových psychologů svědčí fakt, že v řadě soudních znalců jsou to právě jednooboroví psychologové, ale i speciální pedagogové, kteří jsou soudci osloveni k odbornému posouzení dětského příběhu.

Chtěla bych tady deklarovat za poslanecký klub Úsvit – Národní koalice, že budeme podporovat pozměňující návrh paní poslankyně Válkové a kolegyně Aulické Jiřovcové. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Nyní paní poslankyně Jana Pastuchová, připraví se pan kolega Martin Plíšek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Docela mě mrzí, že těch poslanců tady není více, protože si myslím, že to je hodně důležité téma a že by to mělo vyslechnout více zákonodárců.

Takže navážu také na kolegyni Hnykovou a vyjádřím se k pozměňovacímu návrhu kolegyně Válkové. Jak řekla kolegyně Hnyková, po 1. lednu 2014 došlo v praxi k výraznému omezení funkčnosti sítě školských zařízení pro výkon ústavní a

ochranné výchovy vyplývající především ze ztráty rozlišovacích a koordinačních kompetencí diagnostických ústavů. Z nevýhod vyberu čtyři oblasti.

První oblast se týká dětí s problémy v chování umístěných přímo do zařízení bez diagnostického pobytu. Pokud je dítě umístěno do méně vhodného zařízení, tak se jeho adaptace s vypětím sil zvládá, ale od začátku je zřejmé, že v jiném zařízení, byť stejného typu, by to bylo snadnější. Pokud je dítě vřazeno nevhodně, např. místo do dětského domova se školou je umístěno do dětského domova, pak musí být většinou složitě přemístěno.

Druhou oblastí je velmi zdlouhavé přemísťování dětí z diagnostických ústavů, kam jsou správně OSPODy a soudy děti vřazeny. Skutečná doba se z doporučených osmi týdnů prodloužila v průměru na 20 týdnů, ale některé děti zůstávají i 50 týdnů. Každoročně se nějaké děti nemohou včas vzdělávat ve středním školství. V roce 2014 jich bylo 67. U jiných se oddaluje o řady týdnů specializovaná terapeutická péče v následném zařízení.

Třetí oblastí je přeplněnost diagnostických ústavů, a tím menší počet prodiagnostikovaných dětí pro dlouhodobé setrvání dětí v těchto zařízeních. Diagnostické ústavy mají omezenou možnost poskytovat péči jiným potřebným dětem.

Čtvrtou, poslední oblastí, kterou chci zmínit, je mnohaměsíční rezervování volné kapacity v dětských zařízeních pro perspektivně přichozí děti nahlášené třeba v dětských domovech, kdy se opět čeká na pravomocná soudní rozhodnutí. Bez těchto lhůt se stávalo a někdy i stává, že zařízení přeplní stávající kapacitu, pokud tam míří děti z několika okresních soudů nezávisle na sobě s různými lhůtami umístění. Tato skutečnost pak devaluje i portál Ministerstva školství, tedy aktuálnost dat přesně nekoresponduje s aktuální realitou volných míst v konkrétním zařízení.

Pozměňovací návrh paní poslankyně Válkové vyjadřuje, že o odebírání dítěte z rodiny a nařízení ústavní výchovy vždy rozhoduje pouze soud, stejně tak soud rozhoduje o ukončení ústavní péče. Diagnostický ústav by opět rozhodoval ve správním řízení s možností opravných prostředků pro zákonné zástupce o vřazení dítěte do konkrétního zařízení či o dalším přemístění dítěte v rámci sítě ústavního zařízení. Výhody tohoto řešení: U dítěte v diagnostickém ústavu zdaleka nejde jen o diagnostiku, ale ruku v ruce s ní zde probíhá i intenzivní terapie a intenzivní práce s rodinou. Některé děti se už přímo z diagnostického ústavu vracejí domů. Je to asi 10 až 30 %. Ty další dostávají odborná doporučení na nejprospěšnější výchovné postupy v následných zařízeních. Proto také ředitelé všech školských zařízení žádají v případě náročných dětských příběhů diagnostiku a terapeutickou intervenci diagnostického ústavu.

Další výhodou je, že ne všechny děti musí vstoupit do ústavních zařízení pobytom v diagnostickém ústavu. Mohou být na základě odborného posouzení diagnostického ústavu přímo vřazeny do vhodného zařízení takzvaně administrativně, pokud nehrozí riziko významných pochybností o pravděpodobném selhání dítěte v konkrétním zařízení bez diagnostiky. Podmínkou je vztahení dětského příběhu s důkladnou znalostí spádové sítě zařízení, o nichž má diagnostický ústav přehled. Rodiče jsou důležitými partnery pro pracovníky diagnostických ústavů a jsou nedílnou součástí

práce s dítětem, a proto jsou stejně jako OSPOD o následných krocích informováni. Pracovníci v zařízeních náhradní výchovy uvádějí, že rodiče jejich dětí si troufnou projevít více výhrad k nesouhlasu právě se školským zařízením než se soudem, což má pozitivní význam jak pro stávající, tak pro návaznou péči, kdy se rozpuští pochybnosti o zdánlivých výhodách laického řešení. Navíc následná kontrola umístěných dětí byla, je a zůstává upravena v ustanovení § 973 občanského zákoníku, který stanoví, že soud je povinen jednou za šest měsíců přezkoumat, zda trvají důvody nařízení ústavní výchovy. Od 1. února 2016 je postup diagnostických ústavů upraven výnosem ministryně č. 5/2016, který se týká standardů péče při umísťování a přemísťování dětí. Plnění standardů je již předmětem kontrol, ale rovněž se o plnění standardu může zajímat například OSPOD při pravidelných návštěvách dětí.

Závěrem bych chtěla zdůraznit, že diagnostický ústav nyní rozhoduje ve správním řízení o vřazení či přemístění dětí s uloženou ochranou výchovou a v tomto ohledu nikdo rozhodování diagnostických ústavů nezpochybnuje, takže rozhodování o tomtéž u ústavní výchovy by praxi diagnostických ústavů pouze sjednotilo.

Pozměňovací návrh není projevem neúcty k soudcům. Opatrovničtí soudci tento návrh naopak podporují, podporuje ho i Ministerstvo spravedlnosti, které respektuje ústavní právo dítěte. Podporuje ho i velké množství pracovníků OSPOD a zejména pak pracovníci školských ústavních zařízení.

To bylo k pozměňovacímu návrhu paní kolegyně poslankyně Válkové.

Teď bych se ještě krátce zmínila ke svému pozměňovacímu návrhu, který se týká vztahu mezi společenstvím vlastníků bytů v bytových domech a vlastníků bytů, kteří neplatí povinné poplatky. Mnoho z vás tuto situaci již zažilo. Dluh, který vzniká díky neplatičům, roste a nutné výdaje na správu obytného domu se dělí mezi vlastníky bytů, kteří platí a jejichž náklady na bydlení kvůli dlužníkům stoupají, což považují za krajně nespravedlivé. Navíc jsou společenství vlastníků v právním systému v poněkud nerovném postavení. Počet dlužníků v bytových domech roste, ale pohledávky bytových korporací jsou téměř nevymahatelné. V insolvenčním i exekučním řízení mají totiž přednost plného uspokojení pohledávek zajištění věřitelé a to jsou například banky. Společenství jsou proti neplatičům bezbranná a statisícové dluhy musí uhradit ostatní členové. Ti přitom nemají možnost jakkoliv ovlivnit, kdo se stane jejich sousedem. Banky toto v moci částečně mají, protože hypotéku či půjčku poskytují až po splnění určitých podmínek.

Věřím, že se všichni shodneme, že je třeba s tímto problémem konečně něco udělat, a proto jsem podala tento pozměňovací návrh. Navrhují, aby bylo v občanském zákoníku po vzoru Německa a Rakouska upraveno právo společenství vlastníků na přednostní uspokojení pohledávek, které jim vznikly při plnění dluhu souvisejícího se správou domu a pozemku za člena společenství vlastníků. Společenství vlastníků by tak napříště vždy alespoň částečně uspokojilo své pohledávky při prodeji jednotky. Zástavní právo společenství vlastníků by pak vznikalo ze zákona ke dni vzniku společenství vlastníků, tedy ke dni jeho zápisu ve veřejném rejstříku. Bude přitom zcela na společenství, zdali bude, či nebude své pohledávky vymáhat. Aby nedošlo naopak k poškození zástavních věřitelů,

společensví vlastníků by mohla uplatnit svá zástavní práva pouze na maximálně čtvrtinu výtěžku zpeněžení. Jinak řečeno, nemají-li být bytové jednotky vyloučeny z trhu hypotečních zástavních listů, nesmí právo na přednostní uspokojení společensví překročit 29 % z hodnoty jednotky. Přednostní uspokojení by se vztahovalo pouze na dluhy, které se staly splatnými v posledních šesti měsících před prodejem jednotky. Společensví vlastníků tak musí být aktivní a svoji pohledávku po dlužníkovi vymáhat.

Shodně jako v rakouském právním řádu návrh stanovuje horní hranici pro pohledávky určené k přednostnímu uspokojení na pět let od jejich vzniku. Smyslem horní hranice pět let je motivovat společensví vlastníků k co možná nejrychlejšímu dosažení vykonatelného titulu a zpeněžení jednotky. Její absence by mohla vést k tomu, že by společensví nepřistupovalo k řízení s dostatečnou péčí nebo by dokonce záměrně celý proces prodlužovalo. Obdobné právo na přednostní uspokojení by platilo také pro jednotky v domech, kde doposud ze zákona nedošlo ke vzniku společensví vlastníků.

Věřím, že návrh je přijatelným kompromisem pro všechny. A co je hlavní, lidé, kteří plní svoje povinnosti, přestanou doplácet na ty, kteří to z nějakého důvodu nedělají. A sem princip subsidiarity opravdu nepatří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Pastuchové za její vystoupení v rozpravě ve třetím čtení. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Martina Plíška, připraví se pan kolega Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, přeji vám pěkné páteční odpoledne. Já bych se jménem poslaneckého klubu TOP 09 rád vyjádřil k této novele občanského zákoníku.

Chtěl bych na úvod říct, že zásadně nesouhlasíme vůbec se samotnou koncepcí, s jakou se tato novela připravovala. Pan ministr, když nastoupil na Ministerstvo spravedlnosti ještě jako náměstek, začal připravovat rozsáhlou zásadní úpravu občanského zákoníku, a to krátce poté, co občanský zákoník začal platit, protože ideově nesouhlasil s autory původního kodexu schváleného nového občanského zákoníku. Přicházel s jakousi metodou zásadní rekodifikace nové kodifikace. S tím samozřejmě narazil jak u odborné veřejnosti, tak potom i na půdě ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny a připravil takzvanou technickou novelu u nějakých zhruba dvanácti změn, ovšem bez jakékoliv RIA, nějakého dopadu regulace, bez toho, aby vysvětlil, proč zrovna těchto dvanáct změn, a ne jiných. Je to skutečně soubor nahodilých nesouvisejících věcí, které se navrhovaly upravovat poměrně krátce poté, co nový občanský zákoník začal platit, v momentu, kdy se nemohla ustálit praxe uživatelská, aplikační, kdy samozřejmě tady ještě nebyla judikatura, anebo naopak v některých ohledech judikatura už byla a s některými věcmi si poradila a my nemusíme jako zákonodárci hned do všeho zasahovat změnou zákona, abychom případně znejistili ještě uživatelskou či odbornou veřejnost.

Například v těch dvanácti změnách se z nějakých záhadných důvodů má změnit systém zaměstnávání nezletilých do 16 let, a to jenom z důvodu, že se řeklo na tripartitě, že to chtěli zaměstnavatelé. Tak jestli se zákony tvoří tak, že se sejde tripartita a jednotliví sociální partneři si každý řekne něco a to se potom navrhne do úpravy občanského zákoníku, tak to nejsou zásadní důvody pro to, aby se občanský zákoník změnil.

A to ještě není všechno. Samozřejmě původní vládní návrh, jak jsem zmínil, obsahoval zhruba 12 spíše technických změn, otázka je, jak moc zásadních, z mého pohledu většina byla zbytečná a praxe, aplikace, by si poradila i bez těchto změn. Nicméně já jsem na to upozorňoval už v prvním čtení, i někteří mí kolegové, samozřejmě se otevřela Pandořina skříňka pro celou řadu poslaneckých návrhů. Takže kromě těch 12 změn z vládního návrhu samotní poslanci předložili 27 úprav a novel, nebo pozměňovacích návrhů, abych byl přesný, k tomuto občanskému zákoníku. Samozřejmě také, logicky, protože jde o základní kodex soukromého práva, tak těchto 27 změn jsou v celé řadě případů opět nahodilé, nesouvisející a v některých ohledech dokonce velmi chybné.

Jedna ta změna je poměrně zásadní a koncepční a podle mého názoru narušuje to, že hovoříme o technické novele, a to je znovuzavedení předkupního práva u nemovitostí. Tady se trochu zastavím, protože v minulých letech se o tomto tématu jednalo.

Připomínám, že to byla už vláda Miloše Zemana, ve které byl tehdy současný předseda Ústavního soudu, která se v tehdejší věcném záměru rozhodla, že bude zrušeno předkupní právo u nemovitostí. Poté sociální demokracie nějakým způsobem zřejmě přehodnotila v průběhu času to stanovisko, při schvalování nového občanského zákoníku byla přehlasována a teď, když se změnily poměry v Poslanecké sněmovně, tak její poslanec přišel po dvouleté úpravě s návrhem na znovuzavedení předkupního práva poté, co bylo zrušeno, protože většina je tady jiná. Tady jenom doplním, že v tom pomohli i poslanci hnutí ANO, byť příslušný ministr dal k tomu negativní stanovisko, protože upozorňoval na právní problémy, které znovuzavedení předkupního práva může mít, protože tady budou zavedeny, nebo budou tady platit dva principy, resp. dva právní režimy. Samozřejmě znovuzavedení předkupního práva s sebou nese i celou řadu problémů v případě vypořádávání vlastnických podílů u nedosažitelných vlastníků, kteří se zdržují různě po světě, tak to spíš bude těm spoluvlastníkům komplikovat život. Ale je tady nějaká většina, tak se prostě znovu zavede předkupní právo.

Ještě upozorňuji, že kolega, který to navrhoval, to dokonce nenavrhl ani s nějakou odkládací účinností, takže to mělo platit ihned s účinností toho občanského zákoníku, což se nestalo ani v případě té novely občanského zákoníku, kdy to zrušení mělo nějaký odklad. Takže ústavněprávní výbor našťestí navrhuje, a já vás prosím v tomto případě, pokud je tady skutečně politická vůle, předkupní právo opět zavést tak, aby se schválila odkládací účinnost na 1. ledna 2018, protože by to bylo ještě zmatečnější, než to bude. Možná se v příští Poslanecké sněmovně, pokud tady bude jiná většina, dočkáme zase toho, že předkupní právo bude opět zrušeno. Takto my přistupujeme k úpravám zásadního kodexu soukromého práva, kdy do technické novely dáváme koncepční návrhy, které narušují logiku a v tomto případě i smluvní volnost stran, na

kteře stojí nový občanský zákoník. Takže tady bych chtěl apelovat na to, byť vím, že ta většina tady je jasná, že poslanci hnutí ANO v tomto směru nerespektovali svého ministra a jeho varovně vyjádření, tak aby tento návrh nebyl schválen.

Jak už jsem zmínil, poslanci navrhuji celou řadu věcí z hlediska výživného, z hlediska umístování dětí do diagnostických ústavů apod. Je velmi škoda, že příslušní ministři, kterých se tato věc týká, tzn. paní ministryně práce a sociálních věcí a paní ministryně školství, tady dnes nejsou, takže skutečně ani nemůžeme vést odpovědnou debatu o tak zásadních otázkách. Chtěl bych tady trošku varovat před ukvapeným schvalováním určitých úprav bez toho, že tady proběhne debata a že tady vůbec zazní stanoviska příslušných ministrů, protože jde skutečně o věci zásadní, to není technická, parametrická změna. Chtěl bych apelovat na to, abychom se drželi, nebo abyste se vy drželi toho, s čím ta novela, když už nějaká musí být, byla sem navrhována, protože pak se z toho skutečně udělá pel-mel zcela protichůdných návrhů, které navíc nejsou náležitě prodiskutovány.

Mohl bych tu samozřejmě zmiňovat jednotlivé pozměňovací návrhy, které jsou v různé podobě důležitosti, ale právě pro to, co jsem tady řekl, že takto bychom se základním kodexem soukromého práva neměli zacházet, neuplynula ta doba pro ustálení judikatury a aplikace, tak proto my nemůžeme podpořit v závěrečném hlasování, a navíc s těmi úpravami, o kterých jsem tady před chvílí hovořil, tuto novelu, protože by mohla vnést do uživatelské veřejnosti, ale i do odborné veřejnosti více škody a chaosu než užítku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Plíškovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Lukáš Pleticha, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, bohužel musím navázat trochu na svého předřečníka a upozornit tady i na sice dobře míněný, ale prostě nedobrý pozměňovací návrh, který se týká zástavního práva společenství vlastníků k některým dluhům. A proč říkám k některým dluhům. Protože předkladatel bohužel nepostřehl, že ty příspěvky, které platí vlastníci jednotek, mají několik režimů a jmenují se různě. To, co je navrhováno, se týká pouze příspěvku na správu domů a nemovitostí podle § 1180 odst. 1 nového občanského zákoníku, ale zrovna tak vlastníci jednotek jsou povinni dávat příspěvky určené na odměňování osob, které dům spravují, členů jejich orgánů, na účetnictví a podobné náklady vlastní správní činnosti. A toho se, prosím vás, ten pozměňovací návrh vůbec netýká. Zrovna tak se vůbec netýká i dluhů, které vznikají z vyúčtování služeb, které také vlastníci musí platit, ale které se stávají vlastně splatnými až po konci účetního období a poté, co je ve stanovené lhůtě tři nebo čtyř měsíců, teď nevím přesně, vlastně je společenství povinno vyúčtovat náklady, typicky to bývá vodné, stočné, energie, společné prostory, výtah, teplo. A ani vlastně na dluhy, které vznikají z tohoto titulu, právě ten pozměňovací návrh nepamatuje. A zase naopak potom v té části, která se týká změny katastrálního zákona, tak tam už najednou zase pracuje s osobou zodpovědnou za správu domů a pozemků. Čili tam se jedná úplně

zase neprovázaně o příspěvky, které mají vazbu na správu podle § 1180 odst. 2. Čili bohužel, toto ani po této právní stránce prostě není zralé.

Nicméně musím říct, že skutečně ten současný nový občanský zákoník není v této části dobře udělaný. Celá tato oblast by si zasloužila přepracovat právě z toho důvodu a z těch problémů, na které se mj. snaží reagovat i tento pozměňovací návrh. A pak je dále potřeba dořešit i určité závazky, které potom budou plynout pro hypoteční trh, a povinnosti, které mají lidé již dnes podle smluv, pokud si vzali na koupi jednotky úvěr. Většinou v těch úvěrových smlouvách mají povinnost, že nezastaví jednotku právem ve výhodnějším pořadí, než v jakém je vlastně ten jejich úvěrující ústav.

Čili já velice chápu a chválím směr, kterým tento návrh směřoval, ale takto to vyřešit nelze a bude si to skutečně žádat komplexnější úpravu celé této materie společenství vlastníků a vlastně spoluvlastnictví a vlastnictví jednotek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Pletichovi. Nyní paní poslankyně Jitka Chalánková, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych za sebe vyslovit podporu pozměňovacímu návrhu pod č. 4769 paní poslankyně Válkové. Již mnohé předřečnice o tomto pozměňovacím návrhu podrobně hovořily. Já bych se k němu také ráda vyslovila a přidala k tomu možná ještě některé další konsekvence.

Je mi rovněž líto, že zde příslušné paní ministryně práce a sociálních věcí ani ministryně školství skutečně nejsou. Paní ministryně práce a sociálních věcí nám k tomuto pozměňovacímu návrhu do výboru pro sociální politiku poslala dopis, který je poměrně totožný i s některými maily, které dostáváme jako poslanci. Jsou úplně ze stejného pera, a to z pera pana Adama Křístka. Co se týká odbornosti, tak tento dopis je opravdu velmi těžce k diskusi, protože je absolutně neoborný.

Nyní k tomu vlastnímu pozměňovacímu návrhu. Návrh se snaží vrátit kompetence o přemístování dětí, které soud – to podtrhuji – soud umístil do ústavní výchovy, zpět do diagnostických ústavů. Ty do přijetí nového občanského zákoníku tuto kompetenci měly. Tak se stalo, že nyní sice stále rozhodují soudy o nařízení ústavní výchovy, což je samozřejmě dobře, ale již není dobře, že jediným rádcem je orgán sociálně-právní ochrany dětí. Ten potom bez odborných podkladů navrhuje cílovou stanici, ačkoliv dítě neprošlo psychologickou a speciálněpedagogickou diagnostikou. Přitom pouze na základě diagnostiky je možné zodpovědně stanovit další vzdělávací a výchovné působení. Důsledkem tohoto údajně humánního přístupu je, že cílové zařízení, které mnohdy ani psychologa nemá, je ve své práci u komplikovanějších případů často bezradné, protože do diagnostických ústavů přicházejí pouze někteří podle zvážení orgánů sociálně-právní ochrany dětí. Agresivní jedinci tak úspěšně rozvracejí celkem do té doby poklidně fungující dětské domovy a děti, které činí jen minimální výchovné problémy, jsou v pozornosti vychovatelů upozaděny, protože centrem jejich dění jsou agresori zabírající jejich veškerý čas. Je třeba si uvědomit, že dětské domovy nejsou určeny pro společensky nebezpečné

jedince s celkem předvídatelnou kriminální kariérou, ale pro děti, které, byť po narození vyrůstají v závadových rodinách, se dokážou z větší části úspěšně integrovat do běžné společnosti. Prostě struktura výchovných zařízení má posloupnost podle míry narušenosti a společenské nebezpečnosti: dětský domov, dětský domov se školou, výchovný ústav a zařízení pro děti s extrémními poruchami chování. A to může zodpovědně zajistit pouze pracoviště, které je odborně plnohodnotně vybavené.

Ráda bych upozornila vážené kolegy a vážené kolegyně, že maily, které jsme dostávali od různých lobbistů, mají stejného autora, stejné pero – pan Adam Krístek, který funguje v organizacích, jako je Poradna pro občanství, pro občanská a lidská práva, kde pracoval, dále jsou to různé jiné organizace, a zároveň je to také pracovník Ministerstva práce a sociálních věcí.

Abych to shrnula. Svěřování dětí správnými orgány do předpěstounské a do předadopční péče bylo naprosto v pořádku. To je část zase, která se týká sociálně-právní ochrany dětí. Je nesmysl, že by to byl zásah do práv rodičů, protože do předadopční péče by se mohlo svěřit jen právně volné dítě, tedy takové, jehož rodiče soud zbavil rodičovské odpovědnosti nebo vyslovil nezájem, anebo v případě, kdy rodiče dali sami souhlas s adopcí. Do předpěstounské péče se mohlo dítě svěřit jen tehdy, když byla předtím nařízena ústavní péče soudem. Rozhodnutí správního orgánu vždy předcházelo zásahem soudu do práv rodičů. Naproti tomu dnes se dávají děti do přechodné pěstounské péče sice z rozhodnutí soudu, ale na předběžné opatření a často bez jakékoli sanace biologické rodiny.

Co se týká diagnostických ústavů. Návrh paní poslankyně Válkové má řešit tristní situaci větších dětí s výchovnými problémy, kdy soudy posílají děti do zařízení bez předchozí diagnostiky a podle toho, kde je aktuálně místo. Výsledkem je, že jsou v ústavech pohromadě děti, které tam spolu být nemají, a bez jakéhokoli kritéria vhodnosti. Pozměňovací návrh chápu jako reakci např. na Chrastavu a také na prosazování pěstounské péče na přechodnou dobu jako univerzálního řešení v ochraně práv dětí.

Ještě bych rád upozornila, že na půdě Poslanecké sněmovny pracuje pracovní skupina pro náhradní rodinnou péči napříč politickým spektrem. Říkám to z toho důvodu, že takovýto návrh, který se týká ochrany dětí, by neměl být politický. Měl by skutečně být podložen odborným hlediskem. Zde hovoříme o odborném problému a neměl by se nikdy z tohoto problému stát problém politický. A je opravdu s podivem, z jakého zvláštního ideového důvodu lobbisté tento návrh dehonestují.

Chtěla bych upozornit, že by bylo velmi nešťastné, a takhle už to vidíme, že je demontován systém, který byl fungující, a co se nepodařilo prosadit v jednom zákoně, se nám objevuje zase např. při předložení zákona jiného, a co by mohlo nastat při rozpadu tohoto doposud fungujícího systému. Právě proto pracovní skupina pro náhradní rodinnou péči chtěla vyhodnotit dopady novel, např. novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí, ale také občanského zákoníku a zákona o výkonu ústavní výchovy, tyto dopady vyhodnotit tak, aby mohlo dojít k nápravě. Jsou to rovněž výstupy z této pracovní skupiny, které předáváme členům výboru pro sociální politiku, který je bere na vědomí a přijímá k nim příslušná usnesení.

Nebezpečí, které zde hrozí, přestože stále hovoříme, že rozhoduje soud, a to i nyní rozhoduje soud, je, že se naprosto bez větší pozornosti i těch, kdo schvalují tyto zákony, které nyní platí a jsou účinné, děti postupně dostávají z dohledu státu. Protože soudy nemají dostatečné kapacity a budou si vyžadovat pouze doporučení, nebo mají doporučení orgánů sociálně-právní ochrany dětí a dalších, i neziskových organizací.

Proč na to chci upozornit? Také v Norsku existuje rozhodování samozřejmě posvěcené soudem. Nicméně ty první podklady připravují polosoukromé organizace, které si takzvaně – a teď cituji z opravdu veřejných zdrojů, které jsou k dispozici – kupují odborné podklady, posudky, a dokonce si kupují rozhodnutí. A ty soudy prakticky de facto v 97 % jen potvrzují právě tyto připravené, koupené – koupené, tento termín tam je v auditu Barnevernu, které si kupují tato rozhodnutí. A proto dochází k tomu, že tento systém přestává fungovat, a Norsko bohužel, bohužel, se dostalo do hledáčku také Parlamentního shromáždění Rady Evropy a Evropského soudu pro lidská práva. Pod tímto mezinárodním tlakem došlo k tomu, že norská ministryně Solveig Horne veřejně prohlásila, že musí dojít k nápravě tohoto systému, k nápravě toho, co nefunguje, protože nemůže vyloučit, že skutečně dochází k porušování práv rodičů a dětí. Proč o tom hovořím? Tato souvislost skutečně není náhodná a může se stát, že v kalných vodách se nejlépe loví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní paní poslankyně Helena Válková v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, je nás tady málo. A ti nejdůležitější z nás pro tuhle problematiku, odpovědní v jednotlivých resortech za to, jak bude řešena, s výjimkou ministra spravedlnosti chybí. Nadto moje předřečnice, které se této problematice věnovaly, shrnuly ty nejpodstatnější důvody toho, k čemu bych tady řekla pár slov, čili mého pozměňovacího návrhu, který je můj jenom částečně. On je v podstatě všech, kteří pracují v oblasti náhradní výchovné rodinné péče, je všech těch, kteří se v současné době starají o děti, které nemají dobré rodinné prostředí nebo vykazují různé poruchy chování, jednoduše řečeno, které potřebují speciální zacházení v příslušných ústavních zařízeních.

Bylo zde řečeno jedním z kolegů, že když se otevře občanský zákoník, měli bychom redukovat jeho změny na nejnutnější a na ty, které předkládá vláda. Jenže když se otevře, tak je to jedinečná příležitost, jak napravit něco, co v praxi vůbec nefunguje. A to, co něco vůbec nefunguje a kde mi rozum zůstává stát nad tím, že jeden z rezortů, který by se měl o to starat nejvíc, aby to zase fungovalo, naopak tuto snahu bojkotuje, resp. je proti ní. To je právě zařazování dětí, které je třeba umístit, resp. přemístit, když už jsou zařazené, do nevhodnějšího možného zařízení pro výkon náhradní výchovné péče, když už nemůžou být v rodině nebo v pěstounské rodině.

Zůstává zachovaný stejný princip, který už byl i předtím, než nabyl účinnosti nový občanský zákoník, čili do 31. 12. 2013. Soud rozhoduje o takovémhle výrazném zásahu do života dítěte. To, co se snažíme teď napravit, je, aby tím, kdo rozhoduje, do jakého konkrétního zařízení se umístí dítě, byl specializovaný ústav, diagnostický ústav, který je na to vybavený personálně, odborně dlouhou tradicí. Samozřejmě i on může udělat chybu. Ale rozhodně se nebude dít to, co se děje teď a na co kolegyně daleko systematičtěji než já teď upozorní.

Opatrovnické soudy jsou přetížené. Samy se hlásí k tomu, že tuto kompetenci nechtějí, protože ji nedovedou plnit včas, pokud ji mají plnit v náležité kvalitě, a ve většině případů bez právě pomoci znalců, resp. diagnostického ústavu. Takže se celý proces jenom protahuje. Přetíženost, pomalé rozhodování, chybějící specializace, nerespektování kapacity a naplněnosti zařízení, to jsou nejpodstatnější vady, které mě vedly ke zpracování pozměňovacího návrhu, který vychází ze shromážděných zkušeností a poznatků z praxe.

Nebudu vás dále zdržovat, ale neubráním se kritické poznámce, že nerozumím tomu, proč jsou nyní rozesílány e-maily, které mají zpochybnit hlasování u těch poslanců, kteří se touto problematikou dlouhodoběji nezabývají, s hlavním argumentem, že jde o porušení ústavně chráněných práv dítěte. To je lež! To není pravda! Chce snad někdo říci, že do 31. prosince 2013 tady docházelo k masovému porušování ústavních práv dítěte? Asi ne. Chce snad někdo říci, že se porušuje právo dítěte, které je chráněno Ústavou a i Úmluvu o právech dítěte, když se rozhoduje o uložení ochranné výchovy trestním soudem? Tam o tom rozhoduje také soud. Nicméně o zařazení do konkrétního výchovného zařízení třeba dětského vraha nebo dětského zloděje už, v tom přeneseném smyslu slova, samozřejmě, pachatele činu jinak trestného, který by byl u dospělého vraždou nebo krádeží, tak o tom rozhoduje pochopitelně diagnostický ústav. Takže kde to jsme? A proč si tady lžeme na té politické půdě? Nevím, či je to zájem. Obávám se, že jsou to nestátní neziskové organizace, které zde nepochopily správně svoji úlohu, že mají totiž pomáhat dětem tam, kde stát nestačí. A obávám se, že je to i rezort práce a sociálních věcí, který se striktně drží naprosto formalistických vodítek, aniž by viděl skutečný zájem dítěte, který má Ústava i Úmluva o právech dítěte chránit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Nyní paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím říci, mé kolegyně, které měly na téma především pozměňujícího návrhu paní Válkové své vystoupení, tak už řekly za mne velkou část. Proto si myslím, že už vás asi už nebudu nějak dlouho zdržovat.

Jenom mi dovoluje znova ještě za KSČM připomenout, že my plně obhajujeme a podporujeme pozměňující návrh paní poslankyně Válkové. I když samozřejmě já jsem předložila také svůj pozměňující návrh, který tak trošku zmiřňuje pozměňující návrh paní poslankyně Válkové v tom, že hovoří jenom pouze, že by diagnostický

ústav rozhodoval o přemísťování dětí. Ale musím říci, že jednoznačně zde říkám, že na prvním místě vždy budeme podporovat pozměňující návrh paní poslankyně Válkové.

Paní poslankyně Válková tady přede mnou nazvala věci pravdivým jménem. Ať už o tom, co dostáváme za e-maily. A mě opravdu velice mrzí, že my dnes máme probíhající debatu a hlasovat nestihneme. To znamená, že si debatu určitě zopakujeme znovu, protože nezlobte se na mě, jsou tam tak závažné pozměňující návrhy, které by se měly vyslechnout těsně před hlasováním. Myslím si, že vy jako poslanci byste měli slyšet argumenty, které si myslím, že jsou velice dobré.

Určitě bude reagovat, možná jestli to stihne, i kolegyně Kailová, ale v tom opačném smyslu právě, na pozměňující návrh paní poslankyně Válkové. Já se asi nedívám, protože musím říci, že argumenty budou asi od nejméně Ministerstva práce a sociálních věcí, ale i neziskových nevládních organizací, které tady už zmínila paní poslankyně Válková. Mně je velice líto, že například, jak už řekla i kolegyně Chalánková, například zaměstnanec Ministerstva práce a sociálních věcí pan Křístek dokáže napsat takové e-maily, kde podporuje právě ty neziskové organizace a jde proti systému, který by měl být prvotní věc, kterou chtějí zlepšit, a ne naopak. My v tom vidíme jednoznačný nátlak, jednoznačný nátlak k tomu, co připravuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ať už v zákoně o sociálních službách, který je nyní v připomínkovém řízení, anebo to, co dokonce chce předložit pan ministr Dienstbier do vlády o tom, že by byl zákaz ústavní péče dětem do tří a do sedmi let, který tady nehorázně obhajoval při mé interpelaci. A bohužel napsal i nehorázně odpovědi panu premiéroví, který to bohužel jenom odříkal. Bylo na něm vidět, že o té věci nemá žádné informace.

Musím říci, že jsem velice ráda, že na ústavněprávním výboru vystoupil pan ministr Pelikán a jednoznačně řekl, že podpora pozměňujícího návrhu paní Válkové je z jejich strany, a řekl nahlas, že i podpora z Ministerstva školství. Bohužel, ty ohlasy – a paní ministryni tady nemáme. Potřebovali bychom je slyšet nahlas, protože v tomto směru Ministerstvo školství trošku zaostává a jednoznačný pohled od nich máme velice pokulhávající a malý. A zde od nich opravdu potřebujeme velkou podporu, protože především o jejich systém, který je pod jejich ministerstvem a v jejich gesci, jde.

Za mě asi v současné chvíli vše. Myslím si, že tedy nestihneme, a určitě další vystoupení před konečným hlasováním bude následovat. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové. Protože jsme v probíhající rozpravě a je tam méně než čas, který je na faktickou poznámku, a paní kolegyně Kailová je přihlášená k řádné rozpravě, tak jí už slovo neudělím. Přeruším tento bod, protože podle zákona o jednacím řádu stejně třetí čtení můžeme projednávat jenom do 14 hodin. A tak je dnešní jednání také naplánováno. Nedostali bychom se, bylo by zbytečné, abychom rozpravu teď ještě přerušovali uvnitř nějakého vystoupení. Očekávám, že by to nepřispělo ani k tomu závěrečnému slovu pana ministra ani zpravodaje.

V tom případě mi dovoluňte, abych ještě konstatoval došlé omluvy, které tady mám před skončením jednání, a to pana poslance Rostislava Vyzuly a pana poslance Šincla, kteří se omlouvají na dnešní jednání od 13 hodin.

Já se s vámi chci rozloučit tím, že očekávám vaši aktivní účast v úterý 25. 10., kdy budeme pokračovat v přerušené 50. schůzi. Zatím je schválený pořad schůze, že prvním bodem bude bod 10 – ochrana zdraví ve druhém čtení, bod 139 – první čtení zákona o pozemních komunikacích, a potom zákon o civilním letectví ve druhém čtení, provoz vozidel ve druhém čtení a případně další body z prvního čtení, které bychom mohli projednat. Předpokládám, že se dohodneme i v úterý jak na politickém grémium, tak po 14. hodině na dalším pokračování a upřesnění pořadu schůze.

Přeji vám hezký víkend a těším se s vámi na shledanou v úterý ve 14 hodin.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2016
Přítomno: 178 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Paní poslankyně Kailová hlasuje s kartou číslo 31.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslankyně, poslanci a členové vlády: pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Beznoska – pracovní důvody, paní poslankyně Černochová – pracovní důvody, pan poslanec Fiedler – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová – zahraniční cesta, pan poslanec Grospič – zahraniční cesta, pan poslanec Heger – pracovní důvody, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – osobní důvody, pan poslanec Snopek – zahraniční cesta, pan poslanec Šincl – osobní důvody, pan poslanec Urban bez udání důvodu a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan ministr vnitra Chovanec – pracovní důvody a paní ministryně školství Valachová, rovněž pracovní důvody.

Ještě je tu omluva pana poslance Šarapatky, který se omlouvá z dnešního jednání z důvodu zahraniční cesty.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych vás nyní seznámit se závěry z dnešní porady vedení Poslanecké sněmovny. Navrhujeme následující:

Nejprve bych vás chtěl informovat o tom, že ve čtvrtek 27. října po ukončení bodu 261, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, bude naše jednání přerušeno. Poté bude zahájeno krátké slavnostní shromáždění, kdy v Poslanecké sněmovně uvítáme pana Jiřího Bradyho a oceníme jeho celoživotní postoje.

Dále k pořadu schůze navrhujeme, aby bod 189, což je tisk 597, který je pevně zařazen na středu 26. října, byl přesunut na středu 9. listopadu po již pevně zařazených bodech. Na jeho místo bychom zařadili pevně bod 175, což je občanský zákoník ve třetím čtení.

Ve středu 9. listopadu bychom zařadili pevně jako první a druhý bod ve 14.30 body 131 a 122. 131 jsou daně z příjmů v prvním čtení a 122 je provoz na pozemních komunikacích.

Dále bych vám chtěl sdělit, že nám Senát vrátil sněmovní tisk 564/12, což je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Lhůta uplyne 30. října, a proto v souladu s § 97 odst. 4 navrhuji, abychom tento bod zařadili do programu probíhající 50. schůze Poslanecké sněmovny. Tolik z mojí strany.

Nyní tady mám několik žádostí o vystoupení. První se hlásil pan předseda Faltýnek. Potom je tady přihláška pana předsedy Kalouska, potom další přednostní právo – pana předsedy Laudáta. A potom všichni další, kteří se přihlásili písemně. Nyní pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych navrhl pevně zařazení bodů do programu schůze za náš poslanecký klub. Za prvé mi dovolte navrhnout bod č. 43, vládní návrh zákona o Vojenském zpravodajství, jedná se o sněmovní tisk 931, první čtení, a to na úterý 25. 10., to je dnes jako pátý bod po již pevně zařazených bodech. Čili na konec pevně zařazených bodů.

A potom bod č. 184, je to vládní návrh zákona o ochraně přírody a krajiny, sněmovní tisk 501, na pátek 11. 11. jako první pevně zařazený bod. To znamená od 9 hodin.

Pokud se týká občanského zákoníku, tak ten zazněl v návrhu z grémia jako náhrada za přeřazení bodu zítra o architektech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Kalouska. Po něm pan předseda Laudát.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte, abych navrhl zařadit nový bod, tisk 918, novela zákona o evidenci tržeb, a to jako pevně zařazený druhý bod dnešního dne po pevně zařazeném bodu protikuřácký zákon.

Vláda včera vydala k tomuto návrhu nesouhlasné stanovisko. Respektuji, že na toto stanovisko vyčerpala celých třicet dní, které ze zákona má povoleno, a je mi proto zřejmé, jak asi budou chtít hlasovat všechny vládní strany. Nicméně činím poctivý poslední pokus a chci vás poprosit o zvážení, zda bychom neodvrátili, promiňte mi to slovo, téměř genocidu českých malých podnikatelů zejména na venkově, která na ně spadne účinností zákona od 1. 1. 2016.

Nechci teď oživit naši diskusi a výměnu názorů o elektronické evidenci tržeb. Jsme přesvědčeni, že to je brutální útok na malé podnikatele s cílem je pokud možno likvidovat. Vy jste přesvědčeni, že to je stěžejní nástroj pro výběr daní. Pravděpodobně se navzájem nepřesvědčíme, ale úplně všichni, všichni, ať už si to chceme, nebo nechceme přiznat, vidíme v praxi, jak zoufale je to nepřipraveno. Podmínky, o kterých mluvíme, že by měly být rovné pro všechny, a vy říkáte, že se narovná podnikatelské prostředí, jak se ještě více pokříví. Už jenom proto, že na někoho se to vztahovat bude, na někoho se to vztahovat nebude.

Nejsou zcela jasné některé procesy a mechanismy. Je tam zcela zřejmý rozpor mezi zákonem o elektronické evidenci tržeb a zákonem o platebním styku. Vzpomeňte si prosím, že jsem se tady zkoušel zeptat pana ministra financí, jestli ví, kdy vzniká tržba při platbě kartou podle tohoto zákona. On to neví. Jak to má vědět živnostník, když to neví ani ministr financí?

Je ještě čas průsvih, který bude uvalen na drobný podnikatelský stav a na český venkov s omezením služeb, se zavíráním provozoven, je ještě čas alespoň oddálat. To je smysl tohoto návrhu zákona. Velmi vás prosím o souhlas s jeho zařazením. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jestli dovolíte, potřeboval bych si vyjasnit jednu záležitost. Jedná se o první čtení zákona, ke kterému stanovisko přijala vláda včera, jste říkal. Pak je věc v kolizi s § 89 jednacího řádu, který říká, že návrh zákona se stanoviskem vlády, bylo-li předloženo v čase, doručí poslancům a poslaneckým klubům nejméně deset dnů před schůzí Sněmovny, na které má dojít k jeho prvnímu čtení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, tento paragraf jsem si neuvědomil. Pak mám tedy smůlu a promiňte, že jsem vás zdržoval.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za pochopení. Prosím pana předsedu Laudátu.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, navrhuji, aby na úterý 8. listopadu po pevně zařazených bodech, takže pátý bod –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid. Prosím usad'te se, ztište se. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Navrhuji, aby 8. listopadu po pevně zařazených bodech, je to úterý, takže asi pátý bod to je, jestli se nemýlím, byl zařazen nový bod, který se bude jmenovat Informace ministra dopravy k dostavbě dálnice D8. Vysvětlím proč.

Myslím si, že veřejnost i poslanci mají právo vědět, co se na této dostavbě ve skutečnosti děje. Z médií se dovídáme takové kusé informace, že tam zřejmě hrozí riziko, a dokonce dochází k dalším sesuvům. Novináři mají analýzu, kterou vypracovalo pracoviště Akademie věd dříve, nám je tato analýza upírána s tím, že to bude soudní podklad. Tak se domnívám, že i směrem k tomu, že se blíží údajně otevření tohoto úseku jako posledního nedostavěného na této klíčové dálnici, máte právo vědět pravdu o tom, co se tam ve skutečnosti děje.

Takže 8. 11., bod by se jmenoval Informace ministra dopravy o dostavbě dálnice D8.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě s přednostním právem byl pan předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych požádat o pevné zařazení tří bodů, a to na středu 9. listopadu 2016. Jedná se o bod 48, což je novela zákona o oběhu osiva a sadby, sněmovní tisk 816. Dále bod 49, novela zákona o rostlinolékařské péči, sněmovní tisk 862. A do třetice 50. bod, novela veterinárního zákona, sněmovní tisk 881. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bylo by to tedy na středu 9. 11. po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? (Souhlas.) Dobrá.

To byla tedy přednostní práva. Pokud se nikdo další s přednostním právem nehlásí, přikročíme k řádným přihláškám. Pan předseda volební komise, pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Jménem volební komise vás prosím, snad mohu říci, trochu o shovívavost a znovuzařazení bodu, který známe a nazýváme změny v orgánech Poslanecké sněmovny, pevně na středu 26. 10. ve 12.45 hodin.

Jenom krátké vysvětlení. My už na tu středu máme připraveny dva body volební, jsou to tajné volby, ale jenom drobnou nedohodou došlo k tomu, že tento bod, když jsme ho projednávali minulý týden ve středu, tak nezůstal přerušen, ale byl ukončen. Takže spíš z formálních důvodů prosím opět o hlasování o zařazení tohoto bodu. Jak říkám, změny v orgánech Poslanecké sněmovny ve středu ve 12.45 a byl by to první z té série tří volebních bodů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, aktuální volby ukázaly znovu mnohé slabiny našeho volebního systému a tyto slabiny jsou velmi silné a zcela zásadně podkopávají důvěru občanů v politiku. Přesněji potvrzují fakt, že do skutečné demokracie máme ještě velký kus cesty. V krátkých odstupech nás čekají volby parlamentní, evropské, komunální a volba prezidenta republiky. Proto navrhuji zařadit na program schůze mimořádný bod s názvem Rozprava o změnách volebních zákonů a volebního systému. Tohle je téma, které by neměla zpracovávat jen samotná vláda, ale debata by měla jít mezi vládou, parlamentem, legislativci a nejširší veřejností, přičemž navrhované změny by v ideálním případě měli schválit občané v referendu.

Náprava volebního systému je po krajských volbách ještě aktuálnější než dříve. Je potřeba udělat změny ve prospěch občanů a demokracie, nikoli ve prospěch stranických elit a stranických oligarchií. Po každých volbách se objevují podezření z manipulací s volebními lístky. Například v posledních komunálních volbách v obci Tatovice na Sokolovsku získala 55 % hlasů ODS. 70 % obyvatel ale hned po

volbách podepsalo petici, že ODS nevolili. Policie zjistila, že s volebními lístky se skutečně manipulovalo a stal se trestný čin.

Samozřejmě velkým rizikem i výdajem je dvoudenní hlasování, které je i ve světě prakticky unikátní, jelikož jsou volební urny ponechány přes noc bez dozoru ve volebních místnostech. Dvoudenní hlasování u nás bylo zavedeno v roce 1971, když se KSČ bála, že v reakci na normalizaci klesne volební účast. Myslím, že je načase opět zavedení jednodenních voleb, tak jako tomu je v drtivě většině demokratických zemí. Pochopitelně když si stěžujeme na malou účast u voleb kromě těch do Sněmovny, tak je to také dané tím, že volebních termínů je příliš mnoho a synchronizují se jen senátní volby s krajskými nebo obecními. Vede to k permanentní volební kampani a oslabuje to disciplínu voličů, což má negativní vliv na volební účast, přičemž není důvod, proč by se do zastupitelstev krajů a obcí nemohlo volit současně. Z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že například v roce 2012 se kromě Česka déle než jeden den pořádaly volby v Číně, v Egyptě a Papui Nové Guineji a také referendum v severním Kosovu.

Dále tu máme fenomén neplatného hlasování. Podíl neplatných hlasů může svědčit o mnoha věcech souvisejících s již zmíněnou kvalitou demokracie. Jednak to může být informovanost voličů o způsobu hlasování, ale také nástroje falšování voleb. V předchozích volbách do Poslanecké sněmovny tvořily neplatné hlasy pouze 0,7 % všech hlasů a v případě evropských voleb pouze 0,43 %. V případě krajských voleb bylo najednou neplatných hlasů násobně více. Proslýchá se, že skutečně dochází k manipulacím s volebními lístky, a to i například zneplatňováním hlasů pro nevyvolené strany. Statistika je v tomto opět pregnantní a neúprosná. Ve Středočeském kraji jsme měli v průměru o jedno procento vyšší počet hlasů tam, kde jsme měli svého zástupce ve volební komisi. Alarmující procenta neplatně odevzdaných hlasů měly zákonem určené orgány dle platného zákona prověřit formou přepočítání těchto neplatně odevzdaných hlasů. Nic takového se ale nestalo.

Vážené dámy a pánové, pokud se tady kdokoliv z přítomných cítí být demokratem, mělo by mu zatrnout. Falšování voleb je něco, čemu se v současném systému zabránit evidentně nedá. Na druhou stranu ale přece musí stát vyvinout maximální snahu, aby podvodům zabránil, a pokud tak zjevně nečiní, pak si přestaňme nalhávat cokoliv o nějaké demokracii v naší zemi. A toto je další velký problém, který léta marně zmiňují ústavní právníci a politologové, tedy že neexistují nástroje k efektivnímu vynuucování pravidel o průběhu voleb. Jedinou možností je zrušení voleb soudem, což je ale nesmírně silný zásah do demokratického procesu, a proto se toho soudy zdráhají, pokud nejde o do nebe volající zvěrstva. A když tedy žádná sankce prakticky nehrozí, vyplatí se mnohým porušovat pravidla.

Nedemokratické je také pravidlo uzavírající klauzuli pro koalice pro volby do Sněmovny, kdy dvě strany v koalici musí překonat desetiprocentní práh, tři patnáctiprocentní, čtyři a více dvacetiprocentní. Samozřejmě jde o účelovou bariéru nastavenou kdysi v době opoziční smlouvy proti tehdejší čtyřkoalici. Dnes tahle blokáce neumožňuje vytvářet transparentní koalice menších stran.

Samostatným tématem je elektronizace administrativního zázemí voleb a vize elektronických voleb a samozřejmě změna k přímým volbám s odvolatelností

volených zástupců. Právě zavedení prvků přímé demokracie by podle zkušeností z celého světa zvýšilo volební účast občanů a jejich zájem o veřejné dění. Těch věcí, co je třeba řešit, jsou desítky a je načase, aby Sněmovna nastartovala veřejnou debatu. Ostatně kdo jiný.

Vážené kolegyně a kolegové, prosím tedy o to, abychom jako jeden z bodů programu naší schůze zařadili bod Rozprava o změnách volebních zákonů a volebního systému.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plíška. Pan poslanec Plíšek. A připraví se pan poslanec Vilímec.

Poslanec Martin Plíšek: Pane předsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, po konzultaci s kolegy předkladateli, se kterými jsme předložili novelu zákona o advokacii a která byla již pevně zařazená na schůzi minulý pátek, ale nedostalo se na její projednávání, vám tedy nově navrhuji, abychom tuto novelu, sněmovní tisk 853, bod 132, zařadili do programu schůze na středu 9. 11. jako třetí bod našeho odpoledního jednání. Prosím za čtyři předkladatele z opozičních i koaličních stran a připomínám, že vláda k tomuto návrhu zaujala kladné stanovisko. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, podle mých podkladů žádné body předtím odpoledne nejsou. My máme na středu zařazeny dva body ráno, tzn. 187, 188. Potom se předpokládá třetí čtení, popřípadě první čtení. To znamená, pokud trváte na tom, aby to bylo odpoledne... Prosím o chvilku strpení. (Konzultace s pracovníci organizačního odboru mimo mikrofon.)

Ano. Vzhledem k tomu, že je tady celá řada alternativních návrhů, u kterých nevíme, jak dopadne hlasování, tak se pojdme dohodnout na tom, že to zařadíme po pevně zařazených bodech odpoledne. Děkuji za vstřícnost. Prosím pana poslance Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já si dovoluji načíst už poněkolkáté pevně zařazení bodu 19. Je to druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na dnešek jako první bod po již pevně zařazených bodech, nebo bodech, které budou pevně zařazeny. Projednání tohoto návrhu ve výběrech již bylo v červnu ukončeno. Myslím si, že druhé čtení nemusí ani tak dlouho trvat. Ústavněprávní výbor přijal určitý pozměňovací návrh, ve druhém čtení bude pravděpodobně ještě jeden návrh načten.

Apeluji na vás, vážené kolegyně a kolegové, abyste podpořili pevně zařazení tohoto tisku především z toho důvodu, že skutečně ubývá postupně potenciálních oprávněných osob. Některé v mezidobí zemřely a je třeba o případných úpravách zákona rozhodnout alespoň v těch věcech, které je evidentně třeba změnit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Adamovou, která je zatím poslední přihlášenou.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové. Já bych chtěla poprosit o předřazení jednoho z bodů, který je zařazen na tuto schůzi. Je to bod číslo 109, sněmovní tisk 730, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, což je návrh zákona, který jsem předkládala já společně s několika kolegy. Týká se takzvaného peněžitého příspěvku v mateřství. Chtěla bych jej zařadit jako pátý pevně zařazený bod v úterý 8. 11. V přihlášce panu předsedovi jsem psala jiné číslo, ale vzhledem k tomu, jak se tady diskuse vyvíjí, byl by to pátý pevně zařazený bod.

Myslím si, že co se týče peněžitého příspěvku v mateřství, bychom mohli ukázat vstřícnost vůči maminkám především v České republice a odstranit nespravedlnost, která se tam teď nachází, tak aby i ti, kteří více vydělávali předtím, než odešli na mateřskou dovolenou, pobírali vyšší příspěvek. Doufám, že takováto změna nalezne podporu napříč politickým spektrem, protože rodina a obecně její zájmy jsou často skloňované téma a často se jím všichni zaštiťujeme a říkáme, že nám jde o blaho rodiny. Tady máme možnost to ukázat přímo faktickým návrhem, který by měl reálný dopad.

Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom upozorňuji, že pokud by prošel návrh pana předsedy Laudáta na informace o D8, byl by to šestý bod. Rozumíme si. Děkuji.

Pokud se nikdo nehlásí, budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Zeptám se ještě pana předsedy Stanjury, abych měl úplně čisté svědomí ohledně občanského zákoníku, protože mi bylo řečeno, že došlo k dohodě, že můžeme hlasovat o zařazení občanského zákoníku v rámci dohody z grémia. Je tomu tak. Děkuji.

V tom případě budeme hlasovat nejprve o návrzích, které jsem přednesl jako závěry jednání grémia Sněmovny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 154, přihlášeno je 167, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Faltýnek si přál, abychom bod 43 zařadili na dnešek jako pátý bod. (Poslanec Faltýnek ze svého místa poznamenává: Po pevně zařazených bodech.) Po pevně zařazených bodech, dobrá.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 155, přihlášeno je 167, pro 89, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Další návrh byl, abychom bod 184 zařadili na pátek 11. 11. jako první bod. Je tomu tak? Ochrana přírody a krajiny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 156, přihlášeno je 167, pro 141, proti 14. Návrh byl přijat.

To bylo ze strany pana předsedy Faltýnka vše.

Pan předseda Kalousek – to jsme si vysvětlili.

Pan předseda Laudát – 8. 11. po pevně zařazených bodech nový bod Informace ministra dopravy k dostavbě dálnice D8.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 157, přihlášeno je 169, pro 78, proti 54. Tento návrh přijat nebyl.

Pan předseda Mihola si přeje na 9. 11., na odpoledne, to znamená od 14.30 dále, zařadit body 48, 49 a 50. Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou, nebo zda si někdo přeje oddělené hlasování. Oddělené hlasování, dobrá.

Takže nejprve bod 48 jako první bod ve 14.30.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 158, přihlášeno je 170, pro 15, proti 26. Návrh přijat nebyl.

Nyní bychom tedy hlasovali o bodu 49, opět na 14.30 9. 11.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159, přihlášeno je 170, pro 49, proti 7. Návrh přijat nebyl.

Nyní bod 50, opět na 14.30 hodin.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 160, přihlášeno je 170, pro 55, proti 11. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda volební komise si přeje zařadit bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a to na středu 26. 10. ve 12.45 hodin. Jde o nový bod.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 161, přihlášeno je 170, pro 158, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Okamura si přeje zařadit nový bod do schůze Sněmovny. Je to bod s názvem Rozprava o změnách volebních zákonů a volebního systému.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 162, přihlášeno je 170, pro 9, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Plíšek si přeje tisk 853, což je novela zákona o advokacii, zařadit na středu 9. 11. 2016 po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 163. Přihlášeno je 170, pro 36, proti 50. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vilímeček si přeje pevně zařadit bod 19, tisk 403, což je druhé čtení novely zákona o zmírnění majetkových křivd, Podkarpatská Rus, na dnešek po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 164. Přihlášeno je 170, pro 65, proti 17. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Adamová, bod 109, tisk 730, na 8. 11. 2016 jako pátý bod. To znamená po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 165. Přihlášeno je 170, pro 37, proti 63. Tento návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsem nechal hlasovat o všech návrzích, které padly. Je tomu tak. Tím jsme se tedy vypořádali se změnami v pořadí schůze a můžeme zahájit projednávání bodů, které máme na dnešek zařazeny, a to je v první řadě bod číslo

10.

Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Pane ministře prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl předkládaný vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Spolupracovníci mi tady původně připravili zhruba pětistránkové úvodní slovo, ale vzhledem k tomu, že jsem tady již popáté, tak si myslím, že bez škody na materiálu si můžu dovolit ten úvod zkrátit, protože si myslím, že každým dalším čtením se ten zákon zdokonaluje, a já myslím, že vzhledem k tomu, kolikrát jsme se tady tím zákonem zabývali, tak už je to jeden z nejdokonalejších zákonů, který tady je.

Ale vrátím se tedy k tomu tématu. Jak jsem již uvedl v prvním čtení návrhu zákona, je tento návrh reakcí na rozhodnutí koaliční rady ze dne 27. května 2016 znovu předložit návrh takzvaného protikuřáckého zákona, a to z důvodu zamítnutí původního vládního návrhu zákona. Předkládaný... (Odmilka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid ve sněmovně. Pokud máte potřebu si něco vydiskutovat, tak mimo jednací sál. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Předkládaný návrh zákona tak vychází z textu sněmovního tisku číslo 508 ve znění pozměňovacích návrhů schválených ve třetím čtení, s výjimkou pozměňovacího návrhu, který zaváděl stavebně oddělené prostory vyhrazené ke kouření ve vnitřním prostoru provozoven

stravovacích služeb, takzvané kuřárny. V prvním čtení návrhu zákona a také při jeho projednávání ve výboru pro zdravotnictví zazněla v rámci diskuse jak podpora návrhu, tak i některé kritické připomínky. Pokud jde o diskutovaná témata, zejména zákaz kouření v provozovnách stravovacích služeb a zákaz prodeje alkoholu na veřejnosti přístupných akcích, opět zdůrazňuji, že pozměňovací návrhy směřující ke zmírnění těchto zákazů nemají mou podporu a nemohu s nimi souhlasit.

Na závěr bych znovu rád uvedl, že předkládaný návrh zákona odpovídá většinovému názoru poslanců, který zazněl při projednávání pozměňovacích návrhů ve třetím čtení sněmovního tisku číslo 508. Současně chci požádat, aby návrh zákona byl projednán pokud možno v co nejkratší době vzhledem k tomu, že částečně zapracovává předpis Evropské unie, a to směrnici o tabákových výrobcích, kde transpoziční lhůta uplynula již 20. května 2016.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že tato právní úprava přispěje ke zlepšení situace v oblasti ochrany před návykovými látkami a bude mít pozitivní dopad na zdraví obyvatelstva. Proto věřím, že návrh zákona při dnešním projednávání podpoříte. Děkuji vám předem za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako tisk 828/1.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru, kterým je pan poslanec Jaroslav Krákora, a aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já si myslím, že ten zákon, který dnes budeme projednávat, sněmovní tisk číslo 828, již tady byl projednáván několik měsíců. Nechci zbytečně protahovat tento pro obyvatelstvo České republiky důležitý dokument. Myslím si, že pan ministr brilantně a jednoduše shrnul to, co v podstatě v tom zákoně je. Dalo by se o tom diskutovat, jsou pozměňovací návrhy.

Myslím, pane předsedo, že bych mohl přečíst usnesení výboru... (Obrací se k předsedajícím.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Samozřejmě. Pokud to pokládáte za nezbytné, můžete.

Poslanec Jaroslav Krákora: Po úvodním slovu, tehdy to bylo paní náměstkyně Arnoštové, a zpravodajské zprávě poslance MUDr. Jaroslava Krákory výbor zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, sněmovní tisk 828, včetně přijatých pozměňovacích návrhů. Zmocňuje zpravodaje výboru poslance MUDr. Jaroslava Krákora, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Dovolil bych si zakončit, že víme všichni, že kouření prokazatelně škodí zdraví. Jak jsem již řekl, normální je nekouřit! Takže zatím děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím dvě přihlášky. První je pana poslance Klána a potom pana poslance Kostřici. Slovo má pan poslanec Jan Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Opět se dostáváme do pozice, kdy začínáme projednávat protikuřácký zákon. Alespoň tak to nazývají média, že se jedná pouze o protikuřácký zákon. Nicméně to není pravda. Je tam i plno dalších věcí, které určitým způsobem regulují náš život, ale nejenom samozřejmě náš, ale i celé republiky. To, že se to smrkává pouze do pozice zákazu kouření v provozovnách stravovacích služeb, je věcí jednak médií a samozřejmě věcí, že jsme jediným státem v Evropě, který určitým způsobem nereguluje zákaz kouření v těchto prostorách,

Já vás nyní seznámím se svými postřehy jednak z reality, jednak samozřejmě s příklady z okolních států, kde existuje částečná regulace zákazu kouření v prostorách stravovacích služeb, a jak na to šly právě tyto státy. Prioritně budu čerpat zkušenosti ze Slovenska, Rakouska, Německa, případně Polska, protože se jedná o státy, které mají přibližně podobný historický i kulturní vývoj. Všechny tyto státy dělají částečnou regulaci zákazu kouření. Myslím si, právě z tohoto důvodu, že máme spolu historický i kulturní vývoj, že i pro nás by byla částečná regulace výhodnější než úplná regulace zákazu kouření. Uvidíte, co mě k tomuto argumentu vede.

Ten zásadní argument u plošného zákazu kouření je ten, že by se ve finále stejně nedodržoval. Přílišná regulace naopak vede k tomu, že tyto regulace jsou porušovány. A neumím si představit, jak na malých vesnicích, malých hospodách toto bude dodržováno, resp. si položte sami otázku, kdo ten zákaz bude vlastně kontrolovat na těch malých vesnicích. Takže zákaz by byl pouze formální. Já nepopírám, že to má nějakým způsobem preventivní účinek, to znamená, že to bude tlačit jednak ty provozovatele nebo majitele k tomu, že budou dělat ze svých zařízení ryze nekuřácké hospody, nekuřácké lokály nebo knajpy. Já tohle nepopírám. Ale říkám, ta zásadní věc je o tom, že by se jednalo pouze o formální, nějakým způsobem, zákaz.

Ale nyní přejdeme k celé materii jako celku a poté se dostaneme i na mé pozměňovací návrhy.

Osobně nejsem za přílišnou podrobnou regulaci, spíše jsem za nastavení rámcových pravidel, která bude společnost dodržovat a budou jasně vymahatelná. Podrobná regulace, jak už jsem řekl, se podle mého názoru, májí účinkem. Nelze totiž předvídat všechny podrobnosti a události, které mohou v reálném životě vlastně nastat.

V zákoně vítám, že některé věci, některé výrobky, které se prodávají, jako je tabák nebo nějakým způsobem tvrdý alkohol, se budou třeba prodávat ve specializovaných obchodech. Ano, to je právě ten typ správné regulace, kdy to dokážeme jasně regulovat. To znamená, bude obchod, ve kterém se to bude prodávat,

budou tam mít přístup pouze osoby starší 18 let, takže to je typ správné regulace. To si uvědomme. Takto to lze regulovat.

Nicméně v zákoně je stále plno nesmyslů, paradoxů a nesprávné, špatné regulace. Uvedu vám jeden příklad. Ten příklad samozřejmě nebude jenom jeden, bude jich více. Hlava druhá § 3 odst. 3. Tento paragraf osobně navrhuji vypustit, protože je technicky obtížně realizovatelný. V praxi se rovná zákazu prodávat prostřednictvím automatu cokoliv a to je přece nesmysl. Tam se ve své podstatě zakazuje prodej alkoholu nebo tabákových výrobků v automatech, ale v praxi by to znamenalo, že by se nemohlo prodávat vůbec nic. Takže to je obtížně technicky realizovatelný krok, takže tento paragraf navrhuji v podrobné rozpravě úplně vypustit.

§ 5 odst. 1 je technicky, a tím pádem i právně nejasný. Co se rozumí tím, že zboží má být vyčleněné a oddělené? Od čeho má být odděleno v tomto případě? Já tomu trochu nerozumím. Možná tomu nerozumíte ani vy, od čeho to zboží mám oddělovat. Pokud mám oddělit tabákové výrobky například od sušenek nebo alkohol od pracích prostředků, tak budiž, ale to v tom zákoně není jednoznačně dáno. Takže opět vidíte nejednoznačnost, od čeho mám tyto věci oddělovat. Takže tento paragraf je opět poměrně zmatečný.

§ 6 odst. 1. Toto ustanovení je možné jen tehdy, budou-li existovat elektronické občanské průkazy. Jedná se, dámy a pánové, o prodej přes internet. Takže ale přísně vzato to prakticky může být zásah do osobní svobody. O mně jako občanovi bude někdo někde vědět, co, kde, kdy, v jakém množství kupuji. A to je přece prostor mé osobní svobody, do kterého nikomu nic není za předpokladu, že platí Listina lidských práv a svobod. Totéž je v § 15. Opět, co je komu do toho? Jestliže jsem občan, kterému je více než 18 let, a koupím si například několik lahví tvrdého alkoholu přes internet, tak co je komu do toho. Já to mám jako prostor své osobní svobody. Nikdo mě v tom případě nemůže omezovat.

§ 8 odst. 1 písm. a) je značně komplikující ustanovení. Pokud se to týká i restaurací, tak bych nechal dosavadní úpravu. O té jsem mluvil na začátku, kdy v současné době máme úpravu zákazu kouření v restauracích nebo provozovných stravovacích služeb, to je jedno, jak to nazveme v tuto chvíli, tak my máme naprostou benevolenci. My říkáme majitelům a provozovatelům, necht' si dělají, co chtějí. Necht' si vyberou, zda chtějí mít kuřácké, nebo nekuřácké zařízení, ono se to v současnosti děje, že máte tyto dvě varianty, a pak máte možnost stavebně oddělených prostor, tak jak to říká zákon, který tady byl projednáván někdy kolem roku 2007. V minulém volebním období jsme i na tuto otázku také naráželi, ale zákon tady nakonec projednán nebyl. Takže v současné době platí stále stejná úprava.

Je nutné podotknout, že do roku 2005 platila úprava z roku 1989, kdy existovala tzv. časová regulace, to znamená, že když byly podávány obědy, tak bylo napsáno přímo, že při podávání obědů, se zakazuje kouřit. Toto se respektovalo do roku 2005 a i v současné době stále existují provozovny, které si to takto upravují samy o sobě. A pro tento příklad mám argument takový, že snad provozovatelé nebo majitelé sami dobře vědí, kdo jim do té patřičné provozovny chodí, ať jsou kuřáci, nebo nekuřáci. Podle toho si oni rozhodli, zda chtějí mít kuřácké, nebo nekuřácké zařízení. Pokud já jako nekuřák jdu do provozovny, kde se kouří, a vím o tom, jsem obeznámen při

vstupu do zařízení, tak mi to musí stačit, a pokud tam nechci jít, tak si najdu provozovnu, kde platí úplný zákaz kouření. Ale jelikož já mám spoustu kamarádů, kteří se oddávají kuřáckým dýcháčkům, nebo jakkoliv to můžeme také nazvat, tak tam s nimi půjdu do té kuřácké hospody, zejména na vesnicích. To, že samozřejmě načichnu, nebo to, že si tam jdu zkazit zdraví, nějakým způsobem sám reflektuji a je to podle mého nejlepšího vědomí a svědomí a musím s tím samozřejmě počítat. Druhá otázka souvisí s personálem, který tam obsluhuje, jakým způsobem by se toto upravovalo, kdyby se jednalo o kuřácká zařízení.

Pojďme ale postupovat dál. Prostřednictvím automatu bych nezakazoval ani prodej alkoholu – § 11 odst. 4.

Nyní se dostáváme do § 11 odst. 7. To je velice zajímavý paragraf. Jak chcete zjistit, kolik ten dotyčný má promile? Tam je ustanovení, že když někdo přijde zjevně v podnapilém stavu do restaurace, tak mu ten majitel nebo ten, co tam obsluhuje, nemusí nalít. Jenomže někomu stačí jedno pivo a už je podroušen, někomu stačí deset piv, aby byl v tom samém případě, jako když má někdo jedno pivo. Takže jak to chcete posuzovat? Dýchnout mu dát nemůžete, protože na to nemáte oprávnění, to může dělat pouze Policie České republiky, a v tom případě bych zavolał Policii České republiky, dal bych mu lidově řečeno dýchnout a podle toho bych usoudil, zda je pod vlivem, nebo ne. Varianta další, že toho dotyčného nechám projít po čáře, kterou mu tam namalují, a když se bude kymáčet, tak mu také nenaliji. Ale tohleto jsou ustanovení, která jsou problematická. Já ukazuji na těchto příkladech, jak podrobná regulace vede ke značnému chaosu, protože ten provozovatel nebo majitel toto nemůže předvídat.

Toto jsou mé postřehy k zákonu jako celku, a které se netýkají pouze zákazu kouření, ale týkají se právě i zákazu prodeje alkoholu.

Nyní se ale pojďme podívat na to oblíbené téma zákazu kouření v provozovných stravovacího zařízení. Já už jsem tady, když se zákon tady už projednával před půl rokem, poukazoval na různé typy, různé možnosti, které existují v Evropě. Ono tvrzení, že značná část států v Evropě má úplný zákaz kouření, je naprosto zavádějící. Možná by bylo dobré, kdyby mě poslouchal pan poslanec Vyzula prostřednictvím pana předsedajícího. On říkal v rozhlase dnes ráno, kde jsme spolu byli, že ve většině zemí existuje úplný zákaz. Ano, on existuje v řadě zemí včetně Irska. On je sice třeba v Maďarsku, v Rumunsku. V Rumunsku to stejně nikdo nedodržuje.

A samozřejmě existuje mnoho států v Evropě, které šly právě cestou částečné regulace. Já jsem tam používal určitým způsobem postavení Rakouska. Protože tam bylo řečeno, že Rakousko bude mít úplný zákaz kouření. Ano, bude mít. V roce 2015 se v Rakousku schválil úplný zákaz kouření, ale nicméně si tam dali tři roky přechodnou dobu, takže ten úplný zákaz kouření bude od května 2018. Všimněte si toho dlouhého období tří let. Když my zavedeme úplný zákaz kouření v restauracích, tak to bude už platit za půl roku. Položme si otázku, proč Rakousko si na to dalo tři roky. Mě k tomu vede tvrzení, že to je z preventivního důvodu, že by to tlačilo provozovatele k tomu, aby mohly vzniknout nekuřácké provozovny v období tří let. To znamená, je tam jakási prevence. To znamená, že za tři roky už tam budou mít většinu nekuřáckých restaurací a hospod.

Druhý faktor, který hraje v Rakousku určitou roli, je, že je tam podána ústavní stížnost kvůli malým provozovatelům. Právě malí provozovatelé – malé hospody – tam protestovali proti úplnému zákazu. Právě proto, že úplný zákaz, opět se dostávám na začátek, úplný zákaz kouření, tedy úplná regulace povede k tomu, že na malých provozovnách na malých vesnicích se to stejně nebude dodržovat, tedy bude platit takzvaný formální zákaz. My řekneme: Ano, zakážeme kouřit. Dobře. Já to samozřejmě reflektuji, plně podporuji, jsem nekuřák, mně to nevádí. Ale na malých vesnicích, a umím si to z reality představit, to bude pouze formální zákaz.

Už v dnešní době dochází k zajímavému jevu. Provozovatelé hospod, kam chodí třeba deset lidí denně, a jsou to kuřáci, kteří si tu cigaretu zapálí u piva nebo u karet, tak to vede k tomu, že se z hospod stávají uzavřené společnosti, tedy kluby. Ať ten klub nazveme jakkoli, a už jsem to tady říkal také mnohokrát, ať je to šipkařský klub, klub přátel šachu, klub Člověče, nezlob se, Maxipsa Fika a dalších, jakkoli ten klub nazveme, tak na něj se, dámy a pánové, zákaz kouření nevztahuje. A když jsem se na to ptal předkladatelů tohoto zákona, jak to bude v případě klubů, tak mi bylo odpovězeno: Víte, pane poslanče, on zákon nedokáže postihnout všechno. A jsme zpátky u té podrobné regulace. Zákon skutečně nedokáže postihnout všechno. Takže pokud zakážeme kouření v těchto malých provozovnách, tak se z toho udělá klub, všichni dostanou vstupní karty, nebo členské karty, nebo vstupní čip, a bude se tam vesele kouřit stejně dál. Takže to vedeme, jak se říká, od ničeho k ničemu a výsledek je v tomto případě absolutní nula.

Proto se kloním k modelům, které fungují v okolních státech, to znamená Rakousko a zejména také Slovensko.

Když se podíváme na případ Rakouska, tak Rakousko tam má úpravu udělanou tak, že provozovny do 60 m² si mohou zvolit, zda budou plně kuřácké, nebo nekuřácké. Dává se tam určitá liberace. Provozovny mezi 60 a 80 m², pokud nedokážou nějakým způsobem ukázat, že mohou přestavět tu provozovnu, tak si mohou také vybrat. A ty, co jsou nad, si mohou zřídit stavebně oddělenou kuřárnu.

Já jsem proto připravil svůj pozměňovací návrh, který právě reflektuje tento současný stav v Rakousku, který tam stále platí. A i když tam bude platit, třeba nebude, to nedokážu odhadnout, úplný zákaz kouření právě v provozovnách stravovacího zařízení, tak tam stejně bude platit výjimka pro hotely. Na to pozor. Takže se stejně nejedná o úplný zákaz. To abychom potom tady v diskusi mohli pokračovat, abychom si přesně rozuměli.

Takže můj pozměňovací návrh po vzoru Rakouska bude znít – písmeno k) bude tedy nově znít: Ve vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb s výjimkou provozoven, u nichž je podlahová plocha určená pro návštěvníky menší než 60 m², v takovém případě se vlastník nebo provozovatel takové provozovny může rozhodnout, zda provozovna bude kuřácká, nebo nekuřácká, a je povinen tuto skutečnost uvést podle § 10 písm. b) tohoto zákona. Je-li podlahová plocha určená pro návštěvníky větší než 60 m², je provozovatel nebo vlastník povinen postupovat podle § 10. Abychom si rozuměli, co znamená § 10, tak to znamená, že si bude moci zřídit stavebně oddělenou kuřárnu. Bude moci! Pokud to neudělá, bude mít naprosto ryze nekuřácké zařízení. To samé mám ve své podstatě u druhého pozměňovacího

návrhu, pouze tam dávám 80 m2. Je to naprosto stejné. Je to prostě typický příklad rakouského modelu.

Pokud jde o další pozměňovací návrh, ten tentokrát reflektuje určitým způsobem slovenský model. Na Slovensku jsem se byl také podívat, stejně jako v Rakousku, jak jim to tam funguje. A slovenský model mě poměrně zaujal. On je naprosto jednoduchý a poměrně jasný. Byl jsem v jedné restauraci, která se tvářila, že je ryze nekuřácká. Když jsem se jich zeptal, jak to tady mají se zákazem kouření, tak mi řekli: Ano, tady je zákaz kouření do 21 hodin v celé této provozovně. V 21 hodin se zavírá kuchyně a z této části se stává uzavřená část a vepředu je bar. A v tom baru se může kouřit.

Nicméně slovenský model říká i něco jiného, to znamená, že vlastně když vejdete do provozovny stravovacího zařízení, tak první část musí být nekuřácká. Ve zbytku si provozovatel klidně může zřídit kuřárnu. Pak jsem byl na Slovensku samozřejmě v další restauraci, kde to řešili tím způsobem, že když jste přišli dovnitř, tak právě první část byla nekuřácká a kuřáckou část měli nahoře na balkonku, takhle jako je u nás foyer, prostě měli to v prvním patře. Další možnost řešení. Kouř samozřejmě nekuřáky vůbec neobtěžoval a kuřáci, pokud chtěli, šli si nahoru. Takže to také dává určitý smysl. A je to zase zajímavý typ regulace. A je to regulace, která je jasně daná a je poměrně i kontrolovatelná.

Další můj pozměňovací návrh bude znít: Ve vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb s výjimkou těch provozoven, které mají pro nekuřáky vyhrazených nejméně 50 % z plochy prostoru provozovny určené pro návštěvníky a je stavebně oddělená od části pro kuřáky tak, aby do prostoru vyhrazeného pro nekuřáky nepronikaly škodlivé látky z tabákových výrobků. Prostor pro nekuřáky musí být umístěn jako první při vstupu do provozovny stravovacích služeb. Je to přesně určitým způsobem překopírováno a implementováno na náš právní řád, tak jak je to uvedeno na Slovensku.

Ještě vám tady řeknu další postřeh, tentokrát z našich končin, a týká se právě úplného zákazu kouření. Já často, neříkám, že úplně často, ale občas chodím zde do restaurací v Praze. A chodil jsem do jedné nejmenované restaurace, která byla kuřácká, resp. měla stavebně oddělené prostory. První část byla kuřácká, což mi vadilo, takže bych preferoval právě tuto variantu, kdy první část by byla nekuřácká, ale budiž. Najednou jsem zjistil, že se z té provozovny stala ryze nekuřácká restaurace. A když jsem se ptal provozovatele, resp. majitele, toho, kdo tam byl, co je k tomu vedlo, tak kromě toho, že to teď nějakým způsobem opravovali, tak je k tomu vedlo, že my tady budeme schvalovat úplný zákaz kouření. A zároveň mi bylo řečeno, že tady v Praze je to přeci jenom běžný jev a tady v Praze existuje poměrně značná fluktuace lidí, hodně se to obměňuje, je tady hodně turistů, takže turisté tam chodí na jídlo, napijí se a odejdou. Na vesnici je to úplně o něčem jiném.

Ale abych se dostal k meritum věci, oni ty kuřáky vyhnali ven před ten vchod, jak mi to bylo řečeno, že by stáli před tím vchodem. A když jsem šel dovnitř, tak jsem se musel prodrat hloučkem těch kuřáků, což mi taky vadilo, protože já jako nekuřák to nemám rád, takže než jsem se prodral dovnitř, tak jsem už byl úplně načichlý. To je jedna věc. Mezitím tam všechno pohazovali na zem, takže znečišťovali veřejně

prostranství – to nikoho taky netrápilo –, protože tam popelníky pro mě nebyly vůbec instalovány. A když už jsem došel dovnitř do provozovny stravovacích služeb, tak jsem si sedl za dveře, protože tam byl taky stůl, měli jsme to tam s kolegou Vondráčkem, teď tady nesedí, rezervováno, a když se otvíraly, zavíraly dveře, furt ti kuřáci chodili ven, tak ten kouř nám opět vnikal zpátky do provozovny a opět jsem to tam lidově řečeno čuchal. Takže jsme se opět nikam nedostali. A udělal se úplný zákaz a kuřáci jsou venku a stejně to všechno jde zpátky dovnitř do provozovny.

Takže to je další věc, kterou je potřeba tady zvážit, jakým způsobem tohle to upravovat. Ono je krásné všechno zakázat, šmahem říci, všechno je špatně. Doteď když jsme tady měli naprostou benevolenci, tak uděláme striktně pěkně čáru a řekneme: Nic se dít nebude. Prostě všichni přestanou kouřit. A vždyť to taky není pravda.

Zahraniční zkušenosti říkají, že samozřejmě se jde dobrou cestou, že kouření škodí zdraví, ale v tom zahraničí chtěli, aby se samozřejmě snížil počet konzumentů tabákových výrobků. A najednou se přišlo na to, že když se tohle zavedlo, tehle zákaz, tak počet konzumentů neklesl. Tady říkám, že nepopírám preventivní jaksi tuhle věc, že to bude snižovat ten počet. Jenomže my v současné chvíli musíme společnost trochu vychovávat. A podle mě jsou nejlepší částečné regulace. Částečné regulace, aby si na to společnost zvykla. Ta si na to musí nejdříve zvykat, jinak to bude pouze formalita.

Už je tady další můj zážitek, o který se s vámi podělím, který jsem zažil ohledně zakazu kouření na zastávkách. Poměrně často jezdím vlakem, u nás byla výluka, přijel autobus a čekali jsme na zpožděný osobní vlak. Stáli jsme na nástupišti, kde byla velká červená cedule Zákaz kouření. A teď tam všichni stáli, asi padesát lidí, a z toho dvacet si jich tam zapálilo cigaretu. Myslíte si, že to někdo řeší? Nikdo to neřeší, ani ten průvodčí, ani ti nekuřáci. Všem to bylo jedno. Průvodčímu se ani nevidím, protože ten by v lepším případě dostal vynadáno, co je mu do toho, a v horším by třeba skončil v kolejišti. To je takový extrémní případ. Ale toto v realitě opravdu takhle je. To jsem opravdu zažil a takhle to funguje. Zase je to opět formální zákaz.

My tady tvoříme mnoho formálních zakáz, které řeknou "ano, všechno je zakázáno", a ono se to pak jaksi převtěluje do tvrzení "co je zakázáno, je nakonec povoleno". A pak, ve finále zakázané ovoce přece nejvíce chutná. Když něco budeme opravdu striktně zakazovat, tak se to bude stejně porušovat, speciálně v tomto případě. Nepopírám, že kouření vlastně škodí zdraví, to je bez diskuse, ale já se na to dívám z hlediska regulací, to znamená těch správních regulací, aby byly vymahatelné. Já si myslím, že ministerstvo jde dobrým úmyslem, ale podle mého názoru se to bude stejně míjet účinkem. Pokud tady někdo používá příměr s Irskem, uvědomte si, že v Irsku žijí jiní lidé, je to jiná mentalita. To je také třeba vzít v potaz. Kulturní tradice, kulturní historii je potřeba vzít v potaz.

Pokud jsme tady něco povolovali, dlouhodobě povolovali, ať už je to za první republiky, kdy kouření bylo in, nebo se to nějakým způsobem do roku 2005 regulovalo, a pak se to nechalo být úplně s volným průběhem, a nyní chceme přijít s úplně nejtvrdsími restrikcemi, tak budeme opět papežštější než papež. Mně přijde

opravdu v tomto případě nelogické, že jdeme touto cestou naprostého tvrdého zákazu všeho. To je prostě špatně.

Já tady ukazuji na pohledy, že i dobře myšlená regulace se nakonec míjí účinkem. Tady platí i jedno tvrzení, že i cesta do pekel často bývá dlážděna dobrými úmysly.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan poslanec Kostřica, připraví se pan poslanec Vondráček.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, poslankyně a poslanci, dovoluji, abych vás seznámil se svými pozměňovacími návrhy, které vám byly distribuovány v podobě pozměňovacího návrhu 5008 a 5009 v elektronické podobě.

V úvodu mi dovoluji, abych vyjádřil poděkování panu ministru zdravotnictví a jím vedenému týmu, že se skutečně rozhodl nějakým způsobem řešit protikuřácký zákon. Budu se zmiňovat zejména o protikuřácké části, protože svým zaměřením jsem chirurg, který pracuje s onkologicky nemocnými pacienty zejména v oblasti hlavy a krku, která jako taková je poměrně nejvíce vystavena nebezpečí vzniku závažných poruch z důvodu kouření.

Já bych si dovolil přihlásit se k několika pozměňovacím návrhům, které bych chtěl v krátkosti uvést. Je jich celkově devět, ale budu se snažit, abych vás informoval v co v nejkratší době, abych neztrácel váš a náš cenný čas.

První by byla tato část – zákaz kouření v restauracích, to znamená úplný zákaz ve vnitřním prostoru, to znamená označení zahrádky. V § 18 písm. l odst. k) zní, že v prostoru provozovny stravovacích služeb se zákaz nevztahuje na vnější prostor provozovny stravovacích služeb nebo jeho část, pokud (provozovatel) tento prostor této provozovny ke kouření vyhradí, označí zjevně graficky viditelnou značkou kouření povoleno a zajistí, aby z prostoru ke kouření vyhrazenému nedocházelo k pronikání kouře do míst, kde je kouření tímto zákonem zakázáno.

Hlavním účelem tohoto zákazu je zajištění na jedné straně ochrany před pasivním kouřením, na druhé straně zajištění možnosti a práva na bezpečnost a ochranu zdraví pro práci zaměstnanců pracujících v této provozovně. Jeho význam spočívá též v prevenci kouření dětí a podpoře odvykání závislých kuřáků, kteří se rozhodli s tímto zlovykem přestat. Tento návrh umožňuje vznik čistě kuřáckého vnějšího prostoru, takzvané zahrádky. Oproti původnímu stávajícímu návrhu je rozdíl v tom, že vnější prostor bude muset být označen jako nekuřácký. Jde o to, aby automaticky nebyly všechny prostory, které jsou vnější, považovány za nekuřácké. Hlavní pozitivní vliv této varianty vidím tam, kde se jedná třeba o zahrádky, které jsou v blízkosti sportovních zařízení, případně dětských koutků, zejména tam, kde celá řada mladých sportovců, fotbalistů si jde odpočinout po zápase do zahrádky, aby se občerstvili, a v tom okamžiku jsou vystaveni kouři z cigaret jejich fanoušků, otců a podobně. Myslím si, že toto je věc, která by byla velmi příznivá, a navíc by ještě byla takovým určitým stimulem k tomu, aby nevznikal špatný příklad dospělých, kteří by měli působit na tyto děti.

Tento návrh byl už projednán 25. května 2016, kdy se z důvodu předchozího schválení kolizního pozměňovacího návrhu pana kolegy Marka Bendy tedy úplný zákaz kouření vypustil. Kolizní pozměňovací návrh do vládního návrhu tehdy zapracován nebyl. Je podle mého názoru velmi žádoucí, zejména jestli skutečně Ministerstvo zdravotnictví chce, aby se omezilo kouření, aby se neopakovala situace z tohoto období, aby Poslaneckou sněmovnou byl nejprve prohlasován nejpřísnější návrh a postupně se postupovalo v případě jeho neschválení k úlevám. Jedině tak jde zabránit tomu, aby nedošlo k tomu, jak jsem se tady zmínil, aby byly umožněny i ty nejpřísnější varianty.

Ještě je potom trochu problematický zákon, který byl schválen většinou jednoho hlasu, a to se jedná o kouření vodních dýmek. Já bych doporučil, aby tam bylo právě vymezeno, že se mohou tyto vodní dýmky kouřit pouze tam, kde je k tomu vyhrazen speciální prostor, protože jinak vzniká nebezpečí, že tyto vodní dýmky bude možno kouřit kdekoliv, a přitom je známo, že kouř a škodlivé účinky vodních dýmek si v ničem nezádají s běžnou cigaretou, jsou případně ještě mnohem horší.

Jako druhou část bych chtěl zmínit zákaz kouření na vnitřním pracovišti. To je část 15., která by se označila jako část 16. Navržený zákaz kouření na vnitřních pracovištích naplňuje mimo jiné mezinárodněprávní závazek České republiky, článek 8 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, kterou musíme naplnit podle tohoto závazku do 30. 8. příštího roku.

Praxe z dnešních restaurací, ale i jiných pracovišť, kde zaměstnavatel sám svým vnitřním předpisem výslovně nezakázal kouření, ukázala, že to tato právní úprava před pasivním kouřením nezajišťuje. Absence přímého a úplného zákazu kouření způsobuje problémy spočívající například ve sporech o prostory vymezení pracoviště konkrétního zaměstnance a v tom, že se povinnost nekouřit vůbec nevztahuje na osoby, které zaměstnanci nejsou, například na hosty restaurace. Zaměstnavatelé se tak do budoucna vystavují velkému riziku odpovědnosti za újmu na zdraví způsobenou zaměstnancům.

Navrhuje se proto zakázat kouření ve vnitřním prostoru pracovního prostoru v zákoně, kde bude ve spojení s § 3 zákoníku práce jasně stanovena skutečně vymahatelná povinnost zaměstnavatele zajistit dodržování zákazu kouření a povinnost zaměstnanců i třetích osob tento zákaz respektovat. Dále bych chtěl navrhnout, aby pravomoc kontrolního orgánu pro tento případ měly též orgány ochrany veřejného zdraví a Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce. Kontrola dodržování tohoto zákona bude probíhat stejně jako stávající kontrolní činnost těchto orgánů.

Ve třetí části bych se chtěl zabývat ochranou obydlí, kdy lidé jsou škodlivým účinkům tabákového kouře nedobrovolně vystavováni nejen na veřejně přístupných místech a pracovištích, ale i ve svém vlastním obydlí, kouří-li jim někdo tzv. do okna nebo například na společné chodbě bytového domu. Jsou tak porušována jejich základní lidská práva na nedotknutelnost osoby a příznivé životní prostředí. Současně pouze teoretická možnost obrátit se na soud soukromoprávní žalobou z imisí je zcela nedostatečná a nevhodná a svým způsobem často narušuje dobré sousedské vztahy v jednotlivých bytových prostorech. Spor potom může zásadním způsobem rozvrátit

sousedské vztahy a vést k porušení toho chování při občanském soužití. Kromě ochrany obydlí tento návrh obsahuje též výslovný zákaz kouření ve společných částech bytového domu, jako na chodbě, ve výtahu. Tento zákaz v některých případech obsahují sice domovní řády, kde je ve výtahu umístěna cedulka "zákaz kouření", ale vymahatelnost je však bez výslovné zákonné podpory, včetně sankce, velmi problematická. Proto je třeba i v tomto případě nastavit veřejnoprávní pravidlo, které dopředu jasně stanoví, jaké chování není přípustné, a tím sousedským sporům předejde.

Dále bych se chtěl zmínit o zákazu kouření v zoologické zahradě. Víte, že tato zařízení jsou ve většině případů navštěvována zejména rodinami s dětmi, které jsou jedni z nejčastějších návštěvníků těchto zoologických zahrad. Téměř úplný zákaz kouření zavedly některé zoologické zahrady, pokud vím, je to třeba v Olomouci a Brně, naopak pražská zoologická zahrada umožňuje kouřit ve všech vnějších prostorách a omezuje kouření pouze v pavilonech. Poslanecká sněmovna už přijala zákaz kouření v zoologické zahradě s výjimkou vnějších prostor, které provozovatel zoologické zahrady ke kouření vyhradí. Tato výjimka ovšem tento zákon znehodnocuje, protože provozovateli umožňuje pro kouření vyhradit celý vnější prostor. A jsme zase úplně u toho, kde jsme byli, že tam v podstatě ten zákaz kouření je vymáhán pouze v těch pavilonech. Čili bylo by záhodno, abychom tady do § 8 odst. 1 dali ještě odstavec, kde by bylo za prvé: v prostoru celé zoologické zahrady.

Jako další bych se chtěl zmínit o problematice kouření v automobilu s dětmi do 18 let. Jistě víte, že rodiče jsou povinni pečovat o zdraví svých dětí. Tato péče by se měla projevat i v tom, že své děti nebudou vystavovat pasivnímu kouření. Je celá řada případů, kdy jsou porušovány tyto normy a nezdopovědní řidiči kouří v prostoru automobilu, kde jsou přepravovány děti. Čili chtěl bych zakotvit do praxe, aby byl zákaz kouření v automobilech s dětmi do 18 let.

Jenom pro vaši ilustraci, zákaz kouření v automobilech s dětmi platí v Anglii, Francii, Kanadě, Austrálii, Itálii a v jiných dalších státech a v Československu byl od roku, tuším, 1932 až do roku 1951 úplný zákaz kouření řidičů motorových vozidel, kdy se stanovilo, že kouřiti za jízdy jest řidiči motorového vozidla zakázáno. Vůbec musí se řidič vystříhati všeho, co by odvádělo pozornost od řízení vozidla na úkor bezpečnosti jízdy. Já se domnívám, že obdobný pozměňovací návrh tady byl ke sněmovnímu tisku 508 a získal jednohlasně pozitivní stanovisko výboru pro zdravotnictví. Ale v roce 2016 ve třetím případě nebyl schválen rozdílem jediného hlasu. Čili si myslím, že toto je taková záležitost, která by měla skutečně vést k tomu, abychom se tím zabývali a abychom jednoznačně umožnili dětem, aby byly přepravovány ve vozech, kde není možnost kouřit tím řidičem, případně rodiči. Myslím si, že takové kontroly – nebo byl vždycky vznesen dotaz, jakým způsobem kontrolovat, je to velmi obdobné jako řízení při používání mobilního telefonu, takže si myslím, že i tady by to neměl být velký problém.

Další jsou takové problematictější věci, a to je stavebně oddělený prostor, kdy je snaha zajistit, aby tento prostor byl prostorově uzavřenou částí stavby, která má podlahu, strop atd., protože jinak stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření je v rozporu s první zásadou pokynu právě už zmíněné té rámcové úmluvy, kterou máme dodržovat od roku 2017 stran kontroly tabáku. Neexistuje takové technické

řešení, které by účinně zabránilo pronikání tabákového kouře z prostor vyhrazených ke kouření. Osoby v ostatních částech tedy nadále budou vystaveny tabákovému kouři. Aby se tak nestalo, je nutné, aby stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření byl téměř celá provozovna a prostory bude oddělovat pouze vzduch, kterým se kouř volně šíří, je třeba proto doplnit určité další podmínky. Stavebně oddělený prostor ke kouření nesmí zaujímat více než 50 % z celkové podlahové plochy veřejně přístupných prostor a stavební výplně, které prostor ke kouření oddělují, musí být v přítomnosti osob, které kouří, automatickým systémem uzavřeny tak, aby nedocházelo k pronikání kouře do prostor, kde je kouření tímto zákonem zakázáno. (V sále je rušno.)

Dále bych se chtěl zmínit o pravomoci obce, kdy obec může zákaz kouření vyhlásit závaznou vyhláškou, stejně tak používání elektronických cigaret nebo konzumace alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupna osobám mladším 18 let, omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitém místě prodej, podávání a konzumace alkoholických nápojů a cigaret a kouření a používání v případě konání kulturní, sportovní nebo jiné společenské akce přístupné veřejnosti. Toto navrhované znění nepřiměřeně a bezdůvodně omezuje stávající pravomoc obcí a zcela nesystémově privilegizuje tabákové výrobky oproti alkoholickým nápojům. Judikatura Ústavního soudu –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, za prvé prosím o klid a za druhé prosím pana řečníka, zda by si nemohl lépe nastavit mikrofon, protože jsou zde stížnosti, že mluvíte mimo mikrofon a nejste pak slyšet.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za upozornění, už se blížím ke konci, takže vás nebudu příliš dlouho zatěžovat.

Jde o to, rozšířit pravomoc obce z veřejných prostranství na jiná veřejně přístupná místa zákonem zatím neupravená. To jsou ty již zmíněné zoologické zahrady nebo některé parky, které nejsou veřejným prostranstvím. Chtěl bych třeba jen upozornit na to, že v New Yorku, kde je, všichni víte, velická, obrovská plocha Central Parku, která zasahuje velké procento New Yorku jako takového, je úplný zákaz kouření v kteroukoli hodinu po celém prostoru, a je tam obrovský prostor. Takže si myslím, že i tady v těchto případech bychom si mohli nějakým způsobem vzít trošku příklad.

Docházím ještě k tomu zakazu kouření ve věznicích. Zdá se to být jenom jako taková velmi rámcová záležitost, nicméně uvědomte si, že někteří vězni, kteří jsou ve výkonu trestu, nemají možnost jako jiní svobodní obyvatelé nebo občané odejít z těchto prostor, které jsou zaplaveny škodlivinami ve smyslu obrovského množství kouře v těchto prostorách. Chtěl bych tam doplnit, aby ta vězeňská služba měla možnost vykonávat kontrolu dodržování povinnosti stanovené v tom § 8 odst. 1. Je to relativně palčivý problém ochrany před pasivním kouřením v těch věznicích, protože existují nemoci, jako je třeba Bürgerova choroba, kde i pobyt, tzn. i pasivní kouření, může velmi výrazným způsobem zhoršit zdraví těch pacientů, v tomto případě vězňů v příslušných celách, a bylo by jistě možné s určitým přitážením za vlasy říct, že se

jedná o určitý způsob mučení, pokud bychom neměli možnost, aby Vězeňská služba České republiky byla schopna zajistit a měla možnost zajistit, aby osoby byly v těchto budovách chráněny před škodami vzniklými kouřením.

A konečně poslední část, o které bych se chtěl zmínit a na kterou bych chtěl obrátit vaši pozornost, je zákaz kouření ve zdravotnických zařízeních. Návrh spočívá v tom, že se doporučuje stanovit možnost v areálu zdravotnického zařízení vyhradit vnější prostor ke kouření tak, jak to zahrnoval minulý vládní návrh. Stávající znění návrhu se o vnějším prostoru vyhrazeném ke kouření nezmiňuje. Vzniká tak sporná otázka, zda se zákaz kouření má vztahovat na celý vnější prostor bez možnosti výjimky, nebo naopak zda se zákaz kouření na vnější prostor vztahovat vůbec nemá. Jsou dnes již některá zdravotnická zařízení, která zakazují kouření v celém areálu – myslím si, že to je nemocnice Motol, nemocnice Trutnov a ostatní – nebo s výjimkou vnějších prostor vyhrazených ke kouření – třeba tak je to ve Fakultní nemocnici Hradec Králové. Navrhuje se proto těmto iniciativám vyjít vstříc a zajistit jednotný právní režim zákazu kouření ve vnitřních i vnějších prostorách s možností zřídit vnější prostory vyhrazené ke kouření. To je v kostce tady všechno.

Já bych si dovilil ještě jednu takovou malou doušku, že v průběhu svého zaměstnání jsem vedl každý týden onkologické vizity interdisciplinární, kde nám chodilo od dvou, pěti a někdy i do šestnácti pacientů nových, kteří byli postiženi zhoubným onemocněním v oblasti hlavy a krku. A velmi často jsem měl bohužel nutnost těm pacientům říct, že se buď podrobí (nesrozumitelné) výkonu nebo že dojde k úmrtí, že jiný způsob léčení není. A věřte, že když člověk s těmito lidmi potom po nějaké době mluvil, tak oni vždycky jenom říkali – prosím vás, pěkně, jenom mně řekněte, proč mně někdo nevyrazil tu cigaretu z ruky. Opravdu jsou to takové věci, kdy si člověk řekne – mě to nepotká. Ale dojde-li skutečně k tomu, že je vlastní život toho pacienta ohrožen nebo je výrazně limitován tím, že nebude mít možnost dobře mluvit, nebude mít možnost dobře jíst apod., tak tito lidé se opravdu uchylují k tomu, že nějakým způsobem se ohrazují proti tomu a říkají – proč jste mně to, prosím vás, nějakým způsobem nezakázali, z jakého důvodu jsem v tom byl nějakým způsobem podporován. A já si myslím – a velmi si cením toho, že tento zákon tady vzniká za podpory a za navrhovatele Ministerstva zdravotnictví, protože si myslím, že to je věc, kterou jsme svým způsobem té naší společnosti dlužni.

Děkuji vám za pozornost. A ještě si dovolím přidat, že bych se přihlásil pak k autorství těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Faktická poznámka pana poslance Klána.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych zareagoval na svého předřečníka. On tady říkal o příkladech těch kuřáků – proč mi to někdo nevyrazil z ruky. Tak se musím zeptat i na druhou stránku. Proč jsou tabákové výrobky vlastně distribuovány? Proč jsou prodávány? To je naprosto jednoduchý argument. Tak proč to tedy stát distribuuje, prodává a má z toho daně? Takže si položme i tuto otázku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek. Faktická poznámka, pane předsedo, je tomu tak? Nebo si přejete vystoupit s přednostním právem? Fakticky, ano.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já opravdu nechci opravovat kolegy, ale nerad bych, kdyby tahle věta, která zazněla, zůstala ve vzduchu jako pravdivá. Stát to nedistribuuje, stát to neprodává. Distribuují a prodávají to právnické a fyzické osoby. Stát z toho má daně, ano. Ale rozhodně nedistribuuje, rozhodně neprodává. To tu bylo naposled před 27 lety. (Ozývá se smích zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Kostřica také fakticky.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji. Já jen takovou maličkost. Samozřejmě tyto návrhy jdou ještě dál a dál od úplného zákazu kouření apod. Existuje i jeden takový zvláštní návrh, který byl projednáván na odborných společnostech lékařských, kdy se doporučovalo vzhledem k tomu, že vzniká samozřejmě návyk a škodlivost tohoto návyku u kouření je velmi rychlá, aby třeba dejme tomu děti, které se narodí v roce 2010, nesměly nikdy v životě dostávat cigarety. To znamená, v době, než dospějí 18 roků, nebudou tyto osoby smět kouřit, aby se dosáhlo toho, aby nevznikl návyk na cigarety. Je to taková spíš zajímavost, ale i takovéto návrhy se v odborných lékařských společnostech objevují. Je to z toho důvodu, aby skutečně nedošlo k návyku kouření u mladistvých. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Ono se tady mluví furt o zákazu kouření, a jak jsme nejhorší v Evropě. Ale to souvisí samozřejmě třeba i s konzumací marihuany. Tam jsme taky. A teď si položme otázku proč. Další otázka do diskuse pouze. Jestli to vede k tomu, že když je velká benevolence u povolení kouření, je to dostupné – já jsem tady říkal ten princip dobré regulace, tzn. že když budou speciální obchody, kde se bude prodávat tabák, tabákové výrobky opravdu speciálně, to je typ dobré regulace, která se dá kontrolovat, tak to budeme eliminovat. Ale plošným zákazem se nikam stejně nedostaneme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou žádné další faktické poznámky, tak má slovo řádně přihlášený pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím vrátit k tomu pojetí, které tady zkusil zavést pan ministr, že budeme stručnější a věcnější. Já bych nerad komplikoval přijetí tohoto zákona, který už si zkusil svoje. Diskuse byla košatá, už jsme probrali kde co. Nechci se vracet ke kouření. Já bych chtěl jenom upozornit v rámci diskuse na svůj pozměňovací návrh, který se týká § 13 odst. 3 a který zní, že prodejce je povinen mít v sortimentu nápojů nabízených v této provozovně jeden nealkoholický nápoj levnější

než nejlavnější nabízený alkoholický nápoj stejného objemu. Je to věc, kterou jsme při prvním přijímání neřešili, byly důležitější úkoly, aby vůbec prošel tento zákaz kouření.

Já jsem na to byl upozorněn, protože jsem se jako zákonodárce obětoval, ohrozil jsem svůj život a zdraví a šel jsem se na to zeptat do hospody. Ti hospodští mě upozorňovali, že jim to není jasně výkladově. Jak to tedy je? Jeden nealkoholický nápoj stejného objemu musí být levnější než jeden alkoholický, tzn. půllitr něčeho musí být levnější než půllitr piva. A stačí tento jeden případ? Takže by se třeba mohlo říct, že by se prodávalo deci piva a deci vody, nebo bylo by to na jídelním lístku, a už by si splnil svoji povinnost? K tomu se přikláněl jeden hospodský. Já jsem s tím nesouhlasil. Já jsem spíš byl pro to, že se to týká všech objemů. Že když nabííte půllitr piva, tak musíte mít nějaký půllitr nealko levnější. Když nabííte malé pivo, třetinku, tak musíte mít levnější třetinku něčeho. Tady to přináší problém, že ty nealko nápoje jsou kolikrát distribuovány v jiných baleních, než je to alko. Třeba různé coly jsou ve dvou deci, ne ve třech deci, takže ten dotyčný hospodský by musel podle toho už trošičku nakupovat a doplňovat si nabídku. Takže už by se zasáhlo do jeho sortimentu, co může, a co nemůže prodávat.

A teď to hlavní. Alkoholické nápoje se prodávají i v objemech 0,05 a 0,02. No ale aby to ten hospodský splnil, tak jestliže prodává baňku rumu, tak musí nabízet i baňku vody. Jestli to napadlo ty autory na Ministerstvu zdravotnictví? Jestli mně pan ministr někdy prozradí, kdo to psal, já je vezmu do hospody a my to tam spolu rozebereme. Ale vezměte si to, jestliže to domyslím, opravdu jestliže se budeme bavit o každém objemu, pak i jako ty panáky musí nějaké nealko být nabízeno. Vybízi to tady k těm nesrovnalostem.

Potom jsem byl dotazován, co to je mít v sortimentu. On to není úplně legislativní termín, mít v sortimentu. Stačí, když je to napsáno v nápojovém lístku, nebo to musí být na skladě? A co když to na tom skladě dojde, zrovna když tam přijde někdo z kontrolního orgánu? Pochopí ho? Může se na to vymluvit, nebo to ten úředník nepochopí? Odpovězte si každý sám. Máte zkušenosti s úředníky, jak by se to řešilo.

Takže asi v dřívější většině to budou všichni řešit tím, že nabídnou ve stejném objemu vodu točenou z kohoutku. Udělají to všichni. Já bych to jako hospodský udělal také. Snad jsou rozumní a zachovají to, co v některých hospodách dneska je, že třeba k obědu, k meničku, nabízí džbán vody zdarma a že snad tím nezabijeme vodu zdarma, v některých hospodách že bude pořád zadarmo přes oběd. Ale k tomu budeme mít třetinku vody. Když je třeba teď plzeňské řekněme za 37 korun v některých restauracích, tak tam bude ještě třeba půllitr vody za 36,90. Bude to v pořádku podle litery zákona, ale zase ptám se potom vás všech, jestli je opravdu užitečné toto ustanovení zákona, jestli jsme to tak opravdu chtěli.

Já jsem seděl s některými kolegyněmi u oběda, ty mi to vysvětlovaly. Původní nápad byl dobrý. Když přijdete na diskotéku, stávalo se často, že půllitr piva byl vůbec zdaleka nejlavnější nápoj, který tam byl, protože kdyby si člověk chtěl koupit colu, tak by za stejný objem dal dvojnásobek. Takže chápu, kam to bylo směřováno. Nicméně mám námitku, že samotný legislativní text se asi mohl napsat lépe, tak aby

dával smysl, aby bojoval proti tomu, co tady říkám. To znamená, myšlenka dobrá, úmysl dobrý, výsledek už tak za tři, bych řekl.

Takže nechci tady řečnit potom o tom, že to je útok do svobodné soukromoprávní cenotvorby. Tyto vznešené argumenty ponechávám ve svém pozměňovacím návrhu, který jsem načetl do systému, a je v něm podrobné odůvodnění, můžete si jej v klidu přečíst. Já s tím nebudu obtěžovat v této části a spíš bych vás poprosil, protože tento pozměňovací návrh jsem předložil na zdravotním výboru také, ale vinou určité procedury o něm vlastně nebylo vůbec hlasováno, protože věcně stejný předložil pan kolega Benda. Jeho se hlasoval dřív, nebyl přijat, o tom mém už se hlasovat nemohlo. Tak jsem si ho dovolil předložit znovu tady na plénu a znovu vás poprosím, řekněme smířlivě, zkusme se nad tím zamyslet. Ten zákon to nebude mít jednoduché i tak, je tam spousta sporných věcí, budeme určitě řešit třeba vodní dýmky, různá omezení a různé systémy a tohle je taková relativně prkotina, která by nám to mohla zkomplikovat. Tak jestli by nebylo nejlepší v této fázi odst. 3 paragrafu 13 vypustit a třeba tu diskusi ještě nezapomenout a vrátit se k ní, ale pro tuto chvíli tuto otázku neřešit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkně odpoledne. Já vám také děkuji, pane poslanče. Než udělím další slovo, přečtu omluvu. Dnes od 15 do 16.15 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Uhlík.

Nyní dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ivan Adamec a připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já tedy jsem proti kuřáckému zákonu nikdy moc vystupovat nechtěl, protože sám mám trochu problém. Ne že bych kouřil cigarety, ty mě tedy opravdu nezajímají, ale občas doutníček, to ano. Ale vyprovokoval mě trochu pan ministr a i ta debata tady, která byla, a samozřejmě jsme ve druhém čtení, tak řeknu, k čemu se potom přikloním.

Samozřejmě když to vidím, tak tady názory jdou skrz politické spektrum. Všichni máme odpůrce kouření, já to chápu, lékaře chápu určitě, pak máme liberály, kteří říkají, ať si to ti hospodští udělají, jak chtějí, a pak máme samozřejmě ty, kteří by žádnou regulaci nechtěli. Já se přiznám, já tedy odmítám regulace z principu, takže s tím mám velký problém. A musím říct, že situace se opravdu vylepšila a změnila. Pan ministr už nenosí urnu, což je dobře. Nevím, jestli tam někoho měl z rodiny, ale doufám, že to byla prázdná rekvizita. Ale říká, že každé další čtení je lepší a lepší, a když jsem se dneska dozvěděl, že to je prioritou této koalice, tento návrh zákona, tak tomu trochu nerozumím, ale chápu to v tom smyslu, že asi všichni máme nějakou jinou prioritu a že jste se rozhodli, že si to schválíte v té podobě, jak se vám to bude líbit.

Musím říct, že jsem zaslechl nedávno, a je to velmi nedávno, den dva zpátky, v rozhlase, v rozhlasovém vysílání, názor hospodských, že vlastně jim ten zákon nevdá, ale říkají, že i bez toho zákona nekuřáckých restaurací přibývá. A já si pak

musím říct, jestli tedy skutečně kouření v restauracích je něco, co musíme regulovat zákonem. Protože představa, že každou lidskou činnost regulujeme zákonem, podle mě je úplně mylná, a naopak když to regulujeme zákonem, tak kolikrát uděláme více škody než užitku, protože zjistíme, že samozřejmě lidské vlastnosti jsou takové, že zákon se samozřejmě obchází a není to pro, řekl bych, morálku ve společnosti dobře. To rozhodně ne. Hospod tedy přibývá, tak si říkám, proč regulovat.

Pak také slyším, že někteří rodiče vítají, že mohou jít s dětmi večer do nekuřácké restaurace. Já si nedovedu představit, že bych vzal děti do nějaké čtyřky. To si řekněme na rovinu, to nejsou tyto restaurace, o kterých víme, že samozřejmě tam je jeden hospodský, většinou majitel, a ten tedy rozhodně večere pro takovému složení návštěvníků asi chystat nebude.

Když slyším tady odpůrce kouření, tak já tomu rozumím. Já tomu rozumím – ano, škodí to zdraví, říkají to odborníci. Já znám ze svých případů, že to někdy nakonec i pomohlo, ale nechci tady polemizovat s odborníky, nechci ze sebe dělat někoho, čím nejsem. A rozhodně mně vůbec nevádí, že veřejná sféra si tu regulaci už dávno udělala. To mně rozhodně nevádí. Je naprosto poctivé říkat, že pokud se tato Sněmovna rozhodne, že ve veřejném sektoru regulace bude stoprocentní, resp. tam bude stoprocentní zákaz, tak se mi to sice může nelíbit, ale říkám, že to je právo této Sněmovny rozhodnout o tom, jak bude vypadat veřejný prostor. Nakonec už to dneska funguje. Zákaz kouření je ve veřejných budovách, je na místech, kde je to veřejné, jako jsou třeba zastávky apod., tak se domnívám, že tady je to správně. A celý ten problém je, a těžko se to vysvětluje, že vlastně, jak říkal tady kolega, že normální je nekouřit, tak já také říkám, že normální je také dělat si v souladu se zákonem, co chci, ve svém majetku. A to tady na sebe naráží a to je právě ten problém, proč my odmítáme úplnou regulaci. Jen tak mimochodem, když jsem tady slyšel před chvílkou proslov, že by se mělo zakázat kouřit v autech, že by se mělo zakázat kouřit v parcích, můžu si položit otázku, kde pak ty cigarety kuřáci budou kouřit. Ale samozřejmě tady je to přece úplně jiný problém. Pokud rodiče jsou rozumní, tak v autě nekouří. A jsou to jejich děti, jejich zodpovědnost. Nepřebírejte zodpovědnost za rodiče. To máme pořad, tohle zkusíme pořad hrát si na to, že stát bude regulovat úplně všechno, a tohle já nemohu přijmout a jsem proti tomu.

Takže chci říct, že pokud tady budou takové tendence jako zvyšovat pravomoci obcí, že budou vyhláškou moci regulovat prostory, kde se dá kouřit třeba v parku, v lesoparku apod., tak já tedy budu tvrdě proti. Jen tak mimochodem, kouření sem přišlo – tady nebylo ve středoevropském prostoru kouření zvykem v historickém období, než se objevila Amerika, než Kolumbus přivezl první tabák z Ameriky, kde ta kultura byla založena úplně jinak, kde samozřejmě příslušníci amerického kontinentu kouřili, dokonce to měli jako společenskou záležitost. Všichni si vzpomenete na indiánky, ať už tedy opravdové, nebo umělé od Karla Maye, že mír stvrzovali kouřením dýmky míru. My když tady uděláme nějaký obchod nebo když je nějaká akce, tak co se tady dělá v našem prostoru? Tady se nezapálí doutník, někdy také ano, ale tady se vypije sklenička alkoholu. Takže teď zakážeme kouření, pak zakážeme alkohol a pak už můžeme dělat, co budeme asi chtít, a já nevím co.

Takže chtěl bych říct, že já podporuji i možnost toho, aby vlastníci měli určitý prostor. Mimochodem reguluje se to samo v tuhle chvíli, nekuřácké restaurace

přibývají, a pokud budeme striktně trvat na zákazu všude, tak vesnické hospody končí, protože se do toho přidá EET, tak prostě není důvod, aby někde vesnické restaurace byly. Já podporuji návrh Marka Bendy, a i když jste rozhodnutí už dopředu, tak říkám vám důvod, proč to tak udělám, a myslím si, že pokud někdo tady bude mluvit o nějaké pravivosti, o bránění řekl bych majetku, vlastnictví majetku, tak to neříkejte vy, co pro to zvednete ruku.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Pro pořádek uvádím, že od 15 do 16.15 se neomlouvá pan poslanec Josef Uhlík, ale pan poslanec Jaroslav Klačka.

Nyní další v pořadí, pan poslanec Marek Benda... Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Klán a připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych trošičku reflektoval a zareagoval na svého předřečníka, pana poslance Adamce. Samozřejmě s ním souhlasím v některých věcech. A odpovím mu tady i na regulaci zákazu kouření v parcích a někde všude možné, kde to jde ještě zakázat. Zase je to typ špatné regulace. Opět. Kdo to bude kontrolovat, kdo to bude vymáhat? To je ten problém. My to zakážeme formálně jako na zastávkách, jak jsem tady říkal svůj příklad ve své normální řádné přihlášce, na nádraží. Ono to tam je formálně napsáno, že je to zakázáno, ale všichni to stejně porušují. Nikdo to nedodržuje, protože to nikdo nevymáhá. To je jedna věc.

A když tady mluvil o pozměňovacím návrhu, který má v systému pan poslanec Benda, tak já ho také podpořím, protože on určitým způsobem reflektuje dánský model, o kterém jsem tady také mluvil, kde existuje určitá možnost výběru. Takže i já, a jak říkám, jsem levicový politik, jsem na to hrdý, že jsem levicový politik, tak se na realitu dívám normálníma očima a selským rozumem, jak to v realitě normálně funguje.

Takže je lepší opravdu přijmout nějaký kompromis než dělat nějaké striktní zákazy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Marek Benda a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři – je jich tady výjimečně více –, pane zpravodaji, dámy a pánové. Všeobecně se očekávalo, jak budu strašidelně škodit v druhém a třetím čtení. Nechystám se k ničemu takovému. Dokonce jsem vstřícnost sama. Návrh pana poslance Vondráčka, který jsem také podával na zdravotním výboru – a který jsem zjistil, že zmátl kolegy ze zdravotní výboru natolik, že nebyli schopni rozpoznat, že se jedná o totožný návrh, a jenom proto, že to byl můj návrh, tak ho nepodpořili, a kdyby to byl návrh pana kolegy Vondráčka, tak by ho podpořili – jsem stáhl. Připojím se k návrhu, který

podává pan kolega Vondráček. Nebudu předkládat x pozměňovacích návrhů, pouze několik, které pokládám za nezbytné.

Ministr tady řekl, každé další čtení zákon zdokonaluje. Já s tím naprosto souhlasím. Až na drobulinkou změnu. On je takový decentní ke svému návrhu. To já rozumím. Ale každé další čtení z návrhu zákona vyhodí nějakou další blbost, kterou tam ministerstvo a jeho úředníci napsali. Promiňte mi trochu expresivní pojem, víte dobře, že ho nepoužívám příliš často, ale když jsou nějaké věci zcela nelogické a zcela odporující zdravému rozumu a přirozenému běhu věcí a světu, tak jak ho známe, tak se nebojím je označit trošičku silnějším slovem. Čili ano, každé další čtení, a kdybychom čtení zopakovali a možná, že to ve třetím čtení navrhu, kdybychom jich zopakovali ještě dalších deset, tak pokaždé ještě najdeme další část, která by se dala výrazným způsobem vylepšit. Která by se dala dostat do stavu, kdy bude odpovídat zdravému rozumu.

Chtěl bych v tuto chvíli zejména se pokusit vás přesvědčit o tom, že návrh na oddělené kuřárny, tak jak byl předložen ve druhém čtení původního ministerského návrhu, byl 94 hlasy v této Poslanecké sněmovně, myslím, že naprosto vědomými 94 hlasy, schválen. A poté byl použit pouze jako záminka k tomu, aby ministru zdravotnictví tento návrh byl vrhnut zpět do vlády. Tak abych vás přesvědčil o tom, že tento návrh je rozumný a odpovídá plánu Ministerstva zdravotnictví, odpovídá tomu, co Ministerstvo zdravotnictví chce prosadit, a bylo by vhodné, aby ho Poslanecká sněmovna opět podpořila a nedala na tlak svých stranických sekretariátů, resp. koaličních devítky, ale hlasovala tak, jak si jednotliví poslanci myslí, že se hlasovat má.

Obecně snaha sociální demokracie a ministra zdravotnictví uzákonit úplný zákaz kouření ve všech veřejných, resp. v soukromých, ale veřejnosti přístupných stravovacích zařízeních pokládám za nápad, který přesně patří k těm nápadům, které jim nosí marxistická intelektuální levice a které jim ve výsledku odhánějí, odhánějí ty normální venkovské hlasy, které je vždy volily. Protože si myslím, že jestli na někoho dopadne tento zákon, ještě ve spojitosti s EET úplně nejpřísněji, tak to budou právě vesnické čtyřky.

V Praze ten problém už reálně neexistuje. V Praze je naopak problém najít restauraci, ve které je možné kouřit. Tady už máte většinu restaurací nekuřáckých, tak jak prezentovala tisková zpráva sdružení provozovatelů hotelů a restaurací. A teď nevím, jestli cítují sdružení přesně. Většina nově zakládaných podniků je nekuřácká. Prostě trh to řeší sám. Jedině, na koho to opravdu dopadne, jsou venkovské hospůdky, ve kterých se chodí na pivo, u piva se kouří, žádné jídlo se tam nepodává, a které tímto buď zavřete, nebo donutíte, aby se dostaly zcela do báze šedé ekonomiky. Protože tam zvenčí dají kouli, řeknou, že to je klub, a vpouštět budou jenom na ťukání nebo své známé a přátele nebo lidi, kterým rozdají klíče. Jestli toto má být cílem, pokládám to za cíl velmi pomýlený.

Přes léto zpracovával Parlamentní institut, a já předpokládám, že to všichni máte k dispozici, studii o tom, jak vypadá zákaz kouření v jednotlivých evropských zemích a jak vypadá možnost nějakých oddělených prostor, resp. výjimek. Vezmu nejprve

země, které jsme dostali detailně. Pak projdu ty, které jsme dostali aspoň v obecné zprávě.

Dánsko, severská země. Bary – kouření je zakázáno v provozovnách větších, než je čtyřicet metrů. Kouření může být umožněno v těchto prostorách pouze v kuřárnách nebo v kuřáckých kabinách. V kuřárnách nebo kuřáckých kabinách se nesmí servírovat jídlo. Provozovny do čtyřiceti metrů čtverečních mohou kouření povolit dle svého uvážení. Jedna z přísných zemí.

Německo. Všichni víme, že Německo nemá centrálně regulovaný zákaz kouření. Má regulaci na úrovni jednotlivých členských zemí. Ale z těchto členských zemí jenom tři, Sársko, Severní Porýní-Vestfálsko a Bavorsko, mají úplný zákaz kouření. Všechny ostatní mají nějaké výjimky.

Polsko. Kouření je zakázáno v barech a restauracích s výjimkou kuřáren sloužících exkluzivně pro kouření. To je přesně to, co se vám tady snažím navrhnout. Kuřárny sloužící exkluzivně pro kouření. Zařízení, která mají nejméně dvě místnosti, může být jedna z nich určena pro kuřáky, pokud je vybavena ventilací zajišťující, že tabákový kouř neproniká do ostatních místností. V těchto prostorách se může servírovat dokonce jídlo. Polsko. Ani to po vás nepožadují.

Švédsko – restaurace, bary. Kouření je zakázáno ve všech zařízeních, kde se podává jídlo nebo pití. Kouření je povoleno pouze ve venkovních prostorách nebo ve zvláštních místnostech, které jsou opatřeny ventilací a jsou určeny ke kouření. Do těchto prostor není možné vnášet jídlo a pití.

Švýcarsko. Upraveno na úrovni kantonů. Některé kantony umožňují kouření v malých barech a místnostech, které neslouží pro servírování jídla a pití a které jsou opatřeny potřebnou ventilací.

Nyní země, ve kterých nemáme už tuto detailní zprávu, ale zase to projedu.

Belgie. Je umožněna existence kuřáren, musí být stavebně odděleny a vybaveny ventilací. V kuřárnách se nesmí servírovat jídlo.

Bulharsko nepovoluje kuřárny, pravda.

Estonsko povoluje kuřárny.

Finsko povoluje, musí být stavebně odděleny a vybaveny ventilací. V kuřárnách se nesmí servírovat ani konzumovat jídlo.

To samé Francie. Ano, povoleny kuřárny. Musí být stavebně odděleny a vybaveny ventilací. V kuřárnách se nesmí servírovat jídlo a zároveň platí zákaz vstupu nezletilým osobám.

Další země, nebudu vypočítávat úplně všechny, ale z těch velkých, o kterých se mluví – Itálie, ano, povolené kuřárny. Musí být stavebně odděleny, vybaveny ventilací a co do rozlohy menší než nekuřáckých prostor.

Mohl bych počítat další. Ale projdeme-li evropské země, ta většina je upravena tak, že umožňuje existenci kuřáren, které jsou stavebně odděleny a vybaveny ventilací.

A nyní se podívejme na návrh, o kterém se tady celou dobu hádáme a o kterém pan předseda zdravotního výboru profesor Vyzula – a to mě trochu zamrzelo a víte,

že to už jsem říkal – řekl, že to je návrh, který z protikuřáckého zákona udělal prokuřácký zákon. Chápu, že to bylo silné vyjádření v jisté emocionálně vypjaté chvíli, ale nicméně se snažím tuto Sněmovnu přesvědčit, že tomu tak opravdu, ale opravdu není.

Co navrhuji? V restauracích a dalších prostorách veřejného stravování stanovit úplný zákaz kouření s výjimkou stavebně odděleného prostoru vyhrazeného pro kouření. Tento prostor by samozřejmě nemusel vznikat, ale mohl vznikat. Je čistě na majiteli nebo provozovateli restaurace, jestli by takový prostor zřídil. A pokud by takový prostor vznikl, tak se k němu říká, v zákoně samozřejmě: Pokud provozovatel provozovny stravovacích služeb zřídí stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření, zajistí, že v takovém prostoru nebudou podávány pokrmy s výjimkou pokrmů, které si do takto odděleného prostoru vyhrazeného ke kouření donesou sami zákazníci. Nikdo z obsluhy a personálu tam nemusí. Provozovatel provozovny stravovacích služeb je dále povinen zajistit, aby stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření v provozovně stravovacích služeb zaujímal nejvýše 25 % z celkové podlahové plochy provozovny.

Čili maximálně 25 %. Musí být samozřejmě tak, jak je stanoveno, další zvláštní odvětrávání, zvláštní vstup, nesmí být vnášeno jídlo. Tím pádem nevchází personál. Pak se ptám, čemu to vadí. Ba dokonce naopak, pokud něco takového neuděláme, tak ono to s největší pravděpodobností vznikne spontánně a samo, akorát už to nebude součástí provozovny, ale bude to nějaký jiný veřejně přístupný prostor vyznačený jako kuřárna, akorát se k tomu ta restaurace už nebude hlásit.

Já jsem tady opakovaně říkal a žádal jsem pana ministra, ať mi vysvětlí on nebo ti zásadní obhajovatelé potřeby úplného zákazu kouření, v čem vidí výhodu toho, že kuřáci budou vyhnáni na mráz, resp. ven před budovu, kromě toho, že je někdo chce potrestat. To je možný trest. Ale to už nám tady můj kolega Rom Kostfíca dostatečně barvitě vysvětlil, jak budeme my kuřáci potrestáni jednou na sklonku svého života chorobami, které nás postihnou, takže myslím, že tento trest přijde přirozeně. Ale je zbytečné, aby nás trestal ještě stát. Navíc to samozřejmě vede k tomu – a dobře to znají zejména centra větších měst, ve kterých se čím dál víc rozšiřuje množství restaurací, které jsou nekuřácké – vede to k tomu, že ti kuřáci pak postávají před provozovnami, tvoří hloučky, pro děti jsou jenom špatným příkladem – jenom špatným příkladem a ještě mnohokrát obtěžují osoby nad provozovnou bydlicí ať už nadměrným hlukem, nebo právě inhalací toho tabákového kouře.

Chtěl jsem tuto Sněmovnu výrazně požádat, aby zvážila – a návrhů podávám opravdu minimum, ještě pak v podrobné rozpravě upozorním na některé návrhy, které se týkají té sankční části, kde fakt si myslím, že některé sankce, které jsou navrhovány ministerstvem, jsou naprosto neúměrně riziku, které v sobě skrývá porušení tohoto zákona. Ale chci požádat Sněmovnu, aby rozvažovala o pozměňovacím návrhu poslance Bendy nikoliv prizmatem koaličního ujednání, že se takto koalice dohodla, ale prizmatem, jestli ten návrh je, nebo není rozumný, jestli pomáhá a může pomoci té menšinové části společnosti, která se oddává své libosti kouřit, a jestli v nějakém, jakémkoliv slova smyslu škodí té většinové části společnosti, která se rozhodla nekouřit.

Já si myslím, že té většinové části společnosti, která se rozhodla nekouřit, v žádném případě neškodí, v žádném případě nevadí, a pak si myslím, že je rozumné, aby se té menšině vyšlo vstříc, aby ten návrh byl odsouhlasen a umožnil tam, kde je to možné, tam, kde o to provozovatel bude stát, aby oddělený prostor, kde bude možné si sednout a v klidu si ten doutníček, fajfku nebo cigaretu zapálit, byl vytvořen a nebyl vytlačován do toho šedého prostoru.

Děkuji za pozornost v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení páni ministři, dovoluji mi, abych i v tomto méně důležitém zákoně pro občany České republiky řekl pár slov.

V prvé řadě tady zde na tomto místě zastupuji kolegu Václava Snopka, který již v minulosti prokázal vcelku erudovaný zájem o tento zákon. Bohužel není přítomen, přesto mě vybavil materií čítající 28 stran připomínek, kterou velice rád jeho jménem předám patričnímu výboru k prostudování a k projednání a přihlásím se k tomu pozměňovacímu návrhu v podrobné rozpravě.

Nyní několik drobných slov k charakteru tohoto zákona. Mí předřečníci se vypořádali vcelku velice pregnantně s baterií tohoto návrhu, poukázali na jeho chyby, nedostatky, nebo naopak poukázali na jeho přínosy a výhody. Já si dovoluji přijmout v tomto bodě názor sebe, poslance parlamentu a také, přiznávám to, občasného kuřáka. Nejsem závislý kuřák. Sám jsem si vyzkoušel, že prostě nečiní mi problém celou dovolenou nekouřit, ale –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, aby bylo dobře rozumět, co se zde říká.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Ale přiznám se, že občas mám rád ten příjemný pocit vůně tabáku a toho klidu, který ve mně navozuje. Proto si dovoluji rozdělit příspěvky, které tady dneska zaznívají, a vůbec ten postoj naší ctihodné Sněmovny k tomuto zákonu do kategorií.

První kategorie jsou ti, kteří v tom vidí určitě posláni, většinou lékaři. To poselství zkusit tímto zákonem léčit neduh. Tady si myslím, že ta cesta z jejich pohledu je pochopitelná, byť si myslím, že je marná. Těch neduhů ze své praxe znají tisíce a léčit je zákonem dle mého názoru nevede k cíli. To si asi také uvědomují a vědí, že to je prostě ta malá snaha možná zachránit někoho, kdo si vezme k srdci, že dodržování zákona mu zdravotně pomůže. Ano, jsem schopen to pochopit.

Skupina další, která zde vystupuje, se cítí být zavázaná pracovníkům pohostinství. Těm pasivním kuřákům, kteří jsou otravováni dýmem od těch, kteří v těchto

podnicích kouří. I jejich postoj k tomuto zákonu vcelku chápu a jsem schopen ho vnímat. I já cítím určitou zodpovědnost k lidem, kteří jsou kolem mne, když si zapálím. Nesnažím se, jak se říká, foukat dým do obličeje. Prostě snažím se kouřit tam, kde neobtěžuji.

Tady na toto existuje řešení. To řešení už přede mnou vystupující sdělili a dle mého názoru ve světě je dostatečně zdokumentováno, jak postupovat. V tom krajním případě si dokážu představit prostory bez obsluhy, kdy prostě ten, kdo si chce zakouřit, si to své kafe, které si objednal, odnese z prostoru, kde se nesmí kouřit, do toho uzavřeného větraného prostoru, kde si je s chutí vypije, byť nekuřák by do toho prostoru nevstoupil. Ano, chápu ten postoj.

Třetím postojem, který je tady v této Sněmovně, je postoj řekněme – nechci použít nějaký pejorativní výraz – lidí, kteří to vnímají jako určité posláni. Setkáváme se s tím u lidí, kteří hájí životní prostředí, o kterých mnozí z nás říkají, že to jsou ekos nějakým přízviskem, které nám zrovna přijde na mysl. Prostě jsou to lidé, kteří vnímají, že kouření není zdravé, je špatné, působí špatným příkladem, a vzali si za cíl proti němu bojovat. To jsou lidé, které také chápu. Chápu, že mají své posláni a chtějí ho prosazovat. Tyto lidi poznáte docela zřetelně, protože jim opravdu jde o to, aby se v této konkrétní věci něco změnilo.

Bohužel čtvrtá skupina, dle mého názoru ta největší, která je zde zastoupena, je skupina, která na zákony hledí z pohledu mediálního. Hledí na to, jestli ten zákon je mediálně zajímavý, jestli je mediálně nebezpečný a jestli by mohl sloužit ke zviditelnění. Ty lidi poznáte podle toho, jak se chovají před mikrofonem a jak se chovají v zákulisí této Sněmovny. A já si myslím, že zákony, které tato čtvrtá skupina přijímá, jsou v přímém rozporu se zájmy této společnosti. A nebudu opakovat argumenty, které tady moji předřečníci říkali, nebudu opakovat faktické návrhy a změny a nebudu s nimi polemizovat nebo je podporovat. Ale upozorňuji na to, aby tato Sněmovna neskouzla k artikulaci čtvrté skupiny, které jde pouze a jedine o to se zviditelnit, které jde o to získat politické body a které jde o to ukázat se v lepším světle, než fakticky je.

Děkuji vám za pozornost a v podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacím návrhům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem pan zpravodaj Jaroslav Krákora. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já budu velice stručný. Já vás chci jen seznámit dvěma větami, že v podrobné rozpravě si chci osvojit pozměňovací návrh, který se týká problematiky protidrogové politiky a návykových látek, kdy vláda zřizuje poradní orgán a jmenuje národního koordinátora protidrogové politiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím obecnou

rozpravu. Táží se, zda si v tento moment chce pan navrhovatel nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě zahajují podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Evidují několik přihlášek. První do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jan Klán. Prosím, ujměte se slova. Připraví se pan poslanec Pleticha.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Jak již jsem avizoval ve své obecné rozpravě, přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům, které reflektují modely z Rakouska a Slovenska. V systému jsou uvedeny jako sněmovní dokumenty 5060, 5061 a 5062 a 5063. Jedná se o určité modifikace téže věci.

Zároveň chci načíst jeden pozměňovací návrh, a to v hlavě druhé § 3 odst. 3 navrhuji vypustit. Je totiž technicky obtížné realizovatelný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Pleticha. Prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5132. Můj pozměňovací návrh se týká odstranění povinnosti označovat dopravní prostředky u vstupu cedulkou podle přílohy zákona o rozměrech 12 x 16, protože tato věc je zbytečná. Tato regulace dopadá například na dopravní letadla, je jedno, jestli našich dopravců, nebo zahraničních. Přitom v letecké dopravě je zakázáno kouřit na palubách již od roku 1990 a navíc nad každým sedadlem je cedulka "kouření zakázáno", ale jiného provedení, nikoliv doprovázená českým textem "kouření zakázáno" a o rozměrech 12 x 16.

Zrovna tak v metru podle zákona by musel být každý vchod do vagonu metra označen zvláštní nálepkou 12 x 16 kouření zakázáno, přitom v celém přepravním prostoru je kouření zakázáno už od začátku, co metro jezdí. Zrovna tak by to dopadlo zcela absurdně na mezinárodní rychlíky, které projíždějí územím České republiky, typicky na trati Berlín – Vídeň, Berlín – Budapešť. To jsou vagony zahraničních dopravců. U každého vchodu by musela být tato cedulka.

Podobně bych mohl pokračovat dál – tramvaje, autobusy. Všichni tito dopravci to mají už dávno upraveno v přepravních řádech, v legislativě, která se týká veřejné dopravy. Toto je pouze další sice dobře míněná povinnost, která na dopravce dopadá, ale naprosto neúčinná. V konečném důsledku povede pouze k dalšímu nárůstu nákladů pro dopravní podniky. Bude to na druhou stranu také kšeft pro výrobce nálepek, ale to s kouřením nemá moc co dělat. To je ta hlavní část.

V souvislosti s tím je potřeba také upravit sankční ustanovení, protože si neumím moc představit, jak by úřednice z Úřadu městské části Praha 6 chodily do mezinárodního prostoru na letišti kontrolovat, jestli zahraniční letadla mají správně označené vchody.

To jsou takové věci, které tam zůstaly z dřívějšího. Bohužel si myslím, že asi správně nezafungovalo Ministerstvo dopravy, které to mělo už v návrhu odchytnit. Zůstalo to i v minulé verzi. Snad se to teď podaří vyčistit tak, aby ten zákon měl hlavu a patu a nevznikaly zbytečně absurdní situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Vondráček. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Budu rychlý. Pouze se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem již náležitě odůvodnil v obecné rozpravě. Je zaveden v systému pod číslem 5059. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Benda, připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážený pane zpravodaji, dámy a pánové, já už budu tedy také poměrně stručný. Chtěl bych předložit jeden pozměňovací návrh skrývající se pod sněmovním dokumentem 5097, to jsou ony slavné kuřárny, které, jak pevně doufám, získají většinou podporu v této Sněmovně.

Dále pod sněmovním dokumentem 5098 předkládám dalších pět návrhů, které drobným způsobem řeší ještě nějaké nedostatky, které zůstaly ve vládním návrhu zákona.

Nadto navrhuji ještě v § 36 vypustit odstavec 12, to je sankční část, a pokud navrhuji již v § 35 vypustit odstavec 4, tak navrhuji ještě i tady vypustit ze sankční části ony zákazy činnosti. U toho bych se ještě chvilinku zdržel.

Rozumím tomu, že ministerstvo navrhuje pokuty. Minulý týden v rámci projednávání přestupkového zákona jsem tady upozorňoval na to, kolik máme nejrůznějších sankcí v tisících zákonech, jak absolutně spolu nemají žádnou vnitřní logiku a konzistenci. Obávám se, že i tady v řadě případů se navrhnou naprosto neadekvátní finanční sankce za v podstatě banální porušení předpisů. Ale finanční sankce je věc, která, když bude příliš velká a budu se nějaký čas domáhat u správního soudnictví, tak věřím tomu, že správní soudnictví ji nakonec učeše do nějaké podoby, která odpovídá závažnosti provinění. Na rozdíl od toho zákazu činnosti pro fyzické osoby nebo zákazu provozu provozovny, která fakticky znamená buďto fyzickou, nebo právníckou ve smyslu právnícké osoby, téměř likvidaci. V okamžiku, kdy to správní rozhodnutí nabude právní moci, je pravomocně, odvolání ke správnímu soudu má jenom ten účinek, že se o něm posléze rozhoduje, a tam vidím jako velmi nebezpečné, abychom se nedostávali do situací... A opravdu, snažil jsem se na to upozorňovat na výboru.

Představa toho, že řeknu, že osobě, která pije alkohol před činností, kde by mohla ohrozit zdraví nebo majetek, může obecní úřad až na rok zakázat činnost bez ohledu na to, o jakou činnost se jedná... Když máme úpravu řízení v automobilech, tak ji máme velmi přesnou, velmi jasně popsáno, jak ty sankce vypadají, velmi jasně

popsáno, že do 0,22 se toleruje, do 0,9 se jedná o přešůpek s možností až půl roku odebrání. A jak to funguje! A tady najednou když lékař, učitel, požárník, nakonec i poslanec dejme tomu, přijde do práce pod vlivem alkoholu, tak se může nějaký orgán, a těch orgánů je tam asi sedm, které se tak můžou rozhodnout, se může rozhodnout, že mu na rok odebere oprávnění k provozování živnosti. to pokládám opravdu za velmi neadekvátní. A moc bych prosil, aby i pokud budete chtít ten návrh zákona protlačit v této podobě, aby se o těch dvou pozměňovacích návrzích ještě zvažovalo, protože ony sice vypadají nevinně, ale i kdyby to bylo pět lidí, na které dopadnou, a dopadnou tímto zničujícím způsobem, tak si myslím, že to je zcela neadekvátní situace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Luzar, připraví se pan poslanec Uhlík. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, předkládám tady za kolegu Snopka rozsáhlou materii pozměňovacích návrhů s patřičným zdůvodněním. Tyto návrhy jsou v systému zaevidovány pod číslem 5133.

Chtěl bych tady jenom říci, že vzhledem k tomu obsahu bych nedoporučoval výboru zkracování lhůt na projednání, protože podle mého názoru je třeba se vypořádat se všemi připomínkami, které v tomto návrhu jsou zapracovány. Přiznám se, nežávidím výboru tuto práci, ale ve svých dalších výstupech již nebudu jednotlivé body rozpracovávat a číst.

Pevně věřím, že pokud to myslíme vážně, tak ten zdravý rozum v této Sněmovně najdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako poslední vystoupí pan poslanec Uhlík, nebo respektive je přihlášen.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu kolegy Bartoška, který je uvedený v systému pod sněmovním dokumentem číslo 5046. Pozměňovací návrh se týká financování adiktologických služeb, léčby a prevence. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Jak jsem již řekl, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu uvedenému pod číslem 5131. Týká se právě toho zřizování poradního orgánu a jmenování národního koordinátora pro protidrogovou politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se pana navrhovatele a pana zpravodaje, jestli si chcete vzít závěrečné slovo. Nevidím zájem. V tom případě děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Přečtu omluvy. Na 25. října od 17 do 18 hodin z osobních důvodů a dále dne 26. října od 16 do 17 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Martin Komárek. Dále, z dnešního jednání se od 17.15 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kořenek.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

139.

**Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 888/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 888/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Jan Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem novely zákona číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, který kontrasioval společně se mnou pan kolega Sklenák.

Cílem předkládané novely zákona je umožnit přenést na kraje na základě veřejnoprávních smluv dle ustanovení § 159 a následně zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dílčí činnosti související se správou silnic první třídy, aniž by docházelo k úplnému přenosu správy těchto pozemních komunikací ze státu jako jejich vlastníka. Předkládaná novela modifikuje stávající právní úpravu obsaženou v ustanovení § 9 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, která již nyní umožňuje na základě veřejnoprávní smlouvy přenést na kraje správy silnic první třídy, avšak neumožňuje takto pověřit kraje pouze některými činnostmi souvisejícími s údržbou a opravami dotčené silnice. Aktuální platná právní úprava v daném ohledu neodpovídá koncepci Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic a zároveň není žádoucí ze strany jednotlivých krajů, neboť úplný přenos správy silnic první třídy se souvisejícími povinnostmi by pro kraje představoval nepřiměřenou zátěž. Stávající znění ustanovení § 9 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích tedy státu jako vlastníku silnic první třídy neumožňuje efektivně spolupracovat s kraji a využívat infrastrukturu a technické kapacity pro údržbu silnic, kterou jednotlivé kraje disponují.

Smyslem navrhované právní úpravy je tedy přivodit synergický efekt v podobě úspory nákladů tak, aby se kraje jako správy silnic druhých a třetích tříd mohly

podílet na údržbě silnic prvních tříd na jejich území, aniž by na ně byla přenášena odpovědnost za jejich úplnou správu. Předkládaná novela tedy odstraňuje nedostatky stávající právní úpravy tak, aby byla umožněna spolupráce státu a krajů při údržbě silnic první třídy tak, jak bylo původním úmyslem zákonodárce při poslední novelizaci zákona o pozemních komunikacích.

Chci říci, že tato iniciativa vznikla na základě memoranda, které bylo na společném zasedání vlády a Asociace krajů podepsáno mezi všemi 14 kraji a zástupci vlády, respektive panem ministrem Ťokem. Předpokládám, že je i soulad Ministerstva dopravy na tomto kroku.

Dále chci říci, že je zcela určitě nabíledni i zhodnocení korupčních rizik. V důsledku přijetí navrhovaných změn nedojde ke změně hodnoty korupčních rizik a tak dále, a tak dále.

Nyní mám dotaz, zda mám odůvodnit ten návrh tak, aby byl schválen v devadesátce, předpokládám, že... (Obrací se k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pokračujte normálně ve vaší zprávě, pane navrhovateli.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Dovolte mi tedy, abych odůvodnil návrh, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení.

Navrhuje se, aby podle § 9 odst. 2 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Důvodem pro zvolený postup je, aby bylo možné co nejdříve začít připravovat tam, kde bude k uzavření veřejnoprávních smluv vůle obou dotčených stran, návrh příslušných smluv, a docílit tak v odpovídající kvalitě zajištění výkonů dílčími činnostmi v rámci správy takové silnice, souvisejícími zejména s údržbou a opravami.

Kolegyně, kolegové, dovolte, abych vás jménem svým a jménem mého kolegy Romana Sklenáka požádal o schválení zákona v devadesátce, to znamená v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Kolega Jan Birke uvedl obsah celého zákona. Já jenom zrekapituluji tu zásadní věc, která tady je. Stávající stav, kdy u silnic první třídy se v podstatě nemůže podle současné právní normy kraj zapojit do plnohodnotné správy a v případě, že by je převedl na sebe, tak by musel vykonávat i další činnosti, na které v podstatě nemá peníze. Na druhou stranu podle právní úpravy může stát na kraje převést pouze celkovou správu, jak říkám, a na to by kraje neměly dostatek prostředků. Nicméně kraje mají dostatek technologických a infrastrukturních kapacit k tomu, aby pomohly zlepšit situaci na silnicích první třídy.

Proto si dovoluji také podpořit to, aby stávající návrh kolegy Birkeho a Sklenáka byl přijat v souladu s § 90.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují jednu přihlášku. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem čekal, jestli se nepřihlásí pan ministr dopravy, tak bych mu dal přednost. Možná se zapojí posléze.

Nejdříve na pobavení. Zjistil jsem z tohoto tisku, že jméno Birke je nesklonné, což mě hrozně překvapilo. Já jsem dodnes myslel, že se jméno Birke skloňuje a že je to návrh poslance Birkeho a Sklenáka, a ne návrh poslance Birke a Sklenáka. To tedy nevím, ale poučím se a domluví se s panem předkladatelem. To jenom na okraj. (Reakce ze strany posl. Birkeho.) Prosím? Nesklonným. To jsem nevěděl. Tak aspoň něco přináší tento návrh zákona pozitivního.

Kdyby to bylo tak vážné a tak potřebné, tak to byl vládní návrh zákona. Podávají ho vládní poslanci, dokonce předseda největšího vládního klubu. Nejdříve řeknu své procedurální návrhy a pak to nějak zdůvodním.

Za prvé mi dovoluje, abych jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vetoval projednávání podle § 90 odst. 2, protože k tomu není žádný důvod. Za druhé – to už je můj osobní návrh nebo návrh našeho klubu – dovoluje, abych navrhl zamítnutí tohoto návrhu zákona již v prvním čtení.

Já si vzpomínám na ty debaty o tom, jak provádět správu a údržbu silnic první třídy. Pochopil bych a mělo by to naši podporu, kdyby stát ve své koncepci řekl: Uvažuji, že budu zpoplatňovat tyto silnice, dálnice a silnice první třídy, a všechny ostatní, které nezpoplatňuji a na kterých nebudu vybírat mýto, převádím do správy krajů. K tomu převádím adekvátní část z rozpočtového určení daní, protože nemohu převést pouze povinnosti, musím převést i peníze. Tomu bych rozuměl. Pokud vím, možná se spletu, vláda zatím ještě nerozhodla kromě toho, že prodloužovala smlouvu se stávajícím provozovatelem mýtného systému, o tom, jak velký bude rozsah zpoplatněných komunikací, pokud se někdy dočkáme toho velkého tendru. Možná mi to uniklo, ale zatím jsem to neviděl. Ale to je první logický krok. To znamená určit rozsah zpoplatněných komunikací na dalších deset let, a pak já říkám za nás, pak je logické, aby si stát ponechal pouze ty zpoplatněné silnice, mají to koneckonců v sousedním Rakousku, vyzkoušený tento model. Všechny ostatní, pak bychom mohli řešit správu, údržbu a opravy.

Podívejme se na tu hru se slovíčky. Protože když porovnáte text, který se nahrazuje v závěrečné části tisku, to znamená ten stávající text přeškrtnutý a ten nový text, tak to aby jeden pohledal ty změny. Mohu to klidně dokumentovat, protože ten zákon není nijak rozsáhlý. To znamená, my jsme schopni se na něj podívat i očitovat.

Například: Vypouští se toto znění zákona. § 9 odst 3: "Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace je povinen vykonávat její správu zahrnující zejména její pravidelné a mimořádné prohlídky, údržby a opravy." Nahrazuje se to totožným textem: "Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace je povinen vykonávat její

správu zahrnující zejména její pravidelné a mimořádné prohlídky, údržby a opravy." Uplně nechápu, v čem je změna, když se škrtná věta a nahrazuje se totožnou větou.

Potom původní paragraf obsahuje další větu. A tady už změna je: "Výkon správy může vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťovat prostřednictvím správce, jímž může být" – podotýkám, může vlastník komunikace – "právnícká osoba zřízená nebo založená vlastníkem dálnice, silnice nebo místní komunikace za podmínky, že je vůči ní vlastník po celou dobu výkonu správy ovládající osobou." Načež nová dikce je: "Výkon správy může vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťovat prostřednictvím správce, jímž je" – a ne může být, to je rozdíl, aspoň já to tak chápu, rozdíl – "právnícká osoba zřízená nebo založená vlastníkem dálnice, silnice nebo místní komunikace za podmínky, že je vůči ní vlastník po celou dobu výkonu správy ovládající osobou." Což je, že tam "může být", a tady už "je". To znamená, v nové dikci vylučujeme, že je to někdo jiný než vlastní firma, v níž musí být ten vlastník ovládající osobou, ať už je to státní, krajská, případně místní firma, v okamžiku, kdy se jedná o místní komunikaci. Nevím, proč. Potřeboval bych vysvětlit.

Některé obce nemají vlastní firmu, nejsou v ní ovládající osobou, ale přitom říkáme, že tu správu může vykonávat tato osoba. To je zvláštní. Anebo obec samotná. Nemůže si k tomu najmout nikoho jiného. Myslím, že je to nedomyšlenost, že to není úmysl, ale možná mi předkladatelé vysvětlí tento můj dotaz, jak to má dělat obec, která je vlastníkem místní komunikace, která nemá založenou nebo zřízenou firmu, v níž je ovládající osobou. Ano, může to udělat sama, ale je velmi pravděpodobné, že zejména u těch menších obcí, k tomu nemá aparát, a je běžné, že si na toho někoho soutěží. A pak je ten skutečný důvod změny, a to je to, že kraje v době, kdy tam bylo 12 hejtmanů za sociální demokracii, zřejmě primátorky Prahy a hejtman Libereckého kraje. (?) Tak já myslím, že 12 bylo ze sociální demokracie. Hejtman Půta byl i v tomto volebním i v minulém volebním období a v Praze jste primátora zatím sociální demokraté neměli, pokud mě paměť neklame, v minulých letech. Pamatuji si tu debatu, kterou odstartovalo Ministerstvo dopravy někdy už před mým příchodem na ministerstvo v roce 2011/2012, kdy jsme navrhovali u zimní údržby spustit soutěže. A pamatují si ten tuhý odpor zejména sociálně demokratických hejtmanů. V té době jsme s nimi žádné memorandum na společném zasedání s Asociací krajů neuzavřeli, protože jsme měli jiný názor. Udělali jsme kompromisní řešení. Přestože republika byla rozdělena zhruba na osmdesát nebo devadesát jednotek, které měly smysl z hlediska zimní údržby, udělali jsme pilotní projekt, soutěžilo se možná kolem deseti, možná o něco méně než deset, a hledíme, úspora byla přibližně 40 procent. A mohly se přihlásit krajské firmy. Ne že nemohly. Mohly, ale musely soutěžit.

Takže celé to je o tom, že kraje chtějí správu a údržbu prvních tříd dávat svým firmám. To je ten synergický efekt, když už máme tu krajskou firmu a ona má ty traktory a stroje, proč by to nemohla dělat pro stát. Mohla. Už i dneska, když uspěje v soutěži. Ale to se hejtmanům příliš nelíbilo. Nevím, co na to řekne nová Asociace krajů, která bude pestřejší. Pokud se nepletu, ANO tam bude mít šest hejtmanů, sociální demokraté čtyři a pak zhruba po jednom. Minimálně bychom měli počkat na jejich názor, co říkají. Ale není žádný důvod, aby to tak bylo. Ještě tak nelogicky.

Já tomu rozumím. Ale my vlastně říkáme – budeme mluvit o silnicích první třídy: Správu má stát, může nějakou smlouvou část zejména údržby a oprav, to je to, co je teď atraktivní, převést na kraje, které to dají té své ovládající osobě, ale pozor, tím nepřechází odpovědnost na kraje. Kdepak. Ta zůstává na tom vlastníkově. Co to má za smysl? Kromě toho, že někdo zákonem hledá zakázkovou činnost pro vlastní firmy. To je celé. Nic jiného v tom návrhu zákona podle mého názoru není. Tak to nazvěme takhle přímo. O tomhle budeme rozhodovat.

My jsme proti. My si myslíme, že se to má soutěžit. A pokud ty sázky jsou tak dobré, a mnohé z nich dobré jsou, to je třeba říct, tak tu soutěž vyhrají. Jsou taky kraje, které sázku nemají. A co jako? No nic se nestane. Ti asi nebudou křičet, že ten zákon potřebují, protože nemají tu ovládající osobu, která má většinu.

Je to jeden z příkladů zbytečného zákona, který řeší absolutně dílčí problém. Kdo by z majitelů nechtěl mít, a je jedno, jestli veřejnoprávních, nebo privátních, zabezpečenou zakázkovou činnost zákonem? Každý! To je legitimní snaha. Ale myslím si, že bychom této snaze neměli vyhovět. A to je celé. Přečtěte si důvodovou zprávu. Fakt není dlouhá. Synergický efekt těch traktorů a strojů. Nic jiného tam není.

Takže pokud to zamítneme, vrátíme se k tomu prvnímu bodu, a já myslím, že si to zaslouží širší politickou debatu a širší politickou shodu o tom do budoucnosti, které komunikace si má nechat stát. My navrhuje, ať to jsou pouze ty zpoplatněné. Ty ostatní – pak se bavme, kolik stojí reálná údržba se vším všudy. Ty přiveďme na kraje, převedme k tomu peníze. A pak logicky vlastník bude mít plnou zodpovědnost za stav těch komunikací. Takhle to rozmělníme.

Pokud bychom tento návrh zákona schválili, kdo bude mít odpovědnost za zpackanou opravu? Ten kraj, který má dílčí činnost, když v tom zákoně říkáme, že zodpovědnost zůstává na státu? Jak ji ten stát může vymáhat, když se toho vzdá? Kdo určí ten rozsah? Bude to podle toho, jak ta sázka je velká? Co ještě zvládne?

Nemyslím si opravdu, že je to rozumný nápad. A to není ani politické stanovisko. Myslím, že je to praktická debata. Místo aby stát šel cestou, nevím, jestli to pan ministr podporuje, nebo ne, aby soutěžil tu správu a údržbu, případně opravy silnic první třídy, to určitě může. A klidně mohou vyhrávat krajské firmy, když dají nejlepší nabídku, na tom není nic špatného. K tomu ovšem nepotřebujeme měnit zákon. Tenhle zákon můžete s klidným svědomím hlasovat pro zamítnutí. K ničemu jinému než to, že někomu to dává právo vybrat si byznys bez soutěže, k ničemu jinému ten návrh zákona není.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že padlo veto dvou poslaneckých klubů, nebudeme projednávat tento návrh ve zrychleném režimu.

Dalším řádně přihlášeným... ale před ním ještě s přednostním právem pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Dovolte, abych zareagoval na věty pana předsedy Stanjury. Tak za prvé pokud se podívoval, jak je ten návrh napsán, tak já to mám zde před sebou

(v mobilním zařízení) a myslím si, že to je jednoduché. V podstatě nahrazuje se stávající text odst. 3 novým textem odst. 3. Samozřejmě že pokud je v tom odstavci jedna věta shodná, tak to tak je. Ale chtěli jsme nově koncipovat celý ten odstavec.

A druhá věc. Z vystoupení pana kolegy Stanjura mám pocit, že tam splývaly dvě věci. A jedna věc je správa silnic a druhá věc je údržba. My jsme to právě napsali tak, aby ty súsky, pokud se tedy takto bavíme, mohly vykonávat údržbu, nikoli tu správu. A druhá věc, co chci podotknout, tam je možnost vlastníka komunikace pověřit touto dílčí činností ten kraj. Možnost! Ne povinnost. To neznamená, že pokud schválíme tento zákon, tak automaticky budou organizace zřízené krajem vykonávat údržbu. Ale dovedeme si přece všichni představit situace, kdy to bude hospodárné, efektivní a kdy to ŘSD nazná, že je případ, kdy by bylo vhodné pověřit tuto organizaci údržbou těch silnic. Takže o tom je ten zákon.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych poprosit pana předsedu Sklenáka, jestli by nám ostatním, kteří úplně nechápou, jaký je ten zásadní rozdíl mezi tou správou a tou údržbou. Vy to tady dáváte do protikladu. Ale podle mě je klíčovou součástí správy komunikace je údržba a opravy. Co tam ještě zůstane kromě toho, když vy říkáte, že správu ne, tu si nechá stát, ale je tam výslovně věta, že za správu, což v očích daňového poplatníka správně znamená, že zodpovídá stát za stav té komunikace, a je mu jedno, jestli je nějaká dílčí smlouva. Já souhlasím, že je to možnost, ne povinnost. Ale i ta možnost je špatně.

Proč to není vládní návrh? Hm? Protože podle mě jste to upekli na nějakém grémiu České strany sociálně demokratické v dobách, kdy jste ještě měli tolik hejtmanů. Fakt si to myslím. Možná jste nebyli schopni na tohle získat většinu ve vládě, tak jste to takhle... Ale na tom není nic špatného. Taky podáváme poslanecké návrhy zákona. To nekritizují. To já plně respektuji.

Ale pane předsedo Sklenáku prostřednictvím pana místopředsedy, zkuste mi tedy vysvětlit, když to ŘSD sezná, že to je tak výhodné, co vlastně zůstane v té správě ŘSD u silnic prvních tříd? Nebavíme se o dálnicích, ať si rozumíme. Bavíme se o silnicích první třídy. Já jsem to úplně z vašeho vystoupení nepochopil. Fakt ne. Myslím, že jsem jediný, kdo by potřeboval osvětlit ten rozdíl.

A vy jste správně řekl, a to je možná kouzlo nechtěného, že to ŘSD už předáte firmě, která by to mohla dělat. A to je to, co se mi nezdá. Vy jste před chvílkou říkal, že když ŘSD sezná, že ta firma to umí, tak že jí to rovnou předá. Ten zákon je napsaný trochu jinak. Ale to, co jste popsál, je realita, jak by ten zákon byl naplňován. A opravdu k tomu není žádný důvod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, nejsem předkladatel, ale když jsem si tento návrh zákona prohlédl, tak jsem

pochopil jednu věc. A je to možná i částečně odpověď na otázky pana kolegy Stanjury. Kraje se dostaly z hlediska svých organizací správ údržby silnic do velmi problematické situace, protože do předchozí novely zákona č. 13 prováděly letní a zimní údržbu silnic první třídy. Mají svoje kapacity, ať už technologické, nebo personální. A novela zákona č. 13 předchozí nastavila parametr tak, že smlouvu je možno uzavřít z hlediska prvních tříd a těch dalších vyjmenovaných jen a pouze na kompletní správu. Nehovořilo se tam o tom, že je možné uzavřít smlouvy na dílčí činnost, jako je letní a zimní údržba těchto silnic. Kraje propadly panice a žádaly svým způsobem o narovnání stavu, tak jak probíhal v současné době. Kolegové poslanci, jsem přesvědčen, to uchopili tak, aby tento požadavek naplnili. Myslím si, že není nic špatného, když je tady řečeno, že z celkové správy se nevyjímají opravy a údržba, pouze letní a zimní údržba. Tak je to v tom zákoně pojmenováno. Tak i zni částečně, když už ne dokonale, důvodová zpráva.

A myslím si, že je to hodno podpory, protože jestliže se stane to, že kraje budou vyloučeny a přešla by na ně celá správa, tak na to skutečně dneska nemají. A návrh, který tady říkal pan kolega Stanjura, nemá šanci být reálně v čase projednán. A kdyby to byl vládní návrh, jak na to já nahlížím ze svých zkušeností, tak to bychom se o výsledku bavili tak za dva roky.

Děkují za pozornost. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkují vám. Další faktickou poznámku má pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Kořenek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana poslance Šidla vaším předsednictvím. De facto máte pravdu, ale v tom materiálu není ani slovo o letní a zimní údržbě. Vůbec nic. A kdo si pamatuje, když vznikaly kraje, a pamatuje si, jak předtím fungovala správa silnic první třídy letní a zimní údržba, například ve statutárních městech, která mají své firmy, a nikdo se jich neptal, a ze dne na den jim to vzaly ty kraje, a taky se s tím musely ty obce a ta města vypořádat. A taky měly kapacity, taky měly stroje, taky měly lidi a najednou měly o kus práce méně. Víím, o čem mluvím z mého kraje. Ale to je realita, vlastník rozhoduje. To je realita.

Návrh není dobrý. Nemluví ani o letní a zimní údržbě, mluví o údržbě a opravách bez toho, že by přenesl odpovědnost na kraje. Pokud to kraje chtějí, tak mohou i dneska, když si to vysoutěží, respektive krajské firmy, ale mohou. Jestliže vypíše Ministerstvo dopravy soutěž na správu nebo zimní údržbu něčeho, regulérní soutěž podle zákona o zadávání veřejných zakázek, taky je na to odkaz v zákoně, i v původním znění, tak se může přihlásit do soutěže krajská firma, může vyhrát a může to dělat. Nic tomu nebrání. Neříkejte, že tomu něco dneska brání.

Mám sto procentně pravdu. Do soutěže, kterou vypíše Ministerstvo dopravy, se může krajská súska přihlásit a může ji vyhrát. Tady je to ale jinak. Tady je to bez soutěže. To je ten rozdíl. Pokud je súska dobrá, je dobře vybavena technicky, technologicky, personálně, proč si myslíte, že by v soutěži neuspěla? Ještě když dá dobrou cenu.

Teď máme za sebou krajské volby. Jezdil jsem po republice a stav silnic druhé a třetí třídy byl velkým tématem, řekl bych, že ve všech krajích. (Předsedající upozorňuje na čas.) My se tady tváříme, že dvojky a trojky jsou úplně v pořádku a kapacity jsou volné, tak se soustředíme na to, co patří krajům, aby se postaraly o dvojky a trojky. (Předsedající upozorňuje na čas.) Až to bude všechno v pořádku, pak mohou jít na ty jedničky.

Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku má pan poslanec Kořenek. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Nevím, jestli úplně všechno dobře chápu, ale vidím tento návrh v kontextu memoranda, které uzavřelo Ministerstvo dopravy a hejtmani, kde se mluví o zimní a běžné údržbě silnic první třídy.

Já vám řeknu jeden z mnoha příkladů. Připadá mi naprosto nenormální, když v jednom městě po silnici první třídy jede firma z Prahy, která uklidí část, pak zvedne radlici, protože další část nemůže uklízet, protože to patří kraji, tam přijede jiné auto, které ošetří tento kus cesty, a na konci už zase přijedou naše technické služby a uklízejí ten zbytek. A vysvětlujte lidem, proč vidí tři auta, která jezdí po ostatních komunikacích se zvednutou radlicí, pokud je to v zimě. Připadá mi to nehospodárné, neefektivní. A tento návrh se tento stav snaží nějakým způsobem odstranit. Připadá mi to logické. Všichni tvrdíme, jak chceme šetřit státní prostředky, jak chceme šetřit peníze, ale děláme pravý opak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nejprve pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, registruji vás, pane poslanče Šidlo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr se do rozpravy nezapojuje. Poprosil bych pana ministra, má k dispozici určitě čerstvější a aktuálnější informace než já, aby vás seznámil s výsledky soutěží, když mluvíme o úsporách a efektivitě. Ministerstvo dopravy to minimálně od roku 2013 soutěží, například zimní údržbu prvních tříd. Určitě má pan ministr přesnější čísla než já. Já je nemůžu mít, ani po tom nevolám. Tam úspora v té soutěži je.

Pro pana poslance Kořenka vaším prostřednictvím. I kdybychom návrh zákona schválili, tak to neřeší vaše technické služby. Neřeší. Já jsem o tom mluvil. My jsme si v těch městech s tím museli poradit. Předtím to fungovalo dobře, naše technické služby například uklízely nejenom dvojky, trojky, ale i jedničky a místní komunikace. Pak si kraje, protože založily svoji sůsku, prosadily, že dělají dvojky a trojky na území města. A to je všechno. Dá se to prostě soutěžit a to je celé. Tak neříkejte, že když to dáte někomu z ruky, že je to o úsporách. Tak to prostě není.

To není fikce, to není úvaha, to není teorie. To je praxe. A tvrdá čísla má Ministerstvo dopravy a může přesně říct, jak to bylo. Jenom potvrzují, že od té první soutěže, která se vypisovala v době, kdy jsem byl ministrem dopravy, už tehdy

hejtmani protestovali, to není nic nového. Jim se to prostě nelíbí, logicky hájí práci pro své firmy. A navíc, kolegové, není v zákoně nic o letní a zimní údržbě. To si jenom vykládáme. To je přání hejtmanů, na co by se dal případně ten zákon použít. Na těch osmi stranách není nic.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Šidlo. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Jenom malou poznámku k jedné věci. Spojila se tady letní a zimní údržba silnic prvních tříd s kapacitami a možnostmi oprav a údržby silnic druhých a třetích tříd. Já si myslím, že jsou to dvě zcela specifické oblasti, a neznám mnoho krajů, které mají vlastní výrobní kapacity na to, aby opravovaly a udržovaly silnice druhých a třetích tříd. To jsou výjimečně dva kraje v celé České republice. To ostatní, pokud dělaly, dělaly dodavatelsky právě pro stát.

Já si myslím, že touto novelou zákona umožňujeme vyjmout z celé správy pouze jednu část, která má sloužit k tomu, o čem tady mluvil pan kolega Kořenek, aby se efektivně spojila letní a zimní údržba, aby nebyla narušována tím, že se na tom podílí více subjektů a trpí nakonec uživatel. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu poslanci Šidlovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem ten pamětník, který si velmi dobře vzpomíná, jak to bylo, když se převáděly správy a údržby silnic na jednotlivé kraje. Tento návrh zákona, který je navenek velmi krátký, nicméně čert vězí vždycky v podrobnostech, vypadá strašně sympaticky, že stát vlastně dá peníze krajům, aby se na jejich území staral takzvané o jedničky komunikace, a kraje, které mají své vozové parky, aby se o to staraly bez soutěže.

My ve středních Čechách jsme to v minulosti udělali tak, že jsme měli dvanáct správ a údržeb silnic, osm jsme jich zrušili bez náhrady, staré šroty aut, které jsme měli, se všechny rozprodaly a začali jsme soutěžit. Dohodli jsme se tehdy s Ministerstvem dopravy a soutěžili jsme ve stejných termínech i jedničky. A světe, div se, dlouhodobě prokazatelně má Středočeský kraj i na jedničkách, kde jsme soutěžili ve spolupráci s Ministerstvem dopravy, které se staralo o svoje komunikace, nejlevnější náklady na správu a údržbu komunikací v celé České republice. Středočeský kraj má 8 600 km silnic. To je dávka, kterou se nemůže pochlubit žádný jiný kraj v České republice. A zcela neefektivnější se ukázalo, že správy a údržby silnic aspoň u nás v kraji jsou těmi organizacemi, které připravují podklady pro to, aby kraj mohl soutěžit, přebírají stavby v souladu se smlouvami a tak dále a tak dále. V podstatě jsou to jakési správní instituce, které samy nevykonávají činnost, protože se v průběhu času prokazatelně ukázalo, že to je naprosto neefektivní.

Návrh zákona, který přichází, řeší de facto dvě věci – jednu, kdo nese odpovědnost za majetek, který je spravován, a druhou, jak se bude údržba fakticky dělat. Ač si pana kolegy Birkeho vážím, protože má zkušenost z komunální politiky, tak jsem hluboce přesvědčený, že stát ani kraj nemá podnikat tam, kde existuje podnikatelské prostředí, a má spíše vytvářet podmínky pro to, aby nějaké podnikatelské prostředí fungovalo, má se snažit hospodařit co nejefektivněji. A to rozhodně, a o tom jsem hluboce přesvědčený a mohu k tomu doložit čísla, není, když bude mít stát, potažmo kraj svoji firmu, vždycky se ukáže efektivnější, jestliže se začne soutěžit. Tento návrh zákona v podstatě betonuje tuto situaci a říká: žádné soutěžení na státních silnicích. A to si nemyslím, že je dobře.

Pokud zákon pustíte do druhého čtení, což si myslím, že je nadbytečné, pak bych velmi preferoval, abychom udělali nějakou pragmatickou diskusi a podívali se na konkrétní tvrdá čísla, která už zpětně rozhodně má ministr dopravy k dispozici, a od nich se potom odpíchli, jak to tedy má vlastně vypadat a jaký je cílový stav.

Tak jak to tady říkal Zbyněk Stanjura, jestli tedy neudělat nějakou změnu v tom, které komunikace, možná i některé jedničky, mají patřit krajům. Protože to je z hlediska praxe lepší, každý kraj ať si tedy udržuje, tak jak chce. Jestli má někdo pocit v jednotlivých krajích, že je lepší mít všechny ty stroje doma napáskované v těch garážích, tak necht', já jsem připraven klidně, a i Středočeský kraj. I za těch osm let vládnutí komunistů a sociálních demokratů ve Středočeském kraji se ukazuje, že opravdu je tento systém nejlevnější, nejefektivnější a je možná dohoda s Ministerstvem dopravy na to, aby se soutěžilo.

Tento návrh zákona přináší vlastně princip, kdy zabetonováváme situaci a říkáme: konec soutěžení, přátelé. A to si nemyslím, že je dobře z pohledu daňových poplatníků ani z pohledu ministra dopravy, protože se pak ukáže, že bude čím dál tím větší tlak na to – dejte nám další a další peníze, o jejichž efektivitě vynaložení nebudeme zcela rozhodně přesvědčeni. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Chtěl bych upozornit ještě na jednu věc, možná obecnější. Dělají to především kolegové, ať se nezlobí, ze sociální demokracie. Vkrádá se nám takový nový institut do veřejné správy, oni tomu říkají vzešené memorandum. První memorandum, které uzavřela, musím říct, úřednická vláda s kraji, bylo o financování Českých drah, o příspěvku státu. Bylo to za Fischerovy vlády, jestli se nepletu. A každý rok chtěly kraje automaticky navýšení peněz a zabetonovali jsme situaci na deset let. Teď se ta situace opakuje.

Já si myslím ano, klidně tak může být, ale horizont deseti let překračuje volební období kterékoli vlády. A pokud to chceme řešit, tak to řešme zákonem a hledejme velkou politickou shodu, když je to na tři volební období, a ne že pak přijde za rok, za dva nebo za pět, za šest jiný ministr dopravy a nic s tím neudělá, protože kraje budou říkat: no ale my máme memorandum a my to chápeme jako jasný závazek a my prostě chceme tolik co loni plus inflační doložka. Hotovo.

Kde je nějaká debata o organizování veřejné dopravy? My si to těmi memorandy prostě zavíráme. Já to můžu respektovat, pokud by to bylo v zákoně. Dobře, je to na deset let, projednala to Sněmovna, prošlo to řádným legislativním procesem, připomínková místa, každý k tomu něco řekl. A výsledek může být stejný, ale z mého pohledu chápání výkonu veřejné správy je to mnohem silnější než memorandum. A dneska máme druhé memorandum. Možná jsou další. A zase v oblasti dopravy. A předkladatel říká: my vycházíme z memoranda, které uzavřela vláda s Asociací krajů – jestli to říkám správně. A co? Tak tady ten zákon, tak ho hledáme. To je jako pozitivní, že to není automaticky jako u Českých drah, u toho příspěvku na krytí ztráty z veřejné dopravy, abych byl přesný. Ale to není přece argument, navíc, když jsme měsíc po volbách. Já bych klidně počkal na novou Asociaci krajů, jestli to skutečně chtějí.

Vrátím se k tomu, co jsem předtím nestihl říct v té faktické připomínce, a to je ke stavu silnic druhé a třetí třídy. Opravdu ty kraje mají volné kapacity? Opravdu ty silnice jsou v tak dobrém stavu? Proč kraje chtějí příspěvky od státu na údržbu a opravy silnic druhé a třetí třídy a současně říkají milý státě, my budeme pro tebe dělat správu a údržbu i silnic první třídy. To nějak nejde dohromady, tato dvě tvrzení. Každé z nich má logiku, ale dohromady to logiku už úplně nedává. To jedno jde doprava a druhé doleva, nebo jedno dopředu a jedno dozadu, abych nepoužíval politické termíny vlevo a vpravo. Nikdo z těch podporovatelů vlastně zatím nevyloučil, že už to dneska mohou dělat, pokud se to vysoutěží. Přece nikdo nediskriminuje krajské súsuky, aby se přihlásily do soutěže a tu soutěž vyhrály. Takže dneska není žádná negativní diskriminace, jako že to nemůže být krajská firma. Naopak. Tu diskriminaci chystáme.

Podívejte se, jak je to napsané. Tou správou může být pověřen někdo, kdo je vysoutěžen podle zvláštního předpisu, je tam odkaz na zákon o zadávání veřejných zakázek, to je první možnost. Druhá možnost je kraj. A to už je bez soutěže. Takhle je díkyce toho návrhu zákona. A já jediné co namítám, proč se nedržíme jenom té první možnosti, včetně toho, že to nemůže vyhrát ne kraj, ale krajská firma. Kraj nemůže soutěžit. Ale bavíme se o těch súsukách, o těch synergických efektech. Když je synergický efekt, tak logicky taková firma musí nabídnout lepší podmínky, nemusí pořizovat nový vozový park, pokud už má velkou zakázkovou činnost, může dát i lepší cenu, není to její hlavní byznys. Takže tam ten důvod skutečně nevidím, proč říkáme buď podle zákona o veřejných zakázkách, anebo přímo kraj. To bych prosil vysvětlit. Kdyby to byla jenom ta první možnost, tak se určitě nepřeme, ale ta podle všeho existuje už dneska, jenom někdo navrhuje možnost, to připouštím, ne povinnost, to dát rovnou tomu kraji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pánů navrhovatelů, případně pana zpravodaje? Není tomu tak. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který podal pan předseda Stanjura. Je tady žádost o odhlášení všech, všechny vás odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu, tak jak jej předložil pan předseda Stanjura.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 166. Přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro 16, proti 94. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jiný garanční výbor? Pan poslanec Bendl se už aktivně hlásí, že chce? Děkuji, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování o přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 167. Přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 137, proti žádný. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání? Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Jsem přesvědčený o tom, že by vzhledem k tomu, že se jedná o kompetence měst, obcí a krajů, měl tento materiál dostat na stůl také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, omlouvám se. Veřejnou správu a regionální rozvoj? Ano.

Ještě se s přednostním právem se hlásí pan ministr. Pane ministře, co nám chcete říct hezkého? Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem nezareagoval dostatečně rychle a chtěl jsem jenom odpovědět panu předsedovi klubu Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího, že tak jak mluvil o těch memorandech, memorandum, nebo spíše dohodu nebo smlouvu s kraji o profinancování železniční dopravy nebo příspěvku neznamená, že bychom podporovali jenom České dráhy. To je prostě příspěvek krajům a kraje mají ve svých rukou, jak dále s tímto příspěvkem budou hospodařit. Takže to není postaveno tak, že jsou to peníze pro České dráhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, který tím otevřel znovu rozpravu. A hlásí se s přednostním právem pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Birke. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan ministr chtěl otevřít rozpravu, je třeba říct. Jinak kdyby si vás načel zkrácení lhůty, tak neměl potřebu mi říkat.

Pane ministře – vás můžu oslovovat přímo – to je typické, já o koze a vy o voze. Vy moc dobře víte, že mluvím o memorandu Fischerovy vlády, které bylo pro období 2009 až 2019. My jsme tomu odolávali, vy jste tomu podlehl. Vy jste do toho rozpočtu dal ty peníze, které chtěly kraje, my ne. To je prostě pravda. A to, že vlastně umožňujete, že ty peníze budou bez soutěží... Kdybyste aspoň v té smlouvě, kterou chystáte, nebo jste už podepsali, fakt skutečně nevím, zakotvili povinnost krajů soutěžit, tak byste měl pravdu, že se uvidí, kdo ten státní příspěvek vlastně využije, a že proběhne nějaká férová soutěž. Vy moc dobře víte, že soukromí dopravci tam tu podmínku chtěli. A taky moc dobře víte, že ta podmínka tam není. Není tam ta podmínka. Tak si tady nevykládejme pohádky a řekněme to na rovinu.

Vláda si tímhle chce podporovat svoji firmu na úkor ostatních. Proč ne, když se na tom shodneme, ale zase – obešel se zákon, nic takového v zákoně není, je to závazek na deset let, takže asi do roku 2029. Opravdu si myslíte, že je politicky korektní v roce 2016 přijímat smlouvy do roku 2029? Bez debaty v Parlamentu, bez debaty s opozicí? Já nevím, jak by ta debata dopadla, ale vůbec nemáme šanci se k tomu vyjádřit. A to jsou asi čtyři vlády, kterých se to týká. A to vám je úplně jedno. A říkám, ani jste tam nezakotvili povinnost soutěžit. Pokud se mýlím a je to tam, tak se vám tady hned omluvím. Ale podle mých informací – já samozřejmě neznám text těch smluv, ale z veřejné debaty jsem zjistil, že tam ta povinnost prostě není. Že kraj na to má nárok, že to stát bude podporovat. Je správné, že stát podporuje regionální železniční dopravu, aby mě někdo nechytal za slovo, že tam chci dát nulu, ale mělo by se soutěžit. A pokud chce mít někdo dlouhodobý závazek, tzn. mandatorní výdaj státního rozpočtu, tak by to neměl dělat takhle pokoutně bez Sněmovny. To je všechno.

Copak jsme měli možnost o tom debatovat, jestli deset let, nebo patnáct? Mně přijde patnáct lepší doba, i vzhledem k tomu, na jakou dobu by se mělo soutěžit provozování tratí. Ale pak mají být jasná pravidla, jak se to bude soutěžit, protože to jsou peníze daňových poplatníků. A ta soutěž prostě zkvalitňuje služby a současně taky snižuje cenu. Takže na tom vydělá cestující. A vy jste podepsali smlouvy... Nebo já nevím, jestli už jste je podepsali. Vy jste nám to ani neřekli tady v té Sněmovně, že tady vyrábíte mandatorní výdaje státního rozpočtu do roku 2029. Tak teď samozřejmě já v té debatě jsem znevýhodněn, protože vy ty smlouvy znáte a já ne. A není to tím, že já jsem si je nepřečetl, ale protože jsme je nedostali. Pak ta debata není férová. Já se cítím v nevýhodě, logicky.

A já jsem to tady dal jenom jako příklad, ať se ne bavíme o memorandu s Českými drahami a o podpoře regionální železnice. Já jsem to dal jako příklad, že se nám mnozí takové divně tvary jako memoranda, protože to použili předkladatelé tohoto návrhu zákona. Můžeme o tom debatovat jindy. Já bych byl pro, aby se takový bod iniciativně zařadil, mohl by se jmenovat podpora osobní železniční dopravy v příštích patnácti letech, abyste aspoň informoval Sněmovnu, co jste vlastně připravili, jak to vlastně bude. Zatím jsem se dočetl, že chystáte státní půjčovnu vlaků, což taky nevím, jestli je to pravda, protože když ten materiál nemám před sebou, tak nevím. Taková ta představa – stát si nakoupí vlaky a bude je půjčovat dopravcům... No to tedy jsem

docela překvapený. A už to padlo dokonce. Ale když o tom nedebatujeme, tak se nezlobte, vy to možná máte v rámci koalice vydiskutované, ale my se nic nedozvíme. Proto vám to může připadat, že se pak ptáme. My se ptáme proto, že ty informace prostě nejsou k dispozici.

Ale když se vrátíme k tomu návrhu zákona – a k tomu pan ministr zatím zarytě mlčí, já jsem očekával, že nám řeknete zkušenost s těmi soutěžemi. Přítel na telefonu z ministerstva už to mohl napsat, jak to je přesně. Já vím, že to nemůžete mít v hlavě teď, když na vás vysypu řekněte mi, kolik je smluv, kolik se ušetřilo. Tomu já přece rozumím. Ale už o tom mluvíme zhruba hodinu a vy pak řeknete – chci ještě něco říct k tomu memorandu. Ale k tomu předmětnému návrhu zákona kdybyste aspoň v obecné rovině řekl a potvrdil naše přesvědčení, nebo náš názor, že ty soutěže vedou k úspoře a že v nich ministerstvo chce pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi i panu ministrovi. Pane ministře, hezky jste nám otevřel tu rozpravu. Prosim, pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Já děkuji mockrát, vážený pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat panu ministrovi za otevření rozpravy. Vám všem se chci omluvit za to, že jsem se nechal unést díky tomu, že jsem přemýšlel nad tím, proč se vlastně nesklouňuji, a tím jsem zapomněl na to požádat vás o zkrácení lhůt na třicet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Eviduji jeho návrh na zkrácení lhůty. Mám tu ještě s faktickou poznámkou pana poslance Kudelu. Pane poslanče? Ne. To jste jenom šimral tlačítko. Odmazávám vás tedy. Děkuji. A to byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Jestli se někdo další nehlásí, rozpravu končím.

Vrátíme se k hlasování. Už jsme návrh přikázali garančnímu výboru, kterým je hospodářský výbor, a pan poslanec Bendl navrhl, abychom hlasovali o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Je tady opět žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosim, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak jak to navrhl pan poslanec Petr Bendl. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 168, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců (dle tabule 130), pro 92, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslední návrh, který budeme hlasovat, je návrh na zkrácení lhůty o třicet dnů na třicet dnů, jak jej navrhl pan poslanec Jan Birke.

Zahajují hlasování o zkrácení lhůty na třicet dnů. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 169, přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců, pro 70, proti 41. Návrh na zkrácení lhůty byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako garančnímu, dále výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k projednání byla zkrácena na třicet dnů. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 747/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 7. září 2016 na 49. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej na návrh pana poslance Františka Laudáta přerušili a odročili do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Úvodní slovo dne 7. září 2016 z pověření vlády přednesl pan ministr dopravy Dan Ťok, kterého nyní prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. A ptám se, zdali má zájem o nové úvodní vystoupení. Nemá pan ministr zájem, děkuji.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor se tiskem 747 zaobíral třikrát. Nejprve 11. května 2016, kdy svým usnesením 266 přerušil projednávání ve výboru, poté projednával na svém zasedání 8. června 2016 tento tisk a svým usnesením 284 opět přerušil projednávání tohoto tisku. A konečně 22. června 2016 přijal usnesení 291, se kterým bych vás měl seznámit, ale máte ho k dispozici písemně. V tomto usnesení jsou přijaty pozměňovací návrhy, takže již toto usnesení splňuje stanovisko hospodářského výboru k tomuto tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, já jenom velmi stručně. K návrhu zákona jsem navrhl tři okruhy pozměňovacích návrhů.

V prvním, uvedeném pod číslem dokumentu 4470, se upřesňuje definice letiště, která vychází z potřeby praxe, a zároveň se zpřesňuje definice dráhy jako letecké stavby.

Druhý okruh návrhů se dotýká, je uveden pod číslem dokumentu 4471, nelogičnosti nároku na náhradu, kdy se zaměňují slova žadatel a provozovatel. Proto navrhuji zpřesnění a zároveň se zpřesňuje stav, kdy vzniká náhrada řešící výši náhrady. Dále se upřesňuje, co má obsahovat doklad o vlastnictví či jiném vztahu k letištním pozemkům, který se příkládá k žádosti o provozování letiště.

A poslední, třetí okruh návrhů, uvedený pod číslem dokumentu 4472, je z mého pohledu nejproblematičtější a týká se definice, že letecké stavby jsou veřejným zájmem, na který se vztahuje zákon o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemkům. Je definován vyvlastnitel a podmínky pro možnost vyvlastnění. Zároveň se mění zákon o vyvlastnění a zákon o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já možná k tomuto návrhu zákona bych měl několik připomínek.

Když jsme projednávali na hospodářském výboru tento návrh zákona, tak se tam stalo něco – jsem ještě nikdy neviděl, aby se do sebe pustili zástupci Ministerstva dopravy a zástupce Ministerstva obrany. A opravdu to byl, řekl bych, střet, který já nepamatuji, že by někdy takový byl. Na to konto samozřejmě hospodářský výbor přijal některé pozměňovací návrhy, které se týkaly této problematiky, a já jsem se domníval, že celá záležitost dojde do druhého čtení sem na plénum Sněmovny a dále do třetího čtení ke zdárnému konci. Ale ono je to trošku jinak všechno, protože já jsem najednou obdržel z Ministerstva obrany opět připomínky, opět obavy. Kolega Sed'a říkal, že podává některé pozměňovací návrhy, které se týkají zpřesnění letiště, co to je letištní dráha, co to jsou plochy kolem letiště a tyhle věci, ale nedá mi to, protože ten dopis jsem obdržel od Ministerstva obrany a strašně bych rád slyšel reakci, zda toto stanovisko, resp. tyto obavy Ministerstva obrany jsou známy Ministerstvu dopravy, a chtěl jsem se zeptat samozřejmě ministerstva, resp. pana ministra obrany, zda ty obavy na tomto ministerstvu dále trvají.

Pokud jste si všimli, tak na schvalování programu této schůze kolegyně Černochová navrhovala tento bod vyjmout z tohoto programu, což jste vy nepřijali jako Sněmovna, resp. my, abych byl přesnější. Ale já mám obavu, že pokud rozpory budou nadále trvat, tak podle mne to není dobrý signál pro posun tohoto návrhu zákona do třetího čtení. Já nedám žádný návrh. Jenom konstatuji to, že s tímto jsem se ještě nesetkal. A vidím, že pan ministr obrany už tady je přítomen, takže můj dotaz zní, zda je konečně shoda těchto ministerstev na návrhu tohoto zákona, protože pokud ta shoda není, tak nechápu, proč to tady probíráme. To je jedna věc.

Druhá věc. Chtěl jsem upozornit, protože jsem ten pozměňovací návrh dával já na hospodářském výboru a týká se to leteckého modelářství. Tady se před lety stal velmi nešťastný moment, kdy v rámci doplňku k civilnímu letectví se omezila hmotnost modelů na 20 kilo. Když máte model těžší jak 20 kilo, tak na to musíte mít de facto pilotní průkaz, když to řeknu velmi lidově. Problém ovšem je, že v celé Evropě platí 25 kilo a dělá to velký problém při pořádání mezinárodních soutěží, protože zahraniční pilot, to jsou piloti-modeláři, tady s tou maketou prostě nemůže soutěžit a my jsme znevýhodněni jako Češi na mezinárodních soutěžích, protože ty makety jsou stavěny, řekl bych, na tu hmotnost, všichni je stavějí na 25 kilo. A 5 kilo u takového modelu je neuvěřitelný rozdíl. Samozřejmě připomínky toho typu, že máme dneska nebezpečí dronů a tyhle záležitosti, to vnímám, ale prosím vás, 25kilová maketa prostě dron není a podle mě je potřeba pracovat na upřesnění pojmu dron, co to dron je, a tam zavést, řekl bych, tvrdší pravidla.

Takže chtěl jsem upozornit a poprosit vás, abyste tento pozměňovací návrh schválili, protože skutečně nám to pomůže. I když samozřejmě modeláři si začali s tím tak nějak trochu hrát, ale přesto je to nevýhodné, a pokud Evropa nezmění tento limit, nevidím důvod, proč by ČR měla být někde jinde, měla by mít jiná pravidla.

Takže vracím se zpět ke své připomínce. Prostě já bych chtěl slyšet od zástupců ministerstev – máme tady oba pány ministry, zda konečně je shoda na tomto textu, na případných pozměňovacích návrzích, protože opravdu to ve mně nevzbuzuje dobrý dojem, když dostávám dopisy z Ministerstva obrany, že tam jsou jisté obavy a že jim to nepřipadá pro jejich činnost komfortní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Teď tu mám dvě přednostní práva. Nejprve pan předseda František Laudát, po něm pan ministr. Prosím, pane předsedo. Pan předseda dá přednost panu ministrovi. Prosím, pane ministře. Jsme pořád v obecné rozpravě. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože jsem byl osloven, tak bych tady chtěl říct, že my dohodu s Ministerstvem obrany máme, pokud stále platí ta, na které jsme se dohodli, a to že se na tom majetkoprávním uspořádání letišť dohodnout nedokážeme zatím. Takže to, co potřebujeme udělat a o co bych chtěl Sněmovnu požádat, je, aby novelu zákona o letectví nechala projít v podstatě v takovém stavu, kterým prošla vládou, protože je tam transpozice evropských směrnic, kterou prostě udělat musíme, a abychom záležitosti týkající se majetkoprávních úprav nechali na delší čas, že bychom to řešili třeba vládním návrhem, ale později, protože to je prostě neřešitelná záležitost v tomto krátkém čase. Na jedné straně je tady požadavek, aby se hájila práva všech majitelů pozemků pod letišťem, na druhé straně je tady pohled některých vlastníků, kteří chtějí, abychom zákonem zabezpečili to, že se na ta práva až tolik dbát nebude. Takže já si myslím, že tohle je záležitost, která by opravdu potřebovala delší debatu.

Já bych za Ministerstvo dopravy řekl, že souhlasím s návrhem pana poslance Adamce, aby tento prošel, souhlasím s návrhem, který je ohledně Eurocontrolu, jako

pozměňovacím návrhem a za ministerstvo souhlasím ještě s návrhem, který předneslo ČSA na úpravu toho, aby letci mohli mít speciální smlouvy, a požádal bych, abychom zbytek, který se zabývá majetkoprávní úpravou, prostě v této novele neřešili a vytvořili prostor na to, aby se dala prodebatovat, řekl bych, podrobněji a najít se nějaká shoda, protože v tomto čase to nejsme schopni udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Sed'a, po něm s přednostním právem pan předseda Laudát a pan ministr Stropnický. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já rozumím panu ministrovi, co řekl. Ten problém není jenom problematický mezi oběma ministerstvy, ale jak tady bylo řečeno, mezi vlastníky pozemků, většinovými vlastníky pozemků a provozovateli, resp. pronájemci těchto pozemků. Tam jsou zakomponovány problémy, které se tady vlečou, já bych řekl, desítky let. A pokud bychom postupovali tak, jak navrhl pan ministr, čemuž rozumím, tak dojde k zakonzerování současného stavu a já se obávám, že to už nikdo nedá do kupy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, to, co se odehrává kolem této novely zákona, která původně měla být transpoziční, je docela ne zrovna příjemné. Pan předseda hospodářského výboru se snažil svolat jakési dohádovací řízení, zda by se našlo nějaké řešení a shoda. Nenašlo se. Myslím si, že za této situace asi bude nejlepší, nebo doporučoval bych vrátit se k původnímu předkladu, protože tam je evropská transpozice povinná. Dokonce mám pocit, že už podle ní se naše letiště a létání řídí, i když neplatí. To už trochu chytáme něco za vozem.

A co se týká dalšího, tak v éře dronů, už to tady zaznělo, nemá smysl blokovat váhu modelů našich modelářů. Takže to si myslím, že bychom také měli podpořit. Myslím si, že na vašem volném hlasování stejně všichni nakonec skončí jako samostatné jednotky. Každá jedna osoba. To má budoucnost, takže švarcsystém, když to řeknu ve zkratce, pro piloty asi také není nic proti ničemu. Ale je to věc nějakého názoru.

Ovšem od toho ostatního já na základě toho, a nevěděl jsem nic o problematice, v jakém stavu jsou majetkové poměry na letištích, ale to, co se odehrávalo kolem, tak vás upozorňuji, že ať zvolíme tu, či onu metodu, ať jsou to návrhy z pozadí Ministerstva obrany, nebo ze strany Ministerstva dopravy, které na základě ovšem nějaké výzvy se pokusilo vrátit do hry něco, co už tady někdo navrhoval také, myslím, že v éře premiéra Topolánka.

Uvědomte si jedno – budete rozhodovat o tom, teď a zákonem, o rozsáhlých majetkových sporech. Za prvé, zákonem budeme soudit tam, kde jsou nějaké soudy, tahanice. Za další – jste připraveni říci, co je více, jestli letecká licence, anebo

majetek? O to se tady bude hrát. Doporučoval jsem panu ministrovi, protože ta situace je nejasná... Ministři se asi dohodli – ne, tak o patro níž, jejich náměstci či vyslaní zástupci. Může se to stát, neviděl bych to tak dramaticky. Nicméně se domnívám a můj návrh je, že bychom se pokusili připravit nějaký návrh doprovodného usnesení ke třetímu čtení, které by zaúkolovalo obě ministerstva, aby hledala cestu, jak se dlouholeté, a je to pravda, mnohaleté spory pokusit vyřešit. Pak byste měli mít také k dispozici nějakou analýzu. Protože když vezmu tam, kde je to vyhocené, tak je to letiště Příbram, letiště Kladno a v jiném gardu letiště Líně. Tam jsou vojáci a tam podle mého už to může zasahovat i do nějakých záležitostí, kterými by se případně, a tou analýzou, mohla také zabývat Bezpečnostní rada státu.

Myslím si, že ve shodě bychom spíš než – a já bych varoval před tím, abychom za této situace přijímali některé pozměňovací návrhy. A tady jsme asi s pány ministry, předpokládám, zajedno. Ale nemělo by to skončit nějakým nicneděláním, protože i paní ombudsmanka vyzývala, že je neudržitelné, aby byla zřejmě porušována ústavní práva občanů mít svůj majetek, nějak s ním nakládat. Ale bojím se, že to nemůžeme udělat na koleně tady pomocí pozměňovacích návrhů, které předkládá buď jedna, nebo druhá strana sporu. O nic jiného tady nejde.

Takže já teď říkám, druhé čtení není problém, ale myslím si, že budeme muset, nebo by bylo vhodné, pokud bude koaliční spíš shoda – mám pocit, že nebude koaliční shoda – ale znovu otevřít problematiku v hospodářském výboru a přehodnotit některé své postoje, což se týká právě pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem, omlouvám se, pan ministr obrany. Prosim, pane ministře. Po něm pan poslanec Klaška. Prosim, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jenom stručně bych rád potvrdil nebo podpořil to, co tady zaznělo od pana kolegy Ťoka, že majetkoprávní věci řešit v této novele asi není ten nejlepší nápad, protože by opravdu celou záležitost to nesmírně protáhlo. A to ostatní, a není toho málo, nejsou to věci marginální, zazněly tady, tak je určitě dobré postrčit je trošku dopředu.

Je ale, přiznám se vám, docela s podivem, že když se s Ministerstvem dopravy dohodneme, v minulých týdnech nebo měsících to bylo opakovaně, tak přijdu do těchto prostor a vždycky se dozvím, že je tam nějaký problém a že jsme se nedohodli. Opakovaně se dohaduji s panem Ťokem, že jsme se dohodli, abych se tady dozvěděl, že jsme se nedohodli. Tak někdo zřejmě té dohodě úplně nefandí.

Návrhy z pozadí Ministerstva obrany – to je kouzlo nechtěného. Ale žádné návrhy z pozadí nebyly. My jsme jen nechtěli prolongovat, nebo nemohli jsme dost dobře připustit to, jak byly některé kreativní návrhy, aby ten, kdo je v nájmu, měl potom nějaké přednostní právo na ty pozemky. To mně přijde úplně absurdní. A celá story s letištěm Líně je zářným příkladem toho, jak to být nemá. O tom se soudíme už docela dlouhou dobu. Trvá to, nic moc se neděje. Jediná realita je, že my jsme tam

v podstatě jako takoví tolerovaní, napůl tolerovaní hosté. To si myslím, že je nepřipustné do budoucna.

Já bych rád podpořil ten méně ambiciózní tvar novely, tak jak to tady bylo prezentováno. A pak se vraťme k majetkoprávním věcem, ale s tím, že skutečně není dost dobře možné, aby stav, co je teď, a to je, když přestane vrtulník z Kbel v Líních, tak za to musí platit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Po něm s faktickou poznámkou pan František Laudát, po něm pan poslanec Klačka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, pane předsedající. Já bych kolegyně a kolegy jenom rád seznámil s tím, protože se nechci vůbec pouštět do té dohody, kterou oba ministři uzavřeli, ale to, čím se zabýval výbor pro obranu a proč si také vyžádal případně projednání této situace. Ale to bychom museli ten bod přerušit a to nikdo tady nechce. Tak jsem pochopil, bylo, že máme obavu, že některá letiště ztratí schopnost přijímat a poskytovat obrannou leteckou kapacitu. Tuto nejistotu, nebo tuto obavu explicitně formulovali zástupci Ministerstva obrany. Pokud tedy pan ministr dospěl k dohodě, tak já výsledek svěžuji do odpovědnosti – ale nahlas – za uchování obranných kapacit Ministerstvu dopravy a Ministerstvu obrany a nebudu požadovat přerušeni a projednání na výboru pro obranu, kde jsme chtěli povolati zástupce obou rezortů, abychom tento aspekt řešili. To, co říkal kolega Adamec, mně jenom trochu na té nervozitě přidalo.

Apeloval bych na oba rezorty, aby tento aspekt věci měly v úvahu. My jsme v případě nutnosti závislí na schopnosti přijmout podporu od našich spojenců v převaze leteckou. Jestliže nebudeme mít letecké kapacity a novou ranvej nikdo nepostaví, pak nebudeme schopni pomoc přijmout. A to, že bychom se ubránili sami, v této chvíli není pravděpodobné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec František Laudát. Po něm pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Ovšem dohoda pánů ministru byla, že víceméně nejcitlivější část, která tady na to byla nalepená, že ve Sněmovně těmi pozměňovacími návrhy se řešit nebude. Nicméně to ještě neznamená, že problém neexistuje. Ten problém existuje.

To, co říká pan kolega Gabal, tak jinými slovy. Jestli chcete mít bezpečnou zemi, připravenou infrastrukturu pro letiště, nebo leteckou infrastrukturu, musíte to mít majetkově vyřešeno. Tam probíhají války, které jsou nedůstojné normálních lidí, to vám řeknu na rovinu. Ono stačilo, co tady kdo vykřikoval z jednoho či z druhého tábora. A ať mi nikdo neříká ve shodě. My jsme zažili nějaké uzavřené jednání hospodářského výboru, které se netěšilo příliš velké pozornosti, ale nám to tam stačilo. Ta ministerstva, jejich vyslaní zástupci se tam neshodli.

A je jiná interpretace, že tady nepřicházely žádné další návrhy. To, že nepřicházely oficiálně, neznamená, že tady nejsou načteny. Ta situace je jinak. Samozřejmě opravdu se pokusíme v nějaké shodě, protože tady jde o věčný problém. Já nevím, jestli tady chcete některé pozměňovávky schválit, co se týká té nápravy majetkové, já bych ji jako první přivítal, tak vás upozorňuji, že skutečně hrozí riziko, že ti lidé se budou, a zřejmě úspěšně, bránit u soudů, možná u arbitráží. Nevím za této situace, kdy nemáme na stole nějaké řešení, které by vedlo k tomu, že nepoškodíme nikoho majetkově v tom výkonu leteckých činností, tak do toho se pouštět. Bohužel, měl to někdo řešit dávno, měl to řešit teď. Ale když do dneška není úplně jasné – ta Líně, to je velmi nešťastné, co se tam děje. My takhle prostě přijdeme pro obranu, pro potenciál – tak já tedy nevím, co s tím dál. Ale myslím si minimálně, že i by se tím měl zabývat bezpečnostní výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, pane předsedající, vážení ministři, vážení kolegové, kolegyně. Souhlasím s tím, co tady řekl pan kolega Gabal. Tady z té teď po mé levé straně jsem zaslechl takovou sarkastickou poznámku, zda jsme ve válce. Nejsme ve válce. A ono nejde jenom o válku, ono jde možná i o jakési akce humanitárního charakteru, kdy bude třeba přijmout nebo vyexportovat nějakou masivní humanitární pomoc někam jinam. Jde o celkovou logistiku kolektivní obrany v případě nutnosti. Takže o ta letiště skutečně přijít nechceme. A ujišťuji vás, kolegyně a kolegové, že ve výboru pro obranu téhle věci budeme věnovat skutečně velmi výraznou pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Kudela. Ne, to bylo opět škrábání na tlačítku. Omlouvám se.

Prosím, pan poslanec Kláška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, musím potvrdit to, co tady říkali moji předřečníci, ať už to byl kolega Adamec, nebo další, kolega Seďa. Na hospodářském výboru jsme skutečně byli svědky poměrně zajímavé a bezprecedentní situace nedohody dvou ministerstev. Pokud se oba páni ministři dohodli, tak my tomu určitě budeme rádi.

Nicméně bych chtěl upozornit taky na to, co říkal kolega Seďa, že nějaký čas na řešení problému v civilním letectví byl. K dohodě zatím nedošlo, takže pokud máme tuto záležitost odsunout dál a přijmout pouze nezbytné harmonizační záležitosti, eventuálně nekonfliktní, tak bych také požadoval doprovodné usnesení, ovšem s jasně stanoveným nepříliš dlouhým časem, kdy nám, ještě této Sněmovně, bude předložena nová novela, která vyřeší všechny pokud možno problémy, které v tom resortu zatím jsou. A na nich zatím shoda nepanuje.

Já osobně taky kladu poměrně velký důraz, byť nejsme ve válečném stavu, ale tyto věci se musí řešit v mírovém stavu, kdy prostě ta obranyschopnost a bezpečnost

země a přijetí pomoci leteckých kapacit a podobně musí být zabezpečena. Bez toho si myslím, že se nebudeme moci pohnout dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klačkovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom velice stručně. Dovolte mi, abych vás seznámil s potřebou, s kterou jsem byl osloven Ministerstvem dopravy a jejich legislativním odborem. Naším legislativním procesem, tak jak prochází tisk 747, byly úspěšně zmařeny dva termíny účinnosti tohoto zákona, takže si dovoluji v podrobné rozpravě, a do té se hlásím, načíst legislativně technický pozměňovací návrh, ke kterému se pak přihlásím. Mělo by to být o změně účinnosti tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Jestliže nikdo další se nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Není zájem ani u pana ministra, ani u pana zpravodaje. Pan ministr má zájem. Prosím. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych zareagovat trochu na tu debatu.

Důvod, proč to chceme zklidnit, nechat projít tuto novelu a vrátit se k tomu, je jednoduchý. Víte, tady se mluvilo o tom, co by to mohlo znamenat, ať ten jeden, nebo druhý návrh, nebo některé další pozměňovací návrhy. Ano, ony by mohly mít mnoho vlivu v tom, že by se v této zemi snížil počet letišť, protože na letištích, na kterých nejsou schopni se domluvit provozovatelé s minoritními vlastníky, tak tam by to pravděpodobně nebylo řešitelné kvůli penězům.

Ale z druhé strany bych chtěl říct, že bych nerad, aby se tady zveličoval ten problém, že by se třeba vojenské letiště mělo zavít. Myslím si, že armáda by našla určité zdroje, jak se s těmi minoritními vlastníky dohodnout. Myslím si, že to by ten zásadní problém nebyl.

Já souhlasím za Ministerstvo dopravy s tím, aby bylo doprovodné usnesení a abychom hledali cestu, jak celý problém vyřešit, protože to jeho odsunutí není řešení. Ale když budeme ve stávajícím stavu, tak si myslím, že nezhoršíme určitě obranyschopnost této země a že to těch pár měsíců na definitivní řešení vydrží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Klučka není přítomen, nevidím ho.

Ještě než přejdeme k podrobné rozpravě, tak tady mám omluvenky. Dnes od 18 hodin se omlouvá z důvodu pracovních povinností pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. Pan poslanec Martin Komárek se omlouvá dnes od 17 do 18 – pardon, ruší omluvu dnešní, došlo k omylu, od 17 do 18. Pan poslanec Jiří Junek se omlouvá dnes

od 16.45 z osobních důvodů. Pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá dnes od 17 do 17.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá dnes od 16.30 do 18.30.

Zahajují podrobnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom v úvodu – přál bych si jako dohodu, ale vědom si toho, že ten zákon se projednává už několik měsíců, jak už to tady padlo, tak nejsem moc velkým optimistou. Proto se tímto přihlašuji ke svým návrhům uvedeným pod čísly sněmovních dokumentů 4470, 4471 a 4472. Zdůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě a je také uvedeno ve výše uvedených dokumentech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych tímto omluvil svého kolegu Václava Snopka z důvodu závažné zahraniční cesty a současně se formálně přihlásil k jeho pozměňovacím návrhům, které zadal pod šifrou 4855.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Valentovi. Pan poslanec Klaška je zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy. Pardon, ještě pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo podruhé, tentokrát v podrobné rozpravě. Dovolil bych si načíst pozměňující návrh, který je uveden pod sněmovním dokumentem číslo 5138, který řeší nebo upravuje definici letiště. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dovolím si načíst již avizovaný legislativně technický pozměňovací návrh: Část třetí článek čtyři zní: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2017." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Neeviduji žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat, a končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 7. září 2016 na 49. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej na návrh poslance zpravodaje Martina Kolovratníka přerušili a odročili do příští řádné schůze. Obecná rozprava nebyla zahájena.

Dne 7. září z pověření vlády vystoupil a přednesl úvodní slovo pan ministr dopravy Dan Ťok a také zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Martin Kolovratník, které prosím, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Pokud nemají zájem o opětovné vystoupení – pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona přináší zejména změnu místní příslušnosti obecních úřadů obcí s rozšířenou působností u provádění zápisů do registru silničních vozidel, schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného a jednotlivě dovezeného vozidla a u přestaveb vozidel, a to po vzoru živnostenského zákona. Místní příslušnost, dosud daná sídlem nebo bydlištěm provozovatele, se navrhuje zrušit a volbu příslušného úřadu ponechat na žadateli, tedy žádost bude možné podat u kteréhokoliv obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

U registračních úkonů je navržený krok umožněn zejména postupnou elektronizací dokumentů přikládaných k žádostem o zápis, navázanou na předchozí novelizaci zákona č. 56/2001 Sb. Ve spojení s tímto krokem se nepředpokládá snížení celkových příjmů ze správních poplatků, nicméně lze očekávat určitou redistribuci úkonů a s nimi spojených poplatků mezi dotčenými obecními úřady s tím, že lze očekávat vyšší koncentraci úkonů ve větších městech. Navržený krok s sebou přinese příznivé dopady na fyzické a právnické osoby, spojené především s finančními, časovými a administrativními úsporami.

Dalším cílem návrhu zákona je odstranění některých dílčích nedostatků a mezer zákona č. 56/2001 Sb. v návaznosti na jeho novelizaci provedenou zákonem 239/2013 Sb.

Vedle výše uvedených navrhovaných změn bylo při přípravě předkládaného návrhu přistoupeno rovněž k nezbytné implementaci práva Evropské unie, konkrétně adaptaci toho zákona na nařízení EU týkající se požadavků na traktory a lesnické a zemědělské stroje, dvoukolá a tříkolá vozidla a čtyřkolky.

Hospodářský výbor přijal k tisku 683 formálně 21 pozměňovacích návrhů. S částí z nich vyslovilo Ministerstvo dopravy souhlas, s částí nikoliv. Zde mi dovoluje zmínit

zejména tu skutečnost, že část těchto pozměňovacích návrhů směřuje k dílčí implementaci evropské směrnice o pravidelných technických prohlídkách vozidel. Jsem si vědom toho, že zejména otázka organizačního zabezpečení výkonu technických prohlídek, tedy zachování STK a SEM, to jsou stanice emisních kontrol, se stala předmětem intenzivních diskusí se zástupci provozovatelů stanic a předmětem střetu různých názorů na správný postup. Ministerstvo dopravy si je vědomo kontroverzí spojených s touto oblastí a rovněž vnímá obavy provozovatelů STK a SEM spojené s implementací evropské směrnice. Opakovaně jsme proto v uplynulých dvou měsících komunikovali se zástupci Evropské komise, zjišťovali, jaká řešení organizace výkonu technických prohlídek jsou pro Komisi ještě přijatelná z hlediska slučitelnosti se směrnicí. Poslední jednání se uskutečnilo minulý pátek a rysuje se zde určitá alternativní možnost ke slučování STK a SEM. Ministerstvo dopravy na tomto základě v krátké době připraví materiál pro meziresortní připomínkové řízení. S ohledem na výše uvedené v této oblasti považuji za vhodnější počkat na vládní návrh, který bude implementaci směrnice 2014/45/EU řešit komplexně.

Já bych k tomu dodal, že z mého jednání s paní komisařkou vyplynulo, že tam není požadavek na slučování, a hledáme dnes cestu, jak by obě věci mohly fungovat odděleně, s tím, že by ovšem musela být dodržena všechna ustanovení té evropské směrnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil zpravodaj pan poslanec Martin Kolovratník. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Já tedy teď už v obecné rozpravě, takže nebudu vystupovat v roli zpravodaje, ale snad mohu jenom připomenout časový průběh toho jednání. Hospodářský výbor měl lhůtu na podání návrhu do 17. srpna a to zmiňované usnesení, komplexní návrh, nebo rozšířený pozměňovací návrh ze strany hospodářského výboru, je v systému již zanesen pod číslem 683/2, kde si můžete jeho obsah přečíst.

Já za sebe snad zrekapituluji, že jsou v něm zhruba dvě takové hlavní oblasti řešeny a diskutovány. Jedna oblast, jak to bylo řešeno i na hospodářském výboru, se týká takzvaných historických vozidel, kterým se věnoval a o jejichž řešení požádal kolega, pan poslanec a zároveň místopředseda výboru Milan Urban. Teď v systému vidím, že je k tomu ještě doplňující pozměňující návrh Jeronýma Tejce, tak předpokládám, že kolega si ho sám asi v obecné nebo pak v podrobné rozpravě, až se bude přihlašovat, okomentuje a vysvětlí, co je myšleno tím dopřesněním.

Sám za sebe potvrzuji slova pana ministra, že ve výboru jsme se poměrně dlouho věnovali právě technickému řešení toho, jakým způsobem stanovit nebo určit, jak nově postupovat právě ve věci udělování licencí, to znamená postupu, resp. čísla a množství toho, kolik stanic technické kontroly, resp. stanic měření emisí se bude v České republice vyskytovat. V této fázi, pokud o to nikdo z vás nebude mít zájem, není asi potřeba tady na plénu zacházet do detailu a vše nadále do detailu vysvětlovat,

byť samozřejmě jsem na to připraven a rád to udělám ať teď, nebo během třetího čtení. Za sebe chci říci, že zatím s tím postupem, který na hospodářském výboru získal velikou podporu, z 18 přítomných 15 hlasů pro, jsem zatím srozuměn. Určitě jsem připraven nadále stanovisko s Ministerstvem dopravy diskutovat.

Snad teď jenom doplním – a k pozměňovacím návrhům se přihlásím –, že tedy v komunikaci a společně připravě s legislativci z Ministerstva dopravy jsem do systému za sebe připravil další dva pozměňovací návrhy, které zmírňují, resp. vylepšují formulace z hospodářského výboru. První se týká nabytí účinnosti, resp. platnosti zákona. Možná si dobře pamatujete, že je tady ve Sněmovně opravdu dlouho, je to náš dluh vůči exekutivě, už od 15. prosince, takže my už jsme de facto prošlihli, promiňte mi ten výraz, lhůtu nabytí účinnosti a vstupu zákona do praxe. Proto jsme zvolili takzvanou plovoucí lhůtu, kde říkáme, že by to bylo od prvního dne třetího měsíce po vyhlášení zákona ve Sbírce.

Druhý návrh právě v přechodných ustanoveních reflektuje některé z připomínek Ministerstva dopravy a zavádí je do zákona. Konkrétně se to týká za prvé možnosti provádět kontrolu technické vybavenosti STK kdykoli v průběhu jejich existence, to znamená, i když se teoreticky přestěhují, a ve druhém případě dává zjednodušeně půlroční lhůtu právě pro stanice měření emisí, aby se připojily do on-line systému.

Tak to jen takhle stručně na představení dalších záměrů. V podrobné rozpravě se potom k těm pozměňovacím návrhům přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání a zahajují podrobnou rozpravu, do které se přihlásil taktéž jako první pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Já v tuto chvíli nezdržím a pouze se přihlásím ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému podány. Hlásím se tedy k pozměňovacímu návrhu číslo 4857, dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5129 a konečně k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5130.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu 5134. Pro úplnost dodávám, že je to pozměňovací návrh zpracovaný ve spolupráci s panem poslancem Urbanem a současně s Ministerstvem dopravy, legislativním odborem, se souhlasem pana ministra, který byl tak laskav a zprostředkoval tu komunikaci.

Jedná se o úpravu toho, co bylo již přijato na hospodářském výboru ve vztahu k veteránům, rozumějme vozidlům veteránům. To, co budilo emoce, bylo provedení, které bylo zvoleno, a proto jsme se dohodli s legislativou Ministerstva dopravy na

tom, jak naplnit účel, který už byl dán, a udělat to tak, aby to legislativně, technicky a také funkčně bylo možné.

V zásadě jde o dvě základní věci. Dnes, pokud máte vozidlo, které je veteránem, je registrováno na těch bílých espézetkách, tak pokud byste si ho chtěli převést do zvláštního režimu, do režimu historických vozidel, na ty espézetky zelené s označením V, pak to můžete udělat tím, že odhlásíte vozidlo z registru vozidel, ale abyste ho mohli odhlásit, musíte ho poté ekologicky zlikvidovat. Pak už tedy nemáte co do toho registru historických vozidel zapisovat, protože vozidlo neexistuje. Takže toto napravujeme tak, aby to možné bylo, ten přechod mezi jednotlivými registry.

Druhý problém, který nastává se zpřísněním technických kontrol, které jsou určité v pořádku, ale může nastat u historických vozidel, je, že ta vozidla jsou zapsaná, měla by splňovat všechny podmínky provozu, ale nikdo bohužel nepamatuje na to, že ta vozidla byla vyrobena před 40, před 50 lety a jsou registrována na těch původních značkách. Proto se zákonem zavádí model, kdy tato vozidla budou technicky testována, budou testována stejným způsobem jako vozidla v provozu, nicméně bude přihlíženo k tomu, jaké byly ty původní požadavky na jejich provoz. Takže je to zase věc, která by měla umožnit, aby klenoty našich silnic nezmizely jen proto, že nebudou splňovat ty nejpřísnější režimy, které jsou platné pro dnes vyrobená vozidla.

Je to určitý krok směrem k historickým vozidlům, k jejich majitelům. Jsem přesvědčen, že to je krok správným směrem. Budu doufat v podporu tohoto návrhu, který, jak říkám, byl vypracováván napříč spektrem a podpořen. Takže v tomto smyslu jde o návrh kolektivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem, neviduji žádné návrhy na hlasování a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb.,
o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další
zákony
/sněmovní tisk 931/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám materiál, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který byl schválen na jednání vlády dne 5. října

tohoto roku. Důvodem předložení tohoto materiálu je naplnit jeden z hlavních cílů v Akčním plánu k národní strategii kybernetické bezpečnosti České republiky na období let 2015 až 2020, který schválila vláda svým usnesením číslo 382 ze dne 25. května 2015. Konkrétně se jedná o cíl týkající se aktivního odvracení a potlačení kybernetických útoků prostřednictvím Národního centra kybernetických sil zřízeného v rámci Vojenského zpravodajství. Samotným předmětem tohoto materiálu jsou tedy návrhy legislativních změn, které jsou nutné k zajištění plné funkčnosti tohoto Národního centra kybernetických sil.

V návrhu novely zákona o Vojenském zpravodajství je stanovena samotnému Vojenskému zpravodajství nová působnost spočívající v zabezpečování kybernetické bezpečnosti České republiky. Navrhovaná úprava také stanovuje pravidla pro používání technických prostředků, a to včetně jejich umístění. Jejich umístění, respektive instalace do požadovaného prostředí, bude vždy podléhat schválení vládou České republiky. V návrhu novely zákona o zajišťování obrany, zákon číslo 222/1999 Sb., se obrana kybernetického prostoru prostřednictvím nového ustanovení stává integrální součástí obrany státu. Kybernetická obrana se tímto způsobem zařazuje do systému obrany státu a je zdůrazněna její specifická povaha a role v tomto systému.

Do zákona o elektronických komunikacích, což je zákon číslo 127/2005 Sb., bylo doplněno ustanovení, podle kterého je právnická nebo podnikající fyzická osoba zajišťující síť nebo poskytující službu elektronických komunikací povinna Vojenskému zpravodajství zřídit a zabezpečit rozhraní pro připojení technických prostředků kybernetické obrany. Náklady spojené s touto povinností budou podle nového ustanovení kompenzovány podnikatelům prostřednictvím Vojenského zpravodajství, respektive z kapitoly Ministerstva obrany. Pravidla pro tuto refundaci jsou stanovena v návrhu nařízení vlády, který jsou součástí tohoto materiálu.

Dovolte mi závěrem ještě konstatovat, že poslední summit NATO ve Varšavě uznal kybernetický prostor za čtvrtý druh válečného konfliktu a kybernetický útok uznal za způsobilý k aktivaci článku číslo 5 Severoatlantické smlouvy. V rámci bezpečnostní strategie České republiky aktualizované v únoru 2015 jsou mezi identifikovanými hrozbami uvedeny také kybernetické útoky. Předkládaný materiál proto může v budoucnu pomoci eliminovat kybernetické hrozby a zajistit bezpečnost civilního obyvatelstva i naší infrastruktury.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Bohuslava Chalupu, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, po úvodním slově předkladatele návrhu zákona si dovoluji vyslovit krátký shrnující komentář.

Návrh zákona vám byl rozeslán dne 5. 10. 2015 jako sněmovní tisk 931/0. Organizační výbor dne 6. 10. 2015 svým usnesením číslo 319 projednáni návrhu

zákona doporučil. Zároveň navrhl výbor pro obranu jako garanční výbor a určil i zpravodaje pro Poslaneckou sněmovnu.

Pan ministr dle mého názoru předloženou legislativní iniciativu popsal zcela dostatečně a další odborná diskuse je věcí garančního výboru, eventuálně dalších výborů dle vůle ctihodné Sněmovny.

Předložená legislativní norma odpovídá prioritám koaliční vlády a odpovídajícím způsobem reflektuje výrazně změněnou bezpečnostní situaci v kybernetickém prostředí a navazuje na již uvedené usnesení vlády. Je poslední čtvrtletí roku 2016, a od roku 2013 jsme se evidentně octli v reálné a dříve jen okrajově předpokládané situaci, ve které jsou proti nám trvale, koncepčně a velmi agresivně vedeny nepřátelské hybridní kampaně v souladu s obecným konceptem takzvané informační převahy, či dominance, k jejímuž dosažení má ofenzivní i defenzivní informační válka sloužit. Informační převaha má přispět především ke zvýšení efektivity vedení bojové činnosti ve fyzických doménách. Další souvislosti jsou nasnadě.

Za velmi významný parametr navržené legislativní normy považuji v zákoně zahrnutou definici kybernetické obrany, která nastavuje celkový smysl zákonem zamýšlené a dle mého soudu velmi potřebné ambice. Kybernetickou obranou se rozumí souhrn činností a opatření směřující k vytvoření účinného systému obrany v kybernetickém prostoru a příprava a použití sil a technických prostředků kybernetické obrany a tak dále.

Konstatuji, že opatření a oblasti, které návrh zákona legislativně vymezuje, jsou významnými s ohledem na naši odpovědnost zajistit bezpečnost a prosperitu obyvatel České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Děkuji za zpravodajskou zprávu pana poslance Bohuslava Chalupy, který byl zpravodajem pro prvé čtení, a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Antonína Sedi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, já osobně vítám novelu zákona o Vojenském zpravodajství, která, jak bylo řečeno, reaguje na nové bezpečnostní hrozby týkající se kybernetické bezpečnosti. Jenom chci připomenout, že ty kybernetické útoky mohou způsobit a již způsobují obrovské a nejen materiální škody, a to nejen formou kyberkriminality, kybernetické špionáže či přímo cílenými kybernetickými útoky, protože poškozena může být nejen základní infrastruktura. Mohou být vyřazeny prostředky zabezpečující obranu či bezpečnost země, může způsobit selhání komunikačních, energetických, dopravních, finančních systémů či registrů, ale může ohrozit i výpadek systému zajišťující zdravotní péči k udržení života. Proto je důležité řešit kybernetickou bezpečnost komplexně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, z pohledu kontroly činnosti Vojenského zpravodajství stálou komisí pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství, ta

rozšiřuje v § 22 odst. 2 povinnost předkládat usnesení vlády České republiky o schválení umístění a podmínek použití technických prostředků kybernetické obrany. Podobně v § 22 odst. 3, tam je uvedena možnost kontrolního orgánu požádat o zprávu o použití technických prostředků kybernetické obrany na území České republiky. Nicméně tady je omezení pouze na ukončené případy.

Závěrem chci upozornit na změnu zákona o zajišťování obrany České republiky, který zavádí nový § 9b ukládající Národnímu bezpečnostnímu úřadu provést reaktivní opatření nebo ochranná opatření v rámci kybernetické bezpečnosti.

Tolik stručný komentář k návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedřovi. Ještě mi dovolu, abych konstatoval omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 18 hodin z osobních důvodů paní kolegyně Matušovská.

Nyní faktická poznámka pana poslance Chalupy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Jenom avizuji, že jako předseda stále komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství si tento návrh zákona přisvoji i tato komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Písemnou přihlášku nemám. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Není tomu tak. Žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí nebyl předložen. Budeme hlasovat o příkázání.

Organizační výbor přikázal předložený návrh k projednání výboru pro obranu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 170. Nejdříve vás požádám o odhlášení. Odhlásím vás a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o příkázání výboru pro obranu jako výboru garančnímu v hlasování číslo 170, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 170 z přítomných 104 pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat k projednání jinému výboru. Ptám se, jestli je návrh na jiný výbor. Ano, vidím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Já si nerad přidělávám práci, ale přesto vzhledem k závažnosti této problematiky navrhuji výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan Daniel Korte navrhuje výbor pro bezpečnost jako další výbor, který to má projednat.

Rozhodneme v hlasování 171, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro výbor pro bezpečnost. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 171 ze 112 přítomných pro 89, proti 5. Návrh byl přijat. V tom případě konstatuji, že byl jako dalšímu výboru přikázán tento tisk výboru pro bezpečnost.

Lhůta je zachována podle jednacího řádu na 60 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 43.

Dále budeme v programu schůze pokračovat podle pořadu. Dalším bodem je bod číslo 33. Jde o přerušovaný bod

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení

Měli jsme za sebou vystoupení paní ministryně, měli jsme za sebou vystoupení paní zpravodajky a rozprava nebyla otevřena. Ptám se, jestli se paní ministryně a paní zpravodajka chtějí ještě vyjádřit ke svým úvodním slovům. Není tomu tak. Mohu tedy okamžitě otevřít rozpravu. Rozpravu otevírám.

Jako první je přihlášená paní poslankyně Marta Semelová, připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona o státní sociální podpoře by měl, jak je uvedeno v důvodové zprávě, přispět k lepšímu sladění práce a rodinného života. Tento záměr má naši podporu, neboť naprostá většina mladých rodin podporu ze strany státu rozhodně potřebuje. A nejenom v souvislosti s rodičovským příspěvkem, ale také pokud jde o ekonomické zajištění, bydlení, práci, pro děti finanční dostupnost vzdělávání, mimoškolní zájmové činnosti a zdravotní péče. Tato komplexní systémová pomoc mladým rodinám s dětmi však řešena touto novelou není. To platí tedy o tomto návrhu, který se zabývá spíš kosmetickými úpravami místo toho, aby pomohl těm mladým rodinám, které se propadají do existenčních problémů.

Dnes jsou u rodičovského příspěvku při rychlosti čerpání na dva, tři a čtyři roky. Novelou se celková částka, tedy 220 tisíc, nemění, ale bude moci být čerpána za kratší dobu. Co vidíme jako pochybné, je to, že je zacílena především na vysokopříjmové skupiny obyvatel, tedy na ty, kteří vydělávají nad 81 tisíc korun. Právě oni budou moci čerpat nejvyšší možnou částku, konkrétně 32 640 korun. Tuto částku vyčerpají za šest měsíců a pak jim de facto říkáme – můžete nechat dítě doma a běžte do práce. Jinak samozřejmě mohou pracovat i v průběhu těch šesti měsíců. A tady se ptám: Nedostává se tak dítě poněkud na vedlejší kolej? Nezapomíná se na

jeho potřeby a zájmy? Ve věku pouhých šesti měsíců je pro jeho zdravý vývoj velmi důležitý stálý kontakt s blízkou osobou, s matkou či otcem, prostě péče rodiny.

Uvědomuji si, že brzký návrat do práce je pro mnohé maminky velmi důležitý, a to z různých důvodů. Pro některé je to důležité vzhledem k nepříznivé ekonomické situaci rodiny, pro jiné z důvodu obavy o ztrátu zaměstnání, pro další z důvodu budování kariéry, případně obav o vývoj v oblasti, který je předejde. V žádném případě nezpochybňuji potřebu těchto rodičů do práce jít. Ale v době, kdy je dítěti pouze půl roku, je to opravdu brzy. Vláda by se měla zaměřit na takovou podporu, aby kvůli mateřství rodina nestrádala a nepropadala se do nebo pod hranici chudoby, aby se potřebné péči o malé dítě mohla věnovat.

Přítom znovu zdůrazňuji, že zapojení žen do pracovního procesu považujeme za velmi důležité. Sladování rodinného a pracovního života je významné téma, kterému je nutno věnovat stálou pozornost z důvodu ekonomického zajištění, ale také proto, aby žena neztratila kontakt s pracovním prostředím a se změnami, k nimž v profesní oblasti dochází, aby se měla kam vrátit, seberealizovat se, uplatnit své vzdělání, znalosti a dovednosti a zároveň aby měla možnost pečovat o své dítě. Problém, kdy žena vypadne z pracovního procesu, se odráží mimo jiné i v následném platovém ohodnocení, v pozdějším věku pak ve výměře důchodu, který je podle statistik mnohem nižší než u mužů, ale má v sobě i další problémy, jichž je v souvislosti s mateřstvím celá řada. Ne náhodou se mluví o tom, že mateřství a odchod do důchodu jsou vstupenkami do chudoby.

Vláda se proto musí zaměřit v prvé řadě na prevenci, na to, aby se rodiny nedostávaly do situace, kdy se musí zadlužovat, jen aby zaplatily nájem, pomůcky do školy, zájmovou činnost, školní obědy či prázdniny. A to považuji v činnosti vlády za nedostatečné.

Za důležité také považuji to, aby byl posílen princip solidarity, který byl za Nečasovy vlády výrazně ponížen. Nejde jen o problematiku, kterou právě probíráme, ale také například o daňové zákony, konkrétně o progresivní zdanění. Pokud jde o zrušení omezení pro nevýdělečně činné občany, jako jsou například studenti, OSVČ, nezaměstnaní, neplatící si sociální pojištění, nebo ti, kdo mají denní vyměřovací základ malý či minimální, myslím si, že ano, tento návrh pomůže v dané době pobírání rodičovského příspěvku, ale je nutno zabývat se i následnou dobou, co bude potom, aby po rychlejším vyčerpání příspěvku nenastal propad do hmotné nouze.

Takže těch otazníků v souvislosti s předloženou novelou vidíme jako klub KSČM celou řadu a bude nutné návrh v průběhu legislativního procesu řádně prodiskutovat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Slova se ujme paní poslankyně Jitka Chalánková a připraví se pan poslanec Zdeněk Soukup. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den, pane předsedající. Jedná se o vládní návrh zákona, sněmovní tisk 854, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní

sociální podpoře. Novela se týká úprav v oblasti jedné dávky státní sociální podpory, a to rodičovského příspěvku. Deklarovaným cílem je maximálně flexibilní dávka přizpůsobená situaci rodiny.

Chtěla bych říci, že ani jedno z opatření nemůže žádným způsobem pozitivně přispět ke sladění pracovního a rodinného života, protože rodičovský příspěvek není překážkou sladění. Novela umožní rychleji vyčerpat rodičovský příspěvek a nárok na rodičovský příspěvek budou mít i rodiče, jejichž nemluvňata budou celý den v jeslích. To není opatření na podporu rodin.

Stručně představení rodičovského příspěvku dle současné úpravy. Rodičovský příspěvek není totéž jako rodičovská dovolená. Dávka státní sociální podpory není navázána na čerpání rodičovské dovolené u zaměstnavatele. A kdo čerpá rodičovský příspěvek, nemusí být ani dnes uvázan u dítěte doma bez možnosti realizovat se v zaměstnání. Zde je nutné zdůraznit, že u dětí do dvou let je možné pobývání v kolektivní péči pouze za přísných omezených podmínek a u dětí nad dva roky se docházka do kolektivního zařízení nesleduje.

Rodičovský příspěvek lze pobírat při zaměstnání a není omezen výdělek. To je vlastně i situace, kdy dochází neustále k dalšímu rozvolňování podmínek pro pobírání rodičovského příspěvku. O dítě, na které rodič pobírá rodičovský příspěvek, se může starat pobírající rodič osobně, zajistit péči jinou fyzickou osobou, může to být druhý rodič, ale také dnes i babička nebo chůva, nebo dítě může navštěvovat kolektivní zařízení, jak jsem řekla, u dětí mladších let pouze na 40 hodin v měsíci do dvou let. Nad dva roky se docházka nesleduje. Rodičovský příspěvek může pobírat kterýkoli z rodičů a mohou se také v čerpání vystřídat.

Celková částka rodičovského příspěvku je 220 tisíc korun a existují různé varianty, výše, rychlost čerpání, které se odvíjejí od peněžitě pomoci v mateřství, resp. od denního vyměřovacího základu kteréhokoli z rodičů, který si vyberou, který je pro ně výhodnější. Když ani jeden z rodičů neměl nárok na peněžitou pomoc v mateřství, resp. mu nelze stanovit denní vyměřovací základ, týká se to především studentů, ale také osob samostatně výdělečně činných bez nemocenského pojištění, ekonomicky neaktivní osoby a nezaměstnaní, pobírá v dnešní době rodičovský příspěvek v pevných dávkách po dobu čtyř let bez možnosti volby, 7 600 do devátého měsíce věku a pak 3 800 do čtyř let. A je tam další a další, nebudu už všechny podrobnosti číst.

Hlavní body této novely: Za prvé – zrušení horní hranice výše rodičovského příspěvku, která je v dnešní době 11 500. Za druhé – osoby bez denního vyměřovacího základu by mohly čerpat až do výše 7 600. Za třetí – úplné zrušení podmínky sledování docházky dítěte do předškolního zařízení pro nárok na dávku. A za čtvrté – neposkytovat rodičovský příspěvek pěstounům na přechodnou dobu.

K té první části. Jak už tady bylo hovořeno, osobám s vyššími příjmy se umožní vyčerpat rodičovský příspěvek rychleji. Jde o to, že výše rodičovského příspěvku se bude stanovovat stejně jako u peněžitě pomoci v mateřství, to znamená až do výše 32 640 korun. Tady v tomto případě se týká toto opatření nebo tento návrh celkem 179 950 rodičů, takový počet má třicetinasobek ze 70 % denního vyměřovacího

základu nad 11 500. U těchto lze předpokládat, že využijí zrušení horního limitu. Tato možnost zde prostě je a bude. Zde nemáme striktně negativní náhled.

Za druhé za TOP 09. Osoby bez denního vyměřovacího základu budou moci vyčerpat rodičovský příspěvek dříve, to znamená do tří let, ne až do těch čtyř, jak to bylo dříve, nebo jak je to v současnosti. Opatření pomůže především studentkám nebo studentům, pokud by to pobíral otec. Jedná se celkem za rok 2015 o 69 981 příjemců rodičovského příspěvku. K tomuto máme postoj neutrální, nejsme proti.

Za třetí – a toto považuji za velmi důležité upozornění: Nárok na rodičovský příspěvek bude mít každý, komu se narodí dítě a má je v péči, tedy dítě není v péči kolektivního zařízení. Jedná se o individuální péči o dítě. Je to takové dá se říci v uvozovkách vyšší porodné na splátky – na 6 až 36 splátek. Úplně se ztratil původní smysl rodičovského příspěvku ocenit osobní péči rodičů o děti. Roční dítě může být celé dny v jeslích, rodič v zaměstnání vydělávat, kolik chce, a za půl roku má celý rodičovský příspěvek doma. Tento konkrétní bod – a to se liší od toho prvního, jak jsem říkala, že pokud má dítě zajištěnu individuální péči do dvou let, tak nemáme námitek – tento konkrétní bod znamená úplnou rezignaci na odměnění osobní péče rodiče o dítě a deklaruje, že je pro batolata stejně dobré, když se jim věnuje maminka, jako když jsou osm hodin denně v kolektivním zařízení. Je to symbol, kdy vlastně vidíme úplnou rezignaci na nejlepší zájem dítěte.

Za TOP 09 mohu říci, že postoj máme kategoricky negativní. V žádném případě to neznámá, že by maminky nemohly chodit do zaměstnání, ale musí do dvou let, aspoň do dvou, já osobně jako pediatr bych byla do tří let, zajistit individuální péči o dítě, ať je to chůva, ať je to babička, což v dnešní době všechno možné je, ale nikoliv kolektivní zařízení. Za sebe bych se přimlouvala za tři roky. Když už se stalo, že docházka dětí do kolektivního zařízení se nesleduje nad dva roky, tak je to opravdu, doufejme, ta poslední hranice, kterou se sociální demokracie bude pokoušet zbořit. Za nás postoj kategoricky negativní.

Za čtvrté. Pěstouni na přechodnou dobu v současné době dostávají štedrou odměnu a ještě v co nejrychlejší variantě vyčerpají rodičovský příspěvek biologickým rodičům, takže když se k nim dítě vrátí, už nemají tito biologičtí rodiče nárok na rodičovský příspěvek, anebo k dlouhodobým pěstounům, kteří dostávají za výkon pěstounské péče výrazně nižší odměnu, jak naše pracovní skupina, o které jsem zde na plénu již hovořila, opakovaně upozorňuje jak ministerstvo, tak výbor pro sociální politiku. Toto opatření takové praxi zamezuje. Za TOP 09 je postoj pozitivní.

Vzhledem k tomu, jak jsem prošla jednotlivé oddíly tohoto návrhu, doufám, že se nám podaří ve výborech vybrat z toho pouze to, co je prospěšné a pozitivní, a na druhou stranu, že se nepodaří prosadit to, co je kategoricky nevhodné pro nejlepší zájem dítěte, a to je především rozvolnění možnosti docházky do kolektivních zařízení pod dva roky věku dítěte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Soukup, připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, také já mám určité výhrady k tomu, co předkladatel zákona vydává za prospěšné. Mám na mysli větší flexibilitu v pobírání rodičovského příspěvku. Myslím možnost zkracovat dobu bezprostřední péče rodiče o dítě a zvyšovat tak měsíční rodičovský příspěvek. Novela umožňuje zkrátit péči matky o dítě na půl roku jeho věku, řekl bych v ideálním, nebo tom nejhorším případě. Sice to může prospět trhu práce, může to být také finančně výhodné pro samotné rodiny, o jejich odpovědnosti bych si ale dovolil pochybovat. Otázkou do diskuse je, nakolik je to v zájmu dítěte samotného, právní mluvou cui bono, komu to poslouží. Dětem těžko.

Vezměme na pomoc rady odborné. Nejsem takový odborník a specialista, tak jsem se snažil poučit. V prvních šesti měsících života dítěte dochází ke zrodu attachmentu, kdy zhruba od 12. týdne věku dítěte začíná dítě rozlišovat osoby a na své nejbližší začíná reagovat úsměvem nebo mimikou. Období od 6. měsíce věku do zhruba dvou let života bývá označováno jako fáze vyhraněného attachmentu. Dítě je na matce plně závislé, na matce, oddělení od ní je pro něj obtížné, v dítěti vyvolává protest, pláč a zoufalství. To říká odborná literatura. Příznaky poruchy připoutání – podle amerického psychoanalytika doktora Sandy Andersona takové dítě může tvořit povrchní kontakty, je náchylné k nehodám a úrazům, má slabou kontrolu impulsivního chování. Teprve mezi druhým a třetím rokem věku se závislost na matce snižuje a dochází k postupnému osamostatňování se, proto dítě ve třech letech již zvládne nastoupit do mateřské školky, i když je to pro něj zpočátku velmi těžké. Jeho vývoj však může jít dál, protože svět je obohacen o kontakty s vrstevníky, o nové věci ve velkém světě. Zároveň tříleté dítě již ví, že i když matka odchází pryč, nezmezí napořád. Dokáže si v hlavě vyvolat představu matky, která ho má ráda a myslí na něj, i když s ním zrovna není.

Větší flexibilita je při rozhodování o čerpání rodičovského příspěvku poněkud problematická. Předkladatel může namítnout, že doba čerpání rodičovského příspěvku nesouvisí s mateřskou dovolenou, ale víme, jak to chodí. Jako poněkud problematický vidím i návrh, podle kterého nemají mít nárok na čerpání rodičovského příspěvku přechodní pěstouni. V zásadě je to krok správným směrem. Opravdu se vyskytly případy, kdy pěstouni za rok vyčerpali na úkor náhradních rodin i dalších trvalých pečovatелů celou částku. Stojí ovšem za zamyšlení, co je k tomu vedlo. Nedávno mě navštívila v poslanecké kanceláři přechodná pěstounka. Jako odměnu za svoji službu dostává měsíčně něco kolem 20 tis. korun. Jako příspěvek na dočasně svěřené dítě, takzvaný příspěvek na úhradu potřeb dítěte, 4 500 tis. korun. Když mi předložila účty, kolik činí skutečné náklady, musel jsem jí dát za pravdu, že je z této částky možné zaplatit tak plenky a dětskou výživu. Ta paní má navíc dítě s vývojovou vadou. Kde má vzít na časté cestování k lékaři? Kde má vzít na oblečení, kočárek, dopravu, nejrůznější vyšetření? Dopočítali jsme se, že příspěvek na úhradu potřeb by měl být asi tak dvakrát vyšší. Ta žena dotuje rozdíl z pěstounské odměny a z dalších příjmů do rodinného rozpočtu, tedy na úkor svých vlastních dětí. To je ovšem těžko myslitelné u samoživitelek, které, jak ukazuje zkušenost, patří k nejlepším přechodným pěstounkám.

Tolik úvahy nad dvěma problémy, nad kterými se budeme muset, řekl bych, ve druhém čtení a především při projednávání ve výboru zamyslet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Soukupovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Vít Kaňkovský. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, v souvislosti s projednávanou novelou zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, vnímám rizika směrem k naplnění nesmírně důležité role matky, ale i otce v raném vývoji dítěte. Už zde o tom hovořil kolega Soukup, kolegyně Chalánková i další předřečníci.

Musím konstatovat, že na jedné straně chápu finanční či jinou potřebu některých rodin k brzkému návratu matky do zaměstnání či požadavek na větší flexibilitu v čerpání částek rodičovského příspěvku, přesto jsem ale přesvědčen, že stále větší tlak na brzký návrat matek do zaměstnání je výrazným rizikem pro harmonický vývoj našich dětí. Rozhodně proto stojí z mého pohledu za to, abychom tato rizika vnímali a při legislativním procesu provedli úpravu z mého pohledu až příliš liberálního způsobu navrženého čerpání rodičovského příspěvku. I pro mne je tou hranicí pro přechod z individuální péče o dítě ke kolektivní hranice dvou let věku.

Nechci se dnes při prvním čtení podrobně zabývat všemi aspekty předložené novely zákona, také již předřečníci o řadě z nich hovořili, ale dotknou se novelizačního bodu 8, který mimo jiné ruší opatření týkající se osob, u kterých nelze vyměřit denní vyměřovací základ a které mohly doposud čerpat rodičovský příspěvek pouze v pevných částkách bez možnosti volby. Nově se těmto osobám umožňuje volitelné čerpání rodičovského příspěvku až do výše 7 600 korun za kalendářní měsíc. Původní úprava byla především ze strany dotčených osob, kterými jsou, jak už zde zaznělo, například studenti, osoby samostatně výdělečně činné nehradící si nemocenské pojištění či osoby ekonomicky neaktivní, chápána jako diskriminující s ohledem na nemožnost volby výše a doby čerpání rodičovského příspěvku. S touto výtkou mohu v jádru souhlasit, ale zároveň vidím rizika, která rozvolněné čerpání rodičovského příspěvku pro tyto skupiny dotčených osob přináší. Zejména u studentů či osob ekonomicky neaktivních hrozí reálně riziko, že vyčerpají celkovou částku rodičovského příspěvku, která je stanovena na 220 tis. korun, ve zrychleném režimu, přičemž jimi budou sanovat jiné potřeby než ty, pro které jsou zákonem určeny. Reálně pak hrozí situace, že v dalším období budou tyto rodiny, páry, řešit svou neutěšenou finanční situaci požadavky na jiné sociální dávky. Dle mého názoru jsou tato rizika poměrně vysoká, a proto považuji diskusi nad vypuštěním této části novelizačního bodu č. 8 za důležitou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se paní poslankyně Markéta Adamová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si vzpomínám, když

jsme tady v roce 2005 nebo 2006 jako poslanci KDU-ČSL navrhovali zvýšení rodičovského příspěvku z částky 3 800 na 7 600 korun za měsíc, že jsme byli předmětem velké kritiky. O tomto návrhu, tehdy pozměňovacím návrhu jednoho z našich kolegů, se hlasovalo několikrát opakovaně. A když bylo zřejmé, že tento návrh má velkou podporu, tak i sám předchůdce paní ministryně, tehdejší ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach, se přihlásil a zpochybnil hlasování a řekl, že když je taková vůle tento návrh podpořit, že i on ho chce podpořit.

Tím chci jenom dokreslit, že tady v té době byla vůle ocenit péči matky o dítě, ale chci taky říct, že ty peníze jsou peníze za to, že se matka tomu dítěti věnuje. A to, že ten rodičovský příspěvek bylo umožněno čerpat po dobu čtyř let, mělo svůj racionální základ. Myslím si, že lékaři sami nejlépe vědí, a zejména psychologové, že čas matky s dítětem, čas, kdy se matka může plně věnovat svému dítěti, je pro dítě a pro jeho budoucí zdravý vývoj to nejlepší. Říká se, že taková doba by měla být minimálně tři roky. Když se ve volebním období 2006 až 2010 umožnilo rychlé čerpání rodičovského příspěvku, kdy se ta doba zkrátila vlastně na dva roky, tak si myslím, že to je hranice, za kterou by se nemělo jít.

Proto nemohu podporovat návrhy, které zkracují dobu čerpání na pouhých šest měsíců. Myslím si, že to je vyloženě asociální opatření, které se vymstí celé společnosti. Proto skutečně tento návrh nepodporuji a řekl jsem to již paní ministryni při jedné z rozhlasových debat. Velmi vás proto prosím, abychom to nedělali, abychom neumožňovali to čerpání po dobu šesti měsíců. Je to degradace rodičovského příspěvku a zejména je to degradace toho, že společnost rezignuje na to, že matka nebude mít dost času věnovat se svému dítěti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Požádám kolegyni Adamovou ještě o strpení. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já bych ve faktické poznámce jenom upozornil na jednu věc, že máme proti sobě jdoucí dva důležité demografické trendy. První je, že se nám průměrný věk narození prvního dítěte pohybuje už okolo třicátého věku matky, tzn. ve velmi vysoké fázi už profesní přípravy výkonu apod. Za druhé, podíl dětí, které se rodí samoživitelkám a kde odpovědnost matky nejenom za péči a výchovu, ale za obživu, je prostě klíčová. A třetí, a to si neodpustím, čistě profesně si myslím, že paní ministryně by měla vyndat data, která jsou o struktuře využití mateřské dovolené, a ukázat, jak jednotlivé kategorie matek vdaných, nevdaných, s partnery v jednotlivých regionech čerpají. A že kdyby toto Sněmovna měla, tak tady nemusí hauzírovat s určitými apriorními, podle mého názoru hodnotovými stanovisky a můžeme se na ta data podívat. Je zřejmé, máme luxus jedné z nejdelších mateřských dovolených v Evropě. Opravdu luxus i v tom pásmu šesti měsíců. Takže je potřeba také vnímat, že musíme a chceme, aby se společnost, ekonomika dynamizovaly, modernizovaly, a součástí toho je rostoucí podíl žen, které rodí děti bez soužití v manželství nebo partnerském vztahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjury. Ještě kolegyni Adamovou požádám o strpení. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Asi pro vysvětlení té poslední věty, kterou říkal pan poslanec Gabal. Zřejmě měl na mysli rodičovský příspěvek, a ne mateřskou, strukturu, jak to kdo čerpá, tak jenom na vysvětlení. A aby ta debata nebyla úplně jednoduchá, tak jste to popsal dobře, že roste počet dětí, které se rodí mimo manželství, ale mnohé jsou v partnerském vztahu, přestože se tváří, že ta žena je samoživitelka, a to je velký problém. A víte proč? Pro ty skutečné samoživitelky pak peněz v tom systému zůstává málo a to je věc, kterou bychom měli nějak řešit. Ony to řeší docela dobře některé okolní státy, kde skutečně prověřují, zda je to samoživitelka, nebo nesezdaná, což je úplně jiný problém. Určitě ta struktura čerpání rodičovského, nevím, jestli profesního zařazení matky nebo podle věkové skupiny může být nějakým vodítkem, ale určitě to nebude vodítkem v tom počtu samoživitelek. Mám názor, že ty skutečné samoživitelky si zaslouží vyšší podporu, než mají dnes. Ale pokud to nebudeme rozlišovat a budeme to mít jako dneska, tzn. de facto na nějakém vlastním prohlášení, když to trochu zjednoduším, tak si tu vyšší podporu nemůžeme dovolit, protože to je příliš mnoho. Trpí tím ale ti, kteří si tu podporu zaslouží více než dnes, a to je věc, které bychom se měli věnovat, a tam si myslím, že můžeme najít shodu. Je to obecně problém, protože tohle není sociální dávka, ale je to skutečně podpora rodiny a výchovy dítěte. Ale ten problém je podobný, že když je příliš široký okruh těch, kteří to dostávají, tak ti nejpotřebnější nedostávají tolik, kolik si zaslouží. To je logické, protože ten objem je zhruba stejně daný a to je podle mě mnohem důležitější, abychom se tímto směrem zaměřili (upozornění na čas) a pokusili se to identifikovat a popsat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Markéta Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, začátkem července minulého roku jsem předložila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, najdete ho pod sněmovním tiskem 535. K tomuto návrhu dala vláda negativní stanovisko. Jedním z důvodů bylo, že chce přichystat vlastní návrh, který bude mít pravidla vyplácení rodičovského příspěvku. V opozici se tedy časem člověk bohužel musí zvyknout na to, že jeho návrhy se nedostanou v projednání ani do prvního čtení a že leží dlouhé řady návrhů, na které měsíce, či dokonce i roky pouze sedá prach. Pro vaši informaci, takových návrhů má jen v současné chvíli náš klub 30. A když se pak podíváme na to, kolik je celkově bodů na programu schůze, aktuálně kolem 260, je asi každému, tedy i mně, jasné, že na opozici se dostane až v poslední řadě, což dnes znamená už prakticky vůbec.

Proto bych mohla mít možná radost, že i ministerstvo si uvědomilo, že je vhodná změna tohoto zákona, a trochu alibisticky bych si mohla myslet, že má iniciativa byla pro Ministerstvo práce a sociálních věcí pomyslným nakopnutím a díky tomu konečně uspíšili práci na vlastním návrhu. Radost však nemám, protože návrh přináší

jen některé z vhodných změn, které mohou rodičům malých dětí ulehčit život, a naopak obsahuje několik změn, které jsou nevhodné a u nichž se lze důvodně obávat negativního dopadu.

Návrh, který teď projednáváme, např. rozvolňuje vyplácení rodičovského příspěvku natolik, že všem, u kterých nelze v den narození dítěte stanovit denní vyměřovací základ, umožňuje zvolit si jeho výši až do příspěvku 7 600 korun měsíčně, což jsou např. i lidé dlouhodobě nezaměstnaní. Stávající úprava zákona jasně stanovuje, že těm, kdo dlouhodobě neplatili do systému nemocenského pojištění, se od desátého měsíce věku dítěte stanovuje povinně maximální délka vyplácení příspěvku, tedy na čtyři roky v současné době, a to odpovídá měsíčně příspěvku ve výši 3 800 korun. Chápu, že např. pro studující je současná úprava poměrně nevhodná, avšak věřím, že pokud chceme pro ně vytvořit přívětivější systém, lze to učinit i jiným způsobem. Tím, že umožníme čerpat úplně všem rodičovský příspěvek v nejrychlejší lhůtě, a navrhováno je prakticky do jednoho roku věku dítěte. Dá se očekávat, že i toho budou využívat lidé sociálně slabší a důsledkem bude jejich tíživá situace po rychlém vyčerpání plné výše příspěvku. Nicméně o tom tady už řada předřečníků a i zpravodajka ve svém úvodním slově hovořila, takže to nebudu více rozvádět.

Další změna, kterou nepovažuji za šťastnou, je úplné zrušení podmínky sledování docházky dítěte do předškolních zařízení, tedy u dětí mladších dvou let. Když jsem mluvila o svém návrhu zákona, tak musím říci, že i já jsem navrhla upravit tuto podmínku, nicméně ne ji úplně zrušit. Úprava, kterou považuji za lepší a doporučuji ji, odpovídá polovičnímu úvazku, což považuji za dostatečné. V mém návrhu byla také podstatná změna, kterou návrh ministerstva nenabízí, která by však pomohla sladování rodinného a profesního života a pomohla by zapojení prarodičů v rodinách, kde je to možné, kde se mohou a chtějí podílet na péči o nejmenší. Tuto změnu jsem nazvala rodičovská pro prarodiče. Je to takový pracovní název. Nicméně podpora by vznikla rozšířením okruhu osob, pro které by nebyl stanoven minimální vyměřovací základ a za které je plátcem pojistného stát, právě tedy pro prarodiče. Věřím, že tato změna, která státní rozpočet výrazně nezatíží, může mnohým skutečně pomoci vyřešit situaci, kdy nechtějí dítě svěřovat do péče kolektivních zařízení, což také nepovažuji za vhodné, ale z jakéhokoli důvodu se chtějí dříve vrátit do zaměstnání, a zároveň jim může pomoci jeden z prarodičů, který je ještě v produktivním věku.

Domnívám se, že rodina by měla mít možnost se svobodně rozhodnout o péči pro své děti. V druhém čtení proto budu ráda předkládat pozměňovací návrhy, které budou rodinám skutečně pomáhat, a nikoliv naopak. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Adamové. Ta byla poslední písemně přihlášená do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Pokud nikdo, rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně? Není tomu tak. Paní zpravodajka? Závěrečné slovo ano. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji všem, kdo se zúčastnil v prvním čtení diskuse. Děkuji kolegovi poslanci Soukupovi, který se naučil dětský věk od novorozence, batolete a kojence a řekl nám psychomotorický vývoj. Jsem ráda, že i jako zpravodajka jsem upozorňovala na to, že pokud projde tento návrh do druhého čtení, že se musíme opravdu zaměřit na to, aby nám ten zákon nevyšel hůř proto, aby byl zatížen náš státní rozpočet tím, že zkrátíme dobu čerpání vlastně nezaměstnaným, jak se nazývají, ekonomicky sociálně slabým, a tím se nám dostanou do dávek hmotné nouze. Takže určitě i já budu iniciovat pozměňovací návrh, aby se tento bod vypustil.

Musím souhlasit s kolegou Stanjurou, co se týče matek samoživitelek, protože osobně mám zkušenost právě z ciziny, kde když přijde na kontrolu k matce samoživitelce někdo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, já vás přeruším. Požádám sněmovnu o klid. Závěrečné slovo zpravodajky k tomuto tisku. Prosim v klidu, kolegové. Já jistě nechám prostor, abyste případně rozhovory z předsálí přesunuli v tichosti na hlasování do sálu. Ještě chvíličku... (Stále hluk v sále.) Žádám o to kolegy zleva doprava i zprava doleva... Tak ještě jednou. (Ozývá se: Haló! A sál se postupně ztišuje.) Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Takže ty kontroly u nás asi neprobíhají. Tady maminky teď chtějí, aby stát vyplácel např. alimenty. Ale máme tady opravdu tzv. samoživitelek mnoho, a to jenom tím, že jejich partneři jsou přihlášení např. u svých rodičů, tedy nejsou u nich v domácnosti. Když přijde kontrola, tak v cizině, když tam najde jedině jeho ponožky, tak jim to sebere. Tady tomu tak bohužel není. Takže v tomto máme také rezervy. Protože maminky samoživitelky, jak říká kolega Stanjura prostřednictvím vašim, ty právě samoživitelky opravdu mají málo financí a na tyhle, které vlastně čerpají zase další dávky z našeho systému, to nepadne. Takže si myslím, že v nastavení všech těchto dávek máme v našem státě ještě co dohánět, aby se vše napravilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 172, které zahajují, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru sociálnímu jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 172, z přítomných 139 pro 118, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na jiný výbor, který by to projednal? Není tomu tak. A pardon, kolega Soukup se hlásí. Omlouvám se, že jsem vás přehlédl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych doporučil přikázat tenhle tisk také komisi pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je legitimní návrh přikázat komisi pro rovné příležitosti a rodinu.

Rozhodneme v hlasování 173, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání této stálé komisi Poslanecké sněmovny. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 140 pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán také komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy. Lhůta k projednání zůstala podle zákona o jednacím řádu 60 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 33.

Budeme pokračovat bodem číslo

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - první čtení

Děkuji paní ministryni, že zůstala u stolku zpravodajů. Požádám, aby u stolku zpravodajů také zaujal své místo pan zpravodaj pro první čtení, předseda výboru Jaroslav Zavadil. Paní ministryně, máte slovo, a děkuji panu zpravodaji, že je už na svém místě. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, dovoluji mi uvést vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Ráda bych uvedla, že tento návrh je výsledkem společných jednání zástupců obou sociálních partnerů, kteří se shodli na potřebě novelizovat pracovněprávní kodex, a zahrnuje věcné změny směřující k prohloubení flexibility základních pracovněprávních vztahů za současného posílení ochrany postavení zaměstnance v těchto pracovněprávních vztazích a také v reakci na požadavky praxe. Novela byla skutečně diskutována velice dlouho a považujeme ji za návrh kompromisní.

Tato novela např. zavádí novou kategorii vrcholových řídicích zaměstnanců se zvláštním režimem, který se týká především jejich pracovní doby, jaksi chrání zaměstnance, pokud je zaměstnavatel převádí na jinou práci, aby to nebylo jenom jednostranné, upravuje problematiku dohod o pracích konaných mimo pracovní

poměr opět směrem k větší ochraně zaměstnanců, chrání např. více zejména matky, resp. rodiče malých dětí, protože jestliže tito žádají, jak je to v souladu se zákoníkem práce, o úpravu, třeba o kratší pracovní dobu nebo jinou úpravu úvazku, tak pokud jim zaměstnavatel nevyhoví, tak se můžou odvolat na vážné provozní důvody, které teď nově budou muset písemně doložit, které to tedy jsou. Je zde také garance návratu na původní práci na pracovišti i po skončení rodičovské dovolené, nejen jako dosud po skončení dovolené mateřské. A je zde ještě celá řada úprav, které vy, kteří jste se tomu věnovali, zajistě znáte. Takže věřím, že tento vládní návrh zákon podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelě Marksové a požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jaroslava Zavadila, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý podvečer, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jen velice krátce. Chtěl bych jenom dodat, že tato navrhovaná právní úprava hlavně řeší problémy při aplikaci zákoníku práce v praxi a soulad naší právní úpravy s judikaturou EU. To bych chtěl podtrhnout. Samozřejmě reaguje už na to, co tady říkala paní ministryně, na oprávněné potřeby praxe.

Chtěl bych jenom v krátkosti říct, že tento předkládaný návrh zákon je naprosto v souladu s ústavním zákonem č. 1. Je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, ať už to je článek 28 Listiny základních práv a svobod, anebo ať už to je i s článkem 27 také této Listiny.

Nemá fatální dopad na rozpočet České republiky. To bych chtěl také podtrhnout. A ani z tohoto návrhu nevyplývá, že by bylo velké zatížení zaměstnavatelských organizací. Jak už bylo řečeno, k souladu na tripartitě mezi těmito dvěma institucemi došli. Předpokládám, že samozřejmě na půdě garančního výboru, o čemž jsi myslím, že bude schválen, že to bude garanční výbor pro sociální politiku, se budeme potom bavit o některých nuancích, a tam samozřejmě bude půda na to, abychom se ještě bavili o některých pozměňovacích návrzích.

To je z mé strany vše, pane předsedající. Předpokládám, že propustíme tento návrh do druhého čtení, tak abychom se s tím mohli ve výborech zabývat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Jaroslavu Zavadilovi. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky, ale pan kolega Stanislav Grospič je řádně omluven, čili je na řadě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura s přednostním právem. Připraví se paní kolegyně Adamová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říct, že paní ministryně i pan zpravodaj mě dostali do stresu, a to podle určitých úvah o novelizaci zákoníku práce už nebude přípustné. A já vám řeknu proč. Dozvěděl jsem se, že je to v souladu s ústavním pořádkem, to jsem předpokládal, když je to vládní návrh zákona. Nenapadlo mě nic

jiného. Pak jsem se dověděl jakoby obecné formulace typu – zvýší se flexibilita pracovněprávních vztahů a současně se upevní postavení zaměstnance, což si myslím, že je trošku proti sobě. Ale budiž. Ale bohužel jsme se nedozvěděli vůbec nic, co je předmětem návrhu zákona. Nic konkrétního.

Ano, byla dlouhá debata. Někdo se na tom shodl. Splňuje to všechny předpoklady českého právního řádu i mezinárodních závazků a Ústavy. Ale že bych se konkrétně dozvěděl, protože nejsem člen sociálního výboru a nebudu mít pravděpodobně možnost to podrobně probírat na sociálním výboru... Tak nevím, jestli je to tou dobou, nebo to nepovažujete za nutné nám říct, co je vlastně obsahem kromě obecných formulací. Ale to bychom mohli říct z fleku u každého návrhu zákona, který je vládní. Já to klidně to zvládnu, protože předpokládám, že vládní návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem a našimi mezinárodněprávními závazky a že proběhla široká diskuse a že vypadá, že to má velkou podporu.

Já jsem zaznamenal zrovna tu diskusi poměrně vyhrocenou a chtěl bych vědět zejména od předkladatelů a od pana zpravodaje, zda chystají nějaké pozměňovací návrhy. Například o stresu, home office apod. To, co všechno proběhlo ve veřejném prostoru předtím, než návrh zákona přišel do Poslanecké sněmovny. Já to prostě nevím. Poprosil bych příště, jestli můžeme dostat konkrétnější informaci, čeho se týká návrh zákona, protože v té obecné... To byly přesně věty, které četla paní ministryně, které jsem si četl prstem v důvodové zprávě. O té větší flexibilitě pracovněprávních vztahů se současným posílením postavení zaměstnance. Rozumím tomu, že takové věty tam být musí, ale poprosil bych o nějakou konkrétní informaci, proč vlastně ten návrh zákona projednáváme, v čem bude lepší pro zaměstnance a v čem bude lepší pro zaměstnavatele. To si myslím, že není tak mimořádný požadavek, pokud projednáváme novelu v zákoníku práce.

Děkuji a doufám, že informace dostanu, když ne dneska, tak možná v průběhu druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní v řádné rozpravě paní poslankyně Markéta Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Víím, že už je pokročilá hodina, dámy a pánové, nicméně projednáváme poměrně zásadní novelu a jednu z opravdu rozsáhlých novel zákoníku práce, které mají vliv na pracovní trh. A hned následující, na kterou se asi nedostane, novelu zákona o zaměstnanosti, bychom k tomu mohli rovnou přiřadit, protože přináší zásadní změny.

Také jsem nebyla spokojena s předloženým komentářem, protože to, co obsahuje důvodová zpráva, je v mnohých případech podle mého názoru trošku liché. A když se začtete do samotného návrhu zákona, tak zjistíte, že slova o flexibilitě, kterými se hodně důvodová zpráva hodně ohání, jsou vlastně tak trochu ke kontradikci toho, co zákon řeší.

Chtěla bych tady především říci, že tento návrh přináší řadu věcných změn, ale i celé pasáže terminologicky přepracovaných paragrafů. V řadě případů je to pak

samozřejmě ke škodě, neboť důležitým prvkem právních jistot je i kontinuita práva a nová terminologie řazení a číslování paragrafů i hlav a přesouvání ustanovení z jedné části zákona do jiné znesnadňují orientaci v zákoně. Také mnoho nových odkazů na jiná ustanovení zákona formou číselného odkazu – mám tady i konkrétní příklady, ale k těm se zřejmě dostaneme až na projednávání ve výboru – výrazně komplikují efektivní používání zákona.

Důvodová zpráva tvrdí, že cílem je prohloubení flexibility pracovněprávních vztahů. Nicméně vlastní zpracování novely jde spíše opačným směrem, ke zbytečnému detailnímu precizování položek, které zákonem vůbec upraveny být nemusí, nebo mohou být upraveny jen rámcově.

Předesílám, že budu navrhovat zamítnutí zákona nikoliv proto, že bych si snad myslela, že úpravy v zákoníku práce nejsou potřebné a že nepotřebujeme novelizovat tuto důležitou normu, ale proto, že tak jak nám ji vláda, potažmo Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá, si myslím, že je opravdu možné ji považovat za paskvil.

Kdybych se měla vyjadřovat k jednotlivým věcným změnám, tak například zavedení nové kategorie vrcholových zaměstnanců je úplně zbytečné. Navíc je špatně pojaté, protože kritériem pro zařazení do této kategorie je výše příjmu. To asi cítíme všichni, že je nesmysl. Stačilo by obecné ustanovení, že u řídicích pracovníků může zaměstnavatel upustit od evidence odpracované doby a v takovém případě nenáleží příplatky za práci přes čas. Bylo by to jednoduché, elegantní a bylo by to i používané. Takhle se z toho stane pouze další slepé střevo zákona, které se bude postupně upřesňovat, precizovat, takže s velkým úsilím nebude dosaženo ničeho, protože v praxi zaměstnavatelé nebudou tohoto ustanovení vůbec využívat.

Drobné, zejména parametrické změny jsou navrženy u úpravy konta pracovní doby a pružné pracovní doby včetně převedení do jiné části zákona a hromadného propouštění, zpracovávání sociálního plánu.

Zásadní změna je v počítání dovolené, kdy dosavadní způsob počítání dovolené a odpracované doby pro výpočet jejího nároku na dny se mění na počítání na hodiny poskytnuté dovolené i odpracované doby. Odbourají se tím některé drobné nesrovnalosti zejména při směnném provozu s nerovnoměrně rozvrženou pracovní dobou, ale evidence a výpočet bude podle mého názoru mnohem složitější a pracnější než dosud.

Při neomluvené absenci zaměstnance již nebude možné krátit dovolenou o jeden až tři dny, ale pouze o zameškanou dobu. To je krok naprosto špatným směrem, protože preventivní účinky tohoto sankčního krácení dovolené byly velmi důležité pro potenciální absentéry. (Hluk v sále. Poslankyně se obrací k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám, paní poslankyně rozumím. Já bych vás stejně musel v 19 hodin přerušit, protože nikdo nenavrl pokračování projednávání zákonů po 19. hodině. Samozřejmě je vám zachována přihláška do rozpravy. Po přerušení schůze budete samozřejmě první v rozpravě, protože přihláška poslance Grospiče zůstane na konci. Zatím jste přihlášení jenom dva, ještě evidují přihlášku k faktické poznámce Miroslava Opálky.

Takže paní kolegyně, nemohu jinak než vás požádat, abyste svůj projev dokončila při pokračování tohoto přerušného bodu, až bude znovu zařazen.

Prosím o klid sněmovnu, je potřeba dořešit organizační věci.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji vám, pane předsedající, a určitě příště snad i možná v lepší atmosféře, protože to je opravdu důležitá norma. Kolegové snad budou vnímat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Věřím, že bude důstojnější.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, přerušuji tento bod. Zároveň přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka do 9 hodin do rána, když budeme podle schváleného pořadu schůze začínat bodem 175, občanský zákoník. Potom bychom pokračovali tím, co je předmětem, nebo hlavním předmětem této schůze, a to je státní rozpočet. Jsou tam ještě i další body, ale to uvidíme, na které se dostaneme.

Přeji vám hezký večer a těším se s vámi zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. října 2016
Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Vondráček hlasuje s kartou číslo 54, pan poslanec Klučka s kartou číslo 61, pan předseda Stanjura s kartou číslo 69.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci a členové vlády. Pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan místopředseda Bartošek od 16. hodiny do konce jednání – pracovní důvody, pan poslanec Bezecný – pracovní důvody, pan poslanec Fiala Petr – zahraniční cesta, pan poslanec Fiedler – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová – zahraniční cesta, pan poslanec Grospič – zahraniční cesta, pan poslanec Komárek od 16. do 17. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody pan poslanec Kováčik – osobní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – osobní důvody, pan poslanec Snopek – zahraniční cesta, pan poslanec Šincl – osobní důvody, pan poslanec Vozka od 14.30 do 19 hodin – pracovní důvody a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Chovanec od 9.30 do konce jednání – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Stropnický od 11.30 do konce jednání z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek od 14.30 do konce jednání – rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnes bychom tedy měli zahájit pevně zařazenými body, což je bod 175, občanský zákoník, potom bod 1, státní rozpočet a bod 58, stavební zákon. Ještě upozorňuji, že na 12.45 máme pevně řazen volební blok, to znamená body 264, 216 a 217, a případně bychom pokračovali body z bloku zákony v prvním čtení.

Nicméně než přistoupíme k bodu 175, mám přihlášku pana poslance Ondráčka, který se hlásí k pořadu schůze.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené ministryně, vážení ministři, kolegyně a kolegové, omlouvám se, že trochu narušuji chod této schůze, ale přicházím před vás s tím, abychom dnes po státním rozpočtu schválili nový bod programu, který by se nazýval postoj předsedy vlády k výročkám ministra kultury o tom, že Česká republika by mohla být jednou ze spolkových zemí Německa.

Ono nestačí, že ministr české vlády se bratříčkuje se sudeťáky a nazývá je milí kolegové. On se v pondělí na semináři, který uspořádal křesťansko-demokratický institut v Malostranské besedě, vyjádřil tak, že čistě teoreticky bychom mohli být jednou ze spolkových zemí Německa, protože naše ekonomika je navázaná na ekonomiku Spolkové republiky, a myslím, že tomu také vděčíme za velmi úspěšný hospodářský rozvoj naší země.

Domnívám se, že Česká republika je stále svrchovaný stát a ministr vlády České republiky by měl vystupovat v rámci Ústavy České republiky a podporovat svrchovanost státu. To, jak ministr kultury v poslední době vystupuje, a nebudu se teď vracet ke kauze, která to tady jítí, včera jsem to jasně formuloval, pokud pan ministr chce hrát sólovou hru, tak ať jde hrát sólový sport. Pokud chce být v kolektivu, a kolektivem je vláda České republiky, tak ať kope za ten kolektiv.

Takže vážené kolegyně, kolegové, pokud vám toto nestačí k tomu, abychom o těchto věcech diskutovali, tak nevím, co bude muset přijít příště. Děkuji za vaši pozornost a připadnou podporu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále k pořadu schůze se nikdo nehlásí, takže prosím, abyste zaujali svá místa v sále, budeme hlasovat.

Pan poslanec Ondráček si přeje zařadit nový bod – rozumím tomu tak, že po pevně zařazených bodech dnes, pane poslanče, je tomu tak? – který by zněl Postoj předsedy vlády k výroku ministra kultury atd.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Ondráčka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 174. Přihlášeno je 118, pro 28, proti 71. Návrh nebyl přijat.

V tom případě pokročíme k bodu číslo

175.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - třetí čtení

Tento bod byl 21. 10. přerušen. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr spravedlnosti a stejně tak pan zpravodaj garančního výboru, kterým je pan poslanec Vondráček. Jak jsem řekl, tímto tiskem jsme se zabývali v pátek 21. října, rozpravu jsme přerušili. Jenom připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 642/5. Ten byl doručen 22. září a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 642/6.

Zeptám se pana ministra, popřípadě pana zpravodaje, zda si v této fázi přejí vystoupit. Není tomu tak.

Takže můžeme pokračovat v přerušené rozpravě. Vidím jako první paní poslankyni Aulickou, která zde ale není, takže ji přesunu na konec přihlášených. Slovo má paní poslankyně Kailová, po ní se připraví pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobré ráno, dámy a pánové, vážení poslanci, vážené poslankyně. Navázala bych na debatu, která skončila minulý týden, která se týkala novely občanského zákoníku, potažmo pozměňováků paní poslankyně Válkové.

My s pozměňovacím návrhem paní poslankyně Válkové nesouhlasíme z mnoha důvodů, nicméně zásadní je pro nás argument, že navrhované změny ve způsobu rozhodování o umístění dítěte do ústavní výchovy považujeme za protiústavní, neboť jsou v příkrém rozporu jednak s Listinou základních práv a svobod a jednak i s Úmluvou o právech dítěte, které svorně požadují, aby o odebrání dítěte z péče rodičů a jeho umístění do náhradní péče jiné osobě nebo zařízení rozhodl vždy a bez výjimky pouze soud. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Marka Bendu a připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková.

Poslanec Marek Benda: Dobré ráno, vážený pane předsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové.

Vím, že se všichni těšíme na rozpočet, takže občanský zákoník nám připadá už méně podstatný. Já bych přece jen chtěl několik drobných poznámek přičinit, spíše zdůvodnění našeho hlasování.

Tak jak jsme se trochu obávali, a buďme rádi, že se to nerozjelo do ještě mnohem větší míry v okamžiku, kdy se objevila velmi střídmapá novela občanského zákoníku z pera Ministerstva spravedlnosti, a i tam bych si dokázal představit, že těch bodů bude polovina, ale uznávám, že byla velmi střídmapá, tak se samozřejmě rozjela lidová tvořivost v této Poslanecké sněmovně a začaly se přinášet jednotlivé další a další nové zlepšovací návrhy.

Myslím, že možná neklíčovější je návrh pana kolegy Tejce, resp. ústavněprávního výboru, na zpětné zavedení předkupního práva u bezpodílového spoluvlastnictví nemovitosti, který je zásadním koncepčním návratem zpět před platnost nového občanského zákoníku. Žádné úplně přesvědčivé důvody pro něj neexistují. Já ho nepodpořím a myslím si, že jsou to přesně věci, které se nemají takhle z roku na rok měnit. Pokud se nový občanský zákoník vydal nějakou koncepcí, není dobře, aby do roku 2013, resp. s posunem účinnosti tohoto ustanovení do roku 2014 platilo něco v tak zásadní věci, jako je vztah k bezpodílovému spoluvlastnictví, další dva roky platilo něco jiného a pak zase začalo platit zpátky to původní. Pokládám to za velmi nešťastné. I většina právnické obce se shoduje na tom, že tyto změny cikcak z jedné strany na druhou nejsou rozumné.

Pokud by ovšem takový návrh prošel, pak bych velmi prosil všechny, kteří o tom budou hlasovat, aby zvažovali minimálně podporu mého návrhu G4, to znamená posunutí účinnosti k 1. 1. 2018, aby opravdu bylo znovu pevné datum, od kterého je jasné, že se ta koncepce spoluvlastnictví mění, a nebylo to nějaké datum vejtití účinnosti, na které pan ministr spěchá, ale z toho hlediska vyplývá, že to datum bude někdy v půlce února nebo v nějakém podobném termínu. To je první poznámka, kterou k tomu mám.

Druhá poznámka je k návrhu paní kolegyně Pastuchové a to je ona možnost zadržovacího, resp. zástavního práva vůči části nemovitosti v případě společenství vlastníků jednotek a dluhů, které vznikly na nájemném, službách a dalším. Já vím, že to je problém, který je potřeba řešit, jenom si myslím, že bohužel toto řešení je ušité příliš horkou jehlou a příliš bez domyšlení toho, jaké budou jeho dopady ať už na trh s nemovitostmi, ať už na možnost poskytování hypoték, tak na skutečnou vymahatelnost tohoto ustanovení. To ustanovení říká, zjednodušeně řečeno, do 25 % vážně zástavní právo na nemovitosti za dluhy, které vznikly maximálně do šesti měsíců před prodejem této nemovitosti. Už otázka prodeje té nemovitosti je vlastně velmi nešťastná. Tam by mělo být minimálně když už tak rozhodnutí o prodeji, ale prodej je otázka, která může probíhat nějaký čas. Je možné jej zdržovat. Samozřejmě pak ty dluhy, jestliže řekneme maximálně šest měsíců, mizí zezadu. Zástavní právo nebude dostatečně fungovat, ale ve svém důsledku – protože banky jsou opatrné a protože tam takové přednostní zákonné zástavní právo na těch 25 % bude – bude znamenat, že už vám, SVJ, nikdy žádná banka nedá úvěr nebo hypotéku nebo cokoli dalšího na 100 % nemovitosti, ani na 90 % nemovitosti, jak už dnes tlačí Česká národní banka, ale pokud tam těch 25 % bude, bude to maximálně 70 %, možná 65 %.

To vidím jako velmi nebezpečné. Víím, že ten problém je třeba řešit, ale upřímně řečeno těch problémů, které je třeba řešit ve vztahu k dlužníkům, kteří se dostanou do absolutní platební neschopnosti – dnes a denně se tady bavíme o výživném, bavíme se o dalších dlužích – prostě je to vždycky problém a je třeba lidí, kteří začínají někde dlužit, okamžitě od začátku honit, okamžitě od začátku se o obstarávání toho dluhu starat, a ne mít pocit, že mám nějaké zákonné právo, které mě zvýhodňuje.

Poslední poznámka k diskusi, která tady tak vášnivě běží, o diagnostických ústavech, resp. o tom, jestli tam mají rozhodovat soudy, nebo jestli se máme vrátit ke koncepci, kde rozhodují diagnostické ústavy. Já se v tomto případě zdržím hlasování a budu to doporučovat i svému klubu. Chápu, že situace opatrovnických soudů je poměrně složitá. Současně si ale myslím, že řešení, které je navrhováno, je příliš radikální a návrat k úplně čistému rozhodování diagnostických ústavů je prostě příliš velkým zásahem.

Tam jde o to, že rozdíl mezi dětskými domovy různého typu je příliš velký na to, aby tak mohlo být rozhodováno ve správním řízení. Jestli půjdete do dětského domova, kde máte řekněme úplně volný režim, nebo do dětského domova, kde jsou režimy vycházení zpřísněné, je tak velký zásah do osobnostních práv dítěte, že by tam podle mého názoru mělo rozhodování nebo spolurozhodování soudu v nějaké podobě existovat. Zase je to asi na řešení. Je tam opravdu problém, že opatrovnické soudy dnes z objektivních i subjektivních důvodů rozhodují pomalu, ale nejsem si jist, jestli takoveto zásahy do moci státu nad dítětem se opravdu mají dělat ve druhém čtení občanského zákoníku v rámci Poslanecké sněmovny. To jsou věci, které mají přijít jednoznačně vydiskutované z vlády. Pokud je mi známo, tak vláda je jednoznačně vydiskutované nemá. Dokonce tam probíhá spor mezi jednotlivými ministerstvy. A já mám trochu obavu, abychom tady při tomto zásahu zase – a v tomto případě se to opravdu týká dětí – s vaničkou nevyliili i dítě.

Omlouvám se, že jsem vás ještě chvilku zdržel, ale přece jenom jsem tyto tři zásadní poznámky ke změnám, které jsou navrhovány, chtěl říci. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Chalánkovou a připraví se paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych navázala na své vystoupení z pátku. Já chápu, že můj předřečník pan poslanec Benda říkal, že takové diskuse se mají vést při druhém čtení, nicméně neměla jsem tuto možnost, proto se omlouvám, že diskutuji při čtení třetím.

Týká se to především pozměňovacího návrhu paní poslankyně Válkové, ke kterému jsem vystoupila již v pátek poměrně obsáhle, ale vzhledem k debatě, která se neustále rozvíjí, a dostáváme další a další informace a maily, tak bych si dovolila vystoupit ještě jednou.

Na začátku své řeči bych chtěla zareagovat na to, že jsem jmenovala pana magistra Adama Křístka, který byl podepsán pod různými stanovisky, které posílá Výbor pro práva dítěte, který funguje při Radě vlády pro lidská práva, zároveň stejný text poslala Poradna pro občanská práva a také byl autorem textu, který chválila nebo doporučuje dokonce Česká biskupská konference. Zároveň stejný text – a tímto už nejmenuji pana magistra Adama Křístka – poslala paní ministryně Marksová do výboru pro sociální politiku. Na jednotlivé části tohoto textu zareagovala paní poslankyně Válková.

Týká se to především takzvané ústavnosti či neústavnosti navrženého pozměňovacího návrhu. Zcela nesouhlasíme s tím, že tento pozměňovací návrh byl v rozporu s Ústavou. Proto jsem chtěla zareagovat, neboť jsem dostala dopis od odboru pracovníků ve státní sféře, který mě vybízí, abych tohoto pracovníka nejmenovala a nepoškozovala tak jeho jméno. Já ho jmenuji, protože je zároveň autorem těch textů, které nám posílají, a je pod nimi podepsán, různé neziskové organizace, a zároveň je zaměstnancem Ministerstva práce a sociálních věcí. Nic víc a nic méně.

Dnes ráno se objevily také další informace v tisku, které se týkaly stanovisek například organizace Člověk v tísni.

Dále bych chtěla zareagovat na předřečníci paní poslankyni Zuzanu Kailovou, kterou tímto jmenuji prostřednictvím pana předsedajícího. Včera jsem zachytila výstupy ze semináře, který se konal právě k této náhradní rodinné péči. Z těchto výstupů – na to bych chtěla upozornit – stanoviska byla pouze částečná a podle mne zdůrazňují pouze polovinu celé problematiky, nikoliv celou realitu při péči o ohrožené děti.

Chtěla bych upozornit, že z těchto stanovisek nikdy, v žádném případě, ani ze závěrů naší pracovní skupiny pro náhradní rodinnou péči, která pracuje při Poslanecké sněmovně, nikdy jsme nedošli k tomu, že bychom preferovali jeden typ péče na úkor nějakého typu péče. Nikdo nikdy nezpochybil, že ideální je péče, individuální péče o dítě v rodině, samozřejmě nejlépe v rodině vlastní. Potom následuje možnost adopce

a teprve potom pěstounské péče. A samozřejmě velmi komplikovaná je situace, kdy dítě musí být svěřeno nařízením soudu do ústavní výchovy. To nikdo nikdy nezpochybnil. Ale je potřeba se vrátit k tomu, že pro každé dítě je potřeba stanovit jeho individuální plán, který musí zajistit jeho stabilní vývoj.

Podle pana psychologa Matějčka, kterého tak ráda ta druhá strana – do toho sporu se nikdy nenechám vtáhnout – cituje, protože on už se bohužel nemůže bránit a nemůže reagovat, tak bych chtěla říci, že také my se opíráme o závěry pana doc. Matějčka a také všichni, kdo v této branži pracují již desítky let. Nezpochybujeme stanoviska pana doc. Matějčka, a dokonce nabízíme, protože jsem také členkou sekce pro náhradní rodinnou péči při Českomoravské psychologické společnosti a zároveň tato sekce je součástí naší pracovní skupiny, tak chceme zdůraznit, že pro dítě je vždycky potřebné, aby byly zajištěny jeho psychické potřeby v té dané chvíli a byl také zajištěn jeho stabilní vývoj. A ten stabilní vývoj neznamená, že dítě bude střídat prostředí. Je jasné, že dítě, které má perspektivu a vrátí se v brzké době ke svým rodičům, tak je možné ho umístit v raném kojeneckém věku do pěstounské péče na přechodnou dobu. Nicméně tento postup by neměl být paušální pro děti, pro které tento typ péče vhodný není. Tento typ péče je vhodný pouze pro děti netraumatizované a především pro děti nízkého věku. Takže tady vyléváme skutečně s vaničkou i dítě a tímto neblahým způsobem se posouváme dál.

Na základě statistik, které nám ukazuje Ministerstvo práce, ale pouze mediálně, protože výbor pro sociální politiku si žádá od Ministerstva práce a sociálních věcí – paní ministryně zde bohužel není – opravdu relevantní statistiky o počtu a důvodech odebraných dětí z rodinné péče a jejich postup systémem z různých typů péče, tak paní ministryně na mikrofon ve výboru pro sociální politiku sdělila, že takové statistiky nemají a nejsou schopni nám tyto statistiky směrem k výboru předat. Tak bych se chtěla zeptat, z čeho tedy tyto statistiky vycházejí. A také bych chtěla upozornit, že ředitelé některých zařízení říkají, že hlásí do náhradní rodinné péče děti, které vůbec nebyly odebrány z péče rodičů, ale jsou na pobytech dobrovolně, to znamená se souhlasem rodičů. Pak je jasné, že tyto statistiky jsou zavádějící.

Máme k dispozici spousty konkrétních případů, které ne vždycky jsou ochotni rodiče sdělit veřejně, protože mají obavy a bojí se, kdy např. souhlasili a podepsali souhlas s umístěním dítěte do dětského centra, protože nebyla žádná pochybnost o schopnosti jejich péče o toto dítě, ale potřebovali si vyřešit jiné záležitosti sociálního charakteru, dítě denně navštěvovali. Toto jsme četli ve výboru pro sociální politiku. Maminka dítě denně navštěvovala, denně o ně pečovala, řešila si své záležitosti, nicméně přišla za několik dní a dítě bylo na základě předběžného opatření umístěno do náhradní rodinné péče, protože někdo rozhodl proti přání této maminky o tom, že náhradní rodinná péče v pěstounské rodině bude pro dítě lepší než denní kontakt s vlastní biologickou matkou. Já se domnívám, že tento postup správný není a že zde už k porušování lidských práv dochází.

Znovu upozorňuji, že pod pláštěm takzvaných obhajob lidských práv, což je velmi krásný pojem, může docházet k demontáži základních lidských práv a svobod. To, že tento poměrně průhledný a pochopitelný pozměňovací návrh vůbec neznamená, že by dítěti bylo odepřeno soudní projednání a rozhodnutí o jeho umístění do ústavní péče a potom také ukončení této ústavní péče, a teprve po tomto

rozhodnutí následuje práce v diagnostickém ústavu, který přesně diagnostikuje konkrétní typ zařízení podle potřeb tohoto dítěte. Protože už dva roky, v podstatě od roku 2013, k tomuto nedochází, tak pouze na základě stanovisek orgánů sociálně-právní ochrany dětí, které si vyžadají – a kam se ještě dostanu dál – třeba i některé posudky, nicméně na základě těchto úředníků dochází k umístování dětí, a to nejčastěji vzhledem k přetíženosti opatrovnických soudů tam, kde je zrovna místo. Pak se samozřejmě může stát, že se dostanou spolu do jednoho zařízení dětí, které se spolu vůbec nikdy neměly potkat. Dochází ke komplikacím, přijede tam paní ministryně, řekne, že ten ústav nefunguje, že neplní svou roli, je třeba ho zavřít. Pokud budeme takto postupně zavírat všechny ústavy, nevím, kam se dostaneme.

Možná je to záměr. Nechci vidět všechno černě, ale v tom případě, když dokážeme, že tyto ústavy na základě této neodborné práce nefungují, tak dochází postupně k vytěšňování dětí z dohledu státu a k postupné a možné privatizaci systému, protože neziskové organizace, které pracují jako doprovodné organizace a pomocné organizace při orgánu sociálně-právní ochrany dětí, mohou tímto způsobem se rozhodovacích pravomocí zúčastnit.

Chtěla bych upozornit, a to znovu, že vás již dva roky informuji o kauze bratří Michalákových, která vůbec neznamená, že by mělo jít pouze o tento případ rodiny Michalákových, který si paní Michaláková již samozřejmě vydrží a dospěje ke svému vyřešení. Chtěla jsem upozornit, že tento případ především ukazuje na to, jakým způsobem funguje systém sociálně-právní ochrany dětí v Norsku. Chtěla bych upozornit, že v žádném případě to není žádné stanovisko proti Norskému království, ale naopak, je zde spousta případů, které jsou již otevřené, které by mohly pomoci nešťastným rodičům jak v samotném Norsku, tak také rodičům, kteří mají jednoho partnera Nora, jednoho z partnerů zahraničních, a také těch zahraničních rodičů. Této tristní situace v Norsku, kdy systém funguje na základě polosoukromé organizace typu Barnevern, která si takzvaně skutečně nakupuje rozhodnutí a posudky a tyto teprve potom přikrývá pouze a vždycky soud, který se již nezatežuje nějakým detailním řešením, tak tento způsob již během posledních pěti let vede opravdu k tristnímu obrazu, bohužel, Norska, a to na půdě Parlamentního shromáždění Rady Evropy, která k tomu přijala již dvě stanoviska, dvě rezoluce, v roce 2012 a 2015. Zde upozorňuje, co všechno je špatné na tomto systému a co je potřeba napravit. Ale to není ještě všechno.

V současnosti máme informaci, že Evropský soud pro lidská práva informoval Norské království o tom, že bere do Velkého senátu sedm velkých případů k projednání. Ministryně Norského království pro děti a rodinu paní Solveig Horne veřejně publikovala v listu Dagbladet, že systém, který my se tady snažíme zavést, skutečně může vést k tomu, že dochází k porušování základních lidských práv a svobod, Úmluvy o právech dítěte, o kterých tady bylo řečeno, a nelze vyloučit, že k tomuto pochybení dochází. Budu o tom ještě informovat na tiskové konferenci v úterý, a ještě k dalším věcem. (V sále je rušno.)

Takže bych chtěla upozornit, že po pláštém tzv. obhajoby lidských práv dochází skutečně k cílené demontáži základních práv a svobod, k porušování Úmluvy o právech dítěte a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Na to bych chtěla upozornit. Toto je velmi nebezpečné, a proto plně podporuji

pozměňovací návrh paní poslankyně Válkové, na základě odborných podkladů a mezinárodního pohledu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Aulickou a připraví se paní poslankyně Nováková, po ní pan zpravodaj.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedo, a děkuji, že jste mi umožnil vystoupit o něco později.

Dovolte mi, kolegyně, kolegové, abych i já touto cestou podpořila pozměňovací návrh paní poslankyně Válkové, i přesto, jak už jsem zmínila i v předešlé diskusi, že i já jsem dala pozměňovací návrh, který je tak trošku benevolentnější, ale musím říci za KSČM, že prvotně podporujeme pozměňovací návrh paní poslankyně Válkové.

S tím, co tady řekla paní kolegyně Kailová, také nemohu souhlasit. Bohužel si myslím, že názory, že tento návrh nebo tyto návrhy jsou protiústavní, opravdu nevycházejí z podložených faktů a argumentů, a proto se s tím neztotožňuji a opravdu říkám, abychom tento pozměňovací návrh, který vede k tomu, aby těm dětem bylo pomoci adekvátně a v co nejrychlejší době, podpořili.

(Poslanci v sále trvale hlučí, neposlouchají vystoupení poslankyň.)

Jenom dovolte, navázala bych ještě na kolegyni Chalánkovou...

Já věřím, že vás to nezajímá.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové! Prosím vás, abyste se usadili, ztišili a poslouchali.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Mě jenom mrzí, že vás to asi moc nezajímá, když se bavíme především o dětech, a jak jim pomoci. Takže možná je to smutné.

Ale dovolte mi, abych naznačila i tím, čím argumentuje paní poslankyně Válková ve své důvodové zprávě. Přečtu vám jednu situaci soudu v Ústeckém kraji. Nebudu záměrně jmenovat. Ale opravdu ta situace je tristní. A teď jsem zjistila, že jsem si materiál nechala na stole. (Podklady přináší poslankyně Semelová.) Ale mohu říci, že po přijetí novely občanského zákoníku od 1. 1. 2014 se lhůty dostávají do velkých – a teď budu citovat: "Je situace dlouhodobě špatná, jen jsou více a méně špatné doby. Když jsem nastoupila na OSPOD, což bylo v únoru 2009, tak rodiče i na obyčejnou úpravu péče a výživy na dobu po rozvodu manželství čekali dva a půl roku i více. Pak se situace, řekla bych, i docela zásadně zlepšila, když se lhůty stáhly zhruba na devět měsíců až jeden rok. Ale s platností nového občanského zákoníku, který už tedy rozhodně není nový, vystoupil v platnost 1. 1. 2014, se bohužel lhůty zase neúměrně prodloužily, protože od 1. 1. 2014 musí soudci stihnout přehodnotit všechna omezení a zbavení svéprávnosti s tím, že pokud to nestihnou, tak např. člověk, který byl zcela zbaven svéprávnosti, tak mu bude tato svéprávnost k 1. 1. 2017 v plném rozsahu navržena. Takže teď dotahují tato rozhodnutí. Navíc naši opatrovníčtí soudci převzali ještě celou agendu k otcovství. A tak se to postupně kupí a kupí a lhůty se

prodlužují. Nicméně vždycky platilo nepsané pravidlo, že nařízení a naopak zrušení ústavní výchovy nebo i nařízení soudního dohledu měly vždy vyšší prioritu a snažili se tyto věci řešit přednostně. Což zase z konkrétní zkušenosti z našeho okresního soudu aktuálně trvá šest až devět měsíců. Bohužel." Tak jenom, abyste měli představu, jak bohužel trvá tato situace.

A ještě bych navázala na vystoupení paní kolegyně Chalánkové k jednomu zaměstnanci MPSV, už ho nebudu jmenovat, který říká, že nepíše ty články. Tak já ten jeden článek mám zrovna tady. A jenom bych řekla, že tam píše: "Návrhy, tzn. pozměňující návrhy mé a paní kolegyně Válkové, byly podle dostupných zdrojů zpracovány v úzké spolupráci právě s představiteli ústavních zařízení, kteří si rovněž stěžují na to, že dnes soudy plně respektují požadavek platného zákona dbát na umístění dítěte co nejbližší bydlišti rodičů nebo jiných osob dítěti blízkých." Myslím si, že tohle opravdu hraničí s tím, co si někteří zaměstnanci MPSV dovolují. A myslím si, že pokud nebudeme říkat pravdivé věci, tak jak to je, tak se nám situace v náhradní rodinné péči bude jenom zhoršovat.

Proto vás znovu žádám, abychom všichni podpořili, nebo aspoň ti, co mohou, pozměňující návrh paní poslankyně Válkové. Děkuji. (Potlesk části poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo paní poslankyni Novákové, tak je tady faktická poznámka – paní poslankyně stahuje. Tak v tom případě má slovo paní poslankyně Nováková.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, znovu si dovoluji obrátit vaši pozornost k pozměňovacímu návrhu, který je pod písmenem B. Všechno, co tady slyšíme, je nějaký pokus řešit naprosto negativní situace jednotlivých rodin a jednotlivých útvarů, které se v naší zemi vyskytují. Dovolím si poprosit, zároveň s tím, že se snažíme nějak hledat optimální řešení pro věci, které jsou negativní, pojďme také nastartovat proces, který pomůže tomu, aby k tomuto tak často nedocházelo.

Ta první věc, kterou si musíme říct, je s naprostým respektem přistoupit k těm, kteří bohužel nezvládají partnerství a svoji rodičovskou roli tím, že to partnerství se rozchází. Pojďme těmhle lidem poskytnout komplexní servis, aby dokázali, i když se rozejdou, inteligentním a tolerantním způsobem spolu dál komunikovat, protože to je ve prospěch dítěte. Toto se může nastartovat jedním z návrhů, který dávám, a to je, aby komplexně bylo nastaveno ve společnosti takové klima, že dáváme přednost společné péči rodičů, kteří neztrácejí odpovědnost za zdravý vývoj svého dítěte, i když se jako partneři rozejdou. Tomuhle bychom měli dávat přednost, protože to je pro děti to správné. Nesmíme zavírat oči před realitou. Ta realita taková je, prostě schopnost žít v nějakých trvalých párech naše společnost příliš v současné době nemá. Ale nesmějí to odnášet další generace a nesmí to být příklad pro další generace. Čili nastartujeme proces – ne že se budou soudit, že se budou hádat o výživné, že je budeme jakkoli je trestat, že budeme řešit to, kam dáme děti do ústavní péče a na jak dlouho. Nastartujeme proces: Když se rozcházíte, my vám pomůžeme, abyste spolu alespoň dokázali ve vši důstojnosti komunikovat, protože to pomůže vašim dětem.

Prosím o podporu návrhu písm. B, který považuji jako prevenci k tomu, co tady už od včerejška slyšíme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Hnyková a po ní pan poslanec Chalupa.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych zareagovala na kolegu Bendu prostřednictvím pana předsedajícího. Ráda bych zdůraznila, že nikdo neupírá a nezpochybuje výhradní právo soudu, že odebírání dětí patří do jejich kompetence. Na druhé straně diagnostické ústavy jsou na vysoké odborné úrovni. Disponují svými odborníky a mohou jednoznačně a zodpovědně rozhodnout o konkrétním zařízení, které je nejvhodnější pro konkrétní dítě s ohledem na jeho osobnost a diagnózu, se kterou se dostávají do tohoto zařízení. Já jsem řadu dětských domovů projela, byla jsem i v diagnostických ústavech, kde mi tohle vše potvrdili. A velmi by uvítali, kdyby pozměňovací návrh paní kolegyně Válkové prošel. Opatrovnické soudy samy pozměňující návrh paní kolegyně Válkové podporují a já bych byla velmi ráda, abychom vždy hleděli na to, co je pro praxi velmi důležité a potřebné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa stáhl svoji faktickou poznámku. To znamená, nyní má slovo pan zpravodaj, po něm paní ministryně.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já bych v této části rád načel legislativně technické úpravy, se kterými počítá hlasovací procedura, se kterou vás seznámím za chvíli v bodě 1. A jedná se o dva návrhy. Jednak v bodě A9, což je původně součást usnesení ústavněprávního výboru, v nově navrženém znění dosavadního bodu 7 za slovem "řízení" slovo "rodiče" zrušit a slova "je jeho majetek" nahradit slovy "je majetek rodiče". Jedná se o legislativně technickou opravu. Úprava nově navrženého znění dosavadního bodu 7 by měla být v souladu s jazykovým vyjádřením obsaženým v následujícím bodě X (římská deset) v bodě A9.

Druhá legislativně technická v bodě C2, v návrhu poslankyně Maxové, v § 921a odst. 1 slova "devadesátprocentní hodnotě" nahradit slovy "devadesátí procentům hodnoty". Odstranění gramatické chyby a užití slovního vyjádření procent v souladu se zněním užívaným občanským zákoníkem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní ministryni a po ní pan poslanec Tejc.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, poslankyně a poslanci, ráda bych tady jenom velice stručně zopakovala, co už jsem tady řekla a proč se domnívám, resp. proč nesouhlasím s tím pozměňovacím návrhem, který se týká právě přenesení rozhodování na diagnostické ústavy. Ráda bych připomněla, že to rozhodnutí o určení konkrétního zařízení, do něhož má být dítě umístěno, je velice zásadní, protože to ovlivňuje, kde bude dítě žít,

kde bude mít své bydliště, jak bude vzdáleno od svých rodičů a jak tito rodiče, kteří jsou často ze sociálně slabých rodin, budou schopni vůbec dítě navštěvovat a udržovat kontakt, kam dítě bude chodit do školy, kde vlastně bude mít své přátele, kde bude navazovat mezilidské vztahy. A soudy stále ještě u nás rozhodují o mnohem méně závažných věcech. Když se rodiče nedohodnou na tom, kde bude po rozvodu jejich dítě bydlet, tak to rozhoduje soud. A to mi připadá opravdu méně závažné než to, o čem mluvíme.

Vím, že opatrovnické soudy, které vlastně ani oficiálně opatrovnickými soudy de facto nejsou, nefungují ideálně. Naše soudnictví celé nefunguje ideálně. Všichni to víme celá léta. A přece jiná břemena z těch soudů také nesnímáme, protože to prostě nejde, protože soudy v určitých věcech mají výsostné právo rozhodovat. Musí to tak být. Musí to tak být z Ústavy, z Listiny lidských práv a svobod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Tejce, který je zatím posledním. Tak už ne. Ještě paní poslankyně Válková.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi jen pozvat vás na jednání ústavněprávního výboru, které se koná 3. listopadu. Tématem bude otázka úpravy možné budoucí výživného, stejně tak otázka svěřování dětí do péče. Jsem si vědom toho, že to téma je natolik složité, že se asi dnes rozsekne hlasováním a nemá smysl k němu vystupovat. Nicméně ať už to hlasování dopadne jakkoli, tak my tu debatu povedeme jak na úrovni odborné se zástupci veřejnosti, soudů, ministerstev, tak samozřejmě i politické, protože samozřejmě nakonec rozhodnutí o tom, jakým způsobem má být například zajištěna střídavá péče, společná péče, je samozřejmě na Sněmovně a Senátu.

Dovolte mi, abych vás požádal o podporu dvou pozměňovacích návrhů pod body A4 a A7. A4 je ono zmíněné předkupní právo. Také rozhodne hlasování o tom, jestli vrátíme, nebo nevrátíme předkupní právo k nemovitostem do našeho právního řádu. Já jsem přesvědčen, že to je potřeba a že to je správné. V tomto nesouhlasím s panem poslancem Bendou. A A7 je náš pozměňovací návrh, který se týká bytů zvláštního určení. Jednoduše pokud zdravotně postižený zemře a užívá, má pronajatý byt zvláštního určení, pak dnes platí, že do tří měsíců musí všichni, kteří s ním žili v tomto bytě, opustit tento byt bez náhrady. My navrhujeme, aby to za prvé neplatilo pro osoby starší 70 let a zdravotně postižené, kteří by buďto v tom bytě zůstali, anebo by získali náhradní byt, a pro ostatní aby se ta lhůta prodloužila na šest, alternativně devět měsíců. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, chtěla bych na tomto místě zejména poděkovat kolegyním poslankyním, vašim prostřednictvím, pane předsedo, které napříč politickým spektrem vyjádřily svoji vůli a v podstatě tak i deklarovaly zájem soudů na rychlejším rozhodování o dětech, které jsou umísťovány do ústavních zařízení.

Za druhé jsem chtěla upozornit na to, že to, o čem tady paní ministryně hovořila, o určité protiústavnosti, tak já nesdílím její názor už jenom z toho důvodu, že pokud by to byla pravda, tak tady máme i protiústavní prvky v oblasti rozhodování o ochranné výchově. A nově jsme teď rozhodli, že například o umísťování do konkrétních zařízení, která jsou pod Vězeňskou službou, čili vězení, vězeňských zařízení, nápravných zařízení, bude rozhodovat také exekutivní orgán, v tomto případě ředitel věznic. Soud až v případě, že by se takový odsouzený odvolal. Čili my tady nově zavádíme prvky, které jdou naopak tím směrem, který se snažíme tím mým pozměňovacím návrhem napravit. V oblasti občanského zákoníku to šlo přesně naopak. Je zde zřejmá neprovázanost občanského zákoníku s posledními legislativními změnami. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková ještě s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Chtěla bych jenom krátce několika slovy zareagovat na slova paní ministryně Marksové, protože jsem očekávala poměrně větší a širší argumentaci. Chtěla jsem sdělit, úplně stejně jako soud přihlíží k bydlišti rodičů, úplně stejně tak může samozřejmě přihlížet ředitel diagnostického ústavu. Nicméně ten diagnostický ústav je tam jako prvek navíc. Soud nařídí ústavní výchovu. Soud ukončí ústavní výchovu. Ale diagnostický ústav na základě odborníků a odborných posudků, protože u orgánů sociálně-právní ochrany takovými odborníky nedisponují, určí typ zařízení, který bude pro další vývoj dítěte tím nejlepším.

Konkrétní případ, o kterém jsem hovořila, kdy maminka docházela za dítětem do dětského centra, které bylo v místě jejího bydliště, a pečovala o toto dítě a řešila si své záležitosti, pokračoval tak, že soud na základě předběžného opatření umístil dítě mimo bydliště této maminky, a protože byla sociálně slabší, tak dochází k rozvolňování a možnému zpretrhání vazeb této maminky, která dítěti nijak neublížila, chtěla se o něj starat, ale protože je sociálně slabá, tak její dítě bylo vzdáleno od její péče.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka. Paní poslankyně Hnyková.

Poslankyně Jana Hnyková: Dovolte ještě, abych taky zareagovala na paní ministryni. Chci říci, že paní ministryni v tomto případě vadí, že budou děti umísťovány z diagnostického ústavu do jiných zařízení ve správním řízení, a sama v připravované novele zákona o sociálních službách chce vytrhnout z jiného zákona zařízení, které vyžaduje okamžitou pomoc dětem, a chce ho předat do zákona o sociálních službách, kde vlastně na žádost OSPODu budou děti umísťovány taky bez rozhodnutí soudu. Takže je to rozpor. A já si myslím, že to, co navrhla paní poslankyně Válková, je správné a pro praxi velmi důležité. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Ano. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Chci jen poděkovat všem poslancům za zdrženlivost, se kterou přistoupili k tomuto návrhu. Pozměňovacích návrhů nebylo mnoho a byly uvážlivé. Moc za to děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Teď bychom tedy měli přikročit k hlasování, nicméně s přednostním právem předseda klubu TOP 09.

Poslanec František Laudát: Děkuju, pane předsedo. Je mi to líto, ale jsem nucen požádat o přestávku v trvání 15 minut na klub TOP 09. Prosím všechny poslankyně a poslance, aby se dostavili na klub. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Sejdeme se tedy v 10 hodin... Uděláme to v 10 hodin 5 minut. Dám vám ještě o minutu víc. Přerušuji jednání Sněmovny a sejdeme se v 10.05.

(Jednání přerušeno v 9.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.06 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynula doba na poradu klubu TOP 09. Pokud nejsou žádné žádosti o vystoupení s přednostním právem, tak můžeme pokračovat.

Prosím pana zpravodaje, který již dorazil, aby nás tedy seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním společně s panem ministrem sdělil stanovisko. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedo, děkuji za slovo. Ústavněprávní výbor na své 74. schůzi 6. října přijal své usnesení a doporučil pořadí hlasování. Vy všichni jej máte k dispozici s předstihem v písemné podobě. Já bych tedy s dovolením odkázal na toto písemné vyhotovení. Má-li k tomu kdokoliv v tuto chvíli dotaz, rád jej zodpovím, můžete za mnou přijít. (V sále je velký hluk.)

Moje představa je taková, že u každého pozměňovacího návrhu vždy řeknu, kdo byl jeho navrhovatelem, a zhruba jeho věcný obsah, abychom v každé chvíli věděli, o čem je hlasováno. A tímto způsobem bychom mohli postupovat, je-li s tím taktó Sněmovna srozuměna, jestli mě někdo v tuto chvíli poslouchá.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid. Procedura není úplně jednoduchá. Pokud se nepletu, je tam asi osmnáct hlasování. Prosím, abyste sledovali pana zpravodaje.

Poslanec Radek Vondráček: Nebudu tedy číst jednotlivé body, ale rovnou bych navrhl, abychom přistoupili k hlasování s tím, že bych začal bodem A – legislativně technické úpravy, jak byly přečteny před chvílí do mikrofonu a měli jste možnost je ode mě slyšet.

Legislativně technické úpravy se týkají dvou bodů, bodu A9, což je původní usnesení ústavněprávního výboru, a bodu C2, což je návrh paní kolegyně Maxové. Věcně spolu nesouvisí, přesto navrhuji, chci se dotázat na váš názor, že bychom o těchto úpravách hlasovali jedním hlasováním a tyto nerozdělovali. Jsou proti tomuto postupu nějaké námitky, nebo bychom k tomu mohli takto přistoupit?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane zpravodaji, já si myslím, že by bylo vhodné načíst celou proceduru, jak ji navrhuje vy, a poté případně uplatnit návrhy na změnu, a o tom bychom rozhodli hlasováním, ale asi by stálo za to přečíst celou proceduru, aby Sněmovna věděla. Děkuji.

Poslanec Radek Vondráček: Ano, trochu zvolním. Méně spěchu někdy pomůže.

Procedura vypadá následovně.

1. Návrhy legislativně technických úprav, to by bylo první hlasování.
2. Návrh II – bod 1 část čtvrtá. Bude-li přijat návrh I, je návrh G1, a to obě varianty, nehlasovatelný, neboť je věcně totožný s návrhem G1, varianta 1. Nebude-li přijat návrh I, hlasovat návrh G1, varianta 2.
3. Návrh I – bod 2 a část šestá bod 1.
4. Návrh I – bod 16. Bude-li přijata tato část návrhu I, je návrh G3 nehlasovatelný, neboť je věcně totožný.
5. Návrh I – bod 18.
6. Návrh I – článek I body 8 až 14, článek II body 2 až 4, část druhá body 2 až 4, část pátá, část šestá, bod 2, část sedmá body 1 až 3, 5, 6 a 8 až 15. Bude-li přijat návrh I v této části, je návrh G2 nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh I, hlasovat návrh G2.
7. Návrh I – body 17 a 19, část druhá bod 1, část sedmá body 4, 7 a 16 až 21. Bude-li přijat návrh I v této části, je návrh A8 nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh I, hlasovat návrh A8.
8. Budou-li přijaty návrhy I hlasované pod body 6 a 7, článek I body 8 až 14, článek II body 2 až 4, část druhá body 2 až 4, část pátá, část šestá bod 2, část sedmá body 1 až 3, 5, 6 a 8 až 15, body 17 a 19 plus část druhá bod 1, a část sedmá body 4, 7 a 16 až 21, jsou návrhy A9 a A11 nehlasovatelné. Nebudou-li přijaty návrhy I, hlasovat návrh A9, návrh A11.
9. Návrh I v části třetí.
9. Návrhy A, každý samostatně. Návrh A4 hlasovat samostatně na základě návrhu G4.1, a to návrh A1, návrh A2, návrh A4. Bude-li přijat návrh A4, hlasovat návrh G4.2. Nebude-li přijat návrh A4, je návrh G4.2 nehlasovatelný. Dále hlasovat návrh A5, návrh A6.

10. Návrh J bod 1, tedy J1, návrh A7. Bude-li návrh J1 přijat, pak ve znění návrhu J1.

11. Návrh H. Bude-li přijat návrh H, jsou návrh A3 a návrh D nehlasovatelné. Nebude-li přijat návrh H, hlasovat návrh A3. Bude-li přijat návrh A3, je návrh D nehlasovatelný. Nebude-li přijat A3, hlasovat návrh D.

12. Návrh J2. Bude-li přijat návrh J2, je návrh A10 nehlasovatelný, nebude-li přijat návrh J2, hlasovat návrh A10.

13. Návrh B.

14. Návrh C1.

15. Návrh C2. Bude-li přijat návrh C2, je návrh C3 nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh C2, hlasovat návrh C3.

16. Návrh E.

17. Návrh F.

18. Hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Má-li k této proceduře někdo jakékoli připomínky?

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď se zeptám, zda chce někdo vystoupit k návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj. Není tomu tak. V tom případě bychom hlasovali, že budeme postupovat a budeme se řídit procedurou, kterou navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 175. Přihlášeno 178, pro 173, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Prosím tedy o jednotlivé návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Přistoupíme tedy k hlasování, bod 1 – návrh legislativně technických úprav, jak byly načteny, týkající se bodu A9 a C2, a to společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, zeptám se na stanovisko pana ministra. (Kladně.) Pan zpravodaj? (Bez stanoviska, neboť se k tomuto výbor nemohl usnést.) Děkuji. Ještě je tu žádost o odhlášení, tak vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování o návrhu legislativně technických úprav. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 176. Přihlášeno 178, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Za druhé, návrh I bod jedna a část čtvrtá. Jedná se o návrh pana Farského – vypuštění změny úpravy uzavírání pracovní smlouvy patnáctiletým po ukončení povinné školní docházky plus novela zákoníku práce.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Stanovisko výboru? (Garanční výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 177. Přihlášeno je 179, pro 37, proti 133. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Za třetí, návrh I bod 2 a část šestá bod 1... G1? Bude-li přijat návrh I, je návrh G1, obě jeho varianty, nehlasovatelný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, ale pak je tam napsáno, že nebude-li přijat návrh I, což se stalo, je nutné hlasovat návrh G1 varianta 2.

Poslanec Radek Vondráček: Ano, omlouvám se. Takže jsme v situaci, kdy nebyl přijat návrh I v této části, a budeme hlasovat návrh G1 varianta 2. Jedná se o návrh kolegy Bendy vypustit platné znění § 35 odst. 2 nového občanského zákoníku. Jedná se o zákonného zástupce, může smlouvu rozvázat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Pana zpravodaje? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje. – Nepřijal stanovisko v této věci.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 178. Přihlášeno je 179, pro 36, proti 101. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Za třetí, návrh I bod 2 a část šestá bod 1. Návrh kolegy Farského o vypuštění úpravy prodloužení limitu doby pro omezení svéprávnosti plus příslušná novela.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výbor? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 179. Přihlášeno 179, pro 8, proti 130. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Za čtvrté, návrh I bod 16. Návrh pana Farského na vypuštění snížení výše jistoty nájmu z šesti- na trojnásobek. Bude-li přijat tento návrh, je návrh G3 kolegy Bendy nehlasovatelný, neboť je věcně totožný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výbor? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 180. Přihlášeno 180, pro 35, proti 138. Návrh nebyl přijat. Další.

Poslanec Radek Vondráček: G3 je tedy nehlasovatelný, neboť je věcně totožný v tuto chvíli.

Za páté, návrh I bod 18. Návrh kolegy Farského, vypuštění prodloužení lhůty pro přezkum soudních rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům ze tří na pět let.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Pan zpravodaj? (Garanční výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 181, přihlášeno je 180, pro 9, proti 130. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Za šesté. Návrh I – čl. I body 8 až 14, čl. II body 2 až 4, část druhá body 2 až 4, část pátá, část šestá bod 2, část sedmá body 1 až 3, 5, 6 a 8 až 15. Jedná se o návrh kolegy Farského na vypuštění úpravy svěřenských fondů. Bude-li přijata tato část návrhu I, je návrh G2 nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh I, budeme hlasovat o návrhu G2 kolegy Bendy, který vypouští úpravu svěřenských fondů pouze v části zápisu obmyšleného do evidence svěřenských fondů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 182, přihlášeno je 180, pro 36, proti 106. Tento návrh přijat nebyl.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nebyl přijat návrh I, budeme hlasovat návrh G2 kolegy Bendy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Pan zpravodaj? (Garanční výbor nepřijal stanovisko v tomto bodě.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 183, přihlášeno je 180, pro 36, proti 134. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Za sedmé, návrh I body 17 a 19 plus část druhá body 1, část sedmá body 4, 7 a 16 až 21. Je to návrh kolegy Farského. Týká se pobočných organizací.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 184, přihlášeno je 182, pro 24, proti 112. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Radek Vondráček: Vzhledem k tomu, že nebyla přijata tato část návrhu I, budeme hlasovat o návrhu A8, což je usnesení přijaté ústavněprávním výborem o evidenci odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 185, přihlášeno je 182, pro 150, proti 4. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Vzhledem k tomu, že nebyl přijat návrh I, a to ani jedna část, měli bychom hlasovat o návrhu A9, přijaté usnesení ústavněprávního výboru. Terminologické zpřesnění – nahrazení pojmu úpadek pojmem konkurz.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Kladné.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Toto hlasování má číslo 186, přihlášeno je 182, pro 180, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další.

Poslanec Radek Vondráček: Dále bychom měli hlasovat o návrhu A11, opět součást usnesení ústavněprávního výboru. Jedná se pouze o legislativně technické zpřesnění.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 187, ve kterém je přihlášeno 182, pro 181, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Dostáváme se k bodu 8 procedury. Návrh I část třetí, opět návrh pana Farského. Návrh na vypuštění novely notářského řádu v souvislosti s pořizováním závěti osobami smyslově postiženými.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní stanovisko.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 188, přihlášeno je 182, pro 24, proti 137. Návrh přijat nebyl. Další.

Poslanec Radek Vondráček: Takže podařilo se nám vypořádat s restriktivními návrhy pana kolegy Farského a už budeme pokračovat bodem 9 a to jsou návrhy A přijaté ústavněprávním výborem. Každý samostatně. Návrh A4 je třeba hlasovat samostatně na základě návrhu G4.1 pana kolegy Bendy.

Nejprve bychom přistoupili k hlasování o návrhu A1, který se týká liniových staveb.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan ministr? (Pozitivní.) Pan zpravodaj? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 189, přihlášeno je 182, pro 179, proti 1. Tento návrh byl přijat. Další.

Poslanec Radek Vondráček: Dále bychom hlasovali o návrhu A2, usnesení ústavněprávního výboru. Jedná se o úpravu, že po osobě povinné lze požadovat výživné včetně úroku z prodlení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování 190, přihlášeno je 182, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Radek Vondráček: Dále bychom hlasovali o návrhu A4, opět původně přijato na ústavněprávním výboru. A jedná se o znovuzavedení předkupního práva.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 191, přihlášeno je 181, pro 91, proti 64. Tento návrh byl přijat. (Šum v sále.)

Pokud je zájem o kontrolu hlasování, tak posečkáme. Prosím pana zpravodaje, aby dal prostor panu poslanci Jakubčíkovi.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, hlasoval jsem pro, ale na sjetině mám, že jsem se zdržel. Tímto ale nezpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže nezpochybňujete hlasování, pouze pro stenozáznam? (Ano.) Děkuji. Ještě někdo? Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, ale vzhledem k tomu, že jsem si jist, že jsem hlasoval ne, přesto mám na sjetině zdržel se, tak on samozřejmě můj hlas nic nezmění na tom hlasování, ale já mačkal ne a na sjetině mám zdržel se. Nemohu si být jist, že fungovalo hlasovací zařízení správně, a proto zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já mám pocit, že toto jsme v Poslanecké sněmovně už řešili, zda je možné zpochybnit hlasování, které nemění výsledek hlasování, ale asi to vyřešíme... Ještě dávám slovo panu předsedovi Faltýnkovi.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se moc omlouvám, ale chyba je na mé straně. (Smích.) Celé jsem to popletl já. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám, že jsem se zdržel. Omlouvám se. (Z pléna: To je to samé!)

Předseda PSP Jan Hamáček: To je ten samý problém. Ještě pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na začátek můžu říct, že jsem hlasoval ne a na sjetině mám ne. (Pobavení.) Ale to jsem vám nepřišel říct. Ale interpretace, kterou teď použil pan předseda, že se zpochybní, jenom když měním výsledek hlasování, znamená v okamžiku, kdy výsledek není o jeden hlas, kdy není o jeden hlas, se pak nedá také hlasovat. A víte velmi dobře, že se často zpochybňuje hlasování, kdy výsledek byl třeba o deset hlasů. Takže interpretace, když to jedno zpochybnění nemění výsledek hlasování, podle mě není namístě a neodpovídá praxi, kterou tady dlouhodobě uplatňujeme, jestli si rozumíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já si pamatuji totiž obě varianty. To znamená, jestli dovolíte, na minutku přeruším jednání Sněmovny a poradíme se, jak postupovat, protože nechci... Prosim, pan poslanec Brázdil.

Poslanec Milan Brázdil: Já vám děkuji za slovo. Mám na sjetině ano, chtěl jsem hlasovat ne. Zpochybňuji hlasování. (Oživení v sále.) Na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne a zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je asi hlasovatelné. (V sále jsou stále zjištěné emoce.) Já prosím o klid. Za prvé, poprosím sněmovním legislativu, aby se tím předchozím problémem zabývala, abychom si vyjasnili, zda je možné zpochybňovat hlasování, když ten výsledek by nebyl změněn. Ale to, co říkal pan poslanec, je hlasovatelné.

Takže budeme hlasovat o námitce pana poslance Brázdila.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 192, přihlášeno je 181, pro 158, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování. Pokud se nepletu, bylo to o návrhu A4. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Radek Vondráček: Ano, budeme hlasovat o návrhu A4.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jednou poprosím o stanoviska, ať je úplně jasno. Pan ministr? (Negativní.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 193, přihlášeno je 181, pro 92, proti 79. Tento návrh byl přijat.

Vzhledem k tomu, že nevidím pohyb v sále směrem k záznamu o hlasování, budeme pokračovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Vzhledem k tomu, že návrh A4 – znovuzavedení předkupního práva – byl schválen, tak nás čeká hlasování o návrhu G4.2, což je návrh pana poslance Bendy, který odkládá účinnost předkupního práva takto znovu zřízeného až od 1. 1. 2018 a činí tady větší rezervu pro praxi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas s návrhem.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor k tomuto návrhu nepřijal stanovisko.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 194, přihlášeno je 182, pro 105, proti 35. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Budeme hlasovat o návrhu A5, což je opět součást usnesení přijatého ústavněprávním výborem. Týká se to problematiky time share a možnosti výpovědi spotřebitelské smlouvy s výhodou spojenou s ubytováním či dopravou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování... Pardon, já se omlouvám. Musím to hlasování prohlásit za zmatečné, protože mi tady naskočily faktické poznámky. Prosím, nehlasujte dříve, než zahájím hlasování. Takže já vás všechny odmažu a budeme hlasovat ještě jednou.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 196, přihlášeno je 182, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Dále budeme hlasovat o návrhu A6, tedy součástí původního usnesení ústavněprávního výboru, a jedná se o sladění návrhu

s terminologií a obsahem zákoníku práce a procesních předpisů v části týkající se započtení pohledávky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Bylo to hlasování číslo 197, přihlášeno 182, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Dostáváme se k bodu 10 a jedná se o návrh J1 pana kolegy poslance Tejce týkající se prodloužení lhůty pro vystěhování pro členy domácnosti zemědělného nájemce bytu zvláštního určení z původně navržených šesti měsíců ode dne obdržení výzvy na měsíců devět.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Ústavněprávní výbor nepřijal stanovisko.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 198, přihlášeno je 181, pro 20, proti 80. Tento návrh přijat nebyl.

Poslanec Radek Vondráček: Nyní budeme hlasovat o stejné problematice, ale v původním znění, tak jak jej přijal ústavněprávní výbor, tedy návrh A7 – byty zvláštního určení, že se odstraňuje nerovné postavení osob se zdravotním postižením a jejich rodinných příslušníků ve vztahu k bydlení v bytě se zvláštním určením, a to v případě úmrtí nájemce bytu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 199, přihlášeno je 182, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Bod 11 hlasovací procedury. Jedná se o návrh H paní kolegyně Válkové týkající se rozhodování o umístování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor nepřijal stanovisko v této věci.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování s číslem 200. Přihlášeno je 182, pro 78, proti 56. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Radek Vondráček: Takže vzhledem k tomu, že návrh H nebyl přijat, jsou hlasovatelné návrhy A3 a případně D. Takže v tuto chvíli bychom hlasovali o návrhu A3 ústavněprávního výboru. (Poznámka mimo mikrofon.) Ne, tak A3 a D jsou nehlasovatelné, protože jsou věcně shodné, takže o nich nebudeme hlasovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: No, pokud čtu správně, tak procedura říká: Nebude-li přijat návrh H, což se stalo, měli bychom hlasovat o návrhu A3. Tak rozumím proceduře já. Je to tak?

Poslanec Radek Vondráček: Dobře. Nyní tedy hlasujeme o návrhu A3, původně návrh, který prošel ústavněprávním výborem a týkající se stejné problematiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Stanovisko výboru? (Bez stanoviska.) Bez stanoviska.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 201. Přihlášeno je 182, pro 70, proti 51. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Radek Vondráček: Takže vzhledem k tomu, že nebyl přijat ani tento návrh, budeme hlasovat návrh D kolegyně Aulické Jirovcové, který se opět týká rozhodování o umístění dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Stanovisko výboru? (Opět bez stanoviska.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 202. Přihlášeno je 182, pro 41, proti 89. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Bod 12 hlasovací procedury, návrh J2 pana poslance Tejce – stanovení účinnosti novely na 1. 1. 2017 plus odložená účinnost 1. 1. 2018 u svěřeneckých fondů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Bez stanoviska.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 203. Přihlášeno je 182, pro 9, proti 117. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Radek Vondráček: Vzhledem k tomu, že návrh J2 nebyl přijat, je A10 hlasovatelný a jedná se o součást usnesení ústavněprávního výboru, které stanoví účinnost novely 60. dnem po vyhlášení s výjimkou pro spolky dnem vyhlášení a odložená k 1. 1. 2018 u svěřeneckých fondů.

Předseda PSP Jan Hamáček: (K řečnickému pultu se blíží poslanec Benda.) Pan poslanec – to je asi žádost o konzultaci?

Poslanec Marek Benda: Jenom upozornění. Vzhledem k tomu, že prošel ten návrh G2, tak je odložená účinnost ještě i té části předkupního práva. Jen aby to tady bylo řečeno, protože už to bylo schváleno předem.

Poslanec Radek Vondráček: Není to v kolizi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, ale asi bylo důležité to ozřejmit.

Takže je to návrh A10. Zeptám se pana ministra. (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 204. Přihlášeno je 182, pro 178, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Dostáváme se k bodu 13 hlasovací procedury. Návrh B paní kolegyně Novákové týkající se společné péče s účinností od 1. 1. 2021.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Výbor? (Nedoporučuje.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 205. Přihlášeno je 182, pro 25, proti 120. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Bod 14 návrh C1 paní kolegyně Maxové, původně paní kolegyně Pastuchové – zřízení zástavního práva k jednotce a stanovení pořadí při rozdělování podstaty, novela občanského soudního řádu a katastrálního zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Negativní.) Stanovisko výboru? (Garanční výbor nepřijal stanovisko.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 206. Přihlášeno je 182, pro 7, proti 126. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Bod 15 návrh C2 paní poslankyně Maxové – postoupení splatné pohledávky výživného za úplatu ve výši 90 % předmětu plnění.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální.) Výbor? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 207. Přihlášeno je 182, pro 9, proti 154. Tento návrh nebyl přijat. Můžeme dál.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že návrh C2 nebyl přijat, přistoupíme k hlasování o návrhu C3, opět paní kolegyně Maxové. V tomto případě se jedná o možnost postoupení splatné pohledávky výživného za úplatu ve vyšší odpovídající hodnotě předmětu plnění v době postoupení, tedy 100 %.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální.) Stanovisko výboru? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 208. Přihlášeno je 182, pro 6, proti 155. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Bod 16 procedury – návrh E pana kolegy Blažka, vypuštění duplicitní úpravy způsobu jednání právnické osoby s kolektivním statutárním orgánem vůči zaměstnancům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Pan zpravodaj? (Zpravodaj: Ústavněprávní výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 209, ve kterém je nás přihlášeno 182. Pro 149 a proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Bod 17 – návrh F pana poslance Fiedlera týkající se postavení organizačních jednotek občanských sdružení na roveň pobočných spolků.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Ústavněprávní výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 210. Přihlášeno je 182, pro 29, proti 141. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech hlasovatelných pozměňovacích návrzích. Je tomu tak, pane zpravodaji? (Ano, je to tak.)

Ještě než přikročíme k závěrečnému hlasování, tak tady vidím dvě přednostní práva. Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Černocho.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo.

Pane ministře spravedlnosti, poměrně záhy ve své misi si prožijete hořky povzdech starých mazáků, kteří vždycky říkali, co je to velbloud. Odpověď zní: velbloud je kůň, který prošel hlasováním Poslaneckou sněmovnou.

Vy jste předložil poměrně relativně technickou novelu občanského zákoníku. Výstupem bude novela, která poměrně zásadním způsobem zasáhne do vlastnických práv v oblasti nemovitostí. To je důvod, proč TOP 09 bude hlasovat proti tomuto zákonu. Dovolujeme si doporučit totéž všem, komu tato změna ve vlastnických vztazích vadí a nechce za ni být odpovědný. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan předseda Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové, my bychom poprosili o pauzu deseti minut před závěrečným hlasováním. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Sejdeme se v 11 hodin. Do té doby přerušuji jednání.

(Jednání přerušeno v 10.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 11 hodin a my budeme pokračovat v přerušném jednání. Dovolte mi nyní načíst omluvu paní poslankyně Putnové, která se omlouvá od 11.30 do 14.30 ze zdravotních důvodů. Ještě svolám kolegy z předsálí. Poprosím pana ministra spravedlnosti.

Pane zpravodaji, jestli se nemýlím, tak jsme v té závěrečné fázi, to znamená, že o všech návrzích bylo hlasováno a nyní bychom měli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Poslanec Radek Vondráček: Paní předsedkyně, nemýlíte se. (Předsedající: Je to tak.) Ano, takže bod 18 hlasovací procedury, hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: A stanovisko výboru k návrhu jako celku? (Ministr: Kladné.) Pan ministr. Výbor? (Zpravodaj: Ústavněprávní výbor doporučuje.) Dobrá. Dříve než přednesu návrh usnesení, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, podle sněmovního tisku 642, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 211, do kterého je přihlášeno 176 přítomných, pro 131, proti 40. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Prosím k mikrofonu pana poslance Ondráčka. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Paní místopředsedkyně, já bych pouze pro stenozáznam chtěl upravit, že v hlasování č. 200 jsem hlasoval pro, a na sjetině mám zdržel se. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Tímto ukončuji projednávání bodu 175. Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu a tím je bod 1. Je to

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 /sněmovní tisk 921/ - první čtení

Z pověření vlády návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám uvedl návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017, který byl vládou schválen dne 21. září 2016 a projednán rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny Parlamentu dne 12. října 2016.

Základní údaje předloženého návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2017 jsou předkládány v této podobě: příjmy státního rozpočtu 1249,3 mld. korun, výdaje státního rozpočtu 1309,3 mld. korun. Saldo státního rozpočtu minus 60 mld., což je o 10 mld. korun méně, než činí schválený deficit pro rok 2016. V roce 2017 se očekává saldo hospodaření v sektoru vládních institucí v metodice ESA 2010 ve výši do minus 0,5 % HDP. Ani v letech 2018 a 2019 by neměl deficit sektoru vládních institucí překročit 0,5 % HDP, a to s ohledem na vládní opatření na vývoj národního hospodářství. Fiskální politika této vlády by měla být stabilizačním prvkem ekonomického vývoje. Proto je návrh státního rozpočtu pro rok 2017 sestaven tak, aby byl strukturální deficit sektoru vládních institucí plně v souladu se střednědobým rozpočtovým cílem pro Českou republiku. Tím je strukturální deficit ve výši 1 % HDP, který zaručuje, že ani při běžné hloubce hospodářské recese, kterou ovšem neočekáváme, nebude překročena hodnota maastrichtského konvergenčního kritéria a kritéria Paktu o stabilitě a růstu pro celkový deficit vládního sektoru. Plnění střednědobého rozpočtového cíle považuji za základní předpoklad pro obezřetnou fiskální politiku, která zaručuje potenciální makroekonomickou stabilizační roli. A je nutné zdůraznit, že tato vláda splnila střednědobý rozpočtový cíl v každém roce svého vládnutí, na rozdíl od vlád předchozích.

Dovolte mi také zdůraznit, že srovnávání konkrétních hodnot strukturálního salda mezi aktuálním rokem a rozpočtovým rokem je poměrně zavádějící. Odhad aktuálního roku vychází z očekávání na základě skutečnosti za devět měsíců, zatímco údaje o roce 2017 jsou postaveny na navrženém rozpočtu se schváleným schodkem 60 mld. korun. Je nutné zdůraznit, že rozpočet je koncipován jako nepřekročitelný

plán, a jsem přesvědčen, že jeho aktuální plnění bude lepší, stejně jako tomu bylo v roce loňském a bude v roce letošním, jak ostatně potvrzují aktuální data.

V roce 2017 také očekáváme relativní stabilizaci podílu státního dluhu na HDP maximálně na úrovni konce roku 2016, to je 35,5 %, což bude i nadále přispívat k pozitivnímu vnímání České republiky ze strany investorů, a tím k úsporám úrokových výdajů na obsluhu státního dluhu. Očekávaná stabilizace státního dluhu v roce 2017 se projeví pozitivním způsobem společně s přebytkovým hospodařením územně samosprávných celků, tak ve stabilizaci vývoje dluhu veřejných rozpočtů. Střednědobý výdajový rámec státního rozpočtu a státních fondů na rok 2017, který byl nově stanoven v Poslanecké sněmovně Parlamentu dne 8. září 2016, ze kterého se vycházelo při sestavování návrhu státního rozpočtu na rok 2017, je dodržen.

Nyní mi dovolu,te, abych vás seznámil se základními makroekonomickými charakteristikami návrhu státního rozpočtu na příští rok. Makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2017 byl sestaven na základě dat a informací známých do poloviny srpna tohoto roku. České ekonomice se daří velmi dobře, její výkonnost pokračovala během prvního pololetí letošního roku v růstu především vlivem spotřeby a zahraničního obchodu. Další udržení a intenzita růstu budou záviset jak na vnitřních, tak i vnějších faktorech. Vně naší ekonomiky záleží především na stabilitě a ekonomickém vývoji obchodních partnerů. Na domácím poli to znamená přiměřené hospodářské politiky, které respektují pozici ekonomiky v hospodářském cyklu.

Světová ekonomika pokračuje ve slušném růstu. I nadále platí, že by rozvíjející se ekonomiky měly vykazovat vyšší tempa růstu než ekonomiky vyspělé. V rámci této skupiny zemí by růst mělo táhnout zejména hospodářství Spojených států, nejméně naopak porostou eurozóna a Japonsko. Čínská ekonomika pozvolna zpomaluje za postupné přeměny struktury hospodářství od komoditně náročných velkovýrob směrem ke službám a znalostně náročnějším odvětvím. Vývoj v Číně a nadměrná produkce energetických komodit měly za následek výrazný pokles cen ropy, vrcholící počátkem tohoto roku. V průběhu roku 2016 se však tyto faktory začínají vyčerpávat a cena ropy Brent se v současnosti obchoduje lehce pod 50 dolarů za barel.

Hospodářský růst v eurozóně zůstává pozvolný. Ve vývoji jednotlivých zemí přetrvává značná diferencovanost. V horizontu makroekonomického rámce by se nicméně tempa růstu měla sblížovat. V řadě států hospodářský růst stále brzdí strukturální problémy na trhu práce, ztráta konkurenceschopnosti, nízké tempo růstu investic či vysoká zadluženost vládního a soukromého sektoru. Příznivě však na ekonomický růst působí oslabené euro a nízké ceny energií. Rizikem pro výkon evropského hospodářství je odchod Velké Británie z Evropské unie.

Růst české ekonomiky v roce 2016 zpomalil vlivem odeznění jednorázových faktorů v podobě zesílené investiční aktivity v důsledku končící finanční perspektivy 2007 až 2013 a postupného vyčerpávání meziročních efektů poklesu ceny ropy. Růst reálného HDP by měl tak činit 2,2 %. Hlavním tahounem růstu by měly být výdaje na konečnou spotřebu a saldo zahraničního obchodu. Rok 2017, očekáváme obnovení

růstu investiční aktivity, pokračující růst spotřeby a mírně kladný příspěvek zahraničního obchodu k tempu HDP. Růst reálné HDP by tak měl dosáhnout 2,4 %.

Rok 2016 je pod vlivem meziročního poklesu ceny ropy i řady neropných surovin. Vliv administrativních opatření na inflaci bude téměř neutrální. Průměrná míra inflace by proto měla dosáhnout 0,5 %. V roce 2017 by proinflačně měly působit domácí poptávka, vyšší ceny ropy a předpokládám i nadprůměrné využití výrobních kapacit. Vliv regulovaných cen bude neutrální. Proti zvýšení spotřebních daní na tabákové výrobky půjde snížení DPH v oblasti stravování v souvislosti se zavedením elektronické evidence tržeb. Průměrná míra inflace by měla vzrůst k 1,2 %.

Spolu s růstem ekonomiky očekáváme také další zlepšování na trhu práce. V zaměstnanosti v souvislosti s hospodářským růstem očekáváme v roce 2016 nárůst o 1,6 %, přičemž lze již pozorovat zřetelný nedostatek pracovních sil. V důsledku toho by zaměstnanost v roce 2017 měla téměř stagnovat. V oblasti nezaměstnanosti předpokládáme rovněž pozitivní vývoj. V ročním průměru by za rok 2016 měla dosáhnout 4,1 % a dále klesnout v roce 2017 na 4 %, což je v mezinárodním kontextu jedna z nejnižších hodnot. Pomalejší zlepšení na trhu práce v roce 2017 souvisí s pozicí ekonomiky v hospodářském cyklu a s narůstajícím kvalifikačním a regionálním nesouladem mezi nabídkou a poptávkou po práci, což lze dokumentovat narůstajícím počtem neobsazených pracovních míst.

Vývoj běžného účtu platební bilance pro českou ekonomiku nepředstavuje žádná rizika. Zde očekáváme růst jak exportních trhů, tak exportní výkonnosti. Z toho důvodu předpokládáme v roce 2016 i 2017 přebytek salda běžného účtu.

Ministerstvo financí nepřetržitě sleduje prognózy a názory institucí převážně ze soukromé sféry a mezinárodních institucí, které se zabývají makroekonomickou analýzou a prognózou. Na základě porovnání s těmito nezávislými prognózami lze konstatovat, že makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2017 je velmi blízký konsenzuální makroekonomické předpovědi vycházející z názoru těchto institucí. V souvislosti se směrnicí 2011/85/EU, o požadavcích na rozpočtovou dokumentaci, byla červencová makroekonomická predikce Ministerstva financí České republiky, a tím i makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2017 hodnocena nezávislými makroekonomickými odborníky. Na škále konzervativní – realistická – optimistická bylo celkové hodnocení realistická.

Nyní bych vás rád podrobněji seznámil s některými tituly příjmové stránky státního rozpočtu v návrhu na rok 2017. Příjmy z daní a poplatků se odhadují ve výši 675 mld. korun. Daňové příjmy na rok 2017 oproti rozpočtu roku 2016 rostou o 45,3 mld. korun. Jednoduchá daňová kvóta, která zahrnuje pouze daňové příjmy z veřejných rozpočtů, činí 19,5 %. Složená daňová kvóta činí 34,3 % HDP.

V daňových příjmech je zahrnuto: Kontrolní hlášení, dopad plus 8,2 mld. korun. Elektronická evidence tržeb, dopad plus 3 mld. korun. Snížení sazby DPH pro segment služeb v oblasti restaurací a pohostinství na 15 % místo současných 21 %. Vliv EET s dopadem minus 2,8 mld. korun pro státní rozpočet. Zavedení tříletého programu zvyšování sazeb spotřební daně z tabákových výrobků s dopadem plus 4,4 mld. korun. Úprava povinného vzniku revalvačních fondů ve finančním sektoru s dopadem minus 0,4 mld. korun. Zvýšení daňového zvýhodnění na druhé a další dítě

od roku 2017 s dopadem minus 0,9 mld. korun. Zavedení nové daně z hazardu, která nahradí stávající odvod z loterií, celkové inkaso se předpokládá ve výši 4,2 mld. korun.

S účinností od 1. ledna 2017 se ruší 30procentní podíl obcí na dani z příjmu fyzických osob z příznání a navyšuje se podíl obcí na DPH na 21,4 %. Záporný dopad do státního rozpočtu činí 2,1 mld. korun. Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 447,8 mld. korun a představují meziroční nárůst proti schválenému inkasu v letošním roce o 25,8 mld. korun, to je o 6,1 %. Příjmy z rozpočtu EU a finančních mechanismů jsou do rozpočtu zapojeny částkou 98 mld. korun. Jedná se zejména o příjmy ze strukturálních fondů EU a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů Evropské unie a České republiky a příjmy určené na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky. V porovnání s letošním rokem došlo k nárůstu o 3,5 mld. korun.

V návrhu rozpočtu na rok 2017 jsou rozpočtované příjmy od státních podniků v rozsahu přes 3 mld. korun, zejména Lesy České republiky, Budějovický Budvar a příjmy z privatizačního účtu ve výši 14 540 000 000 korun.

Nyní mi dovoluete vás podrobněji seznámit s výdaji státního rozpočtu na rok 2017. Celkové výdaje jsou pro rok 2017 navrženy ve výši 1 309,3 mld. korun. Na výdajové straně rozpočtu patří k nejdůležitějším sledované mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2017 jsou rozpočtované ve výši 725,3 mld. korun a tvoří 55,4 % celkových výdajů státního rozpočtu.

Mezi nejdůležitější mandatorní výdaje patří sociální mandatorní výdaje, jejichž limity jsou následující: výdaje na důchody se rozpočtují ve výši 416,5 mld. korun meziročním růstem o 4 % v porovnání s očekávanou skutečností roku 2016. Důchody budou k 1. lednu 2017 valorizovány o maximální možnou výši, tj. o 2,7 %, což v absolutním vyjádření představuje zvýšení průměrného starobního důchodu o 308 korun měsíčně.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění nadále porostou v souvislosti s růstem mezd, od kterých je jejich výše odvozena, a vývojem nemocnosti. Očekávaná skutečnost pro rok 2016 je 26,6 mld. korun, pro rok 2017 se navrhuje výdaje v částce 27,5 mld. korun. Na platbu státu do systému zdravotního pojištění jsou rozpočtovány prostředky o objemu 66,4 mld. korun. Měsíční platba za státní pojištěnce do systému veřejného zdravotního pojištění bude činit 920 korun na osobu a měsíc. Výdaje na neinvestiční nedávkové transfery se rozpočtují ve výši 14,3 mld. korun. Výdaje na příspěvek na péči byly valorizovány o 10 % a měly by dosáhnout 23,8 mld. korun, to je o 2 mld. korun víc než v roce 2016.

Nyní bych se chtěl zmínit o některých dalších zásadních výdajových oblastech státního rozpočtu.

Platová oblast. Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích jsou pro rok 2017 rozpočtované ve výši objemu 162 mld. korun bez příslušenství, což představuje zvýšení o 12,9 mld. korun oproti roku 2016. Rozpočet dále obsahuje zvýšení platů pedagogických pracovníků v regionálním školství o 8 %, tarifní tabulky o 6 % a

nepedagogických pracovníků o 5 %. Tarifní tabulky o 4 % s dopadem ve výši 6,4 mld. korun. Zvýšení platů dalších státních zaměstnanců o 5 %, tarifní tabulky o 4 % s dopadem ve výši 5 mld. korun. Růst platů soudců a státních zástupců, nárůst činí 3,5 %. Růst platů ostatních ústavních činitelů, nárůst činí 7,9 %.

Počty funkčních míst. V roce 2017 v porovnání s letošním rozpočtem vzrostl o 7 637, z něhož 4 568 je zařazeno v organizačních složkách státu a 3 069 ve státních příspěvkových organizacích. Uvedené meziroční navýšení je tvořeno především vlivem navýšení 2 796 míst v regionálním školství, 2 000 míst na řešení koncepce Armády ČR, 543 míst v kapitole Ministerstva spravedlnosti, z čehož 220 míst civilních zaměstnanců, vychovatelů a 250 míst příslušníků ostraha Vězeňské služby v souvislosti s pokračujícím nárůstem počtu vězňů a plánovaným rozšiřováním v oblasti zaměstnávání. 200 míst k zabezpečení agendy Finanční správy v oblasti prokazování majetku, kontrolní hlášení, správy dotací a k posílení kontrolních oddělení tržeb. 364 míst Celní správy na zabezpečení agend spojených s rozšířením trestních kompetencí a s EET, rozšířením kompetencí v oblasti kontroly provozování hazardních her. 284 míst v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí, zejména na personální posílení České správy sociálního zabezpečení a Úřadu práce. 142 míst v kapitole Ministerstvo průmyslu a obchodu pro organizační složky SÚRAO, na posílení kapacit v České obchodní inspekci, na posílení kapacity na Českém úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva v souvislosti s agendou znehodnocování některých palných zbraní a na posílení míst v příspěvkové organizaci CzechInvest.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovace jsou zahrnuty v objemu 40,2 mld. Kč včetně prostředků z Evropské unie. Podíl těchto výdajů na HDP pro rok 2017 dosáhne 0,83 % a rostl oproti roku 2016 o 12,4 %.

Výdaje kapitoly Ministerstva obrany se zvýšily o 4,7 mld. Kč oproti roku 2016 a dosáhnou celkové částky 52,5 mld. Kč.

Výdaje na podporu exportu jsou rozpočtovány v celkovém objemu 5,4 mld. Kč, a to pro Českou exportní banku a EGAP.

Kapitálové výdaje státního rozpočtu pro rok 2017 byly posíleny o 25,2 mld. Kč na celkovou výši 103,7 mld. Kč. Zvýšení výdajů se týká zejména v kapitole Ministerstva dopravy o 8,3 mld. Kč, Ministerstvo životního prostředí o 7,3 mld. Kč, Ministerstvo obrany o 3,1 mld. Kč, Ministerstvo pro místní rozvoj o 2,2 mld. Kč, Ministerstvo zemědělství o 1,6 a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy o 2 miliardy.

V oblasti školství a sportu výdaje na podporu vzdělávání patří mezi vládní priority, a proto byly výdaje kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy posíleny v porovnání s letošním rokem o 14 mld. Kč, to je o 9,9 % při započtení výdajů krytých příjmy ze zahraničních zdrojů. Celkové výdaje této kapitoly činí 156,4 mld. Kč. Byly posíleny výdaje v oblasti regionálního školství o 600 milionů Kč v návaznosti na zavedení povinného posledního ročníku docházky do mateřské školy a očekávání nárůstu počtu dětí a žáků. Na projekty vytvářející nové výukové kapacity mateřských a základních škol zřizovaných obcemi, zejména v oblastech s dlouhodobým nárůstem dětí nebo žáků z nové bytové výstavby nebo mateřských škol a základních škol zřizovaných svazky obcí v lokalitách s nedostačující

dostupností předškolního a základního vzdělávání, je určeno navýšení rozpočtu kapitoly MŠMT ve výši 300 milionů Kč. Na podporu sportovních činností je rozpočtovaná celková částka 6 mld. Kč, z toho v kapitole MŠMT 5,690 mld. Kč, v kapitole ministra vnitra 63 milionů Kč a v kapitole ministra obrany 261 milionů Kč. Pro rok 2017 je navrženo posílení výdajů pro veřejné vysoké školy 1,1 mld. Kč. Na zabezpečení podpůrných opatření a vybudování systému společného vzdělávání je určeno navýšení o 750 milionů Kč.

Na oblast kultury na financování programu péče o národní kulturní poklady je rozpočtovaná částka 1 miliarda Kč, na filmové pobídky je rozpočtovaná částka 800 milionů Kč. Rozpočtově byly posíleny investice příspěvkových organizací, oblast živého umění, podpora profesionálních divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů a kulturní aktivity.

Rozpočet obsahuje výdaje dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a to příspěvek na podporu činnosti církví ve výši 1,3 mld. Kč a finanční náhradu ve výši necelé 2,1 mld. Kč.

Oblast dopravy. Dotace pro Státní fond dopravní infrastruktury je rozpočtovaná ve výši 21,6 mld. Kč, pro rok 2017 jde z rozpočtů z Evropské unie, což je o 0,8 mld. Kč více než v porovnání s předchozím rokem. Celkové výdaje fondu činí 49 mld. Kč, po započtení prostředků z Evropské unie budou činit celkové výdaje fondu 68,5 mld. Kč, což znamená nárůst o 7 mld. Kč v porovnání se schváleným rozpočtem na rok 2016. Výdaje na úhradu ztráty ze závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě jsou rozpočtovány ve výši 7,4 mld. Kč v roce 2017, z toho pro kraje a hlavní město Prahu 2,8 mld. Kč.

Výdaje na kosmické projekty ESA jsou rozpočtované ve výši 453 milionů korun.

Obrana a bezpečnost. Výdaje kapitoly Ministerstva obrany byly zvýšeny o 4,7 mld. Kč na celkovou částku 52,5 mld. Kč pro rok 2017. Podíl těchto výdajů na HDP by měl v roce 2017 dosáhnout částky 1,08 %. Byly posíleny kapitálové výdaje v oblasti Ministerstva vnitra a Bezpečnostní informační služby na bezpečnostní opatření v České republice. Dále byly posíleny výdaje na financování dobrovolných hasičů o 100 milionů korun.

Průmysl. Dotace na obnovitelné zdroje energie jsou pro rok 2017 rozpočtovány ve výši 25,1 mld. Kč, to je 4,7 mld. Kč více než v roce 2016.

Zemědělství. Výdaje na společnou zemědělskou politiku jsou navrženy pro rok 2017 ve výši 35,3 mld. Kč, přitom největší položku tvoří přímé platby s objemem 23,2 mld. Kč. Na podporu rozvoje venkova je rozpočtová částka 11,4 mld. Kč, z toho 4,4 mld. Kč představují prostředky státního rozpočtu určené na spolufinancování a 7 mld. Kč jsou prostředky státního rozpočtu, které budou následně kryté příjmem z Evropské unie.

V kapitole Ministerstva životního prostředí jsou rozpočtované příjmy z prodeje emisních povolenek ve výši 5,6 mld. Kč a současné výdaje, a to v poloviční výši tohoto rozpočtovaného objemu. Druhá polovina je rozpočtovaná v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu na podporu obnovitelných zdrojů energie.

Obce a kraje. Valorizace příspěvků na výkon státní správy v rámci finančních vztahů ke krajům a obcím činí 5 % a je zohledněna potřeba prostředků na výkon funkce veřejného opatrovníka. V kapitole Všeobecná a pokladní správa jsou zajištěny prostředky na pokračování podprogramu Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálních škol v okolí velkých měst. Pro rok 2017 je rozpočtovaná částka 636 milionů Kč s cílem navýšit kapacity základních devítiletých škol v působnosti a majetku obcí.

Vládní rozpočtová rezerva je navržena ve výši 4,1 mld. Kč, to je 0,31 % výdajů státního rozpočtu. Výdaje kapitoly státní dluh jsou pro rok 2017 navrženy v objemu 46,3 mld. Kč. Ke konci roku 2017 se očekává státní dluh maximálně na úrovni 1 720 miliard, podíl státního dluhu na HDP ke konci roku 2017 by měl činit 35,5 %.

Předložený návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2017 je výsledkem shody koaličních partnerů a jeho cílem je zajištění vládních priorit, kterými jsou zejména bezpečnost, obrana, zvýšení důchodů, zvýšení platů pracovníků ve školství i dalších sférách veřejné správy, zvýšení výdajů na výzkum a vývoj, vytvoření předpokladů pro čerpání prostředků z rozpočtů evropských fondů a růst investic. Současný rozpočet sleduje strategii postupného snižování deficitu, podporuje růst naší ekonomiky a motivuje spotřebu.

Chtěl bych se ještě vyjádřit k tolika kritizovaným investicím. Kapitálové výdaje jsou pro rok 2017 rozpočtované ve výši 103,7 mld. Kč a ve srovnání s rokem 2016 dochází k nárůstu o 25,2 mld. Kč. K meziročnímu nárůstu dochází zejména v kapitole Ministerstva dopravy o 8,3 mld. Kč, Ministerstva životního prostředí 7,3, Ministerstva obrany o 3,1, místní rozvoj 2,2, Ministerstva zemědělství 1,6 a školství o 2. Oproti státnímu rozpočtu 2015 dochází k nárůstu rozpočtovaných kapitálových výdajů o 27,9 mld. Kč. Tyto srovnatelné údaje, to znamená rozpočtované částky, rostou o 36,8 %. Skutečnost kapitálových výdajů v roce 2015 činila 175,8 mld. Kč a její výše byla ovlivněna zejména dočerpáním programů Evropské unie programového období 2007–2013, což je možné považovat za jednorázový vliv. Pokud se týká čerpání roku 2016, lze předpokládat podle posledních dostupných údajů, že kapitálové výdaje převýší na rozpočtovanou částku, to je 78,5 mld. Kč. Čerpání k 25. říjnu 2016 je 60,5 mld. Kč, což je srovnatelná úroveň jako v letech 2013 a 2014 ve stejném období.

K často diskutované problematice investic bych rovněž rád uvedl dalších pár věcí na pravou míru. Netřeba zapomínat, že to byla tato vláda, která se zasloužila o nastartování čerpání projektů z Evropské unie. Povedlo se nám proto dohromady v letech 2014 a 2015 vyčerpat kolem 50 % celkové alokace na programové období 2007–2013. Bez toho by hrozil katastrofální scénář, kde by Česká republika o desítky miliard korun.

A nyní se dostávám k zmíněným investicím. Ty totiž tvoří přibližně 70 % výdajů na projekty spolufinancované Evropskou unií. Investice je také třeba posuzovat jako celek za veřejné finance, nejenom ze státního rozpočtu. Celkové investiční výdaje v roce 2014 vzrostly téměř o 17 %, v roce 2015 pak o rekordních 30,5 % a oproti roku 2013, který si stále někteří pletou s rokem vzorné hospodářské a především pak fiskální politiky, o více než 52 %. Proto je zřejmé, že v letošním roce oproti roku

2015 je očekáván pokles výdajů na investice. Neznamená to ovšem, že se neinvestuje. Úroveň investic vládního sektoru byla v letošním roce na úrovni 2014 a pro rok 2017, na který zde dnes předkládám návrh státního rozpočtu, předpokládám meziroční růst v celém vládním sektoru o 6 %, co je bezmála čtvrtina oproti roku 2013.

Takže závěrem svého vystoupení bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o podporu vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2017 a schválení základních údajů návrhu tohoto zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: I já děkuji, pane ministře. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím č. 54 předložený návrh zákona přikázal k projednání rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 921/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru, které máte jako tisk 921/1. Je to usnesení rozpočtového výboru ze dne 12. října 2016 k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky.

Rozpočtový výbor na 47. schůzi po úvodním slově ministra financí Babiše, zpravodajské zprávě předsedy výboru poslance Votavy a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 v prvním čtení přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 podle sněmovního tisku 921, kterými jsou:

A.

Výše příjmů stanovená částkou 1 249 272 037 180 Kč

výše výdajů stanovená částkou 1 309 272 037 180 Kč

rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo) stanovený částkou - 60 000 000 000 Kč

B.

Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami

a) zvýšením stavu státních dluhopisů do výše 60 403 400 000 Kč

b) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 403 400 000 Kč

C.

Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů

D.

Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí

E.

Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy

F.

Zmocnění ministru financí v § 2 odst. 1, 2 a 3;

II. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2017

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie – číselně vyjádřeno v usnesení

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti – také vyjádřeno číselně v usnesení;

III. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR – je uvedeno v návrhu usnesení, který výbor jaké kapitoly bude projednávat. Nebudu číst.

II. Zmocňuje zpravodaje výboru poslance Votavu, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem také učinil.

Jenom bych připomenul v poznámkách. Dnes schvalujeme samozřejmě základní parametry, to znamená v podstatě usnesení, které jsme přijali, v dalším čtení už není možné měnit základní parametry, pouze tedy přesouvat prostředky mezi jednotlivými kapitolami. Pokud budou tedy schváleny základní parametry, jsou dále již pro projednávání neměnné.

Jenom bych připomenul, že máme usnesením Poslanecké sněmovny stanoven harmonogram pro projednávání státního rozpočtu. Pro připomenutí, výbory mají projednat přikázané kapitoly do 16. 11. 2016, rozpočtový výbor potom bude projednávat za účasti zpravodajů jednotlivá usnesení 23. 11. 2016. Druhé čtení v Poslanecké sněmovně k návrhu zákona o státním rozpočtu je možné od 30. 11. 2016 a ve třetím čtení by Poslanecká sněmovna měla jednat o návrhu zákona o státním rozpočtu od 7. 12. 2016.

Tolik ode mne. Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji tři přednostní práva. S prvním prosím k mikrofonu pana premiéra Bohuslava Sobotku, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek a po něm pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké dopoledne.

Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se také zapojil do rozpravy před prvním čtením návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2017. Je to už třetí státní rozpočet, který předkládá do této Poslanecké sněmovny naše koaliční vláda, a dovoluji mi, abych se na úvod vyjádřil k situaci, na základě které jsme tento návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2017 připravili.

Především bych chtěl zdůraznit, že Česká republika je úspěšná a ekonomicky rostoucí země. Pokračujeme v růstu navzdory tomu, že růst hrubého domácího produktu byl v letošním roce pomalejší než v roce předchozím, ve druhém čtvrtletí letošního roku to byl růst 2,6 % oproti 5 % ve druhém kvartále roku 2015. Držíme už třetím rokem v pořadí setrvale růstovou tendenci. Je potřeba říci, že rok 2015 byl z pohledu tempa našeho hospodářského růstu rekordní, velkou roli v tomto úspěchu sehrálo dobré dočerpání evropských prostředků ve finální fázi, kdy jsme to mohli udělat. Rekordní hospodářský růst z roku 2015 se přirozeně projevuje v dobrém daňovém výběru letošního roku a pevně doufám, že přispěje také k co nejlepšímu výsledku státního hospodaření na konci roku 2016.

Je myslím dobré upozornit, když mluvíme o tom, že tři roky po sobě už česká ekonomika roste, že ještě v roce 2013 byl trend našeho hrubého domácího produktu sestupný. Ekonomický vývoj reaguje pozitivně na hospodářskou politiku vlády, na to, co vláda ve své politice realizuje. Chtěl bych říci, že se v dosavadní hospodářské politice i v návrhu rozpočtu na příští rok držíme několika zásad. Jsem především rád, že se nám daří zajistit vnitřní stabilitu, protože ta zde v době předcházejících vlád velmi často chyběla. Koaliční vláda sociální demokracie, ANO a lidovců dokázala za necelé tři roky svého fungování vytvořit stabilní podmínky, ve které mají důvěru podnikatelé, ve které mají důvěru zaměstnavatelé a průmysl, ale také zaměstnanci. Je to také díky tomu, že jsme obnovili velmi intenzivní sociální dialog. Otevřeně se bavíme s našimi sociálními partnery o hospodářské politice, o jejich prioritách a snažíme se pro tuto hospodářskou politiku vlády získávat podporu.

Díky tomu jsme byli také schopni, dámy a pánové, najít řešení pro některé závažné problémy, které mají kořeny hluboko v minulosti. Mám na mysli například naprosto podceněný stav projektové přípravy u klíčových dopravních staveb v naší zemi. Ty se za minulých vlád prakticky přestaly připravovat. Důsledkem je, že i když dnes máme dostatečné finanční zdroje díky růstu ekonomiky, vysoké zaměstnanosti a výběru daní, tak nemáme dnes připraveny potřebné projekty, které bychom mohli zrealizovat, ať už z národních, nebo evropských prostředků. A vlastně poslední dva roky intenzivně pracujeme na tom, aby alespoň v příštím roce a v letech následujících takovéto projekty na úrovni státu k dispozici byly. Víte, že jsme nastavili krizové řízení, nastavili jsme zesílenou kontrolu, vyjednali jsme výjimky u Evropské komise pro maximum staveb, potřebné změny se snažíme prosadit i v novele stavebního zákona, který tato Sněmovna dostala od vlády na stůl v září.

Dalším příkladem toho, že řešíme kostlivce ve skříni a dluhy minulosti, je i současná situace v České exportní bance. Řešíme situaci, kdy postupně tato vláda musí a bude muset financovat ztráty, které vznikly nepodařenými projekty z doby pravicových vlád. Dokud jsme nepřišli my, nikdo se k tomu neodhodlal.

Vláda se snaží aktivně řešit problémy v českém hospodářství, i když je nezpůsobila. Neodsouváme je do budoucna, neschováváme také problémy jenom pod plošnými škrty. V rozpočtu na příští rok se počítá s podporou investic. Já jsem zaznamenal i dnes ráno na tiskové konferenci otázky novinářů ve smyslu toho, že opozice kritizuje vládu, že tam není dostatek peněz na investice v návrhu rozpočtu. Ale celkové kapitálové výdaje se v návrhu rozpočtu zvyšují o 25 miliard korun.

Chci také připomenout, že rozpočet navyšuje výdaje na výzkum, vývoj a inovace celkově o 3,7 miliardy korun. Pamatuji si debatu, která zde byla vedena loni kolem rozpočtu na rok 2016. Tehdy opozice vládu kritizovala za to, že dostatečně nezvyšuje výdaje do oblasti vědy a výzkumu. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vás ujistit o tom, že došlo k výrazné akceleraci zvyšování výdajů do této oblasti. Myslím, že to je nesmírně potřebné. Jde o budoucnost, jde o to, abychom tady u nás do budoucna měli výroby s vysokou mírou přidané hodnoty, a tady peníze do aplikovaného výzkumu budou velmi potřeba. Takže prokazatelně vláda zvyšuje výdaje na vědu a výzkum o 3,7 miliardy korun.

Velmi často, a to vidíme také v realitě letošního státního rozpočtu, Česká republika má spíše problém s tím, jak investiční prostředky, které jsou ve státním rozpočtu naplánovány, utratit. Už jsem tady mluvil o problémech s projektovou přípravou, ale samozřejmě problém je i samotné veřejné zadávání jako takové. Ten proces je zdoluhavý, existuje tam řada možností, jak tento proces namítat, odvolávat se, komplikovat, tzn. veřejné zadávání je stále ještě úzkým místem z hlediska realizace veřejných investic. Během letošního roku jsme v této souvislosti dostali také řadu varovných signálů a vláda se nepochybně bude zabývat tím, až budeme mít na stole státní závěrečný účet za letošní rok, tak se chceme podrobně zabývat u jednotlivých resortů ministerstev tím, jakým způsobem čerpaly a nečerpaly rozpočtované finanční prostředky, čili chceme se jako vláda významně zaměřit na to, jak se daří jednotlivým rozpočtovým kapitolám, jednotlivým ministrům investiční prostředky z národních a evropských zdrojů skutečně v rámci rozpočtového roku čerpat.

Další zásadou, na které je postaven tento návrh rozpočtu, je snaha o maximálně zdravou kondici veřejných rozpočtů. To znamená, že posilujeme současně investice a některé veřejné výdaje, ale současně stát zbytečně nezadlužujeme. Letos v září Česká republika ve svém hospodaření dosáhla nejlepšího hospodářského výsledku od roku 1993. Přebytek státního rozpočtu přesáhl 80 miliard korun, to znamená, že prorůstová hospodářská politika umožňuje snižovat deficit státního rozpočtu. Pro příští rok, jak už zde bylo řečeno, předpokládáme schodek o 10 miliard korun nižší, než byl plánovaný schodek pro letošní rok, čili předpokládá se schodek v maximální výši 60 miliard korun. Snažíme se snižovat deficit efektivně, tak aby to ale neškodilo společenské soudržnosti, aby na tom nebyli nespravedlivě bití senioři, nemocní, rodiny s dětmi nebo mladí lidé. To je, myslím, velký rozdíl oproti minulému rozpočtové politice, která tady byla za pravicových vlád. Tehdy se sledovala účetní bilance příjmů a výdajů, ale reálně se nehodnotilo, co rozpočet udělá se sociální situací v zemi a s fungováním veřejných služeb. Za necelé tři roky funkčního období této koaliční vlády získalo práci 200 tisíc lidí na trhu práce. Nezaměstnanost se výrazným způsobem snížila. Jsem rád, že k tomu mohla přispět i aktivní politika na trhu práce, že k tomu přispěla podpora nových investic, a dnes u nás máme rekordní podíl lidí, kteří jsou aktivní na trhu práce. Dneska je to 71 %. To je, vážené poslankyně a vážení poslanci, nejvyšší zaměstnanost od roku 1993. Daří se nám snižovat i dlouhodobou nezaměstnanost, nezaměstnanost absolventů a snažíme se podpořit novými projekty i tuzemskou pracovní mobilitu.

Zdůrazňuji to proto, že rozpočet podle mého názoru není jenom účetní cvičení, a je důležité sledovat, jestli rozpočet pomáhá plnit i další důležité hospodářské cíle. A jestliže mluvíme o tom, a já jsem zde zmínil, že letos byl největší přebytek v podzimních měsících od roku 1993 státního rozpočtu, tak je důležité k tomu říci, že byla i současně nejnižší nezaměstnanost, resp. nejvyšší zaměstnanost lidí v naší ekonomice od roku 1993. Čili nejvyšší zaměstnanost, nejvyšší míra zaměstnanosti a vedle toho jeden z nejvyšších přebytků v hospodaření státního rozpočtu.

To, že lidé chodí do práce, má samozřejmě pozitivní dopad na příjmovou, ale také na výdajovou stránku rozpočtu. Díky tomu se nemusíme soustředit na vyplácení podpor v nezaměstnanosti, daří se šetřit peníze na sociálních dávkách, tzn. nevyplácí se tolik sociálních dávek jako v minulosti, a veřejné výdaje se mohou směřovat do dalšího rozvoje, ale také do narovnávání dluhů, které tady zůstaly v minulosti.

Velmi často se mluví o tom, že naše vláda údajně rozhazuje. Chci připomenout, že jsme zdědili celou řadu dluhů, které musíme postupně řešit. Kde se ty dluhy především nacházejí? Je to ve veřejném sektoru, v kvalitě veřejných služeb. Máme obrovský dluh, který s sebou vlečeme, ve školství z hlediska podfinancování regionálního školství, nízkých platů učitelů, vlečeme za sebou dluh ve zdravotnictví, v sociálních službách, ale také v zajištění bezpečnosti a obrany země. Za minulých vlád jsme byli svědky naprosté stagnace ve školách, v nemocnicích, v péči pro seniory, ale také ve fungování úřadů práce, také v tom, jak vypadala podpora pro hasičské sbory, sociální služby nebo pro lidi se zdravotním postižením. Ta dlouhodobá stagnace, podfinancování přirozeně vedly k úpadku, vedly k personálním krizím, tzn. k dalšímu zhoršení dostupnosti a kvality veřejných služeb. Vidíme to výrazně dnes především ve zdravotnictví, kde se potýkáme s velkým tlakem na zdravotní personál, který zůstal pracovat v nemocnicích, na lékaře a zdravotní sestry, ale vidíme to dnes také ve školství, kde za ty platy, které jsme ve školství zdědili, je velmi obtížné udržet kvalitní učitele a kvalitní učitelky v systému našeho veřejného školství.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda té situaci pouze trpně nepřihlíží, ale snažíme se reagovat aktivně, tzn. že v tom státním rozpočtu, který máte před sebou pro rok 2017, počítáme s výrazným navýšením platů učitelů v regionálních školách, na základních školách, ve středních školách. Počítáme i díky tomu, že stát přispívá na vyšší platby za státní pojištění, tak počítáme s navýšením platů lékařů a sester od 1. ledna příštího roku. Rostou také platy dalších zaměstnanců veřejného sektoru, hasičů, policistů, lidí, kteří pracují v sociálních službách, nepedagogického personálu ve školách.

To, co bych rád také zdůraznil ještě v rámci svého vystoupení, je to, že zvyšujeme výdaje na bezpečnost a obranu celkově o téměř 9 miliard korun. To rozhodně není zanedbatelná částka. Když se podíváte na priority rozpočtu, tak to, že 9 miliard korun jde navíc na obranu a na vnějšek, 4,7 miliardy korun navýšení pro Ministerstvo obrany, 4,2 miliardy korun navýšení pro rozpočet resortu Ministerstva vnitra, tak jasně dokladuje, že bezpečnost a obrana jsou reálnou prioritou vlády. Opět můžeme zaznamenat debatu. Víím, že někteří opoziční poslanci říkají: Měli byste na obranu přidat více peněz, je složitá mezinárodní situace, měli bychom rychleji plnit své závazky, které máme v rámci NATO. Chtěl bych jenom upozornit na problém, který

je, a to je naše schopnost tyto narozpočítované finanční prostředky utratit. Já myslím, že ta diskuse, tu diskusi je potřeba poměřovat s tím, jaká je reálná schopnost např. Ministerstva obrany realizovat akvizice, které souvisí se zlepšením vyzbrojení naší armády. Já chci přivítat to, že se nám daří proces lidských akvizic, to znamená, že se začalo dařit doplňovat armádu o nové příslušníky, daří se doplňovat policii a hasiče o nové příslušníky. Ale pokud jde o ty velké investice z hlediska vybavení armády, tak ten proces je bohužel velmi zdoluhavý a navýšení, jenom mechanické navýšení finančních prostředků nevyřeší problém pomalého nákupu vybavení v rámci armády.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci také říci, že kromě bezpečnosti, kromě situace ve veřejném sektoru zdravotnictví a školství je pro vládu také prioritou růst důchodů a celkových příjmů domácností. Opět chci poukázat na to, že tohle je filozofie, kterou držíme tři roky. Tři roky se snažíme v rámci rozpočtu. Pokud ekonomika roste, tak se snažíme, aby prostřednictvím rozpočtu byl ten růst solidární i vůči lidem. I proto, tak jak zde zmínil ministr financí, navrhujeme zvýšení průměrného starobního důchodu o 308 korun od 1. ledna příštího roku. Je to na hraně limitu, který stanovila Poslanecká sněmovna. Já bych chtěl ještě jednou poděkovat Parlamentu za to, že se podařilo změnit pravidla pro valorizaci penzí. Myslím, že je důležité, abychom si to všichni uvědomili, protože kdybychom ta pravidla pro valorizaci penzí nezměnili, a víte, že se proti tomu tehdy pravicová opozice silně stavěla, tak bychom dnes valorizaci penzí v rozsahu 308 korun vůbec nemohli udělat. Ta valorizace by byla možná poloviční, možná by byla dvoutřetinová, ale rozhodně by nebyla ve výši v průměru 308 korun. Takže našťastí se podařilo včas změnit pravidla pro valorizaci penzí a podařilo se v rámci jednání, která nebyla jednoduchá, ve vládě dohodnout na tom, že využijeme limit, který máme ze zákona, a 308 korun na valorizaci penzí dáme.

Vypadá to, že i díky hospodářskému růstu se daří snižovat deficit důchodového systému, což je myslím věc, která je také pozitivní. V roce 2013 se deficit pohyboval kolem 30 mld. korun, letos je šance, že by se mohl pohybovat kolem 11 mld. korun. Takže opět pozitivní vývoj z hlediska důchodového účtu.

Myslím si, že navýšení důchodů, které navrhuje naše vláda, rozhodně není žádné neuvážené rozhazování. Chceme zajistit důstojné podmínky pro život lidí v důchodovém věku. Tito lidé se často potýkají s nedostatkem finančních prostředků, s tím, aby zaplatili léky. Je to skupina lidí, která je velmi často, pokud jde o osamělé důchodce, ohrožována chudobou.

To, z čeho mám velkou radost, je to, že se nám povedlo opět i na základě změny zákona v Parlamentu dosáhnout zvýšení příspěvku na péči o 10 %. Ten příspěvek na péči pro lidi, kteří se o sebe nemohou postarat sami, byl naposledy definován někdy kolem roku 2006–2007, od té doby se nezvýšil ani o korunu. To znamená, poprvé jsme v situaci, kdy jsme schopni lidem se zdravotním postižením, kteří mají nárok na příspěvek na péči, tento příspěvek o 10 % valorizovat, což je významnější částka zejména u kategorie 3 a 4, u těch nejzávažnějších postižení, kde ta valorizace je už potom v řádu několika set korun.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v návaznosti na vývoj ekonomiky, tak jak už dnes tady o něm byla řeč, očekáváme, že bude pokračovat zvyšování mezd, a tím

pádem i příjmů domácností. Česká republika má v evropském srovnání velmi nízké mzdy, což se obvykle chápe v tom zjednodušeném pohledu jako konkurenční výhoda pro zahraniční investory. Rozhodně ale není v našem zájmu, aby tempo růstu mezd u nás bylo pomalejší než v západních evropských zemích a aby se mezi námi a zbytkem Evropy prohlubovaly rozdíly v příjmech. Já myslím, že rozdíl ve mzdách ukazují tabulky, které asi všichni znáte, které dokumentují, jak velké jsou rozdíly v minimálních mzdách v těch zemích, kde jsou minimální mzdy stanoveny. A i tady vidíme, že Česká republika se i třeba tím, že se minimální mzda v minulosti vůbec nezvyšovala, dostala na chvost zemí, pokud jde o výši minimální mzdy, ačkoliv z hlediska hospodářského růstu, životní úrovně a také nákladů, které u nás domácnosti mají, určitě nejsme na těch posledních místech v Evropské unii.

Myslím si, že je důležité také zmínit fakt, že ani hospodářský růst, který zažíváme a který doufám budeme zažívat v příštím roce, v roce 2017, není něco, co by bylo úplně automatické. My jsme země, která je velmi silně závislá na exportu, tzn. bude záležet na tom, jak se bude vyvíjet zejména situace v eurozóně, která je naším hlavním obchodním partnerem. Víte, že vláda se snaží, abychom diverzifikovali export. Hledáme nová exportní teritoria, ale v dnešním světě to vůbec není jednoduchá role. Takže pokládám za strašně důležité, aby vláda pokračovala v aktivní ekonomické diplomacii, abychom pomáhali našim firmám umístit' jejich zboží a výrobky v zahraničí. Pokládám za důležité, abychom pokračovali v podpoře investic, ale chceme se zamyslet nad systémem investičních pobídek tady u nás. Já myslím, že investiční případ firmy GE Aviation, která připravuje investici tady v České republice, chce tady vyvíjet a vyrábět letecké motory, ukazuje, že náš systém investičních pobídek byl spíše postaven na podpoře klasických výroben, někteří by možná řekli montoven, tzn. standardních výrobních procesů a přenášení výrob do České republiky. Ale nejsme úplně připraveni na to z hlediska systému podpory, jak podporovat už záměry v oblasti inovace a vývoje. Ale pokud do budoucna chceme, abychom tady měli výrobu s vyšší přidanou mírou hodnoty, abychom tady měli lépe placená pracovní místa, tak je důležité, abychom také lákali investice, které na té vyšší míře přidané hodnoty budou založeny. A je myslím důležité, abychom je lákali už ve fázi, kdy se věci teprve vyvíjí a vyrábí, resp. zkoumají, tak abychom na nich jako Češi mohli participovat už v té fázi vývoje a výzkumu, nikoliv pouze v rámci výroby. To je myslím také velká výzva, před kterou naše vláda a její nástupci určitě budou stát.

Když mluvím o tom, že růst není automatická věc, chci zmínit dvě nebo tři důležité priority, které jsou pro nás důležité, pokud jde o příští rok.

Za prvé, výrazně zvýšit tempo čerpání evropských peněz. My jsme teď teoreticky vzato ve třetím roce nové finanční perspektivy, ale první dva roky jsme nevyčerpali žádné peníze z evropského rozpočtu. Ty první dva roky byly čistě roky přípravy, přípravy dokumentů, jednání s Evropskou komisí. Evropská komise si také v některých věcech potřebovala udělat jasno. Takže dva roky jsme nevyčerpali vůbec nic. Letošek, rok 2016, je prvním rokem, kdy začínáme reálně čerpat evropské fondy, tzn. ve třetím roce začínáme reálně čerpat. A cílem vlády je, aby ten příští rok, rok 2017, byl rokem, kdy už se to čerpání rozjede skutečně naplno. To znamená,

ovlivní už reálně ekonomiku, zaměstnanost, hospodářský růst. Takže klíčová priorita – zrychlit pro příští rok čerpání evropských peněz.

Druhá klíčová priorita, já už jsem o ní tady zčásti mluvil – rozjet připravované akce v oblasti dopravní infrastruktury. Tahle vláda strávila tři roky tím, že se připravovalo zrychlení a zrychlovala se příprava klíčových dopravních staveb. Vykupovaly se pozemky, ustálila se pravidla pro jejich výkup. Vykupovaly se pozemky, dojednávali jsme EIA s Evropskou komisí, připravovaly se podklady pro to, aby EIA mohla být dořešena. Příští rok je rokem, kdy musíme začít stavět. To je klíčový úkol pro Ministerstvo dopravy, abychom skutečně stavět příští rok začali. A s tím koresponduje i navýšení rozpočtu fondu dopravy, tak jak bylo vládou schváleno, a rozpočet fondu dopravy už tedy také by měl doputovat v krátkém čase do Poslanecké sněmovny.

Třetí věc se týká situace na trhu práce. Já už jsem tady mluvil o tom, že máme vysokou míru zaměstnanosti. Díky bohu nezaměstnanost se snižuje, tzn. tři roky už máme setrvalý trend snižování nezaměstnanosti. Hodně to pomohlo. Je tady 200 tisíc lidí v práci, kteří ještě před třemi roky tu práci nemohli najít. Ale máme ještě pořád asi 370 tisíc lidí v evidenci úřadů práce. Tři sta sedmdesát tisíc lidí! My potřebujeme alespoň část těchto lidí dostat ještě na trh práce, protože současně je v ekonomice evidováno jenom přes úřady práce asi 140 tisíc volných pracovních míst. Čili na jedné straně 140 tisíc volných míst, na druhé straně ještě v evidenci úřadů práce 370 tisíc lidí. Takže potřebujeme aktivní politikou zaměstnanosti tyto lidi rozpohybovat, využít rekvalifikace, využít příspěvek na mobilitu a co největší část z nich dostat do práce. To znamená, řešit problém, který dneska máme na trhu práce, tím, že primárně zaměstnáme naše nezaměstnané, hledat možnosti, jak je aktivizovat, jak je na pracovní trh dostat. To je třetí důležitá priorita, kterou jsem chtěl zmínit, protože bariérou růstu je mj. i také nedostatek kvalifikovaných pracovních sil na našem trhu práce.

Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi na závěr zdůraznit, že předkládáme návrh rozpočtu, který naší zemi pomůže zajistit další období prosperity, hospodářského růstu a nízké nezaměstnanosti. Je to rozpočet, který umožní zlepšit fungování státu a jeho veřejných služeb včetně školství a zdravotnictví, je to také rozpočet, který sníží tempo zadlužování, je to rozpočet, který, jak jsem doložil, podpoří investice do infrastruktury a také do lepší budoucnosti díky zvýšené podpoře vědy a výzkumu, je to rozpočet, který nepochybně posiluje naši bezpečnost, ať už jde o armádu, nebo o policii. A pevně věřím, že stejně jako ty dva předchozí rozpočty získá i tento třetí návrh rozpočtu koaliční vlády ve Sněmovně jasnou podporu.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk zejména poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére, a prosím k mikrofonu s přednostním právem předsedu TOP 09 pana Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, kolegyne a kolegové, dovoluji, abych na úvod řekl bez ironie, že se mi opravdu

velmi líbí, když po ministru financí vystoupí premiér, podpoří svého ministra financí a jménem vlády garantuje Sněmovně rozpočet za celou vládu. Nebylo tomu tak vždycky. Mně občas slovo premiéra v minulých 20 letech chybělo. Myslím si, že to byl vždycky nedostatek, a pevně doufám, že se to pro budoucí léta stane pravidlem, aby premiér byl Sněmovně předkladatelem v úvodu předkládání prvního čtení státního rozpočtu.

Druhá věc, která se mi také velmi líbila, že pan premiér řekl, že díky bohu máme nízkou nezaměstnanost. Ano, i pan premiér ví, že to není díky vládě. (Pobavení.) Že je to díky bohu a díky vnějším podmínkám. Buďme za ně skutečně vděční, ale téhle reflexe si velmi vážím.

Nyní prosím dovolte, abych se vás nikoliv ve statických číslech, ale v trendech pokusil provést zejména výdajovou stranou státního rozpočtu, abych řekl to, co se mi tam výrazně nelíbí, to, co není v souladu s finanční odpovědností, se slovy o šetření a hlavně to není v souladu ani s verbálně vyjádřenými prioritami, kterými vláda komentář k rozpočtu provází. Čili jestliže o něčem hovořím jako o prioritě, tak bych to měl jako prioritní výdaj také najít ve státním rozpočtu. Je-li to jinak, pak něco není pravda. Buď ta čísla, anebo ty výroky. A ta čísla jsou pravdivá, protože se po nás chce, abychom je schválili.

Nuže pojďme v trendech k několika základním ukazatelům. Celkové výdaje, které si vláda ještě o 30 mld. zvýšila oproti střednědobému výhledu, dokázala za ta tři léta svého mandátu zvýšit o 136 mld. korun. Sto třicet šest miliard korun za tři roky je poměrně prudký nárůst a není pravda, že se snižuje deficit. Skutečný ukazatel deficitu je strukturální deficit. To je také jediný reálný ukazatel, který je sledován mezinárodními institucemi, je to také jediný deficit, který je popsán ve fiskálkompaktu, ke kterému vláda přistoupila, je strukturální deficit a je to deficit, který je očištěn od cyklického vlivu mimořádných příjmů a výdajů, a ukazuje na opravdovou finanční odpovědnost vlády. Snižující se strukturální deficit ukazuje vůli vlády šetřit, stabilní strukturální deficit ukazuje vůli vlády neplýtvat a nešetřit. Zvyšující se strukturální deficit ukazuje vůli vlády plýtvat a ne šetřit.

Tento ukazatel zdědila po nás vláda na kladné nule, na čísle 0,2, to není podstatné, je to prostě kladná nula, aby v prvním roce vládní strany, když ještě nevládly, ale už rozhodovaly hlasováním o rozpočtu, ho prudce zhoršily o zhruba 70 mld. na minus 1,1. Pak dochází dva roky k mírnému zlepšení. Pro rok 2015 navrhuje vláda, a také ho dodrží, lepší strukturální deficit než v roce 2014 a i v roce 2016 dochází k mírnému zlepšení. Ten trend, podle mého názoru pomalý, ale to už je věc názoru, byl v zásadě v letech 2015 a 2016 z tohoto hlediska zdravý, směřoval k nule. Neexistuje žádné ospravedlnění pro to, aby mezi rokem 2016 a 2017 došlo naopak zase k prudkému zhoršení strukturálního deficitu, a to o půl procenta, což je o více než 20 mld. To je přesně těch 30 mld., o které si vláda přilepšila na příjmech, které nebudou trvat věčně. Jestliže po třech letech hospodářského růstu vláda začne zhoršovat strukturální deficit, tedy začne zhoršovat svoji finanční odpovědnost, a říká my chceme plýtvat, a to samé plýtvání, to znamená další zhoršení, plánuje i pro rok 2018, pak je to prostě ukazatel finanční neodpovědnosti vlády. To není subjektivní názor, to je prostě pravda. To je indikátor finanční neodpovědnosti vlády, protože

vláda v době růstu zhoršuje strukturální deficit, a je to jeden ze základních důvodů, proč je ten rozpočet špatný a neodpovědný.

Pan ministr financí velmi často ještě před volbami nesmírně kritizoval vládu o tom, jak v dobách velmi složité hospodářské situace neumí šetřit. Dával nám za příklad, jak oni podnikatelé musejí, když na to přijde, snížit mzdové náklady o dvacet třicet procent, provozní náklady na polovinu a jak my nešetíme. Já jsem sice v té době měl ze šetřících kroků, které jsem byl nucen dělat, noční můry, ale jistě výčitky svědomí jsem vůči podnikatelům opravdu měl. Ano, byly to jejich daně a pravděpodobně se dalo při dobré vůli ušetřit ještě víc než 15 % na mzdách a 20 % na provozu státu, které jsme šetřili. Ale v jaké je to relaci s tím, na co vláda utrácí peníze, těch 136 mld., o které výdaje zvedla? Jak tam opravdu šetří?

Řekněme si ty hlavní zásadní položky. Hlavní zásadní položkou jsou platy a podobné související výdaje státních zaměstnanců, těch, kteří jsou placeni ze státního rozpočtu, což zdaleka není jenom zvýšení platů, které v dobách dobrých nelze kritizovat a jsou naopak v pořádku, ale především je to tvořeno armádou více než třiceti (tisíc) nových státních zaměstnanců, které prostě musíme zaplatit také. Tato položka tvoří ze 136 mld. 118,7 mld. Sto osmnáct celých sedm desetin miliardy dělá nárůst platů a souvisejících výdajů. O 32,7 mld. vláda zvýšila nákup služeb, o 12,7 mld. zvýšila neinvestiční nákupy. Nákup materiálu, onen oblíbený kancelářský papír pana ministra, jak nás vždycky školil, oč by se dal kupovat levněji, vzrostl o 8,1 mld. A jedna z nejrychleji rostoucích položek vůbec jsou neinvestiční dotace podnikatelským subjektům. Ty vzrostly o 49,3 mld. korun. To jsou peníze, které vždycky takhle všem vezmete a jedné vybrané skupině dáte. Tě je potom lépe. Těm ostatním je hůř, protože ti to musí platit. Tak to je jedna z nejrychleji rostoucích položek státního rozpočtu. Neexistuje v provozu státu jediná agregátní položka, kde by vláda ušetřila. Všechny prudce rostly.

Jak se to naopak objevuje v těch prioritách, o kterých hovořil pan premiér, tedy investice, věda a výzkum. On hovořil o trendu mezi rokem 2016 a 2017. Ano, mezi lety 2016 a 2017 opravdu dochází k nárůstu, ale to není pochvala rozpočtu roku 2017. To je obžaloba roku 2016, protože jsou výdaje nižší, než byly v dobách vlád hospodářské krize. Jestliže výdaje na výzkum, vývoj a inovace tvořily v roce 2013 0,97 % a v roce 2016 spadly na 0,76 %, tak je pravda sice, že pro rok 2017 rostou na 0,83 %, ale pořád je to mnohem nižší prioritou než v roce 2013 při 0,97 %. Je pravda, že tohle je relativní číslo, tzn. počítá se to samozřejmě z jiné základny. V absolutním čísle je to víc, ale z hlediska slova prioritou ta prioritou proti roku 2013 je nižší, než byla v dobách hospodářské krize.

V případě investičních výdajů je to nižší nejenom v relativních, ale i v absolutních číslech. Jestliže v roce 2013 v době dozívající hospodářské krize – to mi připomněl pan premiér – tvořily investiční výdaje 2,5 %, tak ano, je pravda, že mezi roky 2016 a 2017 dochází k nárůstu, protože z těch 2,5 % to v roce 2016 dělá jenom 1,68. Takže když oproti roku 2016 zvyšuje vláda na 2,14 %, tak se může hrdě bit v prsa, že zvyšuje, ale pořád je to méně, než měly vlády v roce 2013 v době dozívající ekonomické krize. A platí to bohužel i v absolutních číslech.

V roce 2012, v době ještě velmi silné hospodářské krize, proinvestovala vláda, reálně proinvestovala – pan poslanec Volný, jak mi říká, rozpočtovala, neinvestovala – ne, to jsou reálně proinvestovaná čísla. A jsou to čísla z otevřených zdrojů Ministerstva financí. V roce 2012 vláda reálně proinvestovala 113,6 miliardy. Vláda, která tvrdí, že investice jsou její prioritou, rozpočtuje na příští rok 103,7 miliardy korun. Tedy o 10 miliard méně, než proinvestovala vláda v roce 2012. Jsou to čísla Ministerstva financí. Prosim, račte si je ověřit, až vám zase někdo bude říkat, jak jsou ty investice prioritou této vlády. 113,5 v roce 2012, 103,7 rozpočtujete na rok 2017.

Kam jdou ty peníze, když tedy jsme o 136 miliard zvýšili výdaje a méně investujeme? Tak za co je tedy utrácíme? Tak se podívejme, co jsou to skutečné rozpočtové priority vlády.

Především je to ten počet státních úředníků. Od roku 2013 dokázala vláda zvýšit počty svých zaměstnanců o – poslední přesné číslo je 31 111 zaměstnanců. Ano, je pravda, že to nejsou všechno úředníci. Jsou mezi nimi učitelé, hasiči, celníci, policisté, ale úředníků je tam také hafo. Jenom na Ministerstvu financí asi 1 200, nárůst na Úřadu vlády, na Ministerstvu práce a sociálních věcí, teď bychom mohli jít takhle resort po resortu – všude nám přibyli zaměstnanci a všude nám přibyly klotové rukávy. Myslím, že žádná vláda – ne myslím, vím, že žádná vláda od roku 1992 tohle takhle nezvládla. Za tři roky nabrat 31 333 nových zaměstnanců, aniž by jakýmkoliv způsobem přibyly povinnosti, to znamená, ta produkce služeb zůstala, ale potřebuji na to o 31,5 tisíce lidí víc... Já si myslím, že teď může sociální demokracie v klidu spát. Vede tu při ve vládě, jestli se stát má, nebo nemá řídit jako firma. No evidentně se neřídí jako firma. Žádná firma by na stejný objem výroby nepřibrala o 31,5 tisíce zaměstnanců navíc. To může udělat jenom někdo, kdo ví, že to nemusí platit ze svého a komu to platí daňoví poplatníci. Tak tohle je ta klíčová rozpočtová priorita vlády – 31,5 tisíce nových státních zaměstnanců.

Když se na to podíváme v relativních počtech, v relativních číslech, tak si jasně můžeme říct a ukázat i v procentech, co jsou ty priority. Investice oproti roku 2013 absolutní nárůst 1,3 %. Jedno procento věda a výzkum. Provoz a platy 28,5 %! 28,5 %. Sociální dávky 9,6 %, zatímco investice jenom 1,3. Věda a výzkum 1,0.

No a onou nejrychleji rostoucí položkou provozní jsou ty neinvestiční dotace podnikatelským subjektům. Oproti jednomu procentu na výzkum a 1,3 % na investice 40,87 % nárůst položky. Jedna z nejrychleji rostoucích provozních položek, která vzniká tak, že se celá společnost složí na vybranou skupinu podnikatelských subjektů. Těm už je líp, těm druhým je hůř. Možná bychom to mohli v druhové skladbě přeartovat do sociálních dávek. Taková sociální pomoc několika potřebným podnikatelům. V každém případě to platíme všichni a v každém případě je to nejrychleji akcelerující položka v provozu státu.

Nemohu si odpustit jeden dotaz, mám-li mluvit o minulosti. Nemohu si odpustit jeden dotaz na předvolební výroky pana ministra financí z roku 2013, kdy říkal, a veřejnost mu to skutečně věřila, že na korupci a plýtvání nám utíká 200 miliard. A my ty díry zalepíme, nebude se krást a bude peněz dost. No kdyby to byla pravda, kdyby byla pravda jenom polovina, tak na příští rok se musí předkládat rozpočet s přebytkem. Ať se podívám, jak se podívám do jednotlivých čísel, do druhové

skladby, do programové skladby, tak tam nikde těch 200 miliard nevidím. Ani 100, ani 50, ani 30. Prostě tam nejsou. Ta slibovaná úspora nenastala. Z toho mi logicky vyplývají jenom dvě možná variantní zdůvodnění. Buď se před nástupem této vlády nekradlo a neplýtvalo, takže pak nebylo kde ušetřit, anebo se za této vlády krade a plýtvá stejně, nebo dokonce více než za vlád předchozích. Jiné řešení neexistuje, protože ty peníze, ty úspory prostě v útrokách toho rozpočtu nenaleznete.

Já vás nechci dále zdržovat, protože budeme mít ještě druhé čtení a můžeme se probírat jednotlivými kapitolami a podobně úspornou a odpovědnou politikou vlády a především tím, že ta vláda opravdu něco jiného říká a pak si něco jiného přečtete v těch číslech. To je takové, myslím si, nejméně poctivé v tom návrhu rozpočtu. Ale jednu věc bych přece jenom měl navrhnout, protože když se něco nelíbí, tak by se měl předložit nějaký reálný návrh usnesení. Ten bych si dovolil předložit na závěr své řeči i já.

Každá odpovědná vláda by měla na rok 2017 po třech letech růstu už předkládat rozpočet vyrovnaný. Ale aby to mohla udělat, to by musela mít splněné domácí úkoly, systémové změny v mandatorních, tedy ze zákona povinných výdajích, které stát musí vydávat, protože mu to ukládá zákon. Tady vláda neudělala vůbec nic. Vlastně udělala. Zrušila řadu reformních opatření, která jsme zavedli my, vrátila to zpátky do bodu nula, ale sama nepředložila nic. To se samozřejmě během jednoho měsíce spravit nedá. Nenapsané domácí úkoly za tři roky se za měsíc nedoženou, zákon se neschválí za měsíc, a hlavně nevidím žádnou vůli ho předložit, takže je evidentní, že není možné předložit vyrovnaný návrh zákona o státním rozpočtu. Já to respektuji, protože země prostě nějaký rozpočet mít musí. Ale to, co od vlády lze chtít a je fér to od ní chtít, je to, aby byla alespoň tak plýtvavá, jak předpokládala v roce 2015, že bude plýtvat.

Dobře víte, že se nepředkládá jenom návrh zákona o státním rozpočtu, předkládá se také střednědobý výhled na tři roky dopředu, bude to i tento případ. Takže když v roce 2015 vláda plánovala, jaké bude potřebovat zdroje na pokrytí svých priorit, naplánovala si výdaje o 30 mld. nižší, než nám dnes předkládá, s tím, že deficit bude 60 mld., takový, jaký předkládá, a stanovila si tedy výdajový limit o 30 mld. nižší, než po nás teď chce ten balík peněz.

Výdajové limity jsou jedním z docela stěžejních opatření pro rozpočtovou politiku vlády, protože vnášejí do praxe jednoduchou úvahu. Stanovíme si deficit a stanovíme si výdajový limit. Budou-li příjmy nižší díky ekonomickému cyklu, než jsme předpokládali, nedá se nic dělat, musíme si naplánovat nižší výdaje, abychom dodrželi deficit. Ale budou-li příjmy vyšší, než jsme předpokládali, máme své výdajové limity, to jsou peníze, o kterých jsme řekli, že nám stačí, více mít nesmíme, více by nám Sněmovna dát neměla, a budeme mít nižší deficit. To je princip výdajových limitů a to je důvod, proč ministr financí Mertlík blahé paměti je kdysi do zákona 218/2000 vkládal. Funguje to bezvadně, když se to dodrží.

Vláda se samozřejmě rozhodla to nedodržet. Takže když zjistila, že díky bohu – jak řekl pan premiér, nikoliv díky politice této vlády – bude mít o 30 mld. více, než předpokládala, nezachovala se tak, jak předpokládal zákon o rozpočtových pravidlech, vystačíme s výdaji, co jsme si naplánovali v roce 2015, a budeme mít

o 30 mld. nižší deficit, takže zaplat'pánbůh, budeme mít o 30 mld. více, můžeme rozdat o 30 mld. více dárečků na ty priority, o kterých jsem mluvil. Až vám budou říkat, že to bylo na investice, na školství, na bezpečnost, na všechno, tak nezapomeňte, že ty hlavní priority jsou platy státních zaměstnanců, sociální dávky a neinvestiční dotace podnikatelským subjektům.

Takže si myslím, že je fěr, aby Poslanecká sněmovna jako suverén řekla vládě fajn, vyrovnaný rozpočet mít nemůžeš, ale buď alespoň tak plýtvavá, jak jsi předpokládala, že budeš plýtvat v roce 2015, neboť plýtvavější, to není slušné, tak si to přepracuj.

Z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout usnesení: Poslanecká sněmovna vládě vrací návrh státního rozpočtu s doporučením a) výdaje nižší minimálně o 30 mld., b) saldo nižší minimálně o 30 mld. Termín 20 dnů.

Já vám děkuji za pozornost a za míru odpovědnosti, rozpočtové odpovědnosti vůči sobě i budoucím generacím, se kterou tento návrh budete zvažovat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím dalšího s přednostním právem a tím je místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, paní a pánové. Možná začnu od konce. Já jsem přesvědčen, že máme před sebou třetí rozpočet vlády Bohuslava Sobotky, této koaliční vlády, a že už bychom se měli zabývat také tím, na jakých základech stojí.

Když jsem říkal, že začnu od konce, tak si nemyslím, že podstatné je více škrtat, jak navrhuje kolega Kalousek, ale že podstatné je hledat více zdrojů, protože je evidentní, že v současné době politika vlády nevystačí s případnými úsporami uvnitř jednotlivých resortů ani s případným zpřísněním daňové kontroly a s větší daňovou výtěžností a že je potřeba právě v době ekonomického růstu zahájit hlubší kroky, které se budou týkat daňové soustavy.

Nejdříve budu pokračovat v pozitivním ohodnocení tohoto rozpočtu. Mohu pozitivně ocenit vládu, že vychází z růstu hrubého domácího produktu v té nižší uvažované části, těch 2,4 %. Nakonec Česká národní banka, ale i některé soukromé instituce mají prognózu růstu 3 % a vzetí za základ růstu v té nižší částce považují za odpovědné. Přitom je ale potřeba říci, že růst může být i jiný. O co jde? Protože samotné oživení, na jehož vlně se momentálně vláda veze, a ten výsledek je dán spíše tím, je ohrožen. Ministr financí přeceňuje své kroky v oblasti daňové správy a záměrně se vyhýbá tématu spravedlivějšího rozdělení daňového břemene s pomocí daňové progresse a zdanění velkého kapitálu a korporací. Myslím si, že je potřeba se nad tím vážně zamyslet. Nakonec růst v okolních zemích, zejména v sousedním Německu, je předpokládán o jeden procentní bod nižší, to znamená 1,4 %, a okolní země kolem 1,5 %, nejvýše 1,8 %. V tomto ohledu tedy samozřejmě budeme narážet na několik záležitostí, které bych chtěl připomenout.

Nemohu ani souhlasit s tím, že snad bychom se mohli škrtnutím nějakých dalších výdajových položek dostat k lepšímu výsledku, protože nedostatek investic, případně nefinancování investic je velká zátěž do budoucna. V tomto ohledu tedy musím začít s kritickým hodnocením, a proč tentokrát klub KSČM nebude, řekl bych, smířlivý vůči vládě, jako byl v minulých letech, když předkládala rozpočty. V roce 2014 to nebyl rozpočet této vlády, takže jsme se samozřejmě proti němu nestavěli. Věděli jsme, že je potřeba odstraňovat ta nejhorší zvěrstva z politiky, která tady od roku 2006, resp. 2010 byla, a zdrželi jsme se hlasování o tomto rozpočtu. Stejně tak jsme věděli, že ani v roce 2015 ještě nemůže být přijato nějaké zásadní stanovisko, že je potřeba zalátat ty díry, a v tomto ohledu jsme opět vládu spíše šetřili jako opozice, jako nejsilnější opoziční klub.

Ale ta naše míra trpělivosti pro rok 2017 není nikterak namístě, protože po třech letech je evidentní, že vláda nesplnila to, co jsme očekávali, nakonec ani to, co očekávali občané zejména z pohledu volebních programů jednotlivých vládních politických stran, a to je otázka skutečně jiného systému daní. Jde totiž o špatnou daňovou politiku. Je to nejzávažnější koncepční nedostatek současné vlády. Především už měl být dávno zastaven přenos daňové zátěže z daní nepřímých na daně přímé, protože je evidentní, že spotřeba domácností se má i podle vlády snížit, a to z 3,1 % na 2,7 %. To znamená, že i výnos z těch nepřímých daní bude nižší. A tady je evidentní, že se vláda neumí podívat občanům do očí a říct, kolik potřebuje na daních vybrat. Je jí milejší zdaňovat spotřebu v nepřímých daních, jako daní z přidané hodnoty, spotřební daní a podobně, než říct, že je nutné rozdělit daňové poplatníky na ty, kteří jsou velké nadnárodní korporace, případně velké podniky v České republice, a co jsou ti drobní živnostníci, případně menší české firmy, které mají stejnou daňovou zátěž jako ty ohromné nadnárodní korporace, které nota bene ještě více využívají český státní rozpočet než kdokoli z českých zaměstnanců nebo podnikatelů či živnostníků.

V podstatě když se na to podíváme, tak naše daňová soustava dále zvyšuje zdanění spotřeby, a to tak, že nejrychleji z okolních zemí, a máme silně podprůměrný podíl zdanění kapitálu, a to o 6 procentních bodů. To považuji v průměru proti Evropě, kdy průměr Evropy je 23 % a v České republice je méně než 17 %, to je podle mého soudu zásadní vada. A v tomto ohledu jsem očekával od vlády po celý rok 2016 pro přípravu státního rozpočtu 2017, který bude státním rozpočtem, výkladní skříň této vlády před volbami, přece jen jiný postup. Ale ono dál zatěžování spotřeby, nezdaňování kapitálu se nám může velice vymstít. Proč? Protože systém více sazeb má v Evropě většina evropských zemí, takže návrat k daňové progresi by u nás nebyl ničím mimořádným, naopak očekávaným, a u daně firem, tedy korporátní daně, by se jednalo o druhé sazby daně, případně zvláštní sektorovou daň na vybrané obory, jako tomu je jinde, např. finanční sektor, obchodní řetězce či odvětví informatiky. Jenom tyto kroky by podle našich propočtů přinesly takové posílení rozpočtových příjmů, které by umožnilo nejen vyrovnaný rozpočet, ale masivněji zvýraznit potřebné žádoucí kroky v hospodářské a sociální politice českého státu, které dnes buď zcela absentují, nebo jsou uskutečňovány v naprosto nedostatečné míře.

Pan premiér tady hovořil o tom, jak přidáváme důchodcům 308 korun. Tak já to srovnám, dovolte mi to. To je tedy opravdu něco, čím se můžeme chlubit? Vždyť je to ostuda, po tom, co se odehrávalo v roce 2015, 2016, o 40, o 50 korun. Když se podívám na růst platů v rozpočtové sféře, tak ve zdravotnictví je růst o 10 %. Vůbec ho nezpochybňuji, naopak, je to potřebné. Policisté a hasiči budou mít platy o 5 %, to znamená asi o 1 100 až 1 300 korun vyšší, učitelé 8 až 10 %, cca 2 000 korun, úředníci o 1 000 až 2 000 korun, pracovníci v kultuře o 5 až 10 % – a důchodci oněch 308 korun, to dělá 2,7 %. To je něco, čím se může vláda chlubit? No určitě ne! Zejména ve chvíli, kdy ani v roce 2015, ani v roce 2016, tedy v letech, ve kterých už rozpočet připravovala tato vláda, jsme na tuto kategorii zcela zapomněli. A v tomto ohledu tedy podotýkám, že na správnou otázku, kde na to vzít, je odpověď daňové progresse. Pokud ji nezavedeme a budeme dál zatěžovat daní pouze spotřebu a nikoliv kapitál, tak v tom případě nemůžeme mít dostatek prostředků ve státním rozpočtu.

Já bych nechtěl ohrozit investice a jsem přesvědčen, že ohrožení investic by znamenalo velký problém do budoucna, ale potom je potřeba plánovat investice v dopravní infrastruktuře, které jsou nedostatečné, a stále nízká úroveň se může do budoucna opravdu nevyplatit. Je určitě bez pochyby, že kromě dálnic, rychlovlaků je důležité dál budovat datové sítě a podporovat ekonomický růst např. tím, že budeme podporovat bydlení pro sociálně ohrožené skupiny. Po prodeji bytů ve většině měst je otázka obecních bytů pro seniory, případně bytů pro mladé rodiny, základní věci a základním krokem vlády, který by mohl umožnit, aby nebyl dán deformován trh s byty tím, že bytů je nedostatek a nájmy prudce rostou a jsou v podstatě za hranou toho, co může z běžného platu člověk zaplatit.

Absolutní slabostí našeho rozpočtu České republiky je projektové financování. České státní finance v tomto ohledu nemají žádný záměr, nejsou žádné konkrétně koncipované programy obsahující cíle, jichž má být dosaženo a které by byly formulovány tak, aby jejich dosažení bylo možné kontrolovat, a to už v průběhu realizace programu. Nástup fenoménu průmyslu 04 bude znamenat snižování zaměstnanosti. Již dnes je potřebné se na to připravovat, ale v této oblasti nevidím kroky vlády, které by aspoň ve střednědobém horizontu byly významné. Čekal jsem, že se objeví minimálně v rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, případně v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu, kde naopak vláda pro příští rok navrhuje nižší výdaje, než jsou rozpočtovány pro rok letošní.

Neodpustím si ani stručné konstatování, že tento nejnovější vládní rozpočet nevychází z věcně a argumentačně podložené, zdůvodněné střednědobé prognózy rozvoje ekonomiky země. Není tedy založen na žádném růstu ekonomiky a zaměstnanosti. Podle mého názoru je to druhý nejzávažnější nedostatek tohoto rozpočtu. Naší zemi nepochybně chybí pracoviště, které by se zabývalo dlouhodobým prognózováním a perspektivou cesty vývoje ekonomiky a její realizace. Stávající koncepce současné hospodářské situace je pouhým nedostatečným příštípkařením a možná někdy i pouhou hrou se slovy. V tomto ohledu tedy nevidím žádnou strategii růstu a ani to, že by vláda usilovala o formulování a uplatnění ve své hospodářské politice.

Dovolte mi ještě jednu věc, která by byla asi důležitá z tohoto pohledu. Jestliže přebytek státního rozpočtu v září je cca 82,3 mld. korun a na celý rok je plánovaný

schodek 70 mld., odchylka je tedy 150 mld. a je dána souhrnem tří faktorů, z nichž ne všechny jsou pozitivní. Nepochybně pozitivní je vývoj daňových příjmů a sociálního pojistného. Ten odrazí jednak vyšší růstu mezd a posun struktury ekonomického růstu ke spotřebě a jednak lepší daňovou disciplínu. V té daňové disciplíně je ještě jedna nevýhoda, protože ministr financí plánuje určitý příjem z daňové disciplíny, ale část té daňové disciplíny se uplatnila již letos, to znamená, že není tolik daňových úniků na dani z přidané hodnoty po zavedení kontrolních hlášení, ale to se nemusí pro rok 2017 vůbec opakovat. Druhým faktorem je příliv prostředků z evropských fondů, jejichž objem již překračuje celoroční plán o 50 mld. Ale jde v převážné míře o peníze, které se v ekonomice objeví v budoucnosti. A v tomto ohledu je to věc, která není úplně pro budoucnost odhadnutelná. Třetím faktorem je prohlubující se neschopnost státu utratit naplánované prostředky na investice. To v každém případě považuji za chybu.

Pokud jde o samotné rozhodnutí, kterým bychom měli dostat tomu, že vládní politika bude formulována do prorůstové hospodářské politiky a ekonomiky, tak postrádám taková rychle působící opatření, jako jsou právě cílené programy, které by podporovaly zapojení malých a středních českých firem do programů stimulujících hospodářský růst. Mělo by jít o činnosti pracovně náročné a nepřiliš složité na dlouhodobou přípravu, tedy např. řádově větší než doposud podpora zateplování soukromých i veřejných budov, protipovodňová opatření, opravy silnic a mostů, rekonstrukce památek. Jistě by za úvahu stál právě program výstavby např. 50 000 nájemních bytů či zaměření státních investičních pobídek na perspektivní obory. Řádově by vůbec měla být větší podpora inovací a začínajících firem či široké uplatnění mikroúvěrů pro malé firmy, prostě masivně se zaměřit na prorůstová opatření.

Nechci, abychom zůstali u obecných slov, proto jsem řekl alespoň dvě konkrétní věci, které v tomto ohledu vnímám jako možné ještě zařadit.

Tato země státní rozpočet potřebuje, ale ne tuto podobu státního rozpočtu, která není podložena žádným konkrétním programem. Prosim, ekonomický růst se nedá ušetřit, musí se vytvořit. Proto jsem přesvědčen, že vládě v letošním roce chyběla odvaha předstoupit před občany České republiky, říct, jaké chce daňové výnosy, a podle toho navrhnout progresivní daň jak u fyzických, tak u právnických osob, zajistit si vyšší příjmy, a tak i možnost programově řídit tento stát k dalšímu ekonomickému růstu, který by nebyl závislý pouze na určité časově omezené konjunktúře. Vzhledem k tomu, že ta výhrada je zásadní a nejde ani o první ani o druhý, ale již o třetí státní rozpočet této vlády, klub KSČM tentokrát státní rozpočet nepodpoří. Víím, že má vládní koalice dostatek hlasů, ale nechť si odpovědnost za tento státní rozpočet bez možnosti vytvoření podmínek pro další růst, nese sama.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu do rozpravy přihlášeného pana poslance Opálku. S tím, že říkám dopředu, že ho budu muset ve 12.45 přerušit a pak mu bude slovo znovu uděleno. Protože ve 12.45 máme zařazeny volební body. Prosim, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedající. Požádal bych, abyste vyhlásila na dvě minuty přestávku. Já to mám na dvacet minut a nebudu to rozkouskovávat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Dobrá, myslím, že to bude rozumné. Dvě minuty využiji na předání řízení. Takže v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu a vyhláším dvouminutovou přestávku.

(Jednání přerušeno od 12.43 do 12.45 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poobední, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Podle schváleného pořadu schůze ve 12.45 máme začínat bod 264. Máme před sebou do polední přestávky ještě body 216 a 217 a z toho důvodu žádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby přišel ke stolku zpravodajů a nejdříve nám odůvodnil návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Na lavice vám bylo doručeno usnesení volební komise č. 144 z 25. října a pane předsedo, už máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Jsou tedy před námi tři volební body, tak jak jsme odsouhlasili změnu programu. První bod bude veřejný, aklamací, hlasováním na plénu, a druhé dva body, tak jak jste zvyklí, proběhnou formou tajnou ve Státních aktech, kde už je v tuto chvíli vše připraveno.

První je bod číslo

264.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Dovolím si velmi krátkou rekapitulaci. My jsme ten bod projednávali minulý týden v pátek 19. října. Drobnou nedohodou jsme ho tedy ukončili a nově zařadili jako nový, protože byla vyhlášena lhůta pro další návrhy do tohoto pondělí. Volební komise přijala usnesení č. 144. V tom usnesení za prvé konstatujeme, že na tři uvolněná místa členů vyšetřovací komise pro pochybení na dálnici D47, na tato tři místa nebyly ze strany poslaneckých klubů doručeny žádné nominace. Nic jsme do komise neobdrželi. A za druhé mohu v tomto bodu konstatovat, že jsme od poslaneckých klubů obdrželi následující návrhy na změny v rámci orgánů Poslanecké sněmovny. Za prvé je to jeden návrh na odvolání z výboru pro zdravotnictví pana poslance Igora Nykla za hnutí ANO. Proti tomu v rámci jednoho klubu nový návrh na nominaci do tohoto výboru pro zdravotnictví pana kolegy poslance Miloslava Janulíka. A plus ještě jsme obdrželi jednu novou nominaci a to je do rozpočtového výboru paní poslankyně Dana Váhalová za sociální demokracii. Mohu připomenout, že na to místo má sociální demokracie nárok, resp. může ho obsadit. Došlo k tomu před rokem, když došlo ke změně v přepočtu té tabulky po změnách nebo následně po změnách v rámci poslaneckého klubu hnutí Úsvit.

Takže tolik tedy rekapitulace k tomuto bodu. Ještě jednou konstatuji za volební komisi, že za prvé nemáme žádné návrhy do komise D47. Za druhé, jedním hlasováním bychom měli rozhodnout o odvolání poslance Igora Nykla z výboru pro zdravotnictví a následně druhým hlasováním potvrdit návrhy na nominaci: za prvé členství poslankyně Dany Váhalové, sociální demokracie, v rozpočtovém výboru a poslance Miloslava Janulíka, ANO 2011, do výboru pro zdravotnictví.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu, nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan kolega Birke. Už to mám na tabuli. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, vážený pane předsedající. Vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji vám, abych vás chvilku zdržel vystoupením, které se týká vyšetřovací komise D47, a to z toho důvodu, že nejsem o to požádán, ale i já sám pokládám za nutné tady vystoupit a dát k tomu nějaké stanovisko.

Jak všichni víte, tři členové vyšetřovací komise D47 nedávno rezignovali na svoje členství, v podstatě zásadně při vzniku vyšetřovací komise. Jsem rád, že Sněmovna vyšla vstříc mému požadavku a rychle stanovila termín dovolby. Potud si myslím, že Sněmovna se chovala maximálně zodpovědně, dle mého názoru.

Jsem ale naprosto, a promiňte, překvapen přístupem dvou poslaneckých klubů, které nyní už podruhé kvůli rezignaci v komisi nemají své zástupce. Jako předseda této komise mám maximální zájem, aby fungovala, a také na tom, aby se její práce zúčastnili všichni zástupci stran a hnutí zastoupených ve Sněmovně. Bohužel musím konstatovat, že kluby ANO a Úsvit nepředložily v řádném termínu žádnou nominaci, a to už ani podruhé.

Myslím si, že Sněmovna zaslouží vysvětlení. V médiích totiž zaznívá, že vyšetřovací komise se rozpadá, že nefunguje. Není to pravda. Komise pracuje od května 2016, pravidelně se schází, už si vyžádala a prostudovala obsáhlou smluvní a podkladovou dokumentaci Ředitelství silnic a dálnic. Vyžádali jsme si a již jsme také obdrželi smlouvy a dokumenty od dodavatele, společnosti EUROVIA CS, a díky této naší aktivitě můžeme příští týden v úterý 1. listopadu zahájit výslechy svědků. Věřte mi, že už je zahájeno, a 1. listopadu začínáme skutečně vyslýchat první svědky. Myslím, že kolegové jsou toho příkladem. Je zřejmé tedy, že situaci kolem D47 chceme jednoznačně vyšetřit.

Faktem je, že ale dva členové komise za hnutí ANO se do práce komise od počátku nezapojovali a po několika měsících rezignovali. Chci říci, i při veškeré úctě, kterou k nim chovám a mám, že jeden z těch členů na komisi byl přítomen a druhý tam nebyl ani jednou. Podobně to bylo se zástupkyní hnutí Úsvit, která dokonce vznik komise v roce 2014 sama iniciovala. Všichni bývalí členové svůj odchod provázeli politickými výkřiky o podjatosti komise, především na moji osobu. Sami ale pro posun vyšetřovací komise neudělali prakticky vůbec nic. Naopak rozehráli před

krajskými volbami očerňovací hru, aspoň podle mého názoru, a proti těm stranám, které vyšetřují, rozehráli hru, která dle mého názoru byla za hranicí slušnosti.

Chci, aby zde jasně zaznělo toto: pokud z hnutí ANO a hnutí Úsvit nejsou do komise nominováni noví členové, je zcela jasné, že je to hnutí ANO a hnutí Úsvit, kdo nic vyšetřit nechce (pobouření v lavicích hnutí ANO a hnutí Úsvit) a že vám, kolegyně a kolegové z ANO a z Úsvitu, jde jen o účelovou politizaci a o obstruování práce ostatních členů. Nechci spekulovat, jakou politickou hru tady kolegové z ANO a Úsvitu hrajete touto obstrukcí a prokazujete o odpovědnosti vůči občanům a zřikáte se jakéhokoliv práva komentovat práci a činnost této vyšetřovací komise. Je mi líto, že musím pronášet taková slova, ale věřte, že je to v reakci na vaše útoky, které byly na moji osobu a na kolegy, kteří jsou ve vyšetřovací komisi.

Dovolte mi, abych vás informoval o následujícím postupu. Budeme dál pokračovat a 1. listopadu vyšetřování D47. Ze současných členů je nás devět, jsme tedy usnášeníschopní a komise pracuje, a pracuje velmi efektivně. Napíšu dopis na předsedy klubů hnutí ANO a hnutí Úsvit a požádám je, aby do třetice zvážily nominaci právě na doplnění vyšetřovací komise na D47. A zároveň mi dovolte, abych vyjádřil žádost na předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby vyhlásil třetí nominační lhůtu, a to do 7. 11. Třetí a poslední.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju panu předsedovi vyšetřovací komise panu poslanci Janu Birkemu. Další přihlášku nemám. Pan předseda Kolovratník ještě má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Myslím, že mohu procesně, že je to v pořádku, reagovat v rámci rozpravy a akceptuji tu – v uvozovkách – výzvu. Mohu říci, že i od dalších kolegů předsedů jsem byl požádán o další lhůtu. Z mého pohledu je to normální vyhlášení lhůty pro návrhy na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Domluvme se tak, že ta lhůta bude tradičně vyhlášena, je to ten stejný biorytmus, do pondělí 7. listopadu do 13 hodin, aby případné nominace komise mohla probírat v úterý dopoledne a případná volba aby tedy proběhla zase ve středu v ten – uvozovkách – volební den. Takže ještě jednou reaguji a vyhlašuji tedy novou lhůtu pro podání návrhu na změny do pondělí 7. listopadu do 13 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi. Pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Budeme tedy hlasovat podle návrhu pana předsedy volební komise.

Nejdříve schválíme odvolání pana poslance Igora Nykla z výboru pro zdravotnictví, a to v hlasování číslo 212, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 212, z přítomných 179 pro 132 (proti 1). Návrh byl přijat.

Nyní, jak bylo navrženo, jedním hlasováním schválíme nominace do rozpočtového výboru paní poslankyni Danu Váhalovou a do výboru pro zdravotnictví pana poslance Miloslava Janulíka.

Rozhodneme v hlasování číslo 213, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 213, z přítomných 179 pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tím můžeme ukončit bod č. 264.

Dalším bodem našeho jednání je bod

216. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Na lavice vám bylo doručeno usnesení volební komise č. 142 ze 14. října tohoto roku a pana poslance Martina Kolovratníka jako předsedu volební komise žádám, aby jej uvedl, poté jej přeruším. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Velmi krátce zestručním svoje povídání. Ale je důležité, abyste věděli, že tato volba se nám – v uvozovkách – nedaří už téměř rok, protože volební období předchozímu členu Janu Kostrhunovi skončilo 1. prosince 2015, a dnes už se nacházíme ve třetí volbě. Proběhly tedy už dvě tajné volby, vždy dvoukolové. A protože některá jména jsou navržena i v tuto chvíli, tak je dobré, abyste věděli, nebo abych vám zopakoval, že v první volbě v prvním kole byli finalisté Milan Bouška, který obdržel 50 hlasů, a Jan Mrzena 65 hlasů. Volba nebyla úspěšná v zimě. V tom druhém pokusu během jara v druhém kole byli finalisté opět Jan Mrzena, který získal 49 hlasů, a dále František Vostál, který získal 55 hlasů. Ale ani tady nebyl nikdo zvolen.

Další, tedy třetí lhůtu pro návrhy jsme vyhlásili a nakonec prodloužili do 26. září. Nyní na základě usnesení volební komise číslo – omlouvám se, číslo tu nevidím, ale... vidím, číslo 142, vás seznámím s kandidáty, jak je navrhly poslanecké kluby. Milan Bouška navržen ODS, Jiří Mejstřík navržen KDU-ČSL, František Vostál navržen ČSSD, Jaroslav Kravka navržen KSČM a Jaroslav Tajbr navržen poslaneckým klubem hnutí ANO. Také připomenu, že se jedná o návrh, tedy výběr Poslaneckou sněmovnou a následně jmenování případně zvoleného člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání předsedou vlády České republiky. Bude to volba tajná.

Takže nyní, pane předsedo, prosím, abyste přerušil tento bod a zahájil bod č. 217.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nejdřív otevřu rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Přihlášku z místa nevidím, takže rozpravu končím a přerušuji tento bod.

Zahajuji bod

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Na lavice máte doručeno usnesení volební komise č. 139 ze dne 6. září a usnesení ze dne č. 141 ze dne 14. září. Pane předsedo volební komise, můžete se ujmout slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Za volební komisi jsme v tomto bodě postupně vlastně sloučili tři návrhy na nové kandidáty, protože teď během jarních a letních měsíců postupnými kroky skončila funkční období dovršením 65 let hned třem členům prezidia NKÚ. 5. června svoji funkci ukončil pan Ing. Antonín Macháček, na jeho místo je nominován Ing. Jan Kinšt. Dále 19. července ze stejného důvodu skončilo funkční období panu Ing. Karlu Sehořovi a nominován je dnes Ing. Stanislav Koucký. A konečně 2. srpna skončilo funkční období panu Ing. Rudolfu Kufovi, na jeho uvolněné místo nominoval prezident NKÚ kolegu poslance Ing. Romana Kubička.

Tyhle tři nominace, které jsem vám představil, byly na komisi přijaty ve dvou usneseních, ale je to pouze formalita. Pro vás je důležité, že budeme potvrzovat návrh ze tří jmen, a tedy na volebním lístku také v souladu s tím, co jsem řekl, budete mít navrženy tři kandidáty.

Kolegyně a kolegové, opět poprosím, stále nám dochází k chybám při hlasování. Důsledně prosím, abyste označovali kandidáty, pro které se rozhodnete, označením čísla před jménem, buď tedy kroužkem, nebo případně křížkem.

Teď, pane předsedající, poprosím ještě o otevření rozpravy. Připomenu, že v tomto případě o návrhu na tajnou volbu musíme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Žádnou písemnou přihlášku nemám, z místa také nikoho nevidím, rozpravu končím.

Rozhodneme o tom, že návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu provedeme tajným hlasováním, a to rozhodnutím v hlasování pořadové číslo 214. Já vás nejdříve na požadavek z pléna odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o tom, že návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu provedeme tajným hlasováním.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 214 a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 214 z přítomných 119 pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat. Provedeme tedy tajnou volbu.

V tom případě přeruším i tento bod k provedení volby podle bodů 216 a 217. Pane předsedo, řekněte, jak potřebujete dlouho na vydávání lístků.

Poslanec Martin Kolovratník: Já ten čas zaokrouhlím, poprosím o 14 minut na vydávání lístků, takže volební místnost bude otevřena do 13.15 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Na 13.10 svolávám organizační výbor. Prosím, abyste členy organizačního výboru nechali odvolit, aby mohli přijít včas na organizační výbor. Vyhlašuji tajnou volbu pro body 216 a 217 a polední přestávku do 14.30. Po polední přestávce budeme pokračovat projednáváním státního rozpočtu. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Než udělím slovo panu poslanci Martinu Kolovratníkovi, tak nejprve přečtu omluvy, které dnes dorazily. Do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Šarapatka, dnes od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Chalánková, dále od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Adolf Beznoska, dále od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji se omlouvá paní poslankyně Gabriela Hubáčková, od 14.30 do konce jednání se z důvodu jednání omlouvá Tomio Okamura, dnes od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Volný a dále od 15 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Miroslava Rutová.

A nyní udělím slovo předsedovi volební komise panu poslanci Martinu Kolovratníkovi, zda nás seznámí s výsledkem voleb, které proběhly před volební přestávkou. Nejprve bod

216.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Budu konstatovat, že v obou volebních bodech Sněmovna příliš úspěšná nebyla, že se nedařilo zvolit, a teď už budu konkrétní v avizovaném bodu – volba Poslanecké sněmovny na jmenování jednoho člena tzv. velké mediální rady, tedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Bylo vydáno 154 hlasovacích lístků. Odevzdáno platných i neplatných bylo také 154 lístků. To znamená, že kvorum nutné pro zvolení v prvním kole bylo 78 získaných hlasů. Výsledky byly následující: Milan Bouška získal 14 hlasů, Jiří Mejstřík 26 hlasů, František Vostál 35 hlasů, Jaroslav Kravka 32 hlasy a Jaroslav Tajbr 30 hlasů.

Mohu tedy konstatovat, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo, a v souladu s volebním řádem do druhého kola postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem dosažených hlasů. Postupujícími jsou navržený kandidát Jaroslav Kravka, který měl 32 hlasů, a František Vostál s 35 hlasy. Na volební komisi jsme se dohodli, že druhé

kolo bychom provedli ode dneška za 14 dní, to znamená ve středu ve variabilním týdnu – 9. listopadu.

A co se týká druhého volebního bodu

217.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Tam jsme hlasovali o třech návrzích pana prezidenta Miloslava Kaly. I v tomto případě bylo vydáno a také odevzdáno 154 hlasovacích lístků. To znamená, bylo nutné získat pro zvolení 78 hlasů. Jan Kinšt získal pouze 44 hlasů, Stanislav Koucký pouze 19 hlasů a Roman Kubíček pouze 58 hlasů. Znamená to, že z těchto tří navržených kandidátů nebyl zvolen ani jeden.

Tady je důležité říci, že nemáme žádné druhé kolo. V tomto případě tímto volba končí. Další krok bude takový, že musí opět tedy vstoupit prezident NKÚ Miloslav Kala do jednání s Poslaneckou sněmovnou, a je na něm, jaké nové návrhy Sněmovně navrhne a kdy o nich budeme hlasovat. Takže tam já zatím za komisi termíny nemohu sdělovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Tím končíme tyto volební body.

Otevírám přerušený bod a tím je

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 /sněmovní tisk 921/ - první čtení

Tento bod je přerušen v obecné rozpravě a já požádám pana ministra i pana zpravodaje, aby zaujali místo u stolku zpravodajů.

Tímto otevírám přerušenou obecnou rozpravu. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Urbana. Pane poslanče Urbane, eviduji faktickou poznámku. Ne, nehlásíte se do rozpravy. Dobře.

Nyní vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Opálka a připraví se pan poslanec Vilímc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení páni ministři. Co považují za potřebné zdůraznit předem? To, že velká část společnosti čekala od této vlády, že se postupně, ale razantněji vyrovná s asociálními dopady politiky předchozích pravicových vlád. Kroky vlády však jsou v této oblasti někdy jen symbolické, například u pomalého růstu minimální mzdy, někdy dokonce překračují přitvrzení, například u novel týkajících se rodičovské dovolené či třetího pilíře důchodového systému, ale většinou se v této oblasti toho moc zásadního neodehrává, i když pan premiér ve vystoupení vyjádřil jiný názor.

Stále máme víceméně rovné zdanění fyzických a právnických osob a pro stát nevýhodné vyvádění peněz do ciziny, tedy málo zdaněné dividendy a spekulativní vnitropodnikové ceny. Roste počet těch, kteří využívají daňových rájů. Česká národní banka pokračuje ve sražení kurzu koruny atd. Tyto a další příklady potvrzují vysávání nemalé části nově vytvořené hodnoty na území České republiky do zahraničí, a tedy i menší příjmy do státního rozpočtu.

Legislativní změny jsou často koaličně vydřené, jak často slyšíme, a to zejména díky tvrdému postoji ANO. První místopředseda vlády a ministr financí se přirozeně chová jako podnikatel a zaměstnavatel a de facto je tak ve střetu zájmu, neboť každé udržení předchozího pravocového řešení, případně jen mírný posun, šetří i jeho kapsu a vytváří mu větší zisk. Ale jeho prezentace sama sebe jako ochránce proti plýtvání a zároveň jako jediného spravedlivého, který to má ve vládě a v Parlamentu těžké, na veřejnost stále účinně působí. To je třeba bez závidění uznat. Nevadí ani asociální a rozporuplné postoje a obraty o 180 stupňů a pak zase obhajoba původního postoje a stížnost na tlaky koaličních partnerů. Otázka zní: jak ještě dlouho bude tato politika úspěšná u voličů?

Dodávám, že osobně fandím všem krokům vlády, které vedou k eliminaci šedé a černé ekonomiky a korupce, a chci věřit tomu, že se v této zanedbané oblasti blýská na lepší časy. Ale pravdu teprve uvidíme.

Nyní několik poznámek k rozpočtové politice a předloženému zákonu o novém státním rozpočtu z mého pohledu jako člena sociálního výboru, tedy z pohledu trochu na střeva státního rozpočtu v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí, ale nejen tam.

Často jednostranně kritizovaný nárůst platů ve státní, ale i ve veřejné sféře a růst minimální mzdy a tarifů, což ovlivňuje růst mezd i v podnikatelském prostředí, ale nakonec i růst důchodů je skutečně jedinou perspektivní cestou, jak ještě více rozhybat hospodářský růst, zvýšit spotřebu a konečně se přiblížit statisticky rozvinutým zemím. Ale těmito slepičími kroky, kterými kráčí současná vládní koalice, se rozvinutým zemím zatím nepřibližujeme.

Zaměstnavatelé si často stěžují na vysoké procento odvodů na pojistné, ale zamlčují, že jde o procenta z nízkých základů. Celkové sdružené náklady na pracovní sílu jsou v České republice dlouhodobě na úrovni 30 až 50 % rozvinutých zemí, kde jsou daleko více využívány další benefity a stát se výrazněji spolupodílí na vícezdrojovém financování například důchodů. Za uplynulé čtvrtstoletí jsme se nikterak výrazně v odměňování zaměstnanců, ale ani v produktivitě práce rozvinutým hospodářstvím nepřiblížili. A to bylo řečí, vzpomínáte? Zaměstnavatelé dnes důrazně protestují, neboť se nechtějí solidárně spravedlivěji dělit se svými zaměstnanci a státem o svůj zisk. Ale vyšší příjmy občanů znamenají vyšší obraty prodejců a vyšší výrobu producentů, tedy i jejich růst. Umožní tak konečně zvednout v zemi sražené marže, neboť zdravá inflace je prospěšná a potřebná. Tímto přesměrováním nakonec ušetří i stát na vyplácení sociálních dávek. Není přece normální, aby zaměstnanec díky svým nízkým příjmům potřeboval svou spotřebu domácností dorovnávat s podporou státu. Jeho rodina musí být zabezpečena jeho prací a dostatečnou mzdou nebo platem či odměnou pro malého živnostníka.

Ale je pravdou, že každý chce nízké daně, z toho ještě výjimky, odpočty, a z čeho pak má stát nakonec na tyto vygenerované sociální dávky brát? Musíme přece vycházet z toho, že i pracovní síla, zaměstnanec, má svou cenu stejně jako suroviny či energie. Jinak tržní prostředí díky zneužívání variability ceny pracovní síly křivíme a vytváříme stálý sociální dumping na úkor příjmů našich občanů i státního rozpočtu.

Z tohoto pohledu jsem přesvědčen, že je rozumné vzhledem k aktuální situaci na trhu práce více využívat peníze na aktivní politiku zaměstnanosti. Máme přes 378 tisíc registrovaných nezaměstnaných a z toho armádu cca 150 tisíc dlouhodobě nezaměstnaných.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení. Prosim, pokračujte.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Tuto armádu dlouhodobě nezaměstnaných bychom měli úspěšně aktivovat. Hovořil o tom i pan premiér ve svém vystoupení. Počet neregistrovaných je také nemalý a ročně odchází do předčasných důchodů kolem 30 tisíc lidí, kteří nezaměstnanost snižují na úkor důchodového účtu. Neplatí odvody, ale již čerpají. Na druhé straně by se však neměla v příštím roce očekávat zásadní potřeba vyšších výdajů na pasivní politiku zaměstnanosti. Krizi snad nikdo nepředpokládá. Ale rozpočet je nastaven takto zcela opačně, to mi nezní moc logicky.

Jsou i pochopitelné tlaky, aby se po pěti letech valorizovalo životní a existenční minimum, dávky, které mají prostřednictvím koeficientu vliv i na růst dalších sociálních dávek státní sociální podpory či dávek v hmotné nouzi. Zde musím konstatovat, že je třeba více rozevřít nůžky mezi minimální mzdou a životním minimem. V tom jsem s vládou zajedno. Ale nechat dlouhodobě vyšší sociálních dávek na stejné nominální úrovni, protože mzdy rostou pomalu, znamená, že klesá reálná hodnota těchto sociálních dávek a roste počet osob zasažených příjmovou chudobou a ohrožených sociálním vyloučením. A to asi nebude náš cíl. Nebo že by ano?

Rozpočtovaný růst výdajů na důchody díky ve vládě vydržené výši valorizace sice zajišťuje udržování nominálního poměru průměrného důchodu k průměrné mzdě nad 40 %, ale růst reálné hodnoty důchodu se zpomaluje. Hovořil o tom i místopředseda Vojtěch Filip. Já ještě dodávám, že jsme zcela rezignovali na dvourychlostní valorizaci, tzn. na vyrovnávání (nesrozumitelné) důchodu u starodůchodců, zejména těch s nejnižšími důchody.

U nemocenského pojištění je evidentní, že příjmy by pokryly i zvýšení nemocenských dávek u dlouhodobě nemocných, což však vláda paragrafovým zněním návrhu zákona nesignalizuje, a využívá tak přebytek – a ten není malý – pro jiné účely stejně, úplně stejně jako v uplynulých letech.

Jsem přesvědčen, že důrazněji bychom měli řešit zejména zastavení reálného obchodu s chudobou, zejména náklady na bydlení. Tam utíká hodně peněz, které bychom mohli využít například ve prospěch zdravotně postižených a znevýhodněných. Za tři roky vládní koalice v podstatě k uspokojivému řešení

nepřístupila, což stojí státní rozpočet nemalé výdaje a vyhovuje spekulantům z řad podnikavců, ne tedy z řad sociálně potřebných. Takovéto dojení státního rozpočtu privátem je ukázkou neochoty či neschopnosti problém radikálně a rychle vyřešit. A zákon o sociálních bydlení je v nedohlednu.

K zamyšlení mě vede i zvyšování nákladů na pěstounskou péči, zejména u pěstounů na přečhodnou dobu. Kde jsou ty sliby, kde bylo jedním z hlavních argumentů, že změna přijde stát levněji? Ale to je na jinou diskusi.

Na závěr jsem si nechal dlouhodobý problém sociálních služeb, které můžeme jednou potřebovat i my. Posunuli jsme rozhodovací procesy na úroveň krajů, ale peníze rozdělujeme stále z centra. To nepokládám za špatné. Velké a dlouhodobé pnutí na úrovni obcí to však nikterak neovlivnilo. Založení těchto služeb v minulosti většinou na bázi neziskového sektoru vytváří problém s jeho pravidelným a dostatečným financováním. Rostou potřeby, rostou kapacity, ale nerostou úměrně rozpočtované peníze, což často vede k nevybíravému konkurenčnímu boji o dotace či granty mezi spolky. Rozpočtové organizace jsou na tom nepoměrně lépe. Není výjimkou, že spolky řeší své potřeby v prvním čtvrtletí překlenovací komerční půjčkou, pro kterou ale nemají jiné krytí než krytí vlastní fyzickou osobou. Ale to nám nikomu nevádí. Přál bych vám zažít, jaké trauma někteří vedoucí těchto spolků prožívají. Rostou dále problémy s jistotou udržení služby, resp. jistotou peněz na služby v delším časovém období, protože vlastně peníze nevíme z roku na rok, jaké budou, zejména po dlouhodobě nutné udržitelnosti. Chybí peníze na mzdy atd. atd.

Toto je dlouhodobě neřešený, ale citlivý, přitom systémový problém, který se brzy dle mé prognózy, pokud nebude zodpovědně rozpočtově a legislativně vyřešen, projeví jako časovaná bomba. Musím však spravedlivě dodat, že na druhé straně jsou i poskytovatelé, kteří v tom chodit umí a úspěšně v tomto odvětví podnikají, neboť mají potřebné vazby a volné peníze. Proto varuji a žádám, aby vláda tento problém znovu posoudila a hledala cesty k nápravě a ke zvýšení rozpočtovaných prostředků a nutných legislativních úprav. Nevím, zda připravovaná velká novela zákona o sociálních službách tento problém vyřeší.

Předpokládám závěrem, že i výbor pro sociální politiku tyto mé apely vyslyší a přijme potřebná usnesení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další řádně přihlášený je pan poslanec Vilímec a připraví se pan poslanec Dolejš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, jeden z nejdůležitějších zákonů pro fungování státu, obcí a krajů, alespoň pro příští rok, doputoval do Sněmovny, je opět na jednacím stole a tady je poklidná atmosféra oproti tomu, jak jsem vnímal vždy projednávání rozpočtu v minulých letech. Kdyby ten návrh rozpočtu počítal s vyrovnaným hospodařením nebo alespoň s mírným schodkem maximálně do těch 30 mld., tak bych se tomu nedivil. Ale vláda a pan ministr předložili do Sněmovny rozpočet, který počítá se 60miliardovým schodkem. Od pana ministra jsme se tady dozvěděli mnoho údajů, koneckonců většina těch údajů je z důvodové zprávy, ale ať jsem poslouchal, jak jsem poslouchal,

tak jsem neslyšel odůvodnění, proč pan ministr předkládá takový deficit rozpočtu, 60 mld., když alespoň v současné době to vypadá, nebo to tak asi bude, že rozpočet skončí v letošním roce přebytkem. Koneckonců k 20. 10. – pan ministr bude mít určitě ještě aktuálnější data – pokladní plnění letošního roku tvoří 83,226 mld. plus. Nevím, co se stane v příštím roce, jestli nás postihne nějaká ekonomická krize. Nesvědčí o tom ani predikce, která je součástí nebo podkladem pro sestavení rozpočtu.

Já nechci letošní rok rozebírat a nechci tady debatovat o tom, nakolik se na letošním vývoji podepisuje neschopnost některých resortů rozpočtované prostředky efektivně využít, tedy jakási existence vzdušných zámků při sestavování výdajů příslušných rozpočtových kapitol v minulém roce, nebo zda to je skutečně dáno vývojem ekonomiky, nebo – jak s oblibou tvrdí pan ministr – pozitivním působením některých opatření z hlediska příjmů státního rozpočtu, opatření, která já považuji v mnoha případech spíše za šikanózní.

Když se podívám v letošním roce alespoň na inkaso DPH, nebo aspoň do těch čísel, která jsou podkladem pro sestavení návrhu rozpočtu na příští rok, tak oproti letos schváleným přísunům rozpočtu u DPH se spíše očekává nižší plnění. Byť jsem přesvědčen, že hlavní vliv letošního roku mají především nafouknuté výdaje kapitol a vývoj ekonomiky, nemám skutečně ambici to nějak blíže analyzovat. To bude úkol pro závěrečný účet, který většinou se tak schvaluje pouze s minimálním zájmem hlavně médií, a možná především úkol pro ekonomické analytiky. Přesto, a myslím, že to je také potřeba zde zdůraznit, tak výrazný rozdíl mezi tím rozpočtem, který byl schválen v minulém roce, se 70miliardovým schodkem, a skutečností, také o něčem svědčí. Svědčí ne úplně o nějaké zodpovědnosti, pečlivosti a možná i odbornosti při sestavování rozpočtu v letošním roce.

Při pohledu na letošní čísla a při vědomí toho, že v příštím roce se skutečně predikuje zhruba stejný růst ekonomiky ve výši 2,4 %, by snad každý soudný člověk v této zemi očekával návrh státního rozpočtu skutečně někde na úrovni vyrovnaného rozpočtu, nebo alespoň minimálně schodkového rozpočtu. Situace je však jiná. Pan ministr a potažmo vláda předkládají do Poslanecké sněmovny návrh rozpočtu se schodkem 60 mld. Buď další zvyšování běžných výdajů v příštím roce, v roce konání parlamentních voleb, skutečně dramaticky zhorší fiskální rovnováhu, anebo si ministr financí a potažmo vláda z rozpočtu dělají pouze jakýsi výčet čísel, o kterých již dopředu vědí, že s reálným vývojem nemají prázdnou souvislost. Pak ale skutečně nemusíme vůbec rozpočet schvalovat.

Nevím, jak by reagovalo zastupitelstvo kterékoliv obce nebo kraje, v nichž také již ANO bude mít své poměrně výrazné zastoupení, pokud by hejtman nebo jeho ekonomický náměstek s takovým rozpočtem přišli do zastupitelstva. Nevím. Myslím, že by se potázali se zlou.

Když si představím, kolik tisíc stran má onen rozpočet včetně jednotlivých kapitol, tak je to skutečně vloženo mrhání prací lidí, časem i dalšími náklady. Já nevím, jestli by toleroval pan ministr takové počínání ve svých firmách. Myslím, že zcela jistě ne.

Když se podívám na příjmovou stránku rozpočtu – nechci to zde úplně rozebírat, poněvadž mnohá čísla zde již padla –, tak pan ministr zjevně hodně očekává v příštích dvou letech od EET, elektronické evidence tržeb, od vývoje daní z příjmu fyzických osob vybraných na základě přiznání, od skutečnosti 1,3 mld. Kč v roce 2015 až na 8 mld. v roce 2018 v tom vývoji, a to se jedná pouze o podíl státu už bez té motivační složky, kterou pan ministr nechal zrušit od 1. ledna, tedy nikoliv o další podíl obcí a krajů.

Pokud si vybavíte debatu, pane ministře a vážené kolegyně a kolegové, kterou jsme zhruba asi teď před rokem zde vedli u novely zákona o rozpočtovém určení daní, tak tehdy padalo z úst, teď nemyslím přímo pana ministra, ale ve výborech, v rozpočtovém a jiných, že vlastně inkaso této daně se snižuje, že je to vlastně pro obce nevýhodné. Pamatuji si, jak zde vystupoval pan senátor Martínek, který ten návrh prosadil. Když se podíváme na to, co předpokládá pan ministr, tak předpokládá úplně jiná čísla. Na těch číslech, pokud se naplní predikce rozpočtu v roce 2017 u této daně, vybírané na základě daňového přiznání, je evidentní, že tehdy to byla chyba, že se zrušila ta 30procentní motivace a že obce v zásadě byly podvedeny.

Existují tady tři tisky. Jeden je návrh Libereckého kraje, druhý Pardubického kraje, jeden je návrh Občanské demokratické strany. Ale dobře, víte, že se to už do 1. ledna nestihne projednat, to znamená, že obce o poměrně slušné peníze, daleko větší, než se tehdy prognózovalo, od 1. ledna přijdou.

Když se podívám na výdajovou stranu rozpočtu, tak skutečně kapitálové výdaje, o kterých mluvil pan ministr i pan Kalousek, v součtu s evropskými a národními činí těch 103,7 mld. Kč. V roce 2012, také to zde již padlo, kdy byla ekonomika v krizi, ještě měla vlastně víceméně negativní hospodářský vývoj, tak činila skutečnost 113,6 mld. Kč. Takže zaklátné se tím, že tento rozpočet navyšuje investice, skutečně nelze. On je prostě nenavyšuje.

Já zde nechci hodnotit minulý rok ani rok 2015 v tomto smyslu, ale také mi nepřipadá úplně normální, když plnění kapitálových výdajů – na to se můžete všichni podívat – bylo o 132 % vyšší, než tehdy počítal rozpočet, který byl schválen. Víím, že v tom roce 2015 bylo poslední období, kdy bylo možné čerpat finanční prostředky z Evropské unie, že víceméně to bylo proplácení výdajů, které již v mnoha případech stejně byly použity v letech předchozích. Ale kladu otázku, jestli je normální, když v jednom roce činí plnění 132 %, tzn. o 100 mld. více, než tehdy předpokládal státní rozpočet. Mluvím, pane ministře, o roku 2015. Není to normální.

Velkou pozornost v těch výdajích si zaslouží samozřejmě mandatorní výdaje. Opět zde již o tom také bylo debatováno. Podíl mandatorních výdajů v celkových výdajích – a tady chci být objektivní – se o 1,2 % snižuje, ale oproti roku 2007, když se podíváte, je ten podíl vyšší o 2,6 procentního bodu. Výrazně se skutečně zvýšily také kvazimandatorní výdaje, to jsou platy a mzdy v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích. A vlastně poprvé, když se podíváte na ta čísla, poprvé včetně pojištění ty platy činí více než 200 mld. korun, což je téměř 1/6 příjmů. Já to nechci vztahovat k výdajům, protože tam je ještě 60miliardový deficit, ale téměř 1/6 příjmů celého rozpočtu.

Nechci zde opakovat to, co již zaznělo. Vláda počítá se zvýšením počtu zaměstnanců v příštím roce o 7 637 pracovních míst. Ano, je v tom také 900 lidí, kteří budou administrovat projekty spolufinancované s Evropskou unií. Přesto došlo v průběhu té současné vlády skutečně k mimořádně vysokému navýšení pracovních míst o těch zhruba 31 300 míst. Mám takovou obavu, že vláda nemá vůbec žádnou koncepci ve věci limitu rozumného počtu zaměstnanců. Ministerstvo financí předpokládá dalších 607 míst. Dostáváme se skutečně do situace, kdy je skutečně nejvýhodnější usednout na teplé místo ve státní správě, nejlépe chráněné služebním zákonem. Jenže pan ministr by si měl uvědomit, a asi si to uvědomujeme všichni, že stát není firma, nevydělává, ale pouze přerozděluje prostředky, které vybere od občanů. Na chod státu skutečně velkou měrou vydělávají malí, střední podnikatelé i velcí podnikatelé, lidé zaměstnaní v soukromém sektoru. Pouze to umožňuje, abyhom tyto prostředky z vybraných daní mohli rozdělovat.

V souvislosti s rozpočtem – a teď chci upozornit také na velmi nebezpečný trend, kdy se v rozhodování o utrácení státních peněz pomalu a postupně vytěšňuje volený Parlament – vystoupil zde pan předseda vlády Sobotka. Velmi si pochvaloval, že vláda postavila kompetenci sama svým rozhodnutím zvyšovat důchody o maximálně 2,7 %. Děkoval Poslanecké sněmovně. Možná si vybavíte debatu, kterou jsme tady vedli, kdy jsem se nemýlil. Tehdy jsem říkal ano, pokud se to schválí, tak určitě vláda přistoupí k tomu, že zvýší důchody o 2,7 %. Stalo se. Já teď nezpochybňuji to, že se zvedly ty důchody, ale upozorňoval jsem na to, že je lépe tam žádný limit nedávat, protože jakmile se limit dá, tak vláda se rozhodne ten limit naplnit. Takže se naplnil, 2,7 %, dělá to 10 400 mil. Paní ministryně práce a sociálních věcí tady není, ale tehdy se zaklínala tím, že vláda je možná zodpovědnější, nebo určitě zodpovědnější než Poslanecká sněmovna, než Parlament a že v dobách, kdy vláda to oprávnění měla, dokonce bez toho limitu, tak k tomu přistoupila pouze mimořádně asi ve dvou případech někdy před deseti patnácti lety. A jaká byla realita? Poté co to bylo schváleno, tak po několika měsících vláda to zmocnění v maximální výši využila. A já to nezpochybňuji. Těch 308 korun... Když se podíváte do těch čísel, a mluvil o tom i pan kolega Opálka, tak v zásadě i přes to zvýšení se snižuje relace průměrného vypláceného starobního důchodu k hrubé mzdě o 0,4 %.

Nejde mi teď o to samotné zvýšení, ale jde mi o styl, jakým vláda jedná, jakým zcela obchází Parlament. A není to jediný případ, to můžeme vzít státní dluhopisy apod. Je třeba, abyhom si uvědomili, že na konci volebního období bude mít Parlament mnohem menší kompetence než na jeho začátku. Návrh tohoto rozpočtu je vlastně obdobným příkladem. Po Poslanecké sněmovně se chce, aby odkývla rozpočet s mimořádně velkým schodkem, pro nějž já jsem tedy nenašel důvod. Pan ministr mi ho nesdělil. Pouze mluvil o tom, že je to jakýsi kompromis koaliční vlády. Pan ministr několikrát – nemyslím dnes, ale do médií – v zásadě tvrdil, že jej vlastně čísla rozpočtu tolik nezajímají, rozhodující je skutečné plnění.

Na konci svého vystoupení bych se chtěl ještě vrátit k jedné věci. Víte, v minulém týdnu vládní koalice proválcovala zákon o pravidlech rozpočtové zodpovědnosti. Nehledě na vážné pochybnosti, zda zejména ve vztahu k územním samosprávným celkům je možné bez ústavního zmocnění zasahovat takovým způsobem do jejich práv běžným zákonem. Když jsem se skutečně podíval, protože součástí té

rozpočtové zodpovědnosti nebyl pouze ten samotný zákon, ale i novely navazujících zákonů, když jsem se na ně podíval, tak jsem zjistil, že jedním ze zákonů je také úprava zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, která vlastně podle toho textu byla jen velmi málo spojená s tzv. rozpočtovou zodpovědností. Naopak změna rozpočtových pravidel územních rozpočtů, tak jak byla schválena, pokud ji Senát nevrátí zpátky, vyžaduje od každého, i toho sebemenšího návrhu rozpočtového opatření jeho zveřejnění na úřední desku alespoň po dobu patnácti dnů před jejich projednáním. Při počtu rozpočtových opatření, která musí provádět např. kraje, kde také budou hejtmáni za ANO, mám obavu, že dojde k úplné paralýze činnosti těch krajů. A říkám to s velkou vážností, protože mi není jedno, jak se s tím budou potýkat kraje nebo i obce. A dávám to do souvislosti i s tím, jak provádí stát rozpočtová opatření. Na základě zmocnění vlády pan ministr provádí rozpočtová opatření v nějakém tom limitu. Nevšiml jsem si, že by patnáct dnů před rozpočtovým opatřením ten návrh visel někde na stránkách Ministerstva financí nebo na stránkách jednotlivých resortů. Zatímco stát to dělá víceméně neveřejným způsobem, po samosprávách, krajích i obcích se vyžaduje úplně něco jiného.

Poslední poznámku k tomuto návrhu, už to nechci protahovat, učiním ještě k výši prostředků na výkon státní správy obcí a měst. V roce 2011, aspoň pro ty, kdo si to pamatují, se v podmínkách ekonomické krize snížil tento příspěvek o zhruba 17 až 18 % použitím tzv. koeficientu 0,824 na vypočtený příspěvek. Po pěti letech zažíváme ekonomický růst, který se ve vztahu k tomuto příspěvku projevil zvýšením o 1 % v roce minulém a v příštím roce zvýšením o navrhovaných 5 %. To je do těch necelých 18 % poměrně ještě dlouhá cesta. Nepovažuji za slušné vůči obcím a městům, aby činnosti, které zajišťují pro stát, dělaly zčásti zadarmo. Navíc se musí vyrovnat i s povinným zvyšováním tarifních platů svých zaměstnanců zhruba o 4 % v příštím roce, na což také žádné prostředky navíc nedostaly.

Vážené kolegyně a kolegové, vůči tomuto návrhu rozpočtu mám skutečně zásadní výhrady. To není rozpočet jako takový. To jsou víceméně čísla na papíře, která stejně nebudou možná odpovídat realitě. Z tohoto důvodu ani nemohu v žádném případě podpořit ty základní rozpočtové ukazatele, příjmy, výdaje a předpokládaný schodek. Považoval bych to za nezodpovědné. Proto se připojuji k návrhu, který tady padl z úst pana Kalouska, na vrácení rozpočtu k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na pana kolegu Vilimce. On tady řekl, že obce byly poškozeny tím, že se jim odejme 30procentní motivační složka z daně z příjmu fyzických osob z daňových příznání. No, poškodila – poškodila. Já myslím, že nepoškodila, protože si myslím, že motivační složka nebyla spravedlivá. Nebyla spravedlivá z jednoho důvodu, že byla vázána na bydlíšť podnikatele. Pochopil bych – a nevím, proč to tak bylo nastaveno –, kdyby byla vázána na to, kde ten podnikatel má provozovnu. Protože tam působí třeba problémy, znečišťuje komunikace, hlukem atd. Prostě působí trochu té obci nějakou škodu, se kterou se obec musí vyrovnávat.

Ale to, že je to jenom pro obce, které mají na svém území, katastru toho podnikatele, má tam bydliště a nemá tam provozovnu, tak to považují za nesmyslné. Jinak se to samozřejmě přesouvá. Oni o ty peníze nepřijdou v globále, protože dostanou více na svém podílu z daně z přidané hodnoty od roku 2017. A to jsou zhruba dvě miliardy korun. A navíc, protože je větší výběr DPH, tak i jejich podíl na DPH bude samozřejmě tím pádem také větší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pan poslanec Vilímec s faktickou poznámkou.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Chci jenom drobně zareagovat, byť je to spíš záležitost na nějakou expertní debatu. Teď nechci posuzovat spravedlivost té motivace. Samozřejmě někdo na území obce eviduje nebo má podnikatele, někdo nemá podnikatele. Pro ty, kdo podnikatele mají, samozřejmě zrušení motivace je velký problém. To je skutečně velký problém. A nechci to tady teď nějak rozšiřovat, ale chci zareagovat na kupecké počty, nemyslím to teď kriticky. Dvě miliardy plus a miliardu minus. Podívejte se, kolik pan ministr počítá s nárůstem výběru daně z příjmu fyzických osob. Počítá daleko více, než se před rokem uvažovalo. Takže když si ty kupecké počty dáte dohromady, odečtete si je, tak v zásadě zjistíte, že obce na tom spíše ztratí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Dolejš a připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemné odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Když pohlédnu na lehce prořídle naše lavice, jako kdybychom ani neprojednávali jeden z nejdůležitějších zákonů v tomto roce. Možná že někteří si myslí, když máme většinu, je vymalováno, a proč vůbec združujeme při prvním čtení nějakými debatami. Ale já si myslím, že ty debaty mají smysl. Mají smysl, protože kdy jindy si máme vyříkat to nezákladnější, co si od rozpočtové politiky vůbec slibujeme? A pochopitelně že v těch nezákladnějších přístupech se objevují nejenom věcné, ekonomické, ale i politické rozdíly těchto přístupů, které mají nějakou historii, nějakou argumentaci a které stojí při rozhodování, zda skutečně chceme změnit rozpočtovou politiku, anebo podle toho, jak se ekonomika vyvíjí, jednou je nahoře, jednou je dole, víceméně jedeme ve vyjetých kolejích. A já aspoň za sebe a za naši frakci takto ten problém vnímáme. A když dovolíte, i když už je jasno, každý deklaroval své pozice, jak bude hlasovat nad základními čísly státního rozpočtu, tak právě ten koncepční způsob debaty, vedení argumentace, považuji za důležitý, a proto si vás chvilku dovolím obtěžovat. Včetně vlády samotné. Počítám, že jsou tady tři, to už je kolektiv. To už je kolektiv, tak snad to nezapadne.

Především si myslím, že třetí návrh rozpočtu této vlády, ten úplně první nepočítám, to museli v podstatě jenom dodělat, co předhotovila prozatímní vláda, tak je do značné míry promarněnou příležitostí. Proč? Protože vláda nastoupila v situaci,

kdy měla hodně zjednodušenou situaci. Kdy ekonomika šla do konjunktury, dokonce v jednom roce, v tom loňském vykazovala čísla nadprůměrná. Jedna z nejlepších v EU, byť sama přiznává, že ne díky své péči, ale čerpání evropských peněz. Tím se vytvořil určitý prostor pro manévry. Pro zásadnější narovnání některých věcí z minulosti, pro založení některých strategických iniciativ do budoucnosti, protože se daleko snáz tyto věci dělají, když ten manévrovací prostor máte. A ten manévrovací prostor je samozřejmě dán výkonem ekonomiky a s tím přicházejícími nadprůměrnými příjmy. A troufnu si říct, že se tak nestalo. Koneckonců i zástupci koaličních řad hovoří o tomto rozpočtu jako opatrném, konzervativním, použil bych slovo tradičním. Je naší ambicí být nepochybně uvážliví. Ale je-li tou tradicí zůstat v určitém kolejišti, které tady je nastavené už mnohá léta, a jenom se střídají kulisy, popř. rámec fáze hospodářského cyklu, anebo chceme něco jiného, něco víc? Protože evidentně se nedaří to, aby se Česká republika na té mapě politicko-ekonomické, sociální umístila někde víc vpředu, kdy konvergenční proces je zpomalený, ne-li zabrzděný, kdy Česká republika zůstává někde na ocásku vyspělejších zemí a není ani připravena na podstatné změny, které nepochybně přijdou.

Kdo z vás si dal tu práci a nastudoval si třeba studii Průmysl 4.0, tak nepochybně vnímá, že některé věci přijdou. Buď dříve, nebo později. A jsme na ně připraveni? Samozřejmě, předpokládám, že z pravicových lavic bych slyšel: Ano, připravit se je třeba, ale není povinností státu se na takové věci připravovat. To je věcí šikovnosti soukromého sektoru a stát nemá překážet. No a pochopitelně tady už jsme u těch koncepčních přístupů. My se nedomníváme, že úlohou státu je nepřekážet. Úlohou státu je pomáhat. Pomáhat strategickým iniciativám. Pokud má někdo takovou vizi – já ji nesdílím – ale pokud má někdo takovou vizi řídit stát jako firmu, je-li ta firma velká, copak nevyžaduje, aby měla vlastní strategii? A nechce, aby tu strategii ovlivnila a řídila? Tak ten stát to pochopitelně potřebuje také. Samozřejmě strategie v politickém procesu mají svá specifika, jak je formulovat a ovlivňovat, ale troufnu si říct, že strategické myšlení je setsakra zapotřebí.

Takže rozpočet nevyužil příležitosti. Rozpočet byl napsán v poměrně dobrých časech. Padla tady slova, že republika, ekonomika je v dobré kondici, a že tudíž vlastně je to v klídku, nic bezprostředně nehrozí, občané dostali ne vánoční, ale předvolební dárky a všichni jsou spokojeni minimálně na nejbližších několik měsíců. Vše je v pořádku, brambory v řádku. Ale je otázka, jestli takto setrvačná rozpočtová politika nás připravuje za prvé na to, co přijde, a za druhé, pokud ta ekonomika tak šlape, tak zda přece jenom by z toho nemělo mít obyvatelstvo přece jenom trochu víc. Zda benefity z toho vzestupu neslízává jenom někdo. Občan si to myslí, protože logicky ho zajímá jeho peněženka, jeho domácí rozpočet, to, jestli má jistotu práce dlouhodobější, anebo momentálně se daří, ale za rok nemusí vědět, jak bude splácet hypotéky, et cetera, et cetera.

Proto je namístě si říct, jestli takto nastavený rozpočet vytváří předpoklady do budoucna. A tady musím říci, a to už se dostávám k polemice nikoliv vládní, ale s přístupy jinými, že nemůžeme podpořit ani tu optiku, kterou tady sděluje opakovaně pochopitelně pravicová opozice, která volá po seškrtání tohoto rozpočtu o dalších 30 mld. Ono zdánlivě by to šlo, technicky to nepochybně je možné, zejména pokud na konci roku zjistíme, že jsme se v těch číslech minimálně o 30 mld. netrefili a že

vlastně brnkačka. Škrtneme to už teď. Sice na konci roku nebudeme slavit, protože na konci roku nebude co, ale vyjde nám to. Účetně nám to vyjde.

Je tohle smysl rozpočtové práce? Nestane se nám náhodou tím, když seškrtneme takto rozpočet v tuto chvíli, a dokonce to budeme argumentovat provozními položkami, což nepochybně v rámci bující byrokracie s v tom provozu se jistě dá najít, ale pokud teď ty peníze seškrtneme, tak nepochybně nebudeme mít na ty strategické priority, po kterých já volám. A pokud politická preambule tohoto rozpočtu říká, že se plní určité vládní priority, tak já jenom říkám, že koaliční kompromis má nějaké formulované, formálně formulované priority, ale ty priority nepovažuji za dostatečně strategicky cílené. Bohužel koaliční kompromis, o kterém tady teď hovořím, je jistým spojením nespojitelného, nebo obtížně spojitelného. Dohodli se, tak spojitelné to nepochybně je. Ale obtížně spojitelné. Na jedné straně sliby div ne skandinávské perspektivy úspěšného sociálního modelu, na druhé straně manažersko-podnikatelská rétorika o volném trhu div ne amerického střihu. Jak tohle smontovat dohromady? Jak se vyhnout tomu, abychom nakonec neskončili u upřímně artikulovaných pravicovou opozicí škrťů, ale díky těmto tupým škrťům abychom se nedostali do situace, kdy se nám opět vrátí sociální deprivace, která vedla ještě před dvěma třemi roky k velké nespokojenosti populace?

Takže si myslím, že není proč být happy. Myslím si, že není důvod si myslet, že všechno v dočasně klidných časech, že se můžeme spokojit s takto tradičně a formálně nakoncipovaným rozpočtem.

Když se podíváme na ekonomický vývoj, už tady bylo řečeno, že v roce 2015 to bylo vybočení, že to není nic stabilního a dlouhodobého a že v letošním, ale i budoucím roce se už vracíme k nějakým nízkým, evropským nízkým číslům, a že dokonce ten trend konjunktury jakoby vychládá, zpomaluje. Takže když se podíváme dokonce za kopečky k sousedním Slovákům, tak že ti plánují a také plní daleko větší přírůstky ekonomiky. Jak je to možné, když jsou zhruba ve stejném hospodářském prostoru? Když mají stejné makroekonomické a mezinárodní podmínky? Že by měli šikovnějšího premiéra a ministra financí? Být vámi, tak si takové otázky také kladu, protože nepochybně podobné srovnání se nabízelo v době, kdy místo abychom krizi řešili, tak jsme ji u nás prohlubovali. Takže toto téma. Tedy jistého prognostického realismu. A konjunktura skutečně do značné míry vychládá a my to neřešíme, neakcelerujeme ten problém, ale spíše tou pasivitou ho činíme chronickým.

Další věc, která mě trošičku trápí – přiznávám, že ano, je to trochu věc politického marketingu. To chápu. Ale způsob argumentace toho, že tento rozpočet je přeci jenom kvalitní, protože nějaká ta těšítka se podařilo do rozpočtu dát. Jistěže je v pořádku, že se začaly narovnávat propady platů ve veřejné sféře. Jistěže je v pořádku, že se zvýšila platba za státní pojištění, že se více přidalo na důchody, aspoň ty tři stovky, protože to konečně dorovnálo ta čísla, která požadovala Rada seniorů. To všechno je v pořádku. Ale když si uvědomíme, jak se to vůbec stalo, a mluvil o tom tuším už kolega Opálka, to znamená obrovská nechuť ve vládě ze strany ministra financí, pak pružný ústupek, aby těsně před volbami se z toho dělala zásluha a těsně po volbách se řeklo: oni mě ti koaliční partneři nutí k iracionálním ústupkům. Teď jsem před chvílí slyšel něco podobného od kolegy předsedy hospodářského výboru pana poslance Pilného. Čili jak to tedy je? A jak mám brát vážně sliby pana

premiéra, který by rád ten politický benefit z těch slibů stáhl opět na sebe, ale furt jsme v rovině slibů? Jeho koaliční partner říká už něco jiného. Takže jak to vnímat, pokud jde o onu rozpočtovou odpovědnost?

Praktická data, pokud jde o to, kdo získává ony benefity. Ano, lékařům, sedí tady mezi námi, je to nepochybně vážené povolání a určitě jejich současné platy nejdou srovnávat s nejobhatšími zeměmi Evropy, bylo přidáno 10 %, jestli se nepletu. Někteřím profesím ve veřejné sféře mnohem méně a v soukromém sektoru samozřejmě podle toho, jak dopadnou kolektivní vyjednávání. Ale důchodcům bylo přidáno 2,7 %, to jsou ty tři stovky. Zkuste se zamyslet, kdybyste z toho měli žít, kolik si toho za tři stovky měsíčně koupíte, a přitom v České republice o 8 %, tedy poměrně značný skok za ten rok, přibylo dolarových milionářů. To je jasný signál, kdo ty benefity jaksi inkasuje, a že byť v dobrých časech nedochází k absolutnímu zbláckování dolních deseti procent populace, tak k relativnímu zbláckování nepochybně ve společnosti dochází. A pak je velmi platonické debatovat o tom, jestli budeme hledat těžiště sociální spravedlnosti u městské populace, jestli máme více přidat na postmateriálních hodnotách. To jsou velmi platonické úvahy, protože daleko praktičtější je, že nám tady tiká jistá sociální bomba, kterou my odmítáme v tuto chvíli vidět.

Ano, zlepšil se dialog tripartity. To je jistá zásluha. Ale samozřejmě ten dialog je velmi konfliktní záležitost. Pochopitelně, protože každý účastník tripartity tam hájí svou zájmovou pozici a není automatické, že to, na čem se dohodnou, je to optimum, ale je to prostě vektor sil. A výsledkem je, že celá řada námětů z tripartity zůstala pod stolem, byť máme jakousi křivku konjunktury poměrně na jaksi vysoké úrovni. Připomenu existenční a životní minimum. Připomenu problematiku karencí lhůty a finančních rezerv na proplácení nemocenské. Připomenu, a to si myslím, že by mohli vnímat i hospodáři, připomenu problematiku strukturálního nesouladu na trhu práce. Protože jestli se momentálně radujeme z toho, že čísla o nezaměstnanosti jsou poměrně dobrá, tak regionálně to rozhodně není pravda a není to pravda, pokud jde o profesní záležitost. A když k tomu připočtu perspektivu tlaku konkurence z pohledu vývoje nové verze průmyslové výroby, tak je jasné, že na to nejsme připraveni. A opět: necháme to na volném trhu, nebo tomu pomůžeme s pomocí jasných, i rozpočtových nástrojů státní hospodářské politiky? Takže sem je třeba také nepochybně nasměrovat pozornost.

Výdaje by měly být samozřejmě chytré, tedy zbytečně neplýtvat, přesně cílit, dosáhnout řešení problémů a multiplikačních efektů. V tom se nepochybně shodneme. Já ale mám bohužel pocit, když se podívám na výdajovou strukturu, že tady dominuje spíše přístup: Když už ty peníze máme, tak je přece utratíme. A když už je utratíme, tak to zkontrolujeme systémem řekněme účetně evidenčním. Ale to je opět problém. Navíc si myslím, že není založeno na řešení hlubších strukturálních problémů. To, že tato vláda, já si to troufnu odhadnout, na to nepotřebuji moc věšteckou kouli, ale nevyřeší penzijní systém, aby byl udržitelný a aby klientům penzijního systému, tedy drtivě většině našich penzistů, zajistil důchod, který je pro důstojné přežití nezbytný.

Byrokratizace státní správy. Mohl bych pokračovat. Pochopitelně že oblast investic, státních investic, je specifická záležitost, protože investice mohou být

vnímány jako konkurenční soukromým investicím. Ale jsou oblasti, kde je vláda nezastupitelná, a nestačí se radovat z toho, že investice jsme si vyčlenili víc než v uplynulém období, poslali jsme je zejména k tomu největšímu napučánkovi, tedy Státní fond dopravní infrastruktury, i když se opakovaně zjišťuje, že ty peníze někdy neumíme ani dočerpat, vyčerpat, že kulhá investiční připravenost, což je mimochodem jeden z důsledků toho, že letošní čísla jsou tak dobrá. To není o tom, že nám astronomicky vyskočily příjmy, ale že nám zbude na straně výdajů. To všechno jsou faktory, které jsou varující.

A pochopitelně nejsou jenom dopravní stavby. Jak ekonomicky, tak sociálně je důležitá oblast mít jistou střechu nad hlavou. Když se podíváme na osud jiného státního fondu, Státního fondu rozvoje bydlení, tak ten dožívá. Ještě nějaké funkce má, na nějaký snížený úrok někde něco poskytne, ale moc peněz nemá. Jeho programy byly výrazně redukovány. Ale přece rozvoj bydlení zejména v oblasti startovacích bytů, kdy spousta lidí právě na stará kolena, ale i mladé rodiny nemají šanci na startovací byty a hypotéka pro ně může být krokem k exekuci, pokud přijdou o pravidelný příjem, to smysl má. Znamenalo by to ale za prvé dát tam peníze a za druhé revitalizovat původní představy, funkce, které tento fond měl.

Na straně výdajů nepochybně je nad čím přemýšlet a já věřím, že kolegové ve druhém čtení nejen z naší frakce, ale pochopitelně fandím svým, ale také každému rozumnému návrhu, že s něčím přijdou, jak přece jenom zkorigovat výdajovou strukturu. Opravdu si uvědomme, že některé věci se nedají řešit dílčí korekcí ve druhém čtení, že jsou tady jistě pastičky, které sklapnou. Jednou z pastiček je, že nemůžeme donekonečna konkurovat světu levnou prací a že musíme změnit i strukturu naší ekonomiky v duchu onoho konceptu Průmyslu 4.0. A to bude zhoršovat ještě ten fakt, pokud vyjde slib představitelů České národní banky, že na konci příštího roku už by mohli spustit odchod od intervence měnového kurzu, protože sice se cíl zvýšit inflaci moc nepodařil, ale na druhou stranu ani nebyla příliš inflace dovezena, což je u řady komodit spíše dobře. Rozhodně to zafungovalo jako exportní polštář. A pokud o pouhé dvě koruny změňte tuto relaci, tak pro některé firmy to opravdu bude těžké, pokud by to bylo skokové, se na to adaptovat. Někde jsem četl, mám pocit, že podobnou úvahu připustil i pan guvernér, který nepochybně toto vnímá jako jeden z velmi těžkých úkolů v prvním roce své nové kariéry.

Příjmy, ano, příjmy se plní. Je otázka, do jaké míry zejména do budoucna. Lepší plnění příjmů je taženo růstem ekonomiky, protože pochopitelně s růstem ekonomiky se shledá zdanitelný základ a víme, že každý jeden procentní bod HDP hodí aspoň 15 mld. korun do rozpočtu, ale do jaké míry je adekvátní, či naopak spíše přečeňované opatření v oblasti daňové správy a hlavně jak to bude do budoucna, protože některé kroky přinesou přechodný efekt a je jasné, že pokud v tomto rozpočtu jsou plánovány příjmy skoro k 6 %, tak to jsou čísla, která srovnávají plán proti plánu. Když si vezmete odhad příjmů za letošní rok, tak jste rázem na pouhých 2 % nárůstu příjmů a to zcela koresponduje s růstem ekonomiky. Tam zjevně přínos procesních opatření nepochybně není. A nabízí se otázka, proč tomu tak vůbec je, proč jsou čísla podstřelená, či do značné míry virtuální. Jestli to není o tom, že je snazší se na konci období pochlubit přebytkem a pak nad rámec složité rozpočtové procedury a politického schvalování moci o těchto miliardách rozhodovat.

V příjmové oblasti je nad čím přemýšlet. A právě proto, že teď jsme v konjunkturálně vzestupné fázi stále ještě, byť už pomalejší, si myslím, že byl prostor, a ten byl promeškán, zvážit zásadnější ovlivnění daňové struktury. Připomínám fousatý návrh, a to zdaleka nejen náš, na daňovou progresi, a to zdaleka ne jenom u fyzických osob. Já jsem mluvil o benefitech, kdo z čeho co má. V republice, objektivně měřeno, je míra zdanění kapitálu podprůměrná a zdanění korporací je tabu, zřejmě z politických důvodů. Je to škoda, protože tady bychom mohli opět získat nějaké prostředky navíc, aby tady manévrovací prostor pro skutečnou změnu rozpočtu byl.

Nebojte, už jdu do finále.

Proč se tady vůbec snažíme nastolovat tato témata, když je jasné, že věřím, že si ve večerních hodinách zahasujeme o usnesení k prvnímu čtení rozpočtu. Proto, aby nezapadlo, že třetí cesta, tedy setrvačná, restriktivní, a cesta, která vychází z určitého promyšleného rozpočtového aktivismu, je možná, kritika není produktem jakéhosi negativismu, a že tato témata by měla být nejen otevírána, ale přenášena do veřejné diskuse, ať již laické, či odborné.

My jsme pochopitelně podpořili někdy už rozpočet státní, ale musíme pro to mít velmi dobrý důvod. Připomenou pro ty, kdo historii státního rozpočtu této republiky nemají v hlavě, že frakce KSČM hlasovala pro rozpočet v roce 1999. Ta logika byla prostá. Vládla menšinová vláda, tedy Miloše Zemana, aby bylo jasno, a tato menšinová vláda v prvním roce svého vládnutí neměla ještě v této oblasti pevnou opoziční smlouvu a hrozilo, že politické vydírání bude mít ten efekt, že dojde k rozpočtovému provizoriu. Já si myslím, že je to poměrně racionální a státotvorný krok, pokud jsme tehdy hlasovali. Ale pokud není řešena rozpočtová filozofie, o které tady celou dobu mluvím, a politický kompromis se posouvá směrem opět k rozpočtové restrikci, tak tam už porozumění schází, a už v roce 2000, kdy už opoziční smlouva byla, kdy se vracel z tohoto důvodu rozpočet k přepracování pod taktovkou kolegů z ODS, tam už naše hlasy tento rozpočet získat nemohl.

Já si myslím, že teď, byť je daleko klidnější situace, vláda má bezpečnou většinu a kolegové zprava se vymezují, protože to cítí jako povinnost vůči svému náboženství volného trhu a minimalizace státu, tak přesto si myslím, že ty zásadní alternativy je třeba postulovat, diskutovat o nich. A to je přesně ten důvod, proč jsem dneska mluvil. Tímto zásadním zdůvodněním vlastně směřuji k tomu, že nejde podpořit tento rozpočet ani v prvním čtení. Není to zdržování, je to pokus o to, aby tento stát měl nejenom strategickou vizi, ale také strategičtější rozpočtovou politiku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Semelová. Připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve svém vystoupení bych se chtěla vyjádřit především ke dvěma oblastem, které jsou mi blízké, a to je oblast školství a sociální, ke kapitolám Ministerstva školství a MPSV.

Pokud jde o kapitulu 333, tedy Ministerstva školství. Na první pohled se zdá, že s rozpočtem kapitoly můžeme být spokojeni, že rozpočet je přijatelný, alespoň pokud ho srovnáme s minulým rokem. Souhlasíme určitě s navýšením peněz pro školství o téměř 14 miliard korun s tím, že si zhruba o 8,4 miliardy, tedy o téměř 9 %, polepší regionální školství. Souhlasíme s navýšením o 1 miliardu 150 milionů korun pro vysoké školství, s růstem platů pedagogických a nepedagogických pracovníků škol. Je dobře, že bude pokračovat program Rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol zřizovaných územně samosprávnými celky, v rámci kterého jsou realizovány akce tzv. fondu rozvoje kapacit mateřských a základních škol. S povděkem v té souvislosti beru, že část prostředků bude určena pro realizaci vybraných projektů základních škol v prstenci kolem Prahy, kde je situace opravdu kritická, a doplácí na to děti a rodiče ve středních Čechách i v hlavním městě. Na druhou stranu při podrobnějším prostudování si kladu otázku, zda v souvislosti se změnami ve školství je toto navýšení dostatečné.

Z mezinárodního srovnání zemí OECD, což je mezinárodní organizace 34 ekonomicky nejrozvinutějších států světa, vyplývá, že Česká republika patří mezi ty země, které dávají na vzdělání nejmenší část svého hrubého domácího produktu. Nejvíce se šetří na základních a středních školách, na které dává z celé OECD s výjimkou Maďarska vůbec nejméně. Průměr podílu školského rozpočtu v zemích EU na HDP je zhruba 6,1 %, u nás něco málo přes 3 %. Přitom bude růst počet žáků základních škol, počítá se o 2,9 %, tedy o více než 25 100 žáků, růst je očekáván i v oblasti středního a vyššího odborného školství. To znamená, že bude nutno navýšit počet pedagogických i nepedagogických pracovníků a rozšířit prostory, budovy, učebny, školní družiny apod. Učitele ale těžko získáme, pokud nebudou platy navýšeny tak, jak to požadují školské odbory. V té souvislosti poznamenávám, že v základních školách učí pouze 16 % mužů, že chybí učitelé matematiky, fyziky, chemie, ICT, odborného výcviku. Tady už jde opravdu o velký problém, protože každý rok odchází do důchodu víc učitelů, než kolik jich přichází po ukončení studia, navíc na technické obory učitelství se hlásí málo uchazečů, z nichž mnozí ještě po dokončení studia jdou mimo školství.

Další problém je inkluze. Potvrzuje se, že peníze nestačí, že ředitelé musí dofinancovat asistenty z navýšených platů učitelů, že nejsou vytvořeny odpovídající podmínky, že narůstá administrativa, chybí speciální pedagogové, psychologové, poradenští pracovníci, metodisté, preventisté, někde nemohou sehnat asistenta, jinde ho mají, ale narušuje jim to výuku. Přes sliby, že se speciální školy rušit nebudou, k tomu začíná docházet a do vážné situace se dostávají speciální poradenská centra.

Pokud jde o vysoké školy, rozpočet vysokých škol celkem činí 21 miliard 527 milionů korun, což je o 1 miliardu 150 milionů korun pro vysoké školy více oproti roku 2016. Přes tuto pozitivní skutečnost se při porovnání s rozpočty předchozích let jedná o čtvrtý nejnižší rozpočet za posledních deset let. Nejvíce měly vysoké školy v roce 2009. Podíl navrhovaných výdajů na vysoké školství na rok 2017 mimo vědu a výzkum a inovace a bez prostředků EU vůči odhadovanému HDP představuje 0,44 %. Návrh rozpočtu tak neumožňuje průběžně pokrývat rozšiřující se nároky na vysoké školství, jako je podpora oborů stomatologických, všeobecného lékařství,

pedagogiky, technických odborů, podpory škol v regionech apod. Přitom víme, jak je kvalitata vzdělávacího procesu jako taková důležitá pro konkurenceschopnost naší ekonomiky.

Teď pokud jde o kapitolu 313, tedy Ministerstva práce a sociálních věcí. Přes navýšení financí například na mandatorní výdaje, především na dávky důchodového a nemocenského pojištění, zůstává v tomto resortu mnoho nedořešených věcí. Výše výdajů na politiku zaměstnanosti, dostupnost bydlení, sociální bydlení, startovací byty, nízké důchody, ohrožené sociální služby, to jsou jen některé příklady toho, čím je potřeba se zabývat a co je nutné také zafinancovat. Rozpočet kapitoly MPSV však těmto potřebám neodpovídá.

Konkrétně. Pokud jde o nezaměstnanost, i když se snižuje, neznamená to, že není. Je třeba to řešit. Průměrný počet uchazečů o zaměstnání v prvním pololetí letošního roku byl 433 tisíc, v jeho průběhu se nově zaevidovalo 274 uchazečů o zaměstnání, což je pouze o 5,1 % méně než před rokem. Jinak evidence je zkreslená. Nezaměstnaných je mnohem víc. Každý měsíc je vyřazeno zhruba 20 tisíc nezaměstnaných, kteří práci dál nemají.

Velkým problémem je dlouhodobá nezaměstnanost, která vede k chudobě a bezdomovectví a k dalším negativním jevům. Z celkového počtu lidí bez práce bylo těch, kteří jsou nezaměstnaní déle než 12 měsíců, 40,8 %, to je celkem 154 273 osob. Průměrná délka nezaměstnanosti činí 721 dní, a tito lidé a s nimi celé rodiny se tak dostávají do velmi špatné situace. K tomu podporu v nezaměstnanosti pobíralo v předchozím měsíci 85 782 lidí, tzn. jen 22,7 % všech uchazečů vedených v evidenci. Ostatní nezaměstnaní podporu nemají. Jen pro doplnění, její výše je v průměr, 6 564 korun.

Co mě v té souvislosti zarazí, je, že rozpočet počítá oproti letošnímu roku se snížením částky výdajů na aktivní politiku zaměstnanosti o 5,5 miliardy korun. Přitom vytváření pracovních míst je nesmírně důležité. Pochopitelně neméně důležité je to, aby potřebám pracovního trhu odpovídaly obory vzdělávání tak, aby absolventi škol nezůstávali bez práce nebo aby se nemuseli okamžitě po ukončení profesní přípravy, která stojí nemalé peníze, requalifikovat. I když se počet těchto nezaměstnaných meziročně snížil, neznamená to, že 12,5 % mladých do 25 let bez práce je zanedbatelné číslo. K 30. září 2016 bylo na úřadech práce 17 514 bývalých studentů a celkem bylo v evidenci 21 054 absolventů všech škol a mladistvých. Myslím, že není potřeba zdůrazňovat, jaký význam má pro člověka, pro mladého člověka, získávání a upevňování pracovních návyků a získaných znalostí a dovedností, a to ihned po škole.

Další skupinou ohroženou nezaměstnaností jsou lidé ve věku 50 a více let. Ze statistiky úřadu práce vyplývá, že na konci září letošního roku bylo mezi evidovanými 121 354 lidí nad 50 let věku a na celkové nezaměstnanosti se tak podíleli více jak 32 %.

Takže znovu musím zopakovat, že mě v souvislosti s tím, co jsem uvedla, zarazí navrhované snížení výdajů na aktivní politiku zaměstnanosti.

K sociálním službám. Už tady bylo řečeno dost, nicméně pár slov. Potřeba sociálních služeb vzhledem ke stárnutí populace stoupá. Ovšem jako každý rok, i

letos jsou sociální služby finančně podhodnoceny, což může ohrozit jejich fungování. Některé sociální služby se dlouhodobě nacházejí v kritické finanční situaci. Jsou nuceny výrazně omezovat svoji činnost, zhoršují se pracovní podmínky sester, které mají za velmi náročnou práci zoufale nízký plat. Hrozí – ale ono se to projevuje už nyní – že zdravotní sestry v domovech seniorů, v domovech s pečovatelskou službou a dalších sociálních zařízeních, kde je jejich přítomnost vzhledem k nemohoucnosti a stupni nemoci a postižení klientů bezpodmínečně nutná, budou propouštěny, protože nejsou peníze na jejich plat. Kdo se bude o tyto lidi starat? Říkáme si to tady každý rok. V průběhu každého roku se také sociální služby musí dofinancovávat, a to jak ze státního rozpočtu, tak z rozpočtu krajů. Neustálé dohady vedou k nejistotě a stresování zaměstnanců i klientů. Letos je na ně vyhrazeno 9,27 mld. V roce 2016 byl konečný rozpočet, tedy rozpočet po změnách k 31. 8. 2016, 9,19 mld. korun. Tedy máme zde návrh na navýšení de facto o pouhých 80 mil. korun, což situaci neřeší. Rozpočet je potřeba navýšit o půl miliardy korun.

Na závěr obecně, pokud jde o rozpočet. (Řečníci vyschlo v krku.) Já se omlouvám. (Mpř. Bartošek: V pořádku. Prosím, pokračujte.) Děkuji.

Vítáme zvýšení platů pedagogických a nepedagogických pracovníků, zdravotníků, hasičů, policie, stejně jako zvýšení odvodů za státní pojištění a růst důchodů. Tady se ale musím zastavit. Navýšení důchodů o 308 korun měsíčně, které mělo být původně ještě nižší, 200 korun, je hrozně malé. Průměrný starobní důchod bude činit 11 776 korun, to je v reálné hodnotě zvýšení o 1,5 %. To se tedy naši senioři fakt rozšoupnou! A to ještě mnoho z nich na průměrnou výši zdaleka nedosáhne. Kromě toho vláda nezvyšuje základní výměru důchodů. Ta se zvýší jen o 110 korun, což je pro nízkopříjmové důchodce nevýhodné. Protože se jedná o průměr, dostanou někteří přidáno více, jiní méně.

Další ohroženou skupinou jsou ti, kteří sice pracují, ale za tak mizerný plat, že se propadají do chudoby a sociálního vyloučení. Navýšení minimální mzdy, k němuž vláda přistoupila, na 11 tis. korun je zcela nedostačující. Naše představa o její výši je zcela jiná. My chceme postupně zvyšovat minimální mzdu až na 14 tis. korun, tedy na zhruba 50 % průměrné mzdy, aby lidé mohli žít důstojněji. Vláda bohužel nebyla schopna ani vyjít vstříc odborům a navýšit ji alespoň ještě o dalších 500 korun, přitom prostředky na to by se jistě našly. Stačilo by vzít v úvahu dlouhodobé návrhy KSČM, a bylo to tady už řečeno Jiřím Dolejšem, například na progresivní zdanění.

Konečně jako pražská poslankyně bych se chtěla zeptat, zda vláda počítá s naplněním slibu premiéra, že jeho vláda pomůže dořešit dostavbu Pražského okruhu, což by pomohlo nejen obyvatelům hlavního města a Středočechům, ale všem, kteří do Prahy cestují nebo jí projíždějí.

Na úplný závěr chci uvést, že pokud jde o některé oblasti, které jsem zmínila, vrátím se k nim v průběhu druhého čtení, kdy předložím pozměňovací návrhy. Jinak v této podobě, a zaznělo to tady už od mých předřečníků z našeho klubu, nelze tento návrh rozpočtu podpořit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Karamazov a připraví se pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mnohé tu už zaznělo z úst mých předřečníků, přesto mi dovoluňte ještě pár slov. Hned v úvodu musím říct, že pokud někteří kolegové byli návrhem rozpočtu překvapeni, já překvapen rozhodně nejsem. Vzhledem k řadě předchozích kroků stávající socialistické vlády, která dlouhodobě likviduje podnikatelské prostředí, už nikoho nemůže překvapit rozpočet, který je opět doslova projídací. Ačkoliv i pro příští rok vláda očekává vcelku slušný růst HDP ve výši 2,7 %, deficit má dosáhnout stále závratných 60 mld. korun, což je pouze o 10 mld. méně než původní vládní plán pro rok letošní. V důvodové zprávě k návrhu rozpočtu na rok 2015 jsme se mohli před dvěma lety dočíst, že se ČR závažným způsobem odchýlí od cesty ke zhruba vyrovnanému hospodaření sektoru vládních institucí. S politováním mi nezbyváá než konstatovat, že se toho na tomto směru mnoho nezměnilo. Pokud by vláda pokračovala současným tempem, dočkali bychom se vyrovnaného rozpočtu někdy za šest či sedm let, a to kdo ví jestli vůbec. To skutečně není výsledek, na který by ministři měli být pyšní.

Abych nebyl pouze kritický, musím říci, že návrh zákona o státním rozpočtu obsahuje i světlejší kapitoly. Jednou z nich jsou oddíly 31 a 32, které jsou v rámci odvětvového členění představovány výdaji na vzdělávání a školské služby. Ty by měly příští rok stoupnout o více než 7 mld. korun, což představuje meziroční růst o zhruba 5,5 %. Většinu tohoto nárůstu přitom představuje zvýšení platů učitelů a nepedagogických pracovníků. Není mi myslím sporu, že učitelé i nepedagogičtí pracovníci jsou za svoji práci dlouhodobě podhodnoceni a že bylo na čase s tím konečně něco udělat, za což určitě patří vládě poděkování. Doufám však, že zvýšení platů nedopadne stejně, jako dopadlo často v minulosti, kdy sice byly učitelům zvednuty tabulkové platy, obratem však učitelé ve stejné výši přišli o svá osobní ohodnocení.

Čemu ovšem v rámci školské kapitoly nerozumím, je plánovaný nárůst běžných výdajů Ministerstva školství o více než 10 %, a to k hranici téměř 400 mil. korun. Znamená to jediné – učitelům sice přidáme, sami však rozházíme ještě víc. Nejsem si jist, zda jde o směr, kterým bychom se měli vydat. Efektivní fungování státní správy rozhodně nevybudujeme tím, že posílíme běžné výdaje na úkor těch investičních.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jakkoliv jsem se snažil na návrhu státního rozpočtu najít i některá pozitiva, již počtvrté v tomto volebním období jsem nucen konstatovat, že navrhovaný rozpočet není prorůstový, nýbrž spotřební. Vláda v mnoha ohledech využívá ekonomického růstu k plýtvání penězi namísto toho, aby vytvářela podmínky pro další růst naší ekonomiky, a tím i lepší budoucnosti pro všechny občany. S tím principiálně nemohu souhlasit. Odmítám, abychom si užívali na úkor budoucnosti našich dětí. Odmítám, abychom bezhlavě plýtvali penězi, protože těmi, kdo na takový přístup jednou doplatí, budou nakonec všichni občané ČR bez výjimky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Dnes od 16 do 17 hodin ruší pan poslanec Komárek svoji omluvu. Dále od 15.05 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Karel Pražák a dále od 16 hodin ze zdravotních důvodů a celý zítřejší jednací den také ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

A nyní tedy vystoupí pan poslanec Marek Černoch a připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezké odpoledne. Za stranu Úsvit vyjádření k návrhu státního rozpočtu.

V době trvalého ekonomického růstu je z našeho pohledu tak veliký schodek absurdní. Ve skutečnosti bychom museli zapátrat hodně dávno do minulosti, abychom našli návrh, který by byl stejně nezodpovědný. Navrhovat schodek v situaci, kdy ekonomika dlouhodobě roste, je nezodpovědnost a také amatérismus, protože i amatér rozumí tomu, že v době konstantního hospodářského růstu, kdy se koruny do státního rozpočtu jen sypou proudem, a v okamžiku, kdy letošní hospodaření dopadne minimálně jako vyrovnané, nelze předpokládat rozpočet se 60miliardovým mankem. Ptám se, co potkalo Českou republiku za malér, že i v době, kdy tu zrovna našťestí nemáme ani hospodářskou recesi, ani velkou živelní katastrofu, nejsme schopni hospodařit vyrovnaně. Ptám se, kdy jindy než právě dnes máme mít vyrovnaný rozpočet.

Při podrobném zkoumání státního rozpočtu zjistíme, že fiskální politika vlády spočívá v plýtvání a veselém utrácení příjmů plynoucích z hospodářského růstu. Naprosto mě fascinuje rezignace na vyrovnané hospodaření i ve střednědobém horizontu. V roce 2018 má být schodek 50 mld. V roce 2019 31 mld. A to všechno přesto, že ministerstvo i nadále kalkuluje s robustním ekonomickým růstem.

Tímto tempem nedosáhneme vyrovnaného rozpočtu nikdy. Opakuji, nikdy. Zásadní chybou letošního rozpočtu, na kterém se shoduje většina odborníků, je nedostatek investic. Přitom investice jsou jedinou částí rozpočtu, která by plánovaný schodek mohla alespoň teoreticky obhájit. Problém ale je, že daně občanů mizí v provozních výdajích ministerstev a úřadů. Tedy přesně v těch výdajích, které nám pan ministr Babiš před volbami sliboval jako největší úspory.

Za všechna konkrétní státního rozpočtu vyberu jedno. Obrovskou chybou je, jak vláda zaspala v přípravě dopravních staveb. Je to problém, který se táhne celým volebním obdobím. A je selháním vlády, že to nedokázala vyřešit a stále se jen na něco vymlouvá.

Nicméně zpět k základním parametrům rozpočtu. Za stranu Úsvit shrnuji, že nemůžeme podpořit státní rozpočet s mankem 60 mld., protože by to bylo krajně nezodpovědné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní pan poslanec Michal Kučera a připraví se paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovolím si navázat na slova svého předřečníka. A přímo se zeptám pana ministra Andreje Babiše: Pane ministře, jaký by musel být příjem státního rozpočtu, abyste dokázal sestavit vyrovnaný rozpočet? Jaké je to číslo? 1,5 bilionu, 2 biliony? Vypadá to, že při číslech, které se tady uvádějí, nejste schopni sestavit vyrovnaný rozpočet. A to je pro mě překvapení, protože pokud jsem něco očekával, tak jsem očekával právě tyto finanční manažerské schopnosti, které, jak se ukazuje, jsou pravděpodobně, aspoň z těchto čísel, slovy.

Další moje otázka je, na co si ty peníze půjčujete. Vy jste se rozhodl půjčit na příští rok 60 mld. korun. 60 mld. korun si půjčujete, pane ministře Babiši, na platy státních úředníků. Na platy státních úředníků a na další výdaje si půjčujete 60 mld. korun. Myslím si, že je to skutečně neobhajitelné. A kdy jindy než v této ekonomické situaci měl ležet na stole vyrovnaný státní rozpočet, ne-li státní rozpočet přebytkový? Protože, znovu se ptám, jak velký by musel být příjem, abyste byl schopen sestavit rozpočet vyrovnaný. Plánovaný schodek státního rozpočtu pro rok 2017 je 60 mld. korun. Jak už jsem říkal, výše schodku je vzhledem k úrovni ekonomického růstu neobhajitelná. Aktuálním ekonomickým parametrem by slušel spíše vyrovnaný, ne-li přebytkový rozpočet. Musíme si připomenout, a to už tady možná zaznělo, že výdaje jsou o 30 mld. vyšší, než si vláda nechala Sněmovnou schválit před rokem ve střednědobém rámci. To nechápu. Proč? Podle slov pana ministra financí se nám daří neuvěřitelně dobře. Letošní rok bude jeden z nejúspěšnějších roků vůbec v historii České republiky. A přesto jsou plánované výdaje o 30 mld. vyšší než v před rokem schváleném střednědobém rámci.

Vláda neúměrně zvyšuje výdaje rozpočtu, které v budoucnosti, až ekonomika neporoste tak rychle jako nyní, způsobí závažné problémy. Myslím si, že si to uvědomuje každý, kdo aspoň půl roku řídil nějakou firmu a viděl aspoň jeden plán nebo jeden rozpočet. Myslím si, že si to velice dobře uvědomuje i pan ministr Babiš. Jenom nám to tady nechce otevřeně říct. Jejich opětovné snížení bude nepopulární a bolestivé. Stejně jako v roce 2011 až 2012. A tady samozřejmě se bavím např. o důchodech, na které vláda úplně rezignovala. Na jakoukoliv úpravu v tomto směru.

Výdaje na důchody budou v roce 2017 více než 410 mld. korun. 410 mld. korun. Samozřejmě já nerozporuji tuto výši. Mně k tomu chybí ale jakékoliv další opatření, které je ze strany vlády nulové. Vláda taktéž neúměrně zatěžuje nebo zvyšuje výdaje na platy státních úředníků. O 2,5 mld. korun na celkových 30 mld. korun v roce 2017. Jednak jim přidává 4 % v tarifech, ale hlavně plánuje v roce 2017 opět zvýšit počet státních úředníků na 1 044 (!). Za působení současné vlády již počet státních úředníků se zvýšil o více než 10 tis. úředníků. Teď mluvím čistě o úřednících. Nebavím se samozřejmě o učitelích, hasičích atd. To je naprosto neobhajitelné číslo. Jestli jsem něco očekával od pana ministra Andreje Babiše, tak právě opačný krok, opačný trend. To znamená racionalizace, úspory, zefektivnění. My jdeme opačnou cestou, resp. vláda jde opačnou cestou. To znamená, za tři roky o 10 tis. státních úředníků více.

Samozřejmě je správné, že se přidává pedagogům. Tady bych chtěl vládu pochválit. Otázka je, zda to navýšení je dostatečné a zda řeší nízkou kvalitu českého školství. To znamená růst platů o 8 %, tarify o 6 %. Pokud vím, tak ve zdravotnictví

se zvyšují platy o 10 %. Myslím si, že školství by si zasloužilo, nebo růst platů pedagogů by si zasloužil minimálně stejný, ne-li vyšší nárůst, což je v tomto plýtvavém rozpočtu nepochopitelné, proč se nenašly tyto peníze na pedagogy, když si půjčujeme 60 mld.

Dalšími položkami zvyšujícími výdaje státu jsou např. vyšší výdaje na platbu zdravotního pojištění za státního pojištěnce – o 3,6 mld. korun. Otázka je, zda by to nešlo řešit lepším hospodařením. Ale to si myslím, že od této vlády ani od pana ministra Andreje Babiše se nedočkáme.

Je správné navýšení výdajů na vědu, tam samozřejmě to musíme hodnotit pozitivně, o 3,75 mld. korun. Zvýšení rozpočtu Ministerstva vnitra směřující do posílení bezpečnosti o 4 mld. korun. Tam mi k tomu chybí nějaké další aktivity ve směru lepší organizace na Ministerstvu vnitra. A samozřejmě správné navýšení rozpočtu Ministerstva obrany o 4,75 mld. korun. Zvýšení rozpočtu Ministerstva kultury směřující na posílení živé kultury o 0,1 mld. korun mi připadá spíše směšně nízké.

V krátkosti se tady ještě dotknu jednoho rozpočtu, nebo jednoho ministerstva, které je tragicky podfinancováno, a to je samozřejmě Ministerstvo životního prostředí. Chci říct, že angažovanost státního rozpočtu na financování ochrany životního prostředí, nebo obecně životního prostředí, je naprosto tragická, pro rok 2017 se jedná o 3,4 mld. korun. Chci říct, že je nižší v roce 2010 a je nižší než v roce 2011. Tedy v dobách hluboké krize angažovanost státního rozpočtu je podstatně nižší. Samozřejmě vím, že financování probíhá z jiných zdrojů, že probíhá z evropských fondů a z dalších zdrojů, ale struktura je prostě nezdravá, je špatná. V okamžiku, kdy financování je samozřejmě z evropských fondů, je vázáno na konkrétní projekty, není možno s ním dále pracovat na rozvoji obecně ochrany životního prostředí.

Ministerstvo životního prostředí říká, že se podařilo zastavit trend poklesu výdajů státního rozpočtu na rok 2010 až 2019. To znamená, na další roky je trend pozastaven. Já bych to tak optimisticky neviděl. Stále jsme zase hluboko pod rokem 2010, 2011, a to i ve srovnání s rokem 2019. Takže je to spíše jenom taková proklamace. Kdybychom se chtěli podívat, kolik tvoří financování z daňových příjmů Ministerstva životního prostředí, tak je to 0,42 % z daňových příjmů. 0,42 % z daňových příjmů tvoří financování Ministerstva životního prostředí. Z toho další 34 % jsou to emisní povolenky a 64 % příjmy z Evropské unie. Naprosto nezdravé. A myslím si, že to pan ministr Babiš ví a že se mnou souhlasí. To, že pro tuto vládu není prioritou ochrana životního prostředí, je celkem jasné i z dalších výstupů a z dalších grafů. Tomuto tématu se budu více věnovat ve druhém čtení.

Chtěl bych vyzvat i ke spolupráci jak ministra financí, tak ministra životního prostředí, aby se nad tímto faktem zamysleli a případné pozměňovací návrhy, které přijdou ve druhém čtení, aby také podpořili, protože věřím, že tato kapitola znamená budoucnost, ve které tady budeme žít, zda budeme dýchat čerstvý vzduch, zda budeme pít čistou vodu, zda budou naše děti vyrůstat ve zdravém prostředí, bude prioritou i Andreje Babiše a Richarda Brabce, nejenom nějaká proklamace na papíru, jak to je do dnešní doby.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci Kučerovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, přeji vám krásné odpoledne a dovoluji mi pár slov k rozpočtu říci také. Chtěla jsem původně tady rozebrat kapitolu 313, ale myslím, že na to budeme mít dostatečně velký prostor na výboru pro sociální politiku. Proto jsem se zaměřila na jednu kategorii v sociální oblasti a to jsou zaměstnanci.

Prvního listopadu 2011 jsou jim navýšeny platy o 4 %. Myslím si, že tato částka je nízká. Při svých návštěvách pobytových zařízení se opakovaně setkávám se stesky nejen zaměstnanců, ale i ředitelů příslušných zařízení. Na pracovníky v přímé péči jsou kladeny vysoké nároky nejen na osobnostní vlastnosti, ale i odborné nároky. Stávají se klíčovými pracovníky. Musí se vzdělávat a přizpůsobovat změnám v přístupu k péči o člověka. Znovu opakuji – s uvedením zákona č. 108/2006 Sb. uvrhl a snížil velmi výrazně platové ohodnocení těchto pracovníků, a přitom v péči musí dodržovat stejné postupy jako v ošetrovatelské péči.

Ano, záměr byl snížit platy a přijmout více pracovníků do sociálních služeb. Vývoj skladby uživatelů v pobytových službách se však za tyto roky výrazně změnil. Jsou tam přijímáni lidé se stupněm tři a čtyři a to je spojené s velkou péčí, ale platy těchto pracovníků zůstaly na velmi nízké úrovni a zůstaly až úplně na chvostu? Průměrný plat v roce 2015 činil u pracovníků v sociálních službách 18 136 Kč, ale průměrný plat pracovníků v přímé péči, to znamená těch, kteří jsou u těch lůžek, byl jen 17 952 Kč. Průměrná mzda činila 26 467 Kč, rozdíl tedy činí 8 515 Kč právě u pracovníků v přímé péči. Mnohé kolegyně v přímé péči odcházejí a odcházely do starobního důchodu a s bídou dosahovaly na průměrný starobní důchod, který činí 11 331 Kč. A musím si povzdechnout, že jim jednou tento důchod nebude stačit ani na platbu v pobytovém zařízení, která činí dneska 330 Kč na jeden den, to znamená za měsíc 10 230 Kč. Kdyby jim zůstalo 15 %, která jsou ze zákona jim dána, tak jim zůstane pouze na léky, na osobní potřeby, ale na platbu v tomto zařízení nebudou mít. To znamená, že vlastně tu péči, kterou vykonávaly v minulosti pro jiné, si nebudou moci ani jednou dovolit. Nechci ve vás vyvolat lítost ani soucit, chci jenom upozornit na tuto tristní situaci zaměstnanců, po kterých chceme, aby vykonávali svoji práci kvalitně, dobře a ve prospěch jiných lidí.

Chápu, že sociální služby potřebujeme až v závěru, kdy nám nezbyvá příliš sil, abychom bojovali za pracovníky, kteří se o nás starají. Víím, že to není důležité i pro tuhle společnost, protože by se jinak k těmto zaměstnancům postavila jinak. My všichni zestárneme a budeme rádi, když se o nás někdy někdo postará, kdo bude empatický, kdo s námi bude slušně zacházet a kdo nám také poskytne odbornou péči. Proto si myslím, že v době, kdy ekonomika je ve velmi dobré kondici, by se dala tato práce ocenit a zaplatit tyto zaměstnance. Přijde mi navýšení – a znovu opakuji – 4 % za velmi nízké. Věřím, že kapitola 313 by mohla mít jinou strukturu, kdybychom zde měli třeba účinný zákon o sociálním bydlení. Ušetřilo by se ve vyplácení a doplatcích na bydlení a mohlo by se přidat právě těmto pracovníkům. Ale bohužel za tři roky

vlády se nedošlo k tomu, aby tento zákon byl vůbec uveden, a kdo ví, jak to s ním bude dále.

Vážený pane předsedo vlády, pokud byste tu byl, tak byste to slyšel, pane ministře Babiši a paní ministryně Marksová, která tu také není – (poznámka z pléna). Mluvím o paní ministryni Marksové. Navýšení 4 % je směšné za práci, která je tak potřebná a bude stále nutná. Začíná se už také projevovat nedostatek pracovníků v této oblasti. Není divu. Kdo by to za ty peníze taky chtěl dělat.

Takže vás, vážené koaliční poslankyně a poslanci, žádám, abyste se nad tímto problémem zamysleli. Prostřednictvím svých ministrů můžete změnit toto odměňování, a tak do budoucna zajistit kvalitní péči v sociálních službách, protože ji budeme potřebovat všichni. O platech hasičů, policistů a vojáků bych také mohla mluvit dlouho. Vždy je potřebujeme, když se ocitáme v nouzi. Nechci, aby to znělo, že je tu chci opomenout, ale dovolila jsem si upozornit na zaměstnance, kteří patří k nejhůře odměňovaným v naší společnosti. Prosím, udělejte s tím něco, ať máme do budoucna zajištěnou kvalitní péči v sociálních službách.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji Paní poslankyni Hnykové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych se ve svém vystoupení v prvním čtení zaměřit na kapitolu rozpočtu, která je díky mému zaměření a příslušnosti výboru pro životní prostředí mně tedy osobně nejbližší, a to je kapitola Ministerstva životního prostředí – 315.

Musím říci, že se ztotožňuji se slovy, která tady řekl můj kolega Vilímeček, který kritizoval formální tvorbu rozpočtu. Také si neumím představit, že kdyby mi takový rozpočet navrhl úředník na Jihočeském kraji nebo krajského úřadu, že bych byl s jeho návrhem spokojen. Je poměrně neprůhledný a měřítko, které tady je zvoleno, je velmi hrubé, neposkytuje možnost hlubšího vhledu do jednotlivých položek tohoto rozpočtu.

Konkrétně co se týká kapitoly Ministerstva životního prostředí, tak tady máme čtyři hlavní výdajové bloky. Ty se dále člení na výdajové okruhy a na jednotlivé programy a podprogramy. Tady už to končí, dál už ta podrobnost nesměřuje a jednotlivé podrobnější výdajové položky si již neumíme ztotožnit s příslušnými částkami a čísly.

Nejprve tedy k tomu, jak vypadají výdaje. Příjmy nechci komentovat, to už tady, myslím, dělal kolega Kučera. Já se spíše zaměřím na výdaje. Tady dochází k tomu, že oproti loňskému roku zaznamenáváme nárůst výdajové položky v našem rozpočtu zhruba z 9,4 mld. Kč na 16,9 mld. Kč, tedy vlastně skoro o 80 % ve srovnání s rozpočtem kapitoly v loňském rozpočtu. To by jistě bylo možné kvitovat s nadšením, ale je to samozřejmě proto, že teprve v tomto roce začínají naplno – aspoň doufám – fungovat fondy Evropské unie a finanční mechanismy a že snad bude resort schopen začít čerpat prostředky z fondů Evropské unie. A musíme si uvědomit,

že v příštím roce se ocitneme už v polovině programového období. Zatím nečerpáme nic, zatím jsme vyčerpali necelých 10 %, dokonce myslím, že ani ne 10 % ze všech možných prostředků, které nám Unie na programové období přidělila. Hrozí, že budeme v závěru opět honit finanční čerpání, že budeme opět plni obav o to, zdali stihneme finanční prostředky vyčerpat.

Co se týká prvního výdajového bloku, to je ochrana přírody a krajiny, tady bych chtěl upozornit na věc, která mě trochu zaujala a znepokojila. Tady se vyskytuje vlastně ve třech položkách otázka čerpání peněz na soustavu Natura 2000. Jednak tady je speciální položka 3.1.1.3, tam je 20 mil. Kč, pak je to dále ještě v podprogramu 115162, který je určen na zajišťování opatření k podpoře ochrany pačích oblastí a evropsky významných lokalit, což vlastně jsou území patřící do soustavy Natura, čili podruhé Natura. Konečně potřetí v podprogramu 115315, ochrana a péče o přírodu a krajinu s celkovou dotací 1,302 mld. Kč, je zde také ještě počítáno s peněží na implementaci soustavy Natura, ale tady už na rozdíl od toho prvního případu, který jsem uváděl, v těch dalších podprogramech, které jsou sice tematicky rozepsány, jsou tady jednotlivé položky nazvány svými názvy, ale úplně tady chybí, jaké finanční prostředky budou v rámci těchto podprogramů čerpány, což znemožňuje komukoli z nás, kdo by chtěl předkládat pozměňovací návrhy, aby vůbec tyto návrhy mohl předložit.

Čili to je moje první kritická připomínka. Chybí podrobnější rozpis jednotlivých podprogramů, ze kterých se skládají jednotlivé programy příslušných výdajových bloků a výdajových paragrafů.

Pak tady mám další příklady. Technická ochrana životního prostředí, to je další blok 3.2. Tady bych chtěl upozornit zase na to, že zde úplně chybí rozpis položek čtyř hlavních oblastí podpory v rámci podprogramu zlepšování kvality vody a snižování rizika povodní. To je obrovsky důležitý podprogram. Je zde 2,8 mld. Kč na to vyčleněno. Velká většina z toho bude z fondů Evropské unie. Opět tady nemáme upřesněno, jakými položkami budou dotovány výzvy v těchto jednotlivých programech.

Pak tady technicky musím zaznamenat, a to spíše považuji za omyl tvůrců zpracování rozpočtu v tištěné podobě, že zde sice avizují na stránce 15 ve výdajovém bloku 3.2 technická ochrana životního prostředí podprogram omezování průmyslového znečištění a environmentálních rizik, ale tato položka zde není přímo rozpracovaná.

Ochrana klimatu a ovzduší. U toho bych se chtěl zastavit. Máme tady dnes na pořadu rozpočet, ale podle programu – bude-li dodržen – máme zítra schvalovat Pařížskou dohodu, která je výsledkem klimatické konference, která proběhla v Paříži na závěr minulého roku. Ta konference stanovila určité závazky pro signatáře té dohody. Ale já musím říci, že se mi nepodařilo v našem rozpočtu najít žádné prostředky, abychom mohli tu pařížskou dohodu nějak reflektovat, pokud se k její ratifikaci přidáme. To je otázka. Pan ministr životního prostředí už ji podepsal, vzal na sebe velké břímě odpovědnosti, ale my jsme ji ještě neratifikovali. Čeká nás to, půjde-li všechno dobře, zítra. Počítáte vy, vládní koalice, s tím, že ji asi budete ratifikovat, ovšem v rozpočtu se tady na to nijak příliš nemyslí.

Chtěl bych zmínit ještě jednu věc. Já celkem s potěšením vidím, že se snažíte v rozpočtu alokovat peníze na energetické úspory, ale v podprogramu 115316 energetické úspory 2,1 mld. Kč se chcete zaměřit na snížení energetické náročnosti u veřejných budov, čili u budov, které budou stavět všechny složky veřejné správy. Pak tady ale ještě máte další podprogram Nová zelená úsporám zhruba 2,8 mld. Kč, který by už měl být zaměřen na energetické úspory pro veřejnost, pro rodinné domy. Ale i zde nárokujete 30 % zdrojů tohoto programu na veřejné budovy, tedy v podstatě další miliardu korun, což znamená, že pomalu 3 mld. schlamstne veřejný sektor a občané tady jaksi budou ve svých nárocích, na které čekají, kráceni.

Já bych ještě zmínil poslední věc, kterou tady mám, a to je výdajový blok 3.4 ostatní činnosti v životním prostředí. Tady to mě vždycky jaksi zajímá. Tady se dají najít dotace, které posíláme všem možným neziskovým organizacím v oblasti životního prostředí, ať už je tu DUHA, Děti země, Calla, nebo tedy Frank Bold, dříve Ekologický právní servis, jehož dcera, Rekonstrukce státu, vás obtěžuje různými požadavky na to, jak máte hlasovat. Tady je na neinvestiční dotace neziskovým organizacím plánováno 20 mil. Kč, což si myslím, že je zhruba stejné, jako bylo loni, čili určitě se tam někde peníze pro tu Duhu najdou. Je zde 15 mil. Kč pro programy na podporu projektů nevládních neziskových organizací. Ty projekty mají být v rozmezí od 30 tisíc do maximálně 200 tisíc korun na jeden projekt. Kolik to bude projektů? Jsou vůbec ty neziskovky schopné tolik projektů vyprodukovat?

Další můj dotaz směřuje k tomu, zdali se nedá náhodou také prostor pro podporu těchto neziskovek najít v té poslední položce – podpora výzkumu, vývoje a inovací, kde je nově do rozpočtu zařazeno asi, tady koukám, 153 mil. korun na institucionální podporu výzkumu. To tam od roku 2011 nebylo. Teď se to tam dává. A vy tady uvádíte, že se to bude dávat České geologické společnosti, CENIA, Výzkumný ústav hospodářský TGM a Výzkumný ústav Silva Taroucy. Což to poslední, ta spojka, a dává najevo, že jsou to tyhle čtyři v tom výčtu. To tedy na vědu a výzkum na každou z nich bude 38 mil. korun? Budou oni vědět, za co to utratí? Jenom na vědu a výzkum? Oproti normálnímu svému fungování, tak jak to vyplývá z jejich poslání?

A na úplný závěr poslední položka, opět jsem to myslím loni také kritizoval, transfery mezinárodním organizacím 280 mil. korun. Tady možná by stálo za to si udělat revizi, inventuru toho, jaký přínos pro nás, pro naši republiku, má členství v těchto mezinárodních organizacích, že si zaslouží, aby na ně bylo vydáváno každoročně na příspěvky 280 mil. korun.

Já samozřejmě budu podrobněji rozpočet ještě studovat a budu se snažit předložit nějaké pozměňovací návrhy, zejména takové, které by ubraly těm měkkým projektům a zase pomohly projektům, které budou právě směřovat k tomu, co nás nejvíc zajímá, to je boj proti suchu, příp. pro nějaké krizové řízení v oblasti životního prostředí, zlepšení vodohospodářské funkce krajiny atd. Čili určitě se opět přihlásím o slovo ve druhém čtení zákona o státním rozpočtu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v rozpočtu, který nám dnes vláda předkládá, je jednoznačně k rozpoznání, že se blíží volby. Kabinet totiž vůbec neřeší dlouhodobý výhled, jen se chystá utrácet peníze, aby se zalíbil veřejnosti. Bohužel jako lékař vím, kam takoveto postupy vedou. Sledoval jsem mnoho nemocnic, které se rozhodly řídit krátkodobým prospěchem a zapomněly na pravidla dobrého hospodaření. Nyní se tyto nemocnice topí v dluzích a nenabízejí lidem dobrou péči. Mám obavu, že pokud se bude tímto způsobem dále chovat stát, nenabídne svým občanům dobré služby a naše ekonomika nebude konkurenceschopná.

Celý život se věnuji vědě. Proto mi vadí, že výdaje do této oblasti vzhledem k HDP se snižují. Hlavně že máme funkci místopředsedy vlády pro vědu, výzkum a inovace. Jdeme tak přesně opačným směrem, místo abychom se starali o to, zda máme kvalitní podmínky pro výkon výzkumu, a zřizujeme pro to nové úřady. Čísla mluví jednoznačně. Výdaje na vědu a výzkum od roku 2013 klesly z 0,97 % HDP na letošních 0,76 % a ani v příštím roce se nevrátí na úroveň, kterou dříve měly, protože v dlouhodobém výhledu se počítá s 0,83 %. V době ekonomického růstu je to opravdu ostudné. Musím přiznat, že mě, v uvozovkách, fascinuje argument, podle kterého přes pokles investic do výzkumu a vědy dostanou více peněz. A opakovaně je tady za to vláda chválena. Ti, kteří toto tvrdí, už zapomínají dodat, že důvodem je růst ekonomiky, které se daří díky osobnímu nasazení podnikatelů, živnostníků a zaměstnanců.

Ekonomika neroste díky vládě. Hospodářství se daří spíše vládě navzdory. Snad dosud neuplynul měsíc, aby Sobotkův kabinet nepřišel s opatřením, které aktivním a pracovitým lidem svazuje ruce ať už novou administrativou, nebo dalšími náklady. Pokud ekonomika roste, máme jedinečnou příležitost dát víc peněz do oblastí, které nám zajistí dobrou budoucnost. Jen díky kvalitnímu výzkumu můžeme v naší zemi vyrábět výrobky s vysokou přidanou hodnotou a strhnout tak nálepku montovny, která konkuruje i jen levnou pracovní silou. Budoucnost nelze vidět jen optikou této vlády, která se snaží přežít rok od roku do voleb. Ptejme se, jak se bude v České republice žít našim dětem, až dospějí, zda budou mít šanci plnit své sny.

Nedostatečné investice na vědu a výzkum nejsou zdaleka jedinou chybou návrhu rozpočtu pro příští rok. Když jsem zjistil, že v době, kdy firmy mají potíže sehnat zaměstnance, se výdaje na podporu v nezaměstnanosti zvýší o 7 %, myslel jsem si, že je to nějaký zvláštní druh humoru. Ale skutečně takový nesmysl návrh rozpočtu na rok 2017 obsahuje.

Takových nedostatků je v rozpočtu víc. Je jich možné nalézt celou řadu. Mrhání penězi, které vydělali jiní, je totiž disciplína, ve které vláda vyniká. Jde ale o přístup, který nikdy nevedl k prosperitě. Peníze, které tak vláda velkopansky rozhazuje, totiž nerostou na stromech. Do státního rozpočtu přispívají všichni občané ze svých daní. Nerozvážné hospodaření tak nakonec zaplatíme všichni.

Přestože je to hlas volajícího na poušti, vyzývám tuto Sněmovnu, aby odmítla populisticko-levicový návrh rozpočtu a vrátila ho k přepracování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Svobodovi. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Radim Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, při projednávání rozpočtu na rok 2017 mám smíšené pocity. Mne jako vysokoškolského pedagoga samozřejmě nejvíce zajímá oblast vědy, výzkumu a inovací. Mohl bych se na tomto místě zaradovat. Opravdu máme v tomto rozpočtu nárůst financí z 29,1 mld. na 32,8 mld. – ale stále je to méně než v roce 2012. Celé mi to trochu připomíná tu židovskou anekdotu, jak jde Kohn za rabínem, že má málo místa v bytě. Rabín mu postupně radí pořídit si kočku, psa, kozu, králíka. Poté to již Kohn nemůže vydržet, protože se jich v tom bytečku těsná hodně, tak mu rabín jako konečné řešení poradí dát pryč kočku, psa, kozu a králíka. A Kohn se zaraduje, kolik mají najednou v bytě místa. Podobně, ale v obráceném gardu jste to udělali v průběhu vaší vlády s výdaji na vědu, výzkum a inovace. Řečeno pletařskou terminologií, dvě očka jste vypárali, abyste v posledním roce tři upletli.

Podíl výdajů na výzkum, vědu a inovace se v letech 2012 a 2013 za vlády ODS pohyboval v rozmezí 0,97 až 0,98 HDP. Z hlediska podílu na HDP ale výdaje na výzkum, vědu a inovace neustále klesají, a to až na v současnosti vládou navrhovaných 0,83 % HDP. Dle mého názoru není jiný čas na investici do naší budoucnosti než teď, kdy ekonomika vzkvétá a předpokládá se pokračující ekonomický růst. Namísto toho vláda potenciál ekonomického vzestupu rozpouští v neinvestičních výdajích, přebujelém státním aparátu. Za současné vlády narostl počet státních zaměstnanců o neuvěřitelných 28 tisíc. A hlavně mě nenechává klidným nárůst 604 nových úředníků na Ministerstvu financí, kteří budou mít na práci kontrolní hlášení a EET.

Kromě absolutní výše navrhovaného deficitu, který je s ohledem na míru hospodářského růstu ekonomicky neobhajitelný, tedy stejně jako v loňském roce na tomtéž místě protestuji proti nízké podpoře výzkumu, vědy a inovací a za sebe říkám, že projídací rozpočet ani v tomto roce nepodpořím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holečkovi. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem si své vystoupení nechat až na odbornou debatu spíš do druhého čtení. Ale když jsem tak poslouchal pana premiéra při jeho dopoledním vystoupení, jak se zde – promiňte mi ten výraz – prsil, jak všechno vzkvétá a všechno je výborné, tak jsem se zastavil nad jednou částí, kterou se zabývám, a tou je bezpečnost. A nedalo mi to, abych i v tomto prvním čtení trochu nevystoupil.

Pan premiér ve svém dopoledním vystoupení uvedl: V tomto státním rozpočtu, který máte před sebou pro rok 2017, počítáme s výrazným navýšením platů učitelů v regionálních školách, na základních školách, ve středních školách. Počítáme díky

tomu, že stát přispívá na vyšší platy za státní zaměstnance, tak počítáme s navýšením platů lékařů a sester od 1. ledna příštího roku. Ano, to je všechno pravda a víme, že dostanou navýšeno o 8, 10 % svých základních tarifů. Pan premiér pokračoval: Rostou také platy dalších zaměstnanců veřejného sektoru. Hasičů, policistů, lidí, kteří pracují v sociálních službách, nepedagogického personálu ve školách. Tito státní zaměstnanci dostanou své platy navýšeny, tak jak říká pan premiér, o 4 %.

Já se zmíním pouze o příslušnících bezpečnostních sborů. Hasiči a policisté nedostanou, pane premiére, přidáno. Vy jim vracíte to, co jim bylo Nečasovou-Kalouskovou vládou odebráno v roce 2010. Jejich reálné mzdy stále nebudou dosahovat platů, které měli před rokem 2010. Takže mluvmе pravdu. Vy nic nepřidáváte. Vy postupně procento po procentu vracíte to, co bylo odebráno.

A abychom věděli, jak si tato vláda váží práce příslušníků bezpečnostních sborů, těch hasičů, policistů, celníků a příslušníků Vězeňské služby. Víte, o hasičích se třeba říká, že odkud všichni utíkají, tak tam jdou hasiči. A je to pravda. Je to jedno z nejnáročnějších povolání, které v této republice je. Policisté, o tom bych mohl mluvit možná do konce tohoto jednacího dne. Ale nebudu o té práci mluvit. Zmíním pouze to, že nastupující příslušník Policie České republiky od vás, vládo České republiky, dostane nástupní plat 16 tis. korun brutto, hrubého. Pokud pracuje v Praze, dostane rizikový příplatek a dostane se se vším všudy na 22 až 23 tis. hrubého. Příslušník Policie ČR, který podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů je povinen odpracovat ročně 150 hodin zadarmo, a většina z nich to také odpracuje, protože jejich nadřízení toho umějí velice dobře využívat, tak tento policista, tento příslušník má plat několik tisíc pod celorepublikovým průměrem. Podotýkám, že příslušník musí mít určité vzdělání, splňovat určité požadavky a také je ze zákona v mnoha věcech omezen.

Pokud bychom šli jenom na ty věci, které musí splňovat, tzn. zdravotní a fyzická způsobilost a vzdělání, tak ty požadavky jsou stejné také pro strážníky městské policie. A pokud vy, kolegyně a kolegové, jezdíte zde po Praze městskou hromadnou dopravou, tak si můžete všimnout, že v prostředcích MHD jsou reklamy, nábor na strážníka Městské policie v Praze. Strážník Městské policie v Praze dostane nástupní plat 28 až 30 tis. hrubého. K tomu lítačku zadarmo, k tomu příspěvek na bydlení, k tomu příspěvek na stravu a další. Strážník městské policie má tu jedinou výhodu – pokud on začne svoji práci dělat zde v Praze, tak bude sloužit v Praze tak dlouho, dokud neodejde z pracovního poměru. Pokud příslušník Policie ČR nastoupí v Praze, může být během pár dnů, pár týdnů odvelen k výkonu služby na druhou stranu republiky. Bez ohledu na to, kde má svoji rodinu, kde má svoje zázemí. S nástupním platem, který je o 6 až 7 tis. nižší, než je strážníka Městské policie v Praze.

Pokud nebudeme mluvit o Praze, ale o okresech, třeba takový, jako je ten můj na severu, tak policista nemá hrubý plat ani 20 tis. korun hrubého. Pracuje v sobotu, v neděli, ve svátek, venku při minus dvaceti, v dešti. Mohl bych dál pokračovat.

Chci jenom říct, že tato vláda se zde chlubí, co dělá pro bezpečnost této země a jak navyšuje platy. Ne. Ohodnocování příslušníků bezpečnostních sborů je žalostné. A proto nejste schopni ani dělat ten nábor. Protože nikdo se vám za ty peníze k bezpečnostním sborům nehlásí. Proto vám chybí ve Vězeňské službě 400

příslušníků Vězeňské služby. A můžete klidně navyšovat tabulky o dalších 250 tabulek, protože vám to zůstane neobsazené. Protože ti lidé to nebudou chtít za ty peníze dělat.

Policisté vám odcházejí ze služby, hasiči taky. A vy to moc dobře víte. Pokud nedojdete k tomu závěru, že je potřeba příslušníkům bezpečnostních sborů navýšit platy tak razantně, jako jste to dokázali udělat u pedagogů, u zdravotníků, tak se můžeme dočkat situace, kdy v této zemi nebude bezpečno, protože tu bezpečnost nám nebude mít kdo zajišťovat.

Takže vážená vládo, já v rámci druhého čtení určitě budu navrhopvat nějaké přesuny do kapitoly Ministerstva vnitra. Víím, že vy to většinouě asi neschválíte, ale vaše bezpečnostní politika, kterou děláte, vás jednou doběhne. A byl bych nerad, aby to postihlo všechny občány České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík, po něm pan předseda Stanjura s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, dobrý den.

Pane ministře, když jste nastupoval, řekl jste, že tento stát povedete jako firmu. Já samozřejmě nemám firmu jako Agrofert, mám malinkou firmičku, kde jsem jediným zaměstnancem. Ale pokud se mi daří, tak buď peníze utrácím, nebo je akumuluji čili ukládám. A neberu si půjčky. Půjčku si beru jediné tenkrát, když chci koupit novou technologii, která výrazně zvýší moji produktivitu. Z toho důvodu nebudu hlasovat pro tento rozpočet a žádám, aby byl přepracován.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holíkovi. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane premiére i vážený pane ministře. Vy jste tak přišli do sálu jako byste už očekávali brzké hlasování. Tak tomu se říká optimismus.

Chtěl bych poté, co vystoupilo několik mých kolegů, říct definitivní stanovisko našeho klubu k návrhu státního rozpočtu. Začal bych prosincem roku 2015, kdy jsme projednávali státní rozpočet na rok 2016. Já a mí kolegové jsme jménem našeho klubu předložili pozměňovací návrhy, které měly uspořit 30 miliard a snížit plánovaný schodek ze 70 na 40. Ruku v ruce jste je všechny odmítli s tím, že je to potřeba. Včera pan ministr financí oznámil, že bude přebytkový, nebo nejhůře vyrovnaný státní rozpočet v roce 2016. Tak sami zvažte, kdo měl pravdu loni v prosinci. My, kteří jsme chtěli uspořit 30 miliard? A když k tomu připočtu například propad investic za prvních devět měsíců 37 miliard, tak je to skoro ten přebytek, který je ke konci září. 30 plus 37 je 67. Myslím, že na konci října bude přebytek zhruba

kolem 70 miliard podle slov pana ministra, která včera přednesl na televizní obrazovce.

Letos opět přijdeme se sadou pozměňovacích návrhů, které budou snižovat výdaje. A stejně jako loni je navrheme přesunout do vládní rozpočtové rezervy, protože jiná možnost v zásadě už není v rámci druhého a třetího čtení. A bohužel jsem si skoro jist, že scénář se bude opakovat, že vládní koalice ruku v ruce odmítne všechny návrhy na úspory ve výdajích, abychom příští rok v srpnu nebo v září v ostré volební kampani slyšeli: To sice byl schodek 60 miliard, ale my hospodaříme mnohem lépe.

Myslím, že zodpovědnější přístup je, až přijdou ty pozměňovací návrhy, je poctivě posoudit a pokud možno je schválit bez ohledu na to, kdo je přednese. Protože jestli ta chyba za rok 2016 mezi plánem a skutečností bude v objemu 70 až 80 miliard, tak to už je významná chyba a významně chybný odhad. Pokud je to v jednotkách miliard, a uvědomíme si, že je 1 250 miliard výdajů přibližně, tak 1,25 miliardy je jedno promile. To se prostě stane. To nikdo nemůže říkat, že se dají naplánovat příjmy a výdaje státního rozpočtu lépe než s chybou jednoho promile. Ale v okamžiku sedmdesáti osmdesáti miliard už nejste v promilích, ale jste v procentech někde zhruba kolem 5 %. A to už je chyba, která se při dobrém sestavení rozpočtu dělat nemá.

Vycházím opět ze slov pana ministra, který říkal, jaký bude pravděpodobný výsledek hospodaření státního rozpočtu v roce 2016. Současně když se podíváte do součástí předloženého materiálu, který se jmenuje Makroekonomická prognóza, a je to základní materiál, se kterým každá vláda, každé Ministerstvo financí přichází, a na základě této prognózy sestavuje návrh rozpočtu, odhaduje daňové příjmy, ale také například dávky nezaměstnanosti a podobně, tak zjistíte, že podle této prognózy, a na tom se shoduje nejenom Ministerstvo financí, ale i ostatní renomované instituce, růst bude větší než 2 % HDP. A teď si položme jednoduchou otázku. Letos vyrovnaný státní rozpočet. Příští rok nás čeká ekonomický růst. A jaký je plán? Logicky by měl být přebytkový. Možná mírně, ale přebytkový. A vláda naprosto nelogicky přináší schodek, nebo návrh schodku ve výši 60 miliard.

Je škoda, že zatím se do debaty nezapojil nikdo z vládních poslanců, s výjimkou pana premiéra, pana ministra financí a pana zpravodaje předsedy rozpočtového výboru. Jako by nikdo z vás neměl k rozpočtu co říci. Například obhajovat tu nelogičnost, kterou vidíme my, že letos nula, příští rok růst a plán minus 60 miliard. Já tomu i rozumím, protože se to velmi těžko obhájí ve takhle jednoduchém pohledu, protože první čtení slouží k tomu, abychom projednali ty základní parametry, určitě bude dostatek času v druhém čtení, abychom podrobně rozebrali zejména plánované provozní výdaje. A tam ta úspora je obrovská, nebo možná úspora obrovská. (Zvyšuje se hladina hluku v sále. Poslanci se mezi sebou baví, někteří hlasitě telefonují.)

Když jsem poslouchal pana premiéra, tak on měl pravdu, když říká, že v plánu na příští rok je o 25 miliard investic víc než v roce letošním podle plánu. To nikdo nemůže zpochybnit. Tabulka je k dispozici všem. Je to tabulka Ministerstva financí. (Ukazuje papír.) Ale podívejme se, jak to vypadá od roku 2012 s investicemi. Na

letošní rok byl totiž ten původní návrh, pak už byl v průběhu roku upraven, mimořádně nízký. 78,5 miliardy. Tak to není žádný problém to navýšit o 25 miliard. Patřím k těm, kteří hodnotí výsledky státního rozpočtu skutečně až v prvním lednovém týdnu, protože jednotlivé dílčí měsíce jsou sice nějakým vodítkem, ale nedávají úplný obraz o hospodaření státu. Já na rozdíl od pana ministra, který má zřejmě k dispozici k včerejšímu nebo předvčerejšímu datu, mám poslední data k dispozici, ta, která publikovalo Ministerstvo financí na začátku října, s výsledkem za prvních devět měsíců. Jsou to data veřejně přístupná a věřím, že mnoho poslanců s nimi pracuje a pravidelně si ty zprávy pročítá a porovnává...

Možná bych požádal ty, které to nebaví, že by mohli mluvit jinde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já plně souhlasím. Prosím o klid v Poslanecké sněmovně. Přeneste prosím své hovory do kuloárů. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vím také, že mnohé investice se účtují na konci roku, na konci stavební sezóny. Ale můžu vyjít jenom z těch prvních devíti měsíců. A tam byl propad proti loňskému roku 37 miliard investic. Nebo nenaplněnost 37. To plnění bylo mimořádně nízké. A přestože jsem příznivec přebytkových a vyrovnaných rozpočtů, tak si nemyslím, že by to bylo tím, že zaškrtneme investice. Čísla z materiálu Ministerstva financí hovoří jasně. V roce 2013, kdy ještě doznávala celosvětová ekonomická krize, byla skutečnost 113,6 miliardy. V roce 2013, kdy opět ještě ten rok se dá charakterizovat jako poslední rok krize, stagnace, recese, jak to nazvete, 102,3 miliardy. A dneska pan premiér vlastně po čtyřech letech ekonomického růstu slavnostně oznámí, že na příští rok se to zvyšuje, sice oproti loňsku o 25 miliard, ale ta cifra je 103,7 miliardy, což je o celých – já bych řekl směšných – 1,5 miliardy více než v roce 2013. 1,5 miliardy více na investice oproti roku 2013. V položce mzdy pro státní zaměstnance, v této jediné položce, je proti roku 2013 plus 28 miliard. A myslím, že pro českou ekonomiku by bylo dobře, kdyby už připustil tento schodek, aby ta čísla byla naopak, aby investice proti roku 2013 například vzrostly o 28 miliard. To by byla určitě dobrá zpráva a byl by to jeden z argumentů, které byste mohli používat jako vládní poslanci, proč je ten navržený schodek tak vysoký. Bohužel to tak není. A bohužel taky platí, že v té debatě jsou to jenom čísla.

Dal jsem si tu práci a porovnal jsem si tiskové zprávy Ministerstva dopravy z minulých tří let s tou letošní. Každý rok zahajujeme ty samé stavby – podle plánu tedy, musíme si říct. Myslím si, že to mají v počítači, v tom Wordu, control shift ins, pozor, změňte letopočet, ať to není na sobotu. A je to tam. (Pobavení některých v sále.) A my přece všichni chceme, aby se ty stavby zahájily. Nepřeme se, které dálnice. Možná se přeme o prioritě, která má být první. Já mám oblíbenou R35 a potom silniční okruh kolem Prahy. To si myslím, že jsou dvě nejdůležitější stavby pro celou republiku. Ale je to pořád dokola. A vy se sice smějete, ale k smíchu to moc není. Bohužel. Navazující zákon, který budeme projednávat v prvním čtení, by tomu mohl pomoci. Uvidíme, jaký bude závěrečný tvar. Ale je to jedna z příčin dlouhodobých.

Abych byl spravedlivý, není to minus pouze této vlády, ale i těch vlád předchozích, že se nám nedařilo zjednodušit stavební řízení. A uvidíme, jak dopadne tento pokus, protože odpor bude veliký. Ty ideologické skupiny, které v zásadě brání kvůli svému ideovému pohledu na svět každé stavbě, se nebudou chtít smířit s tím, že budou moci například vstupovat pouze jednou do toho řízení, protože jim vyhovuje stávající stav, že do toho vstupují opakovaně – územní plán, zásady územního rozvoje, územní rozhodnutí, stavební povolení, EIA. Určitě byste mě ještě doplnili, kde všude to je. Ty procesy se opakují a stavby se oddalují a oddalují.

Já už беру trochu s rezervou seznam staveb. Já tomu rozumím, že je to politicky výhodné, a dělá to každá vláda, v této větě jsem kladl důraz na slovo každá. Ale je fakt rozdíl, jestli dálnici začneme dělat v říjnu 2017, nebo v dubnu 2017. To se asi shodneme. A zase říkám, že každá vláda říká, že je to 140 km nových dálnic, i kdyby příští rok najely u D11 jenom bagry, jak tam byl pan premiér, a pak zase bagry odjely a tři měsíce se nic nedělo, jestli si vzpomínáte. Ale to je už hrozně dávno, když tam byly bagry poprvé, ale už tehdy jsme mohli říct, že jsme zahájili x kilometrů nové dálnice. Mnohem důležitější parametr je, kolik kilometrů nových dálnic se otevře, to si myslím, že je mnohem důležitější.

A zase, kdo se v tom trochu vyzná od stavebního zákona přes projektovou přípravu, soutěž, realizaci, tak ví, že žádná vláda neotevřít tu stavbu, kterou zahajuje. Za čtyři roky se to stihnout objektivně nedá. Takže pokud řekneme, že se letos otevřelo málo úseků dálnic, nechci říkat, že je to absolutní nula, nejsem si v tuto chvíli úplně jistý, ale mám pocit, že tomu tak je, tak to je samozřejmě věc, která nebyla způsobena v loňském roce. To, že jste díky EIA odložili mnohé další stavby, a teď nemluví o těch deseti, devíti, které mají v této chvíli výjimku, ale mluvím o ostatních devadesáti, tak ty budeme zahajovat podle tiskových zpráv Ministerstva dopravy v roce 2017, 2018, 2019, 2020. Kdyby to byla pravda, tak vlastně za pět let máme asi dalších patnáct set kilometrů dálnic. Takový plán ani není ani celkem, kolik dálnic může vzniknout.

Kolegové mluvili o výdajích na vědu a výzkum. A opět se tady ukazuje, jak je hezká věda, statistika a matematika, je dobře, že bude povinná maturita, protože vždycky záleží na tom, který ukazatel zvolíte. Ano, pan premiér má pravdu, v absolutních číslech se zvyšují výdaje na vědu a výzkum proti roku 2016. Ano, mí kolegové, jako pan docent Svoboda, mají pravdu, protože v poměru k HDP se výdaje na vědu a výzkum neblíží roku 2013. Oba výroky jsou pravdivé a záleží jenom na nás, kterou statistiku, který pohled chceme akcentovat. Vláda logicky akcentuje srovnání s loňským rokem, opozice logicky akcentuje srovnání s rokem 2013. Pokud bychom se blížili 1 % HDP, tak zjednodušeně je to někde 15,5 mld., když vyjdu z čísla Ministerstva financí, jak odhaduje výši HDP na letošní rok. A není to dobrá zpráva pro Českou republiku.

Myslím si, že mnohem důležitější je ten ukazatel k HDP. Protože v okamžiku, kdy ekonomika roste, my to sice zvedáme v absolutních číslech, ale relativně, to znamená poměrově, to klesá, znamená to jediné – pro vládu to má nižší prioritu než ostatní výdaje. Už jsme se tady bavili, že celkové výdaje rostou o 130 mld. proti roku 2013. Z toho 1,5 mld. na investice a 135 mld. na něco jiného. A bohužel to není věda, výzkum a inovace. To je zase věc, která by se dala podpořit, a ta částka je nesmyslně

vysoká, to víme všichni, že kdyby se tam napsala, tak reálně se proinvestovat příští rok nedá.

Já na těch dvou příkladech jenom poukazuji, jak se míjejí slova s čísly a s fakty. A bohužel priority vlády jsou jiné než investice a výdaje do vědy, výzkumu a inovací.

Vím, že šance je poměrně malá, ale myslím si, že návrh na vrácení vládě k dopracování si zaslouží podporu. A opravdu se těším možná na poslední schůzi tohoto volebního období v září příštího roku, kdy budeme mít před sebou výsledky hospodaření státu za osm měsíců, a můžeme si docela jistě prognózovat, zda bude příští rok schodek 60 mld., nebo nižší, a kdo měl pravdu v debatách. A to si přejeme i jako opozice, aby se příští rok v oblasti kapitálových výdajů a investic dařilo mnohem lépe než v letošním roce.

To, že budeme v polovině funkčního období a ta je vyčerpanost peněz poměrně malá, mě nepřekvapuje. Je to takový evergreen, pravidla jednak bruselská, jednak naše jsou poměrně složitá a je to vlastně obdobná situace jako v roce přibližně 2010, když si vezmeme programovací období 2007–2013. A zase přijdou hasiči, zase přijdou zachránci, kteří v roce 2020, 2021 a 2022 budou zachraňovat tu 80, ministr životního prostředí 100 mld., ministr dopravy 50, a budou to zachraňovat. Místo abychom tuhleto falešnou optiku opustili, bavili se, proč máme tolik měkkých projektů, zda je to pro českou ekonomiku a Českou republiku to právě a jestli ty tvrdé investiční projekty jsou ty správné a jestli byly efektivní. To je mnohem důležitější debata než to, jestli jsme vyčerpali 10, nebo 11 procent, nebo 9. A měli bychom naši debatu a pozornost upřít k efektivitě výdajů.

Já se budu opakovat, říkal jsem to tady asi už třikrát nebo čtyřikrát, nepřipravujeme se na období po tomto programovacím období. Je to naposled. Takže ještě tato, příští nebo přespříští vláda budou zachraňovat evropské miliardy, ale od roku 2023 už nebude takřka co zachraňovat. A například výdaje v oblasti dopravní infrastruktury skokově spadnou, možná na polovinu. Řešení by mělo být postupné, jak nahradit tyto evropské fondy, protože skokové řešení bude buď bolestivé pro uživatele infrastruktury, anebo dramaticky poklesnou investice a peníze na opravu a údržbu dopravní infrastruktury. Nic mezi tím.

Opakovaně jsem vyzýval pana ministra dopravy, ať zahájíme debatu, kterou nemůžeme ani ukončit v tomto volebním období. Dokud se nedohodneme na základních principech, jak to bude od roku 2023 v dopravní infrastruktuře, tak pak už bude pozdě. A ta debata nebude jednoduchá, bude složitá a bude trvat dlouho. Protože jednoduché řešení v této oblasti neexistuje.

Na několika číslech a na vybraných parametrech jsem vám ukázal, že ten rozpočet je skutečně předvolební. Je to docela logické. Já to nijak příliš nekritizuji.

A skončím poznámkou. Pan ministr financí Andrej Babiš je velmi často považován dnes za nejsilnějšího politika v České republice podle různých průzkumů, komentářů tady z kuloárů. Já myslím, že to neslyší poprvé ani naposled. Kdyby to byla pravda a kdyby skutečně stál o vyrovnaný rozpočet, tak si ho prosadil. 60 mld. schodek je ukázka slabosti ministra financí v naší ekonomické situaci! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom velice krátce.

Co mě na tomto rozpočtu vadí nejvíce, když je ekonomický boom, tak se asi má přidávat učitelům a výkonným složkám, vojákům, policii a podobně, ale co mi vadí, a už to tady zaznělo mnohokrát, pan premiér se chlubí, ale pravda je opačná, a to je to, že tato vláda neumí investovat, není schopna investovat a zřejmě neví, co se děje.

Velmi často se čeští občané ptají, proč nemají platy, jako mají Němci, když pracují stejně intenzivně, dávají do toho stejnou fyzickou námahu. Hospodářský výbor byl předminulý týden v Bavorsku. Navštívili jsme tam skutečně špičkovou pracoviště, která organizují koordinaci a spojku mezi vědou, výzkumem, vývojem, inovace a podobně. Upozorňuji vás, že když se podíváte jejich optikou, tím, co se tam děje, na náš rozpočet, tak pane premiére, vy nejdete vstříc těmto inovacím, této moderní společnosti, této bohaté společnosti, ale posíláte celou společnost prostřednictvím rozpočtu přesně opačným směrem.

Bohužel pan vicepremiér vlády v této věci není kvalifikován, zjevně už to do konce volebního období nedohoní. My se tady asi pokusíme znovu udělat nějakou legislativní iniciativu, Zbytečně jenom kvůli nějakým koaličním mindrákům jste zabili pokus o novelu stotřicítky, na které se podíleli kupodivu topáci a členové hnutí ANO.

Zabili jste zcela zbytečně, a tím jste i umrtvili poměrně ojedinělý pokus o to, aby se tato oblast někam pohnula. Doporučoval bych vám, abyste si sedli všichni do autobusu, členové vlády, a do toho Bavorska se na ta pracoviště dojeli podívat.

Co se týká dopravy, to už je velmi smutná kapitola. Toto období navzdory tady vicepremiérovým prohlášením bude, co se týká uvedení do provozu nových dálnic zřejmě nejhorším vůbec od začátku výstavby dálniční sítě v bývalém Československu a následně České republice, které začalo v roce 1970, protože když vezmu toto období, tak z těch hrubých čísel v roce 2014 to byla dokončovačka, bylo uvedeno 7,3 km tehdy ještě rychlostní silnice z Hrádku nad Nisou na státní hranici, je to ten tah Liberec–Žitava. O rok později byla uvedena ta podivná stavba, tj. na Karlovarské, dneska D6, 4,1 km, a v letošním roce, pokud vám to odjede dolů do Labe ze svahu Středohoří, tak otevřete asi 12,5 km D8, takže suma sumarum to bude nějakých necelých 25 km. 25 km bylo najednou otevíráno v červnu 2013 dálnice, dva úseky D3 mezi Tábořem a Veselím nad Lužnicí. Tak jenom abychom si řekli, jak že konečně investujete do dálnic. Tady je skutečně vytvářen matrix, protože stejné stavby jsou pořád aplikovány, jak je rozstavěno, jak se zahajuje, akorát to nějak nemá žádné konce a chybějí ty dokončené dálnice.

Zase dneska ve vašich médiích vyběhla atraktivní mapka, jak bude Česko jedním velkým stavenišťem. Ale ta realita je přesně opačná a čísla stavebního průmyslu mluví jasně. V takovémto ekonomickém rozpuku v minulých měsících přes léto byl meziroční propad stavební výroby 13,5 %, teď jásáte, že to kleslo na 6,5 %. To je

opravdu výsledek minus 6,5 %. Inženýrské činnosti se dramaticky propadly téměř o polovinu, 43 % meziročně. Takže čísla z toho sektoru jsou naprosto jasná. Domnívám se, že veřejnost by už měla mít právo na pravdu, co se v tomto resortu opravdu děje.

A to, že máte přebytky. Vždyť z oficiálních zdrojů si je najdete, jak katastrofálně nevyčerpali Státní fond dopravní infrastruktury jeho dva klíčoví investoři, a to je Ředitelství silnic a dálnic a SŽDC, železniční stavby, jak katastrofálně nevyčerpali miliardy v loňském roce, a ty se převádějí. Takže pořád se holedbáte přebytky, ale tahle země a občané se zabíjejí na vyasfaltovaných polních cestách, které byly narýsovány za c. a k. Rakouska. To je ta skutečná realita. Tři roky, a kdo ví, jak by to dopadlo, kdybychom to tady netlačili a nepožadovali naléhavé předložení novely stavebního zákona a novely EIA, na to je usnesení tady ze Sněmovny. Vy jste tady, pane vicepremiére, nebyl, tak snad ani v tomhle období se už podle těch zákonů, které by to zrychlily, a my to budeme podporovat, tak bychom se asi za čtyři roky nedočkali. To je ta skutečná tvář této republiky.

A já vás naléhavě, pane vicepremiére žádám, už tady zase není, abyste skutečně ještě po zbytek tohoto funkčního období přestali tady tlačit ekonomiku minulého století a skutečně nasměrovali Českou republiku na technologické, moderní, inovativní společnosti. Zatím jste pro to neudělali nic a dáváte na to méně peněz, je tam horší situace, než byla v době krize. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dále se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče. Už ne, už to přešlo. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, končím obecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečné slovo pana ministra. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, začal bych asi od pana předsedy Stanjury prostřednictvím předsedajícího.

Nevím, vy nemáte radost, že ten výsledek je vždy úžasný? Já jsem šťastný, že jste to predikoval. Já se těším, že budeme mít vyrovnaný rozpočet. Ta debata tady je taková, že kdybychom plánovali i přebytkový rozpočet, nebo vyrovnaný, tak byste říkali, že má být přebytkový, a kdyby byl přebytkový sto miliard, tak byste říkali dvě stě miliard, takže to je taková zvláštní debata. Takže ano, my od nástupu naší vlády neplníme deficity. A já se strašně těším, protože ve firmě, a hlavně rodinné firmě, když plánujete ztrátu a potom máte nižší, tak všichni jsou šťastní. A já se taky těším, strašně moc se těším, že pokud skončíme tento rok přebytkově, tak to bude pecka a budeme slavit. Takže v roce 2014 bylo 112 miliard, skončili jsme 77, v roce 2015 100 miliard, skončili jsme 62,8. No není to úžasný? Že neproděláváme peníze? To je úžasný. A tento rok máme minus 70, a když budeme na nule, tak to je přece pecka. A ještě snižujeme dluh. No co si více přát?

Pan Laudát se ptá, kam směřujeme. No směřujeme do špičky Evropy v zadlužení. Jedno z nejnižších. A deficit taky. Já bych si přál, abychom se dostali do první pětky. Takže pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, i ten růst přece nebyl takový. Kdo udělal ten růst dva čtrnáct? Proč jsme měli třikrát větší růst než Německo? Všichni makro. Vždycky říkali: Německo roste, my rosteme. A je zajímavé, že jsme rostli asi třikrát více, nebo 2,5krát víc. Ale proč? Protože když jsme nastupovali, tak bylo ohrožení čerpání evropských fondů 90 miliard. A neměli jsme zákon o státní službě. Brusel říkal: Nemáte zákon, nebude žádné čerpání. Takže já myslím, že jsme jako vláda předvedli skvělý výkon, snížili jsme těch ohrožených 90 miliard na nějakých 22. A bylo to skutečně krizové řízení rodinné firmy.

Potom je debata o těch stavbách. Nevím, proč říkáme, že když nebudou evropské fondy, tak my nebudeme stavět? Všichni tady mluvíte o stavění. A proč jste nepostavili tu základní dálniční síť do roku 2000? Než vznikly kraje? Házejí nám do toho vidle, jako je Jihomoravský, za osm let neudělal plán rozvoje, takže Ťok nemůže stavět Brno–Videň. A než jsme vstoupili do Evropské unie, která nám tady dává ty skvělé EIA? Investice Nexen stojí, protože nějakí dva ekologičtí teroristé je vydírají. Měla to být největší fabrika na zpracování kaučuku ve střední Evropě. Například. Takže my to samozřejmě musíme postavit a dostavět, ale ten rozdíl mezi námi a vámi je v tom, že já jsem jasně řekl, že neexistuje, aby ministr Ťok měl nějakou stavbu připravenou, že na to nebudou peníze, jak to bylo za vás. Proto jsme zdědili 560 km dálnic a silnic, 119 projektů v hodnotě 260 miliard, které se z minulosti neudělaly, protože nebyly peníze. A proč nebyly peníze? To nevím.

Je to jako zábavné vás poslouchat, že ty peníze, peníze. Vy všechno děláte proti tomu, aby ten stát měl peníze. Byli jste proti kontrolnímu hlášení, které funguje, a výborně funguje, a proti EET samozřejmě. Takže já skutečně nevím, o čem je tady řeč. A my jsme nikdy neřekli, že bychom zaškrtili investice. My jsme ten růst nastartovali, my jsme udělali ta 4,5 %. To byl náš růst.

Takže já bych teď rád něco k té mantře. Pan bývalý ministr Kalousek prostřednictvím předsedajícího stále mluví o strukturálním deficitu. Já bych se tedy rád ohradil proti té kritice, protože my jsme stále kritizováni, že máme špatné strukturální saldo. Vraťme se do minulosti a řekněme si výsledky v období 2007–9 a následně 2011–13. Rok 2007 a 2008 jsou příkladem nezodpovědného hospodaření. V této době ekonomika dynamicky rostla. V roce 2007 byl růst 5,5 % a v roce 2008 2,7 %. Tady odezněla různá čísla dneska. Růst, prosím vás, příští rok je predikován na 2,2 a tento rok na 2,4. Tak zkuste používat správná čísla. Takže tehdy – 2007, 2008 – byl růst 5,5 a 2,7 a naše ekonomika byla na vrcholu cyklu, ale strukturální deficity byly vysoké. Bylo 1,8 % a 3,4 % HDP. A i tehdy se přitom na ČR vztahovala povinnost udržovat strukturální deficity maximálně na úrovni střednědobého rozpočtového cíle, tedy pod 1 % HDP. Zhoršení v roce 2009 lze pochopit a uznat, nicméně kvůli rozvolněnosti předkrizové fiskální politiky byla úroveň strukturálního salda tehdy nesmyslně vysoká a neustále odvolávání se na krizi neobstojí.

Urputná snaha o návrat ke střednědobému rozpočtovému cíli od roku 2010 byla jednou z hlavních příčin ekonomické recese v letech 2012–13. Během této konsolidace docházelo mj. k výrazným škrtům i v oblasti investic a k problematickému čerpání evropských fondů. Došlo sice k výraznému zlepšení

strukturálního salda, ale za jakou cenu? Pokud by v roce 2008 dosáhl tehdejší ministr financí alespoň střednědobého rozpočtového cíle, konsolidace mohla být mnohem nižší. Nemuselo se nikdy přepjatě strašit řeckým scénářem a nemuselo se do takové míry škrtat důchodcům nebo v investicích a přibližně 14 tisíc lidí nemuselo ztratit práci. Srovnáme-li tyto výsledky s působením současné vlády, tak fiskální politika konečně funguje, jak má. Nejen že je střednědobý rozpočtový cíl plněn v každém roce, ale výše strukturálního deficitu se soustavně snižuje a pohybuje se v desetinách procenta HDP. V roce 2014 bylo dosaženo výsledku minus 1,1 % HDP, dle metodiky Evropské komise dokonce minus 0,8 % HDP, a v roce 2015 dosáhlo strukturální saldo hodnoty minus 0,6 % HDP a nejnovější odhad pro rok 2016 je minus 0,4 % HDP.

Kritika návrhu státního rozpočtu na rok 2017 z hlediska strukturálního salda není z podstaty věci oprávněná. Srovnávání hodnot strukturálního salda mezi aktuálním rokem a rozpočtovým rokem je zavádějící. Odhad aktuálního roku vychází z očekávání na základě skutečností za osm měsíců, zatímco údaje o roce 2017 jsou postaveny na navrženém rozpočtu. Je nutné zdůraznit, že rozpočet je koncipován jako nepřekročitelný plán. Jsem přesvědčen, že rok 2016 skončí rozhodně ještě lépe než předchozí velmi úspěšný rok. V důsledku plánovaného snižování schodku státního rozpočtu se výsledky hospodaření budou dále zlepšovat.

Hospodaření veřejných financí není pouze o deficitu. Je nutné si všimnout i dluhu. Dluh sektoru vládních institucí se snížil v letech 2014 a 2015 o více než 4,5 procentního bodu z rekordních téměř 45 % HDP v roce 2013. V letošním roce očekáváme další pokles o téměř dva procentní body. Primární zásluhu na tomto vývoji měl státní dluh, který se díky efektivnějšímu řízení disponibilní, likvidity státu podařilo snížit za stejné období o 23 mld. korun, a tím jsme dosáhli také výrazných úspor úrokových výdajů na obsluhu státního dluhu. Ano, vážení, my jsme ušetřili za dobu naší vlády 17 mld. korun na obsluhu státního dluhu. V roce 2017 je očekávána přinejhorším stabilizace státního dluhu v poměru na HDP, který nepřekročí 35,5 %. Takže pokud mluvíme o strukturálním deficitu, mám tady takovou tabulku... Pan poslanec Kalousek vždy mluví jenom o strukturálním deficitu. A víte, kdo je jeden z nejlepších států z hlediska strukturálního deficitu v Evropě? Div se světe, Řecko! Řecko je na čtvrtém místě. To je skvělé, ne? Ale když mluvíme o strukturálním deficitu, tak máme mluvit o dluhu. A tam už na tom Řecko není tak dobře. Takže když si vezmeme tuto tabulku (ukazuje), tak nejlepší strukturální deficit má kdo? Lucembursko, Kypr, Estonsko, Německo, Rakousko, Řecko. My jsme sedmí. Jsme lepší než Nizozemsko, Itálie, Portugalsko, Francie atd., ale když k tomu přidáme ten dluh, tak potom jsme třetí nejlepší v Evropě a před námi jsou pidistáty – Lucembursko a Estonsko. A my jsme třetí. Takže toto je strukturální deficit! A ne to vytrhovat z kontextu. Takže to bych byl strašně rád, kdybychom si zapamatovali, o čem to je.

Já bych se dále chtěl vyjádřit – mě strašně pobavilo vystoupení pana Kučery. Skutečně pan Kučera prostřednictvím pana předsedajícího by si měl uvědomit vlastně, co to je deficit a co to je dluh. To jsou úplně jiné kategorie. Takže my si nebudeme půjčovat 60 mld. My si příští rok půjčme asi 300 mld. A my si půjčujeme jako rodinná firma – výhodně. Takže například 19. října 2016 jsme si půjčili 8 mld. za

minus 0,558 a vydělali jsme na jednu ránu 123,5 mil. korun. Dneska jsme si půjčili 6,22 mld. korun za minus 0,608 procenta. Také jsme vydělali. Tento rok už jsme vydělali 600 mil. My to totiž řídíme jako rodinné finance. A od minulého roku jsme si napůjčovali 205 mld. za nulový nebo negativní úrok. A na tom jsme vydělali víc než miliardu. A to naše portfolio z hlediska půjčených dluhopisů, a ještě jednou zopakují, že si půjčujeme a někdo nám za to dá peníze, takže on nám půjčí a ještě nám zaplatí – to je úžasné! –, tak podíl na celkovém dluhu je 12,3 % už z nuly. V srpnu 2015 jsme začali a dneska máme 12,3 % podíl –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane ministře, ale prosím sněmovnu o klid. Projednáváme návrh zákona o státním rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: My jsme ušetřili tento rok na obsluze státního dluhu 10,7 mld. korun.

Někdo tady kritizoval rozpočtové opatření. Ano, to byla úspora kapitoly Ministerstva financí, ale vláda rozhodla o tom, kam ty peníze šly. Proto jsme mohli navýšit platy pedagogů od 1. září a ostatních státních zaměstnanců od 1. listopadu a pan ministr Tok dostal 3 mld. a paní ministryně Šlechtová a hasiči atd. a vysoké školy. Paní ministryně Valachová dostala 700 mil., co jsme ušetřili, a vláda o tom rozhodla.

Takže pokud pan Kučera prostřednictvím pana předsedajícího říká, že jsem neschopný manažer, tak já už bych to nechal asi na lidi, nechť to tedy posoudí. Stejně jak byla debata – pan Stanjura prostřednictvím předsedajícího říkal, že jsem slabý ministr. Tak asi ano. Když máme šest ministrů a byl jsem přehlasován na vládě na navýšení vědy a výzkumu. To bylo o 3,7 mld. To byla ta stovka pro ty důchodce. A tady někdo mluví o HDP a o tom, že na vědu a výzkum je málo? Původně, dobře víte, že výdajové rámce nebyly takhle vysoké, byly podstatně nižší. Takže věda a výzkum dostala nejmíc. A na státní pojištění jsem měl také názor, ale jsme v koalici, tak jsem to akceptoval. Ano, souhlasím, že jsem slabý ministr, že nemám na to, abych přehlasoval vládu, ale dobře, je to nějaká situace.

Tedy bych k investicím prosím vás. Už jsem toto četl, ale vy samozřejmě to účelově vytrhujete z kontextu. Zopakoval bych jen výdaje na dopravní infrastrukturu. V roce 2013 to bylo 49,2 mld. V roce 2014, kdy jsme zdědili rozpočet a nastoupili jsme v únoru, to bylo 52,2 mld. A v roce 2015 91,4 mld. Jenom u železničních drah se navýšil rozpočet v roce 2014 z 25 mld. na 50 mld. Tak samozřejmě když vy porovnáváte rok 2017 vůči 2016, tak můžu porovnat 2013. 2013 bylo 49. Skutečnost 2015 byla 92 mld., takže to je nárůst, nevím o kolik, o 80 %. A schválený rozpočet 2016 je 65 mld. A rozpočet 2017 je 82 mld. Takže 82 mld. versus 49 mld. Tak neříkejte, že neinvestujeme. (Ukazuje.) Vždyť to není pravda.

A já nemůžu za to, že stát takto plánuje investice. To je neuvěřitelné, jak to funguje. To znamená, že v roce 2015 schválený státní rozpočet byl 75,8 mld. A konečný rozpočet byl 246. A skutečnost byla 165 mld. Tak to plánuje stát. Ne, to je metodika. Tak to tady plánujete od revoluce, to je metodika. Pro člověka z byznysu, z rodinné firmy, je to nenormální. Ale já to nezměním. Takže vy samozřejmě to

vytrhujete z kontextu a říkáte: je nízký plán. Ano je nízký plán. Ale plnění bude podstatně vyšší. A neříkejte, že jsme neinvestovali. Kolik skončily investice 2013? 102,3 mld. A 2015 to bylo 175,7 mld. Takže rozdíl je kolik? No 73,4 mld. navíc! Tak neříkejte, že neinvestujeme. Investujeme! A jednoznačně jsme řekli, že na všechny investice budou peníze.

Paní kolegyně Semelová tady mluvila o školách. Ano, ještě jako člen rozpočtového výboru jsem byl překvapen, že stát zjistil, že kolem Prahy jsou nové satelity a že tam bydlí mladí, a dokonce mají děti. No to si dovolili hodně tedy! Akorát někdo zapomněl na školy. A v červnu 2014 Ministerstvo financí, které to nemá vůbec v kompetenci, otevřelo program výstavby regionálních škol. Doposud to čerpá 90 obcí a jsou tam 3 mld. A také jsem řekl, že vždy tam budou peníze. A také teď s paní ministryní Valachovou spolupracujeme na novém projektu velkých škol kolem Prahy. Tam jsou vyčleněny další peníze asi jedné miliardy. Takže neříkejte, že neinvestujeme, když investujeme.

Investujeme, ale něco jsme tady zdědili, ano. A máme nějaké zákony. A samozřejmě se čeká na ten nejdůležitější zákon, který dneska je na programu. Ale já tedy zásadně odmítám, že bychom neinvestovali. Myslím, že se skutečně čísla dá prokázat.

Z dalších diskutujících... Byl jsem překvapen rétorikou pana Opálky. Ono mi to připomíná rétoriku opozice na začátku této Sněmovny. Nevím, jestli jsou to nějaké závěry z krajských voleb. Ale já vím, že zaměstnanci mají cenu. To je to nejcennější, co podnikatel má. Protože v rodinné firmě – to je ta rodina. Tam si ten podnikatel váží zaměstnanců. Stará se o ně. Ví to dobře. To, že máme 388 tisíc nezaměstnaných – no proč je máme? Kolik z nich pracuje načerno? Kolik z nich bere takovou dávku, že se mu nevyplatí jít do práce? A proč naše firmy omezují výrobu? Proč máme podivné praktiky při povolování pracovních povolení na Ukrajině a ve Vietnamu? Kolik firem mi to říká. Ukrajinské šičky se těší, že půjdou pracovat do Čech, ale nemůžou, protože je to nějaký podivný systém. Ale to řešíme v rámci vlády a doufáme, že to vyřešíme, protože tady úřady práce nemají co nabídnout. Tady vězni jsou skvělá pracovní síla. I na Mostecku jsem byl ve firmách, kde úřad práce nemá co nabídnout. A jsou rády ty firmy, že tam vězni chodí a pracují. Takže to určitě řešíme.

Pan Vilímc tady mluvil o DPH. Nevím, kam chodí na ta čísla. Já bych jenom připomněl, že všichni žijeme z daní. I když samozřejmě samosprávy vždy říkají, že jsou samostatné. Ano, jsou samostatné. Ale žijí z daní všech a z evropských peněz. Jsou to dva příjmy, které se rozdělují. A samozřejmě my jsme upravovali rozpočtové určení daní pro kraje. A kraje dostaly 3,7 mld. navíc. A plán DPH na rok 2016 – rozpočet je 352,6 mld. A v roce 2015 byl 321,6 mld.

Tady je samozřejmě debata vůbec – jsme kritizováni, jak se plánuje to saldo, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího. No, jak my plánujeme ty evropské peníze? No šul nul. A kdo to tedy odhadne přesně? Ale podívejte se, jak plánujeme výběr daní, a tam uvidíte, že moji kolegové mají rozptýl maximálně 1 až 2 %. Takže to plánují exaktně. Exaktně to plánují. A evropské peníze? Ano, samozřejmě. To nové programové období. My jsme přece nastoupili a bylo tam 90 mil. ohrožených a to

jsme chtěli maximálně vyčerpat. Fakturace ministra Ťoka v prosinci 2015 byla 24 mld. za jeden měsíc. A počítám, že také teď bude velká fakturace a že plán DPH splníme, který je ambiciózní díky tomu kontrolnímu hlášení.

Byl bych strašně rád, kdybychom si vzpomněli na začátky, jak jsme přišli. Ohrožené fondy, nebyl zákon. Dědictví České exportní banky nás bude stát 18,6 mld. za naši vládu. Ono to tak vzneseně kolegové nazývají – podpora exportu. To není žádná podpora exportu. To jsou prodrbané peníze našich předchůdců v České exportní bance! Ty katastrofální úvěry, které nemůžeme vydobýt. To je ono. Takže abychom věděli, jak jsme začínali, co jsme dělali. Rozumím tomu, že vy všechno kritizujete. Ale já si určitě nemyslím, že jsme socialistická vláda, jak tady říkal pan kolega Karamazov.

Pan předseda Filip tady apeloval, že bychom měli navyšovat daně. A proč bychom měli navyšovat daně? Kdo tady co udělal pro výběr daní? Kdo! Kdo tady dovezl daňovou Kobru a kontrolní hlášení a prokazování původu majetku a EET a nový zákon o hazardu a centrální registr účtů, který jste chtěli a nedotáhli atd.? A ono to funguje. My jsme snížili daně. My jsme zrušili daň pro pracující důchodce. My jsme zavedli školkovné. Třikrát jsme snížili daně pro pracující rodiče. A to nás stálo 22,5 mld. Takže proč bychom měli navyšovat daně, když si myslím, že bychom měli nejdříve nastavit ten systém, že je vybereme. No a samozřejmě příští sněmovní volby si každá strana dá do programu svůj daňový program. Ale myslím, že naše vláda dělá změny, které tady nikdo nedělal. A samozřejmě že to má dopad na podnikatelskou sféru. Ale já myslím, že ti rozumní podnikatelé, kteří vidí, že peníze z toho se skutečně vybírají a že se potom použijí na prospěšné věci.

Tady dneska odznělo plno čísel, kolik jsme vzali nových zaměstnanců. Myslím, že pan Kalousek mluvil 30 tisíc. Potom tady padlo nějaké číslo. Je to 23 tisíc. Není to ani 30, ani 27, je to 23. A drtivá většina jsou to pedagogové, ano, asi 11 tisíc je jich, a 5 tisíc vojáků a myslím 2,5 tisíce policistů. A taky finanční úřad jsme museli posílit. Vy jste tady vytvořili Prahu – daňový ráj. Tady chodila kontrola jednou za dvě stě let. Tak musíme mít nějaké lidi, kteří budou kontrolovat ta nová opatření, která se snažíme zavést. Já myslím, že je to logické.

A já neříkám, že nejsou úspory. Určitě jsou úspory. A to je samozřejmě na každém ministroví. Dneska v Hospodářských novinách je titulek, kolik odešlo z ministerstva lidí. Ano, já jsem zracionalizoval ministerstvo. Mimochodem, tam není ani jeden člen hnutí, ti mají zákaz vstupu. A dneska je to skvělý tým na ministerstvu, který má výsledky. Má výsledky. A my musíme posílovat Finanční správu i Celní správu, protože to jsou oni, kteří bojují proti podvodům s daněmi, a myslím, že úspěšně, a proto to taky funguje.

Takže bych byl strašně rád, kdybychom skutečně používali ta správná čísla, správné informace a bavili se o tom skutečně objektivně. Ale já souhlasím s tím, že 60 miliard – ale i v těch firmách se nějak plánuje. Každý manažer chce mít všechno hezké. A to je stejný vztah. Takže já na tom nevidím nic špatného, podstatný je ten výsledek. Podle čeho je Česká republika hodnocena? No podle výsledků. A pokud budeme mít vyrovnaný rozpočet a přebytkový, no tak budeme mít skvělý výsledek a podle toho budeme hodnoceni. A teď nám všechny agentury potvrdily náš rating.

Říká, že jsme premiant východní Evropy. Ano, funguje to. Někdo tady dával za příklad Slovensko. Ale bavme se o všem, nejenom o růstu. Růst není vše. Všechno je o penězích a je to o cash flow a o deficitu a o zadlužování.

Takže skvěle se daří i veřejným rozpočtům krajů, obcí a měst. Ony mají k 30. 9. plus 56,7 miliardy. A taky mají pokles investic. Ale start toho nového programového období, my jsme ho nezapřičinili, i Evropská komise měla zpoždění. To nebyl náš problém a mají pokles investic 28,6 miliardy, logicky. 43 % oproti roku 2015. A mají růst daňových příjmů plus 16,1 miliardy. A zůstatky na účtech 156 miliard – kraje, obce, města. A dluhy 105. Ale nemají cash pooling, jako mají rodinné firmy. To je škoda. To bychom mohli započíst a potom bychom byli absolutně špička Evropy. To bychom měli ještě nižší ten poměr zadlužení vůči HDP. Ale samozřejmě když mají dlouhodobé úvěry a mají peníze na účtech, tak čekají a budou samozřejmě investovat.

Takže si skutečně nemyslím, že ten rozpočet je rozchazovací. Důchody jsou nízké, to je objektivní. Ano, já bych si přál, aby důchody byly podstatně vyšší. Myslím si, že my se snažíme. Dali jsme 205, 140, 308. Ano, je potřeba se zamyslet nad tím, jestli skutečně to procentuální navýšení je to správné a jestli nějakým způsobem ten systém nezměnit. Ale různí experti samozřejmě na to mají různé názory.

A platy? Ano, jsou nízké. Jsou nízké platy. Ano. Mě to mrzí. Ale dneska ty platy jdou nahoru, protože je takový trh. A dneska firmy samozřejmě se perou o ty zaměstnance.

Takže tady pan kolega Opálka mluvil o tom, že cucají... nebo jak to říkal? Vyvádění dividendy. Prosím vás, jaké vyvádění dividendy? My máme tady tisíce zahraničních investorů, kteří sem přišli a tady podnikají, zaplatí daně – a já souhlasím s vámi, že proč ta Finanční správa před mým nástupem to nekontrolovala? Ty základy daně, ty optimalizace, že ty jejich matky si optimalizují a fakturují fička a takovou reklamu atd. A my jsme se na to soustředili. A výsledek je – za půl roku dodanění 800 milionů korun velkých firem. To je víc než za posledních pět let. Takže my honíme daně všude. U těch velkých samozřejmě, ale těžko jim můžeme říct, když přišly k nám podnikat, že teď jim zdaníme dividendy. No asi těžko. Kolik odešlo dividend z naší země za posledních deset let? 1 920 miliard. A kolik přišlo? 85. Proč mají čeští podnikatelé firmy v Holandsku a na Kypru? A víte, kolik přišlo z těch 85 mojí firmě? 25 miliard za těch deset let. To je to zlepšení hospodaření, co jste kritizovali. Z Německa a ze Slovenska 85 miliard za deset let všechny firmy české, aby bylo v tom jasno, kdo jak podniká. Kolik z těch 15 000 offshorů jsou za tím naši podnikatelé, nebo možná i politici? Já nevím. Takže to jsou ty věci a my těžko asi to řekneme teďka, že z těch 260 miliard teďka vám to zdaníme. Asi potom by k nám nikdo nepřišel. 90 % investorů je z Evropské unie. Jsme součástí Evropské unie a myslím si, že to je dobře. Takže o tom to je a bylo by dobře, abychom to skutečně pojmenovávali, jak to je.

Myslím si, že ten rozpočet je dobrý. My jsme určitě udělali maximum pro to. Ministerstvo školství dostalo 14,5 miliardy navíc, všichni dostali. Sport a tak dále. Ale já určitě budu rád, a budu strašně rád, když dojde na slova pana kolegy Stanjury, že bude zase vyrovnaný. To bude velká oslava.

Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo závěrečné slovo pana ministra financí. Ptám se pana zpravodaje, zdali má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Prosil bych Sněmovnu o klid. Jsme na konci prvního čtení zákona o státním rozpočtu, což je velmi významný okamžik.

Připomínám, a pan zpravodaj to jistě sledoval celou dobu, že v průběhu rozpravy padl návrh, který je přípustný podle zákona o jednacím řádu, a to návrh pana poslance Miroslava Kalouska, který navrhuje vrátit návrh zákona o státním rozpočtu vládě k přepracování a do 20 dnů s tím, že sníží výdaje o 30 miliard a sníží tím i saldo o 30 miliard korun. Podle zákona o jednacím řádu ten termín 20 dnů je přesný, čili je to hlasovatelný návrh. Pane zpravodaji, je to tak?

Poslanec Václav Votava: Ano. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Byl podán jeden pozměňovací návrh od pana kolegy Kalouska. V podstatě nevím, jestli ho mám číst znovu, ale řekl jste přesně, co obsahuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Myslím, že je potřeba, abychom v takto důležitém bodě zjistili přesnou účast poslanců a poslankyň ve sněmovně. Rozhodneme o návrhu.

Poslanec Václav Votava: Pane místopředsedo, omlouvám se, že vám do toho vstupuji. Možná že by stálo za to znovu ten pozměňovací návrh přečíst.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, je to nejen vaše právo, i povinnost. Prosím, předneste ten návrh.

Poslanec Václav Votava: Návrh na usnesení, který byl předán panem kolegou – omlouvám se, návrh na usnesení. (Domluva mezi poslanci mimo mikrofon.) Už jsme si to ujasnili, pane kolego.

Návrh na usnesení, který předal pan kolega Kalousek, zní: "Poslanecká sněmovna návrh zákona o státním rozpočtu vládě vrací s následujícím doporučením: za první výdaje snížit minimálně o 30 miliard korun, za druhé o stejnou částku snížit saldo, za třetí termín 20 dnů."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 215, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 215. Z přítomných 163 poslanců pro 39, proti 122. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Já jsem ten návrh přečetl již ve své zpravodajské zprávě. Nevím, jestli jej mám znovu opakovat, ale všichni jej mají jako tisk.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že je lepší, aby byl přednesen. Přece jen jde o velmi významný návrh zákona.

Poslanec Václav Votava: Dobře. Poslanecká sněmovna schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 podle sněmovního tisku 921, kterými jsou výše příjmů stanovená částkou 1 249 272 037 180 Kč, výše výdajů stanovená částkou 1 309 272 037 180 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji, saldo, je tedy 60 mld. Kč.

Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami a) zvýšení stavu státních dluhopisů do výše 60 403 400 000 Kč.

Změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 403 400 000 Kč.

Dále jsou zde číselně uvedeny – s dovolením nebudu čist – finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hl. m. Prahy, zmocnění ministru financí v § 2 odst. 1, 2, 3.

Poslanecká sněmovna bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2017 a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, číselně vyjádřeno, b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, číselně vyjádřeno.

Poslanecká sněmovna přikazuje k projednání jednotlivé kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu na rok 2017 podle jednotlivých výborů, zase uvedeno, kterou kapitolu jaký výbor bude projednávat.

Tolik tedy návrh na usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Myslím, že to je všem zřejmé podle konkrétního usnesení rozpočtového výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 216, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 216, z přítomných 165 pro 95, proti 67. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že usnesení bylo schváleno. Schválili jsme základní čísla státního rozpočtu. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 1 naší 50. schůze.

Ještě než budeme pokračovat, došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny a jedno zrušení. Od 17.45 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Herbert Pavera a paní poslankyně Rutová ruší svoji omluvu od 15 hodin. Tolik tedy ještě procedurální záležitosti a můžeme pokračovat.

Dalším bodem našeho jednání je

58.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - první čtení

Z pověření vlády předložený zákon uvede ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Ještě než jí udělím slovo, požádám pana poslance Josefa Uhlíka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení.

Ještě požádám sněmovnu o klid. Já chápu, že po schválení státního rozpočtu je atmosféra vzrušená, ale prosím diskuse, které se týkají rozpočtu, v předsáli, diskuse, které se netýkají stavebního zákona, také v předsáli a zde budeme mít pouze stavební zákon.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, já doufám, že novela stavebního zákona a debata o tomto zákoně bude také nanejvýš vzrušená, protože jak jsme i dnes slyšeli, jedná se o neklíčovější zákon této vlády a této koalice.

Dne 21. září 2016 vláda svým usnesením číslo 828 schválila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, takzvaný stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Tady pro informaci vám uvádím, součástí je 44 souvisejících zvláštních právních předpisů. Je to přes 40 změnových zákonů, to v podstatě znamená, že všechny resorty byly zapojeny skrz tyto technické změny změnových zákonů do přípravy novely stavebního zákona. Návrh tohoto zákona byl zpracován na základě programového prohlášení vlády České republiky a plánu legislativních prací vlády.

Dovolte, abych uvedla neklíčovější změny, které tato novela obsahuje.

V první řadě mi dovoluji uvést, že ač se tomuto zákonu říká stavební zákon, jedná se o zákon o územním plánování, což znamená územní plánování měst, krajů a státu, trasování. Máme územní plány měst, máme zásady územního rozvoje krajů a máme takzvanou politiku územního rozvoje. Další část tohoto zákona se týká již stavebního řádu. Já vám zmíním v obou těchto částech stavebního zákona ty neklíčovější změny a samozřejmě přínosy. Nejdříve bych vás seznámila s klíčovými změnami, které jsou právě na úseku územního plánování a které byly vládou schváleny.

Dochází k následujícím změnám. Novela zcela zásadně zkrátí pořizování aktualizací zásad územního rozvoje krajů a změn územních plánů a regulačních plánů, pokud nebude potřeba změnu řešit ve variantách. Odpadne také etapa zadání a bude sloučena etapa společného jednání s dotčenými orgány a veřejné projednání. Tím dojde k úspoře cca 3/4 roku, přitom nikdo nebude krácen na svých právech.

U liniových staveb, u kterých se prokáže, že je objektivně nelze umístit do koridoru vymezeného v územním plánu například na podkladě geologického průzkumu nebo dalšího relevantního průzkumu, bude na základě rozhodnutí

krajského úřadu možné v nezastavěném území možné vybočení z koridoru. Toto je velice přínosné pro výstavbu dálnic. Tím odpadne nutnost změny územního plánu před realizací liniové stavby a realizace se v těchto případech podle našich odhadů urychlí cca o dva roky.

Orgány územního plánování budou zodpovídat za koordinaci záměrů, když jako dotčené orgány budou vydávat závazná stanoviska z hlediska souladu záměrů právě se státní politikou územního rozvoje, ale také územně plánovací dokumentací a dále z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Nově budou v jednom území rozhodovat a stavby umisťovat různé stavební úřady, od ministerstev až po stavební úřady na obcích. Území je jen jedno, a proto je nutné také zajistit koordinaci těchto záměrů. Protože není reálné, aby každá obec měla vedle územního plánu i regulační plán pro část svého území, bude smět zastupitelstvo obce rozhodnout o pořízení územního plánu s prvky regulačního plánu. To dosud nebylo možné. Odstraňuje se také stav, kdy dotčené orgány diktovaly své požadavky bez toho, že by tyto požadavky zdůvodňovaly a držely se zmocnění ve svém zákoně, co mohou činit.

Náležitosti stanovisek k opatřením obecné povahy i závazných stanovisek uplatňovaných ve správním řízení budou upraveny v § 149 správního řádu.

Podmínkou nabytí účinnosti aktualizace nebo změny územně plánovací dokumentace bude zveřejnění jejího úplného znění o aktualizaci nebo změně z důvodu odstranění pochybností při rozhodování, co platí, což je také velice výhodné.

Územní studii bude smět nechat zpracovat i investor, a to z důvodu urychlení přípravy území pro realizaci záměrů na provedení změny právě v území. Schválení této studie bude ponecháno orgánu územního plánování. Informace o území, které územní plánování shromažďuje pro svou potřebu, budou uvolněny pro celou veřejnou správu, tzn. státní a územní veřejnou správu, všechny samosprávy.

Budou zkráceny lhůty pro podání návrhů na přezkum nebo zrušení opatření obecné povahy na jeden rok, což je zkrácení o dva roky ode dne nabytí jeho účinnosti, a to shodně pro všechna opatření obecné povahy. Dokumenty územního plánování budou povinně, a to úplně všechny, zveřejňovány na internetu. Také se odstraňuje stav, kdy dotčené orgány diktovaly své požadavky bez toho, že by tyto požadavky zdůvodňovaly a držely se zmocnění ve svém zákoně, co mohou činit.

Návrh zákona byl připravován se snahou přispět právě ke zjednodušení ve všech etapách přípravy a realizace staveb, tzn. umisťování, povolování a kolaudace. Toto jsou tři procesy, kterými se zabývají všechna rozhodování, všechny části povolení v rámci stavebního řízení. V oblasti územního rozhodování a stavebního řádu je prioritní zavedení úplně nového společného řízení, které umožní investorovi posouzení umístění i povolení stavby v jednom řízení a získání jednoho povolení na stavbu či soubor staveb také v případech, kdy tomu v současnosti brání rozdílná příslušnost stavebních úřadů. Navíc souběžně dojde také k posouzení vlivu na životní prostředí, tzv. EIA, je-li vyžadováno.

Navrženou úpravu společného řízení považuji za maximum, kterého bylo možné dosáhnout při zachování současné organizace veřejné správy a v rámci formátu novely, nikoliv návrhu nového zákona, který v tuto chvíli Ministerstvo pro místní

rozvoj také připravuje. Novela stavebního zákona žádným způsobem nezasahuje do počtu existujících obecních stavebních úřadů. Do budoucna počítáme a předpokládáme upřesnění jejich správních obvodů, a to prováděcí vyhláškou ze strany Ministerstva pro místní rozvoj.

Je také pochopitelné, že všeobecná kritika zdlouhavé přípravy staveb se soustředí na stavební zákon, protože se staví podle stavebního zákona, ale spousta staveb podléhá právě jiným zákonům. Z pohledu investora samozřejmě stavební zákon představuje až tu konečnou fázi povolenacího procesu. Vedle stavebního zákona, tzn. obecného předpisu, je řada dalších, zvláštních zákonů, které upravují povolování speciálních staveb, ochranu jednotlivých veřejných zájmů nebo mají další vazbu na stavební zákon. Úpravy provedené ve stavebním zákoně si vyžádaly, jak jsem již zmínila, změny ve více než 40 zákonech, např. zákon 416 o urychlení výstavby silniční, železniční a energetické sítě, a dokonce i horní zákon, dokonce i zákon o lázeňství. Toto všechno jsou změny, které jsou vyvolány novelou stavebního zákona.

Návrh, který je vám předložen, je slučitelný s právem Evropské unie. Ačkoliv se nepodařilo úplně zachovat návrh novely v jeho původní podobě ze strany Ministerstva pro místní rozvoj a tak, jak byl ve spolupráci s meziresortní pracovní skupinou připraven, a také s vámi – a za to bych chtěla poděkovat mnohým z vás, členům všech politických klubů, protože z každého klubu jsem měla nominovanu jednu až dvě osoby, se kterými jsme projednávali vůbec kostru novely stavebního zákona. A tady musím říci, že to Ministerstvu pro místní rozvoj velmi pomohlo, než jsme tento zákon pustili do meziresortního připomínkového řízení a samozřejmě dalších debat.

Přestože vláda o některých zásadních otázkách a následně rozporech rozhodla jinak, než právě byly představy Ministerstva pro místní rozvoj, je tato novela silným a opravdu dalším krokem ke zlepšení situace. Návrh zákona obsahuje řadu nástrojů, které pomohou zrychlit územní přípravu, umístování a povolování staveb a také přispějí ke zlepšení investičního prostředí a zvýšení konkurenceschopnosti České republiky, především našich firem.

Nyní mi ještě dovoluňte stručnou informaci ke změnám v zákoně EIA, tzn. v zákoně o posuzování vlivu na životní prostředí, kde Ministerstvo životního prostředí je spolupředkladatelem tohoto zákona. Ačkoliv původním cílem bylo provést transpozici směrnice 2014/52/EU, kterou byla revidována směrnice 2011/92/EU, tzv. směrnice EIA, již v rámci předložené novely, s ohledem na velmi napjatý harmonogram a rozsah ustanovení, která bude třeba transponovat v rámci novely zákona o EIA, nebylo možné tuto transpozici vložit již do novely stavebního zákona. Transpozice revidované směrnice EIA proto bude provedena Ministerstvem životního prostředí samostatnou novelou, ve které budou rovněž obsaženy další úpravy reflektující snahu o zjednodušení a zkrácení procesu EIA.

Novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí navazuje na změnu stavebního zákona, která zavádí územní řízení s posouzením vlivu na životní prostředí a společné územní a stavební řízení s posouzením vlivu na životní prostředí. Jsou to velice složité názvy, nicméně jsou to názvy, které navrhovala Legislativní

rada vlády, kde byl vyloučen název jedno povolovací řízení nebo jedno koordinované řízení. Jedná se tedy o společné řízení s posudkem ohledně EIA. Princip je nastaven tak, že žádost s jednou dokumentací bude podávána u stavebního úřadu a stavební úřad v úzké součinnosti s posuzujícím orgánem EIA zajistí v první fázi řízení posouzení vlivu stavebního záměru na životní prostředí a v druhé fázi teprve poté stavbu umístí, popř. povolí.

Na jednání vlády o rozporech dne 21. září také byl vyřešen rozpor ohledně počtu podpisů. Zde si dovoluji vás o tom informovat. Samozřejmě je to součástí návrhu zákona, ale domnívám se, že je důležité to zde zmínit. Jedná se o podpisy v tzv. podporující podpisové listině, kdy zvítězila varianta navýšení počtu podpisů nad 500 osob namísto dnešního požadavku 200 podpisů. Zároveň je návrhem zákona nově omezena doba platnosti této listiny na 18 měsíců od data uvedeného v záhlaví listiny, což jsou sice možná drobné změny, ale jsou to velice významné změny právě pro získání posudků EIA.

Já bych vám ráda poděkovala za pozornost. Jsem připravena samozřejmě následně při jednání ve výborech i se svými kolegy na velice detailní debatu. Velice si uvědomuji závažnost této novely. A jak jsem již zmínila, ambice Ministerstva pro místní rozvoj byly mnohem větší. A vím, že je apel na jedno kontaktní místo, jeden stavební úřad, nicméně to musí být podmíněno změnou kompetenčního zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Karle Šlechtové za úvodní slovo k tak významnému návrhu. A ještě než bude hovořit pan zpravodaj, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od Květy Matušovské z osobních důvodů od 18 hodin.

Nyní tedy pan zpravodaj Josef Uhlík se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, paní ministryně, členové vlády – dva, ano, jsou členové vlády... Ministerstvo pro místní rozvoj nám předkládá rozsáhlý návrh novelizace stavebního zákona a dalších 43 souvisejících předpisů. Materiál je předložen na základě programového prohlášení vlády a jedná se o jeden z nejrozsáhlejších z hlediska velikosti dopadu.

Hlavním cílem novely je zjednodušit možnost plánování, přípravy a realizace staveb za předpokladu zachování nebo zvýšení kvality těchto procesů. Novela obsahuje celou řadu technických změn, nutná doplnění a zpřesnění stávajícího zákona. Řada změn vychází z nutnosti transpozice a implementace právní úpravy Evropské unie. Šíře záběrů novely, složitost problémů a odlišný pohled jednotlivých resortů na věc dokladuje dvouletá příprava stovky zásadních připomínek v meziresortním řízení a trojí projednávání v Legislativní radě vlády. Také vláda projednávala materiál dvakrát a řešila ještě řadu zásadních rozporů. Z výše uvedeného plyne, že i nás v Poslanecké sněmovně čeká nelehké pokračování legislativního

procesu. Už jen z důvodu aplikovatelnosti novelizace zákona několika resorty předpokládám, že bude návrh projednáván v řadě výborů.

Novela samozřejmě přináší i pozitiva, jež stavebnímu sektoru přinesou alespoň částečné úlevy. Paní ministryně jich tady vyjmenovala řadu, takže je nebudu opakovat, mám je tady uvedené.

Jak jsem již uvedl, změny stavebního zákona ovlivní dalších 43 norem. Ty nejvýraznější se týkají zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, kde se novelizuje zákon č. 39/2015, tzv. infringementová novela EIA. Bohužel, do novely není zahrnuta nová evropská legislativa, tj. směrnice 2014/1952, kterou taky paní ministryně zmínila. Tato novela má být transponována už podle legislativy do našeho práva do 16. 5. 2017.

Ještě zmíním, že svým záměrem je návrh novelizace v mnoha ohledech potřebný a mnohé změny přinášejí pro sektor stavebnictví alespoň částečné zjednodušení. Proto jsem pro propuštění novely do druhého čtení. Nelze ovšem tvrdit, že by návrh zákona přinášel zásadní koncepční zjednodušení a zkrácení povolovaných procesů. Tak jak tady zmínila paní ministryně, MMR se o to snažilo, ale v některých případech narazilo zase na ostatní ministerstva. Obsahuje také několik ustanovení, jež je třeba na výborech učinit předmětem debaty a případně návrh zákona doplnit pozměňovacími návrhy. Jak už jsem se díval do systému, tak pět pozměňovacích návrhů už je tam zaneseno.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které máme pět písemných přihlášek. Úplně první je přihlášen pan poslanec Jiří Petřů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petřů: Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, na novelu stavebního zákona jsme netrpělivě čekali víc než rok. Každý, kdo někdy v životě něco stavěl, musí dobře znát byrokracii spojenou s umístěním stavby a se stavebním řízením. Osobně jsem uvítal, když paní ministryně jako jeden z hlavních přínosů novely představila zjednodušení povolovacího řízení pro malé stavebníky, tedy pro lidi, kteří si chtějí postavit rodinný domek nebo třeba provést nějaké stavební úpravy v bytě. Proto jsem zběžně nahlédl do novely stavebního zákona, jaké změny pro malé stavebníky přináší.

Když se podíváme na paragrafy, které jsou klíčové především pro malé stavebníky, tedy na § 79 odst. 2 a na § 103, nevidíme prakticky žádné podstatné změny. Výjimku z územního a stavebního řízení nově dostává plot do dvou metrů výšky, pokud nesousedí s veřejným prostranstvím a pokud je v zastavěném území. To může na první pohled vypadat jako zjednodušení, ale jen pokud půjde o plot mezi sousedy, kteří se dokážou dohodnout. Pokud narazíte na potíživistu, který dělá naschvály, bude vám asistence stavebního úřadu naopak citelně chybět.

Dalším zjednodušením má být, že územní rozhodnutí a stavební povolení nebudou vyžadována u prodejních stánků a slavnostní výzdoby budov, pokud nebude umístěna na dobu delší než 30 dnů. To zní bohužel, ale proč právě 30 dnů? Proč ne

třeba 45 nebo 60? Je to totiž evidentně záměr předkladatele usnadnit instalaci vánoční výzdoby ve městech a obcích, ale chybí mu tu opora v praxi. Další výjimky získaly menší zemědělské stavby, také stožáry pro vlajky do výše nad 8 metrů viz § 103 písm. e) bod č. 19. Novela skutečně odpouští stavební povolení či ohlášku stožáru nad 8 metrů. Chcete-li stožár kratší, tak o stavební povolení či ohlášku musíte žádat.

Stavby pro bydlení a rodinnou rekreaci o ploše nad 150 metrů čtverečních bude nově možné stavět na základě ohlášení. To dosud možné nebylo. Pro územní řízení bude ale vždy potřeba dokumentace od autorizované osoby, potřebná vyjádření dotčených orgánů a účastníků řízení. Stavební řízení trvá měsíc až dva, při ohlášení by měl stavební úřad do 15 dnů vydat stavební souhlas. Stavební úřad však bude muset stejně stavbu posoudit, tedy přezkoumat všechny náležitosti žádostí. Stavební úřady budou zahlceny a o plnění některých lhůt si nedělejme žádné velké iluze. Stavba rodinných domů na ohlášku a bez kolaudace může působit jako skvělý krok. Napadá mě ale, jestli na takové stavby půjde vůbec čerpat hypotéku. A jestli tedy vůbec mají stavebníci z řad občanů, kteří jen zřídka financují stavbu domu bez bankovního úvěru, o takové zjednodušení stojí. Banky přece budou nějakou dokumentaci či doklad o dokončení stavby bezpochyby vyžadovat. A bude nutné najmout si minimálně autorizovaného inspektora, který nějaký papír vyrobí, a ten papír bude zase něco stát. Je to zjednodušení? Bez úvěru staví málokdo a ne každá banka vám dá úvěr bez stavebního povolení. V novele se sice upravuje postup pro ohlášení stavby stanovený v § 105, ani to ale nepřináší žádnou výraznou výhodu a úbytekapirovaní ani pro stavební úřad, ani pro stavebníky.

Mám-li shrnout postřehy k novele týkající se právě malých stavebníků, myslím, že před sebou máme návrh zákona, který nijak podstatně nezjednodušuje požadavky na stavebníky a příslušné úřední procesy. Rozumím tomu, že při projednávání novely hrály významnou roli zájmy různých ministerstev. Je taky ale evidentní, že bude nutno podrobně projednat novelu ve výborech, jak tady zaznělo od kolegy zpravodaje. Konstruktivním řešením však podle mého názoru je začít pracovat na komplexní rekodifikaci stavební legislativy s jasným zadáním: zjednodušit a zrychlit příslušné povolovací procesy. Jsem proto přesvědčen, že by Poslanecká sněmovna měla takové zadání pro vládu podpořit tím, že ve třetím čtení přijmeme doprovodné usnesení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Petřů. Nyní se slova ujme pan poslanec Jan Klán, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: (Klade na řečnický pultík objemnější složku.) Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, páni ministři, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Tak jsem se konečně dočkal toho nového stavebního zákona, akorát jsem byl překvapen jeho poměrně tloušťkou, jak je rozsáhlý a kolik různých zákonů se v něm bude upravovat. Tak to mě poměrně docela překvapilo. Je to

poměrně složitá materie. Tím neříkám, že je samotný zákon nějak dlouhý, ale jak má dopady všude možně, tak se to poměrně hodně roztahuje.

Víte, já jsem si nechal vypracovat stanovisko jednoho stavebního úřadu na malé obci, aby se taky na tu problematiku podívali oni trošku z jiného pohledu, a to z jejich praxe, a co od toho zákona očekávají. Já potom ještě pološím samozřejmě paní ministryni několik otázek, které se budou týkat liniových staveb, eventuálně malých stavebních úřadů. Ale nyní vám přečtu ono stanovisko, které jsem obdržel z jednoho stavebního úřadu.

Předložená novela měla za účel zjednodušit, zpřehlednit a zrychlit povolování staveb, protože tyto procesy jsou v naší zemi ve srovnání se sousedními státy jedny z nejpomalejších. Návrh novely však podle názoru onoho stavebního úřadu viditelně urychlení ani zjednodušení nepřinese.

Připravovaná novela stavebního zákona je již druhá rozsáhlá novela od platnosti nového zákona č. 183/2006. Pokud si dobře pamatuji, tak poslední velká novela stavebního zákona proběhla v roce 2011, 2012 v minulém volebním období, když jsem tady také byl. Tak jsme to tady poměrně dlouho a obsáhle řešili. Hlavní novinkou v této novele stavebního zákona je tzv. koordinované řízení, které slučuje územní řízení, stavební řízení a proces posuzování vlivu stavby na životní prostředí EIA. Tuto ideu vítáme, protože míří k tomu, aby jedna stavba dostala jedno povolení na jednom úřadě. Dle našeho názoru koordinované povolení k řízení není úplně dotaženo tím, že stále přetrvávají speciální stavební úřady, mezi něž se státní správa třífí. Jsme přesvědčeni, že zásadní překážkou ve zrychlení obstarání povolení je nedostatečné vymezení práv tzv. dotčených orgánů státní správy a účastníků řízení. Přetrvávající nechvalně známý systém mnoha dveří, ve kterém si stavebník sám zajišťuje stanoviska různých orgánů státní správy, vede k tomu, že faktické rozhodování o stavebním záměru se přesunulo mimo stavební úřady. Ty jsou pak jen jakýmsi pošťáky závazných stanovisek jiných dotčených úřadů, jejichž požadavky se dál mezi sebou větví a řetězí.

Uvedu jeden příklad. K novostavbě rodinného domu musí stavebník kromě závazného stanoviska orgánů ochrany zemědělského původního fondu, stanoviska orgánů požární ochrany, stanoviska orgánů ochrany veřejného zdraví získat povolení k vjezdu na stavební pozemek, k jehož získání musí předem obstarat vyjádření majitele komunikace, ke kterému ještě předtím musí mít již připraveno vyjádření správce komunikace a stanovisko Policie ČR. Tento řetězec zabere v praxi mnoho měsíců. Řízení je pak z podstaty nekoordinované mezi rozdílné zájmy různých institucí.

Navrhovaná novela stavebního zákona sice přinese mírné zlepšení, nicméně k vyřešení jádra problému nepřispěje.

Dalším okruhem podstatného zdržování staveb, které se pro některé účastníky stalo již specializací, je odvolání proti vydanému rozhodnutí, kde nejsou respektovány žádné lhůty a (které) může svým opakováním realizaci stavby zdržet až o několik let. To je v našich podmínkách také poměrně běžný jev. Tento problém je z hlediska času také v novele poměrně neřešen.

Další problém dle našeho názoru spočívá v tom, že stávající stavební zákon má příliš širokou řadu způsobů povolování staveb, a ta je návrhem novely dokonce ještě zvětšena. Jsme toho názoru, že příliš rozsáhlé spektrum možností bude vést ke zmatení, většímu riziku chyb, a tedy zpomalení procesu.

Ve velké novele stavebního zákona nám kromě jiného chybí definice zastavěné plochy, které podle současné právní úpravy zahrnuje například přesahující římsu domu. Pokud stojí dům na uliční čáře, tak zastavěná plocha zasahuje do ulice a měla by se tak objevit v katastrální mapě, což je nesmyslné řešení.

Dále se děsíme změn zvláštních právních předpisů, které vyvolá tato velká novela stavebního zákona.

Toto je stanovisko jednoho menšího stavebního úřadu na jednom menším městě.

Dále se chci ještě dotknout liniových staveb. Proto tento návrh zákona samozřejmě doporučím, aby to projednal hospodářský výbor, protože ten se tím lépe zabývá, než je výbor pro veřejnou správu, který bude garančním výborem.

Jak to bude s nevládkami? Do které doby se budou moci vyjadřovat v tom procesu? Zda to bude jednou a dost, nebo budou moci ještě vícekrát vstupovat do toho povolování? Tohle je jedna věc, která mě poměrně zajímá, protože často to jsou právě ty nevládky, které zdržují, někdy i účelově zdržují, výstavbu například dálnic nebo rychlostních komunikací, železničních tratí a čehokoli dalšího.

Paní ministryně řekla ve svém vystoupení, že se tento zákon nedotkne malých stavebních úřadů. Ale já bych rád slyšel, jestli se to jich opravdu nedotkne. Mám obavu, že někde v tom zákoně, jelikož se tam mění poměrně dost zákonů, bude schováno někde, že budou eliminovány malé stavební úřady právě na těch malých obcích. Už tady jednou ta snaha rušit tyto malé stavební úřady byla. (Zprava se ozývá paní ministryně.) Aha, ono to pořád je. Paní ministryně mi napovídá, že to pořád je. Takže já se proti tomu samozřejmě stavím, protože přesunutí kompetencí malých stavebních úřadů například na stavební úřady obcí s rozšířenou působností nic neřeší. Samozřejmě argumentace, že dneska máme digitální technologie, že se dá komunikovat poměrně rychle, je jedna věc, ale ti úředníci na velkém stavebním úřadě na obci s rozšířenou působností často ani nevědí, co se na těch malých obcích děje. Takže podle mého názoru je lepší zachovat malé stavební úřady. Je to jenom můj názor, můj pohled. Potom z tohoto důvodu říkám, problém budu hlídat.

Potom, jelikož se to týká samozřejmě EIA, tedy posuzování vlivu stavby na životní prostředí, tak by bylo záhodno, kdyby to projednal také výbor pro životní prostředí, protože ten do tohoto procesu také bude určitým způsobem vstupovat. A jak je ta novela hodně rozsáhlá, tak je to potřeba prodiskutovat i v těchto výborech, abychom našli různý konsenzus.

Původně jsem uvažoval o tom, že by se u tohoto zákona měla prodloužit doba jeho projednávání o 30 dnů, ale já to neudělám. Neudělám to. Nechám to na normální klasické lhůtě 60 dnů. O to samozřejmě důslednější budu v té diskusi a budu si zjišťovat stanoviska jednotlivých stavebních úřadů od malých obcí až samozřejmě po města, jak se na tu novelu dívají, abychom tady měli pohled i ze samotné praxe.

To je ode mě takto ve stručnosti všechno. A pak si počkám i na odpovědi pani ministryně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi za jeho vystoupení. Nyní pan poslanec Karel Rais. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, paní ministryně, vážení kolegové a kolegyně, poslanci, nejprve bych volně navázal na to, co říkala paní ministryně. Na procesu schvalování zákona o veřejných zakázkách, který spadá plně do kompetence paní ministryně, jsem oceňoval v tom procesu zejména formu projednávání toho návrhu, kdy vznikly dva poradní sbory. Jeden byl politicky orientovaný, to byli politici, a druhý byl spíš odborně orientovaný, tam byli zástupci nejrůznějších stakeholderů. Přípomínky z obou stran se potom zpracovaly v rámci ministerstva. To si myslím, že je způsob velice příkladný. A jsem rád, že se uvažuje tímto směrem, že se půjde dál. To považuji za velmi důležité říct na začátku.

Co se týká vlastního mého, řekl bych už obsahového příspěvku, tak ten je orientován do oblasti posunu časové hranice tvorby územně plánovací dokumentace zejména velkých měst, konkrétně tedy Brna, ale co mám informace, tak se to týká i ostatních velkých měst, protože podle § 188 odst. 1 zákona č. 183 stavebního zákona v platném znění územní plán obce schválený před 1. 1. 2007 pozbude dnem 1. 1. 2021 platnost, pokud nebude samostatným postupem podle této novely upraven, v rozsahu úpravy projednán a vydán. Posunutí doby pro úpravu územně plánovací dokumentace řeší problém zejména velkých měst, jak jsem říkal, která díky liknavosti krajů s vydáním nadřazené dokumentace a nové rozhodovací praxe správních soudů nemohou dostát zákonné povinnosti v původně navrženém termínu, a hrozí tak, že od roku 2021 by se octla bez jakékoli platné územní dokumentace.

Jako příklad mohu uvést právě příklad statutární město Brno, kde negativní roli sehrála nečinnost orgánů Jihomoravského kraje. Statutární město Brno má platný územní plán města Brna schválený v roce 1994. Ale jak jsem již říkal, hrozí tam nebezpečí, že pozbude platnost. To, jak Jihomoravský kraj fungoval, ty orgány byly nečinné, tak si myslím, že to taky mohl být jeden z důvodů volebního fiaska stávající krajské jihomoravské nomenklatury, která investovala s dnes již bývalým hejtmánem Michalem Haškem miliony korun ze státních fondů do jejich vlastního předvolebního marketingu, a přesto zásluhou normálních voličů v Jihomoravském kraji nevyhrála a totálně propadla.

Důvodem k vložení časového omezení účinnosti územních plánů byly teze, že dřívější územní plány neodpovídají dnešním potřebám a musí být nahrazeny novými územními plány a regulačními plány. Přirozeným předpokladem bylo, že pořízení územních plánů včetně územních plánů velkoměst je v reálném čase možné a vždy realizovatelné. V době skládání (vkládání?) časového omezení územních plánů do zákona však tehdy ještě nefungovalo přezkoumávání územních plánů správními soudy. To začalo reálně fungovat až od roku 2011, které zásadním způsobem modifikovala praxi územního plánování. Nesrovnatelné oproti minulosti jsou zejména

dva zásadní faktory – doba pořízení územního plánu, v minulosti to bylo přibližně dva roky, v současné době je to u velkých měst přibližně pět šest let, a za druhé skutečnost, že záměry republikového významu musí být nejprve zakotveny v krajské územní plánovací dokumentaci, takzvané zásady územního rozvoje ZÚR, jinak hrozí zrušení územního plánu soudem.

V případě města Brna došlo ještě navíc ke zrušení nadřazených zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, které neexistují do současné doby, takže ani rozpracovaný nový územní plán města Brna nebylo možno dokončit. Blokační, časové a právní okolnosti nebyly přitom v době vkládání časového omezení územních plánů známy. Kombinace obou uvedených faktorů znamená obrovskou časovou prodlevu, která neumožní přípravu nového územního plánu stihnout. A existuje, jak už jsem se zmiňoval, vážné riziko, že město Brno bude od roku 2021 bez územního plánu. Je třeba uvést, že reálně je posun termínu novelou stavebního zákona jediná šance, jak zabránit ukončení platnosti územního plánu.

Z výše uvedených důvodů je logické, že jsem připravil příslušný pozměňovací návrh, který by uvedenou chybu v procesu přípravy novely napravil. To jsem učinil a v rámci druhého čtení se samozřejmě ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za jeho vystoupení. Pokračovat budeme v diskusi vystoupením pana poslance Petra Bendla. Připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Nebudu dlouze opakovat, co už tady padlo. Materiál je opravdu obsáhlý, má přibližně 800 stran textu, mění 40 dalších zákonů. V tomto ohledu vzhledem k tomu, že nám do doby projednávání přijdou vánoční svátky, nejsem si úplně jistý, že bychom neměli měnit dobu projednávání, spíše že bychom měli uvažovat o tom, aby se doba pro jednání prodloužila o 30, případně variantně aspoň o 20 dní, protože by stálo za to už i po koneckonců zkušenosti, kterou máme se zákonem o veřejných zakázkách, což také byla komplikovaná norma, že by stálo za to, aby proběhl nějaký seminář, případně debata minimálně na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, případně s dalšími výbory, se zájemci jednotlivých výborů, pokud o to budou mít zájem, pokud jim Poslanecká sněmovna k jejich výborům povinnost vyjádřit se k tomu nebo projednat zákon nakonec uloží.

Návrh zákona jsou v podstatě tři obrovské oblasti v jednom. Územní plánování, stavební řád a EIA. Systém se snaží tlakem na zkrácení lhůt pro vydání rozhodnutí to nazvat tím, že vlastně zkracujeme, zjednodušujeme a urychlujeme, ale z hlediska toho, jak budou vypadat územní plány, jak vypadají, se obávám, že k žádnému superzkrácení nedojde, protože vznikne tlak na kvalitu územního plánu. Je otázka podrobností, jak tam budou, či nebudou. Počet dotčených orgánů státní správy, počet dotčených stávkou, kteří se budou vyjadřovat, zůstává stejný. Navíc jejich stanoviska budou závazná a mohou být také v rozporu jedno stanovisko s druhým a mohou se vylučovat, což se bude promítat do přípravy územního plánu jako takového nebo do

jeho existence a nutné změny dřív, než někdo dostane vůbec stavební povolení nebo se dostane vůbec k procesu stavebního povolování, takže už tady na tomto začátku vznikne obrovský problém, který bude ztěžovat pozici stavebních úřadů v tom, aby se v dané problematice vůbec orientovaly.

Co se týká EIA, tam všichni také dobře víme, že stanovisko EIA bude závazné. Nebude vůbec jednoduché jej doprojednat a v okamžiku, kdy se stanoviska, byť v rámci jednoho řízení – což podporuji, protože to bude principiálně znamenat, že s jedním a tím samým problémem nemůžu přijít do územního rozhodnutí, do stavebního povolení a do EIA, tomu systému fandím, že bude zkrátka připomínka vyřízena jenom jednou, ne několikrát se systémem odvolání, který tady byl, který jsme v minulosti velmi kritizovali. Pravdou je, a nevím, kdo to tady říkal přede mnou, že v zásadě se vlastní povolovací systém sice zkrátí, ale vyžene to dohadování podmínek mimo systém. Bude muset stavebník všechny dotčené obejít, bude se s nimi muset nějak dohodnout, nejlépe tam sám zajet, všechno přivézt na stavební úřad, aby pak měl naději, že půjde-li to buď ve sloučeném, nebo alespoň v integrovaném systému řízení, že doba nakonec bude kratší.

U malých staveb jsem možná spíše optimistou, až na detaily, o kterých tady mluvili mí předřečníci, a to jsem přesvědčen, že jsme schopni ze zákona se s tím nakonec nějak poprat. Může to fungovat a zaplat' pánbůh za to. U velkých staveb se obávám, že se příliš Česká republika nenadechne a že to bude mnohem složitější a že stavba v zásadě o moc kratší dobu nepotrvá, protože se budou odehrávat procesy mimo systém stavebního povolování, kde se budou muset, a pravděpodobně iniciativou stavebníků nebo investorů, chcete-li, dohodnout mezi sebou orgány státní správy nebo dotčené právnické či fyzické osoby nakonec domluvit, a to nebude vůbec jednoduché. Stavební úřad jim v tom v zásadě nepomůže, spíše přeruší stavební řízení a podobně. V tomto ohledu zjednodušení příliš nevidím. Nicméně pokusit se o to vydiskutovat ten problém a najít alespoň některé možnosti změny a zkrácení projednávání bychom měli.

Já považuji tento návrh zákona za důležitý a potřebný už proto, že tu máme schválený zákon o vlivu staveb na životní prostředí a potřebujeme, aby systém stavebního povolování nezůstával, nestagnoval v podobě, ve které je. Musí vnímat to, že tady zákon o vlivu na stavební prostředí je.

V materiálech, které jsme dostali, které bylo opravdu složité prostudovat, jsou i věci týkající se možnosti úspor a nutných výdajů, zvýšených mandatorních výdajů státu. O úsporách by se podle mě dalo s úspěchem polemizovat, protože jsou v podstatě nedoložitelné. Čísla, která tam jsou, jsou nějaké statistické údaje, ale praxe může být úplně jiná, proto bych se ani číslu moc nechlubil. Jestli to bude 400 mil., nebo 350, nebo 210, on to nikdo nikdy v zásadě nespočítá. To, co ale spočítá, budou potřeby státu na to, aby zajistil výkon státní správy v téhle oblasti, a tam je odhadováno, že z 846 nebo 842 plných úvazků, které dneska na úrovni státu jsou, se bude muset počet zvýšit o 156, což je o zhruba čtvrtinu, o něco méně než čtvrtinu, a bude k tomu potřeba řádově 136 mil. korun navýšení mandatorních výdajů státu, přičemž z toho 35 mil. korun půjde na úkor územních samospráv. To je asi také třeba, aby tady zaznělo, aby představitelé dotčených měst a obcí, případně krajů věděli, že

tyhle náklady spojené s procesem stavebního řízení návrh zákona přináší a bude nutno na to nějak reagovat. Nevím, jestli na to reaguje státní rozpočet, ale pochybuji.

Co se týká ještě existence speciálních stavebních úřadů a jejich rozhodování, je dobře, že návrh zákona přináší jejich povinnost držet se územních plánů. To v minulosti nebylo a já jako bývalý starosta Kladna jsem s tím měl obrovský problém, protože jsme se vlastně ani nějak neměli šanci dozvědět, jak nakonec povolovací řízení speciálních úřadů dopadne, a nemuseli brát úplně v potaz územní plány, na svém území si v podstatě dělali zejména těžaři, co chtěli. Týkalo se to třeba i policie a tak dále, kde jsme nechtěli vidět detaily, ale chtěli jsme aspoň vědět, co se na tom území má nebo nemá stavět, jak to bude vypadat a podobně. V okamžiku, kdy zavedeme povinnost speciálních úřadů se tímto územním plánem řídit, tak to je zcela určitě dobrá zpráva, to bych nijak zle rozhodně nehodnotil.

Ještě věc, kterou paní ministryně nezmiňovala, ale která asi není nepodstatná, a to jsou některá variantní řešení, která jsou v návrzích zákona přinášena. Jedno z variantních řešení je takzvané zrušení zmocnění hlavního města Prahy k vydání stavebních předpisů a zrušení pražských stavebních předpisů. Vy, kteří se situací v Praze asi zaobíráte, jedni budete říkat, že je to obrovská škoda, protože Praha si mohla přizpůsobit stavební předpisy svým potřebám, ale vzhledem k tomu, že dneska uvnitř Prahy dochází k velké výměně názorů na to, jak to má vypadat, asi spíš vypadá daleko jednodušší řešení, když stavební řízení bude v celé České republice stejné. Nebudou tedy výjimky a občan se bude lépe orientovat v systému povolovacího řízení, protože zkrátka nebudou výjimky, jakou má dneska Praha, kterou bohužel svými konflikty, které uvnitř jsou, nedokáže využít. A já za sebe říkám určitě bohužel, protože si tím Praha mohla zjednodušit život a spíše reagovat na potřeby, které má.

Úmyslně nemluvím o detailech jednotlivých paragrafů, protože si nemyslím, že to úplně patří do prvního čtení, že bychom k tomu měli využít debatu na výboru a tam rozebrat případné výhody a nevýhody některých paragrafů. Přesto bych poprosil paní ministryni, zda by nám mohla, její úřad, poskytnout materiály, které se týkaly vypořádání připomínek jednotlivých dotčených orgánů, které se vyjadřovaly k tomu zákonu, abychom věděli, jaké připomínky byly akceptovány, jaké nikoliv a případně z jakých důvodů, ať se nemusíme točit v kruhu nebo se neptat dvakrát na totéž.

To je asi z mého pohledu všechno. Doporučuji, aby ten zákon prošel prvním čtením, a zároveň budu navrhovat v podrobné rozpravě prodloužení projednání o 30, variantně o 20 dní z důvodů, které jsem zde uvedl. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Zahradník, zatím poslední písemně přihlášený do rozpravy. Vidím dalšího přihlášeného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, pane ministře, dámy a pánové, tento zákon si klade poměrně ambiciózní cíle ať už z hlediska záběru typů staveb, kterými se má zabývat, od rodinného domu přes stavbu nějakého obchodního centra, silnice třetí třídy, dálnice až třeba po dostavbu Jaderné

elektrárny Temelín, pokud se k ní náš stát odhodlá. A také vlastně, i když to nemůže otevřeně navenek deklarovat, tak přesto z toho je jednoznačně vidět i celou škálu různých vztahů, ať už vztahů mezi lidmi, nebo vztahů mezi institucemi, nebo vztahů mezi jednotlivci a nějakými ať už soukromými, veřejnými, nebo státními institucemi. A zase, ty vztahy mohou být různé povahy, ať už vztahů mezi sousedy řešícími stavební povolení pro rodinný dům, nebo nějakými skupinami aktivistů hájících zájmy nějaké skupiny lidí, nebo třeba jenom zájmy své vlastní, až po mezinárodní vztahy, jako by tomu třeba bylo v případě dostavby Jaderné elektrárny Temelín. Je tedy samozřejmě škoda, že tady nemáme úplně nový zákon, který by řešil tuto problematiku na zelené louce znovu a který by možná byl moderním stavebním zákonem řešícím velmi těžko řešitelný problém skloubení rychlosti stavebního povolování a také skloubení této snahy o rychlost se snahou státních orgánů vyhovět všem možným zájmům stěžovatelů, oprávněných, méně oprávněných nebo i třeba neoprávněných.

Já jsem samozřejmě měl takovou představu a těšil jsem se na to, až bude v rámci nějakého jiného zákona otevřený zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, protože jsem spolu s dalšími poslanci patřil mezi navrhovatele pozměňovacích návrhů k tomu zákonu o posouzení vlivu, který byl schválen před rokem a půl a kterým jsme vlastně způsobili sami sobě velká traumata, která jsme tady řešili z hlediska zastavění velkých staveb, z hlediska nutnosti vytvářet nová posouzení na životní prostředí, a zatím se nestalo to, čeho se ještě možná můžeme obávat, totiž z těch velkých staveb se zatím vyřešila jejich část, asi těch devět, jakousi výjimkou, která snad bude naplněna, zatím nedošlo k tomu, že by se dělala nová posouzení, že by se dělaly nové EIA na ty stavby, které se nedostaly do toho úzkého kruhu devíti staveb, na které budou uplatněny výjimky Evropské komise.

Zatím jsem si nevyzkoušel, jak velkou sílu jsme sami dali všem různým aktivistům, kteří mohou v procesu EIA vystupovat a kteří mohou dosažení posouzení vlivu na životní prostředí podle mého názoru na základě stávajícího zákona o EIA docela účinně bránit. Proto vítám otevření toho zákona a také vítám to, jak se ministerstvo snaží nějakým způsobem tu pozici neziskových organizací, nevládních organizací, zájmových skupin nějak účinněji definovat, nějak přesněji vymezit. A tady je samozřejmě hlavně změna dvou čísel – 500 místo 200, to zmínila paní ministryně, je zde také limitovaná doba trvání této listiny na rok a půl. To všechno je samozřejmě vítané. Je zde samozřejmě celá řada věcí dalších. Historická sdružení občanů, historické neziskové nevládní organizace, kterým stačí tři roky existence. Je stále pořád stejný problém toho, že o významné stavbě v daném regionu mohou rozhodovat lidé, kteří vůbec v tom regionu nežijí, kteří k němu mají jen ten vztah, který je daný nějakým jejich aktivistickým zájmem.

Čili bude druhé čtení, samozřejmě budu přemýšlet o tom, jaké pozměňovací návrhy bych v něm předložil, a budu rád, když se budu moci s panem zpravodajem o tom radit, když se budu moci třeba poradit i s kolegou pana ministra, tak aby ty návrhy skutečně byly návrhy účinnými, které by pozici těch nevládních organizací přesně definovaly, a také aby nejenom pravomoci byly svěřeny těmto organizacím, ale také aby byly vázány jistými přesně definovanými povinnostmi.

Čili na závěr bych chtěl říci, že děkuji paní ministryni, panu ministrovi a všem dalším, kteří se podíleli na vypracování této obsáhlé novely, kterou tu má paní ministryně před sebou, která má asi 890 stran, a doufám, že její projednání zrychlí průběh stavebního řízení, učiní ten průběh průhledným a v neposlední řadě také předvídatelným, aby ten, kdo si v dobré víře žádá o povolení jeho stavby, věděl, že v nějaké dohledné době bude jeho žádost vyřízena v zájmu veřejnosti, ale také i v zájmu toho daného konkrétního člověka. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Radka Vondráčka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Já bych v rámci faktické poznámky chtěl učinit procedurální návrh jménem dvou poslaneckých klubů, hnutí ANO 2011 a ČSSD, abychom tento bod byli schopni projednat až do konce, nechybí nám mnoho, abychom se usnesli na tom, že můžeme projednávat návrh zákona i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Jde o procedurální návrh, který můžeme hlasovat bez rozpravy. Já vás samozřejmě nejdřív odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Vzhledem k tomu, že nemám žádnou jinou přihlášku, že případné odhlasování této věci nebude mít vliv na délku projevu, případně závěrečné slovo paní ministryně a pana zpravodaje. (Směje se.)

Rozhodneme o procedurálním návrhu jednání o zákonech i po 19. hodině v hlasování číslo 217, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 217, z přítomných 110 pro 77, proti 20. Návrh byl přijat.

Můžeme jednat dále. Nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy, ale hlásí se s přednostním právem pan ministr Brabec a poté pan poslanec František Laudát. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Bude to velmi krátké. Chtěl jsem jenom potvrdit, co tady bylo řečeno. Pokud jde o EIA, tak to, co je momentálně ve stavebním zákoně, nebo v novele, je taková určitá malá ochutnávka toho, co přijde v transpoziční novele.

K té transpoziční novele, kde teď finalizujeme s vypořádáním vlastně rozporů, tak tam budou zásadní změny. Například výrazný zvýšený počet tzv. podlimitních záměrů. Jinými slovy naprosto zásadní počet záměrů, které nebudou nově posuzovány podle zákona EIA. Bude tam zkrácení o minimálně měsíc a půl týkající se zjednodušení posudku. Budou tam nové věci, které se týkají platnosti a možnosti prodloužení EIA. Budeme tam opět diskutovat o přístupu veřejnosti. Tato transpoziční novela by měla přijít do vlády nejpozději do konce listopadu a následně do Sněmovny. To je doplnění této informace ohledně stavebního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem rád, že to sem konečně doputovalo. Však jsme si o to tady naléhavě řekli. Je velká škoda, že pan ministr Brabec, že se mu nepovedlo, aby přinesl současně novelu zákona EIA. Nicméně doufám, že dorazí do Sněmovny. A ultimátum od nás, jestli si vzpomínáte, má v lednu příštího roku. Sám s tím souhlasil a sám řekl, že termín je pro něj komfortní.

Trošku jsem rozpolcen, co se týká prodloužení lhůty. Vy sami víte, že jsem na grémiu předložil návrh, aby se pevně tento bod zařadil, aby se projednalo první čtení... (Ve vládní lavici za řečníkem hovoří mpř. Bělobrádek s jedním z poslanců.)

Myslíte, že byste toho, pánové, mohli nechat? Mě to ruší. Děkuji.

Nepovažuji žádný zákon, který tady byl nebo který ještě Babiš a spol. chystá, za důležitější, než je tento. Doufám si tvrdit, že v tuto chvíli jsme největší ostudou, co se týká dopravního stavitelství celé Evropy. Neznám žádnou zemi, kde by byla tak tristní situace ve výstavbě nové dopravní infrastruktury, jako je v České republice. Samozřejmě bych moc poprosil všechny, kdo se zabývají ať už záležitostmi územního plánování, dopravního stavitelství, veřejně správními úkony při projednávání umístění staveb, abyste novelu důkladně přečetl a abychom v případných pozměňovacích návrzích kvalifikovaných odblokovali ještě další věci, které tam jsou.

Nejsem si tak jistý. Vítám tam sloučené řízení. Velkým pokrokem bude, protože to se velmi zneužívalo například při přípravě dosud nerealizovaných částí Pražského okruhu, a to je např. vadné zaměření o několik metrů nebo desítek metrů koridorů v územním plánování. Takže pak se začínalo znovu. Vyletělo možná mnoho milionů, až nějaká desítky milionů za přípravu dokumentace... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím vám, pane předsedo. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid. Debaty, které se netýkají stavebního zákona, prosím v předsálí, ať můžeme tento bod dokončit. Prosím.

Poslanec František Laudát: Chápu levici, že její jedinou radostí je rozdávat daně, které vybere Babiš. Ale že toto je nezajímá... Já na rozdíl od vás přemýšlím, po čem se bude jezdit. A chtěl bych, abychom jezdili po moderních silnicích. Aby tady vedly moderní železnice, což vám je jedno. Vy žijete z ruky do huby, ze dne na den. Já tedy ne.

Abych se vrátil k meritu věci. Moc bych poprosil, abyste, co máte vztahy s různými profesními svazy a tak – protože jsem je vyzval, nicméně zatím nedorazilo kromě všeobecných nářků, že to trvalo dlouho, s čímž já se ztotožňuji. A za to může premiér Sobotka a spol., protože od začátku přece vyhlášoval s Babišem, že to je absolutní priorita, ale podle toho, jak se chovali k přípravě tohoto zákona, k jeho projednávání na vládě, tak to asi priorita nebyla. Abyste v čase, ať už to bude 60, případně 90 dní, byl bych rád, byť jsou Vánoce, aby to bylo 60 dní. Abychom co

nejrychleji prostě prohnali. I když se to podaří, tak v tomto volebním období už se podle toho stejně stavby asi příliš připravovat nebudou. Když vezmu nějaké prováděcí vyhlášky, z toho, že to asi vrátí Senát s nějakými možná ještě pozměňovávky. Tady že bude asi poměrně množství, by se dalo očekávat, nějakých pozměňovacích návrhů.

A za další prosím, abyste se podívali na to... Poslední věc. Nebudu zdržovat. I z pohledu toho, že velká města by měla mít právo si udělat svoje vlastní stavební záležitosti, není pro mě přijatelné, aby Praha o toto právo, byť teď tam jsou lidé neschopní připravit kvalitní stavební předpisy, tak to ještě neznamená, že by Praha o to měla přijít, protože skutečně by mohly vzniknout škody nebývalého rozsahu, co se týká charakteru, image a genia loci Prahy. Takže moc bych poprosil, aby to tam v každém případě, ten stav byl zachován. Je otázka, zda by neměla být další statutární města, tak aby to byla vždycky šance pro aspoň největší lokality, kde je nějaká historická nit, tak aby nedošlo k nějakému překotnému vývoji. Obrovský potenciál, který jsme zdědili, a měli bychom ho předat v pořádku následovníkům, zachovali.

Takže tolik jenom v rychlosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Nemám další přihlášku do rozpravy. Rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně je připravena. Prosím, máte slovo, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, dámy poslankyně, páni poslanci, děkuji za všechna vystoupení, která obsáhla mnoho klíčových věcí, které jsme debatovali poslední dva roky.

Nejprve bych se vyjádřila k Praze, aby tady opravdu bylo zřejmé. Vláda vrátila zmocnění hlavního města Prahy do novely stavebního zákona a takto vám to přišlo do Sněmovny. Takže Praha má zmocnění. Pražské stavební předpisy konečně máme notifikované. Takže v tuto chvíli je Praha zpátky. Hlasovala jsem jediná na vládě proti. Vláda mě přehlasovala. Je to tam. Tolik k Praze.

Co se týká k jednotlivým vystoupením poslanců. Jestli dovolíte, já bych to vzala tematicky, protože témat bylo mnoho. Já bych v úvodu ráda zmínila, že ono se tady říká, že kvůli novele stavebního zákona se nemůže stavět. Ale to není pravda. Ono se může stavět už v současné době. Novela stavebního zákona je bonus, na základě kterého se bude stavět lépe. Tady bych jenom ráda zmínila, že všechny procesy, které v tuto chvíli probíhají, probíhají od roku 2007, kdy byla poslední velká novela stavebního zákona. A podle té se postupuje.

Co se týká projednávání profesních organizací. Ráda bych zde zmínila, že MMR samozřejmě novelu si nenapsalo samo. Diskutovali jsme, a to byly opravdu tisíce hodin, tisíce očí, tisíce jednání – to asi ne. Stovky jednání. Svaz průmyslu dopravy, jeho členové, Hospodářská komora, podnikatelé, developeři, investoři, kraje, města, obce. Čili novela prošla opravdu velkou debatou. A samozřejmě je čistě na vůli poslanců a Poslanecké sněmovně, jestli v tuto chvíli otevřete znovu možnost jakéhosi sekundárního nějakého dalšího řízení mezi všemi aktéry, kteří se k tomu již vyjadřovali.

Já tady vítám návrh pana poslance Bendla na uskutečnění nějakého semináře. Nemáme s tím problém. Ráda ho zorganizuji, pozvu všechny skupiny, které tam byly, případně které – prostřednictvím pana předsedajícího, promiňte mi – můžeme doporučit. Vysvětlíme i sdělíme, jakým způsobem vláda hlasovala o klíčových rozporech, protože na tom posledním jednání vlády po jeho přerušení jsme hlasovali dále zhruba o dvaceti rozporech, kde jsme měli argumentaci, a to si myslím, že by Poslanecká sněmovna možná měla vědět, kde MMR stále není spokojeno. Experti, kteří se s námi podíleli na této novele, jsou na naší straně. Tady je to otázka vodních děl u staveb a souborů staveb, že vodní díla měla být součástí právě tohoto společného řízení. Nicméně vláda odhlasovala opak, čili vodní díla nejsou součástí koordinovaného řízení. Takto vám přišla novela do Poslanecké sněmovny. Já samozřejmě po všech debatách ve výborech se budu snažit vás přesvědčit, že je to správné. Máme na to právní analýzy, nicméně s Ministerstvem zemědělství máme různé právní analýzy, takže následně to bude na vás jako zákonodárcích, abyste opravdu rozhodli správně a v zájmu stavebního práva v České republice. Já jsem připravena se svými kolegy vám dát veškeré argumenty.

Nám na té novele záleží, dali jsme si s ní opravdu velké množství práce. Projednávání vůbec nebylo jednoduché, protože jak jsem říkala, 44 zákonů včetně tohoto zákona, tzn. 43 změnových, jenom když si to vezmete, je nás sedmáct členů vlády, snad jenom pan premiér k tomu neměl opravdu žádné připomínky, protože není předkladatelem žádného zákona. Jinak každý resort k tomu má změnu zákona.

Co se týká pana poslance Petruš ohledně malých staveb, tam ty výhody jsou v těch paragrafech od sto výše. Beru na vědomí, co jste zde zmínil, nicméně tady bych to nechala spíše na projednávání ve výborech. Co se týká těch plotů apod., naopak my chceme stavebním úřadům ulehčit jejich práci, proto jsme tam dali i ty autorizované inspektory, kteří už ponese odpovědnost za to rozhodnutí. Následně to nahlásí stavebnímu úřadu a tím to končí pro toho stavebníka. Tady chceme ušetřit práci, čas. Děláme to pro stavebníky, ne samozřejmě proto, aby stavební úřad neměl práci, ale také spíš proto, aby se stavební úřad soustředil na ty velké věci a upřímně ne dohady mezi sousedy. To ať řeší soudy.

Co se týká pana poslance Klána, tady co se týká toho společného řízení, ano, to přinese časovou úlevu, a to už z jenom z toho důvodu jednoho odvolání a jedné správní žaloby, která je na konci toho společného řízení. Ale tady vás chci informovat, vážená Poslanecká sněmovno, MMR původně navrhovalo, aby to tehdy jednotné povoloovací řízení bylo povinné, protože samozřejmě pro určité typy staveb by to mělo smysl. Po debatách meziresortů to povinné není. Čili je to na stavebníkovy, zda půjde rozděleným řízením, to znamená tři separé, anebo dohromady. V každém případě to jednotné koordinované společné řízení je výhodné pro menší stavby. Pro ty miliardové stavby samozřejmě je výhodnější, aby stavebníci a investoři neutratili tolik peněz za projektovou dokumentaci a někdo jim to v závěru až po mnoha letech nezazrazil, jít tím separátním procesem a jít například separátně EIA a následně spojit územní řízení a stavební povolení do jednoho, protože tam už je větší jistota.

Čili to jenom na to společné řízení. Tady opravdu velice spolupracujeme s Ministerstvem vnitra ohledně správního řádu, který samozřejmě je odpovědný za různé věci, které nejsou v gesci MMR. Ale to bych také ráda, jestli dovolíte, probírala

na výborech, abychom tady nezdržovali plénům Poslanecké sněmovny v takto pozdních hodinách.

Co se týká vašeho komentáře – malého stavebního úřadu, vnímám připomínku na zrušení. Ano, byla jsem to já, kdo s tím přišel. V České republice máme 720 stavebních úřadů včetně těch speciálních, včetně všech ostatních. Tato novela neruší žádné stavební úřady. To, že bych já osobně to plánovala do nového zákona, jehož teze na komplexní rekodifikaci systémového stavebního práva v České republice již máme napsané, ano, tam to je. Ale příprava nového zákona je možná na pět, osm let, takže v této novele to není. To vám zaručuji osobně, protože samozřejmě nebyla z vůle, nebyla vůle kolegů a nebyla vůle ani ostatních.

Na druhou stranu otázka stavebních úředníků – tam musím říci, že jako ministra, který má v gesci stavební řád České republiky, ta mě velmi trápí, protože stát před mnoha lety přenesl přenesenou působnost státu na obce. Tam mají stavební úřady, ale ten stavebník je zaměstnán z mnoha procent na radnici a z dalších procent jako stavební úředník. A teď si tady položme otázku: Není to náhodou střet zájmů, když například píše projektovou dokumentaci, pak ji možná schválí, pak ji povolí a v závěru ji zkolauduje? Toto je věc, kterou bych velmi ráda řešila v tom novém zákoně, ne v této novele. V této novele si беру za úkol především školení stavebních úředníků. Ministerstvo pro místní rozvoj jako stát má kompetenci vůči krajským stavebním úřadům. Krajské stavební úřady mají kompetenci vůči nižším úrovním. Máme jednotkové, dvojkové, trojkové, krajské úřady a pak je MMR. Pak máme drážní úřady a další a další úřady. Takže detaily bychom probrali také ve výboru, nicméně děkuji za vaše podněty. Určitě na všechno dokážeme odpovědět.

Co se týká pana poslance Raise ohledně prodloužení lhůty na územní plány do roku 2031. Já to vnímám, že Praha to nestíhá. Já jsem sama posílala několik dopisů na magistrát už v průběhu posledních dvou let, protože územní plán hlavního města Prahy se prostě nevyvíjí dobře. Rozumím tomu, že jediná omezlička je to změnit v tomto zákoně, ale pak si položme otázku, jestli tento stát postupoval správně vůči ostatním 6,5 tisíci obcí, které si územní plány hradily z dotací MMR, z dotací Evropské unie. A v tuto chvíli zhruba 4,5 tisíce obcí ten územní plán má a do roku 2020 se dá předpokládat, že budou pouze čtyři města, která to nezvládnou. A z toho ještě tři by to mohla zvládnout.

Tady samozřejmě bych ráda tuto debatu vedla velice intenzivně na výborech, protože dělat výjimky zrovna ve stavebním zákoně – stejně jako jsem udržela zákon o zadávání veřejných zakázek, tak se budu snažit udržet tento zákon bez jakýchkoliv výjimek. Od roku 2007 všechna města v České republice vědí, že ten termín končí v roce 2020. Pokud si to někdo špatně naplánoval, neměl by se jenom kvůli tomu měnit zákon. Takže to, jestli byste dovolili, bych nechala také na výbory. Samozřejmě můžou tam být jakési objektivní skutečnosti, co se týká třeba Brna – přesun nádraží, nepřesun nádraží. O tom se můžeme bavit, ale kvůli dvěma městům se nedomnívám, že by Poslanecká sněmovna měla udělat výjimku ve stavebním zákoně, který řeší něco úplně jiného, nebo mnoho jiných věcí. Pardon.

Co se týká počtu míst, těch 155 – my nárokuje 95 milionů a pan poslanec má pravdu, my jsme je nedostali. Takže já tady samozřejmě budu žádat od účinnosti

zákona mimořádné rozpočtové opatření na vládě, o tyto peníze, které nejdou do rozpočtu MMR, ale do rozpočtu právě těch obecních v rámci RUD, aby to šlo na kraje a aby to šlo na obecní stavební úřady i ty speciály. A jedná se o místa do území, na územní veřejnou správu, na stavební úřady, ne na místa na Ministerstvu pro místní rozvoj. V tuto chvíli na MMR nechci ani jedno místo. Nějakým způsobem to zvládneme. Potřebuji posílit stavební úřady v území. Tak to jenom na vysvětlení.

Co se týká dalších věcí, o kterých hovořil pan poslanec Bendl. Děkuji za to, že vnímáte, že ty tři oblasti, to spojení je efektivní. Mělo by to samozřejmě přinést mnoho pozitivního. Co se týká té kvality územních plánů, my jsme se také velice zaměřili v této novele právě na tu první část, to územní plánování, na ZÚRky, na územní plány měst, které prostě musí být podmínkou pro stavební řízení. Často to tak nebývá nebo bývají různé dohody. Takže to je věc, jestli byste dovolil, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, abychom detailně probrali na výborech, protože jsme se tím opravdu velice detailně zabývali.

Děkuji, že považujete tento zákon za důležitý. Děkuji za ty komentáře, to mě těší.

Chtěla bych tady ještě zmínit pár dalších věcí. Ať už tento zákon bude prisouzen jakémukoliv výboru, vzhledem k tomu, že tento zákon byl zpracován samozřejmě Ministerstvem pro místní rozvoj ve spolupráci se spolupředkladatelem, chtěla bych vás informovat a zároveň tímto žádám své kolegy, všechny ministry, kterých se to týká, především dopravu, MPO, Ministerstvo zemědělství, aby se účastnili těchto výborů se mnou, protože já to zastřešuji, nicméně speciální úřady jsou na všech těchto pěti ostatních resortech a je to nutné. Dále bych tady ještě chtěla uvést, že budu velmi ráda, pokud přizveme i jednotlivé podnikatele k těm debatám do toho semináře, aby se oni sami vyjádřili, jakým způsobem tuto novelu vidí.

Děkuji za ty podněty a tímto bych ukončila své závěrečné slovo, na což už jsem upozorňovala asi čtvrt hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Karle Šlechtové.

Ještě tady mám omluvenku pana místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka.

Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje a rád bych to shrnul. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo. Nebojte se, nebudu zdržovat. Poděkuji všem diskutujícím za věcné příspěvky. Určitě se přimlouvám za seminář a posuňme zákon do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Po závěrečných slovech se můžeme zabývat návrhem na příkázání, protože žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí nebyl podán.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančním. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 218, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 218, z přítomných 117 pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům, ale vidím přihlášky do rozpravy. Pan kolega Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: My si to s kolegou Laudátem rozdělíme. Já navrhuji výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Životní prostředí. Pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Prosím hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hospodářský výbor. Někdo další? Nikoho nevidím, můžeme tedy hlasovat o těchto dvou výborech.

Nyní rozhodneme o přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 219 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 219, z přítomných 117 pro 101, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru, a to v hlasování pořadové číslo 220, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 220, z přítomných 117 pro 110, proti nikdo. I tento návrh byl schválen.

Ještě se zeptám pana zpravodaje. Několikrát tady bylo v diskusi připomenuto prodloužení lhůty, ale procedurálně tento návrh podán nebyl, pane zpravodaji?

Poslanec Josef Uhlík: Ne, pokud mám poznámky správné, tak to nikdo nenavrhl. Dva o tom mluvili, ale nikdo to nenavrhl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se právě ptám kolegy Bendla, protože u něho jsem to vnímal v rovině návrhu, ale samozřejmě se ho raději zeptám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem to zmínil dvakrát. Jednou jsem říkal, že to navrhuju v podrobné rozpravě, ale pak jsem si uvědomil, že k tomu asi žádná podrobná není. Říkal jsem, že navrhuji prodloužení o 30, variantně 20 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prodloužení o 30, variantně o 20 dní. Dobře. U třiceti paní ministryně nesouhlasí, čili je to nehlasovatelný návrh. O návrhu na prodloužení o 20 dní můžeme hlasovat.

V hlasování pořadové číslo 221 budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dnů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 221 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 221, z přítomných 116 pro 35, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl dále přikázán výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému. Lhůta k projednání ve výborech zůstala na 60 dnech.

Děkuji v tuto chvíli paní ministryni Karle Šlechtové, děkuji panu zpravodaji. Končím tento bod a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny s tím, že zítra ráno podle zákona o jednacím řádu nemůžeme být nic jiného než odpovědi na písemné interpelace. Takže se s vámi těším zítra ráno na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. října 2016
Přítomno: 134 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážení pánové, je 9 hodin a začíná další den schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a poslankyně: Adam Vojtěch – zdravotní důvody, Adamová Markéta do 11 hodin – osobní důvody, Aulická Jírovcová Hana – osobní důvody, Běhounek Jiří – zahraniční cesta, Benešová Marie – zdravotní důvody, Bezecný Zdeněk – pracovní důvody, Brázdil Milan – osobní důvody, Černý Alexander – osobní důvody, Dolejš Jiří – osobní důvody, Farský Jan – od 10 hodin zahraniční cesta, Fiala Petr – zahraniční cesta, Fiedler Karel – zdravotní důvody, Gabrhel Vlastimil – pracovní důvody, Grospič Stanislav – zahraniční cesta, Havlová Olga od 12 do 19 hodin – rodinné důvody, Heger Leoš do 9.30 – pracovní důvody, Holík Pavel – pracovní důvody, Jakubčík Igor – zdravotní důvody, Kádner David – pracovní důvody, Kořenek Petr – pracovní důvody, Koskuba Jiří – zdravotní důvody, Kubíček Roman do 11.15 – zdravotní důvody, Kudela Petr od 10 hodin – pracovní důvody, Lobkowicz Jaroslav – pracovní důvody, Lorencová Jana – bez udání důvodu, Marková Soňa – osobní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Nytrová Pavlína – osobní důvody, Procházka Roman do 11 hodin – pracovní důvody, Rykala Adam – osobní důvody, Seďa Antonín – zahraniční cesta, Skalický Jiří do 13 hodin – pracovní důvody, Snopek Václav – zahraniční cesta, Válková Helena do 10.30 – pracovní důvody, Votava Václav od 14.30 – pracovní důvody, Vozka Vlastimil od 14.30 do 18 hodin – pracovní důvody, Vyzula Rostislav do 11.15 – pracovní důvody, Wernerová Markéta – zdravotní důvody, Zemánek Jiří – pracovní důvody, Ženišek Marek – pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tyto členové vlády: Sobotka Bohuslav – pracovní důvody, Babiš Andrej – osobní důvody, Bělobrádek Pavel – pracovní důvody, Herman Daniel do 11 hodin – osobní důvody, Marksová Michaela z dopoledního jednání – pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Stropnický Martin – zahraniční cesta, Ťok Dan od 17 hodin – pracovní důvody, Zorálek Lubomír – pracovní důvody.

Dále se též omlouvá paní ministryně Valachová z dnešního dne, a to do 13 hodin z pracovních důvodů, a dále pan poslanec Opálka, který se omlouvá od 9 do 13 hodin dnešního dne z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 261, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Ještě bych vás chtěla informovat, že v pátek 28. října bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří při příležitosti Dne vzniku samostatného československého státu. Důrazně na vás apeluji, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak budou skartovány.

Dále připomínám, že v 11 hodin v jednací síle Poslanecké sněmovny při slavnostním shromáždění přivítáme pana Jiřího Bradyho.

Nyní již přistoupíme k interpelacím.

261.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 50. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešní jednání zbývají k projednání ještě čtyři. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezažme stanovisko, ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. První, kterou se dnes budeme zabývat, je odpověď pana ministra zemědělství Mariana Jurečky, který odpověděl na interpelaci poslance Petra Bendla ve věci kauzy Najmr. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 822. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministra zemědělství Mariana Jurečky, který je zde přítomen, a já otevírám rozpravu, do které evidují přihlášku pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážný, konečně přítomný, pane ministře, jsem rád, že jsem se vás konečně dočkal, protože jsem tady několikrát na vás čekal, ale nedočkal jsem se vás. Já se pokusím velmi krátce vysvětlit přítomným, o co v celé kauze jde, na co jsem se ptal a jak ta situace vlastně nakonec v tuto chvíli vypadá.

Tato rozsáhlá kauza se týká přibližně deseti zemědělců na Litoměřicku a týká se přibližně 750 hektarů zemědělské půdy tamtéž. K 31. 12. 2013 vlastníci půdy dali uživateli půdy, který dotehdy měl nájemní smlouvu, řádnou výpověď a jako noví uživatelé pozemků se nechali na základě nových pachtovních smluv zapsat do LPIS pozemky vlastníků, kteří dali výpověď panu Ing. Stanislavu Najmrovi, se kterým měli dříve uzavřeny nájemní smlouvy. Krajská agentura pro zemědělství a venkov uznala předložené podklady a zapsala nové uživatele do registru LPIS. V té době ale předmětné pozemky užíval Dag Najmr, syn Ing. Stanislava Najmra, a to na základě převodu zemědělského podniku z otce na syna, o čemž nebyli vlastníci pozemku informováni. Proti tomuto zápisu se stávající uživatel Dag Najmr odvolal. Agentura ho vyzvala, aby předložil právní důvod užívání. On však předložil vyjádření současného uživatele, z něhož pracovníce krajské agentury pro zemědělství neshledala žádný právní důvod užívání a pozemky nechala novým uživatelům. Proti

tomu se Dag Najmr odvolal a celá kauza byla postoupena koncem prosince roku 2014 rozkladové komisi na Ministerstvo zemědělství. Na začátku roku 2015 ještě kauzu projednával SZIF Praha a došel k názoru, že převodem podniku přešly i nájemní smlouvy z Ing. Najmra na syna Daga Najmra, takže z tohoto titulu náleží užívací právo jemu. Podotýkám, vracím se znovu k tomu, že se starým panem Najmrem, otcem tohoto pana Najmra, který převedl firmu na někoho jiného, ale on jako právnická osoba měl nájemní smlouvu s těmi vlastníky půdy, kteří mu ji řádně vypověděli.

Proti tomu se noví uživatelé, kteří měli řádně podepsanou nájemní smlouvu s vlastníky půdy, ohradili a požádali o pomoc pana ministra, neb ten je jako jediný oprávněn podepsat rozhodnutí, která mu připraví rozkladová komise, resp. právní oddělení Ministerstva zemědělství. Pan ministr tomuto požadavku vyhověl a svolal na 16. dubna 2015 schůzku za přítomnosti všech zúčastněných v této kauze, pracovníků jak Ministerstva zemědělství, právního oddělení, tak SZIFu. Na této schůzce bylo dojednáno, že k 30. dubnu 2015 se všichni zúčastnění, to je deset nových uživatelů pozemku i stávající uživatelé, k datu 30. dubna 2015 dovezou přímo na Ministerstvo zemědělství všechny dokumenty týkající se této záležitosti, a dne 30. dubna 2015 tam osobně zavezla paní Valentová dokumenty týkající se pánů Hrdličky, Surmy, Hodovala a Ing. Najmra.

Pan ministr jim osobně slíbil, že nejpozději do 30. 6. bude tato kauza vyřešena. Dne 29. 6. oni požádali právní oddělení, zda by mohli nahlédnout do spisu, neboť měli za to, že v nejbližší době rozhodnutí podepsané ministrem přijde poštou. Blížilo se datum 30. 6., které pan ministr slíbil. Ve spisech ovšem nic nenašli a evidentně bylo vidět, že s těmito dokumenty dovezenými na Ministerstvo zemědělství, nikdo příliš nepracoval. Vyčkávali tedy tehdy, ale žádná rozhodnutí do 30. 6. v souladu se slibem nepřišla, až 22. 7. přišlo usnesení od ministra Jurečky, že námitkám pana Daga Najmra bylo vyhověno, to znamená ne vlastníků, kteří dali výpověď, řádnou výpověď, kterou krajská agentura pro zemědělství a venkov dříve uznala, a věc se vrací k dalšímu posouzení zpět na agenturu do Litoměřic. Z toho byli samozřejmě noví uživatelé překvapeni. O to větší překvapení bylo, když pan Dag Najmr si to vysvětlil po svém a začal jim sklízet obilí, které oni na jaře roku 2014 zaseli. Zasahovala policie a jednání se komplikovalo.

Pan ministr, jeho právní oddělení a později i SZIF začali zkoumat právní důvod užívání pozemků podle darovací smlouvy uzavřené mezi synem pana Ing. Najmra Dagem Najmrem a označili ji jako podvrh. Tvrdí tedy nájemci. Zabývali se tedy otázkou, zda bezúplatným převodem podniku z otce na syna přešly na syna i nájemní smlouvy na půdu, které otec v minulosti uzavřel, a vůbec se nezabývali podstatnými doklady ve věci výpovědi z nájmu, které vlastníci pozemku Najmrovi podali, ani novými pachtovními smlouvami, které poté vlastníci uzavřeli.

Já to zkrátím. Celá ta kauza je podivná v tom, že v podobné, nebo analogické záležitosti rozhodlo Ministerstvo zemědělství ve prospěch nových nájemců půdy, a to v kauze Hrdlička, Hodoval, kterou mám k dispozici, kde došlo v podstatě k těmž.

Prostě podle mého hlubokého přesvědčení tady dochází k vrcholné nespravedlnosti v tom, že bývalí nájemníci půdy kličkují, aby nemuseli odejít z tak

významného prostoru, 750 ha je obrovská půda, a ministr – ministr, nikoliv jenom ministerstvo – jim v tom pomáhá. Protože tady ti vlastníci uzavřeli řádné nájemní smlouvy a nájemní smlouvu, kterou dříve měli, vypověděli s člověkem, který převedl potom, nebo předtím, to je úplně jedno, svoji firmu na někoho jiného. Je úplně jedno, jestli je to na syna, dceru nebo kohokoli jiného. Zkrátka a dobře, oni měli řádnou nájemní smlouvu, tu vypověděli a podepsali jinou.

Ta kauza se táhne od roku 2014. Navíc už vlastně – protože je to stojí obrovské množství peněz, nemohou podnikat na svém majetku, pseudonájemce jim sklízí obilí, které nezasel, a vy se na to jenom díváte, resp. z mého pohledu pomáháte těmto lidem udržet je v podvodu, protože nerespektujete jasné, průhledné, průzračné stanovisko vlastníků půdy, kteří dali výpověď z nájmu tehdejšími uživateli a chtějí na svém pozemku podnikat spolu s dalšími, se kterými uzavřeli pachtovní smlouvy. Do nebe volající záležitost!

Chci se vás, pane ministře, zeptat, proč takovémuto švindlu pomáháte? To nemá obdobu. A dva roky se na to jenom díváte. Nešlo nesouhlasit s přijetím této odpovědi na interpelaci, zvláště v okamžiku, kdy tady například píšete – to jsou úplně věty z minulého století. Na jednu stranu tady říkáte: Ze spisového materiálu je patrné, že sice došlo k podání výpovědi vlastníky předmětných pozemků, kde v postavení nájemce byl Ing. Stanislav Najmr, resp. jeho syn Dag Najmr, na druhou stranu spisový materiál obsahuje i platby nájemného už po době té výpovědi.

No oni to udělali chytře. Oni prostě už věděli, že mají výpověď, ale raději ještě nájemné poslali, abyste se měl o co opřít, pane ministře, abyste mohl pomoci tomu, aby tam na pozemku, který jim už dávno nepatří a na který nemají nájemní smlouvu, mohli dále podnikat. A bránil jste tomu, kdo má řádnou nájemní smlouvu.

Tady píšete: Případ je navíc o to složitější, že souběžně se správním řízením, jehož předmětem je zápis do LPIS, byl donedávna veden civilní spor ohledně posouzení, zdali skutečně došlo k právnímu nástupnictví z otce Ing. Stanislava Najmra na jeho syna Daga Najmra a stal se tak Dag Najmr nájemcem předmětných pozemků.

No, co to s tím má co společného? Prostě tady vlastníci půdy dali výpověď tomu, kdo ji užíval, a jestli to přešlo, nebo ne je přece úplně jedno. To je nepodstatné. Vlastník půdy chce na svém podnikat a pronajal ji, dal někomu výpověď. A vy jste měli jít vstříc spravedlnosti v tom, že jste měli pomoci vlastníkovi, a ne tomu, kdo se zuby nehty drží podnikání na cizím pozemku, na který nemá nájemní smlouvy. Vysvětlíte mi, co s tím uděláte, protože už to jsou dva roky. Ti lidé jsou extrémně nešťastní, protože to nejsou žádní boháči, jsou to lidé, kteří prostě chtěli podnikat na svém, a vy jim tu šanci – vy, pane ministře, svým rozhodnutím rozkladové komise berete. Soud bude trvat nějakou dobu, ti lidé mezitím vykrvácí, co se financí týká, protože prostě vaše neschopnost rozhodnout je umučí v těch neustálých výdajích a neschopnosti podnikat na svém majetku. To nemá obdobu!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je pan ministr zemědělství. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, milé dámy, vážení pánové. Já si dovolím reagovat na to, co tady říkal pan poslanec Bendl prostřednictvím paní předsedající.

Ono je naprosto klíčové, aby proběhlo soudní řízení, které jasně určí, jestli syn pana Najmra je skutečně právním nástupcem svého otce, protože tady je naprosto klíčové, vůči kterému subjektu v jakém čase byly ty výpovědi podány. My tady řešíme v těch smlouvách situaci, kdy jsou tady dvě strany, kdy se tady řeší spory, které možná poukazují na to, že některé věci byly antedatovány apod., a já prostě logicky a mí lidé nemůžeme udělat ten krok dřív, dokud tady toto rozhodnutí nepadne. Já a mí lidé nemůžeme rozhodovat tyto věci, které jsou předmětem soudního řízení, soudního sporu, prostě jsme museli čekat na výsledek.

Dále bych chtěl říci, že tyto kolizní situace jsou na území České republiky dvě. Druhá je na okrese Hodonín. Není to vůbec jednoduché ani příjemné. Já rozumím situaci těch zemědělců. Potkal jsem se s nimi, i teď opakovaně, na Litoměřicku jsem byl znovu v září, s těmi lidmi jsem mluvil. Oni naši komplikované pozici SZIF a Ministerstva zemědělství rozumějí, byť chápu, že oprávněně říkají, že to trvá dlouho. Ale já tady musím respektovat a čekat na ukončené soudní řízení, které jednoznačně řekne, kdo je právním nástupcem, abychom byli schopni posoudit, zdali je tam potom předmět právně užívání, aby do LPIS mohl být zapsán a aby mu mohla být i vyplacena dotace.

Musím říct, že už jsou některá řízení, a to je první instance, ukončena pro rok 2014, teď se dokončují ta druhá, na která se čekalo, abychom dokončili ty první, a do konce roku – tohoto roku – by tyto všechny věci měly být vypořádány na rozhodnutí Ministerstva zemědělství a Státního zemědělského intervenčního fondu. Nicméně já nemohu zaručit, že některá ze stran nebude s těmito rozhodnutími souhlasit a že se zase neodvolá, jako to už bylo v minulosti. To prostě není věc, kterou já mohu ovlivnit. Takže je to prostě věc, pokud se budou členové rodiny Najmrů dál odvolávat, tak na rovinu, stejně to nakonec bude muset vyřešit občanský soud. Tady my nemáme kapacity ani nástroje, abychom dokázali tyto spory, které jdou opravdu do občanskoprávní roviny, abychom vyřešili my z pozice Státního zemědělského intervenčního fondu nebo Ministerstva zemědělství.

To je asi tolik, co k tomu mohu uvést.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Nezlobte se, pane ministře, vy ne že nemůžete rozhodnout, vy musíte rozhodnout! V rámci rozkladové komise musíte rozhodnout! A tak jste měli rozhodnout ve prospěch těch vlastníků, ať se tedy soudí ten, kdo tam prostě čachruje s těmi nájemními smlouvami a nemá řádnou smlouvu s těmi vlastníky půdy. Měli jste pomoci těm, kterým ta půda patří, protože teď se všichni dívají jen zcela nespravedlivě na to, jak člověk, který nemá nájemní smlouvu, a je úplně jedno, jestli ji nemá Dag Najmr, nebo Ing. Najmr, jestli ji má otec, nebo syn, to je úplně jedno, ale tito dva prostě sklízají těm vlastníkům jejich obilí, které si

zaseli. To tak je. Takže jste měli vyjít vstříc těm, ať se tedy soudí, protože já doufám, že vy stejně já jste přesvědčený o tom, a naštvalo by mě extrémně, kdyby to tak nebylo, že zkrátka tady dochází k nespravedlnosti, a vy jste tam od toho, abyste těm lidem pomohl. A ne těm, kteří se zuby nehty bez nájemní smlouvy drží půdy, která jim nepatří. To prostě tak není možné. To rozhodnutí rozkladové komise, které je opravdu zcela na vás, tak jste neměl dovolit, aby se pomáhalo tady nějakým podivným spekulantům, kteří prostě se nechtějí vzdát něčeho, co jim nepatří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: S přednostním právem pan ministr Jurečka, po něm pan poslanec Šenfeld.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já jenom zareaguji. On je problém v tom, že všichni ti účastníci toho sporu argumentují tím, že oni mají tu smlouvu, která je opravňuje užívat ten pozemek. Buď jsou to dvě strany, v některých případech dokonce tři strany. A pro nás je samozřejmě potom také klíčové rozhodnutí soudu o tom právním nástupnictví. Kdybych tady měl subjekt, který nemá smlouvu, neargumentuje mi žádnou smlouvou, a druhý, který má, no tak je to naprosto jasné, není se o čem bavit. Ale všechny ty subjekty tam sedí a říkají: my tady máme smlouvu, platnou nájemní smlouvu, a my máme nárok a my si myslíme, že máme nárok na právní užívání toho pozemku. To je ten problém.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Bendl, po něm řádně přihlášený pan poslanec Šenfeld. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Vy máte dva subjekty, které říkají, že mají nájemní smlouvu, ale k tomu jenom vlastník, ten vlastník jenom k jednomu říká, že tu nájemní smlouvu opravdu má, a k tomu druhému říká ne, ten už ji nemá, ten dostal k 31. 12. 2013 výpověď. A to je tedy megarozdíl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní poprosím pana poslance Šenfelda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já chci jenom poznamenat, že z té oblasti jsem, z oblasti Litoměřicka, kde tento problém se řeší. Snažil jsem se dotčeným zemědělcům pomáhat od samého začátku a také jsem byl jedním z iniciátorů té velké porady u pana ministra zemědělství. Já tady chci říct, že to je velmi složitý právní problém. A to říkám jako zemědělský praktik, který si něco v tom klasickém zemědělském provozu odpracoval. Takže tady v tomto problému nejde jenom o to, kdo má právo hospodaření na těch pozemcích, ale jak tady už potom následně bylo poznamenáno, tak je problém v tom, že ti zemědělci, kteří hospodaří na těch pozemcích, nedostávají dotace. Za rok 2014, 2015 a i za letošní rok nedostali ani korunu. A dokážete si představit, jak hospodaření může asi vypadat, když zemědělci, a tím myslím ti malí zemědělci, se pohybují kolem nuly

nebo při malém zisku a když tři roky po sobě nedostanou dotace, tak prostě je to likvidační problém.

Já bych chtěl tady ubezpečit pana kolegu Petra Bendla v tom, že už nedochází ke sklizení obilí na těch pozemcích. Relativně na těch pozemcích už je klid a ti, co zaseli, si svoji úrodu sklídili a ještě sklízají. Tady spíš jde opravdu jenom o to, dotáhnout ty rozhodovací procesy do samého konce, aby ti zemědělci mohli čerpat předmětné dotace. A já jsem přišel sem dnes k tomu pultíku, abych ještě jednou požádal pana ministra zemědělství, aby se zasadil, a pokud bude v jeho silách, se ty procesy urychlily, aby ty dotace mohli dostat co nejdříve, aby ti zemědělci, kterých se to týká, nemuseli skončit právě z tohoto důvodu, že nemohli čerpat dotace. Já jsem šel ještě tak dál, jestli by se nenašel nějaký nástroj, aby ti zemědělci mohli ty dotace obdržet zálohově.

Takže moc vás, pane ministře, prosím, jestli byste se na ten problém ještě mohl podívat a trochu ty procesy urychlit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra, aby chvilíčku vydržel, protože mám faktickou přihlášku pana poslance... (Poslanec Bendl dává mimo mikrofon přednost ministrovi zemědělství.) Tak můžete, máte přednost. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážím si toho. Já samozřejmě musím říct, že mě ten stav vůbec netěší, protože tady zemědělci jsou v některých případech dva roky bez těch plateb. Nicméně jak jsem tady zmiňoval a také odpovím panu poslanci, opravdu naše ambice je do konce roku mít všechny tyto spory vypořádány rozhodnutími a potom i výplatou. Bohužel já nemám žádnou možnost v těchto kolizích nechat vyplatit nějakou zálohovou platbu, protože u nás je to vázáno, opravdu musí ten uživatel pozemku doložit právní předmět, aby měl jasně platnou smlouvu, aby bylo prokazatelné, že má právo užívat ten pozemek. Bohužel, tak to je.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla, s řádnou přihláškou tedy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já chci poděkovat panu kolegovi Šenfaldovi za to, že potvrdil, co tady říkám. Ta situace je složitá, nicméně táhne se tři roky, ne dva, 2014, 2015, 2016. Pan ministr tady říká, že do konce roku 2016 problém vyřeší a já ho chci vzít za slovo, a proto zkusím potom naformulovat návrh usnesení, který řekne, že nesouhlasí s odpovědí a ukládá do 31. 12. nebo 31. 1. příštího roku informovat Poslaneckou sněmovnu, jak s tím bylo naloženo, nebo interpelujícího. Nevím, nejsem teď v tomto legislativně úplně pevný v kramflecích, ale myslím si. A v případě, že to tak bude platit, bude všechno vyřešeno. V případě, že to tak platit nebude, tak na vás podám další interpelaci. Tak bych doporučoval, abychom se dohodli na tom, že to do 31. ledna odložíme, nebo zkrátka uložíme vám, abyste nás informoval, jak to dopadlo. A v případě, že ta věc bude z pohledu Ministerstva

zemědělství vyřešena a ty věci budou tak, jak mají, tak si myslím, že není už potom o čem, byť je to tedy smutný případ od začátku až do... zatím do nekonce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, budu vás muset zklamat, protože lze dát s usnesením souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko. (Poslanec Bendl se hlásí o slovo.) Můžete, prosím.

Poslanec Petr Bendl: V tom případě mi nezbývá než dát nesouhlasné a pak, až se k tomu vrátíme, tak nám pan ministr, věřím, řekne "věci jsou vyřešeny", pokud to půjde v lednu, a můžeme jít od toho.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan ministr se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Protože je tady možnost dávat jenom souhlasné nebo nesouhlasné, já bych chtěl každopádně před tím hlasováním říci, že platí to, co jsem tady zmínil. Do konce roku vypořádáme tyto věci, do konce ledna jsem připraven tady podat informaci o tom, jak ta věc došla do svého konce. To beru opravdu za své. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Pan poslanec Bendl se hlásí do rozpravy.

Poslanec Petr Bendl: Abychom to tedy postupně uzavřeli, já navrhuji nesouhlasit s odpovědí ministra zemědělství, abych nemusel dávat další interpelaci, ve které bych se ptal, jak to dopadlo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení pana poslance Bendla a to je nesouhlasné stanovisko s odpovědí na interpelaci.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 222. Přihlášeno je 80 přítomných, pro 37, proti 24. Návrh usnesení byl zamítnut. Končím projednávání této interpelace.

Nyní přikročíme k další interpelaci. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci postavení sudetoněmeckého landsmanšaftu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 864. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Bohuslava Sobotky, který je z dnešního dne omluven. Nicméně s přednostním právem se přihlásil pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní a vážení pánové, mě velmi mrzí, že od června čekám na další pokračování této interpelace, a svým způsobem chci upozornit stenozáznamem pana premiéra na to, že budu trvat v té doplňující odpovědi, až bude přítomen, na tom, aby vysvětlil, jak je možné, že se konkrétním závěrem Nejvyššího kontrolního úřadu dál nezabývá, pokud jde o Ministerstvo kultury a o působení té podivné nadace, přes kterou tečou peníze do Spolkové republiky Německo. České peníze českých daňových poplatníků. A samozřejmě mě bude zajímat i ta otázka, jak je možné, že ti, kteří zavinili milionové škody, mohou být jeho poradci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Přistoupíme tedy k další interpelaci. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci postupu předsedy vlády a vlády jako celku v kauze vyslání ministra kultury vlády České republiky Daniela Hermana na sjezd sudetoněmeckého landsmanšaftu v Norimberku. Zde ministr zpochybňoval výsledky a důsledky druhé světové války, rozhodnutí vítězných mocností a právní akty přijaté k odsunu německého obyvatelstva, které nezachovalo věrnost Československé republiky a neprojevalo aktivní odpor proti nacismu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 872. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Bohuslava Sobotky, který zde není. Také se omlouval, i v tuto chvíli zde není. Projednávání této odpovědi se tedy přerušuje.

Nyní přistoupíme k další interpelaci. Ministr zemědělství Marian Jurečka odpověděl na interpelaci poslankyně Marie Pěnčíkové ve věci usnesení vlády číslo 170 ze dne 18. září 2013. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 916. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno. Otevírám rozpravu a do ní se hlásí paní poslankyně Pěnčíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Paní předsedající, děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, nezlobte se, ale s vaší odpovědí na mou interpelaci vlastně ani nešlo nepodat nesouhlas. Ono totiž souhlasit s tím, že místo abyste plnil jasně znějící úkol uložený vládou ministru zemědělství, snažíte se, patrně na základě vašeho nejlepšího vědomí a svědomí, dělat pravý opak, se opravdu nedá. Usnesení vlády očividně považujete za cár papíru. A věřte mi, že u řady jiných usnesení bych to opravdu pochopila, ale tohle bylo jedno z těch přínosných. Vy jste měl dle usnesení vlády číslo 710 ze dne 18. září 2013 – a tři roky jste se místo jeho naplnění snažil o jeho zrušení. Váš optimismus, že jste našel jiné řešení, jak jste mi sdělil ve své odpovědi, já opravdu nesdílím.

Koncepce strategického rozvoje podniku Lesy České republiky, státní podnik, je pro období 2015 až 2019. Kde berete tu jistotu, že se situace potom nezmění? Tu jistotu nemáte a mít nemůžete. V roce 2019 tady nemusíte být už ani vy. A když vy nemáte potřebu naplňovat vládní usnesení, proč by se naplňovala nějaká koncepce? Vždyť je to jen další kus papíru, který snese všechno. Navíc, já ji tady mám s sebou a možná byste si ji měl také přečíst. Klidně vám ji půjčím. Je to na straně 29 odst. 6.3.

O tom, že by Lesy České republiky dávaly školám k dispozici pozemky pro vykonávání jejich praxe, tam není ani slovo. Ale určitě nepochybněji, že vyhlášení soutěžních řešitelských témat pro střední a vysoké školy lesnické či to, že budou využívat ubytovací kapacity škol při organizování akcí podniku, je zásadní činnost.

Jestli jsem to dobře pochopila, pro vás není nejlepší způsob zajištění přiměřených výukových potřeb středních lesnických škol zajistit jim v podstatě vlastní pozemky, na kterých by mohly vykonávat konzistentní praxi ve všech fázích péče o les, tak jak jsem si to myslela já, že je potřeba. Ale že to tito studenti fakt potřebují. Ale vy máte určitě pravdu. Teorie je přece základ a na co studenty praxí kazit.

Podle toho, co jste mi sdělil, tedy necháte střední lesnické školy škemrat o lesy místo toho, abyste převedl na kraje pozemky, které byly vytipovány i za spolupráce se státním podnikem Lesy České republiky. To je opravdu skvělá logika. Ředitelé těchto škol vám určitě budou posílat řadu děkovních dopisů a to rozhodnutí pozitivně kvitovat.

V závěru vaší odpovědi jste mě ujistil, že je vaším zájmem napomoci zabezpečení kvalitních výukových potřeb středních škol. To je sice milé, ale je to tak asi všechno, co se o tom dá momentálně říct. 12. července tohoto roku jsme tady schvalovali dotační program číslo 21 centra odborné přípravy pro rok 2016 pro zemědělské školy na nákup techniky. Tehdy jsem možná ještě naivně byla ochotna tomu věřit, že to s těmi studenty myslíte dobře.

V tom červenci jste tady na plénu uvedl, a to cituji: "V současné době dochází ke zvyšování požadavků na kvalifikovanou pracovní sílu v zemědělství ze strany zaměstnavatelů. Je nezbytné zajistit taková řešení, jejichž cílem bude zabezpečení udržitelnosti agrárního sektoru a posílení jeho konkurenceschopnosti." Po tomhle vašem žalostném kroku už tomu ale opravdu nevěřím. Bylo to jednoduché, bylo to asi to nejjednodušší řešení, a vy nejste tři roky schopen ho uskutečnit.

Jediné, k čemu... Omlouvám se, tři roky vy ne. Byli předchůdci.

Jediné, k čemu vám dnes chci poblahopřát, je, že než se tato interpelace dostala na projednávání pléna, uspěl jste a to usnesení bylo zrušeno.

Rozhodně budu navrhovat přijmout nesouhlasné stanovisko. Je mi jasné, že neprojde, protože to už je tady zvykem, že i kdybyste mi odpověděl sebevětší, s prominutím, hloupost, tak vaši koaliční partneři vás podrží. Ale v tomhle bych já jednala proti svému nejlepšímu vědomí a svědomí, kdybych to neudělala. Každopádně jsem pochopila, že už je tedy dneska vcelku zbytečné to řešit, protože usnesení bylo zrušeno.

Ale já ještě na pár dotazů odpovědi prostě dneska slyšet chci. Proč jste hejtmana, pana Bubeníčka, opakovaně ujišťoval o tom, že k převodu dojde, a proč jste tak prostě neučilil? K převodu mělo dle vašich slov dojít k 1. 1. 2015. Vy jste to v komunikaci uváděl, vy jste v ní – a já jsem tu komunikaci viděla – pana hejtmana ujišťoval, že závěry vašich společných jednání platí. A ve finále vlastně tedy zůstává jedna otázka: Proč jste mu vlastně celou dobu lhal? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku, který se přihlásil do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. S dovolením bych zareagoval na interpelaci a její doplnění od paní poslankyně Pěničkové prostřednictvím vás, paní předsedající. Musím říci k tomu několik faktů. My samozřejmě, když jsme byli tady konfrontováni, a já osobně, s tím usnesením z roku 2013, tak já jsem měl, ano, jednání s představiteli středních škol i některých dotčených krajů, kterých se ty školy týkaly. Bylo to v Trutnově. Tam jsme tuto záležitost probírali a v tu dobu se to opravdu klonilo k té variantě, že by proběhl ten převod pozemků. Nicméně když jsem potom, ještě předtím, než jsme ty kroky definitivně udělali, toto téma dal na jednání koaliční rady, protože si myslím, že převést několik tisíc hektarů z majetku státního podniku na Lesy České republiky je záležitost, kterou by měla projednat koaliční rada, tak na koaliční radě se došlo ke konsenzuálnímu závěru, že není nutno ty pozemky převádět, pokud Lesy dokážou zabezpečit kvalitní pozemky pro výuku.

Takže to co jste vy tady zmiňovala, že opravdu došlo v srpnu ke změně toho vládního usnesení, 24. srpna k tomu došlo, kdy tady toto vládní usnesení z roku 2013 bylo zrušeno a v mezidobě, 30. 9., teď v září, došlo k jednání mezi vedením Lesů České republiky a dotčenými školami o dohodě, jakým způsobem Lesy České republiky poskytnou maximální součinnost pro naplnění všech praktických požadavků, respektive požadavků na praktickou výuku.

Takže my z Lesů ČR jsme připraveni poskytnout veškeré vhodné porosty. Na rovinu říkám, že na tisíce hektarech je někdy problém dokázat najít takovou lokalitu, aby tam byla veškeré optimální druhová i věková skladba, tak aby ten student opravdu měl zajištěnou maximální praktickou výuku. Myslím si, že jsme schopni z Lesů ČR v okolí těch škol najít takové lokality, aby to školám plně vyhovovalo. Jsme připraveni pro maximální součinnost, jsme připraveni to uzavřít smluvním vztahem. A jednání z 30. 9., jak já mám informace i od dotčených ředitelů škol, probíhalo k jejich spokojenosti.

Tolik, co mohu uvést.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. To je přesná ukázka toho, jak se slova rozcházejí s činy. Vládní koalice říká, že školství je její priorita. A když tady má na stole ještě z minulé vlády připravený a projednaný návrh, aby střední školy zabývající se lesnictvím, a není jich opravdu mnoho v České republice a lesníků ubývá, jak tady bylo řečeno, dostaly půdu, pozemky, na kterých by se mohly učit, tak koaliční nejen ministr, ale celá koalice se rozhodne, že tuhle pomůcku školám prostě nedá, protože to není moc výhodné a protože – k tomu dodávám já – je to výhodnější pro ty nájemce, kteří tam mají honitby. To je celý příběh. Smutný. Až budete říkat, jak pomáháte školství, tak si vzpomeňte na slova vašeho pana ministra.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Pěničkovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Tak jo, jedeme dál. V odpovědi jste mi napsal, že způsob, jakým lze dosáhnout zajištění přiměřených výukových potřeb středních lesnických škol, spočívá v uzavření smlouvy mezi státním podnikem Lesy ČR a konkrétní střední lesnickou školou. To, jaké podmínky budou v každém jednotlivém případě sjednány, závisí na typu ujednané smlouvy, nájemní, pachtovní nebo smlouva o spolupráci, a podmínkách, na jakých se smluvní strany dohodnou. Dle lesního zákona § 5 je zákaz nájmu a podnájmu státního lesa. Jakým způsobem jste to tedy chtěl řešit, aby to nebylo v rozporu s lesním zákonem?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní poprosím pana ministra, který se přihlásil do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Tak musíme si říct, o co nám tedy jde. Jde nám o to, aby se převedly pozemky, které budou patřit jednotlivým krajům, nebo nám jde o to, aby se zajistila kvalitní praktická výuka? Pokud nám jde o zajištění opravdu praktické kvalitní výuky na těchto středních školách, pak si myslím, že ve spolupráci s Lesy ČR jsme to schopni plně zabezpečit. Tady se jedná o vymezení rozsahu. Pokud mluvíme o tom, jaká smlouva a jaký předmět v té smlouvě by měl být vymezen. Vymezení rozsahu spolupráce mezi tou danou střední školou a Lesy ČR, jaké mají požadavky na tuto praktickou výuku, protože mají tam různé obory, na jakých typech lesního porostu tu praxi chtějí dělat. Nikoliv o čistém nájmu, že ty pozemky půjdou do nájmu. Tady jde o to, že stále to bude v majetku Lesů ČR, nebude to pronájem vůči škole, ale dohoda o tom, že my na našich pozemcích poskytneme plnou součinnost pro provozování té praktické výuky. A tady si myslím, že to je ta podstata, o které se bavíme. Kvalitní praktická výuka. A to jsme schopni tímto modelem plně zabezpečit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Já poprosím, abyste vydržela, protože mám faktickou... Pan poslanec počká řádně... (Hlásící se poslanec Ondráček.) Tak paní poslankyně Pěničková byla první, kterou jsem zaevidovala. (Poslanec Ondráček upřesňuje mimo mikrofon.) Já vás poprosím, ono je to velmi složité, když se mi všichni hlásíte a nevyužíváte svého elektronického zařízení. Ten, kdo toho využije, má přednost, i když se hlásí s faktickou, protože to má podle jednacního řádu přednost. To jen aby tady byl klid a pořádek, abyste mě neobvinili, že někoho upřednostňuji.

Nyní prosím paní poslankyni Pěničkovou.

Poslankyně Marie Pěničková: Tak dobře. Mně opravdu nejde o to, aby se převáděly pozemky na kraje. Jde nám očividně všem o to, aby se zajistila kvalitní výuka na lesnických školách a zajistila se praxe studentům. Ovšem v době, kdy jste mi psal odpověď na mou interpelaci, napsal jste mi tam, že budou uzavírány nájemní

smlouvy, které dle zákona uzavřít nešly. Takže tam bylo asi něco špatně. Ten převod se opravdu řešil tři roky, nevyřešil se. A dokonce v předkládací zprávě se píše, že Ministerstvo zemědělství provedlo podrobnou analýzu, ze které vyplývá, že některé z těchto škol mají zásadní problémy s potřebnou rozlohou školních polí, které jsou přítom nezbytným předpokladem pro kvalitní praktickou výuku studentů. Takže toto je z předkládací zprávy, která je starší než tři roky. Tři roky se to řeší, nějakým způsobem se to nevyřešilo. Lesy ČR ve své koncepci akorát napsaly, že jsou ochotny uspořádat soutěže a využívat lesnické trubače na svých akcích jako pomoc středním lesnickým školám... Ale s těmi pozemky jsme stále nehnuli. Jestli mi říkáte, že se teď v září uskutečnilo jednání, dobře, děkuji. To jsem opravdu ráda, že se s tím nějakým způsobem hne. Já jenom tvrdím, že v době, kdy jste psal odpověď na mou interpelaci, jste mi v ní lhal, stejně jako jste lhal panu hejtmanovi do té doby.

Takže já dávám návrh na nesouhlasné usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já váš návrh eviduji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Trvá to tři roky. Prostě platí kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. A tady už se tři roky hledají důvody, jak jim to nedat. Protože za tři roky jsme to mohli tady vyřešit, pokud by tady byla vůle, aby tu půdu dostaly. Není, chce se po těch školách, které to mají samozřejmě těžké, protože ti ředitelé škol jsou taky něčí podřízení, a tady je velká politická vůle velkých politiků, kteří si přejí, aby to bylo jinak, tak radši shrbeně říkají no tak aspoň něco pro nás udělejte, aspoň něco málo, víte, hlavně mě neodvolávejte, ale my to fakt potřebujeme... To je smutné. To je prostě...

Já bych aspoň chtěl slyšet od vás, pane ministře, dokdy, jak dlouho to potrvá ještě, jak dlouho budete hledat důvody, nebo jestli začnete hledat způsoby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Ondráčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak vám děkuji, paní předsedající. Když už mluvíme krásně o lese, tak pane ministře, vy tady kličujete v těch odpovědích jak zajíc na honu. Jestliže lesní zákon – a kolegyně vám to citovala – v § 5 uvádí, že nemůžete provádět nájem a pronájem Lesů ČR, tak nemůžete činit ani žádné dohody, protože dohoda je v podstatě to samé. Takže odpovězte konkrétně, jak chcete právně ošetřit to, že studenti budou moct v těch vybraných lesích provádět činnost, kterou potřebují pro svou výuku. Konkrétně jakou právní formou. Nekličkujte, i když jsme v lese.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan ministr zemědělství. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já budu velice stručný. Dohodou o spolupráci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Pěnčíkovou, která se hlásí do rozpravy.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Výborně. Děkuji. Takže jsme konečně dospěli k tomu, že se nám pan ministr vyjádřil k téhle pro mě v podstatě velice jednoduché otázce, protože si myslím, že měl dost času na to, aby si rozmyslel, co s těmi lesy udělá. Každopádně já trvám na tom, že pan ministr ve své odpovědi v době, kdy mi ji psal, neuváděl pravdivé informace. Proto teď navrhuji nesouhlasné usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ono je možné třeba dohodou o spolupráci těžít dřevo? To si fakt myslíte? A ty školy se potřebují naučit těžít dřevo. Potřebují občas porazit nějaký strom. To je možné zajistit dohodou? S jiným právním subjektem? Fakt? Hmm, to jsem tedy na toho kouzelníka zvědavý, jak tohle zařídíte. Protože podle mě to bude muset být na základě úplně jiných smluv, protože Lesy ČR jsou podnikatelský subjekt, navíc už je svázán s řadou smluv, které jsou tam dlouhodobé. Takže to jsem fakt zvědavý, jak toho kouzelníka najdete, a tu dohodu o spolupráci chci tedy vidět. Ale prosím, pane ministře, dokdy? Když už to trvalo tři roky, ještě další tři roky, nebo dva roky, nebo měsíc, nebo tři?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Než dám slovo dalším s faktickou, poprosím k mikrofonu pana poslance Ondráčka. Poté s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, poté pan ministr a paní poslankyně Pěnčíková – nechce se přihlásit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji. Navážu na pana kolegu Bendla. Zeptám se, kdo z toho bude mít tedy majetkový prospěch, pokud budete takovou činnost provádět v tom lese, vytěžíte to dřevo. Kdo z toho majetkový prospěch bude mít? A jak ošetříte v případě, že by došlo k tomu, že se studentům na tom cizím pozemku něco stane, a další a další věci, které je právně potřeba ošetřit? A ty můžete ošetřit jiným způsobem než nějakou dohodou o spolupráci. Nemáte to právně ošetřeno a kličkujete jak zajíc na honu. Znova se k tomu vracím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Filipa. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní místopředsedkyně. No to jsme se dočkali odpovědi od pana ministra. Pane ministře, nevím, jestli si uvědomujete, co

jste řekl. Vy jste v podstatě prohlásil, že okradete tu školu ve prospěch Lesů České republiky. Protože ekonomický prospěch nebudete moci nijak ošetřit. No nebudete, protože dohodou o spolupráci nemůžete vytvořit... Já rozumím tomu, že neumíte pojmenovat konkrétní právní dokument, smlouvu, která bude uzavřena, jak vy říkáte dohodu o spolupráci mezi školou a Lesy ČR. Buď jste měl předložit, měl jste na to tři roky, novelu zákona o lesích. Nevylučuji, že pro konkrétní školská zařízení bude nájem lesa možný. V tom případě to bude v zákoně možné. Podnám, to bychom se tady asi pohádali, protože podnám lesa by byl velký ekonomický průšvih, to byste asi nepředkládal, to nevěřím, že byste takovou hloupost udělal. Ale konkrétně udělat. Anebo vytvoříte hospodářskou organizaci, která bude sloužit s majetkem Lesů ČR, která vyčlení pro jednotlivé hospodářské organizace, jako to udělal Jihočeský kraj, když potřeboval řešit ekonomiku lesnické školy v Písku a rybářské školy v Protivíně. Ale v tomhle ohledu, a myslím si, že se nemýlím, když se podívám na současný občanský zákoník a podívám se na možnosti, tak vy ve skutečnosti říkáte: My sice podporujeme školství, ale budeme ho sdírat tím, že budeme mít možná práci ve vzdě, anebo spíše budeme chtít od těch lidí, aby pracovali zadarmo. Výbornej nápad! Výbornej nápad! Tak to těm ředitelům škol řekněte! Opravdu, to se vám povedlo!

Jestliže to nevíte, aspoň se přiznejte, že nevíte právní formu, jak to uděláte! A proč jste to sem nepředložil, tu změnu? Nebo alespoň změnu, která by byla nepřímá, tzn. např. v zákoně školském, tzn. o základním a středním vzdělávání. Prosím vás, tohleto je... Já chápu, co všechno může exekutiva. Ale pořád i vláda České republiky musí dodržovat zákony této země. A nemůže si vymýšlet, že vytvoří nějakou normu, která bude v rozporu se zákonem. Co když, to, co říkal kolega Ondráček, dojde k neoprávněnému majetkovému prospěchu? Jak ho budete řešit? To se budeme soudit tady? No výbornej nápad! Tohle nemůžete myslet vůbec vážně! Řekněte, že to nevíte, nebo že jste to nechtěl udělat, a mně to bude milejší než to uhýbání se vlastní odpovědnosti. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana ministra zemědělství. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Myslím si, že je dobré říct, že je tady dneska obrovské množství středních odborných škol. Jsou tady zemědělské školy, veterinární, zahradnické, jiné, kde dnes stovky, tisíce žáků chodí běžně na praxi. Chodí do privátních zařízení, chodí do státních zařízení. A je to ošetřenou formou dohody o spolupráci. Ten subjekt při své standardní ekonomické činnosti dává prostor studentům, aby do toho podniku přišli a tam tu praxi realizovali. A stejně principiálně to děláme už dnes u těch Lesů. Vždyť ty školy dneska, o kterých se bavíme, my tu mluvíme, jako kdyby dneska studenti neměli zajištěnou praktickou výuku. Oni mají, oni na tu praxi chodí. Chodí na pozemky Lesů České republiky.

A jestli tady pan poslanec Filip naráží na to, že by z toho školy měly mít ekonomický benefit, a proto jim ten majetek převedeme, tak to vstupujeme do úplně jiné roviny. A já se potom ptám: Budeme středním strojním průmyslovým školám převádět třeba část podniku Letecké opravy Malešice? Proto, aby měly příjem ze své ekonomické činnosti při té praxi? To už se dostáváme úplně někam jinam. Takže

pořád zůstáváme v rovině – je potřeba studentům dát prostor pro zajištění praktické výuky. A to jsme schopni naplnit. Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: No přesně, hledají se důvody proč ne. Takže když ne elektrárnu, tak ani nějakou slušnou nájemní smlouvu nebo převod pozemek na kraje v případě, to bude potřebovat v praktické výuce na své střední škole.

Tak ještě jednou, pane ministře. Dokdy? Termín. Nebo to nevíte, když jste tři roky nebyli schopni dát dohromady dohodu o spolupráci? To je tak složité říct termín?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Pěnčíkovou. Přihlásil se pan ministr, který má přednostní právo. Nedal vám přednost, omlouvám se. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Omlouvám se vám, možná to tím zkrátím. Některé školy s námi tu dohodu mají již dnes uzavřenu. Poskytujeme tam dokonce přímo některá naše zařízení, která tam propůjčujeme třeba do těch škol. A ty ostatní školy, pokud mají zájem, tak tady říkám, do konce roku jsme připraveni to mít s nimi vyřešeno. Pokud je zájem z jejich strany. Já nemůžu říct, že mají všichni stejný zájem. Ale pokud bude, protože oni mají třeba spolupráci i s jinými, jsou tam třeba městské lesy, jsou tam jiné privátní subjekty, se kterými dnes oni mají nastavenou spolupráci. Pokud budou mít zájem s Lesy ČR, my do konce roku to tady budeme mít vyřešeno a klidně vám tady dodám seznam, jak je to ošetřeno.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Pěnčíkovou, připraví se paní poslankyně Dobešová. Všechno řádné přihlášky do rozpravy.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Já už jenom velice stručně. Opravdu nezpochybňuji to, že praxe je zajištěná už teď. Ovšem i ředitelé sami si stěžují na to, že praxe nemůže být vykonávána konzistentně, protože je prostě přehazujete z jednoho hektaru na druhý. Takže ti studenti opravdu nemají šanci vyzkoušet péči, všechny fáze péče o les tak, jak by měli během studia. Jediné, o co mi jde, a pochopila jsem, že asi i kolegům, ať se tomu dá právní mustr tak, ať ředitelé získají právní jistotu, že budou moci ty a ty pozemky po nějakou dobu, poměrně dlouhou, používat. To doteď nebylo. Kdybyste přišel před rokem, před dvěma s novelu lesního zákona, kde by se to ošetřilo, mohlo to dávno Sněmovnou projít, nemuseli jsme tady ten problém dneska řešit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Dobešovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já bych ráda k tomu také něco řekla. Problém zázemí praxe obecně zemědělských a lesnických škol je nedořešený k dnešnímu dni. Po vzniku zákona o převodu zemědělských pozemků a budov, které jsou potřebné pro zemědělské podnikání, musely školní statky převést tyto majetky na tehdejší pozemkový fond. To bylo v 90. letech. Do dnešní doby nejsou vyřešeny některé majetkové vztahy o převodu majetku zpět na kraje, ačkoliv na počátku od roku 2000 byla určitá pojistka a nesměly tyto pozemky být převáděny na jiné majitele. V dnešní době už ani toto neplatí. A pokud kraje nepřevedly pozemky pro školní hospodářství, tak v podstatě se dostávají do velkých problémů.

V současné době jsou zemědělské školy, které mají školní hospodářství, která využívají. A já chci z tohoto místa říct, že pan ministr má pravdu v tom, že je potřeba školy propojovat s praxí. Ale na praxe na podniky mohou chodit žáci a studenti, kteří už mají určité pracovní návyky a mají také určité znalosti a dovednosti zacházení ať už se skotem, či třeba pracování, dovednosti v lesích. A toto do dnešní doby vyřešeno není. Jsou školy, které ještě hospodaří na pozemcích, které nebyly převedeny, nebo mají pozemky pronajaté od soukromých podnikatelů, a hospodaří v budovách, které jsou stále na dnes tedy Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Vzhledem k tomu, že nastává nové projektové období, ve kterém školy mohou investovat do svých majetků, aby skutečně mohly zajistit kvalitní praktickou přípravu, vidím jako nezbytné, aby byly dořešeny tyto věci, aby tyto školy pak mohly do majetku investovat a mohly zajistit kvalitní počáteční praktickou přípravu svých studentů. A to bohužel v dnešní době není stále vyřešeno.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táží se – ano, s faktickou pan poslanec Bendl. Už jsem chtěla uzavřít rozpravu. Prosim, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Při vši účtě, paní ředitelka kolegyně poslankyně přišla později, tak prostřednictvím paní předsedající jí musím vysvětlit, o co jde. Tady bylo zkrátka vládní usnesení, které říkalo, že by od státu, nikoli od krajů, měly odborné školy, které se zabývají lesnictvím, dostat půdu, lesy k tomu, aby mohly vykonávat nějakou praktickou činnost, protože tam by byly odstraněny debaty, jestli mohou tehdy do lesa a tehdy ne, protože tam ta a ta činnost se tam děje. A protože těch škol máme opravdu málo a lesů máme poměrně hodně, v minulosti se ukazovalo jako praktické, aby školy prostřednictvím krajů nějakou formou, ať už zákonem, převedením, nebo výpůjčkou kraji té půdy, tak aby se jí stát nezbavil, aby školy ty pozemky dostaly.

Bylo nám tady řečeno, že to není tak jednoduché, protože na to existovalo vládní usnesení, že to není tak jednoduché a že jste se koaličně poradili a že jim to nedáte, ale že uděláte jakousi dohodu a na základě dohody o spolupráci, což ti chudáci ředitelé nemůžou nepodepsat, i když jim tam vymyslíte cokoli, tak že bude problém vyřešen. My jsme to chtěli vyřešit z gruntu. Vy říkáte, že elektrárnu taky nemůžete převést na střední elektrotechnickou školu, takže proč byste tam převáděli nějaký

státní majetek. Já si tedy myslím, že to je jeden o voze a druhý o koze, ale zřejmě se mylím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuju. Byl bych hrozně rád, abyste mi, pane poslanče Bendle prostřednictvím paní předsedající, nevkládal do úst, co jsem nikdy neřekl. V životě jsem tady nemluvil o elektrárně. Tady tyto vaše záměny a takové to posunování významu některých věcí... Jestli o tom mluvil někdo z poslanců, tak to říkejte o něm, a ne o mně. To si vyprošuju. A musím říct, že vy jste mohl a vaši kolegové z ODS během času tady vyřešit. Ve vztahu ke středním školám jste neudělali bohužel žádný vstřícný krok. Vy říkáte: Chudáci ředitelé. Já se s těmi řediteli setkávám, sedím s nimi, i s ředitelkami, a chci slyšet jejich názory a snažím se ty problémy posunovat dál. To, že to nevyřeším za půl roku, to je jasné. Ale na vašem místě bych s dovolením seděl a pečlivě bych vážil slova, kdy vystoupíte, protože když jste to mohl změnit, tak jste neudělal vůbec nic.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: S faktickou prosím k mikrofonu pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Nevím, myslím, pane ministře, že jste promeškal chvíli, kdy jste měl mlčet, protože tři roky ten problém řešíte a měli jste na to vládní usnesení a měli jste připraveny podklady k tomu, aby tu půdu dostaly. Tak tomu vůbec nerozumím. Víte vlastně, o čem mluvíte? Vždyť jste to měli nachystané. Jste to mohli jenom dotáhnout do konce. A vy jste to zrušili a teď tady říkáte, že to vyřešíte dohodou o spolupráci. Po třech letech.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Do rozpravy se hlásí paní poslankyně Pěničková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Už to ukončím, doufám. My jsme se pořád nedozvěděli, proč když jste ještě na konci roku 2014 tvrdil, že děláte kroky, které povedou k převodu pozemků, a že k 1. 1. 2015 k tomu dojde, jste tak nečinil. Takže já prostě s odpovědí nesouhlasím. Myslím, že kolegové to řekli také docela jasně. A myslím si, že další diskuse k tomu už je úplně zbytečná. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím.

Vzhledem k tomu, že paní poslankyně Pěničková navrhuje nesouhlasné stanovisko s interpelací, zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 223, přihlášeno 91 přítomných, pro 41, proti 19. Tento návrh byl zamítnut. Končím projednávání této interpelace.

Děkuji a konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace. Nyní mi dovoluje načíst omluvy. Pan poslanec Karel Pražák se omlouvá z dnešního jednání od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů. Pan ministr Chovanec se omlouvá od 9 do 11 z pracovních důvodů. Od 10 hodin z důvodu zahraniční pracovní cesty se omlouvá pan poslanec Šrámek. Od 9 do 11 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Maxová. A z dnešního dne se omlouvá pan poslanec Birke bez udání důvodu. Do 10.30 se omlouvá paní poslankyně Kovářová z osobních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Holík od 11 hodin z důvodu pracovní cesty.

S náhradní kartou číslo 31 dnes hlasuje pan poslanec Radek Vondráček.

V tuto chvíli přerušuji jednání schůze do 11 hodin a jenom připomínám, že v 11 hodin se zde v jednacím sále Poslanecké sněmovny sejdeme při slavnostním shromáždění, kdy přivítáme pana Jiřího Bradyho. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 10.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, připomínám, že na naše další jednání máme již pevně zařazené body 240, 241, 242 a 165. Poté bychom případně projednali neprojednané body z bloku Zprávy, návrhy a případně body z bloku druhých čtení. Než přejdu k pořadu schůze, ještě upozorňuji, že zítra, v pátek 28. října, bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří u příležitosti Dne vzniku samostatného československého státu. Důrazně na vás apeluji, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak budou skartovány.

K programu schůze se hlásí poslanec Zavadil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré dopoledne dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, já bych chtěl navrhnout na program dne 9. listopadu jako první bod bod číslo 173, sněmovní tisk 592, o korporacích, který je také ve třetím čtení, takže bych vás požádal o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, bod 173. Co to je za bod?

Poslanec Jaroslav Zavadil: Korporace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zákon o korporacích.

Poslanec Jaroslav Zavadil: A sněmovní tisk 592.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O korporacích – 9. 11. bod 173 jako první bod. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do pořadu schůze. Jestliže nemá nikdo nic k pořadu schůze, budeme hlasovat o návrhu pana poslance Jaroslava Zavadila, který chce 9. 11. jako první bod zařadit bod číslo 173, zákon o korporacích. Je tady žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Zavadila. Zahajují hlasování. Kdo je pro, aby 9. 11. byl zařazen jako první bod bod číslo 173, zákon o korporacích? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 224, přihlášeno je 96 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 20. Návrh byl přijat. Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze.

Prvním pevně zařazeným bodem našeho dnešního dopoledního jednání je bod číslo 240, kterým je

240.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014) /sněmovní tisk 831/

Tento materiál uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 ve srovnání s rokem předchozím.

Situace v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku zůstala v roce 2015 příznivá a dlouhodobě stabilizovaná. Stejně jako v předchozích letech nedošlo ani v roce 2015 k závažnému narušení veřejného pořádku. Výrazným tématem roku 2015 byla tzv. migrační vlna a teroristické útoky ve Francii v lednu a v listopadu, a to s celou řadou dopadů pro Českou republiku. V oblasti extremismu došlo k transformaci celé scény a růstu populistických politických hnutí a stran. Tato hnutí lákají příznivce na protimigrantskou a protiislámskou rétoriku, která se však výrazně neliší od krajně pravicových hnutí.

Z pohledu vývoje kriminality je pro rok 2015 charakteristický pokles registrovaných skutků. V roce 2015 bylo zaregistrováno celkem 247 628 trestných činů. Jedná se o nejnižší počet registrovaných trestných činů od roku 1991. Pokles trestné činnosti oproti roku 2014 činí 14,2 %. Celková objasněnost kriminality včetně dodatečně objasněných trestných činů dosáhla 50,9 %. Protože byl registrován pokles celkové kriminality, byl zaznamenán nepatrný nárůst mravnostní kriminality, a to o 2,3 %. Největší pokles registrovaných trestných činů byl v roce 2015 u krádeží prostých, a to minus 18,2 %, u krádeží vloupáním minus 30 %.

V České republice tedy klesá naprostá většina druhů tradiční kriminality, dochází však k přesunu kriminality do kyberprostoru. Důvodem je postupné přesouvání aktivit obyvatel do kyberprostoru, což využívá nová generace pachatelů trestné činnosti, kteří páchají trestnou činnost moderními metodami a elektronickými prostředky. Nárůst kyberkriminality je 15,5 % oproti roku 2014. Je to největší nárůst v jedné oblasti kriminality v České republice.

Počet stíhaných osob se snížil na 101 833, což je o 12 728 méně, a tedy procentuální vyjádření o 11,1 %. Škody způsobené trestnou činností se snížily o 1,8 mld. Policie České republiky řešila také více než 1 milion 300 tisíc přestupků, z toho 80 % těchto přestupků se týkalo porušení pravidel silničního provozu.

Pro doplnění uvádím aktuální informaci o vývoji zjištěné kriminality za první pololetí 2016. I tady dochází k dalšímu poklesu, a to zhruba o 11,4 % oproti srovnatelnému pololetí v roce 2015. Jedná se tedy o nejnižší počet zjištěných trestných činů za posledních deset let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 831/1. Nyní prosím zpravodaje tohoto výboru pana poslance Václava Klučku, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl usnesení Sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, výbor pro bezpečnost na 32. schůzi uskutečněné dne 31. srpna 2016 usnesením číslo 125 vzal na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015. Pověřil předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zároveň uložil zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což tímto činím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, rád bych se tady vyjádřil k nejnovější zprávě o vnitřní bezpečnosti na území České republiky, která se jmenuje poznatky policie a Ministerstva vnitra, jelikož obsahuje mnoho pozoruhodných informací.

Cizinci žijící v České republice se v roce 2015 podíleli na celkové trestné činnosti v naší republice 7,4 %. Jedná se tedy o nárůst trestné činnosti cizinců v naší republice. Naopak u občanů České republiky se počet stíhaných vyšetřovaných či odsouzených osob loni meziročně snížil. Výše uvedené je pozoruhodné z toho pohledu, že v České republice žije v poměru k počtu obyvatel pouze 4,4 % cizinců, takže zjednodušeně řečeno mají cizinci žijící v České republice jednou tak velkou kriminalitu než občané České republiky a jejich kriminalita se statisticky neustále zvyšuje.

Do této situace se Sobotkova a Babišova vláda rozhodla přijímat do České republiky další a další cizince, tedy migranty, ovšem navíc tentokrát z arabských a afrických zemí. Dá se tedy zjednodušeně, avšak zcela pravdivě říci, že Sobotkova vláda se přímo podílí na zvyšování kriminality v České republice a jedná tak vysloveně proti zájmům slušných a řádných občanů, kteří chtějí žít v bezpečí.

Vloni bylo na našem území zjištěno více než 8 tisíc nezákonných cizinců, konkrétně 8 563, což je nárůst o 56 %. Všichni samozřejmě víme, že to je jen špička ledovce, protože drtivou většinu nezákonných cizinců pohybujících se na území České republiky se vůbec nepodaří zachytit.

Jsem rád, že také policejní zpráva přímo potvrzuje pravdivost politického programu našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, když se ve zprávě jasně říká, že je fakticky nemožné integrovat do naší společnosti tak velké množství cizinců z kulturně odlišných zemí. A zpráva dodává, cituji ze zprávy, že to vede k vytváření uzavřených komunit, které jsou nepřátelské k evropskému kulturnímu prostředí.

Ukazuje se opět, že je zcela správné to, co já i naše hnutí SPD od počátku prosazujeme, tedy nulovou toleranci migrace v rámci současné migrační vlny. A prosazujeme také zákaz propagace islámského práva šaría na území České republiky. Sobotkova vláda je ale hluchá a slepá a nadále přijímá do České republiky africké a arabské migranty. My v našem hnutí SPD říkáme jasně: peníze našim lidem, ne migrantům.

Ale zpátky k policejní zprávě. Pozoruhodné jsou další údaje, které opět pouze potvrzují to, co po celou dobu říkám. Ohledně napomáhání nelegální migraci byli v Evropě kromě občanů Evropské unie nejčastěji zadrženi občané Syrie s legálním pobytem v některé zemi Evropské unie. Zajímavé je, že na předních místech ohledně napomáhání nezákonné migraci figurují také občané Švédska, přičemž sama policie ve zprávě uvádí, že podle jejich jmen lze usuzovat na jejich arabský původ. Platí tedy, že tito lidé pouze zneužívají benevolentní evropský systém a parazitují na něm, aby podporovali další nezákonnou migraci z arabských zemí do Evropy.

Velmi nemile mě opět překvapilo to, když jsem se v této nejnovější policejní zprávě dočetl, že Sobotkova a Babišova vláda – cituji – distribuuje v zahraničí materiál pro přípravu potenciálních migrantů v zemi původu, jehož cílem je zvýšení jejich informovanosti – konec citátu. To je opravdu další neuvěřitelné a řekl bych dokonce zcela skandální jednání této vlády. V dalším odstavci se píše o tom, že si lidé mohou zjistit na webu různé možnosti financování projektů na integraci cizinců do České republiky. Takové jednání vlády je přímo proti zájmům většiny občanů České republiky. Je to extrémní jednání.

Rád bych se také zastavil u informací Bezpečnostní informační služby, BIS, která na našem území podle zprávy již vloni zjistila muslimy sympatizující s myšlenkami Islámského státu. Ve zprávě se konkrétně uvádí, že se jedná o české konvertity, tedy Čechy, kteří přestoupili na islám, a o muslimy mladší generace žijící v České republice. Česká Bezpečnostní informační služba hodnotí v aktuální zprávě tyto lidi žijící na území České republiky jako potenciální nositele rizik spjatých s teroristickou činností.

Co tedy říci na závěr? Znovu a znovu se ukazuje potřeba prosazování politického programu našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, který zcela otevřeně a bez politické korektnosti prosazuje bezpečnou, prosperující, spravedlivou a suverénní Českou republiku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Další řádně přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Jana Černochová. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Ta zpráva se jmenuje Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku v roce 2015, s tím, že pan ministr nastínil i nějaké tendence v oblasti veřejného pořádku, které se proluly do prvního pololetí roku 2016. Já bych chtěla jeho optimismus sdílet, ale bohužel si myslím, že pokles oproti roku 2015 a nejnižší počet trestných činů za posledních deset let není o tom, že by se občané České republiky chovali mravněji, že by páchali méně trestných činů, ale protože přestali v některých případech věřit Policii České republiky a přestali hlásit jednotlivé záležitosti, se kterými by se na policii měli obracet. Proč se na policii přestali obracet? Přestali se na ni obracet, protože tak jak Občanská demokratická strana v minulých letech se pokoušela odbřemnit policii od různých agend, které nemusí vykonávat, které za ni může vykonávat někdo jiný, tak tato vláda se naopak postupnými kroky snaží agendu Policii České republiky znovu přidávat a přidávat.

Já jsem teď měla několik schůzek v rámci Prahy 2, kde jsem starostkou, a samozřejmě oblast bezpečnosti mě velmi zajímá. S hrůzou jsem, pane ministře, zjistila, že podstav v hlavním městě Praze se blíží číslu tisíc. V hlavním městě Praze máme o tisíc policistů méně, než bychom mít měli. Jenom na obvodu Prahy 2 to je 75 policistů a policistek, z toho 25 máme na školách.

Víte, v čem je problém? Problém je v tom, že tady na jednu stranu vzniká národní úřad, národní centrála, která bude řešit kriminalitu, jak tu, která byla na ÚOOZ, tak tu, která byla na ÚOKFK. Nic proti tomu, už jsme to tady diskutovali několikrát a myslím si, že je v pořádku, že to bude takto konstituováno. Ale problém je v tom, že pan policejní prezident, nebo nový ředitel této centrály dal pobídku policistům, že jim zvedne plat o 6 tisíc. Tak co asi myslíte, pane ministře, že se stalo? Zkušení kriminalisté z těch obvodů v tu chvíli odešli na centrálu, takže já se každý týden, každý měsíc dozvídám o počtu minus kolik kriminalistů máme na Praze 2.

Mně skutečně nepříjde vhodné, aby oblast veřejného pořádku řešila dominantně městská policie, jako se to v posledních týdnech děje, že v tomto skutečně nahrazuje státní policii České republiky. Souvisí to samozřejmě i s těmi záležitostmi, které se týkají nových hrozeb, o kterých jste také hovořil. Já bych skutečně chtěla moc poprosit o to, aby se personální politikou u policie někdo zabýval.

Včera v rámci diskuse o státním rozpočtu o tom hodně mluvil kolega Ondráček. Nástupní plat policistů v hlavním městě Praze je 14 800 Kč. Kolegyně a kolegové, v době, kdy jednotlivé sbory si mezi sebou konkurují v rekrutování jednotlivých mužů a žen, zdravotně způsobilých i psychicky způsobilých, tak mi řekněte, na jaké

straně v té hierarchii je Policie České republiky. Úplně na té poslední. Lépe jsou na tom samozřejmě vojáci, lépe je na tom celní správa, lépe jsou na tom hasiči. Možná hůře než PČR je na tom pouze vězeňská služba a to pan ministr vnitra ví.

Já si myslím, že pokud bychom v příštích letech tady měli diskutovat o zprávách o situaci v oblasti veřejného pořádku a měli bychom se uklidňovat a chlácholit a vysílat pozitivní signály na veřejnost, že máme pokles trestných činů za posledních deset let, tak je zapotřebí skutečně ty policisty nenabírat pouze slovně, ale nabírat je fyzicky. A pro to, abychom je byli schopni nabírat fyzicky, musíme jim vytvořit takové podmínky, že k policii půjdou pracovat.

Nástupní plat je, jaký je. Po 13 měsících se možná dostanou na nějakou částku 17, 18 tisíc hrubého. Víte, v hlavním městě Praze v minulosti byla diferenciací ohledně příspěvku na takzvanou rizikovitost, tuším. Tato diferenciací měla právě tu možnost, aby jednotliví krajsí ředitelé byli schopni v místech s větším nápadem kriminality policisty nějakým způsobem ocenit. A teď vlastně v posledních dvou letech tato diferenciací úplně padla. Já vím, že se diskutuje a chystá do vlády novela služebního zákona, kde by se tato diferenciací měla znovu řešit, stejně tak jako by se tam měly řešit věci, které se týkají přesčasů. Ale já bych chtěla opravdu od vás slyšet ubezpečení, ubezpečení v tom smyslu, že se nedostaneme jako Česká republika do situace, že až tady budeme schvalovat zprávu o situaci v oblasti veřejného pořádku v roce 2016, nebo naši nástupci, tak že tam uvidíme ten totální propad počtu policistů sloužících v městech, kde samozřejmě ta služba je, v tom se snad shodneme, složitější, těch kriminofaktorů je mnohem víc. A my tyto lidi neumíme ocenit. Na druhou stranu zkušené kriminalisty, lidi, kteří tvoří ten pilíř jednotlivých kriminálků na obvodech, nám vykrádá centrála – omlouvám se za to slovo, ale jiné mě nenapadá – proto, protože jim tam někdo nabídne o šest tisíc víc de facto za stejnou práci.

Vy moc dobře, pane ministře, víte, že centrála bude moci podle zákona delegovat řešení různých trestných činů na obvody, kdežto obvody nemohou říct: nás je málo, my to řešit nebudeme, bude to řešit centrála. Ten příslušník Policie buďto na té službě je, nebo není. A my se musíme všichni společně snažit o to, aby tam ten příslušník seděl.

Také nevím, jestli jste slyšel poslední zprávy o tom, že se znovu rozmohl takový nešvar mezi pojišťovny a dopravní policií, který způsobuje to, že přestože tady platí legislativa, že k dopravním nehodám, kde nedojde k trestnému činu, pouze k přestupkovému jednání a jejichž škoda není vyšší než 100 tisíc, nemusíte volat policii. Byl to přesně ten návrh, který prosazovala naše vláda, protože jsme to brali jako jeden ze způsobů odbřemnění policie, tak aby policie mohla více působit na veřejném pořádku. Za poslední rok, a je to tedy celý rok 2016, se opět vrací tato záležitost do starých kolejí, protože pojišťovny doporučují svým klientům, aby si ke každé dopravní nehodě, k sebemenšímu tůkanci raději zavolali příslušníka Policie České republiky a sepsali tam záznam. Samozřejmě že pokud se dovolá občan na operační, těžko mu může příslušník Policie České republiky říct já nikam nevyjedu. Platí tady zákon, kde on musí na to místo vyrazit, musí na tom místě zhodnotit tu situaci, musí o tom sepsat záznam. A tohle je všechno agenda, která zbytečně té policii znovu narostla. Nevím skutečně, jestli o tom vy tu informaci máte, ale chtěla bych vás poprosit, a dokonce si i myslím, že to není o změně zákona, že to je jenom

o tom, aby se sešel pravděpodobně ministr dopravy, ministr vnitra se zástupci pojišťoven u nějakého kulatého stolu, řekli si tak to ne, pánové a dámy, a fungovalo to stejným způsobem, jako to funguje u zneužívání hasičské záchranné služby, aby to ti lidé dostali k úhradě a aby se tady nepřenášela ta agenda z pojišťoven zase zpátky na stát. Moc vás o to prosím, protože skutečně v Praze dnes počítáme každého policistu, kterého můžeme mít v terénu. A tím terénem nemyslím to, že budou každé ráno de facto celý den vyjíždět k dopravním nehodám, kterých v Praze je hodně, a jsou to skutečně nehody, které svým rozsahem, bez zranění, nejsou významné. A tohle já myslím, že by hodně policii pomohlo, aby měli v tom propadu počtu zaměstnanců možnost tito lidé dělat něco užitečnějšího.

Já jsem samozřejmě ráda, že poklesá počet trestných činů za deset let, na druhou stranu nemohu nezmínit svoje téma, ve kterém snad se i také s panem ministrem shodují, že pokud tedy tady klesá kriminalita, klesají trestné činy, tak nerozumím tomu, proč přitvrzujeme v zákonech, například o zbraních. Na jednu stranu nejnižší počet trestných činů, na druhé straně jsme tady toto pololetí zpřísnilí zákon o zbraních a střelivu, dokonce jsme umožnili policistům prolomit domovní svobodu. Ptám se proč, pokud vykazuje policie nejnižší počet zjištěných trestných činů za deset let. Přeci tohle funguje všude stejně. Když někde něco klesá, nenarůstá ten počet, tak naopak přemýšlím o tom, že by se veřejnosti dala šance mít ten zákon benevolentnější než tvrdší. Tady v tomto se nám to opravdu nepovedlo.

Shodou okolností tuším, že dneska se na půdě Evropské komise odehrává ten boj o evropskou směrnici. Tak kdybyste náhodou, pane ministře, měl čerstvé informace, tak prosím několika málo věťami, jestli byste nám k té evropské směrnici mohl něco také říct. Využívám toho, že se skutečně bavíme o té situaci, která se týká veřejného pořádku. My i víme, že věci, které se vztahovaly k těm trestným činům se zbraní v ruce, tak padala velmi silná slova. Slova, která padala, byla, že se nebude opakovat situace v Uherském Brodě, což nezajistíte zákonem, kde policista bude moci vstoupit do obydlí. To zajistíte tím, pane ministře, že tu policii vybavíte, že policie bude mít adekvátní balistickou ochranu, že policie bude mít pušky, dlouhé pušky, o kterých jste mluvil, že jim je chcete pořídit. Ale nebudou umístěny v kufrech auta tak, že než ten policista v těch rukavicích si kufr otevře, otevře si tam ty další tři trezory, aby si vytáhl tu dlouhou zbraň, tak ten pachatel mu uteče.

Opravdu vaše výroky po Uherském Brodě byly velmi silné a já myslím, že to bylo v pořádku, chtěl jste tu situaci uklidnit. Ale kolik z toho, co jste tehdy policistům sliboval, kolik z toho jste, pane ministře, splnil? Kolik z toho se opravdu odehrálo tak, že policie dostala balistiky, že dostala více munice, kolik měli tréninkových programů? Protože můžeme se shodnout v tom, že když už budeme mít lidi a nebudou nám odcházet od policie, budou slušně vybaveni, tak je musíme trénovat, musíme s těmi lidmi dál pracovat. Nemůže se stát, že by policista odmítl účastnit se toho zákroku. A pokud skutečně nechceme, aby ve zprávě o situaci v oblasti veřejného pořádku za rok 2016 nebo za rok 2017 byly nějaké tragédie, které se nebudou dít jenom občanům České republiky, ale mohou se stát i těm příslušníkům bezpečnostních sborů, tak bych od vás chtěla ubezpečení, že skutečně to vybavení myslíte vážně, ty vaše sliby, které jste jim před tím rokem a půl dal, že jsou stále

platné a jakým způsobem jako ministr vnitra zabezpečíte v brzké budoucnosti to, aby skutečně to vybavení měli.

Samostatnou kapitolou v tomto tématu diskuse o situaci v oblasti veřejného pořádku by jistojistě bylo policejní školství. Myslím si, že naše země má velmi kvalitní Policejní akademii. Na druhou stranu nevím, jestli je úplně nešťastnějším řešením to, že Ministerstvo vnitra začalo zřizovat střední školy. Konkurence středních škol, státních škol, kdy si skutečně maturitní zkoušku může budoucí příslušník udělat a dokladovat kdekoli, byla dostatečná. Zřizování policejního středního školství považuji za mrhání finančními prostředky, které byste jinak, pane ministře, mohl dát do lidí, do platů, do těch nástupních platů, tak aby ti lidé nenastupovali na 14 800. Myslím si, že policejní střední školství by bylo efektivní pouze tehdy, pokud by se z toho čtyřletého vzdělávacího cyklu uznalo něco pro ten vstupní kurz, který stejně budoucí policisté musí absolvovat v délce třinácti měsíců. Takže vlastně někdo si udělá za peníze státu, za peníze Ministerstva vnitra, které vám pak chybí jinde, maturitu, aby potom vlastně k té policii ani nemusel nastoupit. A jediná výhoda, pokud by k policii nastoupil, je, že už možná umí některé dovednosti, které se naučil na té střední škole. Ty se mohl naučit na TRIVIS, což je soukromá střední škola, ale s tím rozdílem, že tam za to platí – teď nevím, jestli to školné je ročně 50 tisíc korun.

Takže chtěla bych vést debatu i na toto téma. Jestli skutečně je pro oblast veřejného pořádku ta efektivita systému středního školství dobře nastavená, jestli se bez policejního středního školství v Hrdlořezích, v Holešově obejdeme, nebo neobejdeme. A jestli je tam i nějaká garance toho, že když ti lidé zdarma střední školu vystudují, dostanou maturitní vysvědčení, tak jestli budou skutečně k policii nastupovat. Protože tady se neuzavírá žádný kontrakt. Oni nemají povinnost k policii nastoupit a přijde mi, že je to škoda. Že je stejně tak škoda, že se jim něco z toho vzdělání nezapočte do těch třinácti měsíců tak, jako to svým způsobem fungovalo, nebo věřím, že znova fungovat bude, u Armády České republiky.

V závěru svého vystoupení bych chtěla poděkovat všem policistům a policistkám za to, že stále vydrželi u policie, že přes sliby Ministerstva vnitra, které v těch minulých měsících dostávali, to nevzdali. A skutečně doufám a věřím v to, že pan ministr je člověk, který drží svá slova, a že pouze nějaké subjektivní okolnosti panu ministrovi neumožnily, aby realizoval věci, které policii před rokem a půl, před dvěma lety nasliboval. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Také vám děkuji, paní poslankyně. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je... (Vstává ministr vnitra Milan Chovanec.) Chcete vystoupit s přednostním právem pane ministře? (Ne.) Dobrá, v tom případě pan poslanec Ondráček a potom vaše přednostní právo. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající, i panu ministrovi děkuji. Poté co vystoupila moje kolegyně, budu, předpokládám, stručnější. Protože ač každý z jiného politického spektra, tak pokud mluvíme o odborných tématech, tak si můžeme v podstatě i notovat. Takže potvrzuji to, co řekla moje kolegyně poslankyně

Černochová, a pouze se zastavím, udělal jsem pět takových krátkých odrážek, o kterých bych jenom ještě něco zmínil.

Bylo už zmíněno, ale určitě to stojí znova za připomenutí, ten statistický pokles, nebo statisticky vykazovaný pokles nápadu trestné činnosti a objasněných trestných činů opravdu má velký význam, že některé v uvozovkách bagatelní trestné činy občan prostě už nehlásí. A je si toho moc dobře vědoma i policie. Protože pokud se podíváte do písemného materiálu Strategie rozvoje policie České republiky 2016–2020, tak nevím na kolikáté straně, ale přesně, jak mám trošku fotografickou paměť, si pamatuji, že to je dole, a dokonce i zvýrazněno, kde právě u této problematiky sám předkladatel uvádí, že za zmínovaným poklesem nápadu trestné činnosti může být paradoxně ten důvod, že občan prostě rezignoval na to oznamovat tu trestnou činnost. Protože pokud on na policii přijde s tou bagatelní trestnou činností, mnohdy tam stráví jednu směnu buď toho policisty, nebo svoji a po osmi, deseti hodinách a někdy i za necitlivého přístupu v podstatě přemýšlí, jestli mu to stálo za to. Protože pokud má dobré krytí majetku pojistkou, tak v podstatě potvrzení od policie je pro něj jenom ta administrativní potřeba, aby to doložil. Ale taky si přiznejme, že jsou zejména rekreační objekty, kde za těch 25 let v podstatě už není co ukrást. Protože ty objekty už byly navštíveny pachatelem majetkové trestné činnosti i dvacetkrát nebo desetkrát a prostě už tam v podstatě nic není. A mnoho majitelů takových objektů už ani ty objekty nezabezpečuje, nechá tam nějakou masovou konzervu, popřípadě nějaké jídlo a jenom písemně prosí pachatele, který do toho objektu vnikne, aby si vzal to jídlo a pokud možno neničil ten objekt jako takový.

Takže ten pokles kriminality – já bych tak úplně nejásal, že to tak všechno je. I když statistika samozřejmě je hra čísel. Velmi bych ocenil, kdyby s tím statistickým poklesem kriminality nám také statisticky v tom samém tempu narůstala objasněnost. Protože to by zase mělo velký význam pro toho občana, zda jít, nebo nejít trestnou činností oznámit. On dneska totiž vidí, že u té majetkové trestné činnosti je objasněnost na, řekněme, velmi malé úrovni, a proto ani nemá potřebu tam jít.

A ono s tím vyšetřováním a s celým procesem oznámení trestného činu a vyšetřování je spojena už zmíněná administrativa. A musíme si přiznat, že ta nebývala, ale opravdu nebývala roste. Policisté už jsou zoufalí, a když se s nimi setkávám, věřte, že poměrně často – protože i ve své nejbližší rodině mám příslušníky Policie České republiky a dostávám hned z první ruky každou novelu, kterou my tady přichystáme. Oni jsou tím opravdu už velmi zatíženi a mrzí je ta činnost, která jako taková je. Protože když se podíváte v případě, kdy osobě byla způsobena majetková nebo morální újma, to znamená je to osoba poškozená, tak nejen poučení podle § 43 trestního řádu, ale i zákon o obětech a další, a to poučení už má dneska nějakých sedm, osm, devět stránek textu, a policista ho samozřejmě té osobě dá, aby si to přečetla, protože číst to je v podstatě ztráta času. Ale jsou lidé, kteří takové poučení čtou třeba také půl hodiny a při právních výrazech, které tam jsou, mu stejně mnohdy ani nerozumí. Takže je to papír pro papír. A ten spis potom nebývala bobtná. Protože když tam máte desítky, popřípadě stovky poškozených, takový spis má pak tisíce, dva tisíce a pět tisíc – a já jsem se setkal i se spisy, které jsme vozili na avii.

Takže ta administrativa nás zatěžuje. A stále říkám, že bychom se měli asi někdy dostat k tomu restartu, kdy poučíme osobu zadrženou, popřípadě následně obviněnou

a řekneme jí její základní práva a ten zbytek jí dáme v písemné podobě, ať je popřípadě uplatní, a ne že ta poučení budou tak složitá a tak dlouhá, že mnohdy sháníme i právníka, který by to byl schopen vysvětlit.

Další položkou – už jsem u té třetí – je to zmiňované vybavení. Pane ministře, vy víte, že jsme se tady na interpelacích spolu bavili o... teď nemyslím ty úsměvně čokoládové odznaky služby kriminální policie a vyšetřování, ale o balistice a o vybavení stále pořádkové jednotky Praha, kdy jsem vybral jenom jeden z útvarů, a záměrně jenom jeden z útvarů. Přetahovali jsme se tady o čísla, přetahovali jsme se tady o expiraci, jestli jsou, nebo nejsou prošlé. Nakonec musím říct, že jsem rád, že pravdu jsem měl já a vy jste ji i přiznal. Dospěli jsme k závěru, že je to prostě špatné.

Já jsem byl na jednom semináři, kde jsme se o balistice bavili právě na Policejní akademii, a docela mě překvapil ten člověk, který, aniž by tušil, že tam jako poslanec jsem, v rámci diskusí řekl, že prostě holt ten poslanec, který to chtěl, to podal v blbou dobu, protože jim v tu dobu nefungoval EKIS, protože provádějí roční inventury. Podotýkám, že u policie to funguje tak, že od půlky prosince už vám nikdo nic nedá a většinou do půlky, tři čtvrtě ledna to tak funguje, ale já tu interpelaci podával až někdy začátkem února, takže jsem byl trochu překvapen odpovědí. Komických odpovědí tam bylo několik, protože zástupce Služby pořádkové policie nadával na to, že tady děláme takovou legislativu. A když jsem se ho dotázal, kolik on ze své pozice policisty ne v přímém výkonu, ale v nejbližší velitelské pozici pro přímý výkon dal podnětů svým služebně nadřízeným, popřípadě přímo na Ministerstvo vnitra, nebo kdy se obrátil na příslušný výbor nebo podvýbor zde v Poslanecké sněmovně, tak to samozřejmě byla nula. Takže oni nás kritizují za něco, co sami v podstatě ani řešit nechtějí a nedělají.

Kolegyně Černochová zmínila balistiku. Situace je dneska taková, že podle posledních informací má Ministerstvo vnitra, respektive Policie České republiky dostatek finančních prostředků, že by mohla koupit balistickou ochranu pro každého sloužícího policistu. My jsme o věci diskutovali a říkáme: nedělejte prosím vás žádné šílené nákupy, jako to bylo za období ministrování pana Ivana Langera, kdy se nakoupily stovky a třeba tisíce vozidel, která pak stála v policejních skladech a dva roky nejezdila, protože se jenom chtěla udělat monstrakce. Jestliže má balistická ochrana nějakou expiraci osm, deset let, tak si udělejte, a já to budu iniciovat na jiných platformách podvýboru nebo na výboru pro bezpečnost, nějaký přehled, jak potřebujeme balistickou ochranu u policistů obměňovat, a nakupujte ji po řádově pěti tisících ročně, aby došlo k pravidelné obměně, hlídejte to a dostaňme se do stadia toho, že tělová balistika bude povinnou výbavou policisty ve službě, jako musí například pracovník v elektrárně nebo zedník nosit ochrannou přilbu, přestože mu v podstatě na některých provozech nic nehrozí, ale v případě, že by takovou přilbu na hlavě neměl, je to přeštepuk buď proti pracovnímu právu, v našem by to bylo podle služebního zákona, a mohl by být sankcionován. Pokud by takovou osobní balistiku měl každý policista ve třídě IIIA, to znamená proti základním typům střelných zbraní, to znamená 9mm Para a 38 Special, tak ostatní nadstavbovou balistiku IV. třídy, to znamená proti kalašnikovům, padesátosmičkám a dalším můžeme řešit doplňkovými pláty.

Nechci vás s touto problematikou zatěžovat, ale jenom chci říct, že za pětadvacet let od vzniku Policie České republiky, a pan ministr to určitě řekne líp a bude znát přesná čísla, protože si je znovu vyžadují, máme cca 120 mrtvých policistů při výkonu služby. Přátelé, 120, to je podstatně více, než nám umřelo vojáků při zahraničních misích, ale ti vědí, že tam jdou a že se tam střílí a zabíjí. A za každým z těch 120 lidí zůstaly jejich děti, jejich manželky či manželé a také jejich rodiče. Pokud můžeme cokoliv udělat pro to, aby jejich ochrana byla větší, udělejme to, protože teď na to máte finanční prostředky. A i situace ve světě je taková. Jenom se podívejte, co se dnes děje třeba ve Francii, kdy policisté v Paříži, Marseille a v dalších velkých městech už týden demonstrují za to, že chtějí lepší podmínky pro práci, že chtějí ochranu, že chtějí mít některé pravomoci, protože situace v západní Evropě je velmi složitá a já bych byl nerad, abychom se dočkali něčeho podobného tady u nás.

Samostatnou kapitolou je ohodnocení, zmínil jsem ji tady myslím včera, nebudu se k tomu více vracet. Paní kolegyně Černochová to také zmínila. Ano, ta situace je velmi špatná. Tím ne úplně uváženým činem, kdy jste na NCOZ (reakce z pléna) – ano, nepoužívat zkratky, pan kolega Korte to nemá rád – Národní centrálu organizovaného zločinu dali jednorázově pět a popřípadě i víc do osobního hodnocení, ovšem jste zapomněli na další celorepublikový útvar, kterým je Národní protidrogová centrála, jako kdybyste nevěděli, že oni také dělají takovou závažnou kriminalitu s mezinárodním prvkem, tak jste mezi ně zase zasadili jeden velký klín. A ten velký klín se vám podařilo tímhle neuváženým činem zasadit i mezi krajská ředitelství policie a právě celorepublikové útvary, kde kluci na krajích jsou řekněme často mnohdy lépe odborně i zkušenostmi vybaveni než právě kolegové z celorepublikových útvarů. Jinou otázkou je, co to s těmi chlapy udělá, až letos poberou ty slušné peníze, příští rok si to nechají samozřejmě i s tím celým, co jste navýšili, jak vy říkáte, já říkám, co jste vrátili, aby příští rok z celorepublikových útvarů nebyla poměrně zásadní odchodná vlna, protože to by vedlo k další destabilizaci.

Ohodnocení – o tom bychom zde mohli hovořit desítky minut, hodin, nechme to někam mimo, ale i na tomto pracujeme.

A v závěru mi, vážené kolegyně a kolegové, dovolu, abych si neodpustil apelovat na každého z vás, a teď na každého z vás jako politika, na vás některé ministry, abyste, a teď je zjištěná doba, zítra nikdo neví, co se bude dít, někdy vážili svá slova a situaci, která je v České republice složitá, a ta silná politická gesta, silná vyjádření dávali zde na půdě Poslanecké sněmovny, ale nejitřili situaci. Protože pokud budeme chtít dostat tisíce a tisíce lidí na náměstí, tak funguje takzvaná davová psychóza, stačí jeden neuvážený čin a může z toho být další problém. Já bych se nechtěl dožít tady v České republice nějakého Majdanu, takže na vás apeluji, prosím vás, buďte trošku střizliví v tom, co činíte, protože Českou republiku máme jenom jednu. A jestli si ji chceme sami rozbit, nevim. Já tak činit nechci.

Děkuji za pozornost a přeji vám hezký zítřejší sváteční den. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance... (Reakce z pléna.) Rádná přihláška, dobře. Nyní tedy s přednostním právem pan ministr. (Reakce mimo mikrofon.) V tom případě, pane poslanče, je to váš prostor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já jsem se do zprávy díval, trochu jsem byl překvapený, že předkladatelská zpráva obsahuje jednu stránku statistiky a pak je k tomu materiál, který má 114 stran, na kterém jsem slovo městská policie nikde nenašel. Když si přečtete název samotný, který říká Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku v roce 2015, a nejsou tam žádná statistická data a komentáře propojené s tím, jak funguje oblast veřejného pořádku ve spolupráci stát a jednotlivé obce, pak to nepovažuji za dobře zpracovanou zprávu. Já jako komunální politik tady nemám ambici komentovat data týkající se terorismu, organizovaného zločinu a množství trestných činů a tak dále, neoprávněného nakládání s nelegálním obchodem se zbraněmi a terorismem, nicméně pod pojem veřejný pořádek je prostě nutné řadit i drobnou kriminalitu jako takovou.

My máme v České republice situaci, kdy Policie České republiky nemá kapacity na to, aby řešila na celém území problematiku veřejného pořádku. Jednotlivá bohatší města řeší tuto situaci faktem, že zakládají městské policie, které asi významně řeší oblast spíše dopravních záležitostí než veřejného pořádku. Nicméně ten veřejný pořádek zůstává problémem a jsou města a obce, kde pořádkovou službu státní policie nepotkáte a nemají tam ani městskou policii. A ten materiál vůbec nedefinuje, že tohle třeba je nějaký problém, protože opravdu pak existuje zkušenost, že v té statistice se vůbec řada věcí neobjeví. Taková ta drobná, spíš přestupková činnost je obrovským problémem v územích, která nejsou obsluhována vlastně žádnou městskou policií, i když rozumím tomu, že můžete podotknout, že obce se mohou mezi sebou domluvit, když některá obec má, že si mohou vypomoci, nicméně kapacity nejsou dostatečné a nejsou dostatečné ani finanční zdroje. A Policie České republiky tu pořádkovou činnost jako takovou na malých obcích nemá sílu vůbec dělat. Čekal jsem, že něco takového se v tom materiálu objeví, a zajímal by mě váš názor na celou tuto problematiku.

Stejně jako když jsem hledal otázky, které se týkají udělování pracovních povinností, nebo tzv. alternativních trestů a jejich využívání, protože často terčem kritiky občanů je fakt, že jsou tady mezi námi spoluobčané, kteří opakovaně páchají přestupkovou činnost, jsou pak případně odsouzeni k nějakým alternativním trestům, aby čistili ulice atd., vypomáhali veřejné správě, odpracovali si přestupky, které napáchali, a když jsem četl problematiku probační služby, tak to je asi deset vět s konstatováním, že vlastně je všechno v pořádku, situace stabilizovaná. Nejsem si jistý, že takto to chceme, a čekal bych od ministra vnitra, že bude apelovat na to, aby se více využívalo takovýchto aktivit, protože lidé, kteří dodržují pravidla hry a dodržují zákony, případně vyhlášky, by měli vědět, že ten, kdo je nedodržuje, také ten trest absolvuje.

Vy, pane ministře, zcela určitě dobře víte, že naše praxe v řadě oblastí je taková, že někomu je udělena pokuta za přestupek, vzhledem k tomu, že se nachází na svém životním nebo sociálním minimu, tak to unese pouze papír, pokuta udělena, na

finanční zdroje, které ten dotýčný dostává, se nesáhne a jemu se fakticky nic nestane a jede se dál kočárem černým podél bílých skal. Tohle je něco, co vyvolává mezi slušnými lidmi zcela oprávněně otázky směrem k nám, co s tím budeme dělat. A v tom materiálu se k této problematice vlastně neobjevuje vůbec nic. Já nevěřím tomu, že nevíte, že to je problém, byť to určitě není problém, který hýbá Evropskou unií a zeměkouli, to připouštím, ale fakt, že nepotkáte státního policistu jako pořádkovou hlídku v malých obcích a že je faktem, že tady máme recidivisty, přestupkáře, kterým se vlastně nic nestane v okamžiku, kdy je jim udělena nějaká pokuta za to, že napáchali nějaký drobný přestupek, tak to je věc, které bychom se měli také věnovat, i když chápu, že to je více práce a není to tak vidět, ale v tom materiálu o tom není vůbec nic.

O spolupráci městských policií a státní policie také vůbec nic. Je tam statistika státní policie, statistika kriminality a já nevím čeho všeho, to je v pořádku, tak to má být a je dobře, že to tam je, ale oblast fungování městské policie jsem tam nenašel, tak se ptám proč. Jestli to tedy už dneska nepatří do oblasti, které by se měla týkat zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku v České republice, a v případě, že to tam patří, proč to tam tedy vlastně nemáme a jestli pro nás opravdu není problém udělování alternativních trestů za páchaní nějakých přestupků nebo trestných činů. Myslím, že to problémem je a že by Česká republika a Ministerstvo vnitra, potažmo Ministerstvo spravedlnosti v této věci alespoň měly poukázat na ty problémy, abychom my mohli říci: Dobrá, problém to je, máte nějaký návrh řešení, co s tím budeme dělat? Aspoň naznačení situace. Protože být spokojený s tou situací, tak jak je dnes, myslím a doufám, že se mnou v tomto ohledu souhlasíte, pane ministře, nemůžeme. Tak se ptám, co s touto oblastí, proč není součástí té zprávy a proč jsme nebyli schopni případně navrhnout, nebo proč nejsou ve zprávě navržena nějaká řešení, která tu situaci posunou dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě všeobecnou rozpravu končím. Táží se pana ministra a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo v této fázi. Pan ministr se chystá, že bude mluvit. Prosím, pane ministře, máte slovo předtím, než přistoupíme k podrobné rozpravě. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, od mých předřečníků byla řečena spousta faktů, otázek, z mého pohledu i určitých tvrzení, se kterými nemohou souhlasit, a je to spíš na debatu v příslušném výboru, protože tady dnes na tomto fóru do hloubky diskutovat tuto problematiku je téměř nemožné.

Co se týká některých těch konkrétních věcí, tak umím pouze operovat s čísly, a ne s dojmy. To znamená, od roku 2014 do roku 2015 se počet policistů zvýšil o 1 167, tzn. téměř 1 200 policistů přibylo do služeb Policie České republiky. Není tam žádný odchod policistů. To bylo v době nedávno minulé, kdy policie měla zhruba 37 000 policistů, kdy došlo ke snížení platů policistů, hasičů a jiných ozbrojených sborů jednorázovým krokem vlády České republiky o 10 %, a trvalo nám to poměrně dlouho, než jsme tuto nespravedlnost srovnali.

Co se týká otázky policejního školství, v současné době je pod Ministerstvem vnitra orgán, který de facto řeší celkové vzdělávání, a já jsem zastáncem toho, aby tady střední policejní školy bezesporu byly. Vedle toho tady existují i soukromé, případně kraji zřizované střední odborné školy, které připravují také specialisty pro policejní práci, práci u hasičů. Nedávno jsem na jedné takové škole v Pardubickém kraji byl. Ta škola je velmi dobře zavedená, měla, pokud si správně vybavuji, skoro 900 studentů a velká část toho vzdělávacího programu směřovala právě k tomu, že absolventi této školy mohli potom pokračovat ve službách státu, ať už u policie, nebo u hasičů.

Co se týká platových podmínek, opravdu se připravuje změna služebního zákona, která by umožnila určitou bonifikaci v některých oblastech, kde je vyšší průměr mezd. Samozřejmě je rozdíl mezi severní Moravou a Prahou. Jedním z největších konkurentů, který ale na tom trhu v Praze je, je například městská policie. To znamená, naším hlavním konkurentem na trhu práce, kde se utkáme o policisty, tak je Městská policie hlavního města Prahy a státní policie. Je to problém, o kterém víme, není to čistě jenom Praha, jsou to i jiná větší města, jiné lokality v České republice. A samozřejmě s tím, jak výrazně klesla nezaměstnanost v České republice, tak samozřejmě i s tím klesá počet lidí, kteří jsou ochotni sloužit státu za horších finančních podmínek, než v aktuální situaci získávají na jiném pracovním trhu nebo na jiném pracovním uplatnění. Ten problém vzniká nejenom na území České republiky, ale někteří policisté, hasiči nám odcházejí například za prací do Německa, do Rakouska. I takové případy tam jsou, a když hovořím s těmi veliteli, ať to byl (Karlo)varský kraj, nebo jižní Morava, tak tam ty odchody prostě jsou.

Vedle toho si stát konkuruje sám sobě. Vy jste několikrát zmiňovali NCOZ. Ten příplatek zhruba průměrně pět tisíc korun, který tam byl, to bylo i z důvodu, že v současné době např. Celní správa platí lépe, než platí Policie České republiky, a abychom dotčené specialisty udrželi, tak jsme tam tento bonus dali. Vedle toho počítáme s podobným navyšováním platů i u ostatních celonárodních sborů, ať je to ta protidrogová centrála. Já jsem s ředitelem centrály hovořil. Dohodli jsme se, že v letošním roce ještě dojde k určitému technickému dovybavení a následně že hledáme cesty, jak i policistům v těchto útvarech vylepšit platové podmínky tak, aby byly srovnatelné s NCOZ. Máte pravdu i o specialistech na krajích, ať jsou to krajské kriminálky, které mnohdy nesou ještě větší nápad trestné činnosti, než jsou specializované útvary. I tam ve formě změny služebního zákona hledáme cestu, jak tam kvalifikované, kvalitní policisty zaplatit.

Na druhou stranu si myslím, že je zásadní, aby rostly mzdy v celé policii jako celku, protože i policisty, kteří bojují s kriminalitou v první linii, s takovou tou, co nejvíce obtěžuje občany, tak i ti přeci musí dostat jasně na srozuměnou, že si stát jejich práce váží, a to, že si jich váží, znamená, že je slušně zaplatí a zaplatí je konkurenceschopně. Samozřejmě to znamená navyšování rozpočtu Ministerstva vnitra. Víte sami, jak debaty o rozpočtu jsou složité. Na druhou stranu v trendu za poslední tři roky je zjevně vidět, že Ministerstvo vnitra navyšuje jak mzdové prostředky, tak prostředky investiční.

Máte pravdu, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, u té balistiky. Tam z mně neznámých důvodů policie nepodala správnou informaci a já jsem velmi

důrazně žádal policejního prezidenta, aby v té věci udělal personální opatření, a že se nesmí stát, aby policie klamala Poslaneckou sněmovnu tím, že nedodá validní informace. To se prostě nesmí opakovat. Pokud by se to opakovalo, tak je potřeba vyvodit další personální odpovědnost, protože toto není možné. Já bych pochopil, kdyby se spletli v řádech jednotek, desítek kusů, ale tak jak se spletli, to už mi nepřipadá jako omyl, ale spíš záměr. A jsem velmi rád, že tu debatu tady vedeme, a jsem velmi rád, že jsme schopni i některé konkrétní věci vylepšit.

Pro mě je zásadní, aby každý policista, který jde do služby a riskuje život, byl slušně zaplacen a slušně vybaven. Slušně znamená, že stát na těchto věcech nebude šetřit. V minulosti jsme byli svědky, kdy policie dostávala nekvalitní vybavení, oblečení a další věci. Já doufám, že se to daří zlepšovat. Nejde to skokově, nejde to okamžitě, abychom přezbrojili celou policii, abychom jí dali nové uniformy najednou, bylo by to velmi drahé, ale snažíme se s nimi debatovat a snažíme se jim vysvětlovat, jakým způsobem ta obměna bude pokračovat.

Nedávno jsem navštívil při cestách po krajích jednoho českého výrobce balistiky, a v ČR jsou velmi kvalitní výrobci balistiky. Byl jsem tam i s panem kolegou Váňou tuším. Je to firma, která dneska dodává nejenom do ČR, ale je i konkurenceschopná na velmi náročných západních trzích. A my se ale musíme pobavit o tom, jestli jsme schopni, a my to připravujeme a debatujeme o tom s paní ministryní Šlechtovou, jestli jsme schopni v novele zákona o zadávání zakázek jít tak daleko, že specializované nákupy budou realizovány v jiném režimu, protože například tu balistiku nám blokuje firma, která se donekonečna odvolává a skončí to u soudu, a my si nemůžeme dovolit, aby po dva po tři roky, dokud se ten soudní spor táhne, policisté neměli relevantní ochranu. Teď pomímám to, že je tady další spor o kvalitu dodaných vest. Ale musíme si říct, jestli jsme tedy schopni jít cestou, že specializované ochranné pomůcky, a nejenom ty, ale i jiné specifické nákupy, jsme schopni dělat v jiném režimu. Bavíme se o tom, připravujeme nějaký názor, bavíme se o tom se specialisty nejenom od policie, hasičů, ale i ostatních sborů. A například zaznívají i názory z akademické sféry pro nákup specializovaných přístrojů na speciální měření, protože i tam je potřeba nakoupit tu nejvyšší top kvalitu, aby výsledky byly relevantní a byly porovnatelné s ostatním světem.

Co se týká městských policií, tak spolupráce městské policie a policie státní většinou funguje v dotčených obcích na základě dohody mezi státní policií, mezi městem. Tyto dohody jsou ve větších městech téměř všude. Spolupráce funguje velmi dobře a přestupky, o kterých Policie ČR ví, jsou zahrnuty i ve zprávách, o kterých hovoříte. Abych tady hovořil o fungování městské policie – co město, to městská policie. Samozřejmě se řídí zákonem o městských policiích. Teď dochází k debatě o tom, jaké změny by v tomto zákoně měly být. Debatujeme o tom velmi intenzivně se Svazem měst a obcí a chceme, aby některé podmínky, které tam jsou, byly zakotveny, ať je to doba odborné způsobilosti, ať je to doba zkušební doby a další. Jednáme o tom velmi intenzivně právě s výborem pro bezpečnost.

Dávat zde obšírnou zprávu za každou městskou policii v ČR není ani možné, my ta data do hloubky neznáme. Můžeme, pokud to výbor bude požadovat, nebráníme se tomu, dát nějakou srovnávací zprávu, případně zprávu analytickou, která by popsala, jak spolupráce funguje, jaké jsou rozdíly mezi městskými policiemi, které mají

stovky policistů ve velkých městech a v městech malých, a dejme tomu pohled Ministerstva vnitra na fungování městských policií a spolupráci. Já ale nemám ambici za ta města hodnotit přínos pro ně. Je na každé obci, aby se rozhodla, zda městskou policii mít, či nemít. My můžeme pouze sledovat trendy a spolupráci, která tady existuje. Pokud bych ji měl já hodnotit, tak říkám, že za nás spolupráce mezi městskými policiemi a státní policií je velmi dobrá, na velmi dobré úrovni. Samozřejmě je také pravda, že v městské policii se mnohdy nacházejí bývalí policisté, je jich tam poměrně velké procento a i díky tomu, díky mezilidským kontaktům mezi těmito lidmi je ta spolupráce opravdu velmi dobrá.

Ostatní otázky, které tady zazněly, já se pokusím je zanalyzovat z těch vystoupení jak paní kolegyně Černochové, tak pana kolegy Bendla, tak pana kolegy Ondráčka a pokusíme se ty věci, kde byly konkrétní dotazy na čísla, doplnit a rozeslat opět všem poslancům. Beru to víceméně jako jakousi interpelaci neplánovanou, která tady vznikla na místě samém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní tedy přistoupíme k rozpravě podrobně. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Chalupy, každopádně s faktickou poznámkou lze vystoupit pouze tehdy, je-li otevřena rozprava a někdo v ní vystoupí. To znamená, táži se pana zpravodaje, zda chce načíst návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat, čímž bychom otevřeli rozpravu, a já vám pak dám faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Zvažuji, jestli to je otevření rozpravy, ale každopádně navrhuji usnesení, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Chalupy. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení kolegové a kolegyně, já vítám to, co tady zaznělo od pana ministra, že se čelem postavil třeba k té problematice balistiky, nicméně vás chci upozornit na jednu věc, že bychom měli něco asi udělat s rolí státních podniků, protože státní podniky, tak jak jsou dneska využívány exekutivou, to znamená rezortními ministerstvy zejména v oblasti obrany a bezpečnosti, není úplně dobré, protože například jsme zjistili, že Vojenský technický ústav musí být v rámci oslovení řekněme při přípravě akvizic osloven v rámci veřejné soutěže. Je to státní podnik a v podstatě bychom měli vyřešit legislativně otázku toho státního podniku, protože to je státní, to je státu, a všechny rezorty by se na něj měly obracet automaticky bez výběrových řízení. To je první.

A druhá věc, kterou bych chtěl vypíchnout, je otázka vědy a výzkumu. Už jsem to tady říkal. Rozhodně si nemyslím, že do budoucna je možné, aby rezort Ministerstva

vnitřní čerpal z objemu 30 mld. na vědu a výzkum pouhých 600 mil. korun. Takže s tím bychom také měli něco udělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já vám děkuji. Pouze pro pořádek, faktická poznámka tohoto druhu by měla patřit spíše do všeobecné rozpravy. V podrobné by měly padnout protinávryh na návrh usnesení apod.

Táží se, zda někdo v podrobné rozpravě chce dát návrh, resp. protinávrh proti návrhu usnesení. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. V podrobné rozpravě zazněl pouze jeden návrh na usnesení a já se táží v tento moment, zda si pan zpravodaj nebo pan ministr chcete vzít závěrečné slovo v této fázi. Není tomu tak.

Já tedy ještě pro pořádek přečtu návrh usnesení, tak jak byl přečten: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014)."

Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh takto předneseného usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 225, přihlášeno 93 poslankyň a poslanců, pro návrh 89, proti 1. Já konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Než budeme pokračovat, přečtu dvě omluvy. Dnes od 11 hodin do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kasal a dále dnes od 12 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská.

A já otevírám další bod dnešního jednání a tím je

241.

Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016 /sněmovní tisk 834/

Tento materiál uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, materiál Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015 je vyhodnocením plnění Koncepce boje proti extremismu právě v roce 2015 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016. Tyto zprávy a tyto materiály zpracovává Ministerstvo vnitra na základě usnesení vlády ze dne 25. května 2015 pod číslem 389.

Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015 popisuje loňské významné události a trendy spojené s tímto bezpečnostním rizikem. Důležitou informací je, že tyto nenávislné projevy zcela nahradily projevy nenávislné v minulosti, které byly známé dejme tomu ve smyslu protiromských a dalších, nahradily projevy protiislámské a protimigrantské. Ze strany radikálních anarchistů dále pokračovaly přímo akce, mj. tzv. žhářské útoky.

V první části jsou uvedeny informace o počtu a charakteru akcí, o jejich struktuře a počtech cizinců. Na pravicové extremistické scéně jsou to zejména Národní demokracie, Dělnická strana sociální spravedlnosti, Dělnická mládež či Nová platforma bývalých neonacistů. Z hlediska levicových extremistů jsou k dispozici poznatky o scéně anarchistické i marxisticko-leninské. Nově jsou zmíněny skupiny protiislámské a protimigrantské. Je zahrnuta i pasáž o působení propagandistických webů, jejichž aktivity se stále rozšiřují.

V roce 2015 bylo zaznamenáno 307 akcí pořádaných politicky motivovanými extremistickými subjekty a nebo s účastí osob aktivních v extremistických subjektech. Jde o mírný nárůst oproti roku 2014, kdy bylo zaznamenáno těchto akcí 291. Z toho 106 akcí náleželo krajní pravici, 141 bylo zaznamenáno v rámci krajní levice. Protiislámských a protimigračních akcí bylo zhruba 60. V roce 2015 bylo Policií České republiky zjištěno 175 trestných činů s extremistickým podtextem. To představuje 0,07 % celkového objemu kriminality. V meziročním srovnání došlo k poklesu zjištěných extremistických činů o 26.

Poslední pasáž reflektuje významné zahraniční události a trendy, které měly dopad na tuzemskou scénu. V samotném dokumentu je obsaženo vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu za rok 2015.

Nová Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016 zadává další úkoly pro ústřední orgány státní správy. Mohu zmínit např. školení specialistů na extremismus, trénink pořádkových jednotek, školení policejních velitelů na případná opatření, nové metodické materiály, školení o aplikaci, novela zákona o právu shromažďovacím. Důležitým momentem je i posílení policejních kapacit pro vyšetřování internetové kriminality.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 834/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec Martin Lank, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro bezpečnost zmíněný materiál projednal na své 32. schůzi dne 31. srpna 2016 nikoliv zcela bez výhrad. Ale tím nebudu zpravodajskou zprávu infikovat, nechám si to až do rozpravy. Nicméně výbor přijal usnesení číslo 126 v následujícím znění: Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby zprávu

vzala na vědomí, za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, což se stalo, a ukládá zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což jsem učinil právě teď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Tentokrát nikoliv jako zpravodaj, ale jako prostý poslanec. Takže ještě jednou hezké už odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Když jsem interpeloval ministra vnitra ohledně toho, jaká je definice extremismu, podle které se ministerstvo řídí a podle které je tedy sestavována tato zpráva, tak jsem dostal odpověď, že extremistické postoje jsou postoje způsobitelné přejít v aktivity, které působí ať přímo, nebo v dlouhodobém důsledku destruktivně na stávající demokratický politickoekonomický systém, tedy jinak, snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým, tedy totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou nebo anarchií.

Média nejvíce akcentují tzv. protiislámské činy. Nicméně podle zprávy došlo vůči muslimům za minulý rok k 5 trestným činům. Naproti tomu bylo loni spácháno 47 trestných činů antisemitských. To uvádím jenom pro představu, kde je asi větší problém.

Co se týče aktivity, tak levicový extremismus je přibližně o třetinu aktivnější než extremismus pravicový. Mezi levicové extremisty jsou Ministerstvem vnitra řazené i různé proimigrační iniciativy, např. jmenovitě Refugees welcome. A je tady jeden podstatný rozdíl. Zatímco u pravicového extremismu jde zpravidla o verbální útoky, tak ve jménu levicového extremismu jsou páchany i násilné trestné činy. Mnohem větší společenská nebezpečnost je tedy podle mého názoru v levicovém extremismu, který přechází od slov k činům a neštítí se ani žhářských útoků. Těch bylo v jejich jménu spácháno v loňském roce celkem 14.

V této zprávě nejsou zahrnuty různé organizace, mnohdy i placené státem, které prosazují rozsáhlé přijímání islámských imigrantů, a tím i fakticky islamizaci naší země. Činností organizací, jako Muslimská obec, ale i Hate Free, Organizace pro pomoc uprchlíkům mají velmi blízko k definici extremismu, protože to, co ony tady prosazují, je postupná islamizace České republiky, což zcela jistě vede destruktivně na stávající demokratický politicko-ekonomický systém. Tedy jinak, snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým podle definice, kterou se řídí Ministerstvo vnitra.

V této zprávě jsme např. zmiňováni i my jakožto Úsvit – Národní Koalice, byť zcela okrajově. A je tam jasně řečeno, že extremisté nejsme. Jsme tam uvedeni, přestože k ničemu takovému ani nesměřujeme. Naopak my prosazujeme posilování demokratického systému, ať už referendy, nebo přímou volbou, a předložili jsme i zákon o absolutní svobodě slova. Přesto ve zprávě jsme. Zatímco tedy islamofobní scéna je ve zprávě obsažena a je zjevně monitorována, tak příznivci radikálního islámu ve zprávě chybí, přestože o jejich existenci se dá jenom těžko pochybovat.

Já jsem byl při projednávání na výboru ujištěn, že tomuto se věnuje zpráva o terorismu. Takže kdybych chtěl být škodolibý, tak je vcelku úsměvné, že samo ministerstvo predikuje, že islamista rovná se terorista.

Já jsem proto na výboru pro bezpečnost navrhol vrátit zprávu Ministerstvu vnitra k dopracování. Neprošlo to. A já nemám pochybnost, že by tento návrh neprošel ani tady na plénu. Proto nás nebudu zdržovat. A ostatně je fakt, že to je zpráva za rok 2015 a nějakým způsobem ji měnit koncem roku 2016 už příliš asi smysl mít nebude. Dovolil bych si ale požádat Ministerstvo vnitra, aby v příští zprávě za letošní rok už byly tyto informace doplněné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Táží se, zda se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu a táží se na závěrečné slovo pana ministra nebo pana zpravodaje. Jestliže není zájem, přistoupíme k rozpravě podrobné. Táží se, kdo se hlásí o slovo v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím.

Pane zpravodaji, táží se, zda načtete návrh usnesení, abychom mohli hlasovat o usnesení.

Poslanec Martin Lank: Usnesení by bylo v tomto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky Zprávu o extremismu na území České republiky v roce 2015, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 a Koncepci boje proti extremismu pro rok 2016 bere na vědomí."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda někdo další se hlásí v podrobné rozpravě. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Táží se, zda nyní si pan ministr nebo pan zpravodaj chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě dám hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 226, přihlášeno je 90 poslankyň a poslanců, pro návrh 69, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvu. Dnes se od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, a těmi je slavnostní zasedání zastupitelstva a udělování ocenění v Městském divadle královského města Slaný, omlouvá pan poslanec Stanislav Berkovec.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

242.

**Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace
cizinců na území České republiky v roce 2015
/sněmovní tisk 907/**

I v tomto případě materiál uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych vás seznámil s materiálem s názvem Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2015.

Předkládaná zpráva nás seznamuje se stavem v oblasti legální, nelegální migrace, mezinárodní ochrany a integrace cizinců na území České republiky právě v roce 2015, a to v porovnání s rokem předchozím, případně i s dalšími lety, tak jak analýza je koncipována. Tato zpráva, o které hovořím, se v neposlední řadě zabývá také trestnou činností cizinců na území České republiky. To je téma, o kterém již bylo hovořeno při prvním bodu. Pro úplnost se materiál okrajově dotýká také situace v oblasti migrace na úrovni Evropské unie, a to za loňský rok.

Dne 5. října zprávu projednal a vzal na vědomí svým usnesením výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny.

Ze skutečností uvedených ve zprávě vyplývá, že situace v oblasti migrace a integrace cizinců na území ČR v roce 2015 i přes navýšení počtu nelegálně tranzitujících osob nedoznala zásadních změn oproti vývoji v letech předchozích a migračně bezpečnostní situaci v České republice lze za rok 2015 hodnotit jako stabilní.

K 31. 12. 2015 mělo na území ČR povolený trvalý pobyt 467 562 cizinců, což je nárůst o 3,5 % Nejvíce se jedná o občany Ukrajiny, kterých je zhruba 106 tisíc, Slovenska, kterých je 101 tisíc, Vietnamu, kterých je zhruba 56 tisíc. Cizinci tedy tvořili přibližně 4,4 % populace v České republice. K 31. 8. 2016 mělo na území ČR povolený pobyt 485 195 cizinců.

Při nelegální migraci na území ČR bylo v roce 2015 zajištěno 8 563 osob. Tady se jedná o meziroční nárůst o 77 %. Nejvíce je občanů Sýrie, kterých bylo 2 016, Ukrajiny 1 256 a Kuvajtu 591. Při nelegální migraci bylo za leden až září roku 2016 zajištěno 4 146 osob, 3 966 osob pro nelegální pobyt. Ve srovnání s předchozím rokem se jedná o pokles o 3 055 osob, tedy léta 2016 a 2015 mezi sebou. Od ledna do 10. října roku 2016 bylo zajištěno 471 případů nelegálně tranzitujících migrantů, z toho bylo Afghánců 138, Syřanů 117, Iráčanů 74.

Statistiky žadatelů o azyl v ČR zůstaly v roce 2015 poměrně nízké. Bylo podáno 1 525 žádostí, z toho Ukrajinců 694, Syřanů 134, Kubánců 128. Od ledna do 30. září 2016 o azyl v ČR požádalo 1 128 osob, z toho 382 Ukrajinců, 143 Iráčanů, 70 Kubánců a taktéž 70 Syřanů. Jedná se o setrvalý stav, resp. se jedná o mírný nárůst, a to o 13 osob ve srovnání s rokem 2015, kdy se jednalo o 1 115 osob.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro bezpečnost bylo doručeno jako sněmovní tisk 907/1 a nyní v zastoupení zpravodaje výboru poslanec Zdeňka Bezceného přednese zprávu a informuje nás o jednání pan poslanec Váňa. Prosim.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, výbor pro bezpečnost na své 33. schůzi 5. října 2016 vzal předmětnou zprávu na vědomí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V současné době se nacházíme před otevřením všeobecné rozpravy. Táží se paní poslankyně, máme čtyři minuty, zda bude... (Poslankyně Dobešová avizuje, že nemusí bezprostředně vystoupit.) Návrh mého postupu je, abychom všeobecnou rozpravu neotevírali, protože by se váš projev musel přerušit. Tento bod navrhuji přerušit s tím, že příště budeme pokračovat tím, že otevřeme všeobecnou rozpravu. Táží se, zda někdo namítá proti tomuto navrženému postupu. Není tomu tak. V tom případě přerušuji tento bod.

Ještě přečtu omluvu. Dnes od 14.30 z osobních důvodů se omlouvá do konce jednacího dne pan poslanec Jiří Štětina.

Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat interpelacemi. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám pěkné odpoledne. Dalším bodem našeho pořadu je bod

262. Ústní interpelace

kteří jsou určeny na předsedu vlády České republiky a ostatní členy vlády.

Na začátek mi dovoluji, abych přečetl omluvy. Z celého jednacího dne se omlouvá pan poslanec Zdeněk Soukup, dále dne 27. 10. od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Berdychová, od 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá po zbytek dne pan poslanec Sedláček, dále od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Volný, dále dnešního dne od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová, od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková, dnešní den od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Martin Komárek, od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Balašíková a dále z celého odpoledne z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Marksová.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky a poté na ostatní členy vlády. Vzhledem k tomu, že premiér Bohuslav Sobotka je omluven, budou ústní interpelace poslanců na ostatní členy vlády následovat bezprostředně po vyčerpání interpelací na předsedu vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Jiřímu Zlatuškoví, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, a připraví se Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já jsem chtěl pana premiéra interpelovat stran jeho vystupování, ze kterého, pokud by si z nás politiků mládež brala příklad, tak mám trošku obavy, že, jak se vždycky říká, že mládež ztrácí dobré mravy nebo dělá to či ono, tak že by to mohlo být špatné. A jednalo se mi o jistý rozpor v jeho chování v okamžiku, kdy jako jeden z těch čtyř ústavních činitelů podepsal prohlášení, kterým vlastně peskoval jednoho ze svých ministrů za to, že tento ministr, tedy ministr Herman, přivítal v České republice hosta, a na druhou stranu rozpor tady s tímto a nekonáním směrem k jinému panu ministrovi, k ministru Chovancovi, u kterého se nad jakékoliv pochybnosti ukázalo, že opsal svoji práci na Západočeské univerzitě. Tento rozpor si myslím, že vede k tomu, že mládež si z toho může brát příklad, že nemá zdravit toho, kdo se jí nelíbí, má se třeba chovat nevsímavě k učitelům, a v okamžiku, kdy se jedná o zkoušky a podobně, tak má opsat, co může, jenom aby jí to prošlo. Ale pokud tady pan premiér není, tak tu interpelaci asi nebudu pokládat a nechám si to pro jinou příležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Marek Černoch a připraví se pan poslanec František Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Mrzí mě, že tady není pan premiér Bohuslav Sobotka, a budu interpelovat v otázce neprůhledných veřejných zakázek, které probíhají na Ministerstvu dopravy. Začnu veřejnou zakázkou na dodávky tabulek registračních značek.

Tato zakázka byla dle mých informací opakovaně vyhlašována a rušena, přičemž pokaždé došlo k uzavření dalšího smluvního vztahu bez výběrového řízení se společností Hicon. Tato firma dodává registrační značky státu již 26 let, aniž by přitom vzešla z jakékoliv soutěže. Do dnešního dne společnost Hicon za dodávky registračních značek inkasovala od státu cca 4 miliardy korun. Jde tak ze strany Ministerstva dopravy o udržování bezprecedentního stavu, kdy jsou ústředním orgánem státu ze státní pokladny vypláceny enormní sumy peněz. Ty značně převyšují částku za nákup registračních značek, než by tomu bylo v případě vypsání otevřeného a transparentního výběrového řízení. Ministerstvo dopravy, které řídí ministr Ťok, se tímto také dopouští nedovolené veřejné podpory, která je podle článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie nepřípustná.

Dále bych se rád zeptal na společnost Kapsch, kdy nebylo schopno Ministerstvo dopravy připravit otevřené zadávací řízení na dodavatele mýtného systému, i když již

od počátku plnění původní smlouvy se společností Kapsch bylo zcela zřejmé, kdy tato smlouva skončí. Dostalo dokonce milionovou pokutu od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, protože ten důvod byl, že jednalo Ministerstvo dopravy nezákonně. Podobných případů je samozřejmě víc, nejenom na Ministerstvu dopravy. Ale z mého pohledu toto není možné tolerovat.

Proto bych se rád pana premiéra zeptal, jak je možné, že firma Hicon dodává bez výběrového řízení registrační značky 26 let za 4 miliardy korun bez výběrového řízení, a jak je možné, že Ministerstvo dopravy porušilo zákon, dostalo milionovou pokutu a nic s tímto nedělá. (Poslanec je upozorňován na čas.) Jaké kroky pan premiér podnikne, aby bylo toto vyřízeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a žádám ostatní kolegyně a kolegy, aby dodrželi čas, který je určený na interpelaci.

Prosím, pane poslanče, máte slovo, připraví se pan poslanec Mackovík.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Moje interpelace se týká problematiky strategického partnerství, které bylo podepsáno při návštěvě čínského prezidenta v České republice v březnu tohoto roku. Rád bych si touto interpelací ujasnil některé věci ohledně tohoto partnerství.

Pane předsedo vlády, jaké je právní postavení zmíněného strategického partnerství v rámci našeho ústavního pořádku a lze jej považovat za dokument na úrovni mezinárodní smlouvy? Bylo toto strategické partnerství předem projednáno vládou České republiky, resp. informoval někdo vládu o přípravě tohoto dokumentu? Jednala o tomto strategickém partnerství vůbec někdy vláda, teď myslím před i po podpisu, a jaký byl výsledek tohoto jednání? Tento dokument totiž na mnoha místech zavazuje, a dokonce úkoluje vládu k určitým činnostem. Jaký je standardní postup na úrovni vlády, pokud se jedná o přístup české vlády k podobným dokumentům na stejné úrovni? Jaký vliv může mít dokument, pokud není standardní mezinárodní smlouvou na politiku české vlády nebo dalších ústavních činitelů? Na jakých ústavních principech zavazuje tento dokument jednat vládu České republiky? Znovu připomínám, že tento dokument na mnoha místech zavazuje, a dokonce úkoluje vládu k určitým činnostem, aktivitám nebo krokům. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Mackovíka, připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím.

Poslanec Stanislav Mackovík: Dobrý den dámy a pánové, pane předsedající. Já bych chtěl pana premiéra oslovit s dotazem, proč po třiceti letech provozu letecké záchranné služby byl proveden tendr na provozovatele a proč tedy byly vybrány firmy, které nesplňují ani to základní zadání, které vyhlásila vláda. To znamená, proč nám na střediska letecké záchranné služby přijde provozovatel, jehož vrtulník není zařazen do kategorie A, to znamená, klesá bezpečnost provozu výrazně od 1. ledna 2017, protože před zhruba jedenácti lety bylo v rámci Evropské unie řečeno, že leteckou záchrannou službu mohou létat pouze vrtulníky v kategorii A. Slovensko a

jeho provozovatel provozuje vrtulník, který toto nesplňuje. Tato verze má přijít například do Ústí nad Labem a myslím si, že to je obrovské riziko.

Dále se chci zeptat, jestli vláda, když tento tendr připravovala, vypracovala harmonogram tak, aby od 1. ledna mohlo fungovat vše to, co fungovalo doposud, to znamená včetně záchrany osob v nepřístupném terénu pomocí lezeckého vybavení, tak, aby vrtulníky byly vybaveny standardizovanou zástavbou pro přístrojové vybavení, dobíjení přístrojů a radiostanic.

Dále bych chtěl vědět, zda posádky, které budou plnit úkoly, resp. piloti, u všech provozovatelů, tedy na všech deseti střediscích LZS, budou mít minimální nálet tisíc hodin na kapitána, jak je stanoveno předpisem. Chtěl bych také vědět, zda provozní náklady, když jsme přidali dvě střediska státním provozovatelům, budou vyšší, nebo nižší, když se státní provozovatelé nechali slyšet, že nemají ani personální, ani technické kapacity na zajištění provozu LZS. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám pana poslance Ludvíka Hovorku a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, interpeloval jsem pana ministra Zaořálka ve věci registrace státních příslušníků Ukrajiny v systému Visapoint pro podávání žádostí o pobytová oprávnění. Podle mých informací není možné se do toho systému regulérně přihlásit, a to nejen na Ukrajině. Zmiňují Vietnam a Bělorusko. Systém je údajně spouštěn denně na pár minut náhodně a všechny registrace vychytají robotické servery, kterými disponuje mafie, která se velmi slušně obohacuje. Tisk a internet je plný inzerátů, že určitá firma může zajistit vízum občanům Ukrajiny za příslušný tučný poplatek zaplacený na účet do Německa. Znamená to, že někdo na tomto podivném systému docela slušně vydělává, a rozhodně to nepřispívá k dobrému jménu České republiky v zahraničí.

Podle zpráv Bezpečnostní informační služby napadli systém Visapoint kyberzločinci, kteří podle zpravodajců krátce po zavedení systému vytvořili automatizované nástroje, jež rychle obsazovaly všechny termíny pohovorů v systému, a tím znemožnili řádným zájemcům registraci termínu. Zájemcům pak nezbylo nic jiného než platit pachatelům této trestné činnosti nemalé částky za zprostředkování registrace, píše BIS ve zprávě za rok 2013. O rok později BIS pokračuje: Zavedení několika funkcionalit do informačního systému přineslo dočasné zlepšení situace. Někteří zprostředkovatelé však na tuto úpravu v systému zareagovali, přizpůsobili se jí a i nadále informační systém Visapoint zneužívají k vlastnímu obohacení. Podle informací se platí částky od 4 tis. do 16 tis. korun za možnost získat termín na pohovor.

Počet víz se snížil z roku 2007 z 27 tisíc na loňských 3 tisíce osob. Je tady obrovský kontrast mezi tím, co Česká republika potřebuje – lékaře, zdravotní sestry –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, váš čas. Položte otázku, kterou chcete zodpovědět po panu premiérovi.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano. Chtěl bych se zeptat, pane premiére, co uděláte pro to, aby tento systém udělování víz se změnil a aby se českému průmyslu i českému zdravotnictví dostalo příležitosti získat pracovníky z Ukrajiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Kalousek, připraví se paní poslankyně Němcová. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane řádně omluvený předsedo vlády, nejenom mě, ale celou širokou veřejnost pobouřilo prohlášení čtyř nejvyšších ústavních činitelů vůči Čínské lidové republice. Nepřijatelně servilním způsobem se distancovalo od kroků člena vlády, který přijetím Jeho Svatosti dalajlámy pouze plnil své pracovní povinnosti ministra kultury svobodné země. Jsme přesvědčeni, že toto prohlášení ponížilo Českou republiku, její občany a zpochybnilo náš kredit ve svobodném světě. Vystavilo nám nálepkou země, pro kterou je lidská svoboda obchodovatelnou komoditou.

Dovolte mi proto, pane premiére, dvě otázky. Za prvé: Co konkrétně vás přimělo k podpisu pod toto prohlášení? Za druhé: Za jakých okolností jste svůj podpis ochoten odvolat? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, i za dodržení času. Nyní tedy paní poslankyně Němcová, připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. I já se obracím ve své interpelaci na předsedu vlády, a to též ve věci společného prohlášení čtyř nejvyšších ústavních činitelů ve vztahu k Číně.

Já bych se chtěla nejprve zeptat pana předsedy vlády, co jsou ty principy strategického partnerství a jestli v těchto principech strategického partnerství je výslovně uvedeno, že nikdo z představitelů a možná ani občanů České republiky se nesmí setkat se 14. dalajlámou, protože to byla ta rozbuška, která způsobila asi to setkání čtyř ústavních činitelů, a honem rychle napsali dokument, který já považuji za zavrženíhodný a považuji ho, že je na hranici suverenity našeho státu.

Chtěla bych se také zeptat, když pan předseda vlády řekl, že vlastně jenom zopakovali, že to nebylo nic nového, že jenom zopakovali to, co je v tom strategickém partnerství, v tom dokumentu, uvedeno, tak jestli bylo třeba ho zopakovat, tak jestli má vláda v úmyslu nějakou periodicitu, to znamená, že bude nutno zopakovat toto prohlášení dvakrát měsíčně, nebo dvakrát ročně, nebo každý čtvrtrok. Tak to bych také ráda věděla, aby Čína nezapomněla, že jsme její poslušné loutky, jak často jí to musíme sdělovat.

A potom se chci zeptat na to, když v prohlášení píšete, že osobní aktivity některých českých politiků nejsou výrazem změny oficiální politiky naší země, tak jestli jste podobné prohlášení posílali třeba do Evropské komise, když Sněmovna přijala rozhodnutí o tom, že nechce udělit Turkům bezvízový styk, jestli jste kontaktovali generální štáb NATO, když se objevila aktivita, která říká, že naše země

by měla vystoupit z této organizace, protože, nezlobte se na mě – ale to jsou věci daleko závažnější, případné vystoupení z NATO, jak je navrhováno, nebo udělení víz Turecku –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, váš čas!

Poslankyně Miroslava Němcová: – které ohrožují naši bezpečnost. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Kovářová a připraví se paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, zaznamenala jsem, že koordinátor vlády pro digitální agendu České republiky pan Ing. Tomáš Prouza se má stát volebním manažerem ČSSD. Vedle toho je pan Prouza také státním tajemníkem pro evropské záležitosti, ve kterém s ohledem na to, co se v Evropě děje, netrpí nedostatkem práce. Víte, ve mně to vyvolává obavy. Obavy z toho, zda pan Ing. Prouza všechny činnosti dokáže skloubit, a také obavy z toho, zda vládní prohlášení ohledně vážnosti, jakou přikládáte problematice digitální agendy, byla míněna vážně. Vzhledem k tomu, že si v ní Česká republika v současnosti nestojí moc dobře, bych to považovala za krajně nešťastné.

Vážený pane premiére, můžete mé obavy rozptýlit? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaši interpelaci. Nyní požádám paní poslankyni Janu Fischerovou a připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, mám interpelaci na téma rozpočet roku 2017, ale s tím souvisí můj konkrétní dotaz ohledně nárůstu státních zaměstnanců. Za vaší vlády konkrétně byl přijat velký počet nových státních zaměstnanců. Členové vaší vlády se většinou vymlouvají, že se jedná hlavně o učitele nebo vojáky apod. Chtěla bych se proto zeptat, jak se díváte na vývoj u vás na Úřadu vlády, kde, jak jistě se mnou souhlasíte, pracují především a hlavně úředníci.

V návrhu státního rozpočtu na rok 2016 Občanská demokratická strana upozorňovala, že na Úřadu vlády vzroste počet zaměstnanců z 576 na 692, tedy celkem o 116. Dále v návrhu státního rozpočtu právě na rok 2017 je plánováno, že počet míst vzroste na 768, tedy o dalších 76. Z toho vyplývá, že za dva roky na Úřadu vlády tak vzroste počet zaměstnanců o 33 %. Vezmeme-li v úvahu rostoucí počet státních zaměstnanců ve většině resortů, tak v této souvislosti ale rostou i platové nároky. Teď jenom shrnu. V roce 2013 náklady na státní zaměstnance dosahovaly částky přes 132 mld. korun. V roce 2016 se už vydá přes 149 mld. korun a v roce 2017 se plánuje navýšení nákladů až na 162 mld. korun.

Proto můj dotaz zní: Pane premiére, považujete podobné jednání za hospodárné? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Marta Semelová a připraví se pan poslanec Marek Černocho. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane premiére, vaše vláda se v koalici smlouvě zavázala, že bude řešit situaci neúplných rodin, které strádají z důvodu zanedbání povinné výživy ze strany druhého rodiče, a to mimo jiné předložením zákona o náhradním výživném. To by bylo jistě záslužné. Je hanbou všech polistopadových vlád, že neudělaly nic pro to, aby se tato situace řešila. Přitom v České republice je situace přímo alarmující. V neúplných rodinách zde žije kolem 500 tisíc dětí, přičemž výživné neplatí 38,5 % rodičů, což se týká zhruba 200 tisíc dětí. K tomu tristní vymahatelnost práva. Tyto rodiny se tak nezdídky pohybují na hranici chudoby a propadají se do dluhové pasti.

V rozhovoru pro deník Právo ze dne 17. září jste uvedl, že vás – cituji – "hrozně štve, že se nedaří prosadit zákon o náhradním výživném pro samoživitelky, které jsou v zoufalé situaci. Diskuse už trvá velmi dlouho, je potřeba ji ukončit a předložit konkrétní zákon, ať se k němu jednotlivé strany vyjádří." Tolik citace. To se však dosud nestalo.

V dubnu letošního roku tak návrh zákona o náhradním výživném předložila KSČM a několikrát jsme navrhli jeho předřazení tak, aby se co nejdříve projednal a schválil ve prospěch dětí žijících v neúplných rodinách. Velmi mě překvapilo, že ČSSD náš návrh jako jeden muž nepodpořila. Svědčí o tom i hlasování o předřazení projednávání tohoto návrhu na této schůzi Sněmovny, kdy proti mému návrhu hlasovalo 29 poslanců ČSSD, 11 se jich zdrželo. Ptám se proto, proč ČSSD návrh nepodporuje a kdy dáte do souladu své sliby a činy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Marek Černocho a připraví se pan poslanec Mackovík. Prosím.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Pane premiére, Rada Evropy na svém posledním zasedání schválila rezoluci, která je nazvaná Dopad evropské populační dynamiky na migrační politiku. Budu citovat: "Snížení počtu obyvatelstva v produktivním věku v Evropě vytváří potřebu přilákat mladé kvalifikované migranty." Proto se ptám, kdo jsou ti mladí kvalifikovaní migranti. Kolik z těchto migrantů, kteří přicházejí v obrovských vlnách, má kvalifikaci a zdali Evropa nemá stále ještě dost nezaměstnaných.

Druhá citace, z mého pohledu ještě více skandální. "Reakce na populační výzvy by mělo být lepší využití proudu migračního přílivu do Evropy." Nevím, co to znamená. Jestli je to zvýhodnění multikulturních rodin, zvýhodnění rodin imigrantů nebo tlak na ženy, aby měly s migranty, kteří přicházejí z Afriky a islámských zemí, děti. Za sebe říkám, že naší povinností a zodpovědností je nastavit co nejlepší

podmínky pro naše rodiny, aby mohly mít a chtěly hlavně mít více dětí s vědomím, že je uživí, dát našim lidem práci a nastavit spravedlivý sociální systém.

Vím, že Rada Evropy není instituce, která je výkonná, její váha a vliv je ale tak velký, že její rezoluce jsou velice často v Bruselu přetaveny ve směrnice a nařízení pro členské státy. Ptám se vás, pane premiére: V případě, že by Evropská unie prosazovala přístup využití migrační vlny ke zvýšení populace a obsazení pracovních míst od členských států, odmítnete to, nebo přijmete? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A jako poslední vystoupí pan poslanec Stanislav Mackovík. Prosím.

Poslanec Stanislav Mackovík: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych navázal na tu předchozí část své interpelace, zůstávám tedy u stejného tématu, to je provoz letecké záchranné služby. A chci se zeptat, kdy proběhne vlastní zaškolení zdravotnického personálu s tím létajícím personálem na těch základnách, kde došlo ke změně provozovatele, pokud tento tendr tedy bude pokračovat a bude podepsán, a kdy dojde k sesouhlasení dokumentace provozovatele vrtulníků a k tomu, že provozovatel vrtulníků a jeho piloti budou mít dostatečnou znalost prostředí, aby v daném prostředí mohli poskytovat činnost letecké záchranné služby. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že jsme vyčerpali přihlášky na interpelace na předsedu vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Vyzývám tedy poslance Petra Bendla, aby přednesl interpelaci na ministra zemědělství Mariana Jurečku a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Stanislav Mackovík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, podle mého hlubokého přesvědčení země potřebuje spíš více rybníků, zjednodušeně řečeno, než přehrad, až na některé opravdu významné jednotlivé výjimky. Veřejným míněním hýbe zájem státu prostřednictvím Povodí Vltavy projednávat, případně do budoucna realizovat jakousi retenční nádrž, anebo přehradní nádrž na řece Berounce a stát prostřednictvím Povodí Vltavy, pokud vím, investoval nemalé finanční prostředky na to, aby vznikla jakási studie. Já se chci zeptat a chci se ujistit, zda pokračují přípravné práce takovéto aktivity, či nikoliv, a pokud ano, kdo to vlastně tedy připravuje a má-li to nějaký hluboký smysl. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a požádám pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové.

Pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, k vaší interpelaci musím říct, že po povodni v roce 2013 byly vzneseny požadavky dotčených obcí na dolní tok Berounky k prověření všech možností, jakým způsobem zabezpečit ochranu těchto obcí před povodněmi. Jedním z těchto řešení samozřejmě bylo i vyhodnocení technických opatření, která by k tomu mohla přispět. Takže ve spolupráci a po dohodě s obcemi, se Středočeským krajem Povodí Vltavy tedy nechalo zadat studii, jakým způsobem díky retenční nádrži by bylo možné ochránit dolní tok Berounky a samozřejmě i následnou část povodí Vltavy, která logicky spadá pod přítok Berounky. Z této studie vyplynulo, že teoreticky je tady možné takovéto vodní dílo, takovouto retenční nádrž zrealizovat. Byly tam vyčísleny řekněme i náklady na tuto retenční nádrž včetně dopadů na počet obyvatel a hodnotu majetku, který by byl takto chráněn.

Nicméně já jsem se tím případem sám osobně zabýval, byl jsem i v dané lokalitě přímo na místě, jednal jsem s představiteli veřejnosti i zástupci obcí, kteří na tom jednání byli přítomni, a tak jak jsem se s tím dílem já osobně seznámil, tak já nepodporuji tady realizaci takovéto retenční vodní nádrže v těchto parametrech. Teď je samozřejmě také na posouzení a vyjádření Středočeského kraje, jestli dále vůbec tu myšlenku rozpracovávat. Já si myslím, že takovéto dílo takovýchto parametrů je myšlenka, která je nerealizovatelná. V údolí Berounky se soustředíme spíše na ta opatření, která souvisejí se zadržením vody v krajině, to znamená především v zemědělské, lesnické půdě. Tyto aktivity podporujeme. Nastavujeme víceméně přísnější pravidla pro zemědělce z hlediska přístupu a ochrany půdy ve vztahu především k protierozním opatřením. A pak samozřejmě jsme také v letošním roce výrazným způsobem spustili podporu výstavby malých vodních nádrží, malých vodních rybníků jak z národních zdrojů, kde podporujeme tyto rybníky s výměrou nad dva hektary, tak z operačního programu Rybářství, kde jsou podporovány i rybníky pod tuto výměru.

Takže tak jsou nastaveny tyto kroky. Já sám jsem veřejnosti, představitelům obcí jasně zaslal text, kde jsem pod tímto textem podepsán já spolu s generálním ředitelem Povodí Vltavy, že neplánujeme dále pokračovat v těchto aktivitách a nehodláme pokračovat v jakýchkoliv krocích, které by vedly k dalšímu pokračování realizace záměru výstavby retenční nádrže na Berounce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec, jak vidět, vám položí doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem přesvědčen, že bychom měli udělat za tím projektem nějakou definitivní tečku a už se k němu nevracet. Konečkonců čísla, která známe z povodní roku 2002, ukazují, že ta retenční ani jiná nádrž by vlastně tu povodeň nezachytila. Problém dolní části Berounky by nevyřešila. Naopak by je spláchl daleko rychleji a daleko větší vlnou, protože by nestačila ta retence, kterou by takováto přehrada unesla. A škody, které by se napáchaly vybudováním takovéto přehradní nádrže na přírodě, kterou Berounka protéká, by myslím byly natolik nenahraditelné, že je lepší držet zkrátka dále poldery, území, na kterých se nadá stavět

a dělat protipovodňová opatření jiného typu, než se zabývat tím, aby Berounka neustále byla vystavována tlakům, jestli se tam bude do budoucna stavět, či nikoliv.

Já bych se přimlouval za nějakou definitivní tečku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane ministře, budete odpovídat? (Ano.) Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Sám za sebe a myslím, že i za mandát, který mám vyčleněný v rámci působnosti v této vládě, jsem naprosto jasně, černě na bílém, tu tečku vystavil. Žádnou vyšší už dát neumím. Může se stát, že přijde někdo za dvacet let, přijde někdo za šedesát let a vyhodnotí, že se klimatické podmínky v České republice tak výrazně změnily, že tu myšlenku oživí. Myslím, že nikdo soudný teď, v dané situaci, při znalosti současných klimatických stavů v České republice o to usilovat nebude. Hledáme jiná opatření. Ale na rovinu říkám, asi definitivní, stoprocentní tečku tady nikdo nemůže vystavit vzhledem k budoucnosti, protože nevíme, co bude za 80, za 100 let.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další v pořadí byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Stanislav Mackovík a připraví se pan poslanec Josef Hájek. Prosím.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, páni ministři, dámy a pánové. Na pana ministra zdravotnictví se obracím s problematikou letecké záchranné služby. My jsme v lednu letošního roku projednali podmínky zadávacího tendru i na výboru zdravotnictví. Takto to šlo do vlády. Na vládě došlo k výrazné změně a tendr se celý překopal. Výsledkem toho je, že doposud v České republice létali čtyři provozovatelé, teď jich bude létat pět, díky čemuž budeme asi ojedinělých fenoménem, protože jsme jediný stát v Evropské unii, na jehož území bude letecká záchranná služba provozována dvěma zahraničními provozovateli. Z čehož jeden z těch zahraničních provozovatelů, to je firma ATE ze Slovenska, má statisticky – a my jsme se na výboru bavili o tom, že nechceme do těch parametrů dávat čistě jenom tu bezpečnostní stránku, kdy se skutečně něco může stát. Nicméně mezitím uteklo poměrně hodně vody a došlo k dalším karambolům. Takže ta slovenská firma od roku 1998 do současnosti přišla o čtyři posádky včetně vrtulníků a pacientů při leteckých katastrofách.

Proč tato firma byla vybrána, když – za prvé – má toto negativní hledisko v rámci bezpečnosti? Proč tato firma byla vybrána, když jeden z jejích vrtulníků má přijít na stanoviště, ten vrtulník je starší dvaceti let a nesplňuje kategorii A, což samo o sobě dává předpoklad vzniku letecké nehody nebo katastrofy? Dále se chci zeptat, jestli už je podepsána nějaká smlouva s některým z provozovatelů a jak to bude se záchranou s podvěsem od 1. ledna 2017. To znamená záchrany pomocí vrtulníku v nepřístupném terénu pomocí leteckého vybavení. A poslední otázka. Jak bude sladěn harmonogram zdravotnických částí posádek s letovou částí posádky a s vrtulníkem? Pokud přijdou 1. ledna na stanici, tak si nemyslím, že můžou plnohodnotně fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpovím to, co odpovědět mohu, protože pan poslanec ví, že výběrové řízení dosud nebylo uzavřeno. Že je velmi pravděpodobné, a my se to dozvíme během těchto dnů, že jeden ze soutěžících podal odvolání k Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. Do té doby, než úřad odpoví a než ten tendr bude definitivně rozhodnut, tak některé věci úplně komentovat nemohu, abych nepoškodil pozici státu.

Nicméně ta situace je taková, že jsme zdědili systém nastavený tak, že tady zajišťují leteckou záchrannou službu soukromí provozovatelé spolu s těmi státními. Zajišťují ji formou obchodních kontraktů a ty obchodní kontrakty bohužel k 31. 12. letošního roku končí a my jsme byli povinni je znovu vysoutěžit.

Přiznám se vám, že bych byl velmi rád, kdybychom vůbec nic soutěžit nemuseli, protože to není úplně jednoduchá situace. Je to tendr za 1,2 mld. korun. Provázejí ho věci, které jsou v těchto tendrech obvyklé. To znamená, jednotlivé konkurenční firmy proti sobě vypouštějí různé informace a podobně. A nejsem tím úplně nadšený.

Jenom si ještě dovolím říci, že ve vládě bude teď v nejbližší době projednáván materiál, který by měl řešit koncepční situaci z hlediska zajištění letecké záchranné služby, na kterém se podílela meziresortní komise, a v podstatě ten materiál říká, že kromě armády a policie po jedné základně by ty ostatní základny měl převzít státní provozovatel.

Protože, přiznám se, že z mnoha výtek záchranářů a lidí, kteří spolupracují s tou leteckou záchrannou službou, cítím nespokojenost s tím, že dochází ke změně. A já tomu rozumím. Protože je to o nějaké lidské spolupráci. Ti lidé se mnoho let znají, vědí, že situaci v tom regionu mají zmapovanou, vědí, co od sebe mohou čekat, a teď přijde nějaký tendr a přijde sem někdo úplně jiný a oni budou muset tu spolupráci nastavovat znovu. Nicméně bohužel toto nám říká zákon o veřejných zakázkách, takto je to nastaveno a ty základy se prostě musely znovu soutěžit a vyhrál je ten, kdo dal nejnižší nabídku. Tak jak tady pan poslanec řekl, my jsme se snažili maximálně vyjít vstříc té odborné veřejnosti. Dali jsme nějaký návrh, nicméně ten tendr schvalovala vláda. Předcházelo mu meziresortní připomínkové řízení a ten tendr došel k nějakým změnám.

Nicméně součástí toho tendru byla podmínka personálního vybavení, technické vybavení. V té komisi seděli odborníci na leteckou přepravu, na vrtulníkovou přepravu, kteří konstatovali, že všichni soutěžící splnili ty podmínky, a já tady rozhodně nemůžu nic zpochybňovat. Má to znovu projednat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a ten bude konstatovat, zdali tomu bylo tak, jak tvrdí meziresortní komise, či nikoliv, jak tvrdí jeden z těch, který přišel o byznys na čtyřech těch základnách. Poté se tedy rozhodne.

Co se týče té otázky, jak jsme s tím daleko. Ve dvou základnách již byla podepsána smlouva, a nic tedy nebrání tomu, aby došlo k nějaké kooperaci mezi zdravotnickou záchrannou službou a tím provozovatelem. Čtyři základny s velkou

pravděpodobností, jak se vyjádřil jeden z těch neúspěšných uchazečů, bude řešit Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Pevně věřím, že rozhodne, ať tak, nebo tak, rychle a okamžitě poté my se přizpůsobíme rozhodnutí úřadu. A věřím, že nic nebude bránit tomu, aby docházelo ke kooperaci mezi tím provozovatelem letecké záchranné služby a zdravotnickou záchrannou službou.

Ostatní věci z hlediska bezpečnosti, z hlediska splnění podmínek toho tendru posuzovala komise a já jako ministr nejsem schopen v tomto případě nějakým způsobem vstupovat do názorů odborníků, kteří se k tomu vyjádřili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec se ještě chystá na doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Stanislav Mackovík: Jen doplňující otázka. Padlo tady, že se dvěma provozovateli je podepsána smlouva. To bylo s těmi státními, nebo s těmi nestátními provozovateli? A pokud tedy, tak s kým ta smlouva byla podepsána? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: S těmi státními to tedy není formou smlouvy, ale je to formou dohody. Tak jak víte, z toho stávajícího rozsahu, kde policie zabezpečovala hlavní město Prahu a Středočeský kraj a armáda Plzeňský kraj, tak od 1. 1. na základě dohody mezi resorty bude armáda zajišťovat ještě Jihočeský kraj. Tam to zase má nějaké konsekvence, ale myslím, že to bude téma další interpelace, jestli se nepletu. A policie bude zajišťovat Jihočeský kraj.

Ale firma DSA zvítězila ve dvou tendrech – na kraj Liberecký a teď si nevzpomenu, na který druhý. Tam, kde se hlásila v těch dvou tendrech, kde dala tedy nejnižší nabídku, tak už byla smlouva podepsána, tuším tento týden.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní interpelace pana poslance Josefa Hájka, který interpeluje pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku ve věci financování provozu Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, páni ministři, konkrétně pane ministře Mládku, hornická činnost zejména v podzemí patří obecně k nejnáročnějším profesím a povoláním. Hlubinné dobývání ložisek zejména černého uhlí v České republice je realizováno v podmínkách zvýšených rizik způsobených hloubkou dobývání, geologickými podmínkami, zhoršenými klimatickými podmínkami či rizikem důlních otřesů či výronů plynů. Tyto ztěžující faktory mohou vyústit v krizové situace. Pro jejich zdolávání jsou nejčastěji využity záchranné čety z Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě. Víím, o čem hovořím. Po dobu 31 let jsem byl aktivním důlním záchrannářem. Záchranní Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě jsou díky svému technickému a personálnímu vybavení schopni nejen profesionálně zdolávat havárie či úrazy v podzemí OKD, ale i v dalších místech pod zemí, pod vodou či na povrchu, na jejichž zdolávání nemají ostatní složky

integrovaného záchranného systému potřebné technické vybavení či potřebné znalosti.

Hlavní báňská záchranná stanice v Ostravě je dceřinou společností OKD, která je stoprocentním vlastníkem této společnosti, a tudíž financování provozu Hlavní báňské záchranné stanice je výrazně závislé na ekonomické situaci společnosti OKD. Tato skutečnost samozřejmě vyvolává výraznou nejistotu pro garantování chodu této společnosti jak v současnosti, tak zejména v budoucnosti, kdy se předpokládá útlum hornické činnosti.

Akceschopnost jednotek Hlavní báňské záchranné stanice musí být z mého pohledu garantovaná bez ohledu na finanční situaci společnosti OKD. V této souvislosti si vám, pane ministře, dovoluji udělit následující otázku: Jakým způsobem chce Ministerstvo průmyslu a obchodu, do jehož gesce patří oblast hornictví, zajistit další provoz a chod Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě, aby její akceschopnost nebyla podmíněna ekonomickou situací společnosti OKD? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Požádám pana ministra Mládku, aby vám odpověděl. Prosim, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, děkuji za interpelaci a dovoluji mi říct několik slov.

Na Ministerstvu průmyslu a obchodu jsme si vědomi složité situace Hlavní báňské záchranné služby Ostrava, která, jak jste sám říkal, je dceřinou společností OKD, toho času v insolventu, podniku, který možná projde reorganizací a možná také ne. Samozřejmě že nás rovněž znepokojuje to, že by se mohlo stát, že tato soukromá záchranná služba bude nefunkční, a pak nastane nějaké důlní neštěstí, ke kterému nebude mít kdo nastoupit. Toto nebezpečí není žádné virtuální, abstraktní. To se v minulých letech stalo v Rakousku, kdy při zrušení státní záchranné báňské služby potom neměl kdo nastoupit. Nastupovali hasiči, kteří na to nebyli kvalifikováni, a vedlo to ke ztrátám na lidských životech. Čili věnujeme se tomu velmi vážně od doby, kdy probíhá krize kolem OKD, resp. insolvence.

Chtěl bych zdůraznit dvě věci, že zájmem státu není zachraňovat jednu konkrétní akciovku, i když je to HBZS Ostrava, ale zájmem státu je zajistit službu, kterou tato společnost poskytuje, protože problém HBZS Ostrava je v tom, že má dva druhy činností. Ona poskytuje záchrannou službu, ale vedle toho má čistý byznys, kterým se věnuje ukládání popílků. Čili má tam čistě ekonomickou aktivitu, která se zachraňováním lidských životů nemá nic společného.

Po zvážení všech okolností a v zásadě velmi obtížně možné státní pomoci do soukromé společnosti podnikatelského typu, která není neziskovou organizací, která poskytuje záchrannou službu, jsme se rozhodli pro řešení, které v prvním kroku jako ideový záměr již schválila vláda, a to že bude vytvořena skutečně Hlavní báňská záchranná služba státní. Pravděpodobně to bude s pomocí podniku PKÚ. Finální materiál včetně financování bude předložen do konce roku. Čili bude skutečně Hlavní báňská záchranná služba ve státních rukou, která bude jakoby nadřizena těm jiným

báňským záchranným službám, ať už státním, nebo soukromým, protože například stát má také báňskou záchrannou službu, která obsluhuje uranové doly, a je to nepochybně funkční jednotka.

Čili tímto způsobem se chceme postarat o zajištění služeb, které dává Hlavní báňská záchranná služba Ostrava, to jest, že bude státní záchranná služba hlavní báňská a v případě potřeby převezme lidi a činnosti, které v této době dělá Hlavní báňská záchranná služba Ostrava. Všechny ostatní varianty vypadaly jako daleko komplikovanější, protože bychom se dostali do poměrně složitého nákupu akcií nebo části činnosti podniku od podniku v insolvenční, což je záležitost komplikovaná, tuto věc může správce kdykoli zpochybnit, jestli byla cena férová. Zároveň si myslím, že tohle to je věc, která v případě problému je schopna zajistit tu činnost, kterou Hlavní báňská záchranná služba vykonává, převzetím lidí a činností. Protože tady platí to okřídlené, že na hlavní báňské záchranné činnosti jsou nejcennější lidé a jejich schopnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec položí ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Ona to nebude ani tak doplňující otázka, spíš poděkování panu ministrovi, že tuto problematiku ministerstvo bere vážně. A pro mé kolegy je skutečně prioritní to, aby byla garantovaná bezpečnost v podzemí. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Přečtu jednu omluvu. Dnes od 15 hodin do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská.

Nyní vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jiří Zlatuška. Interpeluje pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka ve věci nefunkčního informačního systému VaVaI a nezákonnosti. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, úřad pana vicepremiéra Bělobrádka neplní svou zákonnou povinnost provozovatele, kterou je poskytnutí programového prostředku pro kontrolu dodávek dat do informačního systému VaVaI, to jsou systémy CEP, RIV, VES a CEA, a pro generaci průvodky, a neumožňuje tím plnění zákonných povinností poskytovatelům dodávajících data do informačního systému VaVaI. Poskytovatelé nemohli dodržet zákonný termín 7. září 2016 pro dodání dat do systému dat RIV a nemohli předávat dodávky dat o projektech do registru CEP, a tím uvolňovat účelovou podporu pro příjemce. Tento stav dodnes přetrvává. Na tento problém bylo upozorňováno Ministerstvem školství. Náměstkem ministryně pan Plaga 31. srpna 2016 upozorňoval na nedostatky ve financování. Dostalo se mu odpovědi od náměstkyně Markse, která se nezakládá na pravdě. Nicméně v té odpovědi byl alespoň slib zprovoznění těchto věcí do první poloviny října. Nedošlo k tomu.

Jaká bude z tohoto vyvozena osobní odpovědnost za tento zjevně nezákonný stav a za stav nefunkčnosti systému navzdory mediálním prohlášením o tom, že systém

byl zprovozněn? Funguje pouze jako prohlížeč, nikoli jako systém, který umožňuje zákonem požadované funkce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že pan vicepremiér je omluven, bude vám odpověď zaslána písemně.

Nyní tedy vystoupí pan poslanec Holeček. Připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci tábora pro uprchlíky v Drahonicích na Lounsku. Toto detenční zařízení koncem roku bude končit a zadrženi imigranti budou přesunuti do Bálkové na Plzeňsku. Pro mě jako poslance z Ústeckého kraje nastává otázka, co s tímto objektem bude dále. Dle počtu vězňů v přeplněných věznicích předpokládám, že toto detenční zařízení bude opět věznicí. Přineslo by to další pracovní místa pro lidi z okolních obcí.

Pane ministře, co má Ministerstvo spravedlnosti v plánu udělat s tímto zařízením? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaši interpelaci. Požádám pana ministra Pelikána o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, skutečně objekt Drahonice už nebude potřeba pro migranty, protože jich máme tak málo, že se tam bojí, což je myslím si dobrá zpráva a měla by zaznívat častěji. Dostaneme tím pádem ten objekt zpátky, a to v prvním čtvrtletí 2017, a skutečně zvažujeme, že bychom v něm opětovně zřídili věznici, a to v kategoriích, kde máme dnes největší přeplněnost, to je dozor a dohled. Přinese to bohužel nějaké finanční náklady. V podkladech mi Vězeňská služba napsala více než 100 milionů. Věřím, že to nebude více než 100 milionů, budeme o tom ještě mluvit. Někaké horní desítky milionů to ale určitou budou. V první fázi předpokládáme, a takhle to děláme vždycky, nějakých 30 až 40 odsouzených, kteří to tam v rámci svého zaměstnání pomohou vlastně vybudovat na nějakou vyšší kapacitu kolem 120 odsouzených.

Ještě chci v téhle souvislosti říct, že jsem moc rád, že tu otázku formulujete takto, že si uvědomujete, že věznice je něco, co je nakonec prospěšné i pro okolí. Když teď zvažujeme, že bychom zřídili objekt ženské věznice v Králíkách, narážíme tam bohužel od místního obyvatelstva na trochu jiný přístup. Mám rád místa, kde dokážeme spolupracovat s okolím a věznice je tam dobrá pro všechny. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pane poslanče, bude doplňující otázka? Prosím.

Poslanec Radim Holeček: Pouze poděkuji za vyčerpávající odpověď a díky tomu, že pan ministr takhle dobře a rozsáhle odpověděl, tak stahuji svoji 23. interpelaci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Tím pádem ji škrťám. A nyní požádám pana poslance Ludvíka Hovorku, který bude interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci sesuvu dálnice D8 u Dobkoviček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, v roce 2013 u Dobkoviček mezi Veleminem a Litochovicemi došlo k sesuvu na úseku dálnice D8. Pokud je mi známo, bylo podáno trestní oznámení na neznámého pachatele ve věci odpovědnosti za zavinění sesuvu s následkem poškození dálnice a stržení části železniční trati Lovosice–Řetenice–Teplice v Čechách. Podle odborných názorů a výsledků nezávislé odborné studie Akademie věd a Ústavu struktury a mechaniky hornin nebyl sesuv způsoben nahodilými přírodními jevy, ale byl předvídatelný a lze prokázat zavinění a konkrétní odpovědnost za nedostatečně provedený geologický průzkum s chybnými předpoklady a závěry včetně vyhodnocení vodního režimu v průběhu stavby, vadnou projektovou dokumentaci k soutěži na dodávku stavby nereagující na složitost průchodu sesuvným územím, vlastní způsob výstavby, který nezohledňoval možná rizika, absenci kvalifikovaného dozoru investora stavby, správce stavby, který léta ignoroval zápisy a upozornění kvalifikovaného geotechnického dozoru.

Dovolím si položit otázky. Proč úkony ke zjištění odpovědnosti za škody velkého rozsahu byly učiněny těsně před vypršením tříleté promlčecí lhůty a pouze žalobou na majitele dolu Dobkovičky? Jaké učinilo Ministerstvo dopravy kroky pro objektivní zkoumání a odhalení všech viníků? Kolik skutečně stálo těžení zeminy, kolik výstavba nového úseku dálnice a kolik vlastní stabilizace svahu? Proběhlo na této stavbě výběrové řízení a bylo vydáno stavební povolení? Jaká další zajišťovací opatření proti možným následným sesuvům byla učiněna v kritickém úseku? Jaká budou platit provozní a bezpečnostní opatření v případě, že budou indikovány další pohyby svahu? Jak je zajištěn monitoring pohybu sesuvného území, s jakou přesností a s jakou rychlostí vyhodnocení a dodání výsledků správci komunikace a přílehlým ohroženým obcím? (Předsedající upozorňuje na čas.) Kdo ponese veškerá rizika zabezpečení provozu?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Hezké dobré odpoledne, pane ministře, prosím o vaši odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mám k tomuto podkladu trochu jiný materiál. Musím říct, že otázky, které pokládal pan poslanec Hovorka, prostřednictvím pana předsedajícího, jsem tedy neobdržel. Já bych chtěl krátce reagovat s tím, že nabídnu, že na to budu reagovat písemně, protože je tam spousta informací.

Za prvé. K sesuvu na dálnici D8 existuje několik posudků. Ten, který citoval pan poslanec, je jenom krátké vytržení toho, co je v obsáhlém materiálu. Ředitelství silnic a dálnic spolu se Správou železniční dopravní cesty podalo žalobu na provozovatele lomu na základě posudku, který je k žalobě přiložen. Tento posudek, který citoval, je posudkem doplňkovým, který může být samozřejmě v řízení použit, ale chtěl bych se ohradit proti tomu, co tady bylo citováno, protože důvod sesuvu v tomto posudku Ústavu mechaniky hornin říká, že je tam multikriteriální důvod, proč se to stalo. Že dálnice vede územím, které je nestabilní, to samozřejmě všichni víme. Dálnice je taky postaveno x kilometrů. Takže chceme určitě dělat další kroky k tomu, abychom stabilizovali dálnici, jak je, a já bych si na konkrétní otázky dovolil odpovědět písemně, protože tady nechci vařit z vody.

Jenom zhruba. Odstranění následků sesuvu, mám pocit, že se to vyšplhalo téměř na miliardu korun, a teď tam děláme další zásahy. Děláme tam velmi přesný monitoring, který by měl odhalit jakýkoliv další posun. Asi očekáváme, že i nadále bude docházet k tomu, že budeme odstraňovat možné příčiny problému, a s tím počítáme do dalšího provozu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pane poslanče, máte doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za prozatímní odpověď. Přesto bych se vás chtěl zeptat, jestli si myslíte, že stavební dozor na této stavbě probíhal správně a že veškerá upozornění, která byla ze strany geotechniků, byla respektována.

Dále bych se chtěl ještě zeptat, jestli máte nějaké informace o pohybu pražské opěry prackovické estakády, kdy založení mostu, opěra, ale také některé pilíře nevyhovují riziku sesuvu. Kdo ponese náklady za monitoring sesuvného území v celé délce a jak dlouho se monitoring bude provádět? Rovněž proč Ředitelství silnic a dálnic nepředchází škodám v obci Prackovice, která je významně dotčena poškozovanou stavbou D8?

Chtěl bych se v této souvislosti zeptat, jestli je naplněno usnesení vlády, které v této věci bylo přijato 14. srpna 2013, to znamená, jestli pracovní skupiny, jak byly ustaveny, pracují skutečně v tom duchu, jak bylo tehdy usneseno. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tady byla řečena další baterie dotazů. Já si to vezmu ze stenozáznamu a budeme na ně odpovídat, nebo mi může pan poslanec Hovorka ty dotazy předat, tak na ně můžu odpovědět i písemně.

Ale velmi jednoduše. Samozřejmě dnešní situace, která tam je, tzn. posun toho valu, který máme a který je vlastně zapříčiněn tím, že stabilizujeme ten základní svaz,

tak dneska monitorujeme, ty věci tam odstraňujeme. Ještě bych chtěl říct, že nemám žádné informace o tom, že by tam stavební dozor fungoval nesprávně.

Můžu to nechat ještě prověřit, ale jsem přesvědčen, že svoji práci dělali. Je velmi jednoduché dneska, když máme mnohem dokonalejší geologický průzkum, říkat, že bylo něco uděláno špatně. Mám pocit, že je potřeba opravdu posoudit, jaké byly standardní informace v době projektování. Jsem přesvědčen, a shodli jsme se na tom na této stavbě i se všemi geology, kteří tam byli, že v té míře poznatků, jak to bylo projektováno, je to naprojektováno dobře. My založení toho mostu budeme posilovat vzhledem k tomu, co dneska známe, budou tam další kotvy.

Jenom abych využil správně čas, chci odmítnout, že by obec Prackovice byla nějakým způsobem omezena výstavbou této dálnice. Obec Prackovice má nad sebou historicky svah, který prostě funguje, jak funguje, a to, co se tam děje, samozřejmě do jisté míry, ta dálnice, nebo ta stavební činnost, zapříčinila. My jsme se s nimi dohodli, že dostanou nový vodovod, protože si stěžují, že přišli o vodu. My jsme jim nad rámec toho, co musíme, přislíbili, že jim pomůžeme při problémech, které mají s čistíčkou odpadních vod, i když jsme přesvědčeni, že to je spíše chyba firmy, která to stavěla, než že by to byla chyba toho, že se nad tím staví.

Takže jenom krátce k tomu. Pokud mi dáte ty podklady, tak já vám na to určitě odpovím dokonale písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Marek Černoch bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci vyjádření v médiích o možném připojení k Spolkové republice Německo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane ministře, na debatě, kterou uspořádal Institut pro křesťansko-demokratickou politiku ve spolupráci s Nadací Hanse Seidla, zazněla dle médií slova: Je třeba navazovat a prohlubovat, co funguje. Čistě teoreticky bychom mohli být jednou ze spolkových zemí, protože naše ekonomika je navázána na ekonomiku Spolkové republiky, a myslím, že tomu také vděčíme za celkem velmi úspěšný hospodářský vývoj.

A já bych vás poprosil, abyste vysvětlil svá slova, protože si myslím, že v době, kdy by měla být posilována hrdost a vlastenectví, vyznívá to jako možné budoucí připojení k Německu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem vlastně až teď pochopil, proč se tyto otázky objevily. Protože pravděpodobně došlo k tomu, že se někdo přeslechl a místo "ekonomicky" tam napsal "teoreticky". Já jsem řekl, že kdybychom se na to dívali čistě ekonomicky, tak bychom mohli být jednou ze spolkových zemí, co se týká toho objemu naší

ekonomické výměny. A chápu, že slovo "ekonomicky" a "teoreticky" čistě foneticky je si podobné, takže toto je pravděpodobně ono vysvětlení.

Jinak s vámi naprosto souhlasím, že je třeba mít hrdě vztyčenou hlavu a rovnou páteř, nebýt vazalem žádné země, ať je veliká, nebo malá. Ale jsme občany a my také i politiky suverénní a svobodné České republiky, země, která je členskou zemí Evropské unie. Takže vám děkuji za podporu a doufám, že teď je to vyjasněno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Paní poslankyně Zuzana Šánová v osmé interpelaci bude interpelovat pana mistra doprava Dana Ťoka ve věci opravy na železnici a rychlostní silnici. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, vážení přítomní.

Vážený pane ministře, obdržela jsem dopis občana, který minulý týden cestoval vlakem do Olomouce a během své cesty se udivoval nad tím, jak se u nás opravují vlaková nádraží a svodidla na silnicích. A abych něco nezkreslila, tak budu citovat jeho slova: Jeli jsme v pátek – myšleno minulý pátek – do Olomouce vlakem a ve stanici Lukavice se rozebírala čekárna. Střechu z makrolonu dělníci odstranili a nahrazovali plechovou. Do této chvíle byla funkční, jen špinavá. Podle vyjádření dělníků to dělají a ještě měsíce délat budou na celém koridoru, aby se utratila dotace EU.

A to není všechno. Většina lidí se setkává také s omezením na rychlostním komunikacích, např. Olomouc–Mohelnice, kde se mění svodidla, a to údajně proto, že končí jejich životnost. Pochybuji, že by najednou v celé republice končila životnost všech svodidel. Svodidla byla montována desítky let postupně, ale při takové hromadné obměně hrozí, že až zase skončí jejich životnost, bude toto hromadné ukončení opět představovat nepříjemný fakt. A je pravda, že se vyměňují proto, že je třeba utratit peníze EU?

Vážený pane ministře, můžete mi proto prosím odpovědět, jak je to tedy ve skutečnosti s výměnou střeš a svodidel na nádražích a silnicích? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak předně bych chtěl říct, že to je oblíbená novinářská zkratka, že cokoli děláme na silnicích nebo na železnici, tak to děláme proto, že potřebujeme utratit evropské peníze. Chci poněkolkáté velmi důrazně říct, že to není pravda.

A teď k těm dvěma případům. Nejprve bych rád uvedl na pravou míru, jak je to s výměnou střešy peronního přístřešku ve stanici Lukavici na Moravě. Peronní přístřešky byly na druhém koridoru, tedy včetně stanice Lukavice na Moravě, postaveny v roce 2005. Na zastřešení peronních přístřešků byly použity

polykarbonátové desky. Desky použité na zastřešení musí být odolné jak vůči povětrnostním vlivům, tak především vůči UV záření. Díky působení těchto vlivů mají omezenou životnost a po určité době degradují a ztrácejí požadované vlastnosti, což má vliv na bezpečnost provozu a ohrožení cestujících. Dle zkušenosti z praxe mají polykarbonátové desky použité na zastřešení odolnost a deklarované vlastnosti vůči UV záření a povětrnostním vlivům osm až deset let.

V roce 2014 došlo k havárii přístřešku ve dvou železničních stanicích, a to v Grygově a v Brodce u Přerova. Bylo zjištěno, že peronní přístřešky byly staticky narušeny, neboť v době návrhu přístřešku, tedy v roce 2005, nebyla zcela zohledněna rychlost projíždějících vlaků, která nyní dosahuje v těchto úsecích až 160 km/h. Aerodynamický tvar vlaku má velký vliv na velikost a intenzitu vzduchové rázové vlny, neboť je rozdíl mezi projíždějící lokomotivou např. typu ES 499.2 a vlakem typu Pendolino. V prvním případě je rázová vlna od projíždějícího vlaku neporovnatelně vyšší. Na základě této události byla provedena revize všech přístřešků v obvodu místně příslušného správce železniční dopravní cesty, byly jasně stanoveny konstrukční úpravy a závady, které musí být na jednotlivých přístřešcích odstraněny. Byly řešeny problémy konstrukce, ukotvení přístřešku, zavětrování, detailní zasklení a odvodu dešťové vody, včetně kondenzace vlhkosti v ocelových konstrukcích. Každý přístřešek byl tímto způsobem prověřen a v průběhu období roku 2014 až 2016 jsou tyto závady odstraňovány. Opravné práce jsou hrazeny z prostředků na zajištění provozuschopnosti, které nesouvisí s dotacemi z Evropské unie. Takže příště pravděpodobně budeme muset vynaložit i nějaké peníze na to, abychom informovali pracovníky, aby si nevymýšleli, ale řekli pravdu, proč se to tedy má dělat.

A co se týče svodidel, tak na dálnici D35 mezi Olomoucí a Mohelnicí dochází k výměně svodidel ve středním dělicím pásu. Tato akce je součástí větší stavby, která bude v příštím roce pokračovat opravou povrchu levého i pravého pásu. Celá uvedená stavba by měla být spolufinancována z operačního programu Doprava 2, z čehož lze dovodit, že se konkrétně svodidla nevyměňují pouze proto, aby se utratily finanční prostředky z fondů Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme, pane ministře, za dobré zprávy. Paní poslankyně nemá doplňující otázku.

My budeme pokračovat dál. Pan poslanec Jan Zahradník bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci letecké záchranné služby v Jihočeském kraji. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já se nejdřív zmíním o prohlášení zástupců odborných společností, které mají na starosti neodkladnou přednemocniční péči, z 24. října. Ti považují situaci po výběrovém řízení za nepřijatelnou. Obávají se toho, že bude ohrožena bezpečnost a kvalita služby. Může ohrozit toto výběrové řízení kvalitu a kontinuitu péče zejména proto, že zdravotnickým posádkám a novým provozovatelům neposkytne dost času na přípravu společné činnosti. Ptám se vás, pane ministře, jak budete reagovat na prohlášení odborných společností.

A pak je ten problém zdravotnické letecké záchranné služby v jižních Čechách. Tam, jak je známo, ji bude zajišťovat armáda pomocí vrtulníků Sokol, které jsou tak těžké, že nemohou přistávat na heliportu na letišti v Plané u Českých Budějovic. Budou tedy přistávat na letišti v Bechyni. A máme-li třeba na mysli Šumavu, tak ta je vzdálená od tohoto letiště 40 a více kilometrů a vrtulníky tam doletí se zpožděním oproti zákonné normě 7 až 10 minut. Déle také bude trvat jejich návrat na základnu. Tyto velké vrtulníky mají vyšší nároky na prostředí pro přistání. Pan ředitel zdravotnické záchranné služby jižních Čech říká – hromadu dřeva, vedle které můžeme přistát nyní, vám Sokol přerovná o pár metrů dál. Moje otázka zní, jak budete řešit problém zhoršené dostupnosti i zhoršené kvality přednemocniční neodkladné péče v Jihočeském kraji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď. Máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych tu odpověď rozdělil. Nejprve k tomu, že dochází ke změnám v provozovateli letecké záchranné služby.

Já už jsem to tady říkal v odpovědi na interpelaci pana poslance Mackovíka. Mě to netěšilo, že nám připadl úkol to znovu soutěžit. A chápu to, že provozovatelé zdravotnické záchranné služby by byli nejradši, kdyby všechno zůstalo při starém, protože jsou prostě na ten systém zvyklí a netěší je, že si budou muset zvykat na jiné prostředí, na jiné provozovatele. Ale prostřednictvím pana předsedajícího, já za to opravdu nemohu. Měli tedy naši předchůdci před osmi lety ten tendr udělat na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou. Já jsem nemusel nic soutěžit a nemuseli jsme tady řešit teď tuto záležitost. Ale prostě ten kontrakt byl na dobu určitou. My jsme podle zákona byli povinni vypsát výběrové řízení. A v tom výběrovém řízení prostě zvítězí ten, kdo dá lepší podmínky a nižší cenu. A chápu tedy výtky těch stávajících zdravotnických záchranných služeb, kterým se toto nelíbí. Tak jak už jsem jednou říkal, tak v případě, že dojde k realizaci té koncepce, kterou teď navrhla meziresortní pracovní skupina, a tu činnost bude zajišťovat stát, tak to bude trvalé, bude to na dobu neurčitou a tady těmto záležitostem se budeme moci vyhnout. Pokud tam bude obchodní kontrakt, bude tam kontrakt na dobu určitou, tak prostě musíme soutěžit a nemůžeme garantovat, že zůstane tentýž provozovatel.

Co se týče té specifické a musím říct férově ne úplně šťastné situace v Jihočeském kraji, tak jenom zrekapituluji genezi té záležitosti. Jak je možno dohledat v oficiálních dokumentech, Ministerstvo zdravotnictví přišlo do vlády s návrhem, abychom pokračovali plus minus v tom systému, jak byl nastaven, tzn. že na těch osmi základnách by to provozoval soukromý provozovatel. Byl by tam tedy vypsán tendr. Nicméně tento materiál nebyl přijat vládou. Byla k tomu vedena poměrně rozsáhlá diskuse a jeden z koaličních partnerů navrhl, že by měl být výrazně posílen podíl Ministerstva obrany, resp. Ministerstva vnitra na zajišťování letecké záchranné služby. Poté přišlo Ministerstvo obrany už na jednání vlády s konkrétní nabídkou, že tak jako zajišťuje leteckou záchrannou službu v Plzeňském kraji, tak je

připraveno ji bez jakýchkoli problémů od 1. ledna zajistit i v Jihočeském kraji, a na základě toho vláda rozhodla, že tomu tak bude.

Já musím potvrdit – a s tím asi prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec tedy přichází v rámci své interpelace, že se následně ukázaly poměrně výrazné komplikace v některých věcech v zajištění letecké záchranné služby v Jihočeském kraji, především to, že nově vybudovaný heliport u Českých Budějovic, který byl poměrně výraznými náklady rekonstruován, nemůže být pro ty těžké armádní vrtulníky využíván. Problémy to způsobuje i na některých heliportech v rámci nemocnic, to je pravda. A myslím si, že je škoda, že k této situaci došlo, že to nebylo prozkoumáno dříve.

Nicméně, a tady se vracím znovu ke koncepci, kterou teď předkládáme do vlády, po projednání v té meziresortní pracovní skupině Ministerstvo obrany, resp. armáda na jednáních této skupiny přišla s tím, že si chce zachovat trvalou činnost pouze na té plzeňské základně a že tu jihočeskou by měl znovu zajišťovat stát v rámci toho státního provozovatele. Jsem přesvědčen, že pokud teď vláda tuto koncepci přijme, tak právě Jihočeský kraj by mohl být jedním z prvních krajů, kde by se na realizaci té koncepce přecházelo jako první. V okamžiku vysoutěžení těch standardních, jenom záchrannářských vrtulníků si myslím, že veškerá infrastruktura včetně toho heliportu, tuším, že je to v Plané u Českých Budějovic, by byla znova využita. A já si myslím, že ten časový horizont by mohl být plus minus tři roky. Nicméně – (Předsedající upozorňuje na čas.)

Ano, počkám na doplňující dotaz, předpokládám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosim, pane poslanče, vaše doplňující otázka. Pane ministře, to já bych vás tu větu nechal domluvit, jenom se přátelsky upozornilo.

Poslanec Jan Zahradník: Já tomu rozumím, pane ministře. To ty občany nezajímá, ty pacienty s těma zlomenýma nohama a otřesy mozku, ti chtějí být včas dovezeni do nemocnice tím vrtulníkem. Není pro mě představitelné, jak jste mohli vypsát výběrové řízení s podmínkami, a přitom jste je nekonzultovali s tím krajem? Vždyť ten kraj vám přece musel říct, že má ten a ten heliport a že jsou tam a tam takové podmínky, že tam prostě ten sokol přistát nemůže. Vláda tedy za to má plnou odpovědnost, co se stalo. A otázka je, jak rychle se vám podaří to napravit. Já doufám, že to bude dřív než za ty tři roky. Protože samozřejmě by se mohli taky trochu obávat ti, kteří schvalovali tu investici 60milionovou, aby to náhodou nebyly neoprávněně vynaložené peníze. Čili prosím pěkně, v zájmu Jihočechů, urychlete to všechno, ať se může létat normálními vrtulníky a nemusí se tam dopravovat zranění s těmi obrovskými sokoly, s těmi těžkými stroji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosim, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Takže já doplním. Uznávám výtku, co se týká toho, že je třeba využít investice, které se zrealizovaly. Myslím, že

je to naprosto namístě. Nicméně, a to chci zdůraznit z hlediska občana, z hlediska pacienta, kterému se někde něco v rámci Jihočeského kraje stane, tak tady skutečně problém není. Protože zase, řekněme si férově, pokud ten vrtulník letí z Bechyně nebo letí od Českých Budějovic, tak ta doletová doba je velmi, velmi podobná. A samozřejmě někde to bude mít kousek dál, např. do těch šumavských lokalit, někde to bude mít blíž. Na druhé straně oproti civilním provozovatelům, kteří tady byli, tak ty armádní vrtulníky garantují i nonstop noční pohotovost, tzn. pro občana Jihočeského kraje, kterému se něco stane, tak v okamžiku, kdy tam bude zasahovat armádní vrtulník, tak od 1. ledna bude připraven létat nonstop a létat v noci. Takže pro toho pacienta, jestli poletí velkým vrtulníkem, nebo malým, to skutečně rozdíl nebude. Nicméně uznávám tady jistý diskomfort zdravotnické záchranné služby, která byla zvyklá na nějaký systém, a uznávám, že je třeba dělat všechno pro to, aby co nejdříve byly využity investice, které se zrealizovaly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Marta Semelová v desáté interpelaci bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci studia speciální pedagogiky v Polsku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní ministryně, chtěla bych se zeptat, jak je to s uznáváním kvalifikace dálkových studentů speciální pedagogiky na UJAK, kteří poté, co nebyla prodloužena akreditace, potřebovali někde studium dokončit. V České republice je obor speciální pedagogika pro dálkaře kromě UJAK snad jen na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, takže jim nezbývalo nic jiného než studium na Slovensku nebo v Polsku. V Ružomberku nám tak připravuje speciální pedagogy Katolická univerzita, kde se, jak se ke mně dostalo, musí povinně účastnit mší a v promočním slibu je, že budou pracovat ve prospěch církve a šíření Kristovy pravdy. Katolická univerzita je ovšem slovenská veřejnoprávní vysoká škola a podle předchozího prověřování a vyjádření slovenského a českého Ministerstva školství by tak neměl být problém s uznáváním kvalifikace speciálního pedagoga, učitele pro české školství. Jinak je tomu u studentů, kteří šli dostudovat na soukromou Dolnoslezskou univerzitu do Wroclawi. Přednášky sice jsou v češtině nebo do češtiny předkládány, ale nemají ani didaktiku polštiny, ani češtiny. První stupeň základní školy je v Polsku jen první až třetí třída, předměty jsou jinak organizovány. Studenti neskládají státní závěrečné zkoušky, pouze obhajují diplomovou práci. Polské školství, vysoké i základní, má jinou tradici, formu a strukturu než školství naše.

Chtěla bych se proto zeptat: Jaké jsou v České republice možnosti dálkového studia oboru speciální pedagogika na vysokých školách? A dále, jak to je s uznáváním kvalifikace absolventů studia speciální pedagogiky z Wroclawi učit na českých školách, když z polské školy ji údajně nemají?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si odpovědět na interpelaci. Co se týká zmíněného studia v Polsku, tak bych jenom chtěla říct, že na rozdíl od slovenské univerzity, kde máme řadu takových žádostí, konkrétně 166 a z toho už 50 bylo kladně vyřízeno z hlediska uznání vzdělání na Katolické univerzitě v Ružomberku, tak co se týká Polska, tak nic takového v tuto chvíli není Ministerstvu školství známo, žádnou takovou žádost nemáme.

Z hlediska obavy, která tady zazněla, co se týká uznatelnosti vzdělání, bych chtěla jenom říct, že zatímco otázka nostrifikace je záležitostí především samotných univerzit, potom tady na našem území, kdy veřejné vysoké školy vystaví potvrzení, jestli se jedná, nebo nejedná o uznatelný studijní program, a my jsme teprve odvolacím orgánem, tak naštěstí z hlediska učitelství se jedná o uznání odborné kvalifikace pro výkon tzv. regulované profese či povolání. Toto je kompetence přímo MŠMT. Takže mohu ujistit, že na to budeme dbát v rámci této naší kompetence a budeme také schopni zajistit, jestli takovou pedagogickou kvalifikaci lze uznat, tak jak to paní poslankyně Semelová v té obavě naznačila. Zatím se tak z hlediska té žádosti nestalo a o těchto situacích v tuto chvíli nemáme žádné informace.

A co se týká otázky dálkového studia v oblasti speciální pedagogiky, tak určitě je pravdou, že dálková studia, a to obecně, musím říct, z hlediska vysokých škol nejsou příliš využívána. Nicméně aktuálně komunikujeme s pedagogickými fakultami, s děkany, ale také s fakultami, které připravují učitele. Připravili jsme vlastně řadu byt' konkrétních kroků, které by měly zlepšit i tyto podmínky pro zejména naše učitele, učitelky, kteří si za určitých okolností potřebují doplnit kvalifikaci, a to nemusí být jenom speciální pedagogika.

A bych nezdružovala, tak jenom pokud je to možné, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tak dám samozřejmě písemnou zprávu nejenom paní poslankyni Semelové, ale celému školskému výboru, aby byli informováni o krocích směrem k pedagogickým fakultám a zlepšování této situace všichni poslanci a poslankyně všech politických stran v PS.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní poslankyně, vaše doplňující otázka.

Poslankyně Marta Semelová: Chci poděkovat za to, co jste teď říkala. Nicméně samozřejmě my se na to můžeme dívat z pohledu studentů a z pohledu zájmu České republiky o to, jaká tady bude vzdělanost. Uznávání studia je podle mě trošičku problematické právě z důvodů, které jsem tady naznačila. Nicméně chápu obavy studentů, kterým nezbylo nic jiného. Jenom bych ještě chtěla upozornit na to, že ono se to týká i současných zájemců o dálkové studium speciální pedagogiky, konkrétně ve Wroclawi. Víím, že základní školy mají zájem o to přijímat s okamžitou platností kvalifikované učitele speciální pedagogiky. A nejde tedy jenom o skupinu, která si ve Wroclawi dokončuje studium z UJAK. Rektor Dolnoslezské univerzity ve Wroclawi oslovuje dopisy ředitele českých základních škol, že na Dolnoslezské univerzitě si jejich učitelé mohou získat aprobaci. A tady jde o stovky i tisíce učitelů. Takže na to

chci jenom upozornit. Bylo by dobře, kdyby skutečně jednání s pedagogickými fakultami nějak dospěla.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji paní poslankyni za upřesnění a chci jednoznačně sdělit, ačkoli až doposud jsem neměla žádné informace o této praxi směrem k našim školám a k nabídkám, které směřují směrem k našim učitelům, tak samozřejmě ihned Ministerstvo školství vejde v jednání s polskou stranou. A samozřejmě zveřejníme stanovisko, které bude do určité míry předvídat, jakým způsobem by ministerstvo v případě orgánu, který uznává pedagogické kvalifikace, v budoucnu postupovalo nebo reagovalo, tak abychom zabránili tomu, pokud toto studium může mít nedostatky, tak aby studenti a studenti, učitelé a učitelky našich škol marně si nedoplňovali vzdělávání způsobem, který nakonec na našem území nebude nebo nemůže být uznán. Porozuměla jsem tomu správně, takže dovolím si to takto tady slíbit směrem k Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Karel Schwarzenberg bude interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci prohlášení představitelů České republiky ke vztahům s Čínou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane ministře, vážené poslankyně a poslanci, vzhledem k událostem posledních týdnů a výroků různých ústavních činitelů se otevírají následující otázky. Na jakých společných hodnotách, politických principech či zahraničněpolitických činech se zakládá strategické partnerství mezi Čínskou lidovou republikou a Českou republikou? Za druhé, jaké dohody či dokumenty zakládají toto strategické partnerství? Pokud vychází z prohlášení prezidentů obou zemí z března tohoto roku, kdy je projednala a schválila vláda podle čl. 63 odst. 1? Pokud vychází z dohody mezi ČSSD a čínskou komunistickou stranou uzavřené v roce 2011, jakým způsobem se stala oficiální politikou státu? Do třetice, jak se toto strategické partnerství slučuje s koncepcí zahraniční politiky České republiky vypracované Ministerstvem zahraničních věcí v loňském roce, kde o strategickém partnerství s Čínou není ani zmínky? Pokud jde jen o peníze a obchod, proč se takový utilitární vztah povyšuje na strategické partnerství? Za páté, jaké důvody vedly ministra a vrcholné představitele České republiky k vydání tohoto prohlášení při příležitosti návštěvy tibetského dalajlámy, který výslovně uznává teritoriální celistvost Číny a legitimitu čínské vlády? Byla česká diplomacie v této záležitosti předmětem intervence (upozornění na čas) čínských představitelů, a pokud ano, na jaké úrovni? A co jsou závazky, o kterých mluví čínská reakce na toto prohlášení, závazky, které máme dodržet? A byla s těmito závazky seznámena Poslanecká sněmovna?

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím příště o dodržení dvouminutového časového limitu. Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji tedy za otázky a pokusím se s nimi vyrovnat, jestli si je budu přesně pamatovat, jak byly pokládány.

První otázka byla tuším, na jakých společných hodnotách se zakládá dohoda o strategickém partnerství mezi Čínskou republikou a Českou republikou. Kdybych to měl říct velmi krátce, tak základní hodnoty, které stojí v zásadě, nebo v základu té deklarace, je zájem na všestranném rozvoji vzájemných vztahů. Takže nejenom, jak tam bylo řečeno utilitárně, ale ta deklarace je politická a jasně říká, že jde o otevřenou výměnu názorů a dialog, který má být základem tohoto partnerství. Dokonce když se mluví o respektu k zájmům druhého, tak se tím nemyslí souhlas nebo sdílení, ale pouze respekt s tím, že ty názory samozřejmě mohou být rozdílné, takže vlastně ta deklarace dává najevo, že rozhodně nejde jenom o nějakou utilitární dohodu, která se týká úzce obchodu. A já sám jsem to vlastně mnohokrát zdůraznil, že jedna věc jsou očekávání v oblasti ekonomiky, ale že mně se jedná o to, abychom vedli s Čínou dialog, protože si myslím, že Čína je země, která bude významně ovlivňovat vývoj současného světa. Takže skutečně to partnerství zakládá daleko širší pojetí vztahů než jenom utilitárně obchodní.

A samozřejmě že se tam konstatuje, a to je také základní, vzájemná úcta a rovnost, a dokonce se odkazuje přímo na Chartu OSN jako principy, tak jak jsou definovány v Chartě OSN. A v rámci toho se říká i respektování územní celistvosti a suverenity obou států. A z naší strany ta deklarace, tam tuším ve čtvrtém odstavci se říká, že se my se hlásíme k naší politice jedné Číny – naší politice jedné Číny, ta formulace je důležitá, a myslím si, že pan předseda ví, že to je vlastně princip, ke kterému se hlásily i předchozí demokratické vlády, a tento princip a toto přihlášení je i součástí té politické deklarace.

Pak, pane předsedo, jste se ptal, na jaké dohodě se to strategické partnerství zakládá. Já jenom zdůrazním, že to strategické partnerství je právně nezávaznou politickou deklarací. Tedy právně nezávaznou politickou deklarací, a je to tedy prohlášení, nikoliv závazná smlouva nebo nějaká závazná dohoda. A ona byla připravována za participace všech rezortů vlády a v hlavních bodech byli členové i vláda o tom prohlášení informováni. Takže myslím si, že v tom všichni členové měli možnost ten postup i sledovat, a dnes text této deklarace je k dispozici na webu komukoliv, takže je veřejně dostupný a každý si může i zkontrolovat to, co tady říkám.

Co se týče toho, že vy jste narážel tuším na dohodu mezi Českou stranou sociálně demokratickou a Komunistickou stranu Číny z roku 2011. Tu tady teď nemohu celou prezentovat, ale v zásadě obsahem té dohody byl zájem na právě všestranné spolupráci mezi Čínou a Českou republikou do budoucna, a dá se říci, že tento názor sociální demokracie se odráží také v postupu vlády a ve vládní politice vůči Číně. My

jsme vlastně tady navázali na to, co jsme řekli. Chceme dialog a chceme spolupráci mezi oběma zeměmi.

Vy jste se ptal tuším také na to, jestli je tady soulad s koncepcí české zahraniční politiky, a já se domnívám, že je naprostý, ten soulad, protože v koncepci české zahraniční politiky se mluví, že máme zájem na pravidelném politickém dialogu mezi Čínou a Českou republikou. Já si myslím, že deklarace strategického partnerství je právě naplněním tohoto bodu koncepce české zahraniční politiky.

A co se týče toho, proč tedy strategické partnerství, tak já si myslím, že je to prostě proto, že to je forma, kterou Čína rozvíjí, partnerství s celou řadou zemí, dokonce mám dojem, že s desítkami zemí. Tady v Evropě samozřejmě s Německem, Velkou Británií, Polskem a dalšími. My jsme se dostali, řekněme, na úroveň těchto zemí. Není to úplně běžné, není to vždycky, ale my jsme se dostali na úroveň té poměrně docela velké řady zemí, které mají tady tento typ deklarace, právně nezávazné politické deklarace, kterou se definuje právě celá řada oblastí, ve kterých je zájem spolupracovat. Takže další odpověď na to, proč strategické partnerství, je, že se jedná právě o všestrannou spolupráci, na které se podílelo několik rezortů a kde se snažíme, nebo dokonce mohu říct v jistém smyslu všechny rezorty, že tam daly svůj. (Mpř. Gazdík: Čas.) Takže já to ještě dopovím, protože jsem to nestihl, v těch dalších dvou minutách.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Snad. Pane poslanče, máte doplňující otázku? (Ano.) Prosim, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Děkuji panu ministrovi za informace. Z toho můžu pouze uvést, že prohlášení partnerství je vlastně bezobsažná deklarace, která je jenom taková hezká mašlička kolem různých obchodních zájmů, které Číňané, a doufám i my, máme. Jelikož je to právně nezávazné, tak (nesroz.).

Nicméně vy jste mi nezodpověděl otázku. Čínská reakce na prohlášení ústavních činitelů byla jednoznačná, že připomínají, že by se Česká republika měla držet svých závazků. Ptám se ještě jednou: Co jsou závazky, které jsme uzavřeli vůči Čínské republice a o kterých Poslanecké sněmovně není nic známo?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosim, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Chápal bych vaše znepokojení, pane předsedo, kdyby to tak opravdu bylo formulováno, ale já vás ujišťuji, že v tom prohlášení čínské strany skutečně nic takového není. Když jsem se zabýval tím, co se objevilo v našich médiích, a šel jsem po stopách, kde to vzniklo, tak to zřejmě vzniklo v nedobré, špatném překladu z angličtiny do češtiny, který vznikl zřejmě v našich mediálních, tiskových institucích, a žádal jsem i opravu oficiálně, protože mi to přišlo poměrně nešťastné. Mohu vás odkázat na web Ministerstva zahraničí, kde uvádíme skutečný text a to, jak to zní v angličtině, a myslím si také daleko přesnější překlad. Takže v reakci čínské strany, kterou máte na

myslí, není nic z toho, co se bohužel objevilo i v titulcích našich médií, tím pádem já ani vlastně nemám, jak odpovědět na tu otázku.

Myslím si, že na obou stranách došlo pouze k tomu, že i na naší straně bylo v reakci na návštěvu dalajlámy a na setkání, které zarazilo tedy nejenom čínskou stranu, ale zřejmě i mě, protože dohoda na vládě byla, že budeme respektovat citlivost, která je na čínské straně pro oficiální přijetí Jeho Svatosti dalajlámy v ČR na půdě oficiálních institucí. Takže to byla věc, kterou já jsem se také dozvěděl až několik hodin, než k ní došlo, takže jsem na to reagoval, protože jsem docela rozuměl tomu, že to na čínskou stranu působilo dost nesrozumitelně. Takže my jsme vydali prohlášení, kde jsme na tohle reagovali tím, že se nic nemění na naší pozici i na tom, na čem vlastně existuje politická dohoda, a v prohlášení čínské strany se oceňují to, že jsme toto ujištění vydali. A žádný požadavek na českou stranu tam formulován není, o tom vás ujišťuji, a můžeme se o tom přesvědčit společně kontrolou toho textu. (Posl. Schwarzenberg: Děkuji.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i panu poslanci. Paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoku ve věci veřejných zakázek na mýtný systém. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, médii tento týden proběhla zpráva, podle níž byla Ministerstvu dopravy udělena pokuta ve výši 1 mil. korun za zpackané zadávací řízení týkající se mýtného systému. Ministerstvo s vypsáním zadávacího řízení dlouho otálelo a pak jej vypsalo v podobě, která neumožňovala otevřenou soutěž, tedy v jednacím řízení bez uveřejnění.

Moje dotazy jsou velmi konkrétní. Proč si Ministerstvo dopravy opatřilo posudky, na základě kterých byla zvolena procedura, tedy jednací řízení bez uveřejnění, až na jaře letošního roku? A především, jak by Ministerstvo dopravy pod našim vedením postupovalo, kdyby posudky, které si opatřilo až na jaře letošního roku, konstatovaly, že je třeba vypsát otevřené zadávací řízení, které by si vyžádalo více času? Ano, je to otázka hypotetická, ale i její řešení muselo mít ministerstvo připraveno v záloze, pokud tuto záležitost chtělo řešit odpovědným způsobem, což si s ohledem na průtahy spojené s vypsáním zadávacího řízení bohužel nemyslím. Přesto vás, pane ministře, prosím o odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaši odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především bych chtěl tady říct, že nevím, o kterém výběrovém řízení a natož o kterém zpackaném výběrovém řízení paní poslankyně hovoří. My jsme tady měli celou jednu schůzi o mýtném systému a já bych tady chtěl říct, že ÚOHS v podstatě ve svém rozhodnutí potvrdil to, co jsme tady říkali. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 9. 9. 2016 v souvislosti s uzavřením dvou dodatků ke smlouvě o poskytování služeb souvisejících s provozem systému výkonového zpoplatnění vybraných pozemních

komunikací v České republice a ke smlouvě o dodávce systému výkonového zpoplatnění pozemních komunikací v rámci veřejné zakázky zajištění provozu systému elektronického myta po roce 2016, zadané v jednacím řízení bez uveřejnění, rozhodl dne 25. října, že zadavatel, Česká republika, Ministerstvo dopravy, se dopustil správního deliktu a za tento delikt mu uložil pokutu ve výši jednoho milionu korun. A mám-li stručně shrnout, co v tom je, a my dneska máme 15 dnů na to, abychom se rozhodli, jestli podáme rozklad, nebo ne a celou věc ještě pečlivě studujeme, ale kdybych stručně měl říct, tak ÚOHS řekl ano, Ministerstvo dopravy pochybilo. Pochybilo v roce 2005 způsobem, jakým vypsaló soutěž, a v roce 2006, jakým tu soutěž podepsalo a dodatkovalo. Zároveň tam konstatují, že Ministerstvo dopravy v posledních dvou letech udělalo spoustu kroků k tomu, aby tento stav napravilo, nicméně díky chybám v letech předchozích to už napravit nešlo.

Já si myslím, že naším cílem, a ten byl splněn, je, že vybírá Česká republika mýto dále. A ta vaše otázka, co bychom dělali, kdybychom věděli, že nemůžeme, víte, ta otázka v podstatě není, protože naše povinnost je to mýto vybírat. Je to povinnost, která je dána spoustou dalších zákonů, a já si myslím, že ten způsob, že Česká republika nebude parkovištěm Evropy, nebo proto, že tady budou objíždět kvůli neexistenci myta všechny kamiony, a to že budeme vybírat deset miliard ročně, je záležitost, která byla naší povinností. Já jsem té povinnosti dostal. Chce-li mě za to někdo kritizovat, může, ale já té kritice úplně moc nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Já myslím, že jste to řekl jasně, že je v pořádku, že Česká republika bude dále vybírat mýto. Moje otázka však zněla a vy jste odpověděl, a jestli tomu správně rozumím, tak variantu B jste tedy nepřipustili a ani jste ji neměli připravenou pro případ, že byste museli vypsát otevřené zadávací řízení?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Trošku se točíme v kruhu. Ale já se pokusím na to znova odpovědět. My jsme poslední dva roky na ministerstvu nedělali nic jiného, než že jsme se pokoušeli vypsát otevřené výběrové řízení. Toto otevřené výběrové řízení nebylo lze vypsát, protože Ministerstvo dopravy nemělo k dispozici zcela podstatné záležitosti, které by do tohoto výběrového řízení mohlo dát. To znamená, že tady byly dvě možnosti, nebo dejme tomu třetí teoretická. Dvě možnosti by byly, že buď najdeme cestu, jak to prodloužit, a myslím si, že jsme ji našli. Druhá cesta by byla mýto nevybírat a to by byla tragédie. To by bylo způsobení škody velkého rozsahu a to si nedovedu představit, kdo by si takovouto zodpovědnost na sebe vzal. A pak třetí možnost, nějakým speciálním zákonem. Ale toto je možnost, která by byla mnohem více riskantní než ta možnost, kterou jsme zvolili. Ano, měli jsme další teoretické možnosti. Ten plán B máte vždycky. Nicméně chtěl bych říct, že lépe

v tomto případě pro všechny je, když jsme byli schopni tuto zakázku prodloužit stávajícímu provozovateli a hlavně snížit náklady na výběr mýta o 500 milionů ročně, což je výrazná úspora. Myslím si, že to ten systém efektivně umožní využívat dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrowi i paní poslankyni. Pan poslanec Jiří Zlatuška bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou – ale pana poslance nevidím, tudíž jeho interpelace propadá.

Paní poslankyně Věra Kovářová bude ve 14. interpelaci interpelovat pana ministra Daniela Hermana ve věci útoku Hradu na ministra kultury. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, kauza nevyznamenání pana Bradyho hýbe už několik dní veřejným prostorem. Objevují se různé interpretace, a co hůř, také různá fakta. Verze události, kterou předkládá Pražský hrad, resp. pracovníci Kanceláře prezidenta republiky, ve mně nezbuzuje důvěru. Nekoresponduje buď s jejich staršími výroky, nebo s postupem zvoleným u jiných vyznamenaných osobností. O to víc mě zaskočilo, když na vás kancléř prezidenta republiky Ing. Vratislav Mynář ve veřejším interview ČT24 zaútočil. Cítuji: Jestli mám používat silné výrazy jako vy, tak řeknu, že pan Herman lže. Konec citace.

Pokud je tomu skutečně tak a nemluvíte pravdu, je to problém. Pokud tomu tak není a vy pravdu mluvíte, a já nemám důvod myslet si na základě našeho dosavadního stýkání a potýkání se v Poslanecké sněmovně cokoliv jiného, je takové osočení ze strany vysoce postaveného úředníka prezidentské kanceláře, která se v této kauze prezentovala protichůdnými výroky, neodpuštělné a volá po vyvození odpovědnosti. Situace, kdy kancléř nejenže nemá bezpečnostní prověrku, ale silnými slovy neodůvodněně uráží členy vlády, je nepřijatelná.

Předpokladem vyvození následků je, že bude vyjasněno, jak celá kauza proběhla, a proto vás, pane ministře, oslovuji s žádostí o vyjádření vašeho stanoviska. Promiňte mi, když si vypomohu slovy kancléře Mynáře: lžete, pane ministře? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegovo, vážená paní poslankyně, děkuji za tuto otázku. Začnu asi odpovědí na její úplný závěr. Nelžu. Řeknu vám ten důvod – protože je to hřích a to je pro mě něco velmi důležitého.

Ale abych udělal krátkou rekapitulaci. Všichni si pamatujeme, že Poslanecká sněmovna někdy v létě, tuším v červnu letošního roku, navrhovala státní vyznamenání, a já jsem se přihlásil k nominaci, která vzešla z prostředí Nového Města na Moravě od pana starosty a zde v Poslanecké sněmovně od pana poslance Karla Černého z klubu sociální demokracie. Poté jsem byl kontaktován Kanceláří prezidenta republiky, konkrétně panem ředitelem Forejtem, který mi doporučil, abych

ještě svým dopisem se k této nominaci přihlásil, načež jsem 5. července obdržel dopis Kanceláře prezidenta, který je podepsaný panem kancléřem Mynářem, že se žádostí bude zabývat. Načež jsem se poté 8. září na slovenském velvyslanectví na recepci setkal s panem prezidentem při společenském setkání a on mi tam řekl, že moji nominaci schválil, ale že pokud se setkám s dalajámou, že ji zruší.

Já jsem byl tímto sdělením šokován, protože takovýto nízký handl jsem opravdu snad ještě v životě nezažil a z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky tedy už vůbec ne. Řekl jsem to několika osobám, které to také i mediálně dosvědčily, ale přesto jsem necítil potřebu to tehdy sdělovat veřejnosti, protože jsem sám nevěřil, že by takovýto nízký obchod mohl být realizován.

Načež jsem byl opět 15. září kontaktován panem ředitelem Forejtem, ředitelem Kanceláře prezidenta republiky, s žádostí o setkání, kdy mě požádal nebo vyzval, abych se opět setkal s panem prezidentem – jak všichni členové vlády vědí, s panem prezidentem se lze setkat jediné poté, co se o to požádá –, abychom projednali některé otázky.

20. září u mě byla na návštěvě čínská velvyslankyně, která se se mnou chtěla setkat na večeři. Já jsem to odmítl a řekl jsem, že se setkáme pouze na mém úřadě se svědky, se zápisem, zcela oficiálně. Probírali jsme tam nejrůznější otázky obchodní a kulturní výměny. Paní velvyslankyně hovořila mimo jiné také o územní celistvosti Číny. Já jsem hovořil také o otázce lidských práv, zmínil jsem vězně svědomí, pronásledované křesťany, pronásledované členy hnutí Falun Gong. Za celou dobu asi hodinového rozhovoru slovo dalajláma nepadlo.

Načež 21. září, tedy den nato, jsem dostal telefonát z New Yorku od pana ředitele Forejta s dotazem, že se pan prezident nechá ptát, jak že proběhlo mé setkání s paní čínskou velvyslankyní, což mi přišlo celkem zajímavé.

27. září pak došlo k onomu dalšímu setkání s panem prezidentem, o které jsem na podnět ředitele Kanceláře pana Forejta požádal, a tam pan prezident opět formuloval svoji žádost, abych se nesetkával s tibetským dalajámou.

Po nějaké době – mohl bych to dokumentovat na výpisu z sms zpráv – mě kontaktoval pan ředitel Forejt s žádostí, abych mu dal kontakty na své příbuzné do Kanady. Poslal jsem mu e-mailovou adresu a telefonické spojení, a moji příbuzní mi sdělili, že jim pan ředitel Forejt skutečně telefonoval a oznámil mému strýci Jiřímu Bradymu, že bylo rozhodnuto o schválení jeho nominace na státní vyznamenání.

Načež jsem se setkal s tibetským dalajámou. Den nato byl panu premiérovi postoupen seznam nominovaných osob a pan premiér mě informoval, že na tomto seznamu jméno Jiří Brady není, a vypukla celá ta mediální kauza, která se v podstatě do dnešních dnů našimi médii line.

Mohu tedy potvrdit, že stojím plně za vším, co jsem řekl. Tento nízký obchod se mnou skutečně prezident této republiky Miloš Zeman chtěl uzavřít. To je proti všem mým zásadám. Nikdy jsem nic takového nepřislíbil a je pro mě nepřijatelné a mohu říci, že mě uráží, že kdokoli si vůbec dovolil se ke mně takto chovat. Stojím za každým slovem, které jsem řekl, a hájím v tuto chvíli pravdu a mohu říci, že i rovnou páteř našeho státu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane ministře, dovolte mi ještě jednu doplňující otázku. Co soudíte o situaci, kdy úředníci Kanceláře prezidenta republiky dlouhodobě zaujímají výraznější úlohu, než která jim jako úředníkům náleží? V určité nadsázce by se snad dalo hovořit o tom, že máme ne jednu, ale přinejmenším dvě hlavy státu, kdy vedle prezidenta Zemana se velmi výraznou postavou bez jakékoli legitimacy stává také mluvčí Ovčáček, kterému tu a tam sekunduje také kancléř Mynář. Tito úředníci říkají to, co si hlava státu zatím nemůže nebo nechce dovolit, což při míře, ve které tak činí, vede k hrubnutí veřejné diskuse. Jak se na tento problém díváte vy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Mně nepřísluší, abych komentoval činění, priority a osoby, které se pohybují kolem pana prezidenta. Každopádně pokud bych si vzpomněl na dobu, kdy jsem devět roků pracoval také jako tiskový mluvčí, a kdy bych se choval jako někteří jiní, kteří v tuto chvíli zastávají tuto pozici na Pražském hradě, tak si nedovedu představit, že by to bylo akceptovatelné a možné.

Zopakoval bych zcela obecně, že každý z nás tím, co děláme a říkáme, vydáváme svědectví především sami o sobě. Chtěl bych využít i tuto interpelaci k tomu, aby si občané dobře vzpomněli při volbách, komu dávají svůj hlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i paní poslankyni. Patnáctou interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci přehrady na Oslavě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, moje otázka je obdobná, jako byla k oblasti řeky Berounky. Týká se tentokrát řeky Oslavy a Chvojnice, na jejímž území plánuje stát vybudování přehrady.

Není to tak dávno, před pár dny, možná týden, dva, kdy sem byla doručena petice zhruba 23 tisíc občanů, kteří protestují proti tomuto záměru. Já se vás chci zeptat, jak se k tomu stavíte, zdali dál pokračujete v přípravách přehrady Čučice na území Oslavy a Chvojnice a zda s touto přehradou i nadále počítáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, pokud jde o zmíněnou studii na případné vodní dílo Čučice na řece Oslavě, tak ta souvislost, proč se tato studie dělala, souvisí s tím, že tady máme generel lokalit, které jsou vyčleněné a kde

se drží určitá územní rezerva pro případná vodní díla v České republice. Státní podniky povodí jsou zodpovědné mimo jiné za prověřování vhodnosti těchto lokalit k případnému využití na tato vodní díla.

Povodí Moravy se rozhodlo také jako jednu z lokalit prověřit právě zmíněnou lokalitu Čučice. Nechalo si zpracovat studii, která by dávala odpověď, zdali a v jakém rozsahu by vodní dílo v této lokalitě někdy – podotýkám někdy – v budoucnu teoreticky mohlo vzniknout. Zpracování takové studie neznamená to, že to je konkrétní krok, na který budou navazovat další kroky k realizaci takového vodního díla. Je to jenom otázka vyhodnocení všech okolností, určitá analýza toho, zdali by to bylo v budoucnu reálné, či nikoliv. Tu studii má Povodí Moravy zpracovanou, případně je možné v budoucnu do ní nahlédnout. Nicméně my jako ministerstvo jakožto zakladatel tohoto státního podniku nepředpokládáme, že bychom chtěli dělat další kroky k jakékoli realizaci tohoto vodního díla. Takto jsem to i já dopisem generálnímu řediteli jasně a jednoznačně sdělil. Ten dopis odcházel zhruba asi před jedním a půl, dvěma měsíci, včetně toho, že jsem informaci o tomto dopisu dával dotčeným starostům, kteří v této lokalitě vyjádřili určitou obavu ze vzniku tohoto vodního díla a vlastně jsou také spolusignatáři té petice, která sem byla doručena.

Nepředpokládám, že bychom měli ambici spolu s Ministerstvem životního prostředí usilovat o to, aby se tato či jiné lokality z toho generelu vyškrtávaly trvale. Já si myslím, že je dobré, že generel těch lokalit už tady více než 90 let je a bylo by dobré jej do budoucna pro případné potřeby budoucí generace udržet. Takže pro nás jako pro Ministerstvo zemědělství je tady prioritní dneska šest zamýšlených vodních děl. Jedno řekněme je ve finální fázi výkupu pozemku, je to vodní dílo Nové Heřminovy, pak je to debata nad vodním dílem Skalička a pak jsou tady další čtyři vodní díla, dvě ve Středočeském kraji, jedno v Královéhradeckém kraji a jedno ve Zlínském. Na rovinu říkám, že tady těchto šest lokalit je práce na minimálně příštích deset až patnáct let, a nemám ambici se více angažovat v tom, že bychom chtěli rozbihat nějakou další realizaci v nějaké další lokalitě.

Takže asi tolik moje konkrétní odpověď k případnému vodnímu dílu Čučice.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem s těmi komunálními politiky, některými starosty hovořil. Oni protestují proti tomu, aby nadále zůstával tento plán generelu, a budou požadovat a požadují, aby z generelu byl tento plán vyňat. Opírají se o odborná stanoviska nejenom z oblasti ochrany přírody, ale i odborná stanoviska vyplývající z nedaleké elektrárny, která k tomu dávala stanovisko, že vodu nepotřebuje, že má dostatek zásob i do budoucna a není třeba takovouto přehradní nádrž stavět. Takže já tedy si myslím, že je třeba vyjít jim v tomto ohledu vstříc, a pokud vím, tak budou požadovat od vás jako od Ministerstva zemědělství, tak i od kraje, aby celá tato lokalita byla z generelu do budoucna vyňata.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, děkuji. Já na to zareaguji jenom tím, že s ohledem na určitou zodpovědnost vůči budoucím generacím, kdy nikdo z nás, kdo tady je, ani starostové dotčených obcí, nemůžeme říct, jaká bude klimatická situace v České republice za příštích 80, 100, 150 let. Proto já si myslím, že když už ten generel tady vznikl, když už je tady desítky let, tak dneska přijít a začít vyjímat jednu lokalitu po druhé může být velice nezodpovědné. Může se stát, že za sto let budou naše vnučata, pravnoučata v situaci, kdy ty klimatické změny budou tak vážné, že potom ty důvody pro akumulaci vody v různých lokalitách budou mít výrazně vyšší prioritu než hájení těchto lokalit z mnoha různých, ať už environmentálních, či jiných zájmů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude v 16. interpelaci interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci systému VISAPOINT. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, už opakovaně vás interpeluji ve věci systému VISAPOINT, což je systém, podle kterého žádají o víza lidé z Ukrajiny, z jiných zemí bývalého sovětského bloku nebo ve Vietnamu apod. Ten systém právě na Ukrajině je označován za netransparentní, poukazují na to zprávy Bezpečnostní informační služby a i sami žadatelé uvádějí, že se do něho nemohou normálně přihlásit, protože termíny jsou zablokované. Zřejmě určité roboty vlastně generují pro určité prostředníky termíny a pro normální smrtelníky se nedostává termín, kdy se mohou zaregistrovat k pohovoru na ambasádě. Já jsem mluvil s úřednicí ministerstva, která mi řkala, že ministerstvo se snaží ty věci odstranit. Na jedné straně je tady požadavek průmyslových podniků, textilních dílen, ale i nemocnic, kterým chybí lékaři a sestry, na pracovní síly z Ukrajiny. Na druhé straně je tady systém, který je velmi komplikovaný, těží z toho zřejmě nějaké mafie nebo prostředníci. Mně to nejde prostě dohromady, že Česká republika si tímto způsobem vysloužila i řekněme opovržení za tento systém v cizině.

Chtěl bych požádat o informace, kdo je technickým provozovatelem toho systému, kde jsou příslušné servery tohoto systému, jestli v České republice, nebo na zahraničních konzulátech, nebo jinde, kdo nad tím systémem má přímou kontrolu a dozorové pravomoci. Je možné zpětně zjistit, jak často je systém spouštěn, z jakých adres se do toho systému přihlašují potenciální zájemci o vízum? Jsou tyto adresy identické s adresami konkrétních žadatelů a kolik nás stojí provozování tohoto systému? (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji za případné odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr není přítomen, bude mu tedy odpovězeno písemně.

Pan poslanec Marek Černoch bude interpelovat pana ministra Richarda Brabce ve věci retenční nádrže v CHKO Křivoklát. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moje interpelace se týká sice zatím pozdrženého projektu zničení části nejkrásnějšího povodí Berounky od Roztok až po Plzeň. Údajnou iniciativou starostů na dolním toku řeky Berounky byla Povodím Berounky zadána studie v ceně cca půl milionu korun, která měla posvětit výstavbu takzvané suché retenční nádrže bez hráze umístěné ve čtyřech případných místech v úseku od Roztok nad Beroučkou až pod Nezabudice. Náklady stavby hráze by zatím byly asi pět miliard korun. Hráz by údajně chránila obyvatele od Roztok až k Praze, ale hlavně by asi zvýšila ceny stavebních pozemků v tomto úseku, což by potěšilo příslušné spekulanty. V podstatě by došlo na horním toku Berounky k zničení nejkrásnějšího místa v okolí Prahy, které se také nazývá kraj Oty Pavla, který zde situoval velkou část svých povídek, například Smrt krásných srnců, Zlatí úhoři atd. Při možné nádrži by se nádrž naplnila, aby pak čistá voda otekla do Hamburku, a uprostřed CHKO Křivoklát bude hnit několikametrová vrstva bahna, stromů a mrtvých zvířat. Přitom příslušné úřady si dosud nevěděly rady ani s pravidelnými naplaveninami vzniklými normálním průtokem řeky. Proti projektu se zvedl masivní odpor místních občanů vedený jejich starosty včetně místních rekreatantů, vodáků a všech, kterým záleží na zachování krásné přírody pro příští generace.

Proto bych se rád zeptal, pane ministře, na dvě otázky. Za prvé, jak vláda zajistí, aby následující vlády nemohly opět pokračovat v ničení středu CHKO Křivoklát, například svým závazným usnesením atd., a za druhé, proč se nemohou zbytečně vyhozené prostředky použít k odstranění přirozených naplavenin na Berounce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení nemnozí kolegové, pozůstalí v těchto pozdních odpoledních hodinách. (Smích v sále.) Děkuji za dotaz.

Já vás chci ujistit, pane kolego, a myslím, že velmi podobný dotaz dneska vznášel pan poslanec Bendl na mého kolegu pana ministra Jurečku, já vás mohu ujistit, že mám pevné přesvědčení, že tedy nehrozí ani smrt krásných srnců a budou tam i dál zlatí úhoři. Je to mimo jiné i krajina mého srdce, protože pocházím z Kladna, kde jsem dlouho žil, takže samozřejmě Berounka je něco, k čemu mám i já velmi blízký vztah. Já vůbec celou tu kauzu, která se kolem toho rozpoutala, považuji za spíš jakoby určitý nezdařený pokus, ale nakonec s dobrým koncem, jak tedy ověřit, že opravdu ten záměr vyvolal tak velkou odezvu. A já jsem mimochodem také byl účastníkem jedné z těch protestních akcí, která se tam v Roztokách k této věci dělala, a trůfám si říct, že také Ministerstvo životního prostředí se svým dílem podílelo na tom, že nakonec ten odpor vygradoval až k odmítnutí a ke společnému stanovisku, které tady, předpokládám, pan kolega Jurečka už dneska citoval v jiné interpelaci, společnému stanovisku Ministerstva zemědělství, Povodí Vltavy a petičního výboru Ne vodnímu dílu Křivoklát a dotčených obcí, kde bylo jasně řečeno, že se tato nádrž nechystá a že tedy lidé nemusí mít obavy z jejich dopadů.

K vašim dotazům lze říct, že samozřejmě já si myslím, že dneska k tomu není potřeba usnesení vlády, protože na rozdíl od jiných toto vodní dílo není vlastně součástí generelu lokalit přirozené akumulace povrchových vod a je naprosto zřejmé, že jakýkoliv další pokus třeba budoucí vlády nebo budoucího ministra zemědělství by skončil stejně. A upřímně řečeno, ta nová vláda by se ani nemusela cítit vázána usnesením vlády minulé k tomuto a dělat zákon k této konkrétní akci bych nepovažoval za dobrý nápad.

Takže si myslím, že je dneska naprosto dostatečné to, že je jasné – a ukázalo se opět, že toto megalomanské dílo by mělo daleko víc minusů než plusů a že je tam tak zásadní vliv na životní prostředí, který by vždycky, v jakémkoliv budoucím pokusu, nutně skončil tím, že to dílo by bylo odmítnuto. Myslím si, že nakonec tomu dopomohla i ta studie. I když souhlasím s tím, že i bez té studie by se asi dalo zjistit, že reakce okolí bude taková. Jinými slovy, i bez té studie by se dalo zjistit, že všechny dopady, konflikty s nemovitostmi, konflikty s tisíci lidmi, kteří tam bydlí, problematika sesuvů těch bočních svahů a celá řada dalších otázek. Bylo prostě jasné, že by musely být naprosto dramatické důvody, aby takové dílo mohlo být ospravedlněno, a ty důvody zjevně nenastaly. Takže vás můžu ujistit o tom, že je velmi, velmi pravděpodobné, že ani v budoucnu se nebudou muset obyvatelé této lokality bát toho, že by jejich domovy byly zaplaveny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jenom krátkou doplňující otázku. Letos v létě se tam utopil na jezu vodák, díky tomu, že tam CHKO Křivoklát, hlavně s panem vedoucím inženýrem Hůlou, brání opravě jezu ve Šlovicích. Je možné s těmito lidmi nějakým způsobem vejít v kontakt, tak aby nebránili těmto aktivitám, které si myslím, že rozhodně přispívají k té přírodě i k bezpečnosti? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já se omlouvám. Na tohle teď tady nejsem úplně připraven, na ten detail. Ale můžu vám říct jasně, že možnost o tom jednat tady samozřejmě je, a můžeme se pak domluvit na konkrétním jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. V osmnácté interpelaci pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci nemovitostí Českých drah na Ústecku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, v Ústeckém kraji je v tuto chvíli dvacet objektů, které České dráhy nepotřebují a chtějí se jich zbavit. Nebudu mluvit o rekreačních střediscích či domcích. Dnes vás interpeluji ve věci prodeje

chátrajícího východního nádraží v Děčíně. Tato stavba je již delší dobu na prodej a jediným zájemcem v tuto chvíli je ČVUT spolu s hospodářskou a sociální radou okresu Děčín. Avšak vlastník nemovitosti, tedy České dráhy, chce nádraží prodat za 27 mil. korun, což je pro partnery projektu neakceptovatelné. V této budově chce škola zřídit nové vzdělávací centrum, přesný název Multifunkční vzdělávací centrum nádraží Rakouské severozápadní dráhy v Děčíně. Bylo by skvělým lákadlem pro studium mladých lidí v našem kraji.

Prosím vás tedy o jakousi přímlovu u Českých drah, jestli by cena nemohla být pro školu schůdnější. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, budova východního nádraží v Děčíně nebyla v rámci letošního prodeje nádražních budov převedena na SŽDC, neboť již od minulého století neslouží jako nádraží. Je tedy stále ve vlastnictví Českých drah. České dráhy prodávají nemovitosti subjektům, které vykonávají obecně prospěšnou činnost, obcím, nebo v tomto případě vysoké škole za cenu dle znaleckého posudku. Tato praxe byla uplatněna i v případě zájmu o tuto budovu ze strany ČVUT. Dle informací, které máme nyní k dispozici, je stále o prodeji mezi ČVUT a ČD jednáno s tím, že je zvažována i možnost takzvaného revizního posudku s cílem mít k dispozici a porovnat alespoň dvě kupní ceny.

Na základě toho vašeho vysvětlení to projednám s vedení Českých drah. Přejde mi vhodné, aby tato budova byla rozumným způsobem využita pro účely, o kterých jste hovořil. Takže se podívám, jak jsou daleko s tím revizním posudkem, a podívám se na to, zdali by se v té věci nedalo něco udělat tak, aby tam nešlo jenom o maximalizaci zisku z prodeje, ale i o nějaký společenský zájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Díky. Pan poslanec nemá zájem. Devatenáctou interpelací pan poslanec Mackovík stáhl, takže se dostáváme k dvacáté. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat pana ministra Dana Ťoka ve věci instalace svodidel na státních komunikacích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane ministře, jak jezdíme po České republice, sledujeme, co se na našich silnicích děje. Tak nejenom na karlovarské dálnici D6, ale i jiných dochází k výměnám svodidel. Dnes už se tady o tom částečně mluví. Ta svodidla se vyměňují na kilometrových vzdálenostech bez ohledu na to, že se třeba pracuje na řádu, řeknu, desítek metrů. Přesto ta dopravní opatření jsou dělaná v kilometrových délkách, což komplikuje, zvláště v území Středočeský kraj versus Praha, kde denně jezdí do práce desítky tisíc lidí. Všichni si ťukají na čelo, co to má znamenat. Jednak – proč je to vlastně tak dlouhé? Proč nemůže ŘSD přebírat ta svodidla po kratších úsecích? Proč musí být vždycky to omezení tak neskutečně dlouhé? Jestli to není jenom lenost Ředitelství silnic a dálnic.

Za druhé jsem se chtěl zeptat, proč se to vlastně musí dělat. Protože ta svodidla – a já vám můžu ukázat osobní dokumentaci, kterou jsem si udělal – jsou pouze zoxidovaná, ale mění se za nová. Tak chci vědět důvody, proč se tak děje. Jestli byste k celé té záležitosti mohli něco říct. Pokud to nemáte, tak klidně i poslat. Kdy bylo vypsané výběrové řízení, kdo to dělá a kolik to stálo? Alespoň na těch dálnicích, tak jak je to uděláno. To vím, že asi tady mít v tuto chvíli nebudete, ale prosím vás o to, abyste mi to poslal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, výměna svodidel byla prováděna především z důvodu zvýšení úrovně bezpečnosti pro účastníky silničního provozu a stavu svodidel, protože na nejstarších úsecích dálnic byla svodidla stará i několik desítek let a jejich technický stav byl na hranici životnosti. Z provedených bezpečnostních inspekcí a identifikací rizik bylo také nutné svodidla doplňovat do nových úseků. Některá se musela prodlužovat, a to zejména před překážkami nebo místy, kde hrozí sjetí vozidla ze srázu. Výměnou svodidel zároveň dochází ke zvyšování úrovně zadržení na H2 v potenciálně nebezpečných úsecích. Jedná se o pilíře mostů, stojky portálů dopravního značení nebo myta a podobně. Zde jsou historicky často osazena svodidla úrovně zadržení N2. Tím, že zvýšíme stupeň zadržení, mnohem lépe zabráníme proražení svodidel a přejetí vozidla do protisměru.

Na závěr bych rád uvedl, že výměna svodidel je plně v souladu s národní strategií bezpečnosti silničního provozu pro roky 2011 až 2020, kde je jedním z vytyčených cílů zajištění bezpečné silniční infrastruktury. Informace týkající se přehledu jednotlivých staveb, kde došlo k výměně svodidel, kdy bylo předběžné oznámení, kdy byla uzavřena smlouva a jaká byla cena, vám mohu předat ihned, popřípadě pokud byste chtěl ještě podrobnější informace, tak vám je samozřejmě poskytnout můžu.

A teď ještě krátce k tomu vašemu dotazu v té délce, což je samozřejmě věc, která zajímala a zajímá i mě. Za prvé, při výměně svodidel jsme se na většině úseků snažili a snažíme zabezpečit – a myslím si, že se nám to daří ve většině případů – provoz ve dvou pruzích. Je to tedy ve dvou zúžených pruzích, samozřejmě, a nemělo by to mít zásadní vliv na zdržení.

Na druhé straně s vámi souhlasím, že model, který zvolilo ŘSD, je záležitostí, která optimalizuje tu zakázku natolik, aby se dala taková vzdálenost, která umožní vysoutěžit co nejlepší nabídkovou cenu. Bohužel se v těchto soutěžích v minulosti nikdy nezohledňoval řekl bych komfort provozu a další záležitosti. Tuhle otázku optimální délky, na které by se mělo, nebo nemělo opravovat, a i tu záležitost omezení do dvou zúžených pruhů jsem projednával při své návštěvě Švýcarska se svou resortní kolegyní švýcarskou ministryní dopravy. Tam rovněž dneska přemýšlejí, že by do těch principů oprav zakalkulovali komfort pro řidiče. Takže dneska chci začít, nebo začal jsem už a chci od ŘSD, abychom se znova podívali na možnost například revize toho, zdali je nutné uzavírat tak dlouhé úseky a soutěžit to na tak dlouhé úseky, jestli by se neměl víc zohledňovat komfort pro řidiče. Nicméně

tento požadavek na ŘSD nikdo nikdy přede mnou nevznesl. A já se tím budu dále zabývat. Chtěl bych, abychom zrevidovali i tuhle tu část.

Dnešní revize je, že ty úseky jsou z dlouhodobého hlediska, z expertních posudků spíše posuzovány na to, aby bylo lze vysoutěžít neoptimálnější cenu, aby se tam vylátlo navézt materiál, navézt techniku, která to dělá. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku.

Poslanec Petr Bendl: Myslím, že v případě svodidel je to hrozně jednoduché. Tam je to jenom otázka se domluvit na tom, že začnou přebírat jednotlivé části a nebudou čekat, až se udělají celé dva kilometry, ale přeberou půl kilometru a pak zase půl kilometru. To si nejsem jistý, že by to s cenou nějak super hýbalo. Myslím si, že to je jenom technická věc, o které se dá mluvit. Jenom se musí chtít. A myslím si tedy, že ŘSD se spíš nechce. Tak to dodělejte a nám je to úplně jedno, kolik lidí tady jezdí. Mám z toho tady tenhle ten pocit.

U D6 musím říct, že to je jedna z nedávno dokončených v některých těch částech v České republice. Ta svodidla tam byla v podstatě opravdu jenom zoxidovaná. A stejně se vyměňují. Při stavu silnic v České republice, když vidím, jak se tady prostě dávají svodidla, která jsou evidentně funkční, k žádným velkým tragédiím na té části středočeské D6 nedochází. Myslím, že to statistika potvrdí. O ničem takovém nevím. A dělá se tam takováhle výměna... (Upozornění na čas.) A vězte mi, že lidi si tam ťukají na čelo, proč se to dělá a proč se radši neopravují silnice, kde se opravovat mají.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, z jedné strany máte pravdu. Těchhle argumentů slyším samozřejmě hodně. Na druhé straně i ta svodidla na D6 jsou svodidla, která jsou s vyšším zachytným stupněm, takže je to důležité.

A ještě k těm uzavírkám. To není otázka nechuti nebo bezpečnosti. To je i otázka pohybu na komunikaci a další věci. Pokud s tím značením hýbáte hodně často, pokud se používaly i metody, že se převáděl ve třech pruzích provoz ze dvou do jednoho třeba přes den vzhledem k hodinám, tak to mělo výrazný vliv na bezpečnost, zranění a smrtelné nehody. Ono to možná tak nevypadá, ale my prostě bohužel i na ŘSD máme několik smrtelných dopravních nehod v roce způsobených tím, že spící kamionista si nevšimne, že tam něco má, a toho člověka tam zramuje i s jeho zařízením. Takže je to otázka bezpečnosti. A myslím si, že to je takové zjednodušení. Prostě není to tak, že bychom potřebovali utratit peníze, jak se často píše, a dělali někomu něco naschvál, to v žádném případě, ale jsou to prostě schválené postupy, které jsou dlouhodobě schválené. A vy o tom určitě víte svoje, když jste seděl na ministerstvu a řídil jste Ředitelství silnic a dálnic.

Určitě se na to chci podívat a slibuji, že vám dám zprávu. A tady vám předám ten dokument, který jsem slíbil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju. Další interpelaci přednese pan poslanec Marek Černocho, taktéž na pana ministra Dana Ťoka, ve věci modernizace tratě Hlavní nádraží – Hostivař. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Dobrý den, pane ministře. Správa železniční dopravní cesty v srpnu tohoto roku zrušila soutěž na modernizaci tratě mezi pražským Hlavním nádražím a Hostivaři s odůvodněním, že nebylo možno dodatečně posoudit kvalifikační předpoklady všech firem, které o zakázku stály a přihlásily se do soutěže. Firma, která zakázku vyhrála, byla o 800 milionů korun levnější než jiné firmy. Důvod zrušení zakázky zpochybnila také paní Koláčková, ředitelka společnosti OTIDEA, která se zabývá administrací a poradenstvím ve věci veřejných zakázek. Cítuji: "Pokud by důvodem pro zrušení bylo skutečně jen to, že nebylo možné zjistit a učinit jednoznačný závěr o posouzení kvalifikace uchazečů, pak je dle našeho názoru takový důvod nedostatečný. Zákon definuje zcela jednoznačně důvody pro zrušení a takový důvod, který se uvádí, se v rámci zákona nenachází." Z tohoto vyjádření tedy vyplývá, že došlo k protizákonnému jednání. Z informací, které mám, se odbor auditu, kontroly a dozoru Ministerstva dopravy s důvody, pro které SŽDC tendr zrušilo, neztotožnil. Postup SŽDC měl být vnitřním auditem Ministerstva dopravy dokonce označen za nezákonný.

Žádám vás tedy, pane ministře, o předložení auditní zprávy týkající se postupu SŽDC k této zakázce. A ptám se, jaké konkrétní personální důsledky budou mít závěry předmětné auditní zprávy a zda bylo podáno trestní oznámení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, poslanci, jenom krátce. Teď nechci úplně polemizovat s tím vším, co tady bylo řečeno. Jenom jedna informace. Správa železniční dopravní cesty jako sektorový dodavatel si vyhradila v podmínkách vypsání, že může soutěž zrušit bez udání důvodů, což učinila. Takže dneska říkat, jaké měla možnost udělat důvody, nebo neměla, je skoro zbytečné, protože i posouzení ÚOHS, které tady proběhlo, proběhlo v tomto smyslu. Prostě to právo tam bylo.

Na druhé straně jsem řekl, že se mi ta situace nelíbí, že se mi zdá nestandardní, a chtěl jsem vysvětlit a poslal jsem na SŽDC interní audit. Interní audit vypracoval kontrolní zprávu. Ta kontrola byla zahájena dne 23. 8. V současné době je kontrola ve fázi vypořádání námitek podaných v zákonné lhůtě Správou železniční dopravní cesty. Takže mě docela překvapilo, že jste hovořil i o závěrech toho auditu, když není dokončený. Nicméně je zatím ve fázi, že byl předložen SŽDC a SŽDC k tomu dává dneska námítky. Jinými slovy, pokud ta kontrola nebyla ukončena ve smyslu zákona o kontrole, nejsem schopen poskytnout v této fázi její závěry. V okamžiku, kdy bude

hotová, tak vám ji určitě předložím a budu schopen odpovědět i na oba dva dotazy, které jste položil. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Doplnující otázka pana poslance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černocho: Máte, pane ministře, prosím nějakou časovou představu, kdy by měla být auditní zpráva zpracována? Děkuji.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Ano, mělo by to být v řádu teď týdne, maximálně 14 dnů, to znamená, ona je zpracována, teď se vypořádávají připomínky, jakmile se vypořádají, tak se vydá, a tím pádem bude k dispozici. Myslím si, že by to mělo dopadnout v příštím týdnu nebo v tom týdnu dalším. Delší časový termín tam nebude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další, 22. interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci hlukového mapování. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, v září jsem interpelovala paní ministryni Šlechtovou ohledně návrhu vyhlášky o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku, která je ve srovnání s předchozí verzí dosti reduktivní. Pro účely hodnocení a snižování hluku se počítá jen s oblastmi vnitřní Prahy. Okrajové části Prahy a přiléhající části Středočeského kraje, se kterými dosavadní vyhláška počítala, mají být z hlukového mapování nově vyškrtuty. Pochopitelně vznikají obavy nejen na straně dotčených městských částí, ale i středočeských obcí a měst. Zaznamenala jsem, že proti tomuto návrhu vystoupilo v meziresortním připomínkovém řízení Ministerstvo zdravotnictví, které dokonce požaduje jeho stažení z legislativního procesu.

Mohl byste, pane ministře, osvětlit důvody, které k tomu Ministerstvo zdravotnictví vedly, a případně také nastínit, jaká v současnosti probíhají ohledně budoucnosti tohoto návrhu jednání? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyni bude odpovězeno písemně. 23. interpelaci pan poslanec Holeček stáhl. 24. interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Martina Stropnického ve věci ukončení delaborace raketového paliva ve Vrběticích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vy jste tady 21. dubna v odpovědi na mou interpelaci uvedl, že veškeré nájemní smlouvy, které jsou uzavřeny ze strany VTÚ Slavičín a týkají se pronájmu jednotlivých zařízení a jednotlivých staveb a pozemků v areálu Vrbětice, budou vypovězeny k datu 31. 10. letošního roku. I provoz delaborace raketového paliva firmou Eruca Technologies,

kteřá je právě právním nástupcem firmy Bochemie, bude taktéž vypovězen k datu 31. 10. letošního roku a provoz delaborace bude ukončen dne 31. 12. letošního roku. Chci se jenom ujistit, že tato slova platí a že VTÚ učinil příslušné kroky, to znamená, předložil výpověď firmě Eruca Technologies a že tato recyklace raketového paliva bude skutečně ukončena.

Dále se chci zeptat, jestli máte jako ministerstvo nebo VTÚ Slavičín nějakou závěrečnou bilanci, to znamená přínos za dobu pronájmu pozemků a budov v areálu Vrbětice a veškerých nákladů, které byly spojeny s likvidací následků havárie, to znamená vyklizení munice, odminování veškerých pozemků, uvedení do původního stavu, ostraha a podobně. Jestli mě můžete seznámit s tím, kolik byly celkové náklady za tuto akci a jestli je bilance výrazně záporná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Panu poslanci bude odpovězeno písemně. 25. interpelace byla stažena. Dostáváme se k 26. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci čerpání evropských fondů za období 2014 až 2020.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Moje otázka je jednoduchá. Mě zajímá celkový stav čerpání evropských fondů, které má Česká republika na léta 2014 až 2020 k dispozici. Proto prosím o odpověď na otázku, kolik Česká republika má celkem k dispozici finančních prostředků z EU na léta 2014 až 2020. Kolik bylo už doposud vyčerpáno a kolik bylo finančních prostředků zesmluvněno? Dále mě zajímá, kolik finančních prostředků plánovaných v rozpočtu na rok 2016 v jednotlivých kapitolách státního rozpočtu bude proinvestováno a jaký byl plán, to znamená, jakou očekáváte skutečnost ke konci roku 2016 a kolik finančních prostředků do rozpočtu EU měly jednotlivé kapitoly státního rozpočtu v plánu. Děkuji vám za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Omlouvám se panu poslanci Hovorkovi, ale dle jednacího řádu musí být přítomen alespoň jeden ministr, což bohužel v tuto chvíli není pravda, takže přerušuji jednání Sněmovny do úterý 8. listopadu, kdy budeme pokračovat pevně zařazenými body dle programu. Děkuji a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. listopadu 2016
Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně a poslanci: Adam Vojtěch – zdravotní důvody, Bartošek Jan – zahraniční cesta, Bohdalová Vlasta – osobní důvody, Černý Alexander – pracovní důvody, Dobešová Ivana – zahraniční cesta, Farský Jan do 16.30 hodin – pracovní důvody, Fiala Radim – pracovní důvody, Heger Leoš do 17.30 hodin – pracovní důvody, Junek Jiří – osobní důvody, Klaška Jaroslav – pracovní důvody, Klučka Václav – zahraniční cesta, Koskuba Jiří – zdravotní důvody, Kostřica Rom – osobní důvody, Kovářová Věra od 18.00 hodin – osobní důvody, Nováková Nina – pracovní důvody, Novotný Martin – osobní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Skalický Jiří – pracovní důvody, Šincl Ladislav – zahraniční cesta, Vondrášek Josef – osobní důvody, Zemánek Jiří – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 26 bude dnes hlasovat pan poslanec Vondráček a s náhradní kartou číslo 31 pan poslanec Kasal.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav – pracovní důvody, Babiš Andrej – zahraniční cesta, Dienstbier Jiří – pracovní důvody, Chovanec Milan – pracovní důvody, Jurečka Marian do 15.00 hodin – pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody, Valachová Kateřina – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – zahraniční cesta. To byly omluvy.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vás poprosím o klid, protože vás nyní chci seznámit se závěry z dnešní porady s místopředsedy Poslanecké sněmovny a zástupci poslaneckých klubů.

Navrhujeme tento postup: ve středu 9. listopadu projednávat pevně zařazené body z bloku třetích čtení a další body z tohoto bloku až do 14.00 hodin. Před polední pauzou projednat volební bod, cca ve 14.00 hodin, a to je návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, druhé kolo.

Opolední jednání bychom zahájili v 15.30 hodin a projednávali bychom nejprve body 38, sněmovní tisk 869, kapitálový trh, prvé čtení, a 39, sněmovní tisk 877, o obalech, prvé čtení. Poté bychom pokračovali již pevně zařazenými body 131 a 122 a dále bychom pevně zařadili bod 86, sněmovní tisk 596, daň z přidané hodnoty, prvé čtení). To je z mé strany vše.

Pokud nezazní námitky, nechám hlasovat o návrzích z grémia najednou. Žádnou námitku neeviduji, tak v tuto chvíli nechám hlasovat o návrhu z grémia.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 227, přihlášeno 129 přítomných, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní připomínám, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené body v tomto pořadí: body 149, 145, 4 a 111. Dále bychom případně pokračovali body z bloku prvního čtení.

A teď se táži, zda jsou návrhy ke změně programu. První, s přednostním právem, předseda klubu ANO pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedající, dovoluji, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařazení bodu, a to číslo 165, jedná se o tisk 932, takzvaná Pařížská dohoda, na čtvrtek tento týden, 10. 11., jako druhý pevně zařazený bod po odpovědích na písemné interpelace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Opálku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jen bych chtěl úvodem říci, že pan předseda Faltýnek nevystupoval s přednostním právem, ale s návrhem, a ten nemá přednost, takže měl být zařazen. Ale necht'. (V sále je velký hluk.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, Ústava ČR stanovuje v článku 41 odst. 2 právo, že návrh zákona může podat rovněž poslanec či skupina poslanců. Musím však konstatovat, že ani Ústava ani jiný zákon nezaručuje, že se touto předlohou musí Poslanecká sněmovna zabývat. Jednací řád Poslanecké sněmovny v § 50, který upravuje působnost Sněmovny, stanovuje v bodě a) že Sněmovna projednává návrhy zákonů, ale neurčuje jejich pořadí v prvním čtení dle data doručení, respektive čísla sněmovního tisku. A tak s využitím § 54 tohoto zákona je pořad schůzí stále upravován, vládní návrhy se předsouvají a řada poslaneckých se neustále propadá. V Poslanecké sněmovně je evidováno 956 návrhů zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám a prosím, abyste přerušil svůj přednes do té doby, než se sněmovna zklidní. (Vyčkává se.) Prosím Sněmovnu o klid!

Poslanec Miroslav Opálka: Myslím, že se nedočkáme, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Dočkáme, když vydržíte, já za chvíli zazvoním na zvonec, jestli nebude klid... Tak, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji vám. Nyní je projednáván v prvním čtení sněmovní tisk 903, vládní návrh novely zákoníku práce, a na této schůzi se počítá i s projednáváním dalších vládních návrhů, tedy až po sněmovní tisk 930. Přitom na projednávání touto schůzí čeká 94 poslaneckých návrhů s nižšími čísly počínaje tiskem – sněmovní tisk 166 z dílny TOP 09.

Abych byl zcela spravedlivý, musím uznat, že k tomuto stavu přispívá i chování pravicové opozice a že obdobný stav panoval i v předchozích volebních obdobích. Nově zařazovaná opoziční okénka situaci zásadně nevyřešila.

Problém je vážnější, než se nám může jevit, k čemuž dokládám i hluk v této sněmovně. Většina vzpomenutých poslaneckých návrhů nemá naději být projednána do konce volebního období, a tak se ono ústavní právo poslance stává nevykonatelným a pouze formálním. Kladu si tedy otázku: jak by se s touto praxí vyrovnal při podání stížnosti Ústavní soud ČR?

Než vyzkoušíme tuto možnost, využívám tedy zatím i já paragrafu 54, jeho odstavce 5 a 8, a navrhuji pevně zařadit na zítřek odpoledne po již pevně zařazených bodech tisk číslo 392 z 23. ledna 2015, bod 69.

Jako skupina poslanců KSČM navrhujeme zrušení stropu pro vícepříjmové skupiny spoluobčanů na odvody na pojistné na sociální zabezpečení a na příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, obdobně jako byly nedávno zrušeny stropy na odvody na všeobecné pojištění. Je to ve prospěch solidarity, je to ve prospěch státního rozpočtu. (V sále je značný neklid.)

Je to již můj třetí pokus v různých volebních obdobích. A vnímám, že i současná vláda s ním vyslovila nesouhlas. Přesto se chci reálně pokusit vám vysvětlit, že solidarita, která má své kořeny v rodinách a ve vývoji morálky a hodnot na kontinentální Evropě, má své poslání a je jí potřeba hájit proti surovému neoliberalismu, egoismu a proti přílišnému soustředění se vyvolených jedinců na vlastní zájmy a prospěch. Ve světě již nějakou dobu probíhá diskuse nad nemravnými příjmy vysokých elit. V České republice naopak došlo cestou zrušení progresivního zdanění a zavedením stropu k celkovému degresivnímu zdanění vysokopříjmových skupin. Mám proto za to, že legislativa by neměla pod pláštíkem jednostranné spravedlnosti přispívat k odklánění se od principu sociálního státu, a přispívat tak k pomalému postupnému návratu k překonaným principům sociálního darwinismu.

Děkuji těm, kteří poslouchali. Děkuji těm, kteří budou hlasovat pro, za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pro stenozáznam – s náhradní kartou číslo 22 dnes hlasuje pan poslanec Koubek a paní poslankyně Strnadlová dnes hlasuje s náhradní kartou číslo 54.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karla Fiedlera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: (Neklid v sále neustává.) Chvilku počkáme.

Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní předsedající.

Předkládám návrh bodu na zařazení do programu schůze Žádost Poslanecké sněmovny Parlamentu o prověření podezření z možného spáchání trestných činů ústavních činitelů.

Opravdu počkám, až bude trošku více klid. (Předsedající zvoní na zklidnění v sále.) Děkuji.

V uplynulých dnech a týdnech jsme byli svědky velmi kontroverzních událostí a skutečností ve věci sporu prezidenta Zemana a ministra Hermana. Spolehlivého vysvětlení této kauzy – nazvěme ji kauzou Brady – jsme se však nedočkali. Vyřčená podezření, spíše však obvinění mezi jednotlivými ústavními činiteli v této kauze jsou podle mého názoru natolik závažná a zásadní, že by nejen veřejnost, ale především zákonodárci Poslanecké sněmovny měli požadovat její objasnění.

Vycházím-li z tvrzení jednotlivých zúčastněných osob v této kauze, mohlo dojít k porušení několika paragrafů trestního zákoníku a zákona o střetu zájmů. Pokud prezident Zeman podmiňoval udělení státního vyznamenání panu Bradymu nepřijetím tibetského dalajlámy, mohlo dojít z jeho strany k vydírání pana ministra Hermana, a to pohrůzkou újmy spočívající v neudělení vyznamenání příbuznému pana ministra. V takovém případě bych očekával, že ministr Herman v souladu s naším právním řádem učiní oznámení státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, tak aby překazil páchaní tohoto trestného činu, případně aby umožnil jej zdokumentovat, když je trestným činem i neoznámení již spáchaného trestného činu, pokud tak nestanoví trestní zákoník.

Asi to kolegy příliš nezajímá, co se děje u nás. (Diskuse v lavicích pokračuje.)

Protože však nepředpokládám, nebo nejsem příliš nakloněn věřit v trestnou činnost prezidenta České republiky, mohlo by pak ze strany ministra Hermana dojít naopak ke spáchání trestného činu krivého obvinění, zde konkrétně prezidenta České republiky. Mohlo dojít k porušení zákona o střetu zájmů, a to neoznámením poměru ministra a poslance k projednávané věci, resp. záležitosti. Vzhledem k tomu, že tato kauza se dotýká vysoce postavených ústavních činitelů naší země, pokládám za nanejvýš potřebné, aby Poslanecká sněmovna posoudila a zvážila možnost podání podnětu příslušným orgánům k zahájení řízení v této věci, aby toto podezření nemusel oznamovat případně každý z nás samostatně.

Pokládám za nepřijatelné, aby na některém z vysoce postavených ústavních činitelů zůstal stín nevysvětleného a neobjasněného podezření. Přesně v duchu zásady "padni komu padni" je mi lhostejno, které strany sporu by se případně porušení zákona mohlo dotýkat. Podezření a nejasnosti z této kauzy podtrhuje i obrat v záměru zpřístupnit záznamy z jednání vlády o tom, jak budou probíhat jednání s dalajlámou, a objasnit pak další rozpor, a to tentokrát v tvrzení mezi ministry Zaorálkem a Hermanem. Podle dosud známého je evidentní, že jeden z nich prostě nemluvil pravdu. A myslím, že nejen mě, ale i občany by velmi zajímalo, který z těchto dvou to byl, úplně stejně, jako to bylo již na úvod ve zmiňovaném sporu mezi prezidentem Zemanem a ministrem Hermanem.

Já tedy předkládám Sněmovně návrh na zařazení bodu Žádost Poslanecké sněmovny PČR na obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 o prověření podezření, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu vydírání prezidentem České republiky

Milošem Zemanem, nebo křivého obvinění ministrem Danielem Hermanem, nebo případně i pomluvy vedoucího protokolu Kanceláře prezidenta republiky kanadským státním občanem Georgem Bradym a jeho manželkou, případně i jiných trestných činů v této tzv. kauze Brady.

Protože jsem limitován časem pěti minut, návrh na usnesení nebudu číst celý, protože to vyplývá, myslím, z mého předneseného návrhu a zdůvodnění, proč tento bod zařadit. Jsem toho názoru, že tato kauza by neměla vyšumět do ztracena, protože jestliže je evidentní, že některá ze zúčastněných stran nemluvila pravdu, a jsou to vysocí ústavní činitelé, měli bychom trvat na tom, abychom nejenom my jako poslanci, ale i občané se dozvěděli skutečnou pravdu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji vám, pane poslanče, ale ve vaší písemné přihlášce je i žádost o pevné zařazení tohoto bodu jako první dnešního dne. Je to tak?

S další přihláškou prosím k mikrofonu pana poslance Karla Fiedlera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Nyní už to bude kratší.

Navrhl bych zařadit ještě jeden bod s názvem Sdělení ministryně Kateřiny Valachové k neplnění termínu předložení koncepce jazykového vzdělání Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Dne 30. června v rámci písemných interpelací ke sněmovním tiskům 803 a 826 – 803 byla interpelace paní kolegyně Jany Fischerové a 826 byla má interpelace, obě byly obsahově velmi podobné, a proto se jejich projednávání spojilo – ministryně Valachová sdělila následující. Cituji: Koncepce jazykového vzdělávání vám bude předložena nejpozději v říjnu – a nyní kousek vynechávám a pokračuji v citaci – a já věřím, že vás v říjnu tímto materiálem přesvědčím. Tolik citace z tehdejšího vyjádření ministryně Valachové. Dodávám, že na můj výslovný dotaz po přesném stanovení termínu paní ministryně uvedla datum 31. října, termín, do kterého to bude předloženo. (V sále je neúměrný hluk.)

Já si ale myslím, paní předsedající, že opravdu by bylo dobré zajistit důstojnější prostředí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím kolegyně a kolegy, aby se ztišili, posadili se na svá místa, a pokud si mají co říci, aby tak činili v předsáli a nerušili přednášejícího v projevu.

Poslanec Karel Fiedler: Musím konstatovat, že paní ministryně nás tím materiálem ani nepřesvědčila a bohužel ani nepřekvapila, myslím tím po předchozích zkušenostech, protože žádný návrh oficiálně Poslanecké sněmovně nedoložila a nezaslala, kromě jakéhosi předběžného konceptu návrhu, který byl navíc ve skutečnosti spíše opisem a výtahem z dřívějších textů z různých materiálů. K dnešnímu dni materiál ke koncepci jazykového vzdělávání nebyl projednán

v poradě vedení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a podle informací, které mám, bylo jeho projednávání dokonce staženo z programu v minulém týdnu.

V tuto chvíli tedy ani po dlouhodobém, dalo by se klidně říci mnohaletém slibování není jasná závaznost materiálu Ministerstva školství ke koncepci jazykového vzdělávání a ministerstvo opětovně nehodlá nic řešit. Není jasné, jak bude koncepce financována, kdy a jaké výzvy budou konečně vyhlášeny.

V diskusi, která proběhla 30. června k té interpelaci kolegyně Fischerové, o které jsem mluvil, jsem já upozornil paní ministryni, že pokud budou na té koncepci pracovat, resp. spíše nepracovat, stále stejní lidé, těžko se té koncepci dočkáme, a došlo na má slova. Nyní se k těmto nečiničím osobám paní ministryně školství připojila definitivně také.

Možná toto moje vystoupení a zcela oprávněná kritika opakovaného neplnění věci bude věcnou inspirací pro premiéra Sobotku, až bude zvažovat a vyhodnocovat, kteří lidé z jeho týmu jsou vyčerpaní a neplní své úkoly, a to ani po mnohokrát opakované kritice.

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana ministra Mládku. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych spíše pro záznam a pro příští schůzi chtěl sdělit následovně. Ministerstvo průmyslu a obchodu podalo sněmovní tisk 936, což je zákon o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů. Měli jsme představu, že bude projednán v prvním čtení zítra. Byl předběžný souhlas všech klubů, že nebude veto, nicméně našel se formální nedostatek, že podle výkladu jednacího řádu musí být zákon předložen deset dní předtím, než začne schůze, nikoliv deset dní předtím, než bude navržen. Chci sdělit, že respektuji tento výklad, a chtěl bych požádat, aby tento zákon byl zařazen jako první na příští schůzi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Okamuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, kanadský premiér Justin Trudeau a představitel Evropské unie před týdnem v Bruselu podepsali obchodní a hospodářskou smlouvu CETA, která se dotýká i České republiky. Jedná se o zásadní komplexní hospodářskou a obchodní dohodu mezi Kanadou a zeměmi Evropské unie upravující podmínky volného obchodu a dodržování autorských práv. Podobná zásadní smlouva s názvem TTIP se chystá mezi Evropskou unií a USA a opět není veřejnost s obsahem této zcela zásadní dohody seznamována, přestože některá ustanovení podle všeho mohou mít fatální následky.

Smlouvu CETA schválila 12. října i česká vláda. Podpis smlouvy se však následně zadrhl v Belgii na vetu valonského parlamentu. Musím říci, že byť do té doby jsem proces schvalování smlouvy CETA sledoval, v ten okamžik jsem se pokusil vzpomenout, kdy tuto smlouvu schvaloval český parlament. Já osobně si na to nevzpomínám a vzhledem k tomu, že kvůli Valonům se dělaly úpravy textu na poslední chvíli, k tomu ani dojít nemohlo. A co víc? Poslední verzi smlouvy po úpravách na žádost Belgie samozřejmě neschválila ani česká vláda, natož český Parlament.

Žádám proto jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD o zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny ke komplexní hospodářské a obchodní dohodě CETA mezi Kanadou a zeměmi Evropské unie.

Ptal jsem se svých poradců, zda česká vláda měla právo podepsat takovou smlouvu a obejít Parlament. Odpověď zněla: To nikdo nemůže posoudit, protože konkrétní oficiálně schválený text nikdo nezná, a proto není nikde veřejně dostupný.

Informace, které o smlouvě máme, naznačují, že může obsahovat ustanovení, ve kterém se Česká republika vzdává možnosti soudního přezkumu obchodních smluv a dalších náležitostí a přenechává tuto pravomoc jen soukromým arbitřům, tak jako to například ukládá smlouva NAFTA mezi USA, Mexikem a Kanadou. V praxi to znamená dnes pro Kanadu dost tristní postavení, kdy americké firmy diktují kanadské vládě a v případech, kdy odmítá uvést na trh některé typy zboží, například neúčinné podvodné léky, tak musí platit tučné pokuty. O Mexiku nemluvě. Smlouva NAFTA přivedla na mexický trh americkou geneticky modifikovanou kukuřici, zlikvidovala mexickou produkci a dnes je z Mexika, exportéra kukuřice, dovozce kukuřice z USA a národní plodina a základní potravina je v Mexiku nejdražší v historii.

A my, zástupci občanů, bychom se zcela vážně měli zde ve Sněmovně ptát, co to ta naše vláda za nás podepsala, potají, bez jakékoliv informace veřejnosti, nebo alespoň Parlamentu. Měla na to vůbec právo? A jak je možné, že Brusel podepsal smlouvu v nové verzi bez toho, aby ji znovu schválily členské země Evropské unie? To už jsme skutečně ztratili poslední zbytky státní suverenity?

Já vás dnes, vážené kolegyně a kolegové, žádám jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, abychom jako bod programu naší schůze zařadili smlouvu CETA. Je to důležité i z toho pohledu, že jako další krok chystá Evropská unie přijetí smlouvy TTIP, což je smlouva o transatlantickém obchodním a investičním partnerství mezi USA a Evropskou unií. A jak jsem již sdělil, jedná se o řadu velmi problematických bodů, které mohou velmi poškodit zájmy občanů České republiky. Vláda by měla Parlament informovat o obsahu smlouvy CETA. Měla by veřejně na internetu zpřístupnit celý aktuální oficiální překlad smlouvy a měla by vysvětlit, jak je možné, že finální znění smlouvy, která byla podepsána za Evropskou unii, tedy i za Českou republiku, ve výsledku neschvaloval ani český Parlament, ani česká vláda, ale pouze úředníci v Bruselu. Měli bychom vědět, zda skutečně smlouva neobsahuje pasáže, které by bouraly suverenitu rozhodování České republiky ohledně povolení zboží, které odporuje české legislativě. A ptám se, zdali je pravda, že smlouva CETA obsahuje také části ustanovení týkající se autorského práva a jeho vynucování, které

je podle dostupných zdrojů téměř totožné s těmi, jež obsahovala kontroverzní dohoda ACTA, kterou nedávno zamítl Evropský parlament.

Vážené dámy a pánové, proti smlouvám tohoto typu protestují lidé v celé Evropě i v USA a myslím, že absolutně odporuje demokracii, aby je schvalovalo několik úředníků v Bruselu za zády nás, občanů České republiky. Žádám proto ještě jednou jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, o zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny ke komplexní hospodářské a obchodní dohodě CETA mezi Kanadou a zeměmi Evropské unie, tedy včetně České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Mládek. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych skrze paní předsedající k návrhu pana poslance Okamury. Není pravda, že vláda neschvalovala smlouvu CETA. Vláda smlouvu CETA schvalovala včetně veškerých deklarací, které se k této smlouvě váží, protože jedna věc je smlouva samotná a druhá věc jsou vysvětlující prohlášení, která byla vytvořena. Rovněž není pravda, že smlouva je utajována. Smlouva není na stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu v této chvíli, protože tam dochází k přechodu z nové verze na druhou, ale je na jiném webu – Businessinfo. Ta smlouva má 1 558 stran.

Takže nevidím důvod, proč bychom neměli postupovat, jak je plánováno. Smlouva je v tuto chvíli schválena, je veřejná. A pak to bude probíhat tak, jak to probíhá u těchto smluv, že Parlament je dostane k projednání, dostane samozřejmě celou smlouvu k dispozici jako sněmovní tisk, dostane dopadové studie, a pak bude probíhat ratifikační proces.

Co se týká smlouvy TTIP, smlouva TTIP nebude zjevně stížena za Obamovy administrativy. A předpokládat, že bude stížena dříve než smlouva CETA, je velmi nerealistické. CETA byla dojednávána od českého předsednictví v Evropské unii v roce 2009 v zásadě až do října tohoto roku. Smlouva TTIP je vyjednávána tři roky a dovoluji si tvrdit s plnou zodpovědností, že doba projednávání smlouvy TTIP bude delší než projednávání smlouvy CETA, která je nesrovnatelně jednodušší než smlouva mezi EU a Spojenými státy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přicházím s návrhem na vyřazení bodu s pořadovým číslem 184, což je sněmovní tisk 501, novela zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, z pořadu dnešní, právě probíhající schůze. K tomu návrhu si dovoluji uvést tři důvody.

Za prvé je to to, že projednávání tohoto zákona se neúměrně dlouho vleče. Již se jím zabýváme vlastně celý druhý rok a to může být důkazem toho, že s tím zákonem není něco úplně v pořádku. Byl předložen vlastně na základě podkladu a tlaku ekologů, vědců, ekologických aktivistů. Jaké další souvislosti s tím jsou spojené, to není přímo možné nějak identifikovat nebo poznat, jaké zájmy by měl ten zákon naplňovat. Vzbuzuje poměrně velmi jasnou odmítavou reakci mezi obyvateli Šumavy, šumavskými obcemi, jejich samosprávami a starosty a negativně se také vyjádřily oba kraje, jak kraj Plzeňský, tak kraj Jihočeský.

Říkám to velmi záměrně a velmi záměrně uvádím tyto dva kraje, protože my všichni dobře víme, že se vlastně jedná o zákon o Šumavě, že všechny ty řeči o tom, že to je zákon, který by měl definovat novou ochranu přírody, nejsou pravdivé. Je to zákon, který by měl zavést divočinu na území Národního parku Šumava. Jinak stávající zákon o ochraně přírody a krajiny funguje dobře. Národní parky jsou také založeny na základě buďto zákona, nebo vládního nařízení, uspokojivě fungují, orgány národních parků se scházejí, fungují i jejich správy. Proto podle mne není třeba na to nějak moc tlačit. Proto si myslím, že by bylo třeba tento zákon vyřadit.

Dále si myslím, že by bylo třeba nechat nově zvolená zastupitelstva kraje, která byla zvolena ve volbách před měsícem, tyto zákony projednat, seznámit se s nimi a také k nim zaujmout ve svém novém složení své stanovisko.

A konečně za třetí. Můj třetí důvod je důvod čistě procedurální. Tento zákon je navržený na projednání v pátek jako první bod, ale vzhledem k tomu, že máme již dvě mimořádné schůze, které mohou probíhat celé páteční dopoledne, a na tento pro vás tak důležitý zákon by mělo dojít až na závěr toho dne, tak si myslím, že by bylo dobře v tuto chvíli tento zákon, tento bod, ze schůze vyřadit. Proto navrhuji vyřazení bodu 184 z pořadu probíhající schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a poprosím k mikrofonu paní poslankyni Bebarovou Rujbrovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobrý den kolegyně a kolegové. Potvrzuje se, že v této Sněmovně jsou někteří rovní a jiní rovnější. Potvrzuje se to nejenom v možnosti uplatnit právo na přednostní vystoupení, kdy řadový poslanec čeká na svůj příspěvek někdy až do doby, kdy ztrácí svoji aktuálnost, tak i při projednávání návrhů zákonů, jak o tom hovořil už kolega Opálka.

Návrh zákona o zajištění právní pomoci, zákona, který má i v legislativním plánu vláda a do dnešních dnů ho nebyla schopna zpracovat a předložit, který byl předložen kolektivem poslanců, má číslo sněmovního tisku 390. Jistě si uvědomíte, že je to déle než rok, co vám leží na stole a co nebyl projednán ani v prvním čtení. V současné době je zařazen jako bod 68. Já si dovoluji navrhnout předřazení tohoto návrhu zákona, resp. jeho pevně zařazení na zítřek odpoledne po nyní již pevně zařazených bodech. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Luzara. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já bych se zde rád vrátil k bodu, který již nad touto Sněmovnou zazněl a byl projednáván, bohužel nedospěl ke svému zdárnému konci a zůstává v rámci neuzavřeného projednávání viset v průběhu schůze. Jedná se mi o problematiku OKD. Mnozí se jistě asi chytnete za hlavu, proč znovu otevírat tuto problematiku. Já si ale myslím, že situace, která nastala, vyžaduje, aby parlament tento bod doprojednal a uložil vládě patřičné kroky činit.

O co se mi jedná. Dozvídáme se, že právní zástupci OKD informují insolvenčního správce o – s prominutím – zlodějnách, které byly prováděny v minulosti ve fungování OKD. Dozvídáme se o nátlaku, který byl činěn na OKD ze strany NWR coby mateřské společnosti na uzavírání nevýhodných smluv, nevýhodných půjček a dalších záležitostí, které tuto dceřinou společnost zatížily v řádu miliard korun nevýhodnými úvěry. Dozvídáme se současně, že pan Bakala, který doposud vlastnil většinou OKD, utíká z Evropy. Dozvídáme se, že urychleně prodává svá aktiva na Ukrajině, dozvídáme se, že prodává podíly ve své společnosti LBM, která obchoduje s luxusním zbožím tady v Pařížské ulici, že shání kupce na vydavatelství Economia a administrativní komplex Forum Karlín, kde vydavatelství sídlí. Z druhé strany se dozvídáme, že má velký zájem obchodovat v Jihoafrické republice. Jinými slovy si to překládám – pan Bakala má strach a utíká z dosahu justice Evropské unie a České republiky.

Z tohoto pohledu a z informací, které v posledních dnech pronikly do médií, to je, že NWR jde dobrovolně do likvidace a že vlastně skončí bez jakýchkoliv zdrojů, bez jakýchkoliv možností řešit finanční problémy své dcery, se snaží vlastníci OKD utéci od zodpovědnosti. O to více mě mrzí, že česká vláda odkládá řešení, které slibovala, že bude činit vůči horníkům, a nechává je ve vzduchoprázdnu, čekajíc na rozhodnutí správce. To považuji za docela velkou chybu a byl bych velice rád, kdyby se vláda k tomu postavila čelem, informovala nás o krocích, které jsou činěny, informovala nás o stavu vyšetřování, které vede protikorupční policie v této společnosti, informovala nás také o tom, co míní činit ve věci řešení neutěšené situace zaměstnanců OKD.

Proto si dovoluji navrhnout bod 255 pracovně nazvaný OKD, který byl již projednáván, ale nebyl ukončen, zařadit na 10. 11. na čtvrtek jako druhý, pevně zařazený bod. Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s přednostním právem předsedu strany TOP 09 Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, dámy a pánové, že zdržuji, ale vzhledem k tomu, jak probíhá v posledních týdnech veřejná diskuse, nepokládám za možné některé výroky ponechat bez korekce. Pan poslanec Luzar

navrhl tento bod s tím, že na jeho konci by Poslanecká sněmovna měla vládě uložit příslušné kroky. Vláda se Poslanecké sněmovně zodpovídá. Poslanecká sněmovna vládu kontroluje, schvaluje či neschvaluje její zákony. Poslanecká sněmovna může vládě vyslovit nedůvěru, a tím ji přimět k demisi, ale nemůže jí nic ukládat. Může jí pouze doporučit. To jsou ty drobné nuance těch jemných brzd a pojistek našeho demokratického systému, který se stále tak velmi složitě a krkolomně učíme chápat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych požádat jménem politického klubu ODS o zařazení bodu s názvem Informace vlády o zajištění letecké záchranné služby od ledna 2017 a v dalších letech.

Co mě k tomu vede? Budování letecké záchranné služby v České republice trvalo více než 20 let. Podařilo se nalézt funkční systém, ve kterém se doplňují armáda, policie a soukromí provozovatelé a který se vyvaroval závažných událostí, k nimž došlo např. na Slovensku. Nyní však nastoupila neschopnost a politikaření a hrozí, že funkční systém se rozpadne, stane se neefektivní a navíc i riskantní pro pacienty. Všichni dlouho vědí, že k 31. prosinci 2016 končí smlouvy se soukromými provozovateli a že se nebude jednat o triviální výběrové řízení, ale ministr Němeček vše ovšem podcenil a navíc do jeho kompetence opět vstoupil pan ministr financí Babiš. Výsledkem je tzv. kompromis, který je špatný, protože ničí, co funguje, bude dražší a umožní další netransparentnost a rozdělování pašalíků.

Za prvé: Výběrové řízení bylo vypisováno až v květnu a od začátku bylo velmi pravděpodobné, že výsledek bude napadán, neboť jde o poměrně komplikované výběrové řízení. To se nyní stalo a námitky řeší Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Máme začátek listopadu a od ledna 2017 mají létat na čtyřech stanovištích z deseti nových provozovatelů, ale stále nejsou uzavřeny nové smlouvy. Materiál vypracovaný 24. října – lékaři ze záchranné služby hovoří o tom, že pro adekvátní, rozumějme pro pacienty bezpečné, převzetí stanovišť a zaběhnutí nových osádek je zapotřebí až osm měsíců. Lékaři zde uvádějí: Nerespektování navržených přípravných postupů a zkrácení přípravného období by nutně vedlo ke snížení kvality poskytované péče a především k významnému zvýšení bezpečnostních rizik pro pacienty i posádky vrtulníků lékařské záchranné služby. Dámy a pánové, to nelze nazvat jinak než jako nevidaný hazard se životy pacientů ze strany ministra zdravotnictví.

Za druhé: Kompromis, ke kterému dospěla tato koalice, je méně efektivní než současný systém. Proč? Třeba proto, že letecká záchranná služba provozovaná armádou a policií je dražší, a přesto budou obsluhovat dvě stanoviště navíc. Konkrétně letová hodina vrtulníku Sokol vychází přibližně na 160 tisíc korun, zatímco soukromníci ji zajistí za 130 tisíc.

Za třetí: Součástí kompromisu bylo i vypracování materiálu Návrh řešení zabezpečení letecké záchranné služby po roce 2020. Mohli jsme si o něm přechíst

v novinách. Odborníci, kteří jej viděli, kroutí hlavou, neboť evidentně plní zadání, že leteckou záchrannou službu má provozovat státní podnik. Přitom výpočty jsou provedeny tak ledabyle, že je třeba se ptát, zda by pan Babiš nechal projít něco takového ve své firmě, i kdyby byla rodinná. Armáda a policie se mají stáhnout opět na dvě stanoviště ze čtyř po roce 2020. Takže poté, co si vybudují kapacity, se vše po pár letech vrátí znova k současnému stavu? Ale hlavně, sice se zde píše o tom, že založení státního podniku bude efektivnější, ale vlastní výpočet v materiálu hovoří o opaku. Vyčísluje totiž náklady za jedno stanoviště provozované státním podnikem na více než 45 milionů korun, přičemž pokud zprůměrujeme nabídky soukromých společností z výběrového řízení, zajistíme, že jsou ochotny jedno stanoviště provozovat za necelých 44 milionů korun. To by však nebylo nutné koupit nové vrtulníky podle odhadů za 1,6 miliardy korun, sehnat piloty, mechaniky atd. a také rozdělit volné posty ředitelů a náměstků.

Krásně jste si to, kolegové v koalici, zařídili. Kážete vodu, a pijete víno. Jsem přesvědčena, že je to tak závažné téma, že bychom se jím měli zabývat, už jenom proto, že jsme se dneska z médií mohli dozvědět, že s panem Němečkem se kýve židle a že pravděpodobně skončí. Nový ministr, pokud se do té pozice dostane někdy v měsíci prosinci, bude mít jistě plnou hlavu jiných starostí, než aby prioritně řešil tohle. Ale musí. Jde tady o životy deseti milionů občanů České republiky.

Z tohoto důvodu jménem klubu ODS žádám o zařazení tohoto bodu s názvem Informace vlády o zajištění letecké záchranné služby od ledna 2017 a v dalších letech napevno na čtvrtek 10. listopadu v 11.00 hodin, případně po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně, a prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, pokusím se znovu načíst pevné zařazení bodu 19. Jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na dnešek jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Pouze upozorňuji, že ten návrh je podepsán poslanci napříč politickým spektrem. Projednání tohoto návrhu již bylo ukončeno v prvním čtení a i ve druhém čtení ve výborech v červnu. Ústavněprávní výbor dokonce podal určitý pozměňovací návrh ve druhém čtení, pravděpodobně ještě jeden návrh bude načten. Skutečně je potřeba, abychom se s tímto tiskem v nějakém rozumném čase vyrovnali. Proto na vás poněkolkáté apeluji a víceméně prosím, vážené kolegyně a kolegové, abyste podpořili pevné zařazení tohoto tisku. Ubývá totiž postupně potenciálních oprávněných osob, které v mezidobí již zemřely, a je třeba o případných úpravách zákona, který obsahuje v některých věcech určité nelogičnosti, rozhodnout, alespoň v těch věcech, které je třeba evidentně změnit. Věřím, že projednávání tohoto tisku ve druhém čtení nebude vyžadovat až tolik času.

Děkuji za pozornost a děkuji za podporu mého návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Velebného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu 134, sněmovní tisk 857, zahrádkářský zákon, na středu 9. 11. odpoledne po již pevně zařazených bodech. Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. To byly všechny návrhy na změnu pořadu schůze. My se vypořádáme hlasováním s jednotlivými návrhy.

Nejdříve bychom hlasovali o návrhu pana poslance Faltýnka, a to pevné zařazení bodu 165 na čtvrtek 10. 11. jako druhý bod po pevně zařazených bodech, po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 228. Přihlášeno 164 přítomných, pro 131, proti 14. Návrh byl přijat.

Další návrh je návrh pana poslance Opálky, a to je předřazení bodu 69, sněmovní tisk 392, na středu 9. 11. za pevně zařazené body v odpoledním programu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 229, do kterého je přihlášeno 165 přítomných, pro 40, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Fiedlera o zařazení nového bodu Žádost Poslanecké sněmovny o prověření podezření z možného spáchání trestných činů ústavních činitelů a jeho zařazení na 8. 11. jako první bod jednacího dne.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 230, do kterého je přihlášeno 165 přítomných, pro 5, proti 117. Návrh byl zamítnut.

Další návrh, kterým se budeme zabývat, je taktéž od pana poslance Fiedlera a je to zařazení nového bodu Sdělení ministryně školství k neplnění termínu předložení Koncepce jazykového vzdělávání a jeho zařazení na 10. 11. v 11 hodin.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 231, přihlášeno 165 přítomných, pro 36, proti 84. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem, kterým se budeme zabývat, je návrh pana poslance Okamury a je to zařazení nového bodu Stanovisko Poslanecké sněmovny ke komplexní hospodářské dohodě CETA mezi Kanadou a členy Evropské unie.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 232, do kterého je přihlášeno 164 přítomných, pro 41, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem, kterým se budeme zabývat, je návrh pana poslance Zahradníka na vyřazení již schváleného bodu pořadu schůze. Je to bod 184, sněmovní tisk 501, ochrana přírody a krajiny.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 233, do kterého je přihlášeno 164 přítomných, pro 45, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem paní poslankyně Bebarové Rujbrové a to je přeřazení bodu již schváleného pořadu schůze, je to sněmovní tisk 390, bod 68, návrh zákona o zajištění právní pomoci, a je zde žádost předřadit na 9. 11. odpoledne po pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 234, do kterého je přihlášeno 165 přítomných, pro 72, proti 61. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Luzara, který navrhuje přeřazení bodu 255, tj. situace ohledně OKD, na 10. 11. 2016 jako druhý pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 235, do kterého je přihlášeno 165 přítomných, pro 80, proti 63. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem, kterým se budeme zabývat, je návrh paní poslankyně Černochové a je to zařazení nového bodu Informace vlády o zajištění letecké záchranné služby od ledna 2017 a dál. A máme dvě varianty, takže budeme hlasovat dvakrát.

První varianta je zařazení tohoto nového bodu na 10. 11. v 11 hodin.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 236, přihlášeno je 165 přítomných, pro 79, proti 62. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat tou druhou variantou a to je zařazení tohoto bodu po pevně zařazených bodech na 10. 11.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 237, přihlášeno je 165 přítomných, pro 76, proti 58. Návrh byl zamítnut.

Eviduji zde žádost o vaše odhlášení, provedu tedy tak a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli se budeme zabývat návrhem pana poslance Vilímce a to je pevně zařazení bodu 19, je to druhé čtení sněmovního tisku 403, odškodnění za ztrátu majetku na Podkarpatské Rusi. Je zde žádost na jeho zařazení dnes 8. listopadu po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 238, přihlášeno 161 přítomných, pro 53, proti 67. Tento návrh byl zamítnut.

Posledním návrhem, kterým se budeme zabývat, je návrh pana poslance Velebného. Je to pevně zařazení bodu 134, sněmovní tisk 857, zahrádkářský zákon, když dovolíte to zkrácení, a jeho zařazení na 9. 11. odpoledne po pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 239, do kterého je přihlášeno 163 přítomných, pro 120, proti 23. Tento návrh byl přijat.

Tímto jsme se vypořádali s návrhy na úpravu programu schůze.

Dovolte mi načíst omluvu pana poslance Šarapatky z dnešního i zítřejšího jednání z důvodu pracovní cesty.

A nyní přistoupíme k projednávání bodů dle schváleného programu. Prvním bodem, kterým se dnes budeme zabývat, je bod

149.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - první čtení

S přednostním právem poprosím pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jenom krátce. Zamyslete se, kolegyně a kolegové, nad tím, jaké body programu jste schválili. A je mně velmi líto, že je neustále odsouvána věc vyrovnání se s lidmi z Podkarpatské Rusi. Je to ostuda této Sněmovny, promiňte. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní zpátky k bodu. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 798/1. Předložený návrh uvede senátor Miroslav Nenutil, kterého mezi námi vítám. Prosím, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Milé paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak zde zaznělo, budeme se teď chvíli bavit o novele zákona o státní službě. (V sále je šum, poslanci senátorův projev příliš nepsouhlasí.) Navrhovatelem zákona je pan senátor Oberfalzer, který sice obhájil svůj mandát, ale zatím ještě nesložil slib. Tím pádem se budeme muset spokojit se mnou jako s předkladatelem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane senátore, velice se omlouvám, že vám skáču do řeči, ale hluk ve sněmovně je opravdu velký. Já poprosím kolegyně a kolegy, aby se ztišili!

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Senát v žádném případě nezpochybuje princip transparentnosti a depolitizace státní správy. Stejně tak ani princip profesionalizace státní služby. Ovšem lpí na principu rovného přístupu. A v čem je tedy problém? Jednou z šesti podmínek vzdělání pro získání služebního poměru je vzdělání. Kategorie zaměstnanců jsou rozděleny zhruba do šesti částí od referenta, odborného referenta, vrchního referenta, radu, odborného radu nebo vrchního radu. Zatímco všem posledně jmenovaným lze vzdělání prominout, nelze tomu podle dosavadního znění zákona u té nejnižší kategorie, tedy státní zaměstnanec se stanoveným středním vzděláním, s výučním listem, je označován jako referent. Výjimku ze vzdělání lze udělit podle současného znění zákona zaměstnanci, jenž se při výkonu práce v pracovním poměru dlouhodobě osvědčil a který dosáhl alespoň středního vzdělání s maturitní zkouškou. To znamená, že člověk s maturitou může vykonávat funkci od odborného referenta až po vrchního radu. Ovšem člověk, jenž je na té nejnižší pozici referenta, pokud si nesplnil vzdělání do stanoveného data, musel své zaměstnání opustit. Nejpozději 30. červnem roku 2017. Do konce roku 2015 si měli možnost požádat o zařazení do služebního poměru, ovšem mnozí zaměstnanci, a týká se to minimálně 550 lidí, kteří věděli, že tu podmínku nesplňují, už žádost raději ani nepodali. Je předpoklad, že celkově by se tato novela týkala zhruba 1 800 zaměstnanců.

Vše podstatné je sděleno v důvodové zprávě a já vás prosím, abyste v zájmu rovného přístupu a narovnání této nespravedlnosti pustili zákon do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane senátore. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jeroným Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, tento zákon je úsporný jak z hlediska rozsahu problémů, které chce upravit, tak i z hlediska legislativního textu. Stanovisko vlády bylo k tomuto přijato na schůzi vlády dne 23. května 2016 s tím, že vláda se vyslovila k tomuto návrhu zákona neutrálně. Já jsem přesvědčen, že byt' může tento, a určitě, stejně jako jiné zákony, kde se hovořilo o různých výjimkách, způsobit debatu na

tomto plénu a ve výborech, tak jsem přesvědčen, že hlavní část debaty by se měla odehrávat právě na ústavněprávním výboru a případně na výborech dalších. Doporučuji, aby tento tisk postoupil do druhého čtení a byl projednán ve výborech, abychom jej teď hned nezamítali, byť na tu problematiku mohou být různé názory.

Spravedlivé řešení určitě nenajdeme. Je to váhání mezi tím, jestli je spravedlivé, aby lidé, kteří mají 20 nebo 30 let praxe a nesplňují podmínku vzdělání, na tom daném místě zůstali a mohli odvést pro stát ještě 10, 15, 20 let práce na základě svých zkušeností, anebo je spravedlivé požadovat po všech, aby bezpodmínečně plnili tuto podmínku, a pokud ji nesplní, aby odešli.

Chci upozornit na to, že to není věc, která se týká ústředních orgánů státní správy, primárně, samozřejmě i tam se může stát, že se jednotlivé osoby, kterých by se tento zákon dotkl, mohou objevit. Nicméně hlavní gros zřejmě bude na katastrálních úřadech, na úřadech práce a především na úřadech finančních. Musím říct, že tak jak jsem měl možnost poznat řadu lidí v praxi, tak bych řekl, že mnohdy není ani tak důležité vzdělání jako spíš praxe a znalost těch problémů. A to říkám bez ohledu na to, že vysokoškolské vzdělání mám, mám další a další zkoušky, ale jsem přesvědčen, že ano, to samo o sobě mi nezaručuje to, že budu mít nejlepší vhled do všech problémů. Mnohdy lidé, kteří mají tu praktickou zkušenost a mají ji za desítky let, tak bychom si jejich zkušeností měli vážit. Doporučuji, abychom v tomto případě postupovali stejně, jako jsme postupovali v tom jiném případě, který už zmínil pan senátor, tedy v případě těch, kteří nesplňovali podmínku vysokoškolského vzdělání a měli vzdělání pouze středoškolské. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku s přednostním právem pana poslance Stanjura. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Nejdřív bych chtěl uklidnit pana zpravodaje. Přestože má vysokoškolské vzdělání a plno dalších školení, tak má ten klíčový předpoklad, jak předvádí tato vláda – je dlouholetý člen sociální demokracie. Takže až bude potřebovat, tak se určitě místo ve státní správě najde. Buďte v klidu!

Druhou poznámku, než se dostanu k věci, tak chci konstatovat, že únava mezi sociálně demokratickými ministry dostupuje vrcholu, protože ani jeden není přítomen projednávání. Asi jsou unaveni a někde sbírají nové síly.

Pak chci říct, že bohužel vládní koalice nevyhověla našemu návrhu, aby mohl předkládat tento návrh zákona skutečně ten, kdo ho navrhl: pan senátor Oberfalzer. Považuji to za schválnost a zbytečnost. Já jsem tady jasně vysvětlil, že obhájil mandát. A protože v této chvíli skončil starý mandát, navrhol jsem, abychom se návrhem zákona zabývali na příští schůzi. Protože jak říkal pan zpravodaj, vláda ho měla k dispozici v květnu, pak jsme ho hned dostali my – a jsme v listopadu. Takže tady žádné velké nebezpečí z prodlení nehrozilo.

Nicméně myslím, že je dobře, že Senát připravil tuto novelu, protože otevírá široké pole debaty a pozměňujících návrhů. Protože už máme nějaké praktické zkušenosti, jak nefunguje mnohými tolik očekávaný, mnou tedy ne, tolika chválený

zákon o státní službě. Ano, máme čárku, v Bruselu už na nás nedělají: Vy, vy, vy! Nemáte zákon! Vede to k zabetonování stávajících pozic. Podívejte se, kolik výběrových řízení je vlastně neúspěšných, protože díky většině v Poslanecké sněmovně jsme uzavřeli reálnou možnost pro vstup úspěšných lidí do státní služby. To jsme reálně uzavřeli. Myslím si, že zkušenost ukazuje, že to problém je. A my jsme připraveni a v rámci druhého čtení podáme a zopakujeme naše pozměňující návrhy, které otevřou státní službu mnoha dalším, mnoha vhodným, kteří by oživilí, doplnili a kvalitativně zlepšili výkon státní služby.

Protože pokud někdy kritizujeme zbytečnou byrokracii, tak je to zjednodušeně chápáno jako boj s úředníky. Ale tak to vůbec není. Myslím, že zbytečné formuláře otravují ve skutečnosti i naše úředníky. Velmi často musejí vyplňovat zbytečná a další a další hlášení, místo aby se věnovali tomu, čemu se věnovat vlastně chtějí, tzn. službě veřejnosti.

Takže omezování byrokracie, rušení zbytečných předpisů, otevření veřejné služby není nic proti úřednictvu. Naopak. Myslím si, že oni sami vědí nejlépe, kolik zbytečných předpisů zejména směrem k centrálním orgánům musí vyplňovat. My, kteří máme zkušenost ze samosprávy, bychom mohli vypočítávat desítky zbytečných hlášení, která se musejí neustále někam posílat. Možná se ta data někde kumulují. Možná to někdo i sečte. Ale to je tak úplně všechno. Nic dál se z toho neděje.

Druhá otázka, kterou znovu otevřeme v průběhu projednávání tohoto návrhu zákona, a z toho je jasné, že podporujeme propuštění do dalšího jednání, je možnost smluvních platů. Velmi často slyšíme z úst některých, nebo mnoha ministrů, že nemohou zaměstnat skutečné odborníky, protože jsou specializované profese, kde současný systém odměňování zabraňuje, aby úspěšní a kvalifikovaní sloužili státu. A v takové té horlivosti zejména kolegů z levice, že smluvní plat je něco špatného, jsme to šmahem odmítli, a pak vznikají opět praktické problémy.

Určitě se vrátíme i k tomu, že pokladník místní organizace z České strany sociálně demokratické nebo Občanské demokratické strany, říkám pokladník místní organizace, což je funkce nevděčná, velmi těžko se obsazuje, nemůže současně vykonávat ani vedoucí oddělení, protože v té až fundamentalistické interpretaci služebního zákona je politicky angažován a mohl by stranit některé z politických stran. A jsou další věci, ke kterým se určitě v debatě vrátíme.

Doporučuji, aby to kromě ústavněprávního výboru projednal i výbor pro veřejnou správu, protože tam jsou i ty praktické zkušenosti. A poprosil bych a požádal bych kolegy z vládní koalice, aby to projednávání zkusili nebrat prestižně, ale prakticky, aby i případné podané pozměňovací návrhy neposuzovali, zda je to vládní poslanec, nebo opoziční, protože tu negativní zkušenost přece vidíme všichni. Anebo je druhá možnost, že tady budou defilovat vládní poslanci a ministři a budou říkat: je to skvělé, zákon skvěle funguje, nemusíme ho měnit.

Já nevím, která je to novela, ale určitě to není první novela, kterou projednáváme. To, že to řeší jeden konkrétní problém, neznamená, že nemůžeme debatovat o jiných problémech, které jsme tam ať už vědomě, nebo nevědomě způsobili. Ale protože ty praktické zkušenosti jsou, tak za náš klub říkám, že podporujeme propuštění do druhého čtení. Je nám líto, že tady není pan senátor Oberfalzer, že mu vládní většina

ubrala možnost to tady obhajovat. A současně říkáme, že předneseme pozměňovací návrhy a předneseme věcnou a racionální debatu, zejména v druhém čtení. A pak očekáváme i věcné posouzení těch návrhů, protože naší společnou snahou by mělo být ten zákon zlepšit a zlepšit fungování státní správy. Volby se blíží. A pro každého člena vlády je přece ideální, pokud jeho úřad je profesionální a dobře pracuje. To, že pak vykonává politická zadání a politickou vůli konkrétní vlády, je naprosto jasné a přirozené.

Takže neměl bych obavy z těch změn. Neměl bych vůbec obavy z otevření státní služby úspěšným lidem z jiných oborů, čemuž zatím úspěšně bráníme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Pilného. Potom se připraví pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolím si přidat se k tomu, co tady řekl pan předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura. Hospodářský výbor prakticky každé zasedání naráží na problémy, které tady byly v diskusi řečeny: to je otázka výběrových řízení, to je otázka smluvních platů. Několikrát jsme vyzývali vládu a ministra vnitra, aby k novelizaci služebního zákona z tohoto důvodu přistoupili. Takže já to velmi vítám.

A chtěl bych jenom říct, že je mi bohužel líto, že když se měla otevřít výběrová řízení, když se projednával služební zákon, tak k poslancům ANO, kteří hlasovali pro otevření výběrových řízení i pro pracovníky z podnikatelské sféry, z akademické sféry, chybělo několik hlasů právě třeba poslanců ODS.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Tejce, potom s faktickou... (Hlásí se poslanec Stanjura.) Přiznám se, viděla jsem to, tak já vás pustím, ale je to asi tak vteřinové. Omlouvám se, pane zpravodaji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji panu zpravodaji za pochopení. Chtěl bych jenom reagovat na... Pane předsedo hospodářského výboru prostřednictvím paní předsedající, dokažte to. To není žádná pravda. Byly to naše pozměňovací návrhy. A my nejsme v tak schizofrenní situaci jako mnozí vládní poslanci, kteří v dobré vůli něco navrhnou, pak se vládní většina domluví že ne, a pak ani pro svůj vlastní návrh nehlasují. Takže to fakt není pravda. Opravdu ne. A protože jsem podepsaný pod některými pozměňovacími návrhy, tak jsem si jist, že to není pravda.

Ale to není úplně důležité. Pokud to společně změním, tak je to dobře. Ale těším se na to, až mi ukážete tu sjetinu. Nemusí to být na mikrofon, protože si myslím, že nemáte přesné informace. To je všechno. Omlouvám se panu zpravodaji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím pana zpravodaje s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Nejdříve bych chtěl uklidnit pana předsedu Stanjuru, že jsem nikdy nebyl zaměstnancem státu s výjimkou mandátu, ale to se nedá považovat za zaměstnanecký poměr. Předtím jsem buď podnikal, nebo jsem byl advokátem. A přiznám se, že nemusí mít podezření, že bych se chtěl do služeb státu kdykoli v tomto smyslu jako úředník hlásit. Proto mi to dává určitou svobodu vyjadřovat se k návrhu zákona tak, jak se vyjadřuji, a vidět ho možná bez zaměření na to, abych rozhodoval sám o sobě. Takže nikdy neříkej nikdy, ale na 99 % vás, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím paní předsedající, mohu ubezpečit, že se do státních služeb v tomto smyslu a podle tohoto zákona nechystám. Ani potom, ani potom, jak na mě gestikuluje pan předseda Stanjura.

Druhé ujištění, a to si prosím, pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, ověřte u členů ústavněprávního výboru za ODS. My rozhodně jako celek, nikoli jako koalice, ale jako celek jako výbor neposuzujeme jednotlivé návrhy podle toho, kdo je předkládá. A myslím, že úspěšnost opozičních návrhů pozměňovacích, podaných v našem výboru, je rozhodně větší, než tomu bývalo v minulosti, než tomu bývalo za vlády ODS a TOP 09. A já to nepovažuji za něco mimořádného. Považuji to za samozřejmé, abychom věci posuzovali podle obsahu, nikoli podle toho, kdo zrovna v tu chvíli má většinu v daném výboru. Koneckonců nápady opozice, to je rozum zadarmo. A já si toho cením.

Poslední věc – krátce se vyjádřím ke smluvním platům. Určitě tu debatu vedme. Já bych snad ani neměl problém s tím principem, ale bohužel zkušenost mluví jasně. V minulosti tady byly smluvní platy. Byli tady lidé, kteří měli výjimečně vysoké platy, které přesahovaly standardní tabulky. Ale upřímně řečeno, většinou to nebyli žádní odborníci. Podívejte se na Ministerstvo práce a sociálních věcí za pana Drábka. Podívejte se na další ministerstva. Rozhodně nejsem přesvědčen, že institut smluvních platů by se osvědčil. Bohužel byl zneužit. Byla zneužita dobrá myšlenka, která měla umožnit to, aby někteří lidé, kteří by jinak pro stát nepracovali, získali odměnu, za kterou byli ochotní státu sloužit. Ale proto se na tu věc dívám velmi opatrně. Ale nebráním se té debatě. A myslím, že se jí nebrání nikdo. Ale osobně ta negativní zkušenost mě natolik zasáhla, že takový návrh zatím nepovažuji za ten, který bychom měli v tuto chvíli podpořit. Ale vedme tu debatu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Pokud někdo dosáhl extrémní výšky ve zneužívání smluvních platů, tak to byla sociální demokracie za dob ministerského předsedy pana Paroubka, pokud si všichni dobře pamatujeme. Nicméně chtěl bych se právě přimluvit za to, aby smluvní platy našly nějakou rovnováhu, abychom nešli ode zdi ke zdi, to znamená od té Paroubkovy doby k tomu, že tady zase bude úplná nula.

My jsme hodně limitováni například ve městě. Řeknu naprosto konkrétní příklad. Máme teď poměrně velkou investiční výstavbu a chceme najít člověka, který se tomu bude věnovat jako stavební dozor, jako projektový manažer. A my toho člověka prostě ze soukromé sféry nejsme schopni zaplatit a nejsme ho schopni přitáhnout. Samozřejmě ten člověk může nastoupit za nějaké tabulkové platy, můžeme to tam řešit nějakými osobními ohodnoceními, může možná pracovat jako externista a pak se tam na to vztahují nějaká výběrová řízení atd.

Takže se přimlouvám za to, aby skutečně cesta možností smluvních platů byla v nějakém kompromisu nalezena, to znamená od té Paroubkovy éry a od té nulové éry, která je teď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. To byla faktická poznámka pana poslance Kučery. Mám faktickou poznámku pana poslance Klána. Je ale další na řadě v rozpravě, tak jestli chce využít faktickou, nebo využije rozpravy. Prosim, máte slovo, jste v rozpravě.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Nebudu tedy už využívat faktické poznámky, i když jsem se přihlásil, protože jsem chtěl reagovat vašim prostřednictvím na pana poslance Kučera. On tady zmiňoval, že smluvní platy nejvíce zneužívala vláda Jiřího Paroubka. Mě to jaksi docela pobavilo, protože smluvní platy zneužívala pravicová vláda. Ještě v minulém volebním období se to tady řešilo. Pan poslanec Kučera tady sice, vašim prostřednictvím, nebyl, takže ho to omlouvá, ale jistě v politice nějakým způsobem působil, takže o tom musel vědět, že jsou platy zneužívány. Proto jsme tady služební zákon dělali. A byla to i vaše vláda, ale v tomhle volebním období to byla právě pravicová opozice, která služební zákon udělala tak, aby vyhovoval i jí. A vy si tady potom furt stěžujete, že za to může někdo jiný, nebo že za to může levice nebo kdokoliv jiný, ale zamyslete se taky samozřejmě sám trochu nad sebou, kdo to tady vlastně v roce 2014 všechno tvořil a jakým způsobem to tady všechno blokoval. Smluvní platy zneužívala i pravicová vláda jako na běžícím pásu, proto se tomu chtělo zamezit, protože tam docházelo k takovým nešvarům, až to nebylo hezké. A když se to dostalo všechno ven, tak se tomu všichni akorát divili. To jenom v rámci té faktické, kterou jsem si jakoby udělal v tomto svém řádném vystoupení.

Nyní mi dovoluje, dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, abych vás seznámil s několika svými poznámkami k senátnímu návrhu zákona o státní službě.

Zákon o státní službě, když jsme ho tady schvalovali v roce 2014, byl přijímán s velkým očekáváním. Úředníci si od něj slibovali mnoho: za prvé stabilitu a perspektivu v jednotlivých resortech, za druhé zajištění odbornosti ve vedení na vysokých postech a za třetí, to zejména, také snížení negativního politického vlivu na práci ministerstev souvisejícího s politickým cyklem.

Služební zákon, který jsme samozřejmě měli schválený od roku 2002, nikdy nenabyl účinnosti, respektive jeho jednotlivé části, byl poté tady nějakým způsobem připravován. Řešilo se tady Generální ředitelství státní služby, potom pod nátlakem pravicové opozice se to nakonec přendalo pod Ministerstvo vnitra. Potom se jezdilo

vysvětlovat do Evropské unie, jak to vlastně tady máme, co se bude dít. Služební zákon byl dáván jako rukojmí k tomu, že nám můžou být zastaveny dotace z Evropské unie. Ale já jsem tady zjistil, že už mnoho zákonů je tady předkládáno tak, že se tam něco vpašuje, že to musí být schváleno a že nám Evropská unie něco zakáže, zastaví. Je to tam podle mě dáváno dost často naschvál. Ale služební zákon jsme samozřejmě potřebovali.

Již od samého počátku tvorby a projednávání tohoto zákona se ukazovalo, že existují systémové chyby při přípravě a projednávání zákona, které vedou k tomu, že zákon je po svém přijetí v tom, co je v něm dobré, doslova vykastrován a obvykle špatné věci jsou k němu dodávány.

Chyby vidím následovně:

1. Přípravovatel zákona, samozřejmě tehdejšího zákona, nemyslím teď předkladatele ze Senátu, ale ať to byla vláda, nebo to bylo Ministerstvo vnitra, nebo to byla tenkrát skupina poslanců, která předkládala zákon o státní službě, neměl a pravděpodobně ani nemá dodnes odborné kapacity či schopnost připravit kvalitní návrh zákona. A to se ukazuje s tím, že se tady pořád budeme handrkovat o tom, jak státní služba má nebo nemá vypadat. Přípravovatel návrhu vládního zákona se ukázal jako doslova a do písmene odborný diletant. To potvrdil i další vývoj v projednávání samotného zákona.

2. Předkladatel zákona nedovedl obhájit předlohu vládního návrhu zákona, což spolu právě s politickými hrátkami pravicové opozice, o kterých jsem tady mluvil na začátku, vedlo k tomu, že se vytvořil určitý časový tlak, a to celé ukázalo, že se jedná o zákon vysloveně zmetek a že sám nesplní očekávání, která do něj byla vkládána. Ke zmetku, který později byl schválen, jsou pak doslova a do písmene přidávány samé inovace. Ale ze zmetku nelze udělat přece špičkový produkt, když tam přidáme veškeré inovace.

Ale abych tady nemluvil jen obecně, tak nyní několik slov k navrhovaným změnám, o kterých tady mluvil pan senátor.

Podíváme-li se z tohoto pohledu na navrhované změny, patří tyto navrhované změny spíše do série špatné praxe. Nemám nic proti setrvání zkušených pracovníků na finančních a sociálních úřadech. Nemám nic proti tomu, předpokládám, upřímnému úsilí Senátu zabránit odchodu byť nekvalifikovaných, ale zkušených pracovníků z finanční a sociální správy. Novela však otevírá dveře různým nepravostem. Politici si zabetonují své ideově oddané, ale neschopné lidi do struktur státní správy. To tady, dámy a pánové, reálně hrozí. Jak už tady v diskusi mnohokrát zaznělo, tak se sem postupně nahrnou různé pozměňovací návrhy a opět budeme vytvářet určitý nový typ služebního zákona.

To, že odejdou zkušené lidi, se již dávno naplnilo. Citat "ti, co měli zůstat, odešli, ti, co měli odejít, zůstali", se začíná pomalu ale jistě naplňovat. Potvrzuje se, že zákon je zmetek. Ani bych se nedivil, kdyby další politická garmitura, která přijde po příštích volbách do Poslanecké sněmovny příští rok, zákon zrušila. Dá-li se něco zachránit, pak jsou to jasně stanovené regule bez výjimek a k tomu podrobná prováděcí metodika, která neumožní politické machinace se zákonem.

Na závěr si položíme několik otázek. Nejprve jsme udělali výjimku pro velvyslance, pro paní Klausovou a paní Filipi, kterým bylo 70 let, protože věk 70 let je jasně dán jako strop odchodu ze státní služby. To je první výjimka, kterou jsme tady udělali před rokem. To byla první výjimka. Nyní vytváříme další výjimku, zase výjimka pro výjimku, řekneme znovu, že nebude platit pro nějaké úředníky 70 let. Pak přijde nějaké další ministerstvo s tím, že má problém, a budeme potřebovat udělat další výjimku. Další výjimka bude třeba zase 70 let. Tak se musím zeptat, jestli nebude lepší věk úplně zrušit, protože pokud tam bude, tak ten problém nastane, protože některé věci se na jednotlivých ministerstvech řeší nekonceptně. Pořád se to řeší nekonceptně a není jasná dlouhodobá strategie, jakým způsobem se to má dělat.

Jak je vidět, tak zákon o státní službě přináší stále více problémů a je nutné jej komplexně novelizovat. Buďto novelizovat, nebo připravit úplně nový, protože ten, co byl tady schvalován tenkrát narychlo ještě pod tlakem pravicové opozice, tak vedl k úplnému zmetku. Jde o to, aby se státní správa zprofesionalizovala. Zatím tomu moc nic nenasvědčuje ohledně toho, že v zákoně je plno výjimek. Zákon se samými výjimkami, netvrdím, že výjimka je něco špatného, ale pokud je tam výjimek mnoho a ještě pak tvoříme další výjimku pro výjimku, tak se v tom musí všichni ve finále ztrácet a zákon ztrácí podstatu, že má zprofesionalizovat celou státní správu.

O smluvních platech jsem tady mluvil na začátku. Chápu, že některé pracovníky nedokáže ve své podstatě služební zákon zaplatit. Jedná se třeba o problém zaměstnanců v oblasti IT, kde opravdu jsou odměňováni třeba i špatně, respektive spadají do různé platové třídy. To je potřeba samozřejmě všechno vykomunikovat a všechno si vyřítat a vyřešit. To je jeden ze základních problémů, jakým způsobem je odměňovat.

Vzhledem k tomu, že se tento zákon týká právě veřejné správy, navrhuji samozřejmě i přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Já vám děkuji za pozornost. To jsou ode mě takové postřehy z reality, která je poměrně složitá v oblasti státní služby. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. S přednostním právem poprosím k mikrofonu pana zpravodaje a poté pan poslanec Plíšek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já si dovolím jen na základě té debaty a také proto, že si myslím, že jsme schopni ten zákon projednat velmi rychle, s ohledem na to, co také zákon upravuje, to znamená, jsou v něm stanoveny určité lhůty, dokdy je třeba, aby se příslušní zaměstnanci případně přihlásili k tomu, že zůstanou zaměstnanci státu, tak navrhuji zkrátit lhůtu o 30 dnů na 30 dnů z oněch 60 a poprosím, aby o tom bylo následně po skončení debaty hlasováno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, eviduji váš návrh. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, vážení kolegové, na začátku bych chtěl reagovat vašim prostřednictvím na pana poslance Klána. Z jeho vystoupení vyplynulo, že by snad autorem služebního zákona byla pravicová opozice. Tomu tak skutečně není. Byl to poslanecký návrh zákona připravovaný nejdříve panem ministrem Dienstbierem a potom na Ministerstvu vnitra. My jsme pouze měli k tomuto návrhu některé zásadní připomínky a některé z nich skutečně vládní koalice akceptovala a tehdy nám umožnila, abychom pro tento návrh hlasovali. Nicméně zdůrazňuji, že to byly některé připomínky. V celé řadě věcí, které jsme kritizovali při projednávání služebního zákona, nám vyhověno nebylo a bylo slíbeno, že bude předložena vládní novela služebního zákona.

Bohužel pan ministr vnitra, který je teď garantem služebního zákona, tady teď není na projednávání tohoto zákona.

A já bych tady chtěl zmínit, které věci jsme prosazovali a u kterých bylo slíbeno, že budou právě v té novele řešeny. Byla to větší propustnost a otevřenost státní služby, protože nejenom díky politickému řízení státní služby a zakonzervování některých lidí ve státní službě, ale i díky tomu, že zkrátka se vzal jakýsi stávající stav, který se zakonzervoval, tak celá řada odborníků nemá přístup do státní služby, ať už jsou to v prvních fázích výběrového řízení lidé z krajů, z obcí, ať už jsou to odborníci z akademické sféry, ať už jsou to i odborníci z komerční sféry, ze soukromé sféry. Bohužel nikdo z nich se v prvních kolech výběrových řízení na různé pozice do státní služby nemůže dostat, a proto bych chtěl říci, že v rámci druhého čtení bude zapotřebí řešit i ty věci, které byly slíbeny a nebyly sem předloženy. Ani nevím, jestli vláda svoji novelu služebního zákona hodlá v tomto volebním období sem vůbec poslat.

Teď tady řešíme problém 550, pan senátor říkal 1 200–1 300 zaměstnanců, takže já budu vůbec chtít i ve druhém čtení, aby to bylo konkrétně kvantifikováno. Já nejsem příznivec výjimek. A zase je s podivem, že si toho museli všimnout senátoři a garant tohoto zákona v podstatě se tváří, myslím tím tedy Ministerstvo vnitra, že je všechno v pořádku, a Senát nám tedy musel jaksi vysvětlit a předložit tuto novelu. Souhlasím s tím, že pakliže se na jiných místech už schválila možnost výjimek, nevidím důvod, proč by to u zaměstnanců bez středoškolského vzdělání s maturitou nebo výučním listem, pokud splňují podmínky, mělo být jinak. Ale pak je otázka, proč se měří rozdílným metrem. A bylo by také dobré říci, kdy výjimky ze služebního zákona skončí. Neměly by být automaticky, jak se říká, donekonečna, ale mělo by být nějaké datum, kdy se řekne, že už výjimky nebudou možné, a to je korektní právě i k těm, kterým, doufám, státní službu do budoucna otevřeme.

Takže já zde vyzývám i nepřítomného pana ministra vnitra, ale je ze sociální demokracie, takže i jeho kolegy, aby nám sdělil, zda skutečně ještě vláda vůbec splní svůj slib a předloží novelu služebního zákona.

Jinak dodávám, že za klub TOP 09 nemáme problém s propuštěním tohoto návrhu do druhého čtení, a spíš dávám jenom k úvaze, jestli budou nějaké další návrhy na úpravu, jestli zkracovat lhůtu, ale o tom samozřejmě rozhodneme hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci Plíškovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Za Senát vám děkuji za dosavadní vstřícnost.

Jenom krátká reakce na vystoupení pana poslance Plíška. To číslo nebude moci být nikdy přesně stanoveno, protože ze současných služebních údajů vyplývá, že se jedná nejméně o 550 zaměstnanců, ale zhruba 1 800 stávajících zaměstnanců vůbec nepožádalo o přijetí z důvodu současného znění zákona. Pokud by se zákon změnil tak, jak navrhuje Senát, případně vy upravíte, pak je pravděpodobné, že někdo z nich se ještě přihlásí.

Jinak děkuji za vstřícnost a zatím na shledanou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi a nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, nicméně pan předseda Stanjura v obecné rozpravě navrhl jiný garanční výbor a to je výbor pro veřejnou správu. (Námítka.) Další, pardon, omlouvám se. Takže budeme hlasovat o přikázání garančnímu výboru – ústavněprávnímu výboru. Je tady žádost o odhlášení všech, odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování o přikázání tomuto výboru. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 240, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro 134, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat návrh jinému výboru. Pan poslanec Stanjura navrhl výbor pro veřejnou správu. Pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že se jedná o platy zejména odborníků z oblasti průmyslu, z oblasti IT, stavebnictví, tak si dovoluji navrhnout hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A paní poslankyně Pastuchová se hlásí s návrhem.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážené kolegyně a kolegové, já bych vás chtěla požádat o přikázání do výboru pro sociální politiku, a to z důvodu toho, že lékařů posudkové služby je málo a ve druhém čtení bude předložen pozměňovací návrh, který bude prodlužovat výjimku pro tyto lékaře, tedy věk 70 let. Jde zhruba o 150

lékařů a je to kvůli nebezpečí kolapsu posudků příspěvku na péči a posuzování stupně invalidity. Pan předseda výboru pro sociální politiku s tím souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Bendl má ještě návrh na přikázání jinému výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Víím, že to v obecné rozpravě padlo, ale mám pocit, že tady ne. Myslím si, že je to minimálně 50 na 50, když jsme se bavili o tom, že garančním výborem má být ústavněprávní výbor, ale kdo jiný už by měl projednat tuhle materii než výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Takže navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to byl zatím poslední návrh na přikázání výboru. Jestliže nikdo žádný další nemá, budeme postupně hlasovat. Nejprve o návrhu pana předsedy Stanjury, který navrhl výbor pro veřejnou správu, stejně tak jako pan poslanec Petr Bendl.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 241, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 11. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Michal Kučera navrhl přikázat tento návrh hospodářskému výboru.

O tom zahajují hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 242, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 102, proti 21. I tento návrh byl přijat.

A posledním návrhem je návrh paní poslankyně Pastuchové na přikázání sociálnímu výboru.

O tom jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání sociálnímu výboru, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 243, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 18. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, dále výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, hospodářskému výboru a výboru pro sociální politiku.

Poslední, o čem budeme hlasovat, je zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů, jak to navrhl pan poslanec Tejc.

Zahajují hlasování o zkrácení lhůty. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 244, přihlášeno 141 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 55, návrh nebyl přijat, lhůta tedy zkrácena nebyla.

Tím končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu senátoru i panu poslanci Tejcovi.

Dalším bodem našeho jednání je

145.

Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - prvé čtení

Stanoviska vlády nám byla doručena jako sněmovní tisk číslo 736/1. A já nyní prosím, aby předložený návrh z pověření senátorů uvedla paní senátorka Eliška Wagnerová, kterou zde vítám a prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní senátorko, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Senátorka Eliška Wagnerová: Pane předsedající... (Řečeno mimo mikrofon.) Pane předsedající, členové vlády, poslankyně, poslanci, jak bylo řečeno, mám zde obhajovat návrh, senátní –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, paní senátorko. Prosím ctihodnou Sněmovnu o klid. Vás, paní senátorko, prosím, abyste si dala mikrofon blíže k ústům. (Senátorka: Ano.) Děkuji, jste velice laskavá. Prosím.

Senátorka Eliška Wagnerová: Senátní návrh zákona, takzvaného stykového zákona. Dovolte mi, abych předeslala, že je to vlastně poslední ústavní dluh, tento stykový zákon, protože Ústava jej předjímá v článku 40 a dodnes tedy tento zákon vlastně přijat nebyl. Je to víc než 20 let a je to trochu, řekla bych, až ostuda, že tedy Ústavu necháváme v tomto smyslu nenaplněnou.

Nicméně má to ještě druhou konotaci, to že Ústava zůstala nenaplněná. Totiž stykový zákon měl být vlastně přijat předtím, než byly přijímány zákony o jednacích řádech obou dvou sněmoven, tak aby vlastně učinil jakousi bázi, na které by stavěly oba dva zákony jako jednací řády obou dvou sněmoven, což se tedy nestalo. Dnes musíme vycházet z reality, že jednací řády obou dvou sněmoven zde tedy jsou a není možné tu realitu přehlížet a tudíž – a navíc se odehrály, ještě další věci, jako že z parlamentní volby prezidenta se stala přímá volba prezidenta, čili docela podstatná materie, to je parlamentní volba prezidenta, která by bývala byla předmětem úpravy ve stykovém zákonu, vlastně odpadla. No a z toho všeho, co říkám, vlastně – vypadá to tak, a tomu odpovídá ten návrh, ten je velmi útlý, že skutečně má jenom 17 paragrafů včetně účinnosti, to je § 17. Takže je to skutečně útlý návrh. A nepřináší, řekla bych, až tak mnoho převratného, nového, spíš mnoho věcí, které se vlastně už fakticky dodržovaly a provozovaly. Tak teď tedy říká jaksi natvrdo, tak aby o tom nemohlo být sporu, protože právě v určitých situacích vždy pak média spekulovala, zda to je dobře, nebo zda by to mělo být jinak, a tak dál a tak dál. Kupříkladu, já nevím, postoupení návrhu zákona Senátu, pak tedy opravený návrh, tak odkdy počítat

lhůtu, a tak dál a tak dál. Vždycky jsme si s tím nakonec poradili k dobru, ale teď je to tu prostě řečeno pro obě dvě komory jaksi natvrdo a to je snad tedy dobře.

Co je ovšem v něm skutečně snad převratného, a k tomu bych chtěla obrátit vaši pozornost, to je upraveno v § 2, kde se totiž zavádí, který se týká projednání a hlasování o ústavních zákonech a o oněch zákonech, kterým se nepřesně říká organické, správně by mělo být orgánní zákony, ale je to ten článek 40 Ústavy, v němž je řečeno, že o těch vyjmenovaných zákonech a ústavních zákonech jedna sněmovna samozřejmě nemůže přehlasovat druhou. Tato nová úprava, která se zde navrhuje, zavádí také už mnohokrát diskutovaný, ale nikdy nedodiskutovaný článek. To znamená, a já se domnívám, že ten článek je metoda velmi dobrá právě pro materii ústavních zákonů, na kterých by měl panovat co nejširší konsenzus. Co to znamená? Že tedy ten návrh zákona bude chodit z jedné sněmovny do druhé, dokud se obě dvě neshodnou na přijatelné verzi. Nemůže to ovšem být bezbřehé, a proto návrh zavádí jako konec toho dohadování uplynutí volebního období Poslanecké sněmovny. Pokud se prostě neshodnou obě komory v tom volebním období, které plyne pro Poslaneckou sněmovnu, tak ten návrh padá pod stůl. To je podle mého soudu ta nejdůležitější úprava, která se v tom zákonu vyskytuje.

Jinak, já nevím, ostatní paragrafy snad ani není třeba reprodukovat, protože ony jsou spíš tedy technického rázu, a každý z vás se s tím jistě seznámí. A znovu opakují, jde vlastně o situace, které již tak či onak existují a byly řešeny, jenom teď se tady vlastně upravují ty věci natvrdo. Takže dál se s tím snad ani zabývat nebudu a poprosím vás, abyste ten návrh podpořili, laskavě ho propustili do výboru a posléze do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já velmi děkuji paní senátorce. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Informoval bych, že tento návrh byl projednán 30. března 2016 na schůzi vlády s tím, že ta s ohledem na to, primárně že se jedná o zákon, který upravuje vztahy dvou parlamentních komor, přijala neutrální stanovisko.

Sněmovní tisk 736 vyjmenovává některé konkrétní body, které by bylo záhodno upravit. Upozorňuje na možný rozporný výklad při tom, kdybychom chtěli respektovat jak tento zákon, tedy stykový zákon, tak současně zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Vše jsou to věci, se kterými se lze podle mého názoru vypořádat při jednání ve výborech.

Konstatoval bych a doplnil bych paní senátorku v tom, že není poprvé, kdy se Poslanecká sněmovna zabývá touto materii. My jsme společně jako ústavněprávní výbor a podvýbor ústavněprávního výboru pro Ústavu projednávali tento text a základy tohoto textu mnohokrát na půdě jak Senátu, tak Poslanecké sněmovny za účasti poslanců i senátorů, takže pro členy ústavněprávního výboru to není nová materie.

Dovolím si požádat o to, aby tento tisk byl propuštěn právě do jednání ústavněprávního výboru, který zřejmě bude výborem garančním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený poslední pane ministře – zřejmě je opravdu situace ve vládě poměrně závažná, jestli nám už tady zůstal jenom jeden ministr –, vážená paní senátorko, dámy a pánové. Nechci být nijak zvlášť dlouhý, ale přeče jenom několik poznámek k tomuto zákonu mi dovolte přičinit.

První poznámku přičiním k tomu, co zde říkala paní senátorka a také bývalá ústavní soudkyně, že se jedná o poslední dluh k Ústavě České republiky. Doufám, že zvlášť pečlivě ji poslouchal pan místopředseda Filip, který nám tady opakovaně tvrdí, že dalším dluhem vůči Ústavě České republiky je neexistence obecného zákona o referendu a vždy znovu se s ním tady o to pfu, jestli Ústavu je třeba vykládat tak, či onak. Tak jenom doufám, že poslouchal paní senátorku, a říkám, bývalou ústavní soudkyni, že toto je poslední dluh, který vůči Ústavě máme. To je poznámka první.

Poznámka druhá. Jedná se o věc, která je opravdu připravována dlouho. Já si pamatuji – bohužel mám tu výhodu, nebo nevýhodu, že si pamatuji hodně z této Sněmovny, pamatuji komise paní místopředsedkyně Buzkové tehdy za sociální demokracii, které tvořily první verze stykového zákona. V různých chvílích byl různě rozkročen, někdy širší, někdy užší. Myslím, že v tuto chvíli k nám přichází v té variantě, řekněme, užšího charakteru, opravdu vydiskutované oběma komorami, a tím pádem s větší šancí na to projít.

Přináší tu jednu zásadnější změnu, kterou zde již popisovala paní senátorka Wagnerová, a to jest onen článek, ona možnost přeposílat ústavní a zákony podle článku 40 Ústavy mezi oběma komorami. Jeví se jako výhodná, ale samozřejmě bude znamenat, že přijetí ústavních zákonů bude nadále o něco malinko snazší. Doposud jsme měli velmi rigidní Ústavu díky tomu, že byla potřeba shoda tří pětín v obou komorách na stejném znění ústavního zákona, a to dokonce v jednom jediném čtení. Senát se tam dostával do nevýhodné situace, to je pravda, že vlastně buď mohl akceptovat, nebo odmítnout to, co přeposlala Poslanecká sněmovna, ale vedlo to k tomu, že za těch 23, 24 let existence české Ústavy těch změn bylo poměrně málo, protože to byly vždy jen změny, které měly široký společenský, a tím pádem i politický konsenzus.

Zavedení článku bude možná tendence k tomu častěji měnit Ústavu, o něco zjednodušovat. Povede více k tomu, že Sněmovna bude mít pocit: "No, tohle si můžeme ještě do Senátu zkusit poslat, v nejhorším případě nám to vrátí." Tak jenom jsem chtěl upozornit, že tento problém existuje, že by mohlo docházet k situacím, že ve více bodech bude Ústava potenciálně, řekněme, načata, nebo zpochybněna, i když to možná nebude v průběhu volebního období ukončeno.

Jinak bych řekl, že se jedná o návrh, který je poměrně střízlivý a který by měl vyřešit prakticky otázky fungování, které sice vlastně de facto fungují tak, jak dnes stykový zákon navrhuje, ale bylo by to upraveno, a bylo by to upraveno, a v tom má samozřejmě paní senátorka pravdu, v souladu s tím, co předpokládá Ústava, že existuje zákon o styku a zásadách jednání obou komor mezi sebou a navenek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančními výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Zahajují hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 245. Přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán ústavně právnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. Nezazněl ani v obecné rozpravě návrh na zkrácení či prodloužení lhůty k projednání. Já tedy děkuji paní senátorce i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr kultury Daniel Herman a zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančního výboru pan poslanec Roman Procházka.

Tento návrh jsme ve druhém čtení vrátili garančnímu výboru k novému projednání a výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu tento návrh znovu projednal a usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 724/4. Iniciativně tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Záznam tohoto výboru byl doručen jako sněmovní tisk 724/5.

Nyní se táži pana ministra kultury Daniela Hermana, zda si přeje vystoupit v úvodu druhého čtení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, myslím, že není třeba, abych zde opakoval podrobnosti o obsahu navrhované novely autorského zákona. Nicméně považují za nutné připomenout několik bodů. Především fakt, že se jedná o novelu autorského zákona, jejímž primárním cílem je transpozice evropské směrnice o kolektivní správě autorského práva, která zavádí jednotný právní rámec kolektivní správy práv s cílem zajistit vysoký standard jejího výkonu zejména z hlediska transparentnosti a finančního řízení kolektivních správců a právní jistoty všech dotčených subjektů, tedy jak nositelů práv, tak i uživatelů předmětu ochrany. Vedle toho se zavádí zcela nová možnost přeshraničně licencovat užití hudby online k povzbuzení rozvoje hudebních služeb v internetovém prostředí.

Kromě transpozice novela obsahuje několik významných změn reflektujících problémy z praxe, zejména úpravu tvorby sazebníku odměn nebo nově zaváděnou možnost licencování užití děl na trhu nedostupných a děl osiřelých, sledující usnadnění přístupu ke kulturnímu a vědomostnímu bohatství v digitálním prostředí.

V průběhu opakovaného projednávání ve výborech bylo načteno velké množství pozměňovacích návrhů, které jednak reagují na skokové navýšení sazebníků kolektivního správce OSA, ale mnoho z nich také navrhuje změny ustanovení zákona, která předmětem novely nejsou. Byl bych velice rád, aby za této situace nezanikl výše zmiňovaný cíl předložení novely vládou, tedy transpozice směrnice, která přináší zásadní zvýšení transparentnosti kolektivních správců, zpřesnění dohledových pravomocí ministerstva včetně sankčních ustanovení. Věřím, že se nám to společně podaří, a děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministroví. Prosím nyní zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančního výboru, pana poslance Romana Procházku, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já bych vás jen v krátkosti informoval o usnesení, které přijal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu na své 30. schůzi 21. září letošního roku.

Jak víte, zákon byl vrácen k novému projednání. V prvním bodu výbor revokuje své usnesení číslo 177 z 28. schůze výboru ze dne 22. června 2016. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, tisk 724, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů – ty návrhy vám nebudu celé číst, máte je v tisku 724. Pak jsou tam dvě pověření, která mě zmocňují k tomu, abych to přednesl na této Sněmovně, případně abych provedl legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Františka Adámka, aby nás informoval o projednání návrhu v tomto výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, v krátkosti bych vás rád seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze 48. schůze konané 4. listopadu 2016.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 724. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj po odůvodnění dr. Petrou Smolíkovou, náměstkyní ministra kultury pro legislativu a mezinárodní vztahy, po zpravodajské zprávě poslance Františka Adámka a po rozpravě nepřijal usnesení k projednávanému sněmovnímu tisku 724. Zmocňuje zpravodaje, aby vás seznámil s výsledkem jednání, a pověřuje předsedkyni výboru, aby záznam zaslala předsedovi Sněmovny.

To je vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Posledním zpravodajem je zpravodaj ústavněprávního výboru. Ptám se pana zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Radka Vondráčka – ten nemá zájem o úvodní vystoupení.

Otevírám tedy obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Toho, co bych rád řekl k tomuto návrhu zákona, mám hodně, ale pokusím se v tuto chvíli být stručný. Případně bych raději reagoval na vaše dotazy, připomínky nebo náměty na svoje vystoupení. Samozřejmě je před námi ještě finální třetí čtení.

Já za sebe osobně chci říci, že podporuji slova pana ministra a rozumím jeho apelu, resp. žádosti a prosbě, že původně zamýšlený materiál, nebo původní záměr tohoto zákona skutečně byla v uvozovkách pouhopouhá transpoziční novela, tedy implementace evropského práva do autorského zákona. Ovšem to, co se s tím zákonem, s touto normou dělo a děje tady ve Sněmovně, bohužel ani mě nemohlo a nemůže nechat klidným.

Když jsem se teď jen zběžně díval do té řady pozměňovacích návrhů a také do veřejných zdrojů, do médií, když jsem se dozvěděl, že ochranné svazy – možná, než budu pokračovat, bych i tady měl říci svoji pozici.

Jako bývalý manažer veřejnoprávního média, které dnes a denně pracovalo se stovkami, možná s tisíci skladeb, písní, songů v uvozovkách, tak vždycky jsem ctěl a budu ctít to, že autorské duševní právo je něčí majetek, někdo na něj má nárok, někdo ho vytvořil, vyrobil a za jeho použití by mu pochopitelně mělo být zaplacen. Ale ten stav by měl být skutečně rovnovážný a vyrovnaný. A jestliže jsem ve své předchozí

manažerské praxi viděl někdy – opravdu musím říci – praktiky ochranných svazů, které zasílaly k nám do médií faktury na různě velké, různě vysoké částky, různým způsobem vypočítané, jestliže vím a znám z praxe příběhy, kdy za provozovatele restaurací, obchodů, hotelů, dochází jeden den zástupce jednoho svazu, druhý den dalšího atd., nechci říci, že jich jsou desítky, ale minimálně do jedné desítky počet těch svazů skutečně existuje, tak v tom vidím první velký problém a velké riziko.

Když se i z veřejných zdrojů dozvím, že v návrzích, které k té novele tady ve Sněmovně byly podány, se skrývají taková rizika jako žádost, resp. tlak na paušální platby z kopírek... Jistě si vzpomenete, že ochranné svazy už si vymohly kdysi paušální platby z cédéček, z paměťových karet – tak my teď uvalíme další v uvozovkách daň na veřejnost, na občany, na obce, na veřejnou správu a také na školy z kopírek, z podobných zařízení. Slyšel jsem, že ochranné svazy by rády uvažovaly možná i o paušální platbě za mobily. Jen u vysokých škol, dámy a pánové, se požaduje a navrhuje 400 korun za jednu kopírku.

Další z návrhů – a to vybírám prosím namátkově. Pro knihovny zvýšení poplatku za zápujčku knihy, za veřejnou knihovnu. Zkuste si představit třeba malé knihovny na malých obcích. Návrh na zvýšení poplatku z 50 haléřů na 2 koruny. Jestli v dnešní době knihovny odvádějí ochranným svazům zhruba 50 milionů korun, tak pouhým odhadem, a je to odhad, který tady ve Sněmovně ještě nikdo nespočítal, by se jenom tato platba mohla zvýšit až na 200 milionů korun ročně. Nezlobte se na mě, ale já použiji termín – to je výpalné, se kterým já osobně prostě nemohu a nebudu souhlasit.

Priznám se vám, že sám jsem trochu na poslední chvíli v posledních dnech jednal s odbornou veřejností a připravil jsem do tohoto materiálu také několik pozměňovacích návrhů, ke kterým se za malou chvíli přihlásím. Společně s kolegy, jak zástupci koaličních stran, tak i z opozice, jsem připraven pak vše jedno po druhém projít a pokusíme se samozřejmě najít nějakou vyváženou shodu. Myslím si ale, že to, co jsem zmiňoval, paušální platby za kopírky, zvýšení cen pro knihovny, to by skutečně Poslanecká sněmovna neměla na veřejnost a na veřejný sektor uvalit.

Řeším tam, namátkově, další problémy. Navrhuji, aby takové služby, jako jsou diplomové práce, lidová díla, mohly být osvobozeny, protože například diplomové práce, vědecké práce studentů mají být přece veřejným majetkem nás všech, celé společnosti, a v rámci vývoje, výzkumu a šíření vzdělání bychom k nim měli mít všichni, a především mladí studenti, přístup zdarma a neměli by za ně platit, ať už za kopii samotnou, nebo paušálně právě ve formě platby za nějakou kopírku.

A poslední, co chci za sebe tady deklarovat – zatím nejsem srozuměn ani s návrhy na metodu výpočtu toho navýšení. To je asi jeden z nejproblematičtějších bodů. Víím, že tady ve Sněmovně je diskutováno, i aktuálně předsedající kolega Petr Gazdík ve svém pozměňovacím návrhu dává jednu z metod, kdy se diskutuje, jakým způsobem dojít k dohodě a k meziročnímu navýšení. Já za sebe říkám, že nejjednodušší, nejjasnější a hlavně férová pro obě strany mi přijde metoda, kdy je řečeno, že navýšení je prostě klasicky o standardní inflaci. Inlace, navýšení cen, resp. snížení hodnoty měny, peněz, našeho příjmu, je přece stejné na obou stranách. Myslím si, že to je férový přístup, ke kterému by měla přihlédnout i Poslanecká sněmovna.

Tolik na úvod stručně představení řady mých pozměňovacích návrhů, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Nyní poprosím pana poslance Františka Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já načtu v podrobné rozpravě dva své pozměňovací návrhy. Předem bych chtěl říct, že ty pozměňovací návrhy nejsou proti tomu, aby autoři hudby nebo autoři uměleckých děl byli nějakým způsobem ošizeni nebo ochuzeni o odměny, které jim právem náleží, nicméně v tom zákoně i v té novele se objevují některé věci, se kterými já osobně nemohu souhlasit.

První, co bych chtěl změnit, je, v § 98c bych chtěl zrušit odst. 4, kde se v podstatě říká, že podle současného znění ten zákon ukládá administrativní povinnost dokonce i osobám, které s těmi hudebními díly nemají nic společného, a provozovatelům nějakého prostoru, to znamená třeba hospodskému, který pronajímá sál, dávají povinnost o konání té kulturní akce informovat kolektivního správce. To si myslím, že je špatně. Tam ti lidé, kteří pronajímají prostory, přece nemají nic společného s těmi uživateli autorských práv, to znamená s těmi hudebníky, a je to jistě znevýhodnění autorů hudebních děl oproti například výtvarnému umění, kde pokud by tam byla nějaká výstava, tak k něčemu takovému nedochází. To znamená, já v té první části bych chtěl narovnat tuto nerovnost a zrušit povinnost majitelů prostorů hlásit kolektivnímu správci to, že se tam bude něco dít.

Dále bych chtěl zrušit odst. 5 v § 98c v tom plánovaném, jinak v současném zákoně je to § 100 odst. 5, kde se uživatelům ukládá povinnost deset nebo patnáct dní předem hlásit kolektivnímu správci užití autorských děl. To znamená, hudebníci musí patnáct dní předem hlásit OSA, jaké skladby budou provozovat. To se bohužel týká i skladeb, jejichž autor si nepřeje být zastupován OSA, nežádá od OSA žádné odměny, nebo dokonce se to týká skladeb, kdy autor hraje jako interpret vlastní tvorbu, a tím pádem od OSA nic nežádá. Dále se to týká skladeb, u kterých už uplynula doba trvání majetkových práv. Je nutno zdůraznit, že stoupá počet autorů, kteří nechtějí být zastupováni těmi oficiálními kolektivními správci, a mohl bych třeba jmenovat Svaz nezávislých autorů, do kterého se tito autoři sdružují. Samozřejmě zrušení tohoto ustanovení nijak neruší povinnost provozovatele, to znamená hudebníků veřejné produkce, uzavřít před užitím chráněných děl s OSA smlouvu. To znamená, pokud ten hudebník opravdu hraje skladby autorů, kteří jsou zastupováni OSA, v zákoně zůstává zákonná povinnost OSA nebo kolektivního správce informovat. Já ruším pouze to, že to musí být patnáct dní předem, a ruším to, že ti hudebníci musí kolektivního správce informovat i v případě, že hrají svoji vlastní produkci a nechtějí od kolektivního správce žádné tantiémy. To je pozměňovací návrh první.

V druhém pozměňovacím návrhu navrhuji velmi jednoduchou úpravu, kdy uživatel autorských děl si může ze zákona jmenovat zástupce pro jednání s kolektivním správcem. To je jednoduchá úprava, kdy ten zástupce získává určitá zákonem daná práva, ale i povinnosti vůči kolektivnímu správci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je paní poslankyně Věra Kovářová. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobrý den dámy a pánové. Ráda bych vás ve svém příspěvku upozornila na některé skutečnosti, které jsou proti téměř padesátiprocentnímu navýšení některých poplatků OSA.

Podle analýzy Parlamentního institutu, kterou jsem si nechala vypracovat, je situace v oblasti poplatků velmi roztržštěná a neexistuje žádná sjednocená evropská platba za užití děl. Nicméně lze konstatovat, že ve srovnání například se Švýcarskem platíme v České republice dvojnásobek švýcarských plateb, a to bez srovnání na cenovou paritu.

Dále bych vás ráda upozornila na to, že současné razantní zvýšení o 50 % ze strany OSA nelze odůvodnit žádnými makroekonomickými hledisky, protože například inflační hladina se v České republice pohybuje setrvale pod jedním procentem. Toto navýšení o 50 % by se dotklo především obcí. Množství obcí zřizuje své příspěvkové organizace, které už dnes platí nemalé částky kolektivním správcům. Jde vesměs o neziskové aktivity, jež mají za cíl zvyšovat kvalitu života jejich občanů. Jde o školy, družiny, pečovatelské domy a jiná sociální či kulturní centra. A i za tyto organizace budou muset samosprávy počítat ve svých rozpočtech s navýšením jejich rozpočtů.

Pokud jde o další vývoj sazeb kolektivních správců, nevidím v příjmech obcí a měst žádný další prostor pro jejich zvyšování, než jaké odpovídá vývoji makroekonomických ukazatelů České republiky. Obce a uživatele v České republice nezajímá, jestli jsou autoři hudby v České republice podhodnoceni ve vztahu k jiným autorským profesím, anebo jde o logické nastavení, pokud je v České republice více autorských profesí. To je věcí jednání mezi kolektivními správci. Obce a uživatele zajímá konečná částka, kterou kolektivním správcům budou muset uhradit za všechny autory, a ta už je v České republice zcela dostačující. Skokový nárůst zvýšení odměn pro příští rok ilustruje i vývoje sazeb OSA u reprodukováné hudby v posledních čtyřech letech. Nejsm si vědoma, že by kdy v minulosti došlo k tak dramatickému nárůstu požadovaných sazeb.

Dovoluji si vyslovit názor, že se kolektivní správce OSA snaží zvýšit své sazby před nabytím účinnosti novely autorského zákona, kterou zde v druhém čtení projednáváme a která upravuje nově vyhlásování sazeb kolektivními správci. Podle mého názoru si OSA chce zajistit zvýšení svých sazeb na několik let dopředu, aniž by se musela podřídit pravidlům, která má nově stanovit novela autorského zákona.

Dámy a pánové, ráda bych vás upozornila na to, co zaznělo ve výboru pro veřejnou správu. Zástupci OSA upozornili, že zastupují zájmy umělců. To za prvé. Za druhé, že stát nemá regulovat tyto poplatky. Zároveň však bylo řečeno, že jde o monopol. A já bych vás ráda upozornila na to, že jde-li o monopol, tak každý stát by si měl monopol regulovat. To za prvé. A za druhé se domnívám, že navýšení těchto poplatků je zcela neodůvodněné. Proto bych vás ráda požádala, abyste zaměřili

svou pozornost na pozměňovací návrhy, které se budou snažit zamezit skokovému navýšení OSA o 50 % a další věci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, jsme opět ve druhém čtení tohoto sněmovního tisku 724, neboli autorského zákona.

Na úvod řeknu, že jsem se také připravila pozměňovací návrh, ale současně s tím říkám ještě jednu důležitou věc. Svůj pozměňovací návrh bych využila jenom v takovém případě, že nebude odsouhlasen původní vládní návrh, tedy z pohledu kopírování, množení děl, protože toto je věc, se kterou s pozměňovacím návrhem přicházím. A je to díky tomu, že jsme to jednak probírali ve výboru pro veřejnou správu. Ještě řeknu, že jsme si toto sami dobrovolně vzali k projednání, protože se na nás obracely malé obce, ale i větší města, ale řeknu i zástupci knihoven, zejména veřejných knihoven, univerzitních apod., protože se mezitím zrodily nové pozměňovací návrhy, které by mohly vést k tomu, že opravdu dojde k nebývalému nárůstu plateb za množení děl a půjčování knih. Už o tom tady mluvil předřečník pan Kolovratník, tedy prostřednictvím pana místopředsedy, a řeknu, že v mnohém, aniž bychom se domlouvali, tak máme stejnou zpětnou vazbu od veřejných institucí, a právě můj pozměňovací návrh, který mám už v elektronické podobě zařazen, odpovídá tomu, kdyby nedošlo ke schválení, čistému vládnímu návrhu z pohledu množení děl.

Také chci říci, někteří mí předřečníci dnes mluvili o autorských poplatcích za reprodukovanou hudbu. To nechám na jiných, protože se tomu věnuji, také ve výboru pro veřejnou správu se tomu věnoval podrobně pan poslanec Adámek a já se už nebudu k této věci vracet, protože i on má potom svůj pozměňovací návrh. Ale ještě chci říci stručně alespoň k tomu, co se týká množení, kopírování děl.

Pan ministr když v úvodních slovech mluvil o tomto autorském zákoně, tak říkal, že jde o transpozice a že jde vlastně o tzv. transparentnost tohoto zákona, novely zákona o autorských právech. To je v pořádku. Ale když se tedy vrátím ke kopírování děl, a ptala jsem se na to i odborníků, odborné veřejnosti, která se s tímto faktem setkává, tak velmi chválí současný stav, který je nastaven tak, že se vlastně platí za každou stránku určitá taxa, je to 20 haléřů za jednu černobílou kopii A4 a 40 haléřů za kopii barevnou. Je to také transparentní, protože se zaplatí za to, co bylo opravdu nakopírováno.

Tak jak jsem se postupně seznamovala s jednotlivými návrhy některých kolegů poslanců, tak tam bohužel by došlo k tomu, už to zde bylo zmíněno, mnohé věci už vynechám, protože zde byly řečeny, ale musím zde zmínit právě ten poplatek jednak za půjčování knih, kdy se má podle poslaneckých návrhů zvýšit čtyřnásobně, tedy ze současných 50 haléřů na 2 koruny za jednu výpůjčku, v rozpočtu to nyní dělá 50

milionů korun ročně, a kdyby došlo k návrhu a odsouhlasení těchto pozměňovacích návrhů, zejména tedy následně v garančním výboru, tak by to znamenalo odvádění kolektivním správcem 200 milionů korun ročně. Takže na to upozorňuji prosím. A ten můj pozměňovací návrh, ke kterému se ještě přihlásím, tak ten toto bude narovnávat, aby k tomuto nedocházelo. To je jedna z věcí.

Kdyby mělo dojít k tomuto navýšení, tak zase řeknu za územně samosprávné celky a za příspěvkové organizace, které jsou jimi zřizovány, tak by to šlo přímo proti rozvoji čtenářství, vzdělanosti jako takové, proti kulturní politice státu. Víím, že toto i řekla jedna paní starostka, která je už dlouhodobě v samosprávě, a že také to podobně těmito slovy ohodnotila, takže na to opravdu velice důrazně upozorňuji. Další věc, že školská zařízení by nemohla v kolektivním správcem autorských poplatků uzavírat hromadnou smlouvu, pokud by chtěla během výuky např. pouštět vzdělávací filmy, hudbu apod. Přehrání každého díla by znamenalo vždy novou smlouvu s kolektivním správcem, a tedy další úředničinu navíc. Takže i na toto chci ze svého pohledu upozornit.

Opakuji ještě, že zatím je nejspřavedlivější opravdu současný způsob platby poplatků při rozmnožování služeb, a věřím, že tak jak to bylo v rámci RIA připomínkováno, že by to bylo to nejprůhlednější, nejtransparentnější, takže k tomu směřuje v případě změny na paušály můj pozměňovací návrh.

A proč vás ještě mám o tom přesvědčit, o tom svém pozměňovacím návrhu, řeknu i v této obecné rozpravě. Tento můj pozměňovací návrh je odpovídající současnému stavu, čili nic nezdražuje, pouze mění systém, který nezatěžuje státní rozpočet a rozpočet územně samosprávných celků a univerzit, tak je to, řeknu, naprosto ve veřejném zájmu.

Já vám děkuji za pozornost a pak se ještě přihlásím v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy... Pardon, faktická poznámka, pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Vážený pane předsedající, mockrát děkuju za slovo. Ta dosavadní debata nepochybně odráží fakt, že v této Sněmovně je mnohem více starostů a konzumentů umění než autorů. A já si myslím, že kdyby tu bylo více autorů, nejen tato debata, ale i jiné debaty v této Sněmovně by možná vypadaly poněkud jinak.

Chci upozornit na fakt, že duševní vlastnictví, autorství, je prostě práce a práce má být nějakým způsobem a kvalitně zaplacená. My víme o jedné straně, která v této Sněmovně ještě není, ale v té příští už nejspíš bude, která si myslí, že krást duševní vlastnictví je normální a správné. Tato Sněmovna, jak se zdá, směřuje k něčemu jinému. K takovému normálnímu českému postoji, že nejlepší umělec je umělec chuděj a naštvanej. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda reagovala na kolegu Komárka prostřednictvím pana předsedajícího. Já myslím, že jste nepochopil asi tu debatu, která je zde vedena. Jasně bylo řečeno, že nikomu nevadí, tedy aspoň mně osobně, vybírání a placení poplatků. Jde o to, že se zcela náhodou a najednou některé poplatky zvýšily až o 50 %, když předtím se zvyšovaly v řádu čtyř, pět procent. Takže pane poslanče, zvýšení autorských poplatků o 50 % prostě ne. Ale placení poplatků ano, protože každý má samozřejmě nárok být zaplacen za svůj výkon.

Přiznám se, že na jednom semináři zaznělo, že umělci jsou špatně ohodnoceni při vystupování na koncertech. Ale to prosím pěkně není problematika tohoto zákona. To musí být v konzultaci s Ministerstvem kultury, s kraji či obcemi. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Mně se to zrovna hodí, protože já jsem v konfliktu zájmů, neboť mám u OSA registrované jedno svoje CD, druhé už nikoliv. Autorské CD, podotýkám. Samozřejmě nepatřím k těm, kteří by byli pravidelně hraní. Ale věřte mi, že kdokoli z vás budete mít přilepenou jakoukoli politickou stranu tady na čele, tak to budete mít složitější s tím, abyste se do médií dostali. A tím se nijak nechci cpát, kam nepatřím.

Ale to, co mně rozhodně vadí, a věřím, že by to mohlo vadit i panu poslanci Komárkovi, je, že když někdo má svoji muziku, napíše si svoje písně, svoje písně hraje a nemá s žádným kolektivním správcem smlouvu, tak že nemá mít vůči nim vůbec žádné povinnosti. Proto je mi sympatické to, co tady říkal pan poslanec Vácha, že do toho už fakt nikomu nic není. Abychom nezabíli i to málo kultury, co na těch malých vesnicích je. Abychom se báli jít si zahrát do hospody, že na nás někdo vlítne a vpálí nám milionovou pokutu za to, že jsme si tam zahráli, tak to mi přijde fakt už jako o strach. A to je takové to lámání hrany toho, kam ten autorský zákon by mohl směřovat, a z toho jde strach.

My jsme poctivě projednávali ten návrh zákona – vrácený, už to o něčem svědčí, Poslaneckou sněmovnou do druhého čtení – a narazili jsme na obrovskou spoustu problémů, které s autorskými právy v podstatě ani nesouvisí. Jestliže tady existuje bohužel šance, že za kopírování veřejných listin na obecních, krajských úřadech a institucích se bude platit paušál na kopírákách za počet kopírek, kde se tedy opravdu žádný Shakespeare nebo někdo takový nekopíruje, ale jde spíše o rozhodnutí a materiály, které se týkají chodu úřadů a věcí úředních... A když na to kýve ministr kultury, který říká – ano, to tam dejte, to je v pořádku... Že to jsou zvýšené náklady z 50 mil. korun na 200 mil. korun pro veřejnou správu, další náklady, které jdou mimo povinnosti směrem k vysokým školám apod., tak to už fakt s autory nemá příliš

mnoho společného. To říkám jako pidiator, mimochodem. Ale už to s tím fakt nesouvisí.

Když si sečtete maximální možné hranice, které by kolektivní správci chtěli, a promítnete si to nikoliv do velké významné restaurace uvnitř města Prahy nebo Brna nebo jiné metropole, ale promítnete si to na Dolní Bezděkov, kde žije sto trvale žijících lidí... Kdyby náhodou ten dotyčný si tam pustil televizi, rádio a ještě tam občas udělal nějakou akci, tak se dostane k tomu, že bude platit poměrně vysoké poplatky, které prostě neutáhne. Tak co se bude dít? Buď se to bude nějak obcházet a všichni budou mít strach, že při naší často české povaze přijdeme se závistí říct "ale oni tam dělají, pane, sousedé něco, co nemají", a tak to zabijeme. Anebo když to budou chtít dělat poctivě, tak řeknou "na to nemáme, to se tady prostě dít nemůže a nebude".

Zasedal podvýbor pro cestovní ruch a potkali jsme se se zástupci v oblasti lázeňství a poskytování zdravotní péče a zjistili jsme, že i do téhle oblasti, protože se jedná o odstopování... Prostě na cestě je možnost odstopování poplatků za televize apod., které jsou součástí nějakého lázeňství nebo poskytování zdravotní péče v nemocnicích, v lázních atd., že se tady otevírají nůžky, které se přímo dotknou kvality a úrovně poskytování zdravotní péče ve svém důsledku. Narazili jsme na to, že to velmi úzce souvisí s nepříliš dobře propracovanou, nebo téměř neexistující koncepcí cestovního ruchu, protože se to samozřejmě týká i dalších a dalších oblastí.

Já myslím, že ten návrh zákona je opravdu tak strašně nepřipravený, což mimochodem charakterizuje i to, že jsme na výboru pro veřejnou správu, kde jsme projednali velkou řadu pozměňovacích návrhů, a dokonce některé napříč politickým spektrem, jsme i doporučili – a pevně věřím, že pan poslanec Adámek, doufám, že těm jeho pozměňovacím návrhům nedávám polibek smrti, protože je považují některé za praktické a dobré, udržující rovnováhu mezi tím, že autoři mají právo na to, aby dostali odměnu za svoji práci, to zcela bezpečně ano. Ale tak jak už tady padlo, dá-li stát nějaké instituci, nějaké organizaci šanci rozhodovat o tom, kolik vybere, pak by zkrátka měli vědět, jak to funguje, jak to dopadá dovnitř toho systému, bez toho, aniž bychom brali právo všem těm, kteří vyprodukovali cokoli v oblasti kultury, umění apod., aby za to dostali zapláceno, pokud s tím někdo někde nakládá. Ale neměli bychom zabíjet živou kulturu. Měli bychom vědět – nebo vy byste měli vědět, vládní poslanci především, že zasahujete i do dalších oblastí, do školství, do vysokých škol a do jejich nákladů, do zdravotnictví, do fungování lázeňství a nemocnic jako takových. Myslím, že ne všichni víte, co tento návrh přináší. On vypadá jaksi sympaticky, že to je vlastně o nějaké regulaci v oblasti poskytování části příjmu, nechci říct ani zisku, protože kultura na obcích je téměř vždycky dotovanou záležitostí. Že to je jaksi podíl z příjmu, nikoliv ze zisku, to je také klíčové slovo. A nemá-li systém umřít, musíme také vědět, že je třeba i trošku regulovat a myslet i na ty malé, kteří to nejsou schopni někdy úplně zvládnout.

Já nemohu jinak, než že zcela určitě budu navrhovat, aby byl komplet celý zákon vrácen Ministerstvu kultury nebo předkladateli k přepracování. Úmyslně neříkám zamítnutí, protože jsem přesvědčený o tom, že dobrý zákon potřebujeme. Ale když ten zákon nebude, nic strašného se nestane. A pokud ho ministerstvo předělá aspoň v debatě s těmi, kterých se týká, tak jenom dobře. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Trošku vážněji. Já souhlasím s kolegou Bendlem, že ten zákon není revoluční ani geniální. Ale on ani nemohl být. Protože my se snažíme vyřešit filozofickou otázku, kterou neumí vyřešit nikdo, dokonce ani Amerika, náš vzor.

Ten problém je v tom, že v době internetu a masových možností šířit veškerá díla bez jakékoli kontroly – autoři skutečně o ty peníze přicházejí a my se je pak snažíme vykompenzovat věcmi, které vypadají absurdně, jako je poplatek z kopírky. Ale ono to tak absurdní není. Vezměte si člověka, který má televizi, kouká se zásadně jenom na Ordinaci v růžové zahradě, ale platí České televizi koncesionářský poplatek. To je přesně totéž. Všichni s tím souhlasíme, protože si říkáme, že chceme veřejnoprávní televizi. A určitě je to správné. Ale pokud chceme živé umění, pokud chceme být lepší v konkurenci se světovou kulturou – a dneska už každý ví, že kultura je strašně důležitou součástí tvorby národního důchodu, kreativní průmysl atd. – čili pokud chceme podporovat kulturu, měli bychom myslet na to, že i ty takřikajíc absurdní poplatky z kopírek jsou určitým řešením problému, který neumíme řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pan poslanec Václav Votava a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Bendl.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych ještě reagoval i na pana kolegu Komárka. On to tady stavěl asi tak, že v podstatě tady existuje určitá závist, že ti umělci dostávají odměnu za svá autorská díla. Myslím, že vůbec nepochopil, o co jde. Jde o to, že to, co chtějí ochranné svazy, je naprosto nepřiměřené. Zvedat poplatek o 50%! A tady je vidět, že naprosto chybí regulátor. Už to tady padlo několikrát. Prostě ze zákona je dána povinnost platit ten poplatek. Beru. I komu. Beru. Ale v zákoně není výše poplatku. A proto tady musí být regulátor, který to bude regulovat a nedopustí takové věci, promiňte mi, řeknu možná nehorázně, nehorázné zvyšování toho poplatku.

A pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, co se týká těch kopírek, to není jenom absurdita, to je taky nehoráznost. To je nehoráznost! To stavíte každého, kdo má kopírku, nebo ten úřad, kdo má kopírku, že je nějaký zloděj, že vykrádá umělecká díla. Autorství uměleckých děl. To je naprostý nesmysl! Chápu, ano, platit za každý zkopírovaný list, jak bylo, 20 haléřů nebo kolik, když se kopíruje pouze nějaké autorské dílo, to ano. Ale paušálně a ještě nasčítaně, samozřejmě, tak nezlobte se, to už je opravdu nehoráznost. (Tleská několik poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Petr Bendl a jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Autorský zákon, a tenhle už vůbec ne, z autora žádného věhlasného umělce neudělá. O tom jsem hluboce přesvědčený. A to, čeho já se bojím, že už nebudeme moct jít normálně do hospody si zahrát a že tím budeme vystavovat majitele hospody sankcím a trestu za to, že si tam půjdeme zabejkat, určitě ne žádnou supervelkou kvalitu, ale od srdce. A bude nám úplně jedno, jestli nás někdo poslouchá, či nikoliv.

Bylo mi vysvětleno, že už to nemůžeme vrátit k přepracování, protože nám to jednací řád neumožňuje, tak mi nezbývá než v podrobné rozpravě dát návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším přihlášeným je pan poslanec Kolovratník s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Kolovratník: Mě mrzí, že jsem v nesouladu s jinak milým a svým oblíbeným kolegou Martinem Komárkem. Ale pane poslanče, kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, opravdu tady s tím pohledem já nemohu souhlasit. Mohl bych i odlehčit debaty: Že někdo závidí umělcům, to už tady kdysi bylo, tuším někde na Červeném Hrádku, nejmenovaný funkcionář předchozího režimu mluvil o Haničce Zagorové, jak bere miliony, a ti Jandové kolik mají. Tak to fakt ne! To myslím, že tady ve sněmovně nikdo takhle nevidí.

A ono to tady padlo ode mě i od kolegů. Jasně že je férové za autorství, za autorská práva zaplatit. Ale jestliže tady kolega hovoří o tom, že ten problém nejsme schopni řešit, že na internetu se hudba a autorství volně šíří, to přece není pravda. Jsme schopni to řešit. Jsou moderní formy, digitální formy, jako je služba Spotify, Apple Music – teď jim asi budu dělat reklamu. Já sám jsem uživatelem obou. Platím malý paušál, mám tu hudbu k dispozici legálně zaplacenou. Takže ty cesty jsou a my bychom se měli dívat dopředu, hledat moderní formy, a samozřejmě férové vůči oběma stranám. Ale jednoznačně se nemohu smířit s tím, abychom tady ze všech, kteří kopírují na vysokých školách, ve veřejných institucích, v knihovnách, abychom z nich paušálně dělali zloděje a podvodníky a vybírali za to nějaké paušální poplatky. To se na mě nezlobte, to je špatně!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Ploc s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Nebudu tak nezdvořilý, abych některé kolegy nařkl z toho, že něco nepochopili, protože předpokládám, že mají IQ alespoň 90, a moje řeč byla poměrně jasná. Ale já jsem se asi vyjádřil špatně. Já jsem se asi vyjádřil špatně. Ale vy ostatní, kdo jste to slyšeli, víte, že jsem nikdy o žádné závisti nemluvil. Tady už ta sněmovna funguje jako naše ctěná novinářská obec. Někdo napíše blbost a další ji po něm zase opakuje. Takže já jsem o závisti nemluvil. Já jsem prostě chtěl, a na tom v této debatě trvám, byť pouze faktickými poznámkami, nestojí to za zdržování, protože ono to stejně dopadne, jak to dopadne, já jsem pouze chtěl obrátit pozornost

na to druhé hledisko. Aby ta debata nebyla příliš monotónní. Skutečně, problém ochrany duševního vlastnictví je problém poměrně velký. A když si nemůžu dovolit, ať už ve městě, nebo v obci mercedes, tak nikdo nad tím nepláče a nikdo mi ho nedoplácí. Já si prostě koupím škodovku. Takže když někdo na to umění nemá, tak si ho prostě nekoupí. Knížky jsou drahé a tak drahé jsou třeba proto, a desky, protože to duševní vlastnictví není dobře chráněno a autoři nemůžou dostat honoráře z kopií. To je prostě tak! To je fakt a tento zákon ho neřeší. Ale znovu říkám: Nelze mu to vyčítat. Nelze to vyčítat tomuto zákonu, to neumíme zatím vyřešit nikdo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ploc a jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo. Víte, pane poslanče Komárku prostřednictvím předsedajícího, já tedy našim umělcům opravdu nezávidím, mnoha z nich si vážím.

A jinak můj názor je, že ten zákon je od samého začátku problematický. Už byl několikrát u soudu. Dokonce jednou byli napadeni tím, že hotelový pokoj vlastně není veřejný, ale zaplatíte si tam za své peníze soukromí. Tak nevím, proč z hotelového pokoje byste měl odvádět. A za druhé, v restauracích podle mě nikdo nekouká na umělce, i když, jak jsem řekl, si jich vážím, ale většina hospod a restaurací, když jsou otevřeny, tak v nich běží sportovní přenosy. Nejvíce fotbal, hokej. Takže by vlastně v tom svazu měli být samotní sportovci, mě napadlo. Protože na ty se kouká opravdu veřejně nejvíce. Děkuji. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Fiedler a jeho faktická poznámka. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Zareaguji na krátké vystoupení pana poslance Komárka, na jeho úvod. Já bych vás chtěl, pane poslanče Komárku, prostřednictvím pana předsedajícího ujistit, že se opravdu vyjadřujete nesrozumitelně a zmateně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já tedy nevím, když jsem tady slyšel, že platíme 150 korun poplatků za televizi a že s tím všichni souhlasíme, tak já se chci tedy ohradit, že já s tím hrubě nesouhlasím. Protože je to skrytá daň a myslím si, že by se veřejnoprávní televize měla řešit úplně jiným způsobem a ne takto. A to, co tady padlo, že budeme suplovat to, že chybí peníze na zaplacení těch umělců tím, že budeme zpoplatňovat na úřadech kopírky a podobně nesmysly – nezlobte se na mě, v době internetu, kdy dneska to, co chcete, si stáhnete z webů bez naprostých obtíží, tak aby ještě tímhle trpěla veřejná správa, samospráva, to mi připadá hodně za hranou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Pilný a jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Holík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, autorská práva jsou přece chráněna. Otázka je, jakým způsobem je provedena implementace. Kdysi jsem se setkal s názorem u soudců, že když někdo ukradne kolo, tak je to krádež. Duševní vlastnictví zřejmě taková krádež ještě v povědomí soudců, lidí, kteří mají tyhle příklady nějakým způsobem odsuzovat a posuzovat, prostě není. Mechanismy, jak to objevit na internetu atd., prostě existují. Existují náhradní způsoby, jak se průmysl s tím vypořádává. To je prostě na stole a není pravda, že neexistuje řešení. Ale hledat náhradní řešení, že budeme zdaňovat kopírky? Za chvíli budeme zdaňovat to, že umíme číst. Protože já půjdu někam a tam převyprávím obsah nějaké knihy a budu to muset zaplatit. To je prostě absurdní! Ten autorský zákon je dobrý. A organizace, které suplují ten mechanismus, jak by se tohle mělo řešit, prostě jsou mechanismy náhradní a jsou naprosto absurdní. Celá ta konstrukce je prostě absurdní. Autorský zákon existuje a je potřeba jeho ochranu jenom vymáhat. A efektivně vymáhat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Pan poslanec František Vácha s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Ludvík Hovorka, rovněž faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Mě k té poznámce vyprovokovaly ty komentáře k platbě za rádio, televizi. Předem říkám, že jsem pro to, aby sami autoři byli spravedlivě odměněni. Ale přicházím s takovou myšlenkou. Možná kdyby se neplatilo za rádio, tak by se tam nehrála taková muzika, jaká se tam teď hraje. Možná že by se tam hrála mnohem lepší muzika. Nemuseli bychom poslouchat ty normalizační – a teď neřeknu to sprosté slovo. Dostali by se tam i nějací nezávislí umělci, protože samozřejmě ten umělec dostane tantiémy za to, že se jeho muzika hraje v rádiu. Polovinu peněz odnese do rádia, aby ho tam hráli, a tímhle tím si vydělává. Takže nad tím bychom se možná taky měli zamyslet. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ludvík Hovorka a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, v minulosti jsem předkládal jednu novelu autorského zákona a vzpomínám si, co to bylo za boj především s autorským svazem a s těmi, kdo je zastupovali. A chtěl bych říct jenom jednu věc, takové poznání. Skutečně v tom procesu je nejhorší, že nad systémem stanovování poplatků není vůbec žádná kontrola. To nikde na západ od našich hranic není. Skutečně všude existuje důsledná kontrola. Autorští správci nebo zástupci autorských svazů si nemohou dělat, co chtějí. Samozřejmě musí být autorský zákon vymahatelný.

Umělci musí mít nárok na své odměny. Ale musí nad tím být důsledná kontrola. A ta se uplatňuje skutečně výrazným způsobem. Jenom u nás to neustále pokulhává, a proto jsme svědkem toho, co se tady objevuje. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Pardon, ještě paní poslankyně Fischerová a její faktická poznámka.

Poslankyně Jana Fischerová: Ještě jednou děkuji za slovo, pane místopředsedo. Poslouchám své kolegy a kolegyně, jak zde probíhá diskuse, a připadá mi, že jsme dospěli k závěru, že co se týká kopírek, tak že jsme to tady vyřešili, že si nikdo nepřeje paušální platby pro univerzity, školy atd. A co se týká poplatku za autorská práva a vymáhání, tak jsou tady na to názory samozřejmě různé.

A ještě jsem si uvědomila, když jsme byli s výborem pro veřejnou správu a s podvýborem pro cestovní ruch na výjezdním zasedání, kde jsme mluvili s odborníky cestovního ruchu, tam nám říkali, jak běží za poslední čtyři roky ještě soudní řízení, do dneška to není vyřešeno, a je to právě za ty televizory na pokojích. Takže to říkal tady pan předseda hospodářského výboru – najít systém, jak toto kontrolovat, aby to bylo zodpovědné, aby to bylo jasné, srozumitelné. A chtěla jsem na to upozornit, že tady jsou opravdu soudní řízení, která už probíhají čtyři roky a dodnes nejsou vyřešena. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní poslankyni. A pokud není žádná další faktická poznámka, prosím pana poslance Kořenka, který je zatím posledním přihlášeným do... a potom ještě pan místopředseda Gazdík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Jenom velmi stručně bych si dovolil upozornit, že v systému jsou dva pozměňovací návrhy, které jsem předkládal a které se vztahují ke snížení administrativní náročnosti, a to především, nebo resp. jeden se týká, že v předloženém vládním návrhu novely je navržena povinnost ustanovit společného zástupce jen pro užití v rozhlasových, televizních vysíláních, tedy při profesionálním užití, a provozováním rozhlasového nebo televizního vysílání a v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu. Pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby se k těmto ustanovením přidalo další ustanovení týkající se práva užití zvukového záznamu z reprodukčního zařízení. Uživatelé by tímto dosáhli na možnost, aby kolektivní správci byli povinni ustanovit společného zástupce v případě použití reprodukované hudby v jednotlivých provozovnách. V současné době podnikatelské nebo neziskové subjekty řeší platby za užití hudby v rádiu, televizoru či z reprodukčního zařízení samostatně s každým kolektivním správcem zvlášť. V případě schválení tohoto návrhu dojde ke snížení administrativní zátěže a finančních nákladů.

Podobný je i druhý návrh, který sleduje taktéž snížení administrativní zátěže uživatelů, nezávislých správců práv i kolektivních správců v případech, kdy si nositelé práv zvolí pro správu některého z práv spravovaných v rámci takzvané

rozšířené kolektivní správy, kde zákon umožňuje provedení takzvaného up-outu nezávislého správce práv. Nebudu to více rozebírat.

Jenom chci upozornit, že byť jsou vloženy v systému, nebudu se k nim samostatně přihlašovat, neboť jsme se v rámci zjednodušení rozhodli, že vytvoříme komplexní pozměňovací návrh, který si osvojil pan poslanec Procházka, a bude obsažen tady v tomto návrhu. Je to z toho důvodu, že těch pozměňovacích návrhů je celá řada a obávám se, že při schvalování tohoto zákona vznikne jakýsi nepřehled a nemusíme schválit úplně to nejoptimálnější, co bychom chtěli. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Gazdík. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milé kolegyně, milí kolegové. Dostáváme se znovu ve druhém čtení k zákonu, který jsme společnými silami vrátili k novému projednání do výboru. Ten zákon je mnohem důležitější, než se zdá. Ten zákon je o tom, jestli se v této zemi bude ještě podnikat, jestli nezaniknou venkovské prodejny, venkovské provozovny, kadeřnice, jestli si tam někdo bude moct pustit televizi či rádio. Ještě závažnější je celá situace venkovské kultury, protože si nedovedu představit, jak při těch poplatcích, které mají být navýšeny, jak bude vypadat takový ples, který pořádají hasiči či myslivci, protože ty poplatky už budou pro ně skutečně neúnosné a bude to znamenat likvidaci folkloru i venkovské kultury.

Ve výborech po novém projednání, přiznám se, vznikl další chaos. Chtěl bych poděkovat panu ministrovi za velmi vlídné jednání a za to, že jsme byli schopni se domluvit na tom, co vlastně chceme. Chceme zabránit skokovému navýšení poplatků, které plánují kolektivní správci. A tady si dovoluji nesouhlasit s panem poslancem Bendlem, který k tomuto zákonu říká, že když se nic nestane, nic nebude, tak se vlastně nic neděje. I děje. Od 1. ledna se zvýší ty poplatky o 50 % jenom u OSA a dalších kolektivních správců později také a to znamená přesně to, co jsme nechtěli. Oni se velmi snaží a produktem toho je ten chaos, který vzniká i při těch pozměňovacích návrzích, při projednávání v různých výborech.

Za chvíli se přihlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům, které byly dojednány s ministerstvem. První je jediný pozměňovací návrh 5054, který bude zabráňovat skokovému zdražení a který obsahuje přechodná ustanovení, která zdražení od 1. ledna zabrání.

Druhým pozměňovacím návrhem, který byl vypracován společně s Ministerstvem kultury, byl návrh 5055, který ale bohužel byl implantován právě na ten návrh, o kterém tady mluvil pan poslanec Kofenek, ten společný návrh kulturního podvýboru, který ale obsahuje tady tu problematickou stať pana kolegy Procházky, o které tady už mnoho zaznělo, a to jsou právě ty kopírky a tady ty nesmysly, které způsobí jak samosprávám, tak univerzitám i dalším veřejným institucím obrovské problémy. Proto se přihlásím v podrobné rozpravě k návrhu 5205 pana doktora Františka Váchy, který tady tu, řekněme, problematickou pasáž vypouští, a tím se

můžeme dostat skutečně k tomu, co chceme, a to je zabránění skokovému navýšení poplatků.

Nechceme rušit soukromoprávní vztah, jak tvrdí někteří kolektivní správci. Jde o to, aby to monopolní postavení, které mají, nebylo zneužíváno. A naopak toto má tento prolomit. Zavádí se zde také jasný mechanismus, jak zabránit svévolnému navyšování, a posuzovat to má antimonopolní úřad, což nikdo nemůže označit za přílišný dirigismus.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je v této fázi zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. S přednostním právem? Ano. Zeptám se ještě pana zpravodaje, protože jsem převzal řízení, zda nepadl nějaký návrh, o kterém bychom teď měli hlasovat. Myslím si, že ne. V tom případě můžeme pokračovat.

Otevírám podrobnou rozpravu. Registruji pana místopředsedu Gazdika, po něm se připraví pan poslanec Vondráček.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké odpoledne, jak jsem avizoval, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 5054 a také k pozměňovacímu návrhu pana kolegy poslance Váchy 5205. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Vondráčka. Připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Od chvíle, kdy jsem se hlásil do podrobné rozpravy, už uplynul nějaký čas. Já jsem se tenkrát hlásil trošku z jiných důvodů než teď. V každém případě došlo k dalším jednáním, jak už tady avizoval ve svém příspěvku pan kolega Kolovratník. Snažili jsme se najít nějaký kompromis.

Mám tady v systému zapsaný návrh 4821, k tomu se již hlásit nebudu, raději to uvádím na protokol.

Můj pozměňovací návrh, který je veden v systému pod č. 4814, by snad měl být součástí komplexního pozměňovacího návrhu, jak vznikl na půdě školského výboru. Já jej z opatrnosti načítám pod tímto číslem, když tak si s ním poradíme v hlasovací proceduře, protože by případně nebyl hlasovatelný.

V každém případě se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu 5206, který obsahuje určitý kompromis, co se týče tvorby sazebníku kolektivních správců. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kolovratníka. Připraví se pan poslanec Sed'a.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já jsem do systému podal tři pozměňovací návrhy, ale každý z nich se skládá z několika částí. Byl jsem požádán kolegyněmi z legislativy, abych pro jistotu do stenoprotokolu načítel číselně všechny, protože pak budu žádat, aby o nich v proceduře bylo hlasováno samostatně. Takže se omlouvám, ale teď řeknu několik čísel pro záznam.

Přihlašuji se tedy k pozměňovacímu návrhu pod č. 5193, který obsahuje čtyři samostatné části, a ty jsou v systému pod názvy souborů: 10654-14923 až 10654-14926. Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu 5194, ten se skládá ze dvou částí, 10655-14927 až 10655-14928. A konečně se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 5195 a ten má osm samostatných částí pod čísly souborů 10656-14929 až 10656-14936.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Sed'u. Připraví se pan poslanec Vácha.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, přihlašuji se ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu k tisku 724 uvedenému ve sněmovním dokumentu 5211. Stručně odůvodnění návrhu je uvedeno v tomto dokumentu. Nicméně bych chtěl upozornit, že podobný pozměňovací návrh je součástí senátního návrhu zákona, který je uveden ve sněmovním tisku 694/0 a který nám byl doručen již 13. ledna 2016. Jak je zvykem, asi na něj zřejmě nedojde, takže jsem si osvojil tento pozměňovací návrh. Je to obdobný návrh, který se týká § 98c, povinnosti uživatelů a dalších osob v souvislosti s uzavíráním smluv, konkrétně odstavce 5.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Váchu. Po něm pan poslanec Krákora.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 4946 a k pozměňovacímu návrhu 5208. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Krákora a po něm paní poslankyně Fischerová.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu č. 5178, který se týká sazby odměn za provozování rozhlasového nebo televizního vysílání poskytovatelem zdravotních služeb, to znamená třeba v lázních, nejvýše 20 % v nejnižší sazbě odměny stanovené sazebníkem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Fischerovou. Po ní pan poslanec Jandák.

Poslankyně Jana Fischerová: Také děkuji. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu uvedenému pod č. 5177.

Prosím pro stenozáznam. Potřebuji zde ještě načíst pod bodem d) jedno slovíčko navíc, týká se to dobrovolných svazků obcí. Text písmene d) bude "v prostorách archivů státních úřadů, úřadů územích samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí v závislosti na počtu přístrojů určených ke zhotovování tiskových rozmnoženin za úplatu umístěných v těchto prostorách za každý přístroj činí 10 korun měsíčně".

Ještě chci říci, že tento pozměňovací návrh má plnou podporu Svazu měst a obcí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Jandáka. Po něm pan poslanec Koniček.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobrý večer, pane předsedo, dobrý večer, dámy a pánové, budu velmi stručný. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu č. 4517, který jsem vám i s odůvodněním poslal do systému. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Konička. Po něm pan poslanec Rais.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, chtěl bych se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou uloženy v systému pod č. 5202. Jedná se o jedenáct pozměňovacích návrhů, které jsou rozepsány na pěti tiskových stranách a odůvodnění je na devíti stranách, takže se domnívám, že dostatečné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Raise a po něm pan poslanec Adámek.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Já bych se přihlásil k tisku (sněmovnímu dokumentu) 4965, kde mám pozměňovací návrh, kde hovořím o tom, že dosavadní změna umožňuje pořizovat rozmnoženiny pro vlastní potřebu i jiným způsobem než prostřednictvím přístroje pro zhotovování tiskových rozmnoženin. Vládou navržená úprava znamená restriktivní v těchto možnostech pořizování rozmnoženin například prostřednictvím mobilního telefonu a tiskárny, fotoaparátu a tiskárny a podobně, případně je použití těchto přístrojů omezeno na jejich uvedení v podzákoných předpisech, které tyto přístroje taxativně uvádějí. Navržená úprava jde tedy proti trendu vzdělanosti společnosti a volného šíření informací.

Pro úplnost, kolegovi Procházkovi říkám, a on to samozřejmě ví, že to bylo také projednáno na výboru a je to součástí komplexního pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Adámka. Připraví se pan poslanec Kořenek.

Poslanec František Adámek: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já bych se na úvod rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 5196. Nicméně mi dovozte, abych aspoň některé věci, které navrhuji, odůvodnil konkrétně, protože si myslím, že za prvé tady už o tom mluvil kolega Bendl, řekl bych, že jsme to velmi detailně projednávali na výboru pro veřejnou správu. Bohužel jaksi nebylo schváleno usnesení jako takové a považují za správné vás s tím seznámit.

V § 40 odst. 4 navrhuji zrušit poslední větu. Následující body se přečíslují.

Odůvodnění: Je navrženo zrušení věty: "Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládá s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí" – a to zdůrazňuji – "dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem."

Vysvětlení. Právní rámec pro ochranu autorských práv stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES o vymáhání práv duševního vlastnictví, dále jen směrnice. Z této... (Konzultace s legislativou.) Já to mám v pořádku, předpokládám. Já jsem si vzal k srdci, paní doktorko, vaše námítky, které jste měla při projednání na výboru –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jenom poprosím, pane poslanče, o strpení. (Konzultace s legislativou.) To upozornění je pouze v tom směru, že pokud to, co zde načtete, bude odlišné od toho, co je v systému, tak platí to, co načtete na mikrofon.

Poslanec František Adámek: Ano. Já čtu to, co je v systému.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Pouze pro vaše upozornění ze strany legislativy.

Poslanec František Adámek: Já si to uvědomuji. Děkuji.

Takže skončil jsem o tom, že tato směrnice, a z této komunitární právní úpravy má vycházet národní právní úprava, což je logické. Vnitrostátní úprava v žádném případě nesmí odporovat směrnici. Pro výklad komunitární a národní právní úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou porušováním práv z duševního vlastnictví z hlediska jejího účelu má význam zejména odstavec 26 preambule směrnice, v němž se uvádí, že cílem není zavést povinnost stanovit náhradu škody jako trest, ale umožnit odškodnění na základě objektivních kritérií s přihlédnutím k nákladům vzniklým nositeli práv, jako jsou náklady na zjištění porušení práva a totožnosti porušovatele.

Jinými slovy, peněžité nároky z porušení autorských práv by neměly sloužit v první řadě jako prostředek k sankcionování porušovatele. A my vlastně říkáme, že potrestáme toho, kdo udělal chybu, přestupek, trestný čin, cokoliv chcete, dvojnásobkem. Standardní postup je... Ještě je potřeba dodat, že veškerá právní literatura publikovaná k autorskému zákonu ohledně dvojnásobku bezdůvodného obohacení uvádí, že takto pojatý způsob má nejen restituční, ale také sankční pojetí.

Jinými slovy, pokud někomu vznikne škoda, obrátí se na soud a musí tu škodu prokázat. To je smyslem mého, tak jak je konečnou v právním řádu u nás uvedeno ve všech předpisech, to je smyslem mého pozměňovacího návrhu. Chci jenom říct, že u nás v právním řádu se toto vyskytuje dvakrát. Za prvé v tomto navrženém autorském zákoně a v § 3004 občanského zákoníku. To se ovšem týká zásahu do přirozených práv člověka.

V čl. I dosavadním bodu 64 § 97 odst. 5 se slova "například vystavování faktur nebo rozdělování částek příslušejících nositelům práv" zrušují a dále se na konci odstavce 5 doplňují věty: "Jestliže kolektivní správce přenese výkon činností prováděných podle tohoto zákona nebo některou její část na jinou osobu, je právní jednání osoby, na niž byla taková činnost přenesena, přičitatelná i kolektivnímu správci. Osoba pověřená kolektivním správcem výkonem některých jeho činností je v oblasti pověření ve vztahu k uživatelům předmětu ochrany vázána všemi povinnostmi a omezeními, které tento zákon stanoví kolektivnímu správci."

Já myslím, že to ani není potřeba nějak zvlášť vysvětlovat, nicméně aspoň jednu větu. Cílem návrhu je zamezit nežádoucí konkretizaci textu právní úpravy výčtem některých činností, které by kolektivní správci mohli přenést na třetí osoby. A je potřeba zdůraznit, že tento návrh vychází z dikce směrnice 2014/26/EU o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k užití hudebních děl online na vnitřním trhu, konkrétně čl. 2 odst. 3. Toto ustanovení uvádí: Příslušná ustanovení této směrnice se vztahují na subjekty přímo či nepřímo, v celém rozsahu nebo zčásti, vlastněné či ovládané organizací kolektivní správy, jestliže tyto subjekty vykonávají činnost, na kterou by se ustanovení této směrnice vztahovala, pokud by ji vykonávala organizace kolektivní. Jinými slovy, každý, koho pověří kolektivní správce, je vázán stejnými právními předpisy jako kolektivní správce.

Dále. V čl. I dosavadního bodu 64 § 98e odst. 1 se slova "stanoví je sazebník kolektivního správce, dále jen sazebník" nahrazují slovy "sjednává sazby odměn kolektivní správce s uživateli předmětu ochrany".

V čl. I dosavadním bodu 64 § 98e v odst. 2 se slova "sazebníkem" zrušují.

Dále. V čl. I dosavadního bodu 64 § 98e odst. 3 se v uvozující větě slovo "stanovení" nahrazuje slovem "sjednávání" a slovo "sazebníkem" se zrušuje.

V čl. I dosavadním bodu 64 § 98e odst. 3 písmeno d) se slova "k četnosti" nahrazují slovy "ke skutečné četnosti".

V čl. I dosavadním bodu 64 § 98e odst. 4 se slovo "stanovení" nahrazuje slovem "sjednávání" a slovo "sazebníkem" se zrušuje.

A poslední v této sérii. V čl. I dosavadním bodu 64 § 98e odst. 5 se slova "platné sazebníky" nahrazují slovy "sazby odměn sjednané kolektivními správci s uživateli předmětu ochrany".

Velmi krátké zdůvodnění, abych nebyl až moc dlouhý. Platné znění stávajícího autorského zákona doposud nepoužívá slovo sazebník. Vládní návrh novely neobsahuje definici sazebníku a ani žádným způsobem nezdůvodňuje, proč by právě takové slovo mělo být do zákona nově zavedeno. V běžné praxi se termín sazebník

používá v situacích, kdy jsou sazby pevně dány, jako například sazby pokut, soudních poplatků nebo místních poplatků. O výši soudního poplatku se mezi stranami sporu navzájem ani mezi stranami a soudem nevede jednání. A proto navrhuji, abychom zvolili v podstatě ten nový termín, protože termín sazebník z důvodu toho, co jsem uvedl, považuji za nevhodně zvolený výraz, protože do jisté míry navazuje – neměnnost toho je, řekl bych, i v určitém slova smyslu disproporční při projednávání a sjednávání výše sazeb na dané období.

Dále navrhuji v bodě šest zpřesnit ustanovení § 98e odst. 3 písm. d) s ohledem na poznatky z praxe. Parlament jako zákonodárce v minulých letech stanovil, že při výpočtu výše odměn hrazených kolektivním správcům například ubytovacím zařízením má být zohledněna obsazenost pokojů. Je logické, že když je pokoj prázdný, nikdo v něm není ubytován, tak v něm nemůže docházet k užívání nebo k šíření předmětu ochrany. Tato skutečnost byla při projednávání tohoto ustanovení jasně a logicky zdůvodněna. Znění ustanovení § 98e odst. 3 písm. d) je převzato ze stávajícího znění zákona, který však bohužel zakládá možnost různých právních výkladů, ačkoliv úmyslem zákonodárce nebylo rozhodně zavedení jakýchsi obsazenostních pásem. Pak může docházet k takovým paradoxům, například, protože toto nezohledňují kolektivní správci a mají obsazenostní pásma například 1–10, 11–79, 80–100. Takže vy máte, dám příklad, 20% obsazenost a platíte 80% skoro. To já prostě nepovažuji za správné. Před několika lety byla praxe, a koneckonců proto já i navrhuji výpočet platby jako skutečnou četnost, protože před několika lety byla taková praxe obvyklá a nečinila kolektivním správcům žádné technické ani jiné obtíže.

Dále bych chtěl říct: v článku I dosavadním bodu 64 § 98e se v nadpisu, a to je změna teď několik – které reagují na ten původní návrh, kde se slovo "sazebníků" nahrazuje slovy "sazeb odměn".

Další, řekl bych, věcný návrh na změnu v článku I dosavadního bodu 64 § 98e se za dosavadní odstavce 1 vkládá nový odstavec, který navrhuji, aby zněl: "Sazby odměn sjednává kolektivní správce s uživateli předmětu ochrany zpravidla na kalendářní rok. Při sjednávání sazeb odměn se zohlední délka období, na něž se sazby odměn sjednávají. Sazby odměn se sjednávají vždy před začátkem kalendářního roku, v němž mají být účinné. V případě smluv na delší období než 1 rok se sazby odměn sjednávají vždy před začátkem kalendářního roku příslušného období."

V článku I dosavadním bodu 64 § 98e a dosavadním odstavci 2 nově první věta zní: Kolektivní správce je povinen uveřejnit ty dohody a sazby odměn nejpozději do 31. května. Opět navrhuji změnu ve slově "sazebník", tak jak to vyplývá ze znění zákona a posloupnosti.

Dále bych ještě vypíchl situaci, kdy navrhuji změnit to, co zde padlo, aby to bylo spravedlivější v tom smyslu, když se sjednávají sazby na nové období. Na rozdíl od stávajícího návrhu, lépe řečeno na rozdíl od návrhu Ministerstva kultury, navrhuji dohodovací řízení, v němž mají být sjednávány mezi kolektivními správci a uživateli předmětu ochrany výše sazeb. Z textu projednávané novely není zřejmé, kdy má proběhnout uvedené jednání, zdali před obdobím, na něž mají být sazby odměn sjednávány, či v jeho průběhu.

Pozměňovací návrh navrhuje stanovit, že vyjednávání o výši sazeb má proběhnout ještě před započítáním konkrétního období, v němž mají být sazby platné, a to z důvodu právní jistoty a znalosti výše odměn za užívaná díla ze strany uživatelů. Rovněž je s ohledem na to, aby mohlo dojít k sjednání výše sazeb včas navrhováno zkrácení lhůt pro jednotlivé navržené kroky, respektive vyjádření stran. Z praxe vyplývá, že pro kolektivní správce není problém první návrh výše sazeb vypracovat již v průběhu února či března roku předchozího, předtím, než mají být aplikovány. Dle mého názoru, tak jak je navrženo to dohodovací řízení, řeknu to slangově, nemá koncevku. Proto já říkám, nebudu vás s tím dlouze zdržovat, v případě, že se nedohodnou i přes mediátora, tak jak je uvedeno v návrhu zákona, a nejsou schopni k Novému roku udělat nějaké rozhodnutí, tak navrhuji, aby byla zvýšena sazba na další rok pouze o inflaci, která by se – a tento poplatek by se platil zálohově s tím, že po zprávě statistického úřadu o konkrétní výši inflace by se v podstatě ty věci doplatily a dorovnaly.

Na závěr mi dovoluje jednu z posledních věcí a ta v podstatě reaguje na již zmíněné navrhované sazby OSA a dalších na příští rok, to, co vyvolalo takové pozdvižení nejenom v obcích, ale vůbec ze strany uživatelů.

V článku II se doplňuje nový bod 8, který zní: "Sazby odměn za poskytnutí oprávnění k výkonu práva užití předmět ochrany sjednané nebo platné podle zákona pro rok 2016 se považují za platné i v roce 2017." Jinými slovy navrhuji zafixovat na přechodnou dobu jednoho roku ceny, které platí v roce 2016. Cílem je jednoznačně z moci zákonné eliminovat pokusy o nepřiměřené zvýšení cen, o které se pokusili někteří kolektivní správci, OSA nebo Dilia. Aby Sněmovna zamezila případným sporům o to, jestli jejich pokus byl legitimním zneužitím nedokonalé podoby zákona, respektive novely zákona, je navrženo – navrhuji toto jednoznačné ustanovení, které na přechodnou dobu jednoho roku "zmrazuje ceny". Během tohoto přechodného období jednoho roku budou moci proběhnout řádná dohodovací řízení o cenách, která předpokládá novela zákona. A podle pozměňovacího návrhu, který vládní návrh zpřesňuje, by mělo být zaručeno, že do konce přechodného období budou ceny na rok 2018 dosaženy regulérním vyjednáváním. Nebo zvýšeny pouze o inflaci, jak předpokládá pozměňovací návrh.

A poslední a to je otázka účinnosti. V článku III Účinnost navrhuji za slova "patnáctým dnem po" vložit slovo "dni" a dále se na konci textu nahrazuje čárkou a doplňují se slova "s výjimkou ustanovení článku I bodu 10, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.". Jinými slovy, navrhuji odložení účinnosti novelizačního ustanovení bodu 10 článku I, kterým má být zrušen limit maximální výše odměn hrazených kolektivním správcům provozovateli ubytovacích služeb, a to o jeden rok. Cílem je, aby během této legisvakancí lhůty mohlo proběhnout řádné dohodovací řízení o výši sazeb odměn, tak jak jej předpokládá tato novela. Během jednání, před ukončením dohodovacího řízení, by nemělo dojít ke skokovému zvýšení sazeb. Koneckonců když se podíváte na sazebník R odměn pro užití hudebních a jiných autorských děl prostřednictvím přístrojů na rok 2017 kolektivního správce OSA, Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, platný od 5. 3. a účinný od 1. 1. 2017, tento sazebník zvyšuje sazbu za rozhlasový přístroj a dále uvedenou procentuální míru, tak jak uvádím ve svém návrhu.

Jenom bych chtěl na závěr zdůraznit, že tento můj návrh nezakládá žádné dopady do veřejných rozpočtů, je slučitelný s právem EU, s mezinárodním právem, nemá žádné dopady na životní prostředí. A co se týká posouzení dopadů na podnikatelské prostředí, jsem přesvědčen, že mé pozměňovací návrhy ve srovnání s vládním návrhem výrazně usnadní aplikaci zákona v podnikatelské praxi. Zpřehledňuje se cenotvorba poplatků za užití děl, zvyšuje se právní jistota o legalitě hodnoty poplatků. Eliminuje se řada zbytečných soudních sporů o určování výše cen. Zajišťuje se jistota obecně známé legální ceny za užití díla ještě před počátkem období, za které se má platit. Toť vše a děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Já samozřejmě nechci nikoho omezovat, ale pokud máme elektronický systém evidence pozměňovacích návrhů, tak není nutné ty návrhy již jednou do systému podané číst. Ale pokud jste uznal za vhodné tak učinit, tak vás samozřejmě nemohu nijak omezit. Jenom apeluji na to, abyste zvážili možnost podání do systému bez dalšího načítání na sněmovně. To byl konec konců důvod, proč jsme ten systém zaváděli.

Pan poslanec Kořenek. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedo. I když jsem avizoval, že nebudu načítat pozměňovací návrhy, tak přesto mě kolegové trošku znejistili, kdyby náhodou nevyšlo, takže v rámci předběžné opatrnosti se přihlašuji k pozměňovacím návrhům 4653 a 4528. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a ještě do podrobné rozpravy pan poslanec Bendl, po něm pan zpravodaj.

Poslanec Petr Bendl: Znejistěných je nás tady dneska zcela určitě více. Když jsem sledoval debatu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, avizoval jsem v obecné rozpravě, že tedy navrhnu zamítnutí tohoto zákona jednak proto, že už není možné navrhnout vrácení předkladateli k přepracování. Uvědomuji si, že tam je jisté riziko v tom, že ten zákon, nebo že některé pozměňovací návrhy, které jsou přijatelné, byly akceptovatelné napříč politickým spektrem, bohužel neprojdou. A když jsem viděl stanovisko Ministerstva kultury k jednotlivým pozměňovacím návrhům, z mého pohledu podporovaly věci, které přijatelné prostě nejsou, způsobily by poměrně značný problém obecně fungování autorského práva v neveřejné správě, ve školství, v lázeňství, v řadě dalších oblastí, tak si myslím, že je lépe, když tento zákon vůbec nepřijmeme. Je lepší blbý než blbější, a tak bych navrhl zamítnutí tohoto zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, bude zaznamenáno. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo. Já se také z předběžné opatrnosti hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uložen pod číslem 4477. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud ne, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan zpravodaj avizoval zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Já bych pouze shrnul, že rozprava byla docela dlouhá. Do obecné rozpravy se nám přihlásilo sedm poslanců. Proběhlo čtrnáct faktických poznámek. V podrobné rozpravě se třináct poslanců přihlásilo k pozměňovacím návrhům a padl návrh na zamítnutí zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr? Nemá zájem. V tom případě jedině, co padlo k hlasování – návrh na zamítnutí. Ten budeme hlasovat ve třetím čtení. V tom případě končím druhé čtení tohoto zákona. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Ještě než otevřu další bod, přečtu omluvy. Pan ministr obrany se omlouvá dnes od 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Heger ruší svoji omluvu. Pan poslanec Holeček se omlouvá mezi 16.30 a 19 – rodinné důvody, pan poslanec Plíšek mezi 17.30 a 19 z pracovních důvodů, pan poslanec Okleštěk celý den 8. 11. z pracovních důvodů, pan poslanec Karamazov z osobních důvodů z celého dne a pan poslanec Gabal se omlouvá od 8. do 11. 11. z důvodu zahraniční cesty. Tolik tedy omluvy.

Otevírám bod

111.

Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 742/1. Prosím zástupce navrhovatelů pana poslance Böhnische, aby se ujal slova.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám ve stručnosti představil sněmovní tisk 742, tedy novelu zákona o ochraně zvířat proti týrání. Vynasnažím se být maximálně stručný. O té věci bylo poslední dobou řečeno mnohé, omezím se tedy opravdu jenom na základní informace, které novela obsahuje, a krátké zdůvodnění. Nezneužiji slova předkladatele k delšímu projevu a spíše se potom průběžně vyjádřím k jednotlivým diskusním příspěvkům, budou-li jaké.

Jde o návrh poslanecký. Podepsalo jej 50 poslanců. Zákon předpokládá, že do konce roku 2018 bude v České republice ukončen chov kožešinových zvířat v těch případech, kdy je získání kožešiny výhradním nebo převážným důvodem chovu a usmrcení těchto zvířat. Konkrétně novelizuje § 5 odst. 2 zákona, podle něhož je dosud

získávání kožešin jedním z povolených důvodů k usmrcení zvířete. Novelizuje se rovněž část o přestupcích, tedy § 27.

Návrh počítá s možností příspěvku chovatelům, kteří v souvislosti se schválením návrhu zákona činnost svých farem ukončí v navrhovaném přechodném období.

Předkladatelé vycházejí z přesvědčení, že pro usmrcování zvířat výhradně za účelem získání kožešiny neexistuje důležitý lidský zájem. To je klíčový důvod podání této novely. Navrhovaná úprava tak jde nad rámec pouhého posuzování welfare aspektu chovu zvířat na kožešiny a vychází z filozoficko-etických výhrad.

Dovolte mi vyjádřit se k připomínkám vlády. V první řadě jsou předkladatelé potěšeni stanoviskem vlády, které uvádí, že v obecné rovině vláda souhlasí s východiskem návrhu, tedy zejména s etickými otázkami, které vzbuzuje usmrcování zvířat v případech, kdy pro to neexistuje důležitý lidský zájem. Děkujeme a vnímáme upozornění na některé problémy týkající se předloženého návrhu zákona. Souhlasíme s poznámkou o nutnosti upravit ustanovení v § 5 odst. 2, aby se předešlo možným různým výkladům. Nová díkce je připravena jako pozměňovací návrh k projednání ve výboru.

Předkladatelé se rovněž zabývali požadavkem vlády na zkvalitnění podkladu k ekonomice odvětví a k možnému ekonomickému dopadu schválení normy. V souvislosti s tímto požadavkem vlády vypracovala přílohu k důvodové zprávě pro bono česká pobočka společnosti Ernst a Young, za což velmi děkuji, a jmenovitě panu řediteli Raizlovi. Zpráva Ernst & Young vychází z dostupných dat. Určitou komplikací při přípravě materiálu byl ovšem fakt, že většina majitelů kožešinových farem nedodržuje povinnost zveřejnit účetní závěrky, tak jak jim to ukládá zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Zpráva odhaduje, že roční tržby chovatelů se v roce 2015 pohybovaly v rozmezí 40 až 65 milionů korun a tyto subjekty odvedly na dani z příjmu právnických osob do státní pokladny přibližně 650 až 950 tisíc korun. Krom tohoto výpadku by v případě uzavření farem mohl být státní rozpočet zatížen částkou přibližně 1,5 až 2,5 milionu korun na finanční zajištění osob, které by přechodně přišly o práci. Náklady na kompenzace by pak mohly dosáhnout 11 až 17 milionů korun, naproti tomu by uzavření chovů znamenalo snížení nákladů na činnost České veterinární inspekce.

Vláda dále upozorňuje na nevhodnou konstrukci v poskytování nenáročných kompenzací chovatelům. Zde připomínám, že návrh na kompenzace představuje vstřícný krok vůči chovatelům. Podle nálezu Ústavního soudu by změna zákonných parametrů mohla být vnímána jako jedno z podnikatelských rizik, která musí podnikatelé v rámci svých investic, obzvláště dlouhodobých, akceptovat. Avizují, že předkladatelé připravili jiný konstrukt poskytování dotací, který je rovněž součástí připravené úpravy normy na půdě výboru.

Ohledně vládní připomínky k notifikaci technické normy Evropské komise mají předkladatelé i jimi oslovení právníci za to, že naplnit vůli zákonodárce, je úkolem vlády. Ta by tak měla jednat podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, prostřednictvím Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Na závěr si dovolím uvést jedno mezinárodní měřítko a srovnání. Zákaz chovu kožešinových zvířat nyní platí v deseti evropských zemích, ať přímý, nebo nepřímý, spočívající v zákazu chovu některých zvířat či v povinnostech zajistit takový welfare, který se podobá nebo se aspoň přibližuje etologickým požadavkům chovaných zvířat. Přímý zákaz platí ve Velké Británii, v Nizozemsku, Rakousku, Slovinsku, Chorvatsku, Srbsku, Bosně a Hercegovině a v Makedonii a nepřímý zákaz ve Švýcarsku a v Německu, kde požadavky na dobrý welfare vedly k neekonomičnosti těchto farem a k jejich postupnému uzavírání.

Návrh je v souladu s mezinárodními smlouvami podle článku 10 Ústavy, ústavním pořádkem České republiky i s právem Evropské unie.

Dodám ještě, že zákaz usmrcování zvířat z důvodu získání kožešiny podporuje podle loňského průzkumu CVVM 70 % občanů České republiky, 85 % si pak odmítá kupovat produkty z pravé kožešiny.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost a dovoluji si vás požádat o propuštění návrhu zákona do druhého čtení. Ve výboru či výborech jsme připraveni k diskusi i dílčím úpravám našeho návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů Robinu Böhnišchovi. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 742/1. Žádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Josefa Kotta, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu a zaujal své místo u stolku zpravodajů ještě předtím, než otevřu rozpravu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Dobrý podvečer, pane předsedající, pane ministře. Vážené kolegyně, kolegové, já ve zpravodajské zprávě budu velice stručný a řeknu toliko, že cílem návrhu je zákaz chovu a usmrcování zvířat výhradně nebo primárně za účelem získání kožešin. Čeští chovatelé jej podle návrhu budou muset ukončit nejpozději do 31. prosince 2018. Za účelem zmírnění těchto dopadů by mělo Ministerstvo zemědělství – říkám mělo – chovatelům, kteří ukončí svoji činnost, jednorázovým nenárokovým příspěvkem učinit nějaké odškodnění.

To je moje zpravodajská zpráva. Více k tomu rozvedu v obecné rozpravě, do které se tímto hlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní čtyři přihlášky. Začínáme přihláškou pana poslance Miloše Babiše. Připraví se pan kolega Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážené dámy, vážení pánové. Dovoluji, abych se vyjádřil k poslaneckému návrhu zákona na ochranu kožešinových zvířat. Tuto poslaneckou novelu nejlépe vystihují mé články, které jsem prezentoval v periodikách a v odborných časopisech pod názvem Tradiční politické strany nejvíce chrání kožešinová zvířata před volbami. Myslím si, že tento nadpis článku plně a pravdivě vypovídá o problematice, která před námi stojí.

Tak jak se opakují dějiny, tak i tento zákon přichází opět na pořad Poslanecké sněmovny. Jistě si mnozí z vás vzpomínají, že podobné snahy tu už byly v minulém volebním období a rozdělily Poslaneckou sněmovnu na ochránáře a neochránáře. Také vám jistě aktivisté podsouvali hrůzostrašné fotky zdecimovaných kožešinových zvířat. Vykousané části těla a jiné otřesné fotky. Mohu vás ujistit, že i já byl zděšen těmito děsivými výjevy.

Politik, který má zodpovědně hovořit o dané problematice, se musí sám přesvědčit, jaká je skutečnost. Proto jsem navštívil tři chovatele bez předchozího ohlášení. Mohu konstatovat, že jsem viděl v klecích, které předepisuje Evropská unie, pravý opak zveřejněných obrázků. Nešetkal jsem se ani s jedním chovným zvířetem, které by odpovídalo nám předkládaným fotkám. Chovatelé nebyli mou návštěvou zaskočení. Naopak, žádali mě pouze o naprostou anonymitu ze strachu před dalšími útoky aktivistů. Z těchto nájezdů aktivistů bych rád nastínil pár zkušeností. Násilné vniknutí do objektu a vypuštění z klecí několika desítek norků amerických do volné přírody. Jistě sami dobře víte, co tento nepůvodní predátor dokáže v naší přírodě. V dalším případě došlo k nastříkání norků v klecích růžovou barvou s částečným úhynem. Nebo útoky na osobní majetek chovatelů s výhrůžkami fyzické likvidace. Tyto farmy, které jsem navštívil, byly farmy rodinného typu, kde se tradice a péče o kožešinová zvířata dědí z rodičů na další členy rodiny.

Položme si otázku, zda v sobě máme tolik odvahy zakazovat korektním a poctivým farmářům podnikání. Příště to mohou být slepice nebo králíci, kteří se rovněž chovají v klecích.

Navrhoval bych jít spíše cestou osvěty, vysvětlování nadbytečné potřeby těchto chovů, nikoliv však striktním zákazem. Rozhodně bych nedával zelenou aktivistům, kteří na samé hranici trestných činů a někdy možná i za ní se domáhají zákazu chovů kožešinových zvířat. Jsem přesvědčen o tom, že zákaz chovu kožešinových zvířat povede k nelegálním chovům, které nebudou nijak kontrolovatelné ze strany Státní veterinární správy. Jsem si jist, že to si jistě nikdo z nás nepřeje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miloši Babišovi. Nyní mám jednu faktickou poznámku a jedno přednostní právo. Nejdříve s přednostním právem pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek, potom faktická poznámka pana poslance Kučery a poté s přednostním právem pan předseda Míhola. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom velice stručně. Dovolte mi opravdu jenom velmi volně navázat na svého předřečníka, pana poslance Babiše z hnutí ANO, jenom faktickou poznámkou. Na rozdíl od něj bychom se my, kteří věříme daňovým kobrám, elektronické evidenci tržeb a dalším bohulibým nástrojům, neměli bát nelegálních chovů. Ty už se nemohou stát, protože bdělá a o tisíce úředníků nabobtnalá státní správa něco takového hlídá, nepřipustí to, takže to je zcela vyloučeno.

Ale teď zcela vážně. Prosím, abychom si uvědomili, že tento návrh, pod kterým jsem podepsán, a podepsal jsem se po zralé úvaze a jsem hrdý, že jsem pod ním podepsaný, se týká výlučně zvířat neasimilovaných a prokazatelně neasimilovatelných. To znamená, že není možné hovořit o králících, dokonce ani nutriích a dalších jiných tradičně domácích zvířatech. Mluvíme skutečně o divokých zvířatech, která nikdy příroda ani tisíciletý vztah mezi člověkem a zvířaty neurčil k domácímu chovu. Přesto jsou uzavírána do klecí a chována v takových podmínkách, v jakých jsou.

Jsem někdy označován za asociálního pravičáka. Já si to sice o sobě nemyslím, ale pro tuhle chvíli tuhle image ponechám a říkám ano, budu vždy obhajovat svobodné podnikání. Víme, že podnikání je činnost za účelem zisku. Nicméně necháme-li tuto formulaci jenom takto volnou bez jakékoli regulace, pak prosím připustíme, že podnikání jako seriózní činnost v rodinných podnicích děděných z generace na generaci bylo v době ještě docela nedávne i otrokářství. Až někdy zhruba před 170 lety osvětlený Kongres Spojených států řekl, že podnikání, které směřuje ke generování zisku, nesmí být spojeno s týráním a ponižováním.

Prostě podnikání v tom, že držím v kleci divoká neasimilovaná a neasimilovatelná zvířata, toto podnikání je také týráním. A týráním nesmí být povoleno podle mého názoru k tomu, aby generovalo zisk. Týráním musí být zakázáno. Proto jsem se podepsal pod tento zákon. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Dále pokračuje s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych jenom krátce navázal na svého předřečníka, netradičního politika pana Babiše, který nám tady vykreslil scény ze zvířecích farem o šťastných zvířatech zavřených v klecích, která si tam užívají v rodinném podnikání svůj život v zajetí. Já chci říct, a už to tady zmínil i pan předseda Kalousek, že ta zvířata nikdy nemohou být, nebo nejsou domestikovaná, to znamená, mají nějaký svůj prostor v přírodě, který potřebují k životu. V okamžiku, kdy ta zvířata – samozřejmě lišku či norka lze domestikovat, o tom asi není diskuse. V okamžiku, kdy jsou domestikováni, tak ztrácejí kvalitu té kožešiny, to znamená, nejsou vhodná ke kožešinovému chovu. Tam se skutečně chovají ta divoká zvířata a ta zvířata jsou týrána. A my dneska tady rozhodujeme o tom, zda necháme ta zvířata týrat, nebo zda se proti tomu týráním postavíme. O ničem jiném tady dneska nerozhodujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem pan poslanec Mihola, připraví se řádně přihlášený pan kolega Valenta. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechtěl bych zde komentovat aktivisty a story kolem nich. Zákon, který v České republice po vzoru mnoha dalších evropských zemí má zakázat kožešinové farmy, osobně podporuji. Klub KDU-ČSL v této záležitosti má volně hlasování. Souhlasím s těmi, kteří říkají, že zvíře není věc a zaslouží si úctu a slušné zacházení, a o to mně v této věci jde především. Sdílím názor, že divoké šelmy nepatří do klecí a že komerční chov je v zásadním rozporu se současnými vědeckými poznatky o potřebách těchto zvířat. V tomto smyslu se připojuji ke kolegům, kteří tuto předlohu podepsali zde v Poslanecké sněmovně v čele s panem premiérem, a také k dlouhé řadě kolegů z univerzit, ústavů, Akademie věd a dalších vědeckých institucí a k jejich podpoře tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KDU-ČSL. Ještě faktická poznámka pana poslance Komárka. Pan poslanec Valenta ještě vydrží. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Jenom krátce. Lidi nějakým způsobem žijí se zvířaty a nějak s nimi nakládají od doby, kdy se člověk stal něčím jiným než zvířetem, pokud se tím tedy doopravdy stal. Naše civilizace dospěla do určitého stadia, kdy samozřejmě málokdo kromě strašně citlivých lidí, jako je moje dcera, kterou tímto zdravím, si myslí, že zvířata by se neměla zabíjet vůbec. Já to respektuji, ale je to v dnešním stadiu civilizace neproveditelné, neudržitelné. Ovšem určitý respekt ke zvířatům, k tomu, že jsou to živí tvorové, kteří mají citění a duši, bychom projevit měli a myslím si, že tento návrh je určitou cestou, jak ten respekt projevit a jak ukázat, že když to není nutné, budeme se ke zvířatům chovat jinak než jako zvířata.

Samozřejmě podnikatelé, kteří si založili kožešinové farmy, nejsou žádní zločinci. Oni jednali v dobré víře, že to je předmět ekonomiky jako každý jiný. Proto si myslím, že by ten zákon měl být propuštěný do dalšího čtení a ve druhém čtení by měl být upraven i s ohledem na zájmy těchto podnikatelů, aby nebyli kráceni a aby si přišli na své lidi i zvířata. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, ale prosím, faktická poznámka slouží k reakci na vystoupení poslanců, nikoliv k tomu, aby nahrazovala řádnou přihlášku.

Prosím pana poslance Jiřího Valentu, připraví se pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mnozí z nás již dlouhou dobu tiše tolerují, či – bohužel – dokonce ještě podporují usmrcování zvířat kvůli tak nicotným a pofidérním záležitostem, jaké by se měly vyskytovat v žebříčku hodnot inteligentního člověka až na jeho samotném dně. Kožešiny sloužící jako módní ozdoby či doplňky, ať již ve formě límců, lemů či celých kabátů, odrážejí v sobě každodenní útrpný život až dvaceti tisíc zvířat

chovaných u nás. A my na to stále lhostejně nic. Někteří z nás dokonce tento stav podporují a používají pseudoargument ve stylu, že dokud existuje poptávka, potom musí být i nabídka, a jestli my se jí nepřizpůsobíme, tak trh bude stejně saturován kožešinami z tzv. černých chovů, případně lacinými kožešinami z Číny a podobně. Jenže uvědomujeme si, že i ta tolik chovateli lišek a norků zmiňovaná tržní síla kožešiny se již skutečně vytrácí? Ano.

Osobně se domnívám, že v dnešní době zabíjení zvířat kvůli lidské módě je morálně neospravedlnitelné, a chápou to naštěstí dokonce i nejvýznamnější módní návrháři, kteří tu zmiňovanou poptávku tlačí stále hlouběji ke dnu. Skupina Armani nedávno oznámila, že se zavazuje k naprostému ustoupení od používání kožešin při výrobě veškerých svých produktů. Majitelé firmy se tak připojili ke světovým značkám, jako jsou Hugo Boss, Calvin Klein, Tommy Hilfiger či například Ralph Lauren, které z výše uvedených a zcela pochopitelných důvodů přešli k alternativním umělým materiálům. Ale i přesto jsou zvířata u nás hromadně zabíjena, a to plynem či elektrickým proudem. Například lišce se vloží jedna elektroda do tlamy, druhá do konečnicku a je následně usmrcena elektrickým šokem. Norci bývají zabíjeni i výfukovými plyny. Prostě se nastartuje například traktor a od výfuku se přivádí plyn do bedny, jakési plynové komory.

Lisabonská smlouva ale konstatuje, že zvířata jsou vnímající bytosti, a tedy nakládání s nimi musí být regulováno, a také proto téměř polovina států Evropské unie chovy již zakázala a v dalších zemích debaty o takovémto zákazu probíhají. Úplný zákaz platí, jak už zde bylo zmíněno, například ve Velké Británii, Nizozemsku, Rakousku, Chorvatsku, Slovinsku. Zmiňován zde byl i nepřímý zákaz, kde jsou stanoveny pro komerční provoz reálně nesplnitelné podmínky, jako je tomu v Německu a částečně také ve Švýcarsku.

Smlouva o fungování Evropské unie v článku 13 zase praví, že by členské státy měly plně zohledňovat požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí, a neomezuje je v možnosti kožešinové farmy zakázat. A odůvodňuje to zcela pragmaticky, že dosud nebyly vyvinuty žádné komerční systémy chovů, které by potřebám lišek a norků vyhovovaly.

Co však osobně spatřuji v tomto ohledu jako pokrytecké, je fakt, že evropské právo doposud ještě neomezuje ani dovoz či prodej takovýchto výrobků. Tento nevyhovující stav na poli evropského práva však nemůže být pro nás žádnou brzdou k prosazení tohoto potřebného zákona u nás.

Jako jeden z předkladatelů tohoto zákona musím znovu upozornit a zopakovat, že se v našem případě nejedná o zamýšlenou restrikcí chovu kožešinových zvířat jako celku, což je některými podsouváno, ale pouze by se měly zakázat farmy, kde dochází k zpracování zvířat výhradně nebo primárně za účelem získávání kožešiny. Konkrétně se jedná pouze o devět chovů v Dolní Cerekvi, Jiřkovicích, Syrovicích, Křižanovicích, Klopotovicích, Bruzovicích, Pustějově, Vítějvsi a ve Velkém Ratmírově. V návrhu je uvedeno, že od roku 2017 by se nesměly nové farmy již zakládat a do konce dalšího roku by měly ukončit činnost podniky stávající, jak zde také již řekl pan zpravodaj.

Nebudu dál také komentovat ten fakt, že Ministerstvo zemědělství by mělo poskytnout prostředky, které zcela jistě ve svém rozpočtu najde, končícím farmám, a to na základě vyhlášky, např. na krytí vynaložených investičních nákladů. A naše veřejnost si tuto normu většinou přeje. Také zde již bylo zmíněno, že CVVM z prosince 2015 při svém výzkumu zjistilo, že s chovem tzv. kožešinových zvířat nesouhlasí více než 70 % občanů s tím, že by se současná společnost, a to je také můj názor, zcela dobře obešla bez kožešinové módy.

Dámy a pánové, často slyšíme z tohoto místa traktáty o lidské svobodě. Zejména nás často edukují kolegové z pravé části politického spektra. Ale zamysleli jsme se již nad tím, že na této planetě nejsme skutečně sami a že zabíjet živé tvory jen pro takový pochybný plezír, jako je právě aktuální lidská móda, je nepochybně projevem zpátečnického myšlení a že i tito živí tvorové mají jistý nárok na svou svobodu? A to říkám, a znovu zdůrazňuji, že se žádným způsobem nepokouším nyní nabourat přirozený potravní řetězec člověka a zpochybňovat zvířecí maso jako základní lidskou potravinu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, argumentů pro podporu návrhu této normy je nepochybně mnohem více. Snažil jsem se v krátkosti nastínit alespoň ty podle mého názoru hlavní a rozhodující.

Na závěr bych si vás dovilil ještě obeznámit s některými mýty, které jsou uvedeny např. v dopisech poslancům, například od předsedy základní organizace chovu kožešinových zvířat Českého svazu chovatelů a majitelů firmy Norek s. r. o. Dovolím si zmínit alespoň tři hlavní mýty.

Za prvé: Důvodová zpráva je ve svých částech neobjektivní a nevyvážená. Argumentace v ní přesně kopírují argumenty organizací s radikální veganskou vizí, což je tedy velice úsměvné, přičemž absolutně nebere do úvahy námitky přímo dotknutého sektoru a nereflektuje existující vědecké důkazy.

Za druhé: Vědecká literatura domestikaci druhů chovaných na kožešinu jasně konstatuje úspěšnou domestikaci.

Za třetí: Poslední mýtus, který jsem si vybral, je ten, že máme důvody se prý domnívat, že velká část poslanců podepsaných pod zprávou byla vystavena tlaku a jednostranným nepravdivým informacím ze strany lobbistických aktivit veganských organizací, přičemž poslanci neměli možnost vytvořit si kvalifikovaný a vyvážený názor.

Takže nejprve k tomu prvnímu. Nejprve za sebe musím velice důrazně vyvrátit tvrzení, že by na mne kdokoli tlačil a že bych podléhal jakési veganské lobby, řekl bych, že spíše naopak, že i já jsem jejich názorovým soupeřem.

A k tvrzení o neakceptaci a nereflexi existujících vědeckých důkazů předkladateli bych si vám nyní dovilil na samotný závěr ocitovat otevřený dopis signovaný mnoha vědeckými autoritami v tomto oboru v České republice, který tato nepodložená obvinění jasně vyvrací.

Cituji: V blízké době budete rozhodovat o návrhu zákona, který má v České republice po vzoru některých dalších evropských zemí zakázat tzv. kožešinové farmy.

Do diskuse o této problematice bychom rádi přispěli odborným pohledem na vhodnost podmínek, které současně kožešinové farmy zvířatům poskytují.

Z původně širší škály živočišných druhů chovaných výhradně pro kožešiny zůstaly v České republice v souladu s celosvětovým trendem již pouze chovy norků amerických, lišek stříbrných a lišek polárních. Všechny tyto druhy patří do řádu šelem a počátek jejich systematického chovu v zajetí je datován teprve od konce 19. století. Míra domestikace těchto firem je tedy srovnatelná s divokými šelmami chovanými v zoologických zahradách. Zatímco však zoologické zahrady vynaložily v posledních desetiletích nemalé prostředky a úsilí k přizpůsobení životních podmínek potřebám chovaných živočišných druhů, divoké šelmy na kožešinových farmách jsou stále ve velkém chovány v klecích, které jejich etiologii vůbec neodpovídají. Norci i lišky jsou teritoriální zvířata, jejich přirozené teritorium čítá několik kilometrů čtverečních, v případě lišek polárních až desítky kilometrů čtverečních. Toto své teritorium pravidelně obcházejí, značkují si jej za pomoci pachových stop, budují si v něm nory a zaopatřují se lovem. Norci jsou solitérní, napůl vodní živočichové. Na tlapkách mají částečně plovací blány a většinu svého času tráví ve vodě či v těsné blízkosti vody. Jakákoliv forma klecového chovu tak nemůže ze své podstaty naplnit etologické potřeby těchto divokých šelem, obzvláště pokud jde o potřebu podnětů, pohybu, budování nor a v případě norků též plavání a přístupu k vodě. S ohledem na tuto skutečnost se lze důvodně domnívat, že klecové chovy způsobují těmto zvířatům utrpení, a to i přesto, že kontroly státních orgánů v nich z veterinárního hlediska neshledávají závažné pochybení. K tomuto závěru přispívají též odborné studie konstatující v těchto chovech vysoký výskyt stereotypií, které jsou široce interpretovány jako průvodní jev špatné životní pohody.

Není naší ambicí posuzovat etickou otázku, zda je v principu akceptovatelné chovat a usmrcovat zvířata výhradně kvůli kožešinám. Těžko se však můžeme vyhnout hodnocení přínosu kožešinových farem v konfrontaci se závažnými odbornými námitkami, které lze z hlediska ochrany zvířat proti jejich faktické podobě vznést. Ochrana zvířat je dnes již široce uznávaným veřejným zájmem – a to bych i já osobně zdůraznil. A každou odůvodněnou obavu z možného vlivu lidské aktivity na utrpení zvířat lze tím méně přehlížet, čímž zbytečnější se tato aktivita pro lidské potřeby společnosti jeví být. Kožešiny měly bezesporu pro člověka a jeho přežití nezastupitelný význam v minulosti. V dnešní době však představují pouhou módní nadstavbu.

A teď závěr, a ten je velice důležitý. Jsme proto přesvědčeni, že komerční chov divokých šelem v klecích je v zásadním rozporu se současnými poznatky o potřebách těchto zvířat, a vzhledem k zanedbatelnému významu tohoto odvětví pro lidskou společnost 21. století považujeme za vhodné chovy tohoto typu zrušit. S úctou – a jsou zde podepsáni různí odborníci např. z Přírodovědné fakulty UK, Výzkumného ústavu živočišné výroby, ale i ze ZOO v Ústí nad Labem, ZOO Dvůr Králové, Ústav biologie obratlovců Akademie věd, Akademie věd České republiky, Česká zemědělská univerzita atd. atd.

Takže dámy a pánové, doufám, že jsem vás zbytečně moc nenudil. Ta předchozí vystoupení mi připadala samozřejmě správná některá, s některými se můžu ztotožnit, bohužel se musím ztotožnit i s vystoupením pana kolegy poslance Kalouska, s kterým

se běžně neztotožňuji, ale jak vidíte, tak ta fakta teď bez ohledu na stranickou příslušnost jsou velice výmluvná. Proto vás prosím o podporu tohoto zákona. Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk napříč politickým spektrem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Valentovi. Určitě vás nenudil, protože vyvolal čtyři faktické poznámky. První je paní poslankyně Olga Havlová, pak Marie Pěničková, pak kolega Jiří Koubek, pak paní poslankyně Lorencová. Následuje tedy řádná přihláška kolegy Kolovratníka, ale ten také počká, jako čekal kolega Valenta. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, zákon na ochranu zvířat proti týrání já plně respektuji, potřebujeme ho. A mějme na paměti všechna zvířata, nejenom chov kožešinových zvířat. Tady ty plamenné projevy, které jsem tu slyšela, tak mě teprve dostaly, a proto jsem si vzala faktickou, abych tady připomněla jednu zásadní věc a to jsou porážky halal. A tady o tom nechcete vůbec diskutovat. Já jsem dala do systému zákon o těchto porážkách a tam se teprve mluví o týrání. Takže mějme na paměti všechno, pokud se to tady tohoto zákona týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za faktickou poznámku. Nyní paní poslankyně Marie Pěničková k faktické poznámce, připraví se kolega Jiří Koubek také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já za sebe musím říct, že jsem ráda, že se nám novela zákona dostala na plénum, protože opravdu nastává doba, kdy se o této problematice musíme bavit. Kdo mě zná, ví, že jsem kožešiny nenosila, nenosím, a pokud mě nedonutíte, tak nosit nebudu. Ale prosím předkladatele, pokud chcete argumentovat a diskutovat o tomto tématu, nelžete tady a nastudujte si, o čem mluvíte. Já jsem ráda, že alespoň někteří té problematice rozumějí. Myslím si, že máme o čem mluvit. Ale pokud tady budeme poslouchat věci, které uvedl můj předfečník, budeme tady dlouho. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Pěničkové za vystoupení a dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Koubek, připraví se paní poslankyně Lorencová také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Budu také velice stručný. Chtěl bych asi spolu s kolegyní, která mluvila teď přede mnou, vyzvat všechny řečníky – nemusíme možná číst, opakovat to, co máme všichni v podkladech. Mířím k ctěnému panu kolegovi Valentovi, který myslím, že svým příspěvkem udělal tak trošku medvědí službu, pokud mohu použít příměr, s ohledem na to, jaký zákon projednáváme. Jeho projev byl především asi do řad Komunistické strany Čech a Moravy, neboť pouze dva zástupci se připojili jakožto předkladatelé tohoto zákona. Tím bych se chtěl jen vymezit. Když jste mluvil o traktátech proti svobodě a mluvil

jste, jakoby že tento zákon nebude podpořen ze strany pravice, tak za náš klub jsme se připojili asi přesnou polovinou. To znamená, chtěl bych vás vyzvat, nedělejme z toho politikum pravo-levé. Je to opravdu zbytečné. Pojďme se pověnovat těm odborným záležitostem. Pojďme to pusit do výborů a nedělejme z toho politiku, kdo si na tom navafí větší polivčičku levicovou – pravicovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Lorencová a mám další dvě faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já mám tak trošku za zlé kolegyni Havlové, že mi vlastně vybila ten náboj, se kterým jsem chtěla vystoupit. Všichni asi dostáváme – a já si troufám říct desítky, možná stovky mailů, ve kterých jsme upozorňováni na porážky halal. To je něco, s čím se, doufám, většina této Sněmovny nemůže ztotožnit. Přesto jsem do této chvíle prakticky nezaznamenala nějakou zásadní výhradu proti tomu, že porážky halal tolerujeme. Nemluvíme o tom. Prostě víme o tom, že se tady konají, a my to tiše tolerujeme. Já se chci zeptat, jestli je součástí zákona proti týrání zvířat i kategorický zákaz porážek halal. To je podle mého názoru jeden z nejkřutějších způsobů zacházení se zvířaty! Děkuji. (Potlesk z řad poslanců napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní pan poslanec Jaroslav Holík také s faktickou poznámkou a další dvě faktické poznámky pana kolegy Valenty a kolegy Böhnische. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak jak se lidstvo vyvíjí, tak i člověk přestal mít nutnost halit se do kožešin, které pro něj byly nějakou izolační vrstvou. Z kožešin se stal módní doplněk. V současné době jsem rád, že došlo k projednávání daného zákona, že se začínáme trošičku vraždění zvířat bránit. Ale je tady jedna věc. Pokud v této zemi bude poptávka po kožešinách, my to zastavíme, některé státy to zastaví, ale budou se sem vozit z Polska a z jiných zemí, pak to bude špatné. Takže vyzývám celou Sněmovnu, abychom připravili zákon o omezení prodeje těchto výrobků. A jinak doporučuji, aby daný zákon postoupil do druhého kola. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Holíkovi. Nyní pan kolega Valenta s faktickou poznámkou a ještě faktická poznámka kolegy Böhnische. Prosím, pane kolego, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil jenom reagovat na některé své předřečníky. Zaznělo tady, že by se k tomu měli vyjadřovat lidé, kteří tomu rozumějí. Pro vaši informaci všech tady uvádím, že mám vystudovanou Českou

zemědělskou univerzitu, takže si myslím, že do jisté míry té problematice bych mohl rozumět. Ale to jsem nechtěl teď nějak...

Spíš bych reagoval na svého předřečníka pana poslance Koubka. Já jsem vás tady vůbec nenapadal. Já jsem vás pouze označil jako pravé strany, které nám tady neustále kážete o jakési svobodě. Neustále nás edukujete v tomhle tom oboru. Ale vůbec v té souvislosti, jak jste říkal vy, já jsem nehovořil. A také na vaše margo, možná jsem něco v tom svém delším projevu sdělil i z té důvodové zprávy, ale já jsem se snažil tu zprávu nečíst. Pouze jsem některá zásadní fakta zopakoval. Ale protože mi připadalo, že prosazovatelé toho zákona ho trochu hledí po srsti, místo aby tady použili nějaké závažnější argumenty, které právě já jsem zmiňoval, tak právě z tohoto důvodu ta moje zpráva byla takováhle trochu drsnější, trochu delší. A vůbec toho nelituji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní poslední faktická poznámka doufám... Kolega Böhnisch se vzdává, můžeme tedy pokračovat... Kolega Volný předběhl svého stranického kolegu s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Prosím vás, opravdu velice krátce, na ty dvě minuty. Já řeknu dvě fakta. Na podvýboru pro chovatelství mj. jsem na toto téma udělal opravdu velice dobře zastoupený aktiv a takřka jednohlasně se hlasovalo proti přijetí tohoto zákona. Stejně tak jsme postupovali na zemědělském výboru, který také udělal k tomu velký aktiv. Do hloubky se to diskutovalo a zase se stejným výsledkem, že velká většina, neříkám, že stoprocentně, byla proti přijetí.

Já teď řeknu svoji úvahu. Před patnácti lety bylo chovatelů nějakých padesát. Pak přišla samozřejmě nová doba a velice správně se zavedla veterinární opatření a začal se zpříšňovat chov a podmínky pro tyto chovatele. Snížilo se to na patnáct chovatelů. Znovu se přitvrdily podmínky a znovu říkám, že je to nejspíš správně. Ti chovatelé do toho investovali nemalé peníze. A my jsme je naváděli k tomu, aby to dělali dobře, lépe, aby těm zvířatům za velké peníze dali to, co by měla mít, co by potřebovala, za jakých podmínek to můžou dále dělat. A teď přijdeme za několik let a ze zákona jim to zakážeme? Toto mně vadí. Ano, je to politikum a je to diskuse – ochránci proti liberálům. Je to právoplatná regulérní diskuse. Ale mně připadne po celé této peripetii najednou říct po několika letech dobře, vy jste udělali, co jsme chtěli, a teď vám to zakážeme... To mi připadne dost nefér. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Kolovratník ještě počká, protože je tam faktická poznámka pana poslance Františka Adámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Adámek: Děkuji, pane místopředsedo. Doufám, že dodržím jednací řád, protože budu reagovat na vystoupení kolegy Volného. Mě trochu, když to volně pojmu, investice do zařízení, do budov a do všeho trochu připomíná kuřácký zákon. Promiňte. Protože já si prostě myslím, že úroveň společnosti se pozná

nejenom podle toho, jak se chová k občanům, ale i ke zvířatům a dalším věcem. Takže ti lidé, kterým dnes po změně názoru budete chtít zakázat ty hospody atd., do kterých investovali nemalé peníze na odsávání, na stavebně oddělené prostory, to vám vůbec nevadí. A tady u devíti farem, jak jsme se dozvěděli, s tím máme všichni obrovský problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tak není to poslední faktická poznámka. Ještě jednou faktická poznámka paní kolegyně Lorencové. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Já budu opravdu velmi stručná. Dovolím si jenom krátkou poznámku. Všimli jste si, kolegové, že v poslední době, vlastně už dost dlouho, navrhujeme a přijímáme hlavně zákony, kde hlavní slovo a vystihující vlastně podstatu slova je zákaz? My začínáme čím dál tím víc věci zakazovat. Zakázat zakázané, povolit a znovu zakázat. To vypadá, jako kdybychom tady opravdu jiné starosti neměli než ty, které řešíme zákazem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Lorencové. Vyvolala faktickou poznámku pana poslance Kučery. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jsem rád, že paní poslankyně Lorencová na to upozornila, že záplava zákazů, která je v Poslanecké sněmovně v tomto volebním období, je skutečně záplavou. A myslím si, že lidem těch novel, které přinášejí zákazy, je právě hnutí ANO a ministři z hnutí ANO. My jsme dokonce sestavili jako TOP 09 seznam nesvobody, kde přímo ta omezení a zákazy, které přináší hnutí ANO a jeho ministři, jednotlivě jmenujeme. A je to skutečně dramatické. Jsem rád, že si právě jednotliví poslanci z hnutí ANO toto uvědomují a začínají se trochu probouzet. Děkuji za ta slova. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Víím, že to je reakce, ale prosím, vraťme se k tématu. Paní kolegyně Černochová s faktickou poznámkou, kolega Kolovratník je trpělivý. Prosim, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se tady naopak chtěla paní Lorencové zastat, protože probírali jsme tady a dlouze jsme tady diskutovali protikuřácký zákon. A ten není z pera žádného z ministrů za hnutí ANO.

A vážené kolegyně, kolegové, mě opravdu ta debata fascinuje. Já jsem tady ve 14.20 hodin navrhovala, abychom se zabývali lékařskou záchrannou službou, kde jde o životy deseti milionů lidí. Dvě hodiny tady řešíte kožíšky! Připadáte si normální? (Potlesk části poslanců vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za faktickou poznámku paní kolegyně Černochové. A nyní řádně přihlášený kolega Kolovratník. Po něm se připraví paní poslankyně Helena Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Vidím, že trpělivost se vyplácí. Říká se, všechno je jednou poprvé. Pro mě je zajímavé poznání, že dnes poprvé v životě jsem ve velkém souladu jak s učebnicovým příkladem pravicového přístupu Miroslavem Kalouskem, tak s učebnicovým příkladem levicového přístupu, s kolegou Valentou. Vidíte, že někdy napříč politickým spektrem se dokážeme shodnout.

A když je to u těch emocí, tak já nejdříve se přiznám k jedné emoci. Jsem jedním z těch, kteří podepsali návrh tohoto zákona. A rozhodnutí, proč jsem souhlasil, bylo z mé strany velmi jednoduché, velmi lapidární. Prostě jsem přesvědčen o tom, že chovat zvířata pouze za účelem potěšení, zábavy, kožešiny je prostě zbytečné. Že to prostě nepotřebujeme, naopak od řady dalších domestikovaných a – to bylo krásně řečeno – domestikovatelných zvířat, vepřů, krav, králíků atd., atd.

Ale když emoce nechám stranou, kolegyně a kolegové, já trochu zopakuji to, co tady říkal dlouze a plamenně pan poslanec Jiří Valenta, ale já to budu formulovat spíš jako prosbu na vás. Skutečně ta fakta hovoří jasně: 70 %, možná přes 70 % obyvatel, občanů České republiky, říká, tohle není cesta, posuňte to dál, zakažte ty farmy. Dvaatřicet renomovaných vědců, odborníků na biologii, na chov zvířat i zástupců zoologických zahrad podpořilo to, abychom se tomuto tématu věnovali a věnovali mu svoji pozornost. Takže minimálně z tohoto důvodu vás chci poprosit, abychom tu normu neshazovali ze stolu, abychom ji posunuli do dalšího čtení, protože myslím si, že by to byl i takto velkému zastoupení odborné i laické veřejnosti z naší strany tak trochu výsměch.

Teď si určitě neosobuji právo mluvit za svého předsedu klubu, za pana předsedu Faltýnka, za své kolegy. Já jsem vnímal debatu na našem klubu dopoledne, ani my nejsme jednotní a to názorové spektrum je skutečně proti sobě na několik částí. Asi i my se nakonec dohodneme na nějakém volném hlasování a bude to na rozhodnutí každého z nás, jak se k tomu postaví. Ale v tuto chvíli z mé strany prosba na vás, pojďme se té normě věnovat v dalších čteních.

Děkuji za pozornost i za selský rozum.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. A prosím kolegy o klid! Víím, že nálada je vzrušená, ale myslím si, že to můžeme v klidu projednat. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, je to dnes opravdu poslední pseudofilozofická, ale když se pan poslanec Valenta tak omluvil za to, že má stejný názor jako já, a pan poslanec Kolovratník říká, že jak pravice, tak levice může najít stejný názor, tak dovolte drobnou poznámku.

Jak levice, tak pravice, domnívám se, může mít některé společné hodnoty. Tou společnou hodnotou je úcta k životu. Člověk může libovolně zacházet s tím, co je

schopen sám stvořit, to jsou věci. Ale živé bytosti nestvořil a k jejich životu a k jejich životním podmínkám má tedy přistupovat s pokorou někoho, kdo není schopen něco takového stvořit a ovlivnit. To by nám mohlo být společné.

Tím i drobně reaguji na poznámku paní poslankyně Černochové. My se tady nebavíme o kožišcích, my se tady bavíme o živých bytostech a jejich utrpení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kalouskovi. Paní kolegyně Černochová chce reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Trošku tomu vystoupení pana předsedy Kalouska nerozumím, protože já jsem tady hovořila o lékařské záchranné službě první pomoci, kde od 1. 1. 2017 není jasné, kdo bude zachraňovat živé bytosti, kdo bude zachraňovat občany České republiky těmi vrtulníky. Takže prosím, nevkládejte mně do úst něco, že neznám hodnotu života. Kdybych měla dát přednost hodnotě lidského života, nebo života zvířecího a debatě, která tady přes dvě hodiny probíhá, tak bych radši tuto debatu vyměnila za debatu o záchraně životů lidských!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Diskutujeme o tom teprve 55 minut.

Nyní paní kolegyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, nejsem spolupředkladatelkou zákona, nejsem rozhodně stoupencem takzvaných v tom širším slova smyslu zelených ani nestátních organizací typu ochránců zvířat. A rozhodně tedy nejsem někdo, kdo podporuje extrémní způsoby ovlivňování poslanců a veřejnosti argumenty, které zní líbivě a působí na emoce. Podprahově mají takový dopad, že potom někdy rozhodujeme a jednáme jinak, než bychom chtěli. Ale na druhé straně bych chtěla upozornit, že zde jednáme o normě, která má, jak tady už řekl můj předěčník pan poslanec Kalousek, i etický rozměr, a že bychom v těch diskusích na to neměli zapomínat. A to je možná důvod, proč zde diskutují a shodným způsobem vystupují jak poslanci z levice, tak z pravice. Řekněme, že ANO je někde uprostřed, alespoň pro tuto otázku. A určitě to hlasování, jak řekl můj kolega Kolovratník, u nás vypadá, že bude volné a že bude zřejmě na půlku, to se uvidí.

Ten etický rozměr vidím v tom, že v posledních řekněme pěti až deseti letech dochází i v České republice k senzibilitě veřejnosti vůči takovým projevům, jako je utrpení druhého, zranitelnost, usmrcování, a to nejenom pokud jde o lidi, pokud jde o člověka, ale i pokud jde o zvíře. V novém občanském zákoníku již není zvíře věcí. To je takový jeden důkaz, že veřejnost akceptuje normu, která naším prostřednictvím také byla schválena, která zvíře staví úplně do jiného světla, než to bylo do konce roku 2013, to znamená za platnosti starého občanského zákona.

Máme nové skutkové podstaty. Paragraf 302 týráni zvířete v trestním zákoníku. Paragraf 303 zanedbání péče o zvíře z nedbalosti. Samozřejmě ti chovatelé se nedopouštějí těchto trestných činů, protože podmínky jsou tam přísněji vymezené. Ale před takovými deseti patnácti lety bylo nepředstavitelné, aby byl někdo kriminalizován za týráni zvířete. Byly to přestupky. (Vzrůstá hladina hluku v sále.)

Za třetí asi všichni víme, nebo máme ještě v paměti, jaké diskuse tady probíhaly, když jsme tady hovořili o kriminalizaci šíření nebo navazování kontaktů za účelem dětské pornografie. A i tyto normy, které jsou v souladu s evropskou legislativou, jsme nakonec schválili, a zpřísnili tak reakci společnosti ve vztahu k takovým projevům chování a zpřísnilo prostředky, které by vždycky měly zůstat těmi –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Chtěl bych, aby kolegové, kteří diskutují jiné téma, než je ochrana zvířat proti týráni, tyto diskuse přenesli do předsálí a nechali vystupující odůvodnit stanovisko, které má konkrétní poslanec nebo poslankyně. Opravdu se k sobě chovejte slušně. Prosim, pokračujte.

Poslankyně Helena Válková: Takže tato vynucená malá pauza mě vede i ke zkrácení projevu, protože mám zájem na tom a podporuji tento návrh novely, abychom se ještě před ukončením dnešního jednacího dne dostali k hlasování.

Argumenty, které tady odezněly, si myslím, že bychom měli brát vážně, že bychom přinejmenším respektující těch 70 % a testující, zda těch 70 % je opravdu relevantní výsledek objektivně provedeného výzkumu veřejnosti, která si přeje zákaz takových kožešinových farem, abychom ten návrh novely pustili do druhého čtení a potom pokud možno i do třetího čtení, a tím abychom dali i prostor k diskusi tady v Poslanecké sněmovně a ukázali význam a pozornost, které této problematice věnujeme. Myslím si, že vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, to srovnávání, jestli jde o významnější, či méně významnou normu, není namístě, protože pokud hovoříme například o té letecké záchranné službě, tak ta jistě naši pozornost bude také mít a já ji rozhodně nespochybňuji, ale v současné době hovoříme o zákonu, který směřuje zase na ochranu jiných, ale důležitých, byť třeba ne souměřitelných zájmů. Takže tady si myslím, že ten přírůstek není úplně nejvhodnější, nebo to porovnání.

V zásadě navrhuji, abychom pustili návrh novely do druhého čtení. Myslím si, že ti z nás, kteří měli ještě nějaké pochybnosti, by měli být přesvědčeni argumenty, které těch 42 akademiků na jedné stránce – asi při vědomí toho, že poslanci nemají čas – velmi precizním, srozumitelným způsobem shromáždili, vyjádřili a podepsali. A já nemám pochybnosti o tom, když vidím, jak kolegové akademici, představitelé těchto oborů, které se opravdu zabývají zvířaty, se přimlouvají a žádají nás, abychom rozhodli tak, jak navrhuje návrh, který právě projednáváme. Takže se připojuji k těm, kteří zde plodují pro to, abychom návrh novely pustili do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Pastuchové. Kolega Černoch jako

každý řádně přihlášený ještě počká, jistě vydrží. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Jen bych chtěla zareagovat ze své pozice ohledně toho, co tu řekla paní kolegyně Černochová, vašim prostřednictvím. Určitě nespochybňuji, že zákon o letecké záchranné službě, nebo řešení letecké záchranné služby je velice důležité. A já hlasovala pro to, aby se to zde komunikovalo. Ale byla bych nerada, aby se vytvořila panika toho, že je deset milionů lidí v naší republice ohroženo. Záchrannou službu zajišťuje pozemní záchranná služba, která má zákonem danou dobu dojezdu. Takže deset milionů lidí je určitě zabezpečeno pozemní záchrannou službou. Takže letecká je určitě důležitá, ale nevytvářejme paniku, že jde o deset milionů lidských životů. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme další faktickou poznámku pana kolegy Brázdila. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Brázdil: Milé dámy, milí pánové, všimáte si, jak máme neskutečně hloupý jednací řád, jak můžeme klidně přejít teď na téma letecké. Pojďte, paní kolegyně Černochová, po mně, já začnu vykládat, vy budete vykládat, všichni do toho. My to normálně převedeme někam jinam. A budeme tady žvanit a vykládat. Ta letecká si zaslouží svoje, je to téma, proboha, vždyť já se tím žívím a třikrát jsem s tím spadl a mě to zajímá hodně. Ale mě ta zvířata tolik nezajímají, to je pravda, protože já bych chtěl mluvit o něčem jiném, o tom, co zachraňuje lidi, ne zvířata. Ale to nevádí, já si to vyslechnu. Jenom jsem chtěl ukázat na ten paradox. My teď tady můžeme, pojďte někdo ještě další s technickými, a do večera do devatenácti si můžeme vykládat o letecké. Děkuji. (Potlesk několika poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Brázdilovi. Abych se vrátil úplně k tématu, než dám slovo panu kolegovi Marku Černochovi, který byl řádně přihlášen, jako každý řádně vystupující počkal, až faktické poznámky dozní, tak ještě budu citovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Z osobních důvodů se omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne paní kolegyně Květa Matušovská.

Nyní pan poslanec Marek Černochoch. Připraví se kolega Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černochoch: Dobrý večer, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Pod tento zákon jsem se připodepsal, proto jsem chtěl říct svůj názor. Souhlasím s panem kolegou Brázdilem, vašim prostřednictvím, pane předsedající, stejně tak s paní kolegyní Černochovou, podpořili jsme projednávání letecké záchranné služby, protože záchrana lidských životů je velmi, velmi důležitá, nejdůležitější, řekněme si to na rovinu.

Ale jenom v rychlosti k zákonu. Myslím si, že tady zazněl jeden velmi zajímavý názor, který řekl pan kolega Kalousek, a to je to, že lidé opravdu, pokud si říkají lidé, tak nemají právo týrat kohokoli, ani lidi, ani zvířata. Není to jejich právo. A jestliže je

možno nějakým způsobem zabránit týrání zvířat, tak je dobré a potřeba v tomto směru něco udělat. Já osobně jsem psí táta a myslím si, že tohle to by měl být jenom začátek všeho, protože je trochu alibismus, jak už zde říkala kolegyně Olga Havlová, paní kolegyně Jana Lorencová, ať už jsou to halal porážky, ať jsou to normální porážky, ať jsou to normální jatka, kde zvířata velmi často trpí, i to je potřeba řešit, stejně tak jako množiny, také téma, které je potřeba řešit. Takže berme toto jako začátek a pojďme řešit to, aby se zvířata, aby se stvoření, která opravdu mají právo žít a ne být zavřená někde v klecích, a ještě za podmínek, které si myslím, že někdy opravdu hraničí s naprosto nelogickým myšlením 21. století, týráním, tak abychom tomuto zabránili.

Proto já osobně podporuji tento návrh. I u nás v klubu máme volné hlasování. A vás bych rád tímto požádal o podporu, aby se tento návrh dostal dál a řešili jsme to a vyřešili jsme to. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Nyní řádně přihlášený kolega Jiří Dolejš. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásný podvečer. Budu velmi stručný. Nerad bych, aby kolegyně Černochová nebo někdo další měli pocit, že příliš mnoho prostoru věnujeme problémům, které nejsou problémy lidí. Ale do jisté míry tento problém lidí je v tom smyslu, že nic lidského by nám nemělo být cizí a do lidskosti nepochybně určitá empatie k utrpení zvířat patří. Nemusím snad zdůrazňovat, že když jsem tento zákon podepsal, byl bych také rád, aby postoupil do dalšího čtení, ale přesto mám tři poznámky.

První z nich je, že navrhovatelé při tomto tisku nečerpali z nějakých magorů, kteří se v podstatě plíží po nocích a pouštějí tygry z klecí na ulice, nebo že jsou to šílenci, kteří mají radši zvířata než lidi. Je to prostě určitý krok, který je posunem směrem k něčemu, co už je v řadě evropských zemí uzákoněno. Je to krok směrem k tomu, aby zákaz chovu šelem kožešinových farem byl v celé Evropské unii a možná výhledově v celé Evropě. Je to proces a nepochybně jde krůček po krůčku. To na margo poznámek, že v některých zemích to není, a tudíž se bude pašovat a já nevím co všechno. Jednoduché okamžité řešení neexistuje. Je to krok v rámci určitého procesu.

Druhá poznámka směřuje k tomu, že snad ti, kteří přece jenom poslouchali diskusi, pochopili, že tento návrh zákona není útokem na chovatelství české či jiné. Samozřejmě že chovatelé budou vesele chovat dál, že se po přijetí tohoto zákona nedočkáme toho, že budou zavírány masny, že každý z nás bude nucen ke coming outu a prohlásí se za vegana, ale že jde o to, že se nemají chovat konkrétní zvířata, tedy šelmy. A nebudeme muset skutečně utíkat od masných–bezmasných výrobků, jako jsou některé uzeniny, kde tam to maso skoro nenajdete.

Třetí poznámka směřuje k tomu, že předkladatelé tady snad demonstrovali, že je vůle vypořádat se s tím, aby nebyl dopad na konkrétní, byť z národohospodářského hlediska marginální, ale přesto byznys. Ctíme podnikání. A režim útlumu tohoto podnikání, byť se to týká jenom několik farem, je jistě předmětem diskuse a může být ještě upraven. Myslím si, že to opravdu není problém byznysu a svobody byznysu, je

to problém etický a také etologický, proto se tady také četlo vyjádření biologů, kteří v oblasti etologie šelem jsou nepochybně experty a kapacitami.

A tím se dostávám k poslednímu a to je v podstatě už i konkrétní návrh. Jsme v prvním čtení. Pokud je tedy rozhodující si ujasnit etologický rozměr, já si myslím, že by bylo možná rozumné přehodnotit to, zda má být garančním výborem výbor zemědělský, a navrhuji tedy, aby garančním výborem byl výbor pro životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi. (V sále je velký hluk!) Než dám slovo přihlášenému Petru Kudelovi, mám dvě přednostní práva, přednostní právo pana zpravodaje a pana ministra zemědělství. Nejdříve pan zpravodaj. Byl jste přihlášen dřív, pane zpravodaji, je to jenom na vás. Prosim, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající.

K vystoupení mého předřečníka. Je to sice hezké, že tady navrhuje, že by garančním výborem měl být výbor pro životní prostředí, nicméně si myslím, že se to primárně týká chovatelů zvířat, takže si myslím, že skutečně garančním výborem by měl zůstat výbor zemědělský, ale to jenom na doplnění.

Předkládaný návrh zákona zakazuje chov a usmrcování zvířat primárně tam, kde je za účelem získávání kožešin. Jedná se dle mého názoru o dobře míněný návrh, který vychází z výhrad proti způsobu či podmínkám, v jakých jsou tato zvířata chována. Chov zvířat – neexistuje pro něj žádný důležitý lidský zájem. Osobně mám velké pochybnosti o tom, zda je správné zakazovat komerční chov některých zvířat jen proto, že někomu nepřipadají tyto podmínky dostatečně etické. Stejně tak existují skupiny některých zvířat pro maso, kde důvod určitě etický nepřipadá také, ať jsou to již zmiňovaní králíci, anebo slepice. Etické jistě mají být podmínky, za kterých jsou tato zvířata chována. Důvody pro to, abychom toto měli nechat na zvážení jednotlivých chovatelů, kteří ten welfare, jak tady bylo již řečeno, upravili čtyři pět roků zpátky, a kde někteří, kteří to zvážili a nepřišlo jim to ekonomické, chovy ukončili. (V sále je stále obrovský hluk a neklid!)

S řadou výhrad proti platným standardům u kožešinových zvířat lze určitě souhlasit. Otázkou je však, čeho chceme tímto zákazem chovu v České republice dosáhnout. Nikterak nesnižuje poptávku po kožešinách a výsledkem tohoto našeho snažení může být to, že se farmy přesunou do Německa, do Polska, do Litvy nebo i dále, do Asie, kde si nemyslím, že by welfare zvířat byl na vyšší úrovni, a myslím si, že je tomu právě naopak.

Problémy vyplývají i ze samotného znění zákona. Zakazuje se chov a usmrcování zvířat primárně za účelem získání kožešin. Tam, kde je využití kožešin vedlejším produktem, tam se podle tvrzení předkladatelů zákaz neuplatní. Při souběžném využití masa i kožešin je ale možné určit, co je primární a co je sekundární, respektive co se může chov od chovu lišit. Podle informací, které se ke mně dostaly při návštěvě jednotlivých chovatelů, samozřejmě že maso by bylo využito za předpokladu, že by je ti odběratelé dostávali –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane zpravodaji, přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid. Některé pravidelné rušitele tohoto jednání asi budu jmenovat. A myslím to úplně vážně. Doufám, že tady bude chvilku klidu a pan zpravodaj bude moci dokončit své vystoupení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Kott: Děkuji, pane předsedající.

Maso se nezpracovává jenom proto, že to kožkování probíhá jednou ročně a potenciální odběratelé by měli obrovské problémy s krmnou dávkou u zvířat, kterým by maso poskytovali, protože jednou ročně znamená buďto zamrazit, anebo nějakým jiným způsobem konzervovat, aby to mohli celoročně zvířatům podávat.

Samostatnou kapitolu pak tvoří odškodnění majitelů kožešinových farem, kteří budou muset svoji činnost k 31. prosinci 2018 ukončit a kteří, jak tady bylo řečeno, také do toho nainvestovali nemalé finanční prostředky. I když se to pro někoho nezdá, tak jsou to rodinné farmy, takže to určitě nebudou desítky milionů korun, ale statisíce, které do toho byli nuceni dát. Ministerstvo zemědělství má přijmout vyhlášku, podle které se nemusí ztráty kompenzovat, aniž by zákon stanovil nezbytná kritéria meze pro takovouto prováděcí novotvorbu.

Z hlediska evropského práva je návrh, jak upozorňuje stanovisko vlády, zákazem výroby určitého výrobku, a lze jej tedy považovat za technický předpis, který dále podléhá notifikaci. V praxi to znamená povinnost zaslat Komisi předpis ještě ve formě návrhu ve stavu, kdy v něm mohou být provedeny podstatné změny, pokud Komise nebo členské státy doručí k návrhu připomínky. Tento postup v daném případě nelze určitě zaručit.

Z uvedených důvodů si dovoluji v podrobné rozpravě navrhnout zamítnutí v prvním čtení. Pokud by tento můj návrh neprošel, dovoluji si navrhnout prodloužení lhůty na projednání ve výboru o 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Mám s přednostním právem pana ministra, pak ještě dvě faktické poznámky, paní kolegyně Pěnčíková a pan kolega Sklenák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Omlouvám se. Já jsem předtím byla pomalá a nebylo mě vidět, že se hlásím.

Já jsem opravdu tady tu novelu přivítala, i když ji považuji za špatnou, ale chtěla jsem, aby byla takovým základem pro další diskusi, protože máme na čem stavět. Já jsem si to se zástupci předkladatelů, alespoň s některými, vyříkala. Moje připomínky jsem jim řekla a mně teď na té debatě přijde docela úsměvné, že si to někteří předkladatelé zabíjejí sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Pěnčíkové. Nyní pan kolega Sklenák s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Dobrý večer. Kolegyně a kolegové, já jsem taky jeden z těch, který připodepsal návrh zákona, který projednáváme, a velmi mi záleží na tom, aby byl schválen, a stejně tak jako těm, co tady mluvili přede mnou. Ale bohužel vzhledem k času jednacího dne a tím, jak tento zákon řada předřečníků obhajovala, tak se dostáváme do situace, že by možná dnes muselo být přerušeno jeho projednávání a kdoví kdy bychom se k němu vrátili.

Tak bych vás požádal a tímto tedy navrhuji, abychom odhlasovali, že o tomto zákonu budeme jednat i hlasovat i po 19. hodině, a prosím vás všechny, i ty, kteří třeba nejste pro tento zákon, abychom se na tomto dohodli, abychom tento zákon v prvním čtení dnes projednali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmě možný návrh v rámci procedurální poznámky jako faktické. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já zagonuji.

O návrhu pana předsedy Sklenáka rozhodneme v hlasování číslo 246, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom dnes jednali po 19. hodině a o nich rozhodovali. (Z lavic se ozývají námitky.) Kdo je proti? (Námitky sílí.) O tomto zákonu. Omlouvám se, ale takový byl návrh a já jsem ho nechtěl nijak změnit.

Prosím, hlasování číslo 246. Z přítomných 126 pro 79, proti 18. Návrh byl přijat.

Stejně jsem neměl v úmyslu zahajovat jiný bod po skončení tohoto bodu, takže je jenom na nás, jak dlouho ještě budeme o tom jednat.

Nyní pan ministr Jurečka s přednostním právem a poslední přihlášený v rozpravě pan kolega Kudela. Slovo má pan ministr zemědělství. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Pokusím se být maximálně stručný a omezím se pouze na několik klíčových bodů.

Vnímám tady názory všech, kteří se do té debaty zapojili, a každý má v tom svém úhlu pohledu kus pravdy. Ale pokud se chceme zabývat tou problematikou, že tady chováme zvířata, jejichž produkci nezbytně nutně nepotřebujeme, že jsou v nepřírodném prostředí, že to nevyhovuje z hlediska welfare a podobně, tak jenom chci připomenout pro korektnost, že tady chováme spoustu jiných zvířat. Kdybychom šli do domácností, do svých bytů, tak tady bude mnoho jiných druhů zvířat, která jsou v nepřírodném prostředí a která taky nejsou domestikovaná. Určitě je nemůžeme takto klasifikovat. Takže tolik jenom pro korektnost, abychom si tyto věci uvědomili. A nepotřebujeme je ani pro kožešinu, ani pro jídlo, a přesto ta zvířata tam jsou, a rozhodně nejsou v nějakých dobrých podmínkách.

Nicméně teď se podívám na tu samotnou podstatu. Chci upozornit, že vyhláška z roku 2004 stanovila a kladla na tyto formy, na tyto chovatele nároky, které museli splnit do 31. 12. 2013. Byla tady poměrně velice dlouhá doba, kdy se řeklo, že tito chovatelé musí udělat určitou investici. Oni ji udělali a my jako zákonodárci teď

budeme přicházet po třech letech, po necelých třech letech, kdy oni toto splnili, a budeme jim říkat: Vy tento svůj druh podnikání musíte do dvou let ukončit.

Takže já budu končit jenom tím, že prosím předkladatele, prosím výbory, které to budou projednávat – a tady se opravdu kloním k tomu, aby garanční výbor byl zemědělský, protože zemědělský výbor, a dopad této úpravy se bude dotýkat podnikatelských subjektů v oblasti zemědělství, nikoliv v oblasti životního prostředí. Takže prosím, abyste toto zvážili. A pak chci říci, že ta dvouletá lhůta, pokud už se Poslanecká sněmovna rozhodne k této výrazné změně, tak ji považuji za velice krátkou, velice krátké přechodné období. Byly státy, které měly osmi- i desetileté přechodné období.

A několikrát tady zaznělo, že my jako Ministerstvo zemědělství budeme kompenzovat ukončení činnosti těmto chovatelům. Já nemám žádný dotační titul. Nemám žádný nástroj, jakým způsobem takovouto kompenzaci mohu udělat. Není tady žádný notifikovaný dotační titul. Takže prosím poslance, kteří tímto argumentují – nebylo to s námi projednáno, nikdo nám takový úkol nedal a já takový nástroj nemám. Takže nepoužívejme argument něčeho, co stojí na vodě. To jenom říkám opravdu pro všechny argumenty do diskuse, které je tady potřeba vložit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství Jurečkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Michal Kučera. Pan kolega Kudela jako řádně přihlášený ještě posecká. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Chtěl bych tady panu ministru Jurečkovi navrhnout, odkud by mohl vzít ty peníze. Vy jste nedávno celkem omezili nebo nastavili přísnější pravidla pro podnikatele schválením elektronické evidence tržeb. Já jsem se teď v televizi dozvěděl, že čekáte, že z toho bude 18 miliard. Tak zkuste ty peníze vzít třeba z těch 18 miliard. Místo 900 dětských hřišť postavte 850 dětských hřišť a zbytek věnujte chovatelům kožešinových zvířat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kudela. Pana zástupce navrhovatelů se ptám, jestli se chce hlásit do rozpravy, nebo až o závěrečné slovo. Já jenom abych věděl, jestli mohu uzavřít diskusi.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, byl bych velice nerad, abychom se rozdělili na ochránce a na tyranu zvířat. Myslím si, že to o tom vůbec není. Jsme ve stavu, kdy projednáváme návrh zákona, kterým se některým chovatelům omezí, ba přímo zakáže jejich chovatelské podnikání. Pan poslanec Dolejš hovořil, že to není proti chovatelům. Je to proti chovatelům hospodářských zvířat. Na středních zemědělských školách se vyučuje obor, nebo nějakých x hodin v rámci výuky je chov hospodářských zvířat. Chov kožešinových

zvířat. Chov kožešinových zvířat je velmi specifická náročná disciplína, protože se musí zvířatům vytvořit podmínky pro to, aby poskytovala chovatelům kýžený užitek, kýžený efekt, pro který je chovatel chová.

Já jsem včera navštívil jednu z farem, jednoho z chovatelů, abych na oči viděl, abych poznal člověka, o kterém dnes budeme jednat. Jsou to pracovití lidé, kteří se věnují svou činností chovu kožešinových zvířat. Nejsou to žádní solární baroni, kteří zainvestují, a když svítí sluníčko, hodiny se točí, oni jsou spokojeni. Je to každodenní náročná zodpovědná práce. A my dneska rozhodujeme o tom, zda těmto lidem vezmeme předmět jejich činnosti, jejich chovatelství.

Už tady padlo několikrát, že na začátku 90. let v naší zemi bylo přes dvacet chovatelských středisek, chovatelů. Dneska jich je pouze devět. Tito lidé se cítí být dotčeni, že se o nich hovoří jako o tyranech zvířat. Přesto jejich počet postupně ubývá. Já se domnívám, že tento zákon, který přijímáme, je v naší legislativě nadbytečný, a budu hlasovat pro jeho zamítnutí.

Pokud ho ještě zpravodaj nenačetl, navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi. To byl poslední přihlášený v rozpravě. Ale máme ještě přihlášky faktické – pan kolega Fiedler, pan kolega Kalousek, pan kolega Hovorka, to jsou faktické poznámky. Prosím, pane poslanče. Potom s přednostním právem – ano, ale po faktických poznámkách, pane předsedo.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Pohled pana předsedajícího byl tak škaredý, že já budu opravdu krátký.

Myslím si, že bychom – chtěl bych jenom připomenout to, co tady zaznělo od pana ministra Jurečky. To bylo velmi správně řečeno ode mě, že tady je mnoho jiných zvířat, která jsou také chována v podmínkách, které nejsou jim přirozené, a těmi se vůbec nezabýváme. Čili z tohoto úhlu pohledu mi to opravdu připomíná jako alibistický návrh, který řeší jen to, co je populární, co chceme slyšet, a takhle si zakrýváme oči a nechceme vidět to ostatní. Myslím si, že to byla velmi správná poznámka od pana ministra.

A zareaguji ještě na tu zdařilejší faktickou poznámku kolegyně Lorencové, ta druhá se jí moc nepovedla, pravda. O těch halal porážkách. To je vlastně to stejné, co jsem řekl na úvod. Jednou věcí se budeme zabývat a druhé budeme dělat, že nevidíme. Není to vyvážený názor. Návrh cílí pouze na jeden segment. A opravdu si kolegové zvažte, jak budete hlasovat, jestli je rozumné se tím takhle dále zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Připraví se

k faktické poznámce pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom drobnou poznámku ke garančnímu výboru. Ten lehký spor, který tady proběhl, myslím si, že popisuje velmi věrně tu diskusi, možná víc než všechny ty projevy. Resort zemědělství je resort podnikatelský, který se měří podle produkce, efektivity výroby. Ve vší účtě. Poměruje se, kolik tun pšenice a kolik kusů hovězího dobytka, jaká efektivita, jaký zisk. Zatímco resort životního prostředí se stará o péči o krajinu, o živé bytosti, které na tom území v té krajině žijí, o podmínky, ve kterých žijí nejenom lidi, ale i ty ostatní živé bytosti. Porovnejme sami, který výbor by měl být garančním a oč nám tady jde. O ty tuny kožešin a o ty tuny toho masa, které jde do kafilerek, asi ne. Spíš nám tady jde o úctu k těm živým bytostem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, já tento návrh zákona podporuji a chtěl bych jenom dodat, že bych byl rád, kdyby všichni, kdo zde mluvili citlivě o zvířatech, tak aby si uvědomili také, že ročně v České republice přichází o život mnoho dětí, které se nemohou narodit a které jsou v podstatě také týrány. Myslím si, že je dobře si to uvědomit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Marie Pěničkové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Já už to tady uzavřu. Já jsem strašně ráda, že jste se všichni byli na těch farmách podívat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní tedy nemám žádnou přihlášku do rozpravy až na přednostní právo pana předsedy klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Ale ještě než začnete mluvit, já znovu požádám sněmovnu o klid. Rád bych, abychom opravdu v důstojném prostředí dokončili jednání o tomto návrhu zákona. My jsme se rozhodli, že tento návrh dnes večer dokončíme. Prosím o to všechny odleva doprava a odprava doleva. (Neklid v sále trvá.) Ještě není klid. A po vás další přednostní právo pana místopředsedy vlády. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, bohužel se mýlíte. Vy jste říkal: my jsme se rozhodli, že ten bod dneska doprojednáme. Dovolte mi, abych vám ocitoval jednací řád, když už ho porušovali – když jste umožnil

porušování těm, kteří mluvili po 19. hodině, tak to určitě strpíte i u mě. Paragraf 53 – Sněmovna zahajuje své denní jednání nejdříve v 9.00 hodin a končí nejpozději ve 21.00 hodin. Shoda. Hlasování o návrzích zákona, a my projednáváme návrh zákona, o pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně této doby pro hlasování lze zahájit nejpozději o 19.00 hodině. Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců nebo případně dvou poslaneckých klubů se může Sněmovna usnést jinak.

Žádný takový návrh nepadl. Divím se, že tak zkušení členové Parlamentu jako pan předseda poslaneckého klubu Sklenák a pan místopředseda Filip připustili zmatečné hlasování. Bohužel už jste měl před třemi minutami podle zákona ukončit projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, v tomto ohledu samozřejmě, pane předsedo, máte pravdu, že jsem nepožadoval ani dokument, tedy písemný dokument o tom, že příslušný počet poslanců z klubu ČSSD, které pan kolega Sklenák zastupuje, mi nebyl předložen, to je pravda, to je moje chyba. Omlouvám se za to. Ale nepožadoval jsem tedy ani to, jestli s tím návrhem pana předsedy Sklenáka souhlasí jiný z předsedů poslaneckých klubů.

Mám tady přihlášku pana kolegy Miroslava Kalouska a potom přednostní právo pana místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ten návrh padl, pan předseda Sklenák ten návrh přednesl po předběžné dohodě klubů sociální demokracie a TOP 09. Já se k té dohodě chci přihlásit, a pokud to pan předseda Sklenák neformuloval příliš jasně, prosím, abychom to vzali na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, nyní faktická poznámka pana předsedy klubu ODS, potě pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, nedělejte z toho holubník. Předběžné dohody mimo mikrofon jsou hezké, ale musí je někdo říct tady. Nic takového, že v 19.05 hodin si řekneme, že pan předseda Sklenák si něco myslel. Já jsem velmi dobře poslouchal, co říkal. Byl jsem mimo jednací sál, byl jsem u té televize. Máme stenozáznam, nezaznělo to správně, hlasování bylo naprosto zmatečné, nic jsme neprodloužili. Já nebudu podporovat návrh na zamítnutí, abyste si nemysleli, že to je kvůli tomu konkrétnímu. Ale je to pro příště. Příště kdokoliv přijde, nebude potřebovat ani (nesrozumitelné) podpisů. Já jsem ani nechtěl podpisy členů klubu. Stačilo použít standardní formulaci, na které byli případně domluveni. Ale když jste ji nepoužili, tak máte smůlu. My nemůžeme vidět, co máte v hlavách a co jste domluvili mimo mikrofon. Tak to prostě je. Nedělejte v tom holubník. Skutečně až se bude – až na to přijde a bude se hlasovat zamítnutí, já nebudu podporovat zamítnutí v prvním čtení. Takže to není žádná schválnost vůči tomuhle. A když to připustíme jednou, tak už to pak můžeme připustit kdykoliv. Tak když změníme jednací řád, že to může navrhnout kterýkoliv poslanec, proč ne, ale nejprve

musíme změnit zákon. A ne že jsme na něco zapomněli, a my jsme to vlastně mysleli jinak, tak to vlastně udělejme a tolerujme, vždyť se všichni chápeme. Buď budeme dodržovat zákon, nebo nebudeme! (Potlesk od poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Než dám slovo k faktické poznámce předsedovi TOP 09, můžete navrhnout odvolání mého řízení schůze. Protože jsem opravdu udělal chybu. Nepožadoval jsem, uvědomuji si to. Já nemám šanci se nechat vyměnit, protože tady vedle mě nikdo není. S tím já nic nenadělám!

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo poslaneckého klubu, kolego, Zdeňku Stanjuro, prosím o trochu velkorysosti. Formálně máte nepochybně pravdu. Doslova máte nepochybně pravdu. Ale jsou určité výjimečné chvíle. Prosím, pochopte, že Sklenák je celej rozrušený z toho, jestli bude, nebo nebude ministr. (Smích a pobavený potlesk v sále.) Tak prostě v tu chvíli zapomněl ty předešlé formule. Ale ta dohoda obou našich klubů tady vážně byla. On to jenom nevyjádřil úplně šťastně. Buďte pro jednu velkorysý, já vám to jindy vrátím. Děkuji. (Opět smích a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, takže ještě faktická poznámka pana předsedy Stanjury a potom pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé nejde. To fakt nejde. Buď ten zákon platí... Ale abych to trochu odlehčil. Vážený pane kolego, pane předsedo TOP 09, vy přece nejste v rozpacích, jestli budete zítra členem vlády, nebo ne. Takže jste mohl toho Sklenáka opravit, jako když jste se domluvili spolu. (Opět hlasitý smích a potlesk.) To je úplně jednoduché. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Škoda, že mě nemá kdo vyměnit. (Smích v sále.) Přednesl bych báseň od našeho vynikajícího básníka o kožíšku, ale to nevádí. Josef Kainar by si to zasloužil.

Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím jenom k tomu, co tady zaznělo, se příliš nevyjadřovat už z toho důvodu, že jsem možná jediný v této Sněmovně, kdo má zákonnou pravomoc rozhodovat, co je nebo není týrání zvířat. Nicméně z tohoto hlediska bych se přimlouval za to, aby garančním výborem byl zemědělský výbor, protože tam gesčně podle mého soudu i odborného vzdělání patří.

Tak, dobře, děkuji. To je ještě k rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Pan zástupce předkladatelů Robin Böhnisch se hlásil o závěrečné... (Připomínky ze sálu.)

Dobře, omlouvám se tedy, předsedo. Znovu jsme slyšeli návrh... (Porada mimo mikrofon.) To už stejně udělat nemůžu... Dobře. Já respektuji to, že jsem udělal chybu. Je to moje chyba. Nezbyvá mi nic jiného než přerušit jednání před hlasováním. Uznávám svoji chybu. V tom má kolega Stanjura pravdu. Já jsem opravdu nevyžadoval potřebnou proceduru.

Skončil jsem rozpravu. Nechám závěrečná slova zástupce navrhovatelů a zpravodaje. Bude nám zbývat pouze hlasování o tom, jestli zamítneme, prodloužíme lhůtu atd. To udělat nemůžeme, protože moje chyba byla fatální, protože jsem nevyžadoval od navrhovatele předsedy klubu ČSSD Romana Sklenáka správně návrh na prodloužení jednání po 19. hodině. Prosim o prominutí.

A nyní žádám zástupce předkladatelů, aby to ukončil svým závěrečným slovem.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Předpokládám, že jsem spíše předposlední než poslední, tak doufám, že kolegyně a kolegové ještě krátký závěr a závěrečné slovo vydrží.

Já jsem zaznamenal zejména z projevu kolegy Valenty výtku, že jsem možná v úvodním slově nebyl dostatečně důrazný, ale upozorňoval jsem na to, že se obsírněji vyjádřím až v závěru v souvislosti s proběhlou debatou. Je pravda, že celá řada argumentů tady potom v rozpravě zazněla. Dovolte mi na některé informace, které zazněly v proběhlé rozpravě, reagovat, popřípadě reagovat i na některé další dokumenty, které se mi v souvislosti s tímto návrhem dostaly do rukou.

Doufal jsem v klidnou debatu a musím říci, že navzdory tomu, že jsme si asi třikrát nebo čtyřikrát sáhli na samé dno demagogie, byla ta rozprava skutečně vcelku věcná.

Jedním z hlavních oponentů našeho návrhu byl pan kolega Babiš. Já jsem si udělal pár poznámek k jeho vystoupení. Ta první připomínka byla, že tradiční strany chrání zvířata před volbami.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosim o klid, aby mohl zástupce předkladatelů dokončit svoji závěrečnou řeč!

Poslanec Robin Böhnisch: Já jsem vcelku pyšný na to, že jsem z tradiční strany, ze sociální demokracie, která je tady 140 let. Koneckonců to asi ukazuje na to, že politika tohoto hnutí má k lidem, k Čechům, nějakým způsobem nadčasově blízko. Ale pokud tedy zástupce tradiční strany připomíná, že se věnujeme zvířatům před volbami, tak já připomínám, že návrh byl rozeslán poslancům 16. března 2016 a příští volby do Sněmovny, nenastane-li nějaká neočekávaná událost, by měly být v příštím roce v říjnu, tedy doufáme.

Welfare opravdu není klíčovým důvodem podání této novely. Já jsem o tom ve svém úvodu mluvil. Je to filozoficko-etický postoj, že chovat v 21. století ve střední Evropě zvířata pouze pro kožešiny je přežitěk, nikoliv tedy welfare.

Musím zmínit jednu důležitou věc, která se tradičně jako folklor objevuje ve všech projevech oponentů našeho zákona, a to je činnost aktivistů v minulosti na

některých farmách. Neustále se vrací jakýsi argument o útocích, o ničení majetku na farmách. Dámy a pánové, dostali jsme dopis od chovatelů zvířat, kteří nás upozorňují, že jsme možná podlehli lobbistickým aktivitám veganských organizací. Máte pocit, dámy a pánové, že příslušníci lobbistických veganských organizací, lidé, kteří nejedí ani vajíčka, ani mléčné produkty, aby nevykořisťovali zvířata, přijdou na kožešinovou farmu a postříkají zvířata syntetickými látkami, aby ohrozili jejich život? Já si myslím, že v žádném případě. To, že v minulosti existovaly anarchistické skupinky, kterým nešlo ani tak o chovaná zvířata, ale o vyjádření svého postoje na soukromé vlastnictví, je věc druhá, ale prosím, neztotožňujme tyto lidi s aktivisty, kteří se podílejí na podpoře našeho návrhu.

Nelegální chovy. Dámy a pánové, nemám nic proti Mongolsku, ale uvedu ho jako příklad. Nejsme v Mongolsku. Máme nějakou hustotu osídlení v České republice a představa, že někde vznikne nelegální chov a nikdo si ho nevšimne a ten chov bude v ilegality někde prosperovat, nikdo nezaznamená zápach, nikdo nezaznamená přesuny aut, nikdo nezaznamená kožkování, je naprosto iluzorní. Nelegálních chovů v České republice v tomto ohledu bych se opravdu nebál.

Děkuji panu kolegovi Dolejšovi za návrh, aby garančním výborem byl výbor pro životní prostředí. Já s ním souhlasím, protože v okamžiku, kdy nám nejde o welfare, ale jde o filozoficko-etickou záležitost, tak by to měl být výbor pro životní prostředí, který se touto normou bude zabývat jako garanční výbor už i s ohledem na to, že uskutečnil dva velmi zajímavé semináře, jeden převážně národní a jeden mezinárodní, 21. září a 20. října.

Tolik zhruba k proběhlé rozpravě.

Já jsem zaznamenal připomínky pana ministra zemědělství k našemu návrhu včetně ne úplně konformnímu způsobu možného odškodnění chovatelů. Avizují, že máme připravený komplexní pozměňující návrh, který řeší případné finanční transfery jiným způsobem. Předpokládám, že by se do budoucna v resortu mohly nějaké prostředky najít. Když například vynecháme nějakou akci typu ryba domácí, určitě časem nějaké prostředky v resortu najdeme.

V krátkosti k dopisům, které jsme obdrželi, či k vyjádřením chovatelů kožešinových zvířat. Zaznamenal jsem například fantastickou větu pana Davida Remeše, generálního sekretáře Českého svazu chovatelů. Cítuji: "Lidským zásahem jsme vyrobili upravený produkt, který je schopen žít v podmínkách, jež mu nastavujeme." Děkuji za upozornění, nebudu to ani komentovat.

Ten druhý citát, už tu dnes zazněl, je od pana Davida Vojtíška: "Máme důvody se domnívat, že velká část poslanců podepsaných pod zprávou byla vystavena tlaku a jednostranným nepravdivým informacím ze strany lobbistických aktivit veganských organizací, přičemž poslanci neměli možnost vytvořit si kvalifikovaný a vyvážený názor." No, dámy a pánové, tak pojďme po té větě, kde jsme byli zmateni. Existují v České republice kožešinové farmy, kde jsou zvířata takzvaně kožkována po osmi měsících života? Existují. Tady asi nijak zmateni nejsme. Žijí v podmínkách, které neodpovídají etologickým požadavkům? Žijí. Tady asi také nejsme nijak zmateni a uvádění v omyl. Předpokládám, že na konci života, po tom osmém měsíci, norek po džentlmenské dohodě neodvedzá svůj kožich a neodkráčí chejpnout na hromadu

jiných mrtvých těl, ale prostě dochází k hromadnému zplynování norků, popřípadě zabíjení lišek elektrickým proudem. Takže předpokládám, že ani tady se nemíjíme s realitou, jak se domnívá předseda základní organizace chovu kožešinových zvířat Českého svazu chovatelů.

Předpokládám, že jsme se nějakým způsobem vyrovnali s proběhlou debatou i s některými námitkami. Děkuji za dnešní debatu a těším se na závěrečné hlasování někdy příště.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci předkladatelů. Prosím pana zpravodaje. Ještě předtím, než se ujme slova, konstatuji došlou omluvu místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka od 19 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. K tomu garančnímu výboru. Já bych znovu apeloval na to, aby skutečně jím zůstal zemědělský výbor, i proto, že předkladatelé v podstatě požadují, aby vzniklé náklady, které by měly být jednostranně použity, platilo Ministerstvo zemědělství. Takže to jenom tolik.

Jinak znovu potvrzuji, že navrhuji zamítnutí v prvním čtení, a za předpokladu, že by to nebylo přijato, tak navrhuji prodloužení lhůty na projednání ve výboru o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a přerušuji bod 111 po skončení závěrečných slov a před hlasováním. Zároveň za chvíličku přeruším naši 50. schůzi. Těším se s vámi na setkání zítra ráno v 9 hodin, kdy budeme pokračovat třetími čteními, a to body 173, obchodní korporace, 187, zdravotnická povolání, 186, léčiva, 189, autorizovaní architekti, a další body ze třetích čtení, a to až do 14. hodiny.

Děkuji a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.22 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. listopadu 2016
Přítomno: 179 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně a poslanci: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, pan poslanec Antonín od půl třetí bez udání důvodu, pan místopředseda Bartošek – zahraniční cesta, paní poslankyně Bohdalová – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Gabal – zahraniční cesta, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, pan poslanec Kostřica – osobní důvody, pan poslanec Lobkowicz – pracovní důvody, paní poslankyně Nováková – pracovní důvody, pan poslanec Novotný – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný od 17 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Skalický – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka – pracovní důvody, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Vondrášek – osobní důvody, pan poslanec Zemánek – pracovní důvody. A ještě se omlouvá paní poslankyně Válková od devíti do půl desáté ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Ťok do 15. hodiny – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Pan poslanec Kasal hlasuje s kartou číslo 15.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetích čtení. Jsou to body 173, 187, 188 a 189. Poté bychom projednali další body z bloku třetích čtení, což je bod 171, 172, 174, 176, 177, 178, 179, 185, 186, 190, 191, 195, 196, 197, 200 a 201.

Chtěl bych připomenout, že jsme před polední přestávkou pevně zařadili volební bod 216 a odpoledne v 15.30 bychom projednávali body 38, 39, 131, 122, 86 a 134. A dále bychom případně pokračovali body z bloku prvních čtení. (V sále je hluk.)

Ještě se omlouvá pan poslanec Kudela, který se mezi 9.00 a 9.30 z osobních důvodů nemůže zúčastnit jednání Sněmovny.

Teď se zeptám na přihlášky k pořadu schůze. Ještě než dám slovo řádně přihlášeným, má slovo pan předseda klubu sociální demokracie pan poslanec Sklenák.

Kolegyně, kolegové, prosím o klid a prosím, poslouchejme pana předsedu Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Pokud jste zde byli včera večer, tak víte, že jsme skončili tím, že jsme přerušili projednávání sněmovního tisku 742, což je poslanecký návrh novely zákona o ochraně proti týrání zvířat. Skončili jsme ve fázi, kdy proběhla závěrečná slova předkladatele i zpravodaje, a máme před sebou v tomto bodě pouze hlasování o zamítnutí návrhu, a pokud neprojde, o přikázání výborům k projednání.

Proto bych si dovolil navrhnout, abychom ten bod, dokud máme tu rozpravu ještě v paměti, co nejdříve dokončili v prvním čtení, a proto navrhuji tedy tento bod, což je bod 111, tisk – opakuji – 742, abychom jej zařadili dnes dopoledne po pevně zařazených bodech. Máme tam dnes pevně zařazeny čtyři tisky, tak poté. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže by to bylo dnes dopoledne jako pátý bod. Ano. Děkuji. (Hluk v sále neustává, velmi ruší.)

Ještě pan poslanec Zahradník.

Pani poslankyně Strnadlová hlasuje s kartou číslo 54.

Kolegyně, kolegové, znovu prosím o klid v Poslanecké sněmovně. Pan poslanec Zahradník chce navrhnout změnu pořadu schůze. Prosím, sledujme jeho vystoupení.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přicházím s návrhem na vyřazení bodu 184 z pořadu probíhající schůze. Je to sněmovní tisk 501, novela zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy zákon o Šumavě. Vy se asi ptáte, co se změnilo od včerejšího hlasování, kdy jste svými hlasy tento můj návrh na vyřazení tohoto bodu zamítli. A já si myslím, že se něco změnilo. Je zde důvod, který by mohl ovlivnit váš názor na projednávání tohoto bodu takovým způsobem, jak se jej snažíme projednat.

Včera jsem dostal od pana starosty Modravy Schuberta výsledek –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane poslanče. Znovu prosím o klid. Prosím diskusní hloučky, aby se rozpustily, popřípadě přešly do předsálí. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Výsledek posouzení souhrnu záměrů a projektů pro zpřístupnění území s dominantním výskytem tetřeva hlušce v ptačí oblasti Šumava, právě posouzení vlivu těchto záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti.

Jenom připomínám, že tento souhrn záměrů byl předložený k posouzení již možná před dvěma, možná třemi lety a my jsme čekali, my, kteří máme na srdci život na Šumavě – a já jsem také například členem Rady Národního parku Šumava –, jak to posouzení dopadne. Byly v tom třeba takové projekty jako přeshraniční stezka Modrý sloup, naučná stezka Modrava – Trampusův křížek – Široká – Březník, obnova veřejného využití cesty Březník – Roklanská hájenka, vyhlídka Chlum, obnova

plavební nádrže Rokytecká nebo Roklanská a další. Bylo to celkem 38 projektů. Z těchto 38 projektů u 25 z nich byl zjištěn významně negativní vliv alespoň na jednu lokalitu Natury 2000, tedy na ptáčí oblast nebo na evropsky významnou lokalitu. To znamená, že s těmito projekty je konec, nebudou projednány. Pouze u 13 projektů tento významně negativní vliv zjištěn nebyl. Byl ale zjištěn tak či onak závažné působení na pohled na ochranu přírody, tak jak ho má ten hodnotitel. Kdo z nás by věřil panu ministrovi Brabčovi, že nový zákon, který připravuje, zpřístupní Šumavu, tak bude na omylu. Nic takového nenastane, Šumava bude uzavřená. Bude uzavřená pouze pro ekology a s nimi spřízněné vědce.

Z toho máme velkou obavu. Proto vás prosím, vyřaďte tento bod z programu našeho jednání. Věnujme se ještě před závěrečným hlasováním všem důvodům, všem podnětům, které zaznívají jak z prostředí šumavských obyvatel a starostů, tak ale i z prostředí části vědců, jejichž pohled na problematiku Šumavy je rozumný. Vyřaďte tento bod, diskutujme o tom ještě. Svolejme seminář, kde by dostali slovo i tito vědci, kteří mají jiné názory než ti ekologové, a zkusme se na ten zákon podívat ještě jiným pohledem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády. Chtěl bych jenom ve stručnosti, protože podrobné zdůvodnění k tomuto bodu včera přednesla moje kolegyně Jana Černochová.

My skutečně považujeme situaci v letecké záchranné službě za alarmující a myslíme, že je dobře, aby se o tom jednalo i na půdě Poslanecké sněmovny. Takže mi dovoluňte, abych navrhl zařazení nového bodu Informace vlády o zajištění letecké záchranné služby od ledna 2017 a v dalších letech, a to variantně ve dvou termínech. Jako první zítra v 11.05, nebo varianta dnes odpoledne jako první bod odpoledního programu, resp. jako třetí bod odpoledního programu, protože dva jsme zařadili včera z grémia, tak ať nebourám dohodu z grémia. Jako třetí bod dnešního – jako varianta. Preferujeme tu první. Pokud by neprošla, tak tu druhou, jako třetí bod dnes odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, rozumím tomu. Další přihlášky k pořadu schůze nemám, budeme tedy hlasovat.

Nejprve pan předseda Sklenák navrhoval, abychom bod 111 zařadili na dnešní dopoledne po pevně zařazených bodech, to znamená jako pátý bod.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 247, přihlášeno je 149, pro 95, proti 26. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Zahradník navrhuje, abychom ze schůze vyřadili bod 184.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 248, přihlášeno je 152, pro 41, proti 87. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Stanjura navrhuje nový bod na schůzi Sněmovny a to je Informace vlády o zajištění letecké záchranné služby od roku 2017 a na další roky, a to variantně. První hlasování bude o tom, abychom tento bod zařadili na zítra v 11.05 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 249, přihlášeno je 155, pro 76, proti 50. Návrh nebyl přijat.

Druhá varianta je, abychom o tomto bodu jednali dnes odpoledne jako třetí bod, to znamená po bodu 39.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 250, přihlášeno je 155, pro 74, proti 48. Tento návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy na změnu pořadu schůze. Pokud se nikdo nehlásí, můžeme pokračovat tak, jak jsme si odsouhlasili.

Já tedy otevírám bod

173.

Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Zavadil a zpravodaj garančního výboru, kterým byl ústavněprávní výbor, pan poslanec Borka. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 592/7, který byl doručen 9. září 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 592/8.

Zeptám se pana navrhovatele, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré dopoledne, dámy a pánové, vážená vládo, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych sdělil pár slov – byť už toho bylo řečeno hodně – ještě k tomuto návrhu, který je poslaneckým návrhem, jak už bylo řečeno.

Může to samozřejmě vyvolávat různé spory, různé nálady, ale nicméně zastupování zaměstnanců v řídicích orgánech obchodních společností je významným evropským základním právem. To bych chtěl podtrhnout úplně na zahájení. Je to zakotveno v Chartě základních sociálních práv atd.

Národní úpravy zastupování zaměstnanců v řídicích orgánech obchodních společností vznikaly už od roku 1950. Byl přijat první takový zákon v Německu, byl

přiját v Lucembursku, Dánsku, Nizozemsku, Švédsku, Portugalsku a následovaly v 80. letech další státy.

Můžeme mít na to různé pohledy, můžeme si myslet, že to je zbytečné, že je zbytečné, aby to bylo v zákoně. Já nikomu vůbec neupírám nárok na takový názor, nicméně je potřeba si také uvědomit, že to tady fungovalo do roku 2012, že to potom bylo, a já to mohu říci s naprosto čistým svědomím, trošičku podvodným způsobem vypuštěno z legislativního procesu. Proto jsme přišli s tímto pozměňovacím návrhem, jak už bylo řečeno, to znamená poslanecký návrh, pod který se podepsali kolega Sobotka, kolega Sklenák a samozřejmě i já.

Já nechci kolem toho dlouho mluvit. Věřím, že se tady strhne určitá krátká debata, že se tím nebudeme dlouho zabývat, protože si myslím, alea iacta est, kostky jsou vrženy. Je potřeba si říci – jsou tady pozměňovací návrhy, které ten zákon posouvají někam jinam, jeden ten pozměňovací návrh je na 250 zaměstnanců, druhý je na 500, třetí je na firmy se státní účastí, a pak je tady myslím dokonce jeden návrh, myslím, že kolegy Ivana, na zamítnutí. S tím vším se budeme muset vyrovnat. Bude to záležitost pana zpravodaje.

Já bych vás moc požádal o to, abychom alespoň jednu z těch variant podpořili a dali tu možnost, která tady vždycky byla, která je evropským právem a která podle mého názoru do tohoto práva patří. To je všechno, co jsem zatím chtěl říci. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Mám tady jednu přihlášku a to je přihláška pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já se teď nechci pouštět do výkladu toho, proč funguje ekonomika, jestli je to zásluhou podnikatelů nebo vlády. Podle mého názoru fungující ekonomika České republiky je především zásluhou podnikatelů. To, co stát celou dobu dělal, a plnil svůj základní úkol, to je podnikatelům nepřekážet. Já si myslím, že toho bychom se měli držet, protože to, jestli funguje ekonomika, má samozřejmě dopad nejen na podnikatele a jejich výdělky, ale má to také dopad na zaměstnavatele a zaměstnanost. Nezaměstnanost nám rapidně klesá a je to jenom proto, že opravdu podnikatelská sféra funguje.

Pokud se týká probírané materie, tak bych chtěl jenom říci, že nic nebrání jakýmkoli podnikům, aby měly ve svých orgánech zaměstnance. Je to dobrovolné a tak by to také mělo zůstat. Nařizovat to zákonem je nesmysl. Nemůžeme přece beztravně zasahovat do fungujícího podnikatelského prostředí a házet tam jedny vidle za druhými. Ekonomika na to jednou dojde a tyto amatérské zásahy, které se tady v poslední době množí, není to první ani poslední zásah do fungující ekonomiky, jsou kontraproduktivní.

Já jsem si řekl, že do konce volebního období se budu snažit, abychom nepřijímali zbytečné zákony. Tento zákon není jen zbytečný, ten je ohrožující. Ohrožuje podnikatele, ohrožuje podniky, ohrožuje ekonomiku a také ohrožuje

zaměstnance. Z toho důvodu jsem podal návrh na zamítnutí a doufám, že vyhovíte zdravému rozumu, který za tímto návrhem je.

Děkuji za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan ministr průmyslu a obchodu. Potom pan předseda Faltýnek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vůbec nechci zdržovat při dnešním jednání, ale musím odmítnout to, co řekl pan předseda Pilný. Není žádný problém účast zaměstnanců v dozorčích radách. Tento model vznikl v Německu po druhé světové válce jako snaha přijmout zaměstnance do rozhodování. Je to koncept sociálně tržního hospodářství, je to koncept stakeholder, že nejenom majitelé, ale i zaměstnanci mají co říct. A podotýkám, rozhodně neohrozil poválečnou prosperitu Spolkové republiky Německo a samozřejmě neohrozí ani růst České republiky, naopak mu pomůže. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Faltýnka. A než dorazí k pultu, tak ještě omluvím pana poslance Benešíka, který se omlouvá od 9.15 do 10 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne. Vážené kolegyně, kolegové, pane předsedo, já jenom stručně za náš klub chci potvrdit to, co tady řekl kolega Pilný. My jsme pro zamítnutí tohoto zákona, protože se domníváme, že není správné, aby stát nařizoval prostřednictvím zákona soukromým podnikatelům, firmám, jestli mají, nebo nemají mít zastoupení zaměstnanců v dozorčí radě. Já jsem tady – mám pocit, že to bylo ve druhém čtení – hovořil poměrně dlouho a mimo jiné jsem také zmiňoval tu skutečnost, že je v České republice drtivá většina firem, malých, středních, velkých, které mají zodpovědné majitele a mají zaměstnance dobrovolně v dozorčích radách. Rozumím tomu, že je tady snaha levice prosadit tento návrh zákona. Já to nijak nezpochybňuji, pouze to kritizuji a vyjadřuji stanovisko našeho klubu. Ale nerozumím jedné věci. Nerozumím tomu, že sociální demokracii, která to kupodivu, když se to vyjímallo z toho zákona stávající pravici, resp. když se to vyjímallo z toho zákona v červnu 2011, tak já jsem si dneska ráno prostudoval poměrně podrobně vystoupení jednotlivých kolegů ze sociální demokracie – a ejhle, příliš velká kritika na toto vynětí tam nezněla. Nezněla. Ale rozumím tomu, že je prostě snaha ze strany sociální demokracie a komunistické strany prosadit tento zákon, aby ze zákona museli všichni majitelé firem nad 50 zaměstnanců – teď pomijím ty pozměňovací návrhy, o kterých se určitě bude hlasovat – tak to prostě nařídí zákonem. Ale nerozumím tomu, proč se k této skupině přidávají i další zástupci politických subjektů, kteří vlastně to z toho zákona vyňali v tom roce 2011, resp. 2012. Takže to jenom bych se chtěl zeptat. Pokud někdo bude chtít ještě reagovat v rámci debaty prostřednictvím pana předsedy, jestli by bylo možné na to odpovědět,

proč tehdy se to vlastně vyjímalo, když dneska titíž lidé mají zájem to do tohoto zákona vrátit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Kalouskovi, mám tady faktickou poznámku pana poslance Plzáka. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, tady bych se rád připojil k dotazu našeho pana předsedy Faltýnka. Od pana ministra tady zaznělo, že tento zákon je veden snahou dostat zaměstnance k tomu, aby se spolupodíleli na vedení firem. Já bych se chtěl zeptat předkladatele i pana ministra, kdy se dočkáme toho, že budou muset majitelé firem povinně převádět část akcií na zaměstnance formou zaměstnaneckých akcií, protože tím se ještě víc posílí to, že budou zapojeni do vedení firem. Jestli se něco takového chystá, byl bych rád za odpověď. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom velmi stručně. Když pan předseda Faltýnek tomu návrhu začal dávat nálepky pravice a levice, tak jenom při respektu k oběma dvěma názorům, které tady zaznívají, přeče jenom mi dovozte trochu teorie. Tenhle model dozorčích rad je často nazýván německý, jak dobře pak předseda Faltýnek ví, protože i v Agrofertu je implementován německý model. A německý se jmenuje proto, že to tímhle způsobem navrhl a definoval Ludwig Erhardt, velmi úspěšný a slavný ministr financí vlády Konrada Adenauera, pozdější předseda vlády Spolkové republiky Německo po Adenauerovi. Prosazoval to ve své slavné knize Soziale Marktwirtschaft, a byť je tam ono slovo sozial, tak Erhardt fakt nebyl levičák. Tak pravicový politik, jako byl Erhardt, nikdy v České republice aktivní nebyl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Pilného. Faktická poznámka, dvě minuty. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já na rozdíl od pana ministra Mládky jsem podnikal, byl jsem v čele velkých korporací, které měly oba modely. Jeden z nich byl třeba Microsoft, kde zaměstnanci se podíleli na tom, jak ten podnik funguje, bylo s nimi diskutováno, ale samozřejmě neseděli v žádných orgánech. Pak jsem také byl předsedou představenstva Českého Telecomu, kde zaměstnanci seděli v dozorčí radě, a přátelé, byla to katastrofa. Kromě toho, že ti lidé tam nic nedělali a chodili si tam pro svoje příspěvky, tak prostě ten podnik žádným způsobem neovlivňovali. Ten německý, takzvaný německý model, který tady probíhal v 80. letech, přivedl Evropu na pokraj krachu. Všechny státy, které měly socialistický model, který se projevoval v těchhle záležitostech, postupně musely

od toho upouštět a Evropa prostě šla dolů v těch 80. letech na základě podobných excesů a modelů, které byly tehdy přijaty.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Kořenek s faktickou poznámkou, potom pan ministr průmyslu.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedo. Já bych jen reagoval na dvě věci. První věc vaším prostřednictvím pro kolegu Faltýnka. Já jsem v roce 2011 neseděl ve Sněmovně, tudíž jsem se nemohl vyjadřovat, když se to vyndávalo. Nicméně chci říct úplně jinou zkušenost. Protože jsem seděl v čele dozorčí rady, byli tam zaměstnanci a podíleli se na chodu instituce velmi významně, ba dokonce přednášeli i návrhy, spolupracovali, měli úplně jiný pohled a myslím si, že to bylo velmi, velmi přínosné. Takže z tohoto pohledu považuji tento návrh za přínosný. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr průmyslu, potom pan předseda Faltýnek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych rád reagoval na dva pány kolegy z hnutí ANO. Úplně jsem nepochopil prohlášení pana předsedy Pilného o tom Německu. Předseda jeho hnutí se tady chlubí, jak pan ministr Schäuble to skvěle dělá, jak má Německo rozpočtové přebytky. A Německo tedy rozhodně nestrádá, je to primární země, která má podobný model. Takže ono to nějak trochu nepasuje dohromady.

A ten nápad dalšího pana kolegy o tom, že by se v některé firmě mohly akcie převést zaměstnancům, musím říci, že jsem o tom zatím nepřemýšlel, ale když se o tom tak mluví, tak bych měl nápad na jednu firmu v České republice. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, já jenom krátkou reakci na kolegu Kořenka. Tady si nerozumíme. Já nezpochybňuji vůbec účast zaměstnanců v dozorčí radě obchodních firem. Vůbec nezpochybňuji. Já pouze zpochybňuji to, že si myslím, že není správné, aby to zákonem nařizoval stát, že by to mělo být prostě na majitelích těch firem. V tom si nerozumíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Bendl, faktická poznámka.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já tady sleduji přestřelku vládních poslanců, kde jedni říkají jedno a druzí říkají druhé. Chci fandit tomu, co tady padlo od pana předsedy hospodářského výboru, že stát nemá zasahovat do vztahů mezi

obchodními společnostmi, že tím ničí konkurenční prostředí a zavádí tím, komplikuje vlastně konkurenceschopnost našich podniků. V tom s ním absolutně souhlasím. Ale přesto vám musím připomenout hlasování o zákonu o významné tržní síle, kde jste se takovýchto věcí dopouštěli. Doufejme, že ten trend už bude jiný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím.

Zeptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel si nepřeje, pan zpravodaj také ne. Ještě se zeptám pana poslance Kučery a pana poslance Beznosky, kteří jsou zpravodaji dalších výborů. Nemají zájem. V tom případě budeme hlasovat, protože padl návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 251, přihlášeno 164, pro 54, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Tím pádem přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych přednesl návrh hlasovací procedury, tak jak byla navržena a schválena garančním ústavněprávním výborem.

Vzhledem k tomu, že nebyly podány žádné návrhy technického charakteru, bod, který byl doporučen ústavněprávním výborem, vynecháme.

Za další. Budeme hlasovat asi v tomto pořadí: Návrh pod bodem E jako celek s jedním společným hlasováním. Budou-li přijaty návrhy E jako celek, návrhy A, B, C jako celek jsou nehlasovatelné. Nebudou-li přijaty návrhy pod bodem E jako celek, budeme hlasovat o návrzích C jako celek společně jedním hlasováním. Bude-li přijat návrh C jako celek, jsou návrhy A, B jako celek nehlasovatelné.

Za další. Nebudou-li přijaty návrhy C jako celek, budeme hlasovat o návrzích B jako celek společně jedním hlasováním. A budou-li přijaty návrhy B jako celek, návrhy A jsou nehlasovatelné. A nebudou-li přijaty návrhy B jako celek, budeme hlasovat o návrzích jako celek společně jedním hlasováním.

Dalším bodem jsou návrhy pod písmenem D.

A za páté návrh zákona jako celek budeme hlasovat na závěr.

Toto je tedy procedura. Potom okomentuji jednotlivé body tak i co je obsahem, aby bylo jasné, o čem hlasujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se, zda si někdo přeje vystoupit k proceduře. Není tomu tak. Asi bychom měli proceduru odhlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování 252, přihlášeno je 166, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím pana zpravodaje, aby postupoval podle schválené procedury.

Poslanec Jaroslav Borka: První hlasování budeme hlasovat o návrhu pod písmenem E. Je to návrh pana poslance Konička a obsahuje vlastně povinnou kodeterminaci čili garantovaný vliv zaměstnanců pro společnost s více než 250 zaměstnanci. Hlasujeme o návrhu jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, prosím pana navrhovatele o stanovisko. Prosím zapnout mikrofon. (Navrhovatel: Souhlas. Zpravodaj: Výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 253, přihlášeno 165, pro 79, proti 72. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Borka: Další hlasování bude provedeno o návrzích pod písmenem E. Je to návrh poslance Klašky a je to povinná kodeterminace pro společnost s více než 500 zaměstnanci. Budeme hlasovat společně jedním hlasováním. (Předsedající: Pane zpravodaji, návrhy E již jsme hlasovali.) Pardon, o návrzích C, já se omlouvám. (Předsedající: C, ano.)

Ještě jednou, návrh C, pan poslanec Klaška, povinná kodeterminace pro společnost s více než 500 zaměstnanci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, prosím pana navrhovatele. (Navrhovatel: Souhlas.) Stanovisko výboru. (Zpravodaj: Výbor doporučuje.)

Ještě než zahájím hlasování, tak vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci. Budeme tedy hlasovat o návrzích C.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 254, přihlášeno 160, pro 100, proti 37, návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Borka: V tom případě návrhy B a A jsou již nehlasovatelné. Potom přistoupíme k návrhu pod písmenem D. Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Čiháka. Jedná se o rozšíření možnosti využití zisku družstva dle rozhodnutí dvou třetin členů družstva.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana navrhovatele. (Navrhovatel: Neutrální.) Stanovisko výboru. (Zpravodaj: Výbor nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 255, přihlášeno 163, pro 6, proti 70. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Borka: A nyní bychom hlasovali o návrhu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. V tom případě ještě přečtu omluvu pana předsedy Miholy, který se omlouvá z dnešního jednání mezi 9.15 a 10.00 hodinou.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jaroslava Zavádila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), podle sněmovního tisku 592, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím stanoviska. (Navrhovatel: Žádám o souhlas.) Výbor? (Zpravodaj: Výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 256, přihlášeno je 160, pro 98, proti 51. Návrh usnesení byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání bodu 173.

Otevírám bod

187.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 723/ - třetí čtení**

Prosím, aby mi – omlouvám se, ještě pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: K uplynulému hlasování, respektive k uplynulým hlasováním čistě pro stenozáznam. Zvědové mi donesli, že ve sjetině při hlasování o zamítnutí tohoto návrhu jsem měl uvedeno ano. Zmýlená neplatí, neshoduje se to s mou vůlí jakožto hlasujícího, zřejmě chyba někde mezi čudlíkem a koncovým zařízením. Čistě jenom pro stenozáznam.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, bude upraveno.

Prosím tedy, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Kasal. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 723/5, ten byl doručen 26. září. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 723/6.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh byl zde v Poslanecké sněmovně probírán již několikrát. Proto mi dovoluji, abych při jeho uvedení pouze opětovně zdůraznil, že jeho cílem je zejména zavést taková opatření, která

napomohou ke stabilizaci počtu lékařů v některých oborech, zajistí vzájemnou prostupnost některých oborů, rozšíří možnost motivující k dalšímu vzdělávání a v neposlední řadě zlepši sladění vzdělávání s rodinným životem lékařů.

Nejprve bych rád uvedl, že podporuji tzv. komplexní pozměňovací návrh. K němu bylo v rámci druhého čtení podáno množství dalších pozměňovacích návrhů. Chtěl bych vás tímto požádat, abyste při hlasování podpořili pouze ty, které mohou k dosažení uvedených cílů přispět. Takovým je např. pozměňovací návrh pana poslance Kasala, podle něhož dojde zápočtem praxe k podpoře lékařů ve specializačním vzdělávání v oboru pediatrie, pozměňovací návrh, který upravuje revizní činnost jako výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí, a též úprava upřesňující provádění funkčních kurzů.

Nemohu se ztotožnit s návrhem na zachování dvou oborů v oblasti péče o děti, a to dětské lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost. Smyslem novely zákona je vytvořit jeden společný vzdělávací program pro obor pediatrie. Stávající úprava rozdělení vzdělávání na dva obory nemá opodstatnění a nedůvodně stěžuje profesní pohyb a zaměstnatelnost lékařů v této oblasti. Současně neodpovídá standardu vzdělávání v drtivé většině států Evropské unie. Zde bych rád zdůraznil, že institut registrující poskytovatele zdravotních služeb pro děti a dorost zůstane zachován. Na systému ambulantní péče o děti se tedy nic nezmění. Závěrem je možné zmínit, že většina lékařů, kteří v současné době působí v ambulancích praktických lékařů pro děti a dorost, absolvovala dřívější systém vzdělávání, kdy existovala pouze jedna pediatrie.

Mezi ty návrhy, které také nemohu podpořit, patří především změny v úpravě umožňující Ministerstvu zdravotnictví pověřit některými činnostmi v oblasti vzdělávání další subjekty. Na základě pozměňovacího návrhu pana poslance Hovorky by výkonem činností vztahujících se ke specializačnímu vzdělávání mohl být pověřen pouze Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Tímto krokem by se Ministerstvo zdravotnictví zbavilo možnosti v případě potřeby do budoucna pověřit výkonem činností jiný subjekt, než je uvedeno v tomto návrhu. Stručně řečeno, pokud by nějakou z uvedených činností IPVZ nevykonával, muselo by tyto činnosti vykonávat samo ministerstvo, neboť zákon by nedával možnost pověřit touto činností jinou právnickou osobu než IPVZ.

Současně také nemohu souhlasit s tím, aby na základě veřejnoprávní smlouvy bylo možné určitými činnostmi pověřit vedle univerzity nebo profesní komory jakoukoli další bližší nespecifikovanou právnickou osobu, jak je uvedeno v návrhu pana poslance Štětiny i pana poslance Hovorky. Takovou úpravu nelze vzhledem k druhu zajišťovaných činností považovat za vhodnou. Navíc oba návrhy radikálně zužují výčet činností, které by bylo možné veřejnoprávní smlouvou převést.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že vzhledem k výše uvedenému tento návrh zákona při dnešním projednávání podpoříte ve znění, které bude co nejvíce ku prospěchu výkonu zdravotnických povolání, a tím i ke kvalitě poskytované zdravotní péče. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. A otevírám rozpravu. Ještě než dám slovo panu poslanci Štětinovi, tak vás chci informovat, že pan poslanec Vondráček hlasuje s kartou číslo 26.

A nyní už má slovo pan poslanec Štětina a připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové. Začnu posledními slovy pana ministra. Já budu také rád, když tento zákon bude schválen ve znění s minimálními úpravami, které schválil zdravotní výbor. A já jsem přesvědčen o tom, že to tak bude. Protože schválení tohoto zákona jako jednoho ze základních zdravotnických zákonů přispěje ke zlepšení kvality a zejména také k tomu, že lékaři nebudou odcházet do zahraničí, částečně. Ona to není jenom otázka vzdělávání, to si řekněme na rovinu. Ale je to takové zaklínadlo, že když tento zákon bude podle představ mladých lékařů – a já jistě mladý lékař nejsem, to je na mně vidět... Ale myslím si, že je skutečně dobré, že Ministerstvo zdravotnictví s tímto zákonem je tady. A já se domnívám, že ten zákon je dobrý.

A nyní trochu k některým věcem, u kterých si s panem ministrem dovolím nesouhlasit. Nechci vytvářet vůbec žádnou konfliktní situaci, aby zde došlo k nějakému rozporu, že když nebude schválen IPVZ, tak že zákon nemůže být přijat. Samozřejmě, já jsem si také dovolil nějakým způsobem ověřit, co mohou dělat právnické osoby atd. Já si myslím, že když budeme s panem ministrem diskutovat, tak máme asi tak padesát na padesát pravdu, a je to tedy otázka, co bude v tuto chvíli rozumnější. Já si myslím, že jsme měli vytvořený dobrý systém vzdělávání lékařů, který byl založen skutečně již v minulosti. Nejedná se o žádné výdobytky socialismu, ale jedná se o zdravý rozum. A skutečně IPVZ fungoval zejména po stránce organizační. Je pravda, že zřizovatelem bylo a muselo by být Ministerstvo zdravotnictví a jistě ta administrativa by byla vyšší. Ale myslím si, že by se to dalo nějakým manažerským způsobem dát dohromady.

Jinak si myslím, že všechny pozměňovací návrhy, zejména pana kolegy Běhounka a spol., jsou velmi rozumné, jsou komplexní. A já budu hlasovat tak, jak jsme se rozhodli na zdravotním výboru, protože tento zákon byl projednáván mnohokrát. A rozhodně nebudu jinak hlasovat na zdravotním výboru a jinak ve sněmovně. Pouze si jako předkladatel pozměňovacího návrhu o tom, že by měl fungovat IPVZ a měl by být v zákoně, dovolím hlasovat pro tento náš pozměňovací návrh.

Další věc, za kterou bych se chtěl přimlouvat, a já jsem o tom hovořil při prvním projevu, když jsme začínali diskutovat tento zákon, že se domnívám, že obor pracovní lékařství by měl být v základních oborech. Z jednoho prostého důvodu. Je to vlastně spojení medicíny preventivní s medicínou léčebně preventivní. To znamená, že by to mohlo, nebo dokonce mělo být jako základní obor. Ale mně pan ministr slíbil, že pakliže tento pozměňovací návrh, který jsem také předložil, ale nakonec nebyl přijat, dala kolegyně Pastuchová, takže ho budu podporovat, protože to má svoji logiku a má to zejména svoji potřebu. Ale pan ministr mně říkal, že není žádný problém, že tento obor se stane oborem specializačním nebo nástavbovým a bude to

ve formě vyhlášky. Takže se domnívám, že i takto se to dá velmi rozumně ošetřit. Ale je dobře, že o tom tady diskutujeme.

Na závěr mi dovolu, abychom se skutečně dohodli, že tento zákon bude schválen. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než vystoupí pan poslanec Hovorka, s přednostním právem pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. K zákonu ve zdravotnictví vystupuji opravdu ojedinele, nechávám to zejména na svých kolezích, kteří jsou ve zdravotním výboru. Ale dnes učiním výjimku a chtěl bych obrátit vaši pozornost na jeden z pozměňovacích návrhů pana poslance Hovorky, který se týkal návrhu zachovat obor praktické lékařství pro děti a dorost.

Když se ten zákon uváděl, tak pan ministr říkal, že jedním z cílů je redukovat základní obory. A když se pak podíváte na výsledek, jak ta redukce vypadá, tak de facto je to jediný obor, kterého se má redukce týkat. Tak to žádná redukce není. Kdyby to šlo ze 46 na 23, na polovinu – ale já to nenavrhuji, abychom si rozuměli –, tak bychom mohli hovořit o nějaké redukci. Tomu oboru se věnují 2 000 lékařů, což je poměrně široká skupina. Jsou obory, ve kterých působí mnohem menší počet lékařů. Ale co je pro mě nejdůležitější, a teď je to pohled ne těch, kteří ve zdravotnictví pracují, ale kteří vyhledávají pomoc ve zdravotnictví, u lékařů. Ten systém funguje. A já se ptám, zda jste se ptali rodičů, zda takovou změnu požadují. Protože jako správný konzervativní politik říkám, když něco funguje, tak to nemusím měnit z centrální úrovně. Podle mě je to docela jednoduché stanovisko.

A poprosím své kolegy, zejména lékaře, protože to je jejich doména, tyto zákony, aby taky jednou zkusili poslouchat druhou stranu. To jsou pacienti a rodiny pacientů. Protože to je neméně důležité jako pohled lékařů. Abychom vnímali pohled obou stran. Po diskuzi s lékaři, kterých se to týká, musím říct, že jejich argumenty mě přesvědčily, a proto budeme já i na doporučení pana docenta Svobody celý náš klub podporovat tento pozměňující návrh. Protože reálně se o žádnou redukci nejedná, reálně se to týká pouze tohoto jediného oboru, ve kterém jsme my ostatní, kteří nejsme lékaři, nezaznamenali nějaké větší problémy než v jiných oborech. Tak pak nevidíme žádný důvod, proč měnit stav, který vyhovuje, vyhovuje rodičům, vyhovuje tak široké skupině lékařů. Proto doporučuji, abychom se přidrželi konzervativní hodnoty a konzervativního přesvědčení, že když něco funguje, tak nemusím experimentovat a nemusím se to pokoušet změnit nějakým návrhem shora, v tomto případě změnou zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Běhounka.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, členové vlády, při vší úctě k panu předsedovi Stanjurovi – vy si myslíte, že se pacientů také ptáme, jak se mají vzdělávat chirurgové, ortopedi a všechny ostatní

obory? Prosim, nepodléhejme demagogii určité části lidí, kteří tvrdí, že se tímto rozvrátí péče o dětské pacienty. Není to pravda!

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Štětina, rovněž faktická poznámka.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo ještě jednou. Jsem rád, že kolega Stanjura to řekl tak, jak to řekl, protože pro nás, pro staré lékaře, je na prvním místě pacient, na druhém místě poskytovatel zdravotních služeb a pak je to ostatní. Takže v tom s ním souhlasím. A nesouhlasím v jedné věci. Zdravotnictví není ani konzervativní, ani liberální, ani socialistické. Zdravotnictví je jedno, které musí kvalitně poskytovat zdravotní služby všem bez rozdílu, jestli je chudý, nebo bohatý. Takže se domnívám, byť jsem, a k tomu se přiznám, při prvním čtení tohoto zákona hlasoval pro jednu pediatrii, tak tentokrát, a jistě se kolega David Kasal na mě zlobit nebude, budu hlasovat pro to, aby bylo i dětské lékařství pro praktiky. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Řádná přihláška pana poslance Hovorky, připraví se pan poslanec Kasal.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, odborná lékařská veřejnost s velkým očekáváním přijala zprávy o tom, že byl připraven zákon, který má jakoby navrátit stav ve vzdělávání na dobu před rokem 2004, na dobu, kdy systém docela dobře fungoval. Já jsem konzultoval tento zákon s lékařem gastroenterologem, školičem, který byl zklamán z toho, že zákon neobsahuje to podstatné, tzn. vymezení toho, co může lékař v určitém stupni vzdělávání dělat. Jaké bude mít kompetence. To je to klíčové, co tento zákon bohužel neobsahuje.

Chtěl bych říct, že můžeme ale posunout určitým směrem vývoj tohoto zákona, pokud se rozhodneme podpořit můj pozměňovací návrh G2, G3, který se týká IPVZ, zakotvení role IPVZ do systému vzdělávání lékařů. Je třeba říct, že Institut postgraduálního vzdělávání lékařů tady funguje od roku 1953. Za dobu více než 70 let prokázal schopnosti při organizování vzdělávání lékařů. Myslím si, že i pan ministr určitě prošel vzděláváním na IPVZ, a dost dobře nechápu, proč je takový odpor ministerstva k tomu, aby IPVZ byl přímo začleněn do zákona. A když se to nepodařilo na jednání výboru, kdy byly výhrady k tomu, že nelze přímo uvést instituci do návrhu zákona, i když si myslím, že to není možné, že to není oprávněná připomínka, tak jsem potom ve druhém čtení načel pozměňovací návrh, které pouze upřesňuje a stanovuje roli IPVZ při začleňování lékařů do oborů a ke zkoušení. Čili dostávají kompetence při zařazování lékařů do oborů a ke zkoušení lékařů. Myslím si, že ministerstvo by mělo tento návrh vítat, protože by získalo přehled o tom, kolik skutečně, v jakých oborech u nás atestuje lékařů. Proto si myslím, že tento pozměňovací návrh určitě zasluží vaši podporu. Jedná se o pozměňovací návrhy G2 a G3. Kdyby nebyly přijaty, tak potom pozměňovací návrh pana poslance Štětiny,

který je rozsáhlejší a odpovídá mému původnímu, který byl předložen na jednání výboru.

A ještě bych se chtěl dotknout toho, co zde říkal pan kolega Stanjura, a to je vlastně očekávání, které se říkalo a sdělovalo, že tento zákon zásadním způsobem omezí počet oborů. Bohužel, neděje se tak a jediným oborem, který má být v podstatě redukován, je vzdělávací obor praktické lékařství pro děti a dorost, a to tak, že má být sloučen s oborem pediatrie. K tomu bych chtěl říct, že ano, skutečně nedochází ke zrušení oboru. Dochází pouze ke zrušení vzdělávacího oboru. Ale tím sloučením myslím, že dojde k omezení především primární péče o děti. A to je to důsledné, co je třeba říct. Že praktičtí lékaři pro děti a dorost se starají o děti v terénu a tento systém za dobu 12 let existence funguje velmi dobře. A myslím si, že ze strany rodičů ani ze strany odborné veřejnosti nebyly nějaké připomínky k tomu, že by tento systém nefungoval.

Jestliže byla na začátku jednání o tomto zákoně vůle dohodnout se mezi oběma obory, tzn. jak mezi praktickými lékaři pro děti a dorost, tak mezi Českou pediatrickou společností, řekněme o části společného vzdělávání a potom o specializaci v rámci oboru buď směrem k dětskému lékařství v nemocnicích, anebo směrem k výkonu praktického lékaře pro děti a dorost v ambulancích, tak si myslím, že je škoda, že k této dohodě nedošlo. Ale bohužel, jak jsem byl informován a jak sleduji i z posledního vývoje všech dokumentů, které dostáváme k dispozici, tak mezi těmito obory byly vykopány příliš hluboké zákopy a byla vykopána velmi ostrá válečná sekera. Chci říct, že to určitě není dobře. (Hluk v sále.)

Pokud se rozhodujete, tak můžeme samozřejmě tento obor praktické lékařství pro děti a dorost zachovat, když podpoříte mé pozměňovací návrhy G1a, G1b. Těch důvodů je vícero. Jak jsem již řekl, pokud tento zákon neruší lékařské obory a ruší pouze jeden jediný, pak to jakoby vypadá, že tento zákon se předkládá z toho důvodu, aby se právě tento jeden vzdělávací obor mohl zrušit a praktické lékařství pro děti a dorost se sloučilo s oborem pediatrie. Už z toho si myslím, že to není správně.

Pokud říkáme, že všude ve světě, v Evropě je jedna pediatrie, ano, je tam jedna pediatrie, ale je třeba se podívat, jak právě funguje v těchto zemích primární péče o děti, do jakého věku se o děti starají praktičtí lékaři pro děti a dorost. A tam zjistíte, že to zdaleka není do věku osmnácti devatenácti let, jak je to v České republice, ale daleko méně, a že na určitý počet dětí v těchto zemích je velmi málo lékařů.

Ministerstvo zdravotnictví a Česká pediatrická společnost možná očekávají, že tím, že dojde ke sloučení oborů, se zvýší počet lékařů v nemocnicích. Domnívám se, že tomu tak není a nebude. Pokud se podíváme třeba na tabulky, které jsme dostali k rozpočtu a Ministerstva zdravotnictví, tak tam nalezneme tabulky rezidenčních míst a tam můžete vidět, kolik se vzdělávalo v rezidenčních místech praktických lékařů pro děti a dorost a kolik těchto rezidenčních míst využívalo dětské lékařství, to znamená nemocniční lékaře.

Ze všech těchto důvodů a především z toho praktického důvodu, že systém, který u nás v primární péči o děti funguje, že není dobré do něj zasahovat, se přimlouvám za podporu svých pozměňovacích návrhů G1a a G1b. A pokud by tyto návrhy

neprošly, pak za podporu pozměňovacího návrhu pana poslance Svobody pod bodem F, protože ten je obdobný.

Děkuji za pozornost a věřím, že zvítězí zdravý rozum.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu zpravodaji, mám tady čtyři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Běhounek, potom paní poslankyně Havlová.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi velmi líto, že musím opakovaně reagovat stejným způsobem. Prosím vás, neříkejme tady, že rušíme obory. Obory jsou sestaveny podle potřeby vývoje medicíny. My se snažíme změnit způsob vzdělávání, který byl ze všech stran kritizován. V okamžiku, kdy se to pokusíme udělat, je to kritizováno opět.

Jenom chci podotknout, že pediatrická péče je nastavena ještě od dob, kdy tady existovala fakulta pediatrie. Většina praktických lékařů v terénu už jsou tito absolventi a nemají atestaci praktického lékaře pro děti a dorost. To je až v poslední době. A stejně z našich nemocnic do toho terénu chodí ti lékaři, kteří absolvovali fakultu všeobecného lékařství nebo jakoukoli jinou a posléze šli do terénu.

Další, záležitost IPVZ. Ano, je to smysluplné, ale není tam v tom zákoně jmenovaná žádná jiná instituce, tak nevidím důvodu, proč by nemohlo ministerstvo touto činností IPVZ pověřit. Ale v případě toho tam musíme vyjmenovat všechny fakulty a všechny ostatní. Chceme, aby to bylo levné a efektivní, a budeme to nyní měnit. To prostě podle mého soudu není možné.

A opět ještě opakuji na závěr. Prosím, nesměšujme systém vzdělávání a systém péče v našich nemocnicích a v terénu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plzáka.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Můj předřečník řekl téměř všechno, co jsem chtěl říct já. Chtěl jsem říct jeden praktický příklad. Nevím, jestli pan kolega Hovorka se pohybuje ve zdravotnictví. On tady řekl, že systém, kterým jdeme, způsobí omezení primární péče pro děti a dorost. Naopak právě současný systém, pane kolego, omezuje systém primární péče pro děti a dorost, protože dnes, když bohužel půjde do důchodu nějaký praktický lékař pro děti, nebo nedej bože zemře, tak ho nikdo nemůže zastoupit, protože lékař, který pracuje na dětském oddělení v nemocnici, tam prostě jít pracovat nemůže. Takže my ten systém v podstatě vylepšujeme, aby lékař z nemocnice si řekl dobře, já se toho oboru ujmu a nemusím kvůli tomu dělat žádnou další atestaci. Pořád nevím, jakému lobbingu jste podlehlí, že prostě takhle logickou věc nechcete přijmout. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Holečka.

Poslanec Radim Holeček: Vážené dámy, vážení pánové, já do té debaty chci vnést jenom jednu aktualitu. Včera jsem si tu zahrál na pošťáka a rozdal jsem vám takové žluté papíry, je to stanovisko ECPCP, Evropské konfederace primárních pediatrií. Jejich výkonný výbor zasedl 6. 11. A já bych z toho vypíchl hlavně to, že podle aktuálně publikované evidence dat vykazuje Česká republika jednu z nejlepších výsledků péče o dítě v Evropě. Jakákoli změna tohoto efektivního systému by mohla významně zhoršit zdravotní ukazatele péče o děti a negativně ovlivnit celý systém zdravotní péče. Děti potřebují pro své zdraví kvalitní primární péči stejně jako specializovanou nemocniční péči poskytovanou na obou místech adekvátně vzdělanými lékaři.

Už jsem to řekl i na zasedání zdravotního výboru. Proč chcete měnit něco, co perfektně funguje a za co nás Evropa chválí? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hovorku a potom pana poslance Vyzulu. Stále faktické poznámky.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Chtěl bych říct, že IPVZ samozřejmě prokázal své schopnosti za uplynulá léta a právě by mohl být tím jednotčícím, co by, řekněme, dnešní chaos, který ve vzdělávání je, že studenti se jen obtížně orientují, že by v podstatě usnadnil vzdělávání a zlepšil přehled o lékařích a o jejich zařazování do oborů. Pokud to nechce někdo slyšet, tak to neslyší a neposlouchá.

A pokud se týká oboru PLDD, praktický lékař pro děti a dorost, a dětského lékařství, samozřejmě že ta možnost přechodu, ta je po splnění určitých podmínek. Přejechod možný je.

Ale znovu chci říct, že to, co nás odlišuje od zbytku Evropy, je, že nikde v Evropě není takový komfort pro děti, pro péči v terénu, jako je u nás. To znamená, že by se starali o děti lékaři prostě od nuly až do osmnácti nebo devatenácti let. V některých zemích je to do šesti, v některých do deseti, někde do dvanácti let. Potom péči přebírají praktičtí lékaři nebo je to jiným způsobem.

Systém, který u nás je, je relativně pro pojišťovny i pro systém zdravotního pojištění tím pádem levný. A to si bohužel kolegové podle mě neuvědomují, když se snaží teď vlastně o nové sloučení těchto oborů. Podle mě to povede k tomu, že více bude snaha dostávat děti do nemocnic, i když s běžnými nemocemi není třeba, aby chodily do nemocnic, ale aby byly léčeny v kompetenci praktického lékaře pro děti a dorost. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Vyzulu a po něm pana poslance Běhounek. Stále faktické poznámky.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi pár slov tady k tomu, co bylo teď řečeno. Tak především pokud se týká pediatrie, chtěli bychom jednotnou pediatrii z mnoha důvodů. V žádném případě ten obor nerušíme. V žádném případě se nedomníváme, že by byla zhoršená péče, když

bude jednotná pediatrie, protože opět bude možnost, aby byli pediatři jak nemocniční, tak praktičtí. Prostě ta péče nemá šanci být jiná. Prostě tady to nikdo nemění jako ten systém, kromě toho, že způsob vzdělávání bude jednotný až do určité doby.

Pochopitelně každý z nás – je to velmi populární, je to velmi citlivé téma, je to vůči našim dětem, všichni máme nějaké děti a nebo budeme mít vnoučata už teď brzy, máme starost o to, aby péče byla zajištěna. Je to takové téma, které je víceméně populární. Dostali jste určitě řadu dopisů jak pozitivních, které podporují jednu pediatrii, tak tedy i opačných.

Chtěl bych říct, že tady byla zmíněna jedna společnost pediatriů, kteří dopisem deklarovali, aby se pediatrie nesjednocovala. Já mám zase dopis od jiné společnosti pediatriů, který jasně říká, že to, co plánujeme, je správná věc. Víím, že je to citlivé, je to víceméně emoční, ale věřte mi, že v žádném případě péče o naše děti nebude nějakým způsobem postižena. To je jedna věc.

A druhá věc k celému zákonu. Byla tady zmíněna IPVZ, zda bude dohlížet nebo fakulty budou dohlížet. (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon. Dostal jsem dopis z asociace lékařských –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, ale nemůžu vám prodloužit čas. Samozřejmě se můžete přihlásit do obecné rozpravy, kde je čas neomezený.

Nyní prosím pana poslance Běhounka, po něm pan poslanec Krákora.

Poslanec Jiří Běhounek: Slibuji, že už do třetice a více ne. Prosím vás pěkně, žádný systém péče o naše pediatrické pacienty, ani snížení věku, ani nic jiného se tímto zákonem nemění. Mění se pouze způsob vzdělávání, který bude jednotný, a bude možnost z nemocnic nahradit v terénu lékaře, kteří tam chybí. Jedna věc.

Druhá věc. Kdybychom zákon všichni pořádně četli, tak je tam jasně řečeno, co se týče způsobu organizace atestací a všech těchto věcí, jmenování atestačních komisí a ostatních záležitostí, že je v rukou ministerstva. Má to být veřejné, dostupné na webových stránkách, tak aby chaos, který tady byl řečen panem kolegou Hovorkou, nebyl. Ale systém tak, abychom to převedli do jedné instituce, když si může ministerstvo vybrat třeba pět institucí, je z hlediska dikce zákona a komplexního pozměňovacího návrhu zbytečný. Prosím, IPVZ klidně, pokud se ministerstvo rozhodne, a je to jeho organizační složka, nějakou část na něj přenést, tak to činit může. Pravděpodobně by to za určitých okolností možné bylo, ale je to na vedení ministerstva, protože to má za úroveň vzdělání hlavní odpovědnost. Jestliže to chceme posunout a zvýšit, tak to musíme nechat na jednom místě, to znamená ministerstvu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Krákora, po něm pan poslanec Hovorka a potom pan poslanec Štětina, stále faktické poznámky.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já myslím, že se můžu k pediatrii vyjádřit, protože pracuji 35 let v pediatrii, a to jak ambulantní, tak lůžkové. Myslím si, že se tady prostě pletou dojmy a pojmy. Nepleťme si péči a vzdělávání. My tady mluvíme o péči a vzdělávání a mícháme to všechno dohromady. My chceme umožnit dokonalejší, lepší, kvalitativně na vyšší úrovni vzdělávání pediátrů, aby byla možná i vzájemná zastupitelnost, ale v péči by se nemělo nic měnit k horšímu. Naopak by byla stejná nebo lepší. Prosím vás, nezaměňujeme tyto pojmy. Něco jiného je péče a něco jiného je vzdělávání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji, vážený pane předsedo. Jenom k tomu vzdělávání. Bylo řečeno, že se nic nemění, že v podstatě všechno zůstává stejné. Ale ono se mění. Vzdělávání praktických lékařů pro děti a dorost je v současné době čtyři roky, vzdělávání dětských lékařů nemocničních je pět let. Nově se navrhuje sloučení tohoto oboru vzdělávání pět a půl roku. To znamená, že tam máte minimálně jeden a půl roku výpadku, kdy nepřijde vlastně nový člověk do terénu. Taky jsem mnohokrát zaznamenal ze strany nemocničních lékařů, že jakoby ti lékaři v terénu, praktičtí lékaři pro děti a dorost, jsou méně vzdělaní, protože se vzdělávají jenom čtyři roky. To by ale potom muselo platit, že všichni praktičtí lékaři, to znamená i pro dospělé, jsou daleko hůře vzdělaní než internisté a jiní lékaři, protože se vzdělávají ve své postgraduální přípravě jenom tři roky.

Byl bych rád, abychom si uvědomili, že ke změnám dochází. A změna samozřejmě je tím směrem, že už v tom novém navrženém systému není taková doba vzdělávání v terénu, jak byla v současné době v oboru praktický lékař pro děti a dorost, kdy po třech letech následoval rok právě v ordinacích praktických lékařů. A to si myslím, že by se mělo také říct, že to takto je.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Štětinu, zatím poslední faktická poznámka.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo ještě jednou. Již tady nebudu jítřit pediatrii. Já si myslím, že oba dva tábory mají svou pravdu. Ale myslím, že to, co řekl pan kolega Stanjura, že je mnoho oborů, je pravda, je ale svatá pravda, co říkal pan kolega Běhounek, že nedojde k poklesu žádné úrovně zdravotní péče. Jistě mi nemůžete upřít, že medicínu neznám, samozřejmě ji neznám teoreticky, ale prakticky jsem byl na všech pracovištích. Pouze na jednom pracovišti – nevím, co je obor maxilofaciální chirurgie. Já jsem za svůj život podal asi 40 tisíc anestezií, ale na maxilofaciální chirurgii jsem nikdy nebyl. Když mluvíme s kolegy, kteří o tom něco vědí, a hovořilo se o tom i na zdravotním výboru, tak třeba kolega Kostřica, jistě světově známý otorinolaryngolog, má názor stejný. Takže nevím, proč tam tento obor je. A tím narážím na jednu věc, která souvisí jak s kolegou Stanjurou, tak s kolegou Běhounekem. Mě by zajímalo, kolik maxilofaciálních chirurgů je v této republice, a na druhou stranu, kolik je pediátrů pro děti a dorost, tedy obvodních pediátrů. S tím mám

problém. Ale rozhodně nebudu vetovat tento zákon, protože tento zákon je nutný, potřebný a je v zásadě dobrý.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kasala, který je řádně přihlášen do rozprav. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, úvodem svého vystoupení bych se nejdříve přihlásil k legislativně technickým změnám, které jsou v usnesení výboru pro zdravotnictví z 41. schůze ze dne 5. října, jsou pod tiskem 725/3, jejichž odůvodnění je v tisku, který vám byl doručen, takže se k tomu blíže vracet nebudu.

Dovolte mi, abych se jako jeden z předkladatelů a i zpravodaj vyjádřil ke všemu, co tady zaznělo.

Musím říci, že ač jsem pediatr, tak mi je velmi líto, že se celé povídání točí pouze jenom o takhle úzké části celého zákona a tou je pediatrie. Vážení, je tam obrovské množství změn, které přispějí k tomu, po čem všichni voláme, to znamená, aby mladí lékaři měli vytvořeny podmínky jednak ke své práci, jednak ke svému vzdělávání a k tomu, aby zůstávali u nás v republice a léčili naše pacienty.

Ze základních věcí, které tam jsou, a jak říkal pan kolega Běhounek prostřednictvím paní předsedající, tak základní teze, když jsme sestavovali zákon, byly v tom, aby se zkrátilo vzdělávání, v drtivé většině oborů je vzdělávání zkráceno o rok nebo o půl roku. Došlo k redukci oborů, a to na základní obory, samozřejmě je velké množství nadstavbových, které budou citované přímo v zákoně a nebude s nimi možno manipulovat, aby ve chvíli, kdy nastoupí nový ministr zdravotnictví, aby podléhal nátlakovým skupinám, jak nám to předvádí v tomto případě skupina praktických lékařů pro děti a dorost.

Další věc, kterou jsme tam zakomponovali, je prostupnost oborů, to znamená, aby to, s čím jsem se setkal už i v Evropě, kdy v Německu, když jsme byli na služební cestě, tak nám bylo řečeno v okresní nemocnici, že přijel pacient se zlomenou rukou a bylo mu odmítnuto ošetření, protože chirurg, který sloužil, uměl operovat jenom břicho. K tomu se přece nechceme dopracovat. A stejným způsobem míří i tento zákon.

Dále – abychom akceptovali i to, že se nacházíme v evropském prostoru, tak když se vyjádřím k počtu oborů, kterých je tedy 43, tak jsme vycházeli z toho, abychom byli kompatibilní i s Evropou. Bez toho to nebylo možné. A konkrétně návrh pana kolegy Brázdila, jeden z pozměňovacích návrhů, který navrhuje 29 oborů, tak by výrazným způsobem vybočoval z toho, co je v Evropě, a velmi by to komplikovalo vzdělávání našich lékařů, kteří by se potom v Evropě těžko mohli uplatňovat, protože by nenašli odpovídající nastavení v oborech.

Další věc. Myslím si, že tam je výrazný posun, protože nejenom pediatrie, ale všechny obory se velmi feminizují. Já sám na svém oddělení mám jednoho kolegu a osm lékařek s tím, že samozřejmě jak postupně plně své mateřství, tak se obměňují a neustále musíme přijímat nové a samozřejmě se to odráží i na vzdělávání, kdy je

nutno pro ženy, které jsou na mateřské, vytvořit podmínky na to, aby mohly i při své mateřské povinnosti studovat a aby jim to bylo umožněno, protože se budou tímto způsobem pravděpodobně feminizovat i takové obory, jako jsou chirurgie a další, které byly v posledních letech doménou jenom mužů.

Co se týká IPVZ, tady už to zaznělo. V komplexním pozměňovacím návrhu je jasně specifikováno, že určitě se musí zlepšit organizace vzdělávání, nicméně není smysluplné dávat konkrétní úřad nebo konkrétní název do zákona. Obecně to tam je přesně napsáno a není důvod, proč by ministerstvo nemělo pověřit IPVZ, který má nejvíc zkušeností, k tomu, aby řídil samotné vzdělávání.

Co se týká dalších věcí, které jsou jaksi posunem, tak je to samozřejmě věc nejenom dostupnosti, ale i zkrácení vzdělávání, což už jsem říkal.

Nyní mi dovolu, abych se ještě krátce vyjádřil, protože jsem pediatr, tak k pediatrii. Ono tady v zásadě všechno zaznělo, nechci to jítřit, ale my opravdu měníme pouze a jenom vzdělávání. Když to vezmu, abychom se bavili o jiném oboru, vezmu gynekologii. Gynekologové se také vzdělávají v jednom oboru a část jich potom pracuje na ambulancích, dělá část výkonů, to znamená ambulantní péči, nerodí na ambulancích. Druhá část kolegů má porodnictví, rodí v nemocnicích. Je to úplně stejné. Není tam vůbec žádná zmínka o tom, že by se měla měnit péče. Za sebe jako za pediatra musím říci, že máme dokonalý systém péče o naše dětské pacienty jak ambulantní, tak na to navazující nemocniční a není v žádném případě nutné na tom nic měnit. Co je nutné změnit, je vzdělání, s tím, že před deseti lety, resp. do roku 2004 vzdělávání bylo společné a v tuto chvíli ze dvou tisíc lékařů, kteří pečují o naše dětské pacienty, jich je pouze 274, což je číslo, které mám přímo od šéfa IPVZ, kteří se vzdělali podle nového systému. Takže to je desetina lékařů. Paradoxní na tom je, že toto vzdělání a rozdělení bojují ne mladí lékaři, ne ti, kterých se to týká, ale ti, kteří jsou v ambulancích. Tak jsem si dal tu práci a získal jsem si informace o tom, proč by to tak mělo být. A jak se vždycky říká, hledejme za některými věcmi peníze, za některými věcmi ženu, tady je to ve spojení, protože ať si vážím paní doktorky Šebkové a Illerové, tak jsou neuvěřitelně akční, protože se dostaly nejenom na jednotlivé kluby, nejenom za nejvyššími představiteli vlády, ale velmi velké překvapení bylo, když jsem včera přišel do Poslanecké sněmovny, kde máme materiály, a de facto lobbying se projevil i přímo tady ve Sněmovně, kdy všichni na stolech máme nějaké materiály. Já jsem si představil, kdyby takhle reagovaly všechny odborné společnosti, tak byste na stole měli takovouhle kupu papírů. To je jedna věc.

Druhá věc – o penězích. Je to o rozdělování rezidenčních míst také mimo jiné. Ve chvíli, kdy mám před sebou tabulku rozdělování těchto míst, a osoby, které nejvíc horují za to, aby zůstaly dva obory, tak na tom jsou při rozdělování těchto rezidenčních míst nejlépe a jsou tam milionové částky, které získávají pro své ambulance. Abych byl korektní, tak ty sumy se samozřejmě rozdělí polovinou, protože polovina jde na vzdělání toho školence a polovina zůstává v ambulanci, ale přesto tito představitelé z toho mají poměrně zajímavý byznys.

Na závěr bych chtěl říct, že zákon jako takový je velmi potřebný, pomůže velkému počtu našich mladých lékařů, a děkuji a budu velmi vděčný za vaši podporu při hlasování, při schvalování tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Hovorku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Já jenom prostě musím reagovat, protože pokud se tady mluví o lobbingu, tak jestliže je tady na jedné straně zmiňováno, že jsme dostali něco na lavice, někdo byl v Poslanecké sněmovně, tak si vzpomeňte nebo si přečtěte, kolik jste dostali e-mailů v poslední době z České pediatrické společnosti, z lékařských fakult, které se týkají právě tohoto oboru. Takže je třeba to vnímat, jako že jsme dostali z jedné i z druhé strany řadu podkladů. A můžete si vyhodnotit, ze které strany jste dostali podkladů více a z které méně.

Pokud se tady mluví o rezidenčním vzdělávání a nějakém vývaru pro ordinace, tak bych chtěl říct, abyste si sami zkusili vzdělávat školence ve vlastní ambulanci a papírování, které s tím je spojeno. A pokud to chtěly využít nemocnice na rezidenční místa pro dětského lékaře, mohly, ale ony to nevyužily! Vždyť ani jeden rok není využita částka z 500 mil., zhruba 300–350 mil. korun, která je ročně od roku 2009 vyčleňována ve státním rozpočtu na vzdělávání lékařů, na rezidenční vzdělávání. Já si myslím, že pokud to některý obor chce využít, tak je to jenom dobře. A to bychom neměli rozhodně kritizovat a ještě říkat, že si z toho někdo říká byznys.

A pokud se týká IPVZ, tak pokud si přečtete můj pozměňovací návrh G2, nikde se nemluví o IPVZ. Říká se, že ministerstvo může pověřit jím zřízenou organizaci a může s ní uzavřít smlouvu. Čili je to možnost daná tomuto ministerstvu zařazovat studenty do oborů a organizovat přes IPVZ. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Hegera, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená vládo, pane ministře, dámy a pánové, ta debata se začíná zvrhávat trochu do takového lehce nenávisného pošťuchování. Mě to mrzí. Ale musím říct, že problém pediatrického vzdělávání se možná stane takovým symbolem poměrů ve zdravotnictví. Ve zdravotnictví se neřeší věci tím, že by se trpělivě ladily a posunovaly dopředu, spíš je vždycky tendence nechat věci dlouho být a potom volat po nějaké velmi radikální revoluci. Říkám to proto, že se snažím vysvětlit dobrou vůli těch, kteří podporují, aby vzdělávání pediatričtů bylo jednotné. Já tedy deklaruji, že k nim také patřím. A není to proto, aby se obor likvidoval, ale je to naopak proto, aby se všichni pediatričtí včetně těch praktických vzdělávali o něco lépe a posunul se ten obor dopředu.

To glorifikované vzdělávání v ambulancích není příliš účinné. Vzdělávání, které probíhá v nemocnicích, a zejména – o ty nemocnice nejde, jde o ty týmy a o jaksi větší počet lidí, větší počet různě složitých pacientů, širší spektrum pacientů, je přesně to, čím se lékař musí vzdělávat. Trvá to dlouho, potřebuje těch pacientů vidět hodně a potřebuje vidět jejich široké spektrum, nejenom tu relativně homogenní masu, která je nejenom u praktických lékařů, ale někdy i na některých odděleních,

kteřá jsou příliš specializovaná. Takže snahou je to vzdělávání rozšířit, udělat pluralitnějším a nakonec i dát jistou flexibilitu toho oboru, aby se lidé mezi nemocnicemi a praktickými ambulancemi mohli lépe pohybovat.

Já nikomu neberu přesvědčení, které v některých z vás vyvolala ta masová petice. Jenom bych chtěl připomenout, jak volatelná a těžko uchopitelná je takováhle popularita a přesvědčování. Vzpomeňte si prosím, jak jsme zhruba před rokem debatovali o povinném očkování. Vzpomeňte si, kolik lidí bylo přesvědčeno, že ti praktičtí pediatři, kteří očkování povinné prosazují, jsou špatní, že ho nevysvětlují pacientům a že prostě musí hodně přidat. To prosím není pomluva pediatriů. Já jsem se jich vždycky v tomhle směru velmi zastával a říkal jsem, že dělají, co mohou, co jim určuje nařízení státu. Ale přesto měli také velké množství zastánců a k tomu se dneska jistě ti, co budou pro tu pediatrickou petici hlasovat, nechtějí hlásit.

Tím skončím plédování za jednotnou pediatrii. Jenom jsem chtěl trošku vysvětlit, že je tady možnost vzdělávání, které je relativně dobré – mají všichni pravdu, že ten obor funguje ve srovnání s cizinou přinejmenším srovnatelně, což nejde úplně o všem v našem zdravotnictví říct. Ale ten vtíp našeho snažení, když budu mluvit za tu naši virtuální skupinu, je v tom, že je tady možno udělat malý, možná pětiprocentní nebo desetiprocentní krůček kupředu. A je možno ho udělat a nemuseli bychom ho odmítat a čekat, až dojde k nějakému horšímu stavu, kdy celá generace pediatrických praktiků bude vzdělávána takhle, jak je vzdělávána deset let, a ukáže se, že jim některé znalosti možná chybí.

To je k problému pediatriů.

Dovolte mi, abych se zmínil o jednom ze svých tří pozměňovacích návrhů. Nebudu je zde probírat všechny, ale můj návrh B2 je dán proto, že velmi pravděpodobně projde věc, proti které já jsem velmi usilovně, ale marně bojoval, a to aby se lékař v základním specializačním oboru mohl vzdělávat ve dvou oborech najednou. Myslím si, že je to špatně, že lékař, má-li vyčleněno tři nebo pět let, to je jedno, na to, aby se intenzivně vzdělával v jednom oboru, má tyto roky intenzivně využít, a chce-li dělat další obor, tak si pak to vzdělání ještě prodloužit. Neuspěl jsem, a proto navrhuji, aby alespoň byla do zákona vložena podmínka, že jestliže lékař se bude vzdělávat ve dvou specializačních oborech, aby byl povinen se vzdělávat ve stoprocentním úvazku.

Ten zákon je velmi benevolentní. On tomu lékaři, který se vzdělává standardně v jednom oboru, umožňuje, aby se vzdělával i na padesátiprocentní úvazek. Jsou tam rozšíření, s kterými souhlasím, protože se týkají lidí na rodičovské dovolené, aby byly úseky života, kdy se ten člověk může vzdělávat jenom v dvacetiprocentním úvazku. Takže jestliže se tohle nakumuluje dohromady, tak budeme moct mít lékaře vzdělané ve dvou oborech, kteří to budou dělat na polovinu nebo ještě na nižší úvazek, a to vzdělání nebude stát za nic. Takže ač si nemyslím, že by k tomu docházelo často, tak by v tom zákoně jistě zábrany měly být už jenom proto, že jeden z důvodů, proč tento zákon byl tolik protlačován, spočívá v tom, že řada pokynů i toho stávajícího zákona není dodržována. Nejsou dodržované stáže, nejsou dodržované povinné výkony. Má to možná nějaké objektivní důvody, ale je v tom také řada šlendriánu a nedostatek kontroly ze strany Ministerstva zdravotnictví, které na to nemá dostatečnou kapacitu,

a proto ten zákon by měl mít i v tom potlačování toho šlendriánu, i když je to zákonem obtížně, by měl mít přece jenom nějaké bariéry.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Hovorku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Jenom vaším prostřednictvím k panu poslanci Hegerovi.

Když chceme spojit petici za zachování oboru praktické lékařství pro děti a dorost s tím pozdvižením lidí kolem očkování, tak je třeba si vzpomenout, proč ta vlna odporu byla vyvolána. Ta byla vyvolána proto, že došlo k navýšení, k nárůstu sankcí pro lékaře za to, že by neaočkovali podle očkovacího kalendáře stanovenými očkovacími látkami. A je třeba si také uvědomit, že ten praktický lékař pro děti a dorost má určitý omezený čas, ve kterém musí zvládnout svoji ambulanci. Není to tak, že by lékař nechtěli diskutovat s maminkami o tom, jakou očkovací látkou mohou nebo nemohou naočkovat, jestli to dítě má být očkováno později, nebo nemá. To je podle mne chyba Národní imunizační komise, že třeba nejsou očkovací látky, které by maminky chtěly a kterými se očkovat nemůže, protože je to jinak nastaveno. Takže tady bych za to rozhodně neobviňoval praktické lékaře pro děti a dorost, ale spíše Ministerstvo zdravotnictví a NIKO. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Kaňkovského. Připraví se pan poslanec Svoboda – rádné přihlášky v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové.

Už tady bylo k novele zákona č. 95/2004 Sb. hodně řečeno. Musím říci za to, že tento zákon vlastně proti celé původní verzi, proti té vládní podobě, doznal značných změn, a je potřeba říci, že většina z nich jsou výsledkem velkých kompromisů. Zákon měl velké ambice a trůfám si tvrdit, že jsme v naplnění těch ambic dospěli možná na půli, možná na tři čtvrtě cesty, ale rozhodně jsme nedospěli úplně do cíle. Přes to přese všechno si trůfám tvrdit, že zamítnutí tohoto zákona nebo neschválení by bylo prohrou dlouhé práce jednak pracovní komise a jednak i velmi komplikovaného a zdoluhavého legislativního procesu. Přes to přese všechno nejásejme nad tímto zákonem. Přináší nám některá zlepšení, ale rozhodně jsme nedokázali naplnit očekávání zejména mladých lékařů.

Třetí čtení je hlavně o pozměňovacích návrzích. Já bych se rád zmínil o svém pozměňovacím návrhu, který budeme hlasovat pod písmenem J. Jedná se o umožnění kratšího pracovního úvazku lékařkám matkám v přípravě k atestaci, samozřejmě výjimečně i lékařům otcům, a to tak, aby mohli mít tento zkrácený úvazek, který by se jim ale započítával do jejich atestační přípravy, až do zahájení povinné školní docházky jejich dítěte.

Tento návrh vzešel z diskuse s mladými začínajícími lékaři. A ze zkušenosti z praxe z nemocnice vím, že některé lékařky ho skutečně využívají. Není to masivně, ale skutečně některé lékařky vzhledem k tomu, že se starají o zdravotně postižené dítě nebo mají takovou rodinnou situaci, která to vyžaduje, tento nástroj využívají. Rozhodně to neznámá, že by lékařky, které se připravují k atestaci po dobu předškolního věku dítěte, vůbec nepracovaly, ale pro naplnění své rodičovské a rodinné úlohy by rády využily tento mechanismus.

Proto vás chci požádat, pokud se snažíme, a většina politických subjektů v této Sněmovně to opakovaně deklaruje, že chceme umožnit lepší sladění pracovního a rodinného života, abychom tento nástroj lékařkám umožnili. V praxi to nebude znamenat nějaké významné potíže.

Zároveň si ještě dovoluji avizovat jednu prosbu směrem ke hlasovací proceduře. Chtěl bych, aby bylo oddělené hlasování v bodech pod písmenem H, a to tak, aby alespoň bod H3 se hlasoval zvlášť.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, tady opravdu vzplála jakási válka. Ale já chtěl bych začít od úplného začátku.

Zaznělo tady, jeden z kolegů to říkal, že zdravotnictví je jenom jedno. Já bych si dovolil protestovat. Zdravotnictví není jedno. Je dvojitě, podle způsobu financování. Buď je financováno centrálně, nebo vícezdrojově. Potom je ještě druhá varianta zdravotnictví: zdravotnictví je buď dobré, nebo špatné. Tento zákon má přispět k tomu, aby zdravotnictví bylo dobré. A to bychom měli mít v tuto chvíli na paměti. Ne vlastní jednotlivé války. Víím, že na začátku sporu mezi pediatry byla jakási nedohoda mezi nimi, protože oni se snažili najít nějakou podobu, jak by fungovali. Nedohodli se a vzniklo jakési rozdělení té věci. A protože jsem byl při budování pediatrie vlastně účasten vzniku praktických lékařů pro děti a dorost, protože to byla komorová akce, také jsem podal pozměňovací návrh, který to má znovu rozjet. Důvody mám k tomu ale úplně jiné.

Vím velmi dobře, že to vlastně funkčně jsou dva trošičku rozdílné obory. Mají rozdílnou náplň. My to známe v naší profesi v gynekologii, protože ambulantní gynekologie a ústavní gynekologie je také velmi rozdílná. A my máme situaci, kterou zatím nemá pediatrie. U nás lékař, který odatestuje z gynekologie, v tom okamžiku získává kvalifikaci na všechno a druhý den po atestaci opouští nemocnici a odchází do ambulantní sféry. To je věc, která způsobila, že dnes na lůžkových odděleních lékaře nemáme. Nemáme hlavně lékaře s kvalifikací, s atestací. A je to věc, která potká určitě i pediatrie. V okamžiku, kdy bude volný průnik, dojde k obrácené situaci. Nebudeme mít lékaře v nemocniční péči. To si myslím, že je problém, který je vážný. Proto bych tady skutečně apeloval na to, abychom při svém rozhodování zachovali dvě varianty péče o děti a dorost tak, aby do budoucna se mohly tyto dva obory dohodnout a domluvit na tom, jakou variantu budou volit. My jim to teď vlastně jako

nařizujeme. Jsme pod nejrůznějšími tlaky, máme na to rozdílné názory. A nejsem si jist, že rozhodujeme dobře. Proto si myslím, že to je takové to zachování statu quo, že by bylo moudrou věcí, která by umožnila v budoucnosti to řešit.

V celém zákoně je ale celá řada věcí, která je pro nás naprosto zásadní a posouvá vzdělávání ve zdravotnictví směrem dopředu. Ať už je to jasné definování pravomocí těch, co mají absolvovaný kmen. Ať už jsou to jasné definované doby vzdělávání, ať už je tam jasné definována zodpovědnost toho, kdo za vzdělávání zodpovídá. Myslím si, že do budoucna bude muset směřovat k úplně... relativně velmi volnému systému vzdělávání, kdy za vzdělávání bude odpovídat pracoviště, které vzdělává. Bude nést osobní zodpovědnost a garance toho, kdo vzdělává, garance profesora nebo primáře, který to dělá, je to nejdůležitější, co může absolvent mít. A takový člověk také může říct, ano, tohoto člena vzdělávání nechám odatestovat dřív, nebo musí odatestovat ještě po nějaké době.

Máte lidi, kteří se naučí operovat za dvě operace. Jsou takoví, kteří se to nenaučí za celý život. A to je to, po čem my voláme. Po čem volají naši mladí lékaři. Oni chtějí mít relativně volnou ruku v tom, že mohou své vědomosti a dovednosti uplatnit a uplatnit je rychle. A chtějí také vědět, že po skončení vzdělávání se jejich životní úroveň změní. Z prodloužených studentských let se dostanou na úroveň, kdy budou moci skutečně začít žít plnohodnotně pracovně i ekonomicky.

A to všechno jsou věci, ke kterým tento zákon směřuje. Proto tady volám po tom – pojdme nechat sporů o věci, které nejsou až tak úplně životně důležité. Pojdme je nechat ležet tak, jak jsou, a pojdme rozhodnout všechny ostatní věci, které tam jsou. Je tam celá řada věcí, které jsou zásadní. Je tam řada věcí, které ještě mají nějaké nedostatky. Ale snažší je potom už doplňovat, než takovýto zákon, materiál nechat spadnout pod stůl.

Přimlouvám se tedy za to, aby tento zákon se stal funkčním, aby byl přijat, s tím, že říkám svoji výhradu, kterou považuji za velmi důležitou, protože její dopady jsou velmi obtížně hodnotitelné. A pravda je, že systém péče o děti je věc, která by nám měla ze všeho nejvíce ležet na srdci, a měli bychom odhodit své zbraně a počkat si na to, až řešení budeme znát dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A prosím k mikrofonu pana poslance Brázdila. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji vám, paní předsedající. Dámy a pánové, to je nádherné třetí čtení! Krásné. Zákon o vzdělávání lékařů, třetí čtení! Tolik názorů, tolik protikladů. Fakt tento zákon něco vyřeší? Představte si, že připutoval sem na základě pracovní skupiny, která dlouhodobě se snažila něco řešit. A ejhle – my tu teď ale nemáme k projednávání ten původní, ale my tu máme návrh čtyř poslanců. A přitom říkáme, že je to předkládaný zákon Ministerstva zdravotnictví.

Já se ptám, pokud tedy prohlašujeme hlasováním prvním A, že tedy přijmeme jako základ pozměňující návrh, potom se tady vystřídá ministr a už tam nebude ministr-navrhovatel a přijdou ti další ještě tři navrhovatelé? Je to tak? Nebo mě poučte. No, víte, dozvěděl jsem se, že nemůžu dát teď návrh na to, aby ten zákon byl

zamítnut. Prý proto, že to někdo nepřečetl ve druhém čtení. Sněmovna je suverén. Já ten návrh dávám, tak mě poučíte, že to nemůžu.

A druhý návrh dávám, aby tento zákon se vrátil, pokud neprojde to první, aby se vrátil do druhého čtení.

Víte, tento zákon vznikl proto, aby mladí lékaři, aby budoucí, kteří se teď rozhodují, že budou nějakým způsobem studovat, aby tu zůstali. Aby neutíkali, aby to bylo průhledné, jednoduché, zkrácené. Co z toho vzniklo? Tolik lékařů, a každý má jiný názor. Mně se to strašně nelíbí. Jestli takhle budeme dále pokračovat, tak zákony nedělejme. Tento zákon, když neprojde, vůbec nic se nestane. V takové podobě, v tolika pozměňovacích. A ještě nevíme, ani které projdou. Vůbec nic se nestane. Naše zdravotnictví je výborné, zůstane výborné. A tento zákon, když bude, nebo nebude, nemá na to vliv.

Ještě jednou, paní předsedající, zkuste mi říct, jestli můžeme hlasovat o zamítnutí zákona. A pokud ne, tak o navrácení do druhého čtení.

A hrozně moc bych vás kolegy požádal, abyste až budeme hlasovat v prvním pozměňujícím návrhu áčko, abychom nedopustili to, že se dále budeme zabývat komplexním pozměňovákem, ale abychom se zabývali tím zákonem, který dlouhá léta, několik let, připravovali chytří lidé, kteří do toho viděli jinak, než teď emočně a nějak pod lobbíngem, kteří to nachystali dobře, ale pak nevím, proč se zákon pozměnil na nějaký komplexní pozměňovák čtyřmi poslanci.

Já bych ještě v závěru chtěl povědět – dal jsem si tam svůj pozměňovací návrh, nebo řadu pozměňovacích návrhů, a to aby funkční kurzy prostě nebyly. K čemu je prosím vás funkční kurz pro vás, kteří nejste lékaři? Funkční kurz je od toho, aby nějaká skupina si udělala jakýsi vlastní pašalík, aby pohled do zevního zvukovodu z levé strany ovládal jeden funkční kurz a pohled z druhé strany do ucha ovládal druhý funkční kurz. Ono je to totiž zrcadlově obrácené. Toto jsou funkční kurzy. K čemu to je?

Víte, ten zákon měl být pro lékaře, ne pro ty, kdo šéfuji, kdo jsou v pozadí jednotlivých oborů a dalšího vzdělávání. Tedy vlastně – ano, je to o prachách.

Prosím, vraťme ten zákon do druhého čtení, nebo ho vůbec, až budeme hlasovat na konci, vůbec ho neschvalme. Nic se nestane. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já jenom k vašemu návrhu – my se musíme řídit jednacím řádem. Podle jednacího řádu § 95 odst. 2 – cituji: "Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení." To je jediný návrh, o kterém lze po ukončení rozpravy hlasovat. To jen pro vaši informaci, pane poslance.

Nyní eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Janulíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, já také přispěji svou troškou do mlýna po třiceti letech praxe.

Když se nad tím zamyslíte, ukažte mně jednu jedinou profesní skupinu, která si dělá takové komplikace ve svém profesním životě, jako jsou lékaři. To opravdu abyste pohledali. To fakt nenajdete.

Při vši úctě ke kolegům, kteří nad tím strávili tolik času – ten původní záměr byl výborný, ale mám pocit, že při hledání kompromisu jsme úplně ztratili cestu. To se tak rozplizlo a rozbředlo, že ani já už se v tom neorientuji, resp. je tam tolik partikulárních zájmů, jak řekl kolega předřečník, že já třeba sám za sebe vám říkám při vši úctě ke kolegům, k výboru, který na tom strávil práci, k předkladatelům, že pro mě osobně jako lékaře s třicetiletou praxí nejčistší variantou bude vytáhnout kartu, odejít a nezúčastnit se hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím s další faktickou pana poslance Hegera. Připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já musím panu kolegovi Brázdilovi říci pár vět. Faktem je, že došlo k velmi výrazným změnám během přípravy toho zákona. Je veřejné tajemství, jak to bylo, a já to tady řeknu jenom proto, aby to jako zajímavost zůstalo v historii.

Já jsem byl při té první fázi, kdy se ten zákon připravil asi v takové podobě, jako je teď předložen v pozměňovacím návrhu. Potom nastala malá pauza, přišla Česká lékařská komora a vložila do toho verzi, kde bude třicet oborů, velmi podstatně redukováná verze. Bylo by to možné, kdyby ale tato verze České lékařské komory byla pořádně dotažena do konce. Jestliže v interně, která pro vzdělávání trvá pět let, jsou dva největší obory, kardiologie a gastroenterologie, a jedna zůstala jako specializační obor a druhá měla být jako nástavbový obor s délkou studia minimálně sedm let, aby se dodržela pravidla Evropské unie, takže ještě dva roky po interně, tak to prostě takhle nešlo. Takže se vrátilo k verzi původní a tu reprezentuje ten návrh pod písmenem A. Já velmi doporučuji, aby se pro něj hlasovalo.

Jinak samozřejmě i klub TOP 09, kde jsou různé názory, bude pro ten návrh hlasovat, protože je výborný, posune naše vzdělávání dopředu, ať to spektrum pozměňovacích návrhů projde jakkoli. Debaty, které jsou zde, a zejména o dětských pediatrech, jsou opravdu z tohoto pohledu trošku okrajové, protože pediatři zůstanou dobří v každém případě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Brázdila. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Jen bych chtěl znovu říci, že navrhuji, abychom hlasovali o navrácení tohoto sněmovního tisku zpět do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já váš požadavek eviduji. Děkuji.

Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, já skutečně jenom velmi stručně, protože si myslím, že všechno podstatné tady padlo. Debata se točila kolem toho, jestli bude jednotná, či nebude jednotná pediatrie. Já jsem stále příznivcem jednotné pediatrie, nicméně chápu, že na některé kolegy a kolegyně zapůsobily argumenty sdružení praktického lékaře pro děti a dorost.

Co se týče těch ostatních věcí, co se týče toho, jakým způsobem se tomu návrhu věnoval zdravotní výbor, tak si myslím, že nad tím bylo stráveno hodně práce a že v podstatě stanovisko zdravotního výboru k pozměňovacím návrhům je velmi erudované, velmi zodpovědné. Já věřím, že ať dopadnou některá hlasování o některých pozměňovacích návrzích tak či onak, tak to nezmění základní smysl tohoto zákona.

Já bych velmi plédoval pro to, abychom jako celek tento zákon podpořili, protože si myslím, že nás to posouvá velmi výrazně kupředu, byť chápu, že je tady spousta lékařů a každý má trochu jinou představu, jak to má být. Ale vězte, že nelze úplně najít návrh, kde budou úplně všichni spokojeni. Nicméně se asi shodneme na tom, že ten zákon jako celek řeší spoustu problémů českého zdravotnictví, a já bych byl velmi rád, abychom ho schválili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec David Kasal: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já jen velmi krátce. Řekl bych, že na tomto zákonu v zásadě vzorově spolupracovalo jak ministerstvo, tak zdravotní výbor. Je to zákon, který lékařská veřejnost opravdu na jednu stranu potřebuje a na druhou stranu od nás očekává. To je všechno. Děkuji za vaši spolupráci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Přikročíme k hlasování o návrhu pana poslance Brázdila. Je to návrh na vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Já vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 257, přihlášeno 158 přítomných, pro 5, proti 131. Návrh byl zamítnut.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Dovolte, abych přečetl nejdříve hlasovací proceduru.

Takže za prvé bychom hlasovali o legislativně technických úpravách.

Potom bychom hlasovali za druhé o komplexním pozměňovacím návrhu. Pokud nebude přijat, budou potom návrhy pod písmeny B a J nehlasovatelné a bude hlasováno o vládním návrhu zákona.

Bude-li přijat komplexní pozměňovací návrh, tak pak budeme hlasovat za třetí o pozměňovacím návrhu B1. Bude-li přijat, budou nehlasovatelné pozměňovací návrhy D1 až D8.

Nebude-li přijat, tak za čtvrté budeme hlasovat D1 až D8, budou-li přijaty, budou nehlasovatelné C3, C4 a C5.

Nebudou-li přijaty, pak za páté budeme hlasovat C3, C4 a C5.

Za šesté budeme hlasovat pozměňovací návrh B2.

Za sedmé pozměňovací návrh B3.

Za osmé pozměňovací návrhy C1 a C2.

Za deváté pozměňovací návrh C6.

Za desáté pozměňovací návrhy C7 a C8.

Za jedenácté pozměňovací návrh C9.

Za dvanácté pozměňovací návrh D9.

Za třinácté pozměňovací návrh D10 a D11.

Za čtrnácté pozměňovací návrhy G4a a G4b, jsou totožné s 12a, pokud jde o zrušení § 5a odst. 1 písm. h, který již hlasován nebude.

Za patnácté by se hlasovalo D12a, pokud jde o zrušení § 5a odst. 1 písm. g).

Za šestnácté bude hlasováno o pozměňovacím návrhu D12b.

Za sedmnácté o pozměňovacím návrhu E.

Za osmnácté o pozměňovacím návrhu G1a a G1b dohromady. Nebude-li přijat, bude hlasováno o pozměňovacím návrhu F.

Za dvacáté pozměňovací návrh G2. Bude-li přijat, nebudou hlasovatelné J1 a J2. Nebude-li přijat, tak – za jednadvacáté – budeme hlasovat J1 a J2.

Za dvaadvacáté budeme hlasovat G3,

Za třiaadvacáté, a tady budu respektovat návrh pana kolegy Kaňkovského, kde bychom hlasovali H1 a H2 v celku a H3 by se hlasovalo samostatně.

Pak bychom hlasovali o návrhu I a pak bychom naposledy hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Já se zeptám kolegyně a kolegů, zda mají jiný návrh procedury. Není tomu tak, já tuto proceduru nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 258, přihlášeno 168 přítomných, pro 167, proti nikdo. Procedura byla přijata.

Prosím, pane zpravodaji, abyste nás provedl jednotlivými hlasováními. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Nyní bychom přistoupili k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Za prvé bychom hlasovali legislativně technické úpravy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko výboru poprosím. (Doporučující.) Pan ministr? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 259, do kterého je přihlášeno 168 přítomných, pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu pod bodem A.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra poprosím. (Doporučující.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 260, do kterého je přihlášeno 168 přítomných, pro 161, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu B1. Ten pozměňovací návrh vyjadřuje vyjádření profesní komory k funkčním kurzům.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko výboru? (Nedoporučující.) Pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 261, přihlášeno 169 přítomných, pro 16, proti 110. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích D1 až D8. Jedná se o vypuštění funkčních kurzů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výboru? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 262, přihlášeno 169 přítomných, pro 11, proti 143. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích C3, C4 a C5 jedním hlasováním. Jedná se o specifikaci funkčních kurzů, které slouží k prohlubování vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Kladné.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 263, přihlášeno 169 přítomných, pro 159, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu B2. Týká se vzdělávání, aby probíhalo v pracovněprávním vztahu k jednomu poskytovateli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 264, do kterého je přihlášeno 170 přítomných, pro 16, proti 113. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu B3. Ten se týká toho, aby kontroly specializačního vzdělávání mohly být s účastí člena akreditační komise.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 265, přihlášeno 170 přítomných, pro 14, proti 112. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích C1 a C2. Jedná se o úpravu specializačního vzdělávání v oblasti farmacie a lékárenství a součástí je i úprava v tabulce názvů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 266, přihlášeno 170 přítomných, pro 37, proti 116. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Další návrh, o kterém budeme hlasovat, je pozměňující návrh C6, který upravuje, za jakých podmínek může sloužit lékař v průběhu vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Kladné.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 267, přihlášeno 170 přítomných, pro 163, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o návrhu C7 a C8, které spolu souvisí. Tyto pozměňující návrhy upravují možnost vzdělávání v průběhu mateřské dovolené.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Kladné.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 268, přihlášeno 171 přítomných, pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o návrhu C9, který upravuje potvrzení o absolvování kvalifikačního kurzu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Kladné.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 269, přihlášeno 171 přítomných, pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu D9, který snižuje počet základních oborů na 29.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 270, přihlášeno 171, pro jeden, proti 125. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujících návrzích D10 a D11, které obsahují možnost pro ministerstvo uznání vzdělávání, pokud dojde k administrativnímu pochybení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 271, přihlášeno 171 přítomných, pro 2, proti 152. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu G4a a G4b. Tento návrh obsahuje vypuštění maxilofaciálního kmene ze seznamu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výboru? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 272, přihlášeno 171, pro 31, proti 86. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu D12a, který hovoří o... pardon, pardon. Vzhledem k tomu, že nebyl schválen G4a a G4b, tak o návrhu D12a nemůžeme hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, tak prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Pardon, omlouvám se, legislativa. (Konzultace mimo mikrofon.) Ano, jasné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec David Kasal: Omlouvám se za drobné pochybení. Budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu D12a, který sice obsahuje také vypuštění maxilofaciálního kmene, ale zavádí kardiochirurgický.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Tudiž stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výboru? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 273, přihlášeno 171 přítomných, pro 14, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu D12b, který nově vkládá kmen onkologický.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výboru? (Nedoporučuje.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 274, přihlášeno 170 přítomných, pro 6, proti 114. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu E, který hovoří o zařazení pracovního lékařství do seznamu základních oborů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 275, přihlášeno 171 přítomných, pro 43, proti 104. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Tak nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu G1a a G1b, jedná se o zachování dvou pediatrií.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 276, přihlášeno 170 přítomných, pro 80, proti 72. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o návrhu F, který je podobný a je také o zachování dvou pediatrií.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Opět nedoporučující.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 277, přihlášeno 171, pro 80, proti 74. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu G2. Jedná se o zařazení IPVZ jako právnické osoby přímo do zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 278, přihlášeno 171 přítomných... Nevím, kolik bylo proti, protože mi to služba přehodila. Pro 46, proti 109. Návrh byl zamítnut.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu J1 a J2, který opět řeší IPVZ do zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Stanovisko výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 279, přihlášeno 171 přítomných, pro 43, proti 105. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu G3, který doplňuje časové omezení pro výkon povolání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Negativní.) Stanovisko výboru? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 280, přihlášeno 171 přítomných, pro 10, proti 118. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu H1 a H2, který se týká vypuštění podmínky získání licencí pro výkon povolání hlavního nebo vedoucího lékaře.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 281, přihlášeno 171 přítomných, pro 118, proti 14. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali samostatně o návrhu H3, který se týká toho samého, ale pouze farmaceutů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 282, přihlášeno 171 přítomných, pro 107, proti 12. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec David Kasal: Nyní bychom hlasovali o posledním pozměňujícím návrhu I, který navrhuje umožnění vzdělávání ve zkráceném úvazku do věku dítěte šesti let, resp. do nástupu do školy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Nepřijal žádné stanovisko.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 283, do kterého je přihlášeno 171 přítomných, pro 128, proti 33. Návrh byl přijat.

Pane zpravodáji, jestli se nemýlím, tak o všech návrzích bylo hlasováno a my bychom měli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Je tomu tak?

Poslanec David Kasal: Ano, přesně tak. I podle mých záznamů bychom měli hlasovat už o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím stanovisko pana ministra k zákonu? (Absolutně kladné.) Výbor? (Kladné.)

Zahajuji hlasování... Omlouvám se, беру zpět. Ještě přednesu návrh usnesení, než budeme hlasovat.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 723, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

A nyní zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku.... (Námítky z pléna.) Já už jsem zahájila... (Námítky trvají.) Dobrá, znovu anulují hlasování. Je tady požadavek na odhlášení. Já vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 286, přihlášeno 168 přítomných, pro 131, proti 13. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

S přednostním právem poprosím k mikrofonu předsedu klubu TOP 09. Prosím, máte slovo. (Ministr děkuje.)

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji, abych jménem klubu TOP 09 a Starostové požádal o přestávku v délce trvání třicet minut. A poprosím všechny členy klubu, aby se dostavili na klub. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já vaši žádosti vyhovím. Přerušuji jednání Sněmovny do 12 hodin, kdy budeme pokračovat podle schváleného programu. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážení pánové, je 12.01 hodin a my budeme pokračovat v našem přerušném jednání. Dříve než otevřeme následující bod, dovoluji mi načíst omluvu kolegyně Beneškové, který se omlouval od 9.15 do 10 hodin. Už je tady. Ale pro stenozáznam je to tak v pořádku.

Nyní bychom se měli zabývat bodem

188.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb.,
o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
(zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 706/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj garančního výboru – tím byl výbor pro zdravotnictví – poslanec Rostislav Vyzula. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 706/4, který byl doručen dne 16. září 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 706/5.

Nyní se táži pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl projednávaný návrh novely zákona o léčivech a připomněl jeho obsah.

Předložený návrh sleduje dva hlavní cíle. Prvním z nich je adaptace unijního nařízení o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků. Druhým hlavním motivem navrhovaného zákona pak je zakotvení mechanismu pro omezování tzv. reexportů léčivých přípravků tak, aby byla zajištěna dostupnost léčiv pro pacienty v České republice.

Navrhovaný zákon byl projednán ve druhém čtení dne 13. září 2016 a byla k němu vznesena řada pozměňovacích návrhů. Na některé z nich bych zde nyní rád reagoval.

Z hlediska potřeb systému veřejného zdravotního pojištění lze za Ministerstvo zdravotnictví plně podpořit pozměňovací návrh pana poslance Vyzuly týkající se navýšení procentuální sazby, snížení ceny léčivých přípravků, a to na základě dostupných údajů o jejich cenách a úhradách v jednotlivých zemích Evropské unie.

Cílem tohoto návrhu změny zákona č. 48 je v oblasti systému maximálních cen léčivých přípravků dosáhnout toho, aby se snížení cen týkalo nejen prvního podobného, ale i všech dalších podobných léčivých přípravků v referenční skupině, čímž by se měla stát regulace cen a úhrad léčivých přípravků efektivnější a na straně pacienta i zdravotních pojišťoven by mělo dojít k úspoře na výdajích za tato léčiva.

Dovolím si ještě jednu poznámku, abych to možná vysvětlil jednodušeji. Jde tady o ty nejdražší léčivé přípravky tzv. biologické léky nebo centrová léčiva, která se týkají nemocných s rakovinou, s roztroušenou sklerózou a podobně. Naším cílem je dosáhnout úspory, která půjde na úkor zisku farmaceutických firem, a celou tu úsporu věnovat léčbě většího počtu pacientů. Protože my každý rok v této skupině máme poměrně velký problém, protože výdaje zdravotních pojišťoven tady rostou o 1,5 až 2 mld. korun.

Zaznamenal jsem mediálně i řekněme v rámci zákulisí Poslanecké sněmovny poměrně velkou aktivitu zástupců a lobbistů farmaceutických firem, které se velmi a velmi snaží, aby toto neprošlo nebo to bylo odloženo, protože to jde na úkor jejich zisků. Pevně věřím, že v této Sněmovně všichni potáhneme za jeden provaz a budeme se bít za zájmy pacientů, nikoliv o zisky farmaceutických firem, a věřím, že se tento zákon nikdo nebude snažit obstruovat, zdržovat, protože by odsunoval tuto úsporu. To mi dovoluje jenom tady k tomuto pozměňovacímu návrhu, protože si myslím, že si zaslouží velkou pozornost, protože aktivity těch, kteří ho nechtějí, jsou poměrně veliké a významné.

Ale dovoluji k dalším pozměňovacím návrhům. Naopak pozměňovací návrh obsahující novelizaci zákona o regulaci reklamy podpořit nemohu. Ministerstvo zdravotnictví se ztotožňuje s nesouhlasným stanoviskem Ministerstva průmyslu a obchodu. Šířitel odpovídá za způsob šíření, kdežto zadavatel a zpracovatel za obsah reklamy. V návrhu se však nesystémově vypouští odpovědnost zpracovatele. Nová úprava společné odpovědnosti zadavatele a šířitele by znamenala, že zadavatel reklamy by v daném případě odpovídal i za způsob šíření a šířitel i za obsah šířené reklamy. Navrhované rozložení odpovědnosti nelze spravedlivě po zadavateli a šířiteli požadovat.

Obdobně pak ministerstvo nemůže podpořit ani většinu ostatních pozměňovacích návrhů podaných ve druhém čtení jednotlivými poslanci, neboť jsou buď v rozporu s cíli, které návrh sleduje, nebo jdou významně nad jeho rámec, aniž je taková změna odůvodněna nějakou akutní potřebou. Takovým návrhem je např. zavedení dispenzačního poplatku v lékárnách nebo používání pojmu lékárna a označení lékáren lékárenským křížem, což je problematické i vzhledem k absenci přechodných ustanovení.

Děkuji za pozornost i za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu, do které evidují čtyři přihlášky – paní poslankyně Markové, Pastuchové, pana poslance Zahradníka a pana poslance Štětiny. Pan zpravodaj se hlásí do rozpravy s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, dostáváme se k zákonu, který je nesmírně důležitý. Je to zákon, tak jak zde bylo řečeno panem ministrem, který napravuje celou řadu záležitostí, jež v minulosti zde nebyly. A je s podivem, že něco takového zde doposud nebylo, jako třeba určitá pevná pravidla na reexporty. Díky tomu docházelo přes naši republiku k reexportům do zahraničí až v hodnotě – někdy říkají tři miliard, někteří pěti nebo až osmi miliard. A to jenom za ceny, prosím vás, které jsou u nás. Teď si spočítejte to, jaký to mělo eventuálně zisk, když ceny léků nejsou u nás úplně nejlevnější, ale proti Německu třeba poloviční. A proto se vyplatilo distributorům vždycky nakoupit u nás a vlastně bez jakékoliv kontroly prodat v Německu ani ne za dvojnásobek, ale kdyby to bylo jenom o 10, o 20, o 30 %, tak určitě je to hezký zisk.

Uvědomme si ještě jednu věc, než budeme diskutovat a než budeme hlasovat. Zdravotnický výbor se této problematice věnoval velmi pečlivě. Téměř rok jsme probírali všechny možné varianty. A musíme si uvědomit to, že finanční prostředky na zdravotnictví u nás jsou takové, jaké jsou. Je to něco kolem 300 mld. korun ročně. Přitom tato vláda za poslední tři roky každým rokem umožňuje přírůstek asi 10 mld. Je to tak jako roughly, ale něco kolem těch 10 mld. vždycky navíc.

Dokonce se předpokládá, že v příštím roce to bude ne 300 mld., ale něco kolem 320, možná i 330 mld. Ale to jsou prostředky, které se sice zdají být velmi objemné, nicméně vedlejší Rakousko má výdaje na zdravotnictví v rozsahu něco kolem 500 mld. Takže máme stále co dohánět. Ale není to vinou této vlády, je to vinou těch předcházejících vlád, kdy po roky a roky se vlastně do zdravotnictví nedávaly finanční prostředky. Byla to chyba. A teď děláme, co můžeme.

Navzdory tomu všemu, že se situace zlepšuje, přesto musíme někde ušetřit. To ušetření právě by bylo ve stanovení cen některých léků a to jsou ty nejdražší léky. Léčba jednoho pacienta těmi nejdražšími léky stojí od jednoho dneska už do tří milionů ročně. S tím asi nic nenaděláme, protože to je cena, která se rozhoduje v rámci celé Evropy. Nicméně tam, kde tyto originální léky přecházejí už do podob jako generik, to znamená podobných léků, ale ne úplně originálních, tak tam můžeme hodně udělat. Tam můžeme tu maximální cenu zásadním způsobem snížit. A to je předmětem jednoho pozměňovacího návrhu, který tady zmínil i pan ministr.

Chtěl bych vás požádat o velmi konstruktivní debatu k této záležitosti. Řadu věcí jsme už probrali, prodiskutovali. Možná není třeba se vyjadřovat úplně ke všemu. A chtěl bych vás poprosit o schválení. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu zpravodaji. Další řádně přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji hezký den, vážený pane předsedající, vážení členové a členky vlády, vážené kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych opakovaně, jak to zaznělo ve druhém čtení tohoto návrhu zákona, vás požádala o podporu svého pozměňovacího návrhu, který najdete pod písmenem E a v systému pod číslem 4916.

S velkým zájmem jsem, určitě jako řada z vás, poslouchala minulý týden tiskovou konferenci pana ministra zdravotnictví Němečka. Já i jako členka správní rady VZP jsem si vědoma toho, že rozpočet na léky není možné navyšovat do nekonečna. A pokud lze léčit za stejný rozpočet více pacientů, nelze s tím nesouhlasit. Ano, potřebujeme levnější léky pro pacienty, ale potřebujeme je tady u nás v České republice. V případě, že se pouze sníží ceny, nestanou se tyto léky o to atraktivnější pro vývoz do západních krajín Evropské unie, kde jsou v některých případech až několikanásobně dražší než u nás, a bude tedy možno je prodávat s vysokým ziskem?

Jsem dlouhodobě v kontaktu s pacienty a patientskými organizacemi. Řada z nich vnímá velmi citlivě nedostatek určitých léčivých přípravků především na srdeční onemocnění, dýchací obtíže, nervové poruchy, diabetes či srážlivost krve. U těchto léků, pro které si pacienti běžně chodí do lékárny a které výrazně ovlivňují kvalitu jejich života, ale často dochází k výpadkům, a to z důvodu tzv. reexportů nebo výpadku dovozu. Poté, co vládou předložený návrh, nebo resp. panem ministrem zdravotnictví, ten, který právě projednáváme, prozkoumali odborníci, usoudili, že problém paralelní distribuce léků, tedy tzv. reexportů, léků hrazených ze zdravotního pojištění, není řešen dostatečně, spíše kosmeticky.

Problém reexportů řeší skutečně právní úprava, která byla nedávno přijata na Slovensku, a tou je také inspirován můj pozměňovací návrh. Jeho cílem je zavést opatření omezující reexport jednodušším a administrativně méně zatěžujícím způsobem oproti vládnímu návrhu. Distribuovat hrazené léky do zahraničí by mohl pouze držitel rozhodnutí o registraci, tedy farmaceutická společnost, nebo distributor s jeho souhlasem zmocněný. Tato úprava se vztahuje pouze na hrazené léky. Ty jsou regulované maximální cenou, a proto jsou ohroženy reexportem v případech, kdy v jiných zemích není regulace tak přísná.

Vzhledem k již zavedeným povinnostem v našem zákoně o léčivech je můj pozměňovací návrh při zachování základního principu stručnější, než je ten slovenský. Například se jedná o to, že není třeba zavádět definici. Z pohledu našeho zákona se jedná o distribuci, vývoz směřuje totiž do třetí země. S tímto pojmem pracuje již ministerská novela. Povinnost držitele registrace zajistit dodávky pro pacienty v České republice a sankce za neplnění už v zákoně máme. Rovněž lékárny, pokud objednají lék jako lékárna, nemohou jej vracet zpět do distribuce. Distribuci do zahraničí může uskutečnit tedy pouze držitel registrace nebo jím zmocněný distributor. Zmocnění se bude vydávat pro každou distribuci zvlášť – analogicky se slovenskou úpravou. Zákon stanoví minimální náležitosti zmocnění. V praxi by ve zmocnění mělo být ošetřeno předání informace držiteli rozhodnutí o registraci o distributorem realizované distribuci do zahraničí. Následně držitel registrace ohlásí elektronicky údaje o svých léčivích distribuovaných do zahraničí buď jím, nebo distributorem. Interval hlášení bude stanoven vyhláškou. Povinnost předávat informaci o reexportu je přidávána do § 33 k hlášením o dodávkách na trh. Hlášení distributora o záměru reexportovat se tedy ruší a zůstává mu tedy klasické hlášení podle DIS13. Státní ústav pro kontrolu léčiv bude informace o reexportech jedenkrát měsíčně předávat ministerstvu, které bude zveřejňovat čtvrtletní přehled vyvezených léčivých přípravků.

Vzhledem k tomu, že již podle současného znění zákona má držitel rozhodnutí o registraci povinnost zajistit dodávky léčivého přípravku v množství a časových intervalech odpovídajících potřebám pacientů v České republice a k tomu příslušné sankce, bude moci distribuovat do zahraničí nebo udělit souhlas pouze v případě, že budou potřeby pacientů v České republice pokryty, jinak bude sankcionován. Sankce se udělují i v případě, pokud by distributor distribuoval léčivý přípravek bez, anebo v rozporu se zmocněním distributora, podobně pokud by držitel rozhodnutí o registraci neoznámil distribuci svého hrazeného přípravku do zahraničí.

Tento pozměňovací návrh vznikl, jak již bylo řečeno, na základě slovenského zákona, kde se skutečně, nejen slovy, bojuje proti tzv. reexportům, které mohou ohrozit dostatek určitého potřebného léku pro pacienty. Slovenský zákon dostal i notifikaci z Evropské unie, takže neuspěje protiargument nesouladu s legislativou Evropské unie. Navíc se v poslední době v rámci Evropského parlamentu stále více hovoří o možnosti vyjmutí léčivých přípravků ze skupiny zboží.

V návrhu zprávy výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin Evropského parlamentu se přímo hovoří o tom, že se trh s léky liší v jednom významném znaku, díky kterému léky nemohou být chápány stejně jako jiné zboží vzhledem k tomu, že ochrana duševního vlastnictví v rámci tohoto trhu by mohla být v rozporu se základním právem na ochranu zdraví, které vlády zavazuje zajistit přístup k lékům. Dále se konstatuje, že se farmaceutický trh v Evropě vyznačuje vysokou mírou regulace, pokud jde o bezpečnost, ale menší mírou kontroly, pokud jde o ekonomickou stránku a kvalitu inovací.

Z analýzy, kterou mám k dispozici, vyplývá, že za rok 2015 byl kalkulován paralelní vývoz, čili reexporty, v hodnotě zhruba 3,5 mld. korun. Náklady jsou přitom v cenách výrobce bez marží distributora a lékárny, bez DPH. Za rok 2015 bylo takto vyvezeno více jak 6 mil. balení léčivých přípravků. Některé léčivé přípravky, které byly předmětem největších reexportů, tedy patří do TOP dvacitky, nejsou přitom vůbec nahraditelné, například Victoza, Ketosteril, Daxas, Novorapid, Ezetrol, Lantus nebo Novomix. Od patientských organizací v České republice také existuje mnoho konkrétních případů, kdy nemohli pacienti sehnat svůj nenahraditelný nebo obtížně nahraditelný lék v lékárnách delší dobu, a byla tak ohrožena i jejich dlouhodobá léčba.

Návrh, který jsem předložila, zaručí dostupnost léků pro pacienty a zároveň podpoří lékárny, především ty malé. Díky tomuto návrhu také bude požadavek doručení léků do 48 hodin realizovatelný.

Jsem moc ráda, že po letech diskusí a strašení Evropskou komisí se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo problémy s nedostatkem léků v lékárnách vyřešit ve prospěch našich pacientů. Na rozdíl od ministerského návrhu ale můj návrh skutečně zaručí, že léky i za snížené ceny, o kterých se tady hovořilo, dovezené pro české pacienty, budou užívat pacienti v České republice a ne v Dánsku nebo Německu nebo v dalších zemích. Z tohoto důvodu prosím o podporu svého pozměňovacího návrhu. Všichni, kteří skutečně myslí vážně boj s takzvanými reexporty, by pro něj měli zvednout ruku.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Markové. Další řádně přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se i já vyjádřila k tomuto návrhu.

Ministerstvo zdravotnictví České republiky se v předložené novele zákona snaží omezit souběžné vývozy léčivých přípravků z České republiky, a tím zabezpečit dostatečné množství léčivých přípravků pro české pacienty. Bohužel navržené znění neposkytuje schůdná řešení pro nedostatečné zásobování některými léky, což je ve většině případů způsobeno nedostatečnými dodávkami farmaceutických společností kvůli jejich systému řízení dodávek. Ministerstvo zdravotnictví České republiky má v současné době nástroj pro omezení paralelní distribuce. Může vydat mimořádné opatření – § 11 písm. h) zákona o léčivech. Jestliže by Ministerstvo zdravotnictví České republiky ke stávajícímu nástroji doplnilo sankci za porušení vydaného mimořádného opatření, nebylo by nutné vytvářet nová paragrafová znění a hledat složitou cestu ke kompatibilitě se Smlouvou o fungování Evropské unie.

Novela zákona je proti souběžnému vývozu, a nikoliv proti nedostatkům léčivých přípravků. Za nedostatky léků ve většině případů nestojí paralelní distribuce, ale samotní výrobci, a to z důvodu problémů ve výrobě, stahování závažných šarží a podobně. Obecně je známo, že na některých trzích může vzniknout nedostatek léčivých přípravků z důvodu problémů ve výrobě nebo problémů s jakostí, což je tématem pracovní skupiny Evropské agentury pro léčivé přípravky, která na svých stránkách pravidelně zveřejňuje seznam centrálně schválených léčivých přípravků, které jsou v nedostatku právě kvůli problémům ve výrobě. Zde se nabízí otázka, zda a jak Ministerstvo zdravotnictví České republiky, případně Státní ústav pro kontrolu léčiv, systematicky sbírá informace o výrobních problémech, případně o problémech s kvalitou, a jak s těmito daty dále zachází.

Na základě zkušeností se zahraničními úpravami ze zemí Evropské unie navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu spojit s uvedením přípravku na trh povinnost zpracovat návrh opatření k předcházení případným obtížím s dodávkami přípravku, zmírnění důsledku výpadku dodávek a k zajištění informovanosti distributorů tak, aby tito distributoři byli dále schopni plnit své závazky vůči odběratelům. V případě život zachraňujících léčivých přípravků – používá se pojem v medicíně užívaný, jehož význam je v zásadě ustálený a neměl by činit při výkladu zákona potíže – se navrhuje uložit držitelům oprávnění povinnost zpracovat krizový plán k zajištění dostupnosti přípravků s cílem zabránit ohrožení pacientů, kteří jsou na těchto přípravcích závislí na životě. Návrh vychází ze skutečnosti, že samo uložení povinnosti distributorům k zajištění dodávek přípravku situaci neřeší, pokud současně nebudou zavázáni také ti původní dodavatelé, od nichž distributoři přípravky získávají.

V navrženém znění chybí definice nedostatku. Tuto definici nelze nalézt ani v termínech aktuální zásoba či zhoršení pokrytí potřeb pacientů. Nedostatek je nutno přesně definovat. Kritéria pro určení a hodnocení nedostatku musí být objektivní a

transparentní. Pokud bychom měli definovat nedostatek pro Českou republiku, bylo by akceptovatelné mnou předkládané znění § 77c odst. 1.

V tom samém paragrafu navrhuji i vypustit část textu, protože autor předlohy zbytečně matoucí a interpretačně nepřehledným způsobem říká, že nedostatkem se rozumí nedostatečné pokrytí aktuálních potřeb pacientů a že nedostatečným pokrytím aktuálních potřeb pacientů má být ohrožena dostupnost a účinnost léčby a že to má dopadat na ochranu zdraví obyvatelstva a má to mít významný vliv na poskytování zdravotních služeb. Pak pouze v kruhu opakuji jedno a totéž, totiž že na trhu chybí lék, bez něhož pro alespoň některé pacienty chybí významná terapie. To ale zcela dostatečně vyjadřují slovy "aktuální zásoba předmětného léčivého přípravku nebo léčivých přípravků již dostatečně nepokrývá aktuální potřeby pacientů v České republice". Z uvedeného důvodu navrhuji text vypustit jako zcela nadbytečný.

Dále v předkládané novele chybí absence definice nenahraditelného léku, kterou se ve svém návrhu snažím definovat v § 77d odst. 1. Navrhovaná oznamovací lhůta v délce 15 dnů je neúměrně dlouhá. Hlásit vývoz léku, který bude na seznamu, 15 dní předem... díky pozměňovacímu návrhu poslance Skalického pravděpodobně dojde k prodloužení lhůty na 15 pracovních dnů. Pokud projde, představuje velmi byrokratickou a finanční zátěž pro distributora, vytváří i právní nejistotu a není reálné pro dynamický trh.

Pokud distribuce léků do zahraničí bude v této lhůtě zakázána, distributorovi lék může zůstat na skladě, protože lékárny mají možnost volby distributora, a neznamená to, že i když lék má distributor na skladě, že distributor automaticky v ČR nalezne odběratele. Jak bude zajištěno, že lékárna nebo nemocnice musí od distributora léčivý přípravek uvedený na seznamu jako nenahraditelný odebrat? Jak bude řešena případná náhrada škody? Je nutné si uvědomit i to, že distribuovat léky do nemocnic je možné na základě výběrového řízení, a pokud by bylo možné lék nemocnici odprodat, pak minimálně za nákupní cenu, která je distributorovi navýšena o přírážku při samotné koupi.

Ve svém pozměňovacím návrhu oznamovací lhůtu navrhuji zkrátit na dva dny. Tady se musím přiznat, že tam asi mělo být uvedeno dva pracovní dny. Státní ústav pro kontrolu léčiv disponuje výkonným IT systémem, který dokáže velmi rychle vyhodnotit, zda u daného léčivého přípravku hrozí nedostatek, či nikoliv. Dále bude Státní ústav pro kontrolu léčiv posílen o další dva pracovní úvazky, které se budou zabývat pouze otázkou, zda vývoz bude povolen, či nikoliv.

V předkládané novele dále postrádám jednoduché a jasné pravidlo pro odstranění léku ze seznamu a snažím se o toto pravidlo v § 77c odst. 4. Tento nový odstavec má zabránit nepřiměřenému omezování práv distributorů a zároveň pod hrozbou zániku opatření nutit příslušné správní úřady k aktivní správě seznamu léčivých přípravků, jejichž distribuci do zahraničí mají distributoři povinnost hlásit ústavu, a přispět k tomu, aby na seznamu byly skutečně jen ty přípravky, u kterých je to plně odůvodněné.

Nicméně velmi oceňuji snahu Ministerstva zdravotnictví vyvinout tlak na distributory, aby dodávali léčivé přípravky do lékáren do 48 hodin od obdržení požadavku, jak je navrženo v § 77 odst. 1 písm. h). Opět ale tento návrh vnímám jako

nepropracovaný. Z toho důvodu jsem ve svém pozměňovacím návrhu tuto skutečnost zohlednila.

Na závěr bych pouze upozornila na skutečnost, že Ministerstvo zdravotnictví se snaží prosadit novelu zákona, která je velmi podobná původnímu slovenskému znění, a to i přesto, že Evropská komise 26. 5. 2016 vyzvala Slovensko, aby svou úpravu zákona změnilo. Proto prosím o podporu svého pozměňovacího návrhu, který se snaží narovnat alespoň základní nedostatky či nedodělky předložené novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se k tomuto tématu dostal jako zpravodaj výboru pro evropské záležitosti, kterýžto výbor projednával tuto novelu z hlediska jejího souladu s právem EU. Jinak víte, že se tady ve Sněmovně zabývám trochu jinými tématy nežli tématem zdravotnictví nebo zákona o léčivech.

Musím na začátek korektně říci, že výbor pro evropské záležitosti projednal tento zákon a že rozpor s právem EU neshledal, a tedy doporučil Sněmovně schválit tento zákon v předloženém znění. Dále přesto považuji za svoji povinnost, nyní už tedy nikoliv jako zpravodaj, ale jako poslanec, na některé věci, které poukazují na nesoulad tohoto zákona s právem EU, upozornit.

Toto znění zákona, tak jak je předloženo, se staví pouze proti souběžnému vývozu, ale nikoliv proti nedostatku léčivých přípravků na českém trhu. V roce 2013 byla společností Birgli zpracována studie o příčinách nedostatku léků v zemích EU – Řecku, Španělsku, Polsku, Francii a Velké Británii. Ze zprávy jednoznačně vyplývá, že paralelní distribuce nestála za nedostatky léčivých přípravků v uvedených zemích, ale mezi nejčastější příčiny patřily v sekci nepředvídatelných příčin výpadky léků, přírodní katastrofy, problémy ve výrobě, nedostatek výchozích surovin, nedodržování regulačních standardů, výpadky na balicích linkách. Paralelní distribuce obsadila v žebříčku těchto příčin nedostatku léků až osmé místo.

Musím říci, že novelizované znění zákona o léčivech vnímám jako množstevní omezení, což není slučitelné se Smlouvou o fungování EU, konkrétně čl. 35 této smlouvy, který říká, že množstevní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána. Otázka je, co se rozumí opatřeními s rovnocenným účinkem. I tady existuje výrok Evropského soudního dvora, který opatření se stejným účinkem definoval následujícími slovy. Jsou to podle Evropského soudního dvora všechna pravidla pro obchod přijatá členskými státy, která jsou způsobilá bránit přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně obchodu uvnitř Společenství, jsou považována za opatření se srovnatelným účinkem jako množstevní omezení.

Dokonce existuje rozsudek Evropského soudního dvora ve věci obchodu s léčivými přípravky, tedy paralelního obchodu. Tento rozsudek z roku 1976 opět stejnými slovy stanovuje, co to je množstevní omezení vývozu, a pokládá jej za opatření ve Společenství zakázané. Je mi jasné, že Ministerstvo zdravotnictví tady

argumentuje hned následujícím článkem smlouvy, který říká, že články 34 a 35 nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu atd. atd., nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení však nesmí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

Tady musím říct, že je určitá paralela, kterou už jsme tady možná víckrát, ale já si vybavuji jeden případ, zažili, a to bylo v případě novely zákona o ochraně ovzduší, kde paragraf umožňující kontroly kotlů v domácnostech, tedy hrubé porušení ústavního práva na důvěrnost soukromí a bydlení, vysvětluje stejným ústavním právem na zdraví a bezpečnost občanů. Otázka je tedy, který z těch dvou veřejných zájmů je významnější. Tady ministerstvo jasně dává přednost veřejnému zájmu před volným obchodem.

Rovněž musím podotknout a připomenout, že Ministerstvo zdravotnictví v rámci vnějšího připomínkového řízení neakceptovalo připomínky Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, které se odvolávalo již na zmíněný rozsudek z roku 1976.

Ještě bych se chtěl podívat na poslední věci a to jsou oznamovací povinnosti a problémy lhůt, které zde také již zmiňovala paní poslankyně Pastuchová. Tady je podle mne celkem rozumná věc limitovat povinnost distributora zajistit provozovateli požadovanou dodávku registrovaného léčivého přípravku do 48 hodin po obdržení požadavku pouze tehdy, jedná-li se o lékárnu s prodlouženou pracovní dobou včetně sobot, nedělí a svátků. Pokud tomu tak není, tady to může být lékárna třeba v nějakém menším městě nebo obci, která drží víkendovou pauzu, do dvou pracovních dnů.

Pak je zde ještě jedna věc. Je zde limitována doba, která musí uplynout od aplikací opatření obecné povahy. Tady navrhuje zkrátit tuto dobu na dva pracovní dny, a tedy tyto dva pracovní dny nemusí být přímo limitem pro vydání opatření obecné povahy, ale k zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy. Myslím si, že pro distribuční firmy je stejně důležité i ustanovení, které stanovuje, že obsah oznámení se nezveřejňuje.

Zaznamenal jsem, že v předloženém přehledu pozměňovacích návrhů není navrženo vrácení do druhého čtení, nebudu tak ani já činit. Jenom jsem považoval za svoji povinnost vzhledem k tomu, že jsem se tomu podrobněji věnoval, sdělit své pochybnosti o souladu této normy s právem Evropské unie. Pokud ministerstvo tedy chce prosadit svůj názor, nechť tak při hlasování učiní.

Jinak si dovoluji doporučit k podpoře pozměňovací návrh pod písmenem C, který předložila paní poslankyně Pastuchová, případně pozměňovací návrh pod písmenem D, zčásti tedy podobný návrhu paní kolegyně Pastuchové, který jsem předložil já.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi.

Chtěl bych vás, milé kolegyně, milí kolegové, upozornit přátelsky na základě výzev z Poslanecké sněmovny, že podle § 95 odst. 2 jednacího řádu se ve třetím čtení

koná rozprava pouze, ve které lze navrhnout legislativně technické úpravy, gramatické chyby, chyby písemné nebo tiskové, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení. Prosím, nezatahujte sem řádné projevy, které patří do prvního či druhého čtení. Děkuji.

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Děkuji panu poslanci. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré poledne, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane profesore, dámy a pánové. Budu jednoznačně respektovat to, co zde řekl pan místopředseda, a budu velmi rád, když se to bude týkat všech zákonů, které zde ještě budeme schvalovat, než tato Sněmovna skončí svoji činnost. Takže budu pouze heslovitý. Jednak si myslím, že všechno zde naprosto jasně řekl pan ministr. Zdůvodnil to pan zpravodaj. Diskutovalo se k řadě věcí naprosto zbytečně. A já se tedy vyjádřím k základním věcem.

Je naprosto správně, že Ministerstvo zdravotnictví má veřejný zájem, a ne zájem obchodní. To za prvé. Když jsem si připravoval pozměňovací návrhy, tak jsem se ptal nejdříve pacientů, pak jsem se ptal lékárníků, pak jsem využíval svých vlastních zkušeností, a skutečně toto je na prvním místě veřejný zájem. Jsem přesvědčen, že lékárenství je – a to je jasné, to není jenom moje přesvědčení – je zdravotnická služba. A takto se k ní musíme chovat. Myslím si, že tento zákon, který ministerstvo předkládá, s řadou pozměňovacích návrhů, je dobrý.

A pokud už na závěr mohu hovořit, tak moje pozměňovací návrhy směřují pouze k několika základním věcem – aby bylo zabráněno reexportům, za druhé, aby v každé lékárně dostal pacient léky, které mu patří, to znamená, aby nemusel objíždět Prahu a celý kraj, aby se nekšeftovalo do zahraničí. A pak jsou to takové drobnosti, že by neměl léky vydávat ten, kdo to nemůže vydávat, tzn. po jednodenním kurzu, to je naprosto špatné. Že by lékárna, která vydává léky, měla být nějakým způsobem označená, ale pan ministr se k tomu vyjádřil. Já to беру a myslím, že do budoucna se to bude řešit.

A samozřejmě budu rád, když některé mé pozměňovací návrhy podpoříte. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Dalším řádně přihlášením do obecné rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říct k tomuto návrhu zákona, že se domnívám, že se snažíme vyrobit rovnák na ohýbák. Ale chtěl bych se dotknout některých pozměňovacích návrhů.

Chtěl bych se zeptat pana ministra, aby nám tady odpověděl, jestli ví, které nemocniční lékárny reexportují léčiva, resp. přes které nemocniční lékárny se ta léčiva reexportují dál. A za druhé bych se chtěl zeptat, kde bere Ministerstvo

zdravotnictví jistotu, že u pozměňovacího návrhu pana poslance Vyzuly skutečně dojde ke snížení cen biosimilars o 30 % a generik 40 % a že vývozci těchto léků z trhu neodejdou a neposílí se dominance výrobců originálních léků. To je totiž věc, kterou je nutno zvažovat. Myslím, že všichni jste dostali určitě spoustu právních názorů a posouzení a tabulek, abyste se mohli nějak orientovat v tom složitém zákoně a správně se rozhodnout. Ale toto je klíčové. Protože ten pozměňovací návrh vyrobilo Ministerstvo zdravotnictví, tak bych se chtěl zeptat, jestli se dělalo nějaké posouzení a jestli se k tomu vyjadřoval Státní ústav pro kontrolu léčiv, jestli k tomu je nějaká analýza a dá se ten dopad odhadnout.

Jinak chci říct, že to, co dneska je v oblasti distribuce, reexportu atd., to je prostě pokřivený trh. To je pokřivený trh, kdy Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nevytváhá to, co má vymáhat, a to znamená, nevytváhá dodávky do všech lékáren nebo všem distributorům, tak aby přístup k lékům měly všechny lékárny. To, co tady řešíme, to je důsledek toho, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nedělá, co má konat. Takže pokud chceme, aby došlo k tomu, že se ten trh narovná, tak bude muset dojít ke změně politiky Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a pak tady bude fungovat normální trh, který se dá regulovat.

Děkuji a těším se na ty odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, budu se snažit dodržovat jednací řád a neprodlužovat tuto diskusi, protože jistě všichni už čekáte na závěrečné hlasování.

Problematika zákona o léčivech je velmi složitá. Myslím, že jsme to zažili všichni v posledních týdnech a měsících, kdy jsme byli zahlcováni řadou někdy velmi rozporuplných informací zejména k pozměňovacím návrhům, které schvaloval zdravotní výbor po jednání druhého čtení.

Norma, kterou schvalujeme, má dva základní cíle. Jedním z nich jsou klinické studie nebo úprava legislativy ohledně klinických studií. Tu nikdo nerozporuje a je velmi důležitá. Tou druhou je skutečně problematika reexportu. My jsme hledali na zdravotním výboru i zde ve druhém čtení takové opatření, které by skutečně do tohoto problému, o kterém tady dlouze hovoříme, jednoznačně zasáhlo. Hledaly se různé cesty, byly předloženy různé pozměňovací návrhy a nakonec největší podporu na zdravotnickém výboru měl pozměňovací návrh, na kterém spolupracovalo Ministerstvo zdravotnictví a přednesl ho pan kolega Běhounek, potažmo kolega Krákora a další, který se právě týká opatření k zabránění paralelních reexportů. Poté, co jsme na zdravotním výboru v garančním výboru ho jednoznačně podpořili, se k nám ale snesla celá řada různých odborných, pseudoodborných názorů, které byly mnohdy podloženy i velmi sofistikovanými právními názory, které ale šly často proti sobě.

Jsem přesvědčený o tom, že v tuhle chvíli ani tady nejsme schopni jednoznačně rozhodnout, které z těch názorů jsou úplně správné a které ne, a že na sebe asi budeme muset vzít určité riziko. Přesto bych se ale rád o jednom tom riziku zmínil a to je riziko, zda nejsme s tímto pozměňovacím návrhem v rozporu s legislativou týkající se ochrany hospodářské soutěže. A jak mám zprávy, tak předseda Úřadu na ochranu hospodářské soutěže informoval Ministerstvo zdravotnictví o tom, že tam problém existuje. My jsme ale jako poslanci ten názor nedostali. Zatím jsem ani neviděl, že by byl veřejný. Proto bych chtěl pana ministra požádat, zda by nás s tímto stanoviskem seznámil, abychom před závěrečným hlasováním věděli, jestli můžeme pro ten pozměňovací návrh zvednout ruku, nebo ne. My jako klub KDU-ČSL ten cíl a to, k čemu pozměňovací návrh směřuje, jednoznačně podporujeme, ale rádi bychom znali i toto stanovisko.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. A zatím posledním řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Leoš Heger. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Já také doufám, že nepřekročím jednací řád a že i on umožní určité vyjádření k některým pozměňovacím návrhům.

Začal bych tím, co říkali předřečníci, nebo poslední předřečník. Pokud jde o vlastní návrh týkající se transpoziční změn a reexportů, nemáme výhradu úpravy po předložených pozměňovacích návrzích. Pokud jde o ten reexport, tak nám vyplývají asi tak, že to, co předkládá KSČM zde ústy paní poslankyně Markové, je opravdu riziková záležitost. Já jsem byl u toho, když se připravovala verze již před několika lety, která by kopírovala slovenskou, a tenkrát většinový právnícký názor převažoval jako negativní a rizikový vůči EU.

Pokud jde o pozměňovací návrh, který se snaží protlačovat, nebo spíše potlačovat podporu monopolu, který je ve vztahu mezi výrobcem a distributorem, který vede k dodávání určitých léků jenom do vybraných lékáren, tak tento návrh podporujeme, protože se domníváme, že v lékárnách, tam, kde pacient lék požaduje, by lék měl být distributorem opatřen.

Pokud jde o názory z našeho klubu, tak jenom za pana dr. Skalického, který je na služební cestě, konstatuji, že jeho pozměňovací návrhy, které se týkají možnosti vydávat opatření obecné povahy pro Ministerstvo zdravotnictví, i když nebyl ten návrh vydán SÚKLeM apod., podmínky kvalifikace pro prodejce, tak oba tyto návrhy budeme jako TOP 09 a Starostové podporovat.

Určitý problém máme s pozměňovacím návrhem profesora Vyzuly na snížení marží u generik a biosimilars. Je to pozměňovací návrh, který zde byl sice propagován velmi tvrdými, až výhrůžnými slovy, že kdo ho nepodpoří, bude pokládán za lobbistu, který podporuje farmaceutické firmy. Musím také konstatovat, že ten návrh byl předložen jednak bez důkladné analýzy, bez stanoviska SÚKLu. Byl předložen jako přílepek, protože se týká zákona o veřejném zdravotním pojištění,

kteřý nebyl otevřen, a že podle nás přináší minimálně určitá rizika na zvýšení nedostatku zejména těch biosimilars, protože není dostatečná řada zkušeností, která by dokázala odhadnout, zda nebudou, nebo budou některé léky zadržovány a registrovány později, než by bylo záhodno, díky tomu, že to nebude výhodné pro výrobce.

Vstupní ceny léků jsou u nás relativně nízké, takže i to snížení biosimilars a generik zůstane stále na výsledné úrovni nízkých cen léků, tak jak jsme si na to v posledních letech zvykli. Je nám to občas i vyčítáno. Takže ta rétorika, která se objevila například v usnesení asociace nemocnic, která nese slova, která by si téměř zasluhovala padesátých let, jak podporujeme hanebné marže a zisky výrobců, není tak úplně namístě.

Jsou tu ještě další dva návrhy, které zmíním, a tím skončím. Jsou rovněž podány jako přílepy, musím konstatovat. Ale když už se ta praxe tady jaksi zavedla, tak je podpoříme. První je dispenzační poplatek v lékárnách, nebo nějaký speciální výkon. Já z toho nejsem nadšen. Celá ta věc vyžaduje důkladné prohoření. Ale situace v lékárnách se zhoršuje přinejmenším tím, že řada drahých léků se přesunula do léků nemocničních v oblasti centrových léků. A navíc, jak jdou ceny léků dolů, tak klesají marže lékáren. Čili i ten vztah marže, když se dělí mezi výrobce, distributora a lékárnou, je potřeba přinejmenším přehodnotit v budoucnu a tento pozměňovací návrh to chce připomenout. Podobně ještě poslední návrh, aby zelená hvězda byla oficiálně jako lékařský symbol, byť je to přílepek, tak ho také v této situaci podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi, který byl zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Nejprve pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi jenom pár poznámek k projednávání tohoto zákona i tomu, co tady zaznělo teď na půdě Poslanecké sněmovny.

Nejprve k zákonu jako celku a k nastavení systému bránění reexportům. Já si plně stojím za tím, že tento návrh je poměrně mírný z hlediska toho, že bychom narušovali volný pohyb zboží v rámci EU. Plně odpovídá právu EU a využívá toho, že zároveň právo EU umožňuje v zájmu ochrany zdraví a života pacientů přijmout opatření, které zajistí dostatek léčivých přípravků pro pacienty v České republice. Tady jsem hluboce přesvědčen, a na základě právních analýz, které máme k dispozici, že zvolené řešení je plně komfortní. A jsou země, kde zvolily mnohem drastičtější a radikálnější formu řešení. To je k zákonu jako celku.

Potom k některým návrhům, které tady zazněly k reexportům. Musím říct, že pokud by tady prošlo, že ministerstvo bude mít na zásah a případný zákaz reexportů

dva pracovní dny, tak si moc neumím představit, že budeme schopni skutečně účinně zasahovat. To by popřelo jeden ze základních principů tohoto zákona.

Odpovím tady i prostřednictvím pana předsedajícího na dotaz pana poslance Kaňkovského, co se týče pozměňovacího návrhu, jehož autorem je pan poslanec Běhounek. Já tady musím potvrdit, že jsem dostal stanovisko předsedy Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, že má pochybnosti o tom, že zvolený přístup je v pořádku. Nicméně byl jsem pak informován panem poslancem Běhounkem, že mluvil s panem předsedou a že se domnívá, že jde o nepochopení tohoto mechanismu. Nicméně tady musím říct, že tady pochybnost u pozměňovacího návrhu byla vznesena.

A co se týče pozměňovacího návrhu pana poslance Vyzuly, tak k tomu bych řekl několik základních vět. Není pravda, že centrová nebo biologická léčiva jsou u nás extrémně levná. To platí u běžných léků, které jsou k dispozici pro běžná onemocnění. U těchto patentově chráněných léků tady byl monopol firem, které s tím přišly a mohly nastavit cenovou hladinu poměrně vysoko. To, co tady zavádíme, tu slevu, v okamžiku, kdy sem přijde biosimilars, nebo tomu říkejme generikum, což je podobné, se dostáváme na 30 % a nejsme nijak extrémní v rámci zemí Evropské unie. I mnohem bohatší země, než je Česká republika, tu slevu zvyšují ještě výrazněji, než je navrhovaných 30 %.

Já tady chci říci, že pokud to neuděláme, tak tady skutečně hazardujeme s tím, že nebudeme schopni zajistit pacientům dostatek těchto léčivých přípravků, protože prostě český systém zdravotního pojištění finančně neutáhne, aby se každý rok navyšoval objem finančních prostředků o 2 mld. korun, což je ten problém.

Byl tady dotaz, jestli jsme dělali analýzy, jestli jsme to konzultovali se SÚKLEM a podobně. Já musím říci, že ten pozměňovací návrh vznikl vlastně i v rámci toho, co jsme diskutovali ve zdravotním výboru, abychom řešili finanční udržitelnost biologické léčby pro české pacienty, a ten návrh vznikl na základě pracovní skupiny, kde seděli zástupci SÚKLu, kde seděli zástupci Všeobecné zdravotní pojišťovny, kteří tento návrh plně podporují. Takže já tady zcela zodpovědně říkám, že tento návrh má za cíl zajistit finančně udržitelnou léčbu pacientů s těmi nejzávažnějšími onemocněními. Když to neuděláme, tak budeme mít problém.

Děkuji za podporu a věřím, že budeme hlasovat podle zájmů českých pacientů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministři. Ptám se na závěrečná slova zpravodajů, pana poslance Vyzuly, případně pana poslance Zahradníka. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím nyní pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k tomu své stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám přednesl hlasovací proceduru, která byla schválena výborem pro zdravotnictví na 40. schůzi, a to 21. září 2016.

Pokud se týká hlasovací procedury, tak za prvé byly legislativně technické úpravy, ale ty nebyly žádné vzneseny, takže tento bod nám padá a můžeme se věnovat přímo jednotlivým návrhům.

Za prvé bychom měli hlasovat společně o návrzích A1 až A7, A12, A14 až A19 a A21. To jsou návrhy, které prošly a byly schváleny usnesením zdravotního výboru.

Další hlasování by se týkalo návrhu A20 samostatně. Rovněž to prošlo usnesením zdravotního výboru.

Dále bychom hlasovali o návrhu H, a to společně s návrhy K3 až K6.

Dále bychom hlasovali o návrhu B1, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijat návrh H.

Dále bychom hlasovali o návrhu B2 samostatně, B3 samostatně, B4 samostatně.

Dále bychom hlasovali o návrhu C, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijat některý z návrhů H, B1, B3 nebo B4.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu D3, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijat některý z návrhů B4 nebo C.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu E, ale byl by nehlasovatelný, pokud bude přijat některý z návrhů H, B1, B3, B4, C nebo D3.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu F1, byl by ale nehlasovatelný, pokud bude přijat některý z návrhů pod písmenem H nebo B1, B3, B4, C, D3 nebo E.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu A13, ale byl by nehlasovatelný, pokud bude přijat F1. A13 je opět usnesení zdravotního výboru.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu J1, byl by ale nehlasovatelný, pokud bude přijat návrh pod písmenem A12.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu J2, ale byl by nehlasovatelný, pokud bude přijat některý z návrhů H, B1, C, E, F1 nebo K2.

Dále bychom měli samostatně hlasovat o J4, potom samostatně o J5, samostatně o J6, samostatně o J8, samostatně o J7, ale tento by byl nehlasovatelný, pokud bude přijat návrh J8.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu K1, v dalším potom hlasovat o K2, což by bylo ale nehlasovatelné, pokud bude přijat některý z návrhů H, B1, C, E, F1 nebo J2.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu A8 společně s A9, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijat návrh B4.

Dále bychom měli hlasovat o návrhu A10 společně s A11, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijat některý z návrhů B3, C, E nebo F1.

Dále bychom měli hlasovat o J3, ale bylo by to nehlasovatelné, pokud bude přijato cokoli kromě A20, K1 a J5 až J8.

To by bylo jednotlivé hlasování. Pak bychom měli hlasovat o návrhu jako celku.

Ještě menší poznámky k proceduře. Možná vás zarazí, že některé návrhy nejsou v hlasovací proceduře. Proto bych uvedl, že pozměňovací návrhy pod písmenem D1, D2, F2, F3, celý návrh G a celý návrh I jsou nehlasovatelné, protože jsou totožné s dříve načteným návrhem poslankyně Pastuchové pod písmenem C. Dále návrhy C1

a C2 jsou shodné s návrhy D1, D2, F2 a F3, C4 je shodný s I1, C7 je shodný s G1 a I2, C8 je shodný s G2, C9 až C11 jsou shodné s G3 až G5. Dále je nehlasovatelný návrh J9, protože je shodný s návrhem J1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. K proceduře se hlásí paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Jelikož, jak jsem tady uvedla, je můj pozměňovací návrh komplexní a řeší komplexně problém reexportů, tak bych poprosila, aby se hlasoval jako třetí, to znamená za hlasováním o A20, ještě před H, protože je jasné, že pokud by byly přijaty tamty návrhy, tak vlastně by byl ten můj nehlasovatelný. Ale on řeší tu věc komplexně, takže by bylo podle mě čistší, aby jasně všichni dali najevo, jakým způsobem se staví k reexportům, tak aby bylo jasné, aby se o tom tedy hlasovalo, protože jinak se o tom zřejmě nebude hlasovat. Takže jestli by bylo možné, abychom předřadili hlasování o E před H, to znamená jako třetí hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je pozměňovací návrh k proceduře paní poslankyně Soni Markové, která chce, aby po bodu A20 bylo hlasováno o jejím komplexním pozměňovacím návrhu. Je to tak?

Je tady žádost o odhlášení všech. Odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu k proceduře paní poslankyně Markové, která chce, aby její pozměňovací návrh byl hlasován po bodu A20.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 287, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 288, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 3. Návrh procedury byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rostislav Vyzula: Takže můžeme přistoupit k bodu 1 hlasování. To se týká usnesení zdravotního výboru a jsou to návrhy pod písmeny A1 až A7, A12, A14 až A19 a A21. Vesměs jsou to legislativně technické úpravy. A21 je upravená účinnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o návrzích A1 až A7, A12, A14 až A19 a A21. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 289, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 160, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dalším bodem by mělo být hlasování rovněž z usnesení zdravotního výboru o návrhu A20, který se týká klamavé reklamy na léčiva.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajují hlasování o A20. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 290, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 112, proti 40. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále bychom hlasovali o návrhu poslance Běhounka a dalších pod číslem 4915 pod písmenem H společně s K3 až K6. (Předsedající: Stanovisko?) Stanovisko výboru je doporučující převážnou většinou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o návrzích H společně s K3 až K6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 291, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále bychom hlasovali o návrhu poslance Skalického pod číslem 4861 písmeno B1. Ten je ale nehlasovatelný, protože byl přijat návrh pod písmenem H.

Dále máme rovněž poslance Skalického návrh pod číslem 4862 pod písmenem B2 a ten bychom měli hlasovat. Týká se to odborné způsobilosti prodejce, takový ten typ akreditace. Stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajují hlasování o B2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 292, přihlášeno 163 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále bychom se měli zabývat návrhem B3 pana poslance Skalického pod číslem 4863, který se týká zmocnění Ministerstva

zdravotnictví k vydání opatření obecné povahy. Stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu B3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 293, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro 67, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále bychom se měli zabývat návrhem B4 rovněž poslance Skalického, který se týká stanovení lhůty patnácti pracovních dnů mezi oznámením a plánovanou distribucí do zahraničí. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahájili hlasování o pozměňovacím návrhu B4. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 294, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 159, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrhy pod písmenem C, společně C1 až C11, ale jsou nehlasovatelné, pokud bude přijat některý z H a ten byl přijat, takže C nebudeme hlasovat.

Dále máme návrh pod písmenem D3 pana poslance Zahradníka, je ale nehlasovatelný, pokud bude přijat některý z B4. B4 byl přijatý, takže je nehlasovatelný.

Dále máme návrh poslankyně Markové pod písmenem E, ten je ale nehlasovatelný, protože byl přijatý návrh pod písmenem H, takže nehlasujeme.

Dále máme návrh pana poslance Svobody pod písmenem F1, je nehlasovatelný, pokud by byl přijatý H nebo další. H byl přijatý, takže je nehlasovatelný.

Dále máme návrh pod písmenem A13. Je to z usnesení zdravotního výboru. Byl by nehlasovatelný, pokud by bylo F1... a F1 jsme nehlasovali, takže ho můžeme hlasovat. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k A13? (Kladné.)

Zahájili hlasování o pozměňovacím návrhu A13. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 295, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro 162, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrhy pod písmenem J pana poslance Štětiny. J1 je ale nehlasovatelný, pokud bude přijatý návrh A12. A12 byl přijatý, takže tento návrh je nehlasovatelný.

Dále máme návrh pod písmenem J2, je rovněž nehlasovatelný, protože je přijat návrh pod písmenem H.

Dále máme návrh J4, ten budeme hlasovat, pana poslance Štětiny. Je to osvědčení odborné způsobilosti prodejce, tzv. proškolení. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 296, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrh pod písmenem J5, týká se problematiky indikačních a preskripčních omezení. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o J5. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 297, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 88. Návrh taktéž nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrh J6, týká se zavedení dispenzačního poplatku v lékárenské péči. Stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahájil jsem hlasování o J6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 298, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále je návrh poslance Štětiny, Krákory, Hovorky 4912 pod písmenem J8. Týká se problematiky užívání názvu lékárna i užívání lékárenského kříže. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování o J8. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 299, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrh J7, což je starší verze J8. Je nehlasovatelný, pokud by byl přijatý J8, ten nebyl přijatý, takže ho budeme hlasovat. Stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 300, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrh K1 poslance Vyzuly pod číslem 4913 týkající se cen biosimilars a generik. Stanovisko výboru bylo bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o K1. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 301, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 12. Návrh nebyl... byl přijat, pardon.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále máme návrh K2, ten je ale nehlasovatelný, protože byl přijat návrh H.

Dále máme návrhy A8 a A9 pocházející z usnesení zdravotního výboru. Bylo by nehlasovatelné, pokud byl přijat B4, ale B4... ano, B4 byl přijat, takže je tento návrh K2 nehlasovatelný.

Pak máme... (Předsedající: A10.) Návrh A10, ano, pardon. Tak, už jsem se chytil. Návrh A10 plus A11 by byly nehlasovatelné, pokud by byl přijat B3, C, E nebo F1. Návrh B3 nebyl přijat, E, F jsme nehlasovali, takže bychom o něm měli hlasovat. Takže stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o pozměňovacích návrzích A10 a A11. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 302, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 161, proti jeden. Návrh byl přijat.

Poslanec Rostislav Vyzula: A v posledním hlasování je návrh pod písmenem J3 pana poslance Štětíny číslo 4526/3. Bylo by to nehlasovatelné, pokud by byl přijat A20 nebo K1. Návrh K1 byl přijat, takže je to nehlasovatelné.

Takže tím, pane předsedající, bychom měli mít všechny návrhy odhlasovány.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. O všech návrzích tedy bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 706, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanoviska pana zpravodaje? (Pozitivní.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajují hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 303, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 5. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji. (Zpravodaj: Děkuji.)

Dalším bodem našeho jednání je bod

189.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová, zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jiří Petrů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 597/2, který vám byl doručen dne 8. září 2016. Garanční výbor návrh zákona neprojednal.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit – a paní ministryně má. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, dovoluji mi, abych uvedla třetí čtení návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, který předložilo Ministerstvo pro místní rozvoj.

Obsahem této novely autorizačního zákona je vyjasnění právní úpravy, přizpůsobení aktuální situaci na trhu a měnicím se potřebám obou komor, který tento zákon zřizuje. Také narovnání právního stavu tam, kde se doslovný výklad rozchází s účelem a smyslem úpravy. Navrhovaná změna této novely nemá dopady na státní a veřejné rozpočty, na územní samosprávné celky ani na životní prostředí. Navrhované změny se dotýkají fyzických a právnických osob jako podnikatelských subjektů. Dopady na tyto subjekty hodnotím velmi pozitivně.

Při jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kam byla novela autorizačního zákona při jejím prvním čtení přidělena, byl podán panem poslancem

Petrův pozměňovací návrh, jehož předmětem jsou legislativně technické úpravy, které reagují na přijetí zákona číslo 126/2016 Sb., kterým se mimo jiné také novelizuje právě tento autorizační zákon, a dále termín nabytí účinnosti. Pozměňovací návrh byl podpořen členy výboru a zapracován do 213. usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. S těmito pozměňovacími návrhy souhlasím.

V rámci druhého čtení byl panem poslancem Oklešťkem vznesen pozměňovací návrh, jehož předmětem je vznik České komory zeměměřičů a současně změna zákona o živnostenském podnikání a změna zákona o zeměměřičství. Obdobné návrhy byly již předloženy, a to v rámci projednávání celého návrhu zákona, a to jednak ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde návrh také předložil pan poslanec Petrů, který jej následně po podrobné rozpravě a také vysvětlení zástupců Ministerstva pro místní rozvoj stáhl. Předtím byl tento návrh uplatněn i v meziresortním připomínkovém řízení, bylo debatováno na úrovni Ministerstva pro místní rozvoj i autorů této myšlenky, avšak v neúplném znění, a to bez posouzení dopadů regulace a také bez projednání návrhu s resorty. S tímto návrhem nemohu souhlasit a neakceptujeme tuto připomínku.

Předložený pozměňovací návrh, který je součástí této novely, navrhuje, aby pro obory katastr nemovitostí, státní mapová díla, zeměměřičské činnosti pro potřeby obrany státu a inženýrská geodézie byly součástí tohoto zákona. Pouze obor inženýrská geodézie však věcně souvisí s tímto zákonem, zbylé obory nesouvisí s autorizačním zákonem. Návrh opravňuje autorizované osoby k výkonu vybraných činností. Vybrané činnosti ve výstavbě definované stavebním zákonem však zeměměřičskou činnost vůbec neuvádějí, a tak by přijetí tohoto návrhu bylo v rozporu se stavebním zákonem, který nyní zde také leží ve Sněmovně jako návrh novely.

Vzhledem k počtu osob, kterých by se také nová úprava dotýkala, vidím zřízení samostatné komory zeměměřičů jako nekoncepční, neefektivní a také z legislativně technického hlediska značně složitě. My jsme také hovořili s Českou komorou autorizovaných inženýrů, aby se pobavila s autory návrhu vzniku této komory. Česká komora architektů nabídla této komoře, aby vznikla pod křídly České komory autorizovaných inženýrů. Nicméně zeměměřičská ... Autoři této myšlenky toto odmítli, chtějí samostatnou komoru. Z uvedených důvodů nemohu souhlasit s návrhem pana poslance Oklešťka.

V tuto chvíli bych ráda požádala Poslaneckou sněmovnu o akceptování tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím nehrozit na ministry. Děkuji. Děkuji paní ministryni. Otvírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj, pan poslanec Petrů. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu vyjádřil svůj názor k tomuto tisku usnesením výboru ze dne 7. června letošního roku, který máte všichni k dispozici pod číslem 597/1.

Pokud se týká pozměňovacího návrhu podaného ve druhém čtení panem kolegou Ladislavem Oklešťkem, je potřeba říci, že tento pozměňovací návrh se dá také chápat

jako přílepek. Bylo by tedy vhodné řešit problematiku zeměměřické komory v samostatném zákoně, podobně jako je tomu třeba na Slovensku. V současné době mají totiž zeměměřiči úřední oprávnění podle zákona číslo 200/1994 Sb., o zeměměřictví, pro tyto obory: je to katastr nemovitostí, státní mapová díla, inženýrská geodézie a zeměměřické činnosti pro potřeby obrany státu.

Podle předloženého pozměňujícího návrhu, novelizační bod číslo 8, by členové České komory zeměměřičů byli autorizováni podle zákona č. 360/1992 Sb. pro obory: katastr nemovitostí – nesouvisí s činností ve výstavbě, dále státní mapová díla – nesouvisí s činností ve výstavbě, inženýrská geodézie – ta souvisí s činností ve výstavbě, a potom zeměměřické činnosti pro potřeby obrany státu – nesouvisí s činností ve výstavbě.

Po věcné stránce by proto zastřešení činností vykonávaných zeměměřickými inženýry autorizačním zákonem přicházelo v úvahu jen v případě ověřování výsledků zeměměřických činností pro výstavbu. Zkouška doposud skládaná u Českého úřadu zeměměřického a katastrálního podle zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví, by byla dle pozměňujícího návrhu uznána jako zkouška pro obory katastr nemovitostí, státní mapová díla a zkouška skládaná u Ministerstva obrany dle vyhlášky č. 81/2014 Sb. by byla dle pozměňujícího návrhu uznána jako zkouška pro zeměměřické činnosti pro potřeby obrany státu. Dle předloženého pozměňujícího návrhu by v případě vzniku České komory zeměměřičů měl žadatel o autorizaci právo všechny zkoušky skládat u České komory zeměměřičů. (Velký hluk v sále.)

Součástí pozměňujícího návrhu je také návrh změny zákona o zeměměřictví, který ponechává možnost zisku úředního oprávnění ČÚZK. Obdobně je ponechána možnost zisku oprávnění udělovaného Ministerstvem obrany a podmiňovaného zkouškou dle vyhlášky č. 81/2014 Sb. Nastalá situace v případě přijetí pozměňujícího návrhu by byla zmatečná. Navíc vzhledem k počtu osob, kterých by se nová úprava týkala, je zřízení samostatné komory nekonceptní, neefektivní a z legislativně technického hlediska značně složitě.

Za druhé. Podle předloženého pozměňujícího návrhu autorizace v příslušném oboru opravňuje k výkonu vybraných činností ve výstavbě a k výkonu odborných činností. Vybrané činnosti definuje stavební zákon v § 158 a jsou jimi projektová činnost ve výstavbě a odborné vedení provádění stavby nebo její změny. Zeměměřické činnosti vybranými činnostmi ve výstavbě nejsou. Přijetí pozměňujícího návrhu by vyvolalo změnu stavebního zákona, která nebyla s gestorem zákona, Ministerstvem pro místní rozvoj, řešena. Stavební zákon není jako změnový zákon uveden v části III Změna a doplnění některých zákonů.

Za třetí. Předložený pozměňující návrh v přechodných ustanoveních stanovuje, že nově vzniklá komora zapíše všechny osoby, které jsou držiteli oprávnění vykonávat zeměměřickou činnost od ČÚZK nebo Ministerstva obrany, do seznamu autorizovaných osob a jejich stávající oprávnění tímto zápisem zanikne. Pozměňující návrh neřeší formu zápisu, zda bude proveden na žádost držitele oprávnění, či z moci komory. Přechodná ustanovení pozměňujícího návrhu uvádějí, že stávající oprávnění zaniká do šesti měsíců od nabytí účinnosti zákona nebo zápisem do České komory zeměměřičů. Daný návrh nepřiměřeně zasahuje do práv oprávněných zeměměřických

inženýrů, odmítá jim získané oprávnění a podmiňuje výkon jejich činností vstupem do České komory zeměměřičů. Navíc oprávnění u zeměměřických inženýrů je často udělováno pro více oborů současně. Tato skutečnost není návrhem řešena. Pozměňující návrh nezohledňuje navrhovanou změnu zákona o zeměměřičtví stávající oprávnění, a mění tak u držitelů stávajících oprávnění rozsah jejich činnosti.

Dále je třeba uvést, že pozměňující návrhy týkající se implementace výkonu povolání autorizovaných zeměměřičů do novely zákona o autorizovaných architektch a autorizovaných inženýrech a technících činných ve výstavbě byl projednán na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj již 7. června 2016 s tím, že nenašel podporu ani ve výboru, ani u předkladatele. Přesto se pan kolega Okleštěk k pozměňujícímu návrhu týkajícímu se implementace výkonu povolání autorizovaných zeměměřičů do novely zákona o autorizovaných architektch, inženýrech a technících činných ve výstavbě ve druhém čtení 7. září přihlásil. Z toho důvodu také sděluji, že výbor pro veřejnou správu svůj názor k pozměňujícímu návrhu vyjádřil, a proto se dále již tímto pozměňujícím návrhem opakovaně nezabýval.

Potom načtu proceduru pro další postup. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl požádat o to, abyste mi umožnili stáhnout svůj pozměňující návrh vedený v systému pod číslem 4853, který jsem vložil do systému 7. 9. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Já eviduji tento návrh pana poslance a budeme o něm hlasovat.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, končím rozpravu a ptám se na závěrečná slova paní ministryně, příp. pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím nyní pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petruš: Děkuji, pane předsedající. Tímto postupem pana kolegy Oklešťka se situace velmi zjednodušila. Navrhují, aby Poslanecká sněmovna hlasovala ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona v následujícím pořadí. Za prvé hlasovat o zpětvzetí pozměňujících návrhů uvedených ve sněmovním tisku 597/2 pod písm. B. Za druhé hlasovat o případných návrzích legislativně technických úprav podle § 95 odst 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Za třetí hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňujících návrzích A1, A2 a A3. A nakonec hlasovat o zákonu jako celku. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Takže než schválíme návrh procedury, budeme hlasovat o návrhu na zpětvzetí pana poslance Ladislava Oklešťka. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Počet přítomných se ustálil a já zahajuji hlasování o zpětvzetí pozměňovacího návrhu pana poslance Oklešťka. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 304, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 137, proti žádný. Návrh na zpětvzetí byl přijat.

Pak budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 305, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, prosím. (Kladné.) Ne, já se omlouvám. Teď jsme odhlasovali proceduru a já prosím, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy procedury, sdělil nám k nim stanovisko a já o nich dám hlasovat. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Pane předsedající, já se omlouvám. Já jsem sdělil, že budeme hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňujících návrzích A1, A2 a A3 a potom o zákonu jako celku. (Z pléna dotaz na stanovisko.) Ke společnému hlasování mám kladné stanovisko. Já jsem to už vyjádřil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Super. Takže budeme hlasovat o A1, A2 a A3 společně jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Paní ministryně? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích A1, A2 a A3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 306, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak? (Zpravodaj souhlasí.) Příkročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 597, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko paní ministryně? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 307, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 132, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Pak tady máme omluvy. Pan poslanec Martin Sedlář se omlouvá dne 11. 11. z rodinných důvodů. Pan poslanec Lukáš Pleticha se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek se omlouvá dnes a zítra z pracovních důvodů. Pan poslanec Josef Hájek se omlouvá dne 11. 11. z důvodů zahraniční cesty. A pan poslanec Jiří Štětina se omlouvá od 10. 11. do 29. 11. ze zdravotních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je

111.

**Návrh poslanců Robina Böhmsche, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 742/ - první čtení**

Bod byl přerušen včera v úterý 8. 11. po skončení závěrečných slov. Zbývá nám pouze hlasování. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona. Pan poslanec Petr Kudela jej navrhl včera v úterý 8. 11. Je tady také návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona, který předložil pan poslanec Petr Kudela.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 308. Přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu a pan poslanec Jiří Dolejš navrhl výbor pro životní prostředí.

Budeme tedy nejprve hlasovat o protinávru pana poslance Dolejše, o přikázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 309. Přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 56. Návrh nebyl přijat.

Je tady kontrola hlasování. Pardon, paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Omlouvám se, ale chtěla jsem hlasovat pro a hlasovala jsem proti a pak jsem to raději vypnula. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale to úplně není procedura...

Poslankyně Helena Válková: Takže jenom to chci vysvětlit. Pokud ty zmatky byly vyvolány mým nervózním chováním, tak je tento důvod. Čímž nechci zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nechcete, děkuji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Dobrý den přeji. Mám na sjetině zdržela se, ale hlasovala jsem pro. Chtěla bych zpochybnit hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je tady žádost o zpochybnění hlasování. Pane poslanče, vy také? Ono to stačí jednou.

Poslanec Jiří Zlatuška: Nevím, co se stalo, ale udělal jsem totéž co kolegyně Válková.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je tady žádost o zpochybnění hlasování o námitce. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o námitce paní poslankyně Wernerové.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 310. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 136, proti 1. Námitka byla přijata a my tedy budeme opakovat hlasování o příkázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování o příkázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 311. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu předsedy Poslanecké sněmovny, který svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování o příkázání zemědělskému výboru jako garančnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 312. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 105, proti 30. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Pan poslanec Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: V tom případě bych požádal o přidělení také do výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Výbor pro životní prostředí, ano. Má ještě někdo nějaký jiný návrh na přikázání? Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych navrhnout hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud není žádný další návrh – není tomu tak –, budeme hlasovat nejprve o přikázání výboru pro životní prostředí, tak jak to navrhl pan poslanec Robin Böhnisch.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 313. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 30. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Stanjury na přikázání hospodářskému výboru, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 314. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 60, tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán zemědělskému výboru jako garančnímu a dále výboru pro životní prostředí.

Pan poslanec Josef Kott navrhl prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 315. Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 108, proti 25, návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů byl přijat.

Děkuji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Máme na 14 hodin pevně zařazený návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Pokud nebude námitka proti mému postupu, tak přestože ještě není 14. hodina... (Domluva mimo mikrofon s ministrem Babišem.) Pane ministře, vy máte dva zákony, ale já tu nemám nic. Pardon, už máme, díky.

Takže dalším bodem našeho jednání ještě před 14. hodinou, kdy přejdeme k bodu 216, je bod

171.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb.,
o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění
zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění
zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 782/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního rozpočtového výboru pan poslanec Roman Procházka. Pozměňovací návrh je uveden v tisku 782/3, který byl doručen dne 8. září tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako tisk 782/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otvírám rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním nám sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Máme jeden pozměňovací návrh, proto navrhuji takovouto hlasovací proceduru: nejprve hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je obsažen v usnesení garančního rozpočtového výboru, a potom hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je velmi jednoduchá procedura. Pokud s ní bude souhlas – není žádná námitka? Pan předseda Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Samozřejmě nemám žádnou námitku proti navrženému postupu, ale požádal bych pana zpravodaje, aby aspoň v krátkosti popsal ten pozměňovací návrh. Zákonů je hodně, v rozpravě nikdo nevystoupil, ani pan předkladatel, ani pan zpravodaj, tak před hlasováním alespoň v kostce popsat ten pozměňovací návrh. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan zpravodaj vám jistě vyhoví. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Jde o jednoduchou legislativně technickou poznámku nebo úpravu – v článku 1 bod 31, mohu to přečíst, ale jde opravdu pouze o slovo "a" se nahrazuje slovem "nebo". (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak je všem všechno jasné? Přikročíme tedy k hlasování. Podle navržené procedury budeme nejprve hlasovat o této legislativně

technické úpravě jako pozměňovacím návrhu. Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor souhlas.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 316, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj: Ano, přesně tak.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 782, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanoviska? (Zpravodaj: Garanční výbor souhlas.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 317, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 148, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

172.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního rozpočtového výboru poslanec Karel Fiedler. Návrhy na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny.

Táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit. Nemá. Otvírám rozpravu, do které se ale nikdo nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Není zájem o závěrečná slova. Prosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou, která je ale velmi jednoduchá. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Jak říkal pan předsedající, procedura je velmi jednoduchá, velmi jednoduché hlasování. Nebyl podán žádný pozměňovací návrh, čili budeme hlasovat pouze o schválení zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 812, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 318, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 135, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Vzhledem k nepřítomnosti pana ministra spravedlnosti a vzhledem k velmi malému času, který nám zbývá, na základě dohody předsedů poslaneckých klubů, a pokud nebude námitka proti mému postupu, se začneme věnovat bodu číslo 216, který je jinak pevně zařazen za pět minut. Je proti tomuto postupu námitka? Není tomu tak.

Zahajuji tedy bod číslo

216.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Nyní prosím pana předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, pane předsedající, děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Moje vystoupení bude v tuto chvíli velmi stručné. K této volbě řeknu to, že už jsme ve třetí volbě a v druhém kole. Opakujeme tedy volbu již poněkolikrát. A pro vaši informaci a přesnou představu, to první kolo třetí volby proběhlo na této schůzi 26. října. Bylo to poměrně těsné. Z pěti kandidátů do druhého kola, ve kterém v tuto chvíli budeme vybírat, postoupili dva finalisté, protože volíme jedno místo. Prvním finalistou je František Vostál, který byl nominován klubem sociální demokracie, získal 35 hlasů. Druhým kandidátem finalistou je Jaroslav Kravka, který byl navržen klubem KSČM, s 32 hlasy. Takže na volebních lístcích budete mít dvě jména.

A znovu zopakuji kvůli platnosti lístků, těch chyb je stále hodně moc, prosím, jednoho kandidáta, toho, kterého si vyberete, označíte kroužkem, číslo před jeho jménem, a druhého zaškrtnete křížkem. Volí se tedy ze dvou kandidátů. Na vydávání lístků dávám, zaokrouhlím to opět, 13 minut, takže do 14 hodin a 10 minut. Výsledek volby potom ohlásím na začátku odpoledního jednání Sněmovny. Děkuji a prosím o přerušení bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přerušuji jednání na tajnou volbu a přerušuji jednání Sněmovny do 15.30. Přeji dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno v 13.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v našem přerušném jednání.

Nejdříve mi dovoluje, abych konstatoval omluvy. Od 15.30 do 19 hodin z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Holeček. Dále se omlouvá od 15.30 do 17.30 pan poslanec Pavel Šrámek. Dále se omlouvá pan ministr vnitra od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Válková do 16 hodin ze zdravotních důvodů. To jsou omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny.

216.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Než budeme pokračovat v pevně zařazených bodech, budeme seznámeni prostřednictvím předsedy volební komise s výsledkem volby. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak už svítím červeně, děkuji za slovo a přeji dobré odpoledne.

Volba byla krátká a rychlá. Volili jsme jednoho chybějícího člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a bylo to tedy druhé kolo již třetí volby. Konstatoji, že volební komise vydala 143 hlasovacích lístků, stejný počet lístků byl také odevzdán, takže kvorum nutné pro zvolení bylo 72 hlasů. Kandidát Jaroslav Kravka obdržel 36 hlasů, František Vostál obdržel 48 hlasů, což znamená, že v druhém kole nebyl zvolen ani jeden z těchto kandidátů. Bohužel tedy konstatoji, že Sněmovna už napotřetí, respektive pošesté v této volbě nebyla úspěšná. V tuto chvíli tím volba končí.

Jenom za sebe, za volební komisi mohu konstatovat, že se pokusím získat informaci od předsedů poslaneckých klubů, jestli je ve Sněmovně vůle pokusit se tuto volbu zopakovat, dát tedy další pokus ještě letos, nebo v příštím roce, nebo jaký bude další postup. Každopádně v tuto chvíli konstatoji, že místo není obsazeno a nebyl zvolen nikdo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi.

Budeme pokračovat pevně zařazenými body, jak jsme se shodli v úterý. Na dnešní odpoledne je prvním zařazeným bodem

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Požádám ho, aby učinil, protože zpravodaj pro první čtení Roman Kubíček už je na místě pro zpravodaje. Prosim, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon o podnikání na kapitálovém trhu a další související zákony. Návrh zákona implementuje několik evropských právních předpisů v oblasti kapitálového trhu, zejména směrnici o trzích finančních nástrojů, směrnici o trestních sankcích za zneužívání trhu, nařízení o trzích finančních nástrojů a nařízení o zneužívání trhu. Vzhledem k tomu, že pravidla podle nařízení o zneužívání trhu se mají uplatnit dříve než pravidla plynoucí ze směrnice o trzích finančních nástrojů, má předkládaný návrh zákona dělenou účinnost.

Tato novela dále pokračuje ve sjednocování regulace distribuce na finančním trhu, přičemž navrhovaná úprava je obdobná jako v nedávno přijatém zákoně o spotřebitelském úvěru. Považujeme za důležité, aby obdobné otázky byly v zákonech upravujících jednotlivé sektory finančního trhu upraveny pokud možno stejně. Jedná se zejména o otázky týkající se kvalifikačních, ekonomických a jiných požadavků pro poskytování investičních služeb. Tento návrh zákona se týká zejména zákona o podnikání na kapitálovém trhu, novelizuje však i související předpisy, zejména zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu, zákon o správních poplatcích, zákon o bankách, trestní zákoník a trestní řád.

Návrh zákona byl průběžně konzultován s odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry a se zástupci České národní banky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Požádám zpravodaje Romana Kubíčka, aby nám přednesl zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, důvodem pro předložení návrhu zákona je potřeba implementace nových evropských předpisů na úseku kapitálového trhu do českého právního řádu. Z členství České republiky v Evropské unii vyplývá závazek odpovídajícím způsobem zapracovat unijní legislativu do českého práva. Vzhledem k tomu, že tyto evropské předpisy nahrazují, popřípadě pozměňují dosavadní unijní úpravu, která však již byla

implementovaná do příslušných sektorových zákonů, je tak nezbytné uvést tyto zákony do souladu s novou unijní regulací.

Hlavním cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů České republiky a Evropské unie prostřednictvím implementace nově přijatých evropských předpisů do českého právního řádu. Dalším cílem je dosažení ideálního právního i faktického stavu při citlivé implementaci, aplikaci a využití diskrecií. Lze reálně dosáhnout vyšší atraktivitu českého kapitálového trhu, zajištění jeho výhodnějšího fungování a zároveň zpřísnění regulatorního rámce za účelem ochrany spotřebitelů. Hlavními přínosy navrhované úpravy jsou především lepší fungování kapitálového trhu, jeho vyšší atraktivita a posílení ochrany spotřebitele. V konečném důsledku půjde o prorůstové opatření.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do té nemám žádnou písemnou přihlášku a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. V tom případě rozpravu končím.

Asi nebude zájem o závěrečná slova v tomto ohledu. Budeme se tedy zabývat jenom návrhy na přikázání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo návrh na jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout v hlasování číslo 319, které zahájím, ale nejdřív vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování číslo 319, ve kterém rozhodneme o přikázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 319. Z přítomných 86 pro 84, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na jiný výbor? Kolega Adamec? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, tak je to podnikání na kapitálových trzích a já se domnívám, že bychom měli přidělit i hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 320, jestli je vůle přikázat hospodářskému výboru.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 320. Z přítomných 93 pro 97 (dle tabule 27), proti 33. Návrh nebyl přijat.

V tom případě konstatuji, že nebyl přikázán návrh dalšímu výboru. Garančním výborem je výbor rozpočtový a lhůta k projednání je podle zákona 60 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 38.

Dalším bodem je

39.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - první čtení

Než požádám o slovo pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, který uvedený návrh z pověření vlády předloží, požádám zpravodaje pro první čtení Josefa Nekla, aby zaujal místo u stolu zpravodajů.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlavním cílem návrhu tohoto zákona je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice o obalech a obalových odpadech, pokud jde o omezení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek.

Jenom pro stručnou orientaci v tématu. Za účelem nezbytné transpozice směrnice je navrhováno v zákoně o obalech stanovit, že tzv. lehká plastová odnosná taška smí být spotřebiteli v místě prodeje výrobku poskytnuta minimálně za náhradu nákladů, které odpovídají nákladům na její pořízení. Tím by měl být naplněn požadavek směrnice, aby lehké plastové nákupní tašky nebyly v místě prodeje poskytovány bezplatně. Zároveň se navrhovaná povinnost v souladu s výjimkou umožněnou směrnicí nebude vztahovat na tzv. velmi lehké plastové odnosné tašky. To jsou hygienické sáčky neboli pytlíky, do kterých si balíme pečivo. Podle návrhu zákona by každý prodejce stanovil cenu plastových odnosných tašek sám. Musí však po spotřebiteli požadovat minimálně náhradu pořizovacích nákladů této tašky.

Navrhovaným zákonem se také zavádí ohlašování údajů z evidencí vedených tzv. autorizovanou obalovou společností prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva.

Návrh zákona rovněž stanoví nové cíle recyklace a celkového využití obalového odpadu v příloze č. 3 zákona o obalech, neboť platný zákon upravuje tyto cíle pouze do roku 2016. Zdůrazňuji, že i po debatě se všemi dotčenými partnery i v rámci mezirezortního připomínkového řízení jsou tyto cíle stanoveny tak, aby zohledňovaly plnění stávající, tedy do letošního roku, byly motivační a přitom byly splnitelné. Česká republika ve většině těchto oblastí nemá s plněním těchto cílů problém, a v některých dokonce je evropským lídrem. (V sále je silný hluk.)

Navrhovaná úprava se rovněž dotýká ustanovení § 9 odst. 10, v němž je osobám uvádějícím do oběhu nápoje v obalech, které nejsou vratnými zálohovanými obaly,

stanovena povinnost nabízet stejné nápoje rovněž ve vratných zálohovaných obalech, pokud jsou v nich tyto nápoje uváděny na trh. Tato povinnost se nevztahuje na osoby uvádějící nápoje do oběhu na prodejní ploše menší než 200 metrů čtverečních. Chtěl bych zdůraznit, že tato povinnost už je ve stávajícím zákoně. A i v rámci mezirezortu byla velká debata s příslušnými subjekty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Diskutéry, kteří diskutují jiné téma, než je zákon o obalech, požádám o to, aby přenesli své diskuse do předsálí a nechali pana ministra v důstojné atmosféře předložit tento vládní návrh.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za podporu. Nechce se mi věřit, že by kolegyně a kolegy nezajímaly vratné lahve, ale budu se s tím muset smířit.

Namísto zrušení daného ustanovení, které i původně požadovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, bylo posléze dohodnuto kompromisní řešení spočívající v zúžení působnosti předmětného ustanovení pouze na tři nejběžnější druhy piva.

Účinnost některých ustanovení návrhu zákona týkajících se povinnosti poskytovat spotřebiteli lehkou plastovou odnosnou tašku minimálně za náhradu nákladů odpovídajících pořizovaným nákladům a dále povinnost ohlašování údajů z evidencí vedených autorizovanou obalovou společností se navrhuje až k 1. lednu 2018. S ohledem na blízký transpoziční termín směrnice, tedy konec listopadu, bych vás rád požádal o zkrácení doby k projednání ve výborech na třicet dní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabecovi a žádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Josefa Nekla, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. – Pane zpravodaji, počkejte chvíličku, já ještě budu konstatovat jednu omluvu, a to omluvu pana ministra Daniela Hermana od 15.30 z rezortních důvodů do konce jednacího dne.

Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pan ministr prakticky podrobně vysvětlil filozofii navrhované změny zákona o obalech s tím, že hlavní myšlenka je zamezit většímu výskytu plastových tašek mezi obyvateli. Ty, které dostávají zdarma – nevím, nepostřehl jsem, byl tady hluk. Možná jsou tam dvě zajímavá čísla, že do roku 2019 by neměl překročit prodej těchto tašek na jednu osobu a rok v naší zemi devadesát kusů a do roku 2025 čtyřicet těchto tašek.

Myslím si, že tady s tím problém nebude. Nebude problém ani s těmi dalšími věcmi. Možná že – ta směrnice je doplněna přílohou č. 3, kde asi dojde k diskusi ohledně navýšení limitů při sběru odpadů v určitých komoditách od dřeva přes papír, přes platy, přes kovy i přes sklo atd. Ale to určitě bude středem pozornosti diskuse v garančním výboru, popřípadě v jiných výborech.

Takže bych doporučil, abychom pustili tento návrh zákona do druhého čtení. A připojuji se i k návrhu zkrácení lhůty na třicet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do níž jsou řádně přihlášení dva poslanci. Nejdříve je pan poslanec Michal Kučera a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. A opět požádám kolegy o klid, aby diskutující mohli řádně vystoupit. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, před sebou máme novelu zákona, respektive transpozici směrnice Evropské unie, která je naprosto zbytečná. Je to přesně ukázka tvorby z dílny Evropské unie, která bohužel, bohužel v očích občanů degraduje jinak dobrou práci Evropské unie jako takové. Tato norma myslím naprosto zbytečně zatíží náš právní systém a myslím, že celá záležitost se dala řešit úplně jiným způsobem než speciální novelou, která se bude týkat jakéhosi počtu nákupních tašek v nějakých supermarketech. Toto skutečně už je dle mého pohledu za hranicí smysluplnosti. Jak už tady řekl pan ministr a pan zpravodaj, my se tady budeme zabývat tím, kolik lehkých plastových tašek na člověka budeme moci v roce 2025 ročně spotřebovat. Jestli to bude devadesát lehkých plastových tašek do prosince 2025, nebo čtyřicet lehkých plastových nákupních tašek na osobu atd. To mi skutečně připadá poněkud podivné.

Chci říci – a uvádí se to i v důvodové zprávě a myslím, že to stojí za pozornost –, že v Česku nikdy nebyly prováděny přesné analýzy spotřeby lehkých plastových odnosných tašek. Tady cituji z důvodové zprávy: a vzhledem k absenci jednotné evropské metodiky není možno s jistotou konstatovat, zda Česko v současné době plní výše uvedené cíle, navržené předmětnou směrnicí. To prosím cituji z důvodové zprávy. My na to budeme přijímat samostatnou novelu.

Dále se zde píše, že za účelem nezbytné transpozice předmětné směrnice je proto navrhováno stanovit v zákoně o obalech opatření, které zajistí, aby za lehké plastové odnosné tašky spotřebitel v místě prodeje výrobku uhradil minimálně náklady, to znamená, aby za ty tašky platil. To znamená, že my tady zase předepisujeme něco, co je skutečně v režii toho daného podnikatele, zda se rozhodne, že tašku nebo cokoli jiného dá zákazníkovi jako bonus, anebo zda za ni bude muset zaplatit.

Já chci říci, že tato novela by skutečně spíše měla směřovat někam do nějakých rozvojových zemí, kde plastové tašky a obecně odpady jako takové jsou obrovským problémem. Kdo jste měli možnost se podívat někam do Afriky či do Indie, tak tam ty plastové tašky skutečně dramaticky zatěžují životní prostředí a vůbec celkové okolí. Myslím, že tohle vůbec není případ České republiky, že tady to se týká spíše cílů recyklace a následného využití odpadu jako takového, resp. toho, z čeho jsou plastové tašky vyráběny a jejich poločas, v uvozovkách tedy, rozpadu.

Chci říci, že tato směrnice nebo tato novela přinese samozřejmě zase další administrativní náklady či administrativní náročnost pro dané subjekty, protože – tady bych se zase odvolal na důvodovou zprávu – navrhovaným zákonem se dále zavádí ohlašování údajů z evidencí vedených autorizovanou obalovou společností prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti

životního prostředí. To znamená, že jakási další povinnost zde vyplyne, co se týká úřadů, co se týká podnikatelů atd.

Obecně si myslím, a tím bych své vystoupení ukončil a navázal na to, co jsem říkal na začátku, že celá tato směrnice spíše ukazuje nesmyslný krok ze strany Evropské unie, a je mi líto, že tímto způsobem se degradují některé kroky, které v oblasti životního prostředí jdou správným směrem. Z mého pohledu je to směrnice, která je absolutně zbytečná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Slova se ujme pan poslanec Jan Zahradník. Přípraví se pan poslanec Simeon Karamazov. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážený pane ministře, já nebudu tak shovívavý jako evropský optimista kolega Kučera a nebudu tvrdit, že Evropská komise funguje naprosto bezvadně s touto jednou jedinou výjimkou. Není tomu tak. Samozřejmě nás Evropská unie zatěžuje celou řadou věcí, spočívajících v jejich sociálních inženýrstvích, a to plánování není jenom na dobu nějakých deseti let, ale dokonce plánují naše životy na celé probíhající 21. století až do jeho samotného konce.

Pravdou ale je, že zákon, který máme před sebou, je další ze série zákonů přijímaných pod tlakem, to znamená, že nám opět hrozí ten tajuplný infringement, ty sankce, které by při nesplnění a nepřijetí tohoto zákona mohly být vyčísleny v řádech tisíců a desítek tisíců eur za den jako sankce proti naší republice, takže zřejmě zase není zbylí a musíme tento zákon přijmout.

Jediná jeho výhoda je v tom, že ze tří možností, které Evropská unie umožňuje, jak řešit ten problém nadbytku plastových tašek všude kolem nás, to znamená zakázat je – to je jedna možnost, za druhé někde je evidovat, měřit, vážit, shromažďovat, strašně administrativně náročně – to je druhá možnost. A ta třetí možnost je ze zákona je zpoplatnit, což je postup, který zvolilo ministerstvo. Tím bylo dosaženo toho, že se vlk nasytil a koza zůstala celá. Tak tomu je.

Podíváme-li se na ty definice, no tak samozřejmě definice pro nás podstatná je ta lehká plastová odnosná taška. Tady je třeba říci, že ta už se vlastně v supermarketech běžně prodává. Pak je to ta velmi lehká plastová odnosná taška, to je ten pytlík z tenkého plastu se dvěma uchy, do kterého si člověk dá dva nebo tři rohlíky, podle toho, jak se rozhodl, nebo dvě koblihy, a nemusí si kupovat celé balení koblih, sníst dvě a ty zbývající vyhodit. Tím je asi myšleno to, že použití těchto velmi lehkých tašek má zabránit plýtvání.

Tady je důležité to, že lehká plastová odnosná taška smí být poskytnuta pouze spotřebiteli, to jsme my jako ti zákazníci, minimálně za úhradu nákladů, které odpovídají nákladům na její pořízení. To neplatí, jde-li o tu velmi lehkou plastovou odnosnou tašku. Ty budou zdarma přímo na místě, kde to zboží je zřejmě vystaveno. Ty lehké budou poskytovány za úplatu na místě, kde člověk zaplatí svůj nákup. Otázkou je, jaká je pořizovací hodnota té tašky. Já mám takový pocit, že to není

žádná drahá věc, že pořizovací cena je v řádu haléřů. Čili obchodník se bude moci rozhodnout, jak tu tašku zhodnotí, zdali si bude účtovat 4 koruny, nebo 20 haléřů. Podle mého názoru je to na něm.

Já samozřejmě doporučím svým kolegům v Občanské demokratické straně, abychom navzdory určité zbytečnosti toho zákona přešli těm drakonickým sankcím, které na nás Evropská unie hodlá uvalit, když to nepřijmeme, a propustili zákon do druhého čtení.

Ve druhém čtení nebude žádný extra velký prostor na nějaké změny. Jedině snad by bylo možné teoreticky zvažovat, zdali bychom neměli v rámci této novely, která tím otevírá zákon o obalech, zvažovat zpoplatnění plastových lahví. To je věc, která je velmi citlivá, protože před nedávnou dobou jsme tady řešili zákon o ochraně ovzduší, už to dnes zmiňují po druhé, kde se chceme vlamovat lidem do domů a kontrolovat, jestli náhodou ty samé plastové lahve, naplněné možná různými přísadami, lidé nespalují ve svých kotlech a kamnech. A tady zazněl přímo v tomto místě názor, teď nevím, kdo ho tady řekl, jestli by nebylo dobré plastové lahve zálohovat, a tím motivovat lidi třeba i těch nižších příjmových kategorií, aby je odevzdávali, vraceli a za nějaký drobný peníz je mohli zhodnotit a nemuseli je pak spalovat ve svých topidlech. Ale to je věc, která nebude úplně jednoduchá, a nevím, zdali bychom zvládli – navíc tady pan zpravodaj s panem ministrem navrhuje ještě ke všemu zkrácení doby na projednání na 30 dní, tak to by asi nestihl nikdo. Takže to bude spíše jen v otázce teorie.

Čeho je ale tady podle mého názoru třeba si povšimnout, a pan ministr ani pan zpravodaj se o tom kupodivu nezminili. V zákoně je jako příloha číslo 3 tabulka stanovující požadovaný rozsah recyklace a celkového využití obalového odpadu. A tady si možná vzpomínáte, já tedy určitě, že zhruba před 2,5 lety jsme se zákonem o odpadech tady zabývali a tenkrát jsme zaznamenali právě velkou významnost této tabulky, která stanovila limity recyklace a limity celkového využití obalových materiálů. A zjistili jsme, že ministerstvo tedy navrhovalo naprosto šílené limity, šíleně vysoké limity, které kdybychom náhodou nebyli schopni plnit, tak bychom sami sebe vystavovali velkým pokutám a sankcím, které by se tomu neplnění limitů ze zákona musely uložit.

Tehdy se povedlo, a tenkrát jsme s panem kolegou Urbanem předkládali pozměňovací návrh, který ty limity v procentech vrátil do nějaké normální pozice. Tady ale se objevuje jedno číslo, které po roce 2020, od 1. ledna téhož roku, stanovuje celkové využití všeho odpadu na 80 %. To je číslo jako každé druhé, ale tady je hned uvedeno, že se počítá při jeho dosažení mimo jiné, a tady to musím přečíst, "jako jedna z forem také energetické využití a organická recyklace". Organická recyklace, to je nějaké kompostování. Ale energetické využití vyžaduje, aby u nás existovaly fungující spalovny. A když se podíváme, jak je to se spalovnami, tak vidíme, že se nám tedy nedaří je uvádět do provozu. I v Plzni je ta spalovna pořád zablokována nějakými ekologickými teroristy, kteří už ty vynaložené miliardy hodlají promarnit nebo zmarnit. Máme zákon o EIA, který komukoli, ať už vedle bydlícímu občanovi, který by to nakonec měl legitimní, ale také ekologovi s ideologickým programem zabránit všemu umožní prosazení té výstavby účinně zabránit. Takže nesmíme počítat s tím, že by v nějaké dohledné době – a 2020, to je za chvíli, že

ano – bylo možné počítat s energetickým využitím odpadu, tedy včetně odpadu z obalů. Takže já myslím, že tady to číslo je podle mého názoru příliš vysoké, a to bude předmětem právě mé snahy formou pozměňovacího návrhu toto číslo vrátit někam z hlavy na nohy a do nějakých reálných dimenzí.

Čili na závěr, my nebudeme navrhopvat zamítnutí tohoto zákona, podpoříme jeho postup do druhého čtení a ve druhém čtení potom se budeme snažit nějak ho napravit.

Děkuji vám, pane ministře, za pozornost a vám všem, kolegyně, kolegové, taky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, obliba Evropské unie v posledních letech konstantně klesá a důvody tohoto trendu jsou nasnadě. Místo řešení vlastních ekonomických problémů otevírá Evropa svoji náruč milionům migrantů, o jejichž pozitivním přínosu pro ekonomiku si můžeme nechat leda zdát. Kdo nesouhlasí, je dehonestován a označen za xenofoba. Žádnou roli v politice Evropské unie nehraje ani hospodářská odlišnost jejich členů. Euro má být rozšířeno téměř na celý kontinent, a to bez jakékoli reflexe situace, v níž se nachází třeba Řecko a jež reálně hrozí i dalším státům. Když se ovšem obyvatelé menších států dožadují potravin stejné kvality, jaká je dostupná v západních zemích, je jim suše odpovězeno, že jejich chuťové preference jsou odlišné, a proto ani kvalita potravin nemusí být stejná. Češi a Slováci si tak mažou na chleba bezmasé paštiky a k hranolkům vychutnávají kečupy, které s rajčetem mají společnou pouze barvu. A aby toho nebylo málo, byrokratický aparát stále roste a z Bruselu se na nás usmívají desetitisíce eurohujerů, jejichž jediným cílem je co nejdříve splnit podmínky pro vysokou doživotní rentu. Do té doby však musejí vykazovat pracovní činnost, která spočívá zejména ve vymýšlení dalších a stále nesmyslnějších regulací.

Jednu z nich je i předkládaná novela zákona o obalech, která navazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2015/720. Ne snad že bych chtěl na tomto místě vystupovat proti ochraně životního prostředí, to určitě ne. Pozastavuji se však nad tím, jaké problémy Evropská unie řeší a které naopak ponechává bez povšimnutí. To si opravdu v Bruselu myslí, že je nezbytné regulovat spotřebu plastových tašek? Zřejmě ano. Podle směrnice má roční míra spotřeby plastových tašek do konce roku 2019 klesnout na 90 tašek na osobu, do konce roku 2025 pak na méně než polovinu. Ptám se vás, dámy a pánové, co přijde příště. Budou supermarkety za deset let povinně zaměstnávat kontrolory, kteří nám budou radit, kolik nákupu uneseme v rukou a na kolik si již smíme koupit tašku? Nebo nám budou pokladní nakupované tašky počítat a od dosažení limitu nám již žádnou neprodají? Já nevím, ale soudruzi v Bruselu možná odpověď znají.

Ať už jsou však budoucí plány Evropské unie v této oblasti jakékoli, myslím si, že nic dobrého nepřinesou. Jde o další z řady nesmyslných regulací, které pouze zatěžují soukromý život osob. Zatímco čínská ekonomika i řada dalších roste, Evropa zřejmě chce sama sebe uregulovat k smrti. Chápu, že k transpozici předkládané

směrnice jsme povinni, nicméně zkusme se občas více zamyslet nad plody, které naše členství v Evropské unii přináší. Nedivme se proto občanům, kteří jsou Evropskou unií čím dál více odrazeni. Nedávné referendum ve Velké Británii bylo poslední šancí, aby Evropa svůj stávající směr přehodnotila. Selže-li v této roli, selže celý evropský projekt.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Karamazovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych jenom, pane kolego Karamazove prostřednictvím pana předsedajícího, ty bezmasé paštiky na chleba si nemažete kvůli Evropské unii, ty si mažete proto, že je někdo vyrábí, a proto, že je někdo kupuje. A samozřejmě si můžete koupit i paštiku, která má vysoký obsah nebo podíl masa. Za to opravdu nemůže Evropská unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych byl docela rád, aby tady nezapadla myšlenka, kterou tady přednesl kolega Zahradník, a to je otázka tzv. PET flašek, PET lahví. Já si myslím a domnívám se, že to je daleko větší problém v současnosti než ty PET tašky, plastové tašky, protože na rozdíl od těch plastových tašek, které hoří velmi bídně, tak PET lahve hoří velmi dobře, zvlášť když se do nich něco dá. Tak samozřejmě pak máme ty problémy, že holt dýmy, které jdou z komínů, vypadají tak, jak vypadají, a že na každé vesnici, v každém městečku máme několik takovýchto týpků, kteří topí PET lahvemi naplněnými oleji, zbytky z kuchyní a podobně jenom proto, aby ušetřili pár korun, a ještě si zničí vlastní komín a vlastní kotel. To je moc netrápí, protože je jim to relativně jedno.

Nakonec kdo máte zkušeností s tříděním, separací odpadu, a víte, že ve městech dneska ty separační nádoby jsou prakticky všude, tak kdo se v tom pohyboval, tak byly také doby, kdy byl velký problém tyto vytríděné PET lahve vůbec udat, protože pokud vím, tak kdysi velkým odběratelem tohoto odpadu byla Čína, pak najednou odmítla a nikdo nevěděl, co s tímto odpadem budeme dělat. Nakonec samozřejmě určitě všichni viděli lavičky z recyklátu, ploty z recyklátu z těchto lahví, ale účel to není. Když se dneska podívám, jaký sortiment se prodává v PET lahvích různého typu, včetně piva, tak ten nárůst tady je obrovský a nebezpečí znečišťování životního prostředí je podstatně horší než u těch PET lahví (tašek?).

Řeknu vám osobní příběh z Amazonie. Když jsem byl před lety v Amazonii v džungli, tak i indiáni, domorodci, bohužel už používali PET lahve a problém je, že jejich vztah k životnímu prostředí je takový, že příroda si všechno vyřeší, co odhodí, tak prostě shnije, rozpadne se. A takto se chovají k těm plastovým PET laškám. Prostě je pohazují po pralese a zůstává tam odpad prakticky na věky.

Já bych byl skutečně rád, kdyby se tady podařilo nastavit nějaký systém zpětného odkupu těchto PET lahví, protože bychom tím vyřešili spoustu problémů. Na druhé straně je potřeba ale také říci, že cena zálohy PET lahve nemusí odradit ty topiče, protože pořád je to levnější, než když si koupí kvalitní uhlí nebo dřevo. Byl bych rád, aby i tato problematika nezapadla, abychom se k ní případně mohli vrátit v dalších diskusích, protože osobně to považuji za větší problém, než jsou plastové tašky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Jenom krátce reakce. Děkuji za to relativně příznivé přijetí i ve světle toho, že musíme plnit v tomto případě evropskou směrnici, o níž si také můžeme něco myslet. Já myslím, že Ministerstvo životního prostředí v této chvíli navrhlo řešení, které by mělo mít pozitivní dopady a v zásadě vychází z toho stávajícího stavu. Tedy z toho, že většina dnes už těch velkých hypermarketů nebo velkých prodejen zpoplatňuje nákupní tašky plastové, nebo ty takzvané igelitky, takže by to neměl být nějaký velký zásah. A musím říct, že po zpoplatnění v minulých letech nastalo naprosto dramatické snížení spotřeby lehkých plastových odnosných tašek, takže to jednoznačně přineslo svůj efekt a věřím, že tento efekt bude právě pokračovat s touto novelou.

Chci všechny ujistit, že samozřejmě záležitost případného zpoplatnění PET lahví je také něco, co zvažujeme, srovnáváme nebo uvažujeme, srovnáváme různé zahraniční modely, není to jednoduché. Určitě přivítám debatu, která bude ve výboru i následně, a samozřejmě jsme připraveni ve výboru i hájit výši recyklace celkového využití jednotlivých materiálů, tak abychom přesvědčili, že je to splnitelné, aniž by to znamenalo nějaké drakonické problémy pro zpracovatele nebo výrobce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo, já bych také zareagoval. Mí předřečníci pan Zahradník a pan Kučera tady hovořili i o té příloze číslo 3. Chci jenom říci, že jsem se o tom zmínil, ale teď to tady na tomto plénu rozebírat by nebylo efektivní. Určitě to v garančním výboru bude rozebíráno, i ta konečná čísla, třídění odpadu a jeho zpracování. Jsem si vědom také toho, že není v této zemi ještě koncepce výstavby zařízení na energetické využití odpadu. To znamená, že to závěrečné číslo 80 % je dosti ohroženo. A říkám, o tom můžeme potom diskutovat na výboru.

Já si myslím, že vše bylo řečeno. Jenom bych doplnil z osobní zkušenosti, já to mám rád. Je pravda, že ty tašky se většinou prodávají, ale minulou sobotu jsem byl donucen k něčemu, co ze srdce nemám rád, a to navštívit jedno velké nákupní centrum v Praze a udělat nějaké velké nákupy. Ať jsme vlezli do kteréhokoliv

obchůdku s oděvy, s elektronikou, všude mi vnutili velkou tašku, i když jsem odmítal, ne, to mají jako reklamu, takže možná tak se to trochu zmírní a lidé to pochopí, že vše nemusí být dobré pro životní prostředí. To je jenom závěrem.

Chtěl bych připomenout, že jsem navrhl na základě doporučení nebo na základě dohody s panem ministrem, aby lhůta pro projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání tomuto výboru, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 321, přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro 110, proti žádný. Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání? Není tomu tak. Protože neviduji žádný další návrh, o kterém bychom měli hlasovat, končím prvé čtení tohoto návrhu.

Pardon, nemám to tu napsáno. Bylo navrženo. Omlouvám se, vracím zpět.

Byl jsem upozorněn, že ještě má být lhůta zkrácena, že bylo navrženo na 30 dní. Budeme tedy hlasovat o zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 322, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro 86, proti 21. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento návrh zákona přikázali výboru pro životní prostředí jako garančnímu a zkrátili jsme lhůtu na 30 dnů. Tím končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

131.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 848/ - první čtení**

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 848/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně návrhovatelů paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vám představila novelu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Na první pohled je to zákon daňový, to je pravda. Ovšem při podrobnějším náhledu do této novely zjistíte, že se jedná především o podporu dobrovolných dárců krve, kostní dřeně a krevtovorných buněk.

Podle platné právní úpravy se hodnota jednoho odběru krve nebo jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek, podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, oceňuje částkou 2 tisíce korun. To v současných podmínkách není dostatečné. Daňové zvýhodnění ve výši 2 tisíc korun bylo stanoveno v roce 1996, tedy před 20 lety. Tehdy byla průměrná hrubá mzda kolem 10 tisíc korun. Je zřejmé, že v současné ekonomické situaci už výše této částky nemůže působit motivačně, a tak tedy navrhuje její zvýšení na 3 tisíce korun. Upozorňuji, že dobrovolní dárce krve, muži, mohou dát krev pětkrát, ženy čtyřikrát za rok. V této souvislosti bych ráda upozornila na to, a to sami všichni znáte z televize a z médií, že počet dobrovolných dárců krve není dostatečný a činí cca 270 tisíc. Doporučený počet dobrovolných dárců se pohybuje mezi čtyřmi a pěti procenty.

Nejde o jedinou změnu, kterou navrhuje. Novela zavádí pro odběr krevtovorných buněk a pro dárce možnost odečíst si z daňového základu částku 20 tisíc korun. Dále navrhuje, aby se do zákona vložilo ustanovení, které daňově zvýhodňuje osoby zapsané v Českém národním registru dárců kostní dřeně a v Českém registru dárců krevtovorných buněk, tedy potenciální dárce. V tomto případě jsme reagovali na relativně nízký počet potenciálních dárců, kdy například v Německu je jeden potenciální dárce přibližně na 16 obyvatel, v České republice tento poměr činí 1:110, což je poměr nedostatečný.

I když v celosvětovém srovnání Česká republika má velmi slušné umístění, v každém případě současných 90 tisíc osob zapsaných ve výše uvedených registrech není ideální. Za ideální je považován počet 200 až 300 tisíc zaregistrovaných osob. V této souvislosti bych chtěla podotknout, že v České republice se najde zhruba čtvrtina dárců, zbytek v zahraničí. Odběr v zahraničí přitom znamená vyšší výdaje – cca 500 tisíc korun v každém případě.

Znění tohoto návrhu jsme konzultovali s představiteli Českého červeného kříže, Českého národního registru dárců kostní dřeně a Českého registru dárců krevtovorných

buněk, kteří tuto novelu přivítali. Proto vás prosím, abyste ji propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Nebudu opakovat to, co říkala paní kolegyně, spíše některé věci, které nefekla, a to že vyjádření vlády v podstatě hovoří o tom, že návrh obsahuje některé legislativně technické nedostatky, kdy jde například o členění návrhů zákona, kdy novelu je třeba členit na články, nikoliv na části, nesprávně je formulováno i přechodné ustanovení a skutečně takové technické drobnosti.

Z hlediska dopadu na veřejné rozpočty je potřeba upozornit, že v důsledku přijetí navrhované úpravy lze odhadnout snížení ročního inkasa daní ve výši asi 96 milionů korun a v případě, že by se všichni současně registrovaní dárci odhlásili a znovu přihlásili do registru, pak by tato částka byla asi 57 milionů. To je samozřejmě teoretická horní hladina.

Předložený návrh není v rozporu s ústavním pořádkem ani s mezinárodními smlouvami.

Já jsem to diskutoval s navrhovateli v tom smyslu, že je potřeba, má-li to mít šanci na úspěch, tam udělat určité změny. Víceméně taky akceptuji názor, co tady říkala paní kolegyně, to znamená propustit návrh zákona do druhého čtení a přikázat tento sněmovní tisk rozpočtovému výboru. Dál bychom se tam rozhodli, jak s tím naložíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych i já vystoupil na podporu tohoto zákona. Musím sice uvést, že jsem tak trochu ve střetu zájmu, neboť jsem dárcem krve, ale myslím si a doufám, že takových je tady mnohem, mnohem víc.

Asi se nemusíme přesvědčovat o tom, že krev je tekutina, kterou nelze nijak nahradit, kterou nelze efektivně vyrobit, kterou je nezbytné získat pouze od dárců krve. Proč od dárců krve, proč ne od prodáváčů krve? Dárcovství krve, které má v České republice velkou tradici, je také jednou z garancí právě kvality krve, protože lidé, kteří krev darují s vědomím toho, že pomohou svým bližním, lidem jiným, také nemají důvod zamlčovat informace o svém zdravotním stavu a o dalších věcech, které souvisí s tím, že krev musí být v určité kvalitě.

Možná jste zaregistrovali v nedávné době, tento týden byl rozsudek nad člověkem, který prodával svou krev, krevní plazmu, a nakazil několik pacientů, protože zatajil, že má žloutenku. Proto nelze přemýšlet, že by nákupy krve od lidí byly řešením této situace, ale skutečně jen a jen dárci krve mohou takto pomáhat

efektivně. Připomněl bych, že částka 3 tisíce korun se odečítá z daňového základu, ne tedy z daní, takže je to opravdu částka symbolická, která dárcům krve nějakým způsobem ukazuje, že je společnost cení alespoň tímto způsobem.

Prosím tedy o vaši podporu tomuto zákonu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váňovi. Pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vláda dala k této jednoduché novelce zákona o daních z příjmů neutrální stanovisko. Ministerstvo financí vyslovilo, pokud vím, nesouhlas, že je to nesystémové. Já to za nesystémové vůbec nepovažuji, já to považuji naopak za systémovou věc. Myslím si, že si musíme vážít dárců krve, ať jsou to dobrovolní dárci krve, nebo dárci krve, kteří za to dostávají zaplacení. Tím spíše si samozřejmě vážím těch dobrovolných bezplatných dárců krve, takto jsem to myslel.

Paní předkladatelka tady zminila, že od roku 1996 tato částka daňového zvýhodnění nebyla nikterak zvýšena. Také si myslím, že dneska jsme úplně někde jinde. Také si myslím, že částka 3 tisíce korun, která se odečítá z daňového základu, a tady bylo řečeno z daňového základu, je to daňový odpočet, je to z daňového základu, tak si myslím, že je naprosto přiměřená a není nikterak horentní. Já jsem se někde dočetl, že ročně je potřeba asi 400 tisíc transfúzních jednotek a že nám neustále klesá počet dárců krve. Už proto je třeba je nějakým způsobem podpořit a i motivovat. Myslím si, že je to opravdu řešení systémové.

Také já doporučuji, abychom schválili tuto novelku, abychom ji propustili do druhého čtení a samozřejmě i v rozpočtovém výboru budu hlasovat pro to, aby tato novelka, která je opravdu potřebná, a myslím si, že si ji dárci krve zaslouží, aby prošla.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Ptám se, jestli někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Prosím, paní navrhovatelko.

Poslankyně Věra Kovařová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za podporu našeho návrhu. Zazněla tady krásná slova, která jsou pravdivá. Na začátku oné novely byl totiž příběh jednoho malého chlapečka, kterému bylo tehdy šest měsíců a potřeboval kostní dřev. V té době jsme se začali zajímat o to, jak že to vlastně s tím dobrovolným dárcovstvím je a zda je možné nějakým způsobem podpořit dobrovolné dárci jak krve, tak krvetvorných buněk jenom formou, která dává najevo, že si vážíme jejich činů. Myslím, že pokud propustíte tento návrh do druhého čtení, že ve výběrech můžeme dojít k úpravě této novely, případně k takové úpravě či kompromisu, aby tento návrh mohl být odsouhlasen ve čtení třetím. Děkuji vám předem za podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Rozhodneme nejprve o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Má někdo nějaký jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání tomuto výboru, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 323. Přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 120, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo jiný návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tom tak. V tom případě končím prvé čtení tohoto návrhu zákona, děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

122.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 807/ - prvé čtení**

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 807/1. A nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla také paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, projednávaný návrh má jednoduchý cíl – usnadnit žadatelům o řidičský průkaz život. Hlavně těm žadatelům, kteří studují nebo cestují za prací, příp. se z jiného důvodu zdržují mimo místo svého trvalého bydliště.

Uvedu příklad ze své elektronické pošty, který je myslím výmluvný. Před mnoha měsíci mi jeden student z Moravy napsal: "Mám trvalé bydliště na Znojemsku, avšak z důvodu práce na svém doktorátu dlouhodobě pobývám v Praze. V letošním roce mi vyprší platnost řidičského průkazu vystaveného na Městském úřadu Znojmo. Jeho obnovení však není možné provést prostřednictvím jiného městského úřadu bez změny trvalého bydliště. Stejně tak není možné si hotový řidičský průkaz nechat zaslat na jiný městský úřad, na rozdíl od občanského průkazu. Z důvodu výměny řidičského průkazu si tedy musím vzít dva dny dovolené a dvakrát cestovat 200 km tam a zpět s náklady cca 900 korun jen za jízdné, což odpovídá u studenta jako já např. týdennímu rozpočtu na jízdo."

Těmto lidem novela podává pomocnou ruku, když jim umožní podat žádost o vydání řidičského průkazu ne na obci s rozšířenou působností v místě trvalého bydliště, jak předpokládá současná úprava, ale na jakékoli obci s rozšířenou působností. Usnadněno bude také vydávání řidičských průkazů. Kromě toho jako předkladatelé usilujeme o to, aby v případě, kdy úřad už má k dispozici fotografii žadatele splňující určité parametry, nebyl nucen vyžadovat ji od žadatele znovu. To je myslím velmi vstřícné a rozumné. Tak by měla vypadat veřejná správa v 21. století.

Na závěr bych ráda řekla, že vím, že k návrhu byly vyjádřeny připomínky ze strany Svazu měst a obcí, ale jsem přesvědčena, že se s nimi dokážeme vyrovnat ve výborech. Proto vás prosím o propuštění návrhu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Květa Matušovská. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych přednesla svoji zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 807, poslaneckému návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, zákon o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

Ještě jednou připomínám, i když paní předkladatelka popsala tento návrh poměrně podrobně, že cílem předloženého návrhu je především to, aby žádost o vydání řidičského průkazu mohla být podána každému úřadu obce s rozšířenou působností. Mezi další změny patří i to ustanovení, podle něhož za specifických okolností není nutné k žádosti přiložit fotografii žadatele, pokud s ní už veřejná správa disponuje.

Osobně s tímto sněmovním tiskem nemám problém, protože toto opatření může ulehčit situaci např. obyvatelům, kteří dojíždějí do zaměstnání, a tím pádem mohou požádat o výměnu ve městě, kde pracují, jak už tady bylo zmíněno. Problém mám pouze s výší příslušného správního poplatku, který se má zvýšit z 50 korun na 100 korun. Domnívám se, že výše poplatku nebude stačit ani na poštovné. Proto by mělo být zváženo jeho zvýšení.

Vláda tento návrh projednala a posoudila dne 30. května 2016 a zaujala k návrhu neutrální stanovisko, které máte v systému jako sněmovní tisk 807/1. Já za sebe doporučuji propuštění tohoto návrhu do druhého čtení a organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil hospodářskému výboru jako garančnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Já pouze několik poznámek k tomuto návrhu zákona o provozu na pozemních komunikacích. Já nemám problém s tím, aby se tzv. zrušila ta místní příslušnost, tzn. aby se řidičský průkaz vydával kdekoli v republice, kde např. ten člověk pracuje. S tím nemám žádný problém. Samozřejmě s tím i souhlasím. Je to věci diskuse. My jsme tento problém už diskutovali, když se rušila místní příslušnost při vydávání např. cestovních dokladů, kdy jsme tento problém řešili v loňském roce touto dobou přibližně. Takže já vítám tento návrh zákona.

Chci se ale zeptat na ten správní poplatek. Správní poplatek, když bude uhrazen, bude patřit komu? Tomu, kdo ten doklad vydal, tedy té obci s rozšířenou působností někde, kde ten člověk má trvalý pobyt, nebo tomu úřadu, kde požádal občan o vydání? Tam je lhůta těch dvacet dnů na přeposlání v tom případě, že se to pošle tam, kam ten občan chce. Komu poplatek bude patřit, resp. budou se ty transakce nějakým způsobem přeposílat mezi jednotlivými úřady?

S tím samozřejmě souvisí i ten problém digitální fotografie. Víte, že ten formát by měl být jednotný. My už jsme to řešili v loňském roce rovněž při projednávání občanských průkazů. Tak aby se to přeposílalo mezi sebou, mezi jednotlivými resorty. Když přijdu na úřad a dělám si tam občanský průkaz a zároveň si chci dělat i řidičský průkaz, tak to přece jen můžou po těch drátech, jak se říká, přeposlat z jednoho počítače do druhého počítače, ta oddělení na tom úřadě jsou vedle sebe. Pan ministr dopravy tenkrát říkal, že je to nějaký technický problém. Nevím. Možná to bude v tom, že některá ministerstva pracují např. ještě v T602, někteří pracují v něčem úplně jiném. Takže tento problém sladit. A já se chci zeptat, v jaké je fázi to sladění, aby to mezi sebou mohlo vůbec komunikovat. To je další věc.

Zároveň za zvážení stojí, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože přece jen ten řidičský průkaz vydává správa státu. I když samozřejmě nesmíme zapomínat na to, že se to týká dopravy, takže doprava přesouvá tu přenesenou působnost na ten úřad. Takže to je na zvážení. A já to navrhu ještě samozřejmě v rozpravě – příkázání garančnímu výboru – změnu na výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nicméně chci, aby tento tisk projednal samozřejmě i hospodářský výbor, protože se to týká provozu na pozemních komunikacích.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan ministr, po něm pan poslanec Ivan Adamec. Prosim, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych se rád vyjádřil k tomuto návrhu zákona. Předně bych chtěl říct, že s tím principem, že by bylo možno vydávat řidičský průkaz kdekoli a že bychom měli občany obtěžovat při této záležitosti správního aktu co možná nejméně, s tím naprosto souhlasím. A chtěl bych říct za Ministerstvo dopravy, že už na tomto konceptu pracujeme. Důvod, proč jsme to nepředložili zatím my do Poslanecké sněmovny, je jednoduchý. Je to otázka připravenosti stávajících systémů a

připravenosti obcí s rozšířenou působností na tento způsob, protože přestože tady můžeme líbivě říct, že přece v dnešní digitální době přenést nějakou fotku není žádný problém, tak bohužel když jsme se základním registrem debatovali o tom, jestli nám poskytnou fotky z občanek na řidičák, tak jsou technické důvody proč ne.

Chtěl bych tady jenom zdůraznit, že my na rozdíl od normálního světa musíme soutěžit všechny tyhle záležitosti podle zákona o veřejných zakázkách, a víte, jak ty soutěže a věci jsou dneska blokovány současným provozovatelem. A pokud se na rychlost tohoto aktu bude tlačit, tak nás dostanete do situace, že nebudeme schopni to řešit jiným způsobem než zadáním stávajícímu provozovateli bez řádné soutěže, tzv. JŘBU, a pak nás budete zase kritizovat, že děláme samá JŘBU a nesoutěžíme. Takže bych v tomto případě chtěl říct ano, my si tuto věc osvojujeme za Ministerstvo dopravy, chceme ji určitě udělat, jenom bych rád poprosil Sněmovnu, zdali byste nám nemohli vytvořit trochu časový prostor, abychom ty věci byli schopni dát dohromady a abychom si potom nefíkali, že dobrý nápad řešíme nestandardním způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju. S faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, s principem samozřejmě nemám žádný problém, naprosto s tím souhlasím. Podle mě poplatky by měl inkasovat ten, kdo dělá tu činnost, tzn. úřad, který vydává. Ale mě by spíš zajímalo a ještě bych řekl to, jestli tohle je problém technického rázu, tak budu rád, že se konečně úřady rozhybou a že ty systémy začnou být kompatibilní, protože žijeme skutečně v 21. století a to, co je dnes běžná věc, že si přes počítače posíláme cokoli, tak si myslím, že ani v tomto případě by to neměl být problém. Chápu samozřejmě pana ministra, že se trochu brání, že JŘBU je vždycky problém, to víme všichni. Ale na druhou stranu v tomto případě si myslím, že asi ta vůle napadat v tomto případě takový přístup by byla výrazně nižší než třeba v případě společnosti KAPSCH. To říkám zcela otevřeně.

Chtěl jsem se jenom zeptat na připomínky Svazu měst a obcí, protože to mě zaujalo. Myslím, že jediné to může být to, že bude nárůst práce na městech, kde jsou univerzity nebo kde je větší pravděpodobnost dojíždění do práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou, po něm paní navrhovatelka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych tady zareagoval na slova pana ministra. Tady je vidět, že vaše vláda jednoznačně selhává v elektronizaci státní správy. To je věc, kterou tato vláda zanedbala, ve které jednoznačně selhává. Nejenom v této věci, ale samozřejmě teď zmiňuji elektronizaci státní správy. A je naprosto smutné, že se to musí řešit poslancekými návrhy. To je věc, se kterou mohla vláda přijít, v programovém prohlášení vlády jsem to i četl, že s tím přijde sama.

Mě trošku překvapila slova pana ministra, kdy se tomu brání, že něco není kompatibilní s něčím. Myslím si, že naopak by se mělo vytvářet nějaké prostředí, které by šlo vstříc nejenom jednotlivým občanům, minule to byly cestovní doklady, takže my tak vytrháváme jednotlivosti, místo aby se věci řešily komplexně. Bohužel do konce volebního období se už asi nedočkáme nějakého komplexního řešení elektronizace státní správy nebo elektronizace správy jako takové, ale v každém případě nemá smysl se bránit minimálně jednotlivostem, které aspoň vyvinou jakýsi tlak na ministerstva, aby v této věci začala něco činit. Možná, že když si to vyzkouší na řídicích, tak zjistí, že podobně se může zachovat u celé řady dalších dokladů a celé řady dalších činností. Takže samozřejmě já jsem jeden z těch, který tu novelu podepsal, předkladatelkou je paní poslankyně Kovářová. A věřím, že to přispěje aspoň k tomu, aby tu vládou trošku popostrčilo v té činnosti, která se týká elektronizace státní správy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní navrhovatelka, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Ráda bych zodpověděla dotazy pana poslance Klána. Ten poplatek se rozdělí, 50 korun by šlo tam, kde se požádá, a 50 korun na ten druhý úřad. A v této souvislosti bych ráda odpověděla i panu kolegovi ohledně výhrad Svazu měst a obcí. Tam se to týkalo ani ne tak správného poplatku, ale plateb za výkon státní správy s tím, že je potřeba ty výkony nějakým způsobem specifikovat, říct, kolik za který výkon obec dostane. Pokud jsem zaznamenala, tak pan ministr financí přislíbil navýšení tohoto poplatku, takže doufám, že by to mohlo jít dobrým směrem a že bychom tento problém mohli odstranit.

Co ovšem odstranit nelze, jsou výhrady pana ministra. Musím konstatovat, že po tom e-mailu, který jsem obdržela od jednoho studenta, který musí cestovat dvakrát do místa svého trvalého bydliště, či občané si musí brát dva dny dovolené, tak jsem se o tento problém začala zajímat. A pan poslanec Farský mi sdělil, že už nějakou dobu komunikuje s Ministerstvem vnitra. Tam ho odkázali na Ministerstvo dopravy. A shodli jsme se na tom, že pozveme na náš podvýbor pro veřejnou správu a eGovernment úředníky, zástupce Ministerstva dopravy. Myslím, že to je dva roky, kdy se tomu tak stalo. Oni nám přislíbili, že za půl roku přijdou a řeknou, jestli je možné tento problém řešit. Za půl roku se dostavili a řekli, že ten problém není možné řešit, a nejprve navrhovali, že by to šlo v roce 2018, pak že by to šlo v roce 2019. A to nám, pane ministře, prostě přišlo už hodně oddálené datum. Proto jsme si řekli, že i přes výhrady, které tady dnes zazněly, ten poslanecký návrh podáme a budeme doufat, že Ministerstvo dopravy se pokusí najít řešení tak, aby to nebylo v roce 2019, ale třeba už v roce 2018.

Co se týče té techniky. Dotazovala jsem se na Ministerstvu vnitra a oni konzultovali s vašim ministerstvem, zda je možno si ty fotografie nějakým způsobem předávat. Konstatovali, že to mají i nějak vyzkoušeno a že by to zkrátka a dobře fungovat mohlo. Co je problémem myslím obecně, a nechci se vracet do minulosti, tak je to, že občanské průkazy a cestovní pasy spadají do kompetence Ministerstva vnitra a řídicíky do kompetence Ministerstva dopravy. Kdysi to bylo pod

Ministerstvem vnitra a vyčlenilo se to. Čili možná pojďme zkusit pustit to dál, dojít k tomu, že usnadníme lidem život a jednoho dne třeba dojdeme k tomu, že se to opět zase vrátí na Ministerstvo vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr s přednostním právem. Prosim, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechci dlouze prodlužovat tuhle debatu. Víte, tady není nedostatek vůle. Tady je opravdu chuť to udělat. Problém je v tom, že ty systémy, za které nás kritizoval, vaším prostřednictvím pane místopředsedo, pan poslanec, že ty byly nakoupeny předtím. My bojujeme s tím, jak se zbavit na závislosti na dodavatelích, kteří jsou tam zabetonováni na dlouhou dobu. Jsem přesvědčen, že se nám to daří, ale jde to prostě pomalu.

Já tady rád slyším, že Ministerstvo vnitra říká, že to půjde. Já věřím tomu, že i tenhle zákon nás popostrčí. V každém případě bych ale rád, abychom měli na mysli, že bychom měli ty věci soutěžit, a ne jít tedy formou JŘBU, a opravdu bych požádal Sněmovnu, ať nám v tom vytvoří nějaký prostor.

A jenom taková glosa. Pokud by si to Ministerstvo vnitra chtělo vzít, já ty řidičáky předám zítra. (S úsměvem.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Ivan Adamec s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Kolovratník, po něm pan poslanec Váňa. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, pane předsedající, tohle mě vždycky pobaví, když tady slyším kompetenční záležitosti, které ovšem na úřadech s rozšířenou působností vůbec nehrají žádnou roli. Občan přijde na úřad a je mu úplně jedno, jestli to padá pod Ministerstvo dopravy, pod Ministerstvo vnitra. On přichází na úřad, na konkrétní úřad v konkrétním městě, a kde jsou pořád úředníci jednoho úřadu. To znamená, nám skutečně v těch obcích, těm občanům, je úplně jedno, pod jakou kompetencí to spadá. Oni to berou jako jeden úřad a nechápou, proč by to nemělo být propojené.

To je asi všechno, co jsem chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, po něm pan poslanec Váňa.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý podvečer. Chápu volání kolegů z opozice. V předchozích volebních obdobích se jim to nepovedlo, tak nám teď chtějí pomoci, abychom byli rychlejší. Ale nechci emotivně schválně zlobit a být ošklivý.

Ono to tady už ve Sněmovně bylo. Já jsem byl zpravodajem tady toho zákona 361 před rokem. Ten návrh tam byl. A pokud si dobře pamatujete, téměř na poslední chvíli před třetím čtením jsme právě tato ustanovení týkající se této problematiky, tak jsme se nakonec tady ve Sněmovně dohodli, tak jsme je z toho finálního hlasování, změnili jsme postoj a byli jsme proti nim právě z důvodů, které tady dnes zmiňuje pan ministr.

Michalovi Kučerovi dávám do jisté míry za pravdu, ten čas běží rychle. Je to služba pro lidi. Je to dobrá služba. A určitě se tady všichni shodneme, že my jako Sněmovna, legislativa, můžeme a máme dávat podněty exekutivě, aby byla rychlejší a výkonnější. Ale pokusím se o návrh takového smířčího, kompromisního postupu. Určitě nechceme ten návrh nebo tu novelu navrhopvat k zamítnutí a dělat zbytečné zlo. Pan ministr o to požádal, takže já chci vyslyšet to volání a navrhuji prodloužení lhůty na projednávání této novely o 20 dnů, tedy celkem na 80 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar a pan poslanec Ivan Adamec. Po něm pan poslanec Váňa.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Pane ministře, zaujala mě vaše slova, kdy jste hovořil, že jsou nějaké technické problémy, které brání přenosu fotografie z občanského průkazu na řidičský průkaz. Nechci vás tady s touto tematikou interpelovat ve čtvrtek. Čili bych vás tímto požádal, jestli byste mi mohl ty technické, nebo vaše úředníky požádat, aby zpracovali ty technické problémy a písemně je předali, abych se na to mohl podívat. Jako technik mi to připadá trochu, řekněme, divné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ivan Adamec, po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, nechtěl jsem, ale kolega Kolovratník mě trochu nadzvedl a vašim prostřednictvím bych mu chtěl sdělit, ať se nevrací do minulosti, protože já jsem tu třeba příkladně vůbec nebyl. A když se mluví o elektronizaci veřejné správy, tak z té minulosti nevím, kdo zaváděl první Czech Pointy a možnost elektronické komunikace. Dneska žijeme v jiné době. Ty technologie šly prudce nahoru. A prosil bych, skutečně, nechte si to někam jinam. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V pořádku. Pan poslanec Váňa. Prosím, pane poslanče, s řádnou přihláškou.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, musím říct, že v tomto případě návrhu zákona nejsem ve střetu zájmů, neboť řidičský průkaz už mám, tak jako většina z vás. Nicméně si myslím, že počet občanů, kteří řeší problémy s registrem řidičů a musí přicházet na úřad, je natolik veliký, že bychom se opravdu mohli zamýšlet i nad takovouto dílčí věcí, která zjednoduší občanům život. To, že se

tam našly nějaké dílčí technické problémy, snad máme naše úřady k tomu, aby problémy řešily, ne aby je vytvářely. Myslím, že to zvládnou. Věřím i Ministerstvu dopravy v tomto případě. Možná. Naivně.

Je dobré si říci, že podpořit mobilitu občanů v dnešní době, kdy i třeba úřady práce dávají příspěvek na to, aby lidé mohli dojíždět do práce, ale tím, že do práce dojíždějí, tak vlastně ztrácejí kontakt s úřady ve své domovské obci, že skutečně v dnešní době propojení informačních systémů je absurdní, kdy vážeme výkon těchto činností na konkrétní místo.

A možná když prodloužíme na 80 dní tu lhůtu, za což bych se také přimlouval, tak mezitím se objeví nějaké nové technologie, které to zjednoduší. Dneska ta technika jde strašně rychle dopředu. Takže pár dní zpoždění někdy nevádí. Někdy je to k dobrému. Nicméně pusťme tento zákon do prvního čtení a řešme ve výborech, jak jej upravit tak, aby byl dobrý pro lidi a realizovatelný pro naše úřady. Protože některé věci se tam jistě budou muset změnit, například nezačne platit 1. října 2016, jak je v tom návrhu původně uvedeno. Takže určitě bude nezbytné tam provést určité změny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. A to byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Já jenom pro paní kolegyně a pány kolegy shrnu, co tu bylo navrženo. Pan poslanec Klán navrhl, aby garančním výborem, který projedná tento návrh, byla veřejná správa a regionální rozvoj. Já bych tedy poprosila, kdyby to prošlo, aby hospodářský výbor také projednal tento návrh zákona. A potom bylo navrženo prodloužení o 20 dnů, což znamená na 80 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přivolám naše kolegy z předsálí. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Pardon. Ještě závěrečné slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem ráda, že jste pochopili, že cílem této novely je zjednodušit život občanům, i když možná nezjednodušíme život poslancům ve výborech, protože se samozřejmě budeme muset vypořádat s připomínkami, které zazněly zde a které má Svaz měst a obcí, a i s tím, co říkal pan ministr. Předem děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A nyní se tedy už opravdu budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru, nicméně je tady protinávrh pana poslance Klána, který jako garanční výbor navrhuje výbor pro veřejnou správu a regionální

rozvoj. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na přikázání tohoto návrhu zákonu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání tomuto garančnímu výboru, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 324, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný. Konstatuji, že návrh jsme přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Paní poslankyně Matušovská navrhla přikázat tento návrh hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 325, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 118, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dále zazněl návrh na prodloužení lhůty o 20 dnů na 80 dnů.

Zahajuji hlasování o návrhu na prodloužení lhůty. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 326, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 117, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu, dále hospodářskému výboru a lhůta byla prodloužena o 20 dnů na 80 dnů. Děkuji paní navrhovatelce i paní zpravodajce a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

86.

Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvé čtení podle § 90 odst. 2. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 596/1.

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji za slovo. Pro vaše osvětlení, je to věc poměrně lakonická a možná, že už tím, jak zapadala prachem, jste zapomněli, že to bylo předloženo do Sněmovny loni v létě. V podstatě jde o velmi dílčí úpravu zákona o dani z přidané hodnoty, kdy sledujeme cíl, aby v přílohách tohoto zákona, které

definují zařazení jednotlivých komodit do základní snížené nebo druhé snížené sazby, aby se posunul do té sníženější sazby, tedy laicky řečeno desetiprocentní, komodita, která se zove noviny a časopisy.

Zdůvodnění je velmi jednoduché, protože na trhu těchto tiskovin dlouhodobě dochází k výraznému propadu a tento propad není zrovna kompenzován, nebo že značné části není kompenzován nárůstem elektronických médií. Víte, že řada novin má své digitální verze. Z toho lze v podstatě dedukovat, že se méně čte tento druh tiskovin a že i na trhu uvádá jakási pluralita nebo soutěž, která by v tomto oboru měla být přirozená. Není divu, ono to není jenom přesunem zájmu z jednoho typu mediálního prostředku k jinému, ale souvisí to i s tím, že rostou ceny. Kdybychom se drželi ne všech nákladových položek, ale jenom onoho DPH, tak blahé paměti před deseti lety byla snížená sazba DPH 5 %, teď to v tomto případě vystoupilo na 15 %, což je 10 procentních bodů. Řeklo by se maličkost, ale pro řadu subjektů na trhu je to podstatná věc, a je šance, že se to projeví i v konečné ceně pro uživatele, tedy nejen že se bude moci více nadechnout výrobce toho média, ale že uživatel si ho bude moci pořídit za méně rostoucí, nebo dokonce mírně nižší cenu.

Pochopitelně byste se zeptali, do jaké míry tento návrh má nějaký zásadnější dopad do veřejných financí. S ohledem na to, že jak cenová elasticita, tak změny v poptávce asi nebudou příliš výrazné, tak dopad do státního rozpočtu je opravdu marginální. A přiznávám, že naším motivem není snad stabilizovat či lépe zbilancovat veřejné finance, ale skutečně se zaměřit na to, aby lidé měli šanci si pořídit z různých titulů, aby nemusely končit jeden za druhým. Takže to je naše hlavní ambice. Pochopitelně když jsem tehdy v létě 2015, když to pak dorazilo do vlády a vláda to přečetla a přijala k tomu stanovisko, tak asi hlavní výhrada byla, že to není komplexní přístup. To já pochopitelně přiznávám. Mně by se líbil komplexnější přístup, ale k němu za celé období od loňského podzimu doteď nebyla vůle, takže proč se nezaměřit na dílčí řešení. Koneckonců vláda samotná některá dílčí řešení na úseku DPH navrhla.

Takže to je v kostce mé úvodní slovo. Samozřejmě záleží na vašem uvážení. Já si myslím, že to projednatelné je, racionalita toho návrhu snad je dostatečně zdokumentována. A pokud nebude zavetován onen § 90, tak jenom předesílám, protože ten návrh je skutečně už hodně zanesený prachem, narodil se loni v létě, tak pochopitelně jedna věc tam už úplně nesedí, takže bych v podrobnější rozpravě vás požádal, zda byste nepřijali tu technickou úpravu, že pokud se tam uvádí datum účinnosti k 1. lednu 2016, tak to opravdu, ale opravdu stihnout nemůžeme, takže bychom tu šestku přemalovali na sedmičku. Myslím si, že to vcelku technická úprava je, pokud dáte souhlas s logikou a obsahem toho návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Václava Votavu, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pan předkladatel mi značně ulehčil moji roli zpravodaje. Myslím, že tady podrobně popsal, ona je to jednoduchá novela týkající se přesunu novin a časopisů ze sazby DPH patnáctiprocentní na druhou sníženou desetiprocentní. Předkladatel i požaduje, aby to bylo schváleno v prvním čtení podle § 90, samozřejmě pokud nebude vysloveno veto. Uvedl zde také, jaký to bude mít dopad do rozpočtu. Uvádí asi 450 milionů, což je částka, dá se říci, rozpočtově marginální opravdu, i když pro někoho možná velká, ale rozpočtově opravdu marginální.

Moje stanovisko k této novele je schválit již v prvním čtení podle § 90. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo. Já tady nebudu teď navrhovat nic, ale musím se podělit o několik myšlenek. Proti třetí sazbě DPH jsme byli vždycky. Vládní koalice si ji prosadila. Já se osobně domnívám, že to nepřinese nic dobrého našemu daňovému systému. Nakonec chtěli jsme vrátit hodnotu DPH na hodnoty z období před důchodovou reformou, kdy vzrostlo navýšení o jedno procento obou sazeb, jak základní, tak snížené, to také neprošlo. Místo toho se zavedla třetí sazba.

Chápu, je to bohužel záměr, proti tomu nic nemám, proti tomu, co tady říkal pan kolega Dolejš z hlediska toho, že knihy nebo časopisy si zaslouží speciální pohled, jestliže chceme, aby je lidé četli, ale z hlediska, řekl bych, našeho daňového systému a z hlediska toho, jak s DPH pracujeme, dle mého soudu je to špatně. Je to velmi špatně. Já osobně s tím mám velký problém. Protože na jednu stranu chápu záměr předkladatele, na druhé straně mi vadí ten systém, který je tady nastaven.

Kdykoliv jsme otevřeli problematiku vrácení hodnot DPH na hodnoty, které byly před důchodovou reformou, kterou nakonec vládnoucí koalice zastavila, zrušila druhý pilíř, tak na to tady nikdo neslyšel. Přitom ekonomika na to je nastavena velmi dobře. Šlo by to udělat a rozhodně bychom měli spíš pracovat na tom, abychom měli limitně jednu sazbu. Ale chápu, že to nikdy neprojde, asi, zřejmě v nejbližším období, protože všude je to nastaveno takto minimálně na dvě sazby, anebo abychom se vrátili k modelu základní a snížené sazby DPH – nastavit tak, abychom tady prostě neřešili samé výjimky. Prolomili jsme to jednou, respektive koalice to prolomila, tu třetí sazbu, začala dělat výjimky a teď to bude o výjimkách. Najdu dalších x bohuželých činností, lidských činností, které by zasloužily sníženou sazbu DPH, a to si myslím, že je špatný způsob.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy? Pan poslanec Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, v této chvíli bych rád požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání půl hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nezbyvá než vám vyhovět. Přerušuji jednání Sněmovny do 17 hodin 40 minut. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.40 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážení pánové, je 17.40 a my budeme pokračovat v našem přerušném jednání. Jsme v obecné rozpravě bodu 86. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím.

Ještě poprosím pana navrhovatele pana poslance Dolejše, aby se posadil ke stolu zpravodajů. Pan poslanec Votava již místo zaujal. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 596 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení." Dříve než dám hlasovat, vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

A v tuto chvíli zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 327, do kterého je přihlášeno 117 přítomných, pro 96, proti 4. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Jenom dotaz na pana kolegu Benešika. (Odpověď z pléna.) Ano, děkuji, odmažu vás tady.

Nyní budeme pokračovat podle § 90 a já zahajuji podrobnou rozpravu, do které se hlásí pan navrhovatel. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Jak jsem již avizoval, vzhledem k tomu, že materiál tady ležel dlouho, tak je třeba provést jednu drobnou technickou úpravu, a to u data účinnosti. Přemalovat rok 2016 na rok 2017. Čili místo šestky sedmička. Je to opravdu technická úprava. Od 1. 1., ale to zůstává. Čili je tam napsáno 1. 1. 2016, bude tam napsáno 1. 1. 2017.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova pana navrhovatele. Pana zpravodaje, také není zájem.

Takže nyní se vypořádáme s hlasováním o přednesené změně a tou je datum účinnosti od 1. 1. 2017.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 328. Přihlášeno 130 přítomných, pro 114, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 596, ve znění schválených úprav."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 329. Přihlášeno 135 přítomných, pro 101, proti 14. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a jeho projednávání končí.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

134.

**Návrh poslanců Ladislava Velebného, Dany Váhalové, Zdeňka Syblíka, Pavla Kováčíka a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti a o úpravě některých podmínek jejího provozování (zahrádkářský zákon)
/sněmovní tisk 857/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 857/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych vám představil sněmovní tisk 857, novelu zákona o podpoře zahrádkářské činnosti a úpravě některých podmínek jejího provozování, takzvaný zahrádkářský zákon.

Současné společenské postavení českého a moravského zahrádkářského hnutí je výsledkem mnohaletého vývoje naplňovaného úsilím o právní zakotvení této činnosti a o vytvoření podmínek srovnatelných se zeměmi EU. Zákon č. 83/1990 Sb. sice umožnil našim zahrádkářům zakládat zahrádkářské spolky jako občanská sdružení, přesto samotná zahrádkářská činnost a zejména podmínky pro její provozování nejsou upraveny samostatným zákonem a ani jednotlivé právní předpisy neobsahují speciálně ustanovení pro její výkon. Přitom potřebu speciální úpravy zajišťující její podporu a vytvoření nezbytných podmínek pro rozvoj odůvodňuje její společenský význam, který je často podceňován a stavěn na okraj společenského zájmu, přestože se této činnosti věnuje v naší republice okolo jednoho milionu lidí. V České republice je organizováno okolo 150 tisíc zahrádkářů. Zahrádkáři obhospodařují více než 14 tisíc hektarů půdy, z toho v osadách okolo 10 tisíc hektarů.

Tento návrh zákona byl vypracován ve spolupráci s Českým zahrádkářským svazem a s řadou právníků. Navrhovaný zahrádkářský zákon je zákonem speciálním, který upravuje podmínky provozování zahrádkářské činnosti, a lze konstatovat, že pro zahrádkáře je stejně významný jako zákon o myslivosti pro myslivce nebo rybářský zákon pro rybáře. Podobné zákony jsou v platnosti v okolních státech, například v Německu, ve Francii, v Rakousku, v Polsku nebo na Slovensku.

Je třeba ocenit práci Českého zahrádkářského svazu s dětmi a mládeží, která vede děti k úctě k přírodě. Zároveň Český zahrádkářský svaz vnímám jako odborného garanta, který zajišťuje poradenskou činnost, která je základem zvyšování úrovně zahrádkářské činnosti jako takové. Uvádí do života nejnovější odborné poznatky a výsledky vědecké práce v oboru pěstování rostlin, šlechtění a ochrany rostlin, a tím předává zkušenosti ve všech oblastech zahrádkářské činnosti. Zahrádkářská činnost kultivuje vztah člověka k přírodě, má své ekologické a sociální aspekty. Zahrádky výrazně rozšiřují plochy zeleně a přispívají tak ke zlepšení životního prostředí v obcích a ve městech.

Na základě výše uvedených důvodů se domnívám, že zahrádkářské hnutí si zaslouží zakotvit právní postavení a veřejnou prospěšnost v České republice v právním řádu České republiky a zahrádkářský zákon pomůže vytvořit zákonné předpoklady pro realizaci jeho poslání v místních, národních či mezinárodních podmínkách.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a není v rozporu s právem Evropské unie. Návrh zákona o zahrádkářské činnosti jednorázově ani dlouhodobě nezatíží státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty. Nemá negativní vliv na životní prostředí ani negativní sociální dopady.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám vás proto o propuštění návrhu zákona o zahrádkářské činnosti do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji panu návrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Miloš Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již bylo řečeno mým předřečníkem panem kolegou Velebným, předložený návrh zákona zakotvuje právní postavení zahrádkářského svazu, upravuje zahrádkářskou činnost jako veřejně prospěšnou, stanoví postup a způsob orgánů vykonávajících správu majetku České republiky a územních samosprávných celků při podpoře podmínek pro rozvoj zahrádkářské činnosti. Dále pak stanoví podmínky pro zahrádkářskou činnost, pro zřízení zahrádkářských osad a pro užívání pozemků v zahrádkových osadách.

Sešel jsem se s předsedou Českého zahrádkářského svazu panem Kozlíkem, kde jsme podrobně diskutovali problematiku právě zakládání a zřizování zahrádkářských osad. Toto téma ještě budeme muset projednat ve výborech, protože ta problematika,

ač se zdá, že zákon o podpoře zahrádkářské činnosti a úpravě některých podmínek – se zdá jednoduchá, tak tam budeme často narážet na stavební zákon.

V návrhu je zakotvena možnost, aby právnická osoba vykonávající zahrádkářskou činnost nabyla status veřejné prospěšnosti, pokud splní podmínky stanovené jiným právním předpisem. Návrh zákona dále určuje zvláštní náležitosti pachtovní smlouvy odrážející specifika pro pachtování zemědělských pozemků k zahrádkářské činnosti.

Teď už bych opakoval to, co říkal kolega Velebný. Navrhovaný zákon je pro zahrádkáře skutečně významný jako zákon o myslivosti pro myslivce nebo rybářský zákon pro rybáře. Tento zákon platí třeba v sousedních státech, v Německu, v Rakousku nebo v Polsku.

Proto bych navrhoval a doporučoval návrh zákona propustit do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které zatím evidují jednu přihlášku. Prosím k mikrofonu pana poslance Adamce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, paní předsedající. Hezký podvečer, dámy a pánové. No, já hned úvodem chci říci, že proti zahrádkářům a jejich činnosti osobně vůbec nic nemám. Ale na druhou stranu jsem tady včera zaslechl poprvé, že přerazujeme tento zákon mimo ten původní pořad, tak to jsem opravdu trochu nepochopil a nechápu to doteď.

Já bych možná nejdříve obecně řekl pár věcí. Víte, já jsem před deseti lety při svém působení v horní komoře Parlamentu České republiky se setkával s názory, že náš právní řád se zbytečně zapleveluje speciálními zákony, že zákonů máme moc, že tady je neustálá snaha každou lidskou činnost podrobit speciálnímu zákonu a že takto by to do budoucna dál nešlo. Dokonce si vzpomínám na návštěvu tehdejšího prezidenta pana Václava Klause, který na toto téma mluvil na plénu Senátu Parlamentu České republiky, a za patřičných ovací senátorů, kteří mu dali za pravdu, že je potřeba zákony spíše rušit, zjednodušovat a nedělat náš právní systém stále složitějším. Paradoxně mu nejvíce tleskali ti senátoři, kteří měli snahu největší tak se chovat.

Já si myslím, že nemá význam opravdu každou lidskou činnost svazovat speciálním zákonem, a je mi úplně jedno, co mají v Německu nebo v Polsku. Já si myslím, že tady ty podmínky máme nějaké, nakonec zahrádkáři fungují v těch městech a obcích, znám to z vlastní zkušenosti, nikdy jsem nenarazil na nějaký zvláštní problém. Možná jediný byly ty pozemky. A to je potřeba říci, že tady podle mne tímto návrhem zákona zase budeme dělat malinko problémy, protože jsou dva druhy zahrádkářů, a to jsou ti, kteří mají vlastní pozemky, vlastní zahrady, mimochodem i já jsem zahrádkář, jsem spoluvlastníkem velké zahrady u rodinného domku a nevidím důvod, proč by nějaký zákon mi měl říkat, jak se mám chovat na zahrádce. Takže tady už vidím, že zakládáme další nerovnosti.

Mimochodem, milion našich občanů se zabývá zahrádkářskou činností, ale registrovaných je jenom 150 tisíc. No tak jako tohle už mi trochu nehraje.

Já musím tedy říci, že paradoxně když ten zákon nepřijmeme, tak se nestane vůbec nic, a když ho přijmeme, tak se nestane také vůbec nic, tak je otázka, proč takovýto návrh zákona přijímáme.

Možná bych se zastavil u stanoviska vlády. Je tam neutrální stanovisko. A já bych si možná přál nejenom jako opoziční poslanec, aby vláda projevovala více odvahu k těmto návrhům, a není to tak, že se pak k tomu připodepíšou významní činitelé vlády jenom proto, aby byl klid v poslaneckém klubu a aby se prosadily takovéto věci, protože když tady čtu, že navrhovaná právní úprava může do jisté míry se jevit jako nadbytečná, neboť stávající normy veřejného i soukromého práva poskytují dostatečný prostor pro realizaci zahrádkářské činnosti, tak nechápu, proč je tam "může do jisté míry". Já si myslím, že máme dostatek obecných zákonů na to, aby zahrádkáři mohli fungovat. Já se děším toho, že za chvíli budeme schvalovat zákony pro oddíly basketbalu, pro další lidské činnosti, a nakonec všechno bude (nesrozumitelné) zákony a budeme se z toho divit.

Já si myslím, že skutečně bychom neměli přijímat nadbytečné zákony. Chápu snahu zahrádkářů. Nic proti jejich činnostem nemám, naopak ji podporuji.

K tomu, co tady říkal poslanec Velebný. No, dalo by se s tím polemizovat v mnoha bodech, jestli vždycky ta činnost je únosná, nebo není, nebo jak se to děje v těch zahrádkářských koloniích. Já si nejsem tak jistý, že všechno to, co tady bylo řečeno, je úplně sto procentní pravda, ale myslím si, že samozřejmě předkladatel to míní pozitivně a rozhodně to nemyslí, že by nás chtěl uvést do nějakých pochybností tímto způsobem. Ale já tedy musím říct, že opravdu, opravdu, nezlobte se na mě, jestli chceme pokračovat tímto způsobem, tak si myslím, že je to špatně pro budoucnost. A jestliže teď lidé říkají, že prostě právní řád je problém, vymahatelnost práva je pořád velký problém, trvá to dlouho, nakonec řada našich občanů se ani prostě toho práva nedomůže, protože mezitím třeba zemřou nebo přestanou vnímat ten problém, máme tady případy, které se řeší více jak deset let. Já si myslím, že skutečně toto bychom neměli dělat a i v případě to, že nemám nic proti zahrádkářské činnosti, naopak si myslím, že je to dobře, ale také se změnil ty činnosti těch zahrádkářů trochu, doba se posunula někam jinam.

Já si myslím, a řeknu to zcela otevřeně, a chápu, že pokud si to koalice prosadí, tak tento návrh zákona bude, a já si myslím, že je potřeba vyřešit pozemky. Ať jim stát ty pozemky prodá nebo ať jim udělá takové nájemní smlouvy, aby neměli pocit ohrožení. Ale rozhodně máme tady dva druhy zahrádkářů, jedno ty, co vlastní, druhé ty, co nevládní, a ti, co nevládní na to budou mít vlastní zákon.

Nezlobte se na mě, já navrhuji zamítnout tento návrh zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. O tomto návrhu budeme hlasovat po ukončení rozpravy.

Nyní eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Votavu, poté pana poslance Plzáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. No, nejsem zahrádkář, nejsem ve střetu zájmů, nicméně zahradu mám samozřejmě, ale organizován nejsem. Pan kolega Adamec tady myslím nedomyslel to, nebo si to špatně přečetl, ale to se týká organizovaných zahrádkářů, jejich svazu. Když něco dělám na své zahrádce, můžu si dělat koneckonců, co chci, pokud nepřekračuji zákon nebo obecně právní předpisy, ale jinak si tam můžu samozřejmě dělat, co chci.

Já bych se moc přimlouval za to, aby zahrádkáři měli konečně tento zákon. Já už jsem v Poslanecké sněmovně nějaký čas a vím, že o to zahrádkáři usilovali léta. Vzpomínám si na pana poslance Grünera, který je mimochodem z mého kraje, z kraje Plzeňského, který tehdy prosazoval ten zákon. Nakonec kvůli tomu, že končilo volební období, aspoň myslím, že to tak bylo, tak ten zákon neprošel. A zahrádkáři ho opravdu chtějí. Já s nimi dost spolupracuji, s organizovanými zahrádkáři samozřejmě, s jejich svazem, a opravdu chtějí, aby konečně měli svůj zákon a tam byly naprosto jasně dané věci, které potřebují ke své činnosti. Takže já samozřejmě budu podporovat tento zákon, nejenom aby se dostal do druhého čtení, ale aby nakonec byl schválen.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Plzáka, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Tak já organizován jsem, jsem organizován v Českém filatelistickém svazu a už se těším, až tady budeme schvalovat zákon, který nám nějakým způsobem určí, jakým způsobem si máme třídit sbírky atd. Teď to ženu do extrému. Kromě jiného jsem členem České numismatické společnosti a nejsem organizován, ale rýpu se v hlíně také.

Já podpořím kolegu Adamec, který tady řekl: pokud si to koalice prosadí. Já pro tento zákon hlasovat nebudu, protože mi to přijde jako totální nesmysl. Jenom abychom tady definovali, co vlastně ta obecně prospěšná činnost je, tak použiju citace z občanského zákoníku: "Veřejně prospěšná je právnická osoba, jejímž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností k dosahování obecného blaha." To je velmi pofidérní termín. Samozřejmě každý, kdo se hrabe v nějakých sbírkách, u toho určité blaho prožívá a je otázka, jestli potom v tomto případě na to musí být zákon.

Děkuji. Mně to opravdu přijde... My bychom ty zákony spíš měli rušit než další dávat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Bendla, připraví se pan poslanec Adamec, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já chci podpořit ty, kteří říkají, že takovýto zákon Česká republika nepotřebuje, protože není vůbec důvod rozlišovat ty, kteří pracují na zahrádě a jsou organizováni, a ty, kteří pracují na zahrádě a organizováni nejsou, a z jedněch dělat ty, kteří jsou veřejně prospěšní, a druhí nikoli.

Na obcích by to znamenalo, že je každý veřejně prospěšný zahrádkář, protože tam žádné zahrádkářské svazy z naprosté většiny nejsou, a to říkám jenom proto, že tam možná někde se někdo takový objeví. Není to podle mě potřeba. Je třeba, ať si zahrádkářské svazy vytvoří nějaký systém komunikace se svou radnicí, se starostkou nebo starostou a se zastupitelstvem, aby si navzájem vyhověli.

To, co bychom mohli a měli udělat my, je pomoci těm zahrádkářům, ať se dostanou ke své půdě, ať stát zbytečně nedrží pozemky, ať jim je prodá, nabídne jim je k prodeji, ať můžou normálně řádně hospodařit jako každý jiný, kdo má zahradu u svého domu. A v tom si myslím, že bychom jim pomohli víc, než když z nich tady budeme dělat veřejně prospěšnou činnost, protože to už pak jenom zbývá, že zase navrhnete nějaký dotační titul na podporu veřejně prospěšné činnosti, a už tady budeme mít zase rozdíly, které nevedou určitě k ničemu dobrému.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Adamce. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Já budu hovořit velmi krátce. Já jsem samozřejmě pochopil ten rozdíl, mluvil jsem tady o tom. Milion lidí se zabývá zahrádkářením, ale jen 150 tisíc je organizovaných. Nerozumím tomu nepoměru, proč děláme zákon pro 150 tisíc občanů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní eviduji přihlášku do rozpravy pana poslance Bendy, po něm se připraví pan poslanec Pavera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, pane navrhovatelé, dámy a pánové, já se přiznám, že posleze navrhu, aby ten návrh zákona byl přikázán, pokud projde v prvním čtení, ústavněprávnímu výboru. Protože to vůbec není o zahrádkářství. To je o změnách základních předpisů zejména v oblasti soukromého práva, které se tady navrhují, a je to typický zákon – já fakt nevím, kdo ho psal – ale typický zákon, který je souborem zbožných přání sepsaných do textu a který se tváří, že se v zemi nic nestane. Jenom se divím, že tam nemá mnoho stran sankčních ustanovení, ty mi tam ještě chybí, ale nepochybně budou ještě dopsány. Tam jsou přece úplně roztomilosti. Zahrádkářskou činností se pro účely tohoto zákona rozumí činnost zaměřená na pěstování ovoce a zeleniny a tak dál, květin, užitkových a okrasných rostlin na zahrádkách, jejich další zpracování. Posleze se ovšem říká: Podmínkou rozvoje zahrádkářské činnosti je právo použít, užívat a používat vhodný pozemek, který je k tomuto určený v souladu s účelem tohoto zákona a dalšími právními předpisy /dále jen vhodný pozemek/. Co když ten pozemek mít nebudu a budu si to dělat na svém pozemku, který k tomu třeba není určen v souladu s ostatními právními předpisy a s účelem tohoto zákona, tak mám zakázanou zahrádkářskou činnost? No podle dikce tohoto zákona ji mám zakázanou. Ale já si myslím, že bych ji mít zakázanou neměl, na své zahrádce si můžu pěstovat

cokoli, ať jsem v souladu se zahrádkářským zákonem, nebo nejsem v souladu se zahrádkářským zákonem.

To samé se samozřejmě týká statutu veřejné prospěšnosti. Ono se to tady obchází, protože se říká "v souladu s jinými právními předpisy". Ale jestli někdo malinko tuší, co to je statut veřejné prospěšnosti, tak to je statut, který osvědčuje, že dělám něco pro veřejnost, nikoli jen pro sebe. A to musím nějakým způsobem prokázat. A jsou samozřejmě spolky podle občanského zákoníku, které jsou čistě pro sebe, ty také o žádný statut veřejné prospěšnosti nežádají, a pak jsou spolky, jejichž účelem a cílem je pomáhat někomu jinému – bezdomovcům, feťákům, matkám s dětmi, kterým utekli tatínkové, desítkám a desítkám dalších podobných věcí. Pak můžou někdy získat statut veřejné prospěšnosti, pak mají případně nárok na daňové úlevy a další věci. Ale to tedy opravdu na tom zahrádkářství nic takového nenajdu, pokud nebudu vymýšlet nějaké úplně pofidérní důvody, jako že v dané lokalitě jsem o několik procent zlepšil kvalitu vzduchu nebo něco podobného. Ale představa toho, že zahrádkářství je v jakémkoli slova smyslu činností veřejně prospěšnou, prospívající ještě někomu jinému než těm, kdo na těch zahrádkách si sami pečují a pracují, je podle mě zcela iluzorní. Takže opět toto ustanovení zůstane zcela nenaplněno, jenom se tak říká, kdyby náhodou.

A takhle bych to mohl probírat paragraf po paragrafu včetně toho, že na závěr říkají, kdo neuvede zahrádkářskou kolonii do souladu s tímto zákonem do šesti měsíců, bude zrušen jako právnická osoba, což pokládám taky za docela roztomilé. Můžou být registrováni úplně jiným způsobem. Řada dalších představ, která tam je uvedena, jako můžou si požádat o státní nebo jiné veřejné pozemky, pokud jsou tyto trvale neupotřebitelné pro stát – já nevím zase, jestli někdo rovněž tuší, co to znamená trvale neupotřebitelné, ale zrovna třeba zahrádkářské kolonie by úplně klidně mohly ležet někde, kde stát má jiné zájmy. Například je to zátopová oblast, je to suchý poldr. Když tam budou zahrádky, nikomu to nevádí, pěstovat si tam můžete, no ale holt si tam už k tomu nemůžete postavit domečky, ve kterých budete bydlet, a musí to být nějakým způsobem průchozí. Ale podle tohoto zákona by se zase vlastně říkalo: ty pozemky, které jsou jinak trvale upotřebitelné, není možné pronajmout na zahrádky.

Myslím, že to je fakt jakoby soubor zbožných přání hluboce nedomyšlený. Velmi bych prosil, abychom podpořili návrh pana poslance Adamce, aby to bylo buď zamítnuto, nebo navrhuji alternativně vráceno navrhovateli k dopracování. Pokud tohle má někdo dělat, tak to má udělat vláda, opravdu připravit to, co se má upravit, jestli se vůbec něco chce upravovat. Představa toho, že to tady budeme přepisovat ve výborech... Jenom krátkým čtením jsem se vám snažil dokázat, že to je na přepsání úplně celé. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Jen se utvrzuji v tom, že z vašich úst padl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a že se připojujete k návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Ano, děkuji.

Eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Vondráčka, připraví se pan poslanec Sed'a. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem to nevydržel. V reakci na svého předřečníka. My jsme to probírali. Určitě si to zaslouží v případě, že ta norma půjde dál, abychom se tím zabývali v ústavněprávním výboru.

Ale neodpustím si poznámku, jestli si zahrádkáři uvědomují, že nám zaplevelopují právní řád. (Smích v sále.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A poprosím k mikrofonu pana poslance Sedu. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přiznám se, že jsem ve střetu zájmů, protože od roku 1988 jsem členem Českého zahrádkářského svazu. Takže bych k tomuto zákonu mohl říct mnoho. Ale mám jenom dvě poznámky.

Ta první se týká občanské společnosti. Máme plnou hubu řeči o občanské společnosti, jak budeme podporovat spolky. A zahrádkáři jsou jedním z takových spolků. Jsou, a velmi důležitým.

Druhá věc, veřejná prospěšnost. Zahrádky nejsou jenom v tom, že například zahrádkářské kolonie si zkultivovaly, a teď jsou v nájmu, různé pozemky, které byly řekněme jako skládky a podobně, a teď se oprávněně bojí, protože už ty případy nastaly, že jim nájemci prostě pozemky seberou. Ale oni dělají školení, spolupracují se základními a středními školami, dělají výstavy, dělají přednáškovou činnost. Mají své palírny, mají své moštárny. A to opravdu slouží i nejenom členům Českého zahrádkářského svazu. Takže je to opravdu veřejně prospěšná činnost.

Chápu ty výhrady, ale žádám vás, pusťte to do druhého čtení a některé vaše základní výhrady můžeme ošetřit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Plzáka, připraví se pan poslanec Benda a po něm pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Jenom krátce k předřečníkovi. Prosím vás, Český svaz filatelistů také dělá přednášky, pořádá výstavy, vydává knížky, prostě dělá spoustu věcí jako ti zahrádkáři. Já myslím, že se dočkáme brzo zákona o filatelii, numismatice a tak dál.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Bendu, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já mám kolegu Sedu moc rád, ale spíš jenom mě vyprovokoval možná snad až uřeknutím, které tady předvedl. Ale jestli statut veřejné prospěšnosti se bude prokazovat tím, že mají palírny, pak se ptám pana profesora Vyzuly, proč schvalujeme zákon proti

alkoholismu a jiným toxikomaniím. Protože jestli je to veřejně prospěšná činnost, taková palírna, tak pak tedy fakt nechápu, proč regulujeme alkohol. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Adamce s faktickou.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Možná by byla polemika o tom, jak to je. Ale já jsem chtěl říct kolegovi Sedovi vašim prostřednictvím – přece mluvit o občanské společnosti v tom duchu, že když část společnosti nezabalím do zákona, že nebudujeme občanskou společnost, to je docela tvrdé nařčení. Já si myslím, že občanská společnost se buduje trochu jinak. Ne že tady prostě schválíme zákony a budeme je nutit se chovat v tom zákonném mantinelu. Přece občanská společnost má úplně jiný účel, jak vzniká. Vzniká zespodu činností těch lidí, a ne že jim svrchu nadiktujeme, jak se mají chovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím s faktickou pana poslance Kováčika. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, probíhá tady klasický názorový pravolevý střet. Akorát tady ten střed občas neví, jak se k tomu postavit, ale to je přirozené.

Já jsem osobně přesvědčen o tom, že... a hlásím střet zájmů, jsem členem Českého zahrádkářského svazu, aktivním členem Českého zahrádkářského svazu. Nejen že si tedy chodíme obdělávat svůj pozemek, svoje pole nebo svoji zahrádku, ale poskytujeme řadu služeb veřejnosti, která by jinak, nebýt zahrádkářů, prostě byla na venkově o tu nabídku služeb ochuzena.

Jen tak pro zajímavost, to není žádný moderní výmysl, zahrádkářské hnutí. A zejména na území Čech, Moravy a Slezska vznikalo už koncem 19. a začátkem 20. století. Vrchol rozmachu byl ve 30. letech, kde zahrádkaření zejména těm drobným lidem, těm, kteří přicházeli o práci, a víte, že to byla obrovská krize, pomáhalo přežít. Dnes je zahrádkaření kulturním, ale i ekonomickým fenoménem.

Volně navážu na pana kolegu Marka Bendu. Ano, jsou i spolkové palírny, jsou i spolkové moštárny, jsou i další služby, které pomáhají, aby se to, co občanům na zahrádkách vyrostlo, zužitkovalo a spotřebovalo, aby z toho byly kvalitní produkty, které potom pomohou třeba i tomu zdraví.

Ale co je důležité. Dneska mladí lidé, kteří nemají, a děti, které nemají jinou zábavu na venkově než internet či ještě jinačí věci, tak jsou vedeni k lásce k přírodě, k pokoře k lidské práci, k tomu, aby si vážili jeden druhého. A to si myslím, že je jeden z velmi významných veřejně prospěšných přínosů. Já jako jeden ze spolupředkladatelů prosím o to (upozornění na čas), abychom i toto vzali v úvahu a návrh zákona propustili do dalšího jednání. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím s řádnou přihláškou do rozpravy pana poslance Paveru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký dobrý večer, vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové. V podstatě to, co tady bylo řečeno kriticky k návrhu zákona, myslím si, že všechno bych podepsal, protože opravdu i já se připojuji k tomu, aby tento zákon byl zamítnut v prvním čtení, protože si rovněž myslím, že je naprosto zbytečný. A to už tady zaznělo. A teď řeknu i proč.

Osobně si myslím, že Český zahrádkářský svaz, který existuje na obcích, vůbec takový zákon nepotřebuje. Spíš možná nějací členové celostátních nebo krajských výborů, kteří chtějí získávat nějaké dotace pro svoji činnost lektorskou a podobně, si chtějí toto uzákonit, aby mohli čerpat dotace potom z Ministerstva zemědělství, popřípadě z něčeho jiného.

Zahrádkářské svazy, které jsou na obcích, fungují naprosto normálně, to asi víte všichni, kteří jste z obcí i měst. A všichni také víte, že obce a města tyto zahrádkářské svazy stejně jako všechny spolky a organizace v drtivé většině podporují. Já jsem tady už v minulosti několikrát říkal i to, že třeba u nás v Boleticích, které mají 4 400 obyvatel, máme zhruba 30 různých spolků a organizací. Každý spolek dostává od tří tisíc až do několika desítek nebo sta tisíc korun. Dohromady – pro pana kolegu Schwarze, který tady teď není – je to přes tři miliony korun, které dáváme spolkům a organizacím. Myslím si, že nikdo nepotřebuje zvláštní zákon na to, aby fungoval. Oni potřebují jenom peníze na chod své činnosti a ty si vydělají jak tou činností moštářenskou, nebo třeba tou palírnou, nebo třeba i nějakými výstavami, které pořádají pro veřejnost. Myslím si, že je to docela dostatečné.

Opravdu si myslím, že tak jak to tady bylo řečeno, že bychom museli pak mít zákon pro včelaře, pro holubáře, pro kynology a pro další a další organizace, které tady jsou a jistě stojí za naši pozornost. Není pravdou, že když nebude přijatý zákon pro zahrádkáře, tzv. zahrádkářský zákon, že by zahrádkáři měli tady zaniknout. Naopak. Velmi si vážím činnosti všech spolků, které pracují pro lidi, dělají něco pro veřejnost a dávají možnost rozvíjet talent nebo zálibu v těchto organizacích a spolcích. Myslím si, že to je celospolečenský trend, a všichni bychom to měli podporovat jak celostátně, tak samozřejmě i v obcích a městech. Ale schvalovat zbytečný zákon, který, jak už to tady bylo řečeno, zaplaví náš už tolik zaplevelený – zbytečně rozsáhlé zákony, které tady máme, tak si myslím, že když ho neschválíme, že se vůbec nic nestane.

Moc vás prosím, abyste fakt vzali rozum do hrsti a abychom zbytečně neřešili něco, co už dávno vyřešeno je. A věřte, že zahrádkáři určitě přežijí i bez tohoto zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Kudely a po něm řádně přihlášený pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, podepisuji se pod slova, která tady hovořil pan kolega Pavera. Zahrádkářská činnost je činnost velmi důležitá, nicméně na obecní i městské úrovni. Obce ať podporují činnost zahrádkářů, ať jim přispívají na opravy moštáren a podobně. Nicméně i kdybychom měli mít sebelepší zákon o zahrádkářské činnosti, tak obce nikdy nedonutí tomu, aby podporu spolkové činnosti dělaly. Je to skutečně vyložené záležitost mezi obcí a spolky. Patří to na jejich úroveň. A pokud budou obce neochotny tuto činnost podporovat, tak sebelepší zákon je k tomu nedonutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu řádně přihlášeného pana poslance Hovorku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já také hlásím střet zájmu, protože jsem členem Českého zahrádkářského svazu a aktivní zahrádkář.

Chtěl bych dodat, že to klíčové, které se tady objevovalo mnohokrát v minulosti, to byl problém, že zahrádkáři mnohdy měli své zahrádkové osady na pozemcích, které jim nepatřily. Byla to často, jak říkal kolega Sed'a, půda, která byla zúrodněná za cenu velkých obětí a velkých nákladů. V době, kdy se začala měnit hodnota pozemků a hodnota půdy, tak samozřejmě zahrádkové osady se staly předmětem zájmu obcí a měst a často byly tlaky na to, aby zahrádkáři tyto pozemky opustili. To byl klíčový problém všech norem, které měly pomoci zahrádkářům, myslím, že od roku 2002, které se tady objevovaly. Ale právě si myslím, že tento základní problém jsme řešili v zákoně o zemědělském půdním fondu. Pokud vím, ten pozměňovací návrh byl přijat. Myslím si, že to bylo to klíčové, co nejvíc trápilo zahrádkáře.

Pokud se týká podpory veřejně prospěšné činnosti, kterou samozřejmě zahrádkáři vykonávají jako spousta jiných společenských organizací, pak každý moudrý, rozumný starosta takovou činnost podporuje v rámci možností. Myslím si, že ta spolupráce často bývá dobrá tam, kde jsou rozumní starostové.

Takže jsem chtěl říct, že to klíčové se podařilo vyřešit v zákoně o zemědělském půdním fondu, a nejsem si jist, jestli prostě další úprava, tak jak tady říkají kolegové, by byla potřebná a nezbytně nutná. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Dvě faktické eviduji. Prvního poprosím pana poslance Bendu a připraví se pan poslanec Adamec. (Poslanec Benda se na vystoupení připravuje.)

Tak poprosím pana poslance Adamce. Ten svoji přihlášku stahuje. Takže poprosím přece jenom pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Já jsem si tady jenom vytáhl takovou pikantérii, pokud byste to náhodou pustili, proč si myslím, že to opravdu má jít do ústavněprávního výboru. Reaguji tím na vystoupení pana kolegy Kováčka.

Paragraf 6 odst. 8 říká – prosím, poslouchejte dobře: Podnikání v zahrádkové osadě je s výjimkou činností sloužících pro podporu zahrádkářské činnosti zakázáno. Věta první. Věta druhá říká: Podnikání spočívá zejména v pěstitelském pálení, moštování ovoce, sušení ovoce a vaření povidel. (Smích v sále.)

To znamená, tyto věci jsou tam explicitně zakázány. Věřme tomu, že ten zákon není dobře napsán. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Kováčik s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Já to samozřejmě, paní a pánové, na sobě nenechám. O osadě jsem nemluvil. Ale děkuji panu kolegu Bendovi – vašim prostřednictvím, paní předsedající – za úplný výčet činností a služeb, které zahrádkáři svým spoluobčanům poskytují, nikoliv v osadě, ale jako svaz zahrádkářů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Šenfeld s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, chtěl bych tady jen upřesnit jednoho předřečníka, kolegu Hovorku, kde tady říkal, že ten hlavní problém zahrádkářů byl vyřešen v zákoně o zemědělském půdním fondu. Já se obávám, že ten hlavní problém vyřešen nebyl. Podle mne se jedná o zákon o Státním pozemkovém úřadu, kdy já jsem byl jedním z iniciátorů, aby ti, kteří užívají pozemky jako zahrádkářské osady, si mohli odkoupit pozemky, a bohužel se nepodařilo. Zůstalo v zákoně to, že si odkoupit sice můžou, ale za ceny stavebních pozemků, které jsou až čtyřicetinasobně vyšší. Takže ten problém vyřešen nebyl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Okleštěk s faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, paní předsedající. Já jsem se v podstatě umáčkl, ale když už jsem se umáčkl, tak bych chtěl vzkázat vašim prostřednictvím panu kolegovi Bendovi: Já také nesouhlasím s tím, abychom přišli o pěstitelské pálenice. Pro mě je to zásadní, protože pěstitelské pálenice jsou mi velmi blízké, takže tady si naprosto rozumíme.

Můj otec byl přes 40 roků předsedou zahrádkářů v místní organizaci. Nepotřeboval k tomu zákon. A tak jak tady bylo řečeno, ta občanská společnost – tak jenom důkaz toho: Moji rodiče se mají rádi a mám pět bratrů. A šlo to bez zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Táží se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane navrhovateli? Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Nyní se vypořádáme hlasováním o návrzích. Jako s prvním se vypořádáme s návrhem na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, který přednesl pan poslanec Benda.

Dříve než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. (K mikrofonu přichází poslanec Kučera.) Prosím, pane poslanče?

Poslanec Michal Kučera: Já bych jenom chtěl upřesnit. Myslím, že první bychom měli hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já mám v prezidiálce napsáno toto pořadí, tak to ctím. Nicméně pokud si to Sněmovna takto přeje, můžeme to přehodit. Takže nejdřív... (Připomínky z pléna.) Je to podle mě v souladu s jednacím řádem. Takže se vypořádáme s návrhem pana Bendy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Pane poslanče Bendo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Já myslím, že samozřejmě postupujete v souladu s jednacím řádem, akorát jste neslyšela přesně, co jsem říkal. Já jsem říkal: připojuji se k návrhu na zamítnutí, pokud by tento nebyl, tak eventuálně dávám návrh na vrácení k přepracování. Čili myslím, že by se nejprve mělo hlasovat o zamítnutí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Souhlasím, máte pravdu. Já jsem to neslyšela takhle explicitně. Omlouvám se.

Takže budeme nejdříve hlasovat o návrhu pana poslance Bendy a pana poslance Adamce na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 330, do kterého je přihlášeno 130 přítomných, pro 60, proti 57. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem pana poslance Bendy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 331, do kterého je přihlášeno 133 přítomných, pro 68, proti 57. Tento návrh byl přijat a vrací se navrhovateli k dopracování. Končím tento bod. (Potlesk zprava.)

Pan poslanec Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, chtěl bych jenom upozornit Sněmovnu, že paní předsedající to navrhovala správně, ale nechala se zmást panem poslancem Bendou, protože v § 90 odst. 7 je pořadí napřed vrátit k přepracování, a není-li přijat, tak návrh na zamítnutí. Takže se mělo hlasovat v opačném pořadí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Nicméně pan poslanec Benda to přednesl eventuálně, to je to důležité slovíčko, které obrátilo pořadí, takže si myslím, že to bylo v souladu s jednacím řádem.

Nyní přikročíme k projednávání bodu

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - první čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodaj pro první čtení poslanec Jaroslav Zavadil.

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali v úterý 25. října, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Já se v tuto chvíli tážím paní ministryně, zda má zájem o vystoupení v tomto okamžiku. Pan zpravodaj? Také ne.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se přihlásila paní poslankyně Adamová, která byla přerušena ve svém vystoupení dne 25. 10. Poté zde byla faktická poznámka pana poslance Opálky a poté přihláška pana poslance Grospiče. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou. Máte slovo. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hezký večer. Zkusím navázat na to místo, kde jsem minule přestala.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale prosím, abyste posečkala do té doby, než se sněmovna zklidní. Já poprosím kolegyně a kolegy, pokud si mají co říci, aby tak učinili v předsáli a nerušili nás v projednávání. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Markéta Adamová: Chtěla bych jenom velmi stručně shrnout, o čem jsem už minule mluvila, abych připomněla, co zásadního v této novele zákoníku práce považuji za důležité zmínit.

Je tam tedy určitě důležité, že dochází k častému měnění terminologie řazení, číslování paragrafů i hlav, přesouvání ustanovení z jedné části zákona do jiné, a to velmi znesnadňuje orientaci v zákoně. Jistě se všichni shodneme na tom, že právě kontinuita práva je pro stabilní právní řád důležitá. Teď jsme tady řešili, jestli vůbec potřebujeme nějaký zákon do našeho právního řádu přidávat. V tomto případě bych

zase apelovala na to, abychom dbali na to, že musí být nějaká návaznost. Pokud zde dochází k takovýmto změnám, tak by měly být důvodné a to v tomto případě moc není.

Už jsem hovořila právě v minulém příspěvku o zbytečném detailním precizování mnohých položek. V zákoníku jsou tedy upraveny i věci, které být vůbec nemusí, nebo mohou být upraveny jen rámcově. Co se dozvídáme z důvodové zprávy, je, že zásadní pro předkladatele byla flexibilita pracovního trhu, nicméně v tomto případě flexibilita pracovněprávních vztahů je zbožným přáním a skutečný stav se spíše naopak zhorší.

Já to hned doložím na některých konkrétních příkladech, které tady mám uvedené. Už jsem hovořila i o zavádění nové kategorie vrcholných zaměstnanců, což považuji za naprosto zbytečné. Další jsou zásadní změny v počítání dovolené, zásadní změny, které se týkají neomluvených absencí, kde tedy zaměstnanec nebude mít moci krácenou dovolenou o jeden až tři dny, ale pouze o tu zmeškanou dobu, což je opravdu krok špatným směrem, protože veškeré preventivní účinky sankčního krácení dovolené jsou velmi důležité pro potenciální absentéry, a tímto jim tedy dáváme větší a větší ochranu. Takže zaměstnavatelé určitě z tohoto budou jenom nešťastní a nepomůže to vlastně v konečném důsledku nikomu.

U dohod o provedení práce a dohod o pracovní činnosti se zavádějí obdobná pravidla jako u pracovního poměru při evidenci pracovní doby. Toto uplatnění minimální a zaručené mzdy, povinných přestávek v práci, nebo se ruší také významně a zcela chybně zásadní výhoda vyšší flexibility těchto pracovněprávních vztahů, kde právě proti tomu principu, který je v důvodové zprávě tak často zmiňován, naopak je to příklad toho, jak se slova rozcházejí s činy. Je to tedy nikoliv vyšší flexibilita, ale naopak nižší flexibilita, vyšší administrativní náklady, další zbytečné papírování, více zbytečných povinností.

Nová povinnost pro zaměstnavatele předcházet riziku stresu, což je jeden z hodně medializovaných kroků, a riziku násilí a obtěžování na pracovišti je další zásadně chybný legislativní krok. Opět jenom zvyšuje administrativní povinnost zaměstnavatelů, protože nic jiného než papírování tohle ani být nemůže. Zvyší riziko soudních sporů, pozitivního nepřináší v důsledku ani samotnému zaměstnanci nic.

Specifikuje se hodně podrobně práce z domova, práce na dálku. Údajně se v tomto případě přebírá evropská úprava vycházející z dohody sociálních partnerů, ale já se obávám, že jako obvykle v české praxi bude úprava zbytečně složitá a podrobná. A evropská dohoda sociálních partnerů nic takového nepožaduje. Vymezení vzájemných vztahů při práci na dálku bych naopak ponechala do velké míry na individuální dohodě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, případně na kolektivní dohodě nebo vnitřním předpisu zaměstnavatele, a zákonem bychom se do toho vůbec nemuseli míchat. Jediné, co by bylo vhodné upravit, jsou daňově uznatelné náklady zaměstnavatele při práci z domova a to stejně tento návrh dostatečně přesně neřeší. Takže lépe vůbec než takhle.

Dále návrh obsahuje nepodstatné drobné změny týkající se doručování písemností, počítání průměrného výdělku a rozhodování pracovněprávních sporů, kde se vylučuje použití rozhodčího řízení. To se opravdu v této oblasti běžně nepoužívá,

ale strany sporu by si to mohly dohodnout, když nechtěly absolvovat zdoluhavé soudní řízení, což nově nebude vůbec možné. A mnoho dalších drobných změn se týká opravdu jenom terminologie a věcných úprav.

Z těchto důvodů, které se tady pokouším shrnout opravdu jenom ve stručnosti a nezabíhat zbytečně do jejich detailů, bych chtěla navrhnout zamítnutí v prvním čtení, variantně, pokud by neprošlo, vrácení předkladateli k přepracování.

Já bych chtěla velmi doporučit a apelovat nejen na vás, kolegyně a kolegové, ale zejména i na paní ministryni, že bychom měli opravdu zákoník práce brát jako jednu z norem, která by se měla měnit jenom velmi uvážlivě a měla by především odpovídat svou filozofií současnosti, 21. století. Současná podoba zákoníku práce je spíše stále odkazem na století minulé, kdy samozřejmě byly pracovněprávní vztahy zcela jiné a i pracovní trh byl jiný. A tento zákon, tak jak tady je předložen, jenom komplikuje život nejenom zaměstnavatelům, ale v konečném důsledku i samotným zaměstnancům. Z ochrany, kterou se deklaruje, nebo kterou se zaštiťuje, se může stát naopak mnohdy opravdu trest, např. právě v té flexibilitě, která tady byla zmíněna u těch provedení, o pracovní činnosti atd. Nakonec to dopadne na samotné zaměstnance negativně.

A já si myslím, že bychom se opravdu v současné době měli spíše držet zpátky a připravit novelu zákona, která bude z gruntu opravdu odpovídat současnosti, bude úplně jinak přistupovat k pracovněprávním vztahům, tak aby byly opravdu co nejflexibilnější, nejvolnější, ale aby to nebyly jenom prázdné pojmy, ale aby to byla realita toho zákona. A v tomto případě bych opravdu apelovala na to, že méně je více. My pak následující bod máme zákon o zaměstnanosti, kde už dnes budeme projednávat, pokud se k tomu ještě dostaneme, jednu z novel, ale následují hned vzápětí další dvě novely toho samého zákona. Takže z toho je vidět, jak rychle, jak velmi často se mění legislativa. A víme všichni velmi dobře, že ten, na koho to nejvíce dopadne, jsou právě zaměstnavatelé, kteří se tomu potom musí velmi přizpůsobovat, měnit veškeré záležitosti, které se týkají zaměstnávání lidí, což v konečném důsledku není dobré především právě pro samotné zaměstnance.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. A chci se jenom utvrdit. Já mám podle stenozáznamu, že pan poslanec Opálka má faktickou poznámku. (Poslanec Opálka blížící se k řečišti mimo mikrofon: Ta už je zrušená.) Dobře, ale v tom případě má přednost pan poslanec Grospič, který měl písemnou přihlášku. (Poslanec Opálka mimo mikrofon: Ten se odhlásil.) Takže ten ji stahuje. Dobře. V pořádku. Já jenom čtu, co mám v prezidiálce, která postupuje podle stenozáznamu. Já beru teď, že pan poslanec Grospič svoji přihlášku stahuje, a tudíž máte slovo, pane poslanče Opálko.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já se omlouvám, že jsme v tom udělali možná trochu zmatek, ale doba pokročila a vypadá to, že ani dneska nedokončíme toto první čtení.

Já bych chtěl, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, se taky zamyslet v několika tezích nad tím, zda sněmovní tisk 903 je opravdu potřebný, co v něm je nadbytečné, příp. co je v něm nedostatečné nebo chybí. Možná bylo vhodné tento tisk otevřít před rozpravou, uzavřít, rozjednat i tisk další o zaměstnanosti a pak vést společnou rozpravu, neboť vazba mezi těmi dvěma zákony je zásadní, jeden bez druhého by nemohl být přijat a musí být přijatý ve stejné době účinnosti.

Takže nyní k těm tezím.

Návrh předlohy, kterou máme projednat, je součástí plánu legislativních prací vlády, což znamená, že když to bylo naplánováno, je zapotřebí plán naplnit a splnit. V každém volebním období se uskuteční alespoň dvě rozsáhlejší změny zákoníku práce a více menších změn vyvolaných změnami v jiných zákonech. Stálé změny přinášejí nemálo stresu těm, kteří musí zákon dodržovat. A možná, že jste to poznali v minulosti i sami. Určujícím pro rozhodnutí ministerstva, zda návrh předložit, by však mělo být ustanovení § 24 zákona č. 2/1969 Sb., tzv. kompetenční zákon, podle kterého mj. platí, že ministerstva pečují o náležitou právní úpravu věci patřících do působnosti České republiky, tzn. že se k provedení změn navrhuji zákony, které jsou potřebné a nutné, protože je třeba dbát i na stabilitu právního prostředí.

Pokud jde o cíl návrhu, který máme předložen – cituji: "Hlavním cílem návrhu zákona je provedení věcných změn v zákoníku práce směřujících k prohloubení flexibility základních pracovněprávních vztahů za současného posílení ochrany postavení zaměstnance v těchto právních vztazích, a to v reakci na požadavky praxe, především sociálních partnerů, a s ohledem na vývoj českého právního řádu, judikatury, českých soudů i Soudního dvora Evropské unie. Zároveň je přihlédnuto k možnosti přiměřeného snížení administrativní náročnosti kladené na zaměstnavatele v souvislosti s aplikací pracovního kodexu." Konec citátu. Nejsm si jist, že všechno je tak, jak je v tomto cíli stanoveno, možná díky tomu, že se obsah postupně upravoval, ale toto znění zůstalo celé.

Má se jednat tedy o šestou podstatnou věcnou novelizaci zákoníku práce, když ta pátá proběhla v roce 2015 a nabyla účinnosti od 1. října minulého roku, tedy před rokem. Je otázkou, proč změny navržené v této předloze nemohly být provedeny již v tomto zákoně č. 205/2015 Sb. Ona postupná salámová metoda moc promyšlená není. Pro naše projednávání je předložená změna zákoníku práce uváděná jako tzv. koncepční, ale z jejího obsahu, jak dále uvedu, je patrné, že celá koncepční v žádném případě není. Za koncepční lze považovat jen právní úpravy změn pracovního poměru, ve kterém se odstupuje od jednostranného práva zaměstnavatele převést zaměstnance na jinou práci, a druhou koncepční změnou je právní úprava čerpání dovolené nikoliv podle pracovních dnů, nýbrž podle hodin. V současné době se postupuje tak, že se týdny dovolené, na které má zaměstnanec právo, převedou na pracovní dny. Nově to má být tak, že se týdny dovolené, na které má zaměstnanec právo, převedou na počet pracovních hodin podle stanoveného rozvržení pracovní doby zaměstnance. Myslím, že obě tyto koncepční změny nejsou takového rázu, že by nestrpěly odklad.

Předkladatel zdůrazňuje, že metodou pro jeho postup je tzv. flexicurity či počestně flexikurita. Asi jde o určitý pokus o kulatý čtverec, což je, vycházej

z povahy věci, vyloučeno. Předkladatel flexikurity vysvětluje, že jde o to vytvořit v zákoníku práce určitý prostor, ve kterém se subjekty pracovněprávních vztahů mohou pohybovat a jej využívat, tedy v pracovním a sociálním prostředí. Toto je ale metoda, která je vlastně tvorbě soukromého práva, viz např. občanský zákoník, a bez toho, že by se muselo zdůrazňovat, že jde o flexikuritu, si myslím, že je to nadbytečné.

Podnikatelským prostředím požadované zvýšení flexibility v pracovněprávních vztazích předloha v zásadě neobsahuje. Už o tom hovořila kolegyně Adamová. Ne že bych po tom zrovna volal já, ale je to tak. K posílení či zvýšení ochrany zaměstnance dochází jen v minimálním rozsahu prostřednictvím norem, u kterých však chybí vymáhací sankce. Jde tedy spíše o deklarace. Soustavným tlakem na dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, kam patří dohoda o provedení práce a dohoda o pracovní činnosti, se tato forma zaměstnávání stane pro zaměstnavatele asi méně atraktivní. S tím problém nemám, pokračuje se však v tendenci, kterou nastolil již tehdejší ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas, když si asi spletl v dohodě o provedení práce 150 hodin s uvažovanými 200 hodinami a tvrdil v rozhovoru pro Hospodářské noviny, že se půjde na 300 hodin, což se také stalo. Na svém názoru setrval i po opakovaném dotazu redaktorky.

Zkrátka, vytvářejí se stále další překážky, viz např. evidence pracovní doby v případě, kdy zaměstnanec pracuje doma. Přitom právní povinnost evidovat odpracovanou pracovní dobu má podle zákoníku práce stále zaměstnavatel, nikoli zaměstnanec. Nakonec to v budoucnu snad skončí zrušením právní úpravy dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, což bych osobně neblokoval a přivítal.

Administrativní náročnost kladenou na zaměstnavatele předloha snižuje nepatrně, a to v potvzení o zaměstnání. Taky zde již o tom bylo hovořeno. Důvod, že se zavádí institut vrcholových vedoucích zaměstnanců, spočívá v tom, že jeho úpravu požaduje Svaz průmyslu a dopravy, se jeví jako přesvědčivý a zdá se, že předkladatel nemá však tuto úpravu ve všech souvislostech ještě domyšlenou. Právní úpravu postavil nikoli na věcném řešení, nýbrž na možnostech, které dává směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, která mezi zdařilé předpisy Evropské unie rozhodně nepatří. Ale jak to tak bývá, je námi respektována.

Pokud jde o evropské právo a jeho promítnutí do zákona, odehrávají se změny zejména ve vztahu k úpravě pracovní doby a doby odpočinku, a to v souvislosti se směrnicí o některých aspektech úpravy pracovní doby a v záležitostech přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů a přechodu výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

Změny v § 338 zákoníku práce nepovažují po pojmové stránce za legislativně zdařilé, zejména pokud jde o použitý a otrocky přeložený pojem organizovaná skupina zaměstnanců, viz § 338 odst. 3 písm. c). Není totiž patrné, jak bude aplikační praxe takovému pojmu rozumět. A navíc to vyvolává asociaci s trestním zákoníkem, kde známe – cituji: organizovaná skupina pachatelů.

Změna spočívající ve změně pojmu "nepřetržitý odpočinek mezi dvěma směňami" na nově "nepřetržitý denní odpočinek" nevyznívá přesvědčivě. Jestliže

pojem nepřetržitý odpočinek mezi dvěma směňami vyhovoval v právním řádu České republiky od účinnosti zákona o osmihodinové době pracovní z tzv. první republiky, nevidím důvod ke změně. Jde tedy spíše o snahu o prosazení jinakosti či o zavdčení se Evropské unii. V této souvislosti si dovolím řečnickou otázku: Když tato evropská směrnice o pracovní době je oním zaklínadlem, proč se nemá zavést podle uvedené směrnice také pojem týdenní odpočinek?

V kontextu navržených změn je nelogické, že judikatura českých soudů nebyla do předlohy promítnuta. Má snad menší sílu? Ale jestli si vzpomenete, tak citát k cíli k předložení toho zákona s tím počítal. Přesto předloha obsahuje i některé méně podstatné právní úpravy vycházející z aplikační praxe. Například pokud jde o cestovní náhrady, ponechává bez povšimnutí vyjasnění právní povahy časových úseků, tedy lhůt k uplatnění práva, přestože v zákoníku práce z roku 1965 byla právní úprava zcela jednoznačná a bez pochybností. Bylo tedy z čeho přebírat.

A na závěr. Jsem toho názoru, že předložená novela zákoníku práce z hlediska aplikační praxe není v zásadě zapotřebí, což předkladatel nepopírá. Aplikace zákoníku práce totiž není ani po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku znesnadněna. Ale nechci mařit práci řady úředníků, a proto jsem připraven na výboru pro sociální politiku předložit některé pozměňovací návrhy.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Kudely. Stahuje. Prosím tedy k mikrofonu pana poslance Raise. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já to zkusím velmi rychle. V podstatě jenom víceméně oznamuji, že budu mít dva pozměňovací návrhy na změny. Jeden se týká toho, že ve vládním návrhu se hovoří o pevném týdenním rozvrhu práce, což je naprosto nevhodné pro univerzitní prostředí, pro výzkumné pracovníky. Čili v tom směru budu dávat pozměňovací návrh. A druhý pozměňovací návrh je, řekl bych, zas opačně, tady se hovoří o home office a o nákladech s tím spojených. Na univerzitách v podstatě samozřejmě tahle činnost už dávno probíhá, nebo i ve výzkumných pracovištích. A zavedení home office, nebo přesněji řečeno požadavek nákladů, aby evidoval ten člověk, kolik elektřiny spotřebuje na to, že zrovna dělá doma, tak to je svým způsobem nesmysl, abych to zkrátil.

Takže to jsou obsahy dvou pozměňovacích návrhů. Vzhledem k těm tématům bych byl docela rád, kdyby se taky uvažovalo o příkázání těchto pozměňovacích návrhů do školského výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu... Do rozpravy, pane zpravodaji? Do rozpravy. Tak prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké pozdní odpoledne vám přeji všem, kolegové, kolegyně, vážená paní místopředsedkyně. Dovolte mi jenom pár slov.

Asi v tomto sále jsem snad jediný, bohužel, který se zúčastňoval všech možných novel zákoníku práce v té době, kdy jsem ještě působil v tripartitě a kdy jsme projednávali společně se zaměstnavateli a s Ministerstvem práce, ale i s jinými institucemi normy, o kterých se teď tady bavíme. Je až legrační, když do toho zasahujeme s neznalostí věci. A to říkám s naprostým vědomím, tak jak si to myslím. Protože dokonce jsme v roce 2007 požádali Petra Nečase, který byl tehdy předsedou tripartity, a poslali jsme všem poslancům, pamětníci na to budou pamatovat, žádost, aby neměnili na té normě vůbec nic, protože by bylo nejlepší, kdyby se přijala tak, jak byla velmi obtížně a těžko dohodnuta právě v rámci tripartity. Musím říct, že tehdy poslanci na to slyšeli a že asi tři nebo čtyři návrhy, které přesto byly podány, se později ukázaly jako blbě. Omlouvám se za ten výraz. Ale chci jenom říct, jak je to složitě, že není jednoduché ty věci dohodnout.

Chtěl bych říct, že k těhle normě můžeme mít různé názory. Ale co je důležité, že sociální partneři, kterých se to dotýká a kteří to projednávali v rámci toho x-měsíčního projednávání, naprosto jednoznačně podpořili vládou připravený návrh koncepční novely. Naprosto podpořili, to chci říct.

A já tady mám několik bodů, vím, že asi časově na to nedorazím, ale nicméně jestli někdo zpochybňuje zakotvení institutu vrcholových řídicích zaměstnanců, jestli někdo zpochybňuje převedení zaměstnance na jinou práci, jestli někdo zpochybňuje úpravy dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, jestli někdo zpochybňuje zásadní změnu podmínek vzniku práva na dovolenou, a teď bych to mohl dále rozpitvávat, tak prosím vás, ať se s tou praxí seznámí, ať si zjistí, jak se na to tváří zaměstnavatel, jak se na to tváří zástupci zaměstnanců a co vlastně ve spolupráci s tím ministerstvem chtějí touto normou dát. Netvrdím, že ta norma je bezvadná. To jsem nikdy neřekl. (Hluk v sále. Poslanec Sklenák neustále klepe na hodinky a ukazuje, že se má končit.)

Ale chci jenom říct, že takovéto věci vznikají velmi obtížně a křehce. A na rozdíl tady od tohoto ctěného plenárního shromáždění je velmi obtížné prostě v rámci těchto dohod a v rámci těchto schůzek, které se tam konají, si myslet, že to je tak jednoduché. Není! A jestli si někdo myslí, že to jednoduché je, tak ať to tam jde dokázat. Pak bych docela doporučoval některým kolegům, aby se zúčastnili takovýhle jednání už jenom proto, aby viděli, jak to horko těžko vzniká, že to není jednoduchá norma.

Takže nechci se unášet emocemi, ale jenom vycházím z toho, že jsem dvacet let u těchto věcí byl, že jsem dvacet let o těchto věcech jednal, že jsem jednal se zaměstnavateli, že vím, jak je to složitě. A samozřejmě můžu si myslet o této normě cokoli, ale nicméně vznikla nakonec dohodou všech těch sociálních partnerů, kteří se na ní podíleli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, jsem nucena vás přerušit. Přerušuji projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě. Dříve než přeruším jednání, dovoluji mi načíst omluvy. Paní poslankyně Matušovská se omlouvá z osobních důvodů do konce jednacího dne, od 17.40 do

konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Gabrhel a pan poslanec Okamura se od 17 hodin omlouvá z pracovních důvodů.

V tuto chvíli přerušuji jednání Sněmovny do zítřejšího rána 9 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu, a zítra od 9 hodin máme na programu písemné interpelace.

Děkuji vám za spolupráci a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. listopadu 2016
Přítomno: 139 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 50. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Adam Vojtěch – zdravotní důvody, Adamová Markéta do 11 hodin – osobní důvody, Antonín Pavel bez udání důvodu, Bartošek Jan – zahraniční cesta, Běhounek Jiří od 13 hodin – pracovní důvody, Benešová Marie – pracovní důvody, Bezecný Zdeněk – pracovní důvody, Birke Jan bez udání důvodu, Bohdalová Vlasta – osobní důvody, Čihák Pavel – osobní důvody, Dobešová Ivana – zahraniční cesta, Farský Jan – pracovní důvody, Gabal Ivan – zahraniční cesta, Gabrhel Vlastimil od 14.30 – pracovní důvody, Golasowská Pavla – pracovní důvody, Holeček Radim – rodinné důvody, Jandák Vítězslav – rodinné důvody, Kádner David – pracovní důvody, Kalousek Miroslav – pracovní důvody, Kasal David do 13 hodin – pracovní důvody, Klučka Václav do 14.30 – zahraniční cesta, Kolovratník Martin – osobní důvody, Komárek Martin do 11 hodin – zdravotní důvody, Koskuba Jiří – zdravotní důvody, Kostřica Rom – osobní důvody, Lorencová Jana do 10.30 bez udání důvodu, Novotný Martin – zdravotní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Pleticha Lukáš – pracovní důvody, Rykala Adam – osobní důvody, Schwarz Bronislav – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Skalický Jiří – pracovní důvody, Šincl Ladislav – zdravotní důvody, Urban Milan – zdravotní důvody, Válková Helena do 13 hodin – pracovní důvody, Vilimec Vladislav – pracovní důvody, Vondrášek Josef – osobní důvody, Vozka Vlastimil – pracovní důvody, Vyzula Rostislav – rodinné důvody, Wernerová Markéta – pracovní důvody, Zemánek Jiří – pracovní důvody. Dále se omlouvá pan poslanec Benešik mezi 9.00 a 10.00 z pracovních důvodů.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav do 12.30 a od 16 hodin – pracovní důvody, Babiš Andrej – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel – pracovní důvody, Dienstbier Jiří – pracovní důvody, Chovanec Milan do 16.10 – pracovní důvody, Marksová Michaela z dopoledního jednání – pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Pelikán Robert do 14.30 – pracovní důvody, Valachová Kateřina – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – zahraniční cesta.

Dnešní jednání zahájíme bodem

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno přidat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Na pořad jednání 50. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešní jednání zbývají k projednání ještě dvě.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědi na písemné interpelace. Ale dříve než tak učiníme, s přednostním právem prosím k mikrofonu místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Filipa. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážená paní místopředsedkyně, paní a pánové, když se podívám za sebe do lavice vlády, tak tady nikoho nevidím. Ve skutečnosti nemůžeme tedy ani jednat podle zákona o jednacím řádu.

Takovou ostudu, kterou dělá tato vláda, nedělala ještě žádná! (Velmi rozčileně.) Dokonce ani vláda Petra Nečase nedělala tak velkou ostudu! (Potlesk zleva.) Už toho mám opravdu dost. Už toho mám opravdu dost! Jsem přesvědčen, že je třeba si připomenout slova Bohuslava Sobotky z let 2010–2013, kdy on říká, že pokud by byl on předseda vlády, že by sem ministry dostal. Že by sem ministři chodili.

Ale nezlobte se na mě, přítomnost jednoho ministra mi nedává záruku toho, zejména ve chvíli, kdy premiér ví, že interpelace směřuje vůči němu, vůči předsedovi vlády. Minulý týden jsem ho upozornil, bez jeho přítomnosti – protože ten bod nemůže být zahájen vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna přerušila jednání o mé interpelaci do jeho přítomnosti. A mně nezbývá nic jiného než – promiňte mi – zneužít, než využít svého práva přednosti a říct rychle alespoň pár vět.

Já nevím, jestli jsme stále ještě parlamentní demokracií, nebo jestli je to cochcárna! A nezlobte se na mě, já se nemohu smířit s tím, že se předseda vlády vyhýbá od června odpovědi na tuto interpelaci. To není žádná legrace. Je tam zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu o škodách, které způsobuje konkrétní nadace českému státu. Je tam ale dále z října letošního roku materiál o poskytnutí dalších prostředků obdobné nadaci. Tak jestli si vláda chce dělat legraci z parlamentu, jestli si neuvědomuje, že rozpočtovým suverénem je Poslanecká sněmovna, tak v tom případě asi nepůjde o to, že by pan premiér vyměnil několik ministrů. Ono by bylo možná nejlépe, kdyby odešel sám. Děkuji vám. (Potlesk v celém sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že obě dvě interpelace jsou směřovány na omluveného pana premiéra, jsou přerušeny do doby jeho přítomnosti.

V tuto chvíli přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu. (Výkřiky z pléna: Vyměňte premiéra!)

(Jednání přerušeno v 9.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení páni ministři, budeme pokračovat v jednání této schůze Poslanecké sněmovny. Než přejdeme k běžným bodům programu, dovoluji mi, abych na galerii pro hosty přivítal Jeho Excelenci pana Urbana Ahlina, předsedu Parlamentu Švédského království, s delegací. Vítejte, pane předsedo. (Poslanci povstávají a vítají delegaci potleskem.)

Připomínám, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené body 232 a 165. Poté bychom se věnovali dalším neprojednaným bodům 50. schůze Poslanecké sněmovny.

Nejprve vystoupení poslanců ke schválenému pořadu schůze. Jako první se přihlásil k pořadu schůze pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych jménem volební komise navrhl zařadit nový bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny na dnes jako první pevně zařazený bod, tedy ihned, první bod dnes.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. My jsme chápavá Sněmovna, my to chápeme. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Koukám, že ministry se to tady za mnou jenom hemží.

Chtěla jsem poprosit – už dvakrát jsem navrhovala, nebo moji kolegové navrhovali, zařadit na jednání Poslanecké sněmovny bod týkající se letecké záchranné služby. Navrhuji to i dnes, protože si myslím, že to, že se ten problém vysedí, tak se ten problém nevyřeší.

To, že se před námi schovává pan premiér Sobotka, nikdo ho vlastně celý týden neviděl, pana Němečka jsme sice viděli, ale ani on neměl sebemenší vůli této Poslanecké sněmovně říkat nějaké informace, co se stane s leteckou záchrannou službou od 1. 1. 2017.

Já si skutečně myslím, že ten problém je velmi závažný, a nevím a nechápu, proč to někteří kolegové stále ještě nepochopili. Jsme tady poslanci z různých regionů, každý má někde nějaké zastoupení v nějakém kraji a skutečně se to týká nejméně šesti stanovišť, o kterých v tuto chvíli nemůžeme s určitostí říci, kdo tam bude leteckou záchrannou službu provozovat.

Mě by to zajímalo i z pohledu Policie České republiky a Armády České republiky, protože v minulosti jsme několikrát byli svědkem, že když si tato vláda s něčím nevěděla rady, ať už to byly Vrbětice, tak tam vždycky poslala Armádu České republiky nebo samozřejmě policii a hasiče, kteří v rámci IZS tuto povinnost mají. Ale já bych se nerada dočkala toho, že Armáda České republiky bude nabírat, složitě vybírat, složitě cvičit další desítky pilotů, kteří by leteckou záchrannou službu létali, a pak zase dojde ani ne za dva roky k nějaké další změně. Navíc výcvik jednoho pilota záchranné služby stojí něco kolem 10 milionů korun, trvá minimálně šest let a ti lidé nejsou na ulici, abychom teď vyšli ven a řekli: Pojď létat záchranku. Ne, tak to opravdu není. Ten problém skutečně vážný je.

A já vás tedy velmi pěkně prosím o to, abychom se jím zabývali, abychom se jím zabývali pokud možno dnes. Tím, že to téma tady zaznívá už potřetí, tak ať mi nikdo netvrdí, že by na ně nebyl připravený, pokud by tady pan ministr Němeček někde byl, nebo některý jiný z ministrů, kdo by k tomu měl nějaké informace.

Já vlastně ani nevím, jestli je pan ministr Němeček ještě stále ministrem. Víím, protože ho zatím neodvolal, nebo to jméno nepadlo od pana prezidenta Zemana, že by nebyl ministrem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pořád je, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Situace na bojišti se mění, pane místopředsedo, zřejmě každým okamžikem, takže nevím, jak to bude v tom týdnu, až tady bude zasedat Sněmovna za dva týdny. Proto si myslím, že nás tlačí čas a měli bychom vědět, co se kolem letecké záchranné služby bude dít.

Proto tedy prosím, abychom zařadili dnes po pevně zařazených bodech v jedné variantě, nebo ve druhé variantě ve 12 hodin, bod s názvem Informace vlády České republiky o budoucnosti letecké záchranné služby po 1. 1. 2017. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S radostí sděluji, že během jejího vystoupení se počet ministrů zvýšil o 50 % na dva, takže její apel zjevně padl na úrodnou půdu. (Oživení v sále.)

Prosím, má ještě někdo něco dalšího k pořadu schůze? Paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, sdílím vaši radost, ale není to 50 %, ale 100 %.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nikdo další k pořadu schůze. Privolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat.

Než budeme hlasovat, tak prosím – objevila se tady u vedlejšího stolku pro legislativu Sněmovny přihláška k interpelaci na pana ministra Pelikána ve věci rekonstrukce věznice v Uherském Hradišti, která k tomu stolku nepatří, a nevíme, či

je, takže prosím toho, kdo tu interpelaci chce podat, ať ji jde podat tam, kam ji má podat, ne ke stolku legislativy. Je to tady u mě.

Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu pana poslance Jana Klána, který chce zařadit bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny jako první bod na dnešek, to znamená bezprostředně po tomto hlasování.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 332, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále paní poslankyně Jana Černochová navrhuje zařadit bod Informace vlády České republiky o budoucnosti letecké záchranné služby po 1. 1. 2017, a to variantně, buď dnes po pevně zařazených bodech, nebo dnes pevně ve 12 hodin. Nejprve budeme hlasovat o první variantě, o tom, aby tento bod byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 333, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 87, proti 13. Návrh byl přijat. Tím pádem nemusíme hlasovat o druhé variantě.

Tak, tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Přečtu ještě omluvy, které sem dorazily. Dnes se po celý den jednání Poslanecké sněmovny omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek, dále pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá dnes od 9.00 do 10.00 z osobních důvodů. Dále pan poslanec Václav Votava se omlouvá dnes od 9.00 do 13.00 a z odpoledního jednání od 16. hodiny z pracovních důvodů. Pan poslanec Petr Kořenek se z dnešního jednání omlouvá do 10.30 ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Soňa Marková se omlouvá dnes na celý den z osobních důvodů.

Prvním bodem dnešního jednání pořadu schůze je

265.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavice vám bylo doručeno usnesení volební komise číslo 145 ze dne 8. listopadu tohoto roku. Prosím nyní pana místopředsedu volební komise pana poslance Jana Klána. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, páni ministři, kolegyně, kolegové.

K tomuto volebnímu bodu sdělují, že ve vyhlášené lhůtě poslaneckým klubům na doručení návrhů na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, a to do pondělí 7. listopadu 2016 do 13 hodin, byly sekretariátu volební komise doručeny nominace, které jsou zaneseny právě v usnesení volební komise číslo 145, které vám bylo rozdáno na vaše lavice.

Jedná se o následující rezignace. Výbor pro evropské záležitosti Dana Váhalová, ČSSD, náhradník Stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy Jana Fischerová, ODS, Stálá delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie Jana Fischerová ODS.

A dále nominace. Vyšetřovací komise pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci dálnice D47, Jan Sedláček, ANO 2011, Martin Sedlář, také ANO 2011. Náhradník Stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy Miroslava Němcová, ODS, a Stálá delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie Martin Novotný, ODS.

Nyní vás žádám o otevření rozpravy k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já tak činím. Otevírám rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Pan poslanec Ivan Pilný s faktickou poznámkou. (Poslanec Pilný je nepřítomen.) Ano děkuji, on tady není. Pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím vás o závěrečné slovo a případné pokyny k hlasování.

Poslanec Jan Klán: Děkuji. Volba bude naprosto jednoduchá. Bude veřejná pomocí hlasovacího zařízení. Pokud s tím bude samozřejmě Sněmovna souhlasit a nikdo nepodá proti tomuto námitku, vzali bychom za prvé na vědomí en bloc rezignace, jak jsem je přečetl, a druhým hlasováním en bloc jednotlivé nominace také, en bloc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To je velmi jasné. Ptám se, jestli má někdo námitku proti tomuto postupu. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat ve dvojím hlasování. Nejprve rezignace en bloc, poté nominace en bloc.

Zahajují hlasování o navržených rezignacích, tak jak je přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 334. Přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 120, proti jeden. Návrh byl přijat.

Druhé hlasování bude o navržených nominacích.

Zahajují hlasování o navržených nominacích. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 335. Přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 115, proti jeden. Návrh byl přijat.

Tím jsme se s tímto bodem vypořádali. Děkuji panu zpravodaji. (Zpravodaj: Také děkuji.)

Dalším bodem našeho jednání je bod

**Výroční zpráva o činnosti veřejné ochránčyně práv za rok 2015
/sněmovní tisk 768/**

Nejdříve mi dovolu,te, abych mezi námi přivítal veřejnou ochránčyni práv paní Annu Šabatovou. Vítejte, paní ombudsmanko. Prosím paní ombudsmanku, aby předloženou zprávu uvedla. Tento sněmovní tisk projednal petiční výbor a ústavněprávní výbor. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 768/1 a 2.

Prosím paní ombudsmanku, aby předloženou zprávu uvedla.

Veřejná ochránčyně práv Anna Šabatová: Vážený pane místopředsedo, vážená dámy a vážení pánové, dovolu,te, abych vám představila zprávu o své činnosti za rok 2015. Sestavili jsme ji se svými kolegy tak, aby z ní mohli čerpat odborníci, tedy také poslanci a senátoři, ale i veřejnost. Krom různých přehledů jsme využili evidenci stanovisek ochránce volně dostupnou na našem webu. Místo dlouhých právních textů proto zpráva stručně objasňuje podstatu jednotlivých problémů a jejich řešení. A jediným kliknutím, pokud jste samozřejmě v elektronické verzi, se dostanete k plnému textu případů.

Zpráva se tradičně věnuje legislativním doporučením Poslanecké sněmovně, uplatněným zvláštním oprávněním, statistice a poznatkům z jednotlivých oblastí státní správy, netradiční je pouze sdružení témat podle jednotlivých pracovních týmů, které jsme tentokrát ve zprávě také představili, systematickým návštěvám zařízení, tedy ochraně před špatných zacházení, statistice a zjištěním z oblasti rovného zacházení a ochrany před diskriminací. A také samozřejmě hospodaření a aktivitám kanceláře jako takové.

Teď shrnu to nejdůležitější. Jsem ráda, že byla vyslyšena většina legislativních doporučení ochránce za roky 2013 a 2014. Devět z patnácti doporučení se již nějakým způsobem odrazilo v právním řádu, nebo se na změně pracuje. Mrzí mě, že nám stále chybí zákon o opatrovnictví, který by zlepšil postavení a ochranu osob omezených ve své svéprávnosti. Také mě mrzí, že advokát jako soudem určený kolizní opatrovník dítěte nadále nemůže nahlížet do dokumentace vedené orgánem sociálně-právní ochrany dětí a nemůže tak řádně hájit zájmy dítěte.

Za rok 2015 předkládám pět nových a jedno staronové doporučení. Jsem přesvědčena o nezbytnosti zajištění skutečně kvalitní péče o seniory zakotvením minimálních materiálních a personálních požadavků na zařízení pobytových sociálních služeb. Je také třeba odstranit zbytečné překážky čerpání rodičovského příspěvku a odstranit znevýhodnění zaměstnanců, kteří nedosáhnou minimální mzdy, protože pracují na zkrácený úvazek při placení zdravotního pojištění.

V loňském roce jsem se také dvakrát obrátila na vládu a předložila svá doporučení. Vláda vyhověla doporučení zlepšit dostupnost služeb sociální péče a uložila některé úkoly ministryni práce a sociálních věcí v této souvislosti. Jen tak totiž lze předcházet špatnému zacházení se seniory a lidmi s duševní poruchou v dosavadních neregistrovaných zařízeních, tedy v ubytovacích zařízeních, jež tyto služby poskytují bez oprávnění, a tedy bez pravidelné kontroly. Zjednodušeně řečeno,

pokud nebude dost řádných legálních služeb, budeme se potýkat s fenoménem podivného podnikání v této oblasti.

V roce 2015 jsme obdrželi 7 541 stížností. Zásadní, důležité a pozitivní je, že stále více lidí ví, čím se může ochránce zabývat. To znamená, 64 % loňských podnětů, a je to nejvíc v historii, spadalo do působnosti veřejné ochránkyně práv. Mohli jsme se jimi tedy podrobně zabývat.

Tradičně nejvíce lidí, asi čtvrtina všech, potřebovala pomoc v oblasti sociálního zabezpečení, tedy s důchody, ať invalidními, nebo starobními, a s dávkami. Vyřídili jsme celkem 7 679 podnětů a ukončili jsme 884 zahájených šetření. Z toho ve dvou třetinách případů jsme zjistili pochybení úřadů. Je třeba říci, že úřad většinou pochybení sám napravil. Pouze v 17 případech jsem musela vyrozumět nadřízený úřad nebo informovat veřejnost.

Loňský rok byl také desátým rokem činnosti ochránce jako národního preventivního mechanismu. Již deset let zajišťujeme ochranu lidí před špatným zacházením tím, že pravidelně navštěvujeme zařízení, v nichž jsou lidé omezeni na svobodě, a to v důsledku závislosti na péči i z rozhodnutí veřejné moci, a navrhuje me opatření ke zlepšení podmínek. V roce 2015 jsme dokončili systematické návštěvy ubytovacích zařízení poskytujících péči bez náležitého oprávnění. Prostřednictvím souborné zprávy o těchto návštěvách jsme informovali a varovali odbornou i širokou veřejnost. Zprávu jsme předložili všem dotčeným státním orgánům včetně orgánů činných v trestním řízení. Obrátila jsem se, jak jsem již podotkla, také na vládu. O dohledu nad omezováním osobní svobody jsme vydali samostatnou výroční zprávu.

V loňském roce jsme také obdrželi 379 podnětů s námitkou diskriminace. Pouze osm z uzavřených případů jsme posoudili jako diskriminaci. To však neznamená, že k diskriminaci nedochází. V některých případech chybějí dostatečné důkazy. Z našeho výzkumu také vyplynulo, že se většina obětí diskriminace nebrání. Nevěří, že se domohou nápravy, nemají dost důkazů, anebo se dokonce obávají zhoršení své situace.

Jsem přesvědčena, že za stejnou práci by lidé měli dostat stejnou odměnu. Proto jsme se loni soustředili na téma rovného odměňování mužů a žen i osob se zdravotním postižením. Také v oblasti ochrany před diskriminací jsme vydali samostatnou výroční zprávu.

Chci říci, že nic z toho bychom já a můj zástupce nezvládli, kdybychom neměli spolupracovníky. Kancelář v loňském roce pracovala se 132 zaměstnanci, z toho 99 se jich přímo věnovalo odborným úkolům ochránce. Kancelář hospodařila s rozpočtem 112 mil. korun.

Vážené dámy a pánové. Snad vám výroční zpráva srozumitelně přiblíží naši práci a napomůže prohloubení naší spolupráce. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ombudsmance za její zprávu a uvedení této zprávy. Prosim nyní, aby se slova ujal zpravodaj petičního výboru pan poslanec Jiří Junek, informoval nás o jednání v tomto výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Junek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych vás stručně seznámil s tím, jak byla výroční zpráva projednávána na půdě petičního výboru. Výbor tuto zprávu projednával na svém jednání 26. dubna 2016. Paní ombudsmanka nebyla jednání přítomna, proto výbor s obsahem výroční zprávy seznámil její zástupce.

V diskusi k výroční zprávě vystoupilo celkem pět poslanců a ti všichni vznesli výhrady k novému pojetí výroční zprávy, ve které sice přibyly grafy, piktogramy, obrázky a fotografie, ale celkově dle nich ta zpráva tak úplně nesplňovala účel pro předložení Poslanecké sněmovně. Jako příklad bylo třeba uváděno, že zpráva sice obsahuje počty navštívených věznic, ale chybí stručný výstup, shrnutí a závěry z těchto návštěv. Nebo se například uvádělo, že ve zprávě je upozornění na nerovné odměňování mužů a žen, ale opět chybí navržené kroky ke změnám, jak by se toto mělo řešit.

Celkově se na výboru diskutovalo o absenci výsledků šetření v jednotlivých oblastech. Byla zdůrazněna menší informační hodnota předloženého materiálu, než tomu bylo v předchozích letech. Bylo konstatováno, že tato předkládaná zpráva se spíše jeví jako jakýsi materiál pro propagaci veřejného ochránce práv. Členové petičního výboru nakonec připomenuli, že předkládaná zpráva ochránkyně je určena především Poslanecké sněmovně, a proto nemůže být obdobná jaké nějaký marketingový nebo osvětový materiál pro občany. Poslanci petičního výboru by proto uvítali, aby příští výroční zpráva o činnosti za uplynulý rok byla především výstižná, přehledná, vrátila se k dřívější podobě výroční zprávy o činnosti veřejného ochránce práv.

Nicméně je třeba zdůraznit, že všechny důležité informace, které výroční zpráva má obsahovat, jako je rozpočet instituce, její hospodaření, počty zaměstnanců, počty podání od občanů v jednotlivých oblastech, ale i doporučení Poslanecké sněmovně, to všechno ta zpráva obsahuje. A koneckonců paní ombudsmanka nás s tím teď seznámila, hlavně s těmi doporučeními pro Poslaneckou sněmovnu, což je důležité. Takže z tohoto důvodu je určitě nasnadě, abychom tuto zprávu vzali na vědomí. Čili já bych návrh na usnesení přečetl asi po rozpravě, která určitě teď bude následovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Lukáše Pletichu, ten není přítomen. Pan předseda ústavněprávního výboru se obětuje, prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je povinností předsedy výboru zastoupit své milé kolegy, a proto vás budu informovat o tom, že jsme samozřejmě projednali tento tisk, a to na své schůzi 9. června 2016, na 68. schůzi ústavněprávního výboru, a vzali jsme na vědomí Výroční zprávu o činnosti veřejné ochránkyně práv za rok 2015. Toto usnesení najdete v podkladech jako číslo 236 v rámci usnesení výboru.

Snad bych jen dodal, že s paní veřejnou ochránkyní práv a s jejím úřadem jsme v kontaktu pravidelně. Snažíme se reagovat na připomínky, které vyplývají z praxe ombudsmana, a určitě to tak bude i nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Než otevřu všeobecnou rozpravu, tak paní poslankyně Věra Kovářová se omlouvá dnes do 13 hodin a pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá dnes od 11 do 12 hodin z pracovních důvodů.

A nyní zahajují všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové. Rád bych na úvod svého komentáře ke zprávě o činnosti paní ombudsmanky Anny Šabatové řekl, že není nic potřebnějšího v naší zemi než instituce, která by hájila spravedlnost a práva občanů. Instituce, která by něco takového dělala opravdu na 100 %, dnes ale stále neexistuje. Jednou z institucí, které by toto měly naplňovat, je bezesporu Úřad veřejného ochránce práv, tedy ombudsmana. Ale jeho činnost limitují jednak zákony, které mu nedovolí řešit všechny případy nespravedlností, a bohužel i osobní priority vedení úřadu. Při čtení zprávy paní ombudsmanky najdeme spoustu konkrétní užitečné práce, ale když poodstoupíme, tak zjistíme, že ve své většině úřad simuluje sociální úřady, řeší vyplácení nejrůznějších dávek nebo platby nemocenského pojištění, ale chybí tu tlak na obecnou spravedlnost a práva občanů.

To, co je pro mě ovšem nejotřesnější, je, že paní ombudsmanka se podílela na hysterizaci akce namířené proti Střední zdravotnické škole na Praze 10. Její ředitelka je obviněna z diskriminace za to, že zakázala muslimské studentce islámské zahalování hidžábem. Ombudsmanka otevřeně hájí muslimskou studentku a otevřeně se staví proti ředitelce školy. Pominu to, že tato údajná oběť náboženské diskriminace použila obvinění zjevně a prokazatelně účelově. Bohužel právě tady paní ochránkyně Šabatová nejvíce a opakovaně zklamala.

Každá škola má nějaký závazný školní řád a pravidla, která platí pro všechny. Jakákoliv výjimka z těchto pravidel je diskriminací těch, na které se výjimky nevztahují. Paní ombudsmanka se nezastala obětí diskriminace a nespravedlnosti, kterými je ve skutečnosti škola a ostatní studenti, ale muslimů, kteří žádali nadstandardní práva, která jiní studenti nemají. To je přímo nehorázně!

Chápu studentku, která má špatný prospěch a školu nezvládá, že se vymluví na náboženskou diskriminaci. Ale uniká mi, jak může inteligentní dospělý člověk na tuto hru přistoupit a ještě ji podpořit. Tak jako u studentek je zcela očividné, že jde o účelové zneužití kauzy k vytváření umělého boje za náboženskou svobodu. Tento soudní proces je drzou provokací, jejímž cílem je prosadit projevy radikálního islámu na české školy.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, naopak prosazuje zákaz propagace islámského práva šaría na území České republiky. Tento návrh nám však Sobotkova a Babišova vláda vloni ve Sněmovně zamítla. A není divu, vždyť právě

ombudsmanka Anna Šabatová je zvolena do funkce hlasy poslanců ČSSD a hnutí ANO.

Jsme sekulární společnost. A víra každého z nás je osobní intimní věc. Nepatří na veřejné školy nebo úřady. Ve stejném duchu nám to příště může muslimský učeň v řeznictví požadovat, že nebude dělat jitrnice, protože je prase nečisté zvíře. Paní ochránkyně Anna Šabatová bohužel tady podpořila obrovskou nespravedlnost páchanou na vedení obviněné školy a zcela jednoznačně také poškodila práva vedení této školy. Je to velká ostuda a ostudné selhání ombudsmanky Anny Šabatové i jejího úřadu.

Když už jsme u diskriminace. Paní ombudsmanka navrhuje přesun důkazního břemene ve sporech o diskriminaci na všechny údajné oběti diskriminace. To znamená, že když vás někdo obviní z diskriminace z důvodu téměř čehokoliv, tak vy se musíte sami vyvinít. Je to absolutní převrácení principu presumpce nevinu. Nikdo vám nedokazuje vinu, ale vy jste povinni dokázat svou nevinu. To už není moderní právo, ale raný středověk, kdy na stejném principu obvinění museli u božního soudu dokázat svou nevinu. To je opět diskriminace všech obviněných.

Navíc celý antidiskriminační zákon je absurdní a diskriminační například vůči zaměstnavatelům. Popírá jakékoliv jejich svobodné právo rozhodnout o tom, koho zaměstnají. Zaměstnání kohokoliv není právem zaměstnance, ale výběr je a musí zůstat výsostným právem zaměstnavatele. Každý zaměstnavatel při výběru musí přeci vybírat a diskriminovat, protože účelem výběru je vybrat nejvhodnějšího kandidáta. A někam se hodí mladší hezký nebo fyzicky zdatný člověk, jinam zase starší zkušenější. Někam žena, jinam muž. Diktovat zaměstnavatelům, že nesmím zaměstnance vybírat, ale musím brát každého bez ohledu na věk, pohlaví apod., to je absolutní zvůle a zásah do lidských práv podnikatelů. A opět se vrátím ke zmíněným řezníkům. Asi nikdo nepochybuje, že například židovský řezník, který poráží podle halachy, musí být žid. A stěžítel může ke své práci zaměstnat nežidy. Prostě musí uchazeče o práci diskriminovat na základě víry. Katolická církev jako faráře asi také nikdy nezaměstná ženy, zcela evidentně ani muslimy, a musí tedy vybírat na základě pohlaví a víry.

Samozřejmě bychom v naší zemi našli příklady nespravedlivé a zlé diskriminace, kterou bychom řešit měli. Je to příklad soustavného porušování práv otců, kdy justice po desetiletí beztrestně porušuje nejzákladnější práva mužů na rovné zacházení a právo dětí na oba rodiče. Doslova každý den soudy produkují nějakou lidskou tragédii. Například když otci seberou dítě. Je to otřesná a tragická. Více než 90 % dětí dostávají do výhradní péče ženy. Sněmovna občas řeší neplatiče alimentů. Bylo by fajn někdy řešit, proč někteří muži neplatí. Jaká je ochota muže platit na dítě, které vám soud ukradne, ke kterému vám zablokuje přístup a případně vás soud ještě obere o majetek? Tisíce konkrétních kauz dokládají do nebe volající nespravedlnosti páchané na otcích našimi soudy. Jsou případy, které končí sebevraždami otce nebo dítěte.

Škoda, že tohle naše ochránce práv nezajímá. Naopak je zajímavá jedna muslimka, která porušuje školní řád. Tady vidíte priority paní ombudsmanky Šabatové. Stát po léta diskriminuje muže ohledně věku odchodu do důchodu. Například oproti ženám u mužů není zohledněno, zda vychovávají dítě ve své výhradní péči.

Dámy a pánové, mohl bych pokračovat, ale to, co jsem chtěl říct je, že má smysl chránit práva občanů. Ale jak český stát, tak konkrétní úřad ombudsmana to dělají velice výběrově, špatně a někdy se dokonce pokoušejí lidská práva porušit. Myslím, že toto by mělo být důvodem k velkému zamyšlení. A měli bychom udělat maximum pro nápravu.

Závěrem mi dovoluje sdělit, že naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, z výše uvedených důvodů nepodpoří Výroční zprávu o činnosti veřejné ochránčyně práv za rok 2015, jelikož s jednáním a činností paní ombudsmanky Anny Šabatové v mnoha zásadních věcech nesouhlasíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Dobrý den, pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Mám opravdu faktickou poznámku. Prosím, šátek. Pokud nějaká škola zakáže šátek nosit nějaké... Nezakazuje náboženský symbol. Šátek není žádný náboženský symbol. Je to zvyk. Když si přečtete Korán, o ničem takovém se tam nemluví. Ženy mají pouze zakrývat své ozdoby. A v jiné sůře se píše, že pokud ženy tancují, neměly by tancovat tak, aby se jim ozdoby příliš kývaly, čímž já rozumím jiné partie těla.

Takže prosím vás, šátek je zvyk. Uvidíte v řadě muslimských zemí, že ženy šátky muslimského vyznání vůbec nenosí. Pro příště bych při rozhodování o takovýchto věcech nemluvil o zakazování nošení náboženských symbolů. Je to opravdu stejné, jako když je nějaká rodina zvyklá nosit baretky, tak prosím. Je to jejich zvyk. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom v krátkosti ke zprávě paní ombudsmanky. Jistě se nedáte upřít celému úřadu ombudsmana, že má péči o občany se zdravotním postižením, o seniory. Že tato pobytová zařízení navštěvuje a že upozorňuje na situaci, která tam je. Jistě vítám i podnět paní ombudsmanky k tomu, aby byly nastaveny minimální personální standardy. Ovšem mám obavy z toho, aby se minimální personální standardy nestaly tím, že to už bude strop a další se tam nebudou moci přijmout.

Upozornila tady na situaci v neregistrovaných zařízeních. My jsme opakovaně tuto problematiku řešili i na podvýboru pro nepojistné dávkové systémy a ptali jsme se zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, když vůbec může v České republice existovat nějaké neregistrované zařízení, jak je možné, že vůbec my dopustíme, a vás se paní ombudsmanko ptám, proč vůbec nedáte podnět k tomu, aby taková zařízení tady za prvé vůbec nevznikala. A ta, co tady jsou, aby se zakázala. Aby kdo chce poskytovat péči pro seniory a zdravotně postižené, to znamená lidi, kteří potřebují ochranu, tak aby ti lidé měli zajištěné služby. Dneska máme institut i registrovaných zařízení, která musí splňovat podmínky. Musí splňovat standardy, musí splňovat i

vzdělání lidí. Tudy bych viděla, že by se cesta měla ubírat. Prosím, byla bych ráda, abyste v tomto udělali maximum.

Druhou problematikou, kterou bych chtěla tady upozornit, a kolega Okamura už to tady velmi podrobně popsal, a to je problematika zdravotní školy. Chci říci, že my jsme dali pozměňující návrh do novely, která právě má řešit vaše práva, a chceme to zakázat. Protože já si myslím, že v naší zemi by se mělo žít podle našich zákonů a našich hodnot. A měly by se tyto hodnoty a tato práva s tím, co se v loňském roce dělo v Evropě, a to, co můžeme očekávat, že by se dít mělo, měli bychom se vážně zaobírat tím, zda ty hodnoty a otevření Evropy vůči ostatnímu světu, především z oblasti muslimských zemí, jestli nejsme příliš za hranou a jestli tím neohrožujeme právě naše občany. Už to tady bylo vysvětleno a já se k tomu připojuji.

Já chci říct, paní ombudsmanko, že při besedách i teď při předvolebních kampaních se mě občané ptají, protože oni ten systém parlamentní volby nevědí, jak jsme vůbec mohli dopustit, že jste byla zvolena na to místo. Že? A já vám to prostřednictvím chci tlumočit, že lidé, obyčejní lidé, kteří žijí za těmito zdmi, jsou velmi nespokojení s tím, jak se zastáváte menšin v České republice a že vůbec nezohledňujete problémy lidí, kteří zde žijí a jejichž práva jsou porušována. Takže já plním tuto povinnost, chci vám to říci, ať je to v péči o rodinu, ať je to v péči o seniory, ať je to v péči o zdravotně postižené. Takže prosím, já bych byla velmi ráda, abyste se příště obírala i problémy, které má majoritní společnost, a ne jen se zastávala lidí, kterým je v současné době dáváno více pozornosti než ostatním občanům. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezké dopoledne. Já bych chtěl říct, že paní ombudsmanka to ví, že nesouhlasím se spoustou jejich kroků, ať už to byl krok, který jsme řešili také na podvýboru pro veřejného ochránce práva, a to byly provokace v rámci bytů, věci, které si myslím, že nepatří do oblasti, kterou by měla paní ochránkyně akcentovat, že těch problémů, které jsou, je daleko víc, ať už je to přenášení opravdu odpovědnosti na ředitele školy, o čemž tady mluvil pan kolega poslanec Okamura.

S jednou věcí ovšem nesouhlasím, bude to reakce na slova pana kolegy Okamury, a to je akcentovat Unii otců, akcentovat střídavou péči a primární ochranu otců, protože si myslím, že v rámci střídavé péče je potřeba chránit ženy a chránit děti, které díky střídavé péči velmi často trpí. A jedná se tady opravdu hlavně o to, aby nebyly týrány děti, které jsou často dostávány do situací, které hraničí s týráním a které hraničí s tím, že děti si pak odnášejí psychické problémy. Tam si myslím, že to by měly být priority a tam by měla být primárně ochrana a záštita paní ombudsmanky nebo kohokoli, kdo bude vykonávat úřad veřejného ochránce práv. Takže za sebe bych velmi rád apeloval na paní ombudsmanku, aby se zaměřila na tyto problémy, aby se zaměřila na problémy lidí, kteří opravdu potřebují pomoc, a těmto lidem pomohla. Ne aby tam byla akcentace na zvýhodňování menšin, aby se zastávala lidí,

kteří používají své náboženství, nebo zaštiťují se svým náboženstvím a používají ho jako klacek. A my jim nemůžeme v tomto ustupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pánů zpravodajů. Prosím, pane zpravodaji. Případně paní ombudsmanky.

Poslanec Jiří Junek: Já bych si jenom dovilil přečíst návrh na usnesení petičního výboru, které by znělo: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Výroční zprávu o činnosti veřejné ochránčyně práv za rok 2015 dle sněmovního tisku číslo 768.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Vy jste strašně rychlý. Teď teprve přistoupíme k rozpravě podrobné, ve které prosím, abyste se na toto usnesení odkázal. Takže zahajují podrobnou rozpravu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Junek: V tom případě se odkazují na usnesení, které jsem tady před chvílí četl. Takto to stačí?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přesně tak je to formálně správně. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova – není zájem. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej přednesl pan zpravodaj. Nejprve vás ale všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj petičního výboru. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a známé tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 336. Přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 23. Návrh nebyl schválen.

Pardon, je tady návrh na kontrolu hlasování. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já se omlouvám, stalo se mi to poprvé, hlasoval jsem ano, ale na sjetině mám ne, takže zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme hlasovat o námitce pana poslance Kořenka. Zahajují hlasování to této námitce. Kdo je pro přijetí námítky? Kdo je proti?

Je to hlasování 337. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro 110, proti žádný. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj petičního výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 338. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro 59, proti 24. Návrh usnesení nebyl přijat.

Děkuji paní ombudsmance, panu zpravodaji, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je

165.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo, aby jej přednesl ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s hlavními body předkládaného materiálu, kterým je tzv. Pařížská dohoda, kterou dne 12. prosince loňského roku přijalo světové společenství v rámci Rámcové smlouvy OSN o změně klimatu, která upravuje základní rámec mezinárodní ochrany klimatu po roce 2020.

Tato dohoda mj. formuluje dlouhodobý cíl ochrany klimatu, jímž je přispět k udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranici dva stupně Celsia v porovnání s obdobím před průmyslovou revolucí a usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 stupně. Tato dohoda zároveň přináší významnou změnu, pokud jde o závazky snižování emisí skleníkových plynů. Dohoda totiž nejen ukládá rozvinutým, ale také rozvojovým státům povinnost stanovit si vnitrostátní redukční závazky k udržení tohoto cíle. Každý pátý rok se mají tyto závazky vyhodnocovat s tím, že následující závazky mají představovat pokrok oproti těm předchozím.

Česká republika, a to je potřeba zdůraznit, se společně s ostatními členskými státy Evropské unie zavázala ke společnému cíli Evropské unie snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů o nejméně 40 % ve srovnání s rokem 1990. Zatím se nám toto úsilí daří, protože k loňskému roku se nám povedlo snížit emise oproti roku 1990 přibližně o 35,5 %. Přistoupením k dohodě a k tomuto závazku se tak bude naplňovat společný cíl Evropské unie a jejích členských států, který byl přijat Evropskou radou v jejích závěrech z října 2014.

Dohoda dále zavádí periodické globální vyhodnocování stavu plnění dohody a závazků smluvních stran a také formuluje globální adaptační cíl posilující adaptační kapacitu a odolnost zemí vůči negativním projevům změny klimatu, vymezuje rámec opatření na vnitrostátní úrovni a také oblast spolupráce s rozvojovými zeměmi.

Ratifikací Pařížské dohody se Česká republika připojí k úsilí států o účinnější naplňování cílů Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu. Rovněž podpoří prosazení

požadavku dlouhodobě uplatňovaného společně s Evropskou unií a jejími členskými státy, aby se závazky vztahovaly na všechny významné producenty emisí skleníkových plynů, tj. vedle Spojených států nebo Japonska a Ruské federace také např. na Čínu, Indii, Indonésii, Brazílii nebo Mexiko, protože je třeba si uvědomit, že Evropská unie není lídrem, resp. není největším znečišťovatelem z pohledu skleníkových plynů a celkové emise Evropské unie se pohybují někde kolem 12 až 13 %, kdežto např. emise Číny kolem 24 % celkových globálních emisí, Spojených států kolem 20 %.

Dohoda vstoupila v platnost již 4. listopadu letošního roku, tedy po necelém roce od jejího přijetí v Paříži. A musím konstatovat, že to bylo dříve, než asi mnozí čekali. I to poukazuje na význam, který je této dohodě přikládán mezinárodním společenstvím, a to včetně států, které nebyly účastníky a nepřipojily se ke Kjótskému protokolu, tedy předchůdci Pařížské dohody.

Dohodu podle posledních informací již ratifikovali oba největší světoví emitenti skleníkových plynů, tedy Čína a Spojené státy, a je mi jasné, že v debatě bude otevřena otázka, jakým způsobem s ní naloží Spojené státy po zvolení nového amerického prezidenta. To je otázka určitě relevantní. Ale chci tím říct, že zatím se k dohodě připojilo víc jak sto států a tyto státy představují téměř 80 % světových emisí CO₂ už teď, v současné době. Momentálně dohodu ratifikovalo 14 států Evropské unie, mj. už také Maďarsko, Slovensko, Polsko, tzn. i země, které v rámci V4 upřímně řečeno nebyly zrovna lídry v prosazování těchto opatření, Slovensko ratifikovalo tuto dohodu v rámci jednoho dne po schválení vládou následně hned ve sněmovně.

Závěrem bych chtěl říct, vážené kolegyně, vážení kolegové, že určitě budeme diskutovat o smyslu této dohody. Ale já si myslím, že smysl je jediný – bez ohledu na to, zda můžou být spekulace, do jaké míry se ta antropogenní lidská činnost podílí na rychlejším oteplování naší planety, zda to je z 80 %, nebo 70 %, nebo 50 %, na což existují různé vědecké názory, je zcela jasné, že se na něm lidská činnost podílí. Já jsem svým původním vzděláním geolog, takže jsou to věci, o které mám zájem i mimo svou práci. A z těch minulých geologických období je naprosto jasné, že takto rychlé oteplování planety je výjimečné. Znamená to, že by svět – a děje se to touto Pařížskou dohodou – měl být solidární při dodržování klimatických závazků a Česká republika by neměla stát stranou tohoto procesu.

I s ohledem na výše uvedené a také na rychlost ratifikace v ostatních zemích bych vás chtěl, vážené kolegyně, vážení kolegové, požádat o zkrácení lhůty projednání návrhu ratifikace Pařížské dohody v souladu s ustanovením § 91 jednacího řádu na třicet dní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím, aniž bych chtěl zpochybňovat vaše úvodní slovo, aby návrh zazněl ještě v obecné rozpravě.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, milí studenti, dovoluji mi v krátkosti také zpravodajskou zprávu k Pařížské dohodě. Kdybychom byli pozitivněji naladěná země a pozitivněji naladěný parlament, tak by to asi byla záležitost celodenní, ale myslím, že my si vystačíme v našem aktuálně vymezeném čase. Dovolte mi tedy několik faktů.

Pařížská dohoda byla přijata 12. prosince 2015 na mezinárodní klimatické konferenci v Paříži. Dohoda je prováděcí smlouvou k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu. Dohoda nahrazuje současný Kjótský protokol.

Vláda vyslovila souhlas se sjednáním dohody 11. dubna 2016. Ministr životního prostředí ji podepsal jménem České republiky 22. dubna v New Yorku. Ve stejný den se signatáři stala Evropská unie a její členské státy. Ke dni 22. září dohodu ratifikovalo 60 smluvních stran včetně největších producentů skleníkových plynů, USA a Číny. Aktuálně je těch zemí už více. Ratifikace na půdě Evropské unie a v jednotlivých členských státech už probíhá. Dohodu už ratifikovaly některé státy sousední i státy V4 – první Maďarsko v květnu 2016.

Dohoda chce zlepšit provádění Rámcové úmluvy OSN a přispět k udržení nárůstu průměrné globální teploty pod hranici alespoň 2 °C v porovnání před průmyslovou revolucí a udržení nárůstu průměrné globální teploty o 1,5 °C.

Dohoda ukládá smluvním stranám povinnost stanovit si vnitrostátně stanovené příspěvky ke snížení emisí skleníkových plynů a plnit je. Tyto národní příspěvky se mají každých pět let revidovat s tím, že ten následující má být vyšší než předešlý. Doporučuje smluvním stranám zachovávat zásobníky skleníkových plynů, myšleno např. lesy, a provádět opatření s cílem snížit emise vyvolané odlesňováním a degradací lesů. Zakotvuje základní zásady pro mechanismus na podporu provádění mitigačních a adaptačních opatření. Potvrzuje povinnost rozvinutých států poskytovat finanční prostředky na mitigační a adaptační opatření v rozvojových zemích.

Poprvé se jasně připouští, a to je důležité, že hospodářská situace v rozvojových zemích se vyvíjí a některé jsou již schopné podílet se na financování ochrany klimatu. Ukládá smluvním stranám, aby zajistily v oblasti změny klimatu vhodná opatření v oblasti vzdělávání, přístupu k informacím a aktivním zapojení veřejnosti.

Ustavuje se Výbor pro kontrolu plnění závazků. Dohoda je otevřena k podpisu po dobu jednoho roku, tj. do 21. dubna 2017.

Pařížská dohoda řeší problematiku, kterou v Evropské unii upravují předpisy tzv. klimaticko-energetického balíčku, které jsou již implementovány v právu České republiky. Implementace Pařížské dohody si ovšem vyžádá dílčí úpravy práva EU v dané oblasti.

Pokud jde o společný vnitrostátní stanovený redukční příspěvek, k němuž se Česká republika jako člen Evropské unie přihlásila, vychází ze společného cíle Evropské unie a jejích členských států, který byl již přijat Evropskou radou v říjnu 2014.

Dohoda je mezinárodní smlouvou, jejíž ratifikace vyžaduje podle Ústavy České republiky souhlas Parlamentu a následně ratifikaci prezidentem republiky. Počítá se s povinným příspěvkem do rozpočtu dohody, který bude obdobný jako příspěvek

u Kjótského protokolu, přičemž příspěvek do rozpočtu dohody bude hrazen z rozpočtové kapitoly 315, tedy Ministerstvo životního prostředí.

Tolik tedy několik důležitých poznámek k obsahu.

Osobní poznámka. Díky tomu, jak jsem sledoval přípravu COP21 v Paříži v loňském roce a mluvil jsem tu o pozitivně naladěných zemích a pozitivně naladěných parlamentech, musím smeknout před diplomacií Francouzské republiky, která se připravila na COP21 neuvěřitelně dokonale. Francouzští diplomaté zvládli změnit názory řady rozvíjejících se ekonomik tak, že ty se přihlásily a podepsaly závazky rovnající se závazkům Evropské unie, nikoliv některých dalších rozvojových zemí, uvedu např. Filipíny, kde došlo k téhle razantní změně v přístupu k Pařížské dohodě.

Aktuálně probíhá COP22 v Marrákeši v těchto dnech, kde se naši maročí přátelé snaží rozhýbat celou řadu závazků, které byly přijaty právě v Paříži v loňském roce.

Zaznamenal jsem, že návrh byl zařazen zahraničnímu výboru jako garančnímu. Bude-li to možné, dovolil bych si navrhnout, že sejmeme tíži debaty o této materii z ramen zahraničního výboru a doporučil bych potom přiřadit tuto smlouvu jako garančnímu výboru pro životní prostředí s tím, že bych zůstal zpravodajem i v tomto výboru.

Děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Omlouvám se, paní místopředsedkyně (Černochová), nicméně pan předseda není omluven. Procedurální návrh – prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuju, pane místopředsedo. Chtěla jsem poprosit kolegyně a kolegy, protože skutečně řady za mnou, ministerské lavice, jsou naprosto nedůstojně prázdné. A připadá vám normální, že tady projednáváme takto závažnou věc, jako je Pařížská dohoda, a sedí tady ministr zemědělství, ministr životního prostředí a ministr kultury? Kde je ministr průmyslu a obchodu Mládek? Kde je premiér? Kde jsou ostatní ministři, na které tato Pařížská dohoda bude mít dopad, aby nám k tomu řekli svoje stanovisko?

Z tohoto důvodu navrhuji přerušení do přítomnosti pana ministra Mládky, minimálně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o přerušení jednání Sněmovny k tomuto bodu do přítomnosti pana ministra průmyslu a obchodu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 339, přihlášeno je 99 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 36. Návrh byl přijat a já přerušuji tento bod do přítomnosti pana ministra průmyslu a obchodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod

266.

Informace vlády o letecké záchranné službě od 1. 1. 2017

Strašně se omlouvám. Mám tady napsáno, že prosím, aby se slova ujal pověřený člen vlády. Nevím, který to je. A ono jich tu opravdu moc není. Pan ministr kultury ani zemědělství asi s leteckou záchrannou službou nepomůže.

Takže přeruším jednání na 10 minut, dokud se nedostaví pověřený člen vlády. Pokračovat budeme ve 12.12 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.13 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě vyčkám na výsledek jednání mezi předsedy, respektive zástupci jednotlivých poslaneckých klubů. Takže do 12.18 přerušuji schůzi.

(Jednání bylo přerušeno od 12.13 hodin do 12.18 hodin.)

Je 12.18. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v přerušené schůzi a je před námi bod Informace vlády České republiky o letecké záchranné službě v roce 2017. S přednostním právem nejdřív pan poslanec Marek Černocho. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, v úterý se na grémiu hovořilo o tom, že se zařadí Pařížská dohoda. Byla tam dohoda všech, shoda na tom, že to proběhne. Kde je vláda? (V sále jsou přítomni ministr kultury Herman, ministr zemědělství Jurečka a ministr životního prostředí Brabec.) Média říkají, že se dělá nějaká konference, kde mluví premiér Sobotka, kde mluví zástupci vlády. Proč tady nejsou?

To samé – potřetí se zařazoval bod letecká záchranná služba. Jedno z nejdůležitějších. Kde je vláda? (Řečník zvyšuje hlas.) Kde je vláda? Kde jsou ministři? Kde je premiér? Je to holubník?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda klubu sociální demokracie s přednostním právem Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane kolego Černocho prostřednictvím předsedajícího, to snad nemyslíte vážně, co jste teď řekl? Přesně. První část vašeho vystoupení byla dohoda, že se v tuto chvíli bude projednávat Pařížská úmluva. Je tady pan ministr Brabec, který ji předkládá. A byla dohoda na tom, že se povede rozprava. Oproti té dohodě tady část poslanců zařadila před

hodinou tento bod Informace vlády o letecké záchranné službě. A vy mně teď vyčítáte, že tady ta vláda není připravena tu informaci podat!?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože paní kolegyně Černochová nemá přednostní právo... (Poslankyně Černochová je připravena u stolku zpravodajů: Mám. Pan Stanjura tu není.) Aha, aha. Kolega Stanjura tu není. Omlouvám se. Já tedy nejdřív načtu omluvu pana předsedy Stanjury, který mi ji doručil, když jsem sem přišel. Takže ano, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura se omlouvá panu předsedovi Poslanecké sněmovny z jednání. V tom případě paní kolegyně Černochová zastupující předsedu klubu ODS má přednostní právo.

Máte slovo, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já musím reagovat na pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Sklenáka. Mně přijde absurdní, že toto může vypustit z úst předseda politické strany – vládní politické strany – která má premiéra. Přeci povinností ministrů a premiéra je tady sedět, pracovat pro občany České republiky. A to, co jste tady řekl, je naprosto irelevantní! To, že 88 poslanců považuje za zásadní leteckou záchrannou službu, kde jde o životy, a chtějí se o ní bavit, to vy zpochybňujete? Co si to dovolujete, prostřednictvím pana místopředsedy, pane Sklenáku!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda Černoch, potom pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, myslel jsem to, pane kolego Sklenáku, zcela vážně! Bod Pařížská úmluva byl přerušena, protože tady nejsou ministři, kteří k tomu mají co říct. To byl ten důvod. Ne protože by si to tady někdo vymyslel a nechtěli bychom se o tom bavit.

O letecké záchranné službě se tady bavíme tři nebo čtyři dny. Paní kolegyně Jana Černochová se snažila to zařadit už dvakrát. Je to velmi důležitý bod. A protože se snažila potřetí a dnes se to povedlo, to zařazení bylo jenom z toho důvodu, že tady k Pařížské úmluvě nejsou ministři. A oni tady nejsou ani k té letecké záchranné službě. Ano, byla dohoda na tom, že se bude projednávat Pařížská úmluva. Byla. Ale kde je vláda? Kde jsou ministři? Mimo samozřejmě kolegů Jurečky nebo pana Hermana nebo pana Brabce. Nikdo jiný tady není. Není tady premiér! A pak je v médiích, že někde vystupují k nějaké globální situaci? To je jejich práce? Dneska ráno pan kolega pan předsedající Filip už ráno říkal: Kde je premiér na interpelacích? Vždyť to je práce! Interpelace jsou od toho, aby odpovídali členové vlády kolegům poslancům na jejich otázky. Nikdo tady nebyl! Byla přerušena schůze. A teď to pokračuje dál!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik a potom bychom se mohli věnovat dalším. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jestli jste si, kolegyně a kolegové, všimli, tak se po řadě peripetií a dlouhých a marných snah a interpelačního usilování podařilo zařadit bod, ve kterém jde akutně o lidské životy. Chci poprosit všechny, kdo by chtěli teď ještě řešit otázky vztahové či poměrování se, kdo má větší sílu, pojďme od toho, pojďme projednávat bod Informace vlády o letecké záchranné službě, všechno ostatní i já teď považuji za druhotné. Čili pojďme na ten bod, ať se dostaneme vůbec k projednávání usnesení. Prosím také všechny, aby tentokrát jejich vystoupení byla racionální, jejich vystoupení byla konkrétní a k věci, ať doopravdy stihneme co nejdřív ono usnesení přijmout.

Děkuji, že jste mě bedlivě poslouchali a že také alespoň budete uvažovat o tom, co vám říkám. (Potlesk poslanců KSČM a některých dalších.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já rád po zahájení tohoto bodu budu pokračovat. Prosím, aby se slova ujal pověřený člen vlády. Pověření od vlády nemám, ale informace z krátké přestávky mám, že tento bod uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, já tady vnímám, a musím říct že oprávněnou, kritiku na stranu vlády, svých kolegyní a kolegů. Mně nezbyvá než říct, že se za to omlouvám. Budu tlumočit na jednání vlády, ať si tyto věci více hlídáme.

Nicméně teď chci jít k meritu věci k tomu bodu, který tady je, který teď otevírám. Je tady, doufám, napříč dohoda, že ten bod tady chceme konstruktivně a poměrně rychle projednat. Situace je vážná. Je tady návrh usnesení, aby vláda předložila podrobné informace, aby situace byla k 1. lednu vyřešena. Takže to přijměte jako mé úvodní slovo na začátek a prosím pěkně, respektujme to, že chceme tento bod v řádu řekneme této hodiny, kterou před sebou máme, doprojektovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství Marianu Jurečkoví a požádám nyní, aby se slova ujala navrhovatelka tohoto bodu paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. A děkuji moc panu ministrovi zemědělství za to, že díky jeho vystoupení toto téma můžeme otevřít tak, že se nemusíme omezovat pouze na vystoupení v rámci přednostních práv, byť je politická dohoda, že bychom nejspíše za pět minut třináct hodin měli hlasovat usnesení. Snažím se tedy být i já stručná, ale určitě vy, kteří se v tom nepohybujete, byste chtěli slyšet, co tam tedy je za problém.

Budování letecké záchranné služby v ČR trvalo více než 20 let. Podařilo se najít funkční systém, ve kterém se doplňuje armáda, policie i soukromí provozovatelé a který se vyvaroval závažných událostí, k nimž došlo například na Slovensku. Bohužel dnes tedy nastoupila neschopnost ministra zdravotnictví a politikaření a hrozí, že funkční systém se rozpadne, stane se neefektivním a bohužel i riskantním pro pacienty. Všichni dlouho vědí, že k 31. prosinci 2016 končí smlouvy se soukromými

provozovateli a že se nebude jednat o triviální výběrové řízení. Ministr Němeček ovšem vše podcenil, navíc do jeho kompetence vstoupil i pan ministr financí Babiš, a došlo tedy mezi nimi k jistému sporu. Výsledkem je tzv. kompromis, který je ale úplně špatný, protože ničí, co funguje, bude dražší a umožní takovou tu, já to slovo nemám ráda, ale říká se tomu netransparentnost, protože skutečně nic průhledného v tom nehledejte.

Za prvé. Výběrové řízení bylo vypisováno až v květnu a od začátku bylo velmi pravděpodobné, že výsledek bude napadán, neboť jde o poměrně komplikované výběrové řízení. To se stalo, jak se předpokládalo, a námítky nyní řeší Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Máme listopad 2016 a od ledna 2017 mají létat na čtyřech stanovištích z deseti nových provozovatelů. Stále nejsou ale uzavřeny všechny smlouvy. Materiál vypracovaný 24. října lékaři ze záchranné služby hovoří jasně o tom, že pro adekvátní, rozumějme pro pacienty bezpečné, převzetí stanovišť a zaběhnutí nových osádek je zapotřebí až osm měsíců. A my na to nemáme ani měsíc a půl, resp. ne my, pan ministr Němeček. Lékaři zde uvádějí, v tom dokumentu, citují: "Nerespektování navržených přípravných postupů a zkrácení přípravného období by nutně vedlo ke snížení kvality poskytované péče a především k významnému zvýšení bezpečnostních rizik pro pacienty i posádky vrtulníků letecké záchranné služby." Dámy a pánové, to nelze nazvat jinak než jako nevídaný hazard se životy pacientů ze strany ministra zdravotnictví! Mrzí mě, že to tady říkám, a on tady není, ale nic jiného mi nezbývá.

Za druhé. Kompromis, ke kterému dospěla tato koalice, je méně efektivní než současný systém. Proč? Protože letecká záchranná služba provozovaná armádou a policií je dražší, a přesto budou obsluhovat dvě stanoviště navíc. Konkrétně letová hodina vrtulníku Sokol, asi většina z vás ho někdy viděla, vychází přibližně na 160 tisíc korun, zatímco soukromníci to zajistí za 130 tisíc.

Další věcí je, že armáda nebude dle očekávání létat z heliportu v Plané, ale z Bechyně, takže loni otevřený heliport za 60 milionů korun bude úplně k ničemu, pokud někdo něco narychlo nevymyslí, aby se to nějak zamaskovalo.

Těžké vrtulníky nemohou přistávat na střechách nemocnic. Sokol je těžký vrtulník, těžkotonážní. A bohužel tady jsem se dozvěděla, že na novém stanovišti bude sokol vzhledem ke své váze přistávat na poli a vedle pole bude připravena záchranka, pozemní záchranka, a pacienta z vrtulníku, který nemůže přistát na nemocnici, bude transportovat ještě několik minut po zemi. Přejde vám to normální? Mně skutečně ne. Evidentně se bude prodlužovat doba, kdy se pacient dostane k lékaři.

Další věcí je přetěžování armády tam, kde trpí nedostatkem personálu, tedy u pilotů. Součástí kompromisu bylo i vypracování materiálu Návrh řešení zabezpečení letecké záchranné služby po roce 2020.

Mohli jsme si o něm přečíst v novinách. Má to být ten státní podnik. Odborníci, který jej viděli, kroutí hlavou. A za odborníky považují i zde přítomné kolegy poslance, kteří ve svém privátním životě buď jsou záchranáři, anebo piloty sami. Evidentně plní zadání, že leteckou záchrannou službu má provozovat státní podnik. Přitom výpočty jsou provedeny tak ledabyle, že je třeba se ptát, jestli by skutečně

něco takového i šéf z hnutí ANO pan Babiš nechal projít ve své firmě. Já si myslím, že ne, že jenom byl pan ministr financí Babiš oklamán.

Armáda a policie se mají stáhnout opět na dvě stanoviště po roce 2020. Takže úplně iracionální postup ode zdi ke zdi. Ze čtyř zase na dvě. Takže poté, co si vybudují kapacity, poté, co si vycvičí piloty, poté, co to bude tento stát spoustu peněz, tak se to zase po roce 2020 vrátí na dvě stanoviště místo čtyř.

Založení státního podniku efektivnější nebude, protože opravdu výpočty hovoří o jasných číslech. Vyčísľují totiž náklady na jedno stanoviště provozované státním podnikem na více než 45 mil. korun, přičemž pokud zprůměrujeme nabídky soukromých společností z výběrového řízení, zjistíme, že jsou ochotny jedno stanoviště provozovat za necelých 44 mil. korun.

Nechci zdržovat ekonomickými čísly. Tady skutečně teď nejde až tak na prvním místě o finanční prostředky. Tady teď jde o to, kdo od 1. 1. 2017 bude zachraňovat lidské životy a jakým způsobem to bude probíhat. Z tohoto důvodu vám moc děkuji za to, že jste ten bod zařadili. Děkuji po těch všech možných peripetiích. V podrobné rozpravě načtu usnesení, které vám ale už řeknu teď, abyste věděli, o čem se tady dál budeme bavit.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu o předložení podrobné informace o zajištění provozu letecké záchranné služby od 1. 1. 2017 včetně harmonogramu potřebných kroků, které povedou k zabezpečení zdraví a záchrany lidských životů na území České republiky. Termín 29. 11. 2016." Tento termín je nejbližší den, kdy se zase v rámci pléna Poslanecké sněmovny máme sejít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Mám tady dvě faktické poznámky, a to kolegy Mackovíka a kolegy Brázdila. Kolega Kudela se odhlásil z přihlášky do rozpravy. Prosím, nyní tedy k faktické poznámce pan poslanec Stanislav Mackovík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Mackovík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, na toto téma jsem tady vystupoval několikrát. Teď pouze aktuální informace.

Situace je horší, než vypadá. To, co tady zaznělo od předřečnice, je pravda. Upozorňovali jsme na to i na výboru zdravotnictví několikrát. Je to, jako když házíte hrách na zeď. Aktuální informace je taková, že včera zasedala Asociace zdravotnických záchranných služeb ČR v Jihlavě a přijala jednomyslné usnesení, v němž konstatovala, že v současné době již nelze na třech stanicích letecké záchranné služby, kde dojde ke změně provozovatele, zajistit od 1. ledna 2017 provoz letecké záchranné služby v tom rozsahu a v té kvalitě a bezpečnosti, jako tomu bylo dosud. My jsme v lednu 2016 pouštěli do vlády ministra Němečka s nějakým návrhem, kde bylo garantováno, že se nesníží dostupnost a bezpečnost letecké záchranné služby. Vláda to rozmetala. A teď jsme v situaci, kdy víme, že od ledna to bude fungovat hůře, než tomu bylo doposud. Prosím, probud'te se a začněte něco

dělat. Máme na to měsíc a půl a za měsíc a půl se opravdu některá střediska nedají převzít a nedá se zahájit bezpečný provoz.

Navíc zahajujete provoz s provozovatelem, který nemá vrtulník v kategorii A. To znamená, zhoršujete bezpečnost provozu, a navíc je to provozovatel, který za posledních osmnáct let má za sebou patnáct mrtvých. Čtyři katastrofy!

Takže prosím vás, vzpamatujme se. Máme tady vlastní provozovatele, ať státní, nebo soukromé, kteří to dělají prakticky čtvrt stoletím, a fungovalo to prakticky bez ztráty lidského života. Jestli chcete, abychom šli za tři měsíce na pohřeb, pokračujte v tom, co jste začali.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM a některých dalších.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Mackovíkovi i za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Brázdil. Než mu dám slovo, konstatuji omluvu pana poslance Františka Laudáta do 13 hodin. A ruší omluvu paní poslankyně Věra Kovářová.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Brázdil: Pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, toto je fakt závažné téma. Mnoho bych mohl vykládat o tom, jak jsem létal u armády, u Slovairu, u Dely, u Alfý, jak jsem na výboru pro obranu říkal, že armáda by to neměla dělat, protože to je proti Evropě, že by se to mělo zlevnit, že by to měla být centrální zdravotnická záchranná služba včetně letecké, která teď mezirezortní expertní vládní komise řekla, ano, bude to fajn. Bude to ale až od roku 2020.

Nikdo neví, jestli to levnější, dražší. Je v tom hodně emocí. Ale emoce jsou pravdivé v tom, že Ministerstvo zdravotnictví to nepřipravilo dobře. Byl jsem členem devítičlenné komise, která měla něco vybrat. Jediným kritériem je cena. Řeknete ano, je to fajn. Cena je nejlepší. Ale tam chybí ta návaznost, jestli to umí. Zda mají vycvičené piloty, jakými stroji se bude létat.

To, že tady někdo zmíní, že slovenská firma opakovaně spadla. Ano, je to ale lidský faktor. Já jsem spadl také a vždycky to byl lidský faktor. (Hovoří velmi naléhavě.) Není to o strojích. Je to jenom o tom, že to mělo být dříve připravené. Mělo to být na (nesrozumitelné). Nemělo by to být něco, co by bylo předmětem dohadování a peněz. A ty peníze jdou z toho obrovské! Firma Alfa, která tady byla, ta se rozpadla, lépe řečeno končí, protože ví, že donekonečna to takto dělat nejde. A to, že ta expertní komise řekla, že od roku 2020 by to měl být stát, tam nejde jen o peníze, ale říká také, že chce, aby se to už neopakovalo. Aby tu nebyl neustále za osm nebo za čtyři roky další nějaký tendr a zase lobby, a zase pacienti, kteří nevědí, jestli budou obslouženi. Mimochodem to, že teď se bude létat z několika málo základen, nesplní se zákon o zdravotnické záchranné službě, protože doletový čas nebude dvacet minut.

Promiňte, informací jsem podal hodně. Jenom to usnesení, informace z vlády by měla přijít. Jak si to představují... (Předsedající. Pane kolego...) Děkuji, promiňte. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, uplynul vám čas pro faktickou poznámku. K faktické poznámce se ještě přihlásil pan poslanec František Vácha. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přiznám se, jsem z kraje, který je ohrožen. Jsem z Jihočeského kraje, kde toho soukromého provozovatele Alfa-Helicopter má nahradit armáda. Vím, ptal jsem se, interpeloval jsem ministra zdravotnictví na to, jestli vrtulníky mohou přistávat v nemocnici. Jak je zajištěn převoz pacienta od místa přistání do nemocnice. Jaká je doletová vzdálenost mezi Bechyní a Českými Budějovicemi. Protože jsme slyšeli, že v Českých Budějovicích na letišti v Plané armádní vrtulníky přistávat nemohou, přestože tam byl vybudován heliport za 60 milionů. A odpovědí, kromě toho, že mi pan ministr Němeček řekl to, co jsme slyšeli, že od roku 2020 bude létat armáda pouze z Plzně, Ministerstvo vnitra v Praze a v ostatních osmi zbylých základnách budou létat pravděpodobně nějaké soukromé společnosti nebo toho, kdo bude vybrán ve výběrovém řízení, tak odpověď na ostatní otázky byla: "Vzhledem k tomu, že se však jedná o úkol uložený ministru obrany, je nutné se v případě zájmu o podrobnosti obrátit přímo na něj." To si myslím, že je špatná odpověď. Já si myslím, že pan ministr by měl vědět, jak to s tou leteckou záchrannou službou bude vypadat v resortu armády. On by měl být schopen odpovědět na moje otázky a neposílat mě za ministrem obrany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Františku Váchovi. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Běhounek, v tuto chvíli poslední přihlášená do rozpravy k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, představitelé vlády, já samozřejmě chápu, že to ve vás vyvolává velké množství emocí. Já jsem u té diskuse od samého začátku. Velmi se mi nelíbí, že tady je osočován pan ministr Němeček, protože jeho pozice je nejsložitější, jaká může být. On nemá co mluvit ministroví obrany do toho, jestliže vláda rozhodne, že by se na tom měl podílet resort obrany, nemá co mluvit ministroví vnitra do toho, jestliže vláda rozhodne, že má někde létat Ministerstvo vnitra.

Že je to celé lehce, a možná těžce, spletené, to je naprostá pravda. Ale ať tedy vláda jako celek a ti, kdož původní systém kritizovali a přišli s tím, že je to finančně neúnosné a že musí být hlavním kritériem cena, to dají. My jsme jednoznačně řekli všechny podmínky technické, personální, zajištění provozu v jednotlivých krajích, byli jsme opakovaně dotazováni. A já mám tu smůlu, že jsem seděl i v té skupině, a nebyla to komise meziresortní, byla to pracovní skupina, kterou si vláda přála ustavit pro fungování letecké záchranné služby po roce 2020. A jestli si vzpomenete, tak jsem opakovaně vystupoval na různých úrovních, i když ne veřejně zde, k tomu, abychom neudělali to, že budeme mít problém. Nyní problém máme, ale není to problém jenom pana ministra Němečka. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Kolega Vácha se hlásí ještě jednou? Ne. Dobře. V tom případě končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které se hlásí paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jak jsem říkala, možná mě pan kolega předřečník neposlouchal, pan Němeček výběrové řízení vypsal v květnu loňského roku. Jestli vám tohle přijde, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, normální, že tohle není selhání pana ministra, tak nevím. Myslím, že vy máte z hejtmanství dost zkušeností na to, jak dlouho trvají výběrová řízení, stejně já jako starostka Prahy 2 z radnice. Květen, červen, červenec – jestli si někdo myslí, že za půl roku zprocesuje miliardové výběrové řízení, tak se na mě nezlobte, ale nemá v resortu na pozici ministra co dělat. Nemá co dělat ani na pozici hejtmána, ani na pozici starosty.

Z předřečníků, kteří dnes vystoupili, souhlasím kromě posledního se vším, co tady zaznělo.

Nebudu debatu dál prodlužovat. Přečtu v podrobné rozpravě, resp. v rámci obecné rozpravy zrekapituluji to, že ke konci roku není jasné, od 1. ledna 2017 není jasné, co se bude na některých stanovištích dít. Mezitím mi pípla ČTK, že se to týká jenom Ústeckého kraje, což není pravda, týká se to vícero krajů. Prosím, aby novináři sledovali tuto debatu, protože tady se skutečně jedná o lidské životy.

Všechno to, co tady zaznělo od mých kolegů, mohu potvrdit. Děkuji Standovi Mackovíkovi za upřesnění, nebo za doplnění čerstvé informace, kterou měl od té asociace v Jihlavě.

Já bych si prosím v podrobné rozpravě dovolila načíst usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky o předložení podrobné informace o zajištění provozu letecké záchranné služby od 1. 1. 2017 včetně harmonogramu potřebných kroků, které povedou k zabezpečení zdraví a záchrany lidských životů na území České republiky. Termín 29. 11. 2016."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě ještě pan kolega Běhounek. Prosím, pane poslanče, jestli máte jiný návrh usnesení.

Poslanec Jiří Běhounek: Já jsem se přihlásil s technickou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě se můžete v rámci podrobné rozpravy přihlásit.

Poslanec Jiří Běhounek: Já jsem jenom chtěl drobnou záležitost, pane předsedající, vašim prostřednictvím paní kolegyni Černochové. Ať si nechá invektivy od cesty, protože já také nekomentuji její výkony z hlediska jejího působení na úrovni starostky. To za prvé.

Za druhé, já jsem tady řekl – a ten, kdo mě neposlouchal, jste byla vy –, že to nebyl pan ministr Němeček, který má ten zásadní problém, protože ten odklad vypsaní výběrového řízení byl právě proto, že se vedla asi tři čtvrtě roku diskuse o tom, jakým způsobem se to udělá, na vládě. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byla pouze reakce na vystoupení. Jiný návrh na usnesení není. Má někdo ještě zájem vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím.

Můžeme dát hlasovat. Návrh usnesení všichni znáte, byl přečten. Já vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme v hlasování číslo 340, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro ten návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 340, z přítomných 112 pro 93, proti 2. Návrh usnesení byl schválen.

Paní kolegyně Černochová se ještě hlásí.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla všem kolegyním a kolegům moc poděkovat za to, že jsme tento bod projednali, že jsme přijali usnesení a že snad členové vlády České republiky pochopili, že situace je opravdu natolik závažná, že se tím problémem budou urychleně zabývat.

Jenom taková malá konstatace. Je mi líto pana kolegy, že tady musí být za advokáta pana ministra Němečka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Končím tento bod 266. Mám tady přihlášku pana poslance Böhnische. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Velmi děkuji, pane místopředsedo. Protože se dostavil pan ministr Mládek, já bych si dovilil navrhnout, abychom se vrátili do bodu Pařížská dohoda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To můžeme učinit. Já jsem tady v ten moment nebyl, když se ten bod přerušoval. Jestli jsem dobře informován, tak podle stenozáznamu došlo k přerušování bodu o Pařížské úmluvě do přítomnosti ministra průmyslu a obchodu. Tato podmínka je splněna. Máme ještě třináct minut, můžeme se tedy vrátit k tomuto bodu.

165.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda
/sněmovní tisk 932/ - první čtení**

Žádám jak zástupce navrhovatele, tak pana zpravodaje, aby zaujali místo u stolu zpravodajů. Než tak učiní, ještě budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 14.30 do konce jednání pan poslanec Stanislav Berkovec, dále se omlouvá pan ministr obrany z dopoledního jednání z pracovních důvodů, dále pan poslanec Radim Fiala mezi 12.20 a 23.59 hodin, dále se omlouvá pan poslanec Plíšek od 14.30 do 18 hodin.

Nyní se tedy vracíme do bodu Pařížské úmluvy, a to v rozpravě, kde je faktická poznámka poslance Jana Klána a poté přihláška pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. K faktické poznámce se připraví kolega Pilný.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vládo, dámy a pánové, já bych měl několik otázek na pana ministra, které se týkají právě Pařížské dohody. Já jsem Pařížskou dohodu poměrně sledoval v loňském roce, když se schvalovala. Mě by jenom zajímalo, zda tu Pařížskou dohodu budou skutečně dodržovat největší znečišťovatelé, a to jsou Spojené státy americké a Čína. Co si budeme nalhávat? Jsou to dva největší znečišťovatelé, kteří by měli právě tuto smlouvu dodržovat. Pokud chceme do roku 2100, jak říká právě ta Pařížská dohoda, snížit emise skleníkových plynů, tak by to oni měli dodržovat. Já si pamatuji, když se schvaloval Kjótský protokol, že to ztroskotalo právě na tom, že se k němu nepřipojily Spojené státy americké jako největší znečišťovatel. Je vidět a je evidentní, že ve Spojených státech amerických stále vládne takzvaná uhlíková lobby. To je pravda, protože řada politiků Spojených států amerických je placena touto uhlíkovou lobby. Tedy závislostí na neobnovitelných zdrojích. To je jedna otázka.

Pak druhá otázka je ta, co se stane, když tuto Pařížskou dohodu nepřijmeme. Přece jenom jsme, řekněme, malý stát ve středu Evropy, který tolik, v uvozovkách to berme, neznečišťuje životní prostředí. Samozřejmě že ho znečišťujeme, protože všechny státy, které vypouštějí své exhalace, znečišťují životní prostředí. A opravdu jsme jediným státem, který ještě neratifikoval tuto Pařížskou dohodu? To je taková zásadní otázka. Je-li to bráno globálně, to znamená celosvětově, nebo jenom evropsky. Jestli jsme opravdu poslední.

Ale samozřejmě tuto Pařížskou dohodu vítám, protože je nutné snižovat emise skleníkových plynů. Nicméně pokud bude stále vládnout uhlíková lobby v těch státech, které nejvýše znečišťují, zejména Spojené státy, tak to stejně nikam nepovede.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Ivana Pilného a poté už řádně přihlášený pan poslanec Jan Zahradník. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové. Hlasoval jsem pro přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana ministra Mláčka z toho důvodu, že – já samozřejmě tu Pařížskou dohodu podpořím, ale na druhou stranu je to cesta k něčemu, co už se tady začíná objevovat. Jsou to klimatické balíčky, antifosilní zákony a podobně. A já bych chtěl od pana ministra průmyslu a obchodu slyšet ujištění, že tuto záležitost bude velmi pečlivě sledovat a bude hájit to, co má v popisu svého rezortu. To znamená český průmysl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já samozřejmě, jakmile využije svého práva, třeba i přednostního, pana ministra vyvolám. Ale zatím se nehlásí, proto dávám slovo panu poslanci Janu Zahradníkovi a budeme pokračovat v rozpravě až do 13 hodin, kdy podle jednacího řádu přeruším jednání na polední přestávku. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je evidentní, že smlouva, kterou nám překládá pan ministr a která k nám přichází ze zahraničního výboru, není z kategorie smluv, které obvykle projednáváme v čase mezi skončením písemných interpelací a třináctou hodinou, kdy mnohdy tady na té tabuli je vidět seznam mnoha mezinárodních smluv, které většinou nevzbuzují žádný veliký rozruch, nevzbuzují žádnou velikou pozornost, snad jedině s výjimkou smlouvy s Kosovem, a které se odbudou za minimální pozornosti kolegyně a kolegů poslanců.

Tohle je ovšem smlouva jiná, které předchází celá řada opatření snažících se čelit něčemu, co tady evidentně nastává, tedy jakési globální změně. Což od nás vyžaduje ratifikační vyjádření. Je tomu ale tak, že mezitím již významné kroky, které tuto dohodu do našeho právního systému implementují, proběhly. Pan zpravodaj Böhnisch tady jasně řekl, že již byla dohoda panem ministrem podepsána. Dokonce to uvádí i předkládací zpráva pro Parlament České republiky. Ta říká, že ministr životního prostředí Mgr. Richard Brabec podepsal tuto dohodu jménem České republiky dne 22. dubna 2016 na slavnostním ceremonálu v New Yorku a signatáři dohody se v tento den staly také Evropská unie a ostatní členské státy. A dále 21. září letošního roku návrh na ratifikaci dohody schválila vláda usnesením ze dne 21. září 2016 pod číslem 986. To znamená, že ten ratifikační proces má podle mého názoru zvláštní pozici. My jsme vystaveni určité nutnosti tu dohodu ratifikovat. Jsme dokonce, a je to neustále připomínáno, že jsme jeden z posledních států, ne-li poslední díky těm opozdilcům, kteří nebyli ještě schopni to projednat. A je to stavěno jako naše provinění, že jsme to nebyli schopni učinit dříve.

Dostává se nám to tedy na pořad jednání dneska, a jak dobře vidíme, tato Sněmovna z hlediska řádu a pořádku v projednávání bodů není zrovna v nejlepší

kondici. Jednotlivé body přerušujeme, pak se k nim zase vracíme. Lidé, kteří se řádně přihlašují do obecné debaty, jsou pak vystaveni tomu, že jejich projev bude v dohledné době přerušen. Což je můj případ.

Mám připravený poměrně – na mou osobu, která tady vystupuje většinou stručně – obsáhlý projev a nyní jej začnu s vědomím, že tento projev bude za čtyři minuty přerušen. Chci se jenom ujistit u pana předsedajícího, zdali pak má přihláška do diskuze bude platit i v okamžiku, kdy se vrátíme k tomu bodu. (Ano.) Pan předseda mě o tom ujišťuje.

Já tedy spíš než abych se věnoval tomu meritu věci a popisu těch důvodů, které mě pak povedou k předložení nějakého návrhu na usnesení, spíš jenom řeknu pár slov k samotnému průběhu té klimatické konference.

Tady pan zpravodaj zmínil, že to byla konference známá pod zkratkou COP 21 neboli 21. Conference of the Parties, tedy konference smluvních stran. Takový je oficiální název té konference, která se nazývá mezinárodní klimatická konference.

Podíváme-li se na internet a vzpomene-li si na to, jak to vypadalo před necelým rokem, ta dohoda se chystala a ta konference probíhala. Na internetu jsem se dočetl, že se této konference zúčastnilo 45 tisíc účastníků, a to delegáti účastnických států, pozorovatelé, zástupci občanské společnosti, tedy na vysvětlenou ekologičtí aktivisté, a novináři. Na samotnou konferenci pak bylo oficiálně akreditováno 20 tisíc lidí. Bylo to tedy obrovské divadlo. Byla to obrovská – dá se říct monstrózní – akce. Bylo tam vysloveno mnoho projevů, mluvili významní státníci jak z hostitelské země – sám pan francouzský prezident – mluvili i další představitelé států jako hosté. Zaznělo tam mnoho ambiciózních plánů a slibů a ta dohoda, která měla být jakýmsi výústěním té konference, stále nebyla na světě, rodila se ve velkých obtížích.

Možná si vzpomínáme na to, že v našich zpravodajských relacích, v našich médiích bývalo vždycky hlavní ranní zprávou sdělení, že tým tvůrců dohody jednal až do rána, nad ránem že ještě nebylo hotovo, že ještě tady pořád není dohoda. Až nakonec musela být ta konference dokonce o den prodloužena. Původně měla být mezi 30. listopadem a 11. prosincem.

My víme, že dohoda byla nakonec schválena tím obrovským grémiem 12. prosince, to znamená, že zde došlo k jakémusi hektickému projednání. Byly i známé cíle, které tam na té dohodě... Čekali jsme, co všechno se stane. Dokonce účastníci dohody hodlali zavázat svět svými plány na celé století. Mluvílo se o tom, že udržení nárůstu teploty pod dvěma stupni Celsia bude do roku 2100. Tedy celé století.

Jak obrovské sociální inženýrství s námi chtějí sehrát účastníci té dohody, ti, kteří tu dohodu připravili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, já musím konstatovat, že jste ve svém projevu v té procedurální části měl pravdu, že vás musím přerušit ve 13 hodin, protože je čtvrtek, ve 13 hodin přerušujeme na polední přestávku, protože ve 14.30 hodin budeme pokračovat podle zákona o jednacím řádu ústními interpelacemi.

Schůzi tedy přerušuji do 14.30 hodin. Přerušuji zároveň tento bod. A jste první přihlášený v rozpravě. Budete tedy pokračovat, jakmile znovu otevřeme tento bod,

jako první. V tuto chvíli děkuji panu ministrovi životního prostředí, děkuji zpravodaji, děkuji samozřejmě i panu ministrovi průmyslu a obchodu, že se dostavil na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny do jednání. V tomto ohledu vám přeji dobrou chuť a sejdeme se ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážení pánové, je 14.30 hodin a my budeme pokračovat dalším bodem našeho pořadu. Tím jsou

262. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Dříve než dám slovo prvnímu vylosovanému, v tomto případě dámě, dovoluji mi načíst omluvy. Z dnešního jednání se od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Jurečka, pan poslanec Petr Fiala se omlouvá z dnešního jednání od 15.40 do 17 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková se omlouvá z dnešního odpoledního jednání ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Balaščíková se omlouvá z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne bez udání důvodu, pan ministr dopravy Dan Ťok se omlouvá z dnešního jednání od 17.20 hodin a pan ministr životního prostředí se omlouvá z odpoledního jednání od 15.30 do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

A nyní již dávám slovo paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se pan poslanec Josef Nekl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi přednést interpelaci.

Vážený pane premiére, interpeluji vás ve věci problematiky nepřizpůsobivých občanů v Ústeckém kraji. Je to velice známá situace a pro vás, pane premiére, samozřejmě také, že v Ústeckém kraji, především v okresech Most, Chomutov, Ústí nad Labem a Děčín, tato problematika eskaluje. Kraj a již zmíněné okresy neustále čelí příchodu nepřizpůsobivých občanů z celé České republiky, především ze Středočeského kraje. Není však výjimkou, že se k nám stěhují i občané z členských

zemí Evropské unie, jako je Slovenská republika. Návrat našich občanů z Velké Británie je také realita všedního dne.

Problémy, které tato koncentrace nepřizpůsobivých občanů v jednom regionu přináší, bych vám asi nemusela připomínat, ale vzhledem k dosavadnímu přístupu legislativních změn a nástrojů, které byly přijaty, musím. Zvyšující se kriminalita, nárůst hluku, špatné hygienické podmínky, narušování veřejného pořádku, intolerance, dodržování nočního klidu, vymezení se vůči jiné skupině a především nulové pracovní návyky. Obce a města nemají jakýkoliv nástroj, aby zamezily novému přílivu těchto občanů. Na vedení obcí a měst se neustále valí petice, stížnosti a prosby, které žádají o zásadní krok, aby se situace řádně žijících občanů nedostávala na hranici slušného soužití s občany. Obce i města vydávají vyhlášky za vyhláškou, snaží se dělat co mohou, ale zásadní legislativní nástroje nejsou a bohužel ani zatím nepřicházejí.

Vážený pane premiére, náš kraj a jeho regiony nejsou odpadní žumpou, jak nás mnohá média označují. Máme krásný kraj, plný krásné přírody, průmysl s dlouhodobou tradicí a chytré a schopné občany. Moje otázka tedy zní: Jak chcete být nápomocen v zamezení další eskalace této problematiky a jaké legislativní kroky byste podpořil, aby města a obce nebo kraj měly schopné nástroje k zásadní změně této situace? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Přeju hezké odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi ještě jenom na úvod, protože jsem si všiml, že dopoledne zde byla diskuse, která se týkala omluvené neúčasti některých členů vlády na odpoledním jednání, chtěl bych jenom říci, že jsem se spolu s několika dalšími členy vlády účastnil finanční konference Svazu měst a obcí, která se koná pravidelně každý rok, a bohužel na tu konferenci jsme byli pozváni i s dalšími členy vlády právě dnes dopoledne. Začínali jsme v půl desáté a to byl důvod, proč jsem se dnes na jednání Poslanecké sněmovny dopoledne omluvil a proč se omluvilo také několik dalších členů vlády, kteří se zúčastnili této finanční konference Svazu měst a obcí.

Chci poděkovat paní poslankyni za to, že otevřela toto téma, protože je to věc, která, musím říci, je problémem nejenom Ústeckého kraje. Já bych chtěl ujistit jak paní poslankyni, tak i občany Ústeckého kraje, že rozhodně není cílem vlády tohle ignorovat a jakýmkoliv způsobem opomíjet. Já se hned dostanu k tomu, co konkrétně je možné udělat, nebo co konkrétně se snažíme už teď činit. Budu mluvit o Agentuře pro sociální začleňování, ale rád bych se zmínil o tom hlavním problému, který já tam dneska vidím.

Jedním ze silných motivů pro vnitřní migraci nízkopříjmových osob v rámci České republiky je možnost nalezení levného bydlení. Na tento fakt se vlastně soustředují dnes spekulanti s nemovitostmi. Kupují levné byty v cenově méně atraktivních částech republiky, což se týká silně některých regionů Ústecka, ty byty

pronajímají za nadhodnocené nájemné nízkopříjmovým zájemcům a obyvatelé bytů, nájemníci, získávají od úřadů práce dávky na bydlení, doplatek a příspěvek na bydlení, předávají jej majiteli bytu, který jej celý konzumuje a už z něj potom nehradí příspěvky, které se týkají třeba plateb do fondu oprav nebo plateb za služby. Na takovýto bytech potom v rámci tohoto zvláštního podnikatelského modelu vzniká dluh, který pak zatěžuje celý dům, to znamená, zatěžuje celé společenství vlastníků jednotek nebo zatěžuje družstvo.

Kromě těch dluhů, které tady jsou, vznikají ještě další problémy. Máme tam problém výskytu obtěžujícího hmyzu, hlodavců, zápachu a plísní. Přelidnění bytů a jejich nevyhovující stavebně technický a hygienický stav. Je tam, jak už jsem zmínil, nadhodnocené nájemné, které neodráží místní zvyklosti, a samozřejmě dochází k záměrnému zanedbávání údržby bytů na straně majitelů. V zásadě majitelé nechávají ty byty vybydlovat.

Agentura pro sociální začleňování, příslušný úsek na Úřadu vlády, zpracovala materiál pro jednání vlády, který vychází přesně z těchto problémů, které jsem zmínil a které byly identifikovány obcemi, bytovými družstvy a společenstvími vlastníků jednotek, ale také nestátními neziskovými organizacemi. Vláda v červenci letošního roku tento materiál projednala, dohodli jsme se a schválili jsme úkoly pro příslušná ministerstva, pro Ministerstvo práce, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo vnitra, aby předložila konkrétní návrhy na řešení těchto věcí, které jsem tady teď popisoval a které samozřejmě lidem dramaticky ztrpčují život. Jde teď o to, aby se ty věci dotáhly do konce.

Chci vás informovat, že zrovna dnes jedná na Úřadu vlády meziresortní skupina, která výsledné řešení návrhů ministerstev sumarizuje, to znamená, na základě tohoto materiálu se připravují konkrétní návrhy změn a jsme dohodnutí, že do konce listopadu dostane vláda na stůl informaci, jak se dál bude postupovat.

Obdobný materiál také předložilo Ministerstvo práce, které se zaměřilo na oblast poskytování dávek na bydlení. V současné době Agentura pro sociální začleňování, MPSV postupují ve spolupráci s ministerstvy, která jsem tady vyjmenoval, a snaží se navrhnout konkrétní postupy. Pokud tam budou změny zákonů, tak se pokusíme ještě ve zbytku volebního období návrhy připravit. Možná už je nestihneme protlačit Parlamentem, ale aspoň tady budou k dispozici pro příští vládu.

Chtěl jsem v čase, který je omezený, zmínit alespoň ten problém, který se týká bydlení a který je, myslím, hodně naléhavý. Jinak chci připomenout fakt – teď jde o to, že máme šanci využít finanční prostředky na to, abychom v těch lokalitách, které jsou nejvíce problematické v Ústeckém kraji, zlepšili situaci. Je to takzvaný koordinovaný přístup. V Ústeckém kraji jsou to lokality první až čtvrté vlny. Jedná se o Dubí, Kadaň, Obrnice, Roudnice, Štětí, Litvínov, Klášterec nad Ohří, Vejprty, Děčín, Chomutov, Most, Postoloprty a Varnsdorf. To znamená, že sociálně vyloučené lokality v těchto městech budou zapojeny do koordinovaného přístupu a budeme se snažit využít evropské peníze na to, aby se tam situace zlepšila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji zase za slovo. Musím říct, že pan premiér tady opravdu řekl širokou problematiku a řekl i ty důvody, nebo ten dopad, který to má. Já bych možná jenom řekla v rámci Agentury pro sociální začleňování. Víte, město Most s ní začalo spolupráci a víte, jak to dopadlo. Řeknu jenom stručně. Vlastně závěr je, že ty problémy si způsobují sami občané v těch domech a že asi není co až tak zlepšovat. To bych jenom řekla směrem k té Agentuře pro sociální začleňování.

Ty nízké ceny bytů. To samozřejmě víme. To je prostě problém. Lidé nám odcházejí, máme rozprodáný bytový fond, takže to s tím všechno souvisí. Vidím tady taky samozřejmě problém v systému dávek hmotné nouze. Bohužel, když jsem apelovala na paní ministryni Marksovou, aby se nezabývala jenom doplatkem na ubytovny, bylo mi řečeno, že doplatek na standardní ubytování není v plánu dne. Asi tak bych to řekla.

A mám obavy, jak jste tady nastínil ty kroky, že do konce volebního období je na to velice krátká doba a ty legislativní kroky se nestihnou přijmout.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Víte, myslím, že nejdůležitější je, aby obce a města na to nezůstaly samy, aby na to nezůstaly samy samosprávy, nebo výbory těch společenství vlastníků. Proto jsem tady zmínil v závěru své minulé odpovědi ten koordinovaný přístup, který by tady měl být zvolen. Jde o to, aby tady docházelo ke spolupráci všech, kteří mají zájem na tom, aby se situace v těch jednotlivých lokalitách zlepšila.

Chci také říci, že v operačních programech, kde máme peníze z Evropské unie, ať už je to operační program Zaměstnanost, nebo operační program, který má Ministerstvo školství, jsou vyčleněny prostředky, ze kterých je možné hradit aktivity právě v těchto sociálně vyloučených lokalitách. Už jsou vypisovány první výzvy. Třeba v případě operačního programu Zaměstnanost byla vyhlášena výzva 26 ve výši 579 mil. korun a výzva 42 s alokací 724 mil. korun.

To, co pokládám za důležité je, že vláda se tím zabývala. Schválili jsme strategii pro boj proti sociálnímu vyloučení v letech 2016 až 2020, což byla podmínka právě pro to, abychom mohli využít evropské fondy. A jenom chci říci, že ta strategie se skutečně zaměřuje na širokou oblast věcí. To znamená na zdraví, zaměstnanost, vzdělávání, ale také na zadlužení, na otázku bydlení, bezpečnosti a na koncepční řešení sociálního vyloučení a analytickou činnost.

Jak jsem zde zmínil, jsou tady prostě lokality, s kterými dneska agentura spolupracuje. Je to celkem 41 lokalit v Ústeckém kraji, což podle mého názoru vytváří dobré předpoklady pro to, aby se situace v těchto lokalitách zlepšila. Nicméně chci jenom připomenout, že tyhle programy samy o sobě to nezachrání. Jsem

přesvědčený o tom, že musíme dosáhnout legislativních změn právě v těch oblastech, které jsem zmiňoval a které ztrpčují situaci lidem v oblasti bydlení. Tam se to podle mého názoru bez změn zákonů neobejde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Prosim k mikrofonu pana poslance Nekla, připraví se pan poslanec Valenta. Prosim máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane předsedo vlády, svůj mandát vykonávám v Olomouckém kraji, v regionu, který je postižen nemalou nezaměstnaností a nižšími průměrnými mzdami, než je v celé republice. Proto se podivuji tomu, že i když se najdou cesty, jak situaci částečně řešit, dopadne to vždy stejně.

Vracím se k problému využití přerovského letiště pro rozvoj celé oblasti. V květnu 2015 jste prohlásil veřejně v Přerově, že tady vznikne největší průmyslová zóna. Podle mých informací nebylo řešení nereálné, jednalo se s významným investorem. Mezitím však vláda přijala usnesení o zachování letiště z důvodu lobbingu z Ministerstva obrany, které mimochodem toto strategické letiště odepalo a zlikvidovalo.

Proto mám několik otázek. Je pravdou, pane premiére, že krach jednání s investorem Land Rover byl způsoben vyjádřením ministra dopravy Dana Ťoka, že není schopen garantovat dostavbu jedenácti kilometrů dálnice na trase Říkovice–Přerov, a tím přišla Česká republika o investici ve výši asi 42 mld. korun s potenciálem až 7 tis. pracovních míst i s možností využití nenaplněné zóny v Holešově? Závod se již podle mých informací buduje, nebo dokonce stojí na Slovensku. Není to důvodem k vyvození osobní odpovědnosti za změnění významné investice?

Usnesením vlády se staly developerem pro tento prostor Letecké opravy Malešice. Není to v rozporu se zákonem – státní podnik a developer?

A třetí otázka. Kdy dojde k vypořádání pozemkových úprav ve scelení, které z důvodu blokace občana nejsou dokončeny od roku 2004 a hrozí zastavení přípravy průmyslové zóny? Jde o 2,3 mil. korun a vláda není schopna rozhodnout o účelovém přidělení prostředků pro město Přerov. Přitom Armádní Servisní, příspěvková organizace, disponuje prostředky na výkupy pozemků a přípravu zóny.

Děkuji vám za konkrétní odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosim máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říci, že když jsem měl možnost tu zónu navštívit, v zásadě ještě v první části mandátu naší vlády, tak musím říci, že to tam vůbec jako potenciální zóna nevypadalo. Byla tam přítomna ještě celá řada objektů, která tam zůstala po

vojenském letišti, a v okamžiku, kdy se objevil zájem velkého zahraničního investora, naše vláda byla vůbec tou první vládou, která začala reálně jednat.

Pan poslanec tedy jistě ví, možná i vy další, kolegyně a kolegové, že naše vláda přijala několik usnesení, kterými zahájila proces přípravy toho území tak, aby tam do budoucna mohla vzniknout průmyslová zóna. Vyčlenily se finanční prostředky. Armáda České republiky to území začala připravovat. To znamená, byly zlikvidovány objekty, které tam ještě zůstaly po letišti, a v těch pracích se samozřejmě intenzivně pokračovalo. Rozhodli jsme se, že v pracích na přípravě průmyslové zóny se bude pokračovat i v okamžiku, kdy se ukázalo, že v mezinárodní soutěži mezi Českem, Polskem a Slovenskem o tu konkrétní velkou investici nakonec zvítězilo Slovensko. Řeknu vám, proč zvítězilo Slovensko. Nebudu se teď vracet, proč jsme nevyhráli my, ale proč zvítězilo Slovensko. Bylo schopno nabídnout pozemek, ke kterému vedla dálnice. My jsme nebyli schopni nabídnout takto velký pozemek, ke kterému vede dálnice. To byla komparativní výhoda, za kterou slovenská vláda mohla počítat a která byla pravděpodobně jednou z těch, které rozhodly o tom, že v soutěži o tuto investici uspěli.

Ovšem platí to, co jsem řekl. My pokračujeme v přípravě té průmyslové zóny. Také jsme zrychlili přípravu výstavby toho posledního úseku D1. Víte jistě, že se v posledních měsících urychlila příprava výkupů pozemků. Že se urychlila příprava otázek územně plánovací dokumentace. Je to jedna z priorit vlády. Asi také víte, že to patří mezi ty výjimky, které byly dojednány s Bruslem, že se tam nebude muset dělat nová EIA. To znamená, to se týká D1 v tomto úseku kolem Přerova. A tak jak jsem měl možnost vidět ty plány, počítá se s napojením té průmyslové zóny. To znamená, ten zbývající úsek D1 je připravován tak, aby mohla být napojena průmyslová zóna.

Jestli tam bude letiště, nebo ne, je myslím speciální otázka. Pochopil jsem i během návštěv v tomto regionu, že město Přerov a v posledním období i Olomoucký kraj nepodporovaly myšlenku zachování té letištní plochy, která tam zbyla po vojenském letišti. Nicméně Ministerstvo obrany na tom trvalo a předložilo do vlády celou řadu argumentů, proč by tam ta plocha teď neměla být zlikvidována. To znamená, vláda přihlédlá k argumentaci správce toho majetku Ministerstva obrany a nerozhodla o likvidaci té letištní plochy. To znamená, letištní plocha tam zůstane zachována, ale budou nadále připravovány velké pozemky, které to letiště obklopují, a to jsou desítky, pravděpodobně stovky – je to víc, než 100 hektarů, které jsou tam k dispozici v prostoru té průmyslové zóny.

Takže se domnívám, že tímto postupem dosáhneme toho, aby za prvé byla dostavěna dálnice, bylo zajištěno dálniční napojení této nové průmyslové zóny. Za druhé, nebude tam zrušeno letiště. Ale do budoucna, kdyby se náhodou objevil nějaký velký strategický investor, vláda samozřejmě může to rozhodnutí kdykoliv přehodnotit. Myslím, že je lepší, že jsme neinvestovali do likvidace té betonové plochy, plocha tam zůstala zachována a do budoucna tam je otevřený prostor, aby eventuálně vláda ty pozemky využila. V každém případě budou zasítovány ty okolní pozemky.

A právě proto, aby ta investice, to zasítování mohlo být realizováno, svolal jsem schůzku, konkrétně 25. srpna letošního roku, na úřad vlády, kde byl přítomen ministr

obraný, ministr průmyslu, byl tam přítomen primátor města Přerova a jednali jsme o tom, jak dál pokračit z hlediska přípravy strategické průmyslové zóny Přerov–Bochoř. Dohodli jsme se, že vládě bude předložen materiál, ve kterém bude uvedeno, kdo bude investor té průmyslové zóny. A to je moje poslední poznámka. Vláda je připravena poskytnout dotace na zainvestování těch pozemků průmyslové zóny, ale v tuto chvíli se musí rozhodnout o tom, kdo bude tím investorem. Jestli tím investorem bude město Přerov, nebo jestli to bude Olomoucký kraj, nebo jestli tím investorem bude Ministerstvo obrany, protože máme tady nějaké podmínky pro poskytování dotací a musí být zřejmé, kdo za veřejný sektor bude tím investorem. Takže v tuto chvíli očekávám, že Ministerstvo obrany, Ministerstvo průmyslu dokončí ta jednání a předloží pokud možno do konce roku do vlády materiál, kde se znovu vrátíme k té přerovské průmyslové zóně a budeme se zabývat rozhodnutím, kdo bude investor. A následně bude možné zahájit přípravu investic, aby ta průmyslová zóna byla zasíťována. Chci vás ujistit, že vláda této věci věnuje pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane premiére. Odpověď byla celkem vyčerpávající. Z toho mi vyplynulo, že i to scelení pozemků a výkup bude proveden, až bude známý investor tohoto celého prostoru, to za prvé.

Za druhé. Samozřejmě bych se mohl zeptat, jestli jsou další zájemci o ten prostor, který tam bude, těch asi 100 hektarů. Ale tam je usnesení vlády, že dálnice má být dokončena do roku 2019. Je pravdou, že se urychlila etapa Přerov – Lipník nad Bečvou, ale etapa Říkovice – Přerov stojí a tam bohužel doposud nebyl zahájen ani archeologický průzkum, i když výkupy běží a podobně, a to nepotřebujeme EIA ani stavební povolení, a tím se to může hodně zdržet.

A poslední. Předpokládalo se, že zbourané úly, to znamená ty stavby, které tam byly, budou použity jako stavební materiál třeba i na podloží dálnice, ale ukázalo se, že Skanska o to nemá zájem, že to zbourání stálo hodně moc peněz, nějaký ten milion. Bohužel ten, co to likvidoval, neprovedl třídění a Skanska o ten materiál nemá zájem. Tak také vyhozené peníze. To jenom jako dodatek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji. Já se omlouvám, nebudu reagovat na ten detail, jak proběhla demolice. Proběhlo to v režii Ministerstva obrany a příslušného tuším státního podniku, který se tou věcí zabýval.

Jenom chci ještě upřesnit, že situace z hlediska investorů je následující. V jižní části té lokality je plánována menší průmyslová zóna, která bude určena zejména pro společnosti z leteckého průmyslu, tak aby tam byla synergie s tou letištní plochou. Tam informovali zástupci Ministerstva obrany, že průběžně jednají s potenciálními

zájemci. A pak tam bude severní část, kde by v několika etapách, tuším, že jsou to tři etapy, mělo dojít k rozvoji průmyslové zóny o velikosti až 280 hektarů. To znamená v souvislosti s těmi třemi etapami, tak jak budou realizovány, budou vyřešeny i otázky vlastnictví pozemků, protože to tam není ještě úplně dořešeno. Tady souhlasím s tím, co bylo řečeno. Ale vznikne tam prostor až 280 hektarů, což naplňuje ty parametry strategické průmyslové zóny, a ta by podle mého názoru měla být k dispozici v případě, že by nějaký velký strategický investor projevil v budoucnu zájem o Českou republiku.

Platí také, že rok 2019 je tím termínem, ke kterému směřujeme, pokud jde o ten úsek D1. A samozřejmě v tuto chvíli ještě nemáme stavební povolení, takže nemohla být zahájena výstavba. Ale je cílem vlády, abychom využili mandát k co nejrychlejší přípravě toho posledního zbývajících úseku D1, a pokud po roce 2019, 2020 přijde nový investor, tak abychom byli schopni doložit, tak jak to udělali Slovinci u té své lokality, že máme dálniční napojení.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Valentu. Připraví se pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, paní místopředsdkyně. Vážený pane předsedo vlády, mohl byste české veřejnosti a přirozeně také nám, poslankyním a poslancům, sdělit, zda skutečně dojde k personálním změnám ve vládě, a pokusit se je na tomto místě alespoň částečně konkretizovat? Oba dva jsme si zcela jistě vědomi odpovědnosti vaší vlády směrem k Poslanecké sněmovně, a proto bych byl rád, abyste považoval můj dotaz za legitimní. Ale jestli chcete občané dále napínat, možná až do toho 10. prosince, dokdy se podle médií chcete rozhodnout, budou mít takové změny ještě potom vůbec smysl? Či to bude dokonce již nesmysl, jak miní nejen místopředseda vlády Babiš? Vždyť do řádných voleb bude již jen 11 měsíců, a to nepřipomínám respektovaný úzus 100 dní jakéhosi politického hájení nového ministra.

Můžete se tedy z tohoto místa jasně vyjádřit, když už vás tady dnes konečně máme, o kterých ministerských změnách uvažujete, případně zda budete jednat o postech pouze v sociálnědemokratické správě, nebo i jiných? Konkrétně například křeslo lidoveckého ministra kultury, jak vám doporučuje, a podle mého názoru naprosto oprávněně, prezident republiky Zeman.

Vážený pane premiére, pokusíte se tedy o ministerskou změnu ať už u sociálnědemokratických, či jiných koaličních ministrů? Nebo vaše do médií jaksi podivně implantovaná a potom jimi soustavně akcentovaná vyjádření jsou jen pokusem o zklidnění zjištěné povolební situace v sociální demokracii, a vlastně tak jen další falešnou hrou s občané této země? Děkuji vám za odpověď.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, platí, že se sejdu se všemi členy vlády. Tuším, že během příštích 14 dnů by ty schůzky mohly být všechny naplánovány. To, co je mým cílem, je, abych se všemi členy vlády mluvil o tom, co ještě je potřeba udělat. Vládě zbývá 10, 11 měsíců do konce mandátu. A já bych chtěl, aby bylo jasno, jaké budou priority vlády, aby v tom měli jasno všichni členové vlády.

Takže za prvé, scházím se všemi členy vlády, budu s nimi mluvit o tom, co se povedlo, nepovedlo, jak vypadá legislativní plán vlády, co ještě příští rok budeme chtít udělat. Také myslím vám je jasné, že věci a zákony, které vláda nepošle v zásadě do konce letošního roku do legislativního procesu do Poslanecké sněmovny, tak už reálně nemají příliš šanci na to, aby mohly být do konce volebního období schváleny. Takže to, co já bych chtěl, aby bylo jasné, na co se bude vláda soustředit a co jsou priority jednotlivých ministrů. A samozřejmě budeme také průběžně řešit věci, které souvisí se spoluprací mezi jednotlivými resorty.

Za druhé. Já jsem se jasně vyjádřil, a to platí, že provedu změny v té části vlády, kterou nominovala sociální demokracie. Předpokládám, že ty změny by měly být provedeny v horizontu měsíce. To znamená, ne že se rozhodnu do začátku prosince, ale byl bych rád, kdyby ty změny byly provedeny do začátku prosince. A takto také budu postupovat i směrem k předložení návrhu prezidentu republiky a chci, aby prezident republiky byl ten první, kdo bude informován o tom, u kterých členů vlády dojde ke změně a kdo tyto členy vlády nahradí.

Pokud jde o členy vlády, které nominovali lidovci a ANO, tady respektuji koaliční smlouvu. A ta koaliční smlouva jasně říká, že změny, které se týkají nominantů, musí být dohodnuty s příslušnou politickou stranou. Já myslím, že to tak bylo i v minulosti, kdy jsme tady měli koaliční vlády, tak vždycky to bylo založeno na tom, že to byla koaliční strana, která vysílala své ministry do vlády, a nebylo to tak, že by někdo této koaliční straně diktoval, koho má nebo nemá do té vlády vyslat. Takže toto respektuji. Nicméně na závěr těch schůzek, tak jak je mám naplánovány, se chci sejít i s místopředsedy vlády, to znamená s Andrejem Babišem a s Pavlem Bělobrádkem. Chci s nimi vyhodnotit ty moje rozhovory, které budu mít individuálně s jednotlivými ministry, a chci se pobavit o tom, co udělat pro to, aby vláda dobře fungovala až do konce svého mandátu.

Takže co je mým cílem? Cílem je, abychom hráli do poslední minuty, abychom využili čas, který máme k dispozici. Já myslím, že se nemusíme přit o to, že ne všechno ještě bylo dokončeno, ne všechno bylo doděláno. Je tady spousta věcí exekutivního charakteru. Jestli chcete nějaký příklad, který je důležitý, tak jsou to evropské fondy v příštím roce. To je odpovědnost celé řady členů vlády napříč vládou a jsou to věci, které jsou exekutivní. Další příklad, příprava dopravních staveb. To je přece věc, která nás tady všechny trápí, je často diskutována na půdě Poslanecké sněmovny a vyžaduje spolupráci mezi několika resorty napříč politickými stranami. Takže tolik jenom k té věci, na kterou jste se ptal.

Můj cíl je, aby eventuální změny proběhly v horizontu jednoho měsíce, aby do diskuse byly zapojeny všechny tři koaliční strany. A mým cílem je, aby i ti ministři,

kteří jsou nominováni za sociální demokracii, odváděli ve vládě práci až do samého konce mandátu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Dobře, děkuji pane premiére. Když přistoupím na váš argument, že pro vás je asi nadřazena koaliční smlouva nad vaši zodpovědnost za celou vládu jako celek, tak bych se tedy chtěl zeptat: Vy jste přece v tom otevřeném dopise členům vaší strany, který se dostal do médií a neustále dennodenně je médií frekventován, psal, že někteří kolegové jsou unavení a potřebují vystřídat. Už jste naznačil, že víte, koho chcete vystřídat. Prosím, řekněte mi, koho od vás ze sociální demokracie chcete jmenovitě vystřídat? Nebo alespoň o kom přemýšlíte, že byste ho nechal vystřídat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já myslím, že po třech letech vím, kdo ve vládě funguje a kdo ve vládě nefunguje. Myslím, že to je úplně jednoduchá věc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Černocho, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane premiére, dámy a pánové.

Vy, jako předseda vlády máte zodpovědnost za své ministry, a proto vás interpeluji v otázce neprůhledných veřejných zakázek, které probíhají na Ministerstvu dopravy. Začnu veřejnou zakázkou na dodávky tabulek registračních značek. Tato zakázka byla dle mých informací opakovaně Ministerstvem dopravy vyhlašována a zrušována, přičemž pokaždé došlo k uzavření dalšího smluvního vztahu bez výběrového řízení se společností Hicon. Tato firma dodává registrační značky, nebo spíše dodávala 26 let, aniž by přitom vzešla z jakékoli soutěže. Do dnešního dne společnost Hicon za dodávky registračních značek inkasovala od státu přibližně 4 miliardy korun. Šlo tak ze strany Ministerstva dopravy o udržování bezprecedentního stavu, kdy byly ústředním orgánem státu ze státní pokladny vypláceny enormní sumy peněz.

Další otázka je otázka společnosti Kapsch, kdy nebylo schopno Ministerstvo dopravy připravit otevřené zadávací řízení na zadavatele a dodavatele mýtného systému, i když již od počátku plnění původní smlouvy se společností Kapsch bylo zřejmé, kdy tato smlouva skončí. Díky této kauze dostalo Ministerstvo dopravy dokonce milionovou pokutu od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pro nezákonné jednání. Podobných případů je na Ministerstvu dopravy daleko více.

Vaše vláda se předhání v projevech, jak bojuje proti korupci, a proto se ptám: Co vy jako předseda vlády, který máte zodpovědnost za své ministry, uděláte, jakým způsobem napравíte tento setrvávající stav? Jak je možné, že firma Hicon dodávala bez výběrového řízení registrační značky 26 let za 4 miliardy? Jaké vyvodíte kroky z toho, že Ministerstvo dopravy vědomě porušilo zákon, že za to dostalo milionovou pokutu? A jaké kroky konkrétně podniknete, aby zadávání veřejných zakázek nejen na Ministerstvu dopravy veřejná soutěž byly opravdu transparentní? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tohle je opravdu, vážené poslankyně, vážení poslanci, strašně dlouhá historie. Teď nevím, jestli mám vám citovat z celé dlouhé historie, jak vlastně došlo k tomu, že firma Hicon, s.r.o., se dostala na Ministerstvo vnitra a posléze Ministerstvo dopravy. Ale v zásadě věci začaly někdy v letech 1994 a později. To znamená, je to skutečně hodně dlouhá historie. To znamená, byla tady podepsána smlouva, ta smlouva potom přešla vlastně v rámci delimitace vůbec té působnosti z Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy. Takže Ministerstvo dopravy se v rámci delimitace dostalo nejenom k té kompetenci, ale také ke smlouvě s firmou Hicon, a to na základě univerzální sukcese. Tato smlouva byla pak následně v souvislosti s legislativními změnami v oblasti tabulek registračních značek několikrát dodatkována. A poslední významnější změna smlouvy nastala v souvislosti s účinností zákona 239 z roku 2013.

Je to tedy stav, který trvá řadu let. Byl opakovaně prověřován Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Ten nikdy nedospěl k závěru o tom, že smlouvy jsou neplatné. To znamená, několikrát prověření tady proběhlo. Mimo jiné své první šetření uzavřel ÚOHS 10. ledna 2002 konstatováním, že vzhledem k tomu, že společnost Hicon jako jediný výrobce registračních značek zajišťovala výrobu jedinečnou technologií, byla tato firma oslovena ve smyslu § 50 odst. 1 příslušného zákona jako jediný zájemce, který může kontinuálně pokračovat v této specializované činnosti.

Jinak platí, že Ministerstvo dopravy od roku 2013 vypsallo tři tendry v otevřeném zadávacím řízení v této oblasti. Dvakrát však bylo nuceno zadávací řízení zrušit pro nedostatky v zadávacích podmínkách. V případě třetího tendru byly dne 1. listopadu posouzeny a vyhodnoceny podané nabídky a zadavatel následně vydá rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.

Čili k otázce zpochybnění toho postupu chci jenom uvést, že zmiňované historické smlouvy byly uzavřeny na základě, v souladu s tehdy platnými právními předpisy, které upravovaly oblast veřejného zadávání. V případě – v době uzavření prvního kontraktu v roce 1994 byl Hicon jediným výrobcem v ČR, který byl schopen dodávky tabulek zajišťovat, a v průběhu dodávek tabulek registračních značek nedošlo ze strany Ministerstva dopravy k naplnění pojmových znaků nedovolené veřejné podpory.

Čili tolik jenom velmi stručně k otázce registračních značek.

Pokud jde o problematiku mýta. Už jsem tady na interpelacích na tu věc několikrát reagoval. Platí, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném z moci úřední 9. září 2016 v souvislosti s uzavřením dvou dodatků ke smlouvě o poskytování služeb mýtného systému s provozem systému výkonového zpoplatnění a vzhledem ke smlouvě o dodávce zajištění systému výkonového zpoplatnění rozhodl, že zadavatel, Ministerstvo dopravy, se dopustil správního deliktu. Za tento delikt mu uložil pokutu ve výši 1 milion korun.

Pokud jde o rozsah, tedy odůvodnění tohoto rozhodnutí ÚOHSu, Ministerstvo dopravy souhlasí s tou jeho částí, kde se říká, že stav exkluzivity, který byl nebo je v oblasti poskytování služeb mýtného systému, byl vytvořen v roce 2005 a 2006, kdy byly připraveny obě jmenované smlouvy a proběhlo zadávací řízení na dodávku a provoz stávajícího systému elektronického mýta. Ministerstvo dopravy si je vědomo skutečnosti, že zadání veřejné zakázky v otevřeném řízení neumožňující z hlediska okruhu potenciálních dodavatelů a umožňující univerzální přístup na trh je samozřejmě ideálním východiskem. A musím říci, že i za silné podpory vlády Ministerstvo dopravy vyvinulo extrémní úsilí směřující k tomu, aby otevřené zadávací řízení k zadání předmětné veřejné zakázky mohlo uskutečnit. Ani toto úsilí ale nevedlo k otevření této možnosti takovéto výběrové řízení uskutečnit. Proto byla uzavřena smlouva na základě JŘBU tak, aby byl zajištěn provoz mýtného systému od 1. ledna příštího roku. A současně Ministerstvo dopravy na základě úkolů z vlády připravuje otevřené výběrové řízení, které by mělo zajistit provoz mýtného systému poté, kdy uplynou nejvýše tři roky – nejvýše tři roky – na které byl tento dodatek uzavřen. To znamená, nerezigovali jsme na snahu – (upozornění na čas.) Ano – prosadit otevřené výběrové řízení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pan poslanec chce položit doplňující otázku? Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Budu reagovat na vaši poslední odpověď. Zeptám se tedy, protože se tady jedná o obrovské částky v miliardách korun, jakým způsobem budete pokračovat dál v rámci vyvození zodpovědnosti. Protože někdo za toto musí být zodpovědný. A je potřeba, aby tito lidé byli jasně označeni, kteří za to nesou zodpovědnost. Vy jako premiér vlády, předseda, tak opravdu máte zodpovědnost za svá ministerstva. Jakým způsobem bude dále postupováno? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosim, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Musím především říci, že je na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, aby jasně konstatoval, jestli uzavření dodatku bylo v souladu s příslušnou legislativou, nebo ne. Respektive přijal k tomu nějaká další rozhodnutí. Do toho vláda těžko může zasahovat. Čili předpokládám, že celá věc bude definitivně posouzena ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. A vedle toho právě proto, že jde o miliardy, kde by mohl nastat výpadek

příjmů státu, Státního fondu dopravy, tak je zajištěn provoz mýtného v systému i po 1. lednu příštího roku, nejvýše tedy na tři roky, s tím, že mezitím musí být vyhlášeno otevřené výběrové řízení.

Vláda dělá všechno pro to, abychom ještě v mandátu naší vlády takovéto otevřené výběrové řízení zorganizovali, aby ho Ministerstvo dopravy mohlo vyhlásit. Takže cílem je nepřenášet to zase na další vlády, ale zajistit, že skutečně to výběrové řízení bude příští rok vyhlášeno, aby byl dostatek času ty tři roky, aby ta soutěž mohla proběhnout, doběhnout, aby se to mohlo celé předat, pokud bude vysoutěžen nový provozovatel, a skutečně na základě otevřené soutěže bylo dosaženo optimalizace nákladů, které jsou s tím mýtným systémem a jeho provozem spojeny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu dalšího vylosovaného, to je paní poslankyně Váhalová, připraví se pan poslanec Soukup. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, na návrh Ministerstva vnitra vláda schválila 12. října poskytnutí finančních prostředků na pomoc syrským uprchlíkům z oblasti Aleppa prchajícím do Turecka před ozbrojenými útoky. Můžete nás prosím, pane premiére, informovat konkrétně o charakteru této pomoci, o důvodech poskytnutí a podmínkách, za kterých byla přidělována? Jakým způsobem mohou být peníze využity?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená paní místopředsedkyně, chci jenom na úvod říct, než se dostanu k tomu konkrétnímu daru, který poskytujeme na pomoc lidem v Aleppu, že česká vláda pokládá humanitární situaci, která je v Aleppu, za velmi závažnou. Jednoznačně podporujeme všechny snahy, které povedou k tomu, že v Aleppu bude buď uzavíráno, nebo prodlužováno příměří. Je tam dneska několik set tisíc civilistů, kteří se ocitli v pasti bojů, které tam probíhají mezi syrskou vládou a opozicí, a já pokládám za velmi důležité, a myslím si, že je dobré to zmínit i na vrub toho, že byl zvolen tedy nový americký prezident, že jedna z velkých výzev, která na něj podle mého názoru čeká, je řešení situace v Sýrii. Pokládám za klíčové, aby došlo k novým jednáním mezi Spojenými státy a Ruskem o tom, jak situaci v Sýrii definitivně vyřešit. Není to jenom problém těch lidí, kteří jsou dneska v těch ničených městech, kde prostě probíhají boje, jsou tam děti, jsou tam rodiny, jsou tam civilisté, kteří, bohužel, jsou v roli obětí tady těchto ozbrojených střetů, ale jde také o několik milionů Syřanů, kteří utekli ze Sýrie v minulých letech právě před válkou. Tito lidé jsou dneska v okolních zemích v táborech v Turecku, v Jordánsku, v Libanonu, někteří z nich se snaží dostat do Evropy a někteří z nich už do Evropy odešli. A pokud máme vyřešit tento velký problém, primárně potřebujeme dohodu Spojených

států a Ruska. Realistickou dohodu, která umožní za podpory Evropské unie, za podpory všech dalších aktérů v tomto regionu zajistit politické řešení konfliktu v Sýrii, zajistit uzavření míru a politickou dohodu mezi vládou a opozicí, se kterou lze takovou dohodu uzavřít.

Samozřejmě nelze se asi dohodnout s těmi prvky Islámského státu, které jsou přítomny na území Sýrie, ale myslím si, že je potřeba tady udělat všechno pro dohodu. Takže věřím, že nový americký prezident využije toho prostoru a toho okna, které se tady objevuje, pokud jde o americko-ruské vztahy, a že jednou z priorit nové americké vlády bude znovu si sednout s Rusy a pokusit se nalézt, ve spolupráci tedy s dalšími aktéry, ve spolupráci s Evropskou unií, řešení situace v Sýrii. Do té doby musíme pomáhat. A to, že jsme se rozhodli vyčlenit zatím pět milionů korun – já říkám zatím, protože samozřejmě je to jeden z těch prvních příspěvků, který poskytujeme. Určitě jsme připraveni i nadále. Ale vláda schválila využití pěti milionů korun z části, kterou jsme měli rezervováno pro pomoc v Turecku, tak jsme se rozhodli těch pět milionů korun přesunout na pomoc příjemcům, tzn. syrským uprchlíkům z oblasti Aleppa, kteří jsou aktuálně na útěku z důvodu ozbrojených útoků v Aleppu. Ty peníze budou poskytnuty jako dar pro mezinárodní organizaci, která bude mít schopnost reálně tuto pomoc v tomto válečném regionu poskytnout. To je tedy naše rozhodnutí vlády, které bylo učiněno, vyčlenění těchto pěti milionů korun.

Jenom chci říci, že jsme samozřejmě připraveni pomáhat i nadále, i v rámci programu MEDEVAC. Čili já jsem požádal ministra zdravotnictví a také ministra zahraničí, aby prozkoumali možnosti, které máme, a kapacity pro program MEDEVAC v příštím roce, a pokud bychom mohli použít tento program na třeba léčení zranění dětí z oblasti tohoto konfliktu v České republice, tak si myslím, že by to byla také vhodná forma humanitární pomoci, kterou můžeme poskytnout.

Takže tolik tedy jenom velmi stručně k té situaci. Je to skutečně pro řadu lidí a v tom regionu je to humanitární katastrofa. A nevyřeší ji humanitární pomoc, i když je velmi potřebná, my ji budeme poskytovat, ale vyřeší ji politická jednání a dohoda.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za odpověď, pane premiére. Naprosto souhlasím s tím, že řešením humanitární katastrofy v Aleppu je také okamžité ukončení občanské války. Apeluji tímto na vás, abychom se k tomu snažili také co nejdříve přispět. Ale chtěla bych se ještě zeptat buď teď, nebo případně později, které mezinárodní organizace získávají tu jednorázovou finanční pomoc ve výši pět milionů, jestli už je to jasné, nebo jestli se teprve o tom bude ještě rozhodovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano. Já tady bohužel teď nemám přesně informaci, která organizace bude naším partnerem při realizaci této konkrétní pomoci za pět milionů korun, čili tuto informaci bych asi potom paní poslankyni poskytl písemně, jakmile ji získám z Ministerstva zahraničí. Nicméně chtěl bych připomenout, že my už jsme v minulosti poskytovali humanitární pomoc přímo do Sýrie, využili jsme k tomu spolupráci s Českým červeným křížem, který má svého syrského partnera, tzn. využili jsme např. tuto organizaci pro to, abychom zprostředkovali přímo humanitární pomoc do Sýrie. Máme v Sýrii jako jediná ze zemí Evropské unie funkční ambasádu, tzn. i to pomáhá při zprostředkování nejenom humanitární pomoci z České republiky, ale také humanitární pomoci z dalších zemí Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra, po něm se připraví pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane premiére, dámy a pánové, budu se zabývat takovým kriminálním případem, o kterém se poslední dobou hodně psalo, hodně se o něm mluvilo ve sdělovacích prostředcích. Já sám osobně musím říci, že to pokládám spíš za selhání jedince než za nějaké systémové selhání. Nicméně jsou tady určité souvislosti, na které je třeba se zeptat. Některá média uvedla, že Afghánc, který se pokusil v Nemocni Na Bulovce znásilnit sestřičku, se k nám dostal v rámci jakéhosi imigračního programu. Tuto informaci potvrdil ostatně i tiskový mluvčí policie.

Obrácí se na mne nemálo lidí, kteří poukazují na to, že vláda nikdy o podobných programech neinformovala, snad s výjimkou pokusu o přesídlení několika syrských rodin, kdysi dávno, z rodin křesťanů. Pokládám za svou povinnost položit vám nejčastější otázky z mailů, které dostávám, a není jich málo. Za prvé: Můžete něco říci o tom imigračním programu, kolik lidí jsme v jeho rámci přijali? A za druhé: Existují i podobné jiné programy?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak pokud jde o ten incident, ten dotaz se týkal tedy Afghánce, kauzy Afghánce, kterého zadrželi pražští policisté v souvislosti s podezřením na znásilnění zdravotní sestry v nemocnici. Podle těch informací, které se objevily v médiích, byl obviněn, čeká v policejní cele, zda na něj bude uvalena vazba. Podle agentury mělo jít o muže afghánského původu, ke znásilnění mělo dojít na infekčním oddělení. Pokud jde o to, co sdělil mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 8 Petr Novák, jednalo se o znásilnění ve smyslu osahávání, de facto jde o pohlavní styk, do kterého se podle legislativy řadí i ostatní sexuální jednání, které nevede k souloži. Tady cituji mluvčího soudu pro Prahu 8. V médiích se objevily informace o pokusu znásilnění zdravotní sestry Na Bulovce.

Ministerstvo vnitra k této věci sdělilo, že osoby, a teď musím říci obecně, osoby s touto státní příslušností, tzn. Afghánci, nejsou na seznamu zemí, které by byly určené pro relokační nebo přesídlování do České republiky. Takže žádnými programy, které by se týkaly relokační, přesídlování v souvislosti s řešením migrační krize, tzn. těmi dvěma programy, které jsou realizovány v souvislosti s řešením migrační krize, neprocházejí Afghánci. Těmito programy prošlo několik jednotlivců, ale byli to lidé ze Sýrie, event. z Eritrey, tzn. několik jednotlivců z tohoto regionu, ale nemohlo se jednat o člověka, pokud je ta identifikace správná, a to já nevím, nemohlo se jednat o člověka, pokud je to Afghánci, který by prošel systémem relokační nebo resettlementu, který schvalovala vláda a který probíhá na bázi Ministerstva vnitra v souvislosti s řešením migrační krize. To je asi veškerá informace, kterou vám k tomu mohu podat. Ověřoval jsem si to u pana ministra vnitra, zdali šlo o některý z těchto programů, který souvisí s řešením migrační krize, a pan ministr vnitra mě ujistil, že o takový program nešlo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku.

Poslanec Zdeněk Soukup: To bývá časté, že tady kolegové říkají – já jsem nechtěl už položit žádnou otázku. Já ji skutečně nechtěl položit, ale jednoduchá otázka se logicky nabízí. To znamená, že to byl nelegální migrant?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já musím říct, že nejsem vyšetřovatelem této kauzy, tzn. nebyl jsem přítomen u výsledku toho dotyčného ani u jeho zadržení. Ale mohu vám slíbit, že se obrátím písemně na pana ministra vnitra a požádám o informaci, jestli byla ověřena identita této osoby a jestli může poskytnout nějaké další doplňující informace. Pokud obdržím v této věci tyto informace, tzn. zda byla ověřena identita osoby a jestli k tomu je možné sdělit cokoli dalšího, tak bych vám potom písemně na tuto věc odpověděl. Takže ověřím další fakta, protože v tuto chvíli skutečně nemám žádné další podrobnosti k dispozici.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Okamura, připraví se pan poslanec Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, 30. října se afghánský migrant pokusil na infekčním oddělení Nemocnice Na Bulovce v Praze znásilnit zdravotní sestřičku. Oficiální informace, kterou jste nám řekl, že ji neznáte, takže já vám pomůžu, které potvrdil i mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 8 Petr Novák, znějí, že to byl legální migrant. Takže tu informaci soudy mají, vy ji nemáte, teď jsem vám pomohl.

Takže vás prosím o odpověď. Jak legální to byl migrant? Tedy byl to člověk, který požádal oficiálně na českém zastupitelství v nějaké zemi o azyl? Anebo vaše vláda či ministři a úřady pod vedením vaší vlády mu vyhověli? Anebo to byl migrant, který o azyl požádal poté, co nelegálně překročil naše hranice nebo hranice evropského schengenského prostoru? Kdo to schválil? Jak a kým byl tento člověk a jeho minulost prověřovaný?

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, prosazuje od počátku nulovou toleranci migrace v rámci současné migrační vlny. Odmitáme muslimské, arabské a africké migranty do České republiky a prosazujeme zákaz propagace islámského práva šaria v České republice. Vaše, tedy Sobotkova a Babišova vláda, však dělá pravý opak a všechny tyto naše návrhy jste zamítli. UVědomujete si, že kdyby vaše vláda nepřijímala tyto migranty, tak tato nebohá česká žena nemusela být znásilněna? UVědomujete si, že tím, že přijímáte do České republiky tyto migranty, tak jste de facto spolupachatelem tohoto ošesného činu? Máte vy osobně pocit, že je vše v pořádku, pane premiére, nebo že něco nebo někdo selhal? Kdo konkrétně, pane premiére? Budete osobně kontaktovat tuto znásilněnou ženu a vysvětlíte jí do očí, proč přijímáte africké a arabské migranty do České republiky? A co myslíte, že vám tato žena a její rodina odpoví?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Především chci říci, že jakákoli taková trestná činnost je pro vládu zcela nepřijatelná. Jakékoli takovéto chování je pro vládu zcela nepřijatelné. Ať se ho dopustí kdokoli. A pokud tady byl tedy identifikován nějaký Afghánc, tak se obrátím na ministra vnitra a požádám o to, aby byla prověřena jeho identita a abych dostal přesnou písemnou informaci, jakým způsobem se ten člověk do České republiky dostal. Já jsem si ověřoval dnes, zdali to bylo součástí programu, který byl schválen v souvislosti s řešením migrační krize v rámci relokace, resettlementu. A v souvislosti s tímto programem to nebylo. To je informace, kterou v tuto chvíli mohu poskytnout. Jakmile budu mít k dispozici podrobnější informace, tak určitě jsem připraven je sdělit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, to je neuvěřitelná odpověď. Od znásilnění uplynulo už téměř čtrnáct dní a vy nevíte, kde se tady ten Afghánc vzal. Znovu opakují, mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 8 řekl, že je tady ten člověk legálně.

Ukončí vaše vláda konečně přijímání afrických a arabských migrantů a migrantů muslimského vyznání do České republiky? Ptám se proto, že z vaší písemné odpovědi na moji minulou interpelaci vyplynulo, že vaše vláda vynakládá na trvalou integraci migrantů do České republiky miliardy korun ročně. A naposledy v září vaše vláda

odsouhlasila další půlmiliardu korun na integraci dalších šesti tisíc migrantů do České republiky v následujících třech letech. Tyto peníze jsou samozřejmě na úkor peněz pro potřebné české občany. Považuji to za zcela otřesné jednání a naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, s tímto zásadně nesouhlasí. A znovu opakují, šokuje mě, že vy jako premiér české vlády po čtrnácti dnech, kdy k tomu znásilnění Afghánecm došlo 30. října, nevíte dodnes, jestli ten Afghánec tady byl legálně, nebo ne, soudy to přitom potvrzují a vy tu informaci vůbec nemáte a je vám to vlastně tím pádem jedno.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosim, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Především chci říci, že ta čísla, která zde byla citována, jsou čísla, která jsou nereálná, protože žádný takový příliv uprchlíků do České republiky nenastal v letošním roce. A předpokládám a jsem si téměř jist, že ani nenastane příští rok. Takže ty peníze nebude nutné vynaložit a tu situaci nebude nutné řešit.

Pokud jde o integraci cizinců v minulosti, týkalo se to zejména lidí, kteří přišli z Ukrajiny, týkalo se to zejména lidí, kteří přišli z Ruska, a týkalo se to lidí, kteří přišli z Kuby. Já jsem nezaznamenal, že by tady byl problém s lidmi, kteří tady dostali azyl z těchto regionů, a kde byly vynaloženy finanční prostředky na pomoc, podporu jejich integrace tak, aby se mohli integrovat do naší společnosti, aby si tady našli práci, aby měli šanci získat nějaké bydlení, aby získali vzdělání, resp. se naučili česky apod. Stejně tak jsme financovali pomoc našim krajanům z Ukrajiny, na to by nebylo dobré zapomínat. Ta čísla, která zde zmiňoval pan Okamura, ty peníze byly využity mj. na to, abychom se postarali o několik desítek našich krajanů, které jsme přesídlili z Ukrajiny, kteří o to požádali, a ten program naše vláda schválila. Takže já myslím, že není možné míchat hrušky s jablky, není možné tady vytvářet představu, že se tady chystá přijetí několika tisíc uprchlíků, když se nic takového v České republice nechystá a chystat nebude.

A pokud jde o identitu toho člověka, já tady přece bez toho, že měl jasný podklad od Policie České republiky, nemohu potvrzovat, zdali toto je pravda. V médiích se píše celá řada věcí, jsou tam různé výroky, řada z nich je potom posléze dementována, řada věcí může být zkreslena. Takže já jsem dnes obdržel interpelace v této věci, obrátím se na ministra vnitra, požádám o sdělení, jaká tedy byla identita toho člověka, jaký je jeho status tady v České republice, tak abych tu věc měl ověřenou, a tato informace bude poskytnuta.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Dalším vylosovaným je pan poslanec Radim Fiala, který je nepřítomen, tudíž jeho interpelace propadá. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Petra Fialu, aby přednesl svoji interpelaci na premiéra. Připraví se pan poslanec Luzar. Prosim, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane premiére, já jsem několikrát z vašich úst v poslední době slyšel, že vámi vedená vláda funguje skvěle a má výborné výsledky. Já vás asi nepřekvapím, že tento názor nesdílím, protože vláda se od svého založení zaměřuje na opatření proti aktivním, pracovitým, slušným lidem a neustále jim svými opatřeními, růstem byrokracie komplikuje život. Ale to není teď předmětem mé interpelace.

Já jsem vyslechl, stejně jako všichni občané této země, že se chystáte vládu rekonstruovat, což je samozřejmě vaše právo, které plně respektuji. Nicméně působí to trochu zvláště v souvislosti s vašimi nedávnými prohlášeními. Například ještě v září tohoto roku jste říkal: "Vláda je mimořádně stabilní. Frekvence změn na jednotlivých ministerstvech se proti tomu, co jsme vidali v minulosti, snížila a přispívá to k tomu, že stát funguje lépe." Tak když si toto myslíte, tak nechápu, proč necelý rok před volbami přistupujete ke změnám ve vládě, kterými popíráte svoje vlastní slova. Podle mě se tady jedná jenom o marketingový trik. Ale to je samozřejmě vaše věc. Mně spíš jde o ten způsob, který, myslím, znejistuje, znepokojuje nejenom mě, ale i veřejnost. Když premiér oznámí změny na ministerských postech a z médií se na nás valí následně informace o tom, kdo všechno kterou změnu, který ministerský post odmítl, a to všechno v době, kdy je na pořadu projednávání rozpočtu, kdy tady třeba dnes řešíme leteckou záchrannou službu – týká se to pravděpodobně ministra zdravotnictví – atd., atd. K tomu připočtu, že ministr zdravotnictví sám v médiích říká, že si ještě můžeme podat inzerát do novin, že se hledá někdo, kdo by dělal ministra zdravotnictví.

Mně takový postup opravdu nepřipadá rozumný a rád bych se vás zeptal, zda se v dohledné době vůbec najde někdo, kdo ministrem této vlády bude chtít být, a zda si nemyslíte, že svým postupem ohrožujete fungování našeho státu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Pokud jde o zajišťování letecké záchranné služby, vážená poslankyně, vážení poslanci, tak tam jsme realizovali otevřené výběrové řízení. A já jenom navazuji na to, že tady v předcházející interpelaci bylo kritizováno, že Ministerstvo dopravy zadává zakázky bez otevřeného výběrového řízení. Tak jenom chci avizovat, že tady proběhlo otevřené výběrové řízení, byli vysoutěženi provozovatelé do všech regionů, kde je letecká záchranná služba poskytována. A ve většině těchto obvodů už byly uzavřeny příslušné smlouvy. Tuším, že ve dvou těchto obvodech je tato věc zkoumána ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. To znamená, vláda udělá všechno pro to. A i kdyby náhodou došlo k nějakému znejistění těch smluv, které se týkají těchto obvodů, tak vláda má připraven plán na zajištění letecké záchranné služby. Takže tady ta věc je řešena a myslím si, že v tom není žádný problém.

Pokud jde o stabilitu vládní koalice, ani tady já nevidím žádný problém. Žádná z koaličních stran nezpochybňuje koaliční vládu. Máme dostatek hlasů pro státní rozpočet. Připomínám, že tady velmi hladce prošel prvním čtením s velkým

množstvím hlasů. To znamená, není žádný problém. Tento týden jsme tady schválili celou řadu vládních návrhů zákonů, které dostaly potřebnou podporu koaličních poslanců.

Pokud jde o obměnu části členů vlády, je to skutečně moje ústavní pravomoc. Já jsem ty členy vlády jmenoval, ovlivnil jsem přirozeně zásadním způsobem jejich výběr z pohledu sociální demokracie jako předseda vlády a předseda sociální demokracie a chci si nyní vyhodnotit a vyhodnocuji si v těchto dnech, jaká je efektivita jejich práce a jestli mohou počítat s jejich plným nasazením až do samého závěru funkčního období. To znamená, postupuji tímto způsobem. Oznámil jsem také, že provedu personální změny ve vládě. Definoval jsem, že to bude zhruba v horizontu měsíce od okamžiku, kdy jsem to veřejně a také členům sociální demokracie oznámil, takže tuto změnu odpovědným způsobem provedu.

Pokud jde o stabilitu vlády, ona opravdu stabilní je. Uplynulé tři roky tam bylo malé množství změn. A jenom připomínám, že tohle je trošku jiná praxe oproti tomu, co tady bývalo v minulosti. V minulosti to bylo tak, že se většinou měnili ministři pod tlakem skandálů, pod tlakem korupčních afér, pod tlakem trestního stíhání apod. To byly ty změny ve vládě. Tohle je trošku jiná situace, protože mým cílem je – a nedělám změny pod tlakem jakýchkoli těchto afér nebo skandálů, ale dělám je prostě proto, abych posílil efektivitu vládního týmu, abych posílil dynamiku vládního týmu. To je cílem změn, které v tuto chvíli připravuji. Je to skutečně rozdíl oproti minulosti, ale myslím, že bychom si na to měli zvykat. Že ke změnám ve vládě nemusí nutně docházet jenom tehdy, když je nějaký skandál. A já jsem velice rád, že tato vláda nezatažuje a nezatažovala v uplynulých letech veřejný prostor skandály, že jsme skutečně nemuseli řešit problémy, které řešili naši předchůdci. A i díky tomu ta vláda už je tady skoro tři roky a i díky tomu vláda má výsledky.

Nesouhlasím s pohledem pana poslance Fialy, byť respektuji, že jako opoziční předák má právo, aby vládu kritizoval. Nicméně podívejte se na to, jaká je reálná situace. Máme největší zaměstnanost v historii. Ostatní státy nám to závidí. Největší zaměstnanost v historii, pětiprocentní nezaměstnanost. A letos budeme mít po řadě let rozpočtový přebytek. Vždyť to je přece pozitivní informace i pro tuto Poslaneckou sněmovnu. Schválili jsme rozpočet s deficitem, ale ekonomika jde dobře, daří se vybírat daně, lidé mají práci, 200 tisíc lidí našlo práci a díky tomu máme také rozpočtový přebytek v letošním roce rovněž v rekordní výši. Tohle jsou reálné výsledky práce vlády. O těch se dá těžko polemizovat. Tohle jsou reálná fakta, která pomáhají zlepšovat život občanů v naší zemi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Samozřejmě chápu, že pan předseda vlády nemůže dělat nic jiného než chválit svoji vládu. Nicméně současně celé veřejnosti sdělil, že s částí vlády a její prací není spokojen, že chce některé ministry vyměnit, protože jsou unaveni atd. Tak to mně nepřipadá, jako že se na těchto konkrétních činech a

výrocích pana premiéra, že se z nich dá odvodit, že je s činností vlády tak spokojen, jak nám tady teď říká, že je všechno úplně bez problémů.

Ale já znovu opakuji, pane premiére, máte právo, samozřejmě, na výměnu ministrů a to všechno je vaše kompetence. Nicméně taky mluvím trochu o způsobu. A to už tak úplně jenom vaše věc není. Jestli váš ministr zdravotnictví tady v médiích říká, že je teď rozpačitý, že není v klidu, protože neví, kdo by ho mohl nahradit – "ještě jsem si říkal, že bychom si mohli podat inzerát do novin, že se hledá někdo, kdo by dělal ministra zdravotnictví" – , nezlobte se na mě, toto podle mě nenapovídá na to, že se tu děje nějaká promyšlená koncepční výměna vlády. A toto znejišťuje veřejnost a toto znejišťuje všechny, kterých se správa těch resortů dotýká.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Váš čas, pane poslanče. Omlouvám se, ale čas je neúprosný.

Poprosím pana premiéra o reakci. Bez reakce, dobrá. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, při tomto mikrofonu bych mohl hovořit o objektivitě České televize dlouze. Jsem znám kritikou České televize v rámci vysílání k situaci mezinárodní i místní. Nebudu zde zmiňovat Ukrajinu, nebudu zmiňovat další záležitosti, ale zastavím se nad situací, kterou mně nikdo nemůže podezřívát, že bych byl kritický vůči České televizi. Zmíním se o právě proběhlých prezidentských volbách v Americe.

To, co předvedla Česká televize svým jednostranným zaměřeným vysíláním, zcela mimo jakoukoli objektivitu a připouštění jiných názorů, s výběrem hostů, kteří byli ve studiu a všichni svorně fandili pouze jedné straně, jasně ukázalo, jaká objektivita v ČT doposud je a co můžeme od ČT do budoucna očekávat. Prostě jednostranné přebírání zpravodajství, které se určité skupině momentálně ovládající ČT hodí. A tak, jak chce působit na veřejnost vcelku jednostranným směrem, je zcela zřejmé z tohoto vysílání. A myslím si, že ať zprava, nebo zleva tyto názory na to, co proběhlo v současných prezidentských volbách ve Spojených státech a informování ČT o nich, mi dá za pravdu.

Ptám se tedy, pane premiére, nenastal již čas, aby Parlament převzal zodpovědnost, a ne prostřednictvím Rady ČT, ale napřímo fungoval jako dozorový orgán této televize? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, samozřejmě teď nechci hodnotit konkrétní vysílání ČT, jenom chci obecně poznamenat, že když se dělaly výzkumy veřejného mínění v Evropě o tom, koho by lidé v Evropě volili za amerického prezidenta, což samo o sobě je absurdní otázka, protože taková situace nikdy nenastane, pokud se ten člověk nestane americkým občanem z nějakého důvodu, tak ve všech těch

výzkumech v Evropě výrazně vítězila Hillary Clintonová. A je možné, že ta obecně rozšířená podpora, která u veřejnosti byla tímto směrem zaměřena, se samozřejmě mohla promítnout i do způsobu, jakým o těchto volbách někteří redaktoři veřejnoprávních médií informovali. Nicméně chci jenom připomenout – a je to zvláštní situace hovořit o tom v rámci interpelací na předsedu vlády, protože vláda nemá vůči České televizi žádné speciální pravomoci. To znamená vláda jako taková v rámci svých kompetencí nemůže do toho chodu zasahovat, což si myslím, že je ale dobře.

A druhá věc je, jak k tomu bude přistupovat Poslanecká sněmovna. A ta má možnost sankcí v podobě schvalování či neschvalování zpráv o činnosti České televize nebo Rady České televize. Takže já chci připomenout to, že Poslanecká sněmovna na rozdíl od vlády má v ruce nástroj, jakým může pracovat ve vztahu vyjadřování názorů k tomu, jak fungují veřejnoprávní média. A je tady také kompetence, kterou má Poslanecká sněmovna, to znamená volit členy příslušných mediálních rad. Pokud jde o to, zda zprostředkovaně, či přímo, domnívám se, že tady v minulosti existoval odlišný model, kdy nominanty do rad navrhovaly přímo jednotlivé poslanecké kluby. Pak ten model byl změněn. Tyto nominanty navrhují jednotlivé organizace a kluby se vyjadřují k jejich podpoře či nepodpoře v rámci voleb tady na půdě Poslanecké sněmovny. Těžko říct, který ten systém je lepší z pohledu respektování vyváženého, objektivního vysílání televize a té role, kterou by jako určitý garant tady měla Rada České televize, eventuálně Rada Českého rozhlasu a Poslanecká sněmovna.

Co bych doporučil, tak možná intenzivnější diskusi na půdě příslušných orgánů Poslanecké sněmovny se členy rad, kteří jsou voleni Poslaneckou sněmovnou do České televize. Myslím, že tahle intenzivnější diskuse nemůže být vnímána jako snaha o ovlivňování fungování České televize. Prostě i rady mají omezené pravomoci, které mohou používat. Nicméně komunikace s těmi členy rad a vyjadřování názorů členů Poslanecké sněmovny určitě může přispět k tomu, aby se tito lidé nepohybovali v nějakém vakuu, aby neměli informace jenom z jedné strany, nebo jenom informace od managementu veřejnoprávních médií, ale aby také slyšeli vaše názory a zprostředkovaně také názory voličů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Jenom v krátkosti. Pane premiére, samozřejmě jsem se na vás obracel jako na vrcholného představitele jedné z nejsilnějších politických stran v České republice. Ten problém s objektivním zpravodajstvím se týká nás všech. Procházíme testem demokracie, testem voleb. A samozřejmě jsme zodpovědní svým voličům. A veřejnoprávní média mají být odrazem voličů a voličské vůle a mají dávat také prostor všem názorům, které zaznívají, všem relevantním názorům. Proto jsem si úmyslně vybral právě americké prezidentské volby, které se nás přímo nedotýkají a jsou možným zrcadlem práce České televize. Bohužel rada v tom složení a tak, jak je vybírána a doporučována, dneska spíše, dovoluji mi ten výraz, zobe z ruky managementu České televize a neodpovídá tomu, jak by měla fungovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan premiér bude reagovat. Prosim, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já to možná využiji k tomu, abych trochu porovnal situaci v Americe a u nás, protože si myslím, že je dobře, že máme veřejnoprávní média, protože se dost dobře nemůže stát, aby třeba veřejnoprávní média občanům doporučovala, koho mají třeba volit za prezidenta republiky. Když jsem si všiml té mediální reality, která byla v Americe před volbami, tak se tam řada médií nezdržela, nedokázala se zdržet v politickém zápase a nakonec otevřeně doporučovala lidem, koho mají volit v amerických volbách. Takže jsem rád, že máme veřejnoprávní média. Je to prostě důležitá věc pro nějakou férovou politickou hru. Je důležité, aby ta veřejnoprávní média byla neutrální, aby poskytovala vyvážené přesné informace pro občany, byla neutrální v politickém zápase, ne ve vztahu k pravdě. Samozřejmě musí informovat pravdivě s ohledem na objektivitu, ale neměla by se pouštět přímo do politického zápasu a nedej bože někomu konkrétnímu stranit nebo někoho konkrétního doporučovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, aby přednesla svou interpelaci na pana premiéra. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, na začátku letošního června jsem vás interpelovala ohledně vysokorychlostního internetu. Tehdy šlo o to, že se Ministerstvu průmyslu a obchodu nepodařilo připravit Národní plán rozvoje sítí nové generace. V reakci na moji interpelaci jste uvedl, že pan ministr Mládek vás ujistil, že tento termín 30. 6. 2016 pro předložení příslušného materiálu vládě bude dodržen. Pokud vím, tak tento záměr úplně nevyšel, když vláda plán schválila až na začátku letošního října. Nicméně schválen byl a to je klíčové. Určité otázky ale přetrvávají.

Protože dle vašich posledních prohlášení není jasné, že pan ministr Mládek ve svém úřadu setrvává, dovoluji si obrátit se se svými dotazy opět na vás.

Pane premiére, znamená schválení Národního plánu rozvoje sítí nové generace, že 14 miliard na rozvoj vysokorychlostního internetu v regionech je definitivně zachráněno, nebo nikoli? Ví vláda o překážkách, které by čerpání mohly ohrozit? A jaké jsou další kroky, pokud jde o čerpání těchto prostředků?

Ve druhé části své interpelace bych se zeptala na problém související. Ve své odpovědi jste uvedl, že – cituji: "14 miliard z evropských fondů nemůže vyřešit a neřeší otázku připojení k vysokorychlostnímu internetu na celém území České republiky. K tomu budou potřeba mnohem větší investice ze strany soukromých poskytovatelů tohoto připojení. Jde o finanční prostředky, které budeme moci využít ve specifických regionech, ve kterých není a nebude šance na to, aby se bez této podpory a bez této dotace připojení k internetu zlepšilo." Zajímalo by mě, zda vláda hodlá usilovat o to, aby soukromí poskytovatelé právě do rozvoje vysokorychlostního

internetu v oblastech, které nepokryjí evropské dotace, investovali více. (Upozornění na čas.) Pokud ano, prostřednictvím jakých opatření? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci poděkovat paní poslankyni Kovářové za dlouhodobý zájem o tuto problematiku, protože musím říci, že ona také zčásti zůstávala tak trochu nepovšimnuta bohužel i ze strany minimálně některých úředníků na úřadech, které se měly zabývat přípravou příslušných koncepčních dokumentů. Nicméně snad může platit konec dobrý, všechno dobré, protože se skutečně podařilo na vládě projednat dva klíčové dokumenty, o kterých jsme tady i diskutovali v minulosti na půdě Poslanecké sněmovny i během interpelací.

Vláda 5. října tohoto roku schválila dva klíčové materiály, jednak Národní plán rozvoje sítí nové generace a potom návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Právě schválení Národního plánu rozvoje sítí nových generací bylo nezbytným předpokladem pro naplnění předběžné podmínky pro účely implementace operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost s názvem Zvětšit pokrytí vysokorychlostním přístupem k internetu. Znamená to, že máme v tuto chvíli národní plán, umožňuje aktivovat významnou část toho operačního programu PIK, ve které je právě alokováno 521 milionů eur, což je tedy těch zhruba 14 miliard korun. Tedy základní podmínka pro to, aby vůbec ty peníze byly vyčerpány, byla na úrovni vlády splněna.

Nicméně teď se připravují implementační dokumenty, jako například hodnotící kritéria projektů a návrh výzvy, dále se dokončuje identifikace intervenčních oblastí, do kterých může být směřována podpora. To jsou právě ty oblasti, kde na základě vyhodnocení nebude možné jiným způsobem zajistit připojení k vysokorychlostnímu internetu. A nedílnou součástí toho Národního plánu rozvoje sítí nové generace jsou také návrhy opatření, které směřují k odstraňování legislativních a jiných překážek, které brání rozvoji sítí nové generace. Myslím, že je tady dobré také zmínit, že Ministerstvo průmyslu a obchodu připravuje akční plán provedení opatření pro podporu plánování a výstavby sítí elektronických komunikací a tento akční plán má být předložen vládě do konce měsíce března roku 2017.

Ještě mi dovoluje velmi stručně informovat o tom návrhu zákona. Návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací byl 18. října postoupen Poslanecké sněmovně, měl tedy by být zařazen na pořad příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. A já bych rád apeloval i na poslance a poslankyně, aby tento návrh byl pokud možno rychle projednán na půdě Poslanecké sněmovny, protože toto je také jedna z podmínek toho, že nebude narušeno čerpání finančních prostředků. Čili pokud se paní poslankyně ptala na to, jestli existují rizika, tak ano, existuje tady ještě riziko, že by tento zákon nebyl schválen do konce funkčního období tohoto parlamentu, a v případě, že by k něčemu takovému došlo,

tak bude muset být předkládán znovu a už by to podle mě mohlo ohrozit vůbec časový prostor, který máme pro to, abychom těch 14 mld. korun efektivně použili. Takže my na úrovni vlády chceme dokončit přípravu, udělat všechny potřebné podklady a jenom jde o to, aby nám Evropská komise nezastavila čerpání těchto peněz jenom proto, že nesplníme onu podmínku příslušných legislativních změn, které by tady měly být vykonány.

Chci vás jednoznačně ujistit, že vláda v oblasti podpory rozvoje vysokorychlostních sítí činí aktivní kroky, že jsme splnili a dosáhli základních milníků, tak jak jsme si je stanovili, byť bohužel s několikaměsíčním zpožděním oproti tomu, co bylo původně deklarováno, nicméně dosáhli jsme toho.

Pokud jde o otázku motivace pro privátní investory, doufám, že tou motivací pro privátní podnikatele v této oblasti bude konkurenční soutěžní prostředí. To znamená, potřebujeme, aby všechna pravidla pro fungování tohoto byznysu v ČR byla nastavena dostatečně konkurenčně, aby tady byla soutěž, která bude ve prospěch spotřebitelů a bude se týkat také otázky kvality pokrytí, které bude dostupné. Máme tady několik operátorů, kteří operují na našem trhu, máme tady nezávislý Český telekomunikační úřad, který by ty podmínky měl hlídat, měl by hlídat otevřenou konkurenční soutěž, a potřebujeme, aby ta otevřená soutěž zlepšila i přístup k internetu tam, kde nebude možné použít státní dotace nebo evropské dotace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Pane premiére, řekl jste, že s přípravou dokumentů byl trochu problém, že u některých úřadů, které se měly zabývat přípravou příslušných dokumentů, trošku příprava vázla. Tak se chci zeptat které úřady, protože pokud dojde k nějakému zpoždění, tak následek potom má to, že se po nás zde v Poslanecké sněmovně chce urychlené schválení nějakého důležitého dokumentu, který jste právě zmínil a jehož projednávání vlastně bylo odloženo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že to není žádné tajemství. Primární odpovědnost za zpracování dokumentů samozřejmě nesli úředníci na Ministerstvu průmyslu a obchodu, ale bylo také důležité, jakou součinnost jim poskytovali i ti další, to znamená Český telekomunikační úřad, event. Ministerstvo vnitra a další státní instituce, které byly v tomhle interesovány.

Já bych byl samozřejmě mnohem raději, kdyby se podařilo termíny splnit dřív. Víte také, že jsem osobně intervenoval v této věci opakovaně, že koneckonců i vláda určila koordinátora pro digitální agendu, což také vytvořilo větší tlak na příslušné instituce. Ale nakonec bych chtěl poděkovat za jednu věc. I když na začátku byly docela složité dohody a polemiky, nakonec se podařilo dosáhnout výrazného zlepšení

komunikace mezi Ministerstvem průmyslu a Českým telekomunikačním úřadem. A myslím si, že právě takhle zlepšená pragmatická komunikace mezi těmito státními úřady, která vznikla i třeba pod politickým tlakem, vedla k tomu, že nakonec ty klíčové dokumenty máme k dispozici. Doufám, že zákonů, které budeme takhle potřebovat ještě projednat do konce volebního období, nebude příliš velké množství. Chci ale připomenout, že jsme ten zákon sem poslali 18. října, čili fakticky to znamená ještě skoro rok do voleb. Víte, že většinou schválení zákonů trvá někde kolem devíti měsíců, čili pořad si myslím, že jsme ještě v reálném rámci. Kdybychom to sem poslali na jaře, tak bych byl samozřejmě mnohem skeptičtější, ale teď si dovoluji vyjádřit určitý mírný optimismus, že během toho necelého roku by to obě komory mohly stihnout schválit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou, aby přednesla svoji interpelaci na premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane premiére, začátkem září jsem vás interpelovala ve věci privatizace bytů společnosti ČEZ. Jen v krátkosti připomenu, že se jedná o prodej více než 740 bytů na pražské Písnici a 33 bytů ve Vršovicích včetně pozemků, a to nejen pod bytovými domy. Proti formě veřejné soutěže, k níž ČEZ přistoupil, kde jediným kritériem je nabídnutá cena, se zcela logicky bouří místní občané. Ti požadují zrušení neprůhledného výběrového řízení a vyzývají firmu, aby bytů nabídla přednostně současným nájemníkům, a to za zvýhodněnou cenu, tak jak tomu bylo v ostatních lokalitách, kde se ČEZ rozhodl své byty prodat.

Vy sám jste ve své odpovědi na mou zářijovou interpelaci uvedl, že pro postup, který společnost ČEZ zvolila, nebyl žádný důvod a že nerozumíte tomu, proč byl harmonogram prodeje nastaven tak, jak je nyní. Slíbil jste, že se o celou záležitost budete dál osobně zajímat. Ráda bych se vás proto jménem dotčených obyvatel sdružených v iniciativě Moje Písnice, kteří se na mě obrátili, zeptala: Co jste v této záležitosti od doby mé poslední interpelace podnikl? Jak se postaví vláda k výzvě, aby ČEZ, v němž má stát majoritní podíl, zrušil výběrové řízení na prodej sídliště nejvyšší nabídky a nabídl byty přednostně současným nájemníkům? Jak je vůbec možné, že členové dozorčí rady ČEZu, kteří byli dosazeni majoritním vlastníkem, schválili současný nemravný způsob výběrového řízení? Jak je možné, že chybí soubor dokumentů, který by stanovil cenu, řešil závazky vůči nájemníkům nebo obsahoval hospodářské smlouvy v souvislosti s péčí o bytový fond v případě zhruba osmi tisíc bytů včetně Písnice přecházejících do vlastnictví ČEZ, a.s., na základě privatizačního projektu (Předsedající: Váš čas!) číslo 11315? To nikoho nezajímá?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem se na základě interpelací, které na mě byly učiněny tady na

půdě Poslanecké sněmovny, obrátil dopisem na místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše a požádal jsem ho o zdůvodnění rozhodnutí společnosti ČEZ o prodeji bytů a další informace ve věci privatizace bytů společnosti ČEZ vzhledem k tomu, že Ministerstvo financí vykonává akcionářská práva za stát ve společnosti ČEZ. Obdržel jsem od něj informaci. Dovolím si z té informace zde citovat: "Po posouzení všech informací, které jsem k veřejné soutěži obdržel, se domnívám, že postup společnosti ČEZ je zvolen nikoliv netransparentně a umožňuje zapojení co nejširšího okruhu zájemců. Bude-li prodej realizován, pak dojde k prodeji celého bytového portfolia a lze důvodně očekávat při této formě prodeje maximalizaci zisku. Z hlediska navrženého harmonogramu je nepochybně vhodné lhůtu k podání nabídek prodloužit, což ale ČEZ již učinil, a prodloužení lhůty o šest týdnů lze s ohledem na standardy na trhu považovat za vstřícné."

Z toho dopisu také mohu citovat, že skutečně realitní kancelář Naxos, která byla pověřena organizací veřejné soutěže, upozornila ČEZ na to, že s ohledem na zahájení veřejné soutěže těsně před začátkem prázdnin by bylo vhodné posunout lhůtu pro podání nabídek, a v návaznosti na to upozornění vedení společnosti ČEZ rozhodlo o posunu lhůty pro podání nabídky o šest týdnů, to znamená nově do 2. prosince letošního roku. Změna podmínek veřejné soutěže byla vyhlášena v pondělí 19. 9. dodatkem k podmínkám veřejné soutěže.

Do podmínek veřejné soutěže, tak jak uvádí tento dopis, který jsem obdržel od ministra financí, bylo ze strany ČEZ zahrnuto v omezené míře i sociální hledisko, které je pro zájemce o koupi bytového fondu pouze volitelné. Jedná se o tyto možnosti závazků budoucího vlastníka: Závazek zájemce učinit nejpозději ve lhůtě do tří let od podpisu kupní smlouvy veškerá právní jednání směřující k prohlášení o rozdělení práva k nemovitě věci na vlastnické právo k jednotkám a následně takto nově vzniklé jednotky nabídnout přednostně ke koupi nájemcům užívajícím jednotlivé jednotky ke dni zápisu těchto jednotek do katastru nemovitostí.

Kupní cena za takto převáděné jednotky nesmí přesáhnout částku ve výši 29 tis. Kč za m², resp. 44 tis. Kč za m² u bytového družstva Vršovice dle stavu příslušné jednotky, anebo možnost toho budoucího závazku, závazek zájemce ponechat výši nájemného v jednotlivých bytech ve stávající výši, a to nejméně po dobu pěti let ode dne uzavření kupní smlouvy, anebo závazek zájemce nezvýšit nájemné v jednotlivých bytech o více než 10 %, a to po dobu pěti let ode dne uzavření kupní smlouvy. V případě, že by se některý z účastníků zavázal k některé z výše navržených povinností, bude v rámci veřejné soutěže bodově zvýhodněn. Zvýhodnění se pohybuje cca do 5 % ceny.

Podle vyjádření společnosti ČEZ nebylo možné sociální aspekt zohlednit výraznějším způsobem, a to s ohledem na její status obchodní společnosti založené za účelem podnikatelské činnosti a tím je maximalizace zisku. Takto je odpovědná svým akcionářům, a nemůže tedy při správě svého majetku postupovat tak, že bude významně zohledňovat sociální hledisko svých zákazníků, či v tomto případě nájemců. K tomu slouží nástroje sociální politiky státu.

Tolik citace z dopisu, který jsem k této věci obdržel na základě informace, kterou jsem si vyžádal od ministra financí.

Já jsem v médiích zaregistroval i zájem hlavního města Prahy o eventuální možnost – a teď jenom spekuluji, protože vycházím z mediálních informací – o eventuální možnost podat nabídku v rámci této soutěže. Čili jenom tedy připomínám, že termín pro podávání nabídek byl prodloužen do 2. prosince 2016, a přirozeně pokud by hlavní město Praha se chtělo této soutěže zúčastnit a podat nabídku, tak si myslím, že ten prostor je tady otevřen.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Pokud jde o hlavní město, já jsem to interpelovala. Bylo slíbeno, že se tím bude rada zabývat. Rada hlavního města Prahy materiál radní (nesrozumitelné) stáhla z projednání s tím, že bude jenom apelovat na vládu.

Já předesílám, že je tady problémem i to, že ač ČEZ argumentuje tím, že musí jednat s péčí řádného hospodáře, tak v těch letech, kdy se o tyto byty starala, určitě tak nejednala, protože ty byty jsou zdevastované. Oni do nich nedali ani korunu, platili si to všechno nájemníci.

Za další jsem se chtěla zeptat, jestli jste jednal přímo s radou, protože i o tom jsme minule mluvili.

A konečně, pokud se argumentuje zákonem o obchodních korporacích, já bych také chtěla říci, že se opomíjí fakt, že v § 51 odst. 1 je řečeno, že člen orgánu společnosti i celá korporace musí ctít sociální okolnosti své činnosti. Jediným hlediskem při rozhodování nemá být pouze vidina maximalizace zisku (upozornění na čas), ale i odpovědnost k lidské společnosti a k sociálním jistotám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane premiére, budete reagovat? Budete. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Nejprve mi dovoluňte ještě doplnit informaci, která se týká hlavního města Prahy. Na mě se obrátila paní primátorka Krnáčová dopisem. Poslala mi usnesení Rady hlavního města Prahy a v tuto chvíli se zpracovává na Úřadu vlády odpověď k tomuto dopisu primátorky, který byl na Úřad vlády doručen v uplynulých dnech. Já bych skutečně pokládal za rozumné řešení, pokud by hlavní město Praha do tohoto procesu vstoupilo, ale je to jeho rozhodnutí. To nemůže rozhodovat vláda.

Pokud jde o situaci společnosti ČEZ, já myslím, že hlavní problém je mimo jiné v tom, že stát drží 70 % akcií ČEZ a 30 % drží soukromí akcionáři a v případě, že by stát, který ovládá společnost prostřednictvím své majority, postupoval v rozporu se zásadami, které se týkají péče řádného hospodáře při prodeji těchto bytů, tak by to byla věc, která by byla pravděpodobně velmi snadno napadnutelná ze strany minoritních akcionářů. To je, myslím, ten zásadní problém, kterému v tuto chvíli čelíme při diskusi, která je vedena, jak jste jistě viděla, i z pohledu akcionáře tak, aby byly vytvořeny maximálně vhodné podmínky pro eventuální prodej těchto bytů. To je

hlavní problém – konflikt s obchodním zákoníkem, konflikt s otázkou zajištění péče řádného hospodáře a riziko eventuálních žalob ze strany minoritních akcionářů, pokud by bylo postupováno jiným způsobem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Tímto jsme vyčerпали čas určený pro interpelace na pana premiéra. Nyní budeme pokračovat interpelacemi na ostatní členy vlády.

Malou chvilíčku vydržte, předám řízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Než přejdeme k dalším interpelacím na členy vlády, tak ještě omluvy. Pan poslanec František Adámek se z dnešního jednání omlouvá od 16 hodin z osobních důvodů a z dnešního jednání se od 14.30 hodin omlouvá pan poslanec Jiří Mihola.

První interpelaci si vylosoval pan poslanec Václav Klučka, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci opatření ke zmírnění negativních dopadů sucha. Prosím, pane poslanče, vzhůru do aktuálního tématu.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si to fakt nevylosoval, to vylosoval ten stroj, který tam interpelace řadí.

Vážený pane ministře, v loňském roce potkalo Českou republiku naprosto extrémní sucho, jedno z nejhorších v historii měření. Přestože se zdá, že letošní srážky deficit vody nahradí, odborníci uvádějí, že nižší než obvyklou zásobu vody v půdě typickou pro toto období v roce najdeme v celém profilu pouze na 40 % našeho území.

Jsem rád, že vláda si vliv klimatické změny uvědomuje a již 29. července 2015 přijala usnesení č. 620/2015 k přípravě realizace opatření pro zmírnění negativních dopadů sucha a nedostatku vody, a to s tím, že do 31. prosince tohoto roku má být zpracována informace o stavu přípravy plnění těchto opatření.

Vážený pane ministře, v jakém stavu je příprava plnění úkolů v gesci Ministerstva životního prostředí plynoucích z tohoto vládního usnesení? Existuje již návrh koncepce řešení krizové situace, vyvolané výskytem sucha a nedostatkem vody na území České republiky?

Chci pouze upozornit na to, že v části 3 materiálu vlády je uvedeno celkem 51 opatření rozdělených do skupin, které znamenají určitý podíl na řešení této situace. Velmi by mě zajímalo, jak je to plněno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím – nepoprosím pana ministra, protože není přítomen, takže panu poslanci bude odpovězeno písemně.

Druhou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Koubek, který bude interpelovat taktéž nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci prodeje písnického sídliště společnosti ČEZ. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Vážený opět nepřítomný pane ministré financí, zástupci iniciativy Moje Písnice se na vás obrátili dopisem v souvislosti s prodejem bytového fondu na pražském sídlišti Písnice a bytového domu Bělocerkevská. Jako starosta příslušné městské části, kam patří zmíněné sídliště, cítím povinnost shrnout základní teze tohoto dopisu i zde na plénu Poslanecké sněmovny a rád bych vás požádal o stanovisko, tedy vzhledem k vaší nepřítomnosti o stanovisko písemné.

Jak jistě víte, sídliště společně s rozsáhlými pozemky pod ním je dnes v majetku společnosti ČEZ, kde stát prostřednictvím Ministerstva financí spravuje majoritní akcionářský podíl. Známou skutečností rovněž je, že v blízkosti sídliště Písnice by měla v budoucnu končit nová trasa pražského metra D. Stávající nájemníci ve více než 750 (řekl sedmdesáti padesáti) bytech mají proto oprávněnou obavu, že jejich domovy skončí v rukou spekulantů, kteří mohou zásadním způsobem ovlivnit jejich životy.

Z dřívějších vyjádření vás i společnosti ČEZ vyplývá, že účast nájemníků ve veřejné soutěži je vítána. Nájemníci bytů by se veřejné soutěže chtěli zúčastnit, ovšem stávající podmínky jejich účast prakticky vylučují. Předně je totiž třeba vytvořit družstevní či jinou obdobnou strukturu, dále zajistit poskytnutí bankovního financování pro podání nabídky a také připravit potřebnou smluvní dokumentaci. Podle mých informací odhadují banky časový rámec takové transakce na 4 až 5 měsíců. Připomínám, že lhůta pro podání nabídek ve veřejné soutěži končí již 2. prosince tohoto roku.

Zájmem všech by tedy mělo být, aby veřejná soutěž byla spravedlivá a transparentní. Ptám se proto, pane ministré, zda podpoříte žádost iniciativy Moje Písnice o prodloužení lhůty pro podání nabídky do 31. května 2017. Věřím, že vám osudy více, než tři tisíce občanů nejsou lhostejné. Lidé se oprávněně obávají scénáře, který dobře známe z kauzy bytů OKD. Doufám, že už si v roce 2016 nikdo nedovolí zopakovat podobnou chybu. Děkuji, pane ministré.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Třetí interpelaci přednese pan poslanec Antonín Sed'a, který bude interpelovat pana ministra Dana Ťoka ve věci pokuty za Kapsch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Chci poděkovat panu ministroví, že si udělal čas a přišel na moji interpelaci.

Takže vážený pane ministré, již podvkráté jsem vás interpeloval ve věci pokračování smlouvy s firmou Kapsch. Jednou to bylo před rokem ve věci projektového manažera a v únoru tohoto roku ke zrušení zakázky na poradce. Vždy jsem varoval, že se nejedná o korektní postup ze strany Ministerstva dopravy. Nyní jste dostal pokutu od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to právě z důvodu prodloužení smlouvy na výběr mýta. Podle úřadu se Ministerstvo dopravy dopustilo správního deliktu, když uzavřelo dodatky ke smlouvě s firmou Kapsch v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny podmínky pro užití tohoto druhu zadávacího řízení.

Vážený pane ministře, mé předchozí interpelace upozorňovaly právě na tento problém, za který jste následně dostal milionovou pokutu. Nejen že jste nedbal varování, ale údajně se proti verdiktu úřadu ani neodvoláte a pokutu zaplatíte. Proto mám na vás dva dotazy. Za prvé, kdo konkrétně z vašich náměstků či úředníků stojí za přípravou a realizací tohoto postupu s firmou Kapsch. A za druhé – budete jako ministr vymáhat tuto milionovou pokutu po těch podřízených, kteří dodatky ke smlouvě připravovali? Děkuji za vaše konkrétní odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na začátek bych chtěl poděkovat panu poslanci Sedřovi vašim prostřednictvím za neutuchající zájem o mýto. Chtěl bych odpovědět následovně.

Za prvé. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 9. 9. 2016 v souvislosti s uzavřením dvou dodatků ke smlouvě o poskytování služeb souvisejících s provozem systému výkonového zpoplatnění vybraných pozemních komunikací v České republice a ke smlouvě o dodávce systému výkonového zpoplatnění v rámci veřejné zakázky s názvem zajištění provozu systému elektronického mýta po roce 2016 zadané v jednacím řízení bez uveřejnění rozhodl dne 25. října 2016, že zadavatel, tedy Česká republika, Ministerstvo dopravy, se dopustil správního deliktu, a za tento delikt mu uložil pokutu ve výši jednoho milionu korun.

Obecně lze říci, že pokud jde o rozsah odůvodnění tohoto rozhodnutí, Ministerstvo dopravy s ním souhlasí v tom, že stav exkluzivity byl vytvořen v roce 2005 a 2006, kdy byly připraveny obě jmenované smlouvy a proběhlo zadávací řízení na dodávku a provoz stávajícího systému elektronického mýta. Ministerstvo dopravy si je vědomo skutečnosti, že zadání veřejné zakázky v otevřeném řízení neomezující z hlediska okruhu potenciálních dodavatelů a umožňující univerzální přístup na trh s veřejnými zakázkami je ideálním východiskem. Ministerstvo dopravy proto také vyvinulo úsilí směřující k tomu, aby otevřené zadávací řízení k zadání předmětné veřejné zakázky mohlo uskutečnit. Bohužel bylo zjištěno, že základní předpoklady pro úspěšnou realizaci otevřeného zadávacího řízení nejsou naplněny a není a nebylo v moci Ministerstva dopravy bez souhlasného projevu vůle třetí strany, tedy stávajícího dodavatele služeb, konsorcia společnosti Kapsch, bez dalšího tento stav zvrátit.

Jinými slovy, pokud bych měl reagovat na ty dotazy, které pan poslanec uvedl, prostě stav exkluzivity byl v podstatě zapříčiněn rozhodnutím, jak bude zakázka vypsána a jakým způsobem byla dotakována. A pokud jsme nechtěli a neučinili z České republiky parkoviště a zajistili to, co jsme chtěli zajistit, že budeme vybírat mýto i nadále a Česká republika bude vybírat 10 mld. z mýta, tak jsme tento krok učinit museli.

Takže já nevidím vůbec žádný důvod, abych se zabýval tím, kdo z mých stávajících náměstků pochybil, nebo nepochybil. V dobré víře jsme udělali kroky, které bylo lze udělat, a myslím, že i to odůvodnění Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže mluví v tomto smyslu. Takže jsem přesvědčen, že jsme udělali krok, který jsme udělat museli v zájmu občanů této země, a jestli z toho vzniknou, nebo vznikají nějaké problémy pro ty, kteří to podepsali nebo schválili, tak jsem připraven tento krok nést. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji, pane ministře. Tohle všechno je známé. Nicméně i v roce 2005 až 2006, kdy se připravovala ta smlouva s Kapschem, a správně říkáte, že to je stav exkluzivity, někdo byl za to zodpovědný. A zlí jazykové tvrdí, že za tím stál váš náměstek Kopřiva, i současný náměstek. Takže to je jedna věc.

Druhá věc. Já tomu rozumím, že jste vlastně stál před těžkou volbou a volil jste to lepší z toho horšího řešení. Ale na druhou stranu za mnou chodí lidé se ptát, kdo zaplatí z peněz daňových poplatníků ten jeden milion. A já si myslím, že by to měli být i ti úředníci, kteří pochybili. Možná že v roce 2005–2006. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o úloze současného náměstka Kopřivy vím jenom to, že nebyl náměstkem v době, kdy se ty smlouvy připravovaly. Nechci to hodnotit. Víím, že se celou záležitostí zabývaly orgány činné v trestním řízení, a pokud z toho něco vyplynulo, tak ať z toho vyplyne.

Teď v současné době... Za prvé chci říct, že když porovnáme tuhle pokutu, kterou zaplatí Ministerstvo dopravy na Úřad pro hospodářskou soutěž, tak když to porovnáme s těmi 10 miliardami, popřípadě když to porovnáme s denním výběrem mýta zhruba v úrovni 25 až 40 milionů, přijde mi, že je to záležitost, kterou není nutno se zabývat. A pokud ano, tak samozřejmě je tady Nejvyšší kontrolní úřad a další orgány, které se tím zabývat mohou a dojdou k nějakému závěru. Mým úkolem bylo, abych zajistil celý průběh toho, aby se mýto dále vybíralo. A jsem přesvědčen, že to jsem zajistil. A hledání viníků bych nechal na těch, kterým to přísluší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za tuto odpověď. Ve čtvrté interpelaci pan poslanec Karel Rais bude interpelovat nepřítomného ministra zahraničí Lubomíra Zaoraláka ve věci informačního systému Visapoint Ukrajina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády. Vážený nepřítomný pane ministr zahraničí, vím, že vás pracovní povinnosti zavály do Koreje, našťastí do Jižní, a samozřejmě budu akceptovat písemnou odpověď. Takže velmi stručně.

Z veřejného tisku vím, že počet víz, která získali Ukrajinci v roce 2015, oproti předcházejícím rokům, například roku 2007, velmi dramaticky poklesl. Současně při politických diskuzích o migrační politice čeští poslanci, vláda, Hospodářská komora České republiky a jednotliví čeští podnikatelé výrazně preferují pracovníky ze slovanských států, zejména z Ukrajiny. Máme proto společný zájem, aby získávání českých víz pro ukrajinské žadatele probíhalo plynule a v souladu se zákonem.

Tato proklamace se však výrazně rozchází s činy našich konzulárních institucí na Ukrajině. Žadatel o vízum musí prostřednictvím internetového veřejně dostupného systému Visapointu získat termín pohovoru s pracovníkem velvyslanectví a na základě tohoto pohovoru je pak velvyslanectvím rozhodnuto, zda bude žadateli přiděleno, nebo nepřiděleno vízum. Realita je taková, že běžný žadatel prakticky nemá šanci získat termín pohovoru s pracovníky velvyslanectví, zatímco překupník, který stojí před velvyslanectvím, vám víza za 150 eur prý poskytne na počkání.

Můj dotaz tedy zní, jak zajistíte prostřednictvím úprav informačního systému, popřípadě organizací provozu velvyslanectví a podobně, aby systém Visapoint byl skutečně veřejně dostupný pro běžného ukrajinského žadatele o vízum a aby nebyl blokován kybernetickou mafii, které vyhovuje, že tento systém není odolný korupci.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pátou interpelací přednese paní poslankyně Jana Lorencová, která bude interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci financování nestátních neziskových organizací v souvislosti s migrací. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, chci na úvod říct, že v České republice je podle Českého statistického úřadu v letošním roce evidováno už více než 91 tisíc – slyšíte dobře, 91 tisíc – neziskových organizací, teď se to jmenuje spolky. K tomu musíme připočítat 26 tisíc pobočných spolků, dalších 510 nadačních fondů, 1 574 obecně prospěšných společností a tak dále.

Z peněz, které tam plynou, což je zhruba téměř 14 miliard za rok, je část věnována péči o uprchlíky. V některých případech je to téměř dojemná péče. A já pomínu fakt, že je jedno, odkud přicházejí. Není to jenom ze zemí těch posledních válečných konfliktů, ale celkově. Někdy je nám vysvětlováno, že jde o diktát Evropské unie. Nad tím jsme se zamysleli s kolegou Zdeňkem Soukupem a dospěli jsme k poměrně zajímavým závěrům. Péči o uprchlíky se věnuje řada těch spolků. Například Organizace pro pomoc uprchlíkům dostává 47 milionů na svoji činnost, Sdružení pro integraci a migraci 30 milionů. Prostě mohou pokračovat, těch spolků je celá řada a celková suma už vynaložená v době, kdy tu ještě téměř žádné uprchlíky nemáme, činí kolem půl miliardy.

Já bych se ráda zeptala pana ministra, jakou má občan (upozornění na čas), protože je to ze státních prostředků, tak jakou má občan vůbec šanci, aby se podrobně seznámil s tím, jak je s těmi penězi naloženo. Ty spolky existují v jeho jménu. A poslední věta: Existuje nějaká srovnávací studie, něco, z čeho bychom zjistili, jak spolky pracují v sousedních zemích v Evropské unii?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych tady uvedl čísla za rok 2015. Za rok 2015 z gesce Ministerstva vnitra směrem k neziskovému sektoru, tedy k organizacím, které se zabývají těmito tématy, bylo poskytnuto celkově 27 613 282 korun, tedy z gesce Ministerstva vnitra. A z toho integrace cizinců 12 milionů 859 tisíc, Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí 2 milionů 100 tisíc zhruba a azylový a migrační a integrační fond ve výši 12 milionů 604 tisíc korun. To jsou čísla, která má v gesci Ministerstvo vnitra. Samozřejmě jsou jiná ministerstva, která v rámci těchto projektů peníze poskytují. Já jsem připraven, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, vám k tomu dát nějakou souhrnnou informaci včetně čerpání. Jsou na to vypisována grantová schémata, která mají podmínky a parametry. Existuje samozřejmě povinnost těch subjektů, které peníze obdrží, aby je vykazaly, a vykazaly je tedy v podobě, která je kontrolovatelná.

Na vaši otázku, kterou jste položila, a mně přijde vcelku zajímavá, se omlouvám, že odpověď nemám, jestli existuje srovnání s cizinou. Budu to brát jako podnět, zjistím, není-li to tak, tak zadám. Pokud něco takového existuje, tak dodám písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Ano, dovoluji si doplňující otázku, a to jestli pan ministr a kolegové vědí, že krom těchto prostředků, o kterých jsem hovořila, jsou tyto spolky ještě saturovány z peněz Evropské unie. A vím, že příští rok už by to mohlo být poněkud zlepšené, ten přehled o tom, co se s těmi penězi děje. Ale ještě letos tam prostě není možné dohledat k podrobnější činnosti těch spolků naprosto nic. Já panu ministrovi samozřejmě dodám ta čísla, která se týkají těch spolků, které se zabývají migrací. Například ještě dodám: Multikulturální centrum Praha, více než 24 milionů. A jenom Člověk v tísni 250 milionů. Takže k těm číslům, o kterých jste se zmínil, pane ministře, tam se asi nesejdeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, sejdeme se, či nesejdeme?

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já si myslím, že ta otázka, kterou tu pokládá paní poslankyně Lorencová, by měla spíš mířit na ministra financí.

Ministerstvo financí bude mít pravděpodobně celkový přehled o čerpání dotačních titulů za celou státní správu a Českou republiku. Já bohužel v gesci Ministerstva vnitra v rámci migrace mám pouze tato čísla. Souhrnná výše 27 milionů 613 tisíc. Já paní poslankyni Lorencové a všem poslancům dodám ten rozpad na jednotlivé spolky, kolik dostaly, a případně vám tam ještě tedy vyznačíme, jaké kontroly tam byly provedeny, za jakým účelem a s jakým výsledkem. Nevidím v tom nic tajného. Jsou to veřejné prostředky, tudíž není žádný důvod tajit, na jaký účel to šlo, jestli to bylo kontrolováno, případně auditováno, a s jakým výsledkem.

Vy můžete mít samozřejmě pravdu, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, ale to bude celková částka za celou Českou republiku, já k tomu nemám informace. To znamená, to mohou být prostředky, a teď opravdu hádám, které poskytuje možná MPSV nebo další organizace. Nechci tady vyvolávat kolegyni Marksovou, ale za nás 27 milionů. Dodám přesný rozpad na jednotlivé subjekty, které obdržely dotaci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Zuzana Šánová v šesté interpelaci bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci novely zákona o sociálním pojištění. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, vážení přítomní. Vážená paní ministryně, do novely zákona o nemocenském pojištění zavádíte nový § 138b, v němž v odstavci 1 a) ukládáte porodním asistentkám povinnost, a to pod pohrůzkou dopuštění se správného deliktu, stanovení očekávaného dne porodu na předepsaném tiskopise a další povinnosti s tím související. Termín porodu se stanovuje nejpřesněji ultrazvukovým vyšetřením v prvním trimestru těhotenství. V praxi se provádí v 10. až 11. týdnu gravidity. Dle výpočtu podle posledních měsíčků lze termín porodu stanovit pouze v ideálním případě při naprosté pravidelnosti.

Takže paní ministryně, vy předpokládáte, že každá porodní asistentka bude vlastnit ultrazvukový přístroj. Což, to je ještě realizovatelné. Jak ale zajistíte odbornost středoškolsky vzdělané porodní asistentky, když vyhodnotit výsledek vyšetření by měl vždy vysokoškolsky vzdělaný odborník, tedy lékař, a to ještě se specializací? Ptám se také, kde berete tu jistotu, že zdravotní pojišťovny uzavřou smlouvu s těmito podnikajícími fyzickými osobami, anebo jestli to máte s nimi již prokonzultováno.

Dále se ptám, zda máte tento váš návrh prodiskutován s Českou lékařskou komorou, s odbornou společností gynekologickou a zda tyto s vaším návrhem souhlasí. A co je pro mne nejdůležitější, jak ve svém návrhu řešíte odpovědnost porodních asistentek za případné komplikace, když v § 67 doplňujete nový odstavec 2, v němž je stavíte na úroveň lékařů.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Poslankyně a poslanci, tady se asi jedná o jedno velké nedorozumění. Navržená změna reaguje na změny ve zdravotnických předpisech. A to, že porodní asistentka může pečovat o ženu v průběhu těhotenství místo odborného lékaře, to je jednoznačně úprava v předpisech v gesci Ministerstva zdravotnictví. My jsme se na tom nijak nepodíleli. My jenom jsme teď reagovali na jejich změny, aby to bylo kompatibilní.

A už dneska porodní asistentka může poskytovat ženám péči. Ale podle aktuálně platné úpravy nemůže takové ženě potvrdit potřebné údaje na žádost o dávku peněžité pomoci v mateřství. Proto to my řešíme jenom kvůli tomu potvrzení na dávku. To znamená, že dnes podle právní úpravy těhotná, která je v péči porodní asistentky, musí pro to, aby mohla pobírat peněžitou pomoc v mateřství, a to je šest až osm týdnů před datem porodu, tak to je každému asi celkem jasné, že je těhotná, takže dneska ona musí buď počkat na vystavení rodného listu dítěte, ale to by bylo až po porodu, a teprve potom může požádat o dávku, anebo musí vyhledat gynekologa, který jenom potvrzuje, dává razítko na datum očekávaného porodu. A dává razítko na žádost o peněžitou pomoc v mateřství, i když ona třeba není v jeho péči.

My jenom ten postup považujeme za administrativně zatěžující jak pro lékaře, tak pro budoucí matku. Takže my vlastně jenom měníme to, aby v budoucnosti i porodní asistentky mohly potvrdit očekávané datum porodu na žádosti o peněžitou pomoc v mateřství. Jedná se vlastně o administrativní úkon. A umožňujeme je porodním asistentkám proto, aby žena nemohla jenom kvůli razítku hledat nějakého doktora, který ji třeba ani neviděl, nebo aby nemusela čekat na tu dávku až do porodu. A samozřejmě, že to bylo konzultováno s Ministerstvem zdravotnictví, kde samozřejmě podle sdělení Ministerstva zdravotnictví, my jsme si to opravdu nevymysleli, z těch uvedených činností ve vyhlášce, které má porodní asistentka vykonávat, lze dovodit, že má dostatečné informace k tomu, aby mohla stanovit očekávaný den porodu. Takže pokud máte ty pochybnosti, které jste tady teď četla, tak je směřujte napříště na Ministerstvo zdravotnictví.

A jinak kromě tady toho, že vycházíme z Ministerstva zdravotnictví, tak také vycházíme z praxe České správy sociálního zabezpečení a z četných podnětů žen, které preferují péči porodních asistentek před gynekology. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Já snad ani nemám doplňující otázku, ale paní ministryně mě šokovala. Takže dnes je praxe taková, že gynekolog může dát razítko ženě nebo potvrzení, kterou vůbec v průběhu těhotenství neviděl a není v jeho péči? No to bychom se asi měli vážně nějak zaobírat stavem našeho zdravotnictví.

A pak mě překvapilo ještě, že vy jste tady řekla, nebudu citovat asi přesně, že porodní asistentka má informace, které potřebuje. Takže vy stavíte informace na úroveň vysokoškolského vzdělání?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní ministryně, prosím. Není nic horšího, než šokovaný poslanec. Prosím, napravte to. Děkuji.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tyto všechny věci, které vás v uvozovkách šokují, vycházejí, jsou v kompetenci Ministerstva zdravotnictví. Tečka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A máme téma na další interpelaci paní poslankyně, ale to až příště. Dnes bude pan poslanec Leo Luzar ze své sedmé interpelace interpelovat taktéž paní ministryni práce a sociálních věcí v dovozu levné pracovní síly. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, myslím si, že naše společné heslo "konec levné práce" budeme cítit asi oba dva. O to více mě zaráží tendence politicky rozhodnout o dovozu levné pracovní síly ze zahraničí. Jmenovitě konkrétně Ukrajiny.

Tlak na levnou pracovní sílu – a dovolím si použít přívlastek otrocky levnou pracovní sílu – z ciziny je možná oprávněný v průmyslových odvětvích, která volají po levné pracovní síle. Ale tím samozřejmě snižujeme tlak na růst mezd. A z toho titulu bych rád věděl, jak úřady práce budou reagovat a kde tyto pracovníci masově přivezení budou umístěni. Myslím si osobně, že informace o tom, že Mladá Boleslav netrpělivě čeká, myslím tím automobilka, na tyto pracovníky, by mohla odboráře v Mladé Boleslavi přinutit k tomu, aby se znovu zamysleli nad kolektivním vyjednáváním a nad výší svých mezd v porovnání s německými mzdami za výrobu týchž aut typově podobných v Německu a u nás.

Prostě dovoz levné pracovní síly v takovém masivním měřítku, jako připravila česká vláda, a teď politickým rozhodnutím, ne ekonomickým, upozorňuji, by mohl ohrozit tuto snahu odborářů v tom hesle konec levné práce a mohl by přispět k rozšíření nezaměstnanosti i v regionech, kde momentálně je nedostatek pracovní síly. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, samozřejmě my opravdu v žádném případě nechceme organizovat nějaký velký nekontrolovatelný příliv levné pracovní síly. A já s vámi souhlasím, že je velice potřeba tady tlačit na navyšování mezd, protože jak říkáte, když se montují stejná auta u nás a v Německu nebo když sedí pokladní v Bille na hranici s Rakouskem na naší straně nebo na rakouské straně, tak rozdíl jsou enormní. A podle mého názoru jsou naprosto, naprosto neodůvodněné a neodůvodnitelné.

Nicméně podle mého názoru se nic takového nechystá. My samozřejmě pořád vycházíme na úřadě práce ze zákona o zaměstnanosti a z principů, že na volné

pracovní pozice jsou přednostně umísťováni naši uchazeči o zaměstnání. A volná pracovní místa, která zaměstnavatel hodlá obsadit cizinci, tak musí nejdříve nahlásit na úřadu práce. Pak to prochází tzv. testem trhu práce, kdy vlastně příslušná pobočka nejprve opravdu hledá v rámci českých uchazečů o zaměstnání. A pokud vím, tak je tam třicet dní lhůta. Když ho ve třiceti dnech nenajde, tak teprve potom smí nastoupit někdo z tzv. třetí země. A to ještě ti naši jsou naroveň lidem z členských zemí EU. Takže je jednoznačně naší základní snahou aktivizovat domácí pracovní sílu.

A co se týče Ukrajinců. Pořád se tady bavíme, pořád se pohybujeme v tomto základním půdorysu. Ano, protože zaměstnavatelé teď volají po pracovní síle. Jsou zde dva projekty organizované migrace pracovní síly z Ukrajiny. Ti zaměstnavatelé, vysloveně jsou to konkrétní firmy, jsou zařazováni do projektů na základě doporučení garantů, kteří prověřují splnění všech podmínek pro zařazení do projektů. Garanty je Ministerstvo průmyslu a obchodu, CzechInvest, Svaz průmyslu a dopravy, Hospodářská komora, Asociace malých a středních podniků a živnostníků, Svaz českých a moravských výrobních družstev. A v rámci tohoto... První je projekt pro vysoce kvalifikované zaměstnance z Ukrajiny. V jeho rámci bylo za první rok fungování zařazeno celkem 225 osob z celkové roční kvóty 500 lidí. Zejména jsou to lidi z oblasti IT. A druhý projekt pro zaměstnance střední a nižší kvalifikace má k dnešnímu dni zařazené žádosti pro 1 317 pracovníků. Celková roční kvóta je tam 5 000 osob. Takže vidíte, že ani roční kvóta v tuto chvíli není naplněna. A tam se jedná o nejrůznější typy nedostatkových profesí. Je tam opravdu seznam toho, kdo to přesně smí být. V obou případech žádají o vstup do projektů zaměstnavatelé ze všech částí České republiky. Vždycky u každého zaměstnavatele jsou to skutečně relativně malé počty. Většinou to jsou opravdu v řádu jednotlivců, o které zaměstnavatelé žádají.

A jinak ano, tady je pořád evidováno v tuto chvíli asi 378 tisíc uchazečů o zaměstnání a meziročně je to méně o 63 tisíc, takže se to snížilo, ale z této množiny je nutno si uvědomit, že 60 tisíc, což také je nemalé číslo, jsou osoby se zdravotním postižením, které asi nemůžeme úplně na tom trhu práce brát jako úplně rovnocenné uchazeče. Dalších 60 tisíc jsou lidé, kteří v tuto chvíli pracují na tzv. nekolidujícím zaměstnání, to znamená, že za ně úřad práce platí zdravotní a sociální pojištění a oni si smějí vydělat do poloviny minimální mzdy, kdy my se domníváme, že těchto 60 tisíc lidí jsou lidé, kteří zjevně pracují, a zřejmě hodně toho využívají zaměstnavatelé, oni částečně mají legálně tu polovinu minimální mzdy, ale ten zbytek je asi načerno, a teď vlastně v novele, která už čeká na projednání tady ve Sněmovně, je opatření, které má tady tomu zabránit.

To je asi všechno po tuto chvíli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Leo Luzar: Paní ministryně, hovořila jste o testování. Dokážu si představit situaci – šička v úkole, aby si vydělala svých 14 tisíc čistého, ve stoprocentním plnění úkolu musí pracovat 12 hodin denně. To testem stoprocentně,

protože se nikdo nepřihlásí o tuto otrockou práci u stroje, a ti lidé, ti zaměstnavatelé, budou říkat, že mají nedostatek pracovních sil. Pokud by ale testování tady tohoto pracovního místa bylo o tom, že zaměstnavatel zkusil přidat v tom platu nebo v tom konkrétním oboru, který hledá, třeba deset procent a inzeroval toto, že hledá zaměstnance s přidáním oproti stávajícímu stavu, a ani potom se mu nikdo nepřihlásil, chápal bych to jako testování možnosti zaměstnat lidi v nedostatkových profesích. Nemám nic proti zaměstnávání cizinců, ale problém je v tom, že aniž by byl tlak na zvyšování mezd v těch oborech, kde je nedostatek zaměstnanců, tak se hledají všechny cesty, jak přivést levnou pracovní sílu ze zahraničí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já se domnívám, že na základě těch čísel, která jsem tady přednesla, je vidět, že skutečně tu není žádný velký neorganizovaný příliv. Jinak já s vámi souhlasím, že je potřeba neustále tlačit na růst mezd. Vláda proto neustále navyšuje minimální mzdu. I tím se vlastně dostáváme do konfliktu, kdy podle mého názoru by to navyšování mělo být mnohem vyšší, mělo jít mnohem rychleji, ale i s tím, tak jak je, se v tuto chvíli dostáváme do konfliktu se zaměstnavateli. A já mám opravdu pozoruhodnou zkušenost, že v některých podnicích na jednu stranu ti zaměstnavatelé říkají, že nemají lidi, a na druhou stranu nám nadávají, že zvyšujeme příliš minimální mzdu. Takže já si o takových zaměstnavatelích také samozřejmě myslím své, že by měli navýšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. V osmé interpelaci pan poslanec Roman Kubiček bude interpelovat nepřítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci situaci ve VOZP. Prosím.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, již delší dobu probíhají tiskem informace o nejasné situaci ve vedení Vojenské zdravotní pojišťovny, kde byl správní radou odvolán či neodvolán stávající ředitel MUDr. Štein. V současné době se na mou osobu obracejí klienti zdravotní pojišťovny, kteří jsou touto situací znepokojeni a nejsou si jisti, zda VOZP dodrží všechny své závazky a její léčebná péče bude hrazena v plném rozsahu. Mnoho z nich uvažuje o změně zdravotní pojišťovny. Hromadný odchod by mohl vést k destabilizaci této zdravotní pojišťovny.

Vážený pane ministře, mohl byste uvést na pravou míru, jaká je skutečnost a aktuální situace ve VOZP, a potvrdit, zda se mají či nemají její klienti něčeho obávat? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, panu poslanci bude odpovězeno písemně.

Pan poslanec Jiří Zlatuška bude interpelovat pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka ve věci kómatu nebo invalidity informačního systému VaVaI. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministře, navazuji na svou minulou interpelaci z minulého týdne kolem nefunkčního a zákonu odporujícího stavu v souvislosti s informačním systémem pro výzkum, vývoj a inovace. Tento systém stále nedovoluje aktualizace údajů, o které se jedná. Je to stav, který přetrvává od vypnutí tohoto systému v červnu. Od té doby byla zprovozněna pouze část jeho aplikací, které umožňují prohlížení dat. Jedná se o centrální evidenci aktivit, evidenci veřejných soutěží, rejstřík informací o výsledcích a centrální evidenci projektů, ale bez možnosti přidávat údaje, zejména přidávat údaje, které se týkají nových projektů. Není možné startovat nové projekty, přidělovat jim finance. Tento stav trvá. Vzhledem k tomu, že v tom červnu došlo ke kolapsu tohoto systému a dodnes systém není funkční a neodpovídá zákonným požadavkům, na což vás ostatně upozorňovala třeba Česká konference rektorů ve svém usnesení z 30. září letošního roku, je nasnadě otázka, jestli ten systém je v kómatu, ze kterého doufáte, že se časem probere, nebo jestli to, co je dnes provozováno, je trvalá invalidita, do které se ten stav dostal, a nikdy nebudete tady tento stav opravovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Panu poslanci bude odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Markéta Adamová bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci zákona o hmotné nouzi.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, dlouhodobě řešíme problematiku doplatku na bydlení, kvůli čemuž jsem vás již v minulosti interpelovala. Zákon o hmotné nouzi prochází jen v tomto volebním období už několikátou novelizací. Já však dlouhodobě tvrdím, že není nutné neustále měnit zákon a zpřesňovat jej, protože by stačilo, kdyby úředníci úřadů práce skutečně kvalitně pracovali, prováděli kontroly, a to lze i se stávající úpravou zákona. Přesto se mnoho nezlepšilo, obchod s chudobou jen kvete. V poslední době se tento problém z ubytoven přesouvá do bytů.

V Jirkově v severních Čechách vznikla petice Za důstojné bydlení, kterou dne 1. listopadu tohoto roku projednal petiční výbor Sněmovny, jehož jsem členkou. Přímou s představiteli obce a petenty, Sdružením vlastníků jednotek a dalšími jsme řešili tuto situaci. SVJ v řadě lokalit mají zásadní problém s nájemníky bytů, které vlastní spekulanti vydělávají na vysokých částkách doplateků na bydlení, protože majitelé bytů za nájemníky inkasují dávku, ale už neplatí za služby či do společného fondu oprav. Jednání byla přítomna i ombudsmanka Anna Šabatová, která potvrdila, že dle výkladu zákona o hmotné nouzi je možné, aby úřady práce dávku rozdělily a část vyplácely přímo sdružení vlastníků jednotek právě na služby. Úřady práce tak dnes nečiní, i když by už dávno mohly, a z celé situace dál teží nepoctiví spekulanti.

Chci vás tedy požádat, abyste co nejdříve zadala úřadům práce pokyn, že mají vytvořit jednoznačnou metodiku, podle které se budou úředníci řídit, a pomohou eliminovat problém dnes už nejen s ubytovny a problematickými nájemníky ubytoven, ale s problematickými majiteli bytů a jejich nájemníky, který dopadá na

poctivé a slušné lidi, vlastníky okolních bytů. SVJ se dnes často nacházejí před krachem, protože nejsou schopny platit dluhy za problematické sousedy. Jim bychom měli skutečně pomoci a neobávat se, že lidé z problematických bytů budou žalováni nepoctivými vlastníky bytů (předsedající upozorňuje na čas) protože, jak uvedla ombudsmanka, ti by neměli před soudem s takovou žalobou uspět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: (Hovoří nastydlým hlasem.) Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Poslankyně a poslanci, jsem vlastně vděčná, že poslankyně za stranu, jakou je TOP 09 (odkašlává) – já to dnes s tím hlasem líp neumím – říká něco o lidech, kteří pracují na úřadu práce, a že je potřeba, aby vlastně tito mnohem více a lépe kontrolovali. Tak já bych ráda připomněla, že když jsme nastoupili do této vlády, tak jsme zdědili situaci, kdy pan exministr Drábek za TOP 09 úplně zmasakroval úřady práce. Přes všechn odpor obcí a rozumných lidí násilně převedl agendu hmotné nouze z obcí na úřady práce a zároveň drasticky snížil počty úředníků, kteří tu agendu dělali. Takže vlastně znemožnil jenom tou redukcí... Za prvé to byl neskutečný zmatek, tam se stěhovaly fyzicky počítače atd., atd. Za druhé samozřejmě znemožnil to, aby ty úřednice opravdu měly kapacitu na to a chodily na nějaká opravdu důkladná sociální šetření, protože byly rády, že seděly v kanceláři a byly schopny nějak ty dávky vydávat a aspoň elementárně kontrolovat podklady.

Od doby, co jsem nastoupila, žádáme vládu o navýšení počtu těch úřednic. Pořád ještě nejsme na tom, v uvozovkách, předdrábkovském stavu a vlastně posledních 300 lidí – a to taky pořád ještě nebudeme na těch 100 % – máme přislíbeno až od 1. července následujícího roku. A ráda bych také podotkla, že celý ten obchod s chudobou se rozjel právě za těch dvou předchozích pravicových vlád, za těch osm let, ten se nerozjel teď a nerozjel se předtím za vlády ČSSD. To si myslím, že je docela podstatné.

Nicméně tou první novelou zákona o hmotné nouzi jsme dokázali hodně zregulovat ubytovny. Některé už se zavírají, některé mizí a ten poplatek na bydlení se snižuje. Ale máte pravdu, že ti podnikatelé s chudobou si našli jinou cestičku a začali tyhle lidi stěhovat do privatizovaných zejména paneláků, do těch normálních volných bytů. A bohužel zatímco ubytovny jsme byli schopni regulovat celkem ve své vlastní kompetenci, tak v tuto chvíli, když se bavíme o sdružení vlastníků jednotek atd., tak to už není jenom resort MPSV, my prostě na to potřebujeme součinnost ostatních, zejména Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva spravedlnosti kvůli občanovi, potřebujeme orgány veřejného zdraví, tedy hygienu. Já jsem na vládě na podzim, nebo někdy v létě, předložila materiál Identifikace problémů v bydlení, který zavazuje i ty ostatní resorty k součinnosti. Například jedno z těch odhalení, které mě dodnes nepřestává fascinovat, je, že někdy v roce 2006 zmizely hygienické standardy na byty. Takže dnes, když máme úplně zdevastovaný byt, tak my nemáme jak říct, že do tohoto bytu nebudeme platit sociální dávku. A jsou tam i jiné regulace, aby třeba právě to sdružení vlastníků jednotek bylo schopno nějakým způsobem regulovat, kdo

se jim tam stěhuje. To jsou regulace, které jsou naprosto běžné v západní Evropě. A když jsem vůbec vyslovila takovou myšlenku, tak se na mě snesla mediální vlna kritiky nějakých majitelů domů. Takže tady taky bychom se měli rozhodnout, co vlastně chceme.

Nicméně to, co my můžeme teď dělat v naší kompetenci, je, že pokud se dějí ty věci, které se také dějí v Jirkově, kdy vlastně majitel bytu, který ho pronajímá, neodvede sdružení vlastníků jednotek peníze na energie a služby, zejména jde o ty energie, tak my jsme už na podzim vydali naši vnitřní instrukci, že to lze, že úřady práce to mohou potom platit přímo tomu sdružení, aby tohle bylo v pořádku. A už se to začalo v tuto chvíli praktikovat ve Vrchlábí a my jsme to teď znovu oživilí, znovu jsme to těm úřadům práce řekli, protože to vypadá, jako by ta instrukce k některým nedošla úplně včas do těch jednotlivých pracovišť. Takže jsme se znovu postarali o to, aby si byli opravdu jistí, že to tak vyplácet směji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně má doplňující otázku? Nemá. Děkuji.

Paní poslankyně Olga Havlová bude interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci deliktu na Bulovce. (Ministr vnitra mimo mikrofon s úsměvem: Já tam nebyl.) Pan ministr to nebyl, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, k čemu došlo v Nemocnici Na Bulovce, se už dnes několikrát hovořilo. Já se o tom už zmiňovat nebudu, protože pan premiér nám to docela podrobně popsal. Ale v této věci bych vám ráda položila několik následujících otázek.

Jak bude probíhat azylová procedura i přes spáchaný závažný trestný delikt žadatele? Proč i přes obrovský nárůst trestné činnosti žadatelů o azyl v Německu, Francii a Itálii nehodlá Ministerstvo vnitra iniciovat náš návrh zákona na neudělení azylu osobám, které spáchaly trestný čin nebo vybraný přestupek během azylového řízení? Média uvedla, že mladík je součástí nespécifikovaného integračního programu. Chci se vás tedy zeptat, co je to za program, kolik imigrantů se jej účastní a kde jsou účastníci ubytováni. Kolik žadatelů o azyl je v současné době v České republice a jestli je možné sloučení rodin při získání azylu. A jestli může případným vyhoštěním mladíka být potrestána i celá rodina. A je možné vyhoštění časově omezit? A jaká je nejnižší lhůta? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pane ministře, prosím o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, systém kvót realokací a resettlementu, tak jak byl schválen Evropskou komisí – a Česká republika byla v této věci přehlasována, tzn. my jsme nesouhlasili s tím projektem jako takovým – nezahrnuje národnost Afghánistán. To znamená, už z tohoto důvodu není možné, aby pod nějakým programem Ministerstva vnitra v rámci resettlementu a realokací byl Afghánc.

Co se týká změny zákona o azylu, tak jak ho Úsvit navrhl, tam dle našeho názoru existuje rozpor s mezinárodním právem. Já jsem to tady říkal už v době, kdy jsme to tady projednávali. A jediné, co mohu nabídnout poslancům a poslankyním, je dejme tomu určitá technická pomoc při přípravě normy, dejme tomu určitá konzultační pomoc ze strany Ministerstva vnitra, abychom se nedostávali do sporu s tím, že potom musí být ty návrhy de facto z naší strany negovány, protože jsou v rozporu s mezinárodním právem. Já už si přesně nepamatuji, vážená paní poslankyně, od čeho se to odvozovalo, ale není problém to zjistit a poslat znovu. Nemám s tím vůbec žádný problém a zařídím to.

Co se týká těch programů, o kterých hovoříte, za rok 2016, a je to aktuálně do 9. listopadu, Česká republika obdržela 1 281 žádostí o azyl, z toho 34 % je Ukrajina, Irák 11 %, Kuba 6 %, Sýrie a Čína po 5 %. Zvýšený počet žádostí z Iráku souvisí s realizací přesídlovací iniciativy Nadačního fondu Generace 21. V současné době je tento projekt zastaven. A ještě mohu dodat, že ve stejném období za loňský rok to bylo 1 289 žádostí o azyl, z čehož 46 % byli Ukrajinci, 9 % Kubánci, 9 % Syřané, 5 % Vietnamci, 3 % Arménie. Jde o meziroční pokles žadatelů o azyl zhruba 1 %.

Pokud rodina přijede společně a jeden z členů splňuje důvody pro udělení azylu, bude standardně azyl udělen i zbývajícím členům této rodiny, tzn. stačí, když jedna osoba z té rodiny, kde jsou prokázány rodinné vazby a nejsou to tedy fiktivní rodinní příslušníci, má nárok na azyl, získá tento azyl i jeho příbuzenstvo – manželka, nezletilé děti atd. Pokud rodina nepřijede společně, může požádat o sloučení rodiny v zahraničí podle zákona o pobytu cizinců. A zde se reflektuje právo Evropské unie. Pokud by byl udělen osobě tzv. hlavní azyl, tak splňuje potom podmínky na sloučení rodiny. Pokud je tento azyl odňat, tak může být samozřejmě odňat i tomu zbytku. To znamená, není to tak, že ta osoba, která má nárok, získá azyl, a pokud je jí odebrán, tak že ti ostatní tady mohou zůstat jenom díky tomu, že v tom prvopočátku byli s touto osobou spojeni.

Trestní zákoník – a to je ta poslední otázka, na kterou jste se ptala, stanovuje, že trest vyhoštění lze udělit na dobu jednoho roku až deseti let nebo i na dobu neurčitou. Záleží na okolnostech toho daného případu, o který se jedná. Trest vyhoštění potom platí pouze pro toho odsouzeného.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, paní poslankyně, vaše doplňující otázka.

Poslankyně Olga Havlová: Já už se nebudu ptát. Já bych jenom poděkovala panu ministrovi za vstřícnost, co se týká toho azylového zákona. Byla bych ráda, kdybychom se na tom mohli podílet a dát to dohromady, protože vidíte, že ta situace je čím dál horší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Přejdeme k dvanácté interpelaci. Pan poslanec Roman Procházka bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci nových národních kulturních památek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, národní kulturní památky jsou ty nejvýznamnější památky na našem území, pokud samozřejmě nepočítáme s památkami UNESCO. Zajímalo by mě, zda plánujete v letošním roce rozšířit tento seznam národních kulturních památek, a pokud ano, pak v jakém přibližném časovém harmonogramu. A jestli nám můžete prozradit, kterých památek by se to například mohlo týkat. Myslím si totiž, že je u nás velmi mnoho takových nádherných památek, které by si zařazení do tohoto prestižního seznamu zasloužily.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče, Ministerstvo kultury připravilo v souladu s plánem legislativních prací vlády na rok 2016 návrh nařízení vlády o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky. Materiál bude v nejbližších dnech předložen do vnějšího připomínkového řízení, po jehož provedení tento návrh předložím v prosinci vládě České republiky k projednání a schválení.

Národní kulturní památky prohlašuje vláda podle § 4 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda České republiky nařízením za národní kulturní památky. V letošním roce vědecká rada Ministerstva kultury pro památkovou péči posoudila a doporučila k prohlášení celkem 18 nemovitých kulturních památek a souborů. Na prohlášení za národní kulturní památky se navrhuje např. tyto kulturní památky a jejich soubory: Střední strojní průmyslová škola v Mladé Boleslavi, chebská falc, Dáblický hřbitov v Praze s čestným pohřebištem popravených a umučených politických vězňů a příslušníků druhého a třetího odboje, zámek v Brandýse nad Labem, palác Lucerna v Praze, klášter v Louce u Znojma a řada dalších. Vidíte na tomto seznamu, že jsou to objekty, které pocházejí z různých historických epoch, ale to, co je spojuje, je právě fakt, že hrají pro naši historii a naše kulturní dědictví velmi důležitou úlohu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, máte doplňující otázku.

Poslanec Roman Procházka: Možná ani tak ne otázku jako spíš poděkování, protože řadu těch památek, které pan ministr jmenoval, osobně znám a myslím si, že si to zaslouží. Nejvíc mi udělal radost chebský hrad, což je historický objekt, jehož historie se začala psát už někdy na počátku 12. století. Jeho dějiny jsou mj. spojeny s mocným rodem Štauffů, z něhož vzešla řada římsko-německých králů a císařů. A byl to jeden z nich, slavný Fridrich Barbarossa, který nechal původní objekt v závěru 12. století přestavět na císařskou falc, a to je v podstatě jediný reprezentant tohoto typu hradní architektury u nás. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně Marie Pěnčíková bude interpelovat pana ministra Mariana Jurečku ve věci obchodních vztahů s Čínou. To je těžké, když ho tam nepustí. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane opět nepřítomný ministře, budu stručná. Agrární a potravinářská komora vás zkritizovala za to, že jste svým chováním ohrozil export našich produktů do Číny. Nechci rozebírat, jestli se tak nakonec stane, nebo ne, každopádně vy jste si určitě byl vědom toho, jakou reakci může vaše chování a vaše výroky vyvolat. Takže mám dva dotazy: Opravdu vám to stálo za to, že jste ohrozil možnost další spolupráce s Čínou? A můj druhý dotaz: Už se vám podařilo zkomplikovat pozici našich zemědělců a potravinářů na ruském trhu, teď Čína. Takže bych byla ráda, kdybyste mi poskytl seznam zemí, které chcete pro naše producenty ještě uzavřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyni bude odpovězeno písemně a snad i se seznamem.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Alena Nohavová, která bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci zdravotní tělesné výchovy. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, tělesná zdatnost, která je vázána na pravidelnou pohybovou aktivitu, se u dnešních školáků snižuje. Děti školního věku jsou stále obéznější, mají problémy spojené se správným držetím těla, další pohybové problémy a bývají často pro své zdravotní problémy osvobozeny z tělesné výchovy. Tím jsou z pohybových aktivit ve škole vyřazeny. S těmito dětmi by se naopak mělo více pracovat. Samozřejmě že jinak než v běžné tělesné výchově. K tomu by měla sloužit zdravotní tělesná výchova, se kterou je to však na dnešních školách velice špatné. A myslím, že na většině škol již dnes nejsou. Dvě hodiny tělesné výchovy jsou sice tradicí, ministerstvo usiluje o třetí. Nejsem proti tomu. Samozřejmě by měly být kvalitní. Ale co uděláme s dětmi, které jsou ze zdravotních důvodů osvobozeny z tělesné výchovy?

A tak se ptám: Paní ministryně, jaká je současná situace se zdravotní tělesnou výchovou? Uvažujete o jejím zlepšení? A bude se na školách opět zavádět? A jako doplňující otázku jsem měla, zda neuvažujete o slovním hodnocení výchov, nejenom tělesné, ale i ostatních výchov, protože si myslím, že vrozené dispozice jsou předurčující k různým výkonům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyni bude odpovězeno písemně. I my poslanci bychom si to mohli vzít k srdci.

Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová bude interpelovat pana poslance Milana Chovance ve věci úředních pobytů na úřadech. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci úředních pobytů na úřadech. Hovořím konkrétně o zákonu o evidenci obyvatel, dle kterého je umožněno občanům na základě proběhlých správních řízení přihlásit se trvalým pobytem na příslušných úřadech obcí a měst. Bohužel, touto praxí se umožňuje především v některých krajích tento legislativní krok doslova zneužívat. Obce a města de facto ztrácejí o těchto osobách jakékoliv povědomí. Míží z dosahu a je to také jeden ze základních nástrojů, jak se těmto občanům daří unikat před exekucemi a dalším úřadům.

Uvedu konkrétní příklad z Mostu. Celkem má město zhruba 66 000 obyvatel, z toho 1 850 občanů má nahlášené trvalé bydliště na radnici. Odhad úředníků je, že minimálně 80 % těchto občanů se takto vyhýbá exekucím, placení poplatků atd., jak jsem již zmínila. Ze strany příslušných úředníků je samozřejmě snaha tyto občany dohledat. Využívají se veškeré možné instituce, jako je úřad práce, Policie České republiky nebo i finanční úřady.

Vážený pane ministře, připravuje vaše ministerstvo novelu uvedeného zákona, tak aby již nebylo možné tuto praxi některých občanů dále rozvíjet? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvo vnitra si je vědomo tohoto problému, který ve stávající praxi je zakotven, a opravdu lze konstatovat, že mnozí nadužívají, nebo dokonce zneužívají toho, že přihlašují svůj trvalý pobyt na adresu obce nebo tzv. zvláštní matriky. Ministerstvo vnitra zpracovalo návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, tedy zákona o evidenci obyvatel, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve kterých se navrhuje, aby v případě, že občan evidovaný s údajem o místě trvalého pobytu na právě sídle ohlašovny, což většinou bývá obecní úřad, nebo na sídle zvláštní matriky, byl tento údaj označen v informačním systému evidence obyvatel. Ono totiž není možné, pokud ten člověk má u sebe občanský průkaz, zjistit, že zrovna ta adresa, kterou uvádí jako místo trvalého pobytu, je právě evidence úřadu. A velmi složitě se potom vymáhají veškeré úkony směrem k těmto lidem. Tento návrh zákona je evidovaný jako sněmovní tisk 909, byl 19. října 2016 přijat v prvním čtení na 50. schůzi Poslanecké sněmovny.

Co se potom týká té otázky, že neznáme pohyb těch lidí, tedy že ti lidé jsou velmi složitě zachtitelní. Bohužel, adresa trvalého pobytu je údaj, který je pouze evidenční. Není zákonem nijak nařízen, lidé nemusejí hlásit trvalý pobyt, tedy nemusí se na něm zdržovat. Pokud by došlo ke změně, dejme tomu vize směrem k této věci, je potřeba změna legislativy. Vláda se touto cestou vydávat nechce. Je možné, že příští Poslanecká sněmovna, případně další vláda to změní tak, že tedy adresa trvalého pobytu, která bude zapsána v občanském průkazu, bude muset korespondovat opravdu s adresou, kde se člověk zdržuje. Pokud tomu tak nebude, tak se bude muset přihlásit v nějaké vymezené lhůtě. Ale zatím touto cestou nejedeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně je spokojená.

Šestnáctou interpelací přednese pan poslanec Marek Černochoch, který bude taktéž pana ministra vnitra interpelovat ve věci vládního imigračního programu. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Marek Černochoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, můj dotaz se váže k incidentu na Bulovce, k sexuálnímu útoku Afghánce na zdravotní sestřičku. Podle informací médií u nás nemá asi devatenáctiletý Afghánec trvalé bydliště. Jedná se tedy o žadatele o azyl, ačkoliv dnes pan premiér při interpelacích řekl, že Afghánec je tady ilegálně, tedy informace, ze které si můžeme vybrat, jak to tedy je.

Chtěl bych se zeptat, mluvilo se o takzvaném vládním migračním programu, do kterého je tento člověk zařazen. Chtěl bych se zeptat, co to je vládní migrační program. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosim, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, úplně nevím, když soud konstatoval, příslušný soud, který asi udělil vazbu na dotčenou osobu, konstatoval, že je součástí jakéhosi vládního programu, který měl na mysli. Znovu říkám, programy, které supervizuje Ministerstvo vnitra, tedy systém realokací a resettlementů, nezahrnují občany afghánského původu, to znamená, je nezbytně nutné konstatovat, že v rámci těchto projektů tedy Afghánec být nemohl.

Pan premiér si dnes od nás vyžádal informaci směrem ke statutu dotčené osoby. Mohu tady říci, že na území České republiky nepobývá v současné době nelegálně, protože mu byl tedy přidělen určitý statut. Ale není to člověk, který by probíhal vládním programem, který spravuje Ministerstvo vnitra, tedy tzv. realokace, resettlement, tedy zjednodušeně řečeno tzv. kvóty. V rámci tohoto projektu na území České republiky není, tedy v projektu pod Ministerstvem vnitra.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosim, pane poslanče, máte doplňující otázku? (Ano.)

Poslanec Marek Černochoch: Chtěl bych se zeptat tedy ještě jednou, co je ten vládní migrační program. Co to znamená? Z čeho je financován? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosim, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: S veškerou úctou, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já nevím, co měl přesně dotčený soud na mysli, když toto vyřkl. Bylo by asi potřeba, aby tiskový mluvčí daného soudu, případně soudce sám se tedy vyjádřil, z čeho vychází, co tím má na mysli.

Já tady mluvím za Ministerstvo vnitra, které má na starosti dejme tomu tři oblasti. Jedna oblast je legální migrace, to znamená příchod do České republiky standardně. V tomto programu tento člověk není. Druhý, tedy ilegální migrant při překročení českých hranic, kdy je zachycen a umístěn do detence, pokud následně nepožádá o azyl. Tam také není. Pak jsme v systému realokace, to znamená přestěhování žadatelů o azyl z jiných zemí mimo území Evropské unie – pardon, realokace jsou Itálie, Řecko, tam také není. A pak je projekt resettlementu a to je právě to, o čem jsem hovořil před chvílí, a to je přistěhování do České republiky na základě tohoto projektu, integrace do společnosti, a tam také není. A ty dva poslední zmíněné programy, tedy kvóty, nejsou pro občany Afghánistánu.

Nechci tu zase vyvolávat, před chvílí jsem to téměř dělal u kolegyně Marksové Tominové. Máme tady ministra spravedlnosti, možná když ho slušně požádáme, aby soud zpřesnil, co tím myslel, tak tím se rozpoutala celá ta mediální kampaň, tak kdyby soud zpřesnil, co má na mysli, tak já pak tady případně, nebo jiný ministr, můžu odpovědět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Jiří Valenta bude interpelovat v sedmnácté interpelaci pana nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci zahraničních dělníků v České republice a jejich nárůstu případů tuberkulózy. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, můžete mi ozřejmit kroky, které podnikne Ministerstvo zdravotnictví k tomu, aby se minimalizovalo riziko výskytu tuberkulózy, která nyní začíná nebezpečně vzrůstat v důsledku aktivit pracovních agentur, které v tisících k nám dovážejí pracovníky z nejvíce rizikových zemí, jako jsou podle každoročně aktualizovaného žebříčku WHO nyní Ukrajina, Rumunsko, Moldávie, Litva, či například Lotyšsko? V těchto zemích je dnes 40 nemocných tuberkulózou na 100 000 obyvatel. U nás doposud 6, ale vypadá to, že bude hůře. Například v Plzni, odkud pocházím, pracuje takto dovezených lidí obrovské množství a současně začíná být v příčinné souvislosti registrován zvýšený počet lidí s tuberkulózou. Posledním nedávno zachyceným případem byl Rumun pracující v rokycanské firmě Borgers, který se po delší dobu pohyboval mezi stovkami svých spolupracovníků.

Pane ministře, jak je možné, že doposud není cizincům z rizikových zemí povinně prováděn při vstupní lékařské prohlídce rentgen plic nebo specifický test na odhalení nemoci? Proč není aktivně nabízeno lékařů očkovaní jejich dětí? Z hrůzou jsem zjistil, že až nyní, kdy počet nakažených začíná v Plzeňském kraji stoupat a kdy tedy začíná být skoro pozdě, to začínají navrhopvat plzeňští hygienici hlavnímu hygienikovi. Skutečně se vaše ministerstvo nemůže razantněji zasadit o to, aby byli občané naší země více chráněni před takto nebezpečnými chorobami? Existuje vůbec v tomto ohledu nějaká smysluplná spolupráce s Ministerstvem práce a sociálních věcí, které by mělo mít aktivity pracovních agentur ve své gesci? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Ludvík Hovorka bude v osmnácté interpelaci interpelovat pana ministra Dana Ťoka ve věci termínu otevření D8 a stavby prackovické estakády. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v souvislosti s tím, že byl vyhlášen termín otevření dálnice D8 a je všeobecně známo, že není úplně stoprocentně sanován svah u Prackovic a dochází k pohybu pilířů prackovické estakády, kdy se pilíře propadají, pomalu klesají a vychylují se i do strany, bych se chtěl zeptat, jestli je reálné, aby dálnice byla zprovozněna tak, jak jste vyhlásil, anebo spíše musí dojít k tomu, ty pilíře musí být podchyceny pilotami, protože ty současné piloty jsou příliš krátké, dosahují podle mých informací délky asi deset metrů, přičemž ta kluzná plocha je někde v hloubce kolem třiceti i více metrů, čili znamená to, že musí dojít k podchycení daleko delšími pilotami, než je v současné době. Proto bych se chtěl zeptat, jak dalece je reálný termín otevření dálnice, který jste vyhlásil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Pan poslanec Jan Zahradník bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci vypořádání připomínek k novele zákona č. 114/1992. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, skutečně jsem se chtěl na pana ministra Brabce obrátit ještě s takovou poslední výzvou nebo interpelací před možným zítřejším hlasování o novele zákona č. 114. Chtěl jsem mu položit otázky – například otázku, zdali mu je známo, že nebylo provedeno řádné vyhodnocení dopadů regulace, tedy hodnocení RIA, k návrhu novely zákona o ochraně přírody a krajiny. Zdali mu je známo, že nebylo provedeno hodnocení vlivu této novely na životní prostředí, tedy hodnocení známé jako EIA. A konečně jsem se ho chtěl zeptat, zdali mu je známo, že z 38 projektů, které byly na Šumavě předloženy zhruba před dvěma lety, u 25 z nich byl zjištěn významně negativní vliv alespoň na jednu lokalitu soustavy Natura, tedy že jsou projekty odsouzené k zániku. A chtěl jsem se ještě nakonec zeptat, zdali přes tohle všechno stále ještě chce nechat zítرا na závěr třetího čtení o novele zákona 114 hlasovat. Podle mého názoru by tak učinit neměl a měl by hlasování odložit. K tomu jsem ho chtěl také při interpelaci vyzvat. Bohužel to nemohu učinit osobně, tak alespoň tímto přečtením na mikrofon a stenografický záznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Paní poslankyně Jana Hnyková bude ve 20. interpelaci interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci modrých zón v Praze. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v městských částech hlavního města Prahy přibývá modrých parkovacích zón jako hub po dešti.

Zóny se nedávno rozšířily do dalších městských částí a v brzké době se má v tomto trendu pokračovat. Tato situace však přináší mimo ostatních účastníků silničního provozu velké problémy zdravotně postiženým spoluobčanům, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P. Ti nemohou zastavit na modrých zónách, kde sídlí úřady, banky, lékaři, lékárny a podobné instituce. Nezbyvá jim tedy než zastavit a následně očekávat pokutu od strážníků, nebo prostě k lékaři nejít. Velmi snadno se pak může stát, že na dveře těchto spoluobčanů zazvoní exekutor za neuhrazené pokuty. Sdružení zdravotně postižených v ČR kvůli tomuto problému již apelovalo na paní primátorku, která jim ústy jejího poradce vzkázala, že v této záležitosti není schopna jim pomoci bez změny legislativy. Následně se tedy obrátili na vás, pane ministře, a to dvakrát, bohužel v druhém případě bez reakce.

Proto se vás ptám: UVědomujete si tuto situaci a připravujete nápravná opatření v podobě novely zákona tak, aby naši hendikepovaní spoluobčané mohli navštěvovat své lékaře, úřady, bez toho, aby jim hrozily vysoké pokuty? Nemyslíte si, že je to paradox, když držitelé průkazů mohou stát na zákazu stání, ale v modrých zónách nikoliv? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní poslankyně Věra Kovářová není přítomna, tudíž její interpelace propadá. Pan poslanec Simeon Karamazov přítomen je a jeho interpelace na pana ministra Dana Ťoka bude věci obchvatu komunikace I/36. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře, dne 10. 10. 2016 byla na vaše ministerstvo doručena petice občanů, kteří upozorňují na svou nespokojenost se stavem dopravy na komunikaci I/36, která vede ze sjezdu z dálnice D11 přes Lázně Bohdaneč směrem do Pardubic. Již v březnu vám byl doručen dopis v této záležitosti i od představitelů Pardubického kraje. Občané i představitelé dotčených obcí poukazují na současný dlouhodobě nevyhovující stav. Kvůli absenci plánovaného, leč dosud nerealizovaného obchvatu jsou obyvatelé vystavováni nadměrnému množství projíždějících automobilů a zejména kamionů. Situace s výstavbou silnic v Pardubickém kraji je dlouhodobě neuspokojivá, například mnohokrát zmiňovaná problematická dostavba dálnice D35, což záležitost, ve které jsem vás již interpeloval na minulé schůzi Sněmovny. Tato situace je však specifická i proto, že se přímo týká jediného lázeňského města v kraji, problémem proto nejsou zasaženi pouze místní obyvatelé a také turisté a lázeňští hosté.

Proto se vás ptám: Seznámil jste se již osobně s obsahem této mnou zmíněné petice? Změnila se dle vašeho názoru situace od března letošního roku, kdy jste obdržel vyjádření vedení Pardubického kraje v této věci? A jaké konkrétní kroky k této záležitosti plánujete? Můžete zde uvést například termín, kdy by mohly započít práce na této stavbě? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Paní poslankyně Nina Nováková bude interpelovat přítomného pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci soudních znalců. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážený pane ministře, můj dotaz se týká soudních znalců, přesněji jejich kvalifikace a odpovědnosti, a ještě přesněji soudních znalců v oblasti péče o dítě.

Za poslední dva měsíce se na mě obrátily dvě matky a vím o dalších šesti případech. Tyto matky v rámci procesu svěřování dítěte do péče jednoho z rodičů v podstatě bojují o zajištění skutečně základních potřeb a práv dítěte. V tom známém koloběhu OSPOD – soud – případně soudní znalec – soudní znalecký posudek vyžádaný soudem nesete odpovědnost vy, pane ministře, resp. váš rezort, za rámec, v němž působí soudní znalci. Ukazuje se, že před několika lety zavedená liberalizace, která mohla být pozitivní, to znamená možnost jedné strany zadat si sám znalecký posudek, se májí účinky, protože soud k němu nemusí přihlížet. Samozřejmě nechci zpochybňovat nezávislost soudů, ale v zájmu dítěte logicky je, aby byl využit ten posudek, který je relevantnější, tedy kvalifikovanější.

Můj doraz zní: Chystáte se změnit stav, v němž znalecký posudek nezpracovává pouze psychiatr s atestací psychiatr, ale skutečně dětský psychiatr? Víím, že těchto dětských psychiatrů je málo, ale využívají soudy, nebo mohou využívat, seznamy znalců i třeba z jiných krajů? Protože vííme, že seznamy se váží na místo působení soudního znalce, kde je hlášen. Pokud se matky snaží stěžovat na všech možných institucích, tak lhůty 30, spíše 60 nebo 90 dní na vypořádání možná mnoho neznamenají v životě dospělého člověka, ale v životě malého dítěte může dojít k trvalému poškození na zdraví tělesném u duševním. Chystáte se tedy změnit tento rámec?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosim, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, nejprve k tomu, zda mohou soudy využívat soudce z různých krajů atd. Ano, na našich webových stránkách www.justice.cz je centrální seznam znalců bez ohledu na to, kde jsou zapsáni. To, kde jsou zapsáni, je důležité jenom z hlediska toho, kdo nad nimi vykonává správní pravomoci, ale znalci u nás působí po celé zemi a lze si vybírat znalce odkudkoliv. Je v našem právu součástí nezávislosti soudce, aby si vybral, aby si řekl, jaký posudek chce, zda vůbec nějaký chce a v jaké situaci. Čili my mu nemůžeme nařizovat, zda si vybere znalce z toho či onoho oboru, typicky z oboru dětské psychiatrie nebo dětské psychologie. To je jeho zodpovědnost.

Pokud se ptáte, zda nabízíme znalce příslušné specializace, pak ano. Dokonce těch specializací je celá řada, a dokonce je to dnes tak, protože specializace vznikaly dosti nahodile nebo se zapisovaly a pojmenovávaly dosti nahodile, že v tom potřebujeme udělat pořádek.

A tím se dostávám k té druhé části – ano, jak asi víte, chystáme rozsáhlou změnu právního rámce, ve kterém se znalci a vůbec znalectví pohybuje. Chystáme se to celé uspořádat a dostat pod kontrolu. Je to zákon, který je již v mezirezortním připomínkovém řízení a mj. také ruší pro oblast občanskoprávních sporů nebo řízení možnost, aby si strana sama přinesla znalecký posudek, protože tohle, co říkáte, je

jenom jeden z problémů, které to přináší. Ty posudky se nesetkávají s dostatečnou důvěrou a ve skutečnosti oslabují vůbec význam toho znaleckého posudku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně má doplňují otázku. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď, ale trochu mě znepokojilo to, že soudy budou mít vlastně ještě větší posílenou pravomoc v tom, koho si vyberou, kdo bude zpracovávat znalecký posudek. To znamená pocit bezbrannosti rodičů, kteří mají skutečně reálný strach o své dítě v procesu svěřování do péče, tak tam tedy se mi zdá, že to je ještě o šanci na nějaký lepší prostředek nebo opravnější prostředek – vím, že to není v pravém slova smyslu opravný prostředek, ale tak se mi zdá, že se ta šance ještě snižuje. Já nemám pocit, že by bylo potřeba jaksi posilovat zrovna v tomto ohledu úplně libovůli soudů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: No, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, náš systém stojí na důvěře v soudce. My přece jenom předpokládáme, že soudce je nestranný a že to je někdo, kdo rozumí své práci a dělá ji poctivě. Troufám si odtud říci, že to tak ve valné většině případů je. Pokud to tak není, máme opravné prostředky, skutečné opravné prostředky.

Pokud jde o ty znalecké posudky, které si nosí strany, prostě zkušenost s tím je mimořádně špatná, protože výsledek je takový, že si každá ze stran přinese svůj znalecký posudek, o kterém soudce neví, za jakých okolností vznikl, jakým způsobem byl ten znalec vybrán. Víme z praxe, že advokáti nebo ty strany obcházejí řadu znalců, ptají se, jak by to u něj dopadlo, až si vyberou toho, kdo jim udělá posudek tak, jak oni si přejí. Takže těm posudkům logicky příliš nedůvěřují a jediné, co vznikne, je, že stejně zadají třetí znalecký posudek a místo toho, abychom měli od začátku jeden, který dělal znalec – a my se snažíme, aby ti znalci získali důvěryhodnost tím, že zesílíme jejich kontrolu, to znamená, že každý znalec by měl být bazálně důvěryhodný. Čili bude to situace, kdy bude jeden posudek a ten posudek bude dělat znalec, kterého jmenoval nezávislý soud. Je to podle mě lepší, než aby byly posudky tři, a potom to na všechny dělá dojem, že to je nedůvěryhodné, protože v každém posudku se píše něco jiného. To je stav, který nepovažují za správný.

Ale je to jeden z paragrafů té novely. Budete tady mít rozsáhlou příležitost o tom debatovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Marta Semelová bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci vily Milady.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní ministryně, na základě informací, které se opět po čase objevily ve sdělovacích prostředcích, bych se vás chtěla zeptat na aktuální situaci týkající se prvorepublikové vily Milada na Praze 8. Objekt je od roku 1978 ve vlastnictví Ministerstva školství a v minulých letech o něj usilovala například Univerzita Karlova, která chtěla vybudovat kampus pro své studenty. Bezplatný převod se ale nikdy nepodařil. Už v roce 2010 Ministerstvo financí neschválilo bezúplatný převod vily z majetku ministerstva na univerzitu z toho důvodu, že údajně chybělo doložení veřejného zájmu. Mezitím vila Milada značně chátrala a univerzita už ruinu nechce. V minulosti byla obsazena squatterry, kteří se podle svého vyjádření snažili upozornit na skutečnost, že se stát dlouhodobě s péčí řádného hospodáře o mnohé své objekty nestará a nechává je bez jakéhokoliv zájmu chátrat. To je bezesporu pravda. Stačí vzpomenout jen nejkřiklavější příklady z Prahy – objekt Klinika na Praze 3, historická usedlost Cibulka ze 14. století v Košířích, dům na Albertově atd. Mnohé z těchto budov by mohly sloužit veřejnému zájmu. Mohly by zde být umístěny jesle, mateřské školy, jejichž kapacita je nedostatečná, školní družiny, centra pro seniory, střediska sociální péče apod.

Od dramatického dění, kdy z vily Milady policie vyvedla poslední squatterry, uběhlo sedm let. Od té doby se nic nezměnilo. Občané upozorňují na kriminalitu v okolí vily, objekt dále chátrá a jeho špatný technický stav je rizikem pro místní obyvatele. Na co se čeká? Na to, až bude v takovém stavu, kdy bude nutno jej zbourat a pozemek předat developerům? A to se netýká jen vily Milady. Ptám se tedy, jestli se Ministerstvo školství míní touto situací zabývat, kdy a jak to bude dořešeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyni bude odpovězeno písemně.

Pan poslanec Leo Luzar v 25. interpelaci bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku ve věci zástupců státu v OKD. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, můj dotaz směřuje spíše asi z 50 % na vaše ministerstvo, protože jak jsem se dozvěděl, v orgánech společnosti jsou zástupci jak Ministerstva financí, tak vašeho ministerstva. Můj dotaz se týká úkolování těchto zástupců v této společnosti, jak často plní svoji povinnost být v této společnosti, jak často komunikují s vaším ministerstvem, jak jsou úkolování a jaké informace aktuálně přinášejí. Má to docela vážnou souvislost s budoucností OKD.

Hovoří se o různých schématech, různých možnostech řešení, proto i účast státu v těchto orgánech má dvě roviny. První rovina je rovina informační. Předpokládám tedy, že jejich úkolem je podávat informace. Ale druhá rovina je také hledání cesty této společnosti do budoucna. A zde se dostáváme do roviny možného zainteresování státu na výraznějším zásahu státu do řešení v této společnosti a dostáváme se na rovinu, řekněme, obchodní nebo byznysovou o budoucnosti OKD. Zde jejich funkce jako zástupců státu v orgánech společnosti by mohla být chápána jako určitý, dovolte

mi ten příměr, vlivový směr státu v orgánech a teoreticky by mohla být i vnímána jako určitá spoluzodpovědnost státu v této společnosti. Nechci předjímat, ale možná i do budoucna nějaké vzniklé nároky, které by mohly být směřovány vůči státu v rámci nějakých vyrovnávání. Proto mě velice zajímá fungování těchto zástupců, jejich mandát a jejich úkolování. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče, děkuji za dotaz týkající se fungování OKD. Ano, je to tak, že když byla podepsána smlouva o poskytnutí úvěrového financování ve výši 700 mil. korun prostřednictvím společnosti PRISCO, tak dle jedné z podmínek specifikované v uvedené dohodě mohou být nominovány čtyři osoby za stát, přičemž nominovaná osoba je určená věřitelem pro výkon funkce. Jedná se o funkce finanční ředitel či obdobná funkce přímo podléhající představenstvu či jednotlivému členu představenstva dlužníka, vedoucí účtárny přímo podléhající subjektu stejně jako u předcházející funkce, člen představenstva dlužníka a člen dozorčí rady dlužníka.

Ten dotaz jste správně koncipoval tak, že z 50 % jde za Ministerstvem průmyslu a obchodu, protože v této chvíli je to tak, že ti lidé jsou jmenováni skrze Ministerstvo financí, které jmenovalo v poměrně nedávné době finančního ředitele, přesněji řečeno obdobnou funkci, a člena představenstva dlužníka. Ministerstvo průmyslu a obchodu v tuto chvíli vybralo vedoucího účtárny, kterou bychom v nejbližších dnech měli navrhnout ministroví financí, aby skrze PRISCO ho jmenoval do funkce. Musím přiznat, že v tuto chvíli ještě nemáme člena dozorčí rady dlužníka, protože musím říci, že v této komplikované situaci, v jaké se OKD nachází, je velmi obtížné najít jednak člověka, který je kompetentní, ví, o co jde, a zároveň nebyl zainteresován na některých operacích v minulosti a nemá tam přímou zodpovědnost, za kterou by v některých případech možná – to já nevím, ale to riziko tam je – mohl být i trestně stíhán. V neposlední řadě není úplně zřejmé, na jak dlouhou dobu ta funkce je, protože firma je v insolvenční, teď má dojít k pokusu o reorganizaci, je první pokus k 12. prosinci, kdy bude asi docela obtížné to stihnout. Nevím, nechci předjímat. Pak je ještě druhá možnost, že se to prodlouží o další čtyři měsíce. Pokud se to nepovede, tak hrozí bankrot, to všichni v zásadě víme.

Čili takto stojí situace, co se týče faktického stavu.

Z hlediska úkolování – ano, beru tu poznámku nebo vaši interpelaci v tom směru, že musíme velmi opatrně pracovat s tím, aby nevznikly nějaké dodatečné závazky, které by mohly být použity ke generování nějakých dodatečných závazků státu nebo případně použity v soudních sporech nebo arbitrážích.

Zároveň bych chtěl ale říci, že jmenování těchto lidí má poměrně volnou souvislost s tím, co bude v OKD, protože tady to působení těch lidí je spojeno s jednou věcí, to jest s úvěrovým financováním ve výši 700 mil. korun. A v optimálním případě ti lidé mají dohlédnout v zásadě na tyto peníze, které tam stát

dal skrze PRISCO. Chtěl bych tady říci, že těch peněz zatím bylo spotřebováno 150 mil. Dobrá zpráva je ta, že tím, jak se stát postavil za firmu, tak se zlepšilo chování dodavatelů, odběratelů, platební morálka, a tím pádem oni získali zase trochu provozního kapitálu zpátky.

Co se týče možnosti budoucího řešení, tak tam je situace daleko komplikovanější, protože se zdá, že by bylo zapotřebí zajistit nějakým způsobem uzavření možná nejenom šachty Paskov, ale i Lazy a Darkov, možná s nějakým zpožděním. Je otázkou, kde se vezmou peníze na odstupné a technickou likvidaci těchto šachet. Samozřejmě pak by asi byl prodejní ten zbytek OKD.

To, co nám paradoxně neulehčuje situaci v tuto chvíli, je růst ceny uhlí. Protože kdyby to bylo tak, jako to bylo předtím, že ceny stále klesaly, tak si dovedu představit, že se zdůvodní nějaká veřejná pomoc. Ale v okamžiku, kdy ceny uhlí stoupají, a ono se to zatím moc neprojeví na hospodaření, protože ty signály máme z takzvaných spotových trhů, to znamená, kde se obchoduje na burze, nikoliv cen kontraktních. Je ovšem předpoklad, že do těch cen, které jsou fixovány čtvrtletně, to je zvyk v oboru, se to všechno promítne v lednu příštího roku, a potom budeme vědět, jaký to bude mít dopad na fungování OKD. To všechno budeme muset vzít do úvahy při navrhování nějakého řešení, při zdůvodňování toho, jestli bude zapotřebí nějaká veřejná pomoc a na co ta pomoc bude použita.

Chtěl bych k tomu snad ještě dodat, že těch 700 mil. rozhodně není použitelných na nějaké odstupné, protože tam je definováno, na co to firma může použít, a řešení sociálních programů v množině těch možností není.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Vy jste nám to tak hezky vysvětlil, že jsem vás nechal mluvit o něco déle.

Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za vaši odpověď, pane ministře. Dotkl jste se ve své odpovědi všech otázek, které mě v této věci zajímaly. Chtěl bych tady pouze možná podotknout, že by stálo za to ve vládě zauvažovat, aby ta zodpovědnost přešla pod jedno ministerstvo a nedělila se na dvě ministerstva. Tato dvojkolejnost komunikací by mohla být do budoucna problém. Čili tady bych se přimlouval, aby vaše ministerstvo bylo gesčním ministerstvem tohoto řešení.

A druhá věc, zda by nestálo za úvahu nechat vypracovat analýzu možného vývoje trhu s uhlím jako takovým, protože ty informace, které pronikají na veřejnost, budí z jedné strany euforii, že krize uhelného průmyslu končí, z druhé strany je poukazováno, že je pouze krátkodobá a termíny uzavření dolu Paskov a dalších k 31. lednu příštího roku jsou již v uvozovkách schváleny. Čili byl bych velice rád, kdybyste i na takovéto analýze pracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych jenom chtěl dodat, že samozřejmě kompetence na jedno ministerstvo by se mi líbila.

Co se týče prognózy cen uhlí, to je něco, co přesahuje možnosti MPO. Nicméně máme návrh, jak to vyřešit, protože upřímně řečeno, dneska je to tak, že ceny uhlí ovlivňují globální záležitosti, co se stane v Indonésii, v Číně, ve Spojených státech. Ted' v poslední době se stalo to, že NDRC, to je výbor pro reformu čínské ekonomiky, se rozhodl omezit počet dnů těžby v čínských dolech, a tím došlo k výpadku těžby uhlí, Čína začala nakupovat, a tím pádem se zvýšily ceny, byl nedostatek uhlí. Zároveň je poslední signál, že ten výbor zase zvýšil počet těch dní, takže možná že to nebude s tím růstem cen tak dramatické. Ale to, co je důležité: Máme poměrně úzkou spolupráci s energetickou agenturou OECD, a její prezident, pan Fatih Birol přijede někdy kolem půlky prosince do Prahy a my to s ním budeme diskutovat. Myslím si, že to je nejspolehlivější zdroj informací o tom, jaké budou světové ceny uhlí, což dělá velmi profesionální agentura OECD, která svým globálním dosahem je přece jenom o fous lepší než MPO. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Roman Procházka bude interpelovat ve 26. interpelaci pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci převodu lázeňské léčebny Mánes v Karlových Varech. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře. Jde mi konkrétně o lázeňskou léčebnu Mánes v Karlových Varech. V roce 2004 ji tehdejší ministr zdravotnictví Rath převedl pod nemocnici Na Homolce. Ředitel Šubrt a následně Dbalý do léčebny nic neinvestovali a současný ředitel též nechává léčebnu očividně nadále chátrat. A nyní se objevily informace, že se snad opět bude převádět nebo provádět nějaká organizační změna a léčebna se má převést na nemocnici Na Bulovce.

Léčebna je situovaná v nádherné části Karlových Varů v lese, v okolí vyrostly nové honosné domy, je zde park s výletní restaurací, rybníkem, pravoslavný kostel a další. Je to ideální místo na to, aby taková léčebna velice prosperovala. Žádám vás o sdělení důvodu, proč jste nařídil vedením dvou pražských nemocnic, Na Homolce a Na Bulovce, přípravu převedení zařízení, které spadá v rámci zdravotnictví do segmentu následné a preventivní péče. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Alena Nohavová bude interpelovat paní ministryni Kateřinu Valachovou ve věci vzdělávání zdravotních sester. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážený pane předsedající, já svoji interpelaci stahuji, protože nemohu čekat na odpověď měsíc. Já jsem tu problematiku chtěla řešit s paní ministryní nejlépe ihned.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka ve věci porušování pravidel soutěže distributorů léčiv. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, čím dál více lékárníků si stěžuje na neochotu výrobců a distributorů dodávat léky do lékáren. Příkladem může být lék Clexane, kdy jeho výrobce, firma Sanofi, a jeho distribuce odmítly zásobovat lékárny tímto léčivým přípravkem. Celý systém v České republice funguje tak, že výrobce si vybere jediného distributora, ten dodává do nemocnic a nemocničních lékáren a dále dodává za dobrou cenu do svých řetězcových lékáren. Ostatním lékárnám lék odmítne dodat, nebo sice lék dodá, ale za vysokou cenu, takže s doplatkem, anebo s vysokým doplatkem. Neřetězcové lékárny a jejich pacienti mají smůlu, protože předepsaný Clexane nemůže lékárna zaměnit za jiný z okruhu heparinů. Lékárna proto musí pacient odmítnout nebo pacient odejde sám kvůli vysokému doplatku. Výsledkem je, že řetězcovým lékárnám roste obrát, ale neřetězcové se propadají do ztráty a časem zaniknou, nebo se budou muset prodat či upsat řetězci.

Toto však je exemplární případ zneužití dominantního postavení výrobce a jeho vybraného distributora, který už dávno měl řešit Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Teprve po stížnosti České lékárnické komory ÚOHS zcela protiprávně vyhodnotil relevantní trh na úrovni skupiny ATC 3 a tímto trikem vyvlekl firmu i distributora z povinnosti dopadající na dominantního hráče neboli na monopolistu na trhu.

Možná že současný neúnosný stav vyřeší pozměňovací návrh pana poslance Běhounka, ale ptám se vás, jak je možné, že vláda a ministerstvo tak dlouho odmítají chránit hospodářskou soutěž a rovné podmínky na trhu s léčivy? Pokládáte za správné, že se silou zákona prosazuje stav, kterého by šlo dosáhnout i tím, kdyby vláda a ministerstvo vedly Úřad pro ochranu hospodářské soutěže farmaceutické firmy k dodržování zákona o ochraně hospodářské soutěže? Pokládáte za správné, že poslanci nejsou před hlasováním obeznámeni se stanoviskem úřadu k pozměňovacímu návrhu poslance Běhounka, který byl zaslán přímo vám osobně? Dále bych –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám, prosím velmi stručně, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: A samozřejmě další věc, která je problémová, tak jsou DTP kanály, kdy firma dodává jenom do určitých lékáren centrové léky a přes lékárny a přes distributory se realizují reexporty léčiv. Chtěl bych vědět, co s tím ministerstvo udělá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Karel Rais bude interpelovat pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci personální situace Krajského soudu v Brně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer všem. Pane ministře, situace na Krajském soudu Brno je z hlediska personálního obsazení v oblasti řídicích manažerů soudů, zejména místopředsedů úseků, velmi neutěšená. Předseda Krajského soudu v Brně pan doktor Bofek má neobsazené pozice místopředsedů úseků téměř po celé plynoucí funkční období, to jest tři roky. Ani v současné době není známo, že by na dané pozici bylo vypsáno jakékoliv výběrové řízení. Vzhledem k potřebné lhůtě související s vypsáním a průběhem výběrového řízení na dané pozice je zřejmé, že současný stav neobsazenosti potrvá ještě řadu měsíců. Není to jediný problém této chybějící, nebo neutěšené personální politiky u tohoto soudu.

Ještě bych doplnil otázku doplňování stavu soudců na jednotlivých úsecích Krajského soudu v Brně. O tom, že se jedná o aktuální problematiku, která je na nejrůznějších úrovních české justice projednávána, svědčí i závěry z minulého týdne, konkrétně ze dne 4. 11. jednání 26. sněmu profesní organizace českých soudců, Soudcovské unie ČR, v Mikulově, která také požaduje změnu výběrových řízení na místa soudních funkcionářů. Dosavadní úprava prý nevyklučuje libovůli při sestavování výběrové komise.

Moje otázka zní, jakým způsobem, kdy a zda vůbec budete tento současný neutěšený stav na Krajském soudu Brno jako ministr řešit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, musím začít maličko ze široka. Pokud jde o jmenování soudních funkcionářů na úrovni místopředsedů soudů, máme tam sdílenou pravomoc. To znamená, já sám nemohu si jen tak jmenovat místopředsedu soudu. Musím dostat návrh od předsedy. Jak má předseda postupovat, upravuje naše instrukce, která má ovšem povahu spíše dobrého doporučení než závazné rady. Narážíme tam na oblast, kde už dostáváme k nezávislosti soudců a soudů. Naše zásahy tam tudíž nemohou být nějak zvlášť razantní.

To neznamená, že jsem se situací spokojen a že s ní nic nedělám. Zrovna včera jsem poměrně dlouze hovořil osobně s panem předsedou tohoto soudu. Musím na jeho obranu říci, že přišel jako nový do toho kolektivu, není z toho kraje, a tudíž mu nějakou dobu trvalo, než se zorientoval natolik, aby věděl, koho vlastně by si přál jako své místopředsedy, protože on si tam může zvolit podle té naší instrukce, jak chce. Teď už se to i stalo. On nám poslal tři návrhy. Jednoho člověka jsem jmenoval. Ve dvou případech jsem ovšem toho místopředsedu nejmenoval. Ne proto, že bych si myslel, že jsou to nevhodní kandidáti, ale právě proto, že šlo o osoby, které byly dlouho pověřeny funkcí místopředsedy, aniž by byly jmenovány, což je bohužel poměrně častá, nebo byla poměrně častá praxe v naší justici. Ale my jsme jí vyhlásili válku, protože to považujeme za způsob, jak obcházet pravidla pro jmenování a zejména délku funkčního období a nemožnost opakovat funkční období. Z tohoto důvodu jsem vyzval právě pana předsedu, a on to udělal, aby na tato místa, ač jinak by nemusel, vyhlásil výběrové řízení, aby se potvrdilo, že jsou to skutečně ti nejlepší

kandidáti, a bylo to transparentní. Takže situace na tom soudu není ideální, ale zlepšuje se a myslím, že ten problém bude napraven.

Pokud ještě mám vteřinu... (Předsedající: Dvěapůl minuty ještě, pane ministře.) Jé, tak to já jsem se mohl rozkecat víc.

Pokud jde o to, co jsou závěry Soudcovské unie. Já se s nimi až na jeden drobný detail, kde si myslím, že to z hlediska zákona není možné, naprosto ztotožňuji. A zvažujeme, že bychom dnešní, což už samo o sobě je pokrok, výběrové řízení upravili tak, že komise, které vybírají ve výběrových řízeních, nebudou jmenovány ad hoc pro konkrétního funkcionáře, což skutečně může vést k nějakým zneužitím, ale budou existovat jako stálé komise, kde by problém měl odpadnout.

Celkově předpokládáme, resp. spíše předpokládá ministerstvo, protože to už se v tomto volebním období určitě nestihne, ale předpokládá, že tak jak jsme postupně nastavovali a ještě nastavujeme praxi oproti tomu, kdy moje předchůdkyně přišla do úřadu a kdy to byla naprostá libovůle, takže praxi bychom v příštím volebním období, nebo ministerstvo by ji mělo v příštím volebním období přetavit do zákonné úpravy a takto ji definitivně zafixovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Chtěl bych poděkovat panu ministrovi a pak se ho zeptat, jestli ten náramek, co má na noze, je testovací náramek, anebo je to rozhodnutí nějakého krajského soudu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosim, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Zatím jsem nic neprovedl a je testovací. (Se smíchem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To se stává i některým, kteří nic neprovedli, pane ministře spravedlnosti.

Bohužel to byla poslední interpelace, protože dle jednacího řádu poslední interpelace může být podána nejpozději v 17.55.

Je 17.56. Děkuji vám, přeji hezký večer. Končím tento jednací den. Schůze Sněmovny bude pokračovat zítra, to jest v pátek, kdy prvním bodem našeho jednání bude třetí čtení zákona o ochraně přírody a krajiny – bod 184. Hezký večer.

(Schůze přerušena v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. listopadu 2016
Přítomno: 104 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.05 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 50. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Platí seznam náhradních karet z minulých schůzí, stejně tak jako omluvy.

Prosím pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Romana Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Podle dohody navrhuji, abychom vyřadili všechny neprojednané body z pořadu probíhající schůze.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je návrh, o kterém rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vyřazením všech neprojednaných bodů 50. schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování 341, přihlášeno je 104, pro 77, proti 17, tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme vyřadili všechny neprojednané body 50. schůze, a 50. schůzi končím. Přeji vám hezký víkend.

(Schůze skončila ve 14.07 hodin.)